

Giới thiệu Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert

Tần Thủy Hoàng "Ta liền muốn hỏi một câu, cái kia không biết xấu hổ đốt đi Lão Tử A Phòng Cung?"

Lưu Bang "Sáng sớm trên lầu nổi điên làm gì, còn có để cho người ta ngủ hay không, tìm Hạng Vũ cháu trai kia đi."

Vương Mãng "Ha ha ha, nói cho các ngươi biết một tin tức tốt, ta... Ta đi, không tin hiệu!"

Lưu Tú "Trên lầu, ngươi đến xem nào nhiệt gì, nơi này là Hoàng Đế chuyên chúc bầy, chủ nhóm, mau đem hán đá ra đi!"

Dương Kiên "Ai có ta đơn giản, ta xuyên qua quần áo cũ."

Dương Quảng "Cha, ta tại nhà ta mở cái khe nước."

Vô Tắc Thiên "Ai nói nữ tử không bằng nam, Lão Lý thiên hạ ta như cũ ngồi."

Triệu Khuông Dận "Do ai viết « Thủy Hử truyện », đơn giản mù viết, tuyệt không tôn trọng ta, soa bình."

Nỗ Nhĩ Cáp Xích "Trong tay của ta là mười ba người đặt xuống một tòa giang sơn, các ngươi đạp ngựa một nữ nhân đem ta giang sơn làm hết rồi!"

Từ Hi "Ta làm mất rồi sao thế!"

☞Huyền☜Thiên xuất phẩm tất nhiên tinh phẩm. cầu mọi người ủng hộ cầu đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cao thượng chức nghiệp

"Cha nha, người thế nào cứ đi như thế, để người thân quý Linh Tiên, một mình bị thương, chỉ nói là cùng phúc hưởng, vạn không ngờ ném nữ tử tận hướng tây về. . ."

Nhà tang lễ bên trong, trắng noãn màn vài tầng tầng bao khóa, phòng chính bên trên, một trương lão nhân hắc bạch chiếu đối ứng trung gian quan tài, thê lương câu đối phúng điếu, trang trọng bầu không khí, để đến đây phúng viếng nhân viên đều là trong lòng cảm giác nặng nề.

Đường Hạ, sáu vị đốt giấy để tang người ô ô cúi đầu, nhất là quý gối phía trước nhất một vị, nhìn rất là tuổi trẻ, ước chừng là nằm tại trong quan tài người Tiểu con trai?

Chỉ gặp hán mang theo tai nghe, khóc gọi là một cái thê thảm, lệ rơi đầy mặt, âm thanh đều khàn giọng, một cái tay còn cầm điều khiển từ xa, lấy trái rộng tùy thời kết thúc Niệm Phật cơ bên trong tụng hát.

Tô Lê, nam, hiện tại là một tên sắp tốt nghiệp Đại Học Sinh, tuy nhiên học chính là hệ lịch sử, nhưng hán yêu quý nhất đương nhiên là biểu diễn, từ nhỏ đã mơ ước làm một vị ngôi sao, đáng tiếc không như mong muốn, điểm số kém quá nhiều, đành phải lần cận lựa chọn một chỗ đại học hạng hai không lý tưởng.

Hán từ nhỏ là ở cô nhi viện lớn lên, Lão Viện Trưởng đối với hán rất tốt, chỉ tiếc ba năm trước đây qua đời, mới tới viện trưởng không còn giúp đỡ hán học phí, đành phải đi ra tự mưu sinh lộ.

Khóc tang, đứng vậy một cái rất tốt chức nghiệp, khóc một trận liền có thể kiếm hơn một trăm, đã giải quyết sinh hoạt vấn đề, lại có thể vì chính mình ngày sau luyện tập đi vào Giới nghệ sĩ cơ bản nhất khóc hí, nhất cử lưỡng tiện nha.

Liếc qua quý gối mình phía sau khách hàng, Tô Lê gương mặt xem thường, người nói người khi còn sống không hết hiểu, không có người khóc chết có cái cái rầm dề.

Người thân tiền đồ, liền đem lão nhân một cái lệ rơi rơi nhét vào sâu trong núi lớn, chết rồi, tình nguyện dùng nhiều tiền trong thành mua khối mộ địa, cũng không cho hán lá rụng về cội, bọn hán trong bụng điểm này tính toán, mình dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ rõ ràng.

Không phải liền là bận rộn công việc, xã giao nhiều, không thể phân thân, nhất là hàng năm Thanh Minh ngày giỗ lúc, đi một chuyến vùng núi, bao xa nha!

Có tiền như vậy, mới cho mình như thế điểm, ta khóc đến nhiều mệt mỏi nha, tính cả trận này, hôm nay đều trận thứ bảy, cuồng hòng đều hảm ách, tuy

nhìn lấy bởi vì chính mình kéo theo nguyên bản khóc không được khách hàng treo ở khóe mắt nước mắt, Tô Lê liền có một loại cảm giác thành tựu.

Lâu dài khóc tang, đã để Tô Lê đem khóc lý giải đến cực hạn, khóc tình huống đại khái phân ba loại: Có nước mắt có tiếng gọi là "Khóc", có nước mắt im ắng gọi là "Khốc", Vô Lệ có tiếng gọi là "GR...À..OOOO!!!" . Hiện tại đã có thể ung dung hoán đổi mình khóc, lấy ứng đối khác biệt trường hợp nhu cầu.

Khóc thâm, khóc lớn tiếng, khóc nước mũi chảy ngang ngửa xuống đất không ngừng, đây mới là bây giờ Tô Lê chân thật nhất Tả Chiếu, chỉ có dạng này, có lẽ xem ở mình vất vả phân thượng, cuối cùng nói không chừng còn có thể thêm điểm.

Nói đến Thanh Minh, Tô Lê là đã mừng rỡ lại phát sầu, ngày mai nhưng không phải liền là Thanh Minh Tiết sao, hán đã sớm tiếp 20 đơn sinh ý, đều là tại ngoại địa đuổi không trở lại khách hàng.

Để hán thay mặt khách Tảo Mộ, đúng vậy đưa một số tươi mới, thực phẩm, quét dọn mộ bia, mặc niệm gửi lời chào, đốt đốt vàng mã các loại, có còn để hán mang điện thoại di động đi mộ địa, cùng đã qua đời thân nhân "Nói chuyện", quỳ xuống ba bái, thay mặt khóc mời rượu, xong còn muốn Phách Cao Thanh Chiếu phiên hoặc video truyền cho người mua, làm thanh toán bằng chứng.

Những này đều không có gì, cũng phải cần trần trọc nhiều cái mộ địa, tại quy định thời gian hoàn thành nhiệm vụ, cái này nhưng thì khó rồi, chỉ hy vọng ngày mai đường thông suốt.

Rốt cục khóc xong, Tô Lê tiếp nhận chủ gia lặng lẽ đưa tới Mao gia gia, xem xét, ba tấm, lập tức vui vẻ ra mặt, nước mắt lại là không khỏi bùng lên.

Ta cho dễ mà ta, Lão Viện Trưởng khi chết ta đều không khóc thê thảm như vậy.

"Tiểu hóa tử, lợi hại nha, không rõ ràng người còn thật sự cho rằng người là cha ta Tiểu con trai đây." Hiện tại đến phiên thân thuộc phúng viếng, nói trắng ra là cũng là thuê một nhóm Quần Chúng Diễn Viên, mặt khác đúng vậy chủ gia đồng nghiệp, lui ở một bên, vừa rồi đưa cho hán tiền, là người mất Đại con trai thấp giọng nói.

"Đa tạ, khóc quen thuộc."

Đã nhận được tiền lương, khóc tang nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành, liền chờ sau cùng đem lão nhân khiêng ra quan tài mang đến hỏa táng tràng.

Bởi vì đây là hôm nay sau cùng một trận,

Tô Lê cũng liền không nóng nảy, mãi cho đến buổi trưa, sở hữu phúng viếng nhân tài từng cái rời đi, Tô Lê vuốt vuốt đã hơi choáng đầu gối, âm thầm oán thán vài câu, lại giúp chủ gia đem lão nhân hương Linh Xa bên trên nhắc , dựa theo bọn hán lão gia tập tục, tại mang đến lão nhân sau cùng đoạn đường bên trong, nhất định phải thân nhân tự mình nhắc, năm người, hai nam tam nữ, lại thêm mình như thế một cái ngụy con trai, vừa phù hợp.

Nhìn lấy quan tài bên trong lão nhân hiền hòa khuôn mặt, Tô Lê thở dài trong lòng, nếu là hán có thể cảm giác được con trai mình vì hán làm hết thảy, có thể hay không khí trực tiếp lại sống tới.

Nhỏ hẹp quan tài, ngược lại là thả không ít thứ, giày, chén bể, cây lược gỗ, còn có một số ngay cả mình cũng không nhận ra đồ chơi nhỏ, đều là lão nhân lúc còn sống thường dùng cùng ưa thích.

Tô Lê trợ giúp chủ gia thận trọng đem lão nhân đặt lên Linh Xa, sau đó đem những vật này một thu thập một chút tốt, đợi cho cùng nhau mang đến hỏa táng tràng.

Lái xe, người đi, nơi đây lại khôi phục tĩnh mịch, cũng không biết dưới đường lần hoành tiến người nơi này là ai, nhìn lấy Linh Xa dần dần đi xa, Tô Lê không tên sinh ra một cỗ phiền muộn, nhìn đồng hồ, liền hướng túc xá đi đến.

Đi ngang qua quen thuộc Dược Điểm, theo thói quen mua một hộp Kim Tăng Tử cùng một bình nhân dược nước, tiền giấy đến không nhiều, Thân Thể lại tiêu hao lớn, cũng may loại cuộc sống này đã vài ngày rồi, kiểm chức biến thành một chủng tập quán, Tô Lê cũng là tập mãi thành thói quen.

Trở lại túc xá, một cỗ rượu thuốc lá vị xen lẫn mấy ca hùng hùng hồ hồ âm thanh, giống như liên minh mờ đen bị hổ, không có cách, túc xá tổng cộng bốn người, mình tuy nhiên đánh cho vẫn được, nhưng mỗi ngày đa số thời gian đều nhào vào 'Khóc tang' một chuyến này nghiệp bên trên, thực sự không có tinh lực cùng bọn hán quỹ hỗn.

"Tiểu Tô từ từ về, mau mau mở máy tính, gặp một cái tiểu học sinh, kém chút tức chết lão nạp." Thấy Tô Lê mở cửa đi vào, tướng mạo khô ngô, miệng đầy râu mép Mao Hầu vội vàng hô nói.

Tô Lê bị sặc ho khan hai tiếng, chỉ chỉ phát hồng sung hai mắt, liền hướng trên giường nằm đi.

Thấy Tô Lê đáng vẻ, Mao Hầu bắt đầu đi lác đầu: "Ta nói huynh đệ, tiếp tục như vậy không thể được nha, tổng như thế khóc hạ đi cũng không được biện pháp, quá thương thân thể."

"Đúng nha, cuối tuần ra đi là được, cũng không trở thành tuần bên trong cúp học cũng đi đi, Lão Tam, ta bên trên đơn cá sấu, người Phụ Trợ đi." Mập mạp Chu buồn uống một ngụm Bia, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm máy tính nói.

"Lại nói người hôm nay kiểm bao nhiêu, chúng ta mấy cái còn chưa ăn cơm đây, nếu không. . ." Lão Tam tại tuần kiệt tròng mắt nhìn, nhìn lấy nằm xuống

Tô Lê ồn ào nói.

"Con em nguoi!" Tô Lê hữu khí vô lực nói một câu, thuận tay đem Kim Tăng Tử nhét vào miệng bên trong một khóa, lập tức Cổ Họng một trận Thanh Lương.

Hắn quá mệt mỏi, thực sự không có tinh lực cùng bọn hắn đùa giỡn, theo thói quen lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra Phần Mân Giao Tiếp, vuốt vuốt Tinh Hồng Ngư Nhân phao, nhấp một cái, cảm giác mí mắt có chút nặng nề.

"Ông ơng ơng ~" lúc này, điện thoại di động một trận chấn động, lại là có tin tức phát tới, đây là có người đem hắn thêm làm hảo hữu hoặc là gia nhập Quần Tổ nhắc nhở.

"Ai thêm ta?" Tô Lê khàn khàn thì thào nói, híp mắt nhìn một chút nhắc nhở.

['Trăm hoàng' mời nguoi gia nhập 'Thiên cổ lưu danh bầy', có đồng ý hay không?]

Tô Lê ấn đồng ý.

【 'Ảnh Đế' đồng ý gia nhập 'Thiên cổ lưu danh bầy' .)

[ngài đã đồng ý gia nhập Quần Tổ, cùng Quần Hữu nhóm chào hỏi đi!] còn tặng kèm có cái hệ thống vẻ mặt vui cười.

Chờ nửa ngày, trong đám vậy mà không ai nói chuyện phiếm, Tô Lê chỉ cảm thấy khoe mắt kích thích lợi hại, dứt khoát quan điện thoại di động, lên nhân được về sau, liền chuẩn bị chìm vào giấc ngủ.

Bởi vì cần kiêm chức, hắn tăng thêm rất nhiều bầy, bên trong thường xuyên tuyên bố một số kiêm chức nhiệm vụ, có chút gần, hắn liền đều thuận tay ôm đi qua, có thể nhiều kiếm điểm liền nhiều một chút, cho nên thường thường có người kéo hắn nhập bầy, mặc kệ trong này muốn tuyên bố nhiệm vụ gì, dù sao mấy ngày nay không có thời gian, vẫn là tranh thủ thời gian ngủ, ngày mai còn muốn đi Tảo Mộ đây.

Nhỏ nhân được, tăng thêm Kim Tăng Tử tuyệt hảo hiệu quả, Tô Lê chỉ cảm thấy ừ ừ giống như thủy triều dâng lên, trong mộng, hắn được Oscar chung thân thành tựu thưởng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nhiều như vậy Hoàng Đế

Thanh Minh thời tiết mưa nhao nhao, người đi đường muốn ngừng hồn.

Một buổi sáng sớm, Tô Lê đang nháo chuông đúng giờ nhắc nhở hạ đánh răng rửa mặt, nhìn đồng hồ, tại không có quấy rầy cùng phòng mộng đẹp điều kiện tiên quyết, lại vội vàng xuất phát, hôm nay thế nhưng là hơn hai mươi đơn sống đầu, làm được tốt, có thể kiếm hai ngàn đầu, bởi vì tương ứng khác biệt mộ địa, hắn cho nên đuổi đến cái sớm.

Tại đóng cửa một cái chớp mắt, nhìn lấy kéo xuống màn cửa, mờ tối ngủ say cùng phòng, trong lòng của hắn một trận lòng chua xót, ai để bọn hắn có Cha Mẹ, mình là cô nhi đây.

Thanh Minh Tiết, mình lại muốn cho người khác làm Hiếu Tử đi Tảo Mộ Tế Bái, mình đến từ nơi đâu, lại nên đưa cho ai đi dâng hương?

Tô Lê cũng không biết nói sao, càng nghĩ nước mắt liền xuống, xoa xoa mắt, nhìn một chút móng lung đèn đường, đập vào Xe Buýt, liền hướng mục đích đi đến. . .

Thời gian nhoáng một cái đã đến xế chiều, Tô Lê kéo lấy một mẻ thân thể đi vào một nhà Quán trà sữa, muốn cốc sữa trà như vậy tê liệt ngã xuống trên ghế.

Hắn thật sự là không có khí lực, hôm nay tốt xấu không có làm sao khóc, chỉ là Tảo Mộ tặng hoa mà thôi, nhưng đáng giận là, có hai nhà phát video hình ảnh đi qua, đối phương gọi là một cái bắt bẻ nha, nói cái gì không có quét sạch sẽ, trái cây không có bày ngay ngắn, Tế Bái không đủ nghiêm túc, tức giận đến Tô Lê thật nghĩ ngay trước mặt đem Furutsu Basuketto - Giỏ trái cây nhất cước đá bay, đi con mẹ nó, tiền này Lão Tử không kiếm.

Vì phòng ngừa Thanh Minh ngày này, Địa Hạ lão nhân nửa đêm tới tìm hắn, Tô Lê lựa chọn ân nhượng, không nể mặt Tăng, cũng phải nể mặt Phật nha,

100 khối Phí dịch vụ quả thực là bị cái kia keo kiệt xuống đến 50, tuy nhiên đại đa số coi như thuận lợi, đã kiếm được tiền, mình lại không bận gì, làm lẽ loi troi độc thân cầu, đương nhiên được tốt khao một chút mình.

Quán trà sữa bên trong, tốt nhiều Thanh Niên Nam Nữ lẫn nhau ôm tại một khối, một chén Trà Sữa, hai cây ống hút, Tô Lê trực tiếp xoay người, ngồi tại cửa sổ thủy tinh hạ lấy điện thoại cầm tay ra, hần nhớ kỹ tới hôm qua giống như lại tăng thêm một cái kiêm chức bầy, gọi là cái gì nhỉ?

Mở ra điện thoại di động, tin tức 99+, xếp ở vị trí thứ nhất chính là tới hôm qua gia nhập "Thiên cổ lưu danh bầy."

"Nhiều tin tức như vậy, xem ra kiêm chức mặt thật nhiều nha." Tô Lê hít một hơi Trà Sữa tinh thần chấn động, vội vàng mở ra.

Tần Thủy Hoàng: "Ta liền muốn hỏi một câu, thời gian dài như vậy, các người đến cùng đập ngựa ai đốt đi ta A Phòng Cung, còn có, ta thật không cho dễ dùng Hòa Thị Bích điều Ngọc Tỷ, đến cùng đi đâu?"

Hán Cao Tổ Lưu Bang: "Trên lầu nổi điên làm gì, mỗi ngày hỏi trời, có phiền hay không, tìm Hạng Vũ đi."

Tần Thủy Hoàng: "Nơi này là Hoàng Đế nói chuyện phiếm bầy, nếu là hần có thể đi vào ta sớm hỏi đi, ta thể nào cảm giác là người nha, nhất định là người, mỗi lần hỏi một chút người liền trước tiên đi theo ta đằng sau, chỉ dẫn lấy sai lầm lộ tuyến để cho ta đi."

Hán Cao Tổ Lưu Bang không thêm đề ý, trực tiếp phát một loạt 'Lệ rơi đầy mặt' biểu lộ.

Hán Vũ Đế Lưu Triệt: "Tằng Gia Gia, người nhìn tôn nhi lợi hại không, Lão Tần xây Trường Thành phòng Hung Nô, đến ta cái này, trực tiếp đánh đề bọn hần dọn nhà, nghe nói đi Tây Phương, đem đồ bỏ cái gì La Mã Đế Quốc tiêu diệt."

Hán Cao Tổ Lưu Bang: "Ta tằng tôn mà có chí khí, trên lầu, thấy không."

Lưu Triệt trực tiếp phát một loạt vẻ mặt ngượng ngùng, Tần Thủy Hoàng không lên tiếng.

Đường Thái Tông Lý Thế Dân: "Cái này có cái gì, nghe nói qua Thiên Khả Hần sao? Nghe sách qua Trinh Quan thịnh thế sao? Ta đề điều, ta không nói."

Bên trên ba người cùng nhau phát một loạt khinh bỉ biểu lộ.

Tổng Thái Tổ Triệu Khuông Dận: "Còn không phải ý vào ở dưới tay người có nhện đánh thì đánh tay à, đừng nói trước, trong đám giống như có thành viên mới tiến đến, Danh Hiệu 'Ảnh Đế', cũng không biết là triều đại nào, tu vi mấy gì, có gì công tích?"

"Đúng nha đúng nha, đã rất lâu không ai tiến bầy, Ảnh Đế, người ở đâu?" Lý Thế Dân nói.

Chờ nửa ngày gặp không ai trả lời, Triệu Khuông Dận phát một loạt nghi ngờ hỏi hạo, đoán chừng lại là ẩn thân, trong đám ẩn thân nhiều lắm, Tam Hoàng Ngũ Đế, thậm chí còn có thật nhiều ngay cả hần đều chưa nghe nói qua triều đại Chúng Hoàng, vị này mới tiến tới 'Ảnh Đế', đoán chừng cũng là cái kia không biết tên Hoàng Triều Đế Vương.

Sau đó tiếp xuống lại là riêng phần mình suy hư chiến công của mình,

Nữ Nhân, đánh chữ người nào đó. . .

? "Xoet ~" Tô Lê cười ra tiếng, tuy nhiên thấy ngược lại là say sưa ngon lành, nhất là bọn hần những cái này nửa cổ không cổ trò chuyện thoại phương thức, càng thú vị, xem ra đó là cái Lịch Sử kẻ yêu thích xây bầy? Minh học đúng vậy hệ lịch sử, hần là một vị nào đó đồng học đi.

Tô Lê mở ra bầy thành viên, lúc này mới phát hiện, bầy tên người tất cả đều là cái gì hoàng, cái gì đế, rất nhiều hần đều biết nói, còn có một số mình vậy mà chưa từng nghe thấy.

Tô Lê lần nữa hút một miệng lớn Trà Sữa, nhiều hứng thú nhìn lấy Lịch Sử ghi chép, đối với mình 'Ảnh Đế' cái danh xưng này cũng không có đổi, cùng dạng này một đám Trung Nhị Bệnh người bệnh đội cùng một chỗ nói chuyện phiếm, ngược lại là tại khô khan kiêm chức trong sinh hoạt thêm một tia đầu bôi trơn đây.

Tô Lê tay như thế vạch một cái, đi thẳng đến dưới đáy, ngay tại Tô Lê chuẩn bị để điện thoại di động xuống lúc, đột nhiên, Logo bên trên nhảy ra ngoài một cái 'Vị trí của ta' tiêu chí, gửi tin tức lại là một cái Nặc Danh người.

Tô Lê rất ngạc nhiên, hần ngược lại muốn xem xem vị trí của hần là không phải mình chỗ trường học, sau đó tay chỉ ngón ấy.

Tô Lê ngón tay vừa đốt đi, phía dưới lại phát tới một cái tin.

"Ta đã từng quê hương, cũng không biết thế nào, các người bây giờ ở nơi nào?!"

Tô Lê chỉ cảm giác mình đầu ngón tay tại có một chút màn hình trong tích tắc, toàn thân run lên bản bật, phảng phất chạm đến như dòng điện, sau đó mắt tối sầm lại, liền triệt để đã mất đi tri giác.

Quán trà sữa bên trong, lão bản nướng thỉnh thoảng quét một chút khách hàng, lơ đãng quay người lại, trừng mắt, trong nháy mắt sắc mặt ửng hồng, sau đó như điên xông ra cửa tiệm, tứ phương dưới, lại sớm đã không có vừa rồi thiếu niên.

"Xú tiểu tử, chờ lão nương, có bản lĩnh đừng để ta lần sau trông thấy ngươi!"

...

Thanh mậu núi không lớn, Phương Viên cộng lại không đủ Bách Lý, phóng tầm mắt nhìn tới, toà này Đại Tổng hoàn cảnh núi cũng là không tính quá mức Hoang Vu, tối thiểu tại đỉnh núi bóng cây thướt tha dưới, một tòa không lớn Cổ Tháp Tĩnh Tĩnh đứng lặng trên đó, tường đồ lục ngồi dưới, cũng là tăng thêm mấy phần mùi hương cổ xưa tịch tịch, chỉ là có chút —— phá!

Ân, quả thật có chút phá, không trung quan sát dưới, không lớn Tự Viện, ngoại trừ bên ngoài chính điện, cũng chính là hai gian sương phòng cộng thêm một gian nhà bếp, hiện lên xếp theo hình tam giác lặng lẽ biến mất tại bóng cây dưới, trừ cái đó ra lại không cái khác, nếu như tường viện coi là.

Tự miếu tên Đại Thanh chùa, cả tòa tự miếu cũng vền vẹn chỉ có bốn người, một tên Phương Trọng, hai tên giám chùa, cùng cái kia hạng chót —— Tiểu Sa Di.

Nói cách khác, cả tòa Đại Thanh chùa, người ta ba cái cao cấp chức danh, muốn nhúng tay vào cái kia một tên sau cùng làm hiện thực Tiểu Sa Di, đúng, nói đến kia không may Tiểu Sa Di, bây giờ ở nơi nào?

Lạc —— lạc —— rồi. .

Một tòa căn bản chưa nói tới rộng rãi Triều Đình, nhất tôn cơ hồ rơi sạch màu sắc Phật Đà tượng nặn, ba chân chèo chống trên hương án, một chiếc Thanh Đồng Cổ Đăng chấp chôn ra điểm điểm Quang Hoa, tựa hồ tùy thời muốn Phá Diệt rơi, nổi bật ba trụ sắp đốt hết lớn hương, hết thấy hết thấy, lộ ra có chút Hoang Vu.

Gió nhẹ thổi tới, trước miếu khối kia vết rì sặc sỡ biến đồng phát ra một trận kẹt kẹt mài răng âm thanh, chấn động rớt xuống một trận tro bụi, lộ ra bên trên sớm đã mờ hồ phạm chữ, để cho người ta giống như cảm nhận được mờng lung thời gian lưu chuyển, Tuế Nguyệt biến thiên, làm người ta cảm thấy vô tận bình an cùng Thương Cổ.

Mà giờ khắc này, gạch xanh phía trên, Phật Tượng phía dưới, một tên đại khái mười hai mười ba tuổi Tiểu Sa Di chính lắc lắc người ngồi tại bồ đoàn bên trên, có một vang không có một vang gỗ Mộc Ngư, mi thanh mục tú tạm không nói đến, liền nói hần thời khắc này trạng thái, đủ để tỏ rõ, hần còn chưa tỉnh ngủ, giờ phút này tiếp tục mộng du bên trong. .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thanh Sơn có sát

Bang. . . Bang. . . Bang. . .

Thiên Khuyết tượng vĩ bức, Vân nằm y phục lạnh, muốn cảm giác nghe Thần Chung, khiến cho người phát tỉnh ngộ?

Không không không, cái này ba tiếng trống trải dày xa chuông vang không có phức tạp như vậy ý tứ, đơn giản tới nói, đúng vậy ba chữ —— ăn cơm!

Không tin ngươi nhìn Tiểu Sa Di, nguyên bản còn trong mộng cùng Phật Tổ Luận Kinh, cái này ba tiếng cực kỳ Lực Thu Hút tiếng chuông lập tức liền đem hần lồi kéo trở về, tiện tay ném rơi Mộc Ngư, trở mình một cái đứng lên, như bay xông ra cửa điện.

Đường quá hậu viện giếng cổ, khẩn cấp phanh lại Cước Bộ, cật lực từ che kín rêu xanh miệng giếng kéo lên một thùng rét lạnh Nước giếng, nho nhỏ đầu trực tiếp nhét đi vào, ừng ục ừng ục mạo một chuỗi nước ngầm, sau đó lấy tay nhét vào miệng bên trong, lung tung chọc lấy hai lần, liền lửa thiêu mờng trực tiếp ném mục đích.

Rộng thùng thành lại lớn lên trên bàn gỗ, Tiểu Sa Di Ngũ Giới quả nhiên là cái thứ nhất, trên thực tế, những năm này hần vĩnh viễn là cái thứ nhất, một lát sau, Phương Trọng Tuệ Năng cười ha ha hát lên một kiện rách rưới cà sa đi đến, ngồi tại Tối Thượng.

Tuệ Năng năm nay 70 có thừa, từ cái kia sung mãn hồng nhuận phon phốt trên da nhìn, bảo dưỡng coi như không tệ, tăng thêm cái kia cơ hồ rũ xuống tới bụng chớp mắt râu bạc trắng cùng lông mày, thật có thể được xưng là đức cao vọng trọng bốn chữ này.

Ngay sau đó tiến đến chính là vừa mới đi gõ chuông Đại Giám chùa Thường Viễn Sư Thúc, liếc mắt lạnh lùng nhìn, trên thực tế, hần liền dài dạng này, không biết còn tưởng rằng là cái kia cướp bóc thô phi đầu lĩnh đây.

Sau đó đúng vậy hai giám chùa kiêm Đầu Bếp Thường Thanh Sư Thúc, Thường Thanh cùng Thường Viễn tương mạo quả thực là một cái mặt đối lập, một thân nhỏ nhả, mang cá nhân vô tận u buồn cảm giác, trên thực tế, so với hần Thường Viễn càng thêm hoạt bát, xưng là nói nhiều cũng không đủ.

Trúc trong chậu, thơm ngào ngạt com để chúng nhân hít một hơi thật sâu, bất quá hôm nay com có vẻ như so với hôm qua muốn ít đi rất nhiều, mà lại là càng ngày càng ít, Ngũ Giới chớp lấy đen như mực mắt to nhìn thoáng qua Thường Thanh, hần hiện tại có tư cách hoài nghi có phải hay không bị hần sớm ăn trộm.

Hai đĩa thức ăn, một bàn nước nấu Củ Cải, một bàn nước nấu Cải Trắng, xem như cái này bỗng nhiên ăn với com thức ăn.

Thường Thanh cho mỗi người phát bát com, đến lượt Ngũ Giới, lại là một cái loại cực lớn làm bát, đương nhiên, com cũng là nhiều nhất, ai để người ta nhỏ, người ta chính là dài thân thể niên kỷ, ăn được nhiều cũng không đủ đi.

Ngũ Giới mừng khắp khơi từ trúc trong chậu đào hơn phân nửa com, sau đó đem cà rốt cải trắng rót vào mình Tiểu Bồn bên trong, lưu cho ba người không biết làm sao ánh mắt.

Phượng Trượng Tuệ Năng hít sâu một hơi, niệm một câu A di đà phật, ba người chia đều còn lại không nhiều com, còn không có động đũa, một đôi ánh mắt vô tội làm bộ đáng thương nhìn ba người trong chén com.

Thường Thanh Thường Viễn trầm mặc, Tuệ Năng thăm kêu một tiếng nghiệp chướng, sau cùng kết quả là ba người lại đem mình com hai phần ba phần cho Ngũ Giới, nhìn lấy hần đem còn lại phía dưới su hào bóp cải rót vào mình trong chậu, lại nhìn một chút com nắm lớn nhỏ Com trưa, từng cái run rẩy cao niệm một tiếng niệm phật.

"Sư phụ Sư Thúc, ta ăn no rồi, trước hết đi luyện công." Ngũ Giới ợ một cái, hài lòng lau miệng, lại dùng tay từ hàm răng loại bỏ ra đến một cây rau quả nhai hai lần nuốt xuống, đẩy ra ghế, vỗ cái bụng lên tiếng chào hỏi như vậy ra ngoài.

Ba người nhìn lấy cái kia lạnh lợi bóng lưng, đầy mắt rơi lệ.

"Sư huynh nha, chúng ta mỗi ngày như thế Ích Cốc hạ đi cũng không được biện pháp nha, đến tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp nha." Thường Viễn cảm qua Tô Lê vừa ăn com đồ ăn đĩa, lấy tay lay hai lần bỏ vào trong miệng, vỗ mạnh vào mồm.

"Đúng nha, người cũng nhìn thấy, cái này Tiểu Ngốc Lư quá tham ăn, ba năm khẩu phần lương thực quả thực là bị hần ăn chỉ còn lại có nửa năm, làm cho hai người mỗi ngày còn tựa như đề phòng cướp nhìn ta chăm chăm, nhiều oan nha!" Thường Thanh càng nói càng ủy khuất, qua nhiều năm như vậy, mình lại bị một bữa com cho làm khó.

"Đều do Thường Viễn, người ta chạy nạn ăn thua gì tới người, không phải đứng lên đi nhìn cái náo nhiệt, bị người đào còi hết quần áo không nói, còn mang về như thế nhất tôn ăn hàng, người nói có đúng hay không cố tình." Tuệ Năng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, bộp một tiếng đem đũa vỗ lên bàn, hoành cái mũi mắt dọc nhìn về phía Thường Viễn.

"Ta, ta oan a, người ta nguy rồi nạn châu chấu,

Mấy chục ngàn người đi qua tại Đại Thanh Sơn, ta chỉ là, chỉ là, ai ngờ bố thí miệng của mình lương, còn bị người từ cái ột gỗ bất tỉnh, khi tỉnh lại, hần đã ngủ ở bên cạnh ta, cái này Đại Hoang năm, ta cũng không thể đem hần vẫn ở nơi đó cho ăn Sài Lang Hồ Báo đi." Thường Viễn càng nói càng ủy khuất, tựa hồ nhớ tới năm đó không chịu nổi quay đầu, trong lúc nhất thời, lệ như suối trào.

"Tốt tốt, chuyện cũ không còn xách, đây là ta Đại Thanh chùa kiếp số, trước xem đi, thực sự không được, cũng chỉ có đi một chiều kia!" Tuệ Năng do dự về sau, cau mày, tựa hồ đang nổi lên một cái gan lớn kế hoạch.

Thường Viễn Thường Thanh nhìn cùng với chính mình sư huynh một bộ bình lâm hiểm chiêu tư thế, nhìn nhau.

"Sư huynh, khó người muốn. . ."

"Ừm, chính là, tìm một cơ hội để hần xuống núi Hóa Duyên đi, chúng ta. . . Dọn nhà!" Tuệ Năng nói nơi đây, hai mắt bỗng nhiên tỏa sáng, phảng phất kế hoạch này trong lòng hần nổi lên hồi lâu.

Hai người sau khi nghe xong cũng là tinh thần khẽ giật mình nói: "Sư huynh, khó người đã đã tìm được nhà dưới?" Thường Viễn hưng phấn nói.

"Còn không có, đây chỉ là một hình thức ban đầu, đứng, Thường Thanh, Tiểu Ngốc Lư đã đi, nhanh lên đem trong phòng bếp đồ ăn bụng ra, ta nhưng đã sớm ngủ thấy." Tuệ Năng gỡ một thanh sợi râu, con mắt đột nhiên ngưng tụ, gấp không thể chờ đợi với Thường Thanh nói.

"Thường Thanh người. . ."

"Liên biết không thể gạt được sư huynh người, khụ khụ, lo trước khỏi họa, lo trước khỏi họa nha, Thường Viễn sư đệ, tướng môn cái chốt cửa, ta đi bụng com. . ."

Thanh mậu núi rất lớn, rất cao, trời biết các sư phụ tại sao phải đem tự miếu tu ở chỗ này, cái nào khách hành hương ăn nhiều chết no chạy đến nơi đây tới dâng hương lễ tạ thần, phản chính tự mình đã lớn như vậy, trừ bọn họ ba cái, lại cũng chưa từng thấy qua cái khác Người xa lạ.

Giờ ngo Không Khí tràn đầy nhàn nhạt mùi thơm, dù sao Cương Khai xuân, chính là hoa trên núi rực rỡ lúc, chỉ là bỗng nhiên thu tay, lại là không ai đợi tại bụi bên trong cười.

Mượn sau giờ ngo ánh nắng, Tô Lê đi vào hậu sơn trúc lâm chỗ, ánh nắng xuyên thấu qua cái kia rậm rạp bóng cây phóng xuống đến, loang lổ bác bác, côn trùng kêu vang chim gọi, Thanh Phong Hoa Vũ, để Ngũ Giới híp híp mắt, tìm một khối đá ngồi xuống, sau đó từ trong ngực thận trọng móc ra điện thoại di động của mình, lung lay, tín hiệu vậy mà quý dị có.

"Gần ba năm đi. . ."

Nhân sinh lớn nhất tiếc nuối không ai qua được sai lầm giữ vững được không nên kiên trì, dễ dàng từ bỏ không nên từ bỏ. . . ?

Ai ngờ ba năm trước đây tại Quán trà sữa bên trong một lần sai lầm điểm kích, lại ly kỳ xuất hiện ở đây, hôn mê một ngày một đêm về sau, tỉnh đến vẫn không thể tin tưởng trước mắt phát sinh hết thảy, chỉ cho là là một giấc mộng.

Mở ra điện thoại di động, kinh hồn táng đảm lần nữa điểm kích cái kia 'Vị trí của ta ', chỉ hy vọng nhanh đi về, ai nghĩ tới đến, vị trí xác định, lại là tại Đại Tổng thanh mạch núi, lần này nhưng bắt hẩn cho dọa thảm rồi.

Không chỉ có như thế, tuổi của hẩn cũng nhỏ đi, trở thành Đại Thanh chùa một tên Tiểu Sa Di, hết thảy đều là như vậy hư huyền, giống như giống như nằm mơ, hẩn bỏ ra thời gian rất lâu đến thích ứng xung quanh hoàn cảnh, sau cùng không thể không thừa nhận, mình là thật đi tới Đại Tổng hoàn cảnh.

Cái này không có điện thoại di động máy tính, không có Công Giao Đại Hạ cổ nhân thế giới, thế nhưng là càng thêm làm cho người kinh khủng lại là, này Đại Tổng không phải kia Đại Tổng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tu Luyện

Ngươi được chứng kiến người khác một tay đem một khối Thiên Căn đá lớn quăng lên đến Đoán Luyện Thân Thể sao?

Ngươi được chứng kiến người khác nhảy lên cao hơn mười mét nhảy lên đầu lật ngôi sao?

Ngươi được chứng kiến người khác hét lớn một tiếng có thể tạo thành núi lở sao?

Ngươi được chứng kiến chỉ có điện ảnh mới xuất hiện quái thú tiền sử nửa đêm xuất hiện tại đỉnh núi thét dài khủng bố tràng diện sao?

. . .

Trịnh trọng nói rõ, trở lên không phải đặc hiệu, không phải Ma Thuật, mà là thật sự phát sinh, Tô Lê càng là thang mục kết thiết tận mắt nhìn đến qua.

Cái thế giới này không đơn giản, hết thảy hết thảy, đều phẳng phát trong sách chỗ ghi lại như thế Huyền Huyền, người khác một xuyên việt không phải chán nản Vương gia hoàng tử, đứng vậy bị bị long đong Thiên Tài Yêu Nghiệt, mà mình lại là một cái cả ngày ăn chay niệm Phật hòa thượng, hẩn không cam lòng, càng thêm đáng giận là, mình không biết nói sao trở về, điện thoại di động càng là không có điện, không mở được cơ.

Tuy nhiên sự phụ các sư thúc từng cái phẳng phát Thiên Thần Hạ Phàm, tràn đầy sắc thái thần bí, hẩn thậm chí có một lần kém chút nhện không được hỏi sự phụ có thể hay không phóng điện, cho mình 'Pháp bảo' mạo xưng một chút điện, nhưng vì lúc này nhà con đường duy nhất an toàn, hẩn nhẫn, mà là mình vụng trộm nghĩ biện pháp, nghĩ tới đây đứng vậy ba năm.

Thâm sơn Cổ Tháp, không tranh quyền thế, thanh tịnh đạm bạc, vạn lâm vì nhà, không có ồn ào náo động, không có tranh đấu, mỗi ngày thức ăn chay thức ăn, Niệm Kinh gõ cá, Tô Lê cho tới bây giờ không có cảm giác tốt như vậy qua, loại cuộc sống này đối với kiếp trước hẩn mỗi ngày bận rộn, đầy trong đầu kiếm tiền nuôi gia đình tới nói, quả thực là Thế Ngoại Đào Nguyên.

Nhất là sự phụ Sư Thúc Giáo sư mình tu luyện pháp môn, càng làm cho hẩn cảm giác đến mức dị thường mỹ diệu, thần kỳ hơn chính là, trong cơ thể hẩn vậy mà cũng có tu luyện căn bản chỗ —— Linh tàng.

Linh tàng xuất hiện có thể nói là Thiên Sinh Địa Dưỡng, không phải tất cả mọi người có thể tu luyện, liền giống như ngươi nghĩ muốn đi bờ sông mức nước, không có thùng gỗ ngươi làm sao đem nước mang về nhà uống, mà Linh tàng đúng vậy cái kia thùng gỗ.

Cũng coi như người gốc có gốc phúc đi, xuyên việt mà đến Tô Lê vậy mà cũng có Linh tàng, vừa mới bắt đầu lúc tu luyện Tô Lê là đã hưng phấn lại ngay thơ, cũng may có sư phụ cùng Sư Thúc chỉ đạo, dựa vào sự giúp đỡ của hắn, Tô Lê mới nhìn rõ vị ở đan điền chỗ cái kia phảng phất một tòa mô hình nhỏ nhà màu đen Ngoan Thạch, bên trên hiện đầy loại loại hàm động, mà lại cực kỳ bất quy tắc.

Một khắc này hắn kích động nói không ra lời, nếu không phải đây là một cái thế giới khác, hắn cực kỳ hoài nghi thể nội cái kia là Kết Sỏi, rất lớn Kết Sỏi, lại tồn tại ngay mới tìm được Linh tàng cửa lớn, hao hết khí lực thật là lớn mới miễn cưỡng mở ra, cũng dẫn dắt ra một đoàn tàn ra quang mang Linh Nguyên, dựa theo sư phụ chỉ thị, đưa nó kéo vào gần nhất trong kinh mạch.

Chỉ là trong nháy mắt nó liền quay trở lại, nhưng chính là trong chớp nhoáng này, hắn có thể cảm giác được rõ ràng huyết dịch sinh động nhảy lên, ngay cả cùng với chính mình trái tim nhỏ đều phanh phanh, phảng phất kiếp trước gặp trong suy nghĩ nữ thần đồng dạng, tâm thần thanh thản, liền ngay cả lúc trước mệt nhọc cũng là quét sạch.

Loại cảm giác này thật là quá kỳ diệu, tiếp xuống hắn lại thử nhiều lần, sau cùng thể xác tinh thần mỗi một hạ mới vui thích ngủ thật say, liền tiếp ba ngày làm không biết mệt, mới miễn cưỡng kéo theo Linh Nguyên đem thể nội tất cả gân mạch vận chuyển một tuần, cũng chính là một cái Tiểu Chu Thiên, nhưng vẫn là tràn đầy một cỗ vương vãi cảm giác.

Mà bây giờ, thời gian ba năm sớm đã lặng yên mà qua, giờ phút này Linh tàng trong phòng, tam tầng máu đỏ tươi màng chặt chẽ bao vây lấy Linh Nguyên, thể nội khí huyết cực kỳ tràn đầy, viễn siêu Phổ Thông Nhân, cái này cũng liền biểu thị, Tô Lê bây giờ tu vi, là Khai Huyết Tam Trọng, mà lại là đã tới đại thành cảnh giới, đoán chừng qua không được không lâu, hắn liền có thể nhất cử bước vào Tứ Trọng.

Bởi vậy có thể thấy được, Linh tàng ra sao nó trọng yếu thừa thốt, mà sư phụ đã từng nói thẳng, trên phiên đại lục này, chân chính có thể tu luyện, ít càng thêm ít, trong đó nhân tố trọng yếu nhất chính là Linh tàng tồn tại, cho nên nói, Tô Lê rất may mắn.

Mà tại trước đây không lâu, hắn cũng âm thầm sưu tập đến mình vật nhất định phải có, vắt hết óc vận dụng bản thân sở học Tri Thức cùng kiếp trước tại trong TV sở học, vẽ lên một trương Máy Phát Điện bản vẽ, theo thầy thúc Tư Khố bên trong tìm được một điểm Toái Kim, bỏ ra thời gian rất lâu làm thành kim ti, lại tìm đến một đại khối Nam Châu, loại bỏ bên trong tạp chất, dù sao thí nghiệm không trên dưới ngàn lần, rốt cục tại đoạn thời gian trước cho làm xong,

Đồng thời Thành Công tràn đầy điện.

Tại làm Máy Phát Điện trước đó, liền ngay cả hắn cũng minh bạch đây chỉ là không cố gắng, tràn ngập thì đã có sao, không tín hiệu, nhiều nhất chỉ có thể nghe một chút ca, nhìn xem Tiểu Điện Ảnh, kỳ thực có tám thành hắn là chạy Tiểu Điện Ảnh đi, ba năm hòa thượng thời gian, đòi ai cũng không chịu đựng nổi nha, đương nhiên, hắn còn ôm như thể một tia Tiểu Hi nhìn, mình xuyên việt như thế kỳ hoa sự tình đều có thể phát sinh, nói không chừng liền gặp quý đầu?

Bây giờ, nhưng không gặp quý sao? Tô Lê trước tiên chính là cho tức xá mấy cái hảo hữu gọi điện thoại, không có chút nào ngoài ý muốn không tại khu phục vụ, nhưng nghe giọng nói mọi người thanh âm giống như máy móc, một khắc này, hắn lệ nóng doanh trong, quê hương âm thanh nha, đương nhiên, vẫn là xử lý chuyện đứng đắn quan trọng chút.

Mở ra Phần Mềm Giao Tiếp, nhìn thấy còn sót lại 'Thiên cổ lưu danh bầy' đằng sau hồng hồng một loạt im lặng tuyệt đối, để hắn nguyên bản tâm bình tĩnh bỗng nhiên nhảy một cái, khó nói. . .

Tô Lê tay run run, thận trọng ấn mở khung chat.

Tần Thủy Hoàng: "Các vị Online có người hay không đi ra trò chuyện hai câu, vừa bế quan đi ra, cũng đã cuối mùa thu, thấy trước động lá cây đã là một chỗ, đột nhiên sinh lòng cảm ngộ, do đó chia sẻ đi ra, mời chư vị giải giải, cùng xông vào tâm nghĩ ngợi."

Chu Nguyên Chương Lý Thế Dân mấy người mười cái có đặt câu hỏi hào, có phát nghi hoặc biểu lộ, không đồng nhất mà là, nhưng đều biểu lộ Online chờ đợi.

Tần Thủy Hoàng: "Lá cây rồi đi, đến cùng là Phong truy cầu vẫn là thụ không giữ lại?"

Lưu Bang: "Một ngày ngày, cũng không biết người từ đâu tới những này cảm ngộ, muốn để ta nói, cái kia chính là thụ không giữ lại, trên thế giới cũng không chỉ có cái kia một mảnh lá cây, nó muốn đi theo Phong đi, người còn lưu nổi sao?"

Chu Nguyên Chương: "A di đà phật, đây là thụ không hiểu được yêu, cũng là Phong quá câu chấp, Lão Lưu đầu, người dọa."

Lý Thế Dân: "Thụ sinh lá, Diệp Tùy Phong, Phong đi Diệp Lạc rồi. Thụ vô diệp, tàn nhánh vắng vẻ nhìn nửa tháng, cuối cùng chỉ là luân hồi gần nhau Hóa Rings, Lão Tần, người chạy tới một bước kia sao?"

Triệu Khuông Dận: "Cái gì, khó nói. . ."

Triệu Khuông Dận trực tiếp ở phía dưới theo sát một loạt về mặt sợ hãi, xong còn chưa đủ, lại tăng thêm mười cái cầu ôm bấp đùi phù hiệu.

Tần Thủy Hoàng: "Các người suy nghĩ nhiều, tuy nhiên cũng sắp, tâm cảnh của ta chưa đầy, lần bế quan này để cho ta triệt để đón ngộ, không phải lá cây không hiểu được trần quý, cũng không phải Phong vô tình, tâm nếu không động, Phong lại làm sao, Nhất Diệp thu, phồn hoa tán."

Chỉ là ta minh bạch quá muộn, chúng ta chính là như vậy, chờ đến lui không thể lui, mới hối hận đã từng thân thủ bỏ qua đồ vật, tại ngày sau rốt cuộc

không gặp được, cho nên ta muốn tiến vào Đệ Thất Tầng, đi tìm nàng."

Lưu Bang: "Quá nguy hiểm, dù là người đã nửa bước. . ."

Lý Thế Dân: "Người là muốn vì tất cả chúng ta đi dò đường nha, người là một cái chân chính anh hùng!"

Lý Thế Dân phát một loạt khen lớn biểu lộ, Triệu Khuông Dận thì là gào khóc biểu lộ, tất cả mọi người đang trầm mặc.

"Bảo trọng, các huynh đệ!" Đây là Tần Thủy Hoàng phát câu nói sau cùng, đằng sau rốt cuộc không ai đi theo, cũng không biết bao lâu, Tô Lê cách màn hình cũng có thể cảm giác được một cỗ bi tráng, cũng không biết vị này Tần Thủy Hoàng đến cùng là người phương nào, những này bảy thành viên lại xảy ra ở phương nào, mình làm sao tới nơi này, hẳn lại muốn đi đâu?

Ngay tại Tô Lê tiếc nuối xem hết Lịch Sử ghi chép về sau, đột nhiên, một trận tiếng ông ông truyền đến, một cái tin bắn ra ngoài, triệt để để Tô Lê ngăn người tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tổng Huy Tông Triệu Cát

Tổng Huy Tông Triệu Cát: "Có người hay không đâu? Thời gian dài như vậy không có nói chuyện phiếm, cả đám đều chạy đi đâu?"

Đúng lúc này, điện thoại di động đột nhiên bắn ra tới một người nói chuyện phiếm, Tô Lê trừng mắt nhìn, trái tim nhỏ phanh phanh nhảy, ngón tay nhẹ nhàng đi lên lôi kéo, nhìn có phải hay không còn sót lại Lịch Sử ghi chép, cái này kéo một phát, lại là một cái tin tức bắn ra ngoài.

Lý Thế Dân: "Trẫm lại mập, liên tiếp cung nội thị nữ cũng béo lên, cho nên nói, làm gương mẫu quá trọng yếu." Lý Thế Dân nói xong, một loạt đặc ý biểu lộ rầm rầm theo sát phía sau.

Triệu Cát: "Ai nha, Thế Dân Ca Ca tại nha, ta còn tưởng rằng chỉ có tiểu đệ ta một cái đâu, người đều đi nơi nào, thời gian dài như vậy đều không online."

Lý Thế Dân: "Bố Cát nha, người cũng đừng buồn nôn, cái gì Ca Ca, đừng đem người nơi đó Ca Ca đệ đệ tập tục danh xưng cho mang vào." Lý Thế Dân phát liên tiếp bĩu môi biểu lộ.

Tô Lê cái kia còn chờ đến cùng, run rẩy đang đối thoại khung điểm một chữ, do dự đi sau đi lên: "Tại?"

"A, đây không phải Ảnh Đế à, người vậy mà nổi lên, không biết Đại Đế ở mảnh này đại lục tu hành?" Triệu Cát vội vàng đặt câu hỏi.

Tô Lê lập tức lệ nóng doanh tròng, trước là hướng về phía trước mặt trúc lâm một mảnh sỏi tru, thật không phải là nằm mơ, tin tức của hắn vậy mà có thể phát ra ngoài, còn bị đối phương cho tiếp nhận.

"Đại Tổng, Đại Tổng nha." Tô Lê nhanh chóng đánh năm chữ đi lên.

"Đại Tổng? Lãnh địa của ta, không có khả năng nha, người, người là ta cái nào tiền bối vẫn là hậu bối?" Triệu Cát trầm mặc về sau, lại phảng phất Tha Hương Ngộ Cổ Tri hỏi.

"Người cũng tại Đại Tổng? Cái kia tranh thủ thời gian tiếp ta trở về?" Tô Lê nhanh chóng đưa vào, ngay tại hắn chuẩn bị phát ra ngoài thời điểm, đột nhiên do dự, trở về sao? Trở lại cái kia từng bước liên tục khó khăn xã hội, mỗi ngày dựa vào khóc đến sinh hoạt hợp Tiểu Thiên Địa sao? Minh thật đã chuẩn bị xong?

Tô Lê do dự, hẳn có chút đắn đo khó định mình tâm tình vào giờ khắc này.

Triệu Cát: "Người nhất định là ta vị tiền bối nào, cái kia phiên lãnh địa sớm đã bị từ bỏ, không có vị đại đế nào chạy đến cái kia nghèo câu trong khe đi, hướng hồ muốn đến cái chỗ kia, không có Đạo Trần phía trên cảnh giới, căn bản không có khả năng tùy ý vượt giới, ai nha, vậy mà để cho ta ôm đùi, tiền bối tốt!"

Triệu Cát cũng không biết nổi điên làm gì, vội vàng vãn an, xong lại là một chuỗi nịnh nọt mặt tròn biểu lộ.

Tô Lê đem tin tức của mình xóa bỏ về sau, có chút sững sờ nhìn một chút Triệu Cát lời nói, mình làm sao dẫn động u mê thành hắn tiền bối, mà càng quý

dị hơn chính là, Tô Lê còn phát một cái 'Ân.' đây càng để Triệu Cát một trận hưng phấn.

"Tiền bối nha, ta có một cái Nguyên Vọng đã rất lâu rồi, nhất định mời cầu tiền bối giúp ta một chút nha." Triệu Cát trực tiếp lệ rơi đầy mặt, hẳn không nghĩ tới, tại cự thổ lại có thể gặp phải vượt giới tiền bối, mình tu vi quá yếu, muốn nâng cao một bước, luôn có một cái tâm nguyện đạt không thành.

"Người nói." Tô Lê phát tin tức.

"Ta muốn ăn Đông Pha thịt, trong thành Biện Lương chính tông Đông Pha thịt" Triệu Cát nói nơi đây nước bọt biểu lộ gọi là một cái không xong, còn có một chút ngưng ngừng, đường đường Đại Đế, tu vi tâm ma lại là một mực không bỏ xuống được thức ăn, chỗ thẹn thùng.

Tô Lê trực tiếp tròn trắng mắt, không nói mình như thế một cái tên giả mạo, coi như thật sự có Đông Pha thịt, ai đưa cho người.

Tô Lê muốn phát một cái mình su tâm ăn liệng biểu lộ, lại phát hiện không có, tứ phương dưới, lại phát hiện bên cạnh có Nhất Cương nổi bật Măng trúc, nhọn, có chút phóng tới cúc hoa Ý Cảnh, răng rắc đập một tấm hình trực tiếp đi qua, ý tứ nói đúng là, ăn cúc hoa của người đi thôi.

Hình ảnh một trận truyền lên, rất nhanh liền biểu hiện: "Không Gian Truyền Tống hoàn thành, lấy bị chỉ định người nhận hàng thu lấy."

Tô Lê chính nghi hoặc lúc nào có dạng này ảm áp nhắc nhở, bên kia Triệu Cát lần nữa phát tới tin tức: "Tiền bối thật là Đại Năng nha, vậy mà trực tiếp cách không truyền vật, văn bối đến bây giờ cũng chỉ có thể miễn cưỡng làm đến, nhưng cũng có phạm vi, giống như vậy vượt giới, căn bản chính là trong truyền thuyết thủ đoạn nha, căn này Măng trúc đúng là cự thổ, hơn nữa còn là Đại Tông quê hương, cái kia cổ vị đạo ta có thể cảm nhận được."

Triệu Cát kích động tột đỉnh,

Đang sau lại phát tới một số lời khen tặng, có vẻ hơi nói năng lộn xộn.

Tô Lê nghi ngờ, đột nhiên quay đầu, sau đó 'Má ơ' hét lên một tiếng, nhảy lên cao ba thước, hoảng sợ chỉ ban nãy rở Măng trúc sinh trưởng địa phương.

Giờ phút này nơi đó trụ lù, cái kia còn có cái gì mắng, Tô Lê run rẩy đi vào, gỡ ra khô héo cây cỏ, rốt cục phát hiện một cái hố nhỏ, lúc trước Măng trúc phảng phất bị nhân sinh sinh đào đi, mà ở trong đó, chỉ có hẳn một người, không có khả năng có những người khác, Tô Lê thậm chí còn không xác định kêu vài tiếng sư phụ cùng Sư Thúc, ngoại trừ trống rỗng tiếng vang bên ngoài, thật không có ngoại nhân.

Điện thoại di động lại là một phen chấn động, Triệu Cát phát tới tin tức: "Văn bối ngu dốt, tiền bối dụng tâm lương khổ tiểu nhân giờ mới hiểu được tới, tiền bối dùng Đại Pháp Lực Dịch Chuyển Măng trúc tới, chính là vì khuyên bảo văn bối, không nên tham nhất thời chi niệm, mà là muốn hướng Măng trúc, sắc bén hướng lên, xông phá hết thầy trò ngại, đại đạo chi pháp, ở chỗ không sợ, tâm ta vẫn như cũ, tiền bối một vật, để văn bối hiểu ra, đa tạ tiền bối tria hật."

Tô Lê vẫn còn có chút không thể tin, hỏi một câu: "Người thật nhận được?"

Triệu Cát vội vàng đáp lời: "Nhận được, tiền bối cái này ta hiểu, cái kia, còn xin tiền bối thứ lỗi, ta tại Táng Thần cốc, bên người đồ vật đều dùng xong, chỉ có vì số không nhiều Huyết Linh tinh, tiền bối chỉ sợ không cần dùng, nhưng là ta chỉ có những thứ này, chờ ta sau khi đi ra ngoài, ôn hòa toàn lực đền bù tổn thất, dù sao tiền bối nhất định bỏ ra Đại Pháp Lực điểm truyền tống truyền bá ta, vậy ta liền đem cái này túi Huyết Linh tinh đặt ở người vừa rồi truyền đưa tới địa phương."

Triệu Cát vừa mới dứt lời, trực tiếp một cái to lớn Hồng Bao đột nhiên bắn ra ngoài, Tô Lê hiện tại đầu một mực ở vào choáng váng hình, cái này sự kiện quái dị cùng hẳn xuyên việt đơn giản đúng vậy cùng một cái cấp bậc nha, quá vô nghĩa chút đi.

Tô Lê nuốt nước miếng một cái, điểm một cái 'Hủy' chữ, đột nhiên lúc thì đồ mang từ màn hình lập loè mà ra, để Tô Lê theo bản năng hip mắt ở con mắt, đợi cho thích ứng mờ ra về sau, lại là giật mình kêu lên, bởi vì ngay tại trước mặt hẳn Măng trúc địa phương, giờ phút này một đồng nhỏ Tinh Thể chính lóe ra hào quang chói sáng, càng có một cổ to lớn Huyết Khí để Tô Lê Linh tàng một trận đập mạnh, hẳn không thể lập tức tiến lên nắm chặt nó hấp thu.

"Cái này, cái này, ta thật không phải là đang nằm mơ chứ." Tô Lê dụi dụi mắt, thậm trọng cảm lấy một khối cái gọi là Huyết Linh tinh, chừng đầu ngón tay tinh khối, vừa vừa đến tay, Linh tàng thất liên truyền đến cực độ khát vọng Ý Thức, ngay sau đó, kinh mạch một trận sinh động, một cổ Hấp Lực vậy mà tự động bắt đầu thu nạp, kinh hải Tô Lê tranh thủ thời gian vút bỏ tinh khối.

Điện thoại di động tại lúc này lại là một trận vang động, Tô Lê vội vàng mở ra, bên trên biểu hiện chính là Hệ Thống Tin Tức: "Dịch Chuyển Thành Công, kiểm tra đến cổ chủ Thành Công thu hoạch, giao dịch hoàn thành."

Mà ở phía dưới, thì lại là Triệu Cát cực độ khoa trương cúng bái biểu lộ cùng lấy lòng lời nói: "Tiền bối quá lợi hại, tùy ý thu nạp Dịch Chuyển, đơn giản chúng ta mẫu mực nha, văn bối đối với ngài kính ngưỡng, giống như nước sông cuộn cuộn liên miên bất tuyệt, sông cạn đá mòn, Thiên Bằng Địa Liệt. . ."

Tít tít tít!

Nhưng vào lúc này, điện thoại di động đột nhiên phát tới cảnh báo: "Bởi vì Dịch Chuyển chỗ tiêu hao năng lượng quá lớn, điện thoại di động lượng điện thiếu nghiêm trọng, 30 giây sau tắt máy."

Tô Lê xem xét lượng điện, thật không có, hẳn không nghĩ tới như thế hao tổn điện, mạo xưng một lần điện cực vì không dung dễ, mắt thấy điện thoại di động độ sáng càng ngày càng kém, trên điện thoại di động Lý Thể Dân đột nhiên nhảy ra ngoài.

"Người cùng ai nói chuyện phiếm đâu, làm sao cưỡng chế đem ta đẩy ra đi."

"Tiền bối Vạn Phúc Kim An, pháp lực không. . ."

Bình phong đen, điện tận!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Mài đao xoèn xoẹt đến cạo đầu

"Đầu đen rau muống!" Tô Lê lung lay điện thoại di động, xác định nó thật không có điện về sau, tranh thủ thời gian thận trọng đưa nó thăm dò tốt.

Bảo bối nha, đây quả thực là bánh từ trên trời rớt xuống thần binh lợi khí nha, cái này không chỉ riêng có thể Dịch Chuyển hấn, ngay cả cái này Dịch Thời Không đồ vật đều có thể Na Di tới, đây là muốn phát tiết tẩu nha.

Tô Lê nhảy căng hoan hô lấy, lại lấy điện thoại cầm tay ra ngay cả thân mười mấy miếng, sau cùng mới nhìn hướng vừa mới đến rơi xuống 'Đĩa bánh.'

Vào tay Huyết Linh tinh lần nữa để máu của hấn đều sôi trào lên, thậm chí bởi vì tiếp xúc nguyên nhân, Tô Lê cảm giác cả người lỗ chân lông đều sát na mở ra, trong gân mạch huyết dịch, so với thường ngày lưu động càng thêm vui sướng, đó là một loại vui thích, càng là khát vọng.

Đêm, cái này loại cực kỳ khó gặp Linh Vật lại có 30 khóa, Tô Lê đâu còn quản những này, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, dựa theo Tâm Pháp thu nạp lên bên trong Năng Lượng đến, sự phụ các sự thúc đương nhiên không cần đến, toàn chứa chỉ sợ chỉ có hấn là hạn chế.

Theo máu này Linh Tinh hóa thành từng tia từng tia Năng Lượng chui vào kinh mạch, một cỗ ôn hòa mà cảm giác thư thích quanh quẩn tại trong lòng hấn, càng là xen lẫn một tia thấm vào ruột gan ý lạnh.

Nhất là những này tơ máu tại chảy qua kinh mạch lúc, Tô Lê có thể mơ hồ phát giác được, phảng phất thể nội tế bào, xương cốt, phủ tạng đều là đang phát ra một loại bức thiết âm thanh, cái loại cảm giác này, liền như là gặp cái gì cực không thể thiếu Đại Bổ Chi Vật.

"Xoạt!"

Tại theo thể nội phun trào Huyết Linh Tinh Năng lượng càng ngày càng nhiều, Tô Lê cũng là có thể cảm giác được rõ ràng, hấn nguyên bản bởi vì đột phá đến Khai Huyết Tam Trọng mà yên lặng Khí Lực, vậy mà lại lần nữa chậm rãi trở nên sinh động.

"Khó nói. . ." Nghĩ đến đây, Tô Lê Tâm Niệm nhất động, thôn phệ lực lượng càng mở rộng, lập tức cái kia thu nạp Tốc Độ lại tăng lên nữa rất nhiều, tới về sau, ở tại mặt ngoài thân thể, lại đều là nổi lên Tinh Hồng đường vân.

Thời gian tại an tĩnh trong rừng trúc cấp tốc trôi qua, trong chớp mắt, liền đem gần nửa ngày đi qua, mà tại bức này thời gian dưới, Tô Lê trước mặt Huyết Linh tinh đã chỉ còn lại có năm khối, khi ở trong tay sau cùng một khối Tinh Thể trở nên trong suốt, sau cùng triệt để hóa thành bột mịn tiêu tán lúc, nguyên bản đóng chặt Tô Lê hai mắt đột nhiên mở ra, hai đạo tinh mang lập tức mãnh liệt bắn mà ra, một loại khí tức mạnh mẽ, cũng là chậm rãi tỏa ra.

"Hô!"

"Nghĩ không ra nhanh như vậy lại lần nữa đột phá, đạt đến Khai Huyết tứ trọng cảnh giới." Phát giác được tự thân biến hóa, Tô Lê có chút kinh hi.

Nhìn một chút còn sót lại năm khối Huyết Linh tinh, Tô Lê không có lựa chọn tiếp tục thôn phệ, hấn có thể cảm giác được, Linh tàng thất tràn đầy một cỗ dị dạng bảo hòa cảm giác, coi như thôn phệ xong, chỉ sợ hiệu quả cũng sẽ không Thái Minh lộ ra.

Mà lại máu này Linh Tinh cũng không biết là vật gì, vậy mà một lần nữa đem hấn lúc trước đột phá tam tầng máu màng từng lần một rửa mặt lấy, phảng phất tại loại bỏ, để trụ cột của hấn càng thêm vững chắc, hấn có thể cảm giác được, một Chứng Tiềm ở lực lượng ở trong cơ thể hấn lặng yên thuế biến lấy.

Giờ phút này làm gì, đương nhiên là sạc điện cho điện thoại di động Thượng Vong nha, đây quả thực là đệ nhất sự việc cần giải quyết, một khóa Mãng trúc đều có thể làm cho mình đột phá Nhất Giai, những vật khác chẳng phải là. . .

Tô Lê cười ha ha lấy, vội vàng chạy xuống núi.

Nhưng mới vừa đi tới một nửa, Tô Lê Cước Bộ đột nhiên trì trệ, khuôn mặt lập tức trở nên trắng bệch, tranh thủ thời gian sờ lên đầu xác, càng thêm run rẩy.

Giờ phút này tịch mịch cuối con đường nhỏ, Sư Thúc Thường Thanh chính cầm một thanh sáng loáng tiểu đao tại trên tảng đá hắc hắc Ma Sát, lại Ma Sát, mải tia lửa tung tóe, xong còn lên trên non mây ngưng nước bọt, ngón tay cái nhẹ nhàng gõ gõ, giòn vang quanh quần, lộ ra cực kỳ hài lòng.

Tô Lê hô hấp dồn dập, lặng lẽ xoay người chuẩn bị đi đường, quả nhiên Thường Viễn chẳng biết lúc nào ra hiện tại hắc sau lưng, ngăn chặn hắc duy nhất đường lui.

"Sư, Sư Thúc, lúc này mới mấy ngày, đừng, không cần đến. . ." Tô Lê run rẩy lấy.

Hai người lộ ra một điều bí ẩn mỉm cười, như một xuân phong.

"Tiểu hài tử nha, lớn lên quá nhanh, làm là sư thúc, kỳ thực cũng là không có cách, ngươi có thể tùy ý chạy, ta cái này hậu sơn lớn." Thường Viễn đem trong tay lá trúc nhẹ nhàng thổi rơi, lộ ra hững hờ nói.

"Các ngươi, các ngươi mỗi lần giống đều sẽ giống như giết heo vậy, đối ta bao vây chặn đánh, ta hướng chỗ nào chạy nha?" Tô Lê khóc không ra nước mắt.

"Tiểu tử, dùng sức kêu to lên, kêu càng lớn tiếng các sư thúc liền càng hưng phấn, gọi nát họng cũng không người đến cứu ngươi."

"Cứu mạng nha!" Tô Lê giật ra cuống họng bắt đầu chạy trốn, chỉ là đến cùng không có cô phụ hai người Kỳ Vọng, son cốc u tình, rất nhanh liền quanh quần lên Tô Lê kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay tiếng kêu thảm thiết.

Ai, mỗi tháng luôn có vài ngày như vậy để hắc ăn không ngon, ngủ không yên, tâm phiền ý loạn, không phải hắc không muốn, mà là Thường Thanh Sư Thúc cầm cây đao kia là nhà bếp thái thịt đao, mỗi một lần cho Tô Lê cạo tóc, đều giống như tại trên tảng đá mài đao.

Mài đao xoèn xoẹt hướng Ngưu Dương, gọi là một cái sắc bén!

Đã trải qua thiên đao vạn quả về sau, Tô Lê co quắp ngã xuống đất, đầu gọi là một cái đỏ, nhìn từ xa còn tưởng rằng là trên cây viên kia quả thực quen rơi xuống.

"Thoải mái!" Thường Thanh đối tróc xuống một túm hắc phát thổi thổi, lộ ra sáng khoái tinh thần, phảng phất báo thù rửa hận.

"Mệt mỏi!" Thường Viễn đồng thời vuốt một cái mồ hôi trên trán: "Không nghĩ tới nhỏ Đầu Hối đã vậy còn quá nhanh liền đột phá đến Khai Huyết tứ trọng, mà lại như vậy vững chắc, trước mấy ngày bất hắc cũng không có lao lực như vậy nha."

"Ngươi cũng không nhìn một chút hắc mỗi lần ăn bao nhiêu. " Thường Thanh tức giận nói.

Tô Lê hai mắt lưng tròng nằm sấp tại phía sau bọn họ, chặt vật ngăn đầu, không lo được đau rát, gằm hét lên: "Các ngươi còn có hay không đến lương tâm, một ngày chỉ biết khi dễ ta, đừng ý vào tu vi cao, một ngày nào đó cũng phải để cho các ngươi ném thử cái này mỡ heo, phì, cái này phá đầu cảm giác."

Hai người xoay người lại, cười híp mắt nhìn lấy Tô Lê hoảng sợ lui lại thần sắc, cười ha ha nói: "Ngũ Giới nha, đây cũng là chuyện không có cách nào khác, ta Đại Thanh chùa liên ta bốn người, sư huynh hắc tuổi đã cao cũng không dễ ức hiếp, lại nói chúng ta cũng khi dễ tùy nhiên nha, hai chúng ta tu vi không kém là bao nhiêu, không khi dễ ngươi khi dễ ai.

Ai nha, ta có một ý kiến hay, ta nhìn Tiểu Ngũ trên thân khí tức chập trùng không chừng, hắc là vừa đột phá không lâu, dạng này, chúng ta đánh một cái cực thể nào?"

Thường Viễn nghe xong, tinh thần khẽ giật mình, vội vàng hỏi như thế nào một cái đánh cực.

"Ta cực hắc đột phá Đệ Ngũ Trọng chí ít cần ba tháng." Thường Thanh hưng phấn nói.

"Ba tháng? Ngươi đây quả thực là vũ nhục Tiểu Ngũ nha, ta nhớ được ngươi lúc đó đột phá khoảng cách đều bỏ ra hai tháng đâu, Tiểu Ngũ tu luyện thiên phú ngươi cũng không phải không biết, ta cực bốn tháng." Thường Viễn lòng đầy căm phẫn, tức giận đến Tô Lê trực tiếp dùng đầu đập, đau hắc nhe răng nhếch miệng.

Các ngươi coi ta là cái gì, có hay không hỏi qua ta ngoài ý muốn gặp.

"Đồ Phàm là cái gì?" Thường Viễn nói.

Thường Thanh nghĩ nghĩ: "Người nào thắng lần sau ai cạo đầu hắc, một người khác phụ trách bắt."

"Ta phản đối!" Tô Lê vội vàng hô nói.

"Phản đối vô hiệu!"

"Ta, ta muốn tham gia cuộc!" Tô Lê gần như dùng rống phượng thức hô ra bản thân còn sót lại một điểm tôn nghiêm.

"Ừm?" Hai người đối mặt, hai mắt một trận tỏa sáng, bọn hắn tựa hồ phát hiện cái gì cực kỳ việc hay.

"Người muốn làm sao tham gia cuộc?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Khuất nhục đánh cuộc!

Tô Lê kìm nén miệng, cảm giác thế nào như thế ủy khuất, cũng không lo được càng sung càng lớn đầu xác, vội vàng đứng lên.

"Nếu như ta một tháng đột phá Khai Huyết Ngũ Trọng đâu?" Tô Lê ngữ khí kiên định, nhưng rất nhanh lại là một bộ sợ dảng vẻ, giống như hỏi hân.

Hai người nghe xong, trực tiếp cười lên ha ha, Thường Viễn càng là cười lấy tay dùng sức vỗ mặt đất, cái này khiến Tô Lê càng thêm bầu không khí, cái gì là vũ nhục, đây chính là trần trụi vũ nhục.

"Tốt, cái này cuộc ta đánh." Thường Thanh cười nước mắt đều chưa lại tới, dành thời gian nhẫn nhịn một câu.

"Cũng coi là ta."

"Được, nếu như ta thắng, về sau đầu của ta các người ai cũng đừng hòng đụng, mà lại, ta còn muốn cho mỗi người các người cạo một lần đầu, không cho phép có bất kỳ phản kháng, liền hỏi các người có dám đánh cuộc hay không!" Tô Lê nói nơi đây, hai người vẫn còn tiếp tục cười, trời biết hai người cười điểm vì sao lại thấp như vậy.

"Nếu như bại đây?" Thường Viễn thở ra hơi, hai mắt đầm lệ nhìn lấy Tô Lê.

"Bại, bại từ một tháng hai lần biến, biến ba lần." Tô Lê cơ hồ là run rẩy nói xong mình tiền đặt cược, sau khi nói xong liền hỏi hân, hắn cảm thấy mình đánh cuộc quá lớn, thế nhưng là nghĩ tới bây, trong lòng nhất thời có chút ngọn nguồn, nhưng cũng có chút lo sợ bất an.

"Tốt, thành giao!" Hai người lời kéo Tô Lê tay một đôi chường.

"Người xuất gia không đánh lừa dối, vậy thì trở về chùa đi, một tháng đúng không, ai nha, rất lâu không có kích động như vậy chờ mong qua, tuy nhiên biết rõ kết quả, nhưng vẫn là không nhịn được muốn lên tiếng đại xướng, Thường Viễn sư đệ, người cứ nói đi."

"Ha-Ha, ta cũng vậy, không được ta phải nhanh đi về nói cho sư huynh, để hắn cũng vui a vui a, mặt khác ngày đó làm chứng."

Nhìn lấy hai người kẻ vai sát cánh vui sướng bóng lưng, Tô Lê chẳng biết tại sao, tâm lý đột nhiên sinh ra một cỗ cảm giác nhục nhã, lần này, vô luận như thế nào cũng phải tại một tháng đột phá đến Khai Huyết Ngũ Trọng.

Vì tôn nghiêm, vì ngày sau, ta thân yêu điện thoại di động nha, người nhưng nhất định phải giúp ta nha!

Tô Lê sờ lên trong ngực nắm viên Huyết Linh tinh, tâm lý không tên một trận lòng tin, có lẽ bởi vì vừa đột phá, Huyết Khí chấp trùng không chừng, vẫn không có thể tốt hơn không chế, này mới khiến Thường Viễn Thường Thanh hai người không để ý đến trên người hắn Huyết Linh tinh khí hơi thở.

Trở lại trong chùa, Tô Lê liền chuẩn bị gấp không thể chờ chuẩn bị chạy hướng trụ sở của mình, đã thấy đến sư phụ Tuệ Năng dùng một cái cây tầm trạng đồ vật tại xia rằng, thấy Tô Lê nhìn sang, vội vàng ném đi, chứa như không có chuyện gì xảy ra nhìn ngắm phong cảnh, sờ lấy rách nát gạch xanh miếu tường, lắc đầu thở dài.

Tô Lê do dự một chút, liền hướng Tuệ Năng đi đến.

"Xong con bê, bị hắn trông thấy ăn trộm." Tuệ Năng một mặt khăn trương, đầu phi tốc vận chuyển hợp lý lấy có.

"Sư phụ!" Tô Lê kêu một tiếng.

"Ai, nguyên lai là Ngũ Giới nha, thật là khéo nha, người không phải tại hậu sơn Tu Luyện à, làm sao nhanh như vậy liền trở lại, đúng, nghe người Sư Thúc

nói, ba người các người đánh cược rồi? Tiểu hài tử đánh cược cũng không tốt, coi như ta một chú chứ sao."

"Sur phụ người đừng ngắt lời, ta liền muốn hỏi một chút. . ."

"Sur phụ nhưng cái gì cũng không ăn, không tin người nghe miệng ta, được rồi, ta có miệng thối, miễn cho ảnh hưởng người khẩu vị, người nhìn hôm nay khí trời tốt bao nhiêu, mặt trời này nhiều đỏ, chắc chắn, rất lâu chưa thấy qua như thế ấm ánh nắng." Tuệ Năng không đợi Tô Lê đặt câu hỏi, liền chuẩn bị hướng đại diện đi đến.

"Sur phụ, Thái Dương Hạ Sơn, đương nhiên đỏ lên, ta muốn hỏi chính là, từ khi bước vào Tu Luyện, tiến bộ của ta liền đặc biệt chậm, luôn cảm giác không có tiến bộ, không biết tại sao?" Tô Lê rốt cục hỏi hẳn lâu dài vấn đề nghi hoặc.

Đi vào cái thế giới này ba năm, năm thứ nhất va va chạm chạm mới miễn cưỡng bước vào Tu Luyện cánh cửa, ngay sau đó lại tốn thời gian hai năm mới thành công ngưng luyện tam tầng máu mềnh, bước vào Khai Huyết Tam Trọng, nếu như không phải lần này Huyết Linh tỉnh, chỉ sợ hẳn muốn thêm gần một bước, cũng không biết phải hao phí bao lâu thời gian.

Nghe nói Tô Lê đặt câu hỏi, tuệ có thể thở một hơi dài nhẹ nhõm, xoay đầu lại nhìn lấy Tô Lê đỏ bừng đầu nói: "Mỗi người vừa bước vào Tu Luyện đều là như thế này, dù sao Khai Huyết cảnh là hết thầy căn bản, cái này trực tiếp ảnh hưởng người ngày sau phát triển, chậm một chút không quan trọng, về phần đẳng sau cảnh giới tiến bộ,

Sur phụ ngược lại là muốn hỏi người mấy vấn đề."

"Sur phụ xin hỏi."

"Người gặp qua mặt trời chiều ngã về tây lúc, đối diện ngọn núi kia Thượng Mỹ Lệ đích Thái Hà sao?"

"Gặp qua."

"Người gặp qua mỗi sáng sớm người Thường Viễn Sur Thúc đập đập chiếc kia Đại Hắc chuông sao?"

"Cũng đã gặp."

"Cái này liền là của người vấn đề, không tốt tốt Tu Luyện, khắp nơi mù nhìn chút cái quái gì, trở về Niệm Kinh đi!" Tuệ có thể tiếp được một câu trực tiếp nuốt nói không nên lời một câu.

"Sur phụ, ta nhưng thật là các người nhặt được!"

...

Tô Lê Sương Phòng rất độc đáo, kiến thiết cũng cực kỳ Cổ Điển, nhất là sau phòng mặt đều dài hơn lấy mảng lớn trúc lâm, gió nhẹ mà qua, , hình chiếu hạ pha tạp trúc ảnh, có phần vì phong nhã.

Vào gian phòng, đi qua đơn giản bài trí vật, Tô Lê thẳng đến gầm giường, cạy mở một khối gạch xanh, đem một cái hộp gỗ cho cẩn thận từng li từng tí đẩy ra ngoài, đóng cửa kỹ càng, lại phát hiện mình Máy Phát Điện vẫn còn, không khỏi thở dài một hơi, đã đặt xuống cái này cược, vô luận như thế nào, mặt mũi nhất định là muốn dựa vào chính mình cảm về, tuy nhiên mình hai vị Sur Thúc thỉnh thoảng Xuất Thân Nhập Quý, sạc điện cho điện thoại di động xem ra chỉ có thể chờ đợi nửa đêm bọn hắn ngủ thiếp đi mới được.

Vì giữ bí mật, hẳn lại lần nữa đem hộp trả về chỗ cũ, trở mình một cái nằm xuống lại trên giường liền đi ngủ bù, ban đêm có hẳn bận bịu.

Liên tiếp vài ngày, chúng nhân phát hiện Ngũ Giới cả ngày thần thần bí bí, cũng không biết đang làm những gì, chắc là vì sau một tháng đánh cược làm sau cùng giấy dựa đi, trên thực tế, Thường Viễn Thường Thanh hai người cũng vội vàng, mỗi ngày ngoại trừ thường ngày Tu Luyện bên ngoài, đã sớm chuẩn bị dao cạo.

Mỗi ngày chỉ cần trông thấy Tô Lê đi qua, liền không kịp chờ đợi xuất ra Ma Đạo Thạch ở ngay trước mặt hắc hắc hắc mài, dọa đến Tô Lê một ngày trực tiếp trốn đến hậu sơn trúc lâm không trở lại, khiến cho hai người mỗi ngày làm không biết mệt.

Một tháng ba lần nha, ngẫm lại đều để người kích động, nhất là khi Thường Thanh phát hiện mình sư huynh Tuệ Năng lặng lẽ chuẩn bị một cây tiểu đao về sau, lập tức sinh ra một cổ anh hùng sở kiến lược đồng kích động.

Thời gian nháo một cái bảy ngày đã qua, Tô Lê rốt cục vào hôm nay tràn đầy điện thoại di động lượng điện, vài ngày trước điện thoại di động làm sao mạo xưng đều lộ ra đến mức dị thường chậm chạp, dựa theo lần trước, chỉ dùng một đêm liền đầy, mà bây giờ mỗi lúc trời tối Điều tay hẳn đều tê, lượng điện mới chậm rãi đi lại, liền ngay cả hắn cũng sợ hãi, coi là điện thoại di động Pin cho hỏng, hẳn cũng không có bản sự tạo một cái Pin, huống hồ cái này Pin cũng là không có thể tháo rời.

Tốt tại trải qua Thất Thiên nỗ lực, rốt cục đưa nó lần nữa cho tràn ngập, mang tâm tình kích động, Tô Lê lớn nhất khả năng phát huy mình biểu diễn tài năng, 'Hoàng sợ thoát đi viện tử, lưu lại hai vị Sur Thúc nắm chắc thắng lợi trong tay vui vẻ cười to về sau, thẳng đến hậu sơn tới.

"A đi đã phạt, Vô Lượng Thiên Tôn, Jesus Đức Mẹ Maria nha, cầu các người phù hộ!" Tô Lê đối Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng các gồ ba cái khấu đầu, vội vã cuồng cuồng khởi động máy, lần nữa nhìn thấy cái kia tràn đầy tín hiệu, tâm lý càng thêm tâm thần bất định.

Giờ khắc này, hắn có loại phá Thái Phiếu mấy người mở thưởng ngọt thờ cảm giác.

Mở ra "Thiên cổ lưu danh bày", lại không có người nào nói chuyện phiếm, để trong lòng của hắn đột nhiên trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đối thoại Lý Thế Dân

"Có người có ở đây không?" Tô Lê phát một cái tin đi lên, rất nhanh một bóng người xuất hiện, làm cho Tô Lê tâm lý vui vẻ.

Lý Thế Dân: "Tiền bối người tốt, văn bối Lý Tam, người gọi ta Tiểu Tam Tử cũng được." Lý Thế Dân nói xong, vội vàng phát một chuỗi cung duy biểu lộ, để Tô Lê kém chút một hơi không có đề lên.

Đây chính là Lý Thế Dân nha, toàn bộ Hoa Hạ phồn vinh nhất thời đại từ hắn một tay sách lược, càng làm cho 'Đường Nhân' danh từ vang vọng Hải Nội bên ngoài, liền ngay cả Tư Mã Quang đã từng đại lực đánh giá: "Thái Tông Văn Võ chi tài, cao hơn Tiền Cổ, đóng tam đại một thời kỳ nào đó trở về sau, Trung Quốc chỉ thịnh chưa chi có." Có thể thấy được ảnh hưởng của hắn to lớn.

Sách Sử càng là ghi chép, Thái Tông vì Cổ Kim chi hưng hoài phổ biến nhất, nhất là khiêm tốn, yêu nhất dân chi Thánh Quân, nếu như hắn là trong lịch sử hắn, có phải hay không khiêm tốn có chút quá mức.

Thấy Tô Lê không có đoạn sau, Lý Thế Dân lại vội vàng phát tới tin tức: "Hôm đó nghe nói Triệu Cát ngữ lời nói, mới khiến cho văn bối biết mình bỏ qua như thế nào lớn một lần cơ duyên, đúng là kinh ngạc tốt độ, yên lặng khổ đợi nhiều ngày, rốt cục thấy tiền bối thượng tuyến, văn bối thực sự thật cao hứng."

Lý Thế Dân nói nơi đây, lập tức lệ rơi đầy mặt, ngày đáng thương ở giữa, nhiều như vậy thời gian, hắn cơ hồ là không ngủ không nghỉ chờ lấy vị này 'Ảnh Đế' tiền bối thượng tuyến, Triệu Cát tiểu tử kia căn nhắc vô cùng, chỉ thần bí hề hề nói cho hắn biết, vượt giới lấy vật, tiểu xảo vậy. Liên câu nói này trực tiếp để hắn kinh hãi.

Liên tưởng đến cường ép đem mình bức lui, đơn độc truyền lời, có thể thấy được tiền bối thần thông quảng đại, vì trước tiên cùng tiền bối đối đầu lời nói, những ngày này hắn cơ hồ không hề ngủ, coi như người khác nói chuyện phiếm, mình cũng không nói lời nào, liền vì đoạt cái này hàng thứ nhất chỗ ngồi.

Đối với vị này 'Ảnh Đế' tiền bối Đại Năng, chỉ sợ hiện tại chỉ có Triệu Cát cùng hai người bọn họ biết nói, giữ bí mật công tác hắn làm vô cùng tốt, nhất là nghe nói Triệu Cát ở tiền bối tria hạt hạ bắt đầu bề quan sau khi đột phá, liền lại không có người biết.

Tính toán ra, mình kiếp trước chỗ quốc gia có thể như vậy hưng thịnh, đều là cổ đại từng vị tiên hiền phấn đấu nỗ lực kết quả, tặc ngữ nói, tiền nhân trồng cây hậu nhân hóng mát, Thái Tông Lý Thế Dân càng là vì hậu nhân cảm một cái cây đại thụ che trời, mặc kệ hắn có phải hay không trong lịch sử vị kia, mình đều không nên để hắn như vậy thấp giọng hạ ngữ.

"Người gọi ta. . . Gọi ta Ảnh Đế liền có thể, ta liền nhờ lớn, bảo người một tiếng Lý huynh đi." Dù nói thế nào, mình hắn là gọi hắn Tổ Tiên, phiệt qua Lịch Sử, Tô Lê đã phát hiện có thể trong này nói chuyện trời đất, từng cái tu vi chỉ sợ là mình không cách nào tưởng tượng, nhưng vì hai mươi mấy ngày sau đầu của mình, hắn nhất định phải đem thân phận của mình đề cao đến cùng bọn hắn một cái cấp bậc, nếu không, có nhiều thứ hắn không dễ lừa nha.

"Tiền bối người cũng đừng làm ta sợ, văn bối có thể nào xưng nổi người dạng này ưu ái." Lý Thế Dân bên kia lộ ra sợ hãi lúc.

Tô Lê đã bắt lực lại uốn nắn hai người xưng hô, hắn chỉ muốn mau sớm làm đến đối với mình tu luyện đồ tốt, Thất Thiên trước còn lại năm viên Huyết Linh tinh cũng bị hắn thôn phệ một thanh, nhưng cũng chỉ là triệt để vững chắc Đệ Tử Tầng máu mề, muốn muốn tiến giai Khai Huyết Ngũ Trọng, rõ ràng không đủ.

Thời gian cấp bách, mắt thấy hai vị Sư Thúc mỗi ngày đối với mình ma quyền sát chương bộ đáng, càng làm cho hắn gấp giống kiến bò trên chảo nóng.

"Lý huynh, có vật gì tốt sao?" Tô Lê đơn giản trực tiếp, đi thẳng vào vấn đề.

"Tiền bối, người cũng đừng còn như vậy xưng. . ."

"Ồn ào!"

Mất thấy cùng vị này Lý Thế Dân không có trò chuyện hai câu, trên điện thoại di động lượng điện nhảy mất liền thiếu một ô, đối phương còn tại kỳ kỳ oai oai, Tô Lê trực tiếp nổi giận.

"Ai, ảnh tiền bối, văn bối nơi này cái gì cần có đều có, không biết tiền bối muốn đồ tốt cụ thể chi. . ." Lý Thế Dân đột nhiên đến cái một trăm tám mươi độ chuyển biến, vội vàng cười rộ lên, biết mình nhầm tưởng tiền bối không cao hứng, vội vàng đền bù.

Tô Lê vượt một cái mồ hôi trên đầu, đột nhiên nhớ tới ngày đó cùng Triệu Cát đối thoại, nói: "Ta bây giờ đang cự thủ, cần một ít gì đó, tốt nhất đối Khai Huyết cảnh hữu ích chỗ, tỉ như có thể tại hai mươi ngày tới đột phá tầng một."

Lý Thế Dân cái này cũng có chút mộng, những này Hạ Đăng chi vật mình giống như không có đi, trong Túi Trữ Vật tuy nhiên có rất nhiều thứ, nhưng mỗi một dạng chỉ là lưu lộ ra ngoài khí tức đều có thể trực tiếp đem Khai Huyết cảnh cho no bạo,

Vị tiền bối này vì sao muốn dùng vật như vậy, khó hấn tại Đại Tông cự thủ thu đồ đệ? Cái kia cũng không nên nha, lấy tiền bối tu vi muốn cái gì không có.

Cao nhân đứng vậy khó dò, cùng năm đó Nghiêu, Thuấn, Vũ mấy người Tam Hoàng Ngũ Đế đối thoại, mình căn bản nghe không hiểu, xem ra vị cao nhân này tùy tiện tra hỏi đều để cho mình không thể nào hiểu được, khó không CD là thời đại kia người.

Mình vừa rồi lời nói được như thế đây, một giây sau tiền bối chân chính muốn lúc, mình liền yên, cái này chẳng phải là đánh mặt à, trong nháy mắt, hấn liền không dẫn nổi tìm kiếm khắp nơi.

Sau cùng hấn bắt lực ngồi dưới đất, kinh hồn táng đảm nhô ra Thần Thức: "Tiền bối, ngài còn muốn nó nó sao? Ta chỗ này kém nhất cũng chỉ có Đan Nguyên cảnh cần thiết Bồ Phẩm nha!" Lý Thế Dân khóc không ra nước mắt, cảm thấy mình thật không cho dễ ở tiền bối trước mặt lộ một hồi mặt, cũng quá mất mặt.

"Đan Nguyên cảnh?" Tô Lê hơi nghi hoặc một chút hỏi, nói thật, từ khi bước vào Tu Luyện, chỉ biết mình hiện tại vì Khai Huyết cảnh, phía trên là cảnh giới gì, hấn hoàn toàn không biết.

Hỏi sư phụ Tuệ Năng, chỉ nói đừng mơ tưởng xa vời, chờ đến thời cơ thành thực, tự sẽ biết nói, lại thêm hấn cảnh giới một mực tiến bộ chậm chạp, cũng không hứng thú hỏi lại, bây giờ nghe nói như thế một cái xa lạ cảnh giới, hấn cơ hồ là theo bản năng hỏi ra nghi ngờ của mình.

Tin tức phát ra ngoài sau hấn liền hối hận, vội vàng huy bỏ, lại là không có như thế cái chức năng, mình bây giờ thế nhưng là cùng đối phương siêu nhiên Đại Năng, làm sao lại không biết như thế một cái Hạ Đăng thường thức đây.

Ngay tại hấn tâm thần bất định chờ đợi đối phương đặt câu hỏi lúc, bên kia Lý Thế Dân giờ phút này cũng là hoang mang lo sợ, sợ hãi tiền bối trực tiếp đem hấn lần nữa cưỡng chế tính đẩy đi ra, cái này cái cộc ngày sau cơ duyên cứ như vậy bị mình cho bỏ lỡ.

Ai ngờ tiền bối vậy mà hỏi như thế một cái cơ bản nhất Đề Tài, hấn không hề nghĩ ngợi liền vội vàng trả lời, đây chính là đền bù mình sai lầm cơ hội tốt nha.

"Là như vậy tiền bối, máu là sở hữu tu luyện cơ sở, trong đó trọng yếu nhất đúng vậy tại Linh tàng trong phòng ngưng luyện máu mềng, Khai Huyết phía trên chính là Linh Nguyên, muốn tấn thăng Linh Nguyên Cảnh, không riêng cần Linh tàng bên trong Huyết Khí đạt tới Thập Trọng, còn cần tiến hành một cái chất chuyển đổi."

"Linh Nguyên Cảnh, tên như ý nghĩa, thì là cần đem thể nội Huyết Khí tất cả đều chuyển đổi Thành Nguyên lực, đó là một cái thuật biến, Linh Nguyên Cảnh chia làm tiền kỳ, Trung Kỳ, hậu kỳ cùng Đại Viên Mãn, đối ứng Linh tàng trong phòng máu mềng.

Mỗi tam tầng vì một giai đoạn, về phần Đại Viên Mãn, không riêng cần đem Đệ Thập Trọng máu mềng chuyển đổi tới, còn cần khai ích nguyên hồ, nguyên hồ thành hình một khắc, chính là bước vào Linh Huyền Cảnh, theo tu hành tăng trưởng, nguyên hồ không ngừng khuếch trương, đến cực hạn, vốn nhờ nguyên hồ Đại Tiểu ngưng tụ Nguyên Đan, đạt tới Đan Nguyên cảnh.

Khai Huyết, Linh Nguyên, Linh Huyền ba nhỏ cảnh, chính là chúng ta Tu Giả Đệ Nhất Giai Đoạn, trên đó chính là Đệ Nhị Giai Đoạn Đan Nguyên cảnh, về phần phía sau cảnh giới, tiền bối hấn là so ta rõ ràng hơn, cho nên, cái kia, ta chỉ có Đệ Nhị Giai Đoạn Linh Dược, còn xin tiền bối thứ lỗi."

Nghe nói Lý Thế Dân, Tô Lê lúc này mới đối tại Tu Luyện có cơ bản nhất hiểu rõ, tối thiểu nhất có một cái rõ ràng nhận biết, không cần mỗi ngày đàn độn u mê tu luyện.

Mất nhìn thấy lượng điện mất đi một ô, Tô Lê gọi là một cái khó chịu, không là đối phương không có hàng, mà là mình nếu không lên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Muốn cật hồn đồn

"Liền không có biện pháp khác sao?" Tô Lê vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định.

Bên kia một trận trầm mặc, đột nhiên liền tiếp cười ha ha biểu lộ.

"Tiền bối, có biện pháp, có biện pháp, văn bối thực sự quá ngu dốt, ta chỗ này còn có một bình Địa Tâm toái linh sữa, là ta trăm năm trước chỗ góp nhặt.

Tiền bối cũng biết nói, cái này địa tâm toái linh sữa, là từ cao đẳng Linh Mạch đi qua trăm ngàn năm đè ép mà hình thành, chỗ sâu Địa Tâm Hòa Nham Chi hạ vạn trượng chỗ, trăm năm thành Vụ, ngàn năm ngưng hợp thành dịch hình, thu nạp toàn bộ Linh Mạch Nguyên Khí hóa thành nát sữa, xưng là Địa Tâm toái linh sữa, là chúng ta tu luyện tuyệt bỏ chỉ vật, tuy nhiên cũng là Đan Nguyên cảnh cần thiết, nhưng văn bối có thể gấp trăm lần pha loãng, Khai Huyết cũng có thể dùng, tiền bối chờ một lát, ta cái này pha loãng."

Lý Thế Dân không có nói sau, đoán chừng là đi làm việc, Tô Lê cũng là đại hỉ, Địa Tâm toái linh sữa, chỉ là nghe hần vừa giới thiệu như vậy, cũng làm người ta nhiệt huyết sôi trào, lần này mình thật là có cứu được, ta cái kia thân yêu hai vị Sư Thúc, các người chờ đó cho ta, ba năm, từ lần thứ nhất cao hứng bùng bùng cho mình cạo đầu, cho tới hôm nay, mình chịu bao nhiêu đao, nếu như đem bọn nó cộng lại, xưng là thiên đao vạn quả cũng không đủ.

Tại chờ đợi lo lắng lấy lại qua nửa canh giờ, Lý Thế Dân rốt cục đáp lời: "Tiền bối đợi lâu, Địa Tâm toái linh sữa đã pha loãng hoàn tất, tổng cộng hai trăm nhỏ, không biết tiền bối ngài làm sao. . ."

Lại nói loại tình trạng này đã rất rõ ràng, mình bắt lực cho người truyền đưa tới, chỉ có thể chờ đợi tiền bối người chính mình thu lấy.

Tô Lê phảng phất bị đột nhiên rót một chậu nước lạnh, vào xem lấy cao hứng, mình như thể một vị tên giả mạo, làm sao thu lấy nha, Tô Lê gấp giống kiến bò trên chảo nóng, cẩn thận trở về muốn ngày đó cùng Triệu Cát đối thoại.

Hình như là mình đem Mãng trúc đập một tấm hình đi qua, đối phương thu đến về sau, đem Huyết Linh tinh thả khi lấy được Mãng trúc vị trí, điện thoại di động của mình Logo mới bắn ra tới một cái Hồng Bao, khó nói. . .

Tô Lê ho khan một tiếng, nói: "Cái kia, ta cũng không phải cường thủ hào đoạt đồ vật của người khác người, người muốn cái gì cứ việc nói, nhưng nhất định phải tại ta phạm vi năng lực bên trong, quá cao lời nói không thể được, đúng, cái gì Tu Luyện tâm đắc công pháp loại hình tuyệt đối đừng nhắc đến, cái này, tư ẩn, người hiểu được." Tục ngữ nói cần người miệng mềm bắt người tay ngắn, đầu năm nay, ngay cả điện thoại cũng không phải là ngoại lệ.

Lý Thế Dân chính đang chờ câu này, hần cảm thấy vị tiền bối này quá chính phái, đổi lại người khác, nói không chừng sớm cầm Linh Vật đi, mà vị tiền bối này không phải trước tiên lấy chính mình bảo bối, mà là trước hỏi mình, có thể thấy được lòng dạ của hần là rộng rãi bọc nào.

Phải biết, cái này địa tâm toái linh sữa mình góp nhặt lâu như vậy, cũng chỉ có ba giọt, vốn là định dùng làm mình đột phá tới hậu quan đầu phải dùng, lần này cơ hồ là hạ Đại Quyết Tâm mới nhìn đau pha loãng một giọt, dùng để giao hảo vị này Ảnh Đế tiền bối.

Do dự về sau, Lý Thế Dân lúc này mới lắp bắp nói: "Tiền bối, có mì hoành thánh sao?"

"Ta một thanh nước ga mặn phun chết người, " Tô Lê đầy sau đầu hắc tuyến, đây đều là thể nào, gặp một cái Triệu Cát, cầm Huyết Linh Tinh Yếu đổi lấy Đông Pha thịt, thật không cho dễ gặp phải Đệ nhất Minh Quân, vậy mà dùng hiếm thấy Trân Bảo đổi đồ bỏ cái gì mì hoành thánh, các người đời trước là Nga Từ Quý Đầu Thai vẫn là thế nào.

Bất quá hần rất nhanh cũng cao hứng trở lại, Hồn Độn mình kiếp trước vẫn là đã làm, cơ bản nhất nguyên liệu nấu ăn ngoại trừ thịt, Sư Thúc vườn rau cơ bản đều có, nếu như hần đưa ra cái khác thứ gì, mình thật đúng là không bỏ ra nổi tới.

Thấy Tô Lê không nói lời nào, bên kia Lý Thế Dân cũng gấp: "Tiền bối bớt giận, ta biết cái này có chút ép buộc, là văn bối quá tham lam, từ khi cự thổ cùng Tân Giới bị triệt để ngăn cách về sau, rất nhiều thứ đều đã thất truyền, vô luận là phối phương vẫn là trong đó nguyên liệu nấu ăn đều đã tuyệt tích, cái này ngài cũng là biết đến, cự thổ rất nhiều thứ, tại Tân Giới căn bản không. Chúng nó vẫn như cũ bảo trì vốn có khí tức, đối tại tu luyện của chúng ta rất có ích lợi, cho nên mới. . ."

Lý Thế Dân lộ ra một cái ngượng ngùng vẻ mặt vui cười.

Tô Lê tuy nhiên không biết cái kia cái gọi là Tân Giới rốt cuộc là thứ gì, lại ở phương nào, nhưng cũng tia không ảnh hưởng chút nào mình giống như phát hiện một đầu kiếm tiền tốt đường đi.

"Nếu có một ngày ta đến người chỗ nào,

Nhất định mở quán rượu!" Tô Lê không khỏi nói.

"Tiền bối, người nói cái gì?" Lý Thế Dân không hiểu nói.

"Ý tứ của ta đó là, cái này mà hoành thánh không có vấn đề, nguyên liệu nấu ăn phương diện tuy nhiên khó làm, nhưng xem ở người cho ta Địa Tâm toái linh sửa phân thượng, ta sẽ cố hết sức, chờ ta một hồi."

Tô Lê nói cho hết lời, tranh thủ thời gian rời khỏi Phần Mân Giao Tiếp, phòng ngừa lượng điện xói mòn cấp tốc.

"Mì hoành thánh, mì hoành thánh, nếu như nhớ không lầm, đơn giản nhất đúng vậy thịt heo Cải Trắng hõn đồn, thức ăn Sư Thúc vườn rau bên trong có rất nhiều, thịt heo đương nhiên không có, nơi này chính là tự miếu, nhưng là tại hậu sơn, có rất nhiều Phi Cầm."

Vì dinh dưỡng cân đối, mình nhưng không làm thiếu một chút bầy rập dùng để bắt được Chúng nó, mà lại ngay tại hai ngày trước, liền bắt được một cái núi hoang gà, bị tự mình làm thành Gà ăn mây ăn hơn phân nửa, còn thừa lại gần một nửa giấu ở phòng trên xà nhà, hẳn là đủ bao một bát."

Tô Lê vội vàng hướng Tự Viện chạy tới, nghe thấy trong đại điện Niệm Kinh âm thanh, liền biết các sư phụ đang bận, chạy đến Sư Phòng chỗ, một cây chổi tĩnh đứng yên ở trước cửa, lúc này mới nhớ tới hôm nay đến lượt mình quét dọn viện lạc, bắt quá bây giờ cũng không có thời gian.

Mở ra cửa phòng, lấy nửa con gà, ngửi ngửi, không có thiu, lại lén lén lút lút sau này trù chạy tới, cài chốt cửa chốt cửa, buông xuống cửa sổ tắm che, hết thầy chuẩn bị sẵn sàng.

Cải Trắng các loại loại thức ăn ngược lại là có, miễn đi mình đi một chuyến phiên phức, hẳn còn cố ý ngửi ngửi, lại nhai nhai trong đó vị đạo, cảm thấy cùng thường ngày ăn nha, cái gì cụ thể Tân Giới, chẳng lẽ khung ta, ăn ba năm, cũng không thấy mình tu vi tăng trưởng có bao nhanh.

Lại xác định lượng điện không có giảm bớt về sau, Tô Lê liền mở nồi sôi, lắp lên Mộc Hỏa, nấu nước, tìm đến cái thớt gỗ, đem thịt gà băm, gia nhập muối, hoa tiêu nước các loại loại đồ gia vị, sau đó hướng một cái phương hướng quay đều, sau cùng lại đem Cải Trắng băm dẽ vào nước sôi bên trong trác một chút, lại dùng nước lạnh kích mát, nắm làm mấy người một hệ liệt động tác, sau đó bắt đầu gói lên thịt gà mì hoành thánh tới.

Bởi vì lượng ít, thời gian đang gấp, Tô Lê bỏ ra chưa tới một canh giờ liền làm xong, ném một cái, há? Vậy mà ăn thật ngon, lại vẫn không được lại ném một cái.

Chạy đến trước cửa sổ, vội vã cuống cuống quan sát bốn phía một cái, không có phát hiện người khác về sau, vội vàng mở ra điện thoại di động.

"Lý huynh?"

"Tại, tại, vẫn bồi một mực chờ đợi đâu, làm sao, tiền bồi làm đến hõn đồn?" Lý Thế Dân bên kia một trận không thể tin.

Tô Lê cũng không hai lời, mà là tìm một cái tốt góc độ, đối mì hoành thánh răng rắc đập một tấm hình, trong nháy mắt, đặt ở nồi trên đài mì hoành thánh đã không thấy tăm hơi Ảnh Tử.

"Quả nhiên!" Tô Lê tâm lý đột nhiên giống buông xuống một khối đá, trực tiếp điểm kích gửi đi.

"Không Gian Truyền Tống hoàn thành, lấy bị chỉ định người nhận hàng thu lấy." Hệ thống nhắc nhở nói.

Bên kia Lý Thế Dân nhìn lấy cái này đột nhiên xuất hiện mì hoành thánh, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nghe cái kia đồ vật trong truyền thuyết, cảm giác toàn thân lỗ chân lông đều tại hưng phấn run rẩy, nhin không được lệ rơi đầy mặt.

"Ta không có nằm mơ, là cái kia vị đạo, là cái kia phối phương."

Tô Lê thì là lo lắng nhìn lấy một lần Dịch Chuyển lần nữa tiêu hao một ô lượng điện, vội vàng hỏi.

"Nhanh, nhanh, hoá đơn nhận hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Thật là khủng khiếp!

"Tiền bồi chờ một lát, ta cái này đem pha loãng qua Địa Tâm toái linh sửa đặt ở ngai truyền đưa tới địa phương, tốt, tiền bồi ngài có thể lấy." Lý Thế Dân một bộ cao hứng bưng bưng đáng vẽ, bên này Tô Lê lại là biến sắc.

"Ngài truyền lại thua Vật Phẩm quá mức to lớn, không gian chứa đựng không đủ, mời xét lựa chọn sử dụng Vật Phẩm." Nhìn lấy hệ thống nhắc nhở chữ,

Tô Lê một trận đau răng.

"Người thả bao nhiêu Địa Tâm toái linh sữa nha?"

"Tiền bối, hết thầy pha loãng hai trăm nhỏ, ta phân biệt đưa chúng nó chứa ở hai trăm bình ngọc bên trong, làm sao, khó ít, tiền bối đừng nóng giận, ta lập tức lại đi pha loãng." Bên kia Lý Thế Dân kinh sợ.

Tô Lê mau mau trả lời: "Không là, là nhiều lắm, người cho ta. . . Đi trước roi mười bình đi." Tô Lê có chút thịt đau nói.

Tiền bối là tại thương cảm hấn nha, biết mình cũng không dung dễ, cao nhân là dạng gì, trước mắt mình đúng vậy nha.

Lý Thế Dân dựa theo yêu cầu, rất nhanh đi mười bình.

Bên này điện thoại di động hệ thống nhắc nhở lần nữa, khề cần môi, Tô Lê lần nữa gửi tới tin tức.

"Lại đi roi mười bình."

"20 bình."

"50!"

"Móa nó, 100!"

Lý Thế Dân bên này là thật mộng, không biết mình đến cùng sai lầm chỗ nào, khi giảm bớt đến chỉ còn lại có một bình lúc, thả ở trước mắt Linh Dịch đột nhiên không thấy bóng dáng, lúc này mới yên lòng lại.

Điện thoại di động đã không có điện, triệt để Từ Cơ, Tô Lê thì là khóc không ra nước mắt nhìn lấy thật không cho Dịch Truyền đưa tới một bình được dịch, cảm thấy quá không dễ dàng.

Thật đúng là một phần giá tiền một phần hàng nha, vì như thế một phần bị pha loãng hơn trăm lần Linh Dịch, mình cho dễ mà ta.

Khó ngày sau mình chỉ có thể Dịch Chuyển một số cơ sở nhất đồ vật à, tốt hơn theo lấy tu vi tăng trưởng, sẽ Dịch Chuyển cao nhất Phẩm Giai.

Thời gian chậm trễ quá lâu, Tô Lê nhanh lên đem bình thuốc thu thập xong, mở ra cửa phòng cùng cửa sổ, đem mùi thịt gà xua tan, trở lại Sương Phòng giấu đồ tốt liền làm bộ quét thức dậy tới.

Hiện tại chỉ sợ ngay cả sư phụ đều tại bấm đốt ngón tay tính thời gian đâu, Tô Lê sao có thể để bọn hấn như vậy cho dễ kiểm soát, không phải còn có hai mươi mấy ngày à, các người chờ lấy, đến lúc đó xem các người còn thể nào cười ra tiếng.

Hiện tại hậu sơn cơ hồ thành Tô Lê căn cứ, không có việc gì liền hướng chạy chỗ đó, nhưng hấn cũng không dám chạy quá xa, núi mặc dù lớn, nhưng bên trong vẫn như cũ có rất nhiều ngay cả hấn cũng không dám trêu chọc Mạn Hoang Hung Thú, nếu quả thật gặp cái gì lộn rừng Sơn Hùng rắn độc loại hình, vèn vèn dựa vào bản thân chỉ là Khai Huyết tứ trọng, nói không chừng cho ăn người ta cái bụng.

Tô Lê bỏ ra ba ngày dùng làm nghỉ ngơi lấy sức, bình tĩnh tâm tình của mình, nhưng ở Thường Viễn Thường Thanh xem ra, thời gian mười ngày thoáng một cái đã qua, Ngũ Giới cảnh giới vẫn như cũ dừng lại tại Khai Huyết tứ trọng, cái này để bọn hấn rất là hưng phấn.

"Tiểu Ngũ nha, đến ăn khối Cù Cải, ủng hộ nha, các sư thúc đều chờ đợi đây." Thường Thanh hướng Tô Lê loại cực lớn bát com bên trong kẹp một khối Cù Cải 'Cỏ vừ' nói.

Tô Lê không nói lời nào, buồn bực thanh âm ăn hết Cù Cải.

"Đến ném thử cái này ướp gia vị rau cải trắng, nhìn một cái nhiều thủy linh." Thường Viễn cho Tô Lê gấp thức ăn, gương mặt 'Quan tâm' nói.

"Vui đi, thích xem trò cười đúng không, có các người tốt cười." Tô Lê buông xuống bát đĩa, chăm chú nhìn sư phụ Tuệ Năng cùng Thường Viễn Thường Thanh.

"Sư phụ, ta muốn xuống núi một chuyến, đến trong thành mua thêm một điểm quần áo, trong chùa lương thực cũng không nhiều, ta nhớ được ngài lần trước không phải còn nói qua Thanh Hà thành Hồ viên ngoại thiếu ta chùa một ngàn lượng Tiền hương khói à, vẫn là người cho người ta tổ pháp sự còn sót lại, ta muốn cùng nhau muốn đi, người nhìn thành sao?" Tô Lê trừng mắt nhìn nói, lập tức đem ba người cứ thế ngay tại chỗ, tựa hồ không thể tin được Tô Lê.

Kỳ thực Tô Lê là có mình tính toán nhỏ nhặt, hiện tại hấn có cái này địa tâm toái linh sữa, đột phá tầng một cảnh giới hấn là không có vấn đề gì, nhưng chắc hấn sáng sớm đột phá, buổi chiều các sư thúc liền đã nhìn ra, một trận hào hoa Đại Đổ cứ như vậy qua loa kết thúc, có phải hay không có chút qua loa.

Vừa nghĩ tới hai vị Sư Thúc mỗi ngày ở ngay trước mặt chính mình cầm dao cạo hắc hắc cạo xát lấy, xong còn chạy đến trước mặt mình, hỏi cây đao này chất lượng kiểu gì,

Đáng giận hơn giống như là hiện tại, hai người một bộ trình trọng việc 'Lo lắng' bộ dáng của mình.

Không phải có câu nói tốt à, bò càng cao, té càng nặng, muốn chơi ta ba cái liền tốt chơi vui chơi." Tô Lê dự định sau khi xuống núi, tìm một nơi thật tốt đột phá, tùy ý dạo chơi, chờ đến một tháng nhanh đầy thời điểm, lại đến núi, trang trọng biểu diễn, đến lúc đó nếu để cho bọn hắn nhìn thấy tu vi của mình, cái kia thang mục kết thiệt bộ dáng, nên có bao nhiêu kích thích, ngấm lại đều để người kích động.

Mất thấy ba người không nói lời nào, bầu không khí an tĩnh dị thường, đến để Tô Lê bắt đầu thấp thòm không yên, cũng không thể lão núp ở phía sau núi không ra đi, vẫn là hai mươi ngày đầu, nói ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài đây.

Bọn hắn nhất định lo lắng an toàn của mình, dù sao đi vào trên cái thế giới này ba năm, phạm vi hoạt động cơ hồ đứng vậy lớn như vậy, không được, vô luận như thế nào cũng phải tranh thủ xuống núi cơ hội.

"Sư phụ, Sư Thúc, ta biết các người không nỡ ta, kỳ thực ta. . ."

"Ta liền biết Tiểu Ngủ là cái hảo hài tử, người nhìn, Bao Phục Sư Thúc đều sớm chuẩn bị cho người tốt, bên trong có ba chiếc bánh lớn, mặt trắng, đương nhiên, cũng là trong chùa một điểm cuối cùng vốn liếng." Thường Thanh mang trên mặt kính hi, bỗng nhiên từ cái bàn Địa Hạ trời xui đất khiến như vậy lấy ra một cái bao bố, tiện tay liền bọc tại Tô Lê trên cổ.

"Thanh Sư Thúc, người. . ."

"Sư Thúc biết người muốn đi xa, ngay cả giày đều chuẩn bị cho người tốt, nhìn xem Sư Thúc tay nghề thế nào, ai nha, phù hợp." Thường Viễn tùy tiện đem một đôi La Hán giày lấy ra, mấy lần liền cho Tô Lê thay đổi, càng xem càng hài lòng.

"Xa Sư Thúc, ta chỉ là. . ."

"Cho, đây chính là vì sư cho cảm Hồ viên ngoại tổ pháp sự thu biên lai, người đã có phần này hiểu tâm, lại vì trong chùa cân nhắc, vì sư nhóm rất là vui mừng nha, cũng không uổng công ta nhắc tới vài ngày, có thể lấy bao nhiêu là bao nhiêu, trong chùa tương lai liền nhờ vào người." Tuệ Năng từ trong tay áo lấy ra một tờ ố vàng giấy kiện, thăm dò hướng Tô Lê trong ngực, sau đó gỡ xuống mình Phật Châu bọc tại Tô Lê trên cổ, ép Tô Lê kém chút một cái ngửa sấp.

Tựa hồ cảm thấy hơi lớn, Tuệ Năng lại tùy thân sờ lên, sau cùng cuối cùng từ phía sau cái móng lấy ra một chuỗi nhỏ niệm châu, nhìn chung quanh một chút, bọc tại Tô Lê trên cổ tay, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu.

"Đây là ta chùa Trần Tự Chi Bảo, là mỗi một thời đại Phương Trượng truyền thừa, nếu như thực sự không được, liền coi nó là, đổi điểm cơm ăn."

"Không phải, ta. . ."

"Ngủ Giới nha, ta biết người không nỡ chúng ta mấy cái, yên tâm, chúng ta chờ người khai hoàn trở về, mang cho chúng ta mễ lương, truyền thừa ta Đại Thanh chùa tương lai, các sư thúc coi trọng người."

"Không đến mức đi." Tô Lê đột nhiên cảm thấy sư phụ các sư thúc thật là khủng khiếp, mình Ly Sơn cũng chỉ là vừa rồi đột nhiên nhớ tới suy nghĩ, các sư phụ lại phảng phất sớm liền chuẩn bị xong, khó cảnh giới của bọn hắn đều đã đến có thể dự toán tương lai sao?

Thuần thực đem Tô Lê tranh thủ thời gian hắn Sương Phòng, để hắn đơn giản thu thập một chút quần áo, tại Tô Lê triệt để choáng váng trạng thái, đã bị ba người xô xô đẩy đẩy đến trước sơn môn.

Thường Thanh còn tại nói liền miên lai nhai nói trên đường chú ý an toàn, chuyện đánh cược đừng để ý, nên chơi liền chơi, không ai trách hắn, vừa nói vừa đem Bao Phục cho Tô Lê kéo tốt, ba người phảng phất thấy được Đại Thanh chùa tương lai, đối mặt Tô Lê sợ hãi ánh mắt, tràn đầy cổ vũ cùng vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chuông vang

Không biết tại sao, Tô Lê đối mặt ba người đột nhiên một trận hốt hoảng, hắn cảm thấy cái này tiết tấu quá không đúng, căn bản không có dựa theo hắn ý nghĩ trong lòng đến, nói thế nào mình muốn rời khỏi, tại các sư thúc xem ra nên tính là sợ hãi đánh cược thua, lâm trận bỏ chạy biểu hiện, không nói khóc lớn tiếng khóc, làm sao cũng cần phải giữ lại hắn một cái đi.

"Chúng ta là không phải ngồi xuống lại thương lượng một chút. . ."

"Ngũ Giới, khó người không muốn cứu cứu các sư thúc à, muốn trở mặt nhìn chúng ta chết đói sao?" Thường Viễn lập tức mặt mũi tràn đầy sát khí, dọa đến thua vội vàng rút lui.

"Ta. . ."

"Ngũ Giới, Sư Thúc muốn nhìn chúng ta nhà bếp vại gạo là tràn đầy, dạng này, trong lòng ta an tâm, người không muốn thỏa mãn Sư Thúc cái này một cái nhỏ nhỏ Nguyễn Vọng sao?" Thường Thanh tần lấy cặp kia đôi mi thanh tú, vô tận u buồn chỉ khí đập vào mặt, để Tô Lê lại là sau một lúc lui.

"Ngũ Giới, khó người muốn nhìn những cái kia thiếu chúng ta tiền người nhón nhờ ngoài vòng pháp luật, mà chúng ta yên lặng ăn ăn bữa nay lo bữa mai đồ ăn sao?" Phương Trọng Tuệ Năng cũng nổi giận, râu dài bông bông, tựa hồ chán nản sau một khắc liền muốn đứng hàng phạt ban.

"Ta. . ."

"Ngũ Giới tốt, người đã lớn lên, cũng nên ra ngoài đi một chút cái này hồng trần, nhớ kỹ, mặc kệ gặp đến bất kỳ sự tình, đều phải kiên trì, bởi vì tương lai đường, ngay tại phía sau người!"

Nhìn lấy Tô Lê rất tự giác thối lui đến sơn môn lối thoát, trong mắt ba người vui mừng cổ vũ càng thêm nồng đậm, giờ khắc này, Tô Lê muốn cự tuyệt đều không đành lòng.

Ngắm lại ngày càng giảm bớt đồ ăn, ngày bình thường các sư thúc đói bụng lại đem cơm của mình lưu cho mình, nắm tay bên trong trĩu nặng phiêu nọ, nhìn lấy cái kia không người hỏi thăm rách nát sơn môn, giờ khắc này Tô Lê, đột nhiên cũng cảm nhận được trong tay trách nhiệm nặng như núi.

Sư phụ các sư thúc nói rất đúng, trọng chính sơn môn trách nhiệm đã giao cho ta, vì các sư phụ, vì Đại Thanh chùa, cũng vì sau hai mươi ngày mình trận này tiền đặt cược đại thắng Hào Hí, trận này xuống núi Hóa Duyên xem ra không đi là không được.

Tô Lê tựa hồ minh bạch, đón ba người cổ vũ ánh mắt, trong mắt chậm rãi kiên định, trùng điệp vỗ vỗ bộ ngực của mình, một mặt chính khí.

"Ta đi —— "

Nhìn lấy Tô Lê cẩn thận mỗi bước đi chuyển qua sườn núi đường mòn, ba người trong nháy mắt buông xuống đã Điều đã mỗi nhừ tay cánh tay, trong mắt khó bỏ sát na liền bị vui sướng thay thế, từng cái run rẩy lệ rơi đầy mặt.

"Đi, đi thật, hai vị sư đệ, ta không phải đang nằm mơ chứ." Tuệ Năng ngửa mặt lên trời cười dài, nếu như không phải lớn tuổi, khoa tay múa chân đều là không thể thiếu.

"Sư huynh người bóp ta một chút thử một chút, buông tay, buông tay, đau, là thật, ta không có nằm mơ, trời xanh có mắt a, hần rớt cục xuống núi tai họa người khác, ô ô ~" Thường Thanh hai mắt đầm lệ, nhịn không được ngửa mặt lên trời hét dài.

"Ta có thể ăn no bụng phát, rốt cuộc không cần lén lút trong nhà làm tặc." Thường Viễn trực tiếp xoay người lại, ôm Thường Thanh khóc như mưa.

"Tốt, tốt, Thường Thanh sư đệ, nhanh lên đem hậu viện cái kia hai cái vại gạo móc ra, cực kỳ làm bữa ăn, hôm nay ta phải lớn bắt đầu ăn giới."

"Được rồi!"

"Thường Viễn sư đệ, gõ chuông, cho ta dùng sức gõ, ta muốn 36, không, 81 âm thanh chuông vang một cái cũng không thể thiếu, ta Đại Thanh chùa có thể nói là trải qua chín chín tám mươi một nạn mới đi tới hôm nay, gõ đói bụng bao ăn no."

"Ngài liền nhìn tốt a, hôm nay coi như ăn tết, ta muốn để cả tòa thành mạo Sơn Đô có thể nghe được ta Đại Thanh chùa vang chuông."

Bang. . . Bang. . . Bang. . .

Vừa đi xuống núi eo, Tô Lê còn không có tỉnh táo lại, hần liền nghe chấp sau lưng Cổ Tháp bên trong cái kia một cái tiếp một cái chuông vang âm thanh, tựa hồ không kịp chờ đợi muốn biểu đạt ra cái gì.

? ? ? Tô Lê bước chân dừng lại, thần sắc có chút cổ quái, vội ho một tiếng, nương theo lấy bên tai truyền đến chuông vang, thuận Sơn Đạo, tiếp tục đi xuống dưới đi.

"Hôm nay Thường Viễn Sư Thúc khí lực thật lớn, hần nhất định là tại cùng các sư thúc xa xa tiễn xa ta, yên tâm, ta nhất định sẽ viên mãn hoàn thành Hóa Duyên kiêm đòi nợ nhiệm vụ." Tô Lê gương mặt cảm động, nội tâm ấm áp, nhưng nghĩ đến sau hai mươi ngày mình đột phá Khai Huyết Ngũ Trọng mang cho bọn hần ba người trọn mắt lú lười về sau,

Cảm giác toàn thân có sức lực dùng thoải mái, kiên định bước chân cũng càng thêm âm vang hữu lực.

Tô Lê lung lay đầu, kéo chặt trên lưng Ba lô, nghe cái kia mặt trắng hương bánh, không tự chủ nuốt nước miếng một cái, tâm lý không nói ra được thỏa mãn, liên tục xác định Mini Máy Phát Điện cùng điện thoại di động đều mang theo về sau, hần mới hoàn toàn yên lòng, đến tranh thủ thời gian tìm cái thời

gian đem điện cho trần ngập lại nói.

Nhưng vừa đi trong chốc lát, bụng hần liền ục ục kêu lên, trời biết đi vào cái thế giới này về sau, khẩu vị của mình vì sao lại lớn như vậy, giống như làm sao ăn cũng ăn không đủ no, đều nói Nga Từ Quý Đầu Thai, kiếp trước mình nhưng không phải liền là cả ngày vì điểm này com canh cả ngày chạy ngược chạy xuôi.

Sờ lên trong bao quần áo trắng bánh, hần nuốt nước miếng một cái, cưỡng ép nhịn xuống, bởi vì căn cứ bản đồ trong tay cùng cái kia phiếu nợ, gần nhất Hồ viên ngoại nhưng tại Thanh Hà thành, mà Thanh Hà thành cách mình nhưng là muốn đi năm ngày lộ trình, điểm ấy lương khô mình muốn tiết kiệm một chút ăn.

Đi vào cái thế giới này, hần còn là lần đầu tiên đi ra sơn môn, bên ngoài đến cùng là một loại thế giới như thế nào còn chưa biết được, cái này trong rừng sâu núi thẳm có thể hay không đột nhiên nhảy ra một cái trùng mắt Đại Hân, che mặt khăn đen, cầm trong tay hai thanh lưỡi búa to, sau đó hét lớn một tiếng: "Cây này là ta trồng, đường này là ta mở, muốn từ đó qua, lưu lại mua lộ tài, răng bằng nửa cái nói chữ không, người đến xem trong tay của ta gia hỏa có ăn hay không trai." Lúc kia Tô Lê là lưu bánh đầu vẫn là lưu bánh đuôi?

Một nghĩ tới tương lai Lộ Trình nhiều đập, năm ngày Sơn Đạo, ba mặt bánh nướng, Tô Lê xoay người lại, đột nhiên đánh lên trống lui quân.

"Trở về ăn ít một chút, hần là có thể đợi đến bội thu mùa vụ đi, về phần đánh cuộc, cùng lắm thì núp ở phía sau núi trúc lâm mấy ngày, sớm mấy ngày đột phá sẽ không có chuyện gì đi." Tô Lê sờ lên đầu của chính mình bằng, tự lẩm bầm, càng nói càng cảm thấy có lý, biện pháp này có thể thực hiện.

Ngay tại hần cảm thấy thuyết phục mình chuẩn bị cao hứng bưng bưng đường cũ trở về lúc, đột nhiên, một cổ âm phong Âm Điện đánh tới, bên trái rừng cây càng là vang sáo sạt, cách đó không xa, phảng phất có một đầu Tuyệt Thế Hung Thú sắp xếp sông Đào Hải mà đến, mơ hồ trong đó, gào thét liên tục.

Tô Lê sắc mặt trong nháy mắt tròn nhìn, trên đầu mồ hôi lạnh xoát xoát, không mang theo mây may do dự, kéo lại trên lưng Bao Phục, vung ra Tiểu Đoàn Thối như điên vọt về phía chân núi.

"Cứu mạng nha, Hạ Sơn Hồ tới, Vô Tòng Ca Ca người ở chỗ nào nha. . ."

Theo Tô Lê kinh thiên địa khiếp quỷ thần một đường kêu thảm mà xuống, ban này phiền lặc lư rừng cây lặng yên bình tĩnh lại, ngay sau đó, một tên thân mang Tăng Y trung niên hòa thượng từ đó đi ra, sờ cùng với chính mình sáng bóng đầu xác, mặt mũi tràn đầy khâm phục.

"Quả nhiên không xuất sư huynh sở liệu, cái này Tiểu Ngốc Lư quả nhiên nửa dám trở về chạy, người như trở về, chúng ta ăn cái gì, không thi triển điểm thủ đoạn nhỏ, thật sự cho rằng người Sư Thúc ta là ăn chay không thành, A đi đã phạt, bản tăng lại phạm Sân Giới, sai lầm sai lầm." Thường Thanh nhìn lấy Ngũ Giới cái kia có thể so với thỏ đào mệnh Tộc Độ, rốt cục thờ dài nhẹ nhõm, niệm một câu Phật hiệu, liền quay người đi về, không lâu sau, hần lại trở lại.

"Không được, tiểu tử này rất giao hoạt, trước kia tại trong miếu liền không chút an phận qua, nhất gan sợ chết nhưng lại cả gan làm loạn, nhớ ăn không nhớ đánh, không chừng nửa đường lại ra cái gì yêu thiếu thân, ta vẫn là xác định hần chân chính rồi đi thanh mậu núi mới yên tâm." Thường Thanh gương mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, khê cần môi theo đuôi mà đi, thật tình không biết chuyến đi này, liền trở thành hần Vĩnh Sinh khó mà ma diệt ác mộng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Dưới núi thế giới. . .

Tiểu Hòa Thượng xuống núi đi khát thực

Lão Hòa Thượng phải bàn giao

Dưới núi nữ nhân là Lão Hồ

Gặp ngàn vạn muốn né tránh

Đi qua một thôn lại Nhất Trại

Tiểu Hòa Thượng thăm nghĩ thăm dò

Vì cái gì [hồ không ăn thịt người]

Bộ đáng còn thật đáng yêu. . .

Ngày đầu tiên, Thường Thanh đói bụng nghe phía trước Quỷ Khốc Lang Hào tiếng ca một ngày bằng một năm, hắn không biết chưa bao giờ đi ra sơn môn Tiểu Ngũ từ làm sao lại hát dạng này ca, nhất định là Thường Viễn tên kia vụng trộm cho dạy, đây không phải thuần túy làm hư thuần khiết nhi đồng sao?

Thường Thanh âm thầm hạ quyết tâm, về núi sau nhất định phải cùng Thường Viễn bàn luận nhân sinh lý tưởng, Văn Võ đều được.

Ngày thứ hai, Tô Lê nhìn lấy phía trước rừng cây không ngừng lay động, sợ hãi lại hiếu kỳ, đánh lấy chỉ nhìn một chút thỏa mãn lòng hiếu kỳ tự mình ám chỉ, thận trọng dùng Mộc Côn đẩy ra rừng cây.

Theo một tiếng cực kỳ thê thảm heo gọi tiếng, Tô Lê không cẩn thận đạp chính hăng hái đào hố heo rừng nhỏ cái đuôi.

Một cái Xuyên Vân tiễn, thiên quân vạn mã đến gặp nhau, heo huynh đệ, heo cha mẹ, Chúc gia gia. . . , mười mấy đầu lợn rừng như điên đánh lấy báo thù Kỳ Xí hướng về Tô Lê nghiền ép mà đi.

tại chân, thụ tại lặc, chim đang bay, Tô Lê đang bay trốn, dù là hai mắt bị Phong quát nước mắt bay loạn cũng không đoái hoài tới, đào mệnh quan trọng.

Một tiếng trong lúc lơ đãng vui cười âm thanh để heo thị gia tộc chia binh hai đường, một ngày này, nhất định là cái chạy ngày.

Ngày thứ ba, Tô Lê ăn giòn bánh mì, ghen thẳng ợ hơi, sau cùng chuẩn bị hướng siêng năng Tiểu Mật Phong mượn điểm mật ong kẹp lấy ăn, không nghĩ tới sau cùng một gậy tre dùng lực quá lớn, trực tiếp đem tổ ong vò về cho đâm xuống dưới.

Khắp núi khắp nơi tiếng kêu rên, thậm chí có một khắc Tô Lê nghe được mình hồi âm, chỉ bất quá kêu càng thêm thê thảm một số.

Ngày thứ tư, rốt cục đụng phải một chỗ rừng quả, thất tha thất thểu leo đi lên, ăn mấy cái thanh nứa, có chua xót, nhìn một chút ngọn cây mấy cái kia đỏ búng quả thực, Tô Lê dùng sức nuốt nước miếng một cái, lại là nhánh cây kia quá nhỏ, lưỡng trước hắn là không đợi leo đi liền muốn thụ đoạn người rơi.

Nhưng vào lúc này, một Chích Hâu Từ xuất hiện ở trên đỉnh cây bung, cơ hội trời cho nha, Tô Lê lập tức mặt mày hớn hở.

Nhân châu xoay động, gió tay lên bên trong thanh nứa liền hướng con khi đánh tới, Quả thật đúng là không sai, con khi cảm giác nhận được khiêu khích, cũng học Tô Lê dáng vẻ, tiện tay lấy xuống bên cạnh quả thực dùng sức đập tới.

Ai nha, không có đánh lấy, Tô Lê cảm lấy trên đất chín mọng đồ nứa, cắn một cái xuống dưới, chất lỏng văng khắp nơi, đơn giản quá ngọt, quá thơm.

Một cái, hai cái, ba cái. . .

Nhìn lấy khắp nơi trên đất đồ nứa, Tô Lê quên hết tất cả tiện tay quơ lấy trên đất cục đá bay đi lên, thật vừa đúng lúc, theo ùng ục ục một trận vang, con khi bị Tô Lê hất tung ở mặt đất.

Toàn bộ rừng cây đều tại rung động, từng đôi tràn ngập đã tính hai mắt từ trong rừng hiển hiện, Tô Lê lại cũng không đoái hoài tới nhặt trên đất quả thực, lại là vung ra Tiểu Đoàn Thối, như gió chạy xuống chân núi. . .

Mấy trăm con con khi chi chi kêu to lấy truy sát mà đi, cơ hồ cùng hôm qua không có gì khác biệt, vui sướng chạy, chia binh hai đường. . .

Bánh nướng rốt cục vào hôm nay ăn cơm đi, dù sao hai ngày chạy là rất lãng phí thể lực, sự thật cũng đã chứng minh Tô Lê phỏng đoán, thế giới bên ngoài thật thật là nguy hiểm, vẫn là đợi tại trong miếu an toàn nha.

Đói bụng liền muốn tìm ăn, điểm này bất luận kiếp trước vẫn là kiếp này, Tô Lê đều không biến, dù nói thế nào, cũng không thể bạc đãi mình đi.

Hấp thụ hai ngày trước nhân sinh kinh nghiệm, Tô Lê cuối cùng đem mục tiêu khóa ổn định ở cây đại thụ kia tổ chim bên trên.

Mùa này chính là phồn diễn sinh sống thời gian, hắn là có trứng chim đi, xác định chim cha chim mẹ không ở nhà, Tô Lê vọt ngay khi như vậy bò lên, đầy mắt chờ mong, tại nhìn thấy tổ chim bên trong đồ vật lúc, kém chút không có ôm chặt thân cây đến rơi xuống.

Một đầu hoa màu rần nhỏ ra rút vào lưới rần vừa mới kết thúc xong điểm tâm, có chút lười biếng liếc qua Tô Lê, tựa hồ muốn nói: "Huynh đệ, người tới chậm, thứ nhất Ca, rút, tạm biệt không tặng."

Tô Lê trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Hoa Xà thuận tổ chim trượt xuống, còn không có kịp phản ứng.

Liền thấy được chim cha chim mẹ cái kia mũi tên một loại đáng người.

Cái này oan ức cho lung, Tô Lê có nỗi khổ không nói được, mấy ngày ngắn ngủi, hắn cảm thấy mình đem đào mệnh Tốc Độ luyện lên, tối thiểu lần này đôi kia không biết tên Đại điều chỉ truy trong chốc lát liền đứt khoát trở lại trở về.

Trên thực tế, là Tô Lê suy nghĩ nhiều, không phải tốc độ của hắn nhanh, mà là đen chim Vợ chồng phát hiện một cái khác lén lút lút lút Ảnh Từ.

Điều hồ ly sơn nha, nhân loại thật là quá giao hoạt, Tức Phụ Nhi, mài nhọn hoắt móng vuốt, trước tiên đem phía sau đánh ngã lại nói. . .

Năm ngày cứ như vậy lặng yên mà qua, cho đến hán xuất hiện trước mặt một mảnh Hắc Vân, gấp quần quýt, hợp thành một tòa khổng lồ Thành Trì.

Thanh Hà thành đến!

Tô Lê còn là lần đầu tiên trông thấy cái thế giới này Thành Trì, quá lớn, quá mức hùng vĩ, thật không biết bên trong là như thế nào bố cục, chỉ là cho hắn đệ nhất thị giác đúng vậy thành thị thành tường, cực kỳ cao ngất nguy nga, một mực lan tràn đến cuối tầm mắt, vẫn là nhìn không thấy bên cạnh.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này Thanh Hà thành diện tích, đến tốt cùng có khủng bố cỡ nào, mà tại mảnh này Thần Châu đại địa bên trên, Thanh Hà thành, cũng chỉ là ở chệch một góc thành nhỏ mà thôi, so với lớn, thịnh vượng đếm không hết.

Rốt cục đã tới mục đích, Tô Lê hít hít nước mũi, hốc mắt không khỏi đỏ lên, một cái tay sờ lấy kêu lên ừng ực cái bụng, một cái tay khác gấp siết chặt thuộc về Hồ viên ngoại một ngàn lượng phiếu nợ, tâm lý không nói ra được chua xót.

Cái này năm ngày thời gian, đối Tô Lê mà nói, cảm giác thế giới bên ngoài thật đáng sợ, tốt gian khổ, ai có thể nghĩ tới, chỉ là đến muốn cái sổ sách, lại sẽ nguy hiểm như vậy, thường thường nói nguy cơ cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, hiện tại mình vừa đã trải qua sống không bằng chết nguy cơ, nghĩ như vậy tất kỳ ngộ đúng vậy trong tay phiếu nợ có thể thuận lợi muốn tới, hi vọng như thế.

Nhìn một chút trên người mình quần áo tả tơi, mặt mũi tràn đầy vết bẩn, nghiêm chỉnh một bộ khổ hạnh tăng cách ăn mặc, nếu như niên kỷ của hắn hơi lớn một điểm, ánh mắt tang thương một điểm liền càng hoàn mỹ hơn.

Đã nhanh một ngày chưa ăn cơm, cái này tại hắn đi vào cái thế giới này vẫn là đầu một lần, đơn giản thật là đáng sợ, càng thêm không thể tưởng tượng nổi chính là, hắn vậy mà chống đỡ nổi.

Sờ lên hai má của mình, Tô Lê đều có thể tưởng tượng đến mình xanh xao vàng vọt khủng bố bộ dáng, chờ sau đó tìm tới Hồ viên ngoại, muốn bạc, nhất định phải thật tốt khoản đãi một chút mình, lấy khao mình mấy ngày nay nước sôi lửa bỏng sinh hoạt.

"Sớm biết cũng không dưới núi, không phải liền là sớm một chút để các sư thúc thất vọng à, đây cũng quá thua lỗ!"

"Đến lúc đó muốn điểm món gì ăn ngon đâu? Hai cân thịt trâu, một cái móng heo, uống liền tùy tiện, Hoa Điều Nhất Hồ là được rồi, ai nha, sai lầm sai lầm, Ngã Phật Từ Bi, kếm chút phạm vào ăn mặn giới, đứng, lại muốn bản vịt lười. . ." Tô Lê đắm chìm trong tương lai cuộc sống tốt đẹp bên trong, dùng sức nuốt nước miếng một cái, mừng khắp khỏi hương về Thanh Hà thành chạy tới.

Mà tại phía sau hắn, một lão đạo thân ảnh từ trong rừng khắp khẽnh đi ra, quần áo của hắn càng thêm rách rưới, trên người vị đạo càng thêm khó ngửi, trọng yếu nhất chính là, hoàn toàn nhìn không ra hắn người dạng.

Mặt của hắn một bên lớn một bên nhỏ, trên trán còn có hai cái Tinh Hồng nhô lên, bây giờ tài hoa xuất chúng, hai cái hốc mắt hoàn toàn máu ứ đọng, trong đó một cái chỉ còn lại có một cái khe hở, sáng bóng đầu bên trên còn có mấy sáng loáng vết trào, nếu như không phải ăn mặc mỗi người y phục, còn tưởng rằng là đầu kia Sơn Yêu thành tinh đây.

Hắn giờ phút này dùng sức lấy mở to mắt, mới nhìn rõ cái kia lạnh lợi thân ảnh hưởng về Thanh Hà thành chạy tới, trong lúc nhất thời, nước mắt tứ chảy ngang, bốp một tiếng trực tiếp quý xuống đất mà khóc. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Thanh Hà thành

"Thương Thiên a, Đại Địa a, hắn thật rồi đi, rồi đi, đi tai họa người khác, là vị nào Phật Tổ từ bi, chiếu cố Đệ Từ cực khổ, xin nhận Đệ Từ ba bái, ngã phật. . . Ai u. . . Từ bi, a di. . . Tê. . . Đà phật."

Thường Thanh bái Phật hoàn tất, lại cũng không lo được đau nhức, liên tục xác định Ngũ Giới tiến vào Thanh Hà thành về sau, gương mặt kích động, hắn muốn lấy tốc độ nhanh nhất chạy về trong chùa, đem cái này khắp chốn mừng vui tin tức chia sẻ cho các sư huynh, mặt khác, lần này nhất định phải đuổi trước khi hắn trở lại dọ nhà.

Cẩn thận mỗi bước đi, sợ cái này nhò tai họa trở lại, thanh đưng đưa núi rừng bên trong, cái kia khắp khềnh thân ảnh lộ ra cực kỳ đau khổ, ân, tình tế xem ra, còn có chút nhỏ kích động đây. . .

"Bánh nướng, mới ra nôi Bánh nướng, bên ngoài xốp giòn trong mềm!"

"Mứt Quả ai, một văn một chuỗi, được rồi, cho ngài Hoa Tiễn. . ."

"Khách quan khách quan, nhìn cái này cá chép, bao lớn nhiều mập, là buổi sáng mới từ trong sông vớt đi ra. . ."

"Khách quan ngài mời vào bên trong, hảo tửu thức ăn ngon cái này đến, ngài chờ một lát. . ."

. . .

Vượt qua binh lính thủ thành, Tô Lê một mặt mới lạ đi vào Thanh Hà thành, đứng tại bốn phương thông suốt con đường bên trên, nhìn lấy người đến người đi, ồn ào náo động rao hàng ra giá âm thanh, ngược lại là cực đoan náo nhiệt, như vậy nhân khí, cùng ngăn cách Đại Thanh chùa muốn so, đơn giản là chân chính nhân gian.

Nhìn lấy cái kia tựa hồ nhìn không thấy cuối các loại kiến trúc, Tô Lê thật sâu thở ra một hơi, cảm giác phảng phất trong lúc nhất thời về tới kiếp trước, kém chút nhện không được đem sự phụ cho niệm châu cầm cổ, trước đôi điểm Tiền Tiêu Vật lại nói.

"Ừ ừ ~ ~ "

Ngay tại Tô Lê lần thứ nhất Nhập Thế nhìn thế giới một mặt mê luyến lúc, một thanh âm không hài hòa bỗng nhiên phá vỡ ngăn người, nhìn lấy cái kia bắt tranh khí bụng ục ục kêu, Tô Lê thở dài một hơi, lập tức, vẫn là tranh thủ thời gian muốn tới tiền, nhét đầy cái bao tử lại nói.

Nhìn lấy hồi hã đám người, bốn phương thông suốt đường phố nói, Tô Lê không biết cái này Hồ viên ngoại nhà đến cùng ở phương nào, giờ khắc này, hẳn lại có một loại liên tục vượt qua mười cái ngã tư đường về sau, trở về trở lại mê mang.

A di đà phật, vẫn là trước tìm người hỏi một chút lại nói.

Tô Lê nhìn chung quanh, đem mục tiêu khóa ổn định ở bên phải một gian chính khí thế ngất trời rao hàng bánh bao tiểu nhị trên thân.

"A di đà phật, xin hỏi thí chủ. . ."

"A, Tiểu Khiếu Hoa Tử lại còn Đầu trục, đánh lấy Phật Môn mỗi người bằng hiệu đến ăn mày nha, không đúng, hẳn là đi khát thực, người so những người khác thông minh nhiều." Tô Lê còn chưa mở miệng, tiểu nhị kia thuận thực đem khăn lau hướng bả vai đằng sau hất lên, nhìn lấy Tô Lê cái kia rách rưới y phục giấu cợt nói.

"Thí chủ, ta. . ." Tô Lê khẽ giật mình, liên tục khoát tay.

Tiểu nhị kia cũng không nghe giải thích, mới vừa buổi sáng bán đi bánh bao rất ít, nhân rồi cũng là nhân rồi, nhìn lấy Tô Lê đáng vẻ, ngược lại nhiều hứng thú.

"Biết biết nói, người là người xuất gia đúng không, chỉ tiếc ta cái này bán bánh bao có hai loại, một loại là thịt heo nhân bánh, một loại là thức ăn nhân bánh, tuy nhiên thức ăn bên trong tăng thêm mỡ heo, không biết Tiểu Hòa Thượng người muốn cái nào một loại?"

Tô Lê là vung lấy ống tay áo gạt dữ rồi đi, tuy nhiên ở trong lòng đem tiểu nhị kia 18 bói tổ tông lần lượt thăm hỏi mấy lần, mắt chó coi thường người khác đồ vật, đừng nói ngà voi, cây tằm đều nhả không ra, ta cứ như vậy giống một tên ăn mày sao?

Tô Lê cúi đầu xuống nhìn lấy tử xiêm y của mình, vuốt vuốt Nghênh Phong tung bay một chút vài oán giận nói.

Hỏi lại qua một tên mã phu về sau, Tô Lê rốt cục tại buổi trưa chạy tới Thanh Hà Thành Đông bên cạnh một nhà trang viên trước cửa, nhìn lấy rộng rãi Biệt Thự, chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng sai vật, bá khí dị thường một đôi Thạch Sư Tử, ân, còn có cái kia thật to Hồ gia Bàng Hiệu, Tô Lê cảm thấy hẳn là sẽ không sai.

Rốt cục đi tới Đệ Nhất Gia mục đích, những ngày an nhàn của mình liền muốn tới.

Tô Lê lòng tràn đầy hoan hỉ, ho khan một tiếng, sửa sang lại quần áo, thuận thế đạp ở tầng thứ nhất trên bậc thang, đột nhiên, hẳn cảm nhận được một tia lãnh ý.

Hai cái mặc áo xanh Hồ gia môn đình nhìn lấy Tô Lê, lông mày không tự nhiên đi lên chớp chớp.

Theo Tô Lê cái thứ hai chân đạp lên, bọn hắn song song nhặt lên sau lưng Sát Uy Bổng,

Tô Lê ôm ọp nuột một thanh, có chút bất khuất đạp vào Đệ Tam Tầng bậc thang, cái kia hai môn đình thông suốt hướng phía trước bước ra một bước, Tô Lê lấy trăm mét bắn vọt Tốc Độ trong nháy mắt Tiêu Thất tại trước mặt hai người. . .

"Tiểu Khiếu Hoa Từ. . ."

Chẳng lẽ không quản ở nơi nào, đều tránh không khỏi xem mặt à, đứng tại bờ sông, Tô Lê bên cạnh mắng liền đem mình Tăng Y cởi ra rửa ráy sạch sẽ, nhìn lấy ngày chính thịnh, dứt khoát trực tiếp nằm tại trong bụi cỏ, Tĩnh Tĩnh chờ lấy y phục bị thổi khô.

Nghỉ đến đoạn đường này tới lão đảo, rất là không dễ, giờ phút này đột nhiên toàn thân toàn ý nằm xuống, cảm giác dị thường dễ chịu, nghe hoa hương Mộc lầy Xuân Phong, đêm lầy trên trời cái kia từng đoá từng đoá Bạch Vân, Tô Lê dần dần tiến vào mộng cảnh.

Mãi cho đến lúc xế chiều, Tô Lê mới lười biếng đưa eo, ngáp bò sắp nổi đến, y phục đã hong khô, ăn mặc cả người đều là thanh tú rất nhiều, tuy nhiên còn có chút rách tung toé, nhưng thẳng tắp sạch sẽ, tối thiểu nhất từ bên ngoài nhìn vào là tên hòa thượng mà không phải khất cái.

Tóm lại một câu, hiện tại Tô Lê nhìn, đứng vậy một cái đi theo sư phụ đi khắp trời nam biển bắc nhỏ khổ hành tăng thôi.

Sáng khoái tinh thần, Tô Lê không nói ra được hài lòng, nhất là bốn phía như vậy yên tĩnh, không ai quấy rầy, chỉ có gió nhẹ Thanh Thủy làm bạn, để Tô Lê tâm có sở hoạch.

"Không bằng chính là ở đây đột phá, vào trần thế, cũng có thể cực kỳ tự vệ." Tô Lê tâm lý đột nhiên sinh ra một tia rung động, cảm thấy tình cảnh này đột phá hiệu quả hẳn là vô cùng tốt, lần nữa quan sát bốn phía, liền gấp không thể chờ xuất ra một cái Dương Chi Ngọc bình, chính là Lý Thế Dân chỗ truyền tới.

Hắn lúc đó không chút cẩn thận đi xem, bây giờ thận trọng gỡ ra nắp bình, không đợi nhìn, tảng một nhàn nhạt Bạch Vụ đột nhiên từ miệng bình phiêu đăng đi ra, cái này Bạch Vụ có chút Kỳ Dị, không ngừng như thế nào phiêu đăng, đều là chưa từng tiêu tán.

Tô Lê ngửi ngửi, lại là cũng không có cái gì mùi thơm loại hình, một con mắt xích lại gần miệng bình nhìn xuống dưới, lúc này mới phát hiện tại trong bình có một nhỏ tảng Phi Thúy màu sắc chất lỏng sền sệt đang không ngừng ngưng tụ, phảng phất có linh tính.

Tô Lê đột nhiên không biết cái này cái gọi là Địa Tâm toái linh sữa nên như thế nào phục dụng, là trực tiếp nuốt vẫn là nhỏ trong nước sau đó tắm rửa, lần này nhưng phiền toái.

Tô Lê một trận tức giận, hồi hận lúc trước không hỏi một chút Lý Thế Dân cụ thể dụng pháp, thuốc cũng không thể ăn vậy.

Nhìn lấy miệng bình đoàn kia quanh quẩn không tiêu tan Bạch Vụ, Tô Lê cắn răng một cái, cảm thấy hút nó hẳn là không có vấn đề gì chứ, cẩn thận từng li từng tí xích lại gần đoàn kia sương mù, cái mũi giật giật, vậy mà không hút vào được, này ta cái này bạo tính khí.

Tô Lê há miệng, trực tiếp đem hắn nuốt vào miệng bên trong, phảng phất ăn Kẹo bông gòn, Tô Lê cảm thấy không có nhai đầu, cổ họng nhất động, liền nuốt xuống, mà tại Bạch Vụ bị Tô Lê nuốt vào đi một khắc, đáy bình đoàn kia nhúc nhích Lục Dịch cũng là trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, cái gọi là Địa Tâm toái linh sữa, chân chính bản thể đúng vậy đoàn kia Bạch Vụ.

Tại Bạch Vụ vừa vào trong bụng trong nháy mắt, Tô Lê liền cũng cảm giác một cỗ Tinh Thuần dòng năng lượng vọt tại của mình tứ chi bách hài bên trong, cái này khiến đến Tô Lê rất là chấn kinh, cỗ này Tinh Thuần Năng Lượng, nhưng trọn vẹn so cái kia Huyết Linh tinh cao không chỉ một cấp bậc mà thôi, quả nhiên không hổ là Thiên Địa Linh Vật nha.

Cảm giác được Ngọc Bình đầy ánh sáng, cảm đi tới nhìn một chút, trong nháy mắt liền hiểu, nhất là thể nội cỗ năng lượng kia tán loạn, Tô Lê gấp vội khoanh chân ngồi xuống, mặt mũi tràn đầy mừng rỡ tiến hành luyện hóa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Hồ phủ

Tô Lê không dám có chút qua loa, không ngừng vận chuyển Tâm Pháp Dẫn Đạo cái kia cổ đường tán loạn Khí Lưu hướng mình Linh tàng trong phòng phóng đi, hắn có thể mơ hồ phát giác được, kinh mạch trong cơ thể, xương cốt, bắp thịt, thậm chí tế bào các loại, đều là đang điên cuồng thôn phệ chạm đất tan nát cõi lòng Linh Nhũ, mà tại như vậy thôn phệ ở giữa, Chúng nó cũng là chính đang nhanh chóng cường hóa bên trong.

Đột phá là không có thời gian khái niệm, Tô Lê còn như lão tăng đãi định, bất động nãy may, Phong qua điệp Phi, cũng vô pháp ảnh hưởng hắn, dạng này trạng thái một mực tiếp tục đến ngày thứ hai buổi chiều, cũng may đất này vắng vẻ, cũng không ai đến quấy rầy hắn.

Cho đến sau một khắc, hồi lâu không động Tô Lê sắc mặt đột nhiên phát hồng, ngay sau đó bỗng nhiên hé miệng, một ngụm trọc khí từ trong miệng hắn

phun phun ra, sau đó từ từ mở mắt sững sốt nửa ngày, lúc này mới bẽ bẽ cổ, phát ra một trận thanh thúy xương cốt tiếng vang, thủ chương khẽ nắm lại, một cổ phong phủ lực lượng cảm giác, làm cho Tô Lê một trận hoan hỉ.

"Rốt cục Khai Huyết ngũ trọng a!"

Tô Lê đứng dậy một trận mừng rỡ, liên tục xác định không có phạm sai lầm về sau, nhin không được nhảy cẫng hoan hô, thật muốn lập tức chạy về núi nhìn xem hai vị Sư Thúc biểu lộ.

Tục ngữ nói, chuyên tâm chuyện nào đó liền sẽ quên một chuyện khác, giờ phút này Tô Lê rốt cục không có gánh vác, bụng lần nữa vô tình kháng nghị.

"Không được, đến tranh thủ thời gian tìm ăn, muốn tiền, tìm một chỗ chơi hai ngày, lại cho điện thoại đi động tràn ngập điện liền về nhà!" Tô Lê ôm bụng cảm giác một trận vị toan, vội vàng hướng nội thành chạy tới.

Khi Tô Lê lại một lần nữa mới diện mạo xuất hiện tại Hồ gia ngoài cửa phủ, tâm lý nhìn lấy cái kia quen thuộc tràng cảnh, đột nhiên có chút bắt đầu thấp thòm không yên.

Ồn Ồn tâm thần, Tô Lê vội ho một tiếng, lập tức mặt mày hớn hở, chấp tay trước ngực, đang muốn cao tụng một tiếng niệm phật, còn không chút đây, ngày hôm qua hai hung thần ác sát môn đình trực tiếp bước nhanh chạy xuống dưới, đi vào Tô Lê trước mặt, nhắc cánh tay lên, gương mặt a dua.

"Các nguoi, các nguoi muốn làm gì, ta cho nguoi biết, trời đất sáng sủa thế này phía dưới, các nguoi. . ."

"Đại sư nói đùa, nguoi không biết, lão gia nhưng đem các nguoi cho trông, lại không đến, nói không chừng hai anh em chúng ta đều không đường sống."

"Đúng nha đúng nha, chỉ là không nghĩ tới Quý Tự thật là bình quý thần tốc nha, hôm trước mới phái người tiến đến mời, hôm nay đã đến, Lão Vương đâu, sẽ không ra nhà a?"

"Tiểu Sư Phụ xem xét đúng vậy đặc đạo cao tăng, Quý Tự phái nguoi tới bắt lấy Thiên Quý, chắc hẳn đại sư nhất định thần thông quảng đại, trách không được chúng ta phạm phụ tục từ đều không nhận được muốn cực kỳ thân cận ngài đây."

"Quý? Cái quý gì, các nguoi hiểu lầm, ta chỉ là. . ." Tô Lê nỗ lực muốn lấy ra trong ngực phiếu nợ, ai nghĩ tới hai người này khí lực thật thật lớn, trực tiếp để hắn đành không ra bất kỳ một cái tay.

Nhất định là hiểu lầm, đang muốn cao giải thích rõ, lại bất tri bất giác đã tiến vào Hồ phủ, đập vào mắt thấy liền rung động thật sâu hấn.

Trong đình viện, khắp nơi treo đầy dây thừng, mặt trên còn có từng cái kim sắc Tiểu Linh Đang, theo gió nhẹ, phát ra trận trận thanh thúy tiếng chuông.

Cái này cũng chưa tính, Giả Sơn, cây cối, mái hiên khắp nơi đều là, thậm chí giờ khắc này, Tô Lê có loại Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh bị bắt nhập Bàn Ti Động cảm giác, chỉ là không biết cái kia bảy cái Tiểu Yêu Tinh tiêu không tiêu hồn?

Hồ gia không hổ là Đại Hào Môn, ốc xá khắp nơi đều là, chỉ là mỗi cánh cửa trên đều dán bùa vàng, bên trên nhần nhần nhỏ nhỏ cũng không biết về là cái gì, chính như Tô Lê vừa mới nói, ban ngày ban mặt phía dưới, hắn đột nhiên có chút sợ hãi.

Cũng không biết quẹo bao nhiêu khúc quanh, Tô Lê đánh lấy 'Đi nhờ xe' đi thẳng tới một chỗ trong đại sảnh, bị khách khí buông xuống.

"Hai vị thí chủ, kỳ thực các nguoi. . ."

"Đối với ngài dạng này đại sư, khách khí là hẳn là, đại sư chờ một lát, ta cái này đi thông tri lão gia nhà ta, chắc hẳn nhất định rất vui vẻ." Không đợi Tô Lê nói dứt lời, hai vị môn đình khom người một mặt cung kính lui ra ngoài.

Tô Lê đột nhiên có chút choáng váng, ngay sau đó hai vị duyên dáng yêu kiều nha hoàn bụng thức ăn chạy đi đến, nhìn gặp trẻ tuổi như vậy Tiểu Sư Phụ, cũng là khẽ giật mình, nguyên bản mừng rỡ sắc mặt lập tức có chút thất vọng, nhưng vẫn là cười khanh khách đem đồ ăn đặt ở Tô Lê trước mặt.

"Sư phụ mời chậm dùng!" Nhìn lấy bọn nha hoàn rời khỏi, Tô Lê vốn là muốn gọi lại nói chút gì, nhưng bụng sớm phát ra tiếng kháng nghị.

"Nếu là hiểu lầm, dứt khoát trước ăn no rồi lại giải thích." Không nói hai lời, Tô Lê bụng lên bát com loãng tuếch bắt đầu ăn, vừa ăn vừa hài lòng gật đầu.

Không biết là đói bụng vẫn là Hồ phủ đầu bếp tài nấu ăn tốt, Tô Lê cảm thấy đây chính là dưới trời đất món ngon nhất com chay, so trong chùa Thường Thanh Sư Thúc làm ăn ngon gấp trăm lần.

...

...

"Lý Nhị, lão gia đâu?"

"Lão gia mới vừa buổi sáng liền ra khỏi thành tự mình nghênh đón Vạn Hoa chùa đặc đạo cao tăng đi, nguoi quên rồi?"

"Ai nha, người ta Cao Tăng đã đến, được rồi, ta vẫn là tự mình ra khỏi thành một chuyến mời lão gia trở về."

"Đến rồi? Vậy thì tốt quá, ta nhanh đi thông tri tiểu thư, lần này thiếu gia được cứu rồi."

...

Ánh nắng chiều dần dần rơi xuống, thành môn đang muốn, một nhóm bảy đạo nhân ảnh bước nhanh hơn, hướng thủ thành binh lính cười cười nói nói lung tung lấp ít đồ, liền lẫn nhau xưng huynh gọi đệ tiến vào thành môn.

"Cái gì đặc đạo cao tăng, ta nhìn liền là một đám ăn tươi nuốt sống Sài Lang, há miệng đúng vậy ba vạn lượng hương hỏa? Bọn hần không phải lại muốn tiền, mà là tại muốn mạng của ta nha, phí, một đám hất lên da người súc sinh."

Ánh chiều tà dưới, đi ở phía trước là một cái tuổi qua 50 lão nhân, tuy nhiên xem thấu lấy cùng cách ăn mặc cùng đằng sau trên quần áo in Hồ gia chữ tôi tớ, liền biết nói, người này đúng vậy Hồ gia đương thời đương gia —— Hồ Nghĩa Quý.

Chỉ bất quá nhìn hần cái kia về mặt ử đột cùng nhú chặt lông mày, nhìn ra hần đang miệng núi lửa bên trên, tùy thời chuẩn bị bạo phát.

"Lão Vương, bọn hần thật là nói như vậy?"

Theo Hồ Nghĩa Quý lần nữa đặt câu hỏi, bên cạnh một tên mọc ra tám chòm râu tôi tớ tranh thủ thời gian đi lên phía trước.

"Tựa như lão gia, ta cũng không nghĩ tới bọn hần có thể như vậy công phu sư tử ngoạm, không có chút nào cò kè mặc cả chỗ trống, tiểu nhân không làm chủ được, đành phải ra roi thúc ngựa sớm trở về, mời lão gia quyết định."

Hồ Nghĩa Quý bước chân chậm rãi dừng lại, xoay người lại, nhìn lấy bảy trên núi cái kia dần dần rơi xuống Tịch Dương, đột nhiên trầm mặc xuống.

"Ba vạn lượng? Lão Vương, ngươi cũng không phải ngoại nhân, ngươi hần là biết Hồ gia hiện tại thành tình huống gì, đừng nói ba vạn lượng, ba trăm lượng ta Hồ Nghĩa Quý cũng không bỏ ra nổi đến nha, Hồ gia có thể chống đỡ đến bây giờ, toàn bằng các ngươi tại cái này thời khắc nguy nan không rời không bỏ, Hồ gia đa tạ các ngươi." Hồ Nghĩa Quý nói nơi đây, hốc mắt đỏ lên, trịnh trọng hướng về sau lưng mấy người cúi đầu, dọa đến bao quát Vương Khôn bọn người liên tục quỳ xuống.

"Lão gia nói chỗ nào bảo, là ngài cho chúng tiểu nhân một miếng cơm ăn, qua nhiều năm như vậy, ngươi làm mỗi một kiện việc thiện cùng là như thế nào đối với chúng ta, chúng tiểu nhân tâm lý đều hiểu, nếu không, từ nhà ta gặp lớn như vậy khó, lên tới quân gia, xuống đến mã phu, ngài nhìn có một cái đi sao?"

Chúng ta sở dĩ đến bây giờ còn giữ lại, không chỉ có chỉ là vì tiền, chúng ta sợ cũng tìm không được nữa hướng ngài dạng này chủ gia, ta Lão Vương cùng chúng các huynh đệ, nhất định sẽ bồi tiếp lão gia vượt qua lần này nan quan."

"Nguyên bồi lão gia vượt qua nan quan, không rời không bỏ!" Chúng nhân lớn tiếng vỗ bộ ngực cam đoan, từng đôi ánh mắt sáng ngời không mang theo mây may làm bộ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hồ Tiểu Nhu

"Cám ơn, cám ơn các ngươi, ta Lão Hồ nhà cám ơn các ngươi." Hồ Nghĩa Quý nước mắt tuôn đầy mặt, lại nhiều cảm tạ đã dùng ngôn ngữ không cách nào biểu đạt, đành phải lại thật sâu khom người chào.

"Lão gia ngàn vạn lần đừng lại muốn gây sát chúng tiểu nhân, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Chỉ sợ ngoại trừ Vạn Hoa chùa, rốt cuộc không có những người khác có thể cứu được thiếu gia, mà lại thiếu gia hần. . ." Vương Khôn giữ lại nước mắt cuống quýt đỡ dậy Hồ Nghĩa Quý, đợi cho tâm tình ổn định về sau, sắc mặt khó coi nói.

"Tiểu Nguyên hần. . ." Vừa nghĩ tới cái kia tràn ngập nguy hiểm con trai, Hồ Nghĩa Quý lập tức lần nữa lưu lại nước mắt.

"Ta Hồ Nghĩa Quý cũng không có làm qua chuyện gì thương thiên hại lý, già mới có con, vì cái gì trời xanh muốn tàn nhẫn như vậy?"

"Lão gia —— "

"Thôi thôi, đem còn lại phía dưới hai nhà hiệu cầm đồ bán đi, ta lại hướng những nhà khác mượn điểm, nhìn có thể hay không đựng đủ ba vạn lượng, chỉ là, lại làm phiền người nhóm." Hồ Nghĩa Quý nặng nhất vẫn là lựa chọn khuất phục tại vận mệnh, nhưng làm một cái cha, hắn còn muốn vì con của mình liều một phát, dù là hi vọng lại xa vời.

"Được rồi lão gia, chỉ là. . ."

"Lão gia lão gia, ngài tại sao lại ở chỗ này, Vạn Hoa chùa Cao Tăng buổi chiều liền đã đến, hiện tại liền chờ ngài." Vương Khôn còn muốn nói chút gì, đột nhiên nơi xa tên kia lúc trước tiếp đãi Tô Lê môn đình Thượng Khí bước không đỡ lấy khí chạy gần đây.

"Tới?" Chúng nhân nhìn nhau, đột nhiên có chút mộng. . .

Com ăn no rồi, người liền nhàn, một nhàn liền suy nghĩ chuyện.

Yên tĩnh tiền đường, lẻ loi tro bụi đại sảnh, không đứng, ngoại trừ bên ngoài cửa mấy cái kia không ngừng xì xào bàn tán, thỉnh thoảng rướn cổ lên nhìn một chút Tô Lê cái này Tiểu Hòa Thượng nha hoàn bên ngoài, thật không có gì.

Chờ thời gian dài như vậy, cũng không có gì Hạng cân nặng người đến chiều dài hắn, khó bị quên lãng, điều đó không có khả năng nha.

Nếu không rút lui đi, Tô Lê đột nhiên có chút sợ.

Không phải thường nói, nợ tiền chính là gia, đòi tiền chính là Tôn Tử, huống chi mình vẫn là lẻ loi một mình vào cái này hang cộp, làm không tốt sẽ sát nhân diệt khẩu, mà lại lúc trước hai vị kia môn đình lâm sẽ tự mình, còn nói cái gì Tróc Quý, lão thiên nha, người nhìn ta điểm này lớn lên giống Tróc Quý, làm không tốt quý nhập vào người đều là nhẹ.

Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến không thích hợp, càng nghĩ càng ngồi không yên, Tam Thập Lục Kế, Tẩu Vi Thượng Kế, toà này trong phủ khắp nơi đều tản ra quý dị bầu không khí, ta vẫn là chờ qua một thời gian ngắn lại đến tính tiền đi, dù sao chạy hòa thượng chạy không được miếu, không đứng, cái này có chút chửi mình hiềm nghi.

Tô Lê đứng ngồi không yên, lại nhìn sắc trời một chút, bên ngoài lại truyền tới cái kia keng Đình Đang keng Lục Lạc Chuông âm thanh, một cổ gió lạnh thổi đến, Tô Lê miệng khô nuốt nước miếng một cái.

"Sẽ không đi vào Nghĩa Trang đi." Tô Lê tranh thủ thời gian đứng dậy, vừa muốn phóng ra một cái chân, một thanh âm sâu kín đột nhiên từ sau lưng vang lên.

"Người muốn. . . Đi rồi sao?"

Tô Lê chỉ cảm thấy cổ mát lạnh, run rẩy thân thể, hoảng sợ hướng sau lưng nhìn lại, quay người thời khắc, một cái hồng y nữ tử, tóc tai bù xù đứng tại phía sau mình, bên mặt mấy có lẽ đã gần sát Tô Lê khuôn mặt.

"Má ơi, quý nha! ! !"

Tô Lê Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) rít lên một tiếng, không nói hai lời, một cái đâm móc liền đưa qua.

"A ~~~ "

Tô Lê chỉ cảm giác mình đánh vào một cái bánh bao bên trên, tay tê rần, còn không có lo lắng hô cứu mạng, ngược lại là đối phương một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

"Tiểu thư, tiểu thư, người thế nào?"

"Mau tới người đâu, tiểu thư bị người đánh."

"Ai nha, dám đánh chúng ta đại tiểu thư, các huynh đệ, cầm vũ khí!"

. . .

Màn đêm buông xuống, Đại Đường bị sáng ngời ánh nến từng cái nhóm lửa, hai hàng đối lập cái bàn bên trên, Tô Lê lúng túng thỉnh thoảng cười hắc hắc, cao tụng hai tiếng A đi đà phạt.

Mà tại đối diện, Hồ gia đại tiểu thư Hồ Tiểu Nhu một cái tay vịn cái bàn run nhè nhẹ, một cái tay cầm túi chườm nước đá thoa lấy sưng lên thật cao quai hàm, hai mắt hung tợn nhìn chằm chằm Tô Lê, mà ở sau lưng nàng, thì là ba cái ôm Mộc Côn, một mặt Bất Thiện, cao lớn thô kệch Đại Hán, cùng một đám Tiểu Nha Hoàn.

"Cái kia, hiểu lầm, thật là hiểu lầm.

" Tô Lê nuốt nước miếng một cái, khoát tay giải thích nói.

Tô Lê lời nói vừa dứt dưới, một tên Tiểu Nha Hoàn chống nạnh, đuổi ra Lan Hoa Chi nhất chỉ Tô Lê oán giận nói: "Hiểu lầm, tròng lớn đôi mắt ti hí của

ngươi nhìn xem, có xinh đẹp như vậy quý sao? Tiểu thư đã lớn như vậy, ngay cả lão gia đều không nỡ động nàng một sợi tóc, ngươi, ngươi lại còn dám đánh tiểu thư, ngươi xem đi tiểu thư đánh, tiểu thư ngươi không sao chứ, còn có đau hay không, bằng không Tiểu Hoàn cho ngươi thêm xoa xoa?"

Tên là Tiểu Hoàn Nha Hoàn giáo huấn xong Tô Lê, sau lưng mấy người đại hán tề thân hướng bước về phía trước một bước, trong tay Mộc Côn bang bang vang lên, dọa đến Tô Lê sắc mặt lại là tái đi.

Tô Lê cơ hồ muốn ngồi xồm trên ghế, nhất chỉ mấy cái kia tựa hồ tùy thời muốn nhào lên Đại Hán, run âm thanh nói: "Các ngươi muốn làm gì, đừng nghĩ lấy nhiều người khi dễ ít người, Tiểu Tăng ta thể nhưng là rất lợi hại, một khi ra chiêu, đừng nói các ngươi, liền ngay cả chính ta đều sợ hãi, xin khuyên các ngươi nghĩ thông suốt sau nếu lại, động thủ lần nữa cũng không muộn.

Hướng hồ Tiểu Tăng ta chính là người xuất gia, không vui không buồn, coi như muốn đấu, có bản lĩnh Văn Đấu, Vũ Đấu quá thương cảm tình, nhiều thồ lỗ nha, các ngươi nói có đúng hay không?" Tô Lê nói xong, thân thể lại mất tự nhiên đi lên rụt rụt.

Nhìn lấy cái này cùng đệ đệ mình tuổi tác không chênh lệch nhiều Tiểu Hòa Thượng, Hồ Tiểu Nhu thử lấy răng buông xuống túi chườm nước đá.

"Không biết xưng hô như thế nào?"

"Bần tăng Ngũ Giới, ngươi nhưng xưng hô ta là Ngũ Giới đại sư." Thấy Hồ Tiểu Nhu tra hỏi, Tô Lê không cần nghĩ ngợi trả lời nói, trả lời xong đột nhiên cảm thấy có chút ăn thiệt thòi, vội vàng ngồi thẳng bổ sung nói.

"Ngũ Giới. . . Đại sư?" Hồ Tiểu Nhu từ trên xuống dưới tinh tế quan sát một chút Tô Lê, không khỏi hồ thẹn cười rộ lên.

Y phục rách rưới, giày, không lớn tuổi tác, trọng yếu nhất chính là, đã vậy còn quá nhát gan, năng thực sự nhìn không ra cái này đại sư là từ đâu tàn mất ra cái này loại tự tin.

Tô Lê đã từ cặp mắt của nàng bên trong nhìn ra cái kia loại khinh miệt, tâm lý lấp kín, mình lại bị một cái tiểu nữ tử cho coi thường, nhìn nó niên kỷ, nhiều lắm là mười sáu mười bảy tuổi, liền lớn hơn mình như vậy ba bốn tuổi, giả trang cái gì thâm trầm đầu to tôi.

"Vạn Hoa chùa?" Hồ Nhất Nhu lần nữa đặt câu hỏi.

Tô Lê lần này học thông minh, trực tiếp lạnh hừ một tiếng, ôm cánh tay đầu giường lên, cảm thấy không đúng, ngay cả bận bịu chấp tay trước ngực.

"Ừm?" Ba tên Đại Hán tề thân hướng phía trước đạp mạnh bước, thô to cái mũi thờ ra bạch khí để Tô Lê đầu lạnh suu suu.

Được rồi, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, mình đường đường một cái nam nhi bảy thước, làm gì cùng một cái tiểu nữ tử phân cao thấp đây.

"Vâng!" Tô Lê tức giận trả lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tróc Quỷ

Đã hiểu lắm điều đã hiểu lắm, Tô Lê lại lười giải thích, nhìn ra, các nàng tựa hồ cực kỳ để ý cái này Vạn Hoa chùa hòa thượng, hấn sợ chính mình nói ra chân tướng, là thật đi không ra cái này Hồ phủ.

"Thật là tới bắt quỷ?" Lại triệt để nghe nói Tô Lê sau khi trả lời, Hồ Tiểu Nhu con mắt lập tức sáng lên, cực kỳ sốt ruột nhìn về phía Tô Lê.

"Là. . . Hả? Cái quỷ gì?" Thấy Hồ Tiểu Nhu cùng Chúng gia bộc biểu lộ, Tô Lê biết mình cực đúng, tâm trong lặng lẽ đổi cái này chưa từng nghe qua Vạn Hoa chùa tăng bạn điểm 100 cái tán, thật là đồng hành dễ làm sự tình, nguyên bản triệt để bãi chính đáng người, cảm ra bản thân Cao Tăng hàm dưỡng, ai ngờ Hồ Tiểu Nhu tiếp xuống một câu triệt để để hấn mòng vòng, liền tưởng đến lúc trước môn kia đình nói, hấn cảm thấy mình tìm cho mình phiền toái.

Ầm ầm!!

Ui haru khí trời luôn luôn như vậy vội vã không nén nổi, một tiếng Xuân Lôi xen lẫn sấm sét vang dội, đem Tô Lê dọa đến khẽ run rẩy.

Lời nói còn chưa rơi xuống, đã tí tách tí tách bắt đầu dông tố báo nguy, Hồ Tiểu Nhu đối với Tô Lê giả ngây giả dại trả lời rất không hài lòng, mình mặc

dù muốn cầu cạnh hắn, nhưng hắn đã vô duyên cho nên đánh mình, như thế nào, còn muốn được một tác lại muốn tiến một thước, chính muốn tiếp tục nhẫn nại tính tình hồi thẩm, đột nhiên, một tên Gia Bộc hoảng hoảng trương trương trắng bệch nghiêm mặt đi đến.

"Đại tiểu thư không xong, thiếu gia lại mắc bệnh, chúng ta thực sự kéo không được nha!"

Hồ Tiểu Nhu thông suốt đứng lên, khuôn mặt lập tức một trận trắng bệch, trong hai mắt tràn đầy bối rối cùng bất an.

"Làm sao lại thế, dựa theo thời gian, không phải còn có ba ngày sao? Cha đâu, cha đi đâu?" Giờ khắc này Hồ Tiểu Nhu cùng lúc trước đối đãi Tô Lê bá khí đơn giản tưởng như hai người, bất lực sợ hãi, tại đối mặt mình duy nhất đệ đệ sinh mệnh thời khắc, nàng chỉ là cái nhu nhược thiếu nữ, run rẩy tiếng khóc không biết nên làm gì.

Bởi vì dựa theo tiểu đệ cùng hứa lang bên trong, đệ đệ của hắn một lần cuối cùng phát bệnh đúng vậy mạng hắn về Hoàng Tuyền thời khắc, trừ phi mời đến Vạn Hoa chùa đắc đạo cao tăng đến đánh cuộc lần cuối, coi như như thế, có thể triệt để chữa trị tiểu đệ cơ hội cũng là cực kỳ bé nhỏ, nhưng cuối cùng dạng này, người cả nhà không có chút nào từ bỏ bất cứ cơ hội nào.

Cho nên Hồ Tiểu Nhu thật sợ hãi cái này ngày cuối cùng đến, dù là những cái kia chạy tới lửa tiền Đạo sĩ cùng giang hồ Lang Trung cái gọi là có quý nhập vào người, nàng cũng là tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì trừ cái đó ra, hắn thật không biết nên làm thế nào mới tốt, dù là chỉ là một cái trên tâm lý Tiểu Tiểu ký thác.

Thật không nghĩ đến, nên tới cuối cùng vẫn là tới, chỉ là, tới quá nhanh, nhanh để cho nàng không có bất kỳ cái gì chuẩn bị tâm lý.

"Lão gia, lão gia hắn một chào buổi sáng liền đi ngoài cửa thành nghênh đón Vạn Hoa chùa Cao Tăng, lúc này còn chưa có trở lại, tuy nhiên đánh giá nhanh" tên kia Gia Bộc nói nơi đây, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía Tô Lê.

"Vạn Hoa chùa, đúng, Vạn Hoa chùa." Hồ Tiểu Nhu phảng phất đột nhiên nhớ ra cái gì đó, đột nhiên quay người lại, gần như khẩn cầu nhìn về phía đã lặng lẽ sờ đến trước cổng chính, chuẩn bị đi đường Tô Lê.

Hồ Tiểu Nhu bước nhanh đi vào Tô Lê trước mặt, một tay lấy nó cho túm trở về.

"Người muốn, người muốn làm gì?" Tô Lê dọa đến nhảy tung tăng, chăm chú tựa ở cửa sổ bên trên, gương mặt đề phòng.

Hồ Tiểu Nhu nhìn lấy Tô Lê cái kia bi ối đến cực điểm đáng vẻ, trong mắt vừa mới hiển hiện hi vọng lập tức tối sầm lại, dạng này một cái Tiểu Hòa Thượng, lại có bản lĩnh gì có thể cứu đệ đệ của mình đâu, nhưng là bây giờ nàng, ngoại trừ khóc còn có thể làm gì?

"Hò gia trưởng nữ Hồ Tiểu Nhu khẩn cầu đại sư mau cứu đệ đệ ta, ta từ trên xuống dưới nhà họ Hồ dù là táng gia bại sản cũng tất về thỏa mãn đại sư sở hữu yêu cầu, hi vọng đại sư phát phát từ bi, Tiểu Nhu trước ở chỗ này cảm tạ." Hồ Tiểu Nhu nói xong, tại Tô Lê ánh mắt khiếp sợ tiếp theo bái ba gối.

"Đệ đệ người? Hồ Nhất Dao?"

"Hắn Khiếu Hồ Tiểu Nguyên "

"Kỳ thực nha, bản tăng đối với Y Lý vẫn là đã hiểu một chút như vậy, thế nhưng là nói đến Tróc Quý. . ."

"Đa tạ đại sư thành toàn, tiểu nữ từ vô cùng cảm kích, người tới a, mau đỡ đại sư đến thiếu gia trong viện đi, " không đợi Tô Lê nói xong, Hồ Tiểu Nhu vung tay lên, sớm đã chờ đợi mấy người trong nhảy mắt tới gần, không nói hai lời dựng lên Tô Lê liền đi tới hậu viện.

"Ta nói ta lời còn chưa nói hết đâu, Tiểu Tăng ta sợ quý nha, cứu mạng nha ~ "

Nhìn lấy Tô Lê đạp chân ngăn chi oa oa kêu, Hồ Tiểu Nhu nước mắt cũng nhịn không được nữa.

"Chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, đệ đệ người nhưng nhất định phải chống đỡ nha, tỷ tỷ nhưng chờ người lấy vợ sinh con, người tương lai đường không nên dừng bước tại này, lão thiên, cầu người phát phát từ bi, nếu như nhất định phải có cái gì khổ sở, Tiểu Nhu nguyện ý một mình gánh chịu."

"Lão gia trở về. . ."

Mưa càng rơi xuống càng lớn, Tô Lê bất đắc dĩ bị hai tên Đại Hán mang lấy đi vào một chỗ viện lạc trước, sấm sét vang dội ở giữa, nhìn lấy một mảnh đen kịt độc lập tiểu viện, Tô Lê đột nhiên một trận run rẩy, tâm lý không tuyệt vọng lấy Thanh Tâm Chủ.

"A ~ "

Ngay tại mới vừa tiến vào cửa sân, một cái tóc tai bù xù Nhân Ảnh kêu thảm phá cửa sổ mà ra, co ro thân thể không ngừng rút. . Súc lấy, cả người cho người cảm giác phảng phất muốn co lại thành một cái cục thịt giống như, trên đường còn kèm theo tiếng xương gãy, cực kì khủng bố.

Hai tên Đại Hán trực tiếp buông xuống Tô Lê, trong miệng không ngừng hô hào thiếu gia, vội vàng chạy tới hướng thẳng kéo giường.

"Ủm?" Tô Lê nguyên vốn cũng không phải là người tốt lành gì, hắn chỉ là đến tính tiền, dù là hiện tại bệnh nhân liên thống khổ như vậy nằm ở trước mặt hắn, nội tâm của hắn cũng không có chút nào từ bi chi ý, đơn giản là hắn nhìn thấy cái này phảng phất bị kinh phong giống như Hồ Tiểu Nguyên bệnh tình, hắn cũng không có cách nào, huống hồ nếu quả như thật có quý, hắn cũng không có cách, kiếp trước chính là vì o người khóc tang tổng chung, nhưng

cũng không dám muốn thật có quý đến cửa.

Hơn nữa nhìn hấn loại bệnh này, tuyệt đối là nghi nan tạp chứng, mình cái này đi theo Thường Thanh Sư Thúc học gà mờ Y Thuật, mù mịt người khác vẫn được, thật đến cần thực tế lúc, tuyệt đối lộ tẩy.

Nguyên bản đang chuẩn bị lần nữa chạy trốn lúc, hấn đột nhiên nhìn thấy một tia cơ hồ không đáng kể sợi tơ từ Hồ Tiểu Nguyên trên đỉnh đầu bay ra.

Tô Lê chẳng biết tại sao, đột nhiên hứng thú, trong miệng nói lầm bầm, sau đó đưa ngón trỏ ra, dính một chút mình nước bọt bôi ở trên hai mắt.

Quả nhiên, cái kia sợi tơ rõ ràng rất nhiều, chậm rãi tung bay rơi xuống, rơi trên mặt đất, theo nước mưa hướng đình viện chỗ sâu chảy tới.

Tô Lê lúc này mới phát hiện một chút không bình thường đồ vật, trên đất nước mưa gần như có tám thành hiện lên có quy luật lưu động, thậm chí một số, vậy mà tương phản lưu động.

Tô Lê ngồi xổm người xuống, một cái tay đè xuống đất, đồng thời ở giữa, trên người áo quần không gió mà lay, nhưng ông một tiếng, một cổ to lớn khi lẫm trong nháy mắt tản ra, ngay cả trên mặt đất nước mưa cũng là tại thời khắc này nhảy nhảy lên, mặc dù chỉ là ngăn ngừa một cái chớp mắt liền rơi xuống bên trong, nhưng đủ để hấn thấy rõ rất nhiều thứ.

Đó là một trương che kín hắc khí đại trận, mà đại trận kia hạch tâm . .

Tô Lê chậm rãi ngẩng đầu lên, trong mắt dần dần đỏ bừng, tựa hồ xuyên thấu đêm tối, nhìn về phía cái kia cách đó không xa một thanh. . . Giếng!

"Vậy mà thật sự có quý, chỉ là không biết quý này đáng đáp ra sao?" Tô Lê như có điều suy nghĩ nhìn về phía cái kia còn tại kêu rên Hồ Tiểu Nguyên, sau một lúc lâu, lại cảm thụ một chút cái kia lúc đứt lúc nối trận pháp ba động, tựa hồ mình bạch cái gì?

Sờ lên mình đầu trục, hấn bước nhanh đi vào Hồ Tiểu Nguyên trước người, một cái tay đặt tại bụng của hấn, không lâu sau, lộ ra một bộ Quả thật đúng là không sai biểu lộ.

"Cái này Hồ Tiểu Nguyên vận khí tốt, thể nội vậy mà ra đòi Linh tàng, trách không được!"

"Cha, Tiểu Nguyên hấn. . ." Trước cửa, tất cả mọi người không dám vào đến, Hồ Nghĩa Quý cùng Hồ Tiểu Nhu bọn người gương mặt lo lắng, nhìn lấy sống không bằng chết con trai, Hồ Nghĩa Quý Lão Lê chạy ngang.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Quán vải liệm

Hết thấy tất cả đều đưa tiền đặt cược đặt ở vị kia không đáng chú ý Tiểu Hòa Thượng trên thân, chỉ hy vọng ông trời phù hộ, có thể làm cho Tiểu Nguyên An Nhiên vượt qua nguy cơ lần này, từ nay về sau, từ trên xuống dưới nhà họ Hồ mỗi ngày Niệm Kinh ăn chay, chỉ báo Phật Tổ buồn thế chi tâm.

Hồ Nghĩa Quý vầy vầy tay, lúc trước hai vị kia Đại Hán gặp này ngay cả vội vàng lui lại đi ra, Hồ Nghĩa Quý đem con trai tính mệnh triệt để giao cho Tô Lê, hết thấy, liền xem thiên ý.

"Linh tàng, thể gian này đồ vật thật đúng là Kỳ Diệu nha!" Tô Lê không khỏi cười khổ.

Linh tàng trọng yếu đương nhiên không cần phải nói, nhưng hấn không nghĩ tới, trước mắt cái này sắc mặt tái nhợt, bộ mặt vụn vụn, xem ra cùng mình lớn thiếu niên, vậy mà cũng có một khóa Linh tàng, bất quá, Linh tàng đã sớm rách nát không chịu nổi, thậm chí mười không còn một cũng không đủ, có được Linh tàng, vậy liền không còn là Phổ Thông Nhân phạm vi, một khi Linh tàng tổn thương, thẳng bức Kỳ Tĩnh mệnh.

Mà bây giờ, hấn Linh Nguyên còn đang không ngừng ra bên ngoài bị lôi kéo, dựa theo thể nội còn sót lại điểm này Linh Nguyên, chỉ sợ nhiều nhất một cái canh giờ, cái này Hồ Tiểu Nguyên liền bị sinh sinh móc xuống căn cơ, huyết dịch bốc hơi, khô nứt mà chết.

Tô Lê buông ra Hồ Tiểu Nguyên, mà là đứng dậy, con mắt nhắm lại nhìn về phía cái kia trong đêm tối miệng giếng.

Đã là người trong cùng thế hệ, lại bị mình gặp phải, chuyện này hấn không thể không quản, mà lại Phật Tổ nói qua, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, một cái cực kỳ ác độc Ác Ma đến hút một cái không có mây may tu luyện qua phạm nhân, vậy mà trước trước sau sau hao tổn thời gian dài như vậy, nguyên nhân liền có hai cái.

Nó một là nó rất yếu, thứ hai, chính là thụ thương cần khôi phục, bất luận cái kia một điểm, Tô Lê đều cảm thấy mình hẳn là có chút nắm chắc hàng phục, huống hồ, nếu như không cứu sống Hồ Nghĩa Quý con trai, việc khác sau nếu như quyết nọ làm sao xử lý, đây chính là một ngàn lượng bạch ngân đầu, đến đôi bao nhiêu lương thực nha.

Tô Lê cảm thấy mình có rất nhiều lý do thuyết phục mình đến thực hiện cái này vừa giảm ma cứu người hành động vĩ đại.

Ai cũng không có chú ý đến, Tô Lê tay xấn bên trên này chuỗi niệm châu tại cảm nhận được trong mưa cái kia tia khí tức quý dị lúc, một vạch kim quang lóe lên một cái rồi biến mất. . .

Theo Tô Lê Khai Huyết Ngũ Trọng khí tức không ngừng phát ra, nguyên bản còn đang ăn uống Hồ Tiểu Nguyên Linh Nguyên chi lực đột nhiên trì trệ, trong nháy mắt, tại Tô Lê cảm giác bên trong, cái kia cổ làm cho người cực kỳ chán ghét khí tức trực tiếp từ bỏ Hồ Tiểu Nguyên, mà là lấy một loại cực kỳ đáng sợ niệm lực khóa chặt lại Tô Lê.

Tuy nhiên Tô Lê cũng không lo lắng, dựa theo loại trình độ này, đối phương nhiều lắm là cùng thực lực mình tương đương, thậm chí còn hơi yếu một ít.

Tô Lê đã có lực lượng, liền không lại sợ hãi, mà là tiếp tục đi về phía trước, ai nghĩ tới, xuyên qua thật dày màn đêm, dẫn vào mí mắt lại là một cốc tiểu viện, nhìn nó bộ dáng, giống như là một tòa Nông gia tiểu viện.

Một môn chi cách, Tô Lê toàn thân Huyết Khí tất cả đều nhanh chóng vận chuyển lại, hẳn có thể cảm nhận được, phía sau cửa cổ khí tức kia cũng giống như vậy, như lâm đại địch.

Đây là Tô Lê đi vào trên cái thế giới này lần thứ nhất đối địch, thậm chí giờ phút này cực khẩn trương lại hiếu kỳ, tưởng tượng thấy đối phương bộ dáng.

Vận toàn chuẩn bị làm tốt, Tô Lê xòe bàn tay ra, năm ngón tay dần dần phiếm hồng, rất nhanh, mặt ngoài liền bao trùm tầng một tinh huyết quang, mà lúc này, phía sau cửa sinh vật tựa hồ cũng ba động một chút, truyền đến một cổ cực độ khát vọng.

Theo 'Kẹt kẹt' một tiếng, như là phủ bụi đã lâu cửa gỗ bị Tô Lê chậm rãi đẩy ra, nặng nề mà bén nhọn âm thanh để Tô Lê không khỏi một lóng.

"Oanh!"

Sau một khắc, Lôi Điện càng thêm dày đặc, mưa càng rơi xuống càng lớn, ngay tại Tô Lê đẩy cửa ra trong nháy mắt, không thấy Nguyệt Quang nặng nề tầng mây, chẳng biết lúc nào vậy mà xuất hiện tầng một ánh trắng trong sáng, chỉ là cái kia Nguyệt Quang tại gần gũi một cái chớp mắt, lại lần nữa ẩn vào tầng mây.

Nếu có tâm người đi nhìn, liền sẽ phát hiện, vừa rồi có một vòng cướp tháng chính giữa Kiều Nguyệt trung ương, quả thực quý dị, chi tiết, như thế bằng bạc trời mưa xuống, không ai đi ra ngắm trăng.

Mượn nhờ Lôi Điện, thu vào Tô Lê tầm mắt chính là một mảnh sân rộng rãi, chính giữa chính là một cái Thạch Ma, Thạch Ma dưới đáy chính là cái kia cảm ứng được chiếc kia giếng, bên trái mọc ra một gốc hồ liễu, tại đúng vậy trong viện duy nhất nhà cỏ, thấy thế nào đây đều là một chỗ dân chúng tầm thường nhà trang phục.

Tô Lê do dự một chút, lại thăm dò ngoại trừ trung ương chiếc kia giếng bên ngoài, cũng không có cái khác nguy hiểm về sau, vẫn là cả gan đi vào.

Theo hán nhất cước rơi xuống, sau lưng cửa gỗ ầm vang, dọa đến Tô Lê máy động, mà lại chung quanh không biết lúc nào dâng lên một tia nhàn nhạt Bạch Vụ, để bốn phía càng là bắt đầu mơ hồ, phảng phất một môn chi cách, đúng vậy một cái thế giới khác, liền tiếp ngày mưa đông cũng không có.

Quý dị tĩnh, Tô Lê trong nháy mắt làm xong Chiến Đấu chuẩn bị.

Hô!

Nhưng vào lúc này, Tô Lê bỗng nhiên cảm thấy phía sau mát lạnh, thông suốt quay người, tay trái gần như bản năng đối đỉnh ra ngoài.

Đỉnh Đương!

Tô Lê ở ngực một buồn bực, cường đại lực đẩy để Tô Lê liên tiếp lui về phía sau, trong lòng kinh nghi không chừng.

Ngần gũi một cái chớp mắt, hai người đã cấp tốc giao phong, nhưng mặc dù như thế, sương mù tràn ngập ở giữa, Tô Lê cũng chỉ là nhìn thấy tầng một lụa trắng, liền chớp mắt chui vào trong sương mù biến mất không thấy gì nữa.

Tô Lê cau mày nhìn lấy càng ngày càng đậm nhiều sương mù, trong lòng lúc trước khinh thị lặng yên thu vào, hẳn không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy khó giải quyết, thông qua vừa rồi song phương một lần dò xét, tu vi của đối phương tựa hồ cũng so với mình không kém, trong lúc mơ hồ, còn có một cổ làm hán tìm đập nhanh khí tức, nếu như xử lý không thoả đáng, chính mình nói không chừng thật thay thế Hồ Tiểu Lương cho người ta làm đồ ăn.

"Tại sao có thể như vậy?" Tô Lê toàn thân căng cứng, dựa theo nó hấp thu Hồ Tiểu Lương căn cơ, sẽ không có dạng này sắc bén lực công kích nha.

Không kịp nghĩ nhiều, Tô Lê tại cái này khẩn yếu quan đầu, tâm lý đột nhiên động một cái, chậm chậm ngồi xuống, trong miệng chấp ầy.

Ông!

Một đóa phấn sắc Liên Hoa từ Tô Lê Đình Đầu dâng lên, xoay chậm chậm, mặc dù nhìn bình thường, nhưng chung quanh sương mù lại là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tan rã lấy, trong chớp mắt, liền lộ ra chung quanh đại bộ phận.

Đột nhiên, một tiếng cực kỳ thê lương tiếng thét chói tai từ Vụ chỗ sâu truyền đến, lộ ra có chút lo lắng, to lớn Âm Ba để Tô Lê màng nhĩ tê rần.

Nhưng vào lúc này, Tô Lê đột nhiên da đầu tê rần, thông suốt đứng dậy, hai chân hạ riêng phần mình hiện ra một đóa Liên Hoa, cơ hồ thuần di rồi đi nguyên địa.

"Oanh!"

Tô Lê vừa rồi đi, ban đầu mặt đất đột nhiên sập hõm vào, một cổ gay mũi hắc khí từ trong mặt chảy ra, liền tiếp chung quanh thổ địa cũng dần dần biến thành màu đen, đủ để thấy nó ăn mòn trình độ.

May mắn mà có sự phụ giao cho « Bộ Bộ Sinh Liên », nếu như trễ một bước nữa, mình coi như bị độc ngay cả cận cũng không còn.

Nhưng vào lúc này, chung quanh sương mù dần dần tan rã hầu như không còn, lại khôi phục dáng vẻ lúc trước, bất quá, lúc này có thể rõ ràng nhìn thấy chiếc kia giếng quý dị.

Inoue Thạch Ma đã sớm bị lật đổ ở một bên, một cổ tàn ra hơi thối Hắc Thủy không ngừng thường thường tuôn ra lấy.

Ừng ục ừng ục!

Nhưng vào lúc này, một cái Ảnh Tử từ Hắc Thủy bên trong chậm rãi dâng lên, chậm rãi phiêu phù ở giữa không trung.

Đó là một đoàn Bó, một thốt không biết bao vây lấy cái gì vài vốc, mặt trên còn có điểm điểm tích tích huyết sắc dấu ấn, không quá sớm đã hồi bại, phảng phất khô cạn thật lâu.

Đây là một thốt quán vài liệm!

Tô Lê dưới chân không để lại dấu vết sau này dời đi, đối phương không phải cái gì bị thương, rõ ràng cường thế vô cùng, cảm thụ được cái kia cổ bị tóa định bằng lãnh chi ý, đối phương tối thiểu nhất có Khai Huyết Bát Trọng tu vi, mình cùng nó so sánh, đơn giản kém xa.

Hối hận, Tô Lê là thật hối hận, mình liền không nên tới gần vào lấy nhân sự, thật tốt muốn bạc đi không liền thành.

"Cái kia, đại ca hiểu lầm, Tiểu Tăng đi nhầm cửa, cái này ra ngoài, ngài trước bận bịu, trước bận bịu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Hoàng Lương 1 Mộng

Không có chí khí Tô Lê không biết lúc nào đã thối lui đến cửa gỗ trước, lại có ba bước liền có thể đi ra.

Hung hăng như vậy yêu quái không có ra ngoài tại họa người khác, mà là không bị người biết đợi ở chỗ này, như vậy nói rõ cách khác, cái này cái cọc không đáng chú ý nồng trạch nhất định là vị tiền bối nào chỗ bố trí Cấm Chế, dùng để khóa lại nó, chỉ cần mình chạy đi, đối phương nhất định ra không được.

Tựa hồ đã nhận ra Tô Lê ý đồ, đoàn kia quán vài liệm bên trong lại truyền ra một tiếng thê lương thét lên, nguyên bản bọc lấy máu Bó dần dần mở ra. . .

Nhưng vào lúc này, một cổ khí tức cực kỳ kinh khủng từ cái này dần dần mở ra địa phương lộ ra, phảng phất có một đầu viễn cổ hung thú liền muốn từ cái kia chỗ hắc ám phóng xuất ra.

Rét lạnh lãnh ý để Tô Lê trái tim cơ hồ nhảy lên, giờ phút này lại cũng không lo được cái gì, hần chỉ muốn lấy tốc độ nhanh nhất chạy đi lại nói.

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt liền hoàn thành.

Tô Lê cự ly này cánh cửa chỉ có nửa bước chi cách, thậm chí một cái tay đều mò tới tay cầm cái cửa, nhưng cùng lúc, tầm kia quần vải liệm triển khai nó bao vây đồ vật.

Tô Lê tay Mộng đột nhiên kéo một phát, trên mặt kiếp sau ý cười còn không có hiện ra, dẫn vào mí mắt lại là một vùng tăm tối.

Đó là một mảnh thuần túy đến cực hạn đen, phảng phất thế gian hết thấy đều bị nuốt vào hư vô, ngạt thở, yên tĩnh, trống rỗng, Tô Lê phảng phất mất phương hướng mình, Thân Thể không nhích động chút nào, chỉ có lo lắng ánh mắt mới có thể chứng minh mình thanh tỉnh, nhưng theo hắc ám tăng lên, một cỗ mê vòng yên nổi lên.

Ông!

Nhưng vào lúc này, ngày phảng phất đã nứt ra, không phải là vỡ ra, tựa như là bị xé mở một, một vòng bạch quang từ đỉnh đầu bên trên vết nứt thấm thấu xuống tới.

Giờ khắc này, Tô Lê có loại mình sinh tại trứng, bị người lột ra cảm giác, nỗ lực trọn to hai mắt, tận lớn nhất khả năng bảo trì mình thanh tỉnh, bởi vì hắc minh bạch, một khi rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ sợ rồi cuộc không tỉnh lại.

Thương Khung Phá nứt, sinh từ một cái chớp mắt.

Tô Lê nỗ lực duy trì sau cùng thanh tỉnh, tại cái kia bạch quang chậm rãi tiêu tán ở giữa, hần thấy được một cây bút, một con khổng lồ không cách nào tương tượng Bút Long, hần không nhìn thấy toàn bộ, bởi vì vền vền chỉ là cái kia một nửa Ngân Bút, hần đều cảm giác mình con mắt nhói nhói, giống như muốn mù.

Hào quang chói sáng bên trong, Tô Lê dùng cái kia chỉ có híp mắt nhìn thấy cán bút, vẫn như cũ một nửa, nhưng ở phía trên, lại phảng phất có một đầu Nghiệt Long tại vờn quanh tê mình.

Chẳng biết lúc nào, một cái lá cây từ trong hư vô chậm rãi bay ra, cái kia là một cái lục chói mắt lá cây, Tô Lê thứ nhìn một cái, phảng phất nhìn thấy toàn bộ thế giới, có loại huyền diệu khí tức, khi thì chân thực, khi thì hư huyền, nhìn lâu, lại có loại đầu vầng mắt hoa cảm giác, vô cùng to lớn ngồi bút lúc này vừa lúc điểm vào cái kia phiến không đáng chú ý Lục Diệp bên trên.

Thế giới phảng phất dừng lại, cái kia phiến cực kỳ sáng chói Lục Diệp đột nhiên một trận run rẩy, sau đó từ lá nhọn chậm rãi thấm thấu, cho đến biến thành màu đen như mực.

Ông!

Một cỗ cự đại gọn sóng lấy quét sạch Đại Thế tốc độ kinh khủng đột nhiên truyền bá ra ngoài, thế không thể đỡ.

Mất thấy cái kia cực kỳ lẫn lộn gọn sóng hướng cùng với chính mình lật cuốn tới, trong tiếng thét gào, đủ chặt đứt bất luận cái gì chi vật.

Tô Lê mặt lộ vẻ đáng chất, không nghĩ tới một trận nhập thế tu hành, cứ như vậy qua loa kết thúc, nếu có đời sau, không biết mở mắt về sau, chỗ đã thấy là cái nào cái thế giới.

Sáng chói tia sáng chói mắt để Tô Lê theo bản năng nhắm mắt lại, sau một lúc lâu, tại càng thêm mê vòng phía dưới, vậy mà phát hiện không có việc gì, đột nhiên, hần cảm giác mình giống như có thể động, mà lại hoàn cảnh chung quanh dần dần rõ ràng, cho đến lộ ra cái kia đã lâu đình viện.

"Không đúng!"

Tô Lê tỉnh táo lại, đột nhiên mở to hai mắt, bởi vì ngay tại hần phía trước, một tên rất tinh tường hòa thượng đầu trọc chính cau mày suy nghĩ vấn đề này, mà ở sau lưng hần, hai tên to con người đàn ông đang cố gắng lôi kéo một tên bị kinh phong giống như rút. . . Súc thiếu niên.

"Cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Tình cảnh này, chính là trước đó không lâu mình tiến đến phát sinh một màn, nhưng là bây giờ.

Tử!

Tại Tô Lê cực kỳ ánh mắt khó hiểu dưới,

Đột nhiên, nguyên bản còn đang không ngừng hấp thu Hồ Tiểu Lương trận pháp lại quỷ dị chậm rãi dâng lên, không ngừng vận vẹo, cho đến tại cái kia trung tâm trận pháp, một đoàn màu nâu vết máu quần vải liệm dần dần hiện lộ ra, mà lúc này mình, bưng tỉnh đại ngộ quay người, đi tới Hồ Tiểu Lương bên cạnh, đi thăm dò nó tình trạng cơ thể, đối ở sau lưng biến hóa, không chút nào có biết.

"Hoàng Lương. . . Một giấc chiêm bao!"

Một như có như không âm thanh phảng phất từ bốn phương tám hướng mà đến, lại phảng phất Tuyên Cổ tồn tại, thậm chí tại lúc này, món kia rõ ràng

suy yếu quá nhiều quần vải liệm dần dần xoay người lại, Tô Lê có trương cảm giác, nó phảng phất có thể nhìn thấy mình, tại đối với mình. . . Cười.

Cứ như vậy lấy bên thứ ba góc độ đợi ở một bên, nhìn lấy cái kia quỹ dị quần vải liệm lặng yên hướng cùng với chính mình phía sau lưng bay đi.

"Nó muốn giết ta, giết tới ta?"

Tô Lê phảng phất hiểu rõ ra, vội vàng hướng về từ 'Minh' chạy tới, chân kẻ tiếp liệt chết, vậy mà từ 'Minh' trên thân thể xuyên qua.

"Khắc khắc kiệt —— "

Quần vải liệm hạ đen kịt một màu, giờ phút này vậy mà từ bên trong truyền đến từng tiếng kinh dị âm thanh, giống như đang cười nhạo Tô Lê đứng uống phí hết khí lực, tham lam chỉ khí tại lúc này ngập trời mà lên, trong chớp mắt, liền đã đi tới sau lưng.

Mà giờ khắc này 'Minh' cũng là thông suốt quay người, Tô Lê vui vẻ, một màn kẻ tiếp để mình hi vọng cuối cùng chớp mắt Phá Diệt.

'Minh' cũng như lúc ấy, chính nhiều hứng thú nhìn về phía cái kia phiến màn mưa hạ trong bóng tối. . .

"Khắc khắc —— "

Cái kia phiến quần vải liệm giống như rút cuộc đã đợi không kịp, gào thét lên hướng 'Minh' bay nhào mà đi.

"Không cần —— "

Tô Lê tuyệt vọng gào thét, Thân Thể tiến tới một bước, duỗi ra hai tay, muốn đi ngăn cản.

Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tô Lê duỗi ra tay trái, cái viên kia bị sự phụ cho niệm châu đột nhiên quang mang đại thịnh, kim sáng lóng lánh, phảng phất Kim Chung Trảo giống như gắn vào 'Minh' trên thân, mà giờ khắc này quần vải liệm cũng là tại lúc này đụng phải tầng kia Kim Quang, theo một vòng Tử Sắc ngọn lửa nhảy lên lên, quần vải liệm thống khổ phát ra một tiếng bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, sinh sinh bị đụng bay ra ngoài.

Tại Tô Lê còn chưa kịp phản ứng thời khắc, này chuỗi niệm châu tuột tay mà đi, gào thét lên thẳng đến khí tức cực độ ừ rú quần vải liệm.

Cái kia quần vải liệm thấy thế, phảng phất gấp thứ cực kỳ đáng sợ, liều mạng sau cùng Khí Lực hướng viện kia bỏ chạy, thế nhưng là nó dù sao bị thương, cái kia thấp đủ cho qua niệm châu Tộc Độ.

Chỉ là hô hấp ở giữa, liền đã đuổi kịp, bay vụt mà vào.

Mà giờ khắc này hoàn cảnh chung quanh, dần dần mơ hồ, phảng phất thời gian chảy trở về, cho đến khôi phục bình thường.

Rống!

Liền sau đó một khắc, một tiếng cực kỳ tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết từ cái này quần vải liệm hạ kêu lên, dọa đến Tô Lê khẽ run rẩy, bên ngoài đại môn chúng nhân cùng nhau lui lại, thậm chí một số nhất gan, kêu cha gọi mẹ hướng phía ngoài chạy đi, giãy bay loạn.

Tô Lê nhanh lên đem ánh mắt dời đi, hẳn không có nghĩ tới sự phụ đối với mình tốt như vậy, phút cuối cùng phút cuối cùng, lại là này chuỗi kém chút bị mình làm niệm châu cứu mình, nhìn lấy bình thường cái kia bụi đi à nha nhan sắc, không nghĩ tới lại là cái bảo bối.

Cũng không biết cái kia niệm châu đã làm gì sự tình, để cái kia quần vải liệm hạ phát ra gọi tiếng thê thảm như vậy, Tô Lê nghe được, thanh âm kia càng ngày càng yếu, đến sau cùng lại có từng tia từng tia cầu xin tha thứ ba động, xem ra là bảo bối của mình chiếm thượng phong, chờ trở lại trong chùa, xâu này niệm châu nói cái gì cũng không trao trả cho sự phụ, liền nói đòi Bánh nướng ăn.

Àm!

Ngay tại Tô Lê cảm giác Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, dương dương đắc ý muốn tiến lên thật tốt giáo huấn lúc, cái kia mặt quần vải liệm vậy mà phịch một tiếng nổ mở.

Vải bay loạn, Tô Lê cuồng quật dùng tay áo che kín khuôn mặt, cũng đừng huy dung!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Ngộ đạo lá

Yên tĩnh về sau, Tô Lê trợn mắt nhìn đi, này chuỗi niệm châu thật tốt lơ lửng ở giữa không trung, mà trong đó vị trí, một cái hồi bại lá cây chính quay tròn xoay tròn lấy.

"Ác linh cứ như vậy ngoại trừ?" Tô Lê có loại cảm giác không chân thật, hẳn đều cảm thấy mình khó thoát một kiếp, ai nghĩ tới đến, phong hồi lộ chuyển, đến sau cùng mình lại là bên thắng?

Tiến lên mấy bước, khoảng cách gần quan sát quán vải liệm lưu lại sau cùng một vật, bởi vì khoảng cách gần nguyên nhân, Tô Lê thấy rất rõ ràng cái kia cái lá cây bên trên hoa văn phức tạp, nhưng đột nhiên ở giữa, thân thể của hắn khẽ giật mình, cái này cái lá cây không phải là trước đây không lâu sở chứng kiến bị cái kia Nghiệt Long Bút Long tiếp xúc đụng Lục Diệp sao?

Thật đúng là, giờ phút này cái kia hồi bại lá cây tại niệm châu Kim Quang dưới, chậm rãi rút đi Ngoại Y, lộ ra cái kia xanh non bản thân, mà cái kia niệm châu đang hấp thu lá cây ngoại tăng áo xám về sau, trong đó một hạt châu lại từ lúc đầu sâu dần dần đổi xanh, cho đến phẳng phát một khóa Phi Thủy, cùng nó 15 khóa niệm châu lộ ra không hợp nhau, nhưng cũng càng thêm làm người khác chú ý.

Đang hấp thu xong sau, niệm châu ba lập tức không trung rơi xuống, bị Tô Lê tiếp được, mà cái kia phiến khôi phục diện mục thật sự Lục Diệp gần như đồng thời rơi xuống.

Một tay cầm thay đổi khuôn mặt niệm châu, một tay nâng cái kia phiến Lục Diệp, Tô Lê lập tức vui mừng như rồng mây.

"Bảo bối, đều là bảo bối nha, không nói trước xấu này hạt châu, mảnh này lớn lên giống như Cổ Kinh bên trong ghi lại ngộ đạo thụ lá cây, có thể bị quán vải liệm sưu tầm, lại bị niệm châu hấp thu, mấu chốt chính là mình tận mắt nhìn thấy một màn, là tại là không thể tưởng tượng."

Tô Lê đã quyết định chú ý đem cái này hai kiện bảo bối nuốt riêng, trở lại trong chùa cũng không thể để sư phụ cùng hai vị Sư Thúc biết, dựa theo bọn hắn nhất quán phong cách, nhất định sẽ cướp.

Rất rõ ràng, sư phụ cho niệm châu nhất định là bởi vì cái này cái lá cây giác tỉnh, cái kia chính là nói, sư phụ cũng không biết cái này Lão Phương Trung đòi đòi truyền thừa niệm châu là bảo bối, nhất định là như vậy, bằng không làm sao lại để cho mình đi làm đây.

Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến là như thế này, tâm tình càng ngày càng cao hứng, đảo dắc tứ phương dưới, phát hiện không ai chú ý, nhanh lên đem niệm châu bọc tại trên tay mình, đồng thời trái qua ống tay áo hướng xuống lôi kéo, xác định nhìn không thấy sau mới thở thật dài nhẹ nhõm một cái.

Cầm lấy cái viên kia lá cây, Tô Lê càng xem càng cảm thấy giống, Cổ Tháp bên trong có rất nhiều Cổ Thư, không có kiếp trước truyền thống sinh hoạt hàng ngày, đọc sách chỉ sợ là mình duy nhất nghĩ dưỡng giải trí, mấy năm ở giữa, hắn cơ hồ đem tất cả sách đều nhìn toàn bộ.

"Sẽ không thật là sớm đã diệt tuyệt ngộ đạo lá đi." Tô Lê càng xem càng giống, kinh nghi bất định.

"Ngẫm lại cũng không có khả năng, theo Cổ Kinh ghi chép, ngộ đạo lá là Thiên Địa Sùng Nhi, sớm đã tại mấy vạn năm trước liền Tiêu Thất hầu như không còn, lại làm sao có thể xuất hiện tại cái này vắng vẻ một trong thị trấn nhỏ."

Tô Lê lấy mình hoang đường ý nghĩ mà bật cười, nhìn lấy cái kia kiều diễm ướt át lá cây, không nhận được muốn từng một thanh, nhất là giờ phút này nó phát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát càng làm cho thêm nhỏ dãi.

Tô Lê cảm lá cây ghé vào lỗ mũi trước mũi người, lập tức một cỗ Thanh Lương thuận lỗ mũi mà vào, toàn thân lỗ chân lông đều phẳng phát tại thời khắc này toàn diện mở ra, nhất là toàn thân khí huyết càng là rục rịch, sau một khắc, phẳng phát sôi trào nước.

Tô Lê biến sắc, hoảng vội khoanh chân ngồi xuống, trong tay nhanh chóng bóp lấy phức tạp Thủ Ấn, Dẫn Đạo cái này huyết khí bình phục, đây chính là sống còn đại sự, ai có thể nghĩ tới vên vẹn chỉ là hồi một chút cái kia lá cây, mình khí huyết vậy mà suýt nữa không chế không nổi, có chút sai lầm, nhưng chính là huyết dịch bốc hơi, tự thiêu mà chết hạ tràng nha.

Khí huyết còn đang sôi trào, các nơi kinh mạch cực kỳ bành trướng, thậm chí tại thời khắc này, Tô Lê đều có thể nghe được thể nội cái kia gào thét mà qua tiếng oanh minh.

Thời khắc này Tô Lê trên đầu mồ hôi lạnh ứa ra, tâm lý hối hận muốn chết, liền biết cái kia quán vải liệm vật lưu lại không là đồ tốt, chết chết còn hồ mình một thanh.

"Ủm?"

Ngay tại Tô Lê lo lắng không cách nào ngăn cản lúc, cái kia mãnh liệt mà qua Huyết Khí vậy mà tất cả đều tại thời khắc này vòng vo phương hướng, hướng cùng với chính mình Linh tăng chỗ trào lên mà đi.

Thấy Tâm Pháp hữu hiệu, Tô Lê phẳng phát bắt được sinh mệnh duy nhất rom rạ, dẫn dắt đến Chúng nó mà đi.

Sau hai canh giờ, mưa to sớm đã ngừng, một vòng Kiếu Nguyệt chẳng biết lúc nào từ tầng mây lộ ra, Thanh Lương dưới, lẳng lặng đình viện chỉ có một

tên đầu sáng bóng Tiểu Hòa Thượng yên lặng ngồi xếp bằng.

Nhưng vào lúc này, toàn thân hắn áo quần không gió mà lay, một cỗ so với lúc trước còn muốn tràn đầy Huyết Khí từ quanh thân phát ra, trong chớp mắt, lại co vào tự nhiên, không lộ mảy may.

"Khai Huyết Lục Trọng!" Tô Lê chậm rãi mở mắt ra, trong mắt tràn đầy không thể tin, nếu như nhớ không lầm, hẳn buổi sáng hôm nay giống như vừa đột phá đi, cái này, cái này, sẽ có hay không có chút quá nhanh, Tô Lê vội vàng điều tra, sau một lúc lâu sắc mặt cổ quái, cái này Đệ Lục Tầng máu mềnh ngưng thực chi lực, không thể so với trước ngũ trọng kém, nói cách khác, là ổn trất ổn đã, không có một chút phù phiếm.

Tô Lê có chút kinh ngạc, nhưng trong mắt hưng phấn là thế nào cũng không che giấu được.

Tô Lê cầm lấy cái viên kia lá cây, vội vàng lại ngửi ngửi, lần này lại là cả cái gì mùi thơm ngát đều không có, không khỏi một trận thất vọng.

Thu bị mình mang theo tưởng tượng lá trà ngộ đạo về sau, cảm thụ được quanh thân cái kia cỗ mệnh môn Huyết Khí, Tô Lê không khỏi ngửa mặt lên trời cười ha ha, xoay đầu lại nhìn lấy hấp hối Hồ Tiểu Nguyên, Tô Lê A đi đã phát về sau, đem huyết khí của mình thâm nhập một sợi đến đối phương Linh tàng bên trong.

Hắn Linh tàng đã rách mướp, đời này không có khả năng lại có cơ hội bước vào tu hành hàng ngũ, quả thực là một đại việc đáng tiếc, bất quá, tính mệnh ngược lại là bảo vệ, đời này nếu như không có cái khác Đại Tai đại nạn, sống đến già bảy tám mươi tuổi hẳn là không có vấn đề gì.

Bất quá, tiếp xuống vấn đề liền rất nghiêm trọng, cái này tương ứng làm như thế nào tính, mình lại cứu con của hắn, nói thế nào, cũng đáng ngót nghét một vạn, Ha-Ha, chuyện này liền không sai biệt lắm, đi ra nhiều ngày như vậy, các sư phụ hẳn là đều nhớ ta, món nợ này vừa muốn, liền có thể thật tốt chơi mấy ngày, sau đó trở về chùa nhìn đại hi.

Hai trọng nha, liền ngay cả hắn cũng không nghĩ tới mình sẽ đột phá nhanh như vậy, nếu để cho các sư thúc nhìn thấy tu vi của mình, thật không biết sẽ kinh ngạc thành bộ dáng gì, Tô Lê càng nghĩ càng hưng phấn, hận không thể hiện tại liền trở về chùa, thế giới bên ngoài chung quy vẫn là có chút quá nguy hiểm.

Tô Lê thành Hồ phủ khách quý, Hồ Nghĩ Quý cảm kích sau khi, trực tiếp nổi giận đem tòa tiểu viện kia hủy đi một cây không dư thừa, nơi đó, vốn là hắn làm giàu trước đó trụ sở, qua nhiều năm như vậy, hẳn một mực bảo lưu lấy, chính là muốn thời thời khắc khắc nhắc nhở mình cuộc sống trước kia, cho nên, hắn mới có thành tựu ngày hôm nay, hôm nay trung bộc.

Thật không nghĩ đến, viện này Mao Ốc, vậy mà thành cái kia ác linh ký sinh chi địa, thậm chí kém chút để hắn cửa nát nhà tan, bởi vì nó mà hưng, bởi vì nó mà bại, hôm nay đỡ bỏ, cũng coi như giải quyết xong nhân quả.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này cùng con trai mình lớn Tiểu Hòa Thượng, lại có bản lĩnh lớn như vậy, mình táng gia bại sản mời người cũng không có nắm quỹ vật kia, hắn vừa ra tay liền thỏa thỏa, thật là chân nhân bất lộ tướng, lộ tướng phi chân nhân nha!

Tô Lê mấy ngày nay thời gian qua thật là không lời nói, nhất là cái kia Hồ Tiểu Nguyên tỉnh táo lại về sau, cả tòa Hồ phủ, bên trên đến lão gia tiểu thư, xuống đến người hầu nha hoàn, mình đi tới đó, nơi đó chính là sùng bái đến cực điểm ánh mắt, thậm chí một số trở mã cực kỳ thủy linh Tiểu Nương Tử, phi phi phi, Tiểu Nha Hoàn nhóm xì xào bàn tán, mình mỉm cười mà đến, những nha hoàn kia liền cười đùa giải tán lập tức.

Một khắc này Tô Lê xúc động đều muốn lập tức hoàn tục, nhưng nghĩ đến nếu để cho sư phụ các sư thúc biết mình làm người ta con rể tới nhà, nhất định cầm Khảm Dao tổ đoàn đến đem mình băm, sau đó mang lên núi làm thành hai nồi thơm ngào ngạt thịt kho tàu. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bán nữ trả nợ

Sắc Giới không phá được, tổng có một dạng có thể phá a, phản chính tự mình dưới chân núi, trời cao hoàng đế xa, ai cũng không xen vào, hưởng hò chính như Sư Thúc nói, ta còn nhỏ, chính là đang tuổi lớn, nếu là như thế thời khắc mấu chốt, các nơi dinh dưỡng nhất định phải cân đối không phải, đừng quên, mình là Ngũ Giới, không phải Bát Giới, ngũ huân ba ghét luôn có ba giới không thuộc về mình.

Tô Lê thời gian tốt hơn quá nhiều, ở nhất căn phòng tốt, ăn tốt nhất cơm chay, ngày đó, Tô Lê ăn cơm chay về sau, hơi có vẻ không hài lòng, dọa đến Đầu Bếp theo cái đem tất cả đồ ăn ném một lần, cho đến vị kia Ngũ Giới đại sư lơ đãng đi ngang qua nhà bếp, liếc một cái khanh khách kêu to lấy đề trúng gà mái, nuốt nước miếng một cái.

Một khắc này, Đầu Bếp đã hiểu, lúc ăn cơm tối, tại cái kia thom ngào ngạt cơm dưới, một cái đùi gà lạng yên nằm tại đáy chén, Đầu Bếp không biết vị kia thần tiên đại sư là như thế nào biểu lộ, chỉ biết phía trước truyền lời xuống, mấy ngày nay cơm canh tất cả đều giao cho hắn phụ trách, thậm chí còn bị thăng chức làm Đầu Bếp tổng quản.

Hắn biết mình cuộc đứng, đùi gà, móng heo, vịt lười loại hình ăn mặn vật, từ lúc mới đầu cẩn thận từng li từng tí ẩn tàng, đến sau cùng quang minh chính đại, thậm chí Hồ phủ trên dưới đều biết nói, trong phủ vị đại sư kia là một cái kỳ nhân, ăn mặn vốn không gấp, cho nên, cái này liền trở thành tất cả mọi người công khai bí mật.

Cho đến Tô Lê lấy ra tấm kia phiếu nợ, hết thấy đều hướng tiền làm chuẩn lại nói.

Quả nhiên, bàn lại đến tiền, sắc mặt của mọi người đều trở nên khó coi.

"Không có tiền?" Tô Lê một bàn tay chụp về phía Liễu Mộc bàn, liếc mắt lạnh lùng nhìn, ban nãy chỉ khí thế hung hăng tay nhỏ không để lại dấu vết lùi về ống tay áo, đầu chỉ run rẩy.

Ai có thể nghĩ tới, Hồ phủ lớn như vậy gia nghiệp, vậy mà không có tiền, nguyên bản còn hướng về chuẩn bị xem ở mình cứu con của hắn phân thượng, lại có thể tăng thêm cái nợ ghê tởm một vạn, hiện tại xem xét Hồ Nghĩa Quý cái kia đau răng biểu lộ, có thể đem nợ tiền một phần không thiếu muốn trở về đúng vậy tại Phật Tổ trước mặt thấp nhang cầu nguyện.

"Ngũ Giới đại sư, cái này đích xác là năm đó ta viết phiếu nợ, chỉ là, hơn nửa năm qua này, vì tiểu nhi bệnh, tại hạ bốn phía cầu y hỏi thuốc, tan hết gia tài, dùng hết một ngàn lượng, Hồ phủ hiện tại nắm chặt đáy lưng quần, nhiều nhất miễn cưỡng gạt ra ba trăm lượng, ngài nhìn. . ." Hồ Nghĩa Quý lung tung ngượng ngùng cười lạnh lạnh.

Thời khắc này Hồ Nghĩa Quý cũng coi là xấu hổ dị thường, vị này thần thông quảng đại đại sư, triệt để cứu vãn Hồ gia, bằng không, lúc tuổi già Tang Từ, người đầu bạc tiền người đầu xanh, vậy đơn giản là sống không bằng chết, cho nên, đối với Tô Lê, hắn là phát ra từ nội tâm cảm kích.

Nếu như không phải là vì Tiểu Nguyên bệnh, ần dĩ vãng, dùng nói một ngàn lượng, một vạn lượng hắn Hồ Nghĩa Quý cũng là lòng mảy đều không nhảy mất một chút, nhưng lúc này không giống ngày xưa, ân nhân cứu mạng quang minh chính đại cầm cùng với chính mình phiếu nợ đến tính tiền, mình lại xấu hổ vì trong ví tiền trống tuếch thành như vậy, thật là mất mặt ném về tận nhà.

Thanh Hà thành Hồ gia 18 cửa hàng, hiện tại cũng còn sót lại một nhà Cửa Hàng Sách cùng Tiệm gạo, hiện tại coi như tính toán ra ngoài, cái kia mấy nhà cũng sẽ bỏ đá xuống giếng, lấy giá tiền thấp nhất mua xuống, có thể coi là như thế, tối đa cũng liền tùy nhiên một ngàn lượng.

Con trai bệnh nặng mới khỏi, tiểu nữ Tiểu Nhu lại thông tuệ dị thường, nếu như cho hắn thời gian hai năm, hắn có lòng tin trở lại ngày xưa thịnh quang vinh, chỉ tiếc. . .

Nhìn lấy Tô Lê càng nhăn càng sâu lông mày, Hồ Nghĩa Quý thở dài một hơi.

"Đại sư, biết đánh nhau hay không cái phiếu nợ, ta. . ."

"Phiếu nợ? Người tại sư phụ ta trong tay đánh phiếu nợ, hiện tại lại phải từ trong tay của ta đánh phiếu nợ, có phải hay không mấy người ta có đồ đệ, cũng phải hắn xuống núi đến con của người trong tay tính tiền, lại để cho hắn tiếp tục đánh phiếu nợ, nói rõ với người, không được, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, cho người thêm năm ngày thời gian, nếu không, hừ hừ ~~" Tô Lê khoát tay chặn lại, trực tiếp rời đi chỗ ngồi, trở lại mình Sương Phòng đi.

Nhìn lấy trực tiếp chui vào tiền trong mắt đi Tô Lê, Hồ Nghĩa Quý cười khổ lắc đầu, hắn thực sự không thể tin được, trước mắt Tiểu Hòa Thượng lại là cứu mình con trai đắc đạo cao tăng, trước sau đơn giản tưởng như hai người nhà, không phải nói người xuất gia đã lòng dạ từ bi à, năm đó cho sư phụ hắn đánh phiếu nợ cũng không có như thế gian nan nhà, đều nói Gian Thương Gian Thương, cái này Ngũ Giới đại sư, so với chính mình còn giống Gian Thương nhà!

Kỳ thực Tô Lê cũng minh bạch,

Hồ gia là thật không có tiền, hắn cũng là lơ đãng nghe phía dưới mấy tên nha hoàn nói qua, nhưng là hắn không tin, đầu năm nay, cái nào thương nhân không cho mình chứa chút đường lui, nói không chừng cái nào cái gian phòng liền có cửa ngầm, bên trong cất giấu bó lớn bó lớn vàng bạc châu báu, chỉ là thông qua vừa rồi thương lượng đàm phán, hắn cơ hồ xác định, Hồ gia không có tiền.

Không vì cái gì khác, chỉ là cặp mắt kia là không lừa được mỗi người, mỗi cá nhân trên người bất luận cái gì bộ vị đều có thể làm lừa gạt hắn người thủ đoạn, duy có mắt là sơ hở lớn nhất, bởi vì nó nói thẳng tâm linh.

Lần này tốt, Hồ gia không có tiền, mình tân tân khổ khổ, trải qua gian nguy đến chỗ này, tiền không muốn đến, ngược lại hãm sâu trong nguy hiểm, kém chút ngay cả mệnh đều dựng vào, thực đang vì mình cảm thấy không đáng, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, bức ép một cái hãn.

Tục ngữ nói, Từ Đạo Hữu, Bắt Từ Bàn Đạo, cũng không thể trợ mắt nhìn mình bốn người chết đói tại Đại Thanh chùa đi.

Tuy nhiên Hồ gia đồ ăn là không thể chê, từ khi tự mình nói rõ ý đồ đến về sau, cái kia Hồ Nghĩa Quý thật ra ngoài trừ tiền đi, mặc dù trong túi không có nhiều tiền, nhưng cơm canh cho mình vẫn là bao no, chỉ là, dạng này ngày tốt lành kéo dài hai ngày sau, hắn liền cảm giác không được bình thường.

Mới đầu là hầu hạ mình mấy tên nha hoàn thỉnh thoảng đối với mình chỉ tỏ, cùng thường ngày khác biệt chính là, cái kia ánh mắt kính sợ bên trong, lạnh

yên nhiều một kiểu khác đồ vật, đó là —— chán ghét.

Không sai, thật là chán ghét, Tô Lê tưởng rằng mình ăn mặn làm làm cho các nàng không thích ứng, nhưng thời gian dần trôi qua, liền ngay cả mã phu kia nhìn thấy mình, đều lạnh hừ một tiếng, phì một cục đờm đặc nôn trên mặt đất, sau đó ở ngay trước mặt chính mình dùng sức dùng để giày Ma Sát, lại Ma Sát! ! !

Mình không có đắc tội bọn hần nha, không phải liền là đến muốn cái sổ sách à, cần thiết hay không, muốn trốn nợ trực tiếp nói rõ, ta cam đoan không đánh các ngươi.

"Ai có thể nghĩ tới vị bên trong kia đại sư sẽ là một người như vậy, cái này cùng trên đường những cái kia Ác Bá khác nhau ở chỗ nào. "

"Ai nói không phải đâu, không phải liền là thiếu ít tiền à, về phần như thế đốt đốt bức bách à, lão gia cho chúng ta hơn nửa năm đều không chi trưởng, chúng ta còn không phải thật tốt còn sống sao?"

"Đúng đấy, vốn cho là hần là một vị đắc đạo cao tăng, nhưng hiện tại xem ra, nàng đứng vậy một cái sói đội lột cừu, lúc này mới thời gian vài ngày nha, cái đuôi hồ ly liền lộ ra, hừ, Nam Nhân liền không có một cái tốt, hòa thượng cũng thế."

"Tiểu thư vài ngày không có ra cửa, cả ngày tự giam mình ở trong phòng, cơm cũng không ăn, thật lo lắng sẽ xảy ra vấn đề gì."

"Ai, vậy cũng không có cách, người ta Cao Tăng ép gấp, lão gia tính cách tất cả mọi người biết nói, đành phải đem tiểu thư gả cho cái kia Sư gia hai ngu ngốc, hiện tại cũng chỉ có Sư gia nguyện ý giúp chúng ta trả nợ, chỉ là điều kiện liền là tiểu thư gả cho cái kia ngu ngốc, lão gia chú trọng nhất tín dự ân tình, cũng chỉ đành. . ."

Tô Lê đã nghe không nổi nữa, hần giờ phút này lông tai nóng, gương mặt giống như là bị người hung hăng quạt mười mấy cái cái tát giống như, mình đây quả thực là buộc người ta bán nữ nhi trả nợ, truyền sau khi đi ra ngoài mình còn làm người như thế nào.

Hần không nghĩ tới cái này Hồ gia lão gia sẽ nhẫn tâm như vậy, làm sao bây giờ, nhìn lấy những hạ nhân kia ngẫu nhiên đi qua ngoài cười nhưng trong không cười biểu lộ, hần thật đúng là sợ hãi đêm hôm đó bị người xuyên phá giấy cửa sổ, sau đó cắm vào một cây ống trúc, một sợi bạch nhãn nhẹ nhàng, chờ đến ngày thứ hai tỉnh lại, đã nhét vào lồng heo ngâm xuống nước.

Quá nguy hiểm, mình mặc dù nhưng đã bước vào tu hành, nhưng hảo hán không chịu nổi sói nhiều nha, huống chi mình lịch duyệt lại ít, Minh Thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, không chừng ngày nào liền thuyền lật trong mương, xong, buổi sáng hôm nay còn Mỹ Mỹ ăn hậu trù đưa tới hai cây đùi gà, một cái móng heo, ba bát cơm, một chậu canh thịt, có thể hay không đã trúng độc.

Không được nha, tiếp tục như vậy không phải biện pháp nha, đến tranh thủ thời gian tìm cái kia Hồ Nghĩa Quý thương lượng một chút đánh cái phiếu nợ cho thỏa đáng, mệnh của ta thế nào cứ như vậy khổ đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Trà Lâu diệu đối

Tô Lê cũng là giờ phút này hiểu được, đối phương đây chỉ là một loại khách khí cùng tôn trọng, mình tại trên núi đội đã quen, suốt nửa quen mắt, ngược lại nhắm trúng trò cười.

"Được. . . Tốt!" Tô Lê cũng là xấu hổ cười một tiếng, đồng thời đứng dậy hướng về bên cạnh đi đến.

Chẳng biết lúc nào, mấy bàn người đều tụ ở cùng nhau, ba tầng trong ba tầng ngoài vây quanh cái bàn kia, Tô Lê thật không cho dễ chen vào, liền nhìn thấy cái bàn kia bên trên thả Tam Hồ trúc ảnh, mấy cái mâm đựng trái cây, trong đó ba tên tú tài trang phục thanh niên tài tuấn không ngừng nhủi lại đầu, thỉnh thoảng cầm quạt giấy gõ cái đầu, khổ sở suy nghĩ.

Mà trên bàn phưng, một cái quần áo rách rưới, tóc trắng Khôi Thương Lão Ông chính từ từ nhắm hai mắt một mặt ý cười, uống một ngụm trà, nhai hai cái hạt dưa, muốn bao nhiêu hài lòng có bao nhiêu hài lòng.

"Nhanh lên nhanh lên, đơn giản như vậy một cái vẽ trên cần phải thời gian dài như vậy sao? Uống cho các ngươi còn tự xưng là Thanh Hà thành không gì không biết Đại Tài Tử, ngay cả ta một cái lão đầu cũng không sánh bằng, không có trà không có trà, dâng trà nha!"

Cái kia Lão Ông gương mặt không kiên nhẫn, nói chúng nhân cùng oán giận, nhưng cũng xấu hổ một trận, đứng vậy vịn không trở về một câu, chỉ có thể

hừ lạnh vung một Đạo Y tay áo.

"Uống vào miễn phí trà, ăn miễn phí điểm tâm, Tiểu Lão Nhi ta trước kia làm sao không có phát hiện có như thế một chỗ tốt, như thế một đám. . . Ha-Ha, nhiều đến, về sau muốn bao nhiêu đến nha!" Cái kia Lão Ông tiếp nhận tiểu nhị bụng tới trà mới, ý cười đầy mặt, sau cùng trực tiếp bắt chéo hai chân, hừ hừ lên điệu hát dân gian tới.

"Liễu huynh, không biết vị này Lão Trương ra đề mục là. . ." Tô Lê cũng có chút hiếu kỳ, nhìn không được hỏi hướng bên cạnh Liễu Sinh.

Liễu Sinh thở dài một hơi: "Nói ra thật xấu hổ, ai có thể nghĩ tới, chúng ta Thanh Hà Tài Tử, lại bị một Lão Ông làm khó, hần ra là một đôi liên, người lại nghe kỹ."

Về trên là —— 'Mưa tuyết vẩy cửa sổ, đông hai điểm tây ba điểm, đồ vật đều có, ' như thế Câu Đối, quả nhiên là tuyệt diệu, rải rác mấy chữ, lại là khó chúng ta, cái này về trên, một chút chính là cảnh đẹp chỉ diệu.

Mưa tuyết vẩy cửa sổ, tả cảnh, đông hai điểm tây ba điểm, vừa vận rét lạnh chữ cùng vẩy chữ, đã hợp cảnh lại hợp chữ, muốn phải cùng phù hợp đối ứng, vì huynh lại là không có chút nào đầu mối, khó, khó, khó, coi là thật sao là một cái khó chữ." Liễu Sinh gương mặt cau mày, trong lòng không nói ra được đắng chát.

Tô Lê nghe, ngược lại là cảm thấy thật có ý tứ, đối câu đối nha, cũng không phải việc khó gì, kiếp trước ăn tết viết Xuân Liên còn thiếu à, cái kia một xấp xáp Câu Đối sách, cũng không biết nhìn bao nhiêu lần.

Tô Lê trầm ngâm một lát sau, trong đầu linh quang nhất tiểm, không khỏi thốt ra.

"Cắt chia cắt phiền, hoành Thất Đạo dựng thẳng tám đao, dù sao đều đủ."

"Tốt từng cặp!"

"Diệu, quả nhiên là diệu!"

"Mượn nhờ cắt Trái Cây, đem 'Cắt' chữ hoành hủy đi thành 'Bảy' cùng 'Đao', 'Phân' chữ dựng thẳng hủy đi thành 'Bảy' cùng 'Đao'; hay hơn chính là phù hợp lúc ấy cắt dưa đào khách tình cảnh, cái này cùng về trên quả thực là tuyệt phối nha!"

"Vị huynh đài này quý danh nha?"

. . .

Tô Lê không nghĩ tới thuận miệng một câu, vậy mà để chúng nhân liên tục tán thưởng, người một thanh ta một lời, nhiệt tình giống như đã lâu huynh đệ.

"Tô huynh, lợi hại nha!" Thời khắc này Liễu Sinh trầm ngâm về sau, càng là cảm thấy này liên như thế tinh tế, trọng yếu nhất chính là, nó cứu được một bọn tài tử mặt mũi, không khỏi xoay người lại, gương mặt tán thưởng khâm phục.

"May mắn, may mắn!" Tô Lê nhất chịu không nổi người khác khích lệ, liên tục khiêm tốn khoát tay, nhưng mặt mũi tràn đầy ý cười vẫn là bán rẻ hần thời khắc này hưởng thụ.

"Vị công tử này, đối không sai, đọc lấy đến trả có như vậy một chút ý tứ, lão phu nơi này còn có một liên, không ngại đến đúng đúng." Đúng lúc này, vị kia không ngừng uống trà Lão Ông nhiều hứng thú nhìn Tô Lê một chút, chậm rãi nói.

"Tốt, người nói, chúng ta cũng tới đối một đôi."

Tô Lê chính muốn chọn rồi đi, thấy tốt thì lấy đạo lý hần vẫn là hiểu được, hần nhưng không tin, vận khí của mình còn có thể tốt như vậy, nhưng còn chưa mở miệng, mọi người đã thay hần đáp ứng xuống, mà lại thân thể chẳng biết lúc nào đã bị người chen đến trước bàn, cùng cái kia Lão Ông đối diện mà dừng

"Kỳ thực ta. . ."

"Cầm Sát Tỳ Bà Bát Đại vương,

Bình thường mặt mũi!" Lão Ông ra liên.

Tô Lê đang muốn từ chối, được nghe lại Câu Đối về sau, miệng bên trong im bật mà dừng.

Ha ha ha, cái này đơn giản nha, hần không nghĩ tới Lão Ông thế mà lại ra như thế một kiếp trước nghe nhiều nên thuộc Câu Đối đến, tuy nhiên nhìn lấy Lão Ông cái kia một mặt đặc ý cùng chúng nhân giữ im lặng, chân mày nhíu chặt suy nghĩ đáng về, không khỏi nổi lên nghi ngờ, cái này rất khó sao? Xem ra cái thế giới này trình độ văn hóa không phải bình thường thấp nha!"

Tâm lý đã nắm chắc, liền không sợ, tuy nhiên Tô Lê vẫn là làm bộ suy tư một chút, cũng coi là cho chúng nhân mặt mũi, đợi cho không ai phát ra tiếng lúc, mới tự tự châu ngọc nói.

"Si Mị Vồng Lượng Tứ tiểu quý, riêng phần mình bụng "

"Tốt!"

"Si Mị Vồng Lượng, quý quý phạm một bên, cùng cái kia Cầm Sát Tỳ Bà, Vương vương ở trên vừa vặn đối đầu, đơn giản không có thể bắt bẻ nha!"

"Diệu, quả nhiên là diệu nha!"

Nghe chúng nhân lấy lòng, Tô Lê một mặt ý cười, biết nên rút lui, bằng không, liền nên hiện hình, mình trong bụng điểm này Mặc Thủy mình nên cũng biết, cái kia Lão Ông xem xét đúng vậy có Học Văn người, cũng không dám cậy già lên mặt.

"May mắn may mắn, ta còn có việc, các ngươi tiếp tục, tiếp tục." Tô Lê mắt thấy liền muốn xuyên qua đám người, cái kia Lão Ông tự lẩm bầm cái này hai bức kỳ đứng, càng suy nghĩ càng cảm thấy có ý tứ, không khỏi đứng dậy.

"Vị tiểu ca này, kỳ thực ta còn có. . ."

"Dựa vào cái gì lão để ngươi ra, ta làm ra một bộ Câu Đối từng đôi!" Nghe nói cái kia Lão Ông lần nữa lên tiếng, Tô Lê tâm lý máy động, ngay cả vội vàng cắt đứt.

"Câu trên chương đoạn dưới chương, Văn Chương trên câu phối Văn Chương."

Không chờ bọn họ đối ra, Tô Lê vội vàng kêu gọi con khi hai người chật vật rời đi, lưu lại một đám suy nghĩ chúng nhân, liền ngay cả lão đầu kia cũng là ngốc một bên, miệng bên trong chớp áy lấy Tô Lê vừa mới ra Câu Đối.

Đốt não, quá đốt não, Tô Lê một khắc cũng không muốn chờ đợi, đợi tiếp nữa nhất định sẽ lộ tẩy, vẫn là sớm đi thì tốt hơn, thấy không có người đuổi theo, lúc này mới dương dương đắc ý, vì chính mình sau cùng cái khó ló cái khôn mà cảm thán, không thêm để ý chút nào theo sau lưng con khi hai người mặt mũi tràn đầy sùng bái ánh mắt.

"Đại sư mời xem, đây chính là chủ gia còn sót lại hai gian cửa hàng một trong." Đi dạo một vòng về sau, sau lưng con khi bước nhanh về phía trước, nhất chỉ bên cạnh một gian Cửa Hàng Sách nói.

Tô Lê ghé mắt nhìn lại, căn này Cửa Hàng Sách ngược lại là thật lớn, chỉ là quá mức điều hù, đơn giản được xung tung trước cửa có thể giăng lưới bắt chim cũng không đủ, chỉ có bề ngoài bên trên cái kia một cái to lớn 'Hò' chữ, tựa hồ tại chứng minh huy hoàng của ngày xưa.

"Thanh Thủy trail!"

Tô Lê nhìn lấy khô héo biển gỗ bên trên ba cái một mạch mà thành chữ cổ, trầm ngâm về sau, đi vào.

Vừa bước vào cánh cửa, một cỗ Thư Hương chỉ khí đập vào mặt, quen thuộc mà xa lạ, để Tô Lê tâm lý không tên một cỗ khó chịu, đòi trước của hắn, yêu nhất đi dạo đúng vậy Thư Điểm, chỉ là. . .

Bề ngoài rất lớn, người cũng rất ít, chỉ có một cái còn buồn ngủ Lão Chương Quý đợi tại quầy hàng ngập, thấy có người tiến đến, cũng không để ý tới, nhất chỉ những cái kia phong phú giá sách.

Con khi hai người quen thuộc chạy lên đi chào hỏi, Tô Lê thì là lung tung đảo những cái kia không người hỏi thăm sách, nhẹ nhàng thổi, bụi đất tung bay, tùy tiện lật ra mấy quyển, là một số tạp thư, không đầu không đuôi, đề không nổi mây may hứng thú.

Cái kia Lão Chương Quý nghe xong Tô Lê chính là nạt làm cho chủ gia xuất giá đại tiểu thư trả nợ người, lập tức không có sắc mặt tốt!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Viết sách

"Vị đại sư này, đừng xem, tiêu điểm sách ít người càng ít, qua một thời gian ngắn liền muốn tính toán ra ngoài, đến lúc đó, tăng thêm đại tiểu thư đồ cười, hẳn là đủ cho ngài trả nợ, Hồ gia vẫn là có nội tình, thua thiệt không được người." Nghe Lão Chương Quý câu câu châm chọc, Tô Lê mặt mỗ đồ ửng, vội ho một tiếng.

Không nghĩ tới giải thích thêm, chính muốn rời khỏi, đột nhiên, trong đầu một linh quang nhất thiểm mà qua, thông suốt xoay người lại, nhìn lấy một hàng kia sắp xếp giá sách, liền tưởng đến Trà Lâu một màn kia màn, tâm lý cuồng loạn lên.

Thế giới này người Văn Hóa tố chất thấp như vậy, trà dư cơm nghỉ sau đều nhàn nhàn chán, một cái thật đơn giản từng cặp đều đúng như thế vắt hết óc, nếu như đem tự mình biết cố sự biên soạn thành sách, nhất định sẽ Đại Bán nha!

Cứ như vậy, mình đã có thể thuận lợi muốn tới trường, lại giải Hồ gia Khung Hoàng Kinh Tế, nhất cử lưỡng tiện, mình quá thông minh.

Tô Lê nghĩ đến cái gì liền làm cái đó, giờ phút này rốt cuộc đã đợi không kịp, vội vàng kêu gọi con khi hai người hướng Hồ phủ trở lại đi.

"Người muốn. . . Viết sách?" Hồ Nghĩa Quý mặt mũi tràn đầy tiêu tụy, cả người nhìn qua già đi rất nhiều, cái này khiến Tô Lê không tên sinh ra một cỗ tội ác cảm giác.

"Ừm, người thiếu những số tiền kia quyền đương ta lần này Nhập Cỗ, hai mươi ngày tới sau nếu như không có hiệu quả gì, việc này coi như bỏ qua, từ đó người ta lẫn nhau không thiếu nợ nhau, nhưng tiền đề nói xong, lần này chỉ là mượn nhờ người cửa hàng cùng ngày xưa nhân khí, lợi ích chia ba bảy đi, người xem coi thế nào?" Tô Lê nhàn nhạt nói.

"Người, người nói là sự thật?" Hồ Nghĩa Quý thay đổi vừa rồi sệt cho, hai mắt tỏa ánh sáng, vội vàng hỏi.

Viết Bát Thư hẳn không thêm đề ý, hẳn đề ý là rõ ràng đem nguyên cơ trước mắt vượt qua lại nói, dù sao đây chính là nữ nhi cả một đời, nếu như không phải thực sự qua không được cái này khảm, hẳn cũng không nguyện ý làm loại sự tình này.

Hắn thấy, vị này thần thông quảng đại pháp sư đột nhiên không đề cho mình trả tiền, mà lại lấy Nhập Cỗ phương thức đem thiếu nợ làm chống đỡ dùng, đơn giản thực sự phù hợp bất quá, hẳn hiện tại cần nhất chính là thời gian, hai mươi ngày, hai mươi ngày dựa vào viết sách có thể có cái gì khởi sắc, bất quá, cái này đã rất khá.

"Cái kia còn là giả, người xuất gia không đánh lừa dối."

"Tốt thì tốt, chỉ là, đại sư thực sự quá nhân từ, người nhìn ngài lại là Nhập Cỗ, lại là mình viết sách, đến sau cùng mới chia ba bảy, ta, ta thực sự không có ý tứ." Hồ Nghĩa Quý sắc mặt cũng hòa hoãn xuống tới, gương mặt áy náy.

"Cái, cái gì ý tứ?"

"Người Tam Ngã bảy nha!"

"A di đà phật, vị thí chủ này, người suy nghĩ nhiều, biết không, Tiểu Tăng ta rất ít phạm Sân Giới, con bà nó chứ! !!"

...

Tô Lê muốn viết Đệ Nhất Bộ sách đương nhiên là kiếp trước nghe nhiều nên thuộc « Tây Du Ký », bởi vì cái này cố sự mình coi như từ từ nắm hai mắt đều có thể chép lại, trong đó mình Tôn Ngộ Không kiệt ngạo bất thuần, dám làm dám chịu một mực làm vì thần tượng của mình, đồng thời đây là một bộ thuộc về mình Hoa Hạ tinh tú, trong đó Thần Tinh, Ma Tinh càng là thích hợp cái thế giới này.

« Tây Du Ký » không chỉ là mình một loại hoài niệm, càng là muốn Hoa Hạ Văn Hóa chi hoa đua nở ở thời đại này.

Trong sương phòng, Tô Lê Tĩnh Tĩnh mà ngồi, cả sửa lại một chút suy nghĩ về sau, nhìn lấy bên cạnh cái kia chính tề văn phòng tứ bảo, bắt đầu xuống bút.

"Hải ngoại có một nước thổ, tên là Ngao Lai Quốc. Nước gần đại hải, trong biển có một tòa Danh Sơn, gọi là Hoa Quả Sơn. Núi này chính là Thập Châu Chi Tổ Mạch, Tam Đảo Chi Lai Long, tự khai Thanh Trọc mà đùng, Hồng Mông phán sau mà thành, chính xác tốt núi!"

Cái kia núi đang lúc trên đỉnh, có một khối Tiên Thạch, nó thạch có ba trọng sáu thước cao năm tấc. . ."

Khi nghiêm túc làm một sự kiện lúc, cảm giác thời gian trôi qua rất nhanh, Tô Lê lại là càng viết càng có cảm giác, trong đó có chút không nhớ rõ, liền dùng tiếng nói của chính mình thay thế, nhưng chuyện xưa phát triển vẫn là giống nhau ngày xưa, một đêm Công Phu, Tô Lê một mực viết đến Tôn Ngộ Không từ khi ra đời cho đến học sư, sau cùng Đại Náo Thiên Cung, sau đó Như Lai xuất hiện, song phương giảng co, cố sự im bật mà dừng, lưu lại lo lắng.

Trong đó các lộ thần tiên cùng Như Lai mấy người người Hoa vật, đều bị Tô Lê thêm chút cải biến một số, biến thành cái khác bản lĩnh cao cường tu sĩ, tuy nhiên cái này cũng không ảnh hưởng nguyên Bản Cố Sự phản kích,

Thậm chí phù hợp cái thế giới này hoàn cảnh, còn xuất sắc hơn, khiến cho người say mê.

Hồ phủ hiệu suất làm việc quả nhiên rất cao, tại Tô Lê một đêm viết ra những cái kia bài viết, Hồ Nghĩa Quý có chút choáng váng, bắt đầu đọc một chương, càng phát không thể văn hồi, làm hại Tô Lê đề hẳn tranh thủ thời gian cầm lấy đi khắc bản, hẳn mới do do dự dự, lưu luyến không nổi buông ra, mệnh lệnh khắc bản công hết ngày dài lại đêm thâu công tác, hẳn muốn lấy tốc độ nhanh nhất kiến thức hiệu quả.

Tại Hồ Nghĩa Quý xem ra, quyển sách này tuy nhiên chỉ có một nửa, nhưng trong đó hấp dẫn sợ rằng sẽ triệt để quét sạch Thanh Hà thành, một trận

phong bạo muốn tới, nhưng hấn muốn gào thét.

Đề trận này bão táp tới mãnh liệt hơn chút đi!

Hai ngày, Hồ gia liền khắc bản 30 ngàn phần, đồng thời có Tô Lê chấp bút viết xuống « Tây Du Ký » trang bìa ba cái kia thật to tên sách, về phần Bút Danh, Tô Lê nghĩ nghĩ, liền định là 'Thiên nhai khách', một phương diện kí lên tên của mình, cảm thấy đặc biệt khó chịu, dù sao đây là Ngô lão tiên sinh suốt đời chi tác, tuy nhiên tại dị thể, không người đến vạch trần, nhưng dù sao cũng là người ta lao động thành quả.

Thứ hai, đối với « Tây Du Ký », bản này đệ nhất bản mình mang đến cái thế giới này có hương tài sản, Tô Lê có cái này khó nói lên lời sâu Sờ, mà lại sờ dĩ đặt tên là 'Thiên nhai khách', chính là lý cầu « lòng nhớ quê hương » bên trong "Nhân ngôn mặt trời lặn là thiên nhai, nhìn Cực Thiên nhai không thấy nhà." Chỉ ý, là lôi trợ trợ đi vào trên cái thế giới này, đối với quê hương nói không Tư Niệm tuyệt đối là giả, có lẽ dạng này, bao nhiêu có thể cho mình một điểm tâm lý an ủi đi.

Hồ Tiểu Nhu tại biết cha vì trả nợ, muốn đem mình gả cho Sử gia cái kia hai ngu ngốc, nàng mộng, nàng lý giải không được, chỉ có trốn tránh, nhưng nhìn lấy cha cái kia không ngừng hoa râu tóc mai, đệ đệ mặt mũi tiêu tụy, Hồ gia cái kia mấy chục trung bộc, nàng không có cách nào.

Nữ Nhi Gia đều là trưởng thành nhanh nhất, hấn bắt đầu có chút hiểu, sau cùng lựa chọn thỏa hiệp, đối với Tô Lê, hấn tuy có oán hận, nhưng càng nhiều hơn chính là cảm kích, có lẽ tại đêm đó, mình khẩn cầu linh nghiệm, tức là số mệnh, cần gì phải cưỡng cầu, muốn trách, thì trách cái này thế đạo quá mức âm u, để hấn tìm không thấy một tia đường ra.

Nản lòng thoát chí, nàng như Mộc Đầu Nhân còn sống, nhưng lại tại đến hai ngày trước, cha một mặt mừng rỡ, nói được cứu rồi, không dùng ra gả, nàng không rõ, cho đến lấy ra cái kia phần kỳ dị cổ sự.

Nàng mang hiếu kỳ tâm tình nhìn lần đầu tiên, đồng dạng đã xảy ra là không thể ngăn cản, khi có chút tiếc nuối đọc xong dòng cuối cùng, nàng bắt đầu đối cái kia Tôn Ngô Không cảnh ngộ lo lắng, dù sao đắc tội nhiều người như vậy, liên tiếp còn xuất hiện nhất tôn siêu cấp cường giả, điều này có thể không khiến người ta tâm buồn bực.

Đối với tiền viện tên kia Tiểu Hòa Thượng, Hồ Tiểu Nhu suy nghĩ rất phức tạp, đối với hấn triệt để làm không rõ ràng, nhát gan, thần thông quảng đại, keo kiệt nhưng lại có tài như vậy hoa, nhất là con khi tại nói lên Trà Lâu cái kia hai đôi đặc sắc tuyệt đối lúc, nàng càng thêm tò mò.

Trên thế giới tại sao có thể có kỳ quái như thế người, một tay nhất định một cái gia tộc Hưng Vong thành bại, phảng phất tiện tay mà thôi giống như, nếu như hấn không có Xuất Gia tốt bao nhiêu, ai nha, ta đang suy nghĩ gì.

Hồ Tiểu Vinh không biết nghĩ tới điều gì, hai gò má đột nhiên đỏ lên, liên tục xì mũi ngum, che cái này bên tai vôi vàng chui vào cái màn giường sau.

"Người xuất gia cũng là có thể hoàn tục!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đại Bán

Hồ Nghĩa Quý lần này lúc chuẩn bị đao to búa lớn làm rất tốt một trận, dựa theo Tô Lê phân phó, đầu tiên phát động nhân mạch, đem cái kia 10 ngàn phần miễn phí phát cho chúng nhân, Trà Lâu Từ Quân, y được phòng khám bệnh, thuyết thư Đoán Mệnh, bên đường Người bán hàng rong, Tam Giáo Cửu Lưu đều có, nhưng tiền đề lúc, bọn hấn muốn nhận thức chữ, bằng không bị lấy về làm giấy vệ sinh đơn giản đúng vậy phung phí của trời.

Miễn phí đồ vật ai không muốn muốn, cơ hồ người người muốn đoạt lấy, sau đó, liền không có sau đó.

Ngày đầu tiên, tại Hồ Nghĩa Quý chờ đợi lo lắng Trung Bình tình mà qua, cho đến ngày thứ hai, khi Hồ gia 'Thanh Thủy trai' Lão Chương Quỹ còn buồn ngủ mở cửa tâm, thật dài ngáp một cái, sau đó liền triệt để dừng lại.

Bởi vì ở trước mặt của hấn, gần hơn hai ngàn người lít nha lít nhủ tại cửa ra vào, phóng tầm mắt nhìn tới, người đông nghìn nghịt, mỗi người ánh mắt bên trong đều tràn đầy nôn nóng cùng chờ mong.

"Không biết chư vị. . ."

"Chúng ta muốn mua « Tây Du Ký » đến tiếp sau tình tiết, không biết còn có hay không?"

"Ta muốn mười bản, làm phiên chương quỹ nhanh lên."

"Lão Từ nửa đêm ngay tại cái này xếp hàng, muốn chen ngang đằng sau đợi đi."

"Thiên nhai khách, ta muốn gấp thiên nhai khách!"

"Vương Thúc, còn nhớ ta không, ta là nhỏ đen nha, nhớ kỹ lưu cho ta hai quyển, ai nha, ta bị chen đến đằng sau, đừng giẫm ta chân nha!"

Vương chương quỹ tựa hồ mình bạch, hần nhớ tới đêm qua chủ gia lặng lẽ mang đến thương khó cái kia năm mươi cái cái rương cùng lão gia phân phó.

"Trước tạo thế, kéo lấy!"

Hồ gia muốn nặng mới quật khỏi, đã tại Hồ gia đợi gần hai mươi năm hần, giờ phút này cũng là hai mắt đỏ bừng, tay run run nhìn lấy một cái kia cái tranh mặt đỏ tới mang tai bóng người, không khỏi cất tiếng cười to.

"Chư vị, chư vị lại nghe lão hủ một lời, sách đương nhiên là có, nhưng chậm nhất cũng phải chờ tới giữa trưa mới có thể vận chuyển tới, phải biết, vì những sách này, bọn tiểu nhị đã gắng sức đuổi theo, thật xin lỗi, bắt quá, hai ngày trước miễn phí phát những cái kia khúc nhạc dạo, nơi này tạm thời còn có hơn hai vạn bản, 50 vạn một bản!"

"Tốt, ta liền muốn trước mấy ngày phát, bà mẹ nguoi chứ gấu à, ta muốn năm bản!"

"Nguoi không phải có sao, Vương chương quỹ, cho ta mười bản!"

"Các nguoi đang làm gì, chết nguoi kiện cáo sao? Nhiều nguoi như vậy tập hợp một chỗ?"

"Nguoi biết cái gì, Thiên Thư, có Thiên Thư đang bán, lại không mua liền không có?"

"Cái gì, Thiên Thư, được rồi, nhiều nguoi như vậy, ta cũng tới đứng tham gia náo nhiệt, cho ta đến hai quyển!"

Thanh Hà thành nguoi điên, Hồ gia nguoi điên, Hồ Nghĩa Quý còn đánh giá thấp quyền sách này giá trị, chỉ là ngày đầu tiên khai trương, 50 ngàn quyển sách tất cả đều bán không, trừ qua các loại lão từ phí cùng Nhân Công Phí dùng, Thuần Lợi Nhuận liền không công thu hai ngàn lượng, tuy nhiên cùng đại sư chia ba bảy, nhưng cũng có sáu trăm lượng.

Làm nhiều năm như vậy sinh ý, một ngày ngồi sáu trăm lượng, mà lại còn không có gì phong hiểm, đây quả thực là chuyện lạ.

Hiện tại Hồ Nghĩa Quý đối với Tô Lê đơn giản phục sát đất, hần thấy, Tô Lê mới là trời sinh nguoi làm ăn, nếu như hần có thể trả tục, nữ nhi cùng hần cũng không phải là không thể được.

Tô Lê kinh ngạc nhìn trên mặt bàn cái kia sáng như bạc sáng như bạc nén bạc, nhẹ nhàng cầm lấy tại bên miệng dùng sức cắn cắn.

"Ừm, là thật?"

"Cái kia, hôm nay?"

Nhìn lấy Tô Lê như thế bộ dáng, một bên Hồ Nghĩa Quý cũng là cười ha ha, Tô Lê mặt mo đỏ ửng, vội ho một tiếng.

"Hôm nay!"

Tô Lê lạnh hít một hơi!

"Đại sư, ngài đơn giản đứng vậy Thần Nhân nha, là Thượng Thiên phái nguoi tới cứu chuộc ta Hồ gia, xin nhận lão phu cúi đầu."

Hồ Nghĩa Quý hai mắt đỏ bừng, nếu không phải nguoi trước mắt, mình già mới có con Tiểu Lương liền muốn âm dương lưỡng cách, triệt để cửa nát nhà tan, cho dù chết về sau, cũng không mặt mũi đối Hồ gia liệt tổ liệt tông cùng nghèo hèn Lão Thê, càng không có bấy giờ Đông Sơn tái khởi, cái này cúi đầu, không có có tuổi tác cùng bối phận chênh lệch, có chỉ là thuần túy nhất cảm kích.

Mắt thấy có thể làm cha mình Hồ Nghĩa Quý đã một gối mà quỳ, Tô Lê cũng từ nơi này trắng bóng bạc bên trong tỉnh ngộ lại, Kính Khí rời khỏi tay,

Sinh sinh đỡ lấy sắp quỳ bái Hồ Nghĩa Quý.

Hồ Nghĩa Quý đột nhiên cảm giác một cổ vô hình lực đạo đỡ lấy mình, làm sao cũng quỳ bái không đi xuống, đối với Tô Lê thần thông, càng thêm kính sợ.

"Ngài chớ khách khí, dù sao nguoi còn thiếu tiền của ta đây." Tô Lê liếm láp mặt không đỏ không nhảy nói.

Hồ Nghĩa Quý: ". . ."

"Đuổi mau đi ra đi, ta muốn đuổi bán thảo, ngày mai bảo đảm Đại Bán!" Đuổi đi Hồ Nghĩa Quý, Tô Lê lập tức nhảy cẫng hoan hô, trong tay ôm cái kia

trắng bóng bạc, cũng nhìn không được nữa cười lên ha hả, vừa khóc lại nhảy.

"Ngô gia gia, cảm ơn ngài, là ngài đã cứu chúng ta Đại Thanh chùa một nhà bốn chiếc nha!" Tô Lê nghĩ tới Đại Bán, nhưng không nghĩ tới vậy mà lại như thế được hoan nghênh, phải biết, cố sự mới miễn cưỡng bắt đầu mà thôi.

"Phát phát!" Tô Lê hai mắt cười thành Nguyệt Nha Nhi, đôi bạc liên tiếp hôn mấy cái.

"Đúng đúng, nhanh viết, nhanh viết." Tô Lê lưu luyến không rời để bạc xuống, vừa nghĩ tới sắp mà đến cuộn cuộn ngân lượng, liền không nhìn được thân thể đều rung động run rẩy, tiền có, lương thực liền có, như vậy, mình liền không rất nhanh viên mãn về nhà.

Về nhà! Vừa nghĩ tới cái kia quen thuộc Cổ Tháp, không biết tại sao, Tô Lê đột nhiên có chút nghi ngờ đọc, sư phụ Sư Thúc, cả rốt cái trắng, đúng, còn có chiếc kia Đại Hắc chuông!

Một khi có động lực, làm gì đều cảm thấy toàn thân có lực, suy nghĩ theo nhau mà tới, căn cũng ngăn không được.

Lại là một đêm, Tô Lê trực tiếp viết đến ba đánh Bạch Cốt Tinh, Tôn Ngộ Không bị đuổi đi sau liền ngừng bút, lo lắng là muốn lưu, nhất là cái này loại rõ ràng để người lập tức hướng muốn sau khi biết tặc nội dung cốt truyện, lại vô kinh gỗ.

"Biết trước hậu sự như thế nào, xin nghe hạ hồi phân giải!"

Cái này loại để cho người ta muốn ngừng mà không được lại lại không thể làm gì cảm giác, Tô Lê ngẫm lại đều cảm thấy không tên thoải mái.

Viết xong sau cùng một đoạn, Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái, nhìn lấy trái đầy bàn các phần giấy viết bản thảo, Tô Lê đã có thể nhìn thấy đó là trắng bóng bạc tại hướng hắc ngược.

Không được, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, không thể duy nhất một lần tất cả đều ném thả ra, muốn giấy đến nhiều nhất, nhất định phải trước tiên đem tất cả mọi người khẩu vị treo ngược lên, mà bây giờ, biết « Tây Du Ký » người còn xa xa không có đạt tới mình kỳ vọng trị số, vẫn phải hoãn một chút.

Đói khát tiếp thị, chắc hẳn làm nửa đời người mua bán Hồ Nghĩa Quý hẳn là so với chính mình càng có thể hiểu được, thông tục một điểm nói đúng là, dục tình cho nên tung, trước tiên đem tiềm ẩn Người tiêu thụ hấp dẫn tới, sau đó hạn chế cung hóa lượng, tạo thành cung không đủ cầu nhiệt tiêu giả tượng, từ đó đề cao giá bán, kiếm lấy cao hơn lợi nhuận.

Dạng này không bao lâu nữa, ta liền sẽ trở thành Đại Phú Hào, sau đó cưới bạch phú mỹ, đi đến nhân sinh đỉnh phong, ngẫm lại còn có chút nhỏ kích động đầu!

Tô Lê càng nghĩ càng xa, sau cùng nhìn không được cạc cạc cười rộ lên, cái này ba đánh Bạch Cốt Tinh Chân Bát tốt viết, Tôn Ngộ Không liền sát ba người, viết chính mình cũng phía sau lưng lạnh lạnh, ai, dù sao ta là người xuất gia, không thể gặp huyết tính, sai lầm sai lầm.

Tô Lê run một cái bả vai, lại cảm thấy một cổ hơi lạnh nhẹ nhàng từ sau tai rẽ thổi đi qua, để hắc thân thể bỗng nhiên cứng đờ, tay run run chậm rãi quay tới.

Khi nhìn đến sau lưng chi vật lúc, Tô Lê 'Má ơi' một tiếng cơ hồ ngời nảy lên khỏi mặt đất đến, phịch một tiếng trực tiếp đâm vào trên bàn gỗ, đau nhe răng nhếch miệng.

Bởi vì giờ khắc này tại phía sau hắn, một tên râu bạc trắng Lão Ông chính gắt mắt đỏ, chính chăm chú nhìn Tô Lê, cái kia Lão Ông không là người khác, chính là mấy ngày trước tại Trà Lâu ra từng cặp làm khổ chúng nhân lão đầu

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Nửa đêm tính sổ sách

Thời khắc này Lão Ông hai mắt Tinh Hồng, trong mắt càng là lộ ra tang thương, để cho người ta một chút đã cảm thấy người này tuyệt không tầm thường, mà lại mình đã Khai Huyết Lục Trọng, coi như dù lớn đến mức nào ý, cũng không có khả năng không phát hiện được người này khi nào đi vào.

Mình vậy mà nhìn nhầm, Tiểu Tiểu Thanh Hà thành lại có một vị cao thủ ở chỗ này, mà mình lại cùng hắn gặp nhau qua, chỉ là hắn hôm nay đột nhiên xuất hiện ở đây, không biết ngại gì?

Thấy Lão Ông biểu lộ không đúng, thấy thế nào đều có loại mình thiếu hấn thật nhiều tiền giống như, chẳng lẽ là trước mấy ngày mình đã thương hấn mặt mũi, cái này cũng không trách ta nha, người nếu là sớm một chút lộ ra thân phận, ta cũng không dám đến nhà lỗ mãng nha, cũng may hấn phản ứng nhanh, tranh thủ thời gian gạt ra nụ cười, thận trọng ôm quyền.

"Người đệ tử kia bái kiến tiền bối!"

Cái kia Lão Ông không nói lời nào, mà là con mắt không nháy một cái khóa chặt lại Tô Lê, thờ hỏn hển, còn như quạt hô hô rung động, dọa đến Tô Lê khản trương hơn, liên tục lui ra phía sau mấy bước.

"Tiền bối bớt giận, ngày đó văn bối thực sự không biết nói. . ."

"'Câu trên chươg đoạn dưới chươg, Văn Chươg trên cầu phơi Văn Chươg' về dưới là cái gì?" Ngay tại Tô Lê muốn thật tốt giải thích lúc, Lão Ông đột nhiên mở miệng hỏi nói, âm thanh tràn đầy khàn giọng.

"Ừm?"

Tô Lê ngẩn ngơ!

Àm!

Ngay tại Tô Lê còn không có kịp phản ứng lúc, cái kia Lão Ông đột nhiên lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, gần như thuận di xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, oanh một tiếng, một năm đầm đánh ở trên tường, trực tiếp xuất hiện một cái động lớn, mà Tô Lê cũng tại cổ này đại lực hạ bị đụng ở trên tường, phía sau lưng tê dại một hồi.

Giờ phút này hai người động tác có chút kiều diệu, đơn giản đúng vậy điển hình vách tường đồng, chỉ là song phương đều bị đổi nhân vật.

Tô Lê Nhịp tim đập tăng lên, không phải vừa thấy đã yêu, mà là sinh sinh bị bị hù, hấn có thể cảm nhận được, trước mắt Lão Ông tựa hồ tùy thời ở vào một loại sắp bạo phát biên giới, hiện tại lấy một loại cực kỳ vi diệu trạng thái duy trì thăng bằng.

Mà lại, cả tòa gian phòng chẳng biết lúc nào đã tràn ngập tầng một nhàn nhạt Băng Hàn sương mù, lượn lờ trong đó, đem Tô Lê đông run lập cập.

Nếu có tâm người đi qua nơi này, liền sẽ phát hiện, Tô Lê chỗ bên ngoài gian phòng dưới mái hiên, lại quỷ dị kết xuất tầng một thật dày Băng Trùy, tựa như mùa đông khắc nghiệt, phải biết, hiện tại thể nhưng là đầu xuân.

"Đại Năng, tuyệt đối Đại Năng, hai chúng ta căn bản cũng không phải là một cái tầng trên mặt, làm sao có thể, hấn đến cùng là ai, mình lại thể nào đắc tội hấn, không đến mức vì như vậy một món nhỏ sự tình đi."

"'Câu trên chươg đoạn dưới chươg, Văn Chươg trên cầu phơi Văn Chươg' về dưới đến cùng là cái gì?" Cái kia Lão Ông mấy hồ đã đến bạo phát biên giới, mắt đỏ, thờ hỏn hển lần nữa đặt câu hỏi.

"Đông Hoàng bất tỉnh tây hoàng hôn, hoàng hôn thời điểm độ hoàng hôn!" Tô Lê vội vàng đáp nói.

Tô Lê lời nói vừa dứt dưới, cái kia cổ triệt Nhập Tâm tùy băng lãnh hàn khí bỗng nhiên Tiêu Thất , liên đới lấy phòng ốc bên trong sở hữu kết băng hết thấy sự vật tất cả đều sát na trở về nguyên trạng, phảng phất trước đó hết thấy cũng chỉ là một trận hư huyền.

Hồi Pháp lão ông trong miệng không ngừng tự lẩm bảm Tô Lê trên dưới Câu Đối, càng suy nghĩ càng cảm thấy rất là tinh tế, đến sau cùng hai mắt sáng lên, sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn về phía Tô Lê.

"Thật là tốt từng cặp, biết không, mấy ngày nay ta kém chút đem não tử cháy hỏng, thậm chí chạy một chuyến Bắc Hải Đại Trạch, để trong nhà mấy cái kia con non đúng, cũng không bằng lão phu tâm ý, lần này thư thần!" Lão đầu có nhiều tâm ý nhìn thoáng qua Tô Lê, tựa hồ muốn hấn nhớ kỹ trong lòng.

Tô Lê bị lão đầu cái kia trần trụi ánh mắt nhìn có chút run rẩy, miệng bên trong không ngừng chớp ây lấy A di đà phật, Vô Lượng Thiên Tôn, Thánh Mẫu Thượng Đế nha!

Nhìn lấy Tô Lê như thế bộ dáng, lão đầu kia hồ thẹn cười một tiếng, sau đó xoay người lại, vẫy tay một cái, trên bàn sách cái kia từng tờ một bản nhấp liền vô hình bắn vào trong lòng bàn tay.

"Nguyên lai thiên nhai khách đúng vậy người nha, một cái nhỏ Đầu Hói, ta còn tưởng rằng là cái kia khám phá hồng trần Lão Bất Từ đâu, thú vị, thú vị." Lão già vừa nói liền từng tờ một nhìn sắp nổi đến, càng xem càng mừng rỡ, có còn hay không là chắc chắn hai tiếng.

"Tiền bối nhìn qua trước mặt?" Nhìn lấy đảo mắt phảng phất một cái hòa ái dễ gần bình thường lão đầu, Tô Lê biết mình không có bất kỳ cái gì cơ hội chạy trốn,

Chỉ tốt cẩn thận từng li từng tí thử thăm dò hỏi.

"Nhìn qua, thật không tệ." Lão đầu kia không quan tâm nói.

Tô Lê thấy đối phương ngữ khí hoà hoãn lại, không khỏi thở phào một thanh, lập tức thay đổi tâm kia người vật vô hại về mặt vui cười, cả gan dịch chuyển về phía trước chuyển.

"Đây là văn bối đêm qua trong đêm đuối ra ngoài, không biết có thể hay không vào tiền bối pháp nhãn, nếu có cái gì không tốt, còn xin tiền bối phủ chính."

Tô Lê tận cố gắng lớn nhất hóa giải song phương mâu thuẫn, hẳn luôn cảm giác, trước mặt mình chính say sưa ngon lành nhìn lấy bản nháp lão đầu tựa hồ không có dễ gạt như vậy, tâm lý không biết vì cái gì, thỉnh thoảng không ngừng, tựa hồ có cái gì không tốt sự tình muốn phát sinh trên người mình.

"Ta xem trước một chút."

Sau hai canh giờ, lão đầu kia đọc xong sau cùng một đoạn, đột nhiên bộp một tiếng, đem cái kia bản nháp hung hăng vung trên bàn.

"Khá lắm hồ đồ Đường Tăng, khá lắm kiêu ngạo con khi, thế nhưng là vì cái gì không có đằng sau?"

Chỉ là trong nháy mắt, Tô Lê cũng cảm giác từ phía trên đường rút xuống Địa Ngục, lần này Hàn Băng trong nháy mắt liền đem Tô Lê nửa người dưới tất cả đều đông cứng, chỉ để lại một cái đầu mắt hoảng sợ đầu trọc.

"Tiền, tiền bối, ta. . ."

"Đồng dạng là Đầu Hói, để cho người ta buồn nôn, quả nhiên là cá mè một lứa, viết, cho ta viết phía sau." Cái kia Lão Ông dính sát Tô Lê, hàm răng cắn đến cạc cạc rung động, đôi mắt già nua lần nữa biến đến đỏ bừng điên cuồng, nhất là miệng đầy miệng thối, hun Tô Lê mắt trợn trắng.

"Tốt, tốt, ta viết ta cái này viết." Tô Lê nom nớp run run, tâm lý khóc như mưa, cái này đều kêu cái gì sự tình nha, ta đến cùng là thế nào đắc tội hán, ngài cao thâm như vậy tu vi, vì cái gì hết lần này tới lần khác cùng ta một cái văn bối không qua được, ta đòi trước mặt người.

"Đứng rồi, không vội, dù sao người chạy không được, chúng ta trước tiên đem trước mặt sổ sách tính toán lại nói."

Lão đầu đột nhiên trừng mắt Tô Lê, nhếch miệng cười một tiếng, cười hi hi sò lấy Tô Lê đầu trọc, tuy nhiên nụ cười kia rơi vào Tô Lê trong mắt, hóa thành khủng bố, nhất là cái kia mập mạp cầu thả tay, để đầu hán băng lãnh một mảnh, giờ phút này lại cũng không lo được cái gì, hét lên một tiếng, không chần chờ chút nào, toàn thân khí huyết phun trào, âm vang liền đem trên người Hàn Băng chấn vỡ, liền hướng cửa lớn bỏ chạy.

"Muốn chạy, vậy người cũng quá không đem ta Thanh Vũ đội để ở trong mắt, " Tô Lê vừa mới tránh thoát Băng Tinh, phi thân lên, tóc xám lão đầu lạnh hừ một tiếng, Tô Lê liền bộp một tiếng rút xuống, cả người đã triệt để biến thành Băng Điều, liền ngay cả hai mắt đều duy trì vừa rồi hoảng sợ cùng bất an.

"Ta nói qua, hai ta sổ sách muốn tốt tốt tính toán, hành hạ lão phu thời gian dài như vậy, hai ta cừ oán xem như kết." Tự xưng Thanh Vũ đội lão đầu nhìn lấy sinh động như thật Băng Điều, sau đó duỗi ra một cái tay, đối Tô Lê cái móng sò lên.

Chỉ là trong nháy mắt, trên móng bao vây lấy Tô Lê Băng Khối liền bốc hơi, lộ ra Tô Lê cái kia mềm mại cái móng trứng.

Ba! Ba! Ba! ! !

Không chút do dự, lão đầu kia liền đối với Tô Lê cái móng hung hăng rơi xuống ba cái bàn tay.

"Thằng nhãi con, lão phu trong nhà đứng vậy như thế Trùng Phạt không nghe lời hải tử, để người như thế thiếu thông minh, để người như thế tự cho là thông minh!" Ba cái bàn tay rơi xuống, cả tòa gian phòng vẫn như cũ lặng lẽ, lão đầu kia ngăn người, luôn cảm giác thiếu chút gì.

"Suýt nữa quên mất." Lão đầu tựa hồ nhớ ra cái gì đó, vung tay lên, tầng tầng Bạch Vụ từ lòng bàn tay tuôn ra, trôi hướng Tô Lê đầu, Băng Khối sát na hòa tan.

"A! ! ! Ta tiên sư nhà người tám tám! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Ba ba ba!

Băng Khối vừa mới hòa tan, liền truyền ra Tô Lê cực kỳ } mỗi người kêu thảm, thời khắc này Tô Lê quả thực là khóc không ra nước mắt, là đối với mình oan uổng, là với cái thế giới này mờ mịt, là đối với mình trên mộ cái kia đau rất.

Quá đau, cái này Phong Lão Đầu không biết mình tay già đời giống cái kia Trư Bát Giới cái cào à, một bàn tay xuống dưới, quát người đau rất.

"Người cái Phong Lão Đầu, ta trêu chọc người!"

"Người đi ra ngoài có phải hay không quên uống thuốc đi, người cái chết biến thái!"

"Ta cho người biết, Tiểu Gia cùng người cừu oán kết, hôm nay người đánh không chết ta, người chính là cháu của ta, nếu như cho ta cơ hội, ta đánh cho cha mẹ của người cũng không nhận ra!"

Nhìn lấy Tô Lê gào thét liên tục, trên cổ gân xanh dữ tợn hiện lên, Lão Ông khí định râu trổng mắt, qua nhiều năm như vậy, hắn còn không có bị người mắng như vậy qua.

"Muốn chết đúng không, ta hết lần này tới lần khác không, ta muốn để người biết nói, trên cái thế giới này, có loại đồ vật gọi là sống không bằng chết!"

"Ba ba ba ba ba. . ."

"A a a a a! ! ! !"

"Ta xxx người tổ tông!"

Ba ba ba. . .

"Đến nha, dùng sức đánh, gia không sợ chết, Tiểu Gia nếu là hừ một tiếng đúng vậy tôn tử của người!"

Ba ba ba ba ba. . .

"Ai nha ~ ai nha ~"

Ba ba ba. . .

"Đừng đánh nữa, gia gia, ai yêu ~"

"Không phải rất có loại à, có bản lĩnh đừng cầu xin tha thứ nha! Ba!"

"Có lỗi với gia gia, là vẫn bối sai, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, quyền đương ta là cái rắm, thả ta đi."

"Hắc hắc, có người dạng này rắm, lão phu tình nguyện kìm nén, ba ba!"

"Mẹ nó, cho thể diện mà không cần đúng không."

Ba ba ba ba ba. . .

"Đại gia người nha, cần Bát Quái, khôn Bát Quái, bát bát 64 quẻ, quẻ quẻ cần khôn đã định' về dưới là cái gì?" Đúng lúc này, Tô Lê thanh âm khàn khàn, hô lên hẳn cuộc đời sau cùng tiếng hô.

Tô Lê lời nói vừa mới vừa hô xong, cái kia quen thuộc giai điệu im bật mà dừng, nguyên bản đánh thẳng nỗi kinh Lão Ông treo lấy đã đỏ bưng tay, Thân Thể bỗng nhiên run một cái, ánh mắt lộ ra mờ mịt, miệng bên trong đột nhiên chớp ày.

"Cần Bát Quái, khôn Bát Quái, bát bát 64 quẻ, quẻ quẻ cần khôn đã định: Cần Bát Quái, khôn Bát Quái. . ."

? Hắn như thể dừng một chút, Tô Lê sừng sốt, đầy nước mắt chuyển qua đầu, nhìn lấy bộ dáng của hắn, hô hấp dồn dập, bên trong hơi động lòng, không còn chữ mẹ, mà là rống to.

"Cần Bát Quái, khôn Bát Quái, bát bát 64 quẻ, quẻ quẻ cần khôn đã định về dưới là cái gì?" .

"Cần Bát Quái, khôn Bát Quái. . ."

"Người nói a, mau nói!" Tô Lê kích động, phần chấn vô cùng, hắn ần ần cảm thấy mình tìm được cái này Phong Lão Đầu sơ hở, thế là làm cho gấp hơn.

"Cần Bát Quái, khôn Bát Quái. . ."

Lão đầu kia con nất đột nhiên lần nữa biến đỏ, đỏ như muốn tích huyết, tóc trắng phơ không gió mà bay, giống như lo lắng ghê gớm, cuối cùng tại Tô Lê ép hỏi phía dưới, giống như hồng mắt, phát ra một tiếng như Thiên Lôi như vậy rống to, một tòa cự đại Băng Liên âm vang từ dưới chân chợt hiện, cả tòa gian phòng cùng tại một tiếng này oanh minh bên trong trực tiếp phá hủy, Tô Lê dọa đến trực tiếp co lại thành một đoàn, nhìn lấy lão đầu kia gào thét liên tục, lại quay người Đoạt Mệnh mà chạy, trong chớp mắt liền không thấy bóng dáng.

Nhìn lấy lão đầu kia Tiêu Thất tại chân trời, Tô Lê trên người Băng Khô cũng tại Huyết Khí hạ lặng yên hóa giải, cái mông của hắn đã cảm giác không thấy đau đớn, sớm đã đã mất đi trực giác.

Tô Lê cảm thấy mình đây quả thực là tai bay vạ gió, đàn độn u mê chịu một trận đánh.

Không được, nơi này không thể ở nữa, lão đầu kia sớm muộn sẽ trở lại, hắn đã có thể tưởng tượng đến, chờ đến lão đầu kia triệt để bình tĩnh trở lại, đợi chờ mình chính là cái gì.

"Thanh âm mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là Địa Long xoay người, mau nhìn xem xảy ra chuyện gì rồi?"

"Không xong, đại sư Trụ Sở sắp, nhanh cứu người!"

Tiền viện rất khôi vang lên gõ tiếng chiêng, Tô Lê khóc không ra nước mắt, tìm tới thuộc về mình cái kia một ngàn bốn trăm lượng, nhìn lấy Thanh Hà thành,

Lệ rơi đầy mặt.

"Tiền của ta nha. . ."

Tô Lê rời đi, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, ngoại trừ gian kia hủy hoại phòng ốc, phảng phất triệt để bốc hơi khỏi nhân gian.

Hồ Nghĩa Quý liên tục thở dài, Hồ Tiểu Nhu mất ngủ.

Hai ngày sau, thuộc về ba đánh Bạch Cốt Tinh phản kích đến tiếp sau lần nữa để Thanh Hà thành sôi trào, chỉ là không có đến tiếp sau, những cái kia Toan Nho kém chút mở ra Hồ gia, nhưng cũng làm cho Hồ Nghĩa Quý lửa đầy bồn đầy bát, vì mình quật khỏi bảo đảm tiền tài.

Thuộc về Tô Lê cái kia một phần vẫn là bị hắn thật tốt bảo đảm quản, hắn biết nói, vị kia thần thông quảng đại Tiểu Tăng một ngày nào đó sẽ trở lại.

Một khối Trường Sinh Bài bị kính tại Hồ gia trong đại sảnh, ngày ngày Phần Hương Kỳ Phúc, thượng thư —— Ngũ Giới!

Lại qua hai ngày, mọi người kinh ngạc phát hiện, khoảng cách Thanh Hà thành ba mươi dặm một tòa núi lớn trong vòng một đêm biến thành Băng Điều, đồng dạng là đêm hôm ấy, Hồ phủ tất cả mọi người trong lúc ngủ mơ đều không tự chủ lời kéo chăn mền, bởi vì lạnh quá!

Tô Lê chỉ dùng ba ngày liền về tới Đại Thanh Sơn chân núi, nhìn lấy cái kia quen thuộc Thanh Sơn, Tô Lê lệ nóng doanh tròng, hung hăng hút vài hơi nước mũi.

Hai ngày này, nó có thể tính được bên trên là hết ngày dài lại đêm thâu, ngựa không ngừng vó đi đường, một mặt là bởi vì nghĩ nhà sốt ruột, một phương diện khác sợ lão già điên kia đuổi kịp mình, vừa nghĩ tới lão già điên kia hơi thở, đáng sợ hai mắt, Tô Lê liền không tự chủ được sợ run cả người, cũng may, đây hết thấy đều đi qua, bởi vì, tại trước mắt hắn, là nhà hắn, nơi đó, có thân nhân của hắn.

Cẩn thận từng li từng tí gỡ xuống bọc hành lý, nhìn lấy bên trong cái kia bị dúi lấy mà thành bạc tiền giấy cùng một bao trúc ảnh trà, Tô Lê lòng tràn đầy thu hoạch cùng kích động.

Ngẩng đầu kéo tới, nhìn qua đầu kia biến mất cùng trong rừng tiểu đạo, Tô Lê hít sâu một hơi, đối Đại Sơn hét to lấy.

"Su phụ, Su Thúc, ta trở về!"

Kinh hãi trong rừng tiểu đạo ục ục bay về phía chân trời, tạm biệt, giữa trần thế, ta muốn đời này ta đều không muốn lại xuống.

Tô Lê vui vẻ cười một tiếng, vượt vượt còn tại sung cái mông, bước dài mở, hướng về kia đã lâu nhà chạy tới!

Lang thang người bên ngoài tưởng niệm người

Thân yêu su phụ Su Thúc nha!

Lang thang bước chân đi khắp thiên nhai

Không có một cái nào nhà

Mùa đông Phong a. . .

Tô Lê lanh lợi, thỉnh thoảng cầm tới hôm qua vừa mới mạo xưng gà mờ điện thoại di động tới mấy cái tự chụp hình, đẹp đồ một phen về sau, đối tượng mạo của mình tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

Không có cách, người suất, coi như cạo thành Đầu Hói cũng là Mỹ đích không biên giới.

Tuy nhiên sớm trở về, nhưng tốt xấu an toàn, hắn cũng không muốn lại đụng gặp cái kia Phong Lão Đầu, một đường trốn trốn tránh tránh, sợ lưu lại dấu

vết gì, hấn nhưng không dám hứa chắc sư phụ mấy người có thể đánh được cái kia người điên, cũng may chính là, mình đòi nợ nhiệm vụ xem như viên mãn hoàn thành, còn nhiều thêm hơn mấy trăm hai, còn lại phía dưới liền dựa vào Thường Viễn Sư Thúc xuống núi vận lương.

Tại viết sách mấy ngày, Tô Lê một có thời gian liền sạc điện cho điện thoại di động, nhưng bởi vì thời gian ngắn ngủi, mạo xưng dị thường chậm chạp, liền hiện tại cũng không đến một nửa, Phần Mân Giao Tiếp căn bản mở không ra, Tô Lê đành phải vỗ vỗ chiếu, ban đêm tránh trên tầng cây nhìn cái Tiểu Điện Ảnh, làm cho hấn toàn thân khô nóng, đành phải đối nguyệt thờ dài.

Bất quá, vừa nghĩ tới mình đứng tại Sư Thúc trước mặt, nhìn lấy bọn hấn thang mục kết thiết biểu lộ, dùng nhà bếp cái kia thanh thái thịt đao tại bọn họ trên đầu phui đi lúc, Tô Lê liền không nhịn được kích động run rẩy, hấn hiện tại, giống như đến một câu xoay người Nông Nô đem Ca Xướng.

Sau hai canh giờ, Tô Lê nhìn lấy một màn trước mắt, cả người cả người đều run rẩy, bờ môi kịch liệt run rẩy, trong mắt tràn đầy không thể tin.

"Sư, sư phụ, Sư Thúc!" Tô Lê thanh âm khàn khàn, thất hồn lạc phách, lấy cuộc đời tốc độ nhanh nhất hướng về trên núi chạy tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Mai Khô

Ở trước mặt hấn, là toà kia không thể quen thuộc hơn được đỉnh núi, chỉ bất quá trước mắt ngọn núi kia đỉnh, lại phẳng phất bị cái gì lợi khí phân cắt, cả toà núi đỉnh tựa hồ trực tiếp bị lột, Trần Yên cuộn cuộn, tựa hồ tại im ắng tổ nói gì đó,

Miếu phá, nhà không có, khi Tô Lê điên chạy lên đỉnh núi, lưu cho hấn chỉ có một chỗ phế tích, từng tia từng tia khói đặc còn đang không ngừng từ gạch ngói bên trong bay ra, yên tĩnh đỉnh núi, đáng sợ phong cảnh.

"Không, không —— "

Tô Lê hai mắt lộ ra mờ mịt, tay run run vươn đi ra, tựa hồ muốn muốn nắm ở cái gì.

"Không phải thật sự, cái này đều không phải là thật, nhất định là ảo giác, ảo giác, sư phụ nhất định chạy đến sườn núi vụng trộm tắm rửa đi, Sư Thúc làm xong cơm đang chờ ta về nhà, nhà, nhà —— "

"Không, sư phụ, Sư Thúc!"

Tô Lê run rẩy kịch liệt lấy thân thể, thanh âm khàn khàn, thất tha thất thêu chạy về phía đoàn kia phế tích, nước mắt còn chưa lưu, cũng đã làm,

Tô Lê không ngừng kêu gọi lấy, không ngừng lấy tay đào lấy những cái kia gạch ngói, coi như hai tay máu thịt be bét cũng không buông bỏ, tựa hồ không có tri giác.

Phong chẳng biết lúc nào lên, liền ngay cả lão thiên gia tựa hồ cũng tại đã từng phần này Nhạc Thổ mà bi ai, Tiểu Vũ rơi xuống, dập tắt cái kia còn sót lại Yên Hôi, chỉ để lại phế tích bên trong còn đang liêu mạng kêu gọi người đáng thương ảnh.

Rốt cục, hấn tại chiếc kia bên giếng bên cạnh tìm được một tấm vải dầu, đó là một khối nhuộm máu Tăng Y, là thuộc về sư phụ.

Tô Lê nước mắt đột nhiên chảy xuống, dùng sức đào phế tích, thậm chí còn nhảy vào chiếc kia trong giếng đi tìm, cuối cùng không thu hoạch được gì.

Hai ngày sau, hấn tìm được tôn này mình thường xuyên Niệm Kinh Phật Tượng, chỉ là, chỉ còn lại có một cái Phật đầu, Phật diện bên trên, có một Đạo Cực vĩ sắc bén bạch ngân, Tô Lê nhìn ra, đó là bị cái gì hung thú cho về.

Quả nhiên, càng ngày càng nhiều Yêu Thú dấu vết hiển lộ ra, thậm chí còn có rất nhiều to lớn kiếm ngân.

Tô Lê trong đầu dần dần hiện ra một màn, một cái Tuyệt Thế Kiếm Khách, mang theo một đầu cực kỳ hung hãn Đại Yêu xuất hiện ở nơi này, sư phụ Sư Thúc kiệt lực nghevnh địch, thể nhưng là. . .

Tô Lê kinh ngạc nhìn trước mắt một mặt Phật tượng, bên trên, là một cái tinh khô sọ đầu, tại đỉnh đầu của nó chỗ, một đoá Mai Hoa Tĩnh Tĩnh đứng lặng.

"Mai Khô!"

Tô Lê nhìn lấy cái kia tiêu ký, miệng bên trong chớp ày lấy, trong đầu hiện ra từng tại Cổ Kinh bên trên chỗ đã thấy ghi chép.

"Bắc Hải Đại Trạch, vô cùng to lớn, có đếm không hết môn phái gia tộc san sát trên đó, mà trong đó, Mai Khô, chính là nó bên trong một nơi đặc thù, đó là một cái thích khách liên minh, khối đại lục này bên trên, tựa hồ không có cái gì là Chúng nó không dám giết, chỉ cần ngươi có thể giao bên trên đầy đủ trả thù lao."

"Là ai, thỉnh động bọn hắn theo đuổi giết sư phụ, Bắc Hải, tại sao có nơi đó, khu vực kia cách mình quá mức xa xôi, trung gian còn cách một chỗ Hải Vực, đến cùng có dạng gì cừu hận?"

...

Tô Lê như trước đang tìm kiếm, lật sạch phế tích, thậm chí tìm khắp cả cả tòa Đại Thanh Sơn, thế nhưng là, kết quả vẫn như cũ để hắn sợ hãi, hắn không biết mình có thể làm gì, lại có thể làm cái gì, giống Nữ Nhân thút thít à, thời khắc này mình, thật ra thút thít, rốt cuộc làm không là cái gì.

Từ khi đi vào cái thế giới này, ngăn ngui mấy năm ở chung, hắn đã sớm đem sư phụ các sư thúc làm vì người nhà của mình, có lẽ, đời này hắn cũng chỉ có ba vị này người nhà, nhưng bây giờ, nhà không có người, nhà không có.

Tô Lê ngây người, hắn không biết mấy ngày ngăn ngui đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng hắn tin tưởng, sư phụ các sư thúc nhất định còn sống, có lẽ có một ngày liền sẽ từ đâu kia ruột dê tiểu đạo trở về.

Tô Lê nơi đó cũng không có đi, liền canh giữ ở rách nát cửa chùa miệng ngòi, lẳng lặng chờ đợi sư phụ Sư Thúc về nhà.

Một ngày, hai ngày. . .

Một tháng, hai tháng. . .

Tô Lê là đếm lấy thời gian qua, cho đến sau ba tháng, đầu kia cơ hồ bị cỏ dại chiếm cứ đường mòn vẫn như cũ không ai đi qua.

Tô Lê nho nhỏ đầu đã một mảnh đen nhánh, mọc ra hắc phát, cái này tại thường ngày, chỉ cần mọc ra một chút xú, Thường Thanh Thường Viễn hai vị Sư Thúc đều sẽ giống như giết heo vậy,

Đối Tô Lê bao vây chặn đánh.

"Tiểu tử, ngươi chạy không được, dùng sức kêu to lên, kêu càng lớn tiếng các sư thúc liền càng hưng phấn, gọi nát họng cũng không người đến cứu ngươi."

Tô Lê gãi đầu bên trên nhất chỉ lớn lên hắc phát, nước mắt lần nữa chảy xuống.

"Sư Thúc, Ngũ Giới không gọi, ngươi mau trở lại cho ta cắt tóc, Ngũ Giới tóc lớn, đánh cược ta thua, Sư Thúc, Ngũ Giới thua."

"Sư phụ, sư phụ, ngươi tổng gọi ta Sỏa Hải Tử, Đệ Tử thật vô cùng ngốc à."

"" Sỏa Hải Tử, ngươi thế nào lại là Sỏa Hải Tử đây."

"" sư phụ, hai vị Sư Thúc tổng đánh ta."

"Vậy ngươi liền đổi cái tên, đừng kêu Ngũ Giới, gọi "Lừa dối" cũng không tệ."

"Vì cái gì."

"Người xuất gia không đánh lừa dối."

...

Đã từng từng màn, để Tô Lê ghen ngào không thôi, hắn hy vọng dường nào đây chỉ là mình một trận còn chưa tỉnh ngủ ác mộng, đợi cho mở mắt trong nháy mắt, hết thảy vẫn như cũ.

Tô Lê xuống núi, đợi không ba tháng để hắn biết đây không phải biện pháp giải quyết vấn đề, chỉ có xuống núi, đi cái kia xa xôi Bắc Hải, tìm được cái kia Mai Khô, mới có thể biết các sư phụ mạnh mẽ.

Nếu như sư phụ các sư thúc thật có cái gì không hay xảy ra, hắn Tô Lê thề, đem dùng cả một đời đi làm bạn Mai Khô mình, không chết không thôi!

Tô Lê đem còn sót lại lương khô ăn sạch, lác lác người đi xuống chân núi, Bắc Hải hắn không biết làm sao vượt qua, hắn chỉ biết mình vị trí là đại lục dát đặt nơi hẻo lánh một góc nhất phương, có lẽ, đi lên phía trước, liền có thể đến Bắc Hải đi.

Hai ngày sau, Tô Lê xuống núi đi tới Thanh Hà thành, bỏ túi cấp dưỡng, ngược lại là nghe nói chúng nhân trà dư cơm nghỉ đều đang đàm luận cái kia « Tây Du Ký », nhất là ba đánh Bạch Cốt Tinh, Tôn Ngộ Không bị đuổi đi về sau, không có đến tiếp sau, chúng nhân kém chút đập Hồ gia, cái này khiến Tô Lê âm thầm sướng rồi một phen, hừ, ta liền không viết phía sau, cho các ngươi chết , bắt quả, cũng đối đã từng hợp tác đồng bọn Hồ gia yên lặng bi

ai.

Nói tới « Tây Du Ký », Tô Lê đột nhiên nhớ tới, tại mình bản nháp sau khi hoàn thành, lão già điên kia xuất hiện, nói trở về một chuyến Bắc Hải để vãn bối của hắn đối câu đối, có lẽ, tìm tới cái kia Phong Lão Đầu liền có thể đi Bắc Hải.

Nhưng không đợi hắn tìm kiếm, một tin tức truyền khắp toàn bộ Thanh Hà thành, đề Tô Lê được nghe lại về sau, triệt để bỏ đi suy nghĩ.

"Biết không, hai ngày trước, khoảng cách chúng ta Thanh Hà thành không đến Bách Lý Vạn Hoa chùa bị một cái Thiên Nhân cho đóng băng, cứ thế là một người đều không trốn tới."

"Thật sao, ta cũng đã được nghe nói, tựa như là một cái lão đầu, không phải buộc Vạn Hoa chùa phương tượng giao ra một cái Tiểu Hòa Thượng, cái kia Lão Phương Tượng cũng đủ quật cường, quả thực là không có giao ra, đề người kia trực tiếp Băng Phong, nghe nói hiện ra tại đó lạnh lùng như cũ như trời đông giá rét, tất cả mọi người e sợ cho tránh không kịp."

"Đúng nha, cũng không biết là cái nào Tiểu Hòa Thượng chọc vị cao nhân này, theo lại có người Lão Viễn quan vọng, tựa hồ trông thấy lão đầu kia trực tiếp xé mở hư vô chui vào, còn để lại một câu mơ hồ không rõ."

"Há, là cái gì?"

"Nhỏ Đầu Hói, lão phu muốn lột da của ngươi ra, ân, giống như là như vậy, "

"Ha-Ha, không hơn vạn hoa chùa cũng không có vật gì tốt, đều là một đám hát lên da người sói, ngươi nghe nói Hồ gia đoạn thời gian trước sự tình à, cái kia Hồ gia chuyên môn tìm người đến Vạn Hoa chùa. . ."

Tô Lê run rẩy thân thể ăn cơm xong, tranh thủ thời gian lén lút rời đi, sợ sau một khắc lão già điên kia quý xuất hiện tại phía sau mình, lần này, hắn là thật sẽ lột mình da.

Tô Lê cảm thấy mình thật oan uổng, sờ lên tóc, phát giác không ai chú ý mình, vội vàng rời đi.

Ngày thứ hai, Hồ Nghĩa Quý nhìn lấy trống rỗng Ngân Khố cùng tám kia 'Triệt để hai tình' tờ giấy, thở dài nhẹ nhõm. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Quảng Ninh phủ

Tô Lê từ không có cảm giác như thế cô độc qua, có lẽ, là hắn sớm đã quên lãng cảm giác này, chỉ là, lần này nó tới quá mức đột ngột, để cho người ta không kịp chuẩn bị, sợ hãi, cô độc, nhiều nhất lại là sợ hãi.

Cái này loại sợ, từ khi tới thế giới này vẫn còn chưa qua, cho dù là đối mặt quần vài liệm cũng vền vền như thế, đó là một loại đến từ sâu trong tâm linh rung động.

Tô Lê ngồi tại kẹt kẹt kẹt kẹt trên xe bò, nhìn lấy cái kia bị Tịch Dương kéo lão lớn lên Ảnh Tử, không khỏi nở nụ cười khổ.

Cái gọi là cô đơn, chỉ sợ sẽ là nói thời khắc này mình đi.

"Hài nhi, dọc theo con đường này hoang sơn dã lĩnh, người lớn nhà ngươi làm sao yên tâm để ngươi đi một mình Quảng Ninh phủ, còn tốt trên đường gặp ta, lúc này mới không có phát sinh nguy hiểm gì, ngươi không biết, đầu này không chỉ có hung ác Sài Lang Hồ Báo, thậm chí một số Kiếp Phi ăn người đơn giản không nhả xương"

"Cảm ơn Lão Bá, ta, nhà của ta không có, cho nên ta mới ra ngoài, đi ra, tìm kiếm thân nhân, tìm kiếm nhà!"

"Đáng thương em bé, ngươi có thân nhân tại Quảng Ninh phủ sao?" Đánh xe lão nhân trên đường đi nói liên miên lời nhai, cũng làm cho Tô Lê tâm tình không tên tốt lên rất nhiều, liền ngay cả lời cũng nhiều một chút.

"Có lẽ vậy, có lẽ, còn phải lại hướng phía trước một số." Tô Lê nhắc xoay người lại, nhìn về phía trước hoàn toàn mơ hồ Thành Trì hình dáng nhẹ giọng nói.

Quảng Ninh phủ, so với Thanh Hà thành lớn không biết gấp bao nhiêu lần, trong đó trình độ náo nhiệt đơn giản không cách nào miêu tả, một phủ sáu thành, đã nói một cái phủ có thể so với sáu tòa thành to lớn, chỉ thịnh, cũng nói đúng lắm, một tòa phủ quản lý sáu tòa thành, liền lấy Thanh Hà thành, cũng là Quảng Ninh phủ sáu tòa thành thì bên trong nhỏ bé một tòa.

Quảng Ninh phủ, nhân khẩu mấy trăm vạn, liền ngay cả Tu Luyện Giả cũng là có bao nhiêu người, Tô Lê Lão Viễn liền thấy tòa kia nổi tiếng xa gần phủ vệ trên không Huyết Khí trùng thiên, muốn tới tu luyện người không ít, có lẽ, có người biết nói sao tiến về Bắc Hải lộ tuyến.

Nhìn núi làm ngửa chết, rõ ràng phủ vệ đang ở trước mắt, một trâu hai người quả thực là đi không đến, nhìn lấy bộ dáng, chờ đến chỗ cửa thành, chỉ sợ trời đều đã sáng.

Lão nhân gia đem trâu buộc tại trước xe, cùng áo mà ngủ, Tô Lê thì không tâm giác ngủ, mờ mịt nhìn lấy bầu trời đêm yên tĩnh.

Xuất thần nửa ngày, Tô Lê thở dài một hơi, muốn tìm được sư phụ Sư Thúc, tối thiểu nhất mình muốn triệt để cường hãn, lấy Cổ Tháp cái kia đáng sợ kiếm ý cùng thủ đoạn, địch nhân nhất định rất cường đại, cường đại ngay cả sư phụ nhóm đều không thể đối kháng, nếu mình tới Bắc Hải, tìm được Mai Khô, thật sự có cơ hội cứu ra các sư thúc sao? Có lẽ, ngay cả Bắc Hải đều đến không đến.

Thực lực, Tô Lê chưa bao giờ đối Tu Luyện từng có như thế tín niệm bất chấp, hãn phải cường đại hơn, hãn muốn Tu Luyện, không thể tổng lựa chọn trốn tránh, làm người hai đòi, nên trưởng thành.

Nhìn lấy trên xe bò ngủ cực kỳ ngon Lão Nông, Tô Lê ngồi xếp bằng, bắt đầu mấy tháng qua lần thứ nhất Tọa Thiền Tu Luyện.

Theo nhập định, một tia Huyền Nhi Hựu Huyền khí tức từ Tô Lê Đỉnh Đầu chậm rãi phát ra, dưới ánh trăng, xanh lục bát ngát lá cây nhẹ nhàng treo cùng Tô Lê Đỉnh Đầu chỗ đánh lấy Toàn Nhi, càng là theo Tô Lê một hít một thở, giữa thiên địa, từng tia từng tia nhìn bằng mắt thường không thấy Tinh Huy lấy cái viên kia Lục Diệp làm trung tâm, chậm rãi quán chú nhập Tô Lê trong thân thể, có chút huyền diệu.

Ngân bạch Nguyệt Quang vậy trên mặt đất, khắp nơi đều có côn trùng kêu vang thể lương bị ai gọi tiếng, tại đêm hương khí tràn ngập bên trong, một cái bướm bướm ực cánh, muốn bay hướng cái kia không trung chói mắt nhất địa phương, đủ kiểu nỗ lực, cuối cùng chỉ là một loại hướng tới mê luyến.

Một mỗi hãn, tựa hồ ở dưới bóng đêm thấy được nhất tôn thân ảnh, liền ung dung đi dạo bay đi, chỉ vì tìm tìm một cái tạm thời nghỉ ngơi chi địa.

Nhưng lại tại cự ly này thân ảnh lúc sắp đến gần lúc, liền ngay cả nó cũng không phát hiện, động tác của mình biến đến mức dị thường chậm chạp, trên dưới huy động cánh, trọn vẹn dùng hồi lâu, giống như bị thả chậm rất nhiều.

Ở trong mắt nó, chỉ có cái kia không ngừng tới gần thân ảnh, một mảnh công kênh Ô Vân lướt nhẹ tới, nửa chặn nửa che cùng cái kia Minh Nguyệt gặp thoáng qua, khoảng cách Tô Lê cách đó không xa nhỏ đường bên trong, treo ngược lấy một vầng huyết nguyệt. . .

Ngâm nộ muốn thả nộ hoa bên trên, tích tích trong suốt sáng ngời Lộ Châu lóe ra, nghịch ngợm từ cành lá bên trên xẹt qua, sáng sớm, phẳng phát toàn bộ thế giới là trong treo, ánh nắng xuyên thấu qua sương mù nhàn nhạt, chiếu rọi tại Tô Lê cao ngất kia bóng lưng bên trên.

Chậm rãi mở hai mắt ra, Tô Lê thỏa mãn ngửa mặt lên trời hú dài, một cổ khác khí tức từ nó quanh thân tản ra.

Tô Lê cúi đầu xuống, nhìn lấy nắm chắc Song Quyền, cảm thụ được Linh tàng trong phòng cái kia bảy đạo tinh máu màng, lòng tràn đầy kích động.

"Khai Huyết Thất Trọng!" Tô Lê làm sao cũng không nghĩ tới, một đêm Tọa Thiền, mình đã vậy còn quá nhanh liền tấn thăng làm Thất Trọng, nguyên bản còn tưởng rằng bởi vì chính mình tâm cảnh bất ổn nguyên nhân, lần nữa đột phá hẳn là còn kém chút hòa hâu, hãn hiện tại cảm giác cả người tràn ngập lực lượng.

Quảng Ninh phủ thật là chỗ tốt, nhân kiệt địa linh, Sơn Thanh Thủy Tú, liền ngay cả Thiên Địa linh khí đều như thế dồi dào, trách không được có nhiều như vậy Tu Luyện Giả tụ tập ở chỗ này nghỉ ngơi lấy sức, Tô Lê nhìn lấy cái kia đã rất tiếp cận bày thành, nhin không được tán thưởng nói.

"Tuổi trẻ Oa Nhi đúng vậy có sức sống, sáng sớm ngao một cuống hợm, đáng kinh ngạc lão đây mộng đẹp." Lão đây ngáp cười khanh khách từ trên xe bò, vuốt vuốt còn buồn ngủ lão mắt cùng tức giận nói.

Tô Lê vội vàng nói xin lỗi, cũng may Lão Bá chỉ là cùng Tô Lê nhìn trò đùa, đang dứt nuôi Lão Hoàng Ngưu về sau, theo Ngưu Mu xuất phát âm thanh, cái kia quen thuộc kệt kệt âm thanh lần nữa tiếng vọng tại trống trải ven đường. . .

Quảng Ninh phủ là thật lớn, Tô Lê ngồi trên xe, ngẩng đầu nhìn cái kia cực kỳ chấn nhiếp lực màu đen thành tường, trong lòng rung động tột đỉnh, Thanh Hà thành đơn giản cùng không có bất kỳ cái gì khả năng so sánh, chỉ là lấy thật lớn thành môn liền bỏ xa mấy con phố.

Vào thành về sau, trong đó phồn hoa càng là khó mà nói nên lời, như thế nào hồng trần, Tô Lê tu nhiều năm như vậy phạt, giờ phút này nhìn trước mắt phồn hoa cảnh tượng, đột nhiên có chút ngây dại.

Tô Lê xuống xe, cứ như vậy đứng ở cửa thành miệng, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trập trập thanh âm huyền ảo tranh nhau chen lấn chui lọt vào trong tai, xe ngựa lẫn tẩn, người qua lại như mắc cửi, các loại cực kỳ xuyên thấu lực gào to âm thanh, nương theo lấy ngựa hí huyết dài, nghe cao tung bay cửa hàng bảng hiệu Kỳ Xí vung lên tiếng, Tô Lê không biết tại sao, thỏa mãn nuốt hít một hơi.

Chân chính nhân thể phồn hoa, lẽ ra như thế.

Nhìn lấy từng tòa trang nhã cổ lâu, từng cái hoan thanh tiểu ngữ thân ảnh, hoặc cô uống, hoặc tụ hội, hoặc hành tẩu, không đồng nhất mà là!

Không biết tại sao, Tô Lê đột nhiên có cảm giác mà sinh, hiện lên trong đầu ra Liễu Vĩnh Nhất Thủ từ.

Khói liễu vẽ cầu, Phong màn thúy màn, so le 100 ngàn người nhà.

Vân thụ quần đề cát, sóng dữ quyền Sương Tuyết, Rãnh trời Vô Nhai.

Thành phố liệt Châu Ngọc, hộ doanh La Khi cạnh hào hoa xa xỉ!

Hiện tại đã vào thành, đương nhiên là cần nhét đầy cái bao tử lại nói, tăng thêm đi qua Thanh Hà thành, cảm thuộc tại một phần của mình, rờn rã năm ngàn lượng, hiện tại Tô Lê cảm giác mình như cái thổ hào, đầy người Tài Vận.

Thuận tay đem năm lượng bạc vụn còn tại trên xe bò, Tô Lê chân chính dung nhập Nhập Thế đến nay, lớn nhất trong thành trì, bất luận là ăn cơm vẫn là nghe ngóng tin tức, khách sạn thường thường là lựa chọn tốt nhất.

Tô Lê gạt tốt mấy con phố mới tìm được một gian thích hợp khách sạn, không phải là không có, mà là chỗ qua mỗi một gian khách sạn, bên cạnh hoặc là đối diện, đều có một tòa có một phong cách riêng Trà Lâu, đối với Trà Lâu, Tô Lê là chân chính có Tâm Lý ám ảnh, thật sự là không dám chạm vào rui ro.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Vương Điểm

Vừa mới tiến khách sạn, Điểm Tiểu Nhị lập tức đến đây, Tô Lê kinh ngạc phát hiện, tiểu nhị này vậy mà cũng có được Khai Huyết Nhất Trọng tu vi, cái này khiến Tô Lê không thể không cảm thán Quảng Ninh phủ cường đại.

"Khách quan là ở trọ vẫn là nghỉ trọ đây?" Thấy Tô Lê tới đây, Điểm Tiểu Nhị bồi tiếp bán lại cho người khác về mặt vui cười hỏi ý kiến hỏi.

"Ở trọ, một gian thượng phòng, mặt khác tranh thủ thời gian chuẩn bị một số cơm bữa ăn, không thiếu tiền." Tô Lê đem một lượng bạc vụn vứt cho tiểu nhị, Điểm Tiểu Nhị trở nên kích động.

"Tốt, thiên tử số ba giáp phòng một bộ, khách quan một vị nha!" Điểm Tiểu Nhị đem trên tay khăn lau hướng phía sau một dựng, nguyên bản khom người lập tức duỗi thẳng, chào hỏi hô nói.

Tô Lê ngẩng nhìn bốn phía, lại là phát hiện người đã không sai biệt lắm ngồi đây, có ít người trên thân lại mang theo một cổ nòng đậm sát khí, đó là chỉ có lâu dài hành tẩu tại kề cận cái chết người mới có thể hình thành.

Tiểu nhị lĩnh Tô Lê bên trên lầu hai, ở trong phòng tìm tới một chỗ bàn trống, một lát sau, các loại chưa từng thấy qua mỹ thực cùng rượu từng cái bên trên toàn.

Tô Lê đã đợi không kịp chạy, tại mọi người gạt mình dưới ánh mắt, bắt đầu ăn như gió cuốn mây tan tướng.

Thật là tâm tình tốt, ăn mà nà hương, một bàn đồ ăn, mặc kệ thức ăn mặn, đều là một cái vị, Tô Lê vỗ vỗ cái bụng, thật dài đánh một cái nấc, chớp chớp hàm răng lưu lại xương cá, hải lòng sách sách miệng.

Cơm nước no nê về sau, Tô Lê lúc này mới phát hiện, tại cách đó không xa, có một cái Thuyết Thư Nhân chính mặt mày hơn hờ kể cái gì, thỉnh thoảng còn loay hoay mấy cái buồn cười động tác, nhắm trúng chúng nhân tiếng quát không ngừng.

Tô Lê cẩn thận nghe hai câu, không khỏi một trận cười khở, cái kia ăn mặc trường quái Thuyết Thư Nhân, nói chính là Tôn Ngộ Không ba đánh Bạch Cốt Tinh, hẳn quả thực không nghĩ tới, mình một cái cố sự, lại nhưng đã truyền đến Quảng Ninh phủ, thật có thể nói là là thanh danh lan xa nha, hẳn hiện tại cân nhắc muốn hay không đi ra phía trước, sau đó lòng đầy cảm phần đòi hỏi Bản Quyền Phí.

"Sau đó thì sao, cái kia Tôn Ngộ Không đi đâu?"

"Đúng nha, mau nói, mau nói, gia là có tiền, không thể thiếu người."

"Nhanh lên nha, cái này đều mấy lần, mỗi lần nói đến đây, một câu xin nghe hạ hồi phân giải liền xong việc, người hôm nay dám nói câu nói này, Bản Thiếu Gia phé bỏ người."

"Đôi Đầu, Lão Tử đều nghe người nói không ít ba lần lần sau, lúc nào là kích cỡ."

Theo ùng ục ục khắp nơi trên đất tiền bạc bị ném ra ngoài đi, mọi người đều là đứng lên, từng cái ma quyền sát chương, người kể chuyện kia sắc mặt trong nháy mắt vàng như nền, hai cổ run run, dọa đến ngay cả cái kia tiền thưởng cũng không dám xoay người lại nhặt, run rẩy miệng, dứt khoát vừa hạ quyết tâm, bắt đầu thêu dệt vô có.

Tô Lê nghe nghe thực sự nghe không nổi nữa, cái gì Sa Hòa Thượng sau cùng cũng rời đi, Trư Bát Giới cùng Bạch Cốt Tinh vừa thấy đã yêu, muốn là dựa theo hần nói như vậy xuống dưới, không dùng đến mấy hiệp, « Tây Du Ký » cũng liền kết thúc, còn lấy cái gì trải qua.

Quả thật đúng là không sai, có ít người đã mặt lộ vẻ bất thiện cầm lên nắm đấm trái cây, hàm răng cắn đến cạc cạc vang.

Tô Lê đứng dậy rời đi quán rượu, nương theo lấy một trận xin tha kêu thảm, Tô Lê hiểu ý cười một tiếng.

"Bản Quyền Phí cũng không muốn rồi, quyền đương người tiền thuốc!"

Tô Lê vừa bước ra quán rượu, một trận kinh thiên tiếng hô để hần đột nhiên ngừng bước, theo chúng nhân kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lại, Tô Lê cũng là kinh đến mức há hốc mồm.

Lam cực kỳ tinh khiết trên bầu trời, một điểm đen dần dần biến lớn, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại đỉnh đầu của mọi người, đó là một thốt trắng có chút không tương nổi Ryuma, màu bạc Độc Giác, duyên dáng cánh chim, tại tầng thêm cái kia như bảo thạch Lam Nhân, đơn giản như là Thần Vật.

Nhưng giờ phút này hấp dẫn người nhãn cầu lại không phải nó, mà là trên lưng nó Nam tử, một thân hoa lệ ngoại trang, xanh nhạt hạng bạc mảnh hoa văn ngọn nguồn cảm phục, mảng lớn Liên Hoa văn tại áo trắng bên trên nhược ảnh nhược hiện, một sợi tơ thắt đen như mực sợi tóc, cả người lộ ra cực kỳ anh tuấn.

Mà tại phía sau hần, thì là đồng dạng vô trang đầy đủ sáu tên áo giáp màu đỏ ngòm kỵ sĩ, không thấy khuôn mặt, thấy chỉ có vô tận sát khí, bọn hần tựa hồ lấy phía trước Nam tử cầm đầu, trang nghiêm túc mục từ chúng nhân Đỉnh Đầu bay qua.

...

"Nghĩ không ra truyền ngôn lại là thật, cái này Vương Diễm cũng quá không giữ được bình tĩnh đi,

Mỗi lần tới đều hiển hách một phen, giống như sợ người khác không biết giống như." Ngay tại Tô Lê kinh ngạc vạn phần, cảm thán Tạo Vật Chủ thần kỳ lúc, bên cạnh một thanh âm không hài hòa nói một mình nói.

Tô Lê xoay người lại, lúc này mới chú ý tới bên cạnh có một vị người mặc Nho Trang Nam tử, chính nhất mặt không phần nhìn chăm chăm cái kia đi xa thân ảnh.

Tô Lê lần đầu tiên liền nhìn người nọ có Khai Huyết Ngũ Trọng tu vi, khí huyết cũng là mười phần hùng hậu, nhìn ra, tại con đường tu luyện, hần là hạ túc Công Phu, không có chút nào trình độ.

Hần cũng cảm ứng được Tô Lê chú ý, xoay đầu lại nhìn thoáng qua Tô Lê, trong nháy mắt liền hướng Tô Lê vẻ mặt tươi cười chấp tay.

"Gặp qua đạo hữu!"

Tu Luyện Giả cùng Tu Luyện Giả trên người Huyết Khí có thể lẫn nhau cảm giác, chỉ là ai mạnh ai yếu thôi, hần cũng là cảm ứng được Tô Lê giống như hần là Tu Luyện Giả, thậm chí Huyết Khí càng thêm hùng hậu, cho nên bắt chuyện nói.

Tô Lê hoàn lễ: "Không biết các hạ vừa rồi nói Vương Diễm đến cùng là chuyện gì xảy ra? Tiểu đệ mới tới quý địa, đối với cái này chỗ rất xa lạ, mong rằng Huynh Đãi giải thích một hai, miễn cho mơ hồ đập vào Quý Nhân."

"Để nói dễ nói, vừa rồi cười ngửa bay qua chính là ngũ đại thượng tông một trong Huyết Nguyệt Tông, bên trong cường giả vô số, cũng là khoảng cách Quảng Ninh phủ gần nhất tông phái.

Tục truyền nói, Huyết Nguyệt Tông một vị trưởng lão cùng Lão Thành Chủ là nhiều năm hảo hữu chí giao, mấy tháng trước, vị trưởng lão kia mang theo Kỳ Tôn tử, cũng chính là ban này vị, tới bái phỏng, ai ngờ cái kia Vương Diễm vậy mà coi trọng Lão Thành Chủ duy nhất Tôn Nữ Nhi, không phải sao, mỗi tháng đều điều vô dương oai tới một lần, sợ người khác không biết hần coi trọng Thành Chủ tôn nữ, nghe nói Lão Thành Chủ tôn nữ lớn lên cực kỳ xinh đẹp, chỉ tiếc ta đều không có gặp một lần." Nam tử nói sau cùng, gương mặt đáng tiếc.

Tô Lê nghe xong cười một tiếng, còn tưởng rằng là cái khác cái đại sự gì, nguyên lai chỉ là dừng chuyện của người ta, cùng mình căn bản không có gì liên quan nha.

"Đúng rồi, người biết Bắc Hải đi như thế nào sao?" Tô Lê mang thử một lần tâm tình đột nhiên hỏi.

"Bắc Hải?" Nam tử nghe xong, có chút cổ quái nhìn về phía Tô Lê.

"Thế nào, ta nghe nói Bắc Hải thế nhưng là Tu Luyện Giả nơi phát nguyên, nơi đó cường giả đơn giản nhiều vô số kể, ta từ nhỏ đã lệ chi trở thành cường giả, có lẽ, nơi đó hẳn là thích hợp ta."

Tô Lê mặt chân thật đáng tin, mặt mũi tràn đầy kích tình, nhìn Nam tử khẽ giật mình khẽ giật mình, quả nhiên, cùng mình đoán, đây là đâu một cái Phú Gia Tử Đệ trộm chạy đến a.

Bất quá đối với Tô Lê lý tưởng, Nam tử vẫn là đưa cho khẳng định, mình năm đó có lẽ giống như hắn, chỉ là không biết lúc nào mất đi nội tâm trọng yếu nhất đồ vật, con đường tu luyện, đơn giản quá khó khăn.

"Ha-Ha, tiểu huynh đệ, ta rất kính nể ngươi, bất quá, nói thật, Bắc Hải ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá, cái này Quảng Ninh phủ đặt chân nơi đây đã ước chừng hơn ngàn năm, đối với Bắc Hải hẳn là có chỗ ghi chép, có lẽ, tại người thành chủ kia phủ Bảo Khố, liền giữ lại tiến về Bắc Hải bản đồ cũng khó nói nha, vừa vặn cái kia Vương Diễm hôm nay tới, nói không chừng bởi vì khoản đãi, phòng vệ lời lòng cũng khó nói nha, Ha-Ha. . ."

Nam tử cùng Tô Lê nhìn lấy trò đùa nói, thật tình không biết Tô Lê được nghe lại về sau, con mắt bỗng nhiên sáng lên.

Đúng nha, vì cái gì không đến Thành Chủ Phủ đi một chuyến đâu, chỗ nào cố nhiên phòng ngự sâm nghiêm, nhưng là chính như Nam tử nói, có lẽ, đêm nay đúng vậy một cái cơ hội.

Tô Lê cảm kích hướng về Nam tử nói lời cảm tạ, tại Nam tử ánh mắt kinh ngạc hạ dung nhập trong dòng người.

"Hắn sẽ không thực có can đảm đi Thành Chủ Phủ đi, cũng không khả năng, nghe nói, cái kia Lão Thành Chủ nhưng là có Linh Huyền Cảnh tu vi, lại thêm chúng nhiều cường giả, đơn giản vậy Long Đàm Hồ Huyết, đã từng có bao nhiêu người muốn đánh Thành Chủ Phủ chủ ý, đến sau cùng còn không phải trở thành một đầu thi thể, năm năm trước treo ở cửa thành ba vị Linh Huyền Cảnh thi thể, đến bây giờ suy nghĩ một chút đều sợ hãi." Giải xương tựa hồ nghĩ đến cực kỳ đáng sợ sự tình, không kiềm hãm được sợ run cả người, nói một mình rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Đồng hành

Đêm nay ánh trăng đơn giản quá tốt rồi, không thấy một tia Hạo Nguyệt Phồn Tinh, mặc Dạ Hành Y Tô Lê nhìn không được mừng rỡ nói.

Quảng Ninh phủ Phủ Chủ đơn giản quá dễ tìm, cái kia khí thế bàng bạc hắc thiết môn, khí thế rộng rãi cao cường, nhất là cái kia băng hiệu bên trên to lớn 'Phủ vệ' hai chữ, đã yết kỳ nó chân chính tồn tại.

Thành Vệ phủ đêm nay lại là lạ thường bình tĩnh, xem ra vị này Vương Diễm lui tới nhiều lần, đã nhắm trúng Chủ Nhân Gia không kiên nhẫn được nữa, Tô Lê đột nhiên có chút Vương Đồng tình lên Vương Diễm, nói thế nào cũng phải nhiệt nhiệt nháo nháo, như thế một bộ âm u đầy từ khí cảnh tượng, mình làm sao ra tay nha.

Tô Lê tại từ quan sát kỹ chỉ chốc lát về sau, xác định chung quanh không có người nào, một cái Túng Vân Thê liền leo tường mà qua, mũi chân nhập Lạc Diệp, không mang theo mây may âm thanh.

Không biết là bởi vì Thành Vệ phủ người quá mức từ tin còn là thật không ai dám chỗ này giường oai, Tô Lê thận trọng tiến lên, vậy mà rất ít đụng phải tuần tra ban đêm người, ngẫu nhiên đi qua một hai cái, cũng là hi hi ha ha đánh cười, nhìn cũng không nhìn liền ở bên cạnh góc tối bên trong Tô Lê.

Đương nhiên, tiếp xuống đúng vậy Tô Lê khóc không ra nước mắt, ba canh giờ, ròng rã ba canh giờ nha, Tô Lê sừng sốt vòng quanh cái kia lít nha lít nhút hành lang gấp khúc tại vòng quanh, hẳn không rõ, vị thành chủ này đến cùng là như thế nào lục lọi mò hôi nước mắt nhân dân mới xây như thế một tòa có thể so với mẹ cung phủ đệ, hẳn không có việc gì xây nhiều như vậy hành lang gấp khúc làm gì, còn tất cả đều là giống nhau như đúc, khiến cho Tô Lê sau cùng im ắng Trương Trứ Thủ Trảo ngựa mặt lên trời khóc ròng, roi lệ ngăn làm được tại mỗi một cái hành lang gấp khúc làm tiêu ký.

Không biết là bởi vì chủ quan vẫn là Tô Lê che giấu tốt, tại trải qua mấy nơi lúc, Tô Lê rất rõ ràng có thể cảm nhận được chỗ hắc ám cái kia bàng bạc Huyết Khí, tựa hồ rực rạch lửa như núi, một điểm liền bạo.

Đây tuyệt đối là đã vượt qua Khai Huyết cảnh cường giả đang thủ hộ, Tô Lê không dám chạm vào lông mày, nhìn một chút cũng không giống là thương khó loại hình địa phương, liền Lão Viễn liền lặn đi mà đi.

Tô Lê chuyển đầu linh choáng hoa mắt, một bên tìm một bên đem Lão Thành Chủ ngắm toàn bộ, sau cùng quần một chỗ chuồng ngựa chỗ, nhìn lấy cái

kia vài đầu uy phong lẫm lẫm thần mã, Tô Lê trông mà thèm chảy nước miếng, nhưng hắn biết nói, những này thần mã đều sớm đã bên trong thuần phục, hơn nữa còn cực thông nhân tính, vì không cần cưỡi kinh mã, Tô Lê đành phải âm thầm rời đi.

Sau cùng rốt cục tìm được một chỗ nơi tốt —— nhà bếp, ban đêm nhà bếp ngược lại là có mấy cái Đầu Bếp, tại Tô Lê cảm giác bên trong, Đầu Bếp không có mặc dù không có bước vào tu hành, nhưng từng cái toàn thân tinh khí phát ra, hẳn là tu hành cái gì thể tục Luyện Khí Công Pháp, từ một điểm này nhìn ra, Thành Vệ phủ vẫn là có nhất định thực lực.

Đắn độn u mê đi dạo nửa đêm bên trên, Tô Lê đích thật là đói bụng, thận trọng né qua đầu bếp kia, Tô Lê một cái xoay người liền nhảy vào nhà bếp, nhìn lấy trên thớt bày cực kỳ tinh mỹ mỹ thực, Tô Lê nước bọt ào ào chảy ròng.

Lớn địa phương người liền ưa thích ban đêm Cật Dạ Tiêu, không biết là thật đói vẫn là một chủng tập quán, Tô Lê dùng sức nhún nhún cái mũi, cũng nhịn không được nữa, giật ra y phục, liền hướng trong ngực nhét, các loại điểm tâm cả đám đều cầm chút, nghe được có âm thanh truyền đến, vội vàng miệng bên trong nhét một khối, trong tay bắt một nắm lớn.

"Meo!" Tô Lê nghẹn thẳng ợ hơi, miễn cưỡng gạt ra một tiếng mèo kêu, sau đó tiện tay lật ngược mấy cái món ăn, nhảy mà ra, thân ảnh vừa mới biến mất hắc ám liền truyền đến Đầu Bếp tê tâm liệt phế tiếng rống giận dữ.

"Đáng chết mèo hoang, ta muốn lột da của ngươi ra. . ."

Không biết lúc nào, mặt trăng lặng lẽ từ sau mây boi đi ra, Tô Lê vừa đi vừa ăn lấy điểm tâm, lười biếng ngáp, đáng chết Thành Vệ phủ, lại đem hắn cho đi dạo một vòng, xem ra tối nay là không tìm được, vẫn là rút lui trước a , chờ về sau làm đủ bài tập, đem Lộ Tuyền Đồ tìm xong lại đến.

Lần sau đến nhất định phải tại mỗi một cái hành lang gấp khúc bên cạnh vùng đi tiểu, sau đó lại viết xuống 'Bản Thiệu Gia từng du lịch qua đây, ' tức chết người cái này Phá Thành chủ.

Tô Lê âm thầm đắc ý, chuẩn bị trở về rút lui, lại đột nhiên phát hiện không biết lúc nào, chung quanh dò xét nhiều người, hơn nữa còn là từng cái cầm trong tay trường đao Cẩm y nhân, cực kỳ giống Minh triều Cẩm Y Vệ, mà lại mỗi người tán phát khí tức đều là Khai Huyết cảnh, từ nhất đến ngũ trọng không giống nhau.

"Chẳng lẽ là phát hiện ta rồi?" Tô Lê sắc mặt không ngừng biến hóa, biết nên rời đi,

Bằng không bị bắt liền triệt để xong.

Thận trọng né qua dò xét người, Tô Lê cũng không biết vây quanh nơi đó, lại gặp lấy xuất hiện trước mặt một tòa Ngũ Tầng cao tới lâu, nơi này so sánh với địa phương khác mà nói, dò xét người ít nhất, mà lại bên trong tựa hồ không có người nào.

Loảng xoảng bang!

Đúng lúc này, từ Tô Lê trái phải sau đều truyền đến từng đội từng đội tuần tra ban đêm người tiếng bước chân, Tô Lê ngấm bực mình là cái Dân mù đường, tìm không thấy đường đi ra ngoài, hiện tại chủ yếu nhất sự tình đúng vậy né qua những này tuần tra ban đêm người.

Bằng không, tiên tiến nhập nhà này lâu, ở bên trong đối đãi nó một ngày, dù sao trong ngực điểm tâm đủ hắn kiên trì một ngày , chờ trời tối ngày mai trở ra, cũng không tin tìm không thấy nhà kho.

Chi ~

Nhẹ giọng đẩy ra nặng nề cửa gỗ, Tô Lê lóe lên mà vào, quay người nhắm lại, xuyên thấu qua trên cửa giấy dán cửa sổ, trông thấy ba đội tuần tra ban đêm người giao nhau mà qua, cũng không có người đến lục soát nơi này, Tô Lê rốt cục thở thật dài nhẹ nhõm một cái, xoay người lại một sát, lại là giật mình.

Bởi vì ở trước mặt hắn, là lít nha lít nhít giá sách, bên trên bày đầy phong phú văn bản, Tô Lê run rẩy bờ môi, trong nháy mắt lần nữa lệ rơi đầy mặt.

Thượng Thiên giết dây nha, thật là son cùng thủy phục nghi không đường, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn nha, những sách này bên trong nhất định có ghi chép Trung Châu sự tình, thậm chí có Lộ Tuyền Đồ cũng khó nói, Tô Lê run rẩy bờ môi, hung hăng cắn một cái điểm tâm, cầm điện thoại di động lên, mở ra Thiêm Quang Đăng chiếu sáng lật xem.

Thư Hải thật là chỗ tốt, vô luận cỡ nào tâm khô, làm người toàn thân toàn ý bước vào nơi này, hết thấy tâm cảnh đều biến đến mức dị thường tương hòa.

Nghe cái kia nhàn nhạt mùi mực, giá gỗ mộc nát hương, đều để người dị Thường Thư Tâm, Tô Lê rất hưởng thụ cái này loại trong màn đêm bình an, cũng như Thanh Sơn Cổ Tháp như vậy, chỉ tiếc, không trở về được nữa rồi, lưu lại chỉ có cái kia bí ai hồi ức.

Tô Lê bỏ ra một canh giờ đại khái lật xem tầng thứ nhất các loại giá sách, cơ bản đều là một số vô dụng tạp ký, bắt đầu đi, đành phải lên Đệ Nhị Tầng.

Đệ Nhị Tầng so với tầng thứ nhất, rõ ràng ít đi rất nhiều, đại khái chỉ có một nửa trái phải, thời gian không được người, Tô Lê phải nắm chắc tìm tới manh mối mới là.

Ngay tại Tô Lê chuyển qua tầng thứ nhất giá sách lúc, đột nhiên Thân Thể mãnh liệt cương, khí huyết cuộn cuộn ở giữa, trong nháy mắt làm xong Chiến Đấu chuẩn bị.

"Ai?"

"Ai?"

Hai âm thanh gần như đồng thời vang lên, cách xa nhau không đến tam tầng giá sách đứng không chỗ, đồng dạng một tên thân mang Dạ Hành Y thân ảnh bị đột nhiên xuất hiện Tô Lê cho giật nảy mình, cũng là một tay hướng về phía trước, hai chân sau này gấp trùng, tùy thời chuẩn bị giao thủ cùng triệt thoái phía sau, toàn thân khí huyết phát ra, chính là cũng là một tên Khai Huyết thất trọng cường giả.

Hai người tựa hồ cũng không nghĩ tới, ở chỗ này lại có thể gặp phải đồng hành.

Kết mượn nhờ ánh trăng, Tô Lê phát hiện, người đối diện ảnh tuy nhiên ăn mặc Dạ Hành Y, nhưng lại bị phác hoạ một dị thường uyển chuyển, nhất là trước ngực hai đoàn Thịt ba chỉ, lại thêm vừa rồi tiếng quát, rất rõ ràng đối phương là một nữ tử.

"Tặc?"

Tô Lê không dám có chút phớt lờ, dù sao hiện tại mình vị trí hoàn cảnh liền không ổn định, nếu là cùng đối diện ngang nhau tu vi đánh nhau, không muốn bị bại lộ đều không dễ, đành phải hạ giọng hỏi.

"Đồng hành?"

Hai người tựa hồ cũng thờ dãi một hơi, nhưng Tô Lê làm sao nghe được đối diện ngữ khí tràn đầy một cỗ áp lực cảm giác hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Người làm gì!

Xuýt!

Tô Lê làm một cái cái ra dấu im lặng, đối diện mặc dù che mặt, cũng là đem ngón trỏ đặt ở trước miệng, tỏ ra hiểu rõ.

Không có can thiệp lẫn nhau, người trộm người, ta lấy ta.

Thiên hạ làm tặc làm sao khổ khó xử làm tặc, đồng dạng là tặc, hơn nữa còn trộm được cùng một nhà, vậy đơn giản là duyên phận, chỉ hy vọng đừng phức tạp thuận tiện.

Tô Lê chân sau không để lại dấu vết lui ra phía sau, cũng làm một cái ngai dấu tay xin mời, đối diện liên tục gật đầu, tỏ ra là đã hiểu, biến mất cùng trong bóng tối.

Tô Lê thờ dãi nhẹ nhõm, hẳn hiện tại triệt để có lý do hoài nghi toà này hữu danh vô thực Thành Chủ Phủ, đề phòng như thế thư giãn, mình cá lợt lợt còn chưa tính, những người khác làm sao cũng có thể như thế dễ như trở bàn tay tiến đến, hơn nữa còn bị sờ đến nơi này.

Vì phòng ngừa biến cố, Tô Lê cầm điện thoại di động đành phải nắm chặt thời gian đọc qua, nếu như bây giờ không có liên lạc tức rời đi, miễn cho nom nớp lo sợ, nhất là bên cạnh còn có một cái không Bom Hẹn Giờ, vạn không cẩn thận đem người dẫn tới, vậy coi như là một trào bất hai, mà lại mình vẫn là mua một tặng một.

Tô Lê rất nhanh lật xem hai hàng giá sách, ngay tại hắn lo nghĩ cầm lấy một bản hiện ra Hủ Khí sách vở lúc, mượn nhờ điện thoại di động Thiểm Quang Đăng phản xạ, đối diện đột nhiên toát ra một đối diện ra sâu kín song đồng.

"Má ơi!" Tô Lê dọa đến hét lên một tiếng, sau đó trong nháy mắt che miệng mình, trái phải tứ phương, sợ hãi bị người nghe thấy vang động.

"Người tốt!"

Sách khe hở về sau, cặp mắt kia chớp chớp, tựa hồ đối với Tô Lê trong tay phát sáng đồ vật cực kỳ hiếu kỳ, con mắt không nháy một cái nhìn chăm chăm nó nhìn, nhưng không nghĩ tới Tô Lê sẽ có phản ứng lớn như vậy, thối phù một tiếng nở nụ cười, sau đó chào hỏi một tiếng.

Nghe thanh âm kia, Tô Lê lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, che cùng với chính mình trái tim nhỏ chậm rãi ngồi chồm hổm trên mặt đất.

"Ta nói đồng hành, hơn nửa đêm sẽ dọa người ta chết khiếp, nhất là hai ta còn thấp thỏm không yên, ta nói người có phải là cố ý hay không, nếu là rước lấy người, ta trước tiên liền đem người khai ra đi." Tô Lê cực độ oán giận nói.

"Há, có lỗi với nha!" Giá sách Hậu Truyện đến cái kia nữ đạo tặc áy náy âm thanh, sau đó bước nhẹ vòng qua giá sách, xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, muốn khoảng cách gần quan sát cái kia phát sáng pháp bảo, lại bị Tô Lê mấy lần thu vào trong lòng.

"Người là đến trộm cái gì?" Thấy Tô Lê thu bảo bối, nữ tử một trận tiếc hận, mặc dù che mặt, nhưng âm thanh có chút êm tai, có điểm giống Xuân Phong dưới mái hiên, cái kia thanh thúy Phong Linh âm thanh, để cho người nghe rất là dễ chịu.

Tô Lê vội vàng làm hư thanh, ra hiệu nói chuyện nói nhỏ chút, nữ tử kia cũng là cực kỳ phối hợp, cũng là xuyt xuyt.

"Xin chú ý người Tu Từ, không phải trộm, là mượn, mượn người hiểu không, mượn là phải trả, cả hai là có bản chất khác biệt, người cũng đừng vũ nhục ta." Tô Lê càng cảm thấy mình chung quanh không an toàn, chỉ muốn tranh thủ thời gian kết thúc, rồi đi nơi đây.

Cái kia nữ đạo tặc tựa hồ cũng không sợ Tô Lê, thậm chí còn có một số cao hứng, theo Tô Lê đứng lên, không ngừng đọc qua giá sách, theo thật sát sau lưng, lộ ra hứng thú dạt dào.

"Tốt a, người muốn trộm . . Cái kia mượn cái gì? Nói không chừng ta có thể giúp người cùng một chỗ tìm." Cái kia nữ không buông tha truy hỏi.

"Không cần!" Tô Lê gương mặt không kiên nhẫn, vừa nói vừa không ngừng dò xét ngoài cửa.

"Người xem thường người, ta tới nơi này nhiều lần lắm rồi, đơn giản xe nhẹ đường quen, không có ta không biết, người không nói làm sao biết ta không biết?" Nữ tử tựa hồ cảm thấy có chút bị người coi thường, ngữ khí không phần.

"Ta nói đại tỷ, hai ta là tới làm gì tới, làm tặc nha, người trộm người, ta cho ta mượn, người nói người lão quán lấy ta làm gì?" Tô Lê hiện tại cảm giác cả người đều kéo căng thật chặt, hẳn luôn cảm giác bên cạnh vị này đồng hành sẽ hỏng việc, sợ có một chút sai lầm nhỏ liền sẽ toàn quân bị diệt.

Tốt xấu người nếu là Khai Huyết nhất nhị trọng, trực tiếp gõ bắt tình ném ở chỗ này, chờ trời đã sáng cho mình bị oan ức, nhưng đối phương tu vi không kém mình chút nào, có can đảm độc xông Thành Chủ Phủ, không có một chút áp đáy hòm đều không có ý tứ đến, người nói tự mình động thủ, làm ra chút động tĩnh đến, không phải gây phiền toái cho mình à.

Cho nên, đánh cũng đánh không được, mắng cũng chửi không được,

Hết lần này tới lần khác đối phương còn giống kẹo da trâu giống như quần cùng với chính mình, hỏi lung tung này kia, đại tỷ a, người có biết không hai ta thời gian đều là có hạn.

"Người, người làm sao biết ta là nữ?" Cái kia Nữ Tặc nghe nói Tô Lê gọi mình đại tỷ, trong nháy mắt liên tiếp lui về phía sau, gương mặt khẩn trương cùng không thể tưởng tượng nổi.

Tô Lê khí mất trọn trắng, tay run run đem vừa mới cầm lấy một quyển sách trả về chỗ cũ, sau đó xoay người lại, một chút tiếp cận trước ngực nàng.

Nữ tử nghi hoặc nhìn Tô Lê, sau đó thuận ánh mắt nhìn.

"A ~ "

Theo một tiếng phá vào mây trời thét lên, Tô Lê dọa đến trực tiếp khễ run rẩy, dưới chân Liên Hoa Tốc Biến, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại nữ tử trước người, một tay bịt miệng.

Có lẽ là bởi vì nữ tử bị kinh sợ dọa, tăng thêm Tô Lê trùng kích lực, nữ tử lui lại ở giữa trực tiếp khuyh đảo, Tô Lê sợ lại làm ra tiếng vang, một cái tay che nó miệng, một cái tay khác chặn ngang đưa nàng ngăn chặn, song phương cứ như vậy lấy một loại cực kỳ mập mờ phương thức định trụ.

Nữ tử song nước mắt rung rung, không thể tin nhìn lấy gần trước người nam tử xa lạ, mà nam tử kia thì càng căng thẳng hơn, nghiêng lỗ tai, không nhúc nhích nghe bên ngoài Đông Kinh.

Loảng xoảng bang!

Đúng lúc này, bên ngoài mà vừa vặn có hai đội Tuần Sứ đội ngũ bỗng nhiên dừng lại, cái kia rít lên một tiếng trong nháy mắt dẫn kinh động sự chú ý của mọi người.

Đi ở phía trước đội trưởng tay trái đột nhiên nâng lên, ra hiệu dừng lại, sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn lấy tầng kia tối lâu.

"Đội, đội trưởng, làm sao bây giờ?" Bên cạnh một người rướn cổ lên nghe ngóng, nhỏ giọng hỏi.

"Còn có thể làm sao? Giả bộ như không nghe thấy, tiếp tục dò xét!"

"Vâng, đội trưởng, thế nhưng là nếu như. . ."

"Không có nếu như, Tiểu Thạch, người là theo chân ta lâu nhất, đại tiểu thư âm thanh người cũng không phải nghe không hiểu, tiểu thư từ nhỏ đã ưa thích Hành Hiệp Trung Nghĩa, ngày ngày mơ ước độc thân xông xáo giang hồ, nhất là cái kia Vương Diễm năm lần bảy lượt đến phiền nhiễu tiểu thư, càng thêm kiên định tiểu thư xông xáo quyết tâm.

Người khó quên, hai tháng trước mấy vị đội trưởng, chính là bởi vì cái kia Vương Diễm tới, tiểu thư trốn đến nhà này tới trong lâu, làm ra tiếng vang, sau đó đội trưởng xông vào, người chưa bắt được, bị bởi vì phòng thủ không làm mà triệt tiêu chức vụ.

Hiện tại cái kia đáng giận Vương Diễm lại tới, ta đã sớm ngờ tới tiểu thư sẽ tới nơi này tránh né, người nói chúng ta nếu như xông vào, đến lúc đó là bắt vẫn là không bắt, không bắt, là thất trách, vạn nhất bắt được lời nói, người suy nghĩ một chút sau nếu. . ." Dẫn đầu đội trưởng nói đến chỗ này, mình liền không khỏi rung mình một cái.

Người bên cạnh cũng là liên tục xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu, thăm hồ may mắn, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua đối diện Tiểu Lâu, gang tác Địa Ngục nha!

Theo lâu bên ngoài tuần tra ban đêm đội ngũ rời đi, Tô Lê thờ thật dài nhẹ nhõm một cái, lúc này mới xoay đầu lại, nhìn lấy trong ngực nữ tử, nghe cái kia nhân nhạ mùi thơm, phương mới ý thức tới hai người xấu hổ.

Nhưng hẳn thực sự không yên lòng, vạn nhất cái này buông ra nữ tử, lại đến rít lên một tiếng, nhất định sẽ đem vừa mới rời đi tuần tra ban đêm người lần nữa cho dẫn trở về.

Nữ tử Thân Thể khẽ run, đã lớn như vậy còn là lần đầu tiên bị một cái nam tử xa lạ khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, hẳn hiện tại, vậy mà quên đi bản năng giãy dụa, cả người có chút mộng.

Tô Lê nhìn lấy cặp kia lệ uông uông Bò Đào mắt, giờ phút này cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Nhìn nữ tử kia ô ô lấy, tựa hồ nói ra suy nghĩ của mình, Tô Lê trầm mặc một hồi nói: "Ta, ta buông tay ra người đừng kêu, nếu như người đồng ý liền nháy hai lần mắt, không đồng ý liền nháy một chút mắt, " Tô Lê lấp bấp nói.

Ô ô ~

Trong ngực người không chút do dự, nhanh chóng chớp hai lần mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Mục Nhân Nhi

Tô Lê do dự, chậm rãi buông ra, nữ tử kia quả nhiên không tiếp tục gọi, Tô Lê ngay cả vội rút thân, ai ngờ nữ tử kia bị Tô Lê như thế co lại thân, ba một chút liền ngã tại trên ván gỗ.

Tô Lê một trận kinh ngạc, nữ tử kia cũng mộng, sau đó không dám tin nhìn trước mắt người, dù nói thế nào, người cũng phải chờ ta đứng ngay ngắn lại buông tay nha, nói thế nào buông liền buông nha?

"Thật xin lỗi!" Lần này là Tô Lê sớm xin lỗi, hẳn giờ phút này cũng có chút lúng túng, ngay cả hai tay cũng không biết để vào đâu.

"Người ——" nữ tử kia xoát một chút giạt xuống trên mặt khăn che mặt, một cái Tú vận may chỉ run, chăm chú chỉ Tô Lê.

Mượn nhờ朦胧 lung Nguyệt Quang, Tô Lê đối tại nữ tử trước mắt bề ngoài là triệt để sợ ngấy người, nữ tử kia hai con người như nước, giờ phút này lòng đầy cảm phần, lại có chút xinh xắn đáng yêu, nhất là da trắng nõn nà, tuyết trắng bên trong lộ ra phấn hồng, rất là vậy người trong lòng, linh lung cái mũi, nhân nhạ môi son, đơn giản xinh đẹp không gì sánh được nha.

Tô Lê không còn dám tới đối mặt, tâm lý không ngừng mặc niệm lấy Sắc tức thị Không Không tức thị Sắc, Khô Lâu loại hình.

Nói thật, cổ đại nữ tử vẻ đẹp, là thật có một loại khác biệt vị đạo, mặc kệ là lúc trước Hồ Tiểu Nhu vẫn là nàng bây giờ, đều phẳng phất có một loại thiên nhiên Xuất Trần cảm giác, thật giống như trong hồ nước cái kia nọ hoa chớm nở Hà Liên, thủy diễm ướt át, ra nước bùn mà không nhiễm, rửa thanh sóng gợn mà không yêu, đẹp không sao tả xiết.

Nữ tử kia chỉ nửa ngày, sau cùng đối với như thế cực phẩm người thực sự tìm không ra cái gì có thể hình dung, cũng mặc kệ Tô Lê biểu lộ, hung hăng tại

mình ngoài miệng xoa xoa, lại khẽ nhả như lan, thử một chút, lông mày cau lại, vội vàng từ trong tay áo lấy ra một đầu khăn tay xoa xoa.

Tô Lê đầu lĩnh bên trên đã tại bắt đầu bốc khói, tay không để lại dấu vết nhanh chóng hướng cái mũi người người.

"Có thú vị như vậy sao?"

"Uy, tiểu tử, ngươi cũng dám chiếm Bản Tiểu Thư tiện nghi, nói, làm thế nào chứ?" Nữ tử kia xem ra cùng Tô Lê tuổi tác không sai biệt lắm, giờ phút này thu tay lại khăn, hai tay chống nạnh, nghiêm mặt, một bộ lão khí hoành thu đáng vẻ đề đang chuẩn bị lần nữa nói xin lỗi tô lê sinh sinh đem lời nói nuốt xuống.

Thấy Tô Lê xoay người rời đi, không có chút nào để ý chính mình, Mục Nhân Nhi một trận choáng váng.

"Ta nói, trên đời tại sao có thể có người dạng này vô lại, coi như làm tặc, nhưng tối thiểu nhất có một chút làm tặc tiết tháo nha, ngươi xem một chút vừa rồi ngươi đứng địa phương, tiết tháo rơi đầy đất đều là, tốt xấu nhất hai cái nha." Mục Nhân Nhi vội vàng đuổi kịp, tức giận nói.

"Ta đã xin thứ lỗi, xin nhận lỗi, khó để ta đối với ngươi phụ trách là lấy thân báo đáp?" Tô Lê trực tiếp lười nhác trả lời, hần chỉ muốn nhất mau rời đi như thể Quý Địa Phương, rời đi cái này đàn giống như heo nữ tử.

Mục Nhân Nhi không nghĩ tới Tô Lê sẽ đến một câu như vậy, khuôn mặt đỏ lên, rất nhanh phi hướng mặt đất găt một cái.

"Luu manh!"

"Ta nói, ngươi. . ."

"Im miệng, lớn tiếng đến đầu đem bên ngoài người dẫn tới, ngươi ta liền đợi đến nhét vào lồng heo ngâm xuống nước đi, " Tô Lê đột nhiên xoay người lại, gương mặt hung dữ uy hiếp nói.

Mục Nhân Nhi bị Tô Lê cái này thiện biến biểu lộ cho một chút hù dọa, nhưng rất nhanh liền kịp phản ứng.

"Nguyên lai ngươi là sợ bên ngoài những cái kia tuần tra ban đêm người nha, ngươi nếu là không nói cho ta biết ngươi tới nơi này trộm cái gì, ta liền đem bọn hần tất cả đều gọi qua, dù sao bọn hần cũng không dám bắt ta?" Mục Nhân Nhi gương mặt đắc ý, tựa hồ cảm giác phải nắm lấy Tô Lê uy hiếp, trái lại uy hiếp nói.

"Ha ha, ngươi cho rằng thành này Vệ Phủ là nhà ngươi mở, đến lúc đó đem ngươi bắt lại trước treo tại trên tường thành phơi thêm mấy ngày lại nhét vào lồng heo ngâm xuống nước." Tô Lê nhanh chóng lật xem từng quyển từng quyển sách vở, hứng hờ nói.

"A, thành này Vệ Phủ đúng vậy Bản Tiểu Thư nhà mở, ngươi có thể như thế nào?" Mục Nhân Nhi một mặt không phục.

"Hừ!"

Tô Lê trực tiếp lười nhác lại cùng nàng lẳng phí miệng lưỡi, nhà ngươi mở ngươi nửa đêm không ngủ được, lén lén lút lút ăn mặc Dạ Hành Y trộm mình đồ vật? Có bị bệnh không ngươi.

Thấy Tô Lê không trả lời, Mục Nhân Nhi nhân châu xoay động, lanh lợi chạy đến Tô Lê phía trước.

"Đối với ngươi lúc trước đối ta khinh bạc, Bản Tiểu Thư lòng dạ rộng lớn, liền không tính toán với ngươi, tục ngữ nói, đại nhân không chấp tiểu nhân,

Bản cô nương liền không hô người, tính tha cho ngươi một cái mạng."

Tô Lê lần này ngay cả hừ đều bớt đi, Mục Nhân Nhi ở ngực một trận đau buồn, nàng cảm giác mình bị hoàn toàn không để mắt đến.

"Ta nói, đồng hành, tục ngữ nói, trộm cũng có nói, nhưng ngươi cũng quá để ý đi, tặc không đi không, ngươi thời gian dài như vậy cái gì đều không trộm được, có phải hay không có chút nếm ta Tổ Sư Gia mật, ngươi là. . . Lần thứ nhất đi." Mục Nhân Nhi tựa hồ phát hiện cái gì chuyện thú vị, liền tục truy hỏi.

Tô Lê lồng ngực kịch liệt đập trùng: "Ngươi muốn biết vì cái gì ta đến bây giờ còn không có cảm tới đồ vật sao?"

"Muốn!" Mục Nhân Nhi chừng chặc đảng hoàng nói.

Tô Lê vội ho một tiếng: "Trước lúc này ta trước tiên có thể hỏi ngươi hai vấn đề sao?"

"100 cái đều có thể." Mục Nhân Nhi giờ phút này mặt mũi tràn đầy hưng phấn, vẻ rất là háo hức, vội vàng nói.

"Ngươi biết thái dương vì cái gì Nhật Xuất mà đông, Nhật Lạc mà tây sao?"

"Không biết!"

"Tứ Quý tại sao phải luân hồi thay đổi sao?"

"Không biết, người vấn đề này cùng ta hỏi vấn đề của người có quan hệ gì sao?" Hỏi gì cũng không biết, Mục Nhân Nhi không hiểu nói.

"Vậy ta tới nơi này cùng người có lòng quan hệ?" Tô Lê thông suốt quay người, trực tiếp đi sách khác đỡ.

Mục Nhân Nhi ngậy người tại nguyên chỗ, lúc này mới ý thức được mình bị đùa nghịch, một khuôn mặt tươi cười chợt đỏ bừng, hừ một tiếng, bước nhanh đi theo.

"Người người này tại sao như vậy? Liền không thể thật dễ nói chuyện à, Bản Tiểu Thư đã lớn như vậy, còn không có bị người vũ nhục qua đây, người như thế một hồi đều đã nhục nhả ta ba lần." Mục Nhân Nhi một thanh kéo lấy Tô Lê sau áo, yêu cầu giải thích.

Tô Lê thời khắc này trong lòng đơn giản có 10 ngàn đầu con lừa lao nhanh mà qua, tại sao mình tiện tiện tới nay tới, còn gặp như thế Nhất Hào không theo lẽ thường ra bài người nha.

"Ta nói đại tỷ, người cũng mới vừa nói, tặc không đi không, ta nhìn người cũng không có trộm được muốn đồ vật, người vẫn là buông tha ta, tìm đồ vật của mình đi thôi, ta tìm tới mình muốn đồ vật, liền lập tức rời đi, từ đó, người ta người qua đường, đêm nay gặp gỡ bất ngờ, chỉ là sai lầm thời gian đụng phải sai lầm người, ta không may được rồi." Tô Lê sớm tước vũ khí đầu hàng xin tha nói.

"Hừ, ai cùng người gặp gỡ bất ngờ, gặp phải bản cô nương, là tiểu tử người phúc khí." Nghe Tô Lê gần như nói lời vô lại ngữ, Mục Nhân Nhi lúc này mới lại không sinh khí, không biết tại sao, cùng hắn nói chuyện phiếm như thế một hồi, mình vừa tức vừa cười, lúc trước phiền muộn lại đã sớm bị ném sau ót, chỉ là không biết khăn che mặt hạ hắn, là như thế nào một bộ mặt mũi, tuy nhiên nghe thanh âm hắn, hắn là không khác mình là mấy lớn.

"Đúng đúng là, là tiểu tử phúc khí, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, vẫn là thả ta, đi người tìm kiếm đồ vật đi thôi." Tô Lê đã ờ vào phát điên biên giới, cũng may Cổ Tháp mấy năm này không phải trắng đời, hai câu Thanh Tâm Chú liền đề xuống trong lòng núi lửa bộc phát.

"Hừ, tính tiểu tử người thức thời, tuy nhiên bản cô nương muốn đồ vật đã đã tìm được, chỉ là người, ai, xem ở đồng hành phân thượng, Bản Tiểu Thư liền cố mà làm giúp người một cái đi." Mục Nhân Nhi cũng mặc kệ Tô Lê thời khắc này bộ mặt biểu lộ, phui tay, lộ ra tâm tình thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nguyên Thạch

"Người đến Thành Vệ phủ là tìm Tu Luyện cần thiết Nguyên Thạch đi, nao, nơi này liền có." Mục Nhân Nhi nói, bước nhanh đi đến Tô Lê Chính Xử ở giả sách bên cạnh, đem bên trong một góc sau này xê dịch, lộ ra một cái đầu ngón tay lớn lồ vật, đã mất đi giả sách đè ép, cái kia màu đen lồ vật trong nháy mắt nhắc lên một cái, theo kết từng tiếng vang, Tô Lê trước mặt gạch đột nhiên lõm xuống dưới.

Trong nháy mắt, một cỗ Tinh Thuần đến cực điểm khí tức tốc thẳng vào mặt, để khoảng cách gần nhất Tô Lê cảm giác cả người lỗ chân lông đều sát na mở ra, nhất là giờ phút này trong gân mạch huyết dịch, so với thường ngày lưu động càng thêm vui sướng, đó là một loại vui thích, càng là khát vọng.

Tô Lê ngay cả vội khom lưng xuống, từ vừa rồi lõm đi xuống hốc tối bên trong lấy ra một cái bao, mở ra, đập vào mi mắt là hơn hai trăm mai sáng choang hòn đá, mỗi một cái đều như là bỏ câu trúng kích cỡ tương đương, Tô Lê là nhận ra, những này chính là Nguyên Thạch, mà lại Phẩm Chất thượng đẳng.

Nguyên Thạch là bậc nào thừa thốt, lại càng không cần phải nói bậc này cao giai, Tu Luyện Giả phá giai ngoại trừ tự thân thiên phú bên ngoài, Nguyên Thạch là nhất không thể thiếu, nó kéo dài Tuổi Nguyệt áp ủ, trong đó Nguyên Lực chẳng những có thể lấy Tu Luyện liệu thượng, thậm chí thường nhân đeo một khối nhỏ cũng có thể giảm bớt tật bệnh, kéo dài tuổi thọ.

Tô Lê vội vàng bắt một nắm lớn Nguyên Thạch liền hướng trong lòng ngực của mình nhét, lấp không đến 100 khối, cả người nhìn trong nháy mắt càng kèn rất nhiều, lại nhìn một chút mặt đất những cái kia trong vạt sáng Nguyên Thạch, cảm thấy làm như vậy sẽ chỉ nhặt được hạt vừng mất đi dưa hấu.

Nhìn lấy giống như căn bản không có thấy qua việc đòi Tô Lê, Mục Nhân Nhi mặt mũi tràn đầy xem thường: "Thế nào, bản cô nương không có lừa gạt người chứ, nơi này ta sớm đã quen thuộc, những địa phương nào chôn lấp vật gì tốt, sớm đã bị ta giấu tốt một chút rồi." Mục Nhân Nhi đứng dậy, hình dáng thế ngoại cao nhân, nhẹ khẽ lắc đầu, phảng phất nơi này hết thảy sớm đã nắm giữ, kỳ thực trong lòng sớm đã cuồng tiếu không thôi.

"Tiểu tử, mau tới cúng bái tỷ đi, a dua nịnh hót đều được nha." Nửa ngày không có động tĩnh gì, Mục Nhân Nhi trực tiếp chết mất khí, hắn cảm thấy mình gặp đối thủ.

Cúi đầu xuống, lại trông thấy Tô Lê căn bản không có con mắt nhìn nàng, chính nhất mắt luống cuống nhìn trên mặt đất Nguyên Thạch, chau mày, không biết làm sao mang đi mới tốt, thỉnh thoảng hướng trong ngực, tay áo, thậm chí trực tiếp toàn bộ lấy ra, đem bao khóa một lần nữa cài chặt, chuẩn bị kỹ càng trực tiếp vắt đi.

Mục Nhân Nhi sắc mặt biến thành màu đen, nàng cảm giác đến thông minh của mình nhận lấy cường lực đã kích, trực tiếp chán nản ngồi xuống.

"Ta nói đại ca nha, ngươi không phải là thật lần thứ nhất làm tặc đi, tốt xấu mang một ít gia hỏa sự tình thôi, tìm được đồ vật ngươi sẽ không cứ như vậy mang đi đi, mục tiêu lớn như vậy, ngươi ngay cả môn đều đi ra không được liền bị phát hiện, đến lúc đó ngươi là mang theo đồ vật chạy đâu vẫn là ném chạy đâu?" Mục Nhân Nhi trong ngực một trận tim tòi, sắc mặt một trận mừng rỡ, sau đó lấy ra một cái túi vải màu đen từ.

"Cũng may còn lưu lại một cái, nao, cái này cho ngươi."

Tô Lê giờ khắc này cũng là tâm lý rất khó chịu, nói thật hẳn chỉ muốn mang đi một trương đồ mà thôi, ai ngờ trắng bóng Nguyên Thạch biết nhiều như thế xuất hiện tại trong lòng ngực của mình, giờ khắc này có loại bánh từ trên trời rớt xuống cảm giác, chỉ là mình không có cầm chén, bánh thiên đại, chưa không nổi nha.

"Nao, cái này cho ngươi." Ngay tại trầm tư suy nghĩ thời khắc, một cái túi vải màu đen bị nữ tử kia đưa tới trước mặt mình.

Tô Lê lúc này mới nhớ tới bên người còn có một người đâu, những này Nguyên Thạch vẫn là nàng phát hiện đây.

"Đây là?"

"Túi Trữ Vật!"

"Túi Trữ Vật? Trong truyền thuyết có thể thu nạp vật phẩm loại không gian khác chi vật." Tô Lê đoạt lấy, tại cảm nhận được trong túi tối tăm Không Gian Khí Tức, kích động tột đỉnh, nguyên lai trong tiểu thuyết đồ vật thật tồn tại, kiếp trước trước kia nằm mơ còn thường thường phán đoán đâu, có như thế một cái thu phóng tự nhiên đồ tốt, mình đã sớm phát tài.

Cau mày cắn nát ngón trỏ, đem một giọt tinh huyết dựa theo từng tại trong chùa đọc cổ tịch giới thiệu, đánh vào trong đó, trong nháy mắt, liền cảm nhận được mình cùng cái kia Túi Trữ Vật thành lập một tia tối tăm liên hệ, thần thức dò vào, phát hiện không gian bên trong khoảng chừng mười mét vuông, tính được là đã rất lớn, tối thiểu nhất tồn trữ trên đất những cái kia Nguyên Thạch không là vấn đề.

Tô Lê đối trên mặt đất Nguyên Thạch, một tiếng 'Thu',

Trong nháy mắt Nguyên Thạch liền biến mất không thấy gì nữa, lần nữa đi xem, đã lẳng lặng nằm tại Túi Trữ Vật.

Tô Lê lòng tràn đầy kích động nhìn cô bé trước mắt, tâm lý bồi ngùi mãi thôi, có chút Phú Nhị Đại là có tiếng mới bị người biết, có chút là có tiếng mới bị người đào ra là Phú Nhị Đại.

Đối với mấy cái này Nguyên Thạch không nhìn một chút, thậm chí có giá không thành phố Túi Trữ Vật đều như thế tiện tay tặng cho một người xa lạ, điều này nói rõ cái gì, nói rõ đối phương không phải một cái kẻ ngu đúng vậy một cái Phú Nhị Đại nha, tỷ tỷ, có thể cho rể đuôi ôm không?

Thấy Tô Lê thuần thực thu hồi Nguyên Thạch, giờ phút này lại một mặt không bình thường nhìn mình chăm chăm, nhất là cái kia cổ ánh mắt, nhìn mình một trận run rẩy.

"Sẽ không thấy hơi tiền nổi máu tham đi, vong ân phụ nghĩa cũng không có nhanh như vậy đi." Mục Nhân Nhi sau một lúc lui.

"Đa Tạ Cô Nương tặng túi chi ân, tiểu sinh không thể báo đáp, đành phải. . ."

"Dừng lại!" Mục Nhân Nhi khuôn mặt đỏ lên, vội vàng lên tiếng.

Tô Lê cũng chỉ là cùng nàng chỉ đùa một chút: "Cái kia, vừa rồi Nguyên Thạch chúng ta chia năm năm?"

Tô Lê vừa nói vừa nhanh lên đem Túi Trữ Vật ôm vào trong lòng, gương mặt khẩn trương thăm dò nói.

Mục Nhân Nhi một trận chán nản, gặp qua không biết xấu hổ, chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy, Ha-Ha, đã ngươi đều hỏi như vậy, ta lại có thể nào không tiếp câu hỏi đầy của ngươi.

"Đã thịnh tình không thể chối từ, ta. . ."

"Cô nương trượng nghĩa, quả nhiên là Nữ Trung Hào Kiệt, không chỉ có lớn lên đẹp như tiên nữ, tâm nhãn cũng là như vậy tốt, ta biết Đạo Cô nương chương mắt điểm ấy đồ chơi nhỏ, tiểu sinh cũng là thiếu, liền cố mà làm nhận lấy, Đa Tạ Cô Nương." Tô Lê mặt không đỏ tim không đập nói.

"Ngươi. . ."

Mục Nhân Nhi giờ phút này bạo tẩu tâm đều có, thậm chí muốn giờ khắc này trực tiếp xông lên đi, xé mở da mặt của hắn, sau đó lượng một lượng, đến cùng dày bao nhiêu.

"Người biết người vì cái gì đến bây giờ đều không râu dài sao?" Mục Nhân Nhi một đôi mắt phát đục coi như bình thường bộ ngực kịch liệt phập phồng, cắn răng đột nhiên hỏi.

"Không có dài sao?" Tô Lê xoát một chút giắt xuống mặt nạ của mình, hần nhớ kỹ trước đó vài ngày, mình mọc ra ria mép nha, tuy nhiên lông tơ lông.

Mục Nhân Nhi nhìn lấy lộ ra bộ mặt thật sự Tô Lê, trừng mắt nhìn, chỉ gặp Tô Lê tron bóng trắng nõn gương mặt, lộ ra góc cạnh rõ ràng Lãnh Tuấn, bề ngoài nhìn dường như Phóng Đẳng không câu nệ, chính thể cho người cảm giác lại có loại phi thường thoải mái ý vị, thậm chí có một tia bình an tường hòa.

Tô Lê lúc này mới cảm giác mình bị bày một nói, đôi phương đã ở giữa gặp chửi mình da mặt quá dày, lại để cho mình lộ ra chân dung, hiện tại hần giống như hung hăng quát chính mình mấy bàn tay.

Đường đường nam nhi, lại bị mấy thứ bảo bối mê mẩn tâm trí, ngay cả điểm ấy tiểu thủ đoạn đều có thể bên trên, được rồi, xem ở nàng tặng mình Nguyên Thạch cùng Túi Trữ Vật phân thượng, cũng không cùng nàng so đo, huống hồ, nàng cũng lộ ra chân dung cho mình, quyền đương song phương thăng thấn đối đãi, hai tình.

Tô Lê không cam lòng ngẩng đầu, nhìn lấy gần trong gang tấc mặt, song phương tại thời khắc này cũng coi như là chân chính thăng thấn công bố.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Cây khô thuật

"Cái kia, đa tạ người Túi Trữ Vật." Tô Lê đột nhiên có chút nhần nhỏ.

"Hừ, đừng một mực tiểu sinh tiểu sinh, đó là những người phạm tặc kia tú tài tự mình chưa xưng hô." Mục Nhân Nhi trợn trắng mắt.

"Không biết tiểu thư phượng danh, hôm nay chi ân, ta tất ghi nhớ trong lòng, ngày sau nếu có duyên, ỏn thỏa tương báo." Tô Lê chấp tay cười nói.

"Hừ, nghe rõ ràng, Bản Tiểu Thư tên là Mục Nhân Nhi, người thì sao?"

"Tô. . . Lê." Tô Lê vốn định dùng Ngũ Giới, nhưng nghĩ đến đây cự ly này Thanh Hà thành cũng không tính quá xa, « Tây Du Ký » đều có thể truyền đến nơi đây, vậy mình vị này thiên nhai khách bề ngoài cùng Pháp Danh chắc hẳn đã sớm bị Hồ gia tiết lộ ra ngoài, vạn nhất bị người khác biết nói, lại là một cọc phiền phức.

Đương nhiên, phiền toái nhất đúng vậy vị kia Xuất Thần Nhập Quỷ, điên điên khùng khùng cái gọi là Thanh Vũ đội, hần hiện tại đối với vị kia Phong Lão Đầu là thật có ám ảnh trong lòng, vừa nghĩ tới hần, cái mông liền không khỏi mồi, mà lại là càng nghĩ càng đau, đành phải thực Danh Tướng cáo.

"Người tốt, Tiểu Tô từ!" Mục Nhân Nhi lên tiếng chào hỏi.

Tô Lê: ". . ."

"Hiện tại có thể nói cho ta biết người muốn tới tìm cái gì đi, nói không chừng ta thật có thể giúp được người." Mục Nhân Nhi giống con tiểu hồ ly, hướng dẫn từng bước nói.

Tô Lê lờm lờm cái kia một trương tính được là nghiêng nước nghiêng thành mặt, thở dài một hơi, không phải hần không muốn nói, mà là thật không muốn để cho dấu vết của mình bị vị kia Thanh Vũ đội biết nói.

"Thế nào, còn chưa tin ta? Hàng thật giá thật Nguyên Thạch người cũng thấy đấy, Túi Trữ Vật người cũng lấy được, tốt a, ta cho người thêm chứng minh một lần cuối cùng, đi theo ta." Mục Nhân Nhi gương mặt tức giận, nói kéo lại Tô Lê tay liền hướng Đệ Tam Tầng đi đến.

Nhìn lấy tay của mình lần thứ nhất bị một cô gái bị động lôi kéo, Tô Lê tâm không tên nhảy một cái, miệng bên trong nhỏ giọng lầm bầm: "Đại tỷ, muốn hay không trực tiếp như vậy, ta còn chưa chuẩn bị xong."

Hai người rất mau tới đến Đệ Tam Tầng, nơi này giá sách lại là ít càng thêm ít, Mục Nhân Nhi lôi kéo Tô Lê đi thẳng tới hàng thứ nhất giá sách, cầm lấy đếm ngược quyển thứ năm ổ vàng sách, đọc qua đến sau cùng, thận trọng xé mở một trang cuối cùng giấy, tại Tô Lê ánh mắt kinh ngạc dưới, từ đó quất ra một tờ nhẹ nhàng giấy vàng, sau đó trở về hàng thứ hai, từ thuận thứ mười bản bên trong mở ra, quất ra trang thứ hai, cho đến 15 trang giấy vàng bị Mục Nhân Nhi cầm trong tay đưa qua, Tô Lê mới giắt mình tỉnh lại.

"Đây là?"

"Cây khô thuật, Khai Huyết cảnh bên trong tốt nhất một loại thuật pháp, giống người ta Tu Luyện Giả, hẳn là đều biết nói, Thiên Địa Tinh Khí đâu đâu cũng có, không chỗ không động, vạn vật đều có linh khí, chỉ là thu nạp hoặc nhiều hoặc ít mà thôi, có trải qua chẳng qua thời gian khảo nghiệm, dần sinh Linh Trí, trở thành Sơn Yêu Tinh Quái, có còn tại chậm chậm mưu toan."

"Cái này cây khô thuật là một loại rất đặc biệt thuật pháp, có thể để cho người ta đem toàn thân Huyết Khí trong khoảnh khắc chuyển biến thành chất dịch, cả người cũng giống như cây khô, khí tức yếu ớt, để rất nhiều bèn nhảy người hoặc là Thú Đồ không cảm giác được khí tức của chúng ta."

Chuyện trọng yếu nhất, nếu như trọng thương, chúng ta có thể thu nạp chung quanh cỏ Mộc Linh Khí tiến hành bổ sung, nhưng ngăn ngừa khôi phục tự thân tu vi, chạy ra hiểm cảnh, thế nào, không tệ đi, bản này thuật pháp bao nhiêu người muốn cũng không chiếm được, hôm nay bản cô nương liền đưa người, có phải hay không có loại cảm ân ái đức xúc động đầu, Ha-Ha, tới đi, Bản Tiểu Thư tiếp nhận người cúng bái." Mục Nhân Nhi mây may không có chú ý Tô Lê cái cảm nước bọt, gương mặt dương dương đắc ý.

Tô Lê một thanh tiếp nhận Kim Diệp, nhìn lấy bên trên cái kia to như hạt đậu « cây khô thuật » ba chữ, gương mặt kích động, trời ạ, trên trời thật rớt đĩa bánh, còn liền tiếp ba cái rơi xuống, mình hôm nay đi ra ngoài là gặp ai cắt nha, vận khí tốt căn cũng ngăn không được.

"Người. . ." Tô Lê một tay chỉ Mục Nhân Nhi, hẳn hiện tại đột nhiên cảm thấy nhìn không thấu đối phương.

"Đừng chỉ, ta biết người muốn hỏi điều gì, không phải đã nói với người rồi sao, nơi này có đồ tốt điểm ta đều giấu qua, mà lại cái này cây khô thuật ta sớm đã thuần thục, chỉ là thi triển ra, cả người có chút xấu mà thôi, ta nói, người bây giờ có thể nói cho ta biết à, nếu không nói, ta thật là trở mặt." Mục Nhân Nhi dương giả tức giận nói.

Tô Lê hiện tại là thật tin tưởng đối phương có bản sự này,

Nói không chừng nàng thật biết tiến về Bắc Hải bản đồ.

Thận trọng cất kỹ cây khô thuật, Tô Lê lúc này mới lần thứ nhất nhìn thẳng vào lên thiếu nữ trước mắt.

"Mục đại tỷ, không phải, cái kia Mục tiểu thư. . ."

Tô Lê thốt ra, tại nghênh đón Mục Nhân Nhi cái kia ánh mắt giết người là, Tô Lê lập tức đổi giọng, nàng có thể gọi mình Tiểu Tô tử, mình liền có thể bảo nàng Mục đại tỷ, cũng không đủ nha, không đúng rồi, làm sao tính toán ra, mình vô duyên vô cớ thấp hơn một đời, được rồi, chỉ cần có thể không để cho nàng thư thái, mình coi như thắng, không câu nệ tiểu tiết là mình dĩ vãng tác phong.

"Ta đang tìm một phần địa đồ." Tô Lê ăn ngay nói thật nói.

"Tàng Bảo Đồ? Không có khả năng nha, ta làm sao không biết lão đầu còn ẩn giấu một phần địa đồ, mau nói mau nói, người nghe được cái gì bên trong tin tức?" Mục Nhân Nhi sau khi nghe xong, con mắt bỗng nhiên tinh quang bắn ra bốn phía, mặt mũi tràn đầy kích động, vội vàng truy vấn.

"Cái kia, không phải Tàng Bảo Đồ, là Lộ Tuyển Đồ!" Tô Lê nhìn lấy nàng vẻ mặt kích động, vội vàng uốn nắn nói.

"Lộ Tuyển Đồ? Đường gì đây đồ, chẳng lẽ là bảo tàng vui lập bản đồ?" Mục Nhân Nhi như cũ hứng thú không thay đổi, tựa hồ cái gì đều cảm giác vô cùng là mới mẻ.

Tô Lê sắc mặt biến thành màu đen, nguyên cho là mình rất yêu tiền, nhưng đối phương hơi một tí một cái Tàng Bảo Chi Địa, để hẳn rất là xấu hổ nha.

Tô Lê chỉ muốn nhanh kết thúc trận này không có ý nghĩa Đầu Chùy, liền tiếp bổ sung nói: "Là tiến về Bắc Hải bản đồ, ta muốn đi Bắc Hải, chỉ là không biết thành này Vệ Phủ có hay không, cho nên mới thử thời vận."

"Bắc —— biên?" Tô Lê nguyên lai tưởng rằng đối phương nghe sẽ lập tức mất đi hứng thú, không nghĩ tới nàng ngược lại một bộ kinh ngạc biểu lộ nhìn cùng với chính mình, cái này khiến Tô Lê tâm lý đột nhiên máy động, chẳng lẽ có chuyển cơ?

"Người xác định người muốn đi Bắc Hải?" Mục Nhân Nhi giờ phút này sắc mặt không còn có lúc trước vui cười, mà là chững chạc đàng hoàng hỏi.

"Xác định, Mục đại tỷ người khó biết Bắc Hải Lộ Tuyển Đồ?" Tô Lê hô hấp dồn dập, lòng tràn đầy kích động, mấy tháng qua, hẳn hàng đêm nhắm mắt lại, liền thấy sư phụ Sư Thúc cái kia máu me đầy mặt dấu vết mặt, khẩn cầu ánh mắt, đưa tay để cho mình kéo một thanh, nhưng mỗi lần tại mình đưa tay sát na, hết thấy liền trở về hắc ám, chỉ có Sư Thúc cái kia hấp hối âm thanh quanh quẩn tại trong đầu của mình.

Hắn mỗi ngày đều tại thụ lấy tra tấn, hẳn chỉ muốn đi Bắc Hải, tiếp các sư phụ về nhà, về sau chỗ nào cũng không đi, mặc kệ chuyện đời phiền nhiễu, lẳng lặng gõ cùng với chính mình Mộc Ngự, vượt qua đời này.

"Ta đương nhiên biết nói, đây là trước đó không lâu ta vậy liền nghị sư phụ lưu lại cho ta, nói lên ta vậy liền nghị sư phụ, cái này đều mấy tháng không có tin tức, nói xong mang ta đi Bắc Hải, hiện tại ngay cả cộng tóc đều không nhìn thấy, ta. . ."

Thấy Mục Nhân Nhi rì rì rầm rầm, Tô Lê gấp vội vàng cắt đứt, hẳn hiện tại không kịp chờ đợi muốn biết cái kia Lộ Tuyển Đồ chỗ.

"Mục tiểu thư, cái kia Lộ Tuyền Đồ ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ngoặt trốn

Mục Nhân Nhi dừng lại suy nghĩ động tác, con mắt nhìn Tô Lê, càng xem trong mắt đặc sắc càng thêm chớp động, tựa hồ có một cái kế hoạch to gan áp ủ mà thành.

"Ta vậy liền nghi sư phụ thăng truyền thụ ta điểm Tu Luyện tâm đắc liền không thấy bóng dáng, còn danh xưng cái gì Thanh Vũ đội, ta nhìn đúng vậy lừa đảo, nói xong mang ta đi Bắc Hải, thời gian dài như vậy ngay cả cái Quỷ Ảnh đều nhìn không thấy.

Ta lúc đầu liền không nên nói đội trong nhà bồi bồi gia gia, cái này một bồi, sư phụ bồi mất đi, gia gia hảo hữu lại tới, nhất là cái kia Vương Diễm, đơn giản quá phiền.

Gia gia lại không tốt bác Lão Hữu mặt mũi, sớm đi muộn đi đều là đi, cùng chờ lấy sư phụ tới đón, không bằng chính ta đi Bắc Hải.

Bắc Hải nha, ta cũng không biết đạo cụ thể lộ tuyến, chỉ thỉnh thoảng nghe nói muốn vượt qua một đầu đại hải mới được, ta giống như tại gia gia Thư Ốc bên trong thấy qua có một đầu đại hải, không phải là đầu kia đi, Bắc Hải đoạn đường này, giấu lại đều để người kích động."

"Bất quá, không thể để cho gia gia biết nói, hần nhất định sẽ không đồng ý ta đi, tốt nhất là đi lặng lẽ, Ha-Ha, ta thật là quá thông minh, lại vừa lúc tiểu tử này chạy đến, một đường ngược lại thiếu đi cô đơn buồn khổ, chẳng lẽ là Thiên Ý, Thiên Ý không thể trái nha, gia gia, không thể trách tôn nữ, tôn nữ chỉ là Thuận Ứng Thiên Ý mà thôi."

Mục Nhân Nhi càng nghĩ càng vui vẻ, càng xem Tô Lê càng thuận mắt, sau cùng nhìn không được cười lên ha ha.

"Mục tiểu thư, người. . . Không có sao chứ?"

Nhìn lấy điên điên khùng khùng Mục Nhân Nhi, Tô Lê bị cười ần ần run rẩy, không biết tại sao, hần giống như từ trên người nàng thấy được một cái quen thuộc Ảnh Tử.

Ba!

Mục Nhân Nhi vỗ Tô Lê bả vai, lòng tràn đầy vui sướng: "Tiểu Tô tử người yên tâm, Lộ Tuyền Đồ ta nhất định khiến cho đến, đến lúc đó ta cùng đi với người, người ở chỗ này chờ, đừng đi ra, ta đi một lát sẽ trở lại." Tô Lê không kịp khuyên nói cái gì, chỉ thấy lấy Mục Nhân Nhi hấp tấp rời đi.

Tô Lê há to miệng, sững sốt không hề nói gì ra, cái này đều để thập sự tình nha.

"Người vẫn là cẩn thận một chút đi, vạn nhất bị bắt lại, tuyệt đối đừng đem ta khai ra."

Trong bóng tối, tại khoảng cách Tô Lê cách đó không xa giá sách về sau, một thân ảnh già nua chậm rãi đi ra, Kỳ Thân bên cạnh có một đầu cao cỡ một người Tuyết Lang, sâu song đồng toát ra Thị Huyết tinh mang, ánh mắt lạnh như băng chăm chú nhìn cách đó không xa Tô Lê bóng lưng, tựa hồ sau một khắc liền muốn xông ra.

Lão đầu kia nhìn lấy vừa mới rời đi Mục Nhân Nhi, thờ dài một hơi, nhẹ nhàng khoát tay áo, Tuyết Lang nhìn một chút Tô Lê, thêm liếm bờ môi, một người một sói quay người Tiêu Thất trong bóng đêm.

Tô Lê đột nhiên cảm thấy phía sau lưng rét lạnh rét lạnh, nhìn không được đánh run một cái, xoay người lại, lại phát hiện cái gì cũng không có, không khỏi nói thảm hại câu.

Đã Lộ Tuyền Đồ có manh mối, mình vẫn là đừng có chạy lung tung, che giấu nhất là diệu, vạn nhất đem nàng đuổi kịp, cung cấp ra bản thân, mình tốt xấu có thể trước tiên chạy trốn không phải?

Ánh trăng tĩnh mịch, chòm sao lóng lánh, trong lúc bất tri bất giác, trời gần sáng, theo nắng sớm chậm rãi, hai đạo nhân ảnh thận trọng tránh thoát tuần tra ban đêm người, vượt qua Đạo Quán tường, Tiêu Thất tại Thần Hi bên trong. . .

"Đại hà Hưởng Đông Lưu oa!

Trên trời chấm nhỏ tham gia Bắc Đẩu oa!

Hắc Hắc Hắc Hắc tham gia Bắc Đẩu oa!

Sinh Từ Chi Giao một chén rượu oa!

Nói đi ta liền đi oa!

Ngươi có ta có tất cả đều có oa!

Gặp chuyện bất bình một tiếng rống oa!

Lúc nên xuất thủ liền xuất thủ oa!

Sôi động xông Cừu Châu oa!"

...

Trên vùng quê, một tên thân mang mộc mạc thiếu niên gió áo da uống một miệng lớn Thanh Thủy, nhìn lấy mệnh mông Sơn Dã, quang quác quang quác gào thét, mà ở phía sau, một người dáng dấp cực kỳ tinh lệ nữ tử cau mày cầm một tấm bản đồ, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, tựa hồ tại xác nhận lấy cái gì.

Cái này đã là Tô Lê cùng Mộc Nhân Nhi hai người đi ra ngày thứ ba, ngoại trừ hai ngày trước còn có thể nhìn thấy người ở, ở hai đêm khách sạn, bổ sung điểm cơm canh bên ngoài, cái khác đều là trên tàng cây qua đêm, một đêm xuống tới, cái kia chưa thoải mái. . .

Tuy nhiên cũng may cũng không gặp phải cái gì lớn nguy hiểm, một đường cũng coi như bình an.

Tô Lê hát miệng đắng lưỡi khô, xoay người lại nhìn lấy vừa đi vừa nghỉ thiếu nữ.

"Ta nói, ngươi xác định con đường này đối?" Không biết tại sao, nhìn lấy thiếu nữ mơ hồ dáng vẻ, Tô Lê càng phát tâm lý tâm thần bất định, hần cảm thấy mình giống như bị hố, mình muốn nhìn địa đồ, cái kia Mộc Nhân Nhi gãi so cái gì đều gấp, ngoại trừ lần thứ nhất xoát một chút ở trước mặt mình chột lóe lên, liền rút cuộc không có đụng phải, liền lưu năng lại một câu.

"Đi theo bản cô nương là được rồi, chẳng lẽ còn sợ ta hố ngươi hay sao?"

Mộc Nhân Nhi nghe xong, lại là thuận thực thu địa đồ: "Đương, đương nhiên, coi như hố ngươi, ta cũng không thể hố mình không phải?"

Lại là câu nói này, Tô Lê mặc kệ, cứ như vậy đi, nhìn một chút trên đầu Liệt Dương, Tô Lê tiện tay vỗ bên hông, một khối Nguyên Thạch liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay, vận chuyển cây khô thuật, một chút xiu thu nạp.

Cái này Túi Trữ Vật, thật đúng là thuận tiện đến cực điểm, hết thảy thông thường sinh hoạt nhu yếu phẩm đều có thể chứa ở bên trong, lúc cần phải chỉ cần chuyển vận một chút xiu Khí Lực, liền có thể dựa theo ý niệm lấy ra vật mình muốn.

Không gian nho nhỏ bên trong, để đặt lấy mấy kiện đồi giặt quần áo, còn có một đỉnh Mini lều vải cùng ngủ đệm, đây đều là Tô Lê rời đi Quảng Ninh phủ sớm làm tốt chuẩn bị, trọng yếu nhất hợp lý thuộc cái kia Mini Máy Phát Điện cùng điện thoại di động, điện thoại di động sớm đã tràn đầy điện, đơn giản là Mộc Nhân Nhi ở một bên, có một số việc hần không vận may lắm, cái khác loạn thất bát tao đúng vậy một số bị thương, Khu Trùng đuổi muỗi Dược Phẩm cùng mấy ngàn lượng ngân phiếu, tuy nhiên mấy ngày nay, hần cảm thấy có thể dùng đến địa phương càng ngày càng ít, đại đa số đã bắt đầu dùng Nguyên Thạch giao dịch.

Mấy ngày nay ngoại trừ thường ngày đi đường bên ngoài, liền không ngừng tu hành Mộc Nhân Nhi tặng cho cây khô thuật, đã hơi có Tiểu Thành, tới thiếu khí tức ần nấp càng thêm cao minh, để Tô Lê vì đó thờ dài.

Mà lại tăng thêm hoàn mỹ thu nạp nguyên thạch Tốc Độ, một trận sau khi tu hành, máu mềng càng thâm hậu hơn, tại Đệ Thất Tầng bên ngoài, đã mơ hồ tạo thành Đệ Bát Tầng mềng, tin tưởng tiếp qua chút thời gian, đột phá Khai Huyết Bát Trọng, cơ hồ nước chảy thành sông.

Vừa nghĩ đến đây, Tô Lê tinh thần dồi dào, nội tâm một trận vui thích, sửa sang lại quần áo, lại lần nữa rống kêu lên.

"Lúc trước có ngọn núi, trên núi có tòa miếu, trong miếu có cái. . ."

"Hồng hồng hồng! ! !"

Phảng phất Tô Lê thanh âm không hài hòa kinh động đến nước này thánh linh vị nào, một tiếng gào thét kinh thiên động địa, triệt Nhập Tâm thần, dọa đến hần trước tiên ngậm miệng lại, sau đó thuận thực nhảy lên trong rừng một gốc Cự Mộc bên trên, cái kia Mộc Nhân Nhi cũng là sắc mặt trắng nhợt, theo sát bên kia.

Hai người gần như đồng thời thi triển cây khô thuật, vừa ngưng đóng chặt khí tức, mười mấy đầu Bạch Nhân Lang bắt đầu từ trong bụi cỏ nhảy ra đến, từng cái tròn trắng mắt toét miệng, cái mũi dùng sức nhún nhún, cảm thụ được nó trên người chúng Khai Huyết tứ ngũ trọng khí tức, Tô Lê run rẩy thân

thể, một cái tay che miệng, một cái tay khác không để lại dấu vết đem bên cạnh Phồn Thịnh cảnh là kéo đến trước người.

Mục Nhân Nhi càng là răng ngà cắn đến cạc cạc vang, một cái tay đưa qua đến, bóp hướng Tô Lê bên hông thịt, Tô Lê một trận nhe răng nhếch miệng, chỉ có thể nhẫn nhịn, không dám phát ra cái gì tiếng vang, dù sao cũng là mình dẫn tới.

"Nếu như Thượng Thiên có thể lại cho ta một cơ hội, ta nhất định sẽ không lại loạn hát, thế giới bên ngoài thật là quá nguy hiểm, Thường Thanh Sư Thúc, người trước kia cho ta giảng thế giới bên ngoài nhiều đặc sắc, cái này cổ tích đều là gạt người."

Cũng may Tô Lê cùng Mục Nhân Nhi khí huyết thu nạp kịp lúc, những cái kia Bạch Nhân Lang tựa hồ cũng không có tìm được cái gì con mồi khí tức, có chút ảo não gào thét mấy lần, lần nữa biến mất giữa khu rừng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Khai Dương thành

Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái, rướn cổ lên nhìn thoáng qua núi Liên Sơn, thụ ngay cả lâm Thủy Nguyệt lĩnh, khuôn mặt lập tức biến thành Khó Qua, xoay người lại, thấy Mục Nhân Nhi xoát một chút đem địa đồ giấu đi, trên mặt biểu lộ cực kỳ không tự nhiên, Tô Lê tâm lý bỗng nhiên mát lạnh.

Trên thế giới hối hận nhất liền là theo chân một sai lầm dẫn đường đang không ngừng tiến lên, xoay người lại chuẩn bị đi trở về, lại phát hiện lúc đến đầu chân sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó ba ngày, Tô Lê thật là xem như mờ dù mắt, cao hơn hai mươi mét màu đen Hùng Xám, trên thân bốc lên thiểm điện Độc Giác Báo Tử, liền ngay cả ban đêm Hấp Huyết con muỗi đều có lớn nhỏ cỡ nắm tay, nhất là bên trên nó ngoài miệng cây kia ống hút, Tô Lê không hoài nghi chút nào nó một lần đem mình hút thành thiếu máu.

Cũng may hần người hiền tự có Thiên Tướng, nhiều lần nguy hiểm đều cùng hần gặp thoáng qua, chỉ có một lần lúng túng gặp hai đầu Hắc Hồ đang giao phối, Mục Nhân Nhi a một tiếng, che mắt, hai gò má phát hồng, giận dữ gắt một cái, mắng âm thanh không biết xấu hổ, sau đó liền bị rờn rã một ngày không nghỉ không ngủ truy sát, cả tòa núi lâm đều có thể nghe được Tô Lê hai người tiếng kêu thảm thiết thể lương.

Mượn nhờ « Bộ Bộ Sinh Liên » cùng cây khô thuật, Tô Lê tại bỏ ra hai kiện bị đốt thành Khất Cái Trang quần áo bên ngoài, cuối cùng là thoát đi hồ khẩu, Mục Nhân Nhi càng là liên tiếp mấy ngày đều không lên tiếng, quả thực để Tô Lê ngạc nhiên không thôi, tại Tô Lê trong ấn tượng, Mục Nhân Nhi hẳn là cái kia loại tùy tiện, không bám vào một khuôn mẫu nhân tài là, làm sao đưng phải vạn vật vạn hành quy tắc về sau, sẽ trở nên trầm mặc như vậy ít nói.

Đều nói kỳ ngộ cùng nguy cơ cùng tồn tại, nhất gan sợ phiền phức Tô Lê vì có thể sống đến Bắc Hải, nhất định phải đem mình triệt để vứt bỏ vào, mấy ngày cay đắng sinh hoạt, để hần đem trên thân không nhiều Nguyên Thạch thu nạp về sau, tại một lần chạy trốn quá trình bên trong, toàn thân Tiềm Năng Kích Phát, triệt để đột phá đến Khai Huyết Bát Trọng, bởi vì làm cơ sở vững chắc, Huyết Khí giống nhau ngày xưa thâm hậu, coi như bình thường lan ra, đều có thể cảm nhận được Tô Lê trên thân cái kia nồng đậm mùi máu tanh, sát khí, để người nhìn mà phát khiếp.

Đương nhiên, Mục Nhân Nhi cũng là tại Tô Lê đột phá sau một ngày, cũng đồng dạng Thành Công tiến giai chi Khai Huyết Bát Trọng.

Tập tễn bước chân nặng nề, Tô Lê hai người đẩy ra cản trước người nồng đậm Quan Tài, ánh nắng bắn thẳng đến xuống tới, trên đỉnh núi, Tô Lê nhìn phía dưới quy mô không nhỏ hơn Thanh Hà thành cự Đại Thành Trì không khỏi lệ nóng doanh trùng.

"Rốt cục nhìn thấy người ở, ô ô ~ "

"Ta đã nói rồi, địa đồ không sai, Bản Tiểu Thư thông minh như vậy, làm sao lại lạc đường đâu, Ha-Ha, Khai Dương thành, đúng, tất cả đều đúng, còn đúng ngay đó làm gì, đi a!"

Thấy nơi xa đen ngịt Thành Trì, Mục Nhân Nhi rốt cuộc tìm được tự tin, Ha-Ha cuồng tiếu, không quan tâm, một đường bốn ba mà đi, Tô Lê cũng là thở thật dài nhẹ nhõm một cái.

"Thật tốt, thật tốt!"

Khai Dương thành đoạn thời gian trước bởi vì một trận Địa Long xoay người, xem như nguy rồi Đại Tai, gần như có một nửa phòng trọ Thành Lâu đều bị hủy bởi ở đây, coi như bây giờ cũng không thể khôi phục lại, không biết có bao nhiêu người Thế lý Tử tán cửa nát nhà tan, còn sống, cũng có một số người lựa chọn ly biệt Quê Hương, đi chỗ hần lấy sinh hoạt.

Nguyên bản thịnh vượng Đại Thành Trì, trong vòng một đêm tựa hồ giảm nhanh Tứ Thành nhân khẩu, hơn 300 ngàn nhân khẩu như vậy triệt để suy giảm xuống tới, không thấy năm đó.

Tô Lê ném đi Khất Cái Trang, đổi kiện bộ đồ mới, nhìn một chút đồ ăn đã gấp trống không Túi Trữ Vật, tranh thủ thời gian giao lệ phí vào thành, hỏi người qua đường, trước tiên chính là đi khách sạn nhét đầy cái bao tử.

Về phần Mục Nhân Nhi, gương mặt hưng phấn, giống như đối hết thấy tất cả đều tràn đầy mới mẻ, thỉnh thoảng một kiện rất là bình thường đồ vật, đều gây nằng hờ to gọi nhỏ, Tô Lê một trận bị ai, đáng thương em bé, thật không có từng đi xa nhà, ngược lại là ứng câu nói kia: Nữ đầu tóc dài, kiến thức ngắn!

"Lại quay đầu khách sạn! Tên rất hay, chỉ tiếc Bán Thiếu Gia chỉ ăn một bữa, không quay đầu lại được, " Tô Lê nhìn lấy trên khách sạn cái kia cứng cáp hữu lực năm chữ to, không khỏi nhin không được cười lên, hai người dặm chân đi vào.

"Khách quan ngài là nghỉ trọ vẫn là ở trọ nha!" Vừa vào trong điểm, một vị đầu vai dựng lấy trắng khăn lau tiểu nhị chính là tiến tới góp mặt, ùi lấy eo gương mặt ý cười.

"Trước ở lại hai ngày,

Mặt khác hảo tửu thức ăn ngon tranh thủ thời gian bùng lên, đứng, lại đến một thùng nước nóng, " Tô Lê nói xong, trực tiếp một cái nén bạc vút ra ngoài, Điểm Tiểu Nhị nhân tình sáng lên, trực tiếp đem trắng khăn lau sau này hất lên.

"Địa Tự Nhị Hào phòng trên một gian, hảo tửu thức ăn ngon đón khách đi ~" từ khi Khai Dương thành gặp Đại Tai đến, đây là lần đầu gặp được như thế khoản lớn chủ, tiểu nhị cực kỳ cao hứng, gào to cũng cực ra sức.

"Không nhìn thấy 2 người sao? Có thể hay không đếm xem?" Mục Nhân Nhi lập tức không làm, mở to một đôi Hạnh Nhãn, dọa đến Điểm Tiểu Nhị khẽ run rẩy, sau đó xoay đầu lại, có chút đáng thương nhìn thoáng qua Tô Lê.

"Bao nhiêu xinh đẹp cô nương, ngài vậy mà không có cảm xuống?"

Tô Lê ngượng ngùng cười một tiếng, cũng không biết tiểu nhị trong lòng suy nghĩ cái gì, mà là đồng ý nhẹ gật đầu, lại là móc ra một thỏi bạc vụn, tiểu nhị lúc này mới cười ha hả rời đi.

"Rốt cục có thể thật tốt nghỉ ngơi một chút, " Tô Lê lòng tràn đầy hài lòng, như vậy chạy lên lầu. . .

Lữ hành bên trong một nhọc tại một phen rửa mặt về sau, cảm giác kia muốn bao nhiêu dễ chịu có bao nhiêu dễ chịu, nhất là com nước no nê về sau, ngủ một giấc đến tự nhiên tỉnh, ngay cả đầy bụng bức tức tâm cảnh cũng lặng yên bình tĩnh lại.

Không thể không nói, cái này lại quay đầu khách sạn rượu và đồ nhắm thực là không tồi, đương nhiên, có lẽ là Tô Lê đối lâu nhân tố ở bên trong, nhưng trong đó dinh dưỡng com canh lại là thực sự.

Bởi vì Khai Dương thành tiếp giáp Thủy Nguyệt lĩnh, mỗi ngày có rất nhiều người Mạo Hiểm tiến vào bên trong, Hạ Đẳng được tài, thậm chí một số tiểu hình Yêu Thú đều bị bắt trở về, tiến hành buôn bán, trở thành trên bàn com ngon miệng đồ ăn.

Ngày thứ hai, Điểm Tiểu Nhị cười đùa bùng nổ công cụ cùng Bữa Sáng tiến đến, bởi vì Tô Lê là Khách Quý, nên được hưởng phục vụ nhất định phải là chu đáo, cái này khiến Tô Lê càng thêm hài lòng.

Lại là một thỏi ngân lượng vút ra ngoài, Điểm Tiểu Nhị vui vẻ ra mặt, Tô Lê phân phó để nó đặt mua một số dã ngoại vật nhất định phải có cùng đủ năm ngày dùng đồ ăn, còn lại thì là tiền bo.

Điểm Tiểu Nhị vội vàng đáp ứng, từ khi Khai Dương thành Đại Tai về sau, tất cả Đồ Dùng tại một lần tăng giá sau bởi vì nhân khẩu giảm mạnh nguyên nhân, lần nữa nghênh đón rơi xuống, cái này thỏi bạc khoảng chừng mười lượng nhiều, coi như Đại Ngạch hoa đỏ, đến sau cùng cũng có thể còn lại hai lượng làm vì tiền bo của chính mình, điều này có thể không cho hân cao hứng.

Ăn com Bữa Sáng, Tô Lê lại là Tọa Thiên Tu Luyện trong chốc lát, liền đứng dậy chuẩn bị tại cái này Khai Dương thành đi dạo một hồi, Tu Luyện một nhóm ở chỗ buồng lỏng một trì, từ Quảng Ninh phủ xuất phát đến nay, không phải đang đuổi đường đứng vậy tại tu luyện, Tô Lê cảm giác mình đều muốn đến ma chứng.

Mới ra cửa, Mục Nhân Nhi cũng là kết mở cửa phòng, thấy Tô Lê, vội vàng đi tới.

"Đi dạo một vòng?"

"Đi dạo ăn đi dạo ăn đi dạo ăn. . ."

"Người đang nói cái gì?"

"Không, đầu lưỡi có chút vênh lên!"

Khai Dương thành coi như trải qua lần đại biến này, nó phồn vinh trình độ cũng không phải lúc trước Thanh Hà thành có thể so, lạc đà gầy tóm lại so Mã Đại, nhìn lấy trong thành Cổ Thanh đại đạo, san sát các thức Lầu Các, hồi hà đám người, Tô Lê tâm lý nói không nên lời tư vị gì, hưng phấn sau khi nhiều về cô đơn.

Tô Lê hai người tùy ý đi dạo lấy, còn như trần thế bên trong Khách qua đường, đi qua phồn hoa, nhìn hết quang vinh khô, cho đến vượt qua mấy chỗ Chủ Nhai bên ngoài, một chỗ kỳ dị địa phương vừa rồi hấp dẫn lấy hai người. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Buôn bán nô lệ

"Đối diện xem, đối diện xem, cường kiện tay chân mua về tuyệt đối không lỗ bản, độ trung thành tuyệt đối nhưng dựa vào, còn có cái này Tiệp Tỳ, nhìn nhìn tư thái của bọn họ, dung mạo, nhất là bọn hần còn là xử nữ, suy nghĩ một chút, mua về người muốn làm cái gì thì làm cái đó, phía trước vẫn là đằng sau, bên trên vẫn là phía dưới, một cái không được, không có vấn đề, nơi này nữ tử tùy ý mua, mà lại sẽ không dính dấp đến vấn đề gì, tiện nghi tiện nghi, mua một tặng một nha!"

Ba tầng trong ba tầng ngoài bu đầy người, hồi hà âm thanh không ngừng, thánh kỳ thanh âm, lại là một chỗ buôn bán nô lệ chi địa.

Nói đến nô lệ, bọn hần tồn tại liền có thêm, có là bởi vì vì một số trên chiến trường tù binh, có thì là Hạn Hán ôn dịch sau không cách nào sinh tồn, ly biệt Quê Hương bị nó bắt lấy buôn bán, chỉ vì còn sống. . .

Nó nguyên nhân nhiều, một câu, cũng nói không rõ ràng, tóm lại đều không dung dễ, thậm chí một số người là cam nguyện thành làm nô lệ, chỉ cầu một bữa cơm no.

Tô Lê xem như lần đầu thấy được trong sách chỗ ghi lại nô lệ tràng diện rất khiếp sợ, dù sao hần là đến từ văn minh quốc độ, cái này loại quang minh chính đại buôn bán Nhân Khẩu, còn thật hiếm thấy.

Chỉ là không nghĩ tới hôm nay thật đúng là đụng phải, nhìn lấy cái này toàn bộ một đầu không ngắn phở dài đều đứng đầy lui tới, cò kè mặc cả người, Tô Lê vốn định rời đi, tuy nhiên hần không muốn nhìn thấy những này nô lệ giống như gia súc bị người chọn tới chọn lui, nhưng nhìn một chút vừa qua khỏi buổi trưa sắc trời, sau cùng hóa thành thờ dài một tiếng.

Tô Lê vốn là chuẩn bị rời đi, nhưng Mục Nhân Nhi sớm đã lòng đầy căm phẫn, bồi lên cánh tay, mặt Đại Cổ trống đã vọt vào đám người.

Tô Lê ngay cả niệm hai tiếng niệm phạt, trong lòng một tia rung động để hần đi theo đi lên, lòng của hần vẫn là quá mềm, tại thế giới như vậy sinh tồn, sau cùng đào thái nhất định là hần, đã đụng phải, liền xem một chút đi, quyền đương căng căng lịch duyệt kinh nghiệm.

Tô Lê cho mình đánh trong chốc lát khí, sau đó thần sắc kiên định, đi thẳng về phía trước.

Toàn bộ đường phố cũng không tính là quá lâu, nhưng bị mua bán nô lệ lại có hơn năm mươi chỗ, liếc nhìn lại, những cái kia nom nớp lo sợ, co quắp tại hết thầy người khoảng chừng gần ngàn người.

Người sống sờ sờ, lại bị từng cây rần chắc dây thừng cột vào một khối, không thể không nói nhân thế bi ai.

Rất nhiều người tiến lên vạch lên hàm răng, sờ lấy bộ ngực nhìn nhìn thân thể của bọn hần tình huống, về phần những cái kia tư sắc cũng không tệ lắm nữ hài, thì bị người khác giở trò, nhắm trúng nữ tử một trận thét lên, thậm chí một số, thì khai thác nghênh hợp thái độ, chỉ cầu một cái tốt kết cục.

Trách không được không ai dám chạy trốn, thậm chí độ trung thành cực cao, nguyên lai mua bán Chủ Nô lại là một số Tu Luyện Giả, thậm chí có một cái mọc ra chòm râu dê người đàn ông, tại Tô Lê nhìn lại thời khắc, trong nháy mắt liền có cảm ứng.

Một tên Khai Huyết thất trọng Tu Luyện Giả, vậy mà cũng làm lên đầu cơ trục lợi nhân khẩu chuyện, Tô Lê ần ần có chút minh bạch, phàm là bị người khác mua đi nô lệ, đều sẽ giao cho nó một trương bên trên vẽ đầy đủ mọi màu sắc đường cong Lá Bùa, muốn đến hần là tốt hơn không chế, dạng này nô lệ, độ trung thành có thể không cao à, Nhất Niệm sinh tử, trách không được có nhiều người như vậy tới nơi đây.

Tại tên kia râu dê thương nhân nhìn soi mói, Tô Lê nhẹ gật đầu, hần cũng mỉm cười, chào hỏi một tiếng, Tô Lê tiến lên.

"Tại hạ Ngô Bảo ra mắt công tử, nghĩ không ra công tử tuổi còn nhỏ, tu vi vậy mà đã ở trên ta, làm sao, lấy công tử tài lực làm sao lại tới chỗ như thế?" Tên là Ngô Bảo người đàn ông hướng Tô Lê vừa làm vài chào, lại không để lại dấu vết liếc qua bên cạnh mặt lộ vẻ thương hại Mục Nhân Nhi, trong mắt

kéo lên một vòng nòng đậm kinh điểm, Tô Lê vội ho một tiếng, hoàn lễ.

Nhiều năm duyệt người kinh lịch, đủ để thấy thiếu niên thiếu nữ sau lưng như thế nào, có thể lấy tuổi nhỏ như thế bởi đường thành cao đẳng Khai Huyết cường giả, tài lực không cần nói rõ, nói không chừng sau lưng liền có âm thầm bảo hộ hấn cường giả.

Ngô Bảo hai mắt nhất chuyển, cười đùa tí tưng cùng Tô Lê đứng lên lời nói.

"Trong lúc rảnh rỗi, dạo chơi mà thôi." Tô Lê cười ha hả.

Ngô Bảo chỗ mua bán nô lệ chỉ sợ là cả con đường số người nhiều nhất, khoảng chừng ba hơn trăm người, đa số Nam Đình, trong đó Nữ Tinh không đến năm mươi người, ngay tại Tô Lê chuẩn bị đến bên cạnh đi xem một chút, không muốn lại nghe cái này tràn ngập dơ bẩn giao dịch mùi vị lúc,

Thân thể không khỏi khẽ giật mình.

Tại một cái lớn trong lồng sắt, giam giữ một tên bản thiêu nô lệ, co ro thân thể, phá nát y phục đầy người nước bùn, hấn hai mắt vô thần, tựa hồ đối với hết thảy tràn đầy tuyệt vọng, nhất là một cái chân của hấn, hiện lên 90 độ uốn lượn lấy, rõ ràng đã chặt đứt.

Trọng yếu không phải hấn cùng người khác giam chung một chỗ, mà là trên người hấn một cổ nhân nhạ Huyết Khi.

Hấn lại là một tên Khai Huyết Nhất Trọng Tu Luyện Giả, Tô Lê quả thực kinh ngạc không thôi, hấn vô pháp tưởng tượng một vị đã bước vào người tu luyện làm sao lại đọa lạc thành như vậy bộ dáng.

"Làm sao Tiểu Công Tử, coi trọng hấn, hấn đứng vậy một cái phế vật, mặc dù đã đơn giản có thể Tu Luyện, nhưng bởi vì tàn phế, còn không bằng thường nhân đây.

Ta là ở nửa đường nhặt được hấn, nguyên vốn chuẩn bị mua cái giá tốt, trần trọc nhiều, lại không một người đến mua, ngược lại lãng phí không ít lương thực, cũng thế, ai mua cái phế vật mang theo trên người nha." Ngô Bảo chào hỏi bên người một vị đồng hành, để kỳ đồng người khác mặc cả, mình thì các loại Tô Lê trò chuyện giết thì giờ, nói tới trong lồng người, không chút nào che giấu trong đó chán ghét.

Không biết tại sao, tại nhìn người nọ gặp bị thảm tạo ngộ về sau, Tô Lê không khỏi nhớ tới kiếp trước mình bị thảm loại loại, nhất là cảm nhận được cái kia nòng đậm bi ai, không khỏi sinh lòng bên cạnh miễn.

"Hấn ta muốn, ra giá đi!" Tô Lê sửa sang lại quần áo, nhân nhạ nói.

Ngô Bảo không có nghĩ đến cái này nửa đường nhặt được phế phẩm vậy mà thật có thể bán đi, tâm lý không khỏi trở nên kích động, con mắt đi lòng vòng, nhìn thoáng qua bên cạnh Mục Nhân Nhi, làm tiếng ho khan.

"Cái kia, ta Ngô Bảo cùng Tiểu Công Tử hôm nay gặp nhau ở đây, cũng coi như hữu duyên, nếu như thế, cũng liền không đi vòng vèo, thẳng thắn chút đi, 20 mai Nguyên Thạch, người người mang đi." Ngô Bảo xoa xoa tay, một mặt thấp thỏm nhìn về phía Tô Lê.

"20 mai Nguyên Thạch?" Tô Lê cười lạnh một tiếng, trực tiếp quay người rời đi.

"Ai công tử, biệt giới nha, giá tiền là có thể thương lượng mà!" Ngô Bảo quả thật có chút lòng tham, công phu sư tử ngoạm, chỉ là muốn thăm dò một chút Tô Lê phòng tuyến cuối cùng, ai nghĩ tới người công tử này lại là như thế kiên quyết, nói đi là đi, tuyệt không giống cái kia loại Đại Thế Gia ra người tới nha, chẳng lẽ là mình nhìn lầm rồi?

Mà lại, hấn còn là lần đầu tiên buôn bán Tu Luyện Giả, lần thứ nhất cùng cao với mình tu vi Tu Luyện Giả làm giao dịch, hết thảy cũng là không chắc, huống hồ người sau lưng nếu như lại bán không được, chỉ sợ cũng không sống nổi mấy ngày.

Bởi vì tại thường nhân xem ra, cái kia chính là một cái hấp hối tàn phế, mua về cũng không có tác dụng gì, mình coi như nói đó là một cái đã bắt đầu tu luyện Tu Luyện Giả cũng không ai tin tưởng, về phần giống Tô Lê cái này loại khách hàng lớn, làm sao lại nguyện ý tới chỗ như thế, cho nên vô luận như thế nào, hôm nay cũng muốn nhờ Tô Lê đem cái này vương vius bán đi.

Tô Lê nhìn trước mắt cười ha hả Ngô Bảo, hừ lạnh: "Thương lượng, ngươi tại sao không đi đoạt? Ta còn có việc, làm phiền ngươi nhường một chút đường, không phải có câu nói à, gọi. . ."

Tô Lê nói nơi đây hơi ngừng dừng một cái, hấn không nghĩ đến người này lại là như vậy tâm đen, một cái gần như Từ Vong người lại chào giá 20 mai Nguyên Thạch, cái này thật là là công phu sư tử ngoạm, đến lúc này hấn dĩ nhiên minh bạch, có đôi khi coi như mình có lòng trắc ẩn, chỉ khi nào vượt qua mình chỗ trắc ẩn phạm vi năng lực, đành phải lựa chọn một loại phương thức khác 'Trốn tránh', mắt không thấy tâm không phiền.

Chương 38: Mua 1 đưa 2

"Tiểu Công Tử đừng nóng giận nha, mua bán mua bán, ý tứ đúng vậy người tới ta đi, song phương đều đồng ý điều kiện tiên quyết công bằng giao dịch nha, vậy công tử nói giá đi." Ngô Bảo là vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua hôm nay cái này mua bán, dứt khoát không thềm đếm xỉa.

"Công bằng?" Tô Lê nhìn lấy Ngô Bảo cái kia mặt mũi tràn đầy mặt rỗ mặt to, giờ phút này tâm lý không nói ra được chán ghét, đường đường một tên Tu Luyện Giả, lại làm lấy như vậy thương thiên hại lý sự tình, nhất là bây giờ chắn ở trước mặt mình, càng khiến người ta buồn nôn.

"Vậy người cảm thấy cái này rất công bằng?" Tô Lê phản hỏi.

"Hắc hắc!" Ngô Bảo lúng túng cười làm lành lấy.

Tô Lê xoay người lại nhìn về phía cái kia trong lòng Nam tử, Nam tử cũng vô thần hướng bên này nhìn sang, lại là nhìn hướng lên bầu trời.

"Tu vi của hần quá mức thấp."

"Đúng đúng."

"Hần là người tàn phế, còn cần tiêu tốn rất nhiều được vật đi quản lý."

"Đúng đúng."

"Tim của hần phảng phất đã chết, mua về nhiều lắm là tính một bộ cái xác không hồn."

"Cái kia, đúng đúng."

"Ta không có một khóa Nguyên Thạch."

"Đúng đúng, trán. . ." Ngô Bảo đột nhiên ngừng đầu nhìn thiếu niên ở trước mắt, đột nhiên có loại bị đùa bỡn cảm giác.

Tô Lê chuyển tay ở giữa, đập mạnh tiền liền xuất hiện tại trong lòng bàn tay, tính tế đếm, chừng hơn hai ngàn hai, Tô Lê Nguyên Thạch vốn là không nhiều, mà lại đang hấp thu về sau, càng cảm thấy nó đầy đủ chỗ trân quý, lại có thể nào lấy ra dùng làm giao dịch, huống hồ, theo cùng với chính mình không ngừng tiến lên, hần có thể cảm giác được, dùng đến tiền địa phương càng ngày càng ít, đã có cơ hội này, có thể hoa liên hoa đi.

Quả nhiên, Ngô Bảo gặp lại thiếu niên trống rỗng xuất hiện một vật, tâm lý không khỏi run lên, có thể mua nổi Túi Trữ Vật, quả thật không phải người bình thường nhà, nhìn Tô Lê cùng sau lưng dáng vẻ cô gái, hần là bị phóng xuất đến giữa trần thế rèn luyện thiên tài các công tử tiểu thư, bình thường loại tình huống này dưới, sau lưng đều chỉ ít có một tên Hộ Đạo Giả đi theo, may mắn mình không có mạo muội xúc động, nếu không, coi như thật chết không có chỗ chôn.

Nhìn ra vị công tử này đối với mình lúc trước mở rộng miệng có chút phản cảm, nói mình không có Nguyên Thạch ai mà tin, tiện tay mấy ngàn lượng ngân phiếu đi ra, không biết có thể mua bao nhiêu cái nó lệ bình thường, mặc dù không có Nguyên Thạch, nhưng cái này đã rất kiếm lời.

Tô Lê nhìn lấy Ngô Bảo sáng lấp lánh con mắt, cau mày tiện tay vút cho hần.

"Tặng thêm hai nàng." Tô Lê lần nữa nhất chỉ bên cạnh một đôi chăm chú ôm cùng một chỗ mẫu nữ hai người nói, bởi vì Mục Nhân Nhi chính nhất mặt chưa xốt đứng ở trước mặt các nàng.

Nghe nói Tô Lê mua các nàng, Mục Nhân Nhi con mắt lập tức sáng lên, nhìn về phía Tô Lê, trong mắt tràn đầy cảm động.

Nàng lần này đi ra ngoài, đoán sai hành lý của mình, mặc, ăn các loại đều mang theo, đúng vậy không mang tiền, vô luận là Nguyên Thạch vẫn là tiền bạc, trước kia chính mình cũng là áo đến thì đưa tay com đến há miệng, căn bản không nghĩ tới có một ngày mình sẽ như vậy túng quẫn.

Huống hồ đêm đó đi gấp, cũng là nhất thời sơ sẩy, một đường tới, còn nhờ vào Tô Lê đem trên người mình Nguyên Thạch tặng cho nàng một phần, mặc dù là từ mình nơi đó cầm, nhưng dù sao đã là người ta, mỗi lần đưa tay, mặt của nàng đều là nóng hổi nóng hổi, điểm này Nguyên Thạch, chống đỡ hai người đột phá, hiện tại hần cầm bạc tiền giấy đến giao dịch, đủ để thấy hần cũng mất Nguyên Thạch.

Cho nên, hần đối Tô Lê cảm giác rất là phức tạp, mấy ngày ngắn ngủi, độc thân rời nhà, nếu như không phải là bởi vì hần, có lẽ chính mình cũng không biết nói sao xử lý, trong lúc vô hình, đợi ở bên cạnh hần, giống như có một tia dựa vào.

Ngô Bảo nhìn lại, lập tức một mặt ý cười, cái kia mẫu nữ hai người lớn lên cũng tạm được, mẹ đại khái ba mươi mấy tuổi, cũng coi như Phong Vận vẫn còn, về phần nữ nhi, mười tuổi trên dưới, mặc dù bản nghiêm mặt, thấy không rõ diện mạo, nhưng tốt xấu tư thái tốt, hơn nữa còn là xử nữ.

Ngô Bảo không nghĩ tới trước mắt công tử sẽ có như vậy ham mê, mẫu nữ ăn sạch nha, Đại Thế Gia công tử đúng vậy không giống nhau, ngậm lại tư vị

trong đó, đơn giản tuyệt không thể tả, đứng vậy không biết vị kia đồng dạng tịnh lệ thiếu nữ, có thể hay không bão nổi, bất quá hấn dám như vậy giống trống khua chiêng mua cái kia mẫu nữ, hấn là không sợ, thật là nam nhân bên trong điển hình.

Hai ngàn lượng ngân phiếu, có thể đổi lấy một cái phế vật tăng thêm hai cái Tiệp Tỳ,

Đã rất vẻ được rồi, hấn nguyên bản là đòi hỏi nhiều, ai nghĩ tới thu hoạch vẫn là rất lớn.

Mình đã gây thiếu niên trước mắt không hài lòng, giờ phút này làm tiếp do dự, chỉ sợ chờ đến đứng vậy sau lưng của hấn Hộ Đạo Giả cường thế chém giết, không đợi Tô Lê làm tiếp hỏi thăm, Ngô Bảo vội vàng tiếp nhận ngân phiếu, cười ha ha lấy.

"Công tử thật đúng là tốt ánh mắt, cuộc mua bán này, thành giao!"

Ngô Bảo vung tay lên, hai tên nhân viên chính là áp giải đối với mẹ con kia cùng trong lồng Nam tử móc lấy chân đi tới.

"Công tử, đây là Không Tâm phù, ngài cất kỹ." Ngô Bảo từ trong ngực lấy ra ba trương giấy vàng, kính cẩn đưa cho Tô Lê.

Tô Lê một tay tiếp nhận, lại liếc mắt nhìn nom nớp lo sợ mẫu nữ hai người, quay người rời đi.

"Còn không mau đuổi theo, hầu hạ tốt công tử, các người xem như hưởng phúc, Tiểu Công Tử, thường đến nha, lần sau giảm 50%." Nghe sau lưng Ngô Bảo âm thanh, Tô Lê cười một tiếng, đối ở sau lưng mẫu nữ hai người, hấn thuần túy là xem ở Mục Nhân Nhi trên mặt, về phần đằng sau làm sao bây giờ, liền nhìn Mục Nhân Nhi quyết định, chỉ là lại bị Ngô Bảo cho hiểu lầm, hấn cũng lười làm tiếp giải thích.

Cái kia què chân Nam tử không nói tiếng nào đi theo Tô Lê sau lưng, run rẩy thân thể, về phần mẫu nữ hai người, thì là từ Mục Nhân Nhi đỡ lấy, thẳng cho tới một cái khách sạn, mẫu nữ hai sắc mặt người trong nháy mắt trắng bệch, nhưng nghĩ đến mình đã bị bán cho hấn, sinh tử toàn trong một ý nghĩ, đành phải chảy nước mắt sò lên nữ nhi nước mắt Giác, đi theo đi vào, cái kia què chân Nam tử nhìn lấy Tô Lê nho nhỏ bóng lưng, vẫn như cũ vô thần.

"Nha, khách quan trở về, công tử phân phó ta làm sự tình đã làm xong, đều tại gian phòng để đó đây." Điểm Tiểu Nhị thấy Tô Lê trở về, mau tới trước, liếc qua theo sau lưng ba người, một chút liền nhận ra cái kia chuyên thuộc về nô lệ thổ hoàng sắc quần áo, lại nhìn một chút Tô Lê, chỉ là không rõ người công tử này làm sao lại mua bọn hấn.

Cái kia mẫu nữ hai người nhìn nó bộ dáng hấn là tình có thể hiểu, chỉ là cái kia què chân. . .

Ai, kẻ có tiền ý nghĩ chính mình là đoán không ra.

"Rất tốt, lại mở hai gian thượng phòng ở giữa, khác chuẩn bị kỹ càng hai thùng nước nóng, ba kiện quần áo sạch sẽ, cho bọn hấn rửa mặt."

"Được rồi, công tử ngài chờ một lát!" Điểm Tiểu Nhị vội vàng đi công việc. . .

Sáng ngời gian phòng bên trong, Tô Lê Mục Nhân Nhi hai người ngồi nghiêm chỉnh tại trên ghế, đối diện thì đứng đầy tam đạo có chút không biết làm sao bóng người.

Người dựa vào y phục ngựa dựa vào cái yên, đừng nói, cái kia mẫu nữ hai người tại rửa mặt sạch sẽ thay đổi bộ đồ mới về sau, thật đúng là có một phen đặc biệt tư sắc, nhìn cực kỳ thuận mắt, nhất là bây giờ như vậy giống như là bị dè dặt làm thịt yếu đuối, càng khiến người ta sinh lòng dục vọng.

Về phần cái kia què chân Nam tử, vẫn như cũ bày biện một bộ mặt cương thi, không thấy mấy may biến hóa.

"Thiếu, thiếu gia, tiểu thư, ta. . ." Đầu tiên mở miệng chính là cái kia có chút khúm núm mẹ, nàng tựa hồ rất là sợ hãi, không biết nên làm gì, sau cùng đem xin giúp đỡ nhìn quang nhìn về phía bên phải thiếu nữ.

Thiếu nữ kia từ vừa mới bắt đầu liền đối với mình biểu lộ thiện ý, hấn là một cái Người tốt, nhưng nàng vẫn là nội tâm cực kỳ tâm thần bất định, sợ hãi lại cúi đầu xuống, về phần bên người cô bé kia, nhìn so Tô Lê nhỏ như vậy một hai tuổi, chỉ biết cúi đầu, một cái tay chăm chú lôi kéo mẹ cánh tay.

Tô Lê cười một tiếng, đặt chén trà xuống, nhìn về phía cái kia nói chuyện mẫu nữ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Bản tính

"Đừng lo lắng, ta không có ý tứ gì khác, nói điếm khó nghe, các người chỉ là ta mua hấn đưa cho cho tặng phẩm." Tô Lê nhất chỉ cái kia què chân người đàn ông.

Bịch!

Phụ nữ kia tại Tô Lê sau khi nói xong, kéo lại nữ nhi quỳ ngã xuống, đầu trầm thấp chôn xuống, để Tô Lê một trận kinh ngạc.

"Mau dậy đi." Tô Lê phát tay, một cổ không thể nghi ngờ Khí Lực đem trên mặt đất mẫu nữ hai người cho nắm đứng lên, cái này làm cho các nàng càng thêm kinh sợ.

"Đây là các nàng thi triển trên người các người Không Tâm phù đi." Tô Lê từ trong ngực lấy ra ba chương giấy vàng, chọn lựa ra trong đó hai tấm.

Cái kia mẫu nữ hai người gặp này, Thân Thể không khỏi run rẩy, có thể thấy được ăn trong đó không ít khổ.

Tô Lê mỉm cười, đem cái kia giấy vàng đưa cho một mực không nói chuyện Mục Nhân Nhi, Mục Nhân Nhi một trận kinh ngạc, nhưng nhìn lấy Tô Lê cái kia ánh mắt khích lệ, tựa hồ mình bạch, trong mắt cảm động nhẹ gật đầu, sau đó tiếp nhận, thuận hậu Huyết Khí đột nhiên từ lòng bàn tay nổi lên, ngưng hóa thành một đoàn hỏa diễm, đại biểu cho mẫu nữ sinh tử khế ước Lá Bùa ngay tại các nàng trợn mắt hốc mồm hạ bốc cháy lên.

Lá Bùa thành tro một khắc, hai Trùng Tử từ hai người trong tai bò đem đi ra, tại đầu đón thét lên bên trong, cái kia hai cái chỉ có dài bằng ngón cái Trùng Tử Thân Thể không ngừng rút. Súc, sau cùng triệt để cương chết rồi.

Mẹ kia tựa hồ mình bạch xảy ra chuyện gì, sắc mặt tái nhợt, không lo được lau mồ hôi trên đầu, trực tiếp lôi kéo nữ nhi đối Tô Lê cùng Mục Nhân Nhi Tam Bái Cửu Khấu.

"Cám ơn thiếu gia, cảm ơn tiểu thư. . ."

Nhìn lấy các nàng như thế đáng vẻ, Tô Lê lựa chọn tiếp nhận, có lẽ dạng này, là thật đối với các nàng tốt, Mục Nhân Nhi thì là muốn nói lại thôi, nhưng nhìn một chút Tô Lê, cuối cùng vẫn không hề nói gì.

Vừa vào giữa trần thế, mới phát hiện hết thấy cũng không phải là cái kia tiểu gia có thể so.

"Đây là một trăm lượng ngân phiếu, các người cầm, về sau làm làm buôn bán nhỏ, chiều cái con rể tới nhà đầy đủ." Tô Lê đem một nhò thỏi bạc đưa cho mẹ kia.

Tô Lê là có một chút bạc, nhưng có đôi khi, tiền mới là cuối cùng hại người gốc rễ, hấn nhưng cũng không muốn lại hại mẹ con các nàng hai người một lần, những này, đầy đủ.

"Thiếu gia ngài đại ân đại đức Lý Như đời này đúng vậy làm trâu làm ngựa cũng không dám quên, Ấu Nương, nhanh cảm ơn thiếu gia, nhanh nha!"

Nguyên lai cái này từ không nói lời nào nữ hài gọi Ấu Nương nha, ngược lại là thú vị!

"Tạ, cảm tạ thiếu gia."

Ấu Nương âm thanh có chút nhỏ, thậm chí còn có vẻ run rẩy, Tô Lê căn bản không tưởng tượng nổi mẹ con các nàng hai người đoạn đường này tới đến cùng đã trải qua cái gì.

Hấn cũng không muốn tiếp qua nhiều hỏi thăm, có đôi khi sẽ chỉ tăng thêm một số phiền não, vốn là thương cảm người, làm gì khó xử mình.

"Ta ngày mai liền chuẩn bị khởi hành tiến về nên đi địa phương, khách sạn bên này, ta đã thay các người thanh toán hai tháng tiền thuê nhà, chờ những người kia đi, hoặc là rời đi, thay sinh kế, hoặc là ngay tại cái này Khai Dương thành lập nghiệp đi, hết thấy tùy các người, đi thôi, ta còn có chút việc cùng hấn nói chuyện."

Tên kia vì Lý Như mẹ không nghĩ tới trời xanh lái như vậy mất, mấy tháng cầu nguyện vậy mà thật nghênh đón cứu tinh, cái này nhất định là chủ nhà từ nơi sâu xa đang trợ giúp các nàng Cô Nhi Quả Mẫu gặp phải Quý Nhân.

"Ân Công, có thể hay không lưu lại ngài danh hào, ta mẫu nữ hai người hàng đêm Phấn Hương, phù hộ Ân Công sống lâu trăm tuổi, tốt một đời người bình an." Lý Như hai mắt đỏ bừng, trong đó cảm kích đã không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

"Cái này. . ." Tô Lê tưởng tượng tới nhà người khác trên đại sảnh thả một thẻ bài, trên đó viết tên của mình, lại đốt bên trên hai nén nhang, hai cây ngọn nến, xong dâng lên một bàn trái cây, Mùa xuân thời điểm, tiểu cô nương hái bên trên hai đóa hoa, mẫu nữ hai người mỗi ngày đối lấy bài tử của mình hái bên trên hai bái, nghĩ như thế nào đều cảm thấy là lạ.

"Cái kia, anh hùng không hỏi xuất xứ, làm việc không lưu tên hay, gọi ta Lôi Phong đi!" Tô Lê ngượng ngùng cười một tiếng.

"Đa tạ Lôi công tử cứu chi ân."

"Ách. . ."

"Tiện Tỳ sẽ không quấy rầy thiếu gia đàm luận, cái này lui ra ngoài." Cầm qua Tô Lê bạc trong tay, Lý Như vẫn là cảm giác giống là làm một giấc mộng, vui đến phát khóc, lại là lời kéo nữ nhi lạy vài cái,

Vội vàng lui ra ngoài, Mục Nhân Nhi thì là liếc một cái Tô Lê, cũng là đi theo ra, không biết hướng các nàng an ủi thứ gì.

Nữ Nhân thật là phức tạp động vật, một khi đồng tình tâm tràn lan, ngay cả Long Vương Miếu cũng đỡ không nổi.

Theo cửa phòng kết đóng, Tô Lê cười khổ lắc đầu, ngẫu nhiên nhìn về phía què chân Nam tử.

Nam tử đem trọn sự kiện đều nhìn ở trong mắt, nguyên bản giống như nước đọng song đồng tại Tô Lê là thật đem kia đáng thương mẫu nữ thả về sau, lên tầng một gọn sóng.

"Ngươi. . ."

"Tang Đại Bảo."

"Chân của ngươi. . ."

"Cường đạo tập kích thôn làng, cả nhà đều là vong, hai nữ mà thăm tao chà đạp, tự vận giếng cạn."

"Ngươi không phải tu. . ."

"Không biết, bọn hấn cắt ngang chân của ta, buộc ta nhìn mình Thê Nữ mặc cho bọn hấn gian ô, tại các nàng nhảy giếng một khắc, ta chỉ cảm giác mình trong lòng tràn đầy một đám lửa, sau đó không biết xảy ra chuyện gì, sau khi tỉnh lại, bọn hấn đều đã chết, ta sống, sau cùng liền đến nơi này."

Nam tử chữ chữ tiếc kim, lại phảng phất Tô Lê trong bụng giun đũa, đơn giản vài câu, liền dứt khoát trả lời ra Tô Lê muốn đáp án, ngược lại làm cho Tô Lê có chút lúng túng, nhưng hấn đã có chút minh bạch Nam tử tại sao lại luân lạc tới loại tình trạng này.

Sinh ra Linh tàng mà không biết Kỳ Dụng, Tiềm Lực tăng thêm cừu hận, để hấn xông phá tầng kia gông cùm xiềng xích, tính toán ra, đều là vận khí.

Tô Lê không biết này chuyện phát sinh bao lâu, tuy nhiên nhìn nó bộ dáng, hấn là còn không có từ thân nhân trong tử vong chạy thoát đi ra, còn sống, cùng chết không có gì khác biệt.

"Ta rất xin lỗi." Đối với Tang Đại Bảo tao ngộ, Tô Lê rất áy náy.

"Không có gì, ta biết ngươi rất lợi hại, tuy nhiên tại vừa rồi, ngươi nếu như dám khi dễ mẹ con các nàng, ta coi như đánh không lại ngươi, cũng phải liều mạng cái mạng này găm hạ ngươi một khối da tới." Tang Đại Bảo nói nơi đây, ngữ khí lạnh lẽo, thay đổi lúc trước lười biếng ngữ khí, ngược lại làm cho Tô Lê sửng sốt.

Đại ca, hiện tại ta là chủ ngươi là bộc, tại sao ta cảm giác giống như là ngược lại.

"Ha ha, xem ra ta vừa rồi nhất được một cái mạng nha!"

Tang Đại Bảo không làm trả lời.

Tô Lê vốn là muốn đem Tang Đại Bảo giữ ở bên người, đương nhiên, chỉ là tạm thời, dù sao đường phía trước còn rất xa xôi, còn cần chiếu cố một cái chưa bao giờ đi ra gia môn Mục Nhân Nhi, có một nô bộc, mình khả năng tính rất nhiều chuyện, huống hồ hấn còn là mình bỏ ra hai ngàn lượng mua về, tính thế nào cũng rất thua thiệt, nhưng từ khi nghe hấn tao ngộ về sau, Tô Lê thở dài một hơi, lòng của hấn chung quy quá mềm.

"Ngươi đi đi, muốn đi nơi nào đi đâu, chỉ là đừng có lại để cho người ta cho bắt được." Tô Lê đem sau cùng một trương Không Tâm phù đảo mắt thiêu hủy, Tang Đại Bảo tự do.

"Đa tạ!" Tang Đại Bảo liếc mắt nhìn chăm chăm Tô Lê, thở dài rồi đi.

"Thật là có tiền đốt hoàng." Tô Lê đem trên bàn Vật Phẩm một thu thập một chút tốt, âm thầm oán thầm vài câu liền ném sau ốt.

Là phiền não vốn là nên vứt bỏ, mang ở trên người không phải chính mình tìm tội thụ sao?

Thiên Cương sáng lên, Tô Lê chuẩn bị lên đường, mở cửa phòng sau liền không khỏi ngáy đại. . .

Chương 40: Chuyện cũ không còn xách!

Ngày mới sáng lên, Tô Lê chuẩn bị lên đường, mở cửa phòng sau liền không khỏi ngáy đại . .

Ngoài cửa phòng, vẫn như cũ là hôm qua tam đạo mặt mũi cùng Mục Nhân Nhi cái kia giống như cười mà không phải cười nụ cười, một mặt mừng rỡ Lý Như mẫu nữ, tấm lấy mặt cương thi què chân người đàn ông.

"Các người. . ."

"Thiếu gia, ta cùng Âu Nương quyết định lưu tại Khai Dương thành mưu một phần sinh kế, ngài là ân nhân của chúng ta, chúng ta chỉ muốn tiễn người một đoạn đường." Lý Như giọng thành khẩn, Âu Nương càng là một mặt chờ mong nhìn về phía Tô Lê.

Tiện tay mà thôi, cuối cùng chỗ đổi được lại là một phần phát ra từ nội tâm chân tình, Tô Lê tâm tình vào giờ khắc này có thể nói ngũ vị tạp trần.

"Cám ơn các người."

Mẫu nữ nghe nói Tô Lê đáp ứng, càng là cao hứng không thôi.

Tô Lê đem ánh mắt nhìn về phía Tang Đại Bảo.

"Ta không có chỗ để đi, hướng hồ ta hỏi tiểu nhị, ta cái gian phòng kia khách phòng người thẳng giao ba ngày."

"Ách. . ."

"Cho nên ta muốn theo ở bên người người." Tang Đại Bảo nói ra đáp án cuối cùng.

Tô Lê bình thần nhìn lấy cái mặt này sắc đột nhiên có chút quần đỏ Nam tử, đột nhiên không nín được cười một tiếng.

Kỷ thực Tang Đại Bảo thu thập sạch sẽ về sau, cũng liền vừa 30 tuổi, chỉ là đã trải qua biến cố gia đình, Cốt Nhục Phân Ly, mới khiến cho tâm hẩn tính đại biến, ngăn ngừa một ngày ở chung, Tô Lê đều cảm thấy lấy hẩn nặng nề tính tình sẽ hay không để hẩn cũng biến thành u buồn.

Bất quá, nhìn Bắc Hải đoạn đường này đến không tính tịch mịch.

"Đi thôi."

Ra thành môn, Tô Lê liền để Lý Như mẫu nữ ngừng bước, thiên ngôn vạn ngữ cũng không chống đỡ được Tô Lê quay đầu một cái chớp mắt, mẫu nữ quỳ ở cửa thành đối hẩn không ngừng dập đầu.

Giờ khắc này, nội tâm của hẩn là chua xót, đối với cái thế giới này có thêm gần một bước hiểu rõ, đó là một cái khác loại cảm động lây, về phần Mục Nhân Nhi, cái nào gặp loại tràng diện này, sớm đã cảm động ào ào, đây chẳng phải là mình tha thiết ước mơ giang hồ hành trình à, Hành Hiệp Trượng Nghĩa, phù nguy cứu khổn, nằng cảm thấy mình làm được, giống trong sách nói, giống Gia Bộc nói như thế.

Triều Dương dưới, hết thấy sinh cơ lại lần nữa bị gọi tĩnh lại, thuộc về mỗi người một ngày mới lặng yên tiến đến, mới, cũ, thường thường chỉ trong nháy mắt liền tách ra đến, lưu tại một bên nào, có đôi khi Quyền Quyết Định lại không trên người mình, cái này chính là cái này thế giới quy tắc.

Thẳng đến Tô Lê ba người bóng lưng Tiêu Thất ở trên đường chân trời, hai mẹ con nhân tài đồ lấy đứng dậy mà đến, các nàng sẽ đem Tô Lê thân ảnh một mực nhớ ở trong lòng, tên kia tại cuộc đời mình thời khắc hắc ám nhất - The Darkest Hour đưa tới quang minh thiếu niên, tên kia gọi Lôi Phong ân nhân. . .

"Người vì cái gì không lưu lại đến, các nàng đã mất đi trọng phụ, người đã mất đi Thê Nhi, cái này không chính hợp vừa, lâu ngày sinh tình, vui vui sướng sướng cả một đời không tốt sao?" Trên đường, Tô Lê mua ba con ngựa, theo con ngựa phát ra tiếng phi phi trong mũi âm thanh, Tô Lê lại nhảm chán, nữ nhân là thích nghe nhất Bát Quái, Mục Nhân Nhi cũng đang muốn hỏi, lại bị Tô Lê đoạt trước, không khỏi có chút nổi nóng, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng nàng muốn nghe được đáp án.

Tang Đại Bảo không lên tiếng, Tô Lê càng thêm cảm giác đến phát chán, Mục Nhân Nhi càng là liên tục thúc giục, gương mặt khát vọng, nhìn lấy Mục Nhân Nhi đáng vẻ, Tô Lê đang muốn vút cho nàng một bao hạt dưa, nhiều phù hợp nha.

"Cái kia mạo muội hỏi một câu, nhìn người trầm luân thành như vậy bộ dáng, hẩn là đối của người vợ con nhất định yêu đến mức độ không còn gì hơn, bình thường tại ta trong ấn tượng, ý của ta là cá nhân ta quan điểm, đúng vậy thường thường giống như người si hẩn, tại hoàn thành báo thù về sau, lại không nguyện ý làm tiếp gả cưới, sau cùng không phải đều. . . Tự từ sao?"

Mục Nhân Nhi nghĩ nghĩ trước kia trong sách chỗ đã thấy, do dự một chút, sắc mặt có chút xấu hổ, ngưng ngưng hỏi, Tô Lê nghe xong trực tiếp từ ngựa từ trên ngựa đi, hẩn trực tiếp không nghĩ tới.

Mục Nhân Nhi nhếch miệng, nàng biết hỏi như vậy làm người rất đau đớn, chẳng phải rõ ràng nói là người nhà người đều chết sạch, người như thế yêu người trong nhà, tại sao không đi chết, trên hoàng tuyền lộ tốt xấu cùng các nàng nha.

Mục Nhân Nhi đang hỏi ra sau liền hối hận, nhưng thật sự là thụ trong sách những cái kia bị thảm chuyện xưa ảnh hưởng, mà lại lại thêm một đường nhằm chán cực độ, tò mò mới hỏi như thế một cái cực không có mức độ vấn đề.

Quả nhiên, Tang Đại Bảo đang nghe xong đầu thấp hơn, nguyên bản khô khan bầu không khí lại tăng thêm một cái một phần nặng nề ở bên trong.

"Có lỗi với nha, người coi như nàng nào từ thiếu sợi dây không có hỏi." Tô Lê gãi gãi đầu, chỉ cảm thấy mặt đỏ ửng, quay đầu lại nhìn hằm hằm một chút Mục Nhân Nhi, Mục Nhân Nhi cũng đại khái biết mình sai, vội vàng nói xin lỗi.

Một cái nô lệ, hai người chủ nhân, nếu để cho những người khác nghe được dạng này đối thoại, nhất định không thể tin được, bởi vì bọn họ thế giới quan sẽ bị triệt để đảo ngược.

Trên thực tế, cũng không thể trách hai người bọn họ, một cái là nhận lấy kiếp trước người người bình đẳng ảnh hưởng, lại thêm tự miếu Cổ Tháp mấy năm nghỉ ngơi lấy sức, quan niệm của hắn vẫn như cũ như thế.

Một vị khác, là chưa từng từng đi xa nhà khuê bên trong nữ tử, nhận đến từ, nghe được, nhìn nhiều nhất đúng vậy những cái kia không sợ người khác làm phiền cảm động cố sự, đây là nội tâm của nàng thế giới, nàng liền cảm giác, trên đời vốn nên như vậy.

Tang Đại Bảo ngẩng đầu nghiêm túc nhìn lấy đi ở phía trước hai người, nắm thật chặt Quyển Đầu, lại chậm rãi cúi thấp đầu.

"Ngày ấy, ta đã hôn mê về sau, trong giấc mộng, trong mộng, hết thảy cũng giống như ngày xưa, ta tại trong ruộng cây loại, thế tử chịu trách nhiệm nước tại tưới những cái kia đã mở mầm rau xanh, buổi chiều, hai cái khuê nữ từ Học Đường vùng trộm nghe giảng bài trở về, lộ ra thật cao hứng, dùng nhánh cây cho ta viết hôm nay trộm học được chữ."

Nói nơi đây, Tô Lê rõ ràng nhìn ra Tang Đại Bảo khoe miệng cái kia một tia ngọt ngào mỉm cười, tốt bao nhiêu gia đình, cỡ nào mỹ mãn sinh hoạt, nhưng thế tục luôn luôn không cho phép, sinh sinh đem bọn hắn âm dương lưỡng cách.

"Ban đêm, Hình nhi ba người các nàng đều ở phía sau trù keng Đình Đang keng nấu cơm, ta đánh một bình Tiểu Tửu, một mình uống vào, lại là thế nào cũng đợi không được các nàng đi ra, ta la lên, tìm kiếm lấy, thế nhưng là chung quanh đen kịt một màu, ta tìm không thấy nhà bếp, tìm không thấy các nàng, chỉ có cái kia keng keng âm thanh, sau cùng, hết thảy đều yên lặng, ta thấy được các nàng, các nàng cười nhìn ta, để cho ta thật tốt sống sót, vì các nàng mà sống sót."

"Ta liều mạng muốn kéo ở các nàng, nhưng càng chạy các nàng càng xa, ta sợ hãi, dừng bước, nhưng các nàng như trước đang rời xa, ta khóc làm cho các nàng dừng lại, nhưng đôi mắt chỉ có cái kia sống sót cùng ba trên mặt người cái kia ngọt ngào mỉm cười"

"Cho nên ta không chết, ta sống, ta biết ta tại thay mẹ con các nàng ba người sống, ta là các nàng sinh mệnh kéo dài, ta sống, là tại cho mình trả nợ!" Tang Đại Bảo đầy nước mắt, nói tiếng một cái người đàn ông mắt đỏ, gần như rống giận Tô Lê cùng Mục Nhân Nhi.

Tô Lê tâm lý cũng không chịu nổi, ghim chặt ngựa, Mục Nhân Nhi thì là hai mắt đỏ bừng.

"Vậy người nói cho ta biết, người bây giờ mỗi ngày còn sống, thay các nàng còn sống đang nhìn cái thế giới này."

"Ta. . ."

Tang Đại Bảo miệng mở rộng, run rẩy bờ môi, lại là sinh sinh kẹt tại nơi cổ họng.

"Một cái Hoạt Tử Nhân vẫn xứng nói còn sống, thay đứng người sống, cùng dạng này, còn không bằng cái chết chi, chờ đến trên hoàng tuyền lộ, tìm đến người nhà, sau đó nói cho các nàng biết, ta tới tìm các người." Tô Lê song chân vừa đạp, Liệt Mã lần nữa tiến lên.

"Uy!"

Mục Nhân Nhi nhất chỉ giục ngựa đi xa Tô Lê, tức giận đến nói không ra lời, còn nói chính mình nói chuyện khó nghe, lời này của người cũng nói quá tuyệt đi.

Xoay đầu lại, nhìn cái đầu ép cực thấp Tang Đại Bảo, Mục Nhân Nhi miệng hơi há ra, thực sự không biết nên nói như thế nào lời an ủi, thật là trong lúc rảnh rỗi, tại sao phải xách như thế một vấn đề, thờ dài một hồi, Mục Nhân Nhi cũng là hất lên roi ngựa, cộc cộc đuổi theo.

Để hắn yên tĩnh một hồi đi!

Chương 41: Huyết Linh phong -

Sau lưng chỉ có đột nhiên trầm mặc xuống Tang Đại Bảo.

"Vốn cho là khô khan trên đường lại thêm một cái có thể bồi tiếp nói chuyện người sống, chỉ tiếc người không phải, đi thôi, từ ở nơi nào tới thì về nơi đó, trông thấy người, Lão Tử tâm phiền." Tô Lê giục ngựa gờ roi, bụi màu vàng cuộn cuộn, khinh thường âm thanh quanh quẩn.

"Thật, thật xin lỗi, ta sai rồi, Hinh nhi, thật xin lỗi. . ." Sau một lúc lâu, Tang Đại Bảo cúi đầu không ngừng nói một mình, sau đó ngẩng đầu nhìn chung quanh trống trải vùng quê cùng phía trước đã biến mất không thấy gì nữa cái kia Ảnh Tử, tâm lý không nói ra được chua xót cùng hối hận.

Hôm nay, là lần đầu nói ra mình chôn tại sâu trong nội tâm bí mật, bởi vì Tô Lê chỉ điểm, mới khiến cho hắn đột nhiên giác tỉnh, sai, hết thấy đều sai, mình cô phụ thê tử, cô phụ nữ nhi.

Người nhà dùng sinh mệnh vì chính mình đổi lấy Tân Sinh, đúng vậy như thế qua à, thiếu gia nói rất đúng, cái thế giới này vốn là người chết ta sống, không chừng sau một khắc mình liền chết, trên suôi vàng, mình nên như thế nào hướng ba người các nàng bàn giao.

Còn sống làm cho các nàng lo lắng, chết rồi, còn làm cho các nàng vì chính mình quan tâm, hắn là ai, hết thấy dựa vào cái gì, mình không nên dạng này.

Tang Đại Bảo lồng ngực kịch liệt phập phồng, tựa hồ đột nhiên suy nghĩ mình bạch cái gì, thúc lên roi ngựa liền hướng Tô Lê đuổi theo mà đi.

"Ta gọi Tang Đại Bảo, ta gọi Tang Đại Bảo!"

Trên đường, đất vàng bên trong xen lẫn một kinh thiên tiếng rống giận dữ. . .

"Huyết Linh phong? Thật tốt son mạch làm sao lên như thế một cái } mỗi người tên." Nửa tháng sau, Tô Lê cầm từ Khai Dương thành mua hàng địa đồ, lại ngẩng đầu nhìn một chút trước mặt không thấy cuối son lâm.

"Uy, ngược lại là nói một câu nha!" Tô Lê xoay đầu lại, tức giận nhìn về phía khoan thai tới chậm Tang Đại Bảo.

"A!"

Tang Đại Bảo tay cầm một cuốn sách sách, chính thấy say sưa ngon lành, đây là Tô Lê hai ngày trước cho hắn liên quan tới Khai Huyết cảnh cơ sở đã tu luyện Tâm Pháp, như là đã bước vào Tu Luyện, cũng cùng cùng với chính mình, Tô Lê đương nhiên là sẽ không bạc đãi người một nhà, dứt khoát đem Tu Luyện Chi Pháp cùng nhau giao cho hắn, đồng thời đem « Bộ Bộ Sinh Liên » cũng chép lại cho hắn, đến lúc đó có thể lĩnh ngộ bao nhiêu toàn bộ nhờ vận mệnh của hắn.

"Ta nói, người đã nhất định phải đi theo ta, có phải hay không muốn tôn trọng một chút ta, có người như thế qua loa cho xong sao?" Tô Lê nghe nói hắn đơn giản một cái trả lời, không khỏi trợn trắng mắt.

"Cụ thể vì cái gì gọi cái tên này, ta cũng không rõ ràng, ta là lần đầu tiên ra thôn tới chỗ này, thiếu gia!" Tang Đại Bảo lưu luyện không rời buông xuống sổ, không kiên ngạo không tự ti trả lời nói.

Tô Lê vỗ trán một cái, trực tiếp đập vào núi rừng, Mục Nhân Nhi cười khanh khách, nhìn ra, đoạn đường này không tịch tịch.

Huyết Linh phong, coi là Khai Dương thành cùng hoang dã đường ranh giới, ngọn núi này to lớn, bí mật, so ra mà vượt trên Địa Cầu Amazon Rừng mưa nhiệt đới, mà lại Đại Sơn là một tòa tiếp lấy một tòa, bên trong Đại Yêu mọc lan tràn, thậm chí còn có vượt qua Linh Huyền Cảnh Đại Yêu, thật là là như thế nào một loại nhân vật mạnh mẽ nha.

Dựa theo Mục Nhân Nhi đề nghị, đúng vậy thận trọng né qua Chúng nó, tuyệt đối đừng trêu chọc, đi ngoại tạng, tình nguyện đi vòng thêm điểm đường, tối thiểu an toàn một số.

Càng là tiếp cận Tu Luyện Giả căn cứ, Tô Lê càng cảm thấy nguyên thạch đại dụng, huống hồ hiện tại mình một nhóm vẫn là ba người, Tô Lê lần đầu đối tiền phát sầu.

Mặc kệ là ăn mặc chi phí vẫn là thường ngày Tu Luyện, phổ thông đồ vật thắng không thể thỏa mãn bọn hắn, nhất là dùng đã quen nguyên thạch Mục Nhân Nhi, càng là mỗi ngày làm bộ đáng thương nhìn qua Tô Lê Túi Trữ Vật ngăn người, thậm chí có một khắc quay đầu nhìn lấy đường trở về, .

Lê không thể làm gì dưới, đành phải đem trên thân còn sót lại bốn khóa Nguyên Thạch lấy ra, mỗi người hai khóa, đương nhiên, Tang Đại Bảo là không có, màn đêm buông xuống dưới, Tô Lê cảm giác đau răng, hắn đột nhiên có loại mình sẽ bị chết đói cảm giác, nghĩ nghĩ, sợ sợ rằng muốn cái biến loại cục diện này, chỉ có thể mình kiểm.

Huyết Linh phong ngoại trừ đông đảo nguy hiểm bên ngoài, cũng là một chỗ kỳ ngộ cùng tồn tại địa phương, bên trong có thật nhiều dược liệu quý giá, Chúng nó đều là sáng chói Nguyên Thạch, vẫn là ba người một đường sinh tồn nền tảng.

Nhìn một chút còn sớm sắc trời cùng một mặt chất phác Tang Đại Bảo,

Tô Lê đem phòng ngựa con muối đốt Dược Phần từ Túi Trữ Vật lấy ra, thận trọng hướng quanh thân gần vùng, cũng phân phó Tang Đại Bảo chớ có cách mình quá xa, nếu không đúng vậy cứu giúp cũng không kịp.

Theo xâm nhập, cây cối càng ngày càng rậm rạp, đến sau cùng thậm chí có loại che khuất bầu trời cảm giác, ánh nắng từ cành lá khe hở bò lên trên mấy người tho Đại Thụ, phảng phất từng đầu ban đầu cự mẫm.

Nghe đầu cành không biết tên tiếng chim hót, đi tại một mét dày cỏ dại bên trong, Bạch Vụ trắng như tuyết, Tô Lê có trông vào nhập địa ngục như vậy cảm giác, về phần Tang Đại Bảo, giờ phút này càng là áp sát vào Tô Lê sau lưng, khẩn trương nhìn lấy chung quanh, về phần cái kia ba con ngựa, sớm đã phóng sinh, không phải hấn từ bị, mà là bởi vì nơi này Yêu Thú mọc lan tràn, vạn nhất Mã Minh âm thanh bại lộ mình, đến chính là mình bù không được Yêu Thú, vậy phải làm thế nào?

Có đôi khi thật không hiểu rõ Nữ Nhân một ngày trong đầu đến cùng đang suy nghĩ gì, trước mặt khắc còn một mặt hậm hực muốn muốn về nhà, rõ ràng tại chính thức đi vào địa phương nguy hiểm, ngược lại hào hứng đột nhiên tới.

Tô Lê mỗi một bước đều giống như tại đi Độc Mộc Kiều, nằng lão nhân già chấp tay sau lưng, cất bước, phảng phất du lịch, thỉnh thoảng đối cao lớn Lâm Mộc bình phẩm từ đầu đến chân một phen, trực tiếp để Tô Lê xấu hổ, vì tự thân an toàn, Tô Lê không để lại dấu vết kéo ra khoảng cách của hai người, vạn nhất nằng chọc giận vị nào, mình tốt xấu có thời gian chuẩn bị chạy trốn.

Không biết là đám yêu thú tại ngủ trưa vẫn là hai người vận khí tốt, đi nửa ngày, vậy mà không có gặp một đầu Đại Yêu, cái này khiến một mực bảo trì khẩn trương ba người nhất thời thư giãn xuống tới, nhất là tại chặt một đường bụi gai về sau, phía trước đột nhiên rộng mở trong sáng, ẩn vào mí mắt chính là một chỗ rộng lớn hẻm núi.

Hẻm núi rất lớn, đề tâm tình mọi người rất vui vẻ, nhất là đang quan sát không có gặp nguy hiểm về sau, ba người lanh lợi chạy tới đó nhất hồ nước lớn bên cạnh một trận nâng ly.

Rét lạnh hồ nước luôn luôn giải lao, ngay tại cách đó không xa, vậy mà còn có một cặp thiêu đốt hầu như không còn Yên Hôi, từ dấu chân nhìn, đang ngồi hẳn là có mười mấy người, mà lại là hơn mười ngày trước kia, nhìn ra, nơi này hẳn là rất an toàn.

Tô Lê nằm trên mặt đất, trực tiếp không muốn động, eo đầu gối bủn rủn, toàn thân bất lực, cái này đáng chết Trung Châu, đến cùng còn muốn đi bao lâu nhà.

Từ Túi Trữ Vật lấy ra lương khô, chúng nhân liền nước khô cứng nuốt, Tang Đại Bảo ngược lại ăn phi thường thơm ngọt, về phần Mục Nhân Nhi, thì là gương mặt nhũ mảy, nửa ngày nhai nát một khối nhỏ, cau mày, chặt vật nuốt xuống lấy.

Có Nguyên Thạch tốt bao nhiêu, tối thiểu thôn phệ mấy khóa, Huyết Khí phun trào, cũng sẽ không đói khát, vẫn là trong nhà tốt lắm, ăn mặc chi phí đều không cần mình cân nhắc, đáng chết Vương Diễm, nếu như không phải hẳn, Bản Tiểu Thư cần phải vụng trộm chạy ra ngoài à, giấu lại, bây giờ đi về nên có bao nhiêu xấu hổ, cái kia lộ ra rất không chỉ khí.

"Nguyên Thạch nha. . ." Mục Nhân Nhi chuyển qua đầu, theo thói quen nhìn về phía bên cạnh Tô Lê, Tô Lê dọa đến khẽ run rẩy, liền tranh thủ nhân quang nhìn về phía nơi khác.

Nam hài này, kỳ thực muốn so với chính mình lợi hại quá nhiều, Mục Nhân Nhi nghĩ như vậy đến.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Man Hùng

"Thiếu gia, nếu không ta tại phụ cận tìm xem nhìn xem có ăn cái gì?" Nhìn lấy Nữ Chủ Nhân nhạt như nước ốc ăn lương khô, Tang Đại Bảo có chút không đành lòng, thử thăm dò nhìn về phía Tô Lê.

Tô Lê vốn là muốn cự tuyệt, dù sao nơi đây thế nhưng là Huyết Linh phong, khắp nơi nguy cơ, tuy nhiên nghĩ tới hôm trước đánh một cái Dã Kê, bị Tang Đại Bảo đơn giản nấu nướng cực sự mỹ vị, bây giờ nghĩ lên đều dư vị vô cùng, hẳn vô pháp tưởng tượng một cái từ trong thôn ra người tới, làm sao lại

đem đồ ăn làm tốt như vậy ăn, mà lại cái này hổ cha khách sạn, làm bánh bột ngô cũng quá cứng rắn.

"Tốt a, cái kia người đừng đi xa, người hẳn là rất rõ ràng nguy hiểm trong đó, nếu là thật là Yêu Thú tới, ta nhưng là sẽ vút xuống chính người chạy." Tô Lê lười biếng đuổi cái lưng một mồi cắn cắn nói.

"Hiểu được hiểu được, mệnh của ta vốn chính là thiếu gia ngài cứu, hướng hồ, ngài cứu vẫn chính là ta ràng buộc tâm, đối với cái này, Tang Đại Bảo nguyện ý dùng sinh mệnh đi hoàn lại." Tang Đại Bảo đối với Tô Lê trò đùa rất là nghiêm túc, để Tô Lê mắt tròn trắng.

"Lại để tâm vào chuyện vụn vặt, đi tìm ăn lại không phải đi muốn chết, nhanh đi nhanh đi, thiếu gia ta đói bụng." Đối với Tang Đại Bảo chấp nhất, Tô Lê đã hơi sợ, vội vàng thúc giục nói.

Tang Đại Bảo ừ một tiếng, mang lên mình nhặt được một thanh Sài Dao, trái phải quan sát về sau, càng vào trong rừng liền không thấy bóng dáng.

Nhìn lấy trên không cái kia từng đoá từng đoá Kẹo bông gòn Bạch Vân, Tô Lê nguyên bản che lấp tâm tình trống không rất nhiều, phải biết, một mực tại kín không kê hở trong rừng xuyên việt, còn muốn lúc nào cũng bảo trì lại tình trạng báo động, làm cho cả người cũng không tốt.

Ánh mặt trời âm áp luôn luôn để cho lòng người Thư Sướng, nhìn chung quanh, Tô Lê cho Mục Nhân Nhi chào hỏi một tiếng, sau đó tại nàng phi dưới ánh mắt, tìm tới bên cạnh một chỗ cao cỡ một người thạch đầu đằng sau, thoát sạch sành sanh, sau đó phù phù một tiếng, vung lấy trắng bóng hai bên, giống đầu trắng cá giống như, nhảy lên mà vào.

Quá sung sướng!

Rét lạnh hồ nước một nhát này kích, triệt để để Tô Lê tỉnh táo lại, đã lâu bơi chó thức lại hiện ra giang hồ, Tô Lê trực tiếp một cái đến lộn mào, không vào nước dưới.

Ngay tại Tô Lê vừa mới lặn xuống nước không lâu, mặt đất bắt đầu run rẩy, tầng ngoài cát mịn lay động, xa xa son lâm lay động không ngừng, giống như có cái gì quái vật khổng lồ từ đó xuyên việt mà đến.

Nước truyền cảm tốc độ là cực nhanh, Tô Lê trước tiên liền phát giác được xảy ra chuyện gì, tại Dịch Ta không rõ tình huống dưới, Tô Lê lựa chọn ẩn núp.

Đó là một đầu gần năm mét Man Hùng, toàn thân tán phát khí tức lại là Khai Huyết Bát Trọng, nó tựa hồ rất đói khát, đang đi ra Tùng Lâm một khúc, đầu tiên chuyển động hai cái chuông đồng lớn con mắt quan sát một lát, nhún nhún cái mũi, tựa hồ không có phát hiện cái gì, lúc này mới cẩn thận hướng bên hồ chạy tới.

Dưới đáy nước, Tô Lê kìm nén miệng nôn hai cái tiểu bong bóng, đang chuẩn bị bơi lên đi, liền nhìn thấy một gương mặt to gần sát mặt nước, phản hồng đầu lưỡi sâu vào trong nước không ngừng hấp thu.

Khai Huyết Bát Trọng, nhìn cùng Tô Lê tu vi không sai biệt lắm, nhưng từ một phương diện khác tới nói, Yêu Thú Thể Chế mạnh đến mức không còn gì để nói, nó chân thực Chiến Đấu Lực không phải chỉ nơi này.

Tô Lê lật xem một chút trong đầu Trí Nhớ, cái này loại Đại Yêu, nó trên người da lông, móng vuốt đều là Luyện Chế tốt nhất bị giáp Tài Liệu, là rất nhiều Dong Binh chọn lựa đầu tiên Tài Liệu, nó giá cả cũng rất tốt, đây chẳng phải là một mực đau khổ truy tìm sao, chỉ là không nghĩ tới nó đưa mình tới cửa.

Tô Lê đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, dù sao đây là lần đầu tiên cùng cùng cảnh giới Đại Yêu làm ra về chiến, như vậy đầu tiên làm liền là không thể lỗ mắng, nó là lục sinh Yêu Thú, ở trong nước Chiến Đấu Lực liền sẽ hạ xuống một nửa, mình nên như thế nào đưa nó kéo xuống nước đâu? Tô Lê lông ngực kịch liệt phập phồng, hẳn đã nghẹn có chút khó chịu.

"Bịch!"

Tang Đại Bảo một cái tay dẫn theo đứt gãy Sài Dao, một cái tay khác dắt hai con thỏ hoang lỗ tai, hẳn đập vào mắt đệ nhất liền thấy được giống toà núi nhỏ giống như Dã Hùng, nhìn quanh dưới, nhưng không thấy Tô Lê cùng Mục Nhân Nhi, chỉ có thạch đầu bên cạnh cái kia mấy món quen thuộc quần áo.

Tang Đại Bảo mộng, trong tay con mồi cùng đao đột nhiên không có nắm vững, đều là rơi trên mặt đất, tiếng động rất nhỏ âm thanh trong nháy mắt liền kinh động đến Man Hùng.

Nó hất lên đầu lâu to lớn, trước tiên liền khóa chặt lại Tang Đại Bảo, cúi thấp đầu lâu, hàm răng lộ ra ngoài, hiển thị rõ nó hung hãn.

Đáy nước bên trong Tô Lê trước tiên liền phát giác được xảy ra chuyện gì, tâm lý run lên.

"Nguy rồi!"

Tang Đại Bảo cho tới bây giờ không nghĩ tới Tô Lê sẽ như vậy chết thảm ở trước mắt cự thú trong miệng, lúc gần đi, hẳn rõ ràng còn hài lòng nằm tại bên bờ phơi nắng đầu, làm sao một lát sau, nhất định là nó đánh lên, nó đem ân nhân của mình giết chết.

Tang Đại Bảo run rẩy thân thể, cắn răng đem Sài Dao chặm rãi nhặt lên, toàn thân khí huyết phun trào, mắt đỏ, trước tiên hướng lên trước mắt cự thú xông tới.

Hắn không sợ chết, hắn sợ người bên cạnh mình từng cái cách mình mà đi, hắn sợ chính là. . . Cô độc.

"Rống!"

Tại cảm nhận được đáng thương nhỏ người khí tức trên thân, Man Hùng khoe miệng một phát, mãnh liệt bỏ nhào qua.

"Àm!"

Ngẩn ngui một lần giao phong, Tang Đại Bảo tựa như cái viên thịt bị Man Hùng một bàn tay đánh bay ra ngoài, xen lẫn nội tạng huyết dịch tựa như một nở rộ Huyết Sắc Liên Hoa, trên không trung nở rộ. . .

Không có chút nào lo lắng, Tang Đại Bảo trực tiếp bị Man Hùng một bàn tay đánh bay ra ngoài, cái này vốn là một trận không công bằng đối chiến, Khai Huyết Nhất Trọng Gà mờ cùng da dày thịt béo Khai Huyết Bát Trọng Man Hùng, rõ ràng không cùng đẳng cấp, coi như đối Tô Lê, cũng không nhất định có thể chiến qua, còn muốn đùa nghịch kẻ sách kéo vào trong nước mà chiến.

Mất thấy Tang Đại Bảo bị đập bay ra ngoài, Tô Lê lại không có phát hiện Mục Nhân Nhi về sau, cũng không doái hoài tới làm tiếp ẩn tàng, trực tiếp vọt ra khỏi mặt nước.

Lúc này mới phát hiện, trong tay mình vậy mà không có một kiện tiện tay Vũ Khí, ngay tại hắn suy nghĩ thời khắc, cách đó không xa Tang Đại Bảo vậy mà lung la lung lay đứng lên, bởi vì địa thế nguyên nhân, hắn không có chú ý tới thạch đầu cái khác Tô Lê, hai mắt đỏ bừng chỉ có con kia lần nữa đánh tới Man Hùng.

"A —— "

Tang Đại Bảo gào thét, nước mắt xen lẫn máu thịt để đem hắn nhuộm thành Thổ Dân, gào thét, nhắc lên cái kia đã cắt thành hai mảnh Khảm Đao, Tô Lê kinh hô, toàn thân khí huyết phun trào, nâng đỡ lấy Bộ Bộ Sinh Liên, gần như kiểu thuận di hướng về Man Hùng xông đụng tới, hắn không thể trở mặt nhìn lấy Tang Đại Bảo cứ như vậy táng sinh ở gấu miệng.

Nhưng sau một khắc, khiến cho hắn kinh ngạc chuyện phát sinh, đoạn bên cạnh cây Tang Đại Bảo tại đạp dưới đệ nhất chân lúc, một cổ thuộc về Khai Huyết Đệ Nhị Trọng khí tức đột nhiên phun ra đến, Man Hùng cách hắn không đến năm mét, cái này khiến hắn Thành Công bước ra thứ ba chân.

Khai Huyết Tam Trọng khí tức trực tiếp cùng Man Hùng đụng vào nhau, Tô Lê gần như đồng thời khắc đến.

Tang Đại Bảo lần nữa bị đập đánh ra ngoài, mà cái này đã cho Tô Lê tranh thủ đến đầy đủ đánh lên thời gian, cường hãn Công Kích Vũ Kỹ lại thêm nồng hậu dày đặc Huyết Khí để chống đỡ, chỉ là trong nháy mắt, Man Hùng đầu lâu to lớn liền bị Tô Lê gào thét Toàn Lực Nhất Kích cho đập chia năm xẻ bảy, máu đỏ tươi xoạt một tiếng bốn phía bốc lên tung tóe, đầu lâu nhấp nhô ở giữa, Man Hùng Thân Thể còn duy trì xông về trước đến xu thế.

Tô Lê không lo được tung tóe ở trên người nóng hổi gấu máu, vội vàng chạy lên đi thăm dò nhìn Tang Đại Bảo thương thế.

Cũng may chỉ là đứt rễ xương sườn, nội tạng khác biệt trình độ bị hao tổn một số, đối lại thường nhân, giờ phút này sớm đã tử vong, nhưng tại Tô Lê điều tra bên trong, vậy mà phát hiện trong cơ thể hắn tựa hồ có loại lực lượng thần bí đang không ngừng tu bổ, cái này loại tu bổ, tính cả hắn què chân gần như đồng thời tiến hành. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đại Bảo nha!

Tô Lê tạm thời đưa nó hiểu thành Linh Tu Giả phúc lợi, chỉ cần không chết liền tốt, tại hắn không để ý tính mệnh phóng tới Man Hùng lúc, Tô Lê nội tâm là cảm động, hắn hiểu được Tang Đại Bảo vì sao sẽ như thế liều mạng, giống như hắn, nhiều ngày ở chung, bọn hắn là chủ tớ, là đồng bạn, là bằng hữu, thậm chí tại Tang Đại Bảo xem ra, Tô Lê là nhà hắn người.

Liền giống bây giờ, tại Man Hùng lần thứ nhất đem Tang Đại Bảo đánh bay một khắc, Tô Lê cũng mộng, trong lòng của hắn đột nhiên sợ lên, đó là một loại đã lâu khủng hoảng, nhất là Tang Đại Bảo lần thứ hai đứng lên, hắn không tên buồn lòng.

Giờ phút này nhìn lấy không chết Tang Đại Bảo, Tô Lê dường đề cập có bao nhiêu vui vẻ, không lo được cái gì, đem đại lượng Huyết Khí từ Linh tàng thất Dẫn Đạo đi ra, rót vào Tang Đại Bảo thể nội.

Tang Đại Bảo mơ mơ màng màng mở mắt ra, thấy lại là tấm kia cực kỳ lo lắng mặt, trong lòng cũng là buồn lòng.

"Thiếu gia, ta. . ."

"Đừng nói chuyện, dựa theo ta cho tu luyện của ngươi Tâm Pháp, đem ta quán chú cho huyết khí của ngươi Dẫn Đạo hướng kinh mạch bị tổn thương, thiếu gia tinh lực của ta thể nhưng là rất đất."

Nghe Tô Lê lúc này còn đang nói trò cười, thật thà người đàn ông nhếch miệng cười một tiếng, để Tô Lê trong lòng chua chua.

Theo Tang Đại Bảo đã hôn mê lần nữa, Tô Lê thờ dài nhẹ nhõm, nhìn thoáng qua trong vũng máu Man Hùng cùng cái kia nồng đậm mùi máu tanh, không khỏi nhũn nhũn mày.

Khi tị hiềm Mục Nhân Nhi mừng khắp khỏi từ một bên khác lộ ra đầu, vuốt vuốt trên đầu vòng hoa, đột nhiên nhìn thấy cái này máu tanh một màn, a rít lên một tiếng, cuống quýt lao tới tới. . .

Trong rừng ban đêm luôn luôn như vậy sáng ngời, càng có một tia Không Minh, trong thạch động, quanh quẩn lấy một cổ nhàn nhạt mùi tanh tươi khí, đây là Tô Lê tìm tới hương thảo ngoại trừ nhiều lần hiệu quả.

Một đồng củi lửa lấp bộp rung động lấy, Tang Đại Bảo trần trụi lấy thân trên, quần quanh lấy băng vải còn tại ngủ mê man, Tô Lê thì tại cách đó không xa đem Man Hùng có chút hoàn hảo da lông cùng móng vuốt thận trọng phân cắt bỏ, về phần trên thân tốt nhất tinh thịt, đương nhiên không dung bỏ lỡ, tất cả đều hiến tặng cho Hỏa Thần, chính tẩn ra mê người mùi thơm.

Mục Nhân Nhi gương mặt áy náy, nàng cảm thấy là bởi vì chính mình sơ sẩy, để cái này người đáng thương lần nữa thụ trọng thương, cho nên nơm nớp run run hầu hạ Tang Đại Bảo, có đôi khi không có chuyện làm, liền vụng trộm nhìn một chút Tô Lê biểu lộ, tâm lý càng thêm khổ sở.

Từ khi đi ra tới kia chiếc lồng bên ngoài, cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết, không biết làm cơm, sẽ không cứu người, chỉ biết giống trong nhà, lấy một loại phương thức khác 'Gặm Lão', đi ra một cái lồng chim, phảng phất lại vô hình cuối cùng tiến nhập một cái khác càng lớn lồng giam, trong nội tâm nàng khổ sở tới đỉnh, chỉ có thể ngồi lẳng lặng, cái này chỉ sợ là nàng biết duy nhất làm chuyện.

Tô Lê phảng phất cảm nhận được Mục Nhân Nhi khổ sở, thờ dài một hơi, lại không trách nàng, làm gì như thế, hẳn thấy, Mục Nhân Nhi đứng vậy một cái kinh nghiệm sống chưa nhiều thiếu nữ, lấy nàng tuổi như vậy, ở kiếp trước khó khăn lắm lên THCS, một cái mười hai mười ba tuổi thiếu nữ, không sợ không sợ tiến vào Thâm Lâm, thỉnh thoảng muốn đối mặt các loại nguy hiểm, đã rất hiếm thấy.

Tô Lê đi tới, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của nàng, Mục Nhân Nhi mắt đỏ quay đầu đến, nhìn lấy phảng phất Tinh Thần chói mắt hai con ngươi, đột nhiên tâm lý nhất định, nhất là Tô Lê cái kia ánh mắt khích lệ, càng làm cho trong nội tâm nàng tìm tới một tia an ủi.

Có lẽ là thịt gấu mùi thơm để Tang Đại Bảo chậm rãi mở mắt ra, đang muốn đứng lên, xương sườn chỗ đau đớn vẫn là để hần nhũn nhũn mày.

"Thiếu gia. . ."

"Ngươi tỉnh nhưng thật là đúng lúc, cái này nhóm đầu tiên thịt vừa nướng chín, ngươi người này vận khí thật đúng là không phải bình thường tốt." Tô Lê một lần nữa xuyên bên trên vừa cắt bỏ thịt tươi, đem nướng xong thịt gấu đưa cho Đại Bảo.

Tang Đại Bảo nhìn lấy cái kia còn tại hướng xuống nhỏ đầu kim hoàng sắc thịt, một thanh tiếp nhận, trực tiếp miệng rộng gặm ăn, không biết tại sao, lần này tỉnh lại, hẳn cảm thấy thật đói, giống như bảy tám ngày không có ăn cái gì.

"Từ từ ăn, không ai giành với ngươi, nơi đó còn có nguyên một đầu đầu, gấu nào đều để cho ngươi." Tô Lê trêu ghẹo nói.

Tang Đại Bảo giờ phút này cũng không đoái hoài tới cái gì, chỉ biết toàn bộ ta cái kia trong bụng bổ sung, nếu như không phải Tô Lê kéo kịp lúc,

Chỉ sợ cái kia nắm đầm lớn xương cốt đều bị Tang Đại Bảo thuận cho nuốt vào.

"Ta làm có ăn ngon như vậy sao?" Tô Lê nhưng không nhớ rõ mình tài nấu ăn có tốt như vậy.

Phảng phất đưa tới đạo lửa hiệu ứng, bị Tô Lê đoạt lấy xương gấu về sau, Tang Đại Bảo chỉ cảm thấy tâm lý một trận hốt hoảng, hẳn hiện tại thật đói, đói nhất nồi đom đóm, sau một khắc trực tiếp khóa chặt lại cách đó không xa đầu kia bị lột 'Y phục' Man Hùng.

Sớm đã tốt lưu loét đùi phải nhảy căng lên, chỉ nhào về phía núi thịt.

Tô Lê lúc này mới phát hiện có chút không đúng, bởi vì vừa rồi Tốc Độ, mình coi như toàn lực thi triển Bộ Bộ Sinh Liên cũng so ra kém, chỉ là ánh mắt hoa lên, Tang Đại Bảo liền đã xuất hiện ở thịt gấu trước mặt, hơn nữa còn là sinh.

Chân chính ăn lông ở lỗ, nhìn lấy núi thịt một nắm thường tốc độ rõ rệt giảm bớt, liền đối lấy chuẩn bị xương sườn hiển hiện ra, Tô Lê đi lên phía trước, nhìn lấy quái vật một loại Tang Đại Bảo miệng đầy thịt nát, trên thân dần dần bành trướng lấy, càng có một đạo từ sắc đường vân tại trán của hắn không ngừng thoáng hiện.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Tô Lê đột nhiên có chút nhìn không thấu người trước mắt, ngay cả kêu vài tiếng Đại Bảo, không có chút nào để ý

tới, Tô Lê lo lắng ăn như vậy xuống dưới có thể hay không đem hấn trực tiếp no bạo, ném thử lôi kéo, lại bị Tang Đại Bảo một vung tay, lực lượng cường đại để Tô Lê liên tiếp lui về phía sau.

Tô Lê kinh hãi, cái này căn bản không phải chỉ là Khai Huyết Tam Trọng có khả năng thi triển lực lượng, huống chi, còn có vậy cái kia vượt qua thường nhân sức ăn, không ngừng thu nhỏ Man Hùng.

Thời gian ngắn ngủi, Tang Đại Bảo liền đã tăng vọt không xuống gấp ba, từ phía sau lưng nhìn lấy cái kia căng cứng da thịt, Tử Sắc gân xanh, đây quả thực là sống sờ sờ bên kia Man Hùng nha, không, Nhân Hùng!

Tô Lê trong đầu chẳng biết tại sao đột nhiên xuất hiện Người Không Lò Xanh thân ảnh, ngoại trừ nhan sắc không giống nhau bên ngoài, cái khác đơn giản đúng vậy phiên bản nha.

"Àm!"

Theo một tiếng vang nhỏ, Tang Đại Bảo quần lót trong nháy mắt băng liệt, lộ ra hai bên trắng bóng cái mông.

Tô Lê thảm thán một tiếng: "Vẫn là Người Không Lò Xanh quần lót rắn chắc nha."

"A!"

Mục Nhân Nhi nguyên bản bởi vì Tang Đại Bảo gần như ăn lông ở lỗ ăn sống, trong dạ dày quay cuồng một hồi, trực tiếp xoay người nằm rạp trên mặt đất nôn ra một trận, thật không cho dễ dễ chịu một số, quay tới, đã thấy lấy cái kia cặp mông trắng như tuyết, lập tức hét lên một tiếng, thảm mắng một tiếng lưu manh.

Mặc kệ Đại Bảo là bởi vì nguyên nhân gì trở nên lớn như vậy, nhưng cuối cùng vẫn là nhìn ra lúc đầu bộ dáng, thấy này bộ dáng, vốn là Bảo Thủ Mục Nhân Nhi trực tiếp thờ phỉ phò quay đầu đi.

"Nác!"

Tang Đại Bảo thanh âm hùng tráng cách không truyền đến, đầu kia Man Hùng cũng chỉ còn lại có một bộ khung xương, Tô Lê nhìn không được một cổ buồn nôn, bởi vì đầu kia Man Hùng nội tạng. . .

Oanh!

Bởi vì là tại Tang Đại Bảo sau lưng nguyên nhân, Tô Lê ngẩng đầu một cái, liền thấy Tang Đại Bảo sau lưng quay về phía mình ngã xuống, vội vàng lách mình, bụi đất tung bay bên ngoài, Tang Đại Bảo vậy mà bắt đầu bốc khí. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thoát hơi

Là thật đang bốc lên khí, phảng phất cái kia búp bê bơm hơi, da thịt trong nháy mắt bắt đầu khô quắt, cũng nương theo lấy từng tia từng tia âm thanh, sau một khắc, Tô Lê càng thêm kinh ngạc chính là, Tang Đại Bảo hai tai bắt đầu đỏ máu, mà lại là cái kia cổ mang theo tanh hôi máu đen.

Cái mũi, hai mắt, liên tiếp toàn bộ da thịt đều tại ra bên ngoài rướm máu.

Tang Đại Bảo đang không ngừng thu nhỏ lại, rất nhanh liền nằm trong vũng máu, người không biết còn tưởng rằng hấn chết cực kỳ thâm.

"Cái này —— "

Cảnh tượng trước mắt trực tiếp đổi mới Tô Lê tam quan, hữu sinh chi niên, hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế phi di hiện tượng.

"Thật là giữa ban ngày gặp quỷ!"

Tang Đại Bảo tỉnh lại lần nữa, đã là là ngày thứ hai buổi trưa, hấn đã khôi phục lại lúc trước bình thường bộ dáng, chỉ là cái kia khô quắt da thịt tại Tô Lê quan sát dưới, phảng phất áp súc, xác thực nói, đó là một cái khác loại Tân Sinh.

Da thịt bóng loáng, có co dãn, thậm chí so trước đó muốn cứng cỏi rất nhiều, liên tiếp trên thân nguyên bản vết thương cùng bị hao tổn ngũ tạng lục phủ, cũng tận số khỏi hẳn.

Về phần cái kia mang theo tanh hôi máu đen, cũng trong một đêm phảng phất bốc hơi, chỉ để lại một vũng nước vết thấm dấu vết, hết thấy hết thấy, phảng phất chỉ là một giấc mộng, nếu như không phải cái kia che kín ép ngăn Man Hùng xương cốt, Tô Lê thật sự cho rằng là mình không bình thường.

Phả ra khói xanh cũi lửa bên cạnh, Tô Lê cau mày, không ngừng cào lấy sau gáy của chính mình muỗi, hẳn thực sự nghĩ không ra vì sao lại xảy ra chuyện như vậy, cái này Thần Châu Đại Lục, thật đúng là không thiếu cái lạ, liền ngay cả từng tại trong chùa miếu đọc những cái kia « linh châu Dị Chí » cũng là ghi lại không được đầy đủ nha.

Mục Nhân Nhi cũng giống như thế, lớn rơi vào mơ hồ, nhà nàng sách nhiều nhất, cũng đọc nhiều nhất, nhưng làm cái này loại kỳ dị sự thật bày ở mặt sơn lúc, lại là một nỗi bột nhào, hai người xem xét ta ta nhìn ngươi, mắt lớn trùng mắt nhỏ, đúng vậy nghĩ không ra cái này suy nghĩ, khi ổn định lại tâm thần, Mục Nhân Nhi đột nhiên phát hiện mình thật là nguy hiểm, trước mắt hai người động một chút lại sái lưu manh.

Nhớ kỹ lần thứ nhất tại Thục Các bên trong gặp nhau Tô Lê, liền bị hắn sái lưu manh, bây giờ, thu một cái người hầu , đồng dạng như thế, mặc dù không là cố ý, nhưng là, luôn cảm giác không phải thứ thái như vậy.

"Ủm~".

Ngay tại hai người suy nghĩ suốt cả đêm, trăm mối vẫn không có cách giải lúc, một tiếng rên rỉ từ phía sau bỗng nhiên truyền đến, để hết sức chăm chú Tô Lê nhất động, vội vàng đứng lên, lúc này mới phát hiện Tang Đại Bảo cau mày, chậm rãi mở mắt ra.

"Tình?" Tô Lê cười híp mắt tiến lên, nhìn lấy cái kia bóng loáng da thịt, không ngừng trên đùa lông mày.

"Thiếu gia, ta. . ." Tang Đại Bảo lấy tay nâng đỡ đầu, cảm giác có chút choáng váng, đột nhiên giật mình, chỉ cảm thấy trên thân lạnh suru suru, cúi đầu xem xét, nha một tiếng, trong nháy mắt đem mình co lại thành một cái gai vị, chỉ để lại phía sau lưng cho Tô Lê.

"Thiếu gia, chuyện gì xảy ra, y phục của ta đâu?" Nửa người trên trần trụi, chỉ mặc không biết cái nào tìm đến quần cộc Tang Đại Bảo lập tức thanh tỉnh rất nhiều, run rẩy âm thanh hỏi hướng Tô Lê.

Con mắt thoáng nhìn Mục Nhân Nhi, sắc mặt lập tức đỏ bừng một mảnh, trong đầu cũng là không khỏi nổi lên một cái khác hình ảnh, hẳn không nghĩ tới thiếu gia sẽ là một người như vậy, mình đơn giản đúng vậy một con lợn, làm sao lại ngu chết như vậy, ngay cả thiếu gia đối với mình. . .

"Thiếu gia, ngươi sao có thể dạng này?" Tang Đại Bảo âm thanh mang theo tiếng khóc nức nở, đem vùi đầu trầm thấp, có loại ăn phải cái lỗ vốn uể oải.

Đứng dậy, đang chuẩn bị đem hắn đem qua xé nát thành vãi y phục đưa cho hắn nhìn, cũng hỏi thăm bí mật của hắn, đột nhiên nghe thấy Tang Đại Bảo, lại nhìn một chút trong tay vãi y phục, Tô Lê một phát miệng, một trận ác hàn, tranh thủ thời gian ném y phục rớt, đem trên người nổi da gà chân động rớt xuống một chỗ, Mục Nhân Nhi càng là cười trực tiếp ôm bụng ừ thành tôm tép.

"Ngươi nha nghĩ gì thế? Mau mặc vào." Tô Lê thẳng không tiếp thụ được, từ Tủ Trữ Vật lấy ra một gian sạch sẽ y phục ném cho hắn, Tang Đại Bảo không lo được cái gì, lập tức mặc vào.

"Thiếu gia ——" Tang Đại Bảo mặc quần áo tử tế, rụt cổ lại, thậm chí có một chút ngượng ngùng đi lên phía trước, hơi thừa dạ nói.

"Yên tâm, thiếu gia ta còn không có đó là tốt.

" Tô Lê trực tiếp ném cho hắn một cái liếc mắt, tức giận nói.

Tô Lê rõ ràng cảm nhận được Tang Đại Bảo thở thật dài nhẹ nhõm một cái, đây càng để hắn có loại cơ hồ kích động đến mức muốn nhảy lên.

"Nao!" Tô Lê nhất chỉ cái kia cao lớn khung xương.

"Cái này cái gì?" Tang Đại Bảo nghi hoặc hỏi.

"Chúng ta tại Man Hùng trong huyết động, ngươi nói đó là cái gì, ngươi sẽ không đem đêm qua phát sinh sự tình đều quên đi?" Tô Lê bên trong hơi động lòng, quay đầu nhìn về phía Tang Đại Bảo, Tang Đại Bảo trừng mắt nhìn, có chút mơ hồ nhìn về phía Tô Lê.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Ta chỉ nhớ rõ đầu kia gấu ở bên hồ. . . Ai nha, thiếu gia ngươi không có bị thương chứ, đầu kia gấu đầu, ta làm sao. . ." Tang Đại Bảo tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, một phát bắt được Tô Lê trên dưới sờ loạn, liền sợ hắn bị thương, phải biết, trí nhớ của hắn đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi dừng lại tại Man Hùng nhào tới một khắc, cùng sau cùng Tô Lê đẩy người vết máu bổ nhào vào trước mặt mình.

Vừa thay xong bộ đồ mới bị Tang Đại Bảo một trận sờ loạn, Tô Lê vốn là muốn tránh thoát, nhưng xem xét cái kia thần sắc lo lắng, cảm nhận được cái kia nồng đậm quan tâm, vẫn là lựa chọn từ bỏ, mỉm cười.

"Không có chuyện gì, vậy cũng không đúng vậy đầu kia Man Hùng sao?" Tô Lê lần nữa nhất chỉ xương thú.

"Làm sao có thể, nó bị thứ gì cho ăn thành dạng này?" Tang Đại Bảo thật tốt như cái gì đều không biết, gương mặt kinh ngạc, Tô Lê cau mày, hẳn có thể cảm giác được Tang Đại Bảo không có nói sai.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào, nếu như không phải hẳn cùng Mục Nhân Nhi tận mắt nhìn thấy, căn bản sẽ không tin tưởng trước mắt vị này trung thực người đàn ông sẽ có tới hôm qua điên cuồng, còn có cái kia trên trán đường vân, giống như là nào đó chủng tộc huy, chẳng lẽ là Tang Đại Bảo tổ tiên là nào đó loại siêu nhiên tồn tại, chỉ là đến hẳn thế hệ này dần dần suy yếu, đến Tang Đại Bảo, đột nhiên đã thức tỉnh.

"Chân của ta?"

Đang Tô Lê kiệt tâm kiệt lực tự hỏi, Tang Đại Bảo nhất kinh nhất sợ sờ lấy đùi phải của chính mình, nhảy lên, tại triệt để cảm giác mình là thực sự tốt về sau, kém chút nước mắt chạy.

"Cám ơn thiếu gia, cám ơn thiếu gia —— "

"Cái kia, đây là người. . ."

"A! Tu vi của ta? Thiếu gia người quá lợi hại, huyết khí của người lại lốt như vậy, đã chữa khỏi ta nhiều năm thương chân, còn nhường một chút ta nhất cử đột phá đến Khai Huyết Tam Trọng, trách không được người nói huyết khí của người rất trân quý, ta còn tưởng rằng người nói đùa đầu, đây quả thực là thần dược nha, đều là ta không tốt, đem thiếu gia Huyết Khí đều lãng phí ở trên người của ta." Tang Đại Bảo nói sau cùng, cảm kích bên trong kếp lấy nồng đậm xấu hổ.

Tô Lê bị Đại Bảo thôi đến lúng túng không thôi, hẳn suy nghĩ nhiều nói cái này đều là chính người công lao, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào, ta còn muốn hỏi một câu mình nghi ngờ trong lòng, nhưng xem xét cái kia vô tội lại sùng bái ánh mắt, Tô Lê thở dài một hơi, Mục Nhân Nhi xùy cười một tiếng, để Tô Lê miễn cưỡng ưỡn thẳng sống lưng.

Xem ra bí mật của hẳn còn có đợi mình ngày sau thăm dò cẩn thận một phen, nếu như thế, liền đem phần này công lao trước ôm trên người mình, đem hẳn giữ ở bên người, trải qua này sự tình, quan hệ của hai người hẳn là tiến hơn một bước.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thật ngốc

"Được rồi, nếu không còn chuyện gì, chúng ta liền nên lên đường, chậm trễ thời gian có chút dài, mặt khác, chúng ta lên đường sinh hoạt phí nhưng một chút cũng không có lừa đây." Tô Lê nghĩ tới ba người tương lai to lớn chi tiêu cũng có chút đau đầu, đã thân ở Huyết Linh phong, một số biết rõ được tài nhất định phải đoạt tới tay, hưởng chi, Tang Đại Bảo hai lần đều là tại trong nguy cấp bạo phát tiềm lực của mình, hẳn muốn thử một lần.

Theo lý thuyết, niên kỷ càng lớn, trong huyết mạch hoạt khí sẽ đi xuống dốc, liên đới lấy đột phá tu vi cũng càng xiềng xích cũng khó mà thường nhân, Tang Đại Bảo chỉ là một cái trong sơn thôn đi ra Thôn Dân, càng là tại Thê Nữ bức bách nhảy giếng sau mới phát giác tinh Linh tàng, tăng thêm không ai chỉ đạo, Tu Luyện hẳn là chậm chạp rất đa tài là.

Nhưng Tô Lê là tận mắt nhìn đến Tang Đại Bảo là như thế nào tại sống chết trước mắt liên phá hai tầng, mà lại không có chút nào khoe khoang khoeác lác hiện tượng, chỉ có thể nói hậu tích bạc phát, nhưng sao lại có thể như thế đây, mình đem Tu Luyện Chi Pháp cho hẳn mới có mấy ngày, không có khả năng lý giải nhanh như vậy?

Thân thể của hẳn hẳn không có cái gì hoài nghi, như vậy, còn lại phía dưới chỉ có huyết mạch, là như thế nào huyết mạch có thể làm cho một người bình thường trở nên thật lớn như thế, sau đó sức ăn mở rộng, hấp thu xong Tinh Hoa, sau đó đem Tạp Vật bài trừ bên ngoài cơ thể.

Rõ ràng đem qua lưu đầy đất máu, sau cùng lại biến mất không thấy, cái này từ một cái khác loại góc độ bên trên nhìn, giống như là một loại hấp thu, đem Man Hùng thể nội sở hữu Tinh Hoa hội tụ một thân, sau đó đem Tạp Vật sàng chọn đi ra.

Quá nhiều vấn đề Tô Lê không có lại làm quá nhiều hỏi thăm, nghĩ đến cũng là uống công, đã hẳn cũng không rõ ràng lắm, may mắn làm Người đứng xem, hẳn nhất định sẽ chậm rãi khám phá ra.

Đi ra Man Hùng động huyết, ánh nắng bắn thẳng đến xuống tới, ba người đồng đều cảm thấy dị thường thoải mái dễ chịu, Tang Đại Bảo tức thì bị ánh nắng chiếu lên híp híp mắt, nhìn về phía trước Tô Lê đến bóng lưng, tâm lý có không nói ra được may mắn.

"Tiến lên đi, vì ngày sau sinh tồn Đại Kế, chúng ta làm một món lớn." Phía trước Tô Lê hăng hái nói.

Bình tĩnh son mạch không ngừng có tiếng thú gào truyền đến, thậm chí có rống lên một tiếng để trăm lần trong nháy mắt yên tĩnh, càng làm cho trong rừng lén lén lút lút ba người dọa đến liên âm thanh cũng không dám phát ra, cái kia cổ uy hiếp lực căn bản không phải Khai Huyết cảnh có khả năng phát ra tới.

Tô Lê vốn cho là máu này Linh Phong có được vượt qua Linh Huyền Cảnh tam giai Đại Yêu chỉ là chúng nhân nghe nhầm đồn bậy, hôm nay chỗ nghe được cái này rung động linh hồn thú hồng, mới biết lời nói không ngoa.

Chưa từng gặp mặt Đại Yêu mặc dù không biết là vật gì, nhưng thỉnh kỳ thanh âm, phảng phất tại kiếm ăn, nương theo lấy nguyên bản yên tĩnh, sau đó liền triệt ngày gào thét, toàn bộ son mạch phảng phất Địa Long lăn lộn, dọa đến ba người trốn đến lớn nhất, nhất mật trên một thân cây không dám phát ra máy may tiếng động.

Trong lòng run sợ nhìn phía dưới vô số dị thú hoảng sợ bốn phía tán trốn, liền cả trên trời, cũng là có mấy trăm đầu Phi Cầm thét chói tai vang lên lướt đi mà qua.

Sợ hãi sau khi, Tô Lê lại đối đầu siêu cấp Đại Yêu có chút hiếu kỳ, không biết là một loại nhân vật như thế nào, một lần kiếm ăn liền quấy đến long trời lở đất, nhưng là cho hắn mượn 100 cái gan báo cũng không dám đi vào Tùng Lâm chỗ sâu tìm tòi hư thực, thời gian nửa ngày, hắn nhưng là gặp tốt nhiều đầu khí tức không thua gì hắn Báo Tử tranh nhau đào tẩu tràng diện.

Rõ ràng ba ngày, tránh trên tàng cây chân đều tê Tô Lê cũng nhịn không được muốn xúc động mà chửi thề, cũng không phải khó sinh, về phần không nghỉ không ngủ một mực tru lên à, liền hiện tại, phương viên trăm dặm ngay cả một đầu Đại Yêu đều nhìn không thấy, tính sao, còn muốn chiếm địa bàn vẫn là Thanh Trăng? Tiếp tục như vậy, mình làm sao đi những cái kia Kỳ Trân Dị Thảo, làm sao đòi lấy. . .

Tô Lê tức giận không thôi, đột nhiên nhãn tình sáng lên, một tay lấy ngủ được so heo còn chết Tang Đại Báo đẩy.

"Thiếu gia chạy mau, Đại Báo đoạn hậu!" Trời biết tại dạng này rống lên một tiếng bên trong, Tang Đại Báo là thế nào ngủ, chỉ có thể nói, hắn thích ứng hoàn cảnh tốc độ là mình khó thể thực hiện.

Tô Lê đạp hắn nhất cước, Tang Đại Báo thông suốt mở mắt ra, tay phải muốn theo bản năng bắt lấy cái kia thanh đứt gãy Sài Dao, miệng bên trong còn gọi lấy để Tô Lê chạy mau, lòng bàn chân kém chút đạp hụt lật qua.

Nhìn thấy Tô Lê tức giận nhìn lấy hắn, Tang Đại Báo lúc này mới lau đi khóe miệng chảy nước miếng, một mặt không có ý tứ.

"Thiếu gia làm sao vậy, chúng ta muốn rời đi sao?" Ba ngày này,

Hắn trên tàng cây được chứng kiến vô số để hắn run rẩy to lớn Yêu Thú, thậm chí một số, vẫn là khi còn bé mẹ lừa gạt hắn ngủ liền nghĩ ra được Đại Yêu, đi theo Tô Lê, hắn mở mang kiến thức, đặc sắc, kích thích, càng làm cho hắn đã nghiền.

Cũng may thiếu gia có dự kiến trước, sớm trốn đến trên cây, cũng trên người bọn hắn rơi xuống một chút không biết tên bột phấn, có vẻ như có thể che giấu ba người mùi vị, nếu không, lấy bọn hắn tại Tùng Lâm Tốc Độ, sớm đã bị Chúng nó cho giã thành thịt nát, cũng không, gốc cây hạ còn có đêm qua mình vụng trộm xuống dưới, bị cắt một nửa màu nâu giáp trâu thi thể, dày như vậy bì giáp, đều có thể bị giã thành như thế, đòi lại mình, đã sớm hài cốt không còn.

Bây giờ thiếu gia đột nhiên gọi mình, xem xét thiếu gia ánh mắt sáng ngời, liền biết mình rốt cục có thể rời đi nơi này.

"Ngươi còn biết muốn rời khỏi nha, chờ lấy để ngươi bảo hộ ta, còn không phải bồi đến trong khe cống ngầm đi."

Không sắc mặt Tô Lê vừa mắng hai câu, qua trong giây lát liền thay đổi mặt.

"Ngươi nói chúng ta là không phải ngốc?"

"Đại Báo ngốc, thiếu gia không ngốc!" Tang Đại Báo không biết Tô Lê tại sao lại đột nhiên hỏi một vấn đề như vậy, nhưng vẫn là nghĩ nghĩ, nghiêm túc trả lời nói.

Tô Lê có vẻ như đối với vấn đề này trả lời rất là hài lòng, ngậm gật đầu cười, có chút chỉ điểm giang sơn vị đạo, Mục Nhân Nhi cũng tại lúc này ngáp tỉnh táo lại, mấy ngày nay cũng thật là khó năng, một cái Thiên Kim Đại Tiểu Thụ, có thể làm thành dạng này, đã để Tô Lê rất là bội phục.

"Thế nào?" Mục Nhân Nhi còn buồn ngủ nghỉ hoặc nói, nàng hiện tại là càng ngày càng có chút dựa vào Tô Lê, có lẽ liền ngay cả nàng cũng không có phát hiện cái này Chủng Tiềm ở biến hóa.

"Máu này Linh Phong rất lớn, Yêu Thú cũng nhiều, có phải hay không, ta vốn định dẫn các ngươi ở chỗ này có thể hay không nhặt một số đồ tốt đổi chút Nguyên Thạch dùng, bây giờ bởi vì đầu kia tam giai Đại Yêu, chậm trễ chúng ta tốt chút thời gian, nhưng là, hiện tại dãy núi này không có cái khác Đại Yêu, có chỉ là chúng ta nha." Tô Lê nói sau cùng, gương mặt mừng rỡ, thậm chí nhịn không được cười lên ha ha.

Mục Nhân Nhi không ngốc, rất nhanh liền hiểu Tô Lê ý tứ.

"Những cái kia Yêu Thú đều chạy, cho dù có người trong rừng, đoán chừng không chết cũng bị thương, thậm chí so với cái kia Yêu Thú chạy còn nhanh hơn, hiện tại phiên khu vực này, ngoại trừ nó một mực lại để bên ngoài, không có người khác, chúng ta trực tiếp đi lấy chính là." Mục Nhân Nhi cũng là

hai mắt sáng lên, lần đầu đối phản ứng của mình năng lực âm thầm tán thưởng.

"Thiếu gia, chúng ta thật là khờ, những này Yêu Thú từ sáng sớm hôm qua liền hiếm thấy, chúng ta hiện tại mới hiểu được." Tang Đại Bảo ảo não nhìn lấy Tô Lê, Tô Lê cái trán tam đạo hắc tuyến trực nhảy.

Tang Đại Bảo tranh thủ thời gian thuận thân cảnh trượt xuống đi, giảm xuống Tốc Độ ma sát hấn hai chân phát sốt, Tô Lê hai người cũng là mượn nhờ mọc lan tràn thân cảnh nhảy xuống, còn chưa tới mặt đất, liền truyền đến Tang Đại Bảo tiếc hận gọi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Thanh Tràng bên trong. . .

"A..., thiếu gia, đầu này da trâu hẳn là có thể giá trị rất nhiều Nguyên Thạch, đáng tiếc người hôm qua muốn ăn nó trên đùi khối kia tinh thịt, để cho ta cho cắt, đoán chừng giá tiền muốn thiếu một nửa, " Tô Lê một cái lão đảo, kếm chút từ trên cây ngã xuống.

"Lớn như vậy một khối da trâu, người lưng nha." Tô Lê đã không cách nào dùng ngôn ngữ tới nói Tang Đại Bảo, vừa mới bắt đầu cảm thấy Tang Đại Bảo vẫn được, trọng cảm tình, lại Trung Nghĩa, nhưng mấy ngày ở chung xuống tới, hẳn cảm thấy Tang Đại Bảo cùng mình nhận biết phán đoán cũng không phải là tại một cái hàng bắt đầu bên trên, có đôi khi thỉnh linh toát ra một câu, trực tiếp để hẳn không phản bác được, liền giống bây giờ.

"Đi nhanh đi, chờ ngoại giới người hoặc là những cái kia Yêu Thú kịp phản ứng, ta ba một cái đều chạy không thoát." Tô Lê không muốn nhiều lời, hẳn tuy nhiên có Túi Trữ Vật, nhưng tổng cộng liền như vậy một chút lớn, đã gặp được vận khí, nói thế nào cũng phải bắt gấp thời gian, nhặt nhanh chỗ tốt một số đáng tiền.

Tang Đại Bảo 'A' một tiếng, mắt thấy Tô Lê giống đầu Ly Miêu giống như vọt vào trong rừng không thấy, hẳn vẫn là cẩn thận mỗi bước đi, có chút lưu luyến không rời nhìn lấy cái kia mới tinh da trâu.

"Nhiều đồ tốt nha!"

. . .

Trên thực tế, Tô Lê ba người thì thật vận khí tốt tới cực điểm, hẳn mặc dù không biết Đạo Huyết Linh Phong cái kia duy nhất một đầu tam giai Đại Yêu lại nổi điên làm gì, đến mức đề sở hữu Yêu Thú đều bị tạm thời đuổi ra ngoài, liền tiếp những cái kia ở trong đó thám hiểm lĩnh đánh thuê, cũng là chết thì chết, trốn thì trốn, tai bay vạ gió.

Nhất là cái kia nghe rộn cả người rống lên một tiếng, phảng phất là tại tuyên dương quyền uy, để bọn hắn không dám có chút mạo phạm, chỉ bình tĩnh ngồi lại, lại tìm tòi hư thực.

Nhưng Tô Lê bọn hắn khác biệt, bởi vì lấy tốc độ nhanh nhất tìm được thích hợp điểm dừng chân, hiểm mà hiểm tránh thoát tràng tai nạn này, càng là thích ứng khí thế của nó, thân ở trong đó, chỉ phải cẩn thận tránh thoát nó, cái này khắp nơi trên đất chỗ tốt chẳng phải là không công nhặt sao? Không phải sao, mới vừa tiến vào trong rừng khu vực miền trung, liền truyền đến Tang Đại Bảo nhất kinh nhất sợ vui sướng âm thanh.

"Thiếu gia thiếu gia người mau nhìn, đoá hoa này lớn lên thật là khó nhìn, lá cây, vậy mà mở ra một đoá lục hoa, tuy nhiên ngược lại là rất thơm, ai nha, ta làm sao đầu hơi choáng váng, a? Thiếu gia, người làm sao biến thành hai cái rồi?"

Tô Lê vội vàng chạy tới, thấy Tang Đại Bảo mặt mũi tràn đầy vàng như nến, con mắt mê ly, lại nhìn một chút chung quanh như vậy một khối to Xà Bì, liền tranh thủ cái kia đoá Xanh Sạch Hóa một đoạn cánh hoa hái xuống, đứt cho hắn ăn, hơn nửa ngày Tang Đại Bảo mới khôi phục lại.

Tang Đại Bảo một lộc cộc đứng lên, giống như là như là thấy quý vội vàng rời xa cái kia nhỏ nhắn xinh xắn bông hoa.

"Đề người lại giày vò, cái này gọi Tổ Nữ hoa, thế nhưng là thi cốt măng bảo bối!" Mục Nhân Nhi không đợi Tô Lê, vội vàng vừa nói vừa đóng chặt khí tức, sau đó thận trọng đem cái kia lục hoa hái lấy xuống, cầm tới Tang Đại Bảo trước mặt nói, nói đến nhận biết phương diện, Mục Nhân Nhi thế nhưng là so Tô Lê cao không biết bao nhiêu bậc thang, bên cạnh Tô Lê cũng là vừa nghe vừa liên tục gật đầu, chưa phát giác mây may xấu hổ.

Mà biết vì mà biết không biết thì là không biết mà!

Người biết đến, người một khi gặp may mắn, đó là cản cũng đỡ không nổi, tại đã trải qua Tổ Nữ hoa hậu, ba người không phải chạy đến các Đại Yêu nơi ở lật tới lật lui bảo vật, đứng vậy đi ở tại trên đường.

Ngắn ngủi không đến hai ngày, ba người liền lừa đầy bồn đầy bát, thậm chí liền ngay cả Tô Lê Tú Trữ Vật đều tràn đầy, không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, thậm chí một số được thảo khoáng thạch, mình cũng không nhận ra, tuy nhiên có một chút, Tô Lê là liên tục xác định, hần Tú Trữ Vật đây.

Những dược thảo này Linh Quang nếu là xuất ra đi, tối thiểu nhất hơn ngàn Nguyên Thạch cất bước, nghĩ đến đây, Tô Lê liền không khỏi hưng phấn run rẩy, hần không nghĩ tới đầu này thần long kiến thủ bất kiến vĩ tam giai Đại Yêu vậy mà lại có lớn như vậy uy hiếp lực, chỉ là tiếng rống, liền đem cái này phạm vi ngàn dặm vô số Yêu Thú kinh hãi trực tiếp vứt bỏ nhà mà chạy, ngay cả tự thân bảo vệ bảo bối cũng không kịp ngắt lấy, cuộc sống như vậy nếu là nhiều đến mấy lần liền tốt.

Tô Lê sờ lên bên hông Tú Trữ Vật, không khỏi hắc hắc cười không ngừng, xoay đầu lại, Mục Nhân Nhi hài lòng nhìn cùng với chính mình Tú Trữ Vật, thỉnh thoảng cười ha ha lấy, loại nguy hiểm này lại kích thích cảm giác quá mỹ diệu, năng hiện tại càng ngày càng ưa thích loại cuộc sống này.

Nếu là gia gia tại liền tốt,

Tuy nhiên không có việc gì, mình thời điểm ra đi đã lưu lại Tín Điều, còn bên cạnh Tang Đại Bảo một tay nhắc lấy túi, một tay cầm ba khóa phảng phất Mĩ Hầu Đào như vậy quả thực, chính ăn đến quên cả trời đất.

Loại trái cây này tên Tử Lan nếu, là vừa vụn không lâu tại một chỗ khi lâm chỗ sâu hải, Tô Lê Tú Trữ Vật liền có hơn hai mươi khóa, bởi vì chứa không nổi nguyên nhân, ba người đành phải vừa đi vừa ăn.

Cái này nếu để cho Ngoại Giới Dược Sư nhìn thấy, không chừng có đau lòng biết bao, phải biết, cái này Tử Lan nếu nhưng không phải như vậy tùy tiện ăn bậy, phụ tá Mặc Diệp Liên, Thanh Tâm Cỏ Ba Lá, Văn lâm hoa các loại, thế nhưng là có thể luyện thành linh đan.

Linh đan đối với Khai Huyết đột phá Linh Nguyên Cảnh có thực chất tính trợ giúp, phụ tá dược tài năm đủ, thế nhưng là có thể đề cao hai thành xác suất thành công, một khóa linh đan chỉ ít 500 mai Nguyên Thạch, đây là có giá không thành phố, về phần Tử Lan nếu, vụn vụn một khóa, liền sẽ có vô số người tranh nhau chen lấn đến mua, nhưng hôm nay, hai người ợ một cái, tiện tay đem ăn xong có một nửa Tử Lan nếu ném vào trong bụi cỏ.

Khai Huyết phía trên chính là Linh Nguyên Cảnh, Linh Nguyên phía trên thì làm Linh Huyền Cảnh, Mục Nhân Nhi gia gia, cũng chính là Quảng Ninh phủ Phủ Chủ, đúng vậy một tên Linh Huyền hậu kỳ siêu nhiên tồn tại.

"Thiếu gia, Đại Yêu tại sao không gọi rồi?" Tang Đại Bảo miễn cưỡng đem một viên cuối cùng Tử Lan nếu nuốt vào trong bụng, cũng mặc kệ trên mũi chính đang chảy máu mũi, tiện tay từ trong bao quần áo lấy ra một cây Cù Cải thô Sơn Tham, tùy tiện xoa xoa phía trên Bùn Đất, miệng vừa hạ xuống, sau đó mơ hồ không rõ hỏi.

Tô Lê bước chân dừng lại, lôi kéo trên đầu Nhất Giai Linh Dược Mặc Diệp Liên cực đại lá cây.

Đúng nha, làm sao không nghe thấy đầu kia tam giai Đại Yêu tiếng rên rĩ, nghĩ kĩ lại, giống như từ buổi trưa hôm nay liền không có, khó đầu kia Đại Yêu ăn uống no đủ, trở về?

Tô Lê cũng là biến sắc, tranh thủ thời gian xuất ra địa đồ, nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, sắc mặt trắng nhợt, bất tri bất giác, ba người một đường hưng phấn nhặt nhạnh chỗ tốt mà qua, vậy mà đi vào Huyết Linh phong chỗ sâu.

Tô Lê cũng không hiểu rõ ở trong đó quy luật, nhưng có một chút hần rất rõ ràng, ba người phảng phất như châu chấu đem những nơi đi qua đại đa số Yêu Thú thủ hộ chỉ vật vơ vết mấy lần, lúc này đầu kia tam giai Đại Yêu không còn gào thét, có phải hay không mang ý nghĩa toàn thể 'Nghỉ phép' hơn vạn Yêu Thú muốn về nhà, một khi phát hiện trong lòng của bọn nó u cục đều không thấy. . .

Tô Lê vừa nghĩ tới cái kia đầy lâm Bạo Loạn liền tê cả da đầu, không lo được cái gì, vội vàng bên cạnh nhìn địa đồ liền lựa chọn một chỗ biên giới tốt nhất lộ tuyến.

"Lần này chọc tổ ong vò vẽ, chó ăn, đi mau!" Tô Lê quên đi thấy tốt thì lấy đạo lý, tuy nhiên việc đã đến nước này, hần vẫn là tương đối hài lòng, tiếp xuống chỉ muốn đi ra dãy núi này, liền vạn sự thuận lợi.

Phúc Họa thật đúng là gần bó nha, ba người đi không nhiều thời gian, Tô Lê liền trước tiên đem Tang Đại Bảo kéo vào bụi bên trong, ẩn nấp khí tức, Mục Nhân Nhi càng là trong nháy mắt thì triển ra cây khô thuật, sau một khắc, một đầu cao lớn Song Đầu Sư Hồ Thú nện bước bước chân nặng nề đi ra, cảm thụ được Kỳ Thân bên trên cái kia Khai Huyết đỉnh phong khí tức, hai người thở mạnh cũng không dám.

Cũng may nó vội vã hướng nhà đuổi, ngược lại là không để ý đến bên người ba cái con kiến hôi, đợi cho nó đi sau một lúc lâu, ba người mới sắc mặt khó coi xoa xoa trên đầu đồ mồ hôi, liền muốn đứng lên, lại là biến sắc. . .

Chương 47: Tổ ong vò vẽ. . .

Ba đầu Xích Diễm hồ từ trước mặt bọn hán chạy mà qua, kế tiếp là Đại Địa Băng Hùng, thép Nham tê. . . , trên bầu trời, các loại to lớn Phi Cầm kêu to gào thét mà qua, không thể tưởng tượng nổi chính là, một số đối địch Đại Yêu coi như lẫn nhau gặp phải, cũng lạ thường cũng không có lựa chọn công kích, mà là riêng phần mình để phòng nhượng bộ, sau đó Tiêu Thất.

Tang Đại Bảo ngồi chồm hồm trên mặt đất, hai cổ run run, một cái tay ôm thật chặt Bao Phục, một cái khác lôi kéo Tô Lê góc áo, phảng phất lạc đường hải tử khẩn trương bất an, Mục Nhân Nhi cũng là run rẩy lợi hại, có lẽ có một bộ phận sợ hãi ở bên trong, nhưng càng nhiều hơn chính là cái kia cổ Vạn Thú vô hình uy áp, để mấy người không thở nổi.

"Thế giới bên ngoài chung quy là quá nguy hiểm."

Tô Lê sắc mặt càng là cực kỳ khó coi, thấy thế nào đều là mình tìm đường chết, chạy đến trong vườn thú đến khiêu khích bọn chúng, hiện tại được thảo Nguyên Thạch đều là vật ngoài thân, chân chính muốn cân nhắc là thế nào còn sống rồi đi nơi này.

"Đi!"

Cảm thụ một chút chung quanh tạm thời không có cái khác Đại Yêu, ba người bắt lấy khe hở, tranh thủ thời gian ra bên ngoài chạy, Quả thật đúng là không sai, một lát sau, ba người sau lưng trong rừng chính là truyền đến một tiếng cực kỳ tức giận tiếng gào thét, ngay sau đó, chính là vô số Lâm Mộc thiên về một bên, hù dọa vô số chim bay.

"Mamma-Mia!" Tang Đại Bảo giật mình, trở tay đem Bao Phục kháng ở đầu vai, tốc độ kia trong nháy mắt gấp bội, xa xa đem Tô Lê Mục Nhân Nhi hai người bỏ lại đằng sau.

Hai người trốn mất hốc mồm nhìn lấy lưu cho mình một Đạo Trần thổ Tang Đại Bảo, trừng mắt nhìn.

"Đậu phộng!"

Theo thời gian trôi qua, tức giận tiếng gào thét càng ngày càng nhiều, phảng phất một viên đá dấy lên ngàn con sóng, ba người tận mắt nhìn thấy hai đầu đỏ mắt Linh Nguyên Cảnh Yêu Thú chém giết trắng diện, nếu như không nhìn lầm, Chúng nó hẳn là ở lại nhiều năm Hàng xóm.

Hào vận sẽ không tổng bồi tiếp Tô Lê bọn hán, tại ngày thứ hai, ba người liền tao ngộ rồng rã một đám Nguyệt Ma sói truy sát, bởi vì trên người bọn hán, Nguyệt Ma sói cảm nhận được khí tức quen thuộc, loại khí tức này, chỉ có là sò qua Địa Hoàng tinh mới có, mà mình bảo vệ vài chục năm, mất thấy là phải thành thực Địa Hoàng tinh vậy mà không thấy, nhìn lấy bọn hán chạy trốn bóng lưng, nó kết quả đã không cần đoán.

"Rống!"

"Rống!"

"Rống!"

. . .

Càng ngày càng nhiều Yêu Thú căn cứ từ mình đặc biệt thủ đoạn, thăm dò Linh Thảo mất đi hung thủ, gia nhập truy sát đội ngũ.

Trên bầu trời bay, mặt đất chạy, trong nước du lịch, Tô Lê có loại lên trời không đường, xuống đất không cửa cảm giác, nhất là sau lưng cái kia lít nha lít nhít khí tức kinh khủng, càng là tìm đập nhanh, Mục Nhân Nhi đã mang theo tiếng khóc nức nở bắt đầu chửi đổng, nhưng tốc độ dưới chân lại là không giảm chút nào, thậm chí vượt qua hai người, để Tô Lê một trận chán nản.

"Lần này là thật chọc tổ ong vò vẽ." Tô Lê xoa xoa trên đầu mồ hôi, nhìn thoáng qua thủy chung có thể trước tiên chạy đến trước mặt mình Tang Đại Bảo cùng Mục Nhân Nhi, miệng đầy đắng chát cùng bất đắc dĩ.

Mục Nhân Nhi hẳn có lẽ có thể lý giải, nhưng thực sự không có nghĩ rõ ràng, Tang Đại Bảo chỉ có Khai Huyết Tam Trọng tu vi, là thế nào một mực duy trì loại tốc độ này mà không lổ hủ, thật là quái thai một cái.

Tốt tại trải qua ba người không ngủ không nghỉ hai ngày chạy trốn, rốt cục chạy tới một chỗ trong sơn cốc, mà sau lưng Đại Yêu, đều bị mình xa xa quăng mờ, xem ra, một lát Chúng nó đuổi không kịp.

Tô Lê chỉ cảm thấy chân như nhũn ra vô cùng, một thân khí huyết cũng không đến hai thành, thời gian dài khẩn trương cao độ chạy trốn, để hán hoa mắt váng đầu.

"Thiếu, thiếu gia, phía trước có một cái Thạch Động, nếu không chúng ta đi vào tránh một chút?" Tang Đại Bảo cũng là đặt mông nằm xuống, lòng ngực kịch liệt phập phồng, con mắt thoáng nhìn, liền thấy loạn thạch bên trong, có một cái to lớn Động Phủ, cũng mặc kệ là Đại Yêu vẫn là thiên nhiên, tiện tay

chỉ cho Tô Lê nhìn.

Tô Lê hai mắt vô thần, làm nhếch miệng môi nhẹ gật đầu, mình ba người chạy đã rất nhanh, hẳn không có Đại Yêu có thể nhanh như vậy gấp trở về, huống hồ, hẳn là thật không còn khí lực.

"Quay lại . . Quay đầu lại tìm người tính sổ sách!" Tô Lê không có hiếu kỳ mắng lấy Tang Đại Bảo, vươn tay, Tang Đại Bảo vội vàng trở mình một cái bò lên, cười rạng rỡ,

Đi lấy Tô Lê hướng hang núi kia đi đến, Mục Nhân Nhi đã run rẩy hai chân ghé vào động khẩu trực tuyến thô khí, toàn thân đỏ mồ hôi lâm ly chỉ hai người, nói không nên lời một câu, lão đảo nghiêng ngã bắt lực đi vào theo.

Cách đó không xa, vô số Yêu Thú rút cục chạy tới, nhưng rất nhanh, từng cái sắc mặt đại biến, run rẩy thân thể, ô ô kêu lui về sau, qua trong giây lát liền biến mất vô ảnh vô tung. . .

Lúc này toà này thân ở dốc đá dưới đáy động huyết lớn đến lạ kỳ, chỗ động khẩu loạn thạch mọc lan tràn, thậm chí còn có mấy con chết héo thi cốt, cái này khiến ba người nhất thời đề phòng, đằng sau thỉnh thoảng truyền đến trận trận khẩn cấp rống lên một tiếng, ba người cũng không dám làm tiếp do dự, đánh cược một lần đi!

Vừa bước vào Thạch Động, một cổ thanh lương chi khí quét qua hai người lo lắng, Tô Lê thử thăm dò hướng bên trong ném đi mấy tảng đá, tốt tại không có có phản ứng gì, để ba người thở dài một hơi.

Phải nắm chắc thời gian nghỉ ngơi, một khi làm sơ khôi phục, nhất định phải lập tức rời đi nơi này, có lẽ, phía trước không thể thiếu một trận ác chiến.

Trong động rất sạch sẽ, nhưng tàn mát thi cốt vẫn là đã chứng minh nơi này có Đại Yêu ở lại, tuy nhiên kỳ diệu là, lớn như vậy Động Phủ nhưng không có cái kia cổ thuộc về Yêu Thú mùi tanh tươi chi khí, thậm chí còn có một tia diễm hương.

Cái này loại vị đạo không cần nghĩ, ba người không biết đã trải qua bao nhiêu lần, không nói hai lời, kéo lấy một mồi thân thể lại bắt đầu, nghĩ không ra nơi này còn có Đại Yêu thủ hộ chi vật, chỉ là không biết là vật gì tốt?

"Thiếu gia thiếu gia, nơi này!" Đá lớn đằng sau, truyền đến Tang Đại Bảo ngạc nhiên âm thanh, đang từ mỗi cái khe đá bên trong đánh Tô Lê một trận phiền muộn, mười lần có tám lần đều là Tang Đại Bảo tìm được trước Linh Dược, mình xui như vậy sao?

Tô Lê vội vàng đi lên phía trước, vừa tới đến đá lớn sau bên cạnh, chính là một cổ mùi thơm chi ý xen lẫn một tia ẩm ướt vị đạo, đập vào mặt.

Tô Lê ánh mắt vừa nhắc, lúc này, ở phía trước của hắn, xuất hiện một cái cự đại Thủy Đàm, Đàm Thủy hiện ra bích lục chi sắc, nhìn qua tràn ngập sinh cơ bùng bùng, một cổ kinh người Tinh Thuần Năng Lượng, liên tục không ngừng từ thủy đàm bên trong tán ra, hút vào một ngụm, lập tức toàn bộ thân thể phảng phất đều là Thư Sướng đến phát ra rên rĩ thanh âm, vô số tế bào tại nhảy cẫng hoan hô.

"Cái này, đây là Linh Tuyền nha? Năng Lượng quả nhiên vô cùng kinh người!" Mục Nhân Nhi đột nhiên từ Tô Lê sau lưng xuất hiện, ngạc nhiên nhìn qua cái này thần kỳ bích lục Thủy Đàm, không khỏi kinh hô.

"Linh Tuyền?"

"Đúng, cái gọi là Linh Tuyền, là một khu vực thuần chân nhất năng lượng căn cứ, liên phảng phất bình thường son mạch nước ngầm, không có tiếng tăm gì từ đường trên mặt đất hết thấy, mà Linh Tuyền tác dụng cũng là như vậy.

Nó tựa như sở hữu Linh Vật sinh mệnh cội nguồn, là một vùng núi 'Trái tim', cũng có thể nói như vậy, 100 khối Nguyên Thạch, nếu như luyện hóa thành công, chỗ đồng giá Năng Lượng tương đương với ba giọt Linh Tuyền, mà bây giờ. . ." Mục Nhân Nhi nói nơi đây, nhìn phía dưới tựa như một cái Tiểu Hồ Bạc Tuyền Nhân, nói bóng gió đã rất rõ ràng.

Tô Lê nhìn lấy không biết bao nhiêu nhỏ hội tụ mà thành Linh Tuyền, mắt lộ tinh quang, cổ họng khô khát.

"Thiếu gia, nhìn uống rất ngon bộ dáng." Tang Đại Bảo nghe hương khí, nhìn lấy cái kia bích lục suối nước say mê nói.

"Uống gì uống, thật là đụng đại vận, nhanh cởi quần áo?" Tô Lê lời còn chưa nói hết, liền đã không kịp chờ đợi đem lên áo cởi ra, sau đó là hạ áo.

Nghe xong cởi quần áo, Tang Đại Bảo theo bản năng kéo vào cái cổ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Liên tiếp đột phá

"Luu manh!"

Mục Nhân Nhi hơi đỏ mặt, sau đó tựa như một nỗi giận Tiểu Báo Tử, lập tức theo bản năng liền muốn quay người, nhưng không đúng rồi, trước mắt thể nhưng là Linh Tuyền nha, tha là mình đã lớn như vậy cũng chưa từng thấy qua, mình dựa vào cái gì rồi đi, để hai người bọn họ hưởng thụ chiến đấu.

Nhưng là, người ta một cái nữ hài tử. . .

Mục Nhân Nhi mắt thấy hai người đã không kịp chờ đợi thoát áo, lo lắng dị thường, sau đó cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, vội vàng từ bên cạnh tìm mấy cây cành khô, lấy ra dự bị y phục, soạt một tiếng nhảy vào Linh Tuyền bên trong.

Đem cành khô cắm vào trong nước, nguyên bản sớm đã khô nhánh cây trong nháy mắt toả ra sự sống, trở nhánh nảy mầm, Mục Nhân Nhi cũng mặc kệ, liền tranh thủ y phục dựng ở phía trên làm thành một cái giàn dị bình phong.

"Không cho phép tới!"

Nhìn lấy chiếm đoạt gần như một nửa Linh Tuyền Mục Nhân Nhi, Tô Lê hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, sau đó lẫn nhau gật đầu một cái, tâm linh thần hội nhảy vào Linh Tuyền bên trong.

"Quan tâm nàng đâu, buông ra cái bụng hấp thu lại nói!"

Vừa rơi vào trong nước, Tô Lê kém chút vẫn không được một tiếng thật dài rên rỉ, gọi là một cái dễ chịu, phảng phất toàn thân đều hòa tan.

Tô Lê trực tiếp là ở trên mặt nước ngồi xếp bằng xuống, tâm thần nhất động, liền là có từng tia thôn phệ chi lực lan tràn ra, nhất thời, trên mặt nước lập tức tản mát ra từng vòng từng vòng gợn sóng, những rung động này khuếch tán Tốc Độ cực kỳ cấp tốc, rất nhanh, liền đem Tô Lê chỗ khu vực đều bao phủ.

Tang Đại Bảo gặp này, nghĩ đến một đường tới đi theo thiếu gia loại loại, cũng không do dự nữa, thoát Ngoại Y, nhìn lấy cái kia như là xanh biếc như ngọc bích Đàm Thủy, cũng là có chút tấm tắc lấy làm kỳ lạ, hẳn có thể từ cái này trong đầm nước, cảm nhận được một loại cực kỳ kỳ lạ Năng Lượng, cái loại năng lượng này, ôn hòa mà cường đại, trong lúc mơ hồ, lại phảng phất là mang theo một tia thấm vào ruột gan ý lạnh.

Tang Đại Bảo trực tiếp thuận biên giới, nhẹ nhàng tuột xuống, lập tức một cỗ Năng Lượng tiến nhập thể nội, hẳn vội vàng nhắm mắt hút thu lại.

Rầm rầm!

Mặt nước ba động, từng tia thúy Năng Lượng, tại dưới mặt nước xuyên toa, sau cùng liên tục không ngừng rót vào Tô Lê Thân Thể, mà lại, những này thúy Năng Lượng cực kỳ kỳ lạ, giống như cụ bị linh tính, đang tiến vào Tô Lê trong thân thể, nghịch ngợm tại bốn phía gào thét du dương, ngay cả Tô Lê đều không cách nào đưa chúng nó khống chế.

Bất quá, mỗi khi những này thúy Năng Lượng trào lên lúc, Tô Lê có thể mơ hồ phát giác được, phảng phất thể nội tế bào, xương cốt, phủ tạng đều là đang phát ra một loại bức thiết âm thanh, cái loại cảm giác này, liền như là gặp cái gì cực không thể thiếu Đại Bỏ Chi Vật.

"Xoạt!"

Tại theo thể nội phun trào Linh Trì Năng Lượng càng ngày càng nhiều, Tô Lê cũng là có thể cảm giác được rõ ràng, hẳn nguyên bản bởi vì đột phá đến Khai Huyết Bát Trọng mà yên lặng Khí Lực, vậy mà lại lần nữa chậm rãi trở nên sinh động.

"Khó nói. . ." Nghĩ đến đây, tổ khổ Tâm Niệm nhất động, thôn phệ lực lượng càng mở rộng, lập tức cái kia thu nạp Tốc Độ lại tăng lên nữa rất nhiều, tới về sau, ở tại mặt ngoài thân thể, lại đều là nổi lên thăm thẳm màu xanh biếc.

Thời gian tại an tĩnh Linh Tuyền phía trên cấp tốc trôi qua, trong chớp mắt, liền đem gần nửa ngày đi qua, mà tại vực này thời gian dưới, Linh Trì bên trong góp nhặt Linh Thủy cũng là dần dần biến được lên, muốn đến năng lượng trong đó đều bị chúng nhân hấp thu.

Liền sau đó một khắc, nguyên bản Tô Lê hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra, hai bích lực tinh mang lập tức mãnh liệt bắn mà ra, một loại khí tức mạnh mẽ, cũng là chậm rãi tỏa ra.

"Hô!"

"Nghĩ không ra nhanh như vậy lại lần nữa đột phá, đạt đến Khai Huyết Cửu Trọng cảnh giới." Phát giác được tự thân biến hóa, Tô Lê có chút kinh hi.

Còn không có từ trong vui sướng tỉnh lại, bên cạnh đồng dạng hấp thu Tang Đại Bảo khí huyết trên người cũng là quay cuồng một hồi, gia hỏa này vậy mà cũng là vô thanh vô tức đột phá đến Khai Huyết tứ trọng, nhìn lấy bích lực Năng Lượng còn tại hướng Tang Đại Bảo trên thân dẫn dắt, Tô Lê vội vàng gia tăng cường độ.

Loại cơ duyên này cũng không phải tùy thời đều có thể gặp được.

"Ông!"

Lại là một tiếng khí lảng ba động, cảm thụ được sau lưng khí tức, Tô Lê sợ hãi thán phục, nhỏ nhỏ Tuyên Nhãn,

Vậy mà để ba người cũng khác nhau trình độ đột phá.

Thời gian đang lặng lẽ xói mòn lấy, ba người quên hết tất cả hấp thu Linh Tuyền bên trong năng lượng khổng lồ, lại không để ý đến mình nguyên bản sau lưng nguy hiểm, rõ ràng một ngày thời gian mà qua, vậy mà không có có một đầu Yêu Thú xâm nhập nơi này phát hiện bọn hắn.

Linh Tuyền Năng Lượng đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu hao, cho đến ngày thứ hai ánh bình minh vừa ló rạng, nguyên bản tuổi nước đã kinh biến đến mức cực độ thanh tịnh, phảng phất bị loại bỏ mất trăm lần, trong tuổi nước, tam điều ướt nhẹp Nhân Ảnh vẫn như cũ ngồi xếp bằng.

Ông!

Nguyên bản bình tĩnh mặt nước lần nữa quay cuồng một hồi, hai kinh người Khí Lực bỗng nhiên quanh quẩn tại trong thạch động.

"Khai Huyết Cửu Trọng đỉnh phong!"

"Khai Huyết Ngũ Trọng!"

"Khai Huyết Cửu Trọng đỉnh phong!"

Tô Lê không nghĩ tới nhỏ nhỏ Linh Tuyền chỗ năng lượng ẩn chứa vậy mà lớn như vậy, lại ủng hộ ba người riêng phần mình đột phá gần hai cái cảnh giới, liên liên thể bên trong nguyên bản thâm huyệt khí huyết, giờ phút này cũng là sớm đã khôi phục, thậm chí Linh tàng trong phòng, còn truyền đến ả ả trưởng hồ hồ cảm giác, đây là khí huyết sung mãn dấu hiệu.

Tô Lê ngạc nhiên mở mắt ra, nắm chặt Quyền Đầu, giờ phút này thậm chí không nhìn được muốn lớn tiếng gầm rú một tiếng, nhưng sau một khắc, hắn trợn mắt hốc mồm nhìn lấy bên bờ.

Linh Tuyền biên giới, một cái có to bằng đầu người Tiểu Thú chính lóe đen nhánh con mắt, không nháy một cái nhìn lấy Tô Lê.

Nó phảng phất một cái viên thịt, thổ bộ lông màu vàng che đầy toàn thân, ngay cả hai chân đều không nhìn thấy, ngoại trừ hai con mắt, cũng chỉ thừa một cái phần hồng lỗ mũi.

"Cái này, tựa như là một đầu Ấu Thú?" Tô Lê đứng dậy, đầu kia Ấu Thú tựa hồ cũng không sợ hai người, mà là hiếu kỳ nhìn chăm chăm Tô Lê đang nhìn.

Tô Lê mắt thấy như thế, chính nghi hoặc, Mục Nhân Nhi cũng là tỉnh ngộ lại, vừa thấy được đầu kia cực độ Kawaii không biết tên Tiểu Thú, một trận thét lên.

"Thiếu gia, thiếu gia nhanh bắt lấy nó, ấu niên Tiểu Thú thể nhưng là rất đáng tiền." Không đợi Mục Nhân Nhi bay nhào tới, Tang Đại Bảo vội vàng lớn tiếng nhắc nhở nói.

Thổ hoàng sắc Tiểu Thú cứ như vậy trừng mắt đen nhánh con mắt nhìn lấy Tô Lê, Tô Lê mặc quần áo từ tế, con vật nhỏ kia cũng không có lựa chọn chạy trốn, cái này khiến Tô Lê cảm giác rất là ngạc nhiên.

Tô Lê ngồi xổm người xuống, cũng mặc kệ Mục Nhân Nhi cái kia chân tay luống cuống sốt ruột ánh mắt, chậm rãi vươn tay, Tiểu Thú rướn cổ lên. (kỳ thực nó đứng vậy viên thịt một cái, cái gọi là đuôi cổ, chỉ là toàn bộ thân thể sau này nghiêng về một số mà thôi).

Thật đúng là ghé con mới đẻ không sợ cạp nha, đoán chừng con thú nhỏ này nó cha mẹ hẳn là còn không có Giáo sư như thế nào phân rõ bên người nguy hiểm, ngay cả khủng bố nhất nhân loại đều không biết, nhưng rất kỳ quái nha.

Phải biết, Tô Lê ba người một đường tới, gặp được Yêu Thú động huyết dừng nói vừa ra đời Ấu Thú, liền ngay cả bọn chúng trứng đều không có, phảng phất triệt để dọn nhà, Tô Lê đoán sơ qua, hẳn là đầu kia tam giai Đại Yêu thường thường như thế, mới để bọn hắn thay đổi một cách vô tri vô giác đường thành một chủng tập quán.

Mà bây giờ, đây là lần thứ nhất gặp phải đem Ấu Thú lưu tại động huyết một mình chạy trốn Yêu Thú, cái này Tiểu Thú Cha Mẹ nên có bao nhiêu không chịu trách nhiệm nha.

Chương 49: Mao Cầu

Tô Lê tay sau đó một khắc mò tới Ấu Thú lông xù da tóc, đặc biệt mềm mại, thậm chí có một tia run lên, nhìn kỹ dưới, trên người của nó vậy mà tại phóng điện.

Từng tia điện lưu đang lặng lẽ du tẩu toàn thân của nó, cái này lại là một đầu hiếm thấy Lôi Thú, Lôi Thú không khu tại cái khác Yêu Thú, Chúng nó là một loại trưởng thành hình Yêu Thú, bởi vì vì chúng nó ngoại trừ Thôn Phệ Thiên Địa Linh Vật trưởng thành bên ngoài, Lôi Điện cũng là một loại đồ ăn.

Loại vật này, có thể hữu hiệu đã thông nó trên người chúng hạt giống giống cùm xiềng xích, trợ giúp Chúng nó mau sớm đột phá nhục thân hạn chế, mà lại càng là sau cùng, liên trải qua Lôi Kiếp tẩy lễ, có bao nhiêu đại yêu là chết thảm tại ngàn vạn Lôi Điện phía dưới, nuốt hận thu tràng, nhưng đối với lấy Lôi Điện làm thức ăn Chúng nó, Độ Kiếp xác xuất thành công nhưng là sẽ sinh sinh đề cao một nửa.

Cho nên Lôi Thú, là siêu nhiên, nhưng càng là cực kỳ hi hữu, vô số người tổn hao cực lớn đại giới đi Lôi Thú dấu vết, cái này cũng không bởi vì nó là cực tốt trưởng thành hình Sùng Thú, mà lại bọn chúng Yêu Đan là Luyện Chế tránh cho Lôi Kiếp chủ được, loại đan được này đồng dạng có thể trợ giúp nhân loại vượt qua cảnh giới bên trên Thiên Địa tẩy lễ.

Cho nên Lôi Thú, khó thể thực hiện, là tất cả mọi người theo đuổi đối tượng, Tô Lê làm sao cũng không nghĩ tới vận khí của mình lại còn đang kéo dài, đầu tiên là gặp được đầu kia thần long kiến thủ bất kiến vĩ tam giai Đại Yêu Hồ ồn ào mấy ngày, cho mình thanh trận, không công nhật được Đại Tiễn Nghi, sau đó Tang Đại Bảo mang mình tiến vào cái này không hiểu thấu sơn động, gặp được Linh Tuyền, đột phá gần hai cái cảnh giới, cùng cái kia Linh Nguyên Cảnh cũng chỉ có cách nhau một đường, sau đó vừa mở mắt, một đầu hiếm thấy Lôi Thú đưa tới cửa, vẫn là một đầu trưởng thành hình Ấu Thú.

Tô Lê nguyên nghĩ đến Tiểu Thú như thế đáng thương, bị sợ ý Cha Mẹ vứt, mình đưa nó lưu tại nơi này, cũng coi như báo đáp bọn chúng Linh Tuyền tặng tới ân, chỉ là không nghĩ tới nó là một đầu còn nhỏ Lôi Thú, cái này liền động Tô Lê cái khác suy nghĩ, sau cùng tại Tang Đại Bảo sát ruột dưới ánh mắt, Tô Lê hoàn thành nguyện vọng của hắn, đem con vật nhỏ kia một phát bắt được.

Mà cái kia Ấu Thú vậy mà cũng lạ thường cũng không có phản kháng, mà là càng thêm hiếu kỳ, thậm chí, tại cái kia ánh mắt vô tội bên trong, có một tia không cùng tuổi giáo hoạt chột lóe lên.

Tô Lê làm sao cũng không nghĩ tới Tiểu Thú tốt như vậy bắt, không phải là một cái si ngốc mà đi, Tô Lê cầm lấy Tiểu Thú, trên dưới quan sát, âm thầm nói thầm

Đây thật là một cái sống sờ sờ Mao Cầu, Tô Lê lấy tay sờ soạng nửa ngày, mới tại bụng dưới đáy tìm được hai cái viên thịt, sơ bộ suy đoán, cái kia chính là hai chân của nó.

"A, ta hiểu được, con thú nhỏ này hẳn là vừa ra đời đúng vậy một tàn tật, bị cha mẹ chỗ không nhận, liên đới lấy chạy trốn cũng mặc kệ, mặc kệ tự sanh tự diệt, cái này muốn đáng thương biết bao nha.

Cũng may ngươi hôm nay gặp gỡ ta, sẽ không mặc kệ ngươi, dù sao ngươi qua không thoải mái, ta liền mang ngươi đi ra máu này Linh Phong, cùng ta cùng nhau đi tới Trung Châu, ần, nơi đó hẳn là có thể mua một cái giá tốt." Tô Lê tung tung viên thịt, cảm giác đặc biệt có co dãn, tự lẩm bầm.

Tô Lê không có chú ý đến là, đầu kia nguyên bản một mặt thuần khiết vô tội Tiểu Thú cái trán, giờ phút này tam đạo hắc tuyến tại du tẩu.

Nó cúi đầu xuống nhìn một chút mình tròn trịa Thân Thể, cũng là gương mặt bắt mắt dĩ.

"Nói những gì đấy, nào có ngươi dạng này, ngươi cũng quá tàn nhẫn." Mục Nhân Nhi đứng vậy lo lắng Tiểu Thú lại đột nhiên đào tẩu, lúc này mới do dự không dám đi đụng vào, bây giờ nhìn thấy Tô Lê như vậy dễ như trở bàn tay bắt lấy Ấu Thú, còn la hét muốn đem nó bán thành tiền, trong nháy mắt liền nổi giận, đoạt lấy thịt đỏ đỏ Tiểu Thú, đối Liên Xô trừng mắt trợn mắt.

"Nó là của ta, ta!" Mục Nhân Nhi liên tục cường điệu, sau đó yêu thương vuốt ve.

"Bảo bối đừng sợ, có tỷ tỷ ở bên người đâu, hẳn không dám đem ngươi thế nào!" Nhìn lấy Mục Nhân Nhi như thế bộ dáng, Tô Lê như muốn há mồm, suy nghĩ một chút vẫn là quên đi thôi, đồ tốt như vậy, giá tiền nhất định rất cao, nên bán thời điểm, có là biện pháp.

Tô Lê không biết nghĩ tới điều gì, cười hắc hắc, sau đó nghiêm nghị nhìn về phía Tang Đại Bảo.

"Đại Bảo a, ta phát hiện từ khi ngươi cùng ở bên cạnh ta về sau, vận khí của ta đơn giản tốt không thể tốt hơn, ngươi không phải là Thượng Thiên phái tới cứu vãn ta đi." Tô Lê xoay người lại, nhìn về mặt thật thà Tang Đại Bảo hưng phấn nói.

Nói thật, đoạn đường này tới, là thật gặp lại Tang Đại Bảo về sau, mình một đường Lục Đẳng, chỗ có được đồ vật ngay cả mình cũng không dám nghĩ, mà lại hẳn rất kỳ lạ, bí mật của hắn đến bây giờ mình còn chưa khai quật, chẳng lẽ lại, hẳn là trời sinh phúc duyên người?

Tang Đại Bảo đang nghe Tô Lê lời nói về sau, gương mặt quẫn bách, tay chân lập tức không tự nhiên lại, nhần nhần nhí nhí.

"Thiếu gia, người mới là Đại Bảo phúc duyên, Đại Bảo hữu sinh chi niên có thể gặp được gặp thiếu gia, nhất định là tổ tiên tích đức."

Nhìn lấy Tang Đại Bảo như thế bộ dáng, Tô Lê một trận buồn cười, bỏ đi mình cái này bỗng dừng hoang đường suy nghĩ.

"Người đã thuần tính chưa hẳn, lại gặp ta, về sau liền theo ta đi, bắt quá, trước đó cho người lên một cái tên, ân, liền gọi. . . Mao Cầu đi!" Mục Nhân Nhi ước lượng Tiểu Thú trọng lượng, lại nhìn một chút nó cái kia lông xù đáng yêu, một mặt buồn cười, dứt khoát căn cứ bề ngoài mạo lên như thế một cái tên.

"Lai Phúc không tệ!" Tô Lê tham lam nhìn lấy Tiểu Thú, ở một bên đột nhiên lên tiếng nói.

Ấu Thú tại nghe xong Tô Lê tên về sau, gương mặt ghét bỏ, trên trán, đột nhiên xuất hiện một cái tử sắc thiểm điện dấu ấn, tại thổ bộ lông màu vàng bên trong, lộ ra phá lệ dễ thấy, một đạo thiểm điện run rẩy chạy hiện ra, không biết tại sao, đột nhiên tránh thoát Mục Nhân Nhi ôm ấp, bắn về phía Tô Lê.

"Xoẹt xẹt!"

Tô Lê tay phảng phất bị Con Kiến cắn một chút, chỉ là một chút xú chết lặng, nhìn lấy Ấu Thú một mặt bị phần bộ dáng, không khỏi cười ha ha.

"Người lực công kích này thực sự quá yếu, đối danh tự không hài lòng nha? A, ta lại cảm thấy rất tốt, phù hợp khí chất của người." Tô Lê mừng rỡ thoái mái.

"Hừ, liền gọi Mao Cầu, lên cái tên quái gì, nhà người cầu tài gọi Lai Phúc đâu!" Mục Nhân Nhi vội vàng vuốt ve một mặt lông nỏ Tiểu Thú, nhẹ giọng thì thầm.

Ấu Thú thì là cúi đầu gương mặt buồn khổ, nó không phải tại với mình tên mới đầu khí, mà là không hiểu nhìn cùng với chính mình cái kia một lực công kích, tràn đầy bất đắc dĩ.

Đúng lúc này, Mao Cầu bị lặng lẽ từ bên cạnh đuổi ra một cái tay sờ đến đầu lúc đột nhiên Thân Thể một trận run rẩy, trong nháy mắt đem ánh mắt khóa ổn định ở bên cạnh Tô Lê trên thân, phảng phất gặp cực kỳ đáng sợ sự tình, trong hai mắt càng là tràn đầy hoảng sợ, cái loại cảm giác này là. . .

Tô Lê nguyên bản chính thừa cơ cảm thụ được cái kia tuyệt không thể tả xúc cảm, đột nhiên cảm giác được Mao Cầu cực kỳ run rẩy thân thể, đầu tiên là không hiểu, sau đó thông suốt nhìn về phía ngoài động, chẳng lẽ là những cái kia 'Chủ nợ' đuổi kịp cửa, vẫn là 'Ngược đãi' cha mẹ của nó trở về rồi?

"Đi mau!" Tô Lê trong nháy mắt đứng lên, vội vàng kêu gọi Mục Nhân Nhi cùng Tang Đại Bảo xông ra ngoài đi.

Bên ngoài vẫn như cũ an tĩnh dị thường, nhưng ở Tô Lê xem ra, đó là trước bão táp bình an, càng là an tĩnh như vậy, càng đại biểu cho tức sẽ xuất hiện đồ vật khủng bố đến mức nào, nhắm ngay phương hướng, hai người không còn dám có chỗ chần chờ, như vậy không vào rừng bên trong biến mất không thấy gì nữa. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ăn hàng

Ba ngày sau, ba người Tiềm Hành tại bụi bên trong, bởi vì tại phía trước cách đó không xa, một đầu Khai Huyết cảnh viên mãn Kim Bối Thương Lang chính cất bước đi tới, Tô Lê tuy nhiên không sợ, cũng muốn thử xem mình tăng cao tu vi sau toàn chiến đấu mới lực, nhưng hấn sợ hãi đại quý mô Chiến Đấu dẫn tới cái khác Đại Yêu, vậy nhưng liền được không bù mất.

Nhưng vào lúc này, nguyên bản chính với ý mà đến Kim Bối Thương Lang đột nhiên thân thể dừng lại, chân trước vừa vươn đi ra, sau đó nhanh chóng lùi về, xoay người một cái, cụp đuôi lấy tốc độ cực nhanh Tiêu Thất tại ba người trước mặt. . .

Đối với cái này Kim Bối Thương Lang không hiểu thấu đột nhiên đào tẩu, để tùy thời chuẩn bị rút lui ba người sững sốt một chút, nhưng loại cục diện này lại chính là ba người cần có, tại xác định cái kia Kim Bối Thương Lang là thật rời đi, mà không phải lừa dối trốn bên ngoài, ba người tranh thủ thời gian thuận đường dây tiến lên.

Về phần Mao Cầu, chết sống không đợi tại Mục Nhân Nhi trong ngực, mà là không ngừng giẫy dụa lấy hướng Tô Lê tới gần, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Tô Lê cũng vui vẻ đến từ một mặt u buồn cùng không thôi Mục Nhân Nhi trong tay tiếp nhận Mao Cầu, nhưng bởi vì Túi Trữ Vật chứa không tiến, cũng

không dám chứa nguyên nhân, đành phải như cái Cái mũ giống như đội lên Tô Lê trên đầu, buồn cười không nói ra được.

Mao Cầu từ đầu đến cuối một mực duy trì bình tĩnh, không gọi, không khóc, không nháo, lại thêm nó cái kia tròn vo Thân Thể, Tô Lê rốt cục khẳng định, Mao Cầu trời sinh tàn tật, si ngốc, không có lực công kích, kết quả là, chỉ có thể làm làm sùng vật bán ra cho những cái kia các đại tiểu thư.

Hơn nữa còn có một điểm, cái này không lớn thân thể ăn cũng rất nhiều, mà lại miệng đặc biệt kén ăn, ba người mang theo người lương khô nó nghe đều không nghe thấy, Tô Lê sợ đem nó chết đói, đói gãy, kết quả là mua không lên giá tốt, nhìn đau từ Tang Đại Bảo trong bao quần áo lấy ra một gốc Linh Dược.

Đến, nó thật đúng là ăn, ăn gọi là một cái say sưa ngon lành nha, nhìn ba người đau lòng nửa ngày, một lát sau, giá trị 50 mai nguyên thạch thanh anh hoa cứ như vậy tiến nhập Mao Cầu cái bụng.

Mao Cầu ăn xong, liếm liếm đồ rức bờ môi, lưng lay không thấy biến hóa cái bụng, nháy đen nhánh con mắt, lại là tội nghiệp nhìn chăm chăm Tang Đại Bảo Bao Phục, dọa đến Tang Đại Bảo song nước mắt rung rung nhìn về phía Tô Lê.

Được rồi, đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, xem ở nó cha mẹ tặng cùng chúng ta Linh Tuyền phân thượng, lại cho một gốc đi, vừa đến Trung Châu, trước tiên bán, đến lúc đó Nguyên Thạch đa phần người một số.

Tang Đại Bảo nhìn lấy cái kia hưng phấn Mao Cầu, đột nhiên có chút hối hận để thiếu gia mang theo nó, Thương Đô một nhóm còn không biết muốn đi bao lâu, dựa theo nó ăn như vậy xuống dưới, mình không phải Phá Sản không thể, nhưng thiếu gia nói rất đúng, mình hấp thu người ta Linh Tuyền, cái này một gốc thanh anh hoa quyền đương báo ân.

Tang Đại Bảo cực kỳ thịt đau đưa tay tiến túi quần áo của mình, từ bên trong chậm rãi lấy ra một khóa Sơn Tham, mặt trên còn có mấy khóa dấu răng, đây là lần trước mình lấy ra không nở ăn, không nghĩ tới đến sau cùng ngược lại tiện nghi một cái súc sinh.

Nhìn lấy cái kia trắng tóa sáng Linh Tham, Tang Đại Bảo từng lần một vuốt ve, phảng phất như là tại hưởng tình nhân của mình cáo biệt giống như, nhìn Tô Lê đều có chút không đành lòng.

Mao Cầu tại Tang Đại Bảo xuất ra cây kia Linh Tham lúc, con mắt liền biến dị thường sáng ngời, phảng phất cũng đối Tang Đại Bảo lễ mễ chậm chạp không vừa mắt, sau một khắc, phảng phất như chớp giật đột nhiên từ Tô Lê trên đầu thoát ra ngoài, sau đó lại lấy tốc độ cực nhanh trở về, miệng bên trong ngâm cây kia Linh Tham kéo kẹt kẹt nhai nuốt lấy.

Tang Đại Bảo chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, trong tay được Linh Tham liền biến mất không thấy gì nữa, sắc mặt kinh hãi, lại nhìn thấy Mao Cầu trong miệng 'Tình nhân' về sau, bị phần bên trong mang theo thịt đau.

Tô Lê không nghĩ tới cái này một mặt người vật vô hại Mao Cầu Tốc Độ lại sẽ nhanh như vậy, mà lấy của mình ánh mắt, cũng chỉ mơ hồ trông thấy một đạo hoàng quang mà thôi, liền tiếp trong đó thân hình cũng không có chú ý đến.

Xem ra Thương Đế cho người nhốt một cánh cửa, đồng thời cũng sẽ nhân tính cho người mở một cánh cửa sổ, cái này Mao Cầu không có cha đau không có mẹ yêu, lực công kích lại yếu, trời sinh tàn tật, không nghĩ tới Tốc Độ ngược lại là nhất lưu, dạng này về sau tại chạy trốn cùng ăn cơm phương diện, phản ngược lại không cần quan tâm.

Nhưng sau một khắc, khiến cho ba người mắt choáng váng, Mao Cầu đang thẳng thắn ăn xong Linh Tham về sau, lại là một mặt tội nghiệp đáng vẻ nhìn chăm chăm ba người, nhất là cặp kia vô tội hai mắt gian xảo nhìn chăm chăm Tang Đại Bảo Bao Phục,

Đề ba người một trận kinh ngạc.

Rõ ràng tám cây Linh Dược nha, lúc này mới đem vị này Tiểu Tử Tông cho ăn no, đã ăn xong linh dược Mao Cầu tại Tang Đại Bảo rơi lệ dưới ánh mắt, màu lông càng thêm nhẵn mịn, lộ ra rất là hưng phấn, tại Tô Lê trên đầu, trong ngực một trận tán loạn, cũng không biết là như thế nào bằng vào tròn vo thân thể mới không còn rơi xuống.

Tô Lê có chút hối hận mang theo vị này ăn hàng, phải biết, nó ăn thể nhưng là hàng thật giá thật Nguyên Thạch, càng là ba trong lòng của người ta thịt nha, hiện tại vừa nhìn thấy Tang Đại Bảo cái kia u oán Tiểu Nhân Thần, Tô Lê cũng không dám nghiêm mặt, đành phải ngượng ngùng cười một tiếng.

Thế nhưng là ngày thứ hai, ngày thứ ba đồng dạng như thế, mắt thấy Tang Đại Bảo Bao Phục lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bằng phẳng xuống dưới, Tô Lê rốt cục ý thức được nguy cơ, lúc này mới thời gian vài ngày nha, thu hoạch của mình cứ như vậy không có? Trung Châu còn không biết muốn đi bao lâu, kéo dài như thế, chỉ sợ mình Túi Trữ Vật cũng không thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Mà nguyên bản trung thực Tang Đại Bảo, ngăn ngừa ba ngày xem như triệt để nổi điên, Tang Đại Bảo ngoại trừ không ngừng buồn bực thanh âm đi đường bên ngoài, đứng vậy như là ác lang một loại nhìn chăm chăm Mao Cầu mãi rặng, Tinh Hồng hai mắt tăng thêm to khoé hơi thở, càng là } người, mỗi lần Tang Đại Bảo mài một cái răng, Tô Lê luôn cảm giác mình phía sau lưng lạnh suu suu.

Được rồi, gặp lại chính là hợp ý, mình ba người báo ân cũng đủ rồi, gia gia, tổ tông người đi đi, coi như ta sợ người rồi, lại nó ăn xong 'Điểm tâm' về sau, Tô Lê tìm cái cỏ, đem Mục Nhân Nhi cùng Tang Đại Bảo lưu tại nguyên chỗ, mình lấy tốc độ nhanh nhất rời xa lộ tuyến, sau đó chọn lựa một cái xem như tương đối địa phương an toàn, một dùng sức, hất lên, Mao Cầu liền an toàn 'Chạm đất' tại thụ đình.

Hắn biết nói, Yêu Thú đều có mình tìm thân biện pháp, cứ việc thấp bé, nhưng tổng có biện pháp, bởi vì đây là khắc vào Chúng nó thực chất bên trong, về phần nguy hiểm phương diện, Tô Lê cũng không cần nhắc, lấy nó cái kia tốc độ tia chớp, đầy đủ nó tránh né tuyệt đại đa số nguy hiểm, huống hồ con

đường này là nó lúc đến đường.

Tô Lê nguyên bản còn tại hiệu kỳ, cái này Mao Cầu Tốc Độ nhanh như vậy, vì cái gì không trốn đi đâu, nó như chân tâm thực ý muốn đi, ba người thật đúng là không cản được, thật chẳng lẽ là một cái si ngốc, không rõ mình bị bắt cóc?

Tô Lê cao hứng bùng bùng trở về, đã thấy đến cách đó không xa Mao Cầu trùng mắt vô tội hai mắt cùng Mục Nhân Nhi nhìn nhau, vừa thấy được Tô Lê trở về, Mao Cầu thật giống một cái cầu, chậm rãi cuộn cuộn lấy đến Tô Lê dưới lòng bàn chân, sau đó thuần thực leo đến Tô Lê trên đầu, xem như lâm thời nhà ở.

Tang Đại Bảo con mắt đỏ ngầu, khóc không ra nước mắt, nhìn lấy Tô Lê, sau đó đem chỉ còn lại không tới mười cây linh dược Bao Phục sau này xê dịch, nhìn Tô Lê là một hồi lâu xấu hổ.

Về phần Mục Nhân Nhi, tuy nhiên ưa thích Mao Cầu, nhưng cũng không chịu nổi như thế ăn nha, Đại Bảo Linh Dược không có, tiếp xuống chính là mình, cái kia keo kiệt Tiểu Tô từ, nhất định sẽ không mở ra trước mình Túi Trữ Vật.

Cho nên, nàng hiện tại đối với Mao Cầu cũng là xu chi nhược vụ, thỉnh thoảng cắn răng, trong lúc lơ đãng tránh né Mao Cầu cái kia đen như mực mắt to, có khi thực sự nhìn không được, một thanh chạy tới, sau cùng tại Đại Bảo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng bên trong, lấy ra hai gốc Linh Dược đưa cho Mao Cầu, mà đem mình Túi Trữ Vật tóm chặt lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Vương Hữu Tài

Tô Lê không nói hai lời, vì mình hữu nghị, cũng vì mình về sau ở chính giữa châu sinh tồn Đại Kế, đành phải khí Xa bảo Soái.

Tô Lê chạy năm lần, mỗi lần đều là địa phương khác nhau, nhất là một lần cuối cùng, gần như chạy đến Mao Cầu lão gia, nhưng mẹ nó, nó làm sao lại biết đường đâu, người tốt tốt si ngốc lấy không được sao.

Tô Lê chạy eo đầu gối bủn rủn, mỗi lần nó đều có thể trước tiên trở lại nguyên địa chờ hân.

Giống như ý thức được mình muốn bị vứt bỏ nguy cơ, Mao Cầu không còn ăn Linh Dược, mà là học Tô Lê ba người ăn lương khô, này mới khiến ba người yên tâm lại, chỉ phải tiếp tục đi đường.

Theo Kim Bối Thương Lang đựng quỹ một loại rồi đi, ba người kinh ngạc thật lâu nói không ra lời, lần nữa lựa chọn dựa theo vốn có lộ tuyến tiến lên, nhưng mấy ngày kế tiếp, liền thật vô cùng lúng túng.

Mỗi lần vừa nghe đến phía trước có động tĩnh, ba người một thú liền yên tĩnh ẩn núp xuống tới, nhưng chỉ chớp mắt, vừa mới xuất hiện Đại Yêu như là cái kia Kim Bối thương giống như lang, sắc mặt đại biến, chạy so với ai khác đều nhanh.

Trăm mối vẫn không có cách giải nha, thật chẳng lẽ đều đựng quỹ, dù là ba người nghĩ đến nát óc cũng không hiểu nguyên nhân phát sinh ở nơi nào, tuy nhiên cũng tốt, thiếu đi nhiều như vậy trở ngại phiền phức, tóm lại là tốt.

Về phần Mao Cầu, Tô Lê không đành lòng nó kia đáng thương Tiểu Nhân Thần, lượng cơm ăn có khống chế, mỗi ngày ngoại trừ bởi mình ăn lương khô bên ngoài, cộng thêm một gốc Linh Dược.

Rốt cục tại ngày thứ năm, ba người đẩy ra Tùng Lâm, đi ra Huyết Linh phong, mà Tang Đại Bảo Bao Phục, cũng rốt cục thấy đấy.

"A ——" Tang Đại Bảo gào thét lấy, đem sau cùng một gốc Linh Dược nhét vào miệng bên trong, còn lớn hơn âm thanh nhắm nuốt hướng về Mao Cầu huyền diệu.

Mao Cầu đánh một cái to lớn ngáp, lật ra một cái liếc mắt.

Tang Đại Bảo cảm giác mình bị không để ý tới, muốn muốn điên lại không có chỗ xuống tay, một cái sống sờ sờ Đại Nam Nhân, cơ hồ muốn bị tra tấn điên rồi.

Huyết Linh phong, là Thiên Đường, nhưng là Tang Đại Bảo con ác mộng bắt đầu!

"Cuối cùng đi ra được!" Nhìn về phía trước mênh mông màu đen vùng quê, Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái.

Mênh mông màu đen trên vùng quê, không có mặt không thể gặp rừng cây, khắp nơi nguy cơ hoành hành Yêu Thú, liên tiếp tâm tình đều phá lệ tốt.

Mảnh này vùng quê phía đông nhất, xem như đã cùng Thương Đô giáp giới, bởi vì dựa theo địa đồ chỗ bày ra, tiếp xuống đúng vậy nghe tiếng đã lâu Thương Đô, một cái lấy thương làm tên siêu cấp địa vực, bát ngát đại địa bên trên, thiên không mặc chim bay, vô số người lui tới tại trên vùng đất này.

Tại ra Huyết Linh phong không lâu sau, ba người liền gặp một nhóm sớm đã chờ đợi Thập Nhân Đội ngũ.

Người cầm đầu là một cái vẻ mặt tươi cười mập mạp, giống như là cái kia loại phát tài Tài Chủ, chớ nhìn hần béo, lại có Khai Huyết Ngũ Trọng tu vi, về phần bên người chín người, mặc dù ăn mặc ở dưới người phục sức, nhưng mỗi người chỉ ít Khai Huyết Tam Trọng, thậm chí có một người, là Khai Huyết Bát Trọng tồn tại.

"Chường quý, chường quý, có người từ Huyết Linh phong bên trong đi ra." Một gian lâm thời trà trái, chường quý Vương Hữu Tài chính mở lấy cái bụng, uể oải ngày khô khô, lúc này, cách đó không xa một mực nhìn quanh Trương Bình đột nhiên trông thấy hai đạo nhân ảnh từ trong rừng đi ra.

Bọn hần là Thương Đô Ngô gia nhà dưới, cũng có thể nói là nó hạ vô số chường quý bên trong một viên, mà Vương Hữu Tài lại là Thiên Địa Huyền Hoàng tứ đại chủ trái một trong Hoàng giai cửa hàng người ứng cử, mà cái này đơn giản là trước Nhâm chường quý cổ Nhất Sơn lên chức.

Cổ chường quý rời chức, triệt để đã dẫn phát tam đại phó chường quý tranh đoạt, trên xuống tựa hồ cũng có ý khảo sát ba người bọn họ, mà cuối cùng thành quả quyết định bởi tại sau ba tháng công trạng, vì nhờ đầu lĩnh trừ, cũng vì ép buộc rơi ba người khác, hần nhưng là thật cho một muốn chết rồi, bây giờ càng là tự mình đi ra cửa làm ăn, chỉ hy vọng trước tiên có thể từ Huyết Linh phong bên trong thu hoạch người lừa Linh Thảo Khoáng Vật, cũng coi là một đại công trạng.

Thời gian ba tháng, ba người lẫn nhau cho đối phương ăn mặc tiểu hài, loại sự tình này hần cũng làm không ít, tục ngữ nói tốt, Vô Gian Bất Thương, cái này loại gian không chỉ có riêng chỉ là trên buôn bán, chỉ có toàn thân đều lộ ra 'Gian', mới có thể được xưng là một cái hợp cách thương nhân.

Việc trái với lương tâm làm nhiều hơn, hần cũng cảm thấy sợ hãi,

Chỉ cần đối phương trong ba người mặc kệ cái nào thượng vị, chuyện thứ nhất đúng vậy đem còn thừa ba người bị khai trừ, tục xưng quan mới đến đốt ba đồng lửa, cái này cây đuốc thứ nhất nhất định phải đốt sạch sẽ, đốt lửa mạnh.

Đổi lại hần chỉ sợ cũng là như thế, hần là một cái rất có làm ăn đầu não người, bằng không cũng không có khả năng ngăn ngừa ba thời gian mười năm liền trở thành Thương Đô Ngô gia phó chường quý, đứng nhìn là một cái phó, đến Liễu Phạm giữa trần thế, chính là cho hần 100 vị thành chủ chức vị cũng đổi lấy không được, trong đó chỗ tốt khó mà nói nên lời.

Theo nhân tuyến của hần điều tra, bây giờ Lão Hoàng công trạng tại mình nơi này kém quá nhiều, không đủ gây sợ, nhưng mấu chốt một điểm là Lão Lý đầu, gia hỏa này vậy mà cùng rời chức Cổ chường quý có quan hệ thân thích.

Trời biết đây là nơi nào ba sào từ đánh không đến thân thiết, tuy nhiên lúc trước ngược lại là không có phát hiện, chỉ có thể nói ẩn giấu quá kỹ, lừa qua tất cả mọi người, bởi vì hần thăm trợ giúp, rất nhiều lúc đầu khách quen đều tại cùng hần đi lại, nhân nhả nằm trong nhà, liên so với chính mình một giống con chó giống như kiếm lấy lợi nhuận cao ba phần không ngừng, công trạng càng là một đường tiêu thăng.

Đây vốn là không công bằng, nhưng thế gian này nào có công bằng có thể nói, thương trường như chiến trường, người khó hi vọng trên chiến trường bởi vì đối phương có nội tình, chế tạo khai giáp tương đối rắn chắc, mình chém không đứt mà cùng hần phân rõ phải trái sao? Thật là tức cười.

Nhưng hần là cái không muốn phục người thua, bằng không cũng không có khả năng tại tình thế đã sáng tỏ điều kiện tiên quyết, còn có cực là tâm phúc thủ ở bên người, không muốn rời đi.

Phải biết, khi cây đuốc thứ nhất bốc cháy lên thời điểm, những này đi theo người bên cạnh mình cũng sẽ tai bay vạ gió, bọn hần cũng cần sinh hoạt, cũng cần người nhà phải nuôi sống, chỉ ít Lão Hoàng nơi đó đã có rất nhiều người vụng trộm đầu phục Lão Lý đầu, cũng âm thầm chơi ngáng chân, để hần công trạng xa xa lạc hậu hơn ba người.

Khoảng cách ba tháng khảo hạch cũng chỉ còn lại có không đến mười ngày, mà này mười ngày, mình dùng tới bú sữa mẹ khí lực mới đưa ba người công trạng rút ngắn một thành, nhưng cái kia rõ ràng cao hơn hai thành vẫn là để Vương Hữu Tài theo không kịp.

Huyết Linh phong bên trong gần nhất cũng không biết chuyện gì xảy ra, đi vào người, ra người tới càng ít, may mắn đi ra, không phải mỗi cái mang thương, chính là không có đồ gì tốt, cũng được, làm xong lần này sinh ý liền về Thương Đô thu thập hành lý, miễn cho bị người khác dùng Côn Bồng đuổi ra ngoài, chỉ là có lỗi với mấy vị này một mực trợ giúp huynh đệ của mình.

Tô Lê mất thấy phía trước cách đó không xa có cái chấm đen nhỏ, đi vào mới phát hiện, cái kia tựa như là một cái trà trái, có vẻ như khách người vẫn là thật nhiều, xem ra cái này chường quý vô cùng có đầu óc buôn bán nha, biết đem trà trái rộng ra đến nơi đây, kiếm lấy kếp xù tiền tài, tối thiểu nhất mình ba người là khát.

"Thiếu gia, không phải là Hắc Điểm đi, ta trên thân thể nhưng là có hàng." Tang Đại Bảo vừa mới bắt đầu không rõ vì cái gì mỗi lần thiếu gia hái được Linh Dược, thiếu gia vô bên hông cứ như vậy không thấy, lần một lần hai không có gì, nhưng nhiều liên gây nên hần tò mò, nhiều như vậy dược tài, thiếu gia bên hông như thế không phòng, sau cùng tại Tô Lê liên tục giải thích Túi Trữ Vật tồn tại hạ mới hiểu được, không thể không cảm thán nhân loại thông tuệ tại cường đại.

Nghe nói Tang Đại Bảo, Tô Lê bước chân dừng lại, nói rất đúng, không bài trừ khả năng như vậy nha.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Bán Mao Cầu

Tô Lê nhìn quanh hai bên, cái này phương viên hơn mười dặm ngay cả cá nhân khối đều không có, chỉ có trước mắt cửa hàng trà này, mà cái này còn tính là dấn Huyết Linh phong, bọn hắn khó liên không sợ bên trong Yêu Thú lao ra một cái, chẳng lẽ nói, bọn hắn không có sợ hãi.

"Minh vận khí lần này thật là sử dụng hết, sẽ không như thế lung a?" Mắt thấy trà trái bên trong mười đạo nhân ảnh từng cái đứng lên, thậm chí phía trước nhất có một cái mặt chảy mồ hôi chính híp đôi mắt nhỏ hắc hắc nhìn chăm chăm ba người, một đôi thô tay không ngừng trên dưới ma sát.

"Xong, thật làm cho người miệng quạ đen nói trúng." Tô Lê âm thầm tức giận, thuộc về Khai Huyết Cửu Trọng đỉnh phong khí huyết ầm vang hiện ra đến, đưa lưng về phía tay đã đem cây khô thuật cùng Bộ Bộ Sinh Liên ngưng hiện ra, Tang Đại Bảo thấy thiếu gia như thế, cũng là khí huyết mở lực, tùy thời chuẩn bị tác chiến.

Tại Tô Lê thăm dò bên trong, đối phương nhìn như nhân viên đông đảo, nhưng nó tối cao một vị cũng bất quá là bên trái vị kia sợi râu Đại Hán, Khai Huyết Bát Trọng tu vi, so với chính mình còn yếu bên trên một tia, nhưng có thể xuất nhập Huyết Linh phong, hẳn là hoặc nhiều hoặc ít đều mạnh hơn chính mình đi, cũng không thể bằng vào một tên Bát Trọng liền đến đây ăn cướp qua lại đi, chỉ sợ không phải mặt ngoài đơn giản như vậy, bọn hắn hẳn là có hậu thủ, nói không chừng trong đó có lấy Linh Nguyên Cảnh cường giả ẩn núp ở bên trong.

Mới tới Thương Đô địa giới, đối với nơi này hết thấy Tô Lê còn rất lạ lẫm, hết thấy đầu tiên lấy tự thân an toàn vì cân nhắc, nếu như thực sự đánh không lại liền chạy, về phần Tang Đại Bảo cùng trên đầu Mao Cầu, tốc độ của bọn hắn ——

Tô Lê đột nhiên bị ai phát hiện, nếu quả thật bị đuổi giết, mình ngược lại là ba người một thú bên trong nhất sau điện.

Mắt thấy ba người phát tán ta khí huyết chỉ lực bằng bạc dị thường, phảng phất hồng thủy bên trong Mãnh Thú, vị kia Khai Huyết Bát Trọng Đại Hán âm thầm nhú mày, hướng về Vương Hữu Tài thi triển một cái ánh mắt.

Vương Hữu Tài nhìn thấy bọn hắn như vậy đáng vẻ khản trương, biết là hiểu lầm, vội vàng đi ra trà trái, cười tươi như hoa.

"Hai vị huynh đệ đừng hiểu lầm, tại hạ Vương Hữu Tài, người làm ăn mà thôi." Vương Hữu Tài vẫy tay một cái, tất cả mọi người tản ra đến, thậm chí một người liền tranh thủ đốt trà ngon nước đề lên, đổ vào trong chén trà.

"Có thể mời tiểu huynh đệ phân một chút tiến đến một lần?" Vương Hữu Tài nhiều năm như vậy cũng coi như quen biết bao người, hẳn trước tiên liền khóa chặt Tô Lê, bởi vì tại hắn cảm giác bên trong, người này tu vi lớn nhất dày đặc, tuy nhiên niên kỷ của hắn tương đối nhẹ, nhưng so bên cạnh vị kia muốn trấn định nhiều, thậm chí còn có một tia thế, đây là Phú Quý Công Tử từ nhỏ ương ngạnh bên trong vô hình sinh ra khí chất.

Chỉ vừa liếc mắt, liền minh bạch vị nào là chủ, vị kia là bộ.

"Sinh ý?" Tô Lê nhú mày, sau đó trong nháy mắt hiểu được, một thanh giạt xuống trên đầu 'Cái mũ'.

"Cái này các người có thể cho giá bao nhiêu?"

Nhìn lấy bọn hắn gần như thống nhất trang phục, trước ngực đều thêu lên một cái Tử Kim Hoa đặc thù đồ án, Tô Lê từ lời nói của bọn họ rất nhanh liền minh bạch vị này nam tử mặt mày là thật không phải là Hắc Điểm cường đạo, mà là đường đường chính chính người làm ăn.

Mà lại, trên người hắn có một cổ hơi tiền vị, kiếp trước gặp được loại loại Tô Lê có thể nào chưa quen thuộc, thậm chí còn có một tia hoài niệm.

"Tại hạ Vương Hữu Tài, rõ ràng vì Ngô gia Hoàng giai cửa hàng phó chương quỹ, chúng ta cũng không ác ý, mong rằng tiểu huynh đệ đừng hiểu lầm, mà là có sinh ý muốn làm." Vương Hữu Tài cười giống ông phật Di Lặc giống như, trên bụng thịt run lên một cái, quả thật là trời sinh sinh ý Túi da.

Tô Lê triệt để bỏ đi đề phòng suy nghĩ, bọn hắn thủ ở chỗ này, rất rõ ràng muốn trước tiên đối mình tại Huyết Linh phong thu hoạch, tuy nhiên đồ tốt đều là treo giá, chính mình cái này làm cần làm bấy tổng không đến mức vừa ra Thâm Lâm, liền vội vã đem vật cầm trong tay bán ra đi, tốt xấu mình cũng coi là Văn Minh Thời Đại xuyên qua tới, coi như chưa làm qua sinh ý, nhưng mưa dầm thấm đất cũng là minh bạch trong đó lợi hại.

Bây giờ mình không giao dễ, có lẽ sẽ thật dẫn tới bọn hán thăm dò, không có được luôn luôn tốt nhất, kiếp trước thấy, chỗ đã thấy, có rất nhiều xấu bụng thương nhân, mặt ngoài một bộ hòa khí sinh tài đáng vẻ, phía sau làm so với ai khác đều âm, thậm chí một số Thương gia chuyên môn cùng đạo tặc hợp tác, đem mình mua bán không thành hàng tốt thông báo cho Tặc Khẩu, cướp bóc mà đến, chia đồng ăn đủ,

Còn không công kiểm lời.

Cho nên rất nhiều mình bạch trong đó lí lẽ người, ngoại trừ là mình cực kỳ tín nhiệm người bên ngoài, bình thường rất ít triển lãm mình hàng tốt, hoặc là không lấy bộ mặt thật sự Kỳ Nhân, sợ đúng vậy đầu này.

Trong Túi Trữ Vật cái kia hơn năm trăm gốc Linh Dược là không thể nào như thế đường hoàng lấy ra giao dịch, lại vì không khiến người khác lên lòng tham, dẫn tới Sát Sinh họa, có một vật ngược lại là có thể giao dịch, mà thứ này, chính là ba người cấp bách muốn đưa tiền 'Ôn Thân' —— Mao Cầu.

Thấy Tô Lê giải khai hiểu lầm, Vương Hữu Tài vẫn là mừng rỡ, còn chuẩn bị nói hai câu lời khách sáo, chỉ thấy lấy Tô Lê từ trên đầu gối xuống 'Mũ mềm' hỏi giao dịch hay không?

Không nghĩ tới sinh ý nhanh như vậy liền đến, thật là có điểm trở tay không kịp, tuy nhiên lúc trước còn không có chú ý, lúc này mới phát hiện trong tay đôi phương chỗ lấy xuống lại là một đầu Ấu Thú.

Tuy nhiên nhìn lấy Ấu Thú đáng vẻ ——

Vương Hữu Tài sờ lên Mao Cầu, lại nhìn một chút Tô Lê, có phần có chút khó khăn.

"Không biết công tử xưng hô như thế nào?"

"Tô Lê!"

"Nguyên lai là Tô công tử, mạo muội hỏi một chút, ngoại trừ nó, công tử nhưng còn có những vật khác sao?" Vương Hữu Tài gương mặt áy náy.

"Làm sao vậy, nó khó nói. . ." Tô Lê không nghĩ tới nhanh như vậy liền đụng phải người biết nhìn hàng, biết Mao Cầu không tốt bán, nhưng tại hán cúi đầu xuống còn chuẩn bị thật tốt giới thiệu một chút Mao Cầu lúc, đột nhiên con mắt trợn lão đại, càng có một chút tức giận, thậm chí còn có chút không đành lòng Mục Nhân Nhi đi lên phía trước, muốn kể một ít giữ lại, nhưng rất nhanh hơi đỏ mặt, kếm chút che miệng nhẹ cười rộ lên.

Thời khắc này Mao Cầu Thân Thể cứng ngắc nằm tại trên bàn gỗ, nguyên bản hai cái đen nhánh con mắt sớm đã trắng dã, liền ngay cả thô bộ lông màu vàng cũng âm đậm rất nhiều, cái này cũng chưa tính cái gì, mập mạp thân thể còn thỉnh thoảng 'Run rẩy' một chút, phảng phất mắc dê con điên giống như, thời khắc này bệnh nguy kịch, chỉ có tiến khí, không có ra tức giận.

Tô Lê nhớ rõ ràng ngay tại vừa rồi ra Tùng Lâm lúc, Mao Cầu còn đang nhe răng toét miệng ăn bữa trưa, làm sao lại như thế một lát sau, liền chết trắng cảng rồi?

Ngay tại Tô Lê có chút không nghĩ ra lúc, Mao Cầu nguyên bản đảo một cái bạch nhãn đột nhiên lại bay xuống, đen nhánh đồng tử chính mắt thấy lấy Tô Lê còn tại nhìn nó, dọa đến nó vội vàng lại lật đi lên.

"Ta đi, chạy đến nơi này đến người già bị đụng mà tới, còn ý lại vào ta có phải không?" Tô Lê cuối cùng hiểu được, cái này nha biết muốn đòi chủ, tại trước mặt người khác giả chết đầu đứng hay không?

Tang Đại Bảo càng là tràn đầy cảm xúc, hán biết Mao Cầu là để mắt tới thiếu gia trong Túi Trữ Vật đồng đảo Linh Dược, giờ phút này không muốn đi, thuận tủy là trang.

Vừa nghĩ tới Mao Cầu mấy ngày nay loại loại, bây giờ lại là một bộ chơi xỏ lá đáng vẻ, Tang Đại Bảo liền không khỏi một cổ lửa giận, không nói hai lời, tiến lên đây dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một quyền vung ra, trùng điệp nện ở Mao Cầu trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: 7 Đại Thế Gia

"Răng rắc!"

Theo một thanh âm vang dội, trà trái bên trong duy nhất bàn gỗ trong khoảnh khắc vỡ vụn, mà Mao Cầu cũng tại cổ này đại lực hạ trùng điệp vung trên mặt đất gỗ gỗ, chính diện lật qua, co quắp thân thể, phun bọt mép.

Mọi người mắt thấy cái kia lông xù Ấu Thú sống không được, có chút đáng tiếc, nhưng chỉ có Tang Đại Bảo biết nói, mình lúc trước nhìn như đại lực một kích, phản giống như là đánh vào một đoàn trên bông, mà lại càng có một cổ quý dị lực đạo vậy mà toàn ngạch trở lại trả lại, làm đến cánh tay phải của mình tê dại một hồi.

Tô Lê cũng không trách Tang Đại Bảo xúc động, hần giờ phút này cũng có loại muốn đánh Mao Cầu xúc động, chẳng qua là Tang Đại Bảo thay thế mình mà thôi.

"Điểm nhẹ!" Mục Nhân Nhi nhắc nhở nói, kỳ thực, nàng bây giờ cũng có chút muốn đem Mao Cầu đưa ra ngoài tâm tư, dù sao mình trong Túi Trữ Vật Linh Dược chỉ có vài cọng, nó tất cả của nó đều giao cho Tô Lê, hần là cái có biện pháp người, phía sau ăn mặc chi phí đều toàn bộ nhờ hần.

Tô Lê tức giận đem Mao Cầu từ dưới đất nhặt lên, vỗ vỗ, chỉ nghe thấy nó ùng ục ùng ục thối bong bóng, trợn trắng mắt.

"Vương chương quý, ngươi chó bị nó mặt ngoài lừa gạt, nó nhưng rất tinh minh, đây là chứa đâu, mà lại, nói thật cho ngươi biết, nó vẫn là một đầu hiếm thấy Lôi Thú, không tin ngươi nhìn." Tô Lê liền tranh thủ Mao Cầu lật qua, tại nó cái trán một trận sờ loạn, có thể coi là nhắc lên tất cả lông tóc, liền tiếp bên trong phần sắc thịt đều lộ ra, đúng vậy không thấy đạo thêm điện kia dấu ấn.

"Ha ha ——" cái này hần. Mẹ liền rất lúng túng.

Tô Lê là thật khí Thân Thể phát run, hần biết đầu này người vật vô hại Mao Cầu xem như triệt để lừa bịp bên trên hần, ăn mình nhiều như vậy Linh Dược, đến sau cùng ngược lại không bán ra được, chuyện này là sao.

Hần đã mơ hồ nhìn thấy tại sau này sở hữu giao dịch bên trong, nó sẽ đem bộ này người giả bị đụng thủ đoạn thi triển phát huy vô cùng tinh tế.

Nhìn lấy Tô Lê không ngừng đảo đoàn kia viên thịt, Vương Hữu Tài nguyên bản thiếu đốt trong lòng hỏa điểm lại một lần nữa dập tắt xuống tới, mà lại dập tắt cực kỳ triệt để.

Cái kia Ấu Thú rất rõ ràng sống không lâu, coi như hoa Nguyên Thạch mua lại, có thể hay không đạt tới thương đều vẫn là một vấn đề, coi như Thành Công đến, còn phải tốn các Chủng Linh Dược trị liệu nó, cứu sống Thành Công, chi sợ cũng bán không có bao nhiêu, thậm chí còn lỗ vốn rất nhiều, huống hồ đi qua ban nãy người đàn ông tức giận vỗ, Ấu Thú là thật không có thuốc nào cứu được.

Mắt thấy đã đến buổi trưa, mình cuối cùng vẫn không thể lật bàn, từ một cái góc độ khác tới nói, Tô Lê xem như áp đảo Vương Hữu Tài đầu này lạc đà sau cùng một cọng cỏ.

"Tô công tử, ngươi nhưng còn có cái khác vật gì tốt à, ta Vương Hữu Tài nhất định cho công tử hợp lý nhất giá tiền, thậm chí so những người khác còn cao?" Vương Hữu Tài vẫn còn có chút không cam tâm, mang trên mặt chờ mong hỏi.

"Xác thực không có, chúng ta tiến vào Huyết Linh phong cũng vền vẹn đạt được đầu này Ấu Thú, chỉ là không biết xảy ra chuyện gì, máu này Linh Phong mấy ngày nay rất quý dị, Chúng Yêu đều như là lên cơn điên bốn phía tán loạn, nếu không phải chúng ta đào mệnh thủ đoạn nhiều một ít, chi sợ sớm đi hao tổn trong này." Tô Lê gương mặt 'Thôn thức', dặt hoảng nói.

Vương Hữu Tài có thể nào không biết mấy ngày nay ra vào người ở bên trong là như thế nào, nhìn lấy Tô Lê tuổi trẻ khuôn mặt, ngược lại cũng không giống là người nói lão, chỉ có một trận thờ dài.

"Đáng tiếc."

Vương Hữu Tài có chút nản lòng thoái chí, nó người bên cạnh cũng là như thế, Tô Lê có chút không hiểu tàn lòng này.

"Tiểu huynh đệ này, tại hạ Mạnh Hải, ngươi nếu quả như thật có vật gì tốt, mong rằng có thể trực tiếp mua cho chúng ta, giá cả tuyệt đối công đạo, liền xem như giúp chúng ta một tay." Vị kia Khai Huyết Bát Trọng Đại Hán giờ phút này nhìn không được đi lên phía trước, còn không có cam lòng mà hỏi.

"Lão Tam, đừng làm khó dễ người gia công tử, mua bán không xả thân nghĩa tại, nào có ngươi dạng này ép mua ép bán, Tô công tử xin hãy tha lỗi, ta cái này huynh đệ cứ như vậy cái tính khí." Vương Hữu Tài giận dữ nằng mỗ tên kia Đại Hán, sau đó một mặt áy náy hướng về Tô Lê.

"Không sao, chỉ là, ta thực sự không có những vật khác dùng làm giao dịch, ngược lại là đáng tiếc có thể cùng Vương chương quý hợp tác." Tô Lê thần sắc có chút ảo não.

"Không biết công tử tiếp xuống chuẩn bị đi chỗ nào?" Vương Hữu Tài người đứng phía sau từ trà trái đằng sau kéo ra hai cỗ xe ngựa,

Chúng nhân lần lượt lên xe.

"Thương Đô!"

"Thương Đô? Xem ra chúng ta thật đúng là có duyên, chúng ta cũng dự định về Thương Đô, bằng không cùng một chỗ, đừng nhìn cánh đồng hoang vu này rất lớn, trong đó có chút nguy hiểm thậm chí không thể so với Huyết Linh phong kém." Vương Hữu Tài đánh ra xe ngựa bên trên một cái to lớn Ngô chũr Kỳ Xỉ, quét qua lúc trước buồn khổ mới nói.

"Thật, thế thì nhờ có Vương chương quỹ." Tô Lê một trận mừng rỡ, hơi vùng tay, vừa dùng lực, cũng như lúc trước lần thứ nhất vứt bỏ Mao Cầu trực tiếp xa xa vắng ra ngoài.

"Đi, lên xe!"

Đối với Mao Cầu, Tô Lê đã hận không thể triệt để vứt bỏ, về phần Tang Đại Bảo túi kia Linh Dược, quyền đương cho mất đi, dù sao cũng so để nó tiếp tục ở tại bên cạnh mình khi Khăng Lão Tộc mạnh.

Cái này kêu là không thể sai càng thêm sai, thừa cùng với chính mình phạm sai lầm chưa sâu, tranh thủ thời gian quay đầu, cái này nhược nhục cường thực thể giới, mình liền không nên tốt duy trì kia đáng thương một điểm thiện tâm, kết quả là sẽ chỉ bị người khác khi dễ, vẫn là một đầu súc sinh.

Theo vang một tiếng "bang", Mao Cầu phăng phát đánh cầu đồng dạng tại mặt đất gỗ gỗ, lại lăn lăn, không biết vì cái gì, tại triệt để vứt bỏ Mao Cầu về sau, Tô Lê cảm giác một trận nhẹ nhõm, phăng phát trong lòng ép tới một khối đá bị dọn đi rồi giống như.

Đối với thiếu gia cử động, Tang Đại Bảo là nhất nhận đồng, thậm chí còn có một tia đỏ mắt, cái kia thuần túy là vui đến phát khóc.

Trèo lên lên xe ngựa, Tô Lê mới biết mặt này không đáng chú ý 'Ngô' chữ Cờ Lớn thậm chí so Linh Nguyên Cảnh thủ hộ còn đều hữu hiệu hơn, có vẻ như cái kia Vương chương quỹ tâm tình tựa hồ không tốt, ngồi ở thứ một chiếc xe ngựa bên trên, mà Tô Lê ba người thì là ngồi tại phía sau nhất trên xe, tên kia gọi Mạnh Hải Khai Huyết Bát Trọng vừa vận cùng bọn hắn ngồi cùng một chỗ, không biết là giám thị vẫn là phòng bị, Tô Lê cũng lý giải, cũng không nói ra, có dẫn đường xe ngựa, còn tránh khỏi rất nhiều nguy hiểm, cái này đã rất khá.

Mạnh Hải người này nhìn qua cao lớn khỏe mạnh, nhưng Kỳ Tính Cách cũng là phi thường nhiệt tình, chậm rãi mà nói, cũng là chiếm được Tô Lê một trận hảo cảm.

Thông qua nói bóng nói gió, Tô Lê mới hiểu được cái này 'Ngô' chữ là như thế nào cường đại, đến mức để dọc đường đồng đạo Lưu Tặc nể tình mà không cướp.

Thương Đô có thất đại thế gia, cơ hồ lấy vô hình cự thủ thao túng hết thảy, dựa theo Mục Nhân Nhi nói, trong đó truyền thừa xa xưa nhất hợp lý có 1300 năm lâu Đường gia, Tư gia cùng Đồng gia, mặt khác tứ đại tân tấn gia tộc chính là gần nhất mấy chục năm sinh động trên đó Tác Dương, Tào Khâu, Hường gia cùng Ngô gia, có thể đưa thân thất đại thế gia, không chỉ có riêng dựa vào là tự thân buồn bán con đường cùng gia tộc thực lực, còn có cái kia ba Đại Thế Gia phía sau ủng hộ.

Dạng này một cái lấy buồn bán làm chủ đạo gia tộc, cũng không phải cái gì Tiểu Mao Tặc dám trêu chọc, thậm chí có truyền ngôn, đã từng có một tên Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ chỉ cảnh ngoại nhân, bởi vì đối nó bán ra hàng hóa giá cả không hài lòng, đánh chết một tên nhân viên cửa hàng, ngăn người thời gian một nén nhang, liền có gần hơn hai mươi tên Linh Nguyên Cảnh từ Ngô gia đi ra, người cầm đầu vẫn là một tên Linh Nguyên Đại Viên Mãn siêu cấp cường giả, kết quả không cần nói cũng biết, mà tên kia quấy rối Dân Ngoại Lai bị treo ở Ngô gia Tổng Đà rồng rã trăm ngày.

Cái kia trăm ngày chỉ sợ là hẳn nhất là Ác Mộng thời gian, cũng không biết Ngô gia là thế nào tra tấn hắn, cũng không so Hồn Phi Phách Tấn mang tới thống khổ kém, mỗi lần nhìn thấy hắn không kiên trì nổi thời điểm, liền dùng trân quý nhất thuốc trị cho hắn, cứ như vậy lặp đi lặp lại.

Một tên thực lực siêu nhiên Linh Nguyên hậu kỳ cường giả, sinh sinh bị bọn hắn cho tra tấn điên rồi, sau cùng thật đáng buồn lưu lạc làm Tồi Hạ Đẳng thức ăn cho chó, từ đó, không ai dám trêu chọc cái này Ngô gia.

Thậm chí có người nói, Ngô gia cũng không muốn mặt ngoài đơn giản như vậy, trên đó còn sẽ vượt qua Linh Nguyên Cảnh cường giả, thậm chí không chỉ một vị, một cái cần ba Đại Thế Gia âm thầm đến đỡ mới có thể thượng vị gia tộc liền có hung hăng như vậy lực lượng, như vậy truyền thừa xa xưa nhất ba Đại Thế Gia, hẳn thực lực đơn giản không dám tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Thương Đô

Đến Thương Đô, còn cần năm ngày thời gian, đây là một đường Lục Đẳng tình huống dưới, Tô Lê rất vui mừng mình làm nhất là mình xác một lựa chọn, cái này nếu để cho mình như cái Người mù giống như tại mảnh này trên hoang dã đi dạo, không chừng có thể thành công hay không đến.

Buổi chiều, bên cạnh đồng lửa, Vương Hữu Tài tựa hồ là đối chúng nhân nói gì đó, thỉnh thoảng còn lớn hơn âm thanh ồn ào, nhưng không có một người đi cãi lại.

Mảnh này vùng quê ban đêm ngược lại là thật lạnh, cuồng phong mang theo hạt cát tại đã bên trên bên trong quét sạch, cái kia cổ ô ô Phong tiếng khóc, trong lúc mơ hồ lộ ra từng tia từng tia âm lãnh, tại cái này có trống chửi Hoang Vu chỗ, phóng tầm mắt nhìn tới, cơ hồ là khó kiếm Nhân Ảnh, có, chỉ là cái kia vô tận bão cát cùng Phong tiếng khóc.

Ngược lại là thời khắc này bóng đêm, từ từ bao phủ xuống, xa xa trên đường chân trời, mặt trăng như khay bạc như vậy treo thật cao, đem cái kia nhàn nhạt rét lạnh Nguyệt Hoa, phô thiên cái địa chiếu nghiêng xuống. . .

Cuồng phong, Lãnh Nguyệt, còn có cái kia mơ hồ có thể thấy được tiếng sói tru, để Tô Lê không tự chủ lùi kéo trước người cô áo.

"Tô huynh đệ, cho, uống mấy ngụm, ấm hạ thân, trên hoang dã buổi chiều lạnh nhất." Tại Tô Lê nhàn chán khuấy động lấy đồng lửa lúc, một tiếng cười đột nhiên vang lên, chợt một cái rượu túi liền là hướng về phía hắn bay tới, hắn duỗi tay ra, đem chuẩn bị bắt vào trong tay, sau đó ngẩng đầu nhìn cái kia một thân từ khí chính là Mạnh Hải, gật đầu cười.

"Đa tạ Mạnh đại ca." Tô Lê nhìn một chút đã nằm ngủ Mục Nhân Nhi lều vải, sau đó hắn giơ lên rượu túi, hưng hăng uống hai ngụm, cái kia cổ nóng bỏng cảm giác lập tức từ trong bụng bay lên, khiến cho đến nó sắc mặt hiển hiện một vòng hồng nhuận phơn phớt.

"Thật là hảo tửu." Tô Lê bị cay nhếch nhếch miệng, thật dài đánh một cái nấc, lúc trước Hàn Lãnh chi khí trong nháy mắt bị xua đuổi vô ảnh vô tung.

Dựa theo hắn nhận biết, loại rượu này số độ chỉ ít 60 độ cất bước.

"Mạnh đại ca, Vương chương quỹ làm sao vậy, ban ngày còn rất tốt, làm sao lúc này nổi giận lớn như vậy?" Tô Lê lại lần nữa nhấp một miếng Liệt Tửu, hiểu kỳ hỏi, chỉ bất quá âm thanh giảm thấp xuống một số.

Mạnh Hải nghe nói, nguyên bản bởi vì uống rượu mặt đỏ thắm sắc một trận âm đạm, mặc dù không nói gì, nhưng Tô Lê đã có thể cảm nhận được cái kia thâm trầm sa sút bầu không khí.

"Là ta đường đột, nếu như có cái gì nan ngôn chi ẩn, liền làm huynh đệ ta không có hỏi." Tô Lê biết đã hỏi tới người khác tư ẩn, mỉm cười, cố ý đổi chủ đề.

"Kỳ thực cũng không có gì, chỉ là, Vương đại ca đang đuổi các huynh đệ đi, mà chúng ta. . . Không nỡ hắn." Mạnh Hải nói nơi đây, giơ lên rượu túi mãnh liệt ực một hớp, con mắt cũng có chút đỏ bừng.

"Đuổi các người đi? Lại đang làm gì vậy, ta xem các người chung đụng không phải rất hòa hợp à, chẳng lẽ là xung đột lợi ích?" Tô Lê lần này là thật có chút không nghĩ ra được, nhìn hiền lành một tên mập, thật chẳng lẽ là bởi vì một điểm lợi ích mà xua đuổi thù hạ của mình?

"Không cho phép người dạng này vũ nhục Vương đại ca, hắn cho tới bây giờ chưa hề bạc đãi các huynh đệ, cũng vĩnh viễn sẽ không!" Mạnh Hải đột nhiên trừng mắt đỏ gào thét Tô Lê, đem một bên ngủ được so heo còn chết Tang Đại Bảo cho kinh hãi đột nhiên ngồi xuống, tại nhìn thấy không có nguy hiểm gì về sau, lại là thẳng tắp nằm xuống.

"Thật xin lỗi, là ta xúc động." Nhìn thấy Tô Lê bị hù dọa, Mạnh Hải tựa hồ ý thức được mình thất lễ, lại là ực một hớp rượu xin lỗi.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì, nếu như có thể giúp đến, ta nghĩ hết một phần sức mọn." Tô Lê không nghĩ tới Mạnh Hải sẽ nổi giận lớn như vậy, lập tức cũng bị lòng hiếu kỳ câu gây nên tới.

Mạnh Hải thở dài một hơi, sau đó đem ở trong đó quanh co mượn từ kinh toàn bộ nói ra, lời nói chưa xong, thiết huyết như vậy người đàn ông đã uống say như chết.

Tô Lê nghe nói, cũng là thần thức không thôi, nhìn về phía trước cái kia bên cạnh đồng lửa bóng người, không biết tại sao, ngược lại đối cái kia Vương Mập Mập có chút tôn kính.

Hành Thương người, có dạng này hiền lành trượng nghĩa, mới có thể để cho người khác dạng này thủ ở bên người không rời không bỏ, nhìn lấy Mạnh Hải đỏ rục cái mũi, Tô Lê cũng là thở dài một tiếng.

Ngày thứ hai, ánh nắng ra thẳng, mọi người đều tỉnh.

Vương Hữu Tài đang kiểm tra xong chung quanh hết thấy về sau, trực tiếp trở lại xe của mình chiếc, sau đó một quát lạnh,

Bắt đầu từ bên trong truyền tới.

"Đội xe khởi hành!"

Nhìn qua cái kia tại một trận kết thanh âm bên trong, lại lần nữa tiến lên đội xe, Tô Lê khoe miệng không khỏi hơi phát động.

"Người nếu quả như thật không tệ, đến lúc đó có thể giúp đỡ một thanh đi, coi như lần này trả thù lao."

Ở mảnh này vô tận bát ngát sơn mạch chỗ sâu, lượn lờ mây mù không ngừng lẫn lộn, vô số cao tới Vạn Nhận như vậy khổng lồ Quần Sơn tùm quạnh cùng một chỗ, mơ hồ trong đó có thể tại những cái kia cự trên núi, nhìn thấy nhìn không thấy cuối rộng rãi kiến trúc.

Mà tại những cái kia không lồ bày dưới núi, từng tòa thành thị xuất hiện tại mây mù dưới, trong đó nhân khí trùng thiên, từ xa nhìn lại, nghiêm chỉnh là một cái chân chính quốc độ.

Son mạch chỗ sâu nhất, có một cái gần mấy vạn trượng to lớn lồng ánh sáng giống như bát hình từ không trung đến chụp mà xuống, phẳng phát mấy ngày liền đêm, đều là ở tại dưới.

Mà tại cái kia lồng ánh sáng bên trong, có thể nhìn thấy từng tòa thâm vào Cổ Lão tang thương chi ý đại điện đứng sừng sững, mà ở trong đó dưới bầu trời, Phá Phong vô số, từ không trung xem tiếp đi, có thể nhìn thấy vô số còn như là kiến hôi thân ảnh một loại không cách nào hình dung Viễn Cổ bàng bạc, trực trùng vân tiêu.

Đã kinh ngạc từ trên xe ngựa đứng lên Tô Lê cùng Mục Nhân Nhi ba người, nhìn qua cái kia có chừng mấy chục ngàn cái Khai Dương thành lớn nhỏ bàng đại thành thị hình dáng, trong mắt tràn ngập cực độ vẻ chấn động, cũng như vậy thành thị so sánh, cái kia đã từng hấn cảm thấy rất là không tề Khai Dương thành, đơn giản đứng vậy thâm Sơn cùng Cốc mới có thể hình dung.

Vô số người tha thiết ước mơ thánh địa —— Thương Đô!

Theo Mạnh Hải giới thiệu, trước mắt cự Đại Thành Trì chỉ có thể coi là một cái tập trung điểm, liền phẳng phát kiếp trước một cái tình tình lý, cũng không thể nói, trước mắt bị tối như mực vây nhân khẩu Cư Trụ Địa, liền có thể đại biểu toàn bộ Thương Đô, nhưng mặc dù như thế, Tô Lê cũng vẫn là lại lần nữa rung động, cái này Thương Đô quả nhiên danh bất hư truyền, nó chân thực phạm vi nên rộng lớn đến mức nào nha.

Theo xe ngựa tới gần, Thương Đô tại Liệt Dương chiếu rọi xuống, như cùng đi từ viễn cổ hưng thú, tản ra một cỗ làm người sợ hãi khí tức.

Thành thị thành tường, cực kỳ cao ngất nguy nga, một mực lan tràn đến cuối tầm mắt, vẫn là nhìn không thấy một bên, bởi vậy có thể thấy được, cái này Thương Đô diện tích, đến tột cùng có khủng bố cỡ nào.

Mấy người tới Thương Đô thành nơi cửa, chính là nhìn thấy mấy tên thân mang màu đen áo giáp, trước ngực in một cái to lớn 'Thương' chữ Quân Sĩ đang tính toán lấy vào thành người, đồng thời mỗi người trả hết giao mướn khối Nguyên Thạch làm lệ phí vào thành.

"Những này là thương vệ, phụ trách giữ gìn ngục đều trị an, lệ thuộc trực tiếp thất đại thế gia quân hạt, mỗi ba năm một lần thay phiên, đương nhiên, nơi này hàng năm chất béo thể nhưng là rất đủ, năm nay chính là đến phiên Ngô gia." Trờ lại Thương Đô, Mạnh Hải phẳng phát về tới nhà, là thân thiết, cũng là phiên mướn.

Tô Lê nghe nói, âm thầm gật đầu, hôm nay chứng kiến hết thấy, xa so với trên sách hiểu biết càng thêm thấu triệt, cũng đủ hấn dư vị đã lâu.

Rất nhiều người tại xếp hàng, nhưng Ngô gia xe ngựa cứ như vậy vượt qua chúng nhân đi về phía trước, trông thấy có người chen ngang, đằng sau một đại Hán đang chuẩn bị chửi rủa, một nhìn mắt, thấy cái kia không lớn 'Ngô' chữ Kỳ Xí, lập tức rụt cổ một cái, yên lặng, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

Hơn người gặp này, cũng là như vậy, thậm chí một số nguyên bản ồn ào người, cũng là lặng yên lặng lại, bốn cỗ xe ngựa phẳng phát Hoàng Đế Tuần Sứ, cứ như vậy diệu nhân chú mục đi vào cửa thành to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Kẹo da trâu

Tô Lê cảm xúc bành trướng, đây là một loại khác loại cảm giác, khiến người tâm động, để cho người ta mê luyến, đây chính là lực lượng, thực lực còn tại đó, đứng vậy để cho người ta triều bái.

Giờ khắc này, Tô Lê muốn trở thành cường giả dục vọng lại một lần nữa bị vô hạn phóng đại, một khóa trái tim nhỏ phanh phanh nhay không ngừng.

Tang Đại Bảo cũng là như thế, cảm thụ được ánh mắt mọi người tiêu điểm, ánh mắt hấn có chút phiếm hồng, từ khi mấy năm trước tại cưới vợ lúc bị hương thân hương lý chú ý qua, không còn có cái khác như hôm nay dạng này chú mục

Đây hết thấy, đều là bởi vì theo thiếu gia về sau, hấn cũng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải thật tốt lưu tại thiếu gia bên người, chứng kiến tương lai Kỳ Diệu Thiên Địa.

Liên tiếp chính nhất mặt mặt đen lên giám sát nhân viên ra vào hộ vệ, gặp lại nhà mình xe ngựa trở về lúc, cũng là hiếm thấy lộ ra vẻ mỉm cười, cùng đồng

dạng thò đầu ra Vương Hữu Tài chào hỏi một tiếng, mấy người cứ như vậy đi vào thành môn, liền tiếp lệ phí vào thành đều bớt đi.

Mới vừa vào thành môn, xe ngựa đột nhiên ngừng lại, Tô Lê còn tại yên lặng vừa rồi cự đại lòng hư vinh bên trong, thò đầu ra, chính là nhìn thấy một tên cùng Mạnh Hải đồng dạng phục sức người thiếu niên ngăn ở phía trước.

"Văn Lương, không phải để ngươi canh giữ ở cửa hàng à, làm sao chạy tới chỗ này?" Mạnh Hải xuống xe, ngữ khí có chút không vui chất vấn hướng tên thiếu niên kia.

Tô Lê nhìn lấy so với chính mình tuổi tác còn nhỏ một hai tuổi thiếu niên có chút hiếu kỳ, hẳn lại có Khai Huyết thất trọng tu vi, so với Mạnh Hải, chỉ kém như vậy một tia.

Thương Đô không hổ là Thương Đô, người đến người đi, đều cơ hồ là bước vào Linh Tu Giả cấp độ.

Tên thiếu niên kia cũng không để ý tới Mạnh Hải, mà là trực tiếp hướng đi Vương Hữu Tài xe ngựa.

"Chường quý, bên trên người đến, là tới làm sau cùng tuyên án, giờ phút này chính ở tại hái hương các, bị họ Lý chiêu đãi, họ Hoàng đã tại hai ngày trước mang đủ lộ phí cáo lão hồi hương." Văn Lương thấp giọng với Vương Hữu Tài nói.

Vương Hữu Tài nghe nói, chau mày càng sâu, Mạnh Hải càng là sắc mặt một trận trắng bệch.

Nên tới vẫn là tới, khoảng cách Tam Nguyệt kỳ thi chỉ còn lại có sau cùng ba ngày, không nghĩ tới tới lại nhanh như vậy, chỉ là không biết lần này người đến là ai, sẽ như thế nào lựa chọn.

Buồn cười, còn có thể thế nào lựa chọn, công trạng ở nơi đó bày biện, vô luận như thế nào, hẳn vẫn thua, hiện tại, chỉ hy vọng tại ba ngày này tận khả năng hi vọng Lão Khách Hộ nhóm có thể giúp hắn thu lưu cái này một đám huynh đệ, miễn cho gặp hồ khẩu.

Chỉ là không nghĩ tới họ Hoàng lại nhanh như vậy tước vũ khí đầu hàng, về phần hắn, là vô luận như thế nào cũng sẽ không khuất phục họ Lý.

Vương Hữu Tài thở dài một hơi, đang chuẩn bị tiến về hái hương các đi bãi kiến lần này Giám Khảo, lại đột nhiên nhớ ra cái gì đó, xuống xe ngựa, chính nghênh tiếp Tô Lê.

Tô Lê xuống xe, đứng tại bốn phương thông suốt con đường bên trên, người đến người đi, nhìn qua cực đoan náo nhiệt, như vậy nhân khí, so với Quảng Ninh phủ, không biết mạnh lên gấp bao nhiêu lần.

Tiến vào thành thị, Tô Lê liếc nhìn lại, khi hắn trông thấy cái kia nhìn không thấy cuối các loại công trình kiến trúc lúc, cũng là thật sâu thở ra một hơi, không lẽ như thế thành thị, nghiêm nhiên chính là một cái cỡ nhỏ thế giới.

"Tô công tử, tiếp xuống các ngươi chuẩn bị đi chỗ nào?" Vương Hữu Tài dẫn theo chúng nhân dừng bước lại, nhìn về phía Tô Lê một mặt hòa khí hỏi ý kiến hỏi.

"Cảm tạ Vương đại ca đoạn đường này chăm sóc, nhất là Mạnh đại ca đem Thương Đô bên trong loại loại vô hình quy tắc cho ta kỹ càng giảng thuật một phen, để cho ta xâm nhập hiểu rõ, không đến mức vô ý đụng vào, đã giúp ta chiếu cố rất lớn, cụ thể còn không có tính toán gì, xem trước một chút a ——" Tô Lê có chút áy náy nhìn về phía chúng nhân.

"Cũng tốt, vừa vặn chúng ta cũng có sự tình xử lý, cũng không trở thành liên lụy. . . , được rồi, tương lai ba ngày Tô tiểu huynh đệ nếu như có gì cần hỗ trợ, nhưng đến Vạn Bảo Lâu tới tìm ta, báo lên danh hào của ta là được, đúng, mấy vị này huynh đệ ngươi cũng quen biết, tìm bọn hắn hỗ trợ cũng được, như vậy, liền bảo trọng!" Vương Hữu Tài cười nói, liền muốn lên xe, lại bị Tô Lê đột nhiên cho cản lại.

Đang chuẩn bị cho Tô Lê một cái Hùng Bảo Mạnh Hải cũng là dừng lại đã giang hai cánh tay ra, có chút không hiểu.

"Tô huynh đệ, nhưng còn có chuyện gì?" Vương Hữu Tài hơi nghi hoặc một chút.

Tô Lê có chút xấu hổ.

"Kỳ thực, ngày đó ta lừa các ngươi, trên thực tế, ngoại trừ ngày đó trên tay của ta. . ." Tô Lê ngượng ngập chế cười, một cái tay làm bộ sờ lấy đầu của mình, đột nhiên tay run lên, một thanh kéo xuống trên đầu 'Mũ mềm'.

"Đậu đen rau muống —— "

Tô Lê một thanh giật xuống trên đầu 'Mũ mềm', Quả thật đúng là không sai, chính là Mao Cầu.

Thời khắc này nó vẫn như cũ một bộ suy dạng, khí tức 'Suy yếu', một trương mũm mĩm hồng hồng trong cái miệng nhỏ nhắn, còn tại phun bong bóng, tăng thêm một đôi chet dê mắt, mắt thấy liền sống không được thời gian dài bao lâu.

Tô Lê không nghĩ tới nó nhanh như vậy liền lặng yên không tiếng động đuối đi lên, còn ý lại vào hắn có phải không?

Chỉ là lấy tu vi của mình, vậy mà không có phát giác được nó là lúc nào leo đến trên đầu mình, nhất là theo sau lưng Tàng Đại Bảo, cũng là cả kinh, sắc mặt đại biến, theo bản năng liền muốn che túi quần áo của mình, cái này mới phản ứng được Bao Phục sớm đã không có vật gì, bị hắn bỏ.

Liên giống bị một lần nữa vén lên vết sẹo, chỉ là trong nháy mắt, Tang Đại Bảo liền nhớ tới qua lại chúng chúng, hai mắt Xích Hồng, cái mũi phảng phất Phong Ngưu thờ hồn hèn, dọa đến Mao Cầu tăng nhanh thổ phao phao Tốc Độ.

"A, đầu này Ấu Thú lại còn không chết, tuy nhiên nhìn bộ dạng này, ai, đáng tiếc, không nghĩ tới Tô tiểu huynh đệ vẫn là một cái rất giàu có đồng tình tâm người, chỉ là, trên phiên đại lục này, là người ăn người, có đôi khi, giữ lại một điểm Mỹ Đức chưa hẳn là một chuyện tốt." Vương Hữu Tài nhìn lấy đầu kia nửa chết nửa sống Tiểu Thú, coi là Tô Lê lại muốn một lần nữa bán cho hắn, cười trừ ghẹo nói.

Mất thấy mình liền muốn giúp không thành người khác, vừa rồi cũng khen hạ Hải Khẩu, mua liền mua đi, quyền đương giúp hắn, về phần Tiểu Thú còn sống vấn đề, lưu cho Lão Lý đầu lĩnh đau đi thôi.

"Chương quỹ, họ Lý đã biết người trở về, ta sợ ——" lúc trước thiếu niên Văn Lương sợ hãi ra lại biến cố gì, ở một bên thúc giục nói.

"Tô huynh đệ, nếu không dạng này —— "

"Không phải, " Tô Lê ngay cả vội vàng cắt đứt Vương Hữu Tài, tạm thời mặc kệ Mao Cầu.

"Ngày đó ngoại trừ đầu này. . . Ấu Thú bên ngoài, ta vẫn phải một gốc dược thảo, người xem một chút giá cả ——" Tô Lê vừa nói, bên cạnh từ trong ngực lấy ra một cục xương, xác thực nói, đây không phải là xương cốt, mà là lớn lên giống cục xương Linh Thảo, nó nửa người dưới khiết trắng như ngọc, thân trên lại mọc ra ba cái lá cây, mỗi một chiếc lá đều đỏ đỏ búng, giờ phút này dưới ánh mặt trời, tản ra mùi người quang mạng , liên đới lấy một mùi thơm lan ra.

Bởi vì Tô Lê là thận trọng lấy ra, Mạnh Hải thấy một lần, càng là vội vàng vẫy tay một cái, chúng nhân vây ra, Vương Hữu Tài càng là mở to hai mắt nhìn.

"Đây là —— Cốt Linh cỏ, là cực kỳ hi hữu khôi phục linh hồn loại Linh Dược nha, càng là Luyện Chế Tứ Giai đan dược Đăng Long Đan không thể thiếu một mực phụ dược, Tô huynh đệ nhanh thu lại, chớ có bị người khác cho nhìn thấy, nếu không. . ." Vương Hữu Tài một chút liền nhận ra thuốc này lai lịch, nuốt nước miếng một cái, vội vàng thúc giục Tô Lê đem Linh Dược thu thập.

Về phần Mao Cầu, nguyên bản chính trợn trắng mắt, tiểu xảo cái mũi một trận run run, mắt đen trong nháy mắt bay xuống, nếu không phải Tô Lê sớm có phòng bị, há miệng, kếm chút đem Cốt Linh cỏ cho sinh nuốt vào.

Đối với Mao Cầu, Tô Lê thế nhưng là giống tựa như đề phòng cướp đề phòng đây.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Ta mời khách!

Cốt Linh cỏ hắn đương nhiên nhận biết, mà lần này lấy ra, cũng coi là một cái thử nghiệm, tiếp xuống liền nhìn xem Vương Hữu Tài nhân phẩm của.

"Thật sao? Ta còn thật sự không biết, đây là ta tại một chỗ vách đá trong huyết động vùng trộm hái, bên trong giống như cư trú một đầu Tuyết Điều, tuy nhiên nó giống như ra ngoài kiếm ăn, này mới khiến ta có cơ hội để lợi dụng được." Tô Lê gương mặt kinh ngạc, chứa một bộ Nhập Thế chưa sâu, cái gì cũng đều không hiểu ngây thơ thiếu niên.

"Là thật, bên trong có thật nhiều tuyết trắng điều lông, nhưng xấu." Tang Đại Bảo ở một bên đáp lời, trên thực tế, hắn nói đích thật là thật.

"Không dối gạt Vương đại ca, chúng ta ba mới tới cái này Thương Đô, trên thân còn cũng không đủ Nguyên Thạch dùng làm chúng ta thông thường chi tiêu, còn muốn cho nó chữa bệnh, đã gặp được đại ca người, ta muốn đem nó bán ra cho quý trái, đúng vậy không biết ——" Tô Lê chà xát ngón cái, ý tứ rất rõ ràng.

Wương Hữu Tài dĩ nhiên minh bạch tới.

"Cốt Linh cỏ là rất ít Linh Hồn Lực khôi phục dược thảo, nói thật, trên thị trường như vậy Linh Dược đồng dạng tại 500 đến 800 Nguyên Thạch ở giữa, người cái này gốc Cốt Linh cỏ chỉ sinh ra ba mảnh máu lá, cái này đại biểu tuổi của nó phần chỉ có 90 năm, chỉ tiếc cái này trăm năm Dược Lực."

"Nếu có thể ở chờ một đoạn thời gian, Cốt Linh cỏ Dược Lực đạt tới trăm năm năm, nó giá trị đơn giản gấp bội, cho nên, cái này gốc Linh Dược nhiều nhất giá trị 600 Nguyên Thạch, tuy nhiên nó thắng ở cực kỳ mới mẻ, hẳn là ngắt lấy không lâu, giá cả liền có điều tăng trở lại, ta có thể cho người 750 mai Nguyên Thạch."

Vương Hữu Tài chậm rãi mà nói, đang nói Dược Lý vấn đề bên trên, mặt mũi tràn đầy đắc ý tự hào, phải biết, tại khối này lĩnh vực, hắn nhưng là hạ tước Công Phu, cho nên người khác chỉ có thể làm ra người, mà hắn có thể làm chủ động.

Tô Lê nghe nói gương mặt tấm tắc lấy làm kỳ lạ, đối với hắn uyên bác rất là kính trọng, càng thêm mấu chốt một điểm là, Tô Lê kỳ thực biết cái này gốc Cốt Linh có giá trị mấy phần, rất rõ ràng, Vương Hữu Tài đã cho mình đánh giá cao, cũng không có bởi vì mình 'Ngây thơ' mà lừa gạt mình, cái này khiến Tô Lê rất là cảm động.

Mới tới Thương Đô, có thể gặp được gặp như thế một vị Lão Tri minh, cũng mang cùng với chính mình một đường đi vào Thương Đô, đã là rất khá.

Tô Lê đem Cốt Linh có bán cho Vương Hữu Tài, mang theo hơn bảy trăm Nguyên Thạch như vậy phân nói, nhìn ra, chuyện của hắn rất gấp, Tô Lê ba người cũng không muốn lại nhiều làm phiền.

Như là đã đi tới Thương Đô, như vậy tiếp xuống đứng vậy nhìn xem có hay không tiến về Bắc Hải tin tức, bởi vì Mục Nhân Nhi chỗ cảm địa đồ cũng vèn vẹn dừng bước tại này, cái này khiến đã biết chân tướng Tô Lê kém chút trực tiếp ngắt đi, có như thế hổ cha sao? Nhưng đã dạng này cũng chỉ đành đi một bước nhìn một bước.

Đưa cho Tang Đại Bảo cùng Mục Nhân Nhi các 100 khối, xem như bồi thường đoạn thời gian trước cái kia bao phục bên trong Linh Dược, nói đến Bao Phục, Tô Lê bắt đầu nhìn lấy đã bình thường Mao Cầu.

Được rồi, đi một đường hai người sớm đã đói bụng, vẫn là trước tìm khối địa phương nhét đầy cái bao tử lại nói, về phần Mao Cầu, để nó đi theo đi, chỉ cần mình không cho nó Linh Dược ăn, sớm tối đến rồi đi, Thương Đô lớn như vậy, có lẽ có thể gặp được gặp người biết nhìn hàng, nhìn ra Mao Cầu chứa quái, có thể đánh kiếm bọn cũng khó nói.

Mọi chuyện cần thiết đều nhất nhất làm rõ ràng, Tô Lê tâm tình thật tốt, cắt tràn đầy Nguyên Thạch, phảng phất trúng số cao hứng.

"Đi, ăn cơm làm việc, ta mời khách."

Tô Lê đứng tại người đến người đi tiếng động lớn trên đường phố náo nhiệt, chỉnh đốn tâm tình, hét lớn một tiếng, sau đó mang theo Tang Đại Bảo cùng Mục Nhân Nhi chính là xâm nhập dòng người, đầu tiên là tùy ý tại trong thành tìm một chỗ an tĩnh khách sạn đi vào, nghe ngóng tin tức, khách sạn thì là lựa chọn tốt nhất.

Vừa mới tiến khách sạn, Điểm Tiểu Nhị lập tức đến đây, Tô Lê kinh ngạc phát hiện, tiểu nhị này vậy mà cũng có được Khai Huyết hai trọng tu vi, cái này khiến Tô Lê không thể không cảm thán Thương Đô cường đại.

"Khách quan là ở trọ vẫn là nghỉ trọ đây?" Thấy Tô Lê tới đây, Điểm Tiểu Nhị bồi tiếp bán lại cho người khác về mặt vui cười hỏi ý kiến hỏi.

"Ở trọ, ba gian thượng phòng, mặt khác tranh thủ thời gian chuẩn bị một số cơm bữa ăn, không thiếu tiền." Tô Lê đem một khối Nguyên Thạch vút cho tiểu nhị, Điểm Tiểu Nhị trở nên kích động.

"Tốt, thiên từ số ba giáp phòng ba bộ, khách quan ba vị!" Điểm Tiểu Nhị đem trên tay khăn lau hướng phía sau một dừng,

Nguyên bản khom người lập tức duỗi thẳng, chào hỏi hô nói.

Tô Lê ngẩng nhìn bốn phía, lại là phát hiện người đã không sai biệt lắm ngồi đầy, mỗi cả người bên trên đều mang một cỗ nồng đậm sát khí, đó là chỉ có lâu dài hành tẩu tại kẻ cận cái chết người mới có thể hình thành.

Tiểu nhị lĩnh Tô Lê bên trên lầu hai, ở trong phòng tìm tới một chỗ bàn trống, một lát sau, các loại chưa từng thấy qua mỹ thực cùng rượu từng cái bên trên toàn.

Tang Đại Bảo đã đợi không kịp chạy, Mao Cầu cũng là như thế, tuy nhiên nó lăn lộn mập mạp thân thể, lại là hiếu kỳ bắt đầu uống từng ngụm lớn rượu.

Tô Lê nhìn lấy hai cái này tên dở hơi, cũng không lo được giả bộ đầu to tòi, lại không ăn liền không có, ba người một thú tại mọi người giết mình dưới ánh mắt, bắt đầu ăn như gió cuốn mây tan tướng, tùy tiện Mục Nhân Nhi sớm đã vội vã không nhìn nổi, gương nanh múa vuốt bứt lên một cây đùi gà liền nhét vào miệng bên trong. . .

Cái gì hàm dưỡng, cái gì thực nữ, mấy ngày kẻ cận cái chết bồi hồi, sớm đã bị nung bỏ, lại cũng không có cái gì có thể so sánh hiện tại nhét đầy cái bao tử chuyện trọng yếu hơn nữa, Tô Lê hai người tương ăn chỉ sợ so với Mục Nhân Nhi, cũng là không thua bao nhiêu, mỹ thực nha. . .

"Tiểu nhị, lại đến hai bàn hình trái soan xào món gan."

"Có ngay, khách quan chờ một lát, ngài hình trái soan xào lá gan đến đi!"

"Tiểu nhị, cho ta đem bọn người trong tiệm rượu ngon nhất lấy ra, rượu này tuyệt không dễ uống, giống nước tiểu ngựa giống như."

"Được rồi, khách quan chờ một lát, đây là Thanh Trúc rượu, là tiệm chúng ta bên trong trấn điểm chi bảo, ngài mời uống."

"Tiểu nhị, cái này hử lười làm sao còn chưa làm tốt, các người chính là như vậy chiêu đãi khách nhân?"

"Ngựa ngay lập tức, khách quan ngại mời an tâm chờ vội, Đầu Bếp nhóm đã đang đuổi gấp."

...

Một chuyến hai chuyến không có gì, nhưng toàn bộ lầu hai từ lúc trước bắt đầu, vẫn tại quanh quần Mục Nhân Nhi cùng Đại Bảo bắt mãi kêu la âm thanh, để bọn hần rất tự nhiên thành tiêu điểm của mọi người.

Lọt vào trong tầm mắt nhìn lại, không lớn trên cái bàn tròn, tên thiếu niên kia lúng túng nhìn lấy hai người bên cạnh, trong đó bề ngoài cực tốt nữ tử ăn tuy nhiên nhanh hơn một chút, nhưng đến đằng sau nhiều ít vẫn là ưu nhã, về phần tên kia toàn thân bản thủ Đại Hán, trực tiếp bung món ăn, oạch oạch nuốt vào.

Điểm Tiểu Nhi vừa bung lên một con cá, hần trực tiếp miệng rộng mở ra, nguyên lành nuốt xuống, nhìn chúng nhân trợn mắt hốc mồm, sau một khắc, trực tiếp sắc mặt nghẹn ửng hồng, một đôi thô tay lại luồn vào cổ họng, tại tiểu nhị hít một hơi hơi lạnh dưới, từ Cổ Họng kéo ra một đầu trắng hếu khung xương cá, gấp khúc hai tiếng về sau, tiện tay đem khung xương còn tại tiểu nhị khay bên trong.

"Nhanh lên nhanh lên, Ngưu Nhi nhanh bung lên." Tiểu nhị nuốt nước miếng một cái, nhìn lấy xương cá bên trên không mấy may ít xương cá, đồ dẫn nhẹ gạt đầu, quay người rời đi, thẳng đến nhà bếp.

Mà ở bên cạnh, một đầu lông xù Tiểu Thú phồng lên cái bụng uống xong rỗng rã một vỏ rượu, ợ rượu, tựa hồ rất là mới mẻ, chỉ tiếc chỉ còn lại có một cái không đàn, bắt mãi chi chi kêu, có điểm giống là con khi âm thanh.

Tô Lê còn là lần đầu tiên nghe thấy Mao Cầu tiếng kêu gọi, nhìn lấy bộ dáng của nó, cũng là cười một tiếng mà qua, tốt tại hôm nay tâm tình tốt, rượu và thức ăn ổn thỏa bao ăn no, ca môn không thiếu tiền!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Còn không có ngộ nóng. . .

Chỉ là theo thời gian trôi qua, Tô Lê đã ăn vô cùng đã no đầy đủ, Mao Cầu cũng uống toàn bộ lông tóc biến thành phần, đi trên bàn đung đưa không ngừng, nhưng Tang Đại Bảo lại còn đang ăn.

Tốt a, dù sao cũng là đồng hoạn nạn qua, đã trải qua thời gian dài như vậy thời gian khổ cực, hôm nay thật không cho dễ sống qua tới, mở ăn mặn, liền ăn thật ngon.

Thế nhưng là, một bàn một bàn lại một bàn, Tang Đại Bảo tựa hồ không có một chút ý dừng lại, còn tại ăn như hổ đói lấy, nếu không phải nhìn lấy Tang Đại Bảo đã nhanh hai canh giờ không có ngừng miệng, trời biết trước mắt người đàn ông bị đói bụng bao lâu.

Nói thật, từ khi Tang Đại Bảo một lần kia trong sơn động thôn phệ nguyên một đầu gấu về sau, Tô Lê liền có chút lo lắng khẩu vị của hần, thế nhưng là từ đó về sau, hần ăn cũng giống như mình, không có gì lạ thường, đến để hần thả rộng lòng, chỉ là bây giờ tại sao lại. . .

Tô Lê đột nhiên tâm lý có chút rụt rè, nhìn một chút hào hoa khách sạn, một cái tay không tự chủ sờ lên Túi Trữ Vật, phát giác được Nguyên Thạch tương đối sung túc về sau, cái này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Tất cả mọi người dừng lại bát đũa, nhiều hứng thú nhìn lấy hai người, xác thực nói, là vị kia không biết đã ăn bao nhiêu, bụng không thấy một điểm trống trung niên người đàn ông.

"Hắc hắc!" Tô Lê lúng túng cho chúng nhân chào hỏi, một tay lôi kéo kéo Tang Đại Bảo cùng Mục Nhân Nhi, Mục Nhân Nhi lau miệng, sờ lấy cái bụng, cảm giác nhân sinh thật là quá hạnh phúc, nguyên lai trên đời còn có ăn ngon như vậy đồ ăn, về phần Tang Đại Bảo, thì sờ lên mặt mũi tràn đầy mỡ đồng, một mặt mờ mịt nhìn thoáng qua Tô Lê, lại đem sau cùng một bàn móng heo tiện tay bung lên tới.

"Thế nào thiếu gia?"

"Chờ ăn."

"Thế nhưng là Đại Bảo đói." Nghe xong Tô Lê không để cho mình ăn cơm, Tang Đại Bảo gương mặt ủy khuất, sau đó nhanh chóng đem trong tay móng heo nhét vào miệng bên trong.

"Hai trăm Nguyên Thạch."

"500."

"Ta đi, hôm nay gặp phải khách hàng lớn, cái này đều nhanh 700 Nguyên Thạch, bọn hần thật là có thể ăn."

Trong phòng bếp, nắm tên lưng hùm vai gấu Đầu Bếp đều đã tay run run tại Rau xào, choáng đầu hoa mắt, không ngừng run rẩy, bọn hần là thật không có khí lực, bọn hần mặc dù không có ra nhà bếp, nhưng đều đã có thể nào bỏ hôm nay tới ba vị như thế nào cường tráng khách hàng, không ngừng thúc giục, không ngừng Gia Công, không có một tia nghỉ ngơi Công Phu.

Lúc đầu làm Đầu Bếp, ngoại trừ lời ít tiền bên ngoài, duy nhất niềm vui thú đúng vậy đem mỹ vị đồ ăn xem như từng cái tác phẩm nghệ thuật đi tạo hình, sau đó giống như là gà nữ nhi nhìn lấy bị mang sang đi, để khách nhân đi thưởng thức.

Lúc đầu mỹ hảo một sự kiện, thời gian ngắn ngủi liền thay đổi vị đạo, bắt đầu không ngừng muốn, bọn hần rất thỏa mãn, dù sao bị người thừa nhận là một kiện nhất là thư thái sự tình, thế nhưng là theo thời gian trôi qua, cảm giác này không đúng rồi, có vẻ giống như bọn hần chỉ là đói bụng, đem mình tác phẩm nghệ thuật ven ven xem như bổ sung bụng đồ ăn, cái này cũng làm người ta lập tức đã mất đi hứng thú, còn muốn một cái so cái gấp.

Tề nhạ Vô Vị dưới, đều không có hứng thú đi làm, nhưng lại không thể không làm, khách nhân khác đều làm chờ một lát, tất cả đều cho bọn hần làm, liền ngay cả nguyên liệu nấu ăn đều là vừa rồi hưởng sát vách khách sạn mượn.

Giờ phút này đợi ở phía sau trù chương quỹ cũng cảm thấy không được bình thường, hỏi một chút tiểu nhị, vừa rồi biết Đạo Nhân nhà chỉ cấp một cái Nguyên Thạch, mua hai gian thượng phòng, bởi vì xuất thủ hào phóng, mới không có cảm thấy cái gì, nhưng hôm nay, thấy thế nào đều giống như đến ăn cơm chùa.

Không phải là thật đến ăn cơm chùa à? Chương quỹ khi trực tiếp cho tiểu nhị một cái bàn tay, lại nhìn một chút trên thân hai người trong lúc mơ hồ khi huyết khí tức, vội vàng âm thầm đưa tới giao Phí Bảo Vệ Long Xà giúp mấy người, nếu như bọn hần đợi chút nữa không giao tiền dám chạy, liền đánh cho đến chết.

Hết thủy thu thập thỏa đáng về sau, chương quỹ phân phó đầu bếp nghỉ ngơi, nhìn một chút đã âm thầm đến ngồi trên bàn uống trà Long Xà giúp năm người người, sửa sang lại quần áo, mình thì mang theo tiểu nhị một mặt cười tủm tỉm đi lên lầu hai.

"Ba vị khách quan, a, còn có đầu này mạnh mẽ Tiểu Thú, bốn điểm cơm bữa ăn còn hài lòng."

"Hài lòng hài lòng, thật là ăn quá ngon." Tô Lê còn không có thân sĩ trả lời, miệng đầy mỡ đông Tang Đại Bảo không ngừng gật đầu, hần thật sự là quá đói,

Cảm thấy cái gì đều ăn cực kỳ ngon, tốt không do dự gật đầu tán thưởng. Mục Nhân Nhi đương nhiên là cho 100 cái khen.

"Ừm." Tô Lê lật ra Tang Đại Bảo một cái liếc mắt, không có những lời khác có thể bổ sung, đành phải ừ một tiếng.

"Vậy là tốt rồi, nghe tiểu nhị nói, các người còn mua hai gian thượng đẳng khách phòng, là như vậy, đặt phòng cần trước giao nộp tiền phòng, dạng này mới không còn chậm trễ đăng sau nhập người ở, Bản Điểm doanh Tiểu Lợi mong, ba vị lại điểm nhiều món ăn như vậy, cho nên —— "

Nhìn chương quỹ như thế bộ dáng, trên hai cánh tay hạ xoa xoa, Tô Lê bưng tỉnh đại ngộ.

"Há, là như thế này, ngược lại là chúng ta kém chút phá hủy trong tiệm quy củ, chúng ta vừa vặn muốn tính tiền, mặt khác lại tiền thùng nước nóng đến phòng ta." Mục Nhân Nhi che miệng ợ một cái, ăn nói thông dong, để chương quỹ càng cứng tâm thoáng để xuống.

Nở nụ cười chương quỹ thuận tay từ bên cạnh tiểu nhị trong tay tiếp nhận giấy tờ, từng tờ một đảo, trọn vẹn lật ra hơn ba mươi trang, lúc này mới vẽ mặt tươi cười nhìn lấy Tô Lê.

"Không nhiều hay không, tăng thêm tiền thuê nhà cùng trong tiệm sau cùng vài hũ Thanh Trúc rượu, vừa vặn 730 mai Nguyên Thạch, ta liền thu ngài cả 700, số lẻ coi như đánh gãy. "

"Phốc ——" Tô Lê đem vừa mới uống vào rượu một thanh phun ra, bị Tang Đại Bảo toàn bộ tiếp thu.

"Người nói cái gì, bao nhiêu?" Tô Lê thông suốt đứng lên, âm thanh bén nhọn, về phần Mục Nhân Nhi, càng là một mặt ngốc trẻ, sau đó thông suốt quay đầu.

Nhìn lấy Tô Lê một mặt thất kinh đáng vẻ, nguyên bản còn đang mỉm cười chương quỹ lập tức liền lạnh phai nhạ đi.

"Cả 700 Nguyên Thạch, khách quan có thể thanh toán, nếu như không tin, đây là người vừa rồi điểm Menu, mời thẩm tra."

Tô Lê nuốt nước miếng một cái, một thanh kéo qua cái gọi là giấy tờ, càng xem ngay cả càng trắng, trên trán càng là không tự chủ chảy xuống mồ hôi lạnh.

Hần nguyên vốn đã làm dự tính xấu nhất, muốn đến có thể ăn 300 Nguyên Thạch liền Đình Thiên, nhưng ai có thể tưởng đến, kém chút đem hần ăn thành

số âm, cái này Thương Đô nhưng thật không phải là người đợi chỗ ngồi nha.

Nhìn lấy Mục Nhân Nhi Đại Bảo cùng Mao Cầu đáng vẻ, Tô Lê hận hàm răng trực dương dương.

"Khách quan, xin trả sổ sách." Chương quỹ băng lãnh âm thanh lần nữa thúc giục, trong lúc mơ hồ còn mang theo một tia khí tức nguy hiểm.

"Có thể ký sổ sao?"

"Không thể!" Chương quỹ trả lời chém đinh chặt sắt.

Tô Lê một mặt thịt đau từ trong Túi Trữ Vật lấy ra còn sót lại 500 Nguyên Thạch, sau đó tại địa ngục như vậy Hàn Mang dưới, để Mục Nhân Nhi cùng Đại Bảo giao ra buổi sáng còn không có ngộ nông Nguyên Thạch cùng nhau nộp lên, mới miễn cưỡng vừa mới đựng đủ, sau đó ngoài mặt vẫn là chứa Lão sói vẩy đuôi, tiện tay đem Nguyên Thạch vứt cho chương quỹ.

"Không lâu là 700 à, cũng không phải trả không nổi."

Chương quỹ tiếp nhận Nguyên Thạch, sắc mặt trong nháy mắt lại trở nên cực kỳ kính cẩn, cười hi hi kêu gọi tiểu nhị cho Tô Lê hai người làm vào ở khách phòng.

Sau cùng tại Tô Lê gần như giết người ánh mắt bên trong, Đại Bảo bị hù ngay cả com cũng không dám ăn, Mục Nhân Nhi đánh lấy liếc mắt đại khái, không nói câu nào, nỗ lực miệng đi huyết sáo, hãnh hãnh nhiên trở lại về đến phòng bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Vạn Bảo Các

"Àm!"

Mao Cầu lung lay đi theo Tô Lê đi tiến gian phòng, trực tiếp bị một kích Vô Ảnh Cước đem thả bay ra ngoài, mơ hồ mắt thấy Tang Đại Bảo cửa gian phòng, nó dứt khoát chọn rời đi, sau cùng nhún nhún cái mũi, con mắt sáng ngời, hóa thành một vòng Hoàng Quang, ẩn vào khách sạn Địa Hạ rượu kho.
..

Thượng đẳng khách phòng xác thực tốt, Tô Lê vốn là muốn tu luyện, nhưng vừa mới bị hấn thân thủ đưa ra ngoài 700 Nguyên Thạch, để hấn đến bây giờ còn đau lòng run rẩy, phiền muộn bên trong không tiến vào được tâm cảnh trạng thái, huống hồ, Tu Luyện là cần Nguyên Thạch bổ sung, nhưng bây giờ

Tô Lê càng nghĩ càng tức giận, mình lại thế nào ăn ngay cả một trăm đồng thạch đều ăn không được, nhưng sau cùng đâu, làm ba ba đầu to, nuôi hai cái ăn hàng, không, là ba cái, liền như vậy vô ích cho người ta đưa Nguyên Thạch, đây mới là hấn đến Thương Đô ngày đầu tiên nha, khách phòng cũng chỉ có thể duy trì năm ngày, về sau làm sao bây giờ?

Khỏi cần phải nói, liền nói dưới mắt, ngày mai com bữa ăn đến đâu mà ăn? Lấy gì trả?

Thân ở lạ lẫm chi địa, mang theo ba cái vương vãi, Tô Lê đột nhiên cảm giác tốt cô tịch, bằng không vụng trộm vút xuống Mục Nhân Nhi cùng Đại Bảo bọn hấn, mình đi đâu chuẩn đi, ăn, đây là ý kiến hay.

Điểm Tiểu Nhị cười hi hi gõ mở cửa phòng, đưa tới nước nóng, có tiền đứng vậy đại gia, chỉ cần người đứng hạn giao thanh phí dụng, muốn ăn cái gì, muốn chơi cái gì, chỉ có người nghĩ không ra, không có ta làm không được chuẩn tắc vì ngài phục vụ.

Tô Lê khoát tay áo để hấn lui ra, trực tiếp buồn bực chui vào thùng nước, nhiệt độ của nước vừa vặn, quét qua lúc trước mất hứng.

Về phần Tang Đại Bảo, vốn đang không cao hứng, dù sao đồ vật đến tay cứ như vậy bị mình cho đưa ra ngoài, đây chính là Nguyên Thạch, có thể vì chính mình cung cấp tu luyện đồ tốt, mình tu vi càng cao, liền có rất lớn cơ hội đợi tại thiếu gia bên người, bảo hộ thiếu gia, nhưng bây giờ, thiếu gia không biết nói sao chửi mình, nói không chừng đã tính toán làm sao phân phát mình, dù sao mình quá tham ăn.

Hấn cũng không biết xảy ra chuyện gì, trước kia cũng không có có thể ăn như vậy, xem ra chính mình muốn tốt tốt bớt ăn.

Điểm Tiểu Nhị đưa tới nước nóng, Tang Đại Bảo khi tiến vào thùng nước một khác, thô to đầu óc liền triệt để quên đi vừa rồi không thoải mái, vui sướng

tắm rửa, dù sao đây là lần thứ nhất tại cái này loại cấp cao địa phương, tắm như thế thoải mái dễ chịu tắm, theo bồn tắm bên trong nổi lên mấy cái bong bóng đánh cánh hoa loạn tung bay, Tang Đại Bảo vui thích hát lên quê hương ca dao.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tô Lê đánh một cái thật dài ngáp, cái này ngủ một giấc nhưng thật là thoải mái, cái kia giường vậy mà so trong nhà mình còn mềm, nhất là tại một đường Phong Trần về sau, rửa tắm nước nóng, nằm tại Bồng gòn giống như nằm ấm giường bên trên, cảm giác kia, cơ hồ muốn lên trời.

Mở cửa phòng, Tang Đại Bảo chẳng biết lúc nào chính làm bộ đáng thương chờ ở ngoài cửa phòng.

Thấy cái kia rộng lượng mặt, đầy đặn bờ môi, Tô Lê nguyên bản thật tốt tâm tình lập tức bị phá hư không còn một mảnh.

"Thiếu gia, Đại Bảo biết sai, ta về sau nhất định ăn ít cơm, nhiều làm việc, thiếu gia ngàn vạn không nên đuổi ta đi nha."

"Thương Đô quá lớn, người đem ta bỏ ở nơi này, ta ngay cả đường về nhà cũng không tìm tới, huống hồ ta Liên gia cũng không có, trên đời này, chỉ có thiếu gia người một vị thân nhân."

"Tòa thành lớn này thành phố có một chút thực sự không tốt, đúng vậy tiêu phí quá cao, Đại Bảo là người không có đồng nào, đương nhiên, thiếu gia cũng giống vậy."

...

Tô Lê thật không cho dễ ra một chuyến khách sạn, Tang Đại Bảo theo ở phía sau liền nói liên miên lái nhai cái không xong, cũng may Mục Nhân Nhi còn không có rời giường, nhìn ra, nàng là một đến loại tình trạng nào, dù sao người ta nhưng là chân chính Thiên Kim Đại Tiểu Thư, không so với bọn hắn, Tô Lê đang hỏi đường về sau, tựa như tránh né con ruồi tránh Tang Đại Bảo, Tang Đại Bảo như cái uy khuất hải tử, liền sợ đem Tô Lê mất dấu.

Thương Đô quá lớn, người cũng náo nhiệt, sáng sớm xuất phát, thẳng đến trưa mới một đường nghe ngóng bỏ vào Thành Đông.

Nhìn lấy gần như mười mấy nhà Liên Tòa Điểm dính liền nhau siêu cấp cửa hàng, cái kia nóng hổi chữ vàng, tại mặt trời rực rỡ hạ như huy chấn nhiếp, lập loè Tô Lê một trận híp mắt.

"Vạn —— bảo —— các."

Đúng vậy, Tô Lê một đường tới, đúng vậy đến Vạn Bảo Các bán ra trong Túi Trữ Vật dược thảo,

Dù sao, điểm tâm còn không có ăn đâu, còn có sau này cơm bữa ăn cùng loại loại.

Cái này Thương Đô, không hổ là lấy thương làm tên thành thị, Lộ Trình tới, Tô Lê gặp rất nhiều mới lạ đồ chơi, đáng giận là, một cái so một cái chào giá quý, cũng đều là Nguyên Thạch, thật không cho dễ gặp một bán Mứt Quả.

"Một khối Nguyên Thạch một chuỗi."

Tô Lê đột nhiên nhớ tới đêm đó Mục Nhân Nhi mở ra hộc tối tặng cho mình gần trăm mười khối Nguyên Thạch, hiện tại xem ra tựa như là nhặt được mấy khối rác rưởi, không kiến thức, thật thật đáng buồn, nhất là đằng sau, còn bị Mục Nhân Nhi đứt quãng cầm đi một số.

Tang Đại Bảo thấy cái kia Vạn Bảo Các chữ, lập tức minh bạch thiếu gia gì tới nơi đây, sắc mặt một trận ửng hồng, đều là bởi vì chính mình, nếu không, thiếu gia làm sao lại. . .

Đi vào Vạn Bảo Các, đầu tiên nghênh đón đúng vậy một trận xông vào mũi hương khí, trong đại sảnh, một gốc thô to Từ Sắc Linh Hương lượn lờ tàn ra, hương khí chính là từ nó nơi đó phát ra.

"Tinh thần hương!"

Tô Lê một chút liền nhận biết này hương lai lịch, nó chủ dược tựa như là quý xạ, là từ tam giác Linh Lộc bên trong đề luyện ra, có thể dễ cho lòng người bình tĩnh, là Tu Luyện thiết yếu đồ tốt, trên thị trường đều là hơn mấy trăm khối Nguyên Thạch mới có thể mua một trụ.

Nhiều tiền lắm của nha, lọt vào trong tầm mắt nhìn lại, toàn bộ đại sảnh chia làm mấy cái cách môn, mỗi một khu vực đều là bán khác biệt đồ vật, dược thảo, đan dược, Vũ Khí, Thú Đan, Hộ Giáp. . . Thật là cái gì cần có đều có, Tô Lê từng cái nhìn lại, nhìn không được đập tắc lưỡi, hôm nay thật đúng là mở rộng tầm mắt.

Nhất là đi vào Dược Phô, rực rỡ muôn màu dược thảo phảng phất bị từng mặt 'Pha lê' ngăn cách lấy, đó là một loại đặc thù sò biển, có thể phát ra một vàng sáng, hữu hiệu đem dược thảo cách ly khỏi thế giới bên ngoài, cam đoan nó hương không tiết ra ngoài, Kỳ Linh không ngoài tán.

Theo sau lưng Tang Đại Bảo không được Oa Nga, Oa Nga, điển hình nhà quê vào thành, nhất là nhìn thấy từng cây quen thuộc dược thảo bên trên tiêu ký Nguyên Thạch giá cả, gương mặt thịt đau, đến sau cùng, càng là một cái tay bắt lấy trái tim của mình, đau đớn gần như đi không được đường.

Những cái kia, đều là bị Mao Cầu ăn dược thảo, cộng lại, đều đã hơn ngàn Nguyên Thạch, mà những này, đều là chính hắn.

Người không nhiều, nhưng lộ ra rất thần thánh, cổ lũng không có quá lớn tiếng ồn ào, coi trọng cái gì trực tiếp giao dịch là dược, phải biết, nơi này chính

là thất đại thế gia Ngô gia chi nhánh, ai dám làm cản.

Tô Lê tùy ý đi dạo cái này khác loại 'Siêu thị', cũng không mua, dẫn một cái nhà quê, rất nhanh liền đưa tới một vị nhân viên cửa hàng chú ý.

"Vị quý khách kia, thật cao hứng ngài đến Vạn Bảo Các đến mua bán đồ, ngài đến để cho chúng ta bùng tất sinh huy, ta gọi Tuyền Nhi, không biết có gì có thể giúp ngài sao?" Một vị vóc người nóng bỏng, bộ dáng cũng đặc biệt mỹ mạo 'Thỏ nữ lang' một mặt sốt ruột tiến lên đón. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Lý An Sơn

Tô Lê nghe cái kia mê người mùi thơm cơ thể, vẫn không được nuốt nước miếng một cái, nhưng nhanh vận chuyển khí huyết đem cổ này mùi thơm bài trừ bên ngoài cơ thể.

Cái này Vạn Bảo Các thật là biết làm ăn, cái này loại bôi lên tại nữ nhân trên người hương thảo nhưng thật ra là một loại dẫn phát trong nam nhân tâm xúc động kíp nổ, để cái kia loại Đại Nam Tử chủ nghĩa có thể vô hạn phóng đại.

Xúc động liền là ma quỷ, khi loại dục vọng này bị phóng đại, nữ tử ở một bên giới thiệu, vì biểu hiện mình nhiều tiền lắm của, không tại trước mặt nữ nhân mất mặt, nàng giới thiệu, nói không chừng người liền sẽ tuyền, mặc kệ là cần phải vẫn là dùng không đến, làm người thanh tỉnh về sau, nhìn cùng với chính mình đây một đồng lớn đồ vật, chẳng lẽ còn muốn tìm Ngô gia đi trả hàng không thành.

Đây chính là thương người thủ đoạn, hết thấy lấy lợi ích làm chủ.

Tô Lê chớp mắt liền khôi phục thanh tỉnh, nữ tử một trận kinh ngạc, xem ra cái này nho nhỏ Thiếu Niên Lang, tu vi lại nhưng đã tại Khai Huyết Ngũ Trọng trở lên, mình mệnh hương chỉ có thể ảnh hưởng Ngũ Trọng trở xuống, tu vi càng cao, Vạn Bảo Các cũng không dám lại làm đắc tội, vạn nhất đưa tới vị nào có không thoải mái, nhất hộ xui xẻo vẫn là bọn hắn những này làm xuống người.

Thiếu Niên Lang nhỏ như vậy, vốn nên là xúc động niên kỷ, vậy mà không thu mình hấp dẫn, mà lại tu vi cao thâm, liên đới lấy phía sau hắn người hầu cũng là như thế, xem ra, lại là một cái có Phú Nhị Đại.

Tên là Tuyền Nhi nữ tử mặt cười càng thêm nồng đậm, lắc lắc thân hình như thủy xà ở một bên kêu gọi, Tô Lê có chút không chịu nổi.

"Đem các người chương quỹ kêu đi ra, có sinh ý muốn làm." Tô Lê vội ho một tiếng, hắt lên ống tay áo, cảm thấy dạng này có chút trông có vẻ già, tại Tuyền Nhi ánh mắt kinh ngạc dưới, đặt mộng ngồi ở bên cạnh dùng để chiếu đài trên ghế, nâng chung trà lên, tỉnh tề nhấp một miếng.

"Người nói, người muốn tìm chương quỹ?" Tuyền Nhi có chút không xác định nói.

"Ừm, mau đi đi." Tô Lê đột nhiên cảm thấy dạng này quá có dạng, nhất là cái kia thô nữ lang qua trong giây lát một mặt kính sợ, để hắn rất cảm thấy thoải mái.

Tuyền Nhi không có chút nào hoài nghi người này dám trêu chọc nàng, trêu chọc chương quỹ, bởi vì cái kia chính là cùng Tử Thần tại ngoạn, đã cùng mình không thể đồng ý, chỉ có thể nói, vị thiếu niên này mang đến giao dịch mình là không đủ tư cách.

"Khách quý ngài chờ một lát, ta cái này đi mời chương quỹ, có chỗ lãnh đạm, xin hãy tha lỗi, Hậu Đường mời." Tuyền Nhi vội vàng biểu lộ đến cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, một trương nhuộm đỏ bờ môi cơ hồ cười đáp trên lỗ tai, ti khom lưng người dẫn lĩnh Tô Lê tiến về Hậu Đường, nơi đó có chuyên môn cách âm công trình, chính là vì những này các quý khách chuẩn bị.

Một lát sau, một tên sắc mặt hồng nhuận phon phốt, tràn đầy hiền lành nụ cười râu dê lão giả tại Tuyền Nhi chỉ huy hạ đi vào phòng khách quý.

Tô Lê hai người chính nhất mặt mới lạ thương thức sớm đã chuẩn bị xong trái cây điểm tâm, dùng nói, Lão Vương thời gian này qua thật thật dễ chịu, mỹ nữ, Tài Phú, quyền lợi, còn có một đám có thể vì nó bán mạng huynh đệ, nhân sinh nhất chuyện tốt đẹp chỉ sợ cứ như vậy.

Lý An Sơn hơi nghi hoặc một chút, nhất là nghe Tuyền Nhi thị nữ nói đến làm ăn là một tên thiếu niên lang, hư hư thực thực có, phải biết, tại Vạn Bảo Các sở hữu thị nữ bên trong, Tuyền Nhi tính là lòng của mình bụng, nàng nhìn người luôn luôn rất chuẩn.

Mình vốn là chuẩn bị tiến đến hầu hạ vị đại nhân kia, bây giờ lại bị gọi tới làm ăn lớn, mình bây giờ khi chương quỹ mấy có lẽ đã là sắt ván đã đóng thuyền, tuy nhiên người làm ăn nặc kệ làm chuyện gì, càng là cẩn thận càng tốt, nhất là tại tối hậu quan đầu.

Vạn nhất thật là cái kia gia công tử, bị mình đắc tội, sau nếu thế nhưng là rất nghiêm trọng.

Tiến cửa phòng, Lý An Sơn liếc mắt liền thấy được bên cạnh bàn hiệu kỳ dò xét bốn phía Tô Lê chủ tớ hai người.

"Tại hạ Lý An Sơn, là bốn điểm chương quỹ, gặp qua hai vị khách quý, công tử tuổi còn trẻ, ngược lại là một thân tốt tu vi nha, thật sự là khiến lão phu xấu hổ cái kia." Lý An Sơn vẻ mặt vui cười Doanh Doanh, vừa nói vừa còn cầm ống tay áo xoa xoa trên trán căn bản không tồn tại mồ hôi, một câu thoả phòng, luôn luôn mọi người ưa thích.

Ở điểm này, hẳn làm người rất Thành Công.

Tô Lê thỉnh lĩnh nghe nghe sau lưng truyền đến âm thanh, ngẩng đầu thấy, đã thấy đến một cái vóc người gầy yếu, mặt lộ tinh quang người cười lấy nghênh đón.

Không đúng rồi, Vương Hữu Tài không phải nói có việc ở chỗ này tìm hắn à,

Làm sao đi ra chính là một người khác, khó đối chương quỹ.

Lại nghe nói hắn tự thuật Lý An Sơn, Tô Lê đột nhiên vang lên Mạnh Hải đối lời hắn nói, xem ra người này đúng vậy cùng Lão Vương tranh đoạt chương quỹ một cái nhân tuyển khác, trách không được hắn tài giỏi qua Vương Hữu Tài, người này không lớn trên thân thể, gần như khắp nơi tràn đầy lối buồn bán, nhìn ra, hẳn tại làm ăn bên trên rất có đầu não, cái này thuần túy là một loại trực giác.

Giờ phút này Tô Lê có chút lúng túng, án lý thuyết, hẳn là chuẩn bị đem cái này đơn sinh ý giao cho Vương Hữu Tài, tuy nhiên không biết có thể hay không giúp hắn lật bàn, nhưng đối với mình mà nói, hẳn cho giá tiền của mình nhất định là tốt nhất.

Tô Lê vội ho một tiếng, nghĩ nghĩ.

"Ta nhớ được cái này Vạn Bảo Các không phải có ba vị chương quỹ à, làm sao ——"

"Vị công tử này ngược lại là đối với chúng ta cực kỳ hiểu rõ nha, không đối gât công tử, đúng như là như lời người nói, chúng ta Vạn Bảo Các vốn là Cổ chương quỹ tọa trấn, nhưng bởi vì đầu của nó não tốt, sinh ý làm được Hưng Thịnh, bị lên chức làm Huyền Giai cửa hàng Đại Chương Quỹ, mà ba chúng ta vị phó chương quỹ, theo thứ tự là ta Lý An Sơn, Vương Hữu Tài cùng vàng sinh, bên trên may mắn tại ba chúng ta vị tuyển một vị, may mắn chính là, ta nhất cuối cùng thành công, cho nên, hiện nay cái này Vạn Bảo Các chỉ có ta một vị chương quỹ, hi vọng vì ngài tận tụy phục vụ." Lý An Sơn nói sau cùng, gương mặt kiêu căng tự đắc.

Không phải còn có hai ba ngày à, làm sao lại nhanh như vậy, không nghĩ tới Lão Vương bại nhanh như vậy, như thế triệt để.

Đáng tiếc, đến sau cùng vậy mà không có giúp đỡ được gì, đã Lão Vương đã logout, mình lại thiếu đại lượng Nguyên Thạch, đành phải bán ra Linh Thảo, bất quá đối với cái này Lý An Sơn, mình căn bản không hiểu rõ, vì làm cẩn thận, bán ra một phần nhỏ đi, đã giải quyết mình sinh kế, lại không đến mức đắc tội với người, cũng không thể không phải tìm Lão Vương, mà đắc tội một vị hoi có người đi, mình còn muốn tại Thương Đô sinh tồn đây.

"Tốt a, nếu như thế. . ."

"Lão Lý đầu, người cái này coi như không địa đạo, rõ ràng là sau này mới là một quyết thắng thua thời gian, người bây giờ tự phong cái này Vạn Bảo Các Đại Chương Quỹ, tựa hồ có chút không ôn đầu." Ngay tại Tô Lê chuẩn bị tọa hạ thật tốt đàm nói chuyện làm ăn lúc, một thanh âm quen thuộc đột nhiên từ ngoài cửa vang lên, ngay sau đó, một vị linh xảo thiếu nữ dẫn một vị mập mạp Trung Niên Nhân lay động nhaoáng một cái đi đến.

Nhưng không phải liền là Vương Hữu Tài à, nhìn lấy bên cạnh cô gái kia, Tô Lê có chút mất chín, đột nhiên nhớ tới nàng giống như ở đại sảnh mình cùng Tuyên Nhi giao lưu lúc, vẫn tại nhìn chăm chú lên mình, nguyên lai tưởng rằng là mị lực của mình chỗ, xem ra, cái này thương trường Chiến Trường, lẫn nhau ở giữa Nằm vùng binh sĩ ngược lại là thật nhiều nha. . .

"Hừ, Lão Vương, ta sớm đã nắm vững thắng lợi, lên làm Đại Chương Quỹ, chẳng qua là vấn đề thời gian, khó người còn muốn cùng ta tranh đoạt cuộc làm ăn này lật bàn không thành." Đối với đột nhiên xuất hiện Vương Hữu Tài, Lý An Sơn tựa hồ không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, mấy ngày nay, chỉ cần một có sinh ý, hắn luôn luôn chạy tới tới quấy rối, bán ra cho khách nhân giá tiền tổng so với chính mình tiện nghi một thành, hoặc mua vào cao hơn một thành, rất rõ ràng đập nổi chìm thuyền, thuần túy là tới quấy rối.

Nhưng đều là một số không quan hệ đau khổ tiểu sinh ý, đối tại ảnh hưởng của mình cơ hồ cực kỳ bé nhỏ, chênh lệch ở nơi đó để đó đây.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thành giao

"Lão Lý đầu, nhiều năm như vậy ngươi hẳn là mình bạch cách làm người của ta, không đến cuối cùng trước mắt ta là sẽ không bỏ qua, dùng lại nói của ngươi, đúng vậy không đúng nam tử không quay đầu lại, nhưng còn có một câu ngươi nhưng có thể đã quên, xe đến trước núi ắt có đường, vị khách nhân này, ta Vương Hữu Tài —— a, Tô công tử?" Vương Hữu Tài lúc trước chỉ lo cùng Lý An Sơn Đấu Chủy, ngược lại là không để ý đến một bên 'Khách quý', bây giờ nhìn kỹ đến, lúc này mới phát hiện là phân biệt không đến hai ngày Tô Lê, lập tức sắc mặt một trận kinh hãi.

"Vương chương quỹ, đã lâu không gặp nha." Tô Lê chuẩn bị để cho người ta làm thịt một trái tim rồi cục để xuống, chấp tay hướng Vương Hữu Tài chào hỏi một tiếng.

"Các ngươi nhận biết?" Lý An Sơn kinh nghi bất định nhìn về phía Tô Lê.

"Ừm, đoạn thời gian trước ta cùng Vương chương quỹ làm một cuộc làm ăn, xuất thủ một gốc Cốt Linh cỏ, cũng coi là quen biết." Tô Lê thành Chân Đạo.

Nghe xong lời này, Lý An Sơn lập tức thả lỏng trong lòng bên trong, tại Vương Hữu Tài trở về lúc, hẳn mỗi một cuộc làm ăn riêng lấy cùng mình đều lần lượt mang đến vị đại nhân kia xem qua, mình cũng có hạnh gặp qua, nói thật, bởi vì Biểu Thúc quan hệ, lớn bao nhiêu khách hàng đều tại mình một bên, chỗ của hắn đều là tiêu đã tiêu hao, không có cái gì Đại Sinh Ý khách hàng, hưởng chi ——

Lý An Sơn thoáng nhìn Tô Lê, cười cười.

"Nếu là người quen, cái kia làm ăn này ngươi là ——" Lý An Sơn thăm dò nói.

"Ừm, liền cùng Vương chương quỹ làm đi, dù sao chúng ta lúc trước từng có gặp nhau, có chút hiểu rõ." Tô Lê có chút xấu hổ nhìn về phía Lý An Sơn nói.

Lý An Sơn nghe nói ngược lại không có gì ngoài ý muốn, ngược lại thở phào nhẹ nhõm, một số tiểu sinh ý ngược lại phiền phức mình một chuyến tay không, không nói cũng thành, mình còn vội vàng hướng vị đại nhân kia hầu hạ đầu, về phần Vương Hữu Tài, liền để hắn nhiều nhảy Q hai ngày, quyền đương mấy ngày nay muốn một tiểu đệ, giúp tự mình xử lý những này việc vặt đi.

"Nếu như thế, các ngươi từ từ nói chuyện, ta trước hết bận bịu đi." Lý An Sơn vẫn như cũ một bộ vẻ mặt vui cười, chấp tay sau đó rời đi.

"Ngược lại là phiền phức Lý chương quỹ, " Tô Lê cười đáp lại.

Mua bán không xa thân nghĩa tại nhà, mình cũng không muốn lãng đầu óc tội với người.

"Tô huynh đệ, thật đúng là ngươi nha, làm sao gặp phải việc khó gì cần vì Ca, hỗ trợ sao?" Vương Hữu Tài phát phát tay, lui bên cạnh cô gái kia, sau đó một mặt lo lắng hỏi.

Tô Lê không nghĩ tới Vương Hữu Tài đầu tiên quan tâm không phải ảnh hưởng mình tiền đồ sinh ý, mà là còn nhớ rõ trước khi chia tay.

Nếu có khó khăn, liền đến Vạn Bảo Các tới tìm hắn, Tô Lê tới, hẳn tưởng rằng gặp cái gì không giải được sự tình, khắp nơi vị sau cùng hai ngày, tận một tận điểm ấy sức mọn.

Tô Lê cười một tiếng: "Đúng nha Vương đại ca, gặp thật là lớn khó khăn, không có tiền, lúc này mới tản bộ đến ngươi chỗ này."

"Ách ——" Vương Hữu Tài một trận kinh ngạc.

"Đùa giỡn, ta lần này tới là thật cùng ngươi tới làm bút buôn bán." Tô Lê nói xong, đem trước kia đã nắp kỹ vài cọng dùng làm khôi phục huyết khí thượng đẳng Linh Dược, sau đó đem Túi Trữ Vật đưa cho Vương Hữu Tài.

"Cho giá đi!"

Vương Hữu Tài vẻ mặt vô cùng nghi hoặc tiếp nhận, thần thức dò vào, sau đó trực tiếp trợn mắt hốc mồm, sau một khắc, kích động cả người đều run rẩy, hai mắt Xích Hồng, một mặt không thể tin đột nhiên ngừng đầu, nhìn về phía Tô Lê.

"Cái này, cái này, cái này. . ."

Tô Lê nhìn lấy ngẩn ngui khoảnh khắc, cái kia cực kỳ biểu lộ mặt, mỉm cười.

"Không biết có thể giúp đỡ bao nhiêu."

Tang Đại Bảo giờ phút này đã không có thể dùng lời nói mà hình dung được nội tâm cảm thụ, trời ạ, biết hắn nhìn thấy cái gì?

Nhỏ như núi linh dược trân quý, mấy chục loại hi hữu linh thạch, còn có, hắn tiền đồ tương lai, Vạn Bảo Các chương quỹ, các huynh đệ chỗ dựa, hết thảy

hết thầy, lại đều bị hấn bóp tại nho nhỏ trong túi trữ vật.

Những linh dược này, có thể trong nháy mắt lật tung Lý An Sơn đặt ở trên đầu mình Đại Sơn, đồng thời hung hăng vượt qua, vừa rồi mình còn tại liều mạng một lần, mình lừa gạt mình, vì các huynh đệ động viên, vì chính mình động viên, vậy mà thật, là thật.

Xe đến trước núi ắt có đường, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, nhiều tốt, cảm tạ trời xanh,

Cảm tạ Lão cha, bởi vì vì cha từ nhỏ đã sẽ giáo dục mình, không đến cuối cùng trước mắt không thể buông tha, mà cái này, liền trở thành hấn dựa vào sinh tồn lời răn, bây giờ, càng là cứu mình đám người tính mệnh.

Vương Hữu Tài ngửa mặt lên trời cười to, vui thích trong tiếng cười rất nhanh liền nghẹn ngào, run rẩy bờ môi, nhìn lấy Thượng Thiên phái đến cho quý nhân của hấn, nước mắt tuôn đầy mặt.

Chỉ là không biết, cứ như vậy bỏ lỡ một số lớn buôn bán Lý An Sơn sau khi biết chân tướng, làm cảm tưởng gì.

"Tô công tử, cảm ơn người, thật cảm ơn người, ta. . ."

Tô Lê không nghĩ tới sẽ đem một người kinh hi thành dạng này, chỉ có Tang Đại Bảo khi nhìn đến không lâu sau đó, đáp lấy cơ hội lặng lẽ đem trên bàn mâm đựng trái cây cùng điểm tâm tất cả đều lặng lẽ nhét vào miệng, một số còn hướng áo trong túi quần chứa.

"Tất cả đều xuất một chút bán, đánh giá cái giá đi." Giúp người ngược lại là tiếp theo, trọng yếu nhất còn là ích lợi của mình, liền nhìn lấy Vương Hữu Tài làm sao làm.

"Ai, ai, tốt, ta cái này nhìn, cái này nhìn." Vương Hữu Tài minh bạch, Tô Lê đây là quyết tâm đang giúp mình, cái này ân tình, cần mình dùng một đời đi hoàn lại.

Giờ phút này nghe nói Tô Lê, vội vàng dùng Thần Thức phân biệt từng cây Linh Dược, càng xem càng là kinh hi, rất nhiều dược thảo đều là rất trân quý, trong đó có mấy gốc vẫn là lần này vị đại nhân kia khâm điểm tìm.

Thầm thì trong miệng không ngừng, dùng ròng rã hai nén nhang thời gian, Tang Đại Bảo lúc này mới điểm rõ ràng, càng là đến sau cùng, càng là kích động không thôi, một khi làm thành cuộc làm ăn này, tăng thêm trước đó cố gắng của mình, trực tiếp gấp bội vượt qua Lý An Sơn.

Ai có thể nghĩ tới, lúc đầu nắm vững thắng lợi một sự kiện, đến sau cùng, liền khúc chiết như vậy lật bàn, hơn nữa còn là Lý An Sơn nhẹ dễ bỏ qua, chỉ có thể nói, Thượng Thiên vĩnh viễn là đem cơ hội lưu cho kiên trì không ngừng, cũng vì chỉ phần đầu mỗi người.

Vương Hữu Tài tâm lý mặc niệm một phen về sau, hướng Tô Lê đuổi ra năm đầu ngón tay.

"5000?" Tô Lê một trận kinh ngạc, hấn nguyên vốn cho là mình những linh dược này có thể có hơn ba ngàn cũng rất không tệ, chưa từng nghĩ đến vậy mà có thể có nhiều như vậy, xem ra cái này Lão Vương vẫn là giảng nghĩa khí, bằng hữu này không có phí công giao, Tô Lê đang chuẩn bị khách sáo một phen lúc, Vương Hữu Tài lời kế tiếp triệt để để hấn dằn dặt.

"50 ngàn Nguyên Thạch, đây là những dược thảo này giá cao nhất, đồng thời, cá nhân ta lại dâng lên 10 ngàn, dùng làm cảm giác Tạ lão đệ tương trợ chi ân, hết thầy sáu vạn Nguyên Thạch, không biết Tô lão đệ cảm thấy thế nào?" Vương Hữu Tài nói xong, gương mặt tâm thần bất định, dù sao đây đã là hấn có khả năng cho hạn mức lớn nhất.

"Sáu, sáu vạn?" Tô Lê khiếp sợ nhìn lấy Vương Hữu Tài, hấn là trực tiếp bị dọa, liền xem như kiếp trước, hấn cũng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy nha, mà bây giờ, ròng rã sáu vạn, sáu vạn Nguyên Thạch, cái kia đến là bao nhiêu nha, chỉ là cung cấp hấn cùng Đại Bảo Tu Luyện, muốn đến đều có thể nhẹ nhõm đẩy lên Linh Nguyên Cảnh, thật là đáng sợ.

Vương Hữu Tài nhìn lấy Tô Lê như thế bộ dáng, tưởng rằng ngại mình cho giá quá thấp, nói thật, mặt khác đưa tặng 10 ngàn Nguyên Thạch đã là cực hạn của hấn, còn lại đều bị vụng trộm đưa tặng cho các huynh đệ của mình, dù sao sau này thoáng qua một cái, cuối cùng một trận ly biệt, đương nhiên, chỉ cần mình lên làm Vạn Bảo Các chương quỹ, hết thầy đều không là vấn đề.

"Tô lão đệ, những này đã. . ."

"Thành giao!" Không đợi Vương Hữu Tài nói tiếp, Tô Lê chém đinh chặt sắt nói, một đôi mắt sáng ngời có thần, nhưng tóm lại là gặp người thể diện quá lớn, rất nhanh liền ổn định tâm thần, nhìn về phía Vương Hữu Tài nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Kẻ có tiền

Vương Hữu Tài nghe nói gương mặt kinh hi, kích động không biết nói cái gì cho phải, chỉ là không ngừng gật đầu, không ngừng nói tốt.

"Thúy nhi, Thúy nhi, nhanh đi Lão Tam bọn hần tiếp tục chuẩn bị bọc hành lý, làm tốt rồi đi chuẩn bị, đừng để bọn hần phát giác, hết thầy như thường, mặt khác, chuẩn bị kỹ càng tốt nhất điểm tâm chiều đãi khách quý, ta đi một chút sẽ trở lại, đi một chút sẽ trở lại."

Vương Hữu Tài một mặt mừng rỡ đem lúc trước người thiếu nữ kia chào hỏi tiến đến, bởi vì nàng không rời không bỏ, để cho mình bắt lấy lần này cơ duyên, đợi cho tràng nguy cơ này thoáng qua một cái, định muốn sống tốt đề bạt năng, triệt để thay thế Tuyên Nhi đại sảnh Tổng Vụ chức vị.

Về phần Vương Hữu Tài, thì là nhanh đi ra ngoài bên trên sổ sách, chuẩn bị Nguyên Thạch, Tô Lê bình thân ngồi tại trước bàn, hưởng thụ lấy nỷ thực điểm tâm, nhưng nội tâm thì cùng giờ phút này Tang Đại Bảo biểu hiện ra giống như đúc.

"Sáu vạn, thiếu gia, có phải hay không Đại Bảo nghe lầm, sáu vạn nha, Đại Bảo đã lớn như vậy, ngay cả sáu vạn người đều chưa thấy qua, nhưng đây là Nguyên Thạch nha."

"Sáu vạn Nguyên Thạch, cái kia đến ăn bao nhiêu ngừng lại. . ." Tang Đại Bảo một mặt mừng rỡ tự lẩm bầm, nói nơi đây, đột nhiên một mặt hoảng sợ nhìn về phía Tô Lê, Quả thật đúng là không sai, Tô Lê căn rằng, hung tợn nhìn lấy hần.

"Trò về về sau, ba ngày không cho phép ăn cơm, mỗi bữa cơm giới hạn một khối Nguyên Thạch, nếu như ăn không đủ no, đều có thể rời đi, thay Lương Chủ." Tô Lê ngữ khí băng lãnh, phải biết, thân ở cái này tác đất như kim Thuong Đồ, hít một hơi đều muốn tiền, chỉ là sáu vạn Nguyên Thạch, nhìn như rất nhiều, kỳ thực cũng vền vền hạt cát trong sa mạc, hết thầy đều muốn tính toán tỉ mỉ, Tu Luyện, ăn cơm vào ở, ăn mặc mấy người rất nhiều, những này nếu là đã xài hết rồi, chẳng lẽ lại còn phải lại tiến một lần Huyết Linh phong.

Hần nhưng không cảm thấy lại có vận khí tốt như vậy gấp đầu kia tam giai Đại Yêu lên con bệnh, coi như phát, mình tại nơi đó nhật đồ vật đã không sai biệt lắm, có khả năng thu hoạch cực kỳ bé nhỏ.

Mỗi một gốc Linh Dược, đều là Thủ Hộ Thủ dùng tinh huyết đi đút nuôi, cần thiết thời gian cũng là nhỏ đến mấy năm, lớn đến mấy chục thậm chí trên trăm năm, hưởng hô, một khi tiến vào nơi đó, khí tức của mình phát ra, chẳng nẩy chốc sẽ trở thành mục tiêu công kích, thậm chí dẫn phát Thủ Triều.

Cho nên, cái này sáu vạn Nguyên Thạch chỉ sợ là bọn hần sau cùng sinh cơ, trừ ngoài ra, lại không cái khác nguồn kinh tế.

Tang Đại Bảo nghe xong Tô Lê muốn đuổi mình đi ý tứ, trực tiếp về mặt cầu xin không ngừng xin lỗi, thề nhất định phải giảm béo, Tô Lê thì là không có làm để ý tới.

Một lát sau, Vương Hữu Tài cười rạng rỡ đi đến, làm vừa rồi thủ tục, tìm của hần rút cục thực tế lại, đón lấy bên trong đúng vậy nhìn một trận hảo hỉ, nghĩ tới sau này Lý An Sơn cái miệng đó mặt, Vương Hữu Tài liền muốn nhin không được bật cười, mà hết thầy này, đều dựa vào thiếu niên ở trước mắt lang.

Vương Hữu Tài đem Túi Trữ Vật trả lại Tô Lê, Tô Lê thần thức dò vào, lại phát hiện trống tuếch, không khỏi sắc mặt lạnh lẽo.

"Lão Vương, đây là ý gì?"

"Tô lão đệ không nên gấp gấp nha, nhìn xem cái này." Vương Hữu Tài vẫn như cũ cười đem một cái khác nhan sắc càng thêm tiền điểm Túi Trữ Vật đưa cho Tô Lê, Tô Lê xem xét dưới, lúc này mới phát hiện túi đựng đồ này muốn so với chính mình lớn gấp ba không ngừng, ước chừng một 100 mét vuông, mà sáu vạn khối Nguyên Thạch, giống như một tòa núi nhỏ giống như chồng chất ở bên trong, tản ra ánh sáng lóa mắt hủy.

"Đây là, cho ta?" Tô Lê kinh hi nói.

"Còn có cái này." Vương Hữu Tài từ trong ngực thận trọng lấy ra một mặt thuẫn lệnh bài màu vàng óng, một mặt viết lấy một cái to lớn Ngô, mà mặt khác, thì là một cái chữ vàng, toàn bộ lệnh bài nhìn như phổ thông, lại tản ra khí tức huyền ảo, thậm chí có một tia Phù Văn lóe lên một cái rồi biến mất, quả thực Kỳ Diệu.

"Đây là ta Vạn Bảo Các Khách Quý biểu tượng, nắm lệnh này bài, nhưng tại Ngô gia sở hữu Hoàng giai cửa hàng bên trong mua mua đồ, có được chiết khấu bảy mươi phần trăm ưu đãi, Huyền Giai giảm còn 80%, đến ở thiên địa hai giai cao giai Cửa Hàng, liền không cần." Vương Hữu Tài có vẻ hơi trịnh trọng, tướng lệnh bài giao cái Tô Lê, Tô Lê không nghĩ tới còn có chuyện tốt bực này, có thể nào không tiếp thụ.

"Đa tạ Lão Vương ca, phần nhân tình này, Tô Lê nhớ kỹ."

Vương Hữu Tài đầu lắc như trống bởi giống như, "Là Vương lão ca ta ghi lại Tô lão đệ phần nhân tình này, về sau có khó khăn gì, cứ tới Vạn Bảo Các tìm ta,

Cái khác Hoàng giai cửa hàng cũng giống như vậy, chỉ cần tìm ta, ta sẽ chạy tới đầu tiên, trợ lão đệ một chút sức lực, còn có Mạnh Hải bọn hần, nhưng nhớ mãi không quên người hào sảng, còn muốn cùng người tốt tốt đến cái không say không về nha." Vương Hữu Tài thoải mái cười nói, cả người lộ ra cực kỳ nhẹ nhõm.

"Nhất định nhất định." Tô Lê đem lúc trước Túi Trữ Vật vứt cho Tang Đại Bảo, cái này mình đã không cần, mà lại, hần cái túi xách kia phục quá khó nhìn.

Tang Đại Bảo tiếp nhận, gương mặt cảm động, không nói Túi Trữ Vật trân quý, cử động này liền đã nói rõ, thiếu gia còn không có vứt bỏ mình.

Tô Lê đem tên kia lệnh bài nhét vào Túi Trữ Vật, đánh lên mình dấu ấn, lại thuận tay sờ lên, quả nhiên, cảm giác đúng vậy không giống nhau, cao đoan đại khí cao cấp rất nhiều.

Tại Vương Hữu Tài thiên ân vạn tạ bên trong, Tô Lê hai người ra Vạn Bảo Các, giờ phút này tâm tình của hai người rất tốt, nhìn lấy người đến người đi đường phổ nói, rộn ràng tiếng ồn ào để Tô Lê càng thêm dễ dàng rất nhiều.

Ngay tại mới ra Vạn Bảo Các thời điểm, Tô Lê còn nghi thần nghi quỷ phát giác được âm thầm có người đang dòm ngó hần, thậm chí ngay cả mang theo từ bên cạnh đi qua một tên Phở Thông Nhân tùy ý thoáng nhìn, đều để tâm hần nắm chặt thật chặt, sợ hãi thỉnh linh liền lao ra một đám Linh Nguyên Cảnh, giống một đám Hắc Bang giống như, đối với mình dừng lại chém lung tung, sau đó đoạt mình Túi Trữ Vật nghênh ngang rời đi.

Tang Đại Bảo giờ phút này quan tâm nhất đúng vậy chừng quỹ kia đến cùng có hay không đem Nguyên Thạch giao cho thiếu gia, cái này nhưng ảnh hưởng nghiêm trọng lấy sau này mình ăn cơm vào ở mấy người cơ bản sinh hoạt đâu, bất quá, đêm đó trở lại khách sạn, thân yêu thiếu gia giao cho hần hai trăm mai Nguyên Thạch dùng làm lúc tu luyện, cái này loại buồn lo vô có lo lắng mới bị đánh tiêu, gương mặt mặt mày hớn hơ.

Hiện tại, hần ăn cơm không lo, ngủ không lo, Tu Luyện không lo, còn có một cái rất là kỳ diệu Túi Trữ Vật, sinh hoạt là cỡ nào mỹ hảo, giờ khắc này, hần cảm thấy thiếu gia là trong thiên hạ đối với hần người tốt nhất.

Ban đêm, Tang Đại Bảo vừa đi vừa về đem Túi Trữ Vật mở ra, không ngừng vận tải kia đáng thương gần trăm mười khối Nguyên Thạch, chơi quên cả trời đất.

Vừa nghĩ tới thiếu gia giao cho hần để hần Tu Luyện, dùng có dùng làm tổn hao về việc ăn uống, Tang Đại Bảo liền nghiêm sắc mặt, quyết không thể cô phụ thiếu gia, không thể để cho thiếu gia thất vọng.

Một lần nữa từ Túi Trữ Vật lấy ra mười khối Nguyên Thạch, giữ tại lòng bàn tay, vận chuyển thiếu gia giao cho hần Tâm Pháp tiến hành thu nạp, sau nửa canh giờ, trái lòng bàn tay phải hai cái Nguyên Thạch ngoại trừ nhan sắc hơi âm đạm một điểm bên ngoài, cơ bản không có thay đổi gì, mà hần hấp thu Nguyên Lực, cũng là cực kỳ bé nhỏ.

Hần nhớ kỹ thiếu gia nói không phải như vậy a, chẳng lẽ mình sai lầm?

Tang Đại Bảo không tin tã, nhìn một chút sát vách thiếu gia gian phòng, lại cho mình đánh một trận khí, chấp nhất nhìn một chút nguyên thạch lòng bàn tay, lần nữa lựa chọn thổ nạp.

Lại là một canh giờ mà qua, lần này Nguyên Thạch nhan sắc cơ hồ không có gì thay đổi, Tang Đại Bảo khí như muốn phát điên, tu vi vận lên không được, thiếu gia nhất định sẽ cảm thấy mình lừa dối, một cái lừa dối người hầu, là không ai ưa thích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đáng sợ Đại Bảo

Tang Đại Bảo nhìn lấy dưới thân cái khác Nguyên Thạch, giờ khắc này nội tâm táo bạo để hần run rẩy, hai mắt cũng Tinh Hồng, nếu có ngoại nhân ở chỗ này, liền có thể nhìn thấy, Tang Đại Bảo quanh thân, vậy mà đang phát tán ra từng tia từng tia hắc khí, trên trán hoa văn phức tạp lại một lần nữa lấp loé không yên, hần giờ phút này, mặc kệ là khí tức sẽ còn bề ngoài, đều đang phát tán ra một loại cực kỳ tà ác khí tức, nguyên bản trong sáng Minh Nguyệt, cũng tại thời khắc này bị Ô Văn che chắn.

Tang Đại Bảo hô hấp to khoẻ, khoe miệng giữ lại sền sệt nước bọt, tích tích mà xuống, vậy mà đem một khối Nguyên Thạch cho ăn mòn trực tiếp hóa thành một sương mù, sương mù là thuần túy Nguyên Khí, bị Tang Đại Bảo khẽ hấp mà vào.

"Ăn!"

Nặng nề, thậm chí mang theo một tia kim loại Ma Sát từ nó trong miệng mà tán, Tang Đại Bảo nắm lên Nguyên Thạch, trực tiếp nhét vào miệng, phảng phất một đầu chưa khai hóa Man Thú, kéo kệt kệt bắt đầu nhai nuốt.

Cứng rắn như sắt Nguyên Thạch, cứ như vậy bị hấn từng khối nhai nát nuốt nuốt xuống, Nguyên Thạch nuốt hết xong, hấn lại vỗ Túi Trữ Vật, còn lại đều bị hấn tham ăn bắt đầu ăn.

"Mỹ vị đồ ăn!"

Nguyên Thạch đang không ngừng giảm bớt, trên trán Phù Văn lấp lóe càng thêm vui sướng, trong lúc mơ hồ, đỉnh đầu của hấn phía trên, tựa hồ có đồ vật gì muốn giác tỉnh, giờ khắc này, sét đánh, ngoài cửa sổ vậy mà chẳng biết lúc nào vang lên @ giọt mưa âm thanh.

Khi hai trăm mai Nguyên Thạch bị hao hết một khối, Tang Đại Bảo song mắt không thấy con người, chỉ còn một mảnh đen kịt, cái kia loại thâm thúy, phảng phất muốn nuốt hết cả phiên thiên địa.

Mà hấn khí tức trên thân, cũng không phải lúc trước Khai Huyết Ngũ Trọng, mà là Thất Trọng, giờ phút này hấn Linh tàng, lại chẳng biết lúc nào biến thành một tòa bạch cốt đại điện, mà trên đó máu mề đay cũng là một mảnh đen kịt.

Tang Đại Bảo, quanh thân huyết dịch vậy mà tất cả đều là đen, không có một tia, đỉnh đầu của hấn, giờ phút này xuất hiện một đôi hư huyền mắt, cặp mắt kia mấy lần muốn mở ra, lại là phảng phất dù sao cũng kém hơn một điểm gì đó, tổng cũng không mở ra được.

Lại là một tiếng sấm rền, Tang Đại Bảo phảng phất bị cái này đột nhiên tiếng sấm quấy nhiễu tâm thần, đột nhiên ngã về phía sau.

Hết thấy bình tĩnh lại, hết thấy tất cả đều khôi phục như thường, huyết dịch, Linh tàng cùng đêm tối.

Vũ Đình!

Ngày thứ hai, Tô Lê vẫn như cũ ngủ một giấc ngon lành, dù sao có tiền thời gian là không cần vì cái gì mà sầu muộn, vừa nghĩ tới hôm qua cực kỳ thịt đau đem 500 mai Nguyên Thạch giao cái Mục Nhân Nhi, nhìn lấy nàng nhảy cẫng hoan hô đáng về, Tô Lê vẫn là lựa chọn không có đem mình đem sở hữu Linh Thảo bán tin tức nói cho nàng, hấn sợ hãi nha, sợ hãi sáng sớm hôm sau tỉnh lại, đây chỉ là một Mộng, mình vẫn như cũ không có gì cả, nghèo rớt mùng tơi.

Đi vào dưới lầu, cực kỳ hưởng thụ ăn khách sạn chuẩn bị xong mỹ thực, nhìn thấy Mục Nhân Nhi cùng Đại Bảo còn không có xuống tới, ném cho tiểu nhị một khối Nguyên Thạch để hấn đi gọi.

Điểm Tiểu Nhị hấp tấp chạy đi lên lầu, không lâu sau, Tang Đại Bảo ngáp, còn buồn ngủ đi xuống, Mục Nhân Nhi cũng giống như thế, không biết tại sao, trở lại Thương Đô về sau, nàng liền đặc biệt ưa thích thích ngủ, có loại hoảng hốt trở lại Quảng Ninh phủ cảm giác, một đường tới, nàng giống như có chút mệt mỏi, mê luyến lên cuộc sống trước kia đến, quả nhiên là ba phần nhiệt độ.

"Sớm a!"

"Nhanh lên tới ăn, ăn cơm điểm tâm chúng ta thật tốt thật tốt đi dạo một vòng cái này danh khắp thiên hạ Thương Đô." Mỗi ngày tỉnh lại sau giấc ngủ, Tô Lê tổng là ưa thích đem lúc trước ưu sầu quên tại hôm qua, bởi vì mỗi ngày đều là một khởi đầu mới, lấy nghênh đón tiệm một ngày mới làm nhiệm vụ của mình đi sinh hoạt, đây mới là hưởng thụ.

Thời gian lâu dài, Tô Lê phát hiện cái này tới thiếu nhất so kiếp trước mỗi cuối tuần luyện Yoga muốn tốt hơn nhiều, dần dà, cũng thay đổi một cách vô tri vô giác trở thành một loại thói quen tốt.

"Đúng rồi, cái này bỗng nhiên người giao." Tô Lê 'Nhiệt tình' đưa qua một thể bánh bao đối Mục Nhân Nhi bổ sung nói.

Mục Nhân Nhi vốn là gặp thức ăn không nhịn được, vừa tới miệng bánh bao cứ như vậy sinh sinh kẹt tại cổ họng chỗ, bộ mặt một trận cứng ngắc.

"Đại Bảo, đợi chút nữa thanh toán!" Mục Nhân Nhi nhất chỉ Tang Đại Bảo chẳng hề để ý nói, Đại Bảo Chính Tướng một cái bánh nướng nhét vào miệng đến, con mắt chớp chớp.

"Ai nha thiếu gia, người dạy cho ta thổ nạp Tu Luyện Chi Pháp thật sự là quá tốt dùng,

Những cái kia Nguyên Thạch cứ như vậy bị người truyền thụ cho thần công như thế khê hấp liền. . . Không có."

"Không có?" Tô Lê bộ một tiếng hất lên bát đĩa.

"Người mới vừa nói cái gì?"

Tang Đại Bảo sớm đã dọa đến ngồi chồm hồm trên mặt đất, ôm đầu, nửa người cơ hồ muốn tiến vào dưới đáy bàn.

"Thiếu gia tha mạng a, cái này thật mặc kệ chuyện của ta, ta chỉ nhớ rõ hút hai khối mà thôi, thế nhưng là tỉnh lại sau giấc ngủ, Chúng nó liền đều không thấy, muốn trách, thì trách thiếu gia ngài Thổ Nạp Pháp quá mạnh, người lại đem tốt như vậy tâm pháp truyền cho ta, để Đại Bảo cảm động đến rơi nước mắt, càng làm cho ta đối với người kính ngưỡng giống như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt, lại như đám kia núi. . ."

"Ồ ào!" Tô Lê hận hàm răng trực dương dương, nổi giận gầm lên một tiếng, dọa đến khách sạn còn lại ăn cơm người không khỏi máy động.

"Làm gì, có để cho người ta ăn cơm hay không?"

"Giáo huấn người hầu đi ra bên ngoài, đừng quấy rầy Lão Từ ngủ!"

"Nhà quê muốn chết phải không!"

...

Tô Lê gương mặt xấu hổ, càng là hung tợn khoét một chút Tang Đại Bảo, mặc cho ai nhìn, một cái tuổi quá trẻ mao đầu tiểu tử, kiêu xa ương ngạnh đem người hầu khi dễ thành dạng này, run rẩy thân thể quỳ trên mặt đất, Mục Nhân Nhi trực tiếp bùng lên bát đĩa điềm nhiên như không có việc gì chuyển dời đến một cái bàn trống trước, rõ ràng ta không biết hấn, quá mất mặt.

Về phần Tô Lê, một mặt phiền muộn, cái này cũng chưa tính cái gì, Tô Lê đang muốn giải thích áy náy, Tang Đại Bảo lại là trước tiên đứng lên.

"Các vị đại nhân không nên tức giận, là nhỏ sai, là ta để thiếu gia nhà ta tức giận, các người không nên trách thiếu gia, van cầu các người." Tang Đại Bảo gương mặt sợ hãi, không ngừng thay lấy Tô Lê xin lỗi, rõ ràng một câu lời hữu ích, Tô Lê thế nào cảm giác mình thật bị hấn lặng yên không tiếng động đẩy lên trên đầu gió đỉnh sóng.

Quả thật đúng là không sai, Tang Đại Bảo lời nói vừa dứt dưới, cả Gian Khách Sạn ăn cơm đều đầy vẻ khinh bỉ lấy Tô Lê.

"Nhìn một cái hấn, bao nhiêu tội tở, bị ủy khuất lại trước tiên thay chủ nhân của mình nhận gánh trách nhiệm."

"Đúng nha, cái này là nhà nào thiếu niên, như vậy kiêu hoành, gia trưởng cũng mặc kệ quản."

"Uy, ta nhìn người cũng có Khai Huyết thất trọng tu vi, cũng là một tay hảo thủ, hấn như vậy tra tấn người, không bằng cùng ta đi, vua ta bình là sẽ không bạc đãi người."

"Thêm ta một suất, ta mai vạn quyển cũng là ý tưởng như vậy."

"Khai Huyết Thất Trọng?" Tô Lê chính xấu hổ xấu hổ vô cùng, đầy mặt đỏ bừng, tâm lý có 10 ngàn cái ủy khuất muốn giải thích, lại luôn chen miệng vào không lọt, không há miệng nổi, làm tội tở có thể làm được phân thượng này, không thể không nói, hấn rất thành công tới được đỉnh phong.

Đang muốn rời đi, lại đột nhiên nghe nói tiếng âm ỹ bên trong một câu như vậy, xem xét Tang Đại Bảo, cũng không Khai Huyết Thất Trọng sao?

Tiểu tử này, đêm qua bắt tài là Ngũ Trọng à, làm sao ngủ một giấc liền trực tiếp vượt qua hai trọng, chẳng lẽ lại, hấn mới vừa nói đều là thật, nhưng là như thế này cũng không có khả năng nha, hai trăm mai Nguyên Thạch, đối với không có bất kỳ cái gì Tu Luyện cơ sở Tang Đại Bảo ngay cả Nhất Trọng đều đầy không lên, nói gì hai trọng.

Mình bây giờ mới Cửu Trọng đỉnh phong mà thôi, dựa theo hấn cái này trông vào độ, nhưng nhanh liền muốn vượt qua mình, đến lúc đó, ai là chủ ai là bộc sẽ rất khó nói.

Liên tưởng đến lúc trước trong sơn động một màn, Tô Lê không hoài nghi chút nào Tang Đại Bảo lời nói, huống chi, ở chung lâu, biết Tang Đại Bảo cơ bản chưa nói qua nói láo, nhưng cái này. . .

Đã có rất nhiều người phát giác được một mặt đáng hoàng Tang Đại Bảo tu vi, nhao nhao đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tranh đoạt

"Người bạn này, người nếu như ghét bỏ hấn vương bạn, nói giá, ta muốn."

"Tại hạ nông một hăng, đối với tiền tài không có chút nào thêm quan tâm, vạn kim khó cầu Chân Anh Hùng, ta ra gấp đôi."

"Đã một hăng huynh đều ra giá, như vậy ta vì thành cũng tới tranh một chuyến."

...

Đột nhiên chạm tay có thể bỏng Tang Đại Bảo cũng có vẻ hơi lưỡng cổng, một mặt nhờ giúp đỡ nhìn về phía Tô Lê.

Tô Lê nhìn cùng với chính mình trong nháy mắt trở thành mục tiêu công kích, cơ hồ bị hơn trăm người nước bọt chết đuối, một gương mặt mo tăng cực ngon lành.

"Chính ngươi nhắm trúng phiền phức, tự mình giải quyết." Tô Lê thông suốt đứng dậy, cũng mặc kệ người khác hỏi thăm báo giá, liền muốn chuẩn bị đi ra ngoài.

"Bắt trộm nha, cho ta bắt lấy cái kia trộm uống rượu mèo! ! !"

Đúng lúc này, Hậu Đường truyền đến chuông quỹ tê tâm liệt phé tiếng kêu to , liên đới lấy chén đĩa lớp lớp ngã nát âm thanh.

Ngay sau đó, một ngọn gió từ chúng nhân khuôn mặt thổi qua, con mắt nhìn lại, một đầu màu vàng Đại Miêu chính lung lay rơi ở trung ương trên bàn gỗ, hai má đỏ bừng, toàn thân tản ra mùi rượu.

"Cái này cái này. . ."

"Ta say hoa nhưỡng, ta lam nương tử, ta Trúc Diệp Thanh, đều bị con mèo này cho trộm uống xong, ta muốn lột da ngoài của nó, ăn thịt của hân, ai bắt lấy nó, ta cho 300 mai Nguyên Thạch."

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng!

Ở chỗ này khách sạn ăn cơm uống rượu người, chỉ có một một số nhỏ giống nông một hằng, vi thành như thế là Phú Gia Công Tử Ca., còn lại cũng chỉ là phổ phổ thông thông Linh Tu Già, 300 mai Nguyên Thạch, cái kia đã là một bút tài phú khách xù, đối với keo kiệt chuông quỹ có thể ra như thế một số tiền lớn tới bắt cái kia vàng mèo, có thể thấy được nó cầm hận trình độ đến loại tình trạng nào.

"Thật là kỳ lạ mèo, rõ ràng nhìn qua chỉ là một cái phổ thông mèo, nhưng mới rồi như vậy Tốc Độ mà ngay cả mắt của ta đều lừa qua, không nên nha!"

Lầu hai vị trí cạnh cửa sổ, một người đàn ông tuổi trung niên kỳ dị nhìn lấy có chút mơ hồ vàng mèo, mà trên người hân tán phát khí tức, lại là Linh Nguyên Cảnh.

Kỳ Thân bên cạnh hai bên đều ngồi đợi một tên thiếu niên cùng thiếu nữ, lại đều là thuần một sắc Khai Huyết Thập Trọng, trở thành người người kính ngưỡng Linh Nguyên Cảnh cũng chỉ có cách xa một bước, tuổi của bọn hân nhìn cùng Tô Lê không xê xích bao nhiêu.

"Cổ Dương đạo sư, chỉ là một con mèo mà thôi, trong nhà của ta liền có rất nhiều, đều là mẹ của ta nuôi, nếu như ngươi ưa thích, ta có thể làm chủ đưa hai cái hi hữu đến ngươi phủ đệ." Bên cạnh một tên ăn mặc cực kỳ hoa lệ tuấn thiếu niên liếc qua vàng mèo, hơi có chút mất hết cả hứng, sau đó tự đắc đối nam tử trung niên nói.

"Tác Dương Minh, nói ngươi ngốc ngươi thật đúng là ngốc, nếu như chỉ là một cái phổ thông mèo, làm sao có thể gây nên Cổ Dương đạo sư chú ý, hơn nữa còn không rõ cảnh giới của hân, con mèo này rất rõ ràng có vấn đề."

"Hương Hân Hương, liền ngươi thông minh, hảo nam không cùng nữ đấu, hừ! Nếu không ta xuống dưới bắt lên tới." Tên là Tác Dương Minh thiếu niên lời nói rơi xuống, trực tiếp đứng dậy hướng về dưới lầu phi thân xuống.

Mà giờ khắc này chúng nhân cũng là rục rịch, thậm chí một số người đã bao vây lại, Tô Lê nhìn lấy rơi vào mình trên bàn cơm vàng mèo, chẳng biết tại sao, tâm lý không tên máy động, thường ngày có loại cảm giác này thời điểm, đều là hân xui xẻo nhất thời điểm.

Con mèo kia phảng phất không có chút nào phát giác được chung quanh nguy hiểm, lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi, xoay đầu lại nhìn thoáng qua Tô Lê.

Liền cái nhìn này, Tô Lê trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng, trách không được có loại cảm giác này, trách không được hân từ con mèo này trên thân đã nhận ra một tia khí tức quen thuộc.

Bởi vì tại cái kia lơ đãng thoáng nhìn bên trong, hân thấy được một đôi Miêu Nhân, nhưng rất nhanh, cái kia đồng tử đi lên như thế lật một cái, biến thành chết dê mắt.

Này đôi mắt đơn giản quá quen thuộc, cơ hồ Ác Mộng đuổi theo Tô Lê hơn nửa tháng.

Nhìn lấy hơn mười người một mặt tham lam đem hân tính cả con mèo này cho vây quanh, thậm chí một số người tán phát khí tức vượt xa hân, Tô Lê phịch một tiếng đem cái móng dưới đáy ghế sau này đá một cái, hất lên ống tay áo, oanh xông ra đám người, nghênh ngang rời đi ——

Ghế gỗ cự đại lực đạo vừa vận đâm vào Tang Đại Bảo trên đùi, đem hân cũng đụng tỉnh táo lại.

"Thiếu gia ngươi chờ ta một chút nha,

Tiểu Bảo tử cam đoan về sau ngoan ngoãn nghe lời!"

"Ta cầu các ngươi, hai ngươi là ta tổ tông, đừng cho ta gây chuyện, bỏ qua cho ta đi, ta còn nhỏ, ta còn muốn xem thật kỹ một chút cái thế giới này nha!"

Bụi đất tán đi, xen lẫn Tô Lê tê tâm liệt phế tuyệt vọng tiếng rống ——

"Bắt lấy nó."

"Nhanh đừng để nó chạy!"

Vô số người chạy về phía con mèo kia, bao quát Tác Dương Minh, mà cái kia vàng mèo, khoe miệng lại lộ ra một tia Nhân Tính Hóa khinh thường, xen lẫn một tia treu tức, hừ một tiếng, trực tiếp hóa thành một đạo quang mang xông ra nhưng khách sạn, không thấy bóng dáng.

Tất cả mọi người tại cái này xông lên phía dưới phanh phanh đụng vào nhau, cái bàn lộn, không ngừng chửi mắng.

Cái kia vẻ tươi cười để chính suy tư Cổ Dương run lên bần bật, thông suốt đứng dậy, con mắt càng là mang theo một tia không thể tin.

"Yêu thú cấp ba! !!"

...

Tô Lê phảng phất bị đòi nợ cấp tốc thoát đi lấy, hần không rõ, vì sao một đường mà đến, muốn treu chọc hai cái này sát tính, bọn hần là mạng của mình bên trong nhất định khắc tính sao? Ngoại trừ phiền phức đúng vậy phiền phức, hần thực sự bất lực lại nuôi sống bọn hần, đây là muốn dựng vào mệnh tiết tấu nha!

Đội cho chúng nhân diện xông ra khách sạn, Mục Nhân Nhi lúc này mới bùng bít lấy phù phù nhảy loạn trái tim nhỏ đứng lên, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, tâm lý không khỏi một trận N sất.

Còn tốt chính mình sáng suốt, tránh thoát một kiếp này, cái kia vàng mèo mới vừa xuất hiện, Mục Nhân Nhi liền cảm nhận được Mao Cầu đặc hữu khí tức, đang chuẩn bị chào hỏi, sau lưng liền truyền đến chuông quỹ cái kia tiếng kêu thê thảm, nàng trong nháy mắt liền bỏ đi suy nghĩ, cũng làm mất phía sau mình Tô Lê.

Bây giờ chúng mới người đã rời đi, Mục Nhân Nhi mới hài lòng lau miệng.

"Thật tốt, lại ăn chực một bữa!"

...

Phồn hoa trên đường phố người đến người đi, nếu như nhìn kỹ lại, liền có thể lờ mờ có thể thấy được, mỗi người quanh thân đều như có như không tản ra Huyết Khí, mấy triệu nhân khẩu căn cứ, gần như có tám CD là nhỏ có tu luyện, to lớn Huyết Khí ngay tiếp theo Đinh Đầu thiên không đều gần như nhuộm thành, đương nhiên, chỉ có bước vào Linh Nguyên Cảnh mới có thể nhìn thấy như vậy rung động tâm thần bằng bạc cảnh tượng.

Tô Lê hiện tại có là khoản tiền lớn, đi tới chỗ nào đều có roi, hần hiện tại chỉ muốn tìm một cái thanh tịnh điểm khách sạn tạm thi hành ở lại, thoát khỏi cái này hai người chuyên gây họa mới là trước mắt đệ nhất sự việc cần giải quyết.

Không biết vượt qua mấy con phố chính, Tô Lê đều có chút mơ hồ, nhìn một chút còn sớm sắc trời, không có Đại Bảo cùng Mao Cầu ở bên người, Tô Lê đột nhiên lộ ra phá lệ nhẹ nhõm.

Hần không rõ Tang Đại Bảo vì sao mỗi lần đều đem một kiện cực kỳ phổ thông sự tình đều làm cho gà bay chó chạy, lần trước son động như vậy tham ăn thức ăn, mới tới Thương Đô, kém chút để cho người ta hiểu lầm thành ăn cơm chùa, nhưng không suýt chút nữa à, đây là bị lão bản đánh gãy qua, mà lần này, trực tiếp thành vì tất cả người khinh bỉ đối tượng, hiện tại chính mình cũng không mặt mũi lại về cái kia khách sạn.

Nhưng cái này tại sao vậy, mình rốt cuộc làm sai điểm này, lúc trước còn tưởng rằng Tang Đại Bảo là phúc của mình Tinh, bây giờ, đúng vậy một cái Tai Tinh, Tào Bá Tinh.

Còn có chi biết ăn Mao Cầu, hần không rõ Mao Cầu tại sao lại biến thành một cái Đại Phi Miêu, chẳng lẽ lại là trời sinh biến ảo thuật? Cái này hần không muốn quản, cũng không muốn làm rõ, từ nhặt được nó bắt đầu, đầu tiên là một đường đã ăn xong mình mấy chục gốc linh thảo, đến Thương Đô, ngoại trừ Tang Đại Bảo ăn nhiều bên ngoài, chỉ sợ cũng thuộc nó uống rượu đất nhất, nhiều nhất. . .

Mà lần này, càng là trộm cắp chuông quỹ bí mật rượu kho, có thể làm cho chuông quỹ trực tiếp nổi giận tốn hao 300 khối Nguyên Thạch treo giải thưởng bắt, có thể thấy được nó chỗ chà đạp rượu và đồ nhắm như thế nào, một khi để chuông quỹ biết con mèo kia đúng vậy Mao Cầu, Tô Lê ngẫm lại cũng nhin không được run rẩy.

Chương 64: Bỏ qua cho ta đi

Vậy cũng không chỉ là vên vên bồi thường kéch xù nguyên thạch chuyện, tại Thương Đô, ăn cắp tội thể nhưng là đại tội, một khi bị bắt lại, lại là trực tiếp mang đến đặc hữu Tư Pháp Bộ môn, đó là thất đại thể gia cộng đồng nắm giữ một loại ngục giam, người ở bên trong tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh tu vi, thậm chí vị kia Ngục Tôn, càng là trong truyền thuyết vượt qua Linh Huyền Cảnh siêu nhiên tồn tại.

Một khi tiến vào nơi đó, không chết cũng phải lột da, nhất là như chính mình cái này loại ngoại trừ nhan giá trị bên ngoài, không, không có thể lực, không có chỗ dựa ba không nhân viên, càng là Hữu Tử Vô Sinh.

Thậm chí có thể nói, thần bí khó lường ngục đều là toàn bộ Thương Đô nhất là } mỗi người đáng sợ cơ cấu, nghiêm khắc quản lý mới khiến cho Thương Đô ngày càng phồn vinh, không có quá lớn rối loạn phát sinh, về phần khiêu chiến ngục vệ, cái kia chính là trực tiếp trắng trợn khiêu chiến to lớn thất đại thể gia.

Sùng Thú một khi phạm tội, phát giác được chủ nhân, trực tiếp cùng tội, lấy Mao Cầu cái kia ti tiện hành động, bao mặc kệ bị bắt lúc sẽ đem mình dính líu vào.

Một cái chất phác trung thực, một cái đần độn giả ngốc, một cái sơ nhập giang hồ, kỳ thực từng cái nội tâm so với ai khác đều hắc ám, mình vẫn là nhanh chóng xa cách bọn họ thì tốt hơn, tính có một ngày bị bọn hắn ba bán đi còn giúp kiếm tiền.

Không có hai người bọn họ đi theo, Tô Lê nguyên bản che lấp tâm tình lập tức một trận chuyển biến tốt đẹp, rộn ràng đám người, sáng tỏ mặt trời rực rỡ, Tô Lê từ khi đi vào Thương Đô về sau, còn không chút thật tốt đi dạo đâu, bây giờ rốt cục có thời gian nhàn hạ, sao có thể buông tha tốt như vậy thời gian đây.

Thương Đô to lớn, Tô Lê đơn giản khó có thể tưởng tượng, lúc trước lung tung chạy, cũng không biết đi tới cái kia một khối khu vực, bắt quá, nhìn nó bộ dáng, đường phố vậy mà đều là sử dụng Thạch Bản cửa hàng mà thành, nội thành cổ hương cổ sắc, sở hữu giả rất nhiều lớn quảng trường nhỏ cùng các loại kiến trúc cao lớn.

Trụ cột mặt đất, dùng các loại màu đen cùng cục đá lát thành các thức đồ án hoa văn, hùng vĩ như vậy thủ bút, càng là không ngừng dẫn dắt Tô Lê hiếu kỳ.

"Mau tới mua nào, tốt nhất Thiên Linh cò, chỉ cần hai cái Nguyên Thạch, đi qua đi ngang qua tuyệt đối không nên bỏ lỡ."

"Hai mươi năm Thủy Linh Liên Tử, thế hệ trẻ tuổi Phật Kinh Tây Tựu tốt nhất Thánh Vật, "

"Khai Huyết Tam Trọng Hỏa Long Cầu, chịu khổ nhọc, thật sự là vận chuyển hàng hóa tốt trợ thủ, "

...

Tô Lê tùy ý tại mấy thành thị đi động, người nơi này đều là tùy chỗ mà ngồi, trước mặt triển khai quầy hàng, để đặt cùng với chính mình yếu xuất thụ đồ vật hoặc là đánh ra bảng hiệu, viết lên mình muốn mua đồ vật.

Chủ Quán nhóm hình thái khác nhau, có lớn tiếng gào to, như chợ bán thức ăn hàng rau từ, đầy nhiệt tình chào hàng hàng hóa của mình, có thần thái kiêu căng, bày làm ra một bộ người có thích mua hay không đáng vẻ, giả bộ đến làm cho người mắc câu, còn có người nhàn rỗi nhàm chán, lại ngay tại chỗ Tu Luyện, cũng không sợ hàng hóa của mình bị người mượn gió bẻ măng, loại loại bộ dáng, không phải trường hợp cá biệt.

Đi một chút thời gian, Tô Lê phát hiện nơi này quầy hàng không vên vên chỉ là bán đồ cùng mua đồ, còn có một số hạ cấp Luyện Đan Sư đánh ra bảng hiệu thay người Luyện Đan, đồng thời chút xu bạc không thu.

Chớ cho là bọn họ là đang làm gì chuyện tốt, kỳ thực bọn hắn chỉ là cần dùng người khác Tài Liệu đến luyện tập mà thôi, những người này Luyện Đan, bởi vì kinh nghiệm không đủ, mười ló có tám ló là xấu, cho nên những này trước gian hàng tương đối lạnh lạnh, chỉ bắt quá cái này loại quầy hàng số lượng không nhiều, lĩnh được sư dù sao tương đối thừa thớt.

Như thế một canh giờ thoáng một cái đã qua, Tô Lê cũng coi là phóng đại mắt thấy, đi dạo làm không biết mệt.

"Meo!" Tô Lê chính ngồi xổm ở một cái buôn bán chiến giáp cửa hàng trước nhìn, đột nhiên, cảm giác bả vai trầm xuống, theo một tiếng cực kỳ thân mật tiếng mèo kêu vang lên, Tô Lê cả người thân thể lập tức cứng đờ.

Ma quỷ, Ác Mộng, Tai Tinh. . . Giờ khắc này, vô số ý nghĩ trong nháy mắt phun lên Tô Lê trong lòng.

"Thiếu, thiếu gia, chờ ta một chút, một chết, một mối ——" Tang Đại Bảo chẳng biết lúc nào đến Tô Lê sau lưng, một cái tay dựng lấy Tô Lê bả vai, khom người, kịch liệt thở hắt hắt.

Tô Lê khóc không ra nước mắt, hắn không biết mình tạo cái gì nghiệt, êm đẹp một con đường, nhất định phải đi dùng tiền mua cái hắn, son động lại tiện tay đem đầu này dáo dác Mao Cầu cho mang lên.

Ta làm sao lại không quản được đôi tay này đâu, Vương Hữu Tài nói rất đúng.

Thiện lương, đồng tình những người này tính, trên thế giới này, chỉ là một cái buồn cười trò cười, người càng nặng xem nó, nó mang cho người tới phiền não càng là gấp bội, cũng không, mình nhưng không là ví dụ sống sờ sờ sao?

Khô nướ, thuốc đắng, Tô Lê đẩy mình nước đắng!

"Các người đến cùng muốn làm gì?" Tô Lê trừng mắt tròn mắt, nhất cước đem cửa hàng bài trí hai kiện chiến giáp hàng mẫu đánh vỡ nát, bên trên khảm đầy xanh xanh đỏ đỏ bảo thạch keng Đỉnh Đang keng rơi xuống một chỗ.

Tô Lê cũng là cả kinh, phần nộ trực tiếp che đậy cặp mắt của mình, mình chẳng qua là tiện tay như thế hất lên, không nghĩ tới cứ như vậy đem vừa nhìn chiến giáp hàng mẫu cho đập nát.

"Thiếu, thiếu gia, người chừng nào thì trở nên như thế thô lỗ." Tang Đại Bảo một mặt vô tội ở một bên bờ Nhất Đạo.

"Meo!" Triệt đề trở về hình dáng ban đầu Mao Cầu đáp lại nói.

"Xoạt!"

Trong cửa hàng, trong nháy mắt hiện ra ba tên nhân viên cửa hàng, tay cầm Côn Bồng đem Tô Lê bao vây lại, chương quỹ càng là liếc mắt lạnh lùng nhìn nhìn chăm chú lên trước mặt mọi người, chạy tới đập phá quán người.

Một lát sau, Tô Lê gần như cúi đầu khom lưng, một mặt bôi tiểu từ Túi Trữ Vật móc ra 250 mai Nguyên Thạch giao cho chương quỹ, cái này chuyện này mới yên, nếu là rước lấy ngục vạ, vậy coi như thật bày ra chuyện.

"Xem đi, vừa đụng tới hai người bọn họ, mình liền lại hao tài."

Tô Lê tay trái tay phải các mạng theo Tang Đại Bảo cùng Mao Cầu ra cửa.

"Bảo Ca, Mao ca, van cầu các người buông tha ta được không, Thương Đô lớn như vậy, các người tùy ý đi một nơi, đều là có thể sống sót, Bảo Ca, không phải mới vừa có nhiều như vậy Công Tử Ca mới chào người sao, lấy người Khai Huyết thất trọng tu vi, đến đâu mà lẫn lộn không được một miếng cơm ăn, tại sao phải đem ta ăn chết người mới vui vẻ nhà, cầu người đi tai họa tai họa người khác đi."

"Thiếu gia, ta ——"

"Mao ca, là ta trước kia có mắt như mù, để người người tài giỏi không được trọng dụng, nói cho người, người đi ngõ khác đường, ta con đường này không thích hợp người."

"Người nhìn, người ở lâu mạnh đáng yêu nha, Tốc Độ lại nhanh như vậy, còn sẽ Biến Hóa Chi Thuật, không biết có bao nhiêu người tranh cướp giành giật để người làm Sủng Thú đâu, coi như người không vui, Thương Đô lớn như vậy, từ từ điểm, khách sạn, Quan to Quyền quý còn nhiều, bọn hắn nhất định có thật nhiều tốt nhiều để uống ăn ngon."

"Người cứ việc buông ra cái bụng ăn uống, cũng không ai quản người, cầu người đừng mỗi lần một lần xông họa liền hướng ta chỗ này chạy nha, ta lại không sai sử người, Họa Thủy Đồng Dẫn, người tới thiếu tìm đã có tiền có tiền lại có thể không phải, tìm ta cái nghèo Phan giang thương cắt súc tuần"

"Miêu Miêu!" Mao Cầu đảo chết dê mắt, có chút kháng cự nói.

"Tốt, đã lời đều đã nói, bây giờ đại lộ Triều Thiên các đi nửa bên, người đi người Độc Mộc Kiều, ta đi mặc ta Dương Quan Đạo, trước đây quen biết coi như là một giấc mộng, theo gió mà đi đi, hai vị Ca Ca, bảo đảm, sau này không gặp lại!" Tô Lê trịnh trọng vừa làm vài chào, tiêu sái quay người, nội tâm vui thích, không nói ra được khoái hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Ngô Phàm

Tang Đại Bảo cùng Mao Cầu đứng tại người đến người đi trên đường cái, nhìn nhau một chút, tâm lý đều là không nói ra được ủy khuất, nhìn lấy phía trước cái kia đi cực nhanh Tô Lê, một người một thủ cảm giác mình cứ như vậy bị ném bỏ.

"Thiếu gia, Tiểu Bảo tử sống là người của ngươi, chết là quỷ của ngươi, cầu ngươi đừng bỏ lại ta!"

"Miêu Miêu!"

...

"Quý Thanh Học Muội, hôm nay làm sao có thể trống đạo chơi cái này Tây Khu phồn hoa, Nhược Lâm đạo sư không phải luôn luôn rất nghiêm ngặt sao?" Cuối con đường, một nam hai nữ song song đi cùng một chỗ, nam gương mặt cao hừng, về phần cái kia hai nữ, rất rõ ràng Nữ giả Nam Trang, chỉ là cái kia Hóa Trang kỹ thuật. Thực sự không dám lấy lòng.

"Ngô Phàm học trưởng, ngươi đây cũng không biết, Nhược Lâm đạo sư gần nhất bế quan, mới không rảnh quản chúng ta đây, mà lại, Quý Thanh tỷ ngay tại hôm qua, thuận lợi đột phá đến Khai Huyết Thập Trọng, lúc này mới có thời gian đi ra đi bộ một chút, Ngô Phàm đại ca không phải luôn luôn đối Tây Khu rất quen thuộc à, vậy thì linh chúng ta thật tốt đi dạo một vòng, ngươi không biết, bế quan tu luyện nhưng buồn khổ, " bên trái nhất một thiếu nữ nhìn lấy tên kia gọi Ngô Phàm Nam tử đầy mắt ái mộ, gương mặt ủy khuất.

"Còn muốn làm phiền Ngô Học dài, thật là không có ý tứ, chỉ là, trong thư viện những niên trưởng kia các học tỷ đều tại khổ vì Tu Luyện, không ai bồi Thanh nhi, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có ngươi." Quý Thanh áy náy cười một tiếng, lưu chuyển ánh mắt, không nói ra được mỉa mai, Ngô Phàm nghe cái kia mê người mùi thơm ngát, nghe Quý Thanh ngọt ngào lời nói, không khỏi có chút tâm viên ý mã.

"Thanh nhi Học Muội nói nói gì vậy chứ, có thể cùng ngươi dạo phố, là Ngô Phàm vinh hạnh, huống chi, ngươi ta cùng thuộc thất đại thế gia thành viên, ngươi Đường Ca càng là Tào Khâu Thất Tử một trong Tào Khâu Hạc, chúng ta lẫn nhau vốn là nên thân gần một chút, hôm nay, ngươi coi trọng cái gì, một mực mở miệng, giấy tờ, ta thanh toán." Ngô Phàm hơi có chút lời nói hùng hồn, có thể vì Tâm Di nữ tử tính tiền, chỉ sợ là tất cả nam nhân kích động nhất tuy nhiên chuyện.

"Cái này làm sao có ý tứ, có thể làm cho Ngô Phàm học trưởng bồi Thanh nhi dạo phố, đã đủ phiền toái, làm sao còn có thể ——" Quý Thanh một bộ thụ sủng nhược kinh bộ dáng, sờ sờ động lòng người, chỉ có cái kia tinh quang lóe lên hai con ngươi, mới vừa nói rõ vừa rồi ý động.

"Hai ta còn khách khí làm gì, ta. . ."

"Àm!"

Ngô Phàm đang muốn làm bộ đi bắt Quý Thanh Diệu Thủ, đột nhiên cảm giác bị cái gì hung hăng va vào một phát, bởi vì không có lưu ý, lại kém chút ngã sắp xuống.

"Ai nha, muốn chết phải không!" Ngô Phàm ổn định Cước Bộ, trong nháy mắt gương mặt sát khí, tại mỹ nữ trước mặt bị trò mèo, thậm chí có thể nhện thúc không thể nhẫn.

Ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy đến một tên bộ dáng thanh tú thiếu niên nóng tựa hồ muốn từ trên đầu giật xuống thứ gì, nhìn kỹ dưới, cái kia đúng là một cái cục thịt, chính nắm thật chặt thiếu niên tóc, đau đối phương nhe răng nhếch miệng, mà ở tại đằng sau, thì là một vị Đại Hán, mặt lộ vẻ ủy khuất, không ngừng thiếu gia thiếu gia kêu, kỳ lạ hình ảnh đưa tới nhiều người vây xem.

Lơ đãng lôi kéo, lộ ra Mao Cầu cái kia đen sì mắt to, phấn hồng mũi thon, nhìn hai nữ trong nháy mắt tim đập thành thịch.

"Thật đáng yêu Sùng Thủ nha, " hai nữ lập tức Mẩu Ái lớn tán, cái kia kích động tay nhỏ cũng không biết muốn thả cái nào, kém chút không nhịn được muốn đưa nó ôm sát trong ngực, thật tốt ghét néo một cái, tuy nhiên nhìn lấy chủ nhân của nó thô bạo động tác, Sùng Thủ gương mặt ủy khuất, Quý Thanh Đỗ Phi mà hai người hai tay chống nạnh, liền muốn đến cướp đoạt cái kia đáng thương Sùng Thủ.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Cũng là bị lông xù tóc vàng che khuất hai mắt Tô Lê dẫn đầu phát ra tiếng xin lỗi.

Hiện tại Tô Lê gần như đến phát điên cấp độ, Tang Đại Bảo như cái quỷ, đi cái nào cùng cái nào, miệng bên trong không ngừng lầm bầm, tựa như cho mình gọi hồn, về phần Mao Cầu, trực tiếp là khối kẹo da trâu, dính trên đầu, đuổi đều đuổi không đi.

"Vô lại, đơn giản đứng vậy du côn vô lại, " Tô Lê hàm răng cắn đến vang lên, lại đối bọn hắn không có biện pháp nào.

Mặc kệ chính mình chạy có bao nhanh, Mao Cầu luôn luôn có thể trước tiên đuổi kịp, về phần Tang Đại Bảo, bởi vì tu vi tăng trưởng nguyên nhân, tốc độ kia càng là hơi thua kém Mao Cầu, gần như theo đuổi mà tới.

"Các ngươi rốt cuộc muốn nào loại nào?" Một đường tới, Tô Lê đơn giản muốn bị bọn hắn cho tra tấn điên rồi,

Tang Đại Bảo như bóng với hình như cái lão tăng, không ngừng 'Niệm Kinh', Mao Cầu càng là hành vi không chịu nổi, lão hướng trên đầu mình chạy, da trượt còn không xuống, mình một trảo nó, nó liền kéo tóc của mình, mất mặt, đụng người, xin lỗi, cơ hồ thành thái độ bình thường, trong đó nước mắt đã không thể vô cùng đơn giản biểu đạt Tô Lê tâm tình.

Cũng không, vừa quá khiêm tốn không đến một khắc đồng hồ, lại đụng vào người, đánh phải vội vàng nói xin lỗi.

Ngô Phàm đang muốn cảm ra thiếu gia của mình tính khí, hung hăng giáo huấn một lần cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng, lại nghĩ đến nữ thần của mình liền ở bên cạnh, có chút thương nhả, nhìn chăm chú mà nhìn, đã thấy đến hai nữ trong mắt Kim Tinh, lại xem xét cái kia lông xù Tiểu Thú, lập tức hiểu được.

"Tốt, để Bản Thiếu Gia tha thứ ngươi cũng không phải là không được, nhưng làm chịu nhận lỗi, liền đem đầu này Sùng Thú tặng cùng vị tiểu thư xinh đẹp này, tính làm vừa rồi xung đột chi thất." Thấy Quý Thanh không điểm dứt đầu, Ngô Phàm lòng tràn đầy vui vẻ, một mặt ngạo nghễ nói.

Tô Lê nghe xong, động tác trên tay đột nhiên trì trệ, hai tay đẩy ra trên hai mắt Hoàng Mao, lúc này mới đánh giá đến ba người trước mặt.

"Phụ Nhị Đại, ba ba đầu to, rắc rối tình tay ba quan hệ." Chỉ là một cái bình thường ánh mắt, Tô Lê rất nhanh liền hiểu mất trước quan hệ của ba người.

Tên kia mảnh mai nữ tử luôn luôn vô tình hay cố ý gần sát tên nam tử kia, mà nam tử kia lại là mở miệng đem Mao Cầu đưa cho một tên khác mặc dù nam đóng vai, lại dị thường mỉa mai nữ tử, mà cái kia dương dương tự đắc biểu lộ càng đem hân tính toán bán không còn một mảnh.

Người thiếu nữ kia, trong mắt tuy chỉ có Mao Cầu, nhưng nhìn cái này khôi hài chủ nhân Tô Lê một chút, vậy mà cũng là cười một tiếng, cái kia cười bên trong, mang theo một tia câu dẫn vị đạo.

"Đù phong tao, chỉ tiếc, ta không thích." Đổi lại người khác, tại một nam một nữ này Hồng Bạch dưới mặt, nhất định tước vũ khí đầu hàng.

Nhưng Tô Lê là ai vậy, cái này loại thủ đoạn đối với hắn vô dụng, đã thật không cho dễ dụng tới như thế một vị yêu tại mỹ nữ trước mặt biểu hiện người, Tô Lê tâm thần nhất động.

"Cơ hội tốt, vừa vận đem Mao Cầu bán đi, liền đổi lấy Tang Đại Bảo mua một tặng một, xem như tặng phẩm, hai nhanh đi tai họa người khác đi."

Nhưng nghĩ đến Tang Đại Bảo, Mao Cầu hai đối với mình nghiền ép, cơ hội tốt như vậy làm sao không có khả năng lấy muốn trở về.

"Ta đối cứng mới đập vào ba vị Quý Nhân thâm biểu áy náy, vị công tử này đưa ra muốn bằng vào ta Sùng Thú làm bồi thường cũng là tại hợp lý bên trong, nhưng Quý Nhân khả năng không biết, ta đầu này Sùng Thú tên là Mao Cầu, nó còn có một cái thân phận, đúng vậy một đầu hiếm thấy Lôi Thú." Tô Lê hạ thấp tư thái, nhún mày nói.

Vừa mới bắt đầu nghe lên trước mặt thiếu niên mở miệng một tiếng Quý Nhân kêu, Ngô Phàm tâm lý không nói ra được đắc ý, vì hiển lộ rõ ràng thân phận, mở ra quạt giấy đặt trước ngực nhẹ lay động lấy, không nói ra được tiêu sái.

Có thể nói nói lấy, Ngô Phàm cũng có chút không, cái gì khẩu vị không lớn, cái này đương nhiên nhìn ra, người dùng trân quý Linh Thảo nuôi nấng, ta cũng có thể miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng nghe nói hắn vô ích tách ra nói trước mặt vật nhỏ là một đầu hiếm thấy trưởng thành hình Lôi Thú, Ngô Phàm cũng có chút không vui.

Hắn đương nhiên minh bạch người trước mặt chỉ bắt quá muốn ngay tại chỗ lên giá mà thôi, không sao, xem ở người phía trước không ít cung duy phân thượng, cái này thiệt thòi ta ăn, hưởng chi, ta Ngô gia làm liền là sinh ý, tiền tài phương diện, một bữa ăn sáng.

Quý Thanh hai nữ tội nghiệp nhìn mắt tới, sóng mắt lưu chuyển, Ngô Phàm trong nháy mắt cảm giác xương cốt toàn thân đều mềm nhũn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đại Bảo khẩu tài

Tang Đại Bảo vốn là đi theo Tô Lê sau lưng, Thương Đô là lấy thương mà nổi tiếng, mấy ngày ở lại, trung thực thật thà Tang Đại Bảo cũng học có chút thông minh, đối với Mao Cầu, hắn hận thậm chí không thể so với Tô Lê kém, bây giờ nhìn thấy lần này tình cảnh, chớp mắt, liền vội vàng tiến lên.

"Vị này Quý Nhân, xem xét ngài tướng mạo đường đường, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong đúng vậy cái đại phú đại quý người, cùng ngài nói thật đi, thiếu gia đầu này Sùng Thú nhưng biết điều, là lúc trước thiếu gia gần như dốc hết gia tài mới lấy được, tốt như vậy Sùng Thú, vừa vận xúng được với thân phận của ngài.

Mà lại, dùng nó tặng cùng giai nhân, quả thực là, quả thực là. . . Thật có lỗi nha, ta chỉ là cái hạ nhân, ngài rộng lượng tôn quý, ta đã nghĩ không ra dùng cái gì tốt lời nói để hình dung." Tang Đại Bảo gương mặt khiêm tốn lấy lòng, triệt để cho đủ Ngô Phàm tại hai nữ trước mặt mặt mũi và địa vị, nói hắn mặt này hớn hớ, đơn giản phiêu phiêu dục tiền.

Cái này loại đã có thể bán đi Mao Cầu, lại có thể triệt để xấn cứu mình tại thiếu gia trong suy nghĩ địa vị, Tang Đại Bảo có thể nào không làm, lạng lẽ liếc qua thiếu gia, Tang Đại Bảo nội tâm một trận vui thích.

Tô Lê nhìn lấy so với chính mình còn có thể nói Tang Đại Bảo, đột nhiên có chút không biết hấn, đây là cái kia chỉ biết ăn ngủ chất phác Thôn Dân à, lúc nào trở nên như thế viên hoạt.

Bất quá, hấn ưa thích, Tô Lê một mặt tán dương đối Tang Đại Bảo nhẹ gật đầu, về phần Mao Cầu, triệt để bị chọc giận, nó đột nhiên cảm thấy mình có lộn giống ngại chó không yêu cảm giác thê lương, đây chính là một đường mà đến đồng bạn sao?

Cái này Thương Đô quả nhiên là cái địa phương đáng sợ, trong không khí đều có thể người được cái kia nhàn nhạt hơi tiền vị, bản tới một cái đơn thuần thiếu niên, một cái thật thà người thành thật, đến nơi này, trong khoảng thời gian ngắn, liền triệt để đại thay đổi, chỉ sợ, trừ mình ra còn bảo lưu lấy lúc trước cái kia phần thuần tâm bên ngoài, những người còn lại đều bị lấy bệnh.

Mao Cầu tức giận từ Tô Lê đầu trên dưới đến, lần đến trên bờ vai, đuổi ra cái kia cơ hồ có thể không cần tính móng vuốt nhỏ, chỉ chi oa oa kêu to lấy, ủy khuất bên trong mang theo thê lương cùng không cam lòng, nhìn hai nữ là một trận đau lòng.

Tô Lê chỉ cảm thấy Náo Môn một trận Thanh Lương, thuận thế một tay lấy Mao Cầu từ trên bờ vai giật xuống đến, phòng ngừa nó tại nắm chặt tóc của mình.

"Người điềm nhẹ ——" Quý Thanh không khỏi thờ nhẹ, nàng không thể nào hiểu được như thế ngốc manh đáng yêu Tiểu Thú đến cùng tại thiếu niên trước mắt trong tay chờ đợi bao lâu, bị biết bao nhiêu thô lỗ tra tấn.

"Ta nhìn Quý Nhân ngài thực tình muốn đưa nó tặng cùng vị tiểu thư xinh đẹp này, tại hạ bất tài, tổng không thể quấy nhiễu Quý Nhân Lương Duyên không phải, tuy nhiên ta không nỡ để nó, nhưng đối với công tử rộng lượng cùng chân ái mà cảm động, nguyện ý bán nó, không phải, đưa nó bán cho ngài, dùng cái này đến thành tựu công tử, nguyện công tử cùng vị tiểu thư xinh đẹp này lại nối tiếp tốt duyên."

Tô Lê từ chân ý cắt, nói Ngô Phàm con mắt đỏ bừng, hấn đột nhiên cảm thấy gặp một vị tri kỷ, một vị hiểu mình tri tâm người, nhất là bây giờ Quý Thanh ngượng ngùng nhẹ cúi đầu, hấn cảm giác đến mình vô luận như thế nào cũng cần mua con thú nhỏ này tặng cùng Thanh nhi muội muội, đây hết thảy, quá đáng giá.

Đỗ Phi mà mắt thấy hai người mắt đi mày lại, tức giận đến thẳng dặm chân, đối với cười đùa tí tưng Tô Lê, hấn hàm răng trực dương dương, đều là bởi vì hấn, êm đẹp một thiếu niên, như thế nào như vậy Xảo Thiệt như Hoàng.

Tô Lê phát giác được đối diện còn ngượng ngùng thiếu nữ tràn đầy địch ý, cũng không để ý tới, mà là sốt ruột nhìn về phía rục rịch Ngô Phàm.

Vị này mới là lần này oan đại đầu, chứng cứ mình Quý Nhân.

Tô Lê một phen cảm động Ngô Phàm, khiến cho Tang Đại Bảo gương mặt khâm phục, càng làm cho Mao Cầu đầy mắt xem thường.

"Tại hạ họ Tô, xin hỏi Quý Nhân ——"

"Ngô Phàm." Ngô Phàm xuân phong đắc ý, gần như không cần nghĩ ngợi trả lời, hấn đột nhiên có chút ưa thích này trước mắt mạo phạm người của mình, tối thiểu nhất so trong nhà cái kia chân mệnh gấp trăm lần không thôi.

"Ngô? Chẳng lẽ Thương Đô thất đại thế gia Ngô gia anh tuấn Ngô Phàm Ngô đại công tử?" Tô Lê giật mình, mặt ngoài lại biến cực kỳ Kinh Thế Hải Tục, trong giọng nói càng là mang theo một tia thét lên cùng không dám tin.

"Chính là, cha ta chính là Ngô gia Huyền Giai cửa hàng Đại Chương Quỹ, gia gia càng là chủ tộc trưởng lão." Nói đến mình không tầm thường.

Ngô Phàm tự hào đơn giản muốn bay lên trời, hấn đột nhiên nâng đến hôm nay tâm tình phá lệ tốt, nhất là Tô Lê giờ phút này cực độ khoa trương biểu lộ, thỏa mãn cực lớn mình lòng hư vinh.

Tô Lê trịnh trọng cúi đầu: "Vừa rồi đập vào công tử, là tiểu nhân có mắt như mù, không nghĩ tới một ngày nào đó, ta có thể cùng Ngô gia công tử nói bên trên lời nói, thật là Hữu Duyên thiên lý năng tương ngộ, không đánh nhau thì không quen biết, ta quyết định, để tỏ lòng áy náy ——"

"Đưa nó đưa cho chúng ta?" Bên cạnh Đỗ Phi mà thực sự nhìn không được Tô Lê chó săn biểu lộ, nói tiếp nói.

"Không, ta trước kia chuẩn bị đem Mao Cầu 30 ngàn Nguyên Thạch bán cho Ngô công tử, rõ ràng đang quyết định cho ngài đánh gãy, chỉ cần 1,5 vạn ngàn, 50%, là ta đối công tử kính ngưỡng, là hâm mộ, mặt khác, còn mua một tặng một." Tô Lê một mặt nghiêm túc, đem bên cạnh Tang Đại Bảo kéo ra.

"Hấn cũng cùng nhau tặng cùng công tử, tuy nhiên công tử gia đại nghiệp đại, xem thường chút tiền ấy, thậm chí ta vị này người hầu, nhưng Khai Huyết Thất Trọng chí ít có thể Khán Gia Hộ Viện, hi vọng công tử không cần ghét bỏ, thế nào, công tử có thể hài lòng?"

Tang Đại Bảo không thể tin nhìn cùng với chính mình thiếu gia liền tương mình như vậy bán, vẫn là cái chuyển tặng phẩm, không đáng một đồng, mới vừa rồi còn đang cười nhạo Mao Cầu, trong nháy mắt đã đến mình, cái này Hiện Thế báo tới cũng quá nhanh đi.

"Tô lão đệ đúng không, người bằng hữu này ta giao định, tốt, thành giao, lão đệ vốn là độc thân, ta lại có thể nào còn đem người duy nhất tôi tớ mang đi,

hai vạn Nguyên Thạch, con thú nhỏ này liền về Thanh nhi Học Muội, chỉ bắt quá, ta không có mang nhiều tiền như vậy, trên thân chỉ có hơn một vạn điểm, ngươi cầm cái này Mai Ngọc đĩa, nhưng đến Ngô gia bắt luận cái gì cửa hàng đổi lấy 10 ngàn Nguyên Thạch, được chứ?"

Ngô Phàm lộ ra cực kỳ kích động, vừa nói liền từ bên hông cưỡi xuống một cái túi đựng đồ, tiện tay vớt cho Tô Lê, lại từ khác một cái túi đựng đồ lấy ra một khối sữa Ngọc Điệp, giao cho Tô Lê.

Tô Lê gọi là một cái kích động nha, nguyên lai oan đại đầu thật có thể như thế làm thịt, điểm trọng yếu nhất là, từ hôm nay trở đi, hẳn muốn giải phóng.

Tô Lê một tay lấy Mao Cầu đưa cho Ngô Phàm, tiếp nhận túi tiền, nhìn thoáng qua sau triệt để yên lòng.

"Công tử làm người ta lại có thể nào không tin, tốt, hôm nay có hạnh nhìn thấy Ngô Phàm công tử phong thái, đã là tam sinh hữu hạnh, quả nhiên danh bất hư truyền, có thể trở thành công tử Băng Hữu, đã là vinh hạnh đã đến."

"Tựa như là từ bên này tới, mau đi xem một chút."

"Xin hỏi vừa mới nhìn thấy một cái vàng mèo sao? Lớn như vậy, Tốc Độ rất nhanh."

"Được rồi được rồi, màu vàng Tiểu Thú có hay không thấy qua?"

...

Tô Lê bán mất Mao Cầu, bỏ rơi Bao Phục, một trận nhẹ nhõm, đang muốn khách sáo hai câu, đột nhiên nghe nói cách đó không xa sáo sáo nháo nháo âm thanh, thân thể không khỏi cứng đờ, nhìn thoáng qua mặt mũi tràn đầy không cao hứng Mao Cầu chính nhất mặt đặc ý trông lại.

"Meo!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Muốn giết người!

Mao Cầu một tiếng cực kỳ khiêu khích âm thanh để Tô Lê phía sau lưng trong nháy mắt ướt đầm, Quý Thanh hai người thì là gương mặt ngạc nhiên, đáng yêu như vậy Tiểu Thú lại còn sẽ học mèo kêu, thật là có ý tứ.

"A, Ngô công tử, tiểu đệ ta đột nhiên nhớ tới còn có chuyện trọng yếu muốn làm, như là đã hoàn thành giao dịch, Chúc công tử sớm ngày ôm mỹ nhân về, như vậy, ta sẽ không quấy rầy công tử nữa hửn." Tô Lê cố giả bộ trấn định, nhìn một chút trong ngực Mao Cầu, lại trên đùa lông mày ra hiệu một chút bên cạnh Quý Thanh.

Ngô Phàm bình tĩnh đại ngộ, gật đầu biết nói rõ trắng, đang muốn cảm tạ, Tô Lê lại là ôm quyền tranh thủ thời gian rút lui, tốc độ kia trong nháy mắt chui vào đám người liền không thấy bóng dáng.

"Thiếu gia chờ ta một chút nha!" Tang Đại Bảo một trận kêu rên, vung ra hai cái đuôi thuận Tô Lê thân ảnh liền đuổi theo.

"Tô lão đệ, lần sau hữu duyên gặp phải, lão ca mời ngươi uống rượu!" Tô Lê thân ảnh đã Tiêu Thất tại trong đám người, Ngô Phàm ngược lại là lên tiếng uống đến, dẫn tới chúng nhân một trận ghé mắt.

"Thanh nhi Học Muội, ngươi nhìn!" Ngô Phàm đem thịt đồ đồ Mao Cầu nhẹ nhàng giơ lên Quý Thanh trước mặt, gương mặt nịnh nọt.

Kỳ thực Mao Cầu là kháng cự, nhưng ở vừa rồi Tô Lê đưa nó chộp vào lòng bàn tay lúc, bên tai Khinh Ngữ lại làm cho nó nội tâm có một tia dao động.

"Đừng cho là ta không biết ngươi là được, chỉ bắt quá ngắn một chút mà thôi."

Nghĩ tới Tô Lê đối với nó nói lời, Mao Cầu triệt để liền oán giận, ta trong mắt ngươi, chính là như vậy một đầu Sùng Thú à, tốt, ta thừa nhận mình là có chút ưa thích thể giới loài người nữ tử, đợi tại trong ngực của các nàng cũng là một kiện cực kỳ mỹ diệu sự tình, nhưng ngươi sao có thể nói ta ngắn đầu, đây là đối ta yêu ô vũ nhục, quyết không thể chịu đựng.

Thiếu niên thông thường, lại có được làm ta đều cực kỳ tìm đập nhanh khí tức, loại khí tức này, nếu như không là bởi vì chính mình huyết mạch đặc thù nguyên nhân, căn bản cảm giác không thấy, đó là một loại cực kỳ không linh khí tức, dĩ thường dễ chịu.

Đội ở bên cạnh hắn, nó có thể cảm giác được, mình đang từng bước khôi phục, càng thêm máu chốt chính là, huyết mạch của nó vậy mà tại lặng yên không tiếng động đề thuần lấy.

Đúng vậy, tại đề thuần, phải biết, hạn chế Yêu Loại trưởng thành nhân tố duy nhất đúng vậy tự thân huyết mạch, mà bây giờ, vền vền chỉ là bò tót trên đầu của hắn, máu của mình vẫn tại sôi trào, đang nhảy vọt.

Nếu như có thể triệt để điều tra đến dẫn từ bản thân biến hóa nguyên nhân, phải chăng có thể mượn nhờ hắn hoàn thành mình gông cùm xiềng xích, có hy vọng có thể lần nữa tới một lần niết, đạt tới Yêu Vương Chi Cảnh.

Mao Cầu chớp mắt, chính là có chủ ý, vô luận như thế nào, nó là không thể đội tại ba người này bên người, tuy nhiên cái này hai nữ đáng đáp coi như đi, thế nhưng là, vì tự thân Đại Kế, đành phải nhịn đau cắt thịt.

Mao Cầu ngậm lấy ngập nước mắt to không thôi nhìn lấy Quý Thanh, sau đó ở tại tay run run liền mừng rỡ hơn tiếp nhận nó lúc, phảng phất một cái trò đùa quái đản bom, bịch một cái, tròn vo Mao Cầu lông tóc trực tiếp nổ tung, dọa đến Quý Thanh hai nữ một trận thét lên, vội vàng lui lại.

Đang chuẩn bị yêu cầu một cái môi thơm, hoặc là thừa cơ nhẹ sờ một chút Quý Thanh tay nhỏ Ngô Phàm cũng là bị giật mình kêu lên, không có chút nào phòng bị hắn mở to hoảng sợ mắt, nhìn lấy nó đột nhiên thay đổi, tay khẽ run rẩy, trực tiếp 'Má ơi' một tiếng, đem Mao Cầu trong nháy mắt ném đến tận trên trời.

Mao Cầu biến thành một cái Đại Hoàng mèo, gương nanh múa vuốt trùng điệp bị đánh xuống đến, cái kia ánh mắt u oán nhìn lấy Ngô Phàm phảng phất muốn một thanh nuốt vào.

Nơi xa, một đám từ khách sạn đi ra chính vô cùng lo lắng tìm được 'Mèo cầu tài', đột nhiên nghe thấy nữ tử thét lên, ngay sau đó chính là cái kia phảng phất như cách ba thu không thấy Đại Hoàng mèo bay lên trời, gọi là một cái kích động, trắng bóng Nguyên Thạch nha.

"Ở nơi đó, nhanh bắt lấy nó!"

"Bị để nó thừa loạn chạy!"

"Đều chó cùng ta đoạt, đó là của ta, ta. . ."

"Mèo?" Đội cho thấy rõ rơi xuống Mao Cầu, hai nữ một trận kinh ngạc, liền đối lấy Ngô Phàm cũng là gương mặt mộng bức.

Vừa mới đến đây xảy ra chuyện gì, rõ ràng là một cái Ấu Thú, mập mập mập mập, làm sao đột nhiên, liền biến dạng?

"Năm rảnh, bị lừa rồi, mình bị lừa, thật là cao minh trang phục thủ đoạn nha,

Ta nói hắn cầm ta Nguyên Thạch, liền vội vàng vàng như thế rồi đi, cảm tình là sợ thời gian vừa tới lộ tẩy nha, mẹ nó, Lão Tử vậy mà bỏ ra hai vạn khối Nguyên Thạch mua một con mèo?"

Ngô Phàm cùng Mao Cầu mắt lớn trừng mắt nhỏ, phảng phất lập tức mình bạch vừa mới xảy ra chuyện gì, mắt thấy cái kia hiển lộ nguyên hình Đại Hoàng mèo thật dài ngập một cái, lười biếng ừ ừ eo, sau đó không coi ai ra gì chen vào đám người, biến mất không thấy gì nữa, Ngô Phàm là một trận kêu rên nha.

"Thiên Sát tiểu tặc, ta Ngô Phàm cùng người không xong, ta thù này xem như triệt để kết, trêu đùa ta Ngô gia, ta để người đi không ra Thương Đô!"

Bị người khi ngu ngốc trêu đùa, vẫn là tại mình thích nhất nữ tử trước mặt, mình còn ngược lại đối với hắn gương mặt mang ơn, cũng nhiều đưa hắn 5000 mai Nguyên Thạch, thấy thế nào, chính mình cũng ngốc dị thường, cái này nếu như bị trong nhà mấy vị kia biết nói, tương lai kế thừa đại thống cơ hội lại đem hạ xuống rất nhiều.

Ngô Phàm khí cả thân thể đều đang phát run, đúng lúc Quý Thanh hai nữ nhãn quang nhìn sang, Ngô Phàm cả khuôn mặt đều thành màu gan heo, thấy thế nào, hai tấm trên mặt đều viết đầy đùa cợt.

"Thanh nhi muội muội, ta. . ."

"Vị huynh đài này, ban nãy con mèo đâu, đúng vậy lớn như vậy một cái, màu vàng."

Ngay tại Ngô Phàm muốn hóa giải xấu hổ, để Quý Thanh hai người đừng đem sự tình hôm nay nói ra lúc, mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở tại trước mặt, hướng về hắn chấp tay vội vàng hỏi.

"Ai nha, nguyên lai là Ngô công tử, thất kính thất kính." Một người trong đó giống như nhận ra Ngô Phàm, gương mặt kinh ngạc, lại nhìn một chút bên cạnh hai nữ, nhãn châu xoay động, chính là mình bạch cái gì, biết mình bọn người xuất hiện không phải lúc, quấy rầy người ta chuyện tốt, không nghĩ gian mới là lạ, Quả thật đúng là không sai, Ngô Phàm khuôn mặt lạnh đều muốn nhỏ xuống nước tới.

"Người tìm con mèo kia làm gì?" Chúng nhân nghe nói người trước mặt lại là Ngô gia công tử, cũng là biến sắc, liền muốn lui cách, không nghĩ tới Ngô Phàm đột nhiên tiến lên, cau mày hỏi.

"Cái này ——" chúng nhân ngơ nhìn ta ta nhìn ngơ, gương mặt xấu hổ, nói cho cùng, bọn hần còn không phải là vì tiền tài mới hờ nhau mà lên, tại lấy sinh ý lập nghiệp người nhà họ Ngô trước mặt, mấy trăm Nguyên Thạch, đơn giản đúng vậy cận bã, mà mình mấy người lại tranh nhau chen lấn đến mất mặt.

"Kỳ thực, nhưng thật ra là con mèo kia ăn vụng phía trước một cái khách sạn tất cả thượng đẳng hảo tửu, chộc giận chương quỹ, cũng cho chúng ta không có uống rượu, lúc này mới cùng đi bắt tiêu tặc này, một con mèo không có khả năng có thông minh như vậy, chỉ có thể nói, sau lưng nó nhất định có người sai sử, chúng ta chỉ là muốn tìm hiểu nguồn gốc, đào ra nó người sau lưng, cho nên đập vào công tử, xin hãy tha lỗi."

Lúc trước cái kia đầu tiên nhận ra Ngô Phàm gây còm Nam tử rất nhanh Họa Thủy Đông Dẫn, miễn trừ mình mấy người phiền phức, dựa vào giỏi tài ăn nói chậm rãi mà nói.

Ngô Phàm nghe lời của hần, nhìn lấy chúng nhân không điểm dứt đầu đáp lại, hai tám phổi giống như rời khỏi nước con cá, kịch liệt phập phồng.

Cũng mặc kệ Quý Thanh hai người, hất lên ống tay áo, thờ hỏn hển, phảng phất một đầu sắp bão nổi Đấu Bò, hần muốn tìm tới ban này ra về đạo mạo họ Tô Nam tử, hần muốn. . . Giết người!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Đại Bảo cách!

Nhìn lấy Ngô Phàm giận dưng dưng rời đi, hai nữ nhìn nhau, vội vàng đuổi theo, chúng nhân cũng là nắm chặt thời gian giải tán lập tức, ai cũng nhìn ra, cái kia công tử nhà họ Ngô giống như có điểm gì lạ, lúc này vẫn là dùng hướng hòng súng đựng.

"Gần nhất Ngô gia cửa hàng cách mình chỉ có bảy đầu đường phố, hần lừa mình, lại cầm bản gia Ngọc Diệp, muốn không bị phát hiện, liền muốn trước tiên đi đòi cái kia 10 ngàn Nguyên Thạch, tìm tới hần, nhất định phải trước tiên tìm tới hần." Ngô Phàm mắt đỏ, chạy như bay, Khai Huyết cánh viên mẫn hần gần như Tốc Biến cấp tốc hướng về gần nhất cửa hàng chạy đi.

Ngô Phàm đi vào thủy long đường, liếc mắt liền thấy được trên quầy tám kia trắng tóa sáng Ngọc Diệp, con mắt tối đen, kém chút ngã sắp xuống.

"Lừa đảo!"

"Phàm công tử, ngài hôm nay sao lại tới đây, đúng, vừa rồi có người cầm ngơ cái này trưng. . ."

Không đợi chương quỹ nói xong, Ngô Phàm một cái bước nhanh về phía trước, một phát bắt được cổ áo của hần, dọa đến chương quỹ không khỏi khẽ run rẩy.

"Nói, người đi đâu?"

"Cương, mới ra đi. . ."

Chương quỹ lời còn chưa nói hết, Ngô Phàm đã biến mất không thấy gì nữa, chui vào trong đám người.

Chuyện hôm nay, triệt để chộc giận hần.

Có thể bán đi Mao Cầu, Tô Lê cảm thấy rất là hưng phấn, nhất là vừa mới cảm vị kia Ngô Phàm thông quan Ngọc Diệp, vậy mà thật đòi một vạn khối Nguyên Thạch, dạng này tính đến, Mao Cầu mang cho tồn thất của mình miễn cưỡng có thể triệt tiêu.

Vừa mới chuyển qua một cái nhỏ cong, Tô Lê chỉ cảm thấy Nhất Trận Phong từ phía sau quét mà qua, Tô Lê thè cổ một cái, nhìn lấy phảng phất điện ảnh « Công Phu » bên trong Châu Tinh Trì cái kia cấp tốc chạy thân ảnh, hơi nghi hoặc một chút.

Quay đầu ở giữa, Tang Đại Bảo vẫn như cũ làm bộ đáng thương theo sau lưng, tuy nhiên cũng không quan hệ rồi, song hại ngoại trừ một cái, một cái khác đã rất dễ đối phó.

"Đem ngơ Tui Trữ Vật lấy ra." Tô Lê ngấm nhìn Tang Đại Bảo, vỗ nó bả vai, ra về bắt đắc dĩ lão thành nói.

"Ai ai!" Tang Đại Bảo cuống quýt từ bên hông cúi xuống Tui Trữ Vật, hai tay cung kính đưa cho Tô Lê, gương mặt cười làm lành.

Tô Lê đem hai Túi Trữ Vật vừa kê sát gần, mà hậu chiêu vạch một cái, một vòng hào quang ẩn hiện ở giữa, chính là một nhóm Nguyên Thạch từ đó chuyển nhượng đi qua.

"Đây là người vừa rồi nên được, mặt khác, ta còn nhiều tặng cùng người một số, hết thảy 10 ngàn, đủ lớn phát đi, đừng nói ta móc." Tô Lê có chút thịt đau đem Túi Trữ Vật đưa trả lại cho Tang Đại Bảo.

Trước đó không lâu tại Vạn Bảo Các giao dịch Linh Thảo đôi sáu vạn mai Nguyên Thạch, vừa rồi lại bán đi Mao Cầu hai vạn, tổng cộng 80 ngàn, chỉ là lập tức, mình trở thành Tiểu Tài Chủ, nhưng nếu là hai cái này tai họa còn đi theo bên cạnh mình, chỉ sợ sẽ là có lại nhiều Nguyên Thạch cũng không đủ bọn hán chà đạp, còn không bằng khoái đao trăm loạn ma, mọi người sớm một chút tách ra, các qua các.

Tang Đại Bảo nguyên bản tâm lý còn ôm một tia hi vọng nhìn lấy Tô Lê, mắt thấy hán phân tiền mình tài, bây giờ lại phải đuổi mình đi, hán thực tại bất minh trắng mình rồi cuộc đã làm sai điều gì, trước sau mình coi như có thể ăn, lại có thể ăn mất bao nhiêu, hai người một đường tới kinh lịch từng li từng tí khó cũng chỉ là một trận thoáng qua như mây khói sao?

Tang Đại Bảo kinh ngạc không đi đón cái kia Túi Trữ Vật, mà là cứ như vậy một mạch nhìn chăm chăm Tô Lê, đại nhiệt thiên, làm cho Tô Lê nhìn có chút sợ hãi.

"Thiếu gia người muốn đuổi ta đi, vền vền chỉ là bởi vì ta quá tham ăn rồi? Vậy cái này 10 ngàn Nguyên Thạch đặt ở người nơi này có thể đủ ta ăn?" Tang Đại Bảo thân sắc nghiêm nghị, chất vấn lên Tô Lê.

Tô Lê có chút ngạc nhiên, ở chung thời gian dài như vậy đến nay, hán còn lần thứ nhất trông thấy Tang Đại Bảo như thế một bộ bộ đáng nghiêm túc.

"Cái này. . ."

Kỳ thực ăn cũng không sợ, mấu chốt là sợ tại họa nha, mà lại tên này có gì đó quái lạ, tốc độ tu luyện thực sự quá nhanh, ẩn lý nói mình hán là đem hán giữ ở bên người cực kỳ quan sát một phen, thế nhưng là hán sợ chính là mình còn không chút Nghiên Cứu, liền bị hán cho hỏ chết, hướng hồ, như thế tốc độ tu luyện, một ngày nào đó, ân, hán là rất nhanh siêu việt mình, khi đó, với tư cách chủ nhân, liền rất lúng túng, đây coi như là mình một điểm tư tâm đang tác quái đi.

Tô Lê bị Tang Đại Bảo hỏi lên như vậy, đột nhiên có chút ngưng ngừng.

"Chúng ta Bất Tự tương khác,

Không thích hợp tại một khối, người vẫn là thay Tân Chủ đi, hướng hồ như thế một đại phần Nguyên Thạch, đầy đủ người Đại Phú Đại Quý đến nửa đời sau, làm gì đi theo ta một đường chịu khổ, thậm chí có mất mạng nguy hiểm." Tô Lê thở dài một hơi, đem Túi Trữ Vật hướng Tang Đại Bảo trước người đưa tiễn.

Tang Đại Bảo lắc đầu, trên mặt không thấy ngày xưa vẻ mặt vui cười, con mắt đỏ bừng, phải biết, từ khi trong nhà xảy ra chuyện về sau, một đường tới, hán đã sớm đem Tô Lê cho rằng thân nhân của mình, mà bây giờ, hán muốn bị buộc rời đi, rời đi thân nhân của mình, cô đơn đi lang thang, đổi lại ai đều khó mà tiếp nhận.

Thế nhưng là, nếu như là bởi vì chính mình nguyên nhân mà để thiếu gia không vui, vậy hán tình nguyện cứ thế biến mất tại trước mắt hán.

Tang Đại Bảo tâm lý khó chịu dị thường, hướng lui về phía sau mấy bước, hỏ hỏ đường phố nói, hán đột nhiên cảm thấy thật cô đơn, hán không oán thiếu gia, không oán bất luận kẻ nào, muốn hận, liền hận mình Vô Vi.

"Đại Bảo cảm giác cảm tạ thiếu gia ân cứu mạng, tái tạo chi ân, nếu có thể, Đại Bảo coi như kiếp sau làm trâu làm ngựa, cũng phải trả thiếu gia vĩnh thế ân tình, chỉ là hi nhìn tới lúc đó, thiếu gia cũng đừng đuổi ta đi."

Tang Đại Bảo vừa lộ nụ cười, hướng về Tô Lê như vậy cúi đầu, cũng không có nhận cái kia Túi Trữ Vật, mà là thoải mái quay người, cứ vậy rời đi, trời đất bao la, hán không biết có thể đi nơi nào chỗ nào mới là hán đất dung thân nha.

Nhìn cùng với chính mình hy vọng đã lâu Tang Đại Bảo rời đi, Tô Lê không có bất kỳ cái gì vui vẻ, thậm chí tại vừa rồi, không nhận được muốn đi gọi ở hán, hán đột nhiên cảm thấy mình thật là tàn nhẫn, Lãnh Huyết, cơ khổ không nơi nương tựa, lại không có tiền tài bằng thân, cái này gọi hán làm sao đi sinh hoạt.

Nhìn lấy cái kia cô đơn bóng lưng, Tô Lê mấy lần há miệng muốn gọi lại, làm thế nào cũng trương không được miệng.

"Thật không lưu hán?" Đúng lúc này, sau lưng truyền đến một nam tử thanh âm, Tô Lê cũng là cả kinh, thông suốt quay người, lúc này mới phát hiện ở phía trước chính mình, là một nam tử trung niên mang theo một nam một nữ hai tên thiếu niên, nữ tử ngược lại là dị thường mỹ lệ, không thể so với cái kia Quý Thanh kém bao nhiêu, chỉ là nhìn cùng với chính mình đầy mắt chán ghét, về phần thiếu niên kia, ngược lại là rất kỳ quái nhìn mình chăm chăm.

Tô Lê không có làm đề ý tới, tại Thương Đô, vốn là làm nhiều sự tình, ít nói chuyện, mặt khác, tâm tình của hán không tên không tốt, thậm chí có chút khó chịu, đối với Người xa lạ, hán không muốn đi đề ý tới.

Thấy Tô Lê muốn đi, thiếu niên kia cùng thiếu nữ cấp tốc ngăn tại nó phía trước, Tô Lê ngẩng đầu lên, nhìn lấy ưỡn ngực mút cán ở phía trước nữ tử, nhũ nhũ mảy.

"Ăn cướp?"

"Ăn cướp? Trò cười, người xem chúng ta giống như là người thiếu tiền sao?" Nữ tử kia phảng phất nghe được trên đời này lạnh nhất trò cười, không khỏi có chút chế nhạo nói.

"Tác Dương, Hàn Hương hai người không được vô lễ, còn không lui xuống, quên giới thiệu, tại hạ Cổ Dương, quên về Thư Viện đạo sư, hai vị này là Tác Dương Minh cùng Hương Hàn Hương, đều là Thư Viện Học Sinh, cũng coi như là đệ tử của ta đi." Tên là Cổ Dương nam tử trung niên ấm và giải thích nói.

Tô Lê nghe xong, không khỏi giật nảy cả mình, lúc này mới trịnh trọng nhìn về phía ba người, một lần nữa bắt đầu đánh giá.

Quên về Thư Viện hẳn có thể nào không hiểu rõ, đây chính là cao cao tại thượng tứ đại đến trường viện nha, nghe nói Kỳ Quyền thế, liên đới lấy Thương Đồ thất đại thế gia đều không trêu chọc tồn tại, thậm chí rất nhiều người đều tan hết tiền tài muốn đi vào trong đó, mà cái này quên về Thư Viện càng là áp đảo cái khác ba Đại Học Viện phía trên siêu cấp học viện, trong đó cường giả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Tác Dương Minh, Hương Hàn Hương, nếu như không có đoán sai, hai vị này hẳn là Thất Đại tân tấn Thế Gia Tác Dương, Hương gia quý công tử tiểu thư đi, trách không được một bộ vênh vào tự đắc đáng về.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cổ Dương

Tứ đại đến trường viện, vền vền Thương Đồ liền chiếm hữu một nhà, chính là cái kia quên về Thư Viện, chỉ là không nghĩ tới, vậy mà liền như thế để cho mình cho đụng phải, chỉ là không biết bọn hắn ngăn lại mình có chuyện gì.

"Ngược lại là ta đường đột, chỉ là ta cùng ba vị chưa từng gặp mặt, không biết các người bên đường cứ như vậy ngăn lại ta, có chuyện gì không?" Tô Lê nhìn thoáng qua phi thường náo nhiệt đường phố nói, thực sự nhớ không nổi lúc nào cùng bọn hắn có dính dấp, một phương diện khác cũng coi là một loại cảnh cáo, đây chính là ban ngày ban mặt, coi như người là bốn Đại Thư Viện, cũng không có thể như thế trắng trợn người tới bắt đi.

"Đúng rồi, cái kia Đại Hoàng mèo hẳn là là của người chứ." Cổ Dương đột nhiên hí hóp mắt nhìn về phía Tô Lê.

Tô Lê tâm lý một lộp bộp, nhưng sắc mặt ngược lại là không có cái gì biến hoá quá lớn.

"Cái gì Đại Hoàng mèo, chưa nghe nói qua, nếu như không có chuyện khác, ta còn vội vàng, liền không khai hô ba vị." Tô Lê không biết nơi đó lộ sơ hở, chẳng lẽ là Mao Cầu đặc tội bọn hắn, bây giờ người ta tìm tới cửa, không đường như thế nào cũng không thể liên lụy trong đó, ai ngờ bọn hắn mất đi thứ gì trọng yếu, mình nhưng không thường nói, hướng hồ, Mao Cầu đã đổi chủ, cho dù có cái gì, cũng không liên quan đến mình.

"Chờ một chút!" Thấy Tô Lê quay đầu bước đi, Cổ Dương một cái dậm chân, trong nháy mắt xuất hiện ở tại trước mặt.

Một vị tướng mạo có phần nho nhã sinh, một đôi tuấn tú Thiếu Nam Thiếu Nữ cứ như vậy hiện lên xếp theo hình tam giác đem một tên thiếu niên vây quanh trong đó, quái dị tình hình gây một trận ghê mắt.

Không hề nghi ngờ, tên là Cổ Dương đạo sư là ít nhất là một tên Linh Nguyên Cảnh, mà trước mặt tuổi tác không lớn Tác Dương Minh cùng Hương Hàn Hương, có vẻ như cũng là sắp đột phá Linh Nguyên cấp độ, vô luận là ai xuất thủ, chính mình cũng chiếm không được nửa điểm chỗ tốt, huống chi còn là ba người liên thủ.

Tô Lê Cước Bộ hơi lui lại, đáng chết Mao Cầu không tên để cho mình dính vào cái này nhân quả, nó đến cùng đã làm gì thiên hạ đều căm ghét sự tình, chuyện này nhất định phải cực kỳ hóa giải, một đến chính mình đánh không lại, lại chạy không khỏi, thứ hai, nơi này chính là Thương Đồ, là quên về Thư Viện địa bàn, ai dám tại Động Thổ trên đầu Thái Tuế, chọc giận bọn hắn, chỉ sợ mình sẽ chết không có chỗ chôn.

Nghĩ đến đây, Tô Lê giấu giếm tay trái lặng yên buông xuống, hẳn đang chuẩn bị một kích không được, liền thi Triển sư phụ giao cho mình « Bộ Bộ Sinh Liên » cấp tốc bỏ chạy, nhưng nào từ thật nhanh chuyển động, vẫn cảm thấy như thế, mình cơ hội chạy trốn vẫn là rất xa vời, đành phải từ bỏ.

"Các người đến cùng muốn làm gì? Khó tứ đại đến trường viện đều là như vậy lấy mạnh hiếp yếu, hùng hổ dọa người hay sao?" Tô Lê giả bộ phần nộ, giãn mở to mắt nhìn về phía Cổ Dương.

"Ai cường thế bức người, chúng ta chỉ là hỏi người một chút việc mà thôi, cái kia Đại Hoàng mèo đến cùng phải hay không người, người phải biết, chuyện

này nếu như xử lý không tốt, rất có thể sẽ cho bình tĩnh Thương Đô mang đến một tràng tai nạn, chúng ta chỉ muốn chứng thực nó chân thực mà thôi, người lại vì sao không dám chính diện trả lời chúng ta?" Hường Hàn Hương nhìn lấy cái này cùng mình tuổi tác không chênh lệch nhiều thiếu niên hai tay chống nạnh, có chút không vui nói.

"Đúng nha, Huỳnh Đài cũng chớ quá quá tức giận, phải có hàm dưỡng, người nhìn ta liền không quá sẽ nổi giận, nói thật với người đi, con mèo kia hình như là một đầu tam giai viên mãn Đại Yêu, tam giai nha, đây chính là có thể so với nhân loại Linh Huyền Cảnh nha, như thế một đầu Đại Yêu im ắng xuất hiện tại Thương Đô, nếu như một khi phát sinh rối loạn, nó kết quả có thể nghĩ."

Tác Dương Minh thấy tất cả mọi người bình tĩnh trở lại, cũng mặc kệ Hường Hàn Hương miết miệng, nhìn thoáng qua không có phản đối Cổ Dương, về mặt ôn hoà nói.

Tam giai? Làm sao có thể, Mao Cầu lại thể nào không thể tưởng tượng nổi, cũng không thể nào là đầu yêu thú cấp ba, nếu thật là, mình ba người sớm liền thành nó no bụng chi vật, hôm nay đã sớm hóa thành phân bón bốn tằm bỏ Lâm Mộc.

Huống chi, tại Huyết Linh phong nhật được Mao Cầu, đây chính là lẽ loi tro rơi một cái son động, rất rõ ràng là bị cha mẹ vứt bỏ, chưa ăn qua thịt heo khó chưa thấy qua heo chạy nhà, tam giai? Có dạng này tam giai Đại Yêu, mình cũng không phải chưa từng nghe qua đầu kia yêu thú cấp ba tiếng gào thét, so với Mao Cầu kệt kệt kệt kệt, không, hiện tại mèo kêu kém xa.

Xem ra bọn hần hần không phải là bởi vì Mao Cầu trộm cái gì vật quý trọng mà tìm tới cửa, như vậy nói cách khác, mình cũng không có cái gì nhược điểm rơi trên tay bọn họ,

Vậy mình sợ hãi cái gì, hần không tin vô duyên vô cớ bọn hần đuổi tại trên đường cái đối tự mình động thủ, không nhìn Thương Đô quy tắc.

Nghĩ thông suốt ngọn nguồn, Tô Lê sống lưng cũng đứng thẳng lên, khí cũng thuận, vừa rồi chột dạ trong nháy mắt bị tự tin thay thế.

Nghe nó cái kia Tác Dương Minh, bọn hần cũng không có hoàn toàn chắc chắn khẳng định Mao Cầu cùng ta có liên quan, cũng chỉ là hoài nghi, cứ như vậy gọi tốt làm.

Tô Lê ngẩng đầu lên, vội ho một tiếng.

"Cổ Dương đạo sư đứng không, ta có thể hỏi người cái vấn đề sao?"

Cổ Dương ba người chính nghi hoặc mới vừa rồi còn như muốn bạo tẩu thiếu niên khí thế trên người làm sao đột nhiên liền đến một cái một trăm tám mươi độ chuyển biến, đây là uống lộn thuốc vẫn là sao thế.

Trên thực tế, đúng như là Tô Lê suy đoán, bọn hần cũng chỉ là tại khách sạn vội vàng gặp mặt một lần cái kia Đại Hoàng mèo, nó Tốc Độ Chi Khoái, ngay cả Cổ Dương đều không có thể đuổi kịp, sở dĩ hoài nghi quan hệ giữa hai cái, là bởi vì cái kia vàng mèo sau khi xuất hiện, Tô Lê sắc mặt đã từng có một tia khó coi, tuy nhiên rất nhanh trấn định lại, nhưng vẫn là bị giới về nhìn mặt mà nói chuyện Cổ Dương phát giác.

Mặt khác, cái kia hư hư thực thực tam giai Đại Yêu đào tẩu về sau, nó lưu lại khí tức đúng lúc là Tô Lê phương hướng, càng là tại mới vừa rồi bị người tận mắt nhìn thấy hần đem cái kia Đại Hoàng mèo bán cho Ngô gia tiểu tử kia, chỉ là chậm một bước, lại bị cái kia vàng mèo chạy thoát.

"Có vấn đề gì có thể hỏi?" Nhìn thấy Tô Lê hỏi thăm, Cổ Dương nói.

Đối phương như vậy dứt khoát, Tô Lê cũng không có ý định bày cái gì quá mức, trực tiếp cắt vào chủ đề.

"Xin hỏi Cổ Dương đạo sư bây giờ tu vi gì bước?"

"Linh Nguyên hậu kỳ." Cổ Dương chần chờ một chút, liếc mắt nhìn chăm chăm Tô Lê, vẫn là lựa chọn trả lời, chỉ là như vậy có dìm người tư ẩn hành vi nhắm trúng cái kia Hường Hàn Hương có chút không cao hứng.

"Yêu thú cấp ba? Cái kia hần là là siêu việt tu vi của người rất đa tài đúng nha, không biết người là thể nào phát hiện cái kia vàng mèo là một đầu tam giai Đại Yêu?" Tô Lê tiếp tục hỏi.

"Cái này, tuy chỉ là nhìn liếc qua một chút, nhưng nó khí tức trên thân ta vậy mà may mắn nhìn không thấu, mà lại tốc độ của nó nó nhanh, ta vậy mà đuổi không kịp. . ."

"Vậy thì chỉ là hoài nghi đi." Tô Lê rốt cục phát hiện đột phá khẩu, nhin không được xen vào nói.

"Xem như thế đi." Cổ Dương thân nhiên trả lời nói.

Tô Lê hỏi thăm, Cổ Dương trả lời, để Tác Dương Minh cùng Hường Hàn Hương cũng có chút không được tự nhiên, bọn hần đột nhiên cảm thấy, tựa như là mình một nhóm có chút cường thế, bởi vì làm một cái có lẽ có hoài nghi, sinh sinh đem người chặn ở chỗ này, cái này Cổ Dương đạo sư làm việc làm sao vẫn là như vậy hồ đồ, bọn hần còn tưởng rằng là thật một đầu tam giai Đại Yêu hóa hình đến Thương Đô nữa nha.

Đối với Cổ Dương chăm chú trả lời, cũng làm cho Tô Lê có chút khâm phục, nhìn ra, hần không có chút nào làm ra vẻ, cũng không có cái gì xấu hổ, chỉ là thực sự cầu thị mà thôi.

Nguyên bản bị áp chế nổi giận trong bụng cũng tại lúc này đập tắt lấy, nhìn ra, hết thấy cũng chỉ là một cái hiểu lầm mà thôi, mình cũng không thể đúng lý không tha người đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Chó ngáp phải ruồi

"Có rất nhiều Sùng Thú đều có thiên phú của mình dị bẩm, người nhìn không ra khí tức của nó, rất có thể là bị bản thân nó che giấu, đối với người đuổi không kịp nó, điểm ấy ta ngược lại thật ra không thêm tốt phán đoán, nhưng ta biết, trên phiên đại lục này, ngàn vạn sự vật, ta chỗ nhận biết, cũng chỉ có như thế một vòng tròn, mà vòng tròn phía ngoài, nó chỗ bao dung, là ta muốn dùng một đời đi học tập."

Tô Lê vừa nói vừa tại hư không vẽ lên một cái Bóng Bàn kích cỡ tương đương vòng tròn, vừa chỉ chỉ vòng bên ngoài, gương mặt nghiêm túc, sự tình nói đến nước này, gần như trần trụi cho thấy không phải người nhìn không thấu Mao Cầu chân thực, mà là người nhân giới có hạn.

Cổ Dương lại là không có nghe được lời kế tiếp, mà là kinh ngạc nhìn Tô Lê tại hư không vẽ cái kia một vòng tròn, run rẩy thân thể, hai mắt sáng lên, mang theo một tia minh ngộ, càng có phảng phất bị ẩn tàng thật lâu một cỗ... Chấp nhất.

"Thì ra là thế, ta hiểu được, minh bạch, họa địa vi lao nha, nghĩ không ra ta ngược lại thật ra bị mình vẽ lồng giam cho cầm giữ, Ha-Ha, đột phá có hi vọng, đột phá có hi vọng nha, thật là một câu bưng tình người trong mộng nha, Tiểu Hữu, người nói đúng, là ta quá mức ngu dốt, thụ giáo, xin hỏi Tiểu Hữu tục danh?"

Cổ Dương đầy mặt hồng quang, trên thân càng có một cỗ cực kỳ mệnh mông khí tức, tựa hồ sắp vỡ đê đập lớn, để cho người ta động dung, càng làm cho chung quanh nhiều người theo bản năng tránh ra, chờ thấy đến cái kia độc thuộc về học viện tiêu chí lúc, vội vàng thối lui.

"Tô, Tô Lê, " cảm thụ được cái kia cỗ gần như hít thở không thông khí tức, Tô Lê vô ý thức trả lời nói.

"Tên rất hay, tựa như bình minh tức thức tỉnh, đó là cáo phá hắc ám một cái chớp mắt, gặp lại chính là hữu duyên, người lại giúp ta đột phá công cùm xiềng xích, minh bạch ta chỗ Tu Luyện Chi Pháp giam cầm, nếu không, ta chỉ ít còn cần ba năm mới hiểu được thôi."

Đây là quên về Thư Viện nhập học lệnh, người nếu như muốn trở thành quên về Thư Viện Học Sinh, nhưng chấp này lệnh bài tới tìm ta, không nói trước, ta đã đợi không kịp, đa tạ Tiểu Hữu." Cổ Dương nói xong, phảng phất từ cách không nhiếp vật đi ra một cái lệnh bài đưa cho Tô Lê, tại hai người còn muốn nói lời gì lúc, tay trái tay phải các nhấc lên, hóa thành một đám khói mây biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này, đây rốt cuộc tính là chuyện gì xảy ra?"

"Miêu Ô —— "

"Cứu mạng nha —— "

"Thương Thiên a, Đại Địa a, đến cùng là vì cái gì?" Cảm thụ được trên đầu trầm xuống, Tô Lê đầy mắt nước mắt.

Bảo Bảo tâm lý khổ nha!

Lần này Mao Cầu trực tiếp đánh cường lực nhựa cây, Tô Lê tại rút ra mình mấy lọn tóc về sau, đau mặt Ma Quỷ, trực tiếp tước vũ khí đầu hàng, từ bỏ chống cự.

Cứ như vậy đi, lúc nào đem mình chơi chết rồi, thế giới liền an tĩnh.

Thu cái này không hiểu thấu nhập học lệnh, Tô Lê thở dài một hơi, Đại Họa Hại đều trở về, cũng không kém một cái kia.

Bước nhanh đi qua hồi hải đám người, lại sớm đã không thấy Tang Đại Bảo thân ảnh, xem ra hẳn là thật thương tâm.

Muốn cho vừa mới lặn trốn về đến Mao Cầu chia ra đi tìm Tang Đại Bảo, Mao Cầu chết sống bất động, chỉ là duỗi ra cái kia thịt đồ đồ móng vuốt nhỏ nhất phương, Tô Lê hàm răng hận trực dương dương, hướng trên tay trực tiếp phun một bãi nước miếng, sau đó tại Mao Cầu trợn mắt hốc mồm hạ 'Ba' một tiếng dán vào.

"Chi —— "

"A ~~~ "

Đáng chết Mao Cầu nhất định là đang trả thù mình, Tô Lê không tin Tang Đại Bảo có thể đi nhanh như vậy, ngày đầu đã triệt để đen lại, mà mình cũng không biết nói tới đến nơi nào.

Nguyệt Minh Tinh Hi, bóng cây trùng trùng điệp điệp, mấy con chim đêm tuyệt lấy, ục ục xẹt qua ngọn cây không thấy bóng dáng.

Mượn nhờ bóng đêm, Tô Lê miễn cưỡng nhưng nhìn thấy phía trước bóng cây bên trong, có vẻ như có một tòa lớn không thấy bên cạnh Cự Sơn, mà chính hắn, thì giống như ngưỡng vọng cự nhân tiểu hải tử.

"Đây là nơi nào? Thương đến lúc nào rồi có như thế một ngọn núi, trước kia làm sao chưa nghe nói qua?" Một cổ gió lạnh thổi đến, Tô Lê không tự chủ được rụt cổ một cái, cảm thụ được chung quanh cái kia cổ Âm U, hắn dứt khoát quyết định trước tiên phản hồi đi.

Nhưng lại tại quay người thời khắc, lòng bàn chân nhất động, lại là đụng phải thứ gì, xoay người cảm lấy, Thân Thể đột nhiên cứng đờ,

Sau đó thông suốt quay người.

Cầm trong tay của hắn lại là một cái đã phá không thể lại phá Túi Trữ Vật, trên đó lưu lại khí tức chính là Tang Đại Bảo.

"Làm sao có thể? Sẽ không, sẽ không." Tàn phá trên Túi Trữ Vật, lò mờ có lưu vết máu, hắn không biết Tang Đại Bảo gặp cái gì, hắn chỉ biết nói, hiện tại Tang Đại Bảo rất nguy hiểm, nhưng mình lại là không biết đi cái nào đi tìm.

Đều do hắn đuổi đi Đại Bảo, giờ khắc này tâm tình tràn đầy áy náy cùng ảo não.

Bước nhanh đi về phía trước, quả nhiên, dưới bóng đêm, phía trước một mảnh hỗn độn, ba người ôm hết Cự Mộc bị chặn ngang bề gãy, nơi xa ảm ảm xước xước càng là vô cùng thê thảm, nhìn Tô Lê một trận hoảng sợ, tâm lý không ngừng cầu nguyện Tang Đại Bảo không có việc gì, nếu quả như thật chuyện gì xảy ra, hắn đem áy náy cả một đời.

Mà giờ khắc này Mao Cầu con mắt cũng nổi lên Lục Mang, thần sắc có chút trịnh trọng.

Không lo được sợ hãi, Tô Lê vội vàng thuận dấu vết hướng phía trước tìm tòi mà đi, hắn thề, nếu như an toàn tìm tới Tang Đại Bảo, để hắn hổ cả đời mình cũng không sao.

Huyết Linh phong một màn không ngừng quanh quẩn tại mình não hải, từ quen biết đến gần, nói thật, hắn sớm đã xem mình vì thân nhân, nhưng mình lại làm cái gì.

Hắn chưa từng hướng như bây giờ lo lắng hối hận, chỉ hy vọng sau một khắc Tang Đại Bảo có thể an an toàn toàn xuất hiện ở trước mặt mình, nhưng càng lo lắng, não hải lại là không ngừng xuất hiện Tang Đại Bảo máu me đầy mặt dấu vết ngã trong vũng máu, dùng sức lắc đầu, Tô Lê đem « Bộ Bộ Sinh Liên » vận chuyển tới tốc độ nhanh nhất.

Sau nửa canh giờ, nguyên bản một đường ngã trái ngã phải cây cối dần dần khôi phục bình thường, trái phải xuất nhập, không biết Tang Đại Bảo đi phương nào.

Tô Lê đang chuẩn bị để Mao Cầu nghe, đột nhiên, một cổ nguy cơ vô hình xuất hiện ở trong lòng, để hắn rung mình, liền muốn lui lại, Thân Thể lại là cứng đờ, sau đó một cổ Hấp Lực bỗng nhiên từ phía trước bạo phát mà đến, không còn kịp suy tư nữa gào thét, chỉ cảm thấy một cổ gợn sóng tự thân thể lưu chuyển tới.

Tô Lê chỉ cảm thấy một trận hoa mắt vầng đầu, nếu như không có đoán sai, mình hắn là vô ý xui xẻo bước vào nào đó loại cấm đoán trùng.

Đợi cho có một loại cước đạp thực địa cảm giác về sau, Tô Lê trong nháy mắt tỉnh táo lại, sau đó toàn thân khí huyết trong nháy mắt bạo phát đi ra, đề phòng đại lượng lên bốn phía tới.

Nơi này, lại là một mảnh lửa Nham Tương Thế Giới, bốn phía không ngừng có bọt khí nổ bẻ ra đến, cuộn cuộn sóng nhiệt truyền đến, để Tô Lê cực kỳ không thoải mái.

"Quả nhiên là Cấm Chế, cái này cần có bao nhiêu không may nha, chỉ hy vọng hắn là sát cục?" Đối với cái gọi là Cấm Chế, Tô Lê vẫn là có hiểu biết, hoặc là một số vĩ sáng tạo đại nhân vật tiện tay dùng thiên địa nguyên khí bố trí, hoặc là đứng vậy dùng các loại ẩn chứa một tia Thiên Địa nhiên liệu Nguyên Thạch cộng thêm một số kíp nổ bố trí khôn cục.

Nhìn trước mắt Hỏa Thế Giới, Tô Lê nhú nhú mày, nhưng nháy mắt sau đó, hắn đột nhiên toàn thân khẽ giật mình, sau đó đầy mắt đỏ bừng, trên mặt treo đầy không thể tin.

Tại cách hắn phía trước không đến trăm mét chỗ, một vết máu khắp người trung niên người đàn ông hấp hối nằm trên mặt đất, một đôi vô thần mắt lẳng lẳng nhìn Tô Lê, trong mắt tràn đầy mê vờng.

Mà tại chung quanh hắn, lít nha lít nhít vây quanh lớn chừng bàn tay màu đen Quái Ngư, chính ngọ nguyệt sắc bén hàm răng ở trên người hắn cắn xé, từng mảnh từng mảnh, giọt giọt, tựa như từng thanh từng thanh lưỡi đao sắc bén tại khoét lấy Tô Lê trái tim.

"Không —— "

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Lại là người

Tô Lê lại cũng không lo được cái gì, đồ lên hai mắt gào thét một bước hướng phía trước đập đi.

Hồ!

Cự đại dung nham hóa trụ bỗng nhiên nhào tới, kèm chút đem Tô Lê lỏng mảy cho nướng cháy, Tô Lê lúc này mới phát hiện, tại cách hần cùng Tang Đại Bảo giữa hai bên, chỉ có một đầu gần như đứt gãy 'Qua sông thạch', lung la lung lay, trong đó mấy khối khi thì bị chìm ngập, khi thì lại lộ ra đến, mà mỗi lần dung nham cọ rửa, cái kia mấy khối như ẩn như hiện thạch đầu đều tại giám sát.

Cảm thụ được cái kia cổ đáng sợ nhiệt độ, Tô Lê cắn răng nhìn lấy dưới nham tương phương, một khi chân đạp bất ổn, hạ xuống, trong khoảnh khắc sẽ ngay cả bụi đều không thừa nổi.

Gần trong gang tấc, lại giống như sinh tử hai bên bờ, xa xa Tang Đại Bảo hai mắt lần nữa nhìn nhìn sang, bờ môi chớp ày, mặc dù nghe không được lời nói, nhưng nhìn nó Thần Ngự, tựa hồ là "Cứu ta!"

Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm, bình phục một chút kịch liệt đập trùng lồng ngực, sau đó thận trọng đuổi ra chân.

Xoẹt xẹt!

Chỉ là trong nháy mắt, một cổ ngọn lửa liền đột nhiên nhảy lên trên, kèm chút đem giày của hần cho thiêu hủy.

Xa xa Tang Đại Bảo thân ảnh ần ần xước xước, Tô Lê thở dài một hơi, sau đó hai tay đặt ở bên miệng, làm một cái Loa hình.

"Đại Bảo nha, tha thứ thiếu gia bắt lực nha, người cũng nhìn thấy, cái này nhiệt độ quá cao, thiếu gia sợ chết người cũng không phải không biết, người yên tâm đi thôi, ta sẽ cho người đốt rất nhiều Tiền giấy, đến xuống mặt cười nhiều mấy phòng vợ, nhiều sinh con non, cũng không uống công người ta quen biết một trận!"

Lớn tiếng hô xong, Tô Lê cảm giác Cổ Họng khô khốc một hồi nứt, tựa hồ là hút vào bụi mù, vội vàng ho khan hai tiếng.

Hỏa diễm đối diện 'Tang Đại Bảo' tựa hồ bị Tô Lê lời kẻ tiếp cho sợ ngây người, tràn đầy không thể tin, nguyên bản đồ dẫn hai mắt càng có một tia. . . Xem thường!

Nhìn lấy Tang Đại Bảo đáng vẻ, Tô Lê lấy tay xoa xoa mắt, sau đó phát phát tay, thân thể nặng nề lui về sau đi.

Nhưng đột nhiên phịch một tiếng, dưới chân dưới mặt đá phương nguyên bản bình tĩnh nham tương hồ nước bên trong, ầm vang vang lên một tiếng vang trầm, vô số nóng rực dung nham trong nháy mắt này, đột nhiên mãnh liệt bắn.

Tại Mạn Thiên Dung Nham phiêu tán rơi rụng ở giữa, một đầu hình thể to lớn thân bí sinh vật, đột nhiên từ trong nham tương bạo xông mà lên, nương theo lấy rít lên một tiếng tê mình thanh, như thêm điện đối với Tô Lê cái ót cần xé mà đi.

Tô Lê giật mình, Thân Thể bỗng nhiên khúc cuộn thành cong, sau này một bên thân, một xoẹt tiếng vang, Tô Lê quần áo, dán thật chặt da thịt mặt ngoài, Thân Thể căng cứng, chọt giống như một tên rơi cung chi, Tốc Độ đột nhiên tăng vọt.

Mượn nhờ « Bộ Bộ Sinh Liên » bạo phát lực, Tô Lê khi thì Hướng Tả, khi thì phía bên phải, nhìn như lung tung đập vào, nhưng mỗi một lần bước ra, không gian đều một sinh ra một loại nhẹ vang lên.

Ngẩn ngui trong nháy mắt, bước thứ mười ba rơi xuống, cảnh sắc trước mắt đột nhiên biến đổi, Tô Lê thân thể hơi nghiêng, Cước Bộ vội vàng co vào, kèm chút trực tiếp đụng trên tàng cây.

"Hừ, người làm sao lại hèn hạ như vậy vô sỉ, người vị kia người hầu thật là mắt bị mù, làm sao lại đi theo người?" Tô Lê vừa mới xông ra cảm đoán, sau lưng liền truyền đến một có chút tức giận tiếng hừ lạnh.

Tô Lê tựa hồ không có quá nhiều kinh ngạc, mà là vỗ vỗ trên thân không tồn tại thở, chậm rãi xoay người lại, hơi có chút bất đắc dĩ nhìn lấy trên cây cái kia có chút tịnh lệ thiếu nữ.

"Há, nguyên lai là Hường gia tiểu thư, chúng ta thật là hữu duyên nha, buổi chiều mới vừa ở trên đường cái bị người ăn cướp, bây giờ lại gặp được, thật là quá hợp ý."

Người xem một chút hiện tại thời gian cũng không sớm, Nguyệt Hắc Phong Cao, chúng ta lại cô nam quả nữ, truyền đi có hại danh dự của ta, không có việc gì ta liền đi trước, lần sau gặp lại!" Tô Lê từ lúc trước bình tĩnh đại ngộ, đến quen thuộc, lại đến sau cùng áy náy quay người, giống như nôn Bò Đào giống như, một mạch mà thành, không có cho Hường Hàn Hương nửa phần xen vào thời gian, tiêu sái quay người, liền muốn ly khai.

Hường Hàn Hương kinh ngạc nhìn Tô Lê, làm sao cũng không nghĩ tới, trên đời còn có như thế một cái bất nhân bất nghĩa, mặt mũi tràn đầy cần ăn đòn người tồn tại.

Buổi chiều đuổi đi mình người hầu, mà bây giờ chạy đến ta quên về Thư Viện hậu sơn khảo hạch ngoại lai Đệ Tử tâm thần trong cảm chế, đứng tốt chính mình tới nay trực ban,

Thông qua tâm cảnh nhìn thấy màn này.

Quên về Thư Viện nhập môn cũng không phải như vậy cho dễ tốt tiến, ngoại trừ bản thân thiên phú dị bẩm bên ngoài, còn cần Thư Viện Hạng cân nặng đạo sư khảo hạch tán thành, mới vừa có một tia cơ hội tiến vào.

Thiên Đạo Thủ Cầm, Thư Viện cũng là sống, quy củ cũng là có thể biến động, một chút thiên phú không tốt, bản thân lại không có người tiếp dẫn ngoại nhân, lại muốn ghi danh Thư Viện, tâm tính rất trọng yếu, cái này mới có Thư Viện tại hậu sơn thiết trí cảm đoán khảo sát bản tính của bọn hắn cùng tâm thần đến kiên định.

Mỗi một cái bước vào cảm đoán người, tất cả những gì chứng kiến đều là nội tâm của hắn cực kỳ khát vọng, hoặc là tiềm thức nghĩ tới, nàng không nghĩ tới trước mắt vô lý vậy mà hi vọng nhìn thấy chính là mình vừa mới đuổi đi người hầu thâm bộ đáng, cùng sau cùng lời nói.

Bất nhân, bất nghĩa, bỉ ổi vô sỉ, Hường Hàn Hương trước tiên liền cho Tô Lê hạ nhất toàn diện khảo hạch cho điểm, rất rõ ràng, vừa rồi Cầm Chế khảo hạch hắn chưa từng có quan.

Hiện tại lại nhìn lấy Tô Lê cần ăn đòn thần sắc, cái này khiến nàng rốt cuộc nhẫn không thể nhẫn, tới nay không đánh người, nàng xác định vững chắc ngủ không yên, không riêng gì tới nay, chưa tới một cái tháng nàng có lẽ đều sẽ bởi vì chuyện này canh cánh trong lòng, giải quyết phương pháp tốt nhất đúng vậy ——

Hường Hàn Hương đột nhiên đứng lên, thuộc về Khai Huyết Đại Viên Mãn khí tức ầm vang bạo phát, tay phải ở giữa, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một thanh Từ Sắc Tú kiếm.

"Muốn có thể đi, ăn trước ta một kiếm!"

Kỳ thực Tô Lê khi tiến vào cảm đoán về sau, lần đầu tiên nhìn thấy Tang Đại Bảo thăm trạng là thật phần nộ, liên tục thăm dò muốn vượt qua bờ bên kia, nhưng lại tại mình sắp bạo tẩu biên giới lúc, trên đỉnh đầu Mao Cầu lại meo kêu nhỏ một tiếng.

Một tiếng này Ngoại Giới có lẽ cảm giác không thấy, nhưng tại Tô Lê nơi đó, Khước Uyển như một đạo sấm sét ầm vang ở giữa vang vọng tâm cảnh, một khắc này, toàn thân hắn khẽ run rẩy, trước mắt tựa như sáng sớm mở vụ dưới ánh triều dương chậm rãi tiêu tán.

Trước mắt cái kia có Tang Đại Bảo Ảnh Tử, thậm chí ngay cả cái gọi là dung nham cũng dần dần bị cô đại thay thế, hắn trước tiên ánh mắt liền vô tình hay cố ý khóa ổn định ở trên cây đạo thân ảnh kia, lặng yên sờ lên Mao Cầu, giống như cảm kích.

Ngẩn ngừ khoảnh khắc, hắn liền minh bạch hết thảy, nếu như không phải Mao Cầu cái này xuất kỳ bất ý một tiếng kêu nhỏ, mình có lẽ thật giống Chích Hâu Tử bị người vây xem.

Một khắc này hắn có chút phần nộ, tức giận không phải là bị xem như khi đùa nghịch, mà là đối phương không nên cầm Tang Đại Bảo làm mỗi câu dẫn mình thượng tuyến, hắn là thật sự đang lo lắng Đại Bảo an toàn, mà không phải bởi một cái dễ không không biết mỗi người người lãng phí thời gian ở chỗ này chơi đùa.

Đợi cho thấy rõ trên cây bóng người, hắn lại có chút bất đắc dĩ, Hường Hàn Hương, Thương Đồ Thương gia thiên chi kiêu tử, vẫn là tứ đại bên trên học viện Học Sinh, hắn không tin trước mắt sẽ chỉ có một mình nàng, cho nên, vì phiên toái không cần thiết, mình đành phải cười theo lấy lui làm tiến, rồi khỏi nơi này trước, dù sao vừa rồi cảm đoán bên trong thấy loại loại, Tô Lê thật lo lắng tại trong hiện thực phát sinh.

Người ta có hậu đài có, mà lại thực lực càng là xen vào Linh Nguyên Cảnh, mình như thế một cái ba không nhân viên, tận lực có thể nhìn được thì nhìn, hưởng hồ, Đại Bảo an toàn nhất dưới đệ nhất sự việc cần giải quyết, chờ về sau thực lực cường đại, cho dù tốt tốt điều giáo tiểu nương bì này, quân tử báo thù, mười năm không muộn.

Ai nghĩ tới bà cô này nhóm còn không dứt, tại Thương Đồ trên đường cái vô duyên nhìn chính mình không vừa mắt, hoành cái mũi mắt dọc, bây giờ lại là Thiết Kế rơi vào đùa bỡn mình, tốt a, cái này đều nhìn, ai bảo nàng lợi hại đâu, không thể trâu vào còn không trốn thoát sao?

Chính mình cũng đã dạng này, nằng còn không buông tha, thật là đi ra ngoài quên nhìn Hoàng Lịch, hai người Bát Tự cứ như vậy xông sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: 1 bàn tay

Cảm thụ được sau lưng lệ khí, Tô Lê nổi giận, người bùn còn có ba phần thổ, con thổ gấp còn cắn người đầu, một đại nam nhân bị một cái nữ hán tử khi dễ thành dạng này, thật coi ta là mèo bệnh sao? Quân phía sau người có người hay không, là người trước gây Lão Tử.

Cảm thụ được Hường Hàn Hương cái kia phảng phất Thời mẫn kinh đến bạo ngược Huyết Khí, Tô Lê Cước Bộ nhẹ nhàng, một đóa bích Liên Hoa từ gót chân trượt xuống mà qua.

Oanh!

Theo Tô Lê vừa vừa rời đi mặt đất, một tiếng vang thật lớn mà lên, cỏ thổ vấy ra, nếu như Tô Lê chậm hơn nghỉ một giây, khả năng thật hóa thành toà này Vô Danh núi cây cỏ chất dinh dưỡng.

Tô Lê lần thứ nhất đối Hường Hàn Hương có bước đầu hiểu rõ.

Ngang ngược, không nói đạo lý, cổ tình gây sự, trọng yếu nhất chính là tâm ngoan thủ lạt.

"Đùa thật nha!"

Tô Lê như cái tựa như con khi trực tiếp tam liên nhảy, hơi có chút chật vật nhảy lên đến mười mấy mét chỗ trên ngọn cây, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn lấy cái kia có thể chôn mười cái mình hồ to, dưới ánh trăng, lộ ra đến đáng sợ đến cực điểm.

Mà giờ khắc này Hường Hàn Hương cau mày nhẹ nhàng từ ngọn cây rơi xuống, trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh tân ra u mang tuyết kiếm, cả người tựa như một ngôi tượng đá tượng nặn, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Tô Lê.

Mà đỉnh đầu của nàng phía trên, mơ hồ có thể thấy được một đoàn quang mang mạnh mẽ đậm tới, tựa hồ cực không ổn định.

Đây là Tô Lê lần thứ nhất gặp Khai Huyết Đại Viên Mãn như vậy quyết đấu, mà lại đối phương vẫn là một tên sắp bước vào Linh Nguyên Cảnh siêu cấp cường giả, mà hần vền vền chỉ là Khai Huyết Cửu Trọng, so sánh dưới, đơn giản kém không phải một hai cái bậc thang.

Nếu như nói thật thủ thắng, cái kia căn bản không có chút nào khả năng, duy nhất có chỗ ý lại chính là cái kia khác hẳn với thường nhân Huyết Khí.

Quyết định chú ý về sau, Tô Lê cấp tốc lui lại, hai tay bấm niệm pháp quyết ở giữa, lập tức từ trên tay của hắn cái kia ngưng luyện ra một đóa Tử Sắc Liên Hoa, đột nhiên quảng về phía Hường Hàn Hương.

Thấy Tô Lê suất công kích trước, Hường Hàn Hương tuyệt không e ngại, mắt lộ Hàn Mang, trường kiếm trong tay dù đánh xuống, Huyết Khí toàn lực thôi phát, oanh một tiếng, trực tiếp đem Tô Lê Tử Liên soạt vỡ thành Băng Tinh.

Ý cười còn không có phát ra, đã thấy đến rút lui Tô Lê mặt trên tuôn ra một cổ nụ cười quỷ dị, tâm lý hơi hồi hộp một chút, thầm kêu một tiếng không tốt, liền muốn lui lại, nhưng mới rồi những cái kia nguyên bản bị vỡ vụn Băng Tinh bột phấn tựa như Phụ Cốt Chi Thụ trong nháy mắt dán tại Hường Hàn Hương trên thân.

Hường Hàn Hương toàn thân lông tơ đều đứng thẳng lên, hần hô hấp nghẹn lại, hai mắt co vào, vô tận Huyết Khí tại cái này một cái chớp mắt, khắp toàn thân trong ngoài ầm vang bạo phát.

"Đứng vậy giờ phút này!"

Không đợi Hường Hàn Hương tránh thoát vũ khí bí mật của mình, hai mắt ngưng tụ, tại nàng dừng lại một khắc, Tô Lê toàn thân oanh minh, thuộc về Linh tàng trong phòng Tinh Hồng Huyết Khí nhanh chóng trong tay tâm ngưng tụ, có một cái Liên Hoa chớp mắt hình thành, găm thét lúc, hai tay nâng lên, làm ra mình bây giờ có sau cùng Huyết Khí, điên cuồng xoay tròn, đánh về phía Hường Hàn Hương.

Đã thực lực có không thể vượt qua hồng cầu, như vậy Tô Lê muốn theo đuổi cũng chỉ có đánh nhanh thắng nhanh, nếu như không được, trước tiên bỏ chạy.

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, nhưng trên thực tế đều là trong chốc lát sinh, cùng lúc đó, tuần Hường Hàn Hương thấy lại một đóa sen tím nở bắn ra mà đến, nhanh chóng tránh thoát, cái trán vậy mà chảy ra từng tia từng tia mồ hôi, hần không nghĩ tới cái này tu vi so với chính mình kém nhiều hốt nhiên lại khó chơi như vậy, cũng trách chính mình chủ quan, nhưng chênh lệch đúng vậy chênh lệch.

Nàng không có nửa điểm chần chờ, mắt lộ ngoan sắc, tâm thần chấn động, hít một hơi thật sâu, phải lòng tay ra chuôi kiếm, chấp tay trước ngực, Huyết Khí phun trào, trực tiếp chụp về phía Từ Liên.

Cả hai chạm vào nhau, một cỗ khí thế không lồ ầm vang bạo phát, để chung quanh mấy chục cây Cự Mộc chặn ngang bẻ gãy, mắt thấy Tô Lê Từ Liên tại huyết khí của mình mang ánh sáng bên trong chậm rãi Tiêu Thất hầu như không còn, Hường Hàn Hương lộ ra một nụ cười khinh bỉ.

Nhưng sau một khắc, cái kia nguyên bản tức sắp biến mất Liên Hoa Huyết Khí trong nháy mắt ngưng thực cùng một điểm, hình thành một cái nho nhỏ bàn tay màu đỏ ngòm, chớp mắt liền thông qua được huyết khí của mình mang ánh sáng, sau đó 'Ba!' một tiếng đánh vào trên mặt của mình.

Hường Hàn Hương sững sờ, Tô Lê đã xoay người lại chuẩn bị chạy trốn.

Hường Hàn Hương không thể tin sờ cùng với chính mình nóng hổi khuôn mặt, nàng lại bị đánh hần một bàn tay, từ nhỏ đến lớn,

Nàng còn là lần đầu tiên ném đến bị người đánh mặt vị đạo.

"Lăn lộn, hốt nhiên, ngươi muốn chết!" Hường Hàn Hương chậm rãi ngẩng đầu, hai mắt Xích Hồng, Sát Ý ngập trời, hướng về phía trước đột nhiên đi ra một bước, càng có một Đạo Cực vì sắc bén kiếm khí đột nhiên tự thân bên trên bạo phát đi ra.

Tô Lê toàn thân lông tơ đều đứng thẳng lên, hần hô hấp nghẹn lại, một cỗ vô cùng mãnh liệt nguy cơ sinh tử cảm giác, để hần run rẩy.

Hần có loại rõ ràng cảm giác, cái này mãnh liệt cô nàng nổi giận, là thật. . . Muốn giết hần!

Nhưng vào lúc này, một cỗ to lớn uy áp trong nháy mắt khóa chặt lại hai người, Tô Lê cùng cái kia Hường Hàn Hương sắc mặt lập tức biến đổi, gần như đồng thời lui về sau đi, Tô Lê càng đem Bộ Bộ Sinh Liên thi triển đến cực hạn, có thể coi là như thế, trong lòng cái kia cỗ nguy cơ vẫn không có tiêu trừ.

Ông!

Theo một tiếng cực kỳ thâm trầm ti minh thanh, hai người dưới chân rừng cây điên cuồng trường thành, quần quít nhau, chỉ là thời gian trong nháy mắt, liền đem hai người lấy lồng giam phương thức một mực khóa lại, phóng tầm mắt nhìn tới, đất bằng sinh lực lồng, dưới bóng đêm, phảng phất một cái dư tồn lực đồng tử, khảm nạm tại vạn lâm bên trên.

Lồng giam bên trong, Tô Lê hải nhiên, không kịp nghĩ nhiều, một quyền nện ở cái kia cánh tay thô sợi đằng bên trên, cường đại phản xung lực để hần liền tiếp lui về phía sau, trên cánh tay đau nhức, để hần chăm chú cau mày.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Tô Lê còn chưa kịp làm rõ ràng tình huống, lại là hai cây cực kỳ tính bền dẻo dây leo từ dưới chân phá đất mà lên, một mực đem Tô Lê khóa chặt.

Tô Lê đứng dậy Đẳng Phi, lại là trong nháy mắt bị lôi kéo xuống, dây leo nhanh chóng quấn quanh, đem Tô Lê hai chân tựa như Mộc Thung đình trên mặt đất, Tô Lê lồng ngực kịch liệt phập phồng, nhắc mắt nhìn đi, xanh mon mồn bốn phía, cách đó không xa Hường Hàn Hương thời khắc này tình huống không so với chính mình kém, chỉ gặp nàng chau mày lấy đôi mi thanh tú, dùng sức giãy dụa Thân Thể, lại là thế nào cũng không tránh thoát.

Lúc này, bốn phía cái kia lít nha lít nhít dây leo bên trên, tại Tô Lê ánh mắt hoảng sợ dưới, chậm rãi hiện ra từng trương mặt người, thấy không rõ mặt mũi, nhưng ngũ quan lại là đều tại.

Theo cái kia 12 mặt mặt người xuất hiện, băng lãnh nhìn chăm chú lên hai người, Tô Lê cổ họng khô khốc một hồi chất chất, dùng sức nuốt nước miếng một cái, trái tim phảng phất nai con tại va chạm

"Xong, thật gặp Tiểu Thiên nàng Mỗ Mỗ!"

Tì!

Theo dây leo lại một lần nữa kịch liệt vận vẹo, lại là một trương so với những người khác mặt càng lớn mặt hiển lộ ra liên, xanh mon mồn đồng tử một trận xoay chuyển.

Có lẽ là Tô Lê Cảm Tri Lực cực dài, hần có thể rõ ràng cảm nhận được, cái kia trước tiên xuất hiện mười hai tám mặt người, so Khai Huyết cảnh mạnh nhiều lắm, thậm chí so nhìn thấy Cổ Dương cũng chỉ kém một tia, những người này vậy mà tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh, về phần cái kia sau cùng xuất hiện mặt to, Tô Lê dám khẳng định, Linh Nguyên hậu kỳ Cổ Dương ở trước mặt hần kém không phải một chút điểm.

"Thiên Cơ chuông vang vang, vừa rồi nhưng là có người xông qua Tâm Hóa trận?"

Ngay tại Tô Lê há miệng liền muốn hảo hần tha mạng, mình bên trên có bên trên có 80 Lão Mẫu dưới có ba tuổi tiểu nhi gào khóc đòi ăn lúc, cái kia gương mặt khổng lồ đột nhiên vận vẹo lên bờ môi ồm ồm phát ra tiếng nói.

Tô Lê nghe nói cái kia giọng hỏi, nhìn nhìn lại nhìn sợ hãi, lại không có bao nhiêu kinh hoàng Hường Hàn Hương, trong nháy mắt mình bạch.

"Là Học Sinh xông qua cấm đoán, hơn nữa là Cổ Dương đạo sư chỗ đề cử." Tô Lê tại Hường Hàn Hương cắn răng nghiêng lợi dưới ánh mắt, tranh thủ thời gian từ Túi Trữ Vật lấy ra Cổ Dương tặng cho cùng lệnh bài, lệnh bài mới vừa xuất hiện, liền chậm rãi bay về phía cái kia gương mặt khổng lồ bên trong, dung nhập trong đó.

"Lệnh bài làm thật, lại xông qua Tâm Hóa trận, hoan nghênh gia nhập quân về Thư Viện!"

"Tính danh?"

"Tô Lê!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Chấp Pháp Sứ Đồ Sơn

"Tô Lê, tất nhiên là Cổ Dương đề cử ngươi đến đây, chắc hẳn tự thân cũng không có có vấn đề gì lớn, cho dù có vấn đề cũng không ngại, Thư Viện tự có người xử lý, ngươi tự thân Huyết Khí còn dừng lại tại Khai Huyết cảnh, thì làm năm nhất ban ba Học Sinh, nó đạo sư thì làm Cổ Dương, đợi chút nữa ta sẽ phái người dẫn dắt ngươi chỗ."

"Đa tạ tiền bối!" Tô Lê sắc mặt đại hi, gương mặt mang ơn, nhưng nội tâm lại là khóc không ra nước mắt, ai muốn gia nhập ngươi cái này sách nát viện, ta muốn tự do, ta muốn đi tìm Đại Bảo, ta muốn đi Bắc Hải tìm sư phụ.

Nhưng dưới mắt hắn không thể không ủy khuất cầu toàn, đến một lần đây là người ta địa bàn, ngươi nói ngươi vô duyên vô cớ xông qua nhà khác khảo hạch Cấm Chế, cường đại như vậy một nhóm người tới tìm ngươi, sau đó ngươi cười đùa tí từng nói đi làm đường, đều là hiểu lầm, chắc hẳn như thế, không dùng đến một bàn tay, cái kia cường đại tiền bối liền sẽ vỗ vỗ tay.

"Phạm sai lầm tay!" Nhiều dứt khoát, nhiều khó khăn quên.

Hướng hồ vừa mới tại người ta trên địa bàn nào loạn một trận, đánh người ta Thư Viện Học Sinh, hơn nữa còn là thất đại thế gia Hường gia, không nề mặt Tằng, cũng phải nề mặt Phật, tại Hường Hàn Hương người trong nhà trước mặt, ngươi dám khẳng định vị tiền bối kia sẽ giúp mình.

Hướng hồ, mình đắc tội Hường Hàn Hương, hẳn thực sự không dám hứa chắc mình có thể trước tiên rời đi Thương Đô, những người này tới cũng là thời điểm, vừa vặn giải mình kham cấp, gia nhập Thư Viện, thất đại thế gia cũng không dám ở nơi này làm càn, hướng hồ, tu vi của mình thực sự quá yếu, hẳn là thật không có lòng tin cứ như vậy một đường xông đến Bắc Hải.

"Lão phu Bắc Sơn Chấp Pháp Sứ Đồ Sơn!" Tô Lê cảm tạ nói xong dưới, tầm kia gương mặt khổng lồ lần nữa phát ra tiếng.

Tô Lê đành phải lần nữa khom người cảm tạ: "Đa tạ tiền bối!"

"Năm nhất ban ba Học Sinh Hường Hàn Hương, vì sao xuất hiện ở chỗ này, cũng cùng Tân Sinh ầu đả, mong rằng giải thích một chút!"

Đồ Sơn âm thanh đột nhiên trở nên băng lạnh lên, đem ánh mắt nhìn về phía còn đang giãy dụa Hường Hàn Hương.

"Hồi bẩm Chấp Pháp Sứ, tôi nay là Học Sinh gác đêm, cảm giác nơi này trận pháp ba động mãnh liệt, liền tìm tôi hư thực, tưởng rằng có tiểu đầu xâm nhập ta Thư Viện, liền, liền..." Hường Hàn Hương ấp úng, nhìn đối với vị này Đồ Sơn cực vì sợ hãi.

"Tiểu đầu?" Đồ Sơn lạnh hừ một tiếng, bao vây lấy Hường Hàn Hương dây leo trong nháy mắt chui vào lòng đất, Hường Hàn Hương thì tại cổ này tiếng hừ lạnh bên trong bị đánh ra đi, hung hăng đâm vào dây leo trên tường.

"Nơi này là địa phương nào ngươi không phải không biết, còn dám ở chỗ này ngụy biện, Cổ Dương đứng vậy như thế dạy mình Học Sinh sao? Vô tội trả thù Tân Sinh, khẩu trừ diêm công hiển năm cái, Giới Luật đường cấm đoán ba ngày, tự đi trước khiến phạt!" Đồ Sơn nói xong, một giọt máu khí tức chui vào Hường Hàn Hương thể nội, trong chớp mắt, nó cái trán liền xuất hiện một cái lồi bằng ngón cái như vậy "Cấm" chữ.

"Học Sinh cam nguyện khiến phạt." Hường Hàn Hương cắn răng, tận lực không cho nước mắt chảy xuống đến, mặt mũi tràn đầy cay đắng, bụng bít lấy lồng ngực đứng lên, đối gương mặt khổng lồ chấp tay nói.

Chẳng biết lúc nào, tấm kia lồng giam đã biến mất không thấy gì nữa, Hường Hàn Hương lại trải qua Tô Lê bên cạnh lúc, không ngẩng đầu, nhưng này tràn đầy sát cơ ngữ khí vẫn là để Tô Lê toàn thân khẽ run rẩy.

"Người chờ, chuyện này không xong!"

Hường Hàn Hương phóng lên tận trời, bay về phía đỉnh núi, Tô Lê thì là đầu vù vù, không ngừng hồi tưởng đến Đồ Sơn thanh âm mới vừa rồi.

"Năm nhất ban ba!"

"Chuyện này không xong!"

Đạo sư là Cổ Dương, nói cách khác, ta cùng cái kia Hường Hàn Hương cùng Tác Dương Minh đều tại một lớp, Thương Thiên a, người giết ta đi ! !

"Người đi theo ta đi, ta mang người lên núi." Ngay tại Tô Lê chán nản muốn tọa hạ lý một lý suy nghĩ, tốt nhất yên lặng một chút, một cái toàn thân hắc y, ngoài miệng mang theo một cái bằng sắt mặt nạ Nam tử xuất hiện tại bên cạnh mình, Tô Lê phóng tầm mắt nhìn tới, những người khác sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

"Phiền toái."

Tô Lê vội vàng chấp tay, hiện tại hẳn liền muốn hỏi một chút, có thể hay không hiện tại nghỉ học?

Nhìn lấy bước tiến của ta, Bắc Sơn đoạn đường này có quá nhiều Cấm Chế, vạn nhất người hãm sâu bên trong, ta coi như đem hết toàn lực cũng không thể nào cứu được người.

Thiết Chủy Nam tử đón lấy bên trong một câu để Tô Lê trong nháy mắt tập trung tinh thần, vội vàng đuổi theo, không dám có chút sai lầm.

Dưới bóng đêm,

Hai người giống Viên Hầu đồng dạng tại khe núi bay vọt, lúc trước hiểu luồng thứ nhất quang huy từ chân trời hiển hiện lúc, Tô Lê mặt mũi tràn đầy đại hân, nhất là gặp được to lớn sơn môn về sau, cuối cùng thờ thật dài nhẹ nhõm một cái.

Bởi vì giờ khắc này giương rõ ràng ở trước mặt hẳn là một đám Cổ Lão hùng vĩ khu kiến trúc, đầu tiên cho người cảm giác đầu tiên đứng vậy hào hùng khí thế, nhất là thân tại môn hạ, tựa như con kiến hồi càng thêm làm cho người rung động.

Phóng tầm mắt nhìn tới, vô số cung điện Lầu Các mơ hồ ẩn vào núi rừng bên trong, cơ hồ là nhìn không thấy cuối cùng, thậm chí có vô số Tiên Điều vẽ qua bầu trời, chui vào thác nước bên trong, mà đây chỉ là mình có khả năng nhìn thấy một góc, liền có như thể rung động, đó là một loại từ Tuế Nguyệt dựng dựng ra tới Mãng Hoang chi khí, từ cái kia khắp mặt đất tỏa ra, dập dờn trên bầu trời, sau đó tựa như lấy vô số Vạn Nhận Cự Sơn làm cơ sở, Quang Hoa bao trùm, dưới ánh mặt trời, vô số phù văn màu vàng từ cái này không thấy cuối lồng ánh sáng chột lóe lên, không nói ra được bàng bạc.

Tô Lê là thật không có rung động, hẳn có gan đến đến Tiên Giới cảm giác.

"Thật là hùng vĩ!" Tô Lê gần như như ác mộng tự lẩm bầm

"Hoan nghênh đi vào quên về Thư Viện." bên cạnh Thiết Chủy Nam tử nhìn lấy Tô Lê rung động khuôn mặt, tựa hồ cũng không có quá nhiều kinh ngạc, nhưng trong giọng nói vẫn là tràn đầy một cỗ vẻ đắc ý.

"Đây chính là tứ đại bên trên học viện đội hình sao?"

Cự đại màu đen môn lại một lần nữa để Tô Lê ngừng bước, đó là môn, nhưng là lấy màu đen khe núi làm cửa lớn, cái này loại trận thế, Tô Lê đều không thể tin được đây là trên thế giới lớn nhất cửa.

Trước sơn môn, một cái cự đại Thạch Quy Tinh Tinh đứng lặng ở trước cửa, sinh động như thật, tuy là điêu khắc chi tác, nhưng cho Tô Lê uy áp đồng dạng không giảm.

Mà giờ khắc này tại cái kia Thạch Quy đầu lĩnh trong đầu, có một người mặc ánh trắng Bạch Bào lão giả chính nhắm mắt Tọa Thiên, ở trước mặt hẳn để đặt lấy một cái Đại Oản, trong chén có từng tia từng tia Khí Lưu đang không ngừng du đăng, nhập mắt nhìn đi, phảng phất là đêm khuya cái kia tịch thủy bầu trời đêm, thậm chí còn có một ánh trắng lúc ẩn lúc hiện.

Thiết Chủy Nam tử đi đến Thạch Quy trước mặt, đối Thạch Quy cúi đầu, không biết bái chính là Thạch Quy vẫn là lão giả kia, Tô Lê sợ không lễ phép chỗ, ngay cả vội vàng đi theo thờ dài cúi đầu.

"Đi thôi, theo ta tiến vào Thư Viện," Thiết Chủy Nam tử bái xong, quay người đối Tô Lê nói, Tô Lê gật gật đầu, liền theo sát mà lên.

Bất quá, tại Tô Lê quay người về sau, một tia khí tức từ nó phía sau phiêu nhiên mà ra, chui vào lão giả trong đó, Tri Thức a trong nháy mắt, trong chén ánh trắng liền không còn sót lại chút gì, cái kia tia Khí Toàn thì là tựa như một giọt Lục Châu phiêu nhiên chui vào Tô Lê Linh tàng, Tô Lê không biết, lão giả không biết, chẳng qua là khi một lúc lâu sau, lão giả từ lúc định bên trong tỉnh lại, nhìn lấy trống rỗng bát một trận kinh ngạc, quay người không ngừng tìm kiếm.

"Thiên Sát tiểu tặc, lão phu tân tân khổ khổ thu thập một tháng Tinh Huy đi đâu?"

Mà khi đó Tô Lê, thì tại Thiết Chủy nam tử dẫn dắt dưới, đi vào sơn môn dưới, nam tử kia tay áo vung lên, một vệt kim quang từ nó trong tay áo lướt đi, sau đó chui vào trước mặt trong cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Mai biến thần

Ong ong!

Màu đen trên cửa chính, nhanh chóng nổi lên một số ngọn sóng, phảng phất ngọn lửa thiêu đốt cái này trí trạng giấy hòa tan ra, lộ ra một cái cửa nhỏ.

"Đi thôi!" Nam tử mang theo Tô Lê dặm chân mà vào, mà liền tại tiến vào quang môn cái kia một sát na, Tô Lê lập tức cảm giác được một cỗ nóng nực gần như sền sệt như vậy thiên địa nguyên khí đập vào mặt, để Tô Lê kém chút thoải mái rên rỉ lên, một khắc này, tự thân Huyết Khí quay cuồng một hồi, cực độ vui mừng.

"Thật hùng hồn thiên địa nguyên khí!"

Tô Lê cảm ứng đến phiên thiên địa này ở giữa trần ngập thiên địa nguyên khí, không khỏi động dung, bên trên tầng này lồng ánh sáng, chỉ sợ là đem chung quanh Ngoại Giới tất cả thiên địa nguyên khí đều cường ép thu nạp tiến đến, lấy cung cấp Thư Viện Học Sinh thường ngày Tu Luyện, đây thật là thủ bút thật lớn, lớn thậm chí có một ít khủng bố.

Ở loại địa phương này tu hành, chỉ sợ một ngày có thể so với Ngoại Giới mười ngày, không dùng đến không lâu, mình liền có thể trùng kích Linh Nguyên Cảnh, Tô Lê ngẫm lại đều kích động dị thường, bất mãn lúc trước trong nháy mắt bị vui sướng thay thế.

Nam tử mang theo Tô Lê không biết đi qua vài toà núi, mới đi đến một chỗ trên đỉnh núi, nơi này đồng dạng cung điện đồng đảo, thậm chí tại cách đó không xa trên một ngọn núi, một đầu đến ngàn trượng dòng sông hoành treo, tựa như Thiên Hà, ầm ầm từ trên xuống dưới chiếu nghiêng xuống.

Khi đi vào trong đó một ngôi đại điện lúc, bên trong có một vị lão giả chính còn buồn ngủ liên tiếp ngáp, lão giả kia thân mang một thân áo xám, khuôn mặt cực kỳ già nua, nếp nhăn như khe rãnh, bất quá, cứ như vậy một vị nhìn như bình thường Lão Ông, lại làm cho Tô Lê Linh tàng run lên, mà lại càng thêm quý dị lại là ở trên người hắn không phát hiện được chút nào nguyên lực ba động

"Mai sư thúc, đây là hôm qua ban đêm xông vào Tâm Hóa trận Tân Sinh, đồng thời có Cổ Dương đạo sư phong thư, Cháp Pháp Sư đại nhân đã xác nhận không sai, đặc lệnh ty chức đến đây chỉ huy Tân Sinh đăng ký." Thiết Chủy Nam tử hướng về kia ngáp liên tục lão đầu chấp tay nói, thần thái riêng cung kính, Tô Lê cũng là cúi đầu, ngu ngốc đều nhìn mình bạch, lão đầu trước mặt thực lực cực dài, địa vị tôn hách.

Cái kia họ Mai lão đầu dụi dụi mắt, tiếp tục ngáp, nhìn Tô Lê cũng nhìn không được muốn đánh một cái, không nói ngáp truyền nhiễm, đêm qua ta cũng một đêm không ngủ, còn nhất định phải bảo trì khẩn trương cao độ, miễn cho nhất cước bước vào sát trận bên trong, bây giờ nhìn lấy lão đầu đáng vẻ, Tô Lê cũng là có chút ngủ gật.

"Cổ Dương tiểu tử kia?" Sau một lúc lâu, lão đầu ngủ gật cuối cùng đánh xong, đem Tô Lê cho nghẹn hai nước mắt.

"Vâng!"

"Tiểu tử kia hôm qua vô cùng lo lắng chạy về đến, không nói hai lời liền đến Hắc Tháp dưới đáy đi bế quan, nhìn dạng như vậy, hẳn là tâm có sở hoạch, lần này nói không chừng có thể nhất cử lưỡng đắc vào Linh Nguyên viên mãn cũng chưa biết chừng, đã là học sinh của hắn, lão phu nên chăm sóc một hai, ngươi tên là gì, đến từ nơi đâu, trong nhà còn có người nào?" Mai biến thần vừa nói vừa từ dưới bàn lấy ra một cái tàn ra Bạch Mang Ngọc Giản hỏi ý kiến hỏi.

"Văn bối Tô Lê, bá kiến Mai tiền bối, Học Sinh là một đường phiêu bạt đến nơi đây, đến từ Đại Lương Nhất Sơn bên trong, trong nhà, trong nhà cũng không có người khác." Tô Lê nghĩ nghĩ, vẫn là chân thực bẩm báo.

Ngẩng đầu ở giữa, thấy lão đầu kia ngón trỏ không ngừng tại Ngọc Giản bên trên phui đi lấy cái gì, phảng phất không có quá nhiều hoài nghi, trong chớp mắt, chính là viết hoàn tất, Ngọc Giản trong nháy mắt một phân thành hai, một phần bị hắn ném vào dưới bàn, một phần tiện tay vứt cho Tô Lê.

Tô Lê vội vàng mượn nhờ, chỉ thấy phía trên có hai cái thật to Tô Lê hai chữ, bên cạnh thì viết lấy 'Năm nhất ban ba, Cổ Dương' bảy cái chữ nhỏ, Tô Lê chỉ cảm thấy ầu ngón trở tay phải tê rần, một giọt đỏ thẫm Địch Huyết Châu chính là Phá Thủ mà ra, chui vào trong ngọc giản.

"Khai Huyết Cửu Trọng đỉnh phong, cũng xem là tốt, nhìn nó bộ dáng, đột phá Linh Nguyên Cảnh cũng không xa, Huyết Khí cũng coi như nòng hậu dày đặc, hạ Công Phu, cũng là vun trồng.

Quên về Thư Viện tổng cộng chia làm Ngũ Tầng, người bây giờ sở tại địa liền là tầng thứ nhất núi cùm, Học Sinh đều là Khai Huyết cảnh, Đệ Nhị Tầng thì làm Linh Nguyên Cảnh chỗ tu luyện, Đệ Tam Tầng chính là Linh Huyền Cảnh, tuy nhiên nơi đó học viện không tại, đều ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, hoặc là ra ngoài Tu Luyện Giả, về phần Đệ Tứ Tầng, chính là viện trưởng cùng các vị đám đạo sư địa phương, về phần Đệ Ngũ Tầng, được rồi, người coi như không có Đệ Ngũ Tầng.

Người bây giờ,

Chỗ hoạt động phạm vi cũng yên yên là tầng thứ nhất, không thể không cô xâm nhập khu vực khác, bị phát hiện, không hỏi nguyên do, tại chỗ giết chết, nhưng nhớ kỹ?" Mai biến thân gỗ mặt bàn lại tiếp tục đánh lên ngáp.

"Học Sinh nhớ kỹ!" Tô Lê gật đầu nói phải.

"Dẫn hân ở chỗ đi!" Mai biến thân nói xong, liền ghé vào trên bàn, tiếp tục ngủ, hai người bái tạ sau liền đẩy đi ra.

Mới vừa ra tới, chung quanh vài toà trên núi liền vang lên thanh thúy tiếng chuông, nghe nói thanh âm này, Tô Lê tâm lý một trận thương cảm, hân hy vọng đường nào đây là Thường Viên Sư Thúc tại gõ chuông nha!

Theo tiếng chuông rơi xuống, phảng phất sáng sớm chim chóc, vô số bóng người lít nha lít nhít, phảng phất như châu châu từ Các Phong bay lên trời, mang theo tiếng rít bay hướng sau bên trên, Tô Lê hí hửng mới phát hiện, tại cái kia ần ần xục xục trong rừng, vô số Hắc Tháp lặng yên mà đứng, trang nghiêm túc mục, mà những bóng người kia, thì là chui vào đen trong tháp, biến mất không thấy gì nữa.

"Những cái kia Hắc Tháp chính là học viên chỗ tu hành, giờ phút này bọn hân đều đi làm thể dục buổi sáng!" Thấy Tô Lê mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, Thiết Chủy Nam từ hảo tâm giải thích nói.

"Đi thôi, ta dẫn người đi chỗ ở của người, về phần chuyện về sau, người chậm rãi sẽ rõ ràng." Thiết Chủy nam mang theo Tô Lê nhảy xuống sơn phong, hướng về một chỗ khác sườn núi đi đến.

Theo Tô Lê rời đi, mai biến thân nằm nửa ngày lại không ngủ được, không khỏi có chút nổi nóng, nếu không phải cái kia hai con non vừa rồi quấy rầy mình, nói không chừng đã sớm ngủ, nói đến cũng trách cái kia họ Vệ bà nương, hơn nửa đêm mang theo một cái Tân Sinh, ồn ào nháo muốn để cho mình đăng ký, cũng không biết từ chỗ nào tìm đến một cô gái, tuy nhiên thiên phú quá thật không tệ, đồng dạng Cửu Trọng đỉnh phong, tên cũng dễ nghe, kêu cái gì mục, Mục Nhân Nhi. . ."

Giờ phút này hiện ra tại Tô Lê trước mặt là một chỗ độc lập tiểu viện, nói là tiểu viện, kỳ thực cũng quá lớn, ba tòa nhà gỗ hiện lên hình tam giác mà đứng, kiến thiết cực kỳ Cổ Điển, nhất là mỗi tòa sau phòng mặt đều dài hơn lấy mảng lớn trúc lâm, gió nhẹ mà qua, @, hình chiếu hạ pha tạp trúc ảnh, có phần vì phong nhã.

"Không có cách, chỉ có ngôi viện này còn có một chỗ phòng trống, người liền ở bên phải cái kia một gian đi, có thể hay không chịu được người cái kia mặt khác hai cái đồng học, liền xem người Nhân Nại Lực cùng kháng đánh lực, điểm ấy, ta cũng bất lực." Tô Lê nguyên bản còn tại mừng rỡ mình Trụ Sở ưu mỹ, Thiết Chủy nam thình lình một câu triệt đề để hân ngay người.

"Được rồi, người nghỉ ngơi đi, ngày mai đoán chừng liền sẽ có người ta gọi người tới bên trên thể dục buổi sáng, chúc người có một cái khởi đầu tốt." Không để ý Tô Lê há miệng liền còn muốn hỏi, Thiết Chủy nam chấp tay, mau chóng rời đi.

Tô Lê nhìn lấy như thế tường hòa tiểu viện, tâm lý không khỏi một }.

"Chuyện này là sao nha?"

Nhìn lấy bên cạnh cái kia hai tòa phòng nhỏ, Tô Lê nào bỏ một chút bên trong ở Lưỡng Cực vì nghịch ngợm nam sinh, mỗi ngày lấy trên cột đồng học làm vui, dọa đến toà này phòng nhỏ đối một nhóm lại một nhóm, tuy nhiên nơi này là năm nhất, nhiều lắm là đối phương hai người Khai Huyết Thập Trọng, mình cũng Cửu Trọng Đỉnh Phong, không được không thu thập được hai hồ hài tử.

Tô Lê lung lay đầu, đẩy ra mình nhà gỗ, nhìn lấy bên trong chính tề bài trí, đầy đủ hết đồ dùng trong nhà, tâm lý ám áp, phiêu bạt lâu như vậy, có lẽ từ hôm nay trở đi, mình lại có một cái mới nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Tác Dương Minh

Tùy tiện quét dọn một chút, cũng không thấy là các người tro bụi, Tô Lê liền vắn eo bẻ cổ ngã xuống giường, nhớ tới đoạn đường này khó khăn trắc trở Mạo Hiểm, còn thật cực khổ, ngay cả chính hắn đều không tin mình có thể đi tới nơi này, còn không hiểu thấu giải khai cái kia Cổ Dương nghi hoặc, trở thành tứ đại bên trên học viện Học Sinh, chỉ là đáng tiếc Đại Bảo, cũng không biết hắn hiện tại thế nào, Thượng Thiên phù hộ hắn bình an. . .

Tô Lê trong đầu cũng không biết suy nghĩ miên man cái gì, lại thêm đêm qua mệt mỏi, bây giờ toàn thân tâm trầm tĩnh lại, ù rũ xống lên đầu, mơ mơ màng màng liền vào Mộng, cái này một giấc, liền trực tiếp ngủ thẳng tới ngày thứ hai. . .

"Tiểu Đường, nghe nói không, Hường gia tiểu nữ bị phạt tiền vào Giới Luật đường, hơn nữa còn một phạt đứng vậy ba ngày, cũng không biết ai ăn hùng tâm báo tử đảm, dám chọc cái kia người điên, tuy nhiên vừa nghĩ tới nàng sống ở đó Tiểu Hắc Ốc bên trong, không có bất kỳ cái gì âm thanh cùng Quang Nguyên, coi như nhập định trong lòng cũng không tên khủng hoảng, ta thật hưng phấn, Lão Tử đều bị nàng hồ năm lần ở bên trong, lần này rốt cục đến lượt nàng.

Nghe nói nàng đi vào bản tiếng, chờ đi ra về sau tìm tiểu tử kia thật tốt thu được về tính sổ sách, người ta cũng nhàn rồi, không bằng bảo đảm một bảo đảm hắn, để hai người bọn họ thật tốt trêu chọc một chút, nhiều có ý tứ nha!"

Sáng sớm, ở ở giữa phòng nhỏ đón Triều Dương mở ra, Tác Dương Minh sâu hít một hơi thật sâu Không Khí, thấy Đường Tiểu Thiên cũng đứng giờ mở cửa, liền tinh thần phần chấn cười đùa đi ra phía trước.

"Dương Minh, tuy nhiên ta cũng muốn gặp gặp vị kia so người là gan đều lớn người, nhưng là Hàn Hương dù sao cũng là biểu muội ta, nếu để cho nàng đã biết, ta, ta vẫn là rất sợ hãi nàng." Đường Tiểu Thiên do dự một chút, vẫn còn có chút không dám.

Tác Dương Minh vừa nghĩ tới ngày xưa Hường Hàn Hương sờ tác sờ vì, đột nhiên thanh tĩnh, nhịn không được đánh run một cái, vẫn không khai chọc giận nàng, tâm lý đành phải vì vị kia không màng sống chết nhân huynh mặc niệm.

"Nghe nói tới Tân Sinh!" Tác Dương Minh xoay đầu lại trông thấy toà kia phòng nhỏ, con mắt bỗng nhiên sáng lên, liền tiếp nguyên bản áp ứng Đường Tiểu Thiên cũng trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo, tuy nhiên hắn tính cách là có chút nhu nhược, cũng không thích khi dễ người khác, nhưng người nào để hắn là Thương Đô thất đại thế gia bên trong, cao cấp nhất người Đường gia đây.

Nếu là Lão Hồ, dù là người là chi Bệnh Hồ, người cũng phải chống lên đến cho Vạn Thú nhìn, cho nên hắn lựa chọn trở thành luôn luôn vô pháp vô thiên Tác Dương Minh chó săn, cùng hắn cùng nhau khi phụ tân nhân, là hai người buồn tẻ học tập bên trong ít càng thêm ít giải trí.

Thấy Đường Tiểu Thiên cái kia so với chính mình còn sáng con mắt, Tác Dương Minh đột nhiên có loại cảm giác thành tựu, còn nhớ rõ lúc trước ngày đầu tiên vừa tới Thư Viện Đường Tiểu Thiên, là như thế nào khúm núm, bây giờ bị mình cảm nhiễm thành như vậy bị ổi đáng vẻ, hắn vẫn là rất tự hào.

Hai người khom lưng lặng lẽ đi vào Tô Lê trước cửa, vốn là chuẩn bị nhất cước đạp mở cửa phòng, sau đó thuận thực lột sạch tên học sinh mới kia y phục, tại đối phương sinh không thể luyện thút thít bên trong ngửa mặt lên trời cười to đi ra cửa, ngấm lại đều để người kích động.

Hai người tới trước cửa, cực kỳ ăn ý đồng thời duỗi ra chân phải, trong mắt lóe về hưng phấn, nhẹ giọng chiếp ày lấy một hai ba, vừa mới hô ba, hai người đồng thời nhất cước đá ra đi.

Kết!

Cùng lúc đó, cửa phòng cũng tại thời khắc này mở ra, hai người chân phải đá trật, một cái liệt chết, song song bởi vì quán tính cho ngã đi vào, Tác Dương Minh càng đã tới cái đang rộng chân, hung hăng đâm vào cánh cửa thượng, hạ một khắc hai mắt bạo đột, há miệng cũng thành 'O' hình.

"Thật là lợi hại ám toán, trách không được có thể. . ." Tác Dương Minh cắn răng dùng sức che cái này đùng quần, khuôn mặt trắng bệch đến cực điểm, ngạnh sinh sinh từ kẽ răng gạt ra mấy chữ, ngẩng đầu lên, lại là đột nhiên ngây ngẩn cả người.

"Là người!"

"Là người!"

Hai người gần như đồng thời giật mình hô nói, Tô Lê một buổi sáng sớm liền tỉnh, tinh thần cực kỳ tốt, đang chuẩn bị đi ra cửa bái phỏng hai vị kia viện bạn, dù sao có thể ít một chút phiền toái liền ít một chút, mình đã đắc tội Hường Hàn Hương, vốn là như giẫm trên băng mỏng, nếu như lại bị hai Hùng hài tử cho cả dừng lại, liền thật sinh không thể luyện.

Ai ngờ vừa mở cửa phòng, hai cặp chân liền duỗi vào, một người trong đó không phải vị kia tại đường phố gặp Tác Dương Minh còn có ai? Về phần một người khác, nhìn lấy cái kia phảng phất bị người tróc gian xấu hổ bộ dáng,

Tô Lê liền nhận không ra.

"Ngươi tại sao lại ở đây?"

Tác Dương Minh không lo được đau đớn, ngay cả vôi vàng che đũng quần đứng lên, trừng trừng mắt hỏi thăm, đúng dịp, Tô Lê cũng gần như đồng thời phát ra tiếng. Đường Tiểu Thiên nhìn lấy hai người tựa như Loan Sinh Huỳnh Đề như vậy ăn ý, hơi nghi hoặc một chút gãi đầu một cái.

"Tân Sinh là ngươi?"

"Ngươi ở chỗ này?"

Hai người lẫn nhau hỏi, sau đó đồng thời gật gật đầu.

"Không thể nào!" Tô Lê chỉ cảm thấy ngày tại xoáy, tại chuyển, đầu có chút choáng váng, vôi vàng che đầu này lui ra phía sau hai bước dựa vào ghế ngồi xuống.

Tác Dương Minh giật mình qua đi, đột nhiên cười lên ha ha.

"Tô Lê đứng không, không nghĩ tới chúng ta nhanh như thế liền gặp mặt rồi, hôm qua vôi vàng một mặt, ta đã cảm thấy cùng ngươi cực kỳ hợp ý, hai ba câu nói liền đề cổ sư đánh vỡ tâm lòng, càng làm cho hướng Lão Hồ kinh ngạc, đem nàng. . ."

Tác Dương Minh là cái từ trước đến nay chín, hẳn không nghĩ tới mới tới cùng phòng lại là Tô Lê, không khỏi có chút bắt đầu vui vẻ, nói nói đột nhiên im bặt mà dừng, thậm chí có chút hoảng sợ đột nhiên nhìn về phía Tô Lê, đề Tô Lê phía sau không tên mát lạnh.

"Ngươi hôm qua tới?"

"Ừm nha!"

"Ngươi gặp qua Hướng Hàn Hương rồi?" Tác Dương Minh âm thanh đột nhiên đề cao, thậm chí có một tia bén nhọn.

"Không riêng gặp qua, còn đánh một trận, cũng may Thư Viện có người quản, xử lý coi như công bằng, đem nàng giống như cho giam lại, cái kia nữ có phải bị bệnh hay không, luôn nhìn ta không vừa mắt, thấy một lần lấy ta liền nhe răng toét miệng. . ."

Tô Lê câu nói kế tiếp Tác Dương Minh đã nghe không được, hiện tại chỉ cảm thấy trong tai ông ông tác hưởng, về phần Đường Tiểu Thiên đã nghe rõ, cực độ sùng bái nhìn lấy Tô Lê, nguyên lai kẻ cầm đầu là mình hai người mới viện bạn.

"Oan gia nha, Tô huynh, ta đã dám khẳng định, hai người các ngươi Bất Tự tương xung lợi hại, nếu là viện bạn, ngươi yên tâm, nên giúp một tay ta cùng Tiểu Thiên nhất định giúp, hai ngày sau hai chúng ta nhất định đem thi thể của ngươi hoàn hảo không chút tổn hại mang về." Tác Dương Minh trấn định lại, một cái tay cực kỳ trang trọng khoắc lên Tô Lê trên bờ vai, hơi gió lướt qua, Tô Lê đột nhiên có loại Phong rền vang hề Dịch Thủy Hân, Tráng sĩ một đi không trở lại cảm giác.

"Ừm, ta gọi Đường Tiểu Thiên, liệt sĩ đồng học!" Đường Tiểu Thiên cũng là học Tác Dương Minh, trong giọng nói có chút tiếc nuối vỗ vỗ Tô Lê bả vai, nhìn ra, hai người đối với hai ngày sau, Hướng Hàn Hương đi ra đối với Tô Lê trả thù, không có ôm bất cứ hy vọng nào.

"Tiểu Thiên, chúng ta vẫn là đừng chinh hấn, hấn đã sau đáng thương." Tác Dương Minh ngữ trọng tâm trường lời kéo Đường Tiểu Thiên quay người rời đi.

"Ta cũng cảm thấy, ngươi nói hấn phần thắng có mấy thành?" Đường Tiểu Thiên cau mày tựa hồ tại suy nghĩ.

"Ngươi phải nói biểu muội ngươi có bao nhiêu loại phương thức sẽ thi triển ở trên người hấn."

"Ai ~, đáng tiếc!" Hai người gần như đồng thời thở dài lắc đầu, đề Tô Lê nghe một trận tê cả da đầu.

"Tác Dương huynh, Đường huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì, còn xin báo cho nha, các ngươi dạng này, để cho ta } đến hoảng." Tô Lê vôi vàng đuổi kịp, âm thanh run lấy bấy khản cầu hỏi thăm.

"Ngươi đắc tội Hướng Hàn Hương nha, Hàn Hương, cỡ nào tên dễ nghe, ai có thể biết nàng có bao nhiêu lợi hại, đoán chừng ngươi chẳng mấy chốc sẽ lãnh hội đến, Tô huynh, bảo trọng!"

"Bảo trọng, nàng vẫn là biểu muội ta, ta thấy nàng đều đi trốn." Đường Tiểu Thiên thỉnh thoảng bổ sung nói.

Chương 76: Ta muốn nghỉ học. . .

"Không, không có nghiêm trọng như vậy đi, nơi này chính là Thư Viện." Tô Lê còn ôm một tia may mắn.

Hai người đồng tình xoay đầu lại, nhìn lấy mê mang thêm sợ hãi Tô Lê nói: "Tô huynh nha, ở đâu có người ở đó có giang hồ, người dưới chân núi liền gây nằng không thoải mái, lên núi đến có đem nằng cả đến Giới Luật đường cái kia Tiểu Hắc Ốc bên trong, thân là thất đại thế gia Thiên Chi Kiều Nữ, người cảm giác sẽ có như thế nào sau nếu?"

"Mặt mũi, trọng yếu nhất chính là Thế Gia mặt mũi, hôm qua nằng đi vào thời điểm liền thả ngoan thoải , chờ đi ra muốn người đẹp mặt, được, người còn chạy đến nằng một lớp bên trong, không phải dè vào miệng cộp sao? Cổ sư lại bế quan, không ai quản, giấu lại đều sợ hãi."

Tác Dương Minh nhìn lấy sắc mặt càng ngày càng tái nhợt Tô Lê, sắc mặt cũng khó nhìn, nhưng tâm lý vừa nghĩ tới lập tức liền có trò hay để nhìn, đã sớm trong bụng nở hoa, nhìn thoáng qua mặt giật giật Đường Tiểu Thiên, ra hiệu hẩn kìm nén, tốt xấu cho mới đồng học lưu chút mặt mũi, sao có thể trắng trợn cười trên nỗi đau của người khác đâu?

Tô Lê trái tim nhỏ thành thạch nhảy lợi hại, từ sáng sớm bên trên mắt ngủ, mí mắt nhảy lợi hại liền biết sẽ không có chuyện tốt gì phát sinh, nhưng nhìn lấy hai người như lâm đại địch bộ dáng, hẩn cũng cảm thấy cái kia nữ kinh khủng.

"Ta hiện tại liền đi thực hiện nghỉ học thủ tục." Tô Lê quay người liền muốn rời khỏi.

"Đã chậm, từ hôm qua năm nhất hết thấy mọi người liền đang đàm luận người, ai có thể đem ban ba đệ nhất danh tặng ca hoa cho cả tiến Giới Luật đường, thậm chí rất nhiều người đã bắt đầu nghe ngóng tin tức của người, tổng cộng cứ như vậy một số người, mặt lạ hoặc vẫn là có người nhận biết.

Ta cam đoan, người đi không xuống núi môn, cũng sẽ không để người đi ra, muốn nghỉ học, tay kia tục nhưng phiền toái, không có mười ngày nửa tháng đoán chừng làm không được, hơn nữa còn cần cổ sư đồng ý, nhưng cổ sư tại Hắc Tháp bế quan đâu, chắc chắn, không có biện pháp, đành phải đi một bước nhìn một bước."

Hai người cho Tô Lê tận lực động viên, nghỉ học, làm sao có thể, thật không cho dễ có một trận Hào Hí muốn lên diễn, sao có thể như thế vội vàng thôi diễn đây.

"Đi thôi, nhanh đi học, hôm nay thế nhưng là ban 6 Nhược Lâm đạo sư thay cổ sư đi học, đây chính là một đại mỹ nữ, hi vọng người tâm tình có thể tốt một chút." Nhìn lấy Tô Lê mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng mặt khổ qua, hai người trực tiếp nhắc cánh tay lên liền hướng Hắc Tháp bay đi, vừa vừa rời đi tiểu viện, Quần Sơn liền vang lên cái kia thanh thúy chuông vang âm thanh. . .

Một hồi Công Phu, tại Tô Lê sầu mi khổ kiếm nghĩ đến biện pháp như thế nào tránh thoát trận này tai bay vạ gió lúc, ba người đã cự ly này vô số Hắc Tháp rất gần.

Giữa không trung, Tô Lê còn là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy nhìn về phía cái kia Hắc Tháp, hôm qua cũng vền vền chỉ là xa nhìn nhau từ xa, giờ phút này xuất hiện ở trước mặt hẩn chính là vô số Lâm Mộc, Lâm Mộc ở giữa là vừa ra lõm địa hình, tại cái kia lõm trong đất, một tòa cực kỳ to lớn Hắc Tháp, chính chôn sâu ở lòng đất, bên trên vền vền chỉ có tầng một ngọn tháp, cái khác tháp tầng thì hoàn mỹ khảm nạm mặt đất.

Mà tại Hắc Tháp bên ngoài, có một cổ cảm giác ngột ngạt cực kỳ mạnh mẽ cho người ta kiêng kỵ, liên tiếp hô hấp đều có chút khó khăn, thậm chí có tầng một lúc ần lúc hiện bạch quang không ngừng vện vện lên, liên tiếp không gian chung quanh đều xuất hiện vết nhăn cảm giác. ?

"Hào lợi hại!" Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc một hồi chát chát, không khỏi nuốt nước miếng một cái.

Mất thấy các lộ học viên vội vã chui vào Hắc Tháp bên trong, Tác Dương Minh hai người lôi kéo Tô Lê liền hướng cái kia cửa nhỏ chui vào, Tô Lê chỉ cảm thấy trong ngực cái kia cái ngọc giòn lóc lên, mà phía sau trước Quang Tuyến bỗng nhiên tối sầm lại, sau một khắc, chính là cảm giác được hai chân giẫm tại cứng rắn mặt đá bên trên.

Mở mắt ra về sau, dẫn vào mí mắt chính là cái cực lớn không gian, sáng ngời dị thường, bên trong có vô số cửa nhỏ, không kịp quan sát, liền lại bị Đường Tiểu Thiên lôi lôi kéo kéo chui vào trong đó một môn.

Phòng học rất lớn, học viên cũng rất nhiều, khoảng chừng hơn ba trăm người, những người này không có chỗ nào mà không phải là Khai Huyết cảnh, tu là thấp nhất cũng có ngũ lục trọng, Khai Huyết Thập Trọng cũng có mười mấy người, đây cũng là Cổ Dương năm nhất ban ba.

Hơn ba trăm tám thấp bé tím bàn gỗ từ đàn chỉnh tề sắp hàng, mỗi tám dưới bàn đều có một cái bồ đoàn, mà tại trên cùng, thì là đạo sư bàn giáo viên.

Giữa học viên hỏi hã, ông ông không biết lại thảo luận lấy cái gì, Tô Lê đột nhiên có loại trở lại năm đó đi học cảm giác, Tác Dương Minh lôi kéo Tô Lê trực tiếp hướng một chỗ góc gác đi đến,

Nơi đó có mấy cái bàn gỗ, nhìn ra, đó là người ta chuyên chúc địa bàn.

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên là ai, đó là thất đại thế gia Công Tử Ca, coi như làm đồng học, nên có chào hỏi vẫn là muốn đánh, một số gia

tộc khác hoàn khổ gặt đầu ra hiệu, xem như chào hỏi, nhưng nhìn lấy vị kia xa lạ thiếu niên, không khỏi kinh ngạc.

"Có Tân Sinh."

"Không phải là hấn đi, vậy mà tại lớp chúng ta bên trong."

"Lần này có trò hay để nhìn."

...

Âm thanh càng lúc càng lớn, thời gian dần trôi qua gây nên đến đại đa số người chú ý, Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên đột nhiên vội ho một tiếng, bày biện mặt ngồi xuống, rất rõ ràng biểu thị ta không biết hấn, gọi Tô Lê một cái xấu hổ nha.

Tiếng nghị luận càng lúc càng lớn, đối mặt với chúng nhân chỉ trích, Tô Lê giờ khắc này vậy mà muốn trực tiếp tông cửa xông ra.

Loảng xoảng!

Đi học tiếng chuông vang lên lần nữa, hết thấy mọi người tranh thủ thời gian ngồi đoan chính, nhìn về phía Giảng Thai, Tô Lê sờ lấy mồ hôi lạnh trên đầu một trận hoảng sợ, hấn sợ hãi những người kia đột nhiên hợp nhau tấn công, mình coi như biến thành Na Tra ba đầu sáu tay cũng đánh không lại nha.

"Tô huynh, đừng sợ, học viện là cấm đoán giữa bạn học chung lớp đánh lộn, người vi phạm tựa như cái kia hướng Lão Hồ, là muốn tiến Giới Luật đường, trừ phi người đáp ứng tại Diên Võ Đường tiếp nhận đối phương khiêu chiến." Tác Dương Minh nhỏ giọng nói.

"Ta sẽ không đáp ứng." Tô Lê nhìn lấy rất lớn một nhóm người tuy nhiên ngồi đoan chính, nhưng một cái tay vẫn là công qua đến, thậm chí ngón giữa hướng xuống, không khỏi một trận hoảng sợ, hấn cảm thấy mình tốt ủy khuất, ta lại không phải cố ý, là nàng chọc ta trước, bây giờ bất tri bất giác vậy mà phạm vào nhiều người tức giận, hấn đều không chỗ để khóc.

Khóa linh đã vang lên, vị kia Nhược Lâm đạo sư lại còn không có tới, nhưng kỳ quái.

Mọi người ở đây đa động chứng đột nhiên phạm vào, trên bục giảng một chậu Bồn Hoa đột nhiên run rẩy lên, rất nhanh liền hấp dẫn lực chú ý của mọi người, sau một khắc xuất hiện tràng cảnh trực tiếp lật đổ tất cả mọi người tam quan.

Trong chậu thổ nhưỡng lay động, tựa hồ có đồ vật gì sắp chui ra ngoài, chỉ là thời gian ngắn ngủi, một vòng lục mằm dùng sức đỉnh lật trên đầu miếng đất, ngay sau đó lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng, nho nhỏ dây leo không ngừng biến lớn thành dài, Lục Diệp Tử Mạn bên trong không ngừng rút lấy ra, một cái to lớn nụ hoa rất nhanh thành hình, nhìn lấy cao cỡ một người bông hoa, tất cả mọi người có chút mắt tròn, ngay tại vừa mới, bọn hấn tận mắt chứng kiến đến một cái sinh mệnh sinh ra trưởng thành, nhất là cho chúng nhân đánh vào thị giác cực kỳ cường đại.

Mọi người tới không kịp khép lại gương mặt thật to miệng, chính là một mùi thơm chẳng biết lúc nào tràn ngập tại toàn bộ phòng học.

Hồ!

Cái kia kiều diễm phấn sắc Hoa Cốt từng mảnh từng mảnh rút ra ra, mỗi mở một mảnh, hương khí liền nồng đậm một điểm, đến mức về sau, chúng nhân đầu như si như say.

Đến lúc cuối cùng một cánh hoa rơi xuống, một vị nhanh nhẹn đến nữ tử từ đó chậm chạp đi ra, thời khắc này nàng đơn giản hóa thành Tiên Tử, phảng phất từ Tiên Giới đi ra, Nghi Dung thanh tú, có không nói ra được Thanh Tuyết thoát tục.

Thon dài đùi, sa mỏng váy lụa, ẩn ẩn xước xước dưới, lưu cho chúng nhân vô hạn tưởng tượng, nhất là cái kia phiêu dật mực phát tùy ý mà khoáng, một đôi không linh mất to tăng thêm mềm mại lông mi để vô số người kêu rên, phấn sắc bờ môi nhẹ hạp, để kiếp trước trách móc mỹ nữ Tô Lê nước bọt độc chảy ra.

"Yêu tinh vẫn là nữ thần?" Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng giống hòa thiêu, chặt vật xoay đầu lại, mới phát hiện không riêng mình không có cảm giữ ở, bao quát Tác Dương Minh bọn người đều là như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Nhược Lâm đạo sư

"Quá đẹp!" Tác Dương Minh dùng sức nuốt nước miếng một cái, tự lẩm bẩm, trước kia hẳn là gặp qua Nhực Lâm đạo sư, nhưng không có như hôm nay như thế tràn ngập sức hấp dẫn, ta tôn kính cổ sư nha, người vẫn là đừng xuất quan, liền để Nhực Lâm đạo sư mang ban ba đi.

Giờ phút này gần như tất cả mọi người là loại ý nghĩ này, liền ngay cả những cái kia lớn lên vẫn là rất đẹp nữ học viên nhìn xem gặp Nhực Lâm đều tự hành tàm hồi hận, đủ để thấy mị lực của nàng là nam nữ thông sát.

"Mọi người tốt, ta là ban 6 đạo sư Nhực Lâm, bởi vì các ngươi cổ sư bề quan trùng kích Linh Nguyên Đại Viên Mãn, cho nên tại trong lúc này, các ngươi thể dục buổi sáng liền do ta mang các ngươi." Nhực Lâm phân môi khẽ mở, uyển chuyển âm thanh để những cái kia như muốn phát điên nam sinh trực tiếp từng xóp giong.

Ba ba ba!

Tất cả mọi người tự phát vỗ tay hoan nghênh, nhìn lấy Tác Dương Minh dùng sức vuốt hai tay của mình, Tô Lê đều nhìn đều đau.

Đối với biểu hiện của mọi người, cái kia Nhực Lâm đạo sư chỉ là cười cười, tựa hồ đã sớm đoán được, không có quá nhiều kinh ngạc.

"Tốt, vừa rồi đạo sư cũng không phải cố ý muốn cho các ngươi khoe khoang cái gì, tương phản, nó chính là chủ đề của ngày hôm nay khóa, chắc hẳn cổ sư trước kia đối với các ngươi từng nói tới, Khai Huyết là sở hữu tu luyện cơ sở, trong đó trọng yếu nhất ta liền không cần phải nói, Khai Huyết phía trên chính là Linh Nguyên, Linh Nguyên phía trên vì Linh Huyền, muốn tấn thăng Linh Nguyên Cảnh, không riêng cần Linh tàng bên trong Huyết Khí đạt tới Thập Trọng, còn cần tiến hành một cái chất chuyển đổi."

"Chắc hẳn các ngươi trước đó cũng là hiểu rõ qua, đã ta lần thứ nhất mang các ngươi ban, những này vấn đề cơ bản vẫn là muốn lập lại một lần nữa.

Linh Nguyên Cảnh, tên như ý nghĩa, thì là cần đem thể nội Huyết Khí tất cả đều chuyển đổi Thành Nguyên lực, đó là một cái thuật biến, Linh Nguyên Cảnh chia làm tiền kỳ, Trung Kỳ, hậu kỳ cùng Đại Viên Mãn, đối ứng người Linh tàng trong phòng máu màng, mỗi tam tầng vì một giai đoạn.

Về phần Đại Viên Mãn, không riêng cần đem Đệ Thập Trọng máu màng chuyển đổi tới, còn cần khai ích nguyên hồ, nguyên hồ thành hình một khác, chính là bước vào Linh Huyền Cảnh, theo tu hành tăng trưởng, nguyên hồ không ngừng khuếch trương, đến cực hạn, vốn nhờ người nguyên hồ Đại Tiểu ngưng Tụ Nguyên Đan, tấn thăng Đan Nguyên cảnh.

Nói có chút xa, đám đạo sư đến nay còn dừng lại tại Linh Nguyên Cảnh, thực sự xấu hổ rất, các ngươi một số học trưởng đều đã ở tại Đệ Tam Tầng khu vực, thậm chí đi ra ngoài lịch luyện, tuy nhiên các ngươi cổ sư, lần này là có chắc chắn tám phần mười bước vào Linh Nguyên Đại Viên Mãn, đến lúc đó, bước vào Linh Huyền cũng không phải là Mơng."

"Nói nhiều như vậy, đơn giản đứng vậy muốn nói cho các ngươi, thế giới bên ngoài rất đặc sắc, tu hành là một trận lịch luyện thăng hoa, cắt không thể trộm gian dùng mảnh lối, lười biếng thành tính." Nhực Lâm nói xong, tay áo huy động ở giữa, liền có hơn ba trăm sứ bôn phiêu trời lên, chính xác rơi vào mỗi người trước bàn.

"Trong này là ta hướng Dược Điền nơi đó thân mời đi theo một số hạt giống, mỗi một cái đều bị ta đánh đặc thù dấu ấn, không giả được, mà các ngươi muốn làm, đứng vậy dùng Huyết Khí không ngừng thôi hóa nó, để nó trưởng thành, cùng Thư Viện lớp khác cấp, đệ nhất danh có thể lấy được tặng 100 điểm công hiến."

"Nhớ kỹ, đem hạt giống cho rằng con của các ngươi, dụng tâm đi bồi dưỡng, khi nó phá đất mà lên trưởng thành lúc, ngươi liền sẽ rõ ràng mình nên làm như thế nào, sớm nói xong, các ngươi có thể tìm người đi bồi dưỡng, nhưng như thế nào dựa vào chính mình tấn thăng Linh Nguyên Cảnh cũng không cần tìm ta, bởi vì bây giờ trước mặt các ngươi, đứng vậy cái kia cơ hội."

"Lấy mười ngày làm hạn định, ta muốn nhìn thấy thành quả, mấy ngày nay không dùng để đi học, chuyên tâm bồi dưỡng nó, tốt, hiện tại ta mà nói giải như thế nào dùng Huyết Khí đi tắm bổ Chúng nó. . ."

Tô Lê nhìn lên trước mặt sứ bôn tò mò, cảm thấy rất là thú vị, tất cả mọi người đang lẳng lặng nghe Nhực Lâm giảng thuật, thậm chí một số người vừa nghe liền thao tác, lập tức, cả kiện phòng học liền bị nòng đậm Huyết Khí nơi bao bọc, khiến nổi lòng người bành trướng.

Những này thể nhưng là liên quan đến cùng với chính mình ngày sau tu hành, mỗi người không chăm chú, về phần tìm bức người khác thôi động, căn bản không có khả năng, có thể đi vào quên về Thư Viện đến học tập, đều từng cái là Kiều Tử, sao có thể đi làm tổn nhân bất lợi kỷ sự tình, huống chi, một khi bị phát hiện, liền sẽ trở thành tất cả mọi người si nhục, không mặt mũi tiếp tục tiếp tục chờ đợi, bọn hắn mặc dù nhiều người giống như hoàn khổ, nhưng không ngốc.

Tô Lê án chiếu lấy Nhực Lâm giảng giải,

Không điểm dứt đầu, từng cái nghi hoặc hiểu ra, đến sau cùng cơ hồ tất cả mọi người tại ném thủ thôi động.

Một nén nhang về sau, một cái bích lục ầu mầm cực kỳ chặt vật phá đất mà lên, Tô Lê không sai biệt lăm ngửa mặt lên trời hô to, xoay đầu lại mới phát hiện rất nhiều người đều bồi dưỡng ra, thậm chí hàng phía trước những cái kia Thập Trọng, đã đáng đáp nhất chỉ cao, đi ngang qua Nhực Lâm hải lòng gặt đầu tán dương.

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên liền không kém, tối thiểu nhất còn cao hơn chính mình, tuy nhiên mỗi người hạt giống cũng không giống nhau, nhưng Tô Lê vẫn là có một chút điểm cảm giác bị thất bại, nhìn lấy phía trước hơn ba trăm người, hẳn cảm giác áp lực của mình trước nay chưa có lớn.

Sau hai canh giờ, Tô Lê hạt giống đến cùng vẫn là lớn hơn một chút, trái phải quan sát dưới, trình độ của chính mình hẳn là tại trung đẳng, thậm chí có mấy người cũng không biết là Huyết Khí vẫn là hạt giống nguyên nhân, đến bây giờ còn tỉnh mạch một mảnh, không có bất kỳ vật gì xuất hiện, nhắm trúng chúng nhân một trận bật cười, để mấy cái kia đồng học mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, Tô Lê trong nháy mắt cũng cảm giác tâm lý thăng bằng nhiều.

"Tốt các bạn học, mười ngày sau chúng ta như trước đang nơi đây tới chứng kiến các người thành quả, rờn rã 100 điểm cống hiến nha!" Nhược Lâm đạo sư giờ phút này như đứa bé con, ngữ khí tràn đầy dụ hoặc, nhắm trúng chúng nhân lại là ở trong lòng một trận sôi trư, mười ngày sau, nhóm người mình vô luận như thế nào cũng muốn lấy được thành tích tốt, gây nên Nhược Lâm đạo sư chú ý.

Theo Nhược Lâm đạo sư rời đi, yên tĩnh lớp học trong nháy mắt liền nổ tung ồ, châu đầu ghé tai, thậm chí mấy vị kia không có sinh trường ra bất kỳ dấu hiệu gì đồng học đùa giỡn muốn đi đoạt mấy người khác Bốn Hoa.

Tô Lê chính phải lạng lẽ đến, lạng lẽ đi, không mang đi một áng mây lúc, năm tên thiếu niên lần nữa khắc đột nhiên đi lên phía trước, trong đó có hai người vì Khai Huyết Cửu Trọng, còn lại đều là Lục Trọng, là một cỗ không kém chiến lực.

"Uy, người chính là làm hại hướng Tiên Từ nhốt vào Giới Luật đường kẻ cầm đầu?" Người cầm đầu hai tay đặt trước ngực, một bộ vênh vào hung hăng hoàn khổ bộ dáng.

Tô Lê tranh thủ thời gian giả bộ như không nghe thấy, còn trái phải tứ phương tìm người nói chuyện, mới phát hiện bên cạnh Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên một bộ nghiêm túc suy nghĩ Bốn Hoa cần ăn đòn bộ dáng, thỉnh thoảng dùng mắt nghiêng mắt nhìn một chút cuộc chiến bên này.

Tô Lê một trận kêu rên: "Làm bộ dáng cũng không cần rõ ràng như vậy đi."

"Uy, nói đúng vậy người." Thiếu niên kia thấy Tô Lê nhìn chung quanh, căn bản không có đem mình để vào mắt, không khỏi một trận tức giận, ngữ khí đột nhiên trở nên không vui.

Đồng học người là tại nói chuyện với ta sao?" Tô Lê phảng phất mới phát giác, một mặt ngốc manh nhìn về phía người trước mắt.

Thiếu niên phảng phất ăn cá bóp lấy, chỉ một ngón tay Tô Lê, lấp bắp đột nhiên không biết nói cái gì, chỉ cảm thấy trong lòng có một ngọn núi lửa phảng phất muốn bạo phát.

"Vâng!" Thiếu niên kia đột nhiên cười một tiếng, người trước mắt quả nhiên không giống bình thường, vền vền là một câu liên đề cho mình kém chút mất lý trí, người này không thể khinh thường.

Hắn cảm thấy Tô Lê là có ý đang chọc giận mình, sau đó táo bạo phía dưới nói không chừng sẽ làm ra ẩu đả cục thế, cứ như vậy, liền bước hướng Tiên Từ theo gót, phong độ, phong độ, quyết không thể cứ như vậy lấy hắn đắc đạo.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Các người 1 định nhận làm người. . .

"Đồng học, ta không biết người đang nói cái gì, càng không nhận ra cái gì hướng Tiên Từ, ta là hôm qua mới đến Thư Viện, sáng sớm hôm nay lần thứ nhất đi học, ta ngay cả người đều không ai toàn đầu, ta gọi Tô Lê, không biết đồng học quý danh?" Tô Lê mở to một đôi vô tội mắt, nhìn thiếu niên kia một trận hồ nghi, khó đoán sai.

"Thật là xui xẻo, đem nhà mình biểu ca cùng Tác Dương Minh có thể sợ đến như vậy người, lại còn có người ưa thích, phụng làm Tiên Từ, thật là mất bị mù." Tô Lê tâm lý một trận khinh bỉ, chỉ muốn tranh thủ thời gian kết thúc trận này nhằm chán đối thoại, không nhìn thấy Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên lấy hai cùng phòng đều muốn cười biệt xuất nội thương sao?

Nhưng vào lúc này, lại là một đội nhân mã đi tới.

"Uy, tiểu tử, nghe nói người đem chúng ta Hướng gia Ngũ gia gia hòn ngọc quý trên tay khi dễ tiến Giới Luật đường, còn bị phạt điểm cống hiến?" Đối mặt một tên Khai Huyết Thập Trọng Tiểu Đội Ngũ, Tô Lê vội vàng đứng lên.

"Người giống như hắn, ta cũng không biết các người đang nói cái gì? Hướng gia ta biết, đây chính là Thương Đô thất đại thế gia nha, cho ta mượn một trăm cái lá gan ta cũng không dám lấn phụ các người Hướng gia người nha, làm phiền vị này đồng học, có thể hay không nói cho chúng ta biết đến cùng xảy ra chuyện gì sao?"

Tô Lê một bộ bị người oan uống thê thăm bộ đáng, nói sau cùng, lòng đầy căm phẫn, tựa như là cho người ta gánh tội, muốn quyết định tìm ra hung thủ đáng về.

Lần này nói tới nhà bản gia người đều hồ nghi, bọn hắn cũng chưa từng thấy qua, chỉ biết là tới hôm qua một tên Tân Sinh, vừa lúc hôm nay Ban Cấp liền đến một tên Người xa lạ, có thể nào không khiến người ta hoài nghi, khó biết Hàn Hương ở lớp ba, đã vụng trộm chuyển ban, dạng này không phải là không có khả năng.

Mất thấy Hường gia bản gia người sinh ra hoài nghi, gương mặt sát khí cũng dễ xuống, Tô Lê một trận hoảng sợ, ngay tại Tô Lê cảm giác sắp thoát ly hiểm cảnh, muốn hồ lộng qua lúc, lại là Nhất Tiểu Đội người vênh vào tự đắc đi tới.

"Còn có hết hay không?"

Một tên Khai Huyết Thập Trọng dẫn theo bảy tên thất bát trọng thiếu niên đem Tô Lê vây quanh, một người trong đó nhìn kỹ một chút Tô Lê, sau đó từ trong ngực móc làm ra một bộ chân dung, Tô Lê rướn cổ lên, nhìn lấy phía trên ảnh chân dung.

"Cái này ai vẽ, làm sao khó coi như vậy, nhìn từ xa giống người, gần nhìn đúng vậy một con lợn nha." Tô Lê đối với vẽ tranh người lòng tràn đầy xem thường.

"Ừm, có sáu bảy phần giống, nhìn nhìn lại, được rồi, hai người đi ban 6 cùng đến lớp tám thông tri Quý Thanh cùng Ngô Phàm đại thiếu gia, để bọn hắn nhìn xem có phải là hắn hay không, đúng vậy, chúng ta liền lập công."

"Được!" Trong đó hai người mau chóng rời đi.

Tô Lê lại nghe xong đối thoại của bọn họ về sau, đột nhiên mộng, xong, lần này thật xong, không đến thời gian một ngày, thế nhà các công tử tiểu thư đắc tội xong.

Tô Lê giờ phút này đối mặt như thế một đám người vây xem, nói tâm lý không bòn chòn đó là giả, đi đường đi, nơi này là thật không tiếp tục chờ được nữa.

"Các ngươi người muốn tìm là không phải tại cái khác ban, nhận lầm người chuyện này ta cũng không quản các ngươi, đã đến điểm muốn ăn cơm đi, các ngươi trước bận bịu, chúng ta hôm nào gặp." Tô Lê trực tiếp không chờ người ngăn cản, dưới chân Bộ Bộ Sinh Liên thi triển đến cực hạn, giống con cá chạch giống như trong nháy mắt chui ra trùng vây.

"Muốn chạy, chờ Ngô công tử tới lại nói." Thấy Tô Lê rời đi, tên kia Thập Trọng Đại Viên Mãn người cấp tốc đuổi theo, mất thấy Tô Lê Tốc Độ cực nhanh, lúc trước hai nhóm người cái kia còn không có nhìn thấy trên mặt hắn vẻ kinh hoảng, tám chín phần mười đứng vậy hắn, các huynh đệ, cho ta bắt hắn lại, dám chơi Bản Thiếu Gia, ta để ngươi chịu không nổi!

Vừa tan học, tất cả Hắc Tháp lần lượt khai phóng, giữa học viên chậm rãi bay hướng đi ra, nhưng vào lúc này, một bóng người tựa như một thanh tên rời cung trong nháy mắt từ trong đó một tòa Hắc Tháp nổ bắn ra mà ra, cái kia chớp mắt Tiêu Thất Tốc Độ đột nhiên đưa tới rất nhiều người vây xem, mang theo Không Khí tiếng bạo liệt Lão Viễn đều có thể nghe được, đây cũng là vị nào đồng học, hạ cái khóa mà thôi, làm sao kích động thành dạng này.

Hô hô hô!

Nhưng sau một khắc, chúng nhân đầu tròn tròn mắt, tại vị kia học viên vừa mới rời đi, lại là mấy chục đạo thân ảnh nổi giận lấy đuổi theo, chỉ là Khai Huyết Thập Trọng liền có bốn tên, thất bát trọng cùng Cửu Trọng đỉnh phong đều là hơn hai mươi vị, cái này, cái này xảy ra chuyện gì.

"Nhìn những người kia tựa như là thất đại thế gia Hường gia."

"

"Không riêng Hường gia, nhìn thấy đằng sau đuổi kịp người kia à, cái kia tựa như là Ngô gia người, dẫn đầu chỉ người thật giống như là Ngô Phàm."

"Oa, mỹ nữ Quý Thanh giống như cũng tại, nàng bên cạnh là Tào gia người."

"Đó là đương nhiên, Quý Thanh Đường Ca thế nhưng là Tào Khâu Thất Tử một trong Tào Khâu Hạc, bên cạnh có Tào gia người tuyệt không ngoài ý muốn."

"Trung gian những người kia tựa như là Đồng Tường mấy người, cái kia Đồng Tường đồng dạng Khai Huyết Thập Trọng, tuy nói là Đồng gia chi nhánh, nhưng cũng treo cao cao tại thượng Đồng gia danh hào, nghe nói hắn một mực tại truy cầu cái kia Hường Hàn Hương, cũng không biết thành công không, Hường Hàn Hương giống như bị một cái Tân Sinh chinh phục, người nghe nói không?"

"Ta đi, đằng sau hai người có vẻ như Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên nha, bọn hắn làm sao cũng đuổi theo, chỉ là thế nào Tử Hữu điểm bỉ ổi!"

"Không đúng, thất đại thế gia, có sáu nhà đều hướng lúc trước đạo thân ảnh kia đuổi theo, xảy ra chuyện gì, các bạn học, giống như có Hảo Hí nhìn, mau cùng bên trên. . ."

Cách đó không xa Mục Nhân Nhi nhìn về phía trước như thắp điện thân ảnh, một mặt kinh ngạc, quên về Thư Viện quả nhiên danh bất hư truyền, tùy tiện đụng phải một người đều là mau như vậy, chỉ bất quá thân ảnh kia thế nào thấy quen thuộc như vậy, đáng chết Tô Lê cùng Đại Bảo, không biết chạy

đi đâu, cũng dám vút xuống Tiểu Cô Nãi Nãi chính mình chạy trốn, chờ ta lần sau gặp phải, ngươi sẽ biết tay.

Mục Nhân Nhi một trận bầu không khí, cái kia Tô Lê thế nhưng là còn cảm thuộc về mình một phần từ Huyết Linh phong lấy được Linh Dược đâu!

Hơn ba mươi người đội ngũ, rất nhanh lần lượt đang gia tăng, 100, 300, 500, khi nhiều đến hơn một ngàn người trùng trùng điệp điệp vẽ qua bầu trời, rất nhanh đưa tới chú ý của mọi người.

Tô Lê mồ hôi trên đầu đang chảy, trên cổ gân xanh tựa như bạo liệt cành cây, không cần nhìn, hẳn đều có thể cảm nhận được một cỗ to lớn Huyết Khí sòng nhiệt đang hướng về mình đánh tới.

"Chỉ là một trận sai lầm gặp gỡ bất ngờ, các ngươi cần phải như thế à? Không phải liền là nhiều người khi dễ ít người, có bản lĩnh đơn đấu." Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến ủy khuất, càng nghĩ càng đáng sợ, những người này đều là ăn Hóa Dược sao, đường đường Thư Viện khó không có không ai quản sao?

Có lẽ là ngay cả lão thiên cũng nhìn không được, phảng phất nghe được Tô Lê khẩn cầu, tại Tô Lê sau lưng, không gian đột nhiên một trận vặn vẹo, hơn hai mươi vị thân mang Tử Y, mang theo bằng sắt mặt nạ bóng người dần dần ngưng rõ ràng.

"Chấp Pháp Sứ!" Hết thảy mọi người phảng phất phanh xe kết dừng lại, sau lưng một số người không kịp dừng lại, ba ba ba đụng tại người phía trước trên thân, nhắm trúng một cỗ giận mắng, đợi cho thấy rõ cản đường người lúc, phảng phất ong vò vẽ âm vang mà tán, bao quát Ngô Phàm bọn người chạy so với ai khác đều nhanh.

Đồ Sơn lạnh lùng nhìn lấy chúng nhân chạy vô ảnh vô tung, cũng không có đi truy cứu, dù sao liên quan sự tình quá nhiều người, rất nhiều người là xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, cũng không có cái gì sai lầm, xoay đầu lại, nhìn lấy phảng phất bị đập cái đuôi thỏ Tô Lê, Đồ Sơn song song mắt lóe lên một vòng đặc sắc.

"Còn giống như là ta cho tiểu tử này gây phiền toái đâu!"

Tô Lê không biết vì cái gì sau lưng cái kia Đạo Trùng ngày Huyết Khí trong chớp mắt Tiêu Thất sạch sẽ, hẳn cũng không muốn biết nói, chỉ muốn mau sớm rời xa chỗ thị phi này.

Cố ý tha mấy cái vòng, tại xác định không ai đi theo về sau, Tô Lê lần nữa tăng thêm tốc độ, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể trốn vào gian phòng của mình, đem cửa phòng một mực khóa lại, cẩn thận nghe ngóng, quả nhiên không ai theo tới.

Giữa học viện tức xá chỉ cảm đoán lẫn nhau xôn xao, đây là một loại tôn trọng, học viện nếu như dạy dỗ đều là một đám nhìn trộm người khác tư ăn Học Sinh, đã sớm đóng cửa không tiếp tục kinh doanh.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Tốt ủy khuất

Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến ủy khuất, cần thiết hay không, chẳng qua là chiếm Hưởng Hàn Hương cùng Ngô Phàm hai người nhỏ nhỏ tiện nghi mà thôi, liền nhắm trúng nhiều người như vậy đối với mình bao vây chặn đánh, quản các ngươi chuyện gì.

Rót một chén trà cảm kích ngươi thâm giọng nói, trông thấy Mao Cầu lười biếng nằm ở trên giường ngáy khò khò Tô Lê càng thêm phiền muộn.

Ba!

Chén trà rơi trên mặt đất quăng thành hai bên, nước đọng văng khắp nơi, Tô Lê một trận thét lên: "Con hàng này lại là từ đâu chui ra ngoài?"

Tô Lê nhớ rõ ràng tối hôm qua Mao Cầu từ Bắc Sơn Chấp Pháp Sứ Đồ Sơn sau khi xuất hiện, liền biến mất không thấy gì nữa, coi là cách mình mà đi, lúc ấy còn nhỏ hưng phấn một trận, làm sao chỉ chớp mắt nó lại xuất hiện, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được.

Tuy nhiên nhìn lấy Mao Cầu mập chỉ còn lại có một đồng Thịt ba chỉ, Tô Lê chớp mắt, con hàng này không riêng Tốc Độ nhanh, hơn nữa còn có dự cảnh năng lực, may nó mới để cho mình đi ra cảm đoán, miễn cho bị Hưởng Hàn Hương chê cười, bây giờ há không cơ hội trời cho, đem Mao Cầu mang theo trên người, vạn nhất có người chinh hấn, Mao Cầu có thể rất tốt nhắc nhở mình.

Tô Lê càng xem Mao Cầu càng đáng yêu, xoa xoa hai cánh tay gương mặt bì ổi, giờ phút này Mao Cầu cũng tỉnh lại, nhìn lấy Tô Lê thời khắc này bộ

đáng, toàn bộ lông tóc đều nổ tung, liên tiếp lui về phía sau.

Tô Lê cười hi hi vung tay lên, chính là 300 mai Nguyên Thạch từ trong Túi Trữ Vật nhiếp lấy ra, giống Tiểu Sơn giống như chồng chất tại Mao Cầu phía trước, Mao Cầu quả nhiên một mặt ý động.

Tô Lê đem Nguyên Thạch đột nhiên ôm ở trong ngực: "Tiểu Mao nha, ngươi nhìn là ngươi lung tung dẫn đường, đem ta hổ tiến sách này viện, lại không hiểu thấu đắc tội cái kia Hường Hàn Hương, nói đây hết thầy kẻ cầm đầu lẽ ra là ngươi, đúng không, nhưng ta Tô Lê là ai, điểm ấy đảm đương vẫn phải có, ta đều thay ngươi khiêng." Tô Lê gương mặt vì Bằng Hữu không tiếc mạng sống thấy chết không sờn, sắc mặt có không nói ra được kiên quyết.

Tuy nhiên nhìn lấy Mao Cầu gương mặt khinh bỉ, Tô Lê vội vàng ho khan, nói tiếp nói: "Hai ta nhân sinh địa không chín chạy đến nơi đây, hiện tại lại bởi vì ngươi bị người ta chặn ngay cả tấc xả đều ra không được, ngươi có phải hay không muốn giúp ta một chút đâu, tối thiểu nhất người khác nếu là hại ta, ngươi hẳn là nhắc nhở một chút qua, tựa như tối hôm qua cầm đoản bên trong, cái này 300 mai Nguyên Thạch coi như trả thù lao, ngươi phải biết, đây chính là trên người của ta còn sót lại Nguyên Thạch, bây giờ toàn đều cho ngươi, đây nghĩa khí đi."

Mao Cầu nháy mắt nhìn lấy Tô Lê mặt mũi tràn đầy thịt đau cùng không cam lòng, đột nhiên một trận ác tâm, miệng rộng mở ra, tại Tô Lê giật mình dưới ánh mắt đem núi nhỏ kia giống như Nguyên Thạch tất cả đều nuốt vào miệng bên trong.

"Ngươi Thương Thử biến đi!" Tô Lê liền muốn đi đây ra Mao Cầu miệng, nhìn nó đem Nguyên Thạch giấu chỗ nào, Mao Cầu lại trượt lợi hại, thuận thực nhảy đến phía trước cửa sổ, nhảy vào trong rừng trúc không thấy.

"Chúng ta tính thành giao a! !!" Tô Lê đuổi tới phía trước cửa sổ, vẫn là có chút không yên lòng hồ nói.

Bực bội Tô Lê giờ phút này ngồi cũng không xong nằm cũng không phải, luôn cảm thấy nguy cơ còn không có tiêu trừ, dứt khoát đáp lấy cái này chút thời gian, cho áo ngoài của mình làm một cái Cái mũ, tốt, điển hình liền mũ áo ngắn ngủi một nền nhang liền trở thành, rất sâu, đầy đủ đem Mao Cầu nhét bên trong, chỉ có đem Mao Cầu tùy thời mang ở trên người, Tô Lê mới yên tâm một số.

Phanh phanh phanh!

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa, dọa đến Tô Lê trực tiếp đem cây khô thuật thi triển đến cực hạn, không lưu mây may khí tức.

"Là chúng ta!" Ngoài cửa vang lên Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên âm thanh, Tô Lê lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cẩn thận xuyên thấu qua cửa sổ, lại xác định thật chỉ có hai người này, không có mai phục về sau, Tô Lê mới trong lòng run sợ mở cửa phòng.

"Tô huynh, ngươi quá ngu, ngươi là không có gặp đằng sau cái kia hùng vĩ tràng diện, nhìn ta đều sợ hãi."

Tác Dương Minh mới vừa vào cửa phòng, liền cực kỳ sùng bái nhìn lấy Tô Lê, bình tĩnh năm nhất ngoại tăng, lần này thật sự có chơi vui, đã bao nhiêu năm, còn chưa nghe nói qua có vị kia học viên có thể gây nên lớn như vậy trào lưu, quả thực là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả nha.

Đã từng mình vốn là một cái hoàn khổ thân phận, nhưng lại thế nào chơi, cũng không có Tô Lê mới vừa vào cửa sân liền bị nhiều người như vậy truy sát, hai người ở phía sau nhìn nhảy cảm triều bành trướng, chỉ tiếc chủ giác không phải mình, cũng cũng không muốn trở thành chủ giác, cái kia hạ tràng thật là đáng sợ.

Bây giờ Hường Hàn Hương còn không có xuất quan, liền đã gây Cháp Pháp Sứ đều ra mặt, nếu như nằng đi ra, chắc chắn, Tác Dương Minh ngấm lại đều kích động, khi đó, nên là như thế nào một loại tràng diện.

"Đúng nha đúng nha, Tô huynh đệ, ngươi lại là thế nào trêu chọc phải Ngô gia cùng Tào gia, điểm ấy ta rất nghi hoặc." Đường Tiểu Thiên gương mặt hung phẫn, đối ở trước mắt sâu mi khổ kiếm Tô Lê sùng bái chỉ cực.

Tô Lê sau khi nghe xong một trận kêu rên, cả kiện sự tình liền ngay cả hấn cũng nói không rõ ràng, tốt xấu làm viện bạn, các ngươi ngược lại là giúp ta ra nghĩ kế nha, mà không phải ở chỗ này đem cái khổ của ta không chịu nổi làm trò cười nghe.

Mất thấy Tô Lê một mặt u oán nhìn sang, hai nắm đấm bóp cạc cạc rung động, hai người ngay cả vội vàng lui về phía sau mấy bước.

"Đã không giải quyết được, vậy thì tránh đi, trốn ở tấc xả cũng không phải biện pháp, người khác không dám tư xông tới, hướng Lão Hồ nhất định sẽ, nằng làm mỗi người quy củ chính là không có quy củ, chăm chỉ tu luyện, phá vỡ mà vào Linh Nguyên Cảnh, tiến vào Độ Nhị Tầng khu vực, nói không chừng liền an toàn.

Hai ngày này ngươi cũng có thể trốn vào Hắc Tháp phía dưới tiến hành Tu Luyện, nơi đó Nguyên Khí rất là nồng đậm, tuy nhiên cần điểm công hiến mới có thể, mỗi tên Tân Sinh đều có ban đầu 20 điểm công hiến có thể dùng, đến đằng sau muốn kiếm lấy điểm công hiến, liền muốn đi Nhiệm Vụ Đường tiếp nhận nhiệm vụ."

Thấy như muốn bạo tẩu Tô Lê, Tác Dương Minh hai người nhảy tung tăng chạy ra ngoài, ba nhót cửa phòng, lưu lại mình mấy cái chủ ý ngu ngốc.

Tô Lê thì nghe cảm thấy có thể thực hiện, nhưng nhìn một chút bên ngoài, sợ có người mai phục, vẫn là chờ ngày mai đi, cũng không biết tiến vào Hắc Tháp phía dưới quý không quý!

Theo ánh trăng dâng lên, Tô Lê mở ra cửa sổ, nhìn lấy dưới ánh trăng trúc ảnh thướt tha, tâm lý không tên sinh ra một cổ về u sầu.

Hoa Gian một bầu rượu, độc rót Vô Tướng thân.

Nâng chén mời Minh Nguyệt, đối ảnh thành ba người.

Tháng cũng không giải uống, ảnh đồ theo ta thân.

Tạm bạn tháng đem ảnh, hành lạc cần cùng xuân.

Cũng không biết năm đó Lý Bạch phải chăng đối mặt dạng này một phen tình cảnh, mới có thể làm ra thương cảm như vậy câu nói, hần giờ phút này tâm tình sao lại không phải.

Nếu như có thể, hần tình nguyện đợi tại Đại Thanh chùa, cứ như vậy bình an vượt qua cả đời, bây giờ, lại thành lẻ loi một mình, tại cái này Tha Hương hần khách bên trong, cô độc sâu khổ.

Hiện tại duy nhất phải làm, đúng vậy nỗ lực đề cao tu vi của mình, mặc kệ là ứng đối nguy cơ trước mắt vẫn là cái kia phiêu miểu Bắc Hải hành trình, đều ắt không thể thiếu.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tô Lê trực tiếp khoanh chân ngồi tĩnh tọa Tu Luyện, theo dần dần nhập định, một tia không linh khí tức lặng yên từ Tô Lê trên thân hiện lên, ánh trắng dưới, một mảnh Thủy Lục lá cây giống như Tô Lê Linh tàng trong phòng bay ra, chậm rãi hiện lên ở nó trên đỉnh đầu, theo chậm chạp xoay tròn, từng sợi ánh trắng bị liên lụy tiến vào Tô Lê thể nội.

Trúc ảnh hạ Mao Cầu cũng tại thời khắc này mở mắt ra, lóe con ngươi màu bích lục nhìn về phía Tô Lê Đỉnh Đầu, lại là cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng này cổ làm nó cực kỳ thoải mái khí tức lần nữa tuôn ra, liền không kịp chờ đợi vọt vào giữa phòng, tham lam hút một miệng lớn, liền có chút mê luyến dựa vào tại Tô Lê bên người, theo hô hấp, đem cái kia ánh trắng hút vào trong miệng. . .

Mà ở bên cạnh cái kia bồn Bồn Hoa, cũng tại thời khắc này giây dựa thân thể, chậm chạp trưởng thành, biến lớn biến lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Hắc Tháp Tu Luyện

Sáng sớm là thật tốt đẹp nhất thời gian, bởi vì một khắc này, tất cả một số đều cực kỳ thanh tịnh, tĩnh mịch, không có huyền não, duy có tự mình.

Hít sâu một hơi, đem ngũ tạng lục phủ Ô Khí cứ việc phun ra, lưu cho mình là cái kia một mảnh tâm thần thanh thản.

Tô Lê từ trong nhập định tỉnh lại, đầy người tinh thần phấn chấn, cái này ngủ một giấc rất thư thái, tuy nhiên biết rõ mình phải cố gắng Tu Luyện, nhưng đến cuối cùng, một cổ ừ ừ vẫn là như khi thì đến, cân cũng đỡ không nổi.

Hoạt động một chút có chút tê dại mấu chốt, cúi đầu xuống, hét lên một tiếng, bởi vì ở trước mặt hần Tiểu Tiểu Bồn Hoa bên trong, giờ phút này một cái thổ hoàng sắc viên thịt đang lẳng lặng dài ở bên trong, chừng to bằng trứng ngỗng, Tô Lê tưởng rằng Mao Cầu trò đùa quái đản, đưa tay đi bắt, lại cảm giác thủ chương một trận nhói nhói, lại bị đâm hư.

"Làm sao có thể, Tiên Nhân Cầu sao?" Tô Lê cuối cùng minh bạch, vật trước mắt chính là mình Bồn Hoa làm việc, chỉ là hôm qua mới miễn cưỡng mở ra hai cái lá cây nha, làm sao vừa cảm giác dậy, liền lớn lên cùng Mao Cầu một cái đức hạnh.

Đây rốt cuộc là cái gì hạt giống, lớn lên cũng quá khó nhìn. Tô Lê âm thầm oán thầm, nhưng đối với mình bồi dưỡng hạt giống vẫn là tràn đầy mừng rỡ, nữ lớn còn 18 biến đầu, hạt giống có như vậy biến hóa, liền biểu thị nó tại sinh trưởng, cái này cũng rất không tệ, xem ra chín ngày sau đó giao nộp, mình cũng không tính được mất mặt.

Sau này cái kia ác mộng như vậy Hường Hàn Hương liền muốn ra Giới Luật đường, Tô Lê hiện tại đã bị cái kia vô hình phong bạo cho treo kinh hồn táng đảm, ra ngoài phòng, thấy Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên còn không có tỉnh, liền biết thời gian còn sớm, lại trái phải quan sát một chút, phát giác không ai giám thị về sau, Tô Lê từ trên giường nắm lên Mao Cầu, như một lần khói liền hướng Hắc Tháp chạy tới, thừa lấy trong tay có 20 cung điểm công hiến, nắm chặt đến tháp hạ đi tu luyện, tranh thủ tăng cường thực lực của mình, đến lúc đó nói không chừng chạy trốn còn mau một chút.

Đi vào hôm qua Hắc Tháp, tại nghiệm mình xong thân phận của mình về sau, Tô Lê thuận lợi bước vào, vừa đã tiến vào, liền vang lên ngày xưa Thần

Chung

Vào Hắc Tháp, nhìn lấy cái kia mấy chục cái đèn môn, Tô Lê dựa theo hôm qua Tác Dương Minh nói, trực tiếp đi vào trung gian lớn nhất trong cửa đá, thấp thỏm nhìn lấy trên cửa đá mặt tử sắc thủy tinh, sau đó đem mình Ngọc Giản ẩn ở bên trên, theo một tiếng phong minh thanh, thờ phào mấy hơi thở, tận lực để cho mình trầm tĩnh lại, sau đó một bước bước vào.

Tô Lê chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, lần nữa mở mắt ra, lại là một bộ không giống với lớp học một phen khác tràng cảnh, nơi này bốn phía trống rỗng, tràn đầy hắc ám phiêu đảng sương mù, cho người ta một loại vô biên vô tận cảm giác sợ hãi, càng sâu người, dưới chân vậy mà tất cả đều là tầng một xấp cát mịn.

Tại xa xôi trong bóng tối, giờ phút này có một chút ánh sáng giống như đom đóm lóe lên lóe lên, Tô Lê biết nói, đó là thông hướng tầng tiếp theo cửa ra vào.

Không thể không nói, vền vền Đệ Nhị Tầng nơi này Nguyên Khí liên nồng đậm dị thường, dài hít một hơi, đều có thể cảm giác toàn bộ tế bào đều đang sôi trào.

Đi qua xấp cát mịn, tại xác định không có người về sau, Tô Lê đi tới một chỗ Sa Khâu về sau, cảm thụ được cát mịn truyền đến nhàn nhạt âm áp, Tô Lê không kịp chờ đợi liền muốn tu hành, cảm thấy không để ý đến chuyện gì, bưng tĩnh đại ngộ lấy ra Ngọc Giản, sau đó một trận chửi mẹ.

Ngọc Giản bên trên 20 điểm công hiến còn không chút, cũng chỉ còn lại có 16, không phải nói một người mỗi canh giờ chỉ cần hao tổn hai cái điểm sao?

Mao Cầu tham lam hít một hơi nơi đây linh khí, vui sướng từ Tô Lê mũ áo bên trên nhảy xuống khí lực, Tô Lê kinh ngạc nhìn Mao Cầu vận eo bẻ cổ.

"Nó đây nương cũng coi như người?" Tô Lê một trận kêu rên, nhắm trúng Mao Cầu không vui mở ra chết dê mắt.

Vì mình quanh thân an toàn, cái này thua thiệt, ta ăn, nguyên vốn cho là mình có thể Tu Luyện một ngày, hiện tại xem ra, năm canh giờ mình liền sẽ bị truyền tống ra ngoài.

Thời gian là vàng bạc, Tô Lê đuổi nắm chặt thời gian đi nhập định,

Thần thức dò vào Linh tàng, Tô Lê toàn thân đột nhiên khê giạt mình, này làm sao.

Giờ khắc này ở Tô Lê Linh tàng trong phòng, liền cửu tầng máu màng không ngừng tán ra Quang Hoa, nhưng nhưng lại có tứ tầng máu màng giờ phút này trực tiếp biến thành bạc, Huyết Khí lưu động ở giữa, mang theo một cỗ gào thét từ trong đó truyền ra, Tô Lê có thể rất rõ ràng cảm nhận được, cái kia tứ tầng không giống bình thường máu màng tựa hồ muốn so cái khác Ngũ Tầng càng thêm hùng hậu,

Tĩnh bên dèo, càng có một cỗ như gần như xa cảm giác áp bách.

Mà tại cái kia tứ tầng máu màng trung gian, có một mảnh lá cây quay tròn xoay tròn lấy. . .

Tô Lê tranh thủ thời gian rời khỏi Thần Thức, ở trên người một trận tìm kiếm, trừ trên tay tay xuyên, cái kia phiền ngộ đạo lá quả nhiên không thấy, lần nữa tiến vào Linh tàng, liên tục xác định sau không thể nghỉ ngơi.

Cái này là chuyện gì xảy ra, cái kia cái lá cây lúc nào tiến nhập mình Linh tàng, mà mình lại không có chút nào phát hiện, khó ta máu màng dị biến là bởi vì nó mà lên, tuy nhiên nhìn lấy bộ dáng, tựa hồ đối với mình cũng không có cái gì chỗ xấu.

Được rồi, dù sao nó là cái bảo bối, đã gắn với mình Linh tàng chỗ, về sau cũng không cần lo lắng bị người ta nhòm ngó, làm sao xấu này niệm châu không tiến vào, nó thế nhưng là đã thu phục được cái kia cái lá cây nha, Tô Lê một trận hồ nghi.

Trước kia cũng không có nghe sư phụ nói qua, Khai Huyết cảnh máu màng còn có cái khác nhan sắc nha? Tô Lê nghĩ nửa ngày cũng không lý tới ra kích cỡ tự, dứt khoát không tiếp tục để ý, giờ này khắc này mỗi một giây, đều chỉ dùng của mình còn sót lại điểm công hiến đổi lấy, đằng sau muốn kiếm lấy mỗi một cái điểm công hiến đều rất là không dễ.

Tô Lê bình tâm tĩnh khí, toàn thân lỗ chân lông mở ra đi thu nạp, chậm rãi dẫn dắt đến trong kinh mạch huyết khí chuyển động.

Mà giờ khắc này Mao Cầu cũng là dính sát gần Tô Lê, nguyên bản thô bộ lông màu vàng tại thời khắc này phảng phất Tác Kê Hoa, trực tiếp lột xác thành Tử Sắc, toàn thân lông tóc giống như con nhím nổ tung, chuẩn bị Cương Châm giống như, tràn đầy Bạo Tạc Lực.

Vô số linh khí thuận cái kia Cương Châm lông tóc lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được bị thu nạp vào đi, đến mức đến cuối cùng, vậy mà tiêu quy mô tạo thành một cỗ Nguyên Khí phong bạo, Tô Lê cũng bởi vì đuổi ra trong gió lốc, thành người được lợi, vô ý thức tham lam hút vào.

Thời gian luôn luôn tại trong lúc lơ đãng xói mòn, nhất là làm người hết sức chăm chú làm một chuyện thời điểm, xói mòn càng nhanh, năm canh giờ thoáng một cái đã qua, khi trong ngực Ngọc Giản bắt đầu báo động, Tô Lê liền bực bội từ trong nhập định tỉnh lại.

Nơi này Nguyên Khí dùng tới tu luyện đơn giản tiến triển cực nhanh, giờ phút này Linh tàng trong phòng cái kia Đệ Thập Tầng máu màng, đã dần dần xuất hiện hình dáng, nếu như có đầy đủ điểm công hiến, hẳn có nắm chắc nhất cử bước vào, mà bây giờ, nhưng lại là như vậy túng quẫn, không biết trong thư viện có thể hay không dùng Nguyên Thạch đổi lấy điểm công hiến, mình trong Túi Trữ Vật hiện tại thế nhưng là còn có hơn tám vạn Nguyên Thạch đây.

Giờ phút này Mao Cầu một mặt thoải mái chui tọt vào ngực, phảng phất uống choáng lung la lung lay, Tô Lê thở dài, sớm biết liền không mang theo Mao Cầu, uống phí hết mình năm canh giờ, trên thân không gian một trận vận vẹo, sau một khắc lần nữa mở mắt ra, đã xuất hiện tại bên ngoài cửa đá mặt, tọt tại mấy ngày sắp tới mọi người tất cả đều bận rộn bồi dưỡng mình hạt giống, không dùng để ban ba Hắc Tháp đi học, liền tránh khỏi bị người vây công tràng diện.

Tại nếm đến đen trong tháp tu luyện ngon ngọt về sau, Tô Lê giờ phút này một lòng nghĩ làm sao đi kiếm lấy điểm công hiến về tới đây, nếu như có thể đến phía dưới mấy tầng, không biết Đạo Nguyên khí sẽ nồng đậm thành bộ dáng gì, ban ba Hắc Tháp cùng sở hữu Thất Tầng, mà ngày xưa đi học đều tại tầng thứ nhất, Nguyên Khí cơ hồ cùng Ngoại Giới không sai biệt lắm, vừa rồi vèn vèn chỉ là tại Đệ Nhị Tầng Tu Luyện, liền có lớn như vậy chỗ tốt, thực sự không thể tưởng tượng, không biết mình cái kia trên danh nghĩa đạo sư Cổ Dương bế quan tại phía dưới cùng nhất tầng kia, thời khắc này tu hành là như thế nào khủng bố tiến độ?

Đối với bức thiết muốn đi vào Đệ Nhị Tầng khu vực, tránh thoát Hưởng Hàn Hương trả thù Tô Lê mà nói, Nguyên Thạch tốc độ tu luyện vẫn còn có chút chậm, điểm công hiến nha, làm sao lừa đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Nhiệm Vụ Đường

Tô Lê lén lén lút lút, một mực chờ lấy mọi người tại nhà ăn sau khi cơm nước xong, lúc này mới mang theo Cái mũ muốn một phần bữa trưa, ăn như hổ đói ăn xong, liền vội vàng hướng túc xá tiến đến, phải biết, ngày mai cái kia Hưởng Hàn Hương liền muốn từ Giới Luật đường đi ra.

Tô Lê tại không giây phút nào đau khổ, Giới Luật đường bên trong, nhìn không thấy quang ảnh, không có bất kỳ cái gì tiếng vang Tiểu Hắc Ốc bên trong, Hưởng Hàn Hương hô hấp dồn dập, cô nên muốn nổi điên tâm cảnh, tâm lý từng lần một đêm lấy Tô Lê tên, mà tại toàn bộ năm nhất, tất cả mọi người tại rõ ràng cả kiện sau đó, đều tại bức thiết chờ lấy ngày mai Hào Hi.

Khó khan sinh hoạt quá lâu, chắc hẳn lần này sẽ oanh động toàn bộ ngoại tầng, phải biết, một số nhân hốt hoảng đạo sư cũng lòng ngứa ngáy vô cùng, hận thời gian làm sao sống chậm như vậy, tí như kẻ cầm đầu Bắc Sơn Chấp Pháp Sư —— Đồ Sơn!

Tô Lê trở lại tiểu viện, nằm ở trên giường thờ dài thờ ngắn, cảm giác mình mệnh thể nào khổ như vậy, bị nhiều người như vậy nhìn đàm tiếu, vẫn là bị một nữ dọa cho đến hoảng sợ sống qua ngày.

Từng có lúc, mình cũng là đường đường một nam tử hán, trước kia cô gái kia, coi như tại làm sao buh hăn, cũng không có đáng sợ như vậy, mà bây giờ đâu, chính chủ còn chưa có đi ra, chỉ là tạo thế, liền đem mình dọa đến muốn cái Ô Quy giống như trốn đông trốn tây, ăn một bữa cơm đều muốn mấy người người khác đi không sai biệt lắm, mới giống tiểu đầu giống như đi vào cơm cửa sổ mặt trước mặt, giống Đặc Vụ chấp đầu giống như, một cái tay bên cạnh che miệng, nhỏ giọng nói: "Ít đến một điểm, không thấy ngon miệng"

Không thấy ngon miệng cũng đừng đến nha, còn tốt, ngươi là người cuối cùng, trong nồi chỉ còn sau cùng một múc, muốn nhiều đều không có, tại đầu bếp một mặt xem thường dưới ánh mắt, Tô Lê bị phần bụng cái kia không đủ Mao Cầu một thanh nuốt cơm nắm rồi đi.

Tô Lê cảm giác ba ngày này mình ủy khuất vô cùng, so cùng Mục Nhân Nhi đợi tại một khối còn làm cho lòng người mát, nói đến Mục Nhân Nhi, cũng không biết cái kia gốc nha đầu hiện tại ra sao, cái kia Tự Đại Cuồng cũng đừng làm cho người cho gặt, tốt xấu nàng cũng là Cửu Trọng đỉnh phong tu vi, tự vệ cũng không có vấn đề đi.

Nghĩ gì thế, chính mình cũng Nê Bò Tát qua sông, tự thân khó đảm bảo, cái nào còn có tâm tư quản người khác nhân sự.

Tô Lê càng nghĩ càng buồn rầu, đến sau cùng muốn một mình xông ra Thư Viện tâm tình đều có.

Hài tử đáng thương!

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên dán lỗ tai nghe Tô Lê ở bên trong lẫn lộn tào bạo âm thanh, thậm chí còn dùng đầu đụng vào giường tuyệt vọng tiếng gào thét, hai người không từ run một cái.

Một buổi sáng sớm hai người chuyên môn chạy tới nhìn bạn xấu trò cười, lại phát hiện hắn đã không trong phòng, mà tới được buổi chiều, lại lặng lẽ trở về, biết hắn là ra ngoài tránh tai, bởi vì buổi trưa hôm nay liền đã có người tra được hắn ở chỗ này chỗ ở, đánh lấy bãi phòng hai người, lại nhìn chăm chăm vào căn phòng này nhìn, sau cùng trực tiếp để cho hai người cho đập ra ngoài.

Ngắm lại hai người làm như vậy không đúng, đổi lại người khác có lẽ có thể coi như một tuồng kịch, nhưng đến hôm nay, nhìn lấy Tô Lê ở bên trong khó chịu bộ dáng, hai người đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy mình có phải hay không làm có chút quá tuyệt.

Nhân Thế Gian chuyện đáng sợ nhất chính là, sự tình rõ ràng còn chưa có xảy ra, mình lại có thể dự liệu được phía sau Đại Tai Nạn, mà tại quá trình này, lại là khó khăn nhất chịu, bởi vì nó một mực tại người khiêu chiến người này tâm lý Sức Chịu Đựng, làm không tốt sẽ xảy ra sinh đem người bức cho bị điên.

Tô Lê hai mắt vô thần nhìn lấy nóc giường, hiện tại hẳn là thật chỉ có như thế Tĩnh Tĩnh chờ lấy Hường Hàn Hương đi ra, Tô Lê một mực không dám tưởng tượng năng đến cùng sẽ dùng thủ đoạn gì đến báo thù mình, người có tên cây có bóng, có thể đem Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên sợ đến như vậy một nữ tử, có thể nói siêu cấp khủng bố, huống chi, mình đã lãnh hội đến.

Thùng thùng!

Ngay tại Tô Lê bức bối, không thể phát tiết thời khắc, hai tiếng tiếng đập cửa vang lên, Tô Lê không cần nghĩ là ai, thờ dãi một hơi đi mở cửa, lại phát hiện ngoài cửa không có người nào, chỉ có một tờ giấy thiếp trên cửa.

"Nhiệm Vụ Đường!"

Tô Lê nhìn lấy cái kia nó xấu vô cùng ba chữ to, đầu tiên là cau mày bình phẩm từ đầu đến chân một phen, sau đó con mắt đột nhiên sáng lên, vội vàng lật nhìn mình Tân Sinh Sổ Tay, khi nhìn đến Nhiệm Vụ Đường có thể tiếp nhận trong thư viện các loại nhiệm vụ đến kiểm lấy điểm cống hiến, cũng có thể tránh né không cần thiết tranh chấp lúc, nhất thời lệ nóng doanh trong.

Bên trên mình xác ghi chép,

Cho dù có nhiệm vụ gì, cũng cần người trong cuộc hoàn thành Thư Viện nhiệm vụ mới có thể, đương nhiên, còn có một loại đúng vậy tiếp nhận người khác tại Diễn Võ Đường khiêu chiến, sẽ không bị Chấp Pháp Sứ trách phạt.

Tô Lê cảm động đến rơi nước mắt hướng về phía trước hai gian phòng cúi đầu, sau đó hấp tấp hướng về Nhiệm Vụ Đường chạy tới.

"Đồ chó hoang Tô Lê, vừa rồi hẳn có phải hay không mắng ta tới." Tác Dương Minh mở ra cửa phòng, một mặt Phong phần hận.

"Không có nha, ta làm sao không nghe thấy." Đường Tiểu Thiên theo sát đi ra.

"Mẹ nhà hẳn, Lão Tử sẽ đọc Thần Ngữ!" Tác Dương Minh gần như găm thét Đường Tiểu Thiên.

"Ta dựa vào, nguoi, nguoi, ta trước kia mắng nguoi nguoi có phải hay không đã sớm biết?" Đường Tiểu Thiên gương mặt không xác định.

"Nguoi cứ nói đi?"

"Cứu mạng nha! ! !"

...

Tô Lê đi vào Nhiệm Vụ Đường, người nơi này rất ít, nhìn một chút thông cáo bài phía trên nhất nhiệm vụ mới, cuối cùng mình bạch vì cái gì không ai, quét dọn bậc thang, thanh trừ cỏ dại, Dục Đồng, bia sông, thậm chí có đi hầu hạ một số đạo sư chăn nuôi tọa kỵ, đều là một số nhỏ sống, càng bị thảm hơn chính là, tần tần khổ khổ hôm qua làm xong nhiệm vụ, cũng chỉ có một đến hai cái điểm cống hiến.

Theo Tân Sinh Sổ Tay ghi chép, đến khu vực thứ hai cùng khu vực thứ ba, nơi đó Nhiệm Vụ Đường, hơi một tí một kiện nhiệm vụ đều nắm chắc vạn điểm cống hiến, thậm chí một số sắp xếp ở phía trước, hơn trăm vạn, hơn trăm vạn điểm cống hiến, cho mình, cái kia tại đen trong tháp đợi cả một đời đều dùng không hết nha!

Nghe nói, đến đằng sau, điểm cống hiến có thể dùng đem đổi lấy công pháp dược thảo mấy người chờ mình gấp thiếu, cũng không biết mình lúc nào có thể đi đến một bước kia, cố lên nha, ngưng tụ thứ mười đầu máu mềnh, chuyển hóa Nguyên Lực, nhất cử bước vào Linh Nguyên Cảnh, tiến vào khu vực thứ hai, chính là mình thăng chức rất nhanh ngày.

Tô Lê không lo được chọn ba lấy bốn, tuyển một cái thời gian rõ dài, đứng vậy đến Nam Sơn cốc Dục Điền đi cho Lam Nguyệt cỏ xới đất thanh cỏ, Lam Nguyệt cỏ Tô Lê nên cũng biết, một loại đề giai Linh Thảo, Luyện Đan chợt có sở dụng, tuy nhiên đại đa số đều là dùng để chế Linh Thực cơm bữa ăn một loại đồ gia vị, Thư Viện học tử mỗi bữa cơm canh cơ hồ đều có Lam Nguyệt cỏ Ảnh Tử.

Tô Lê xuất ra Ngọc Giản, tiếp nhiệm vụ, liền vội vàng chạy tới Nam Sơn cốc, cùng nơi đó Chấp Sự Đệ Tử giao tiếp xong, nhận y phục cùng một cây cước, nhìn lấy trống rỗng sơn cốc, nhìn qua cái kia chừng mười mẫu chi địa Lam Nguyệt cỏ, ngẩn ngơ.

Một lúc lâu sau, hai người một trước một sau đi tới một chỗ dưới chân núi Mao Thảo Ốc trước.

"Đây chính là nguoi sau này Trụ Sở, về phần chuyện khác, trên đường ta cũng đã nói cho nguoi, cực kỳ làm tốt chuyện của mình, đừng gây chuyện thị phi, thế là xong à, vừa vận nguyên bản hầu hạ Dục Điền Lão Sinh bởi vì nỗ lực Tu Luyện, trước đó không lâu đột phá Linh Nguyên Cảnh, bước vào Đệ Nhị Tầng, ta xem nguoi bộ dáng, nói không chừng cũng sắp , chờ ta làm xong chuyện này lại đến tiếp nguoi ban." Mang theo Tô Lê thiếu niên ngắm đến cũng là có Khai Huyết Thập Trọng thực lực, nói tên kia lão đồng học gương mặt hâm mộ.

"Về phần Dược Điền, ày, đây là « được thảo điểm chính », bên trong thường ngày Hộ Lý đều ở trong đó, tranh thủ thời gian lung chín, về phần Dược Điền, muốn so người cũng nhìn thấy, cái này phương viên mười mẫu ruộng đất, đều là, không cần ta làm nhiều giới thiệu, ta còn có chuyện khác, trước hết bận rộn, người tự giải quyết cho tốt." Thiếu niên ngăm đen giống như ngược lại hạt đậu, đem sở hữu sự tinh nhất nhất giới thiệu rõ ràng.

Tô Lê thì là liên tục cảm tạ, đưa tiễn thiếu niên, nhìn trước mắt mông lớn mông lớn ruộng đất, không khỏi một trận thư thái.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Tính sổ sách

Trước mắt đơn giản đứng vậy một bàn Hoa Hải, dưới trời chiều, Tô Lê nghe được thảo thơm ngọt, Thất Thái Lộ Châu lông lánh ánh sáng lóa mắt huy, gió nhẹ tới, Lam Nguyệt có nhẹ nhàng cuộn cuộn lấy, để cho người ta không tự giác một trận hưng phấn.

Thời gian còn sớm, Tô Lê lại đơn giản giải được Lam Nguyệt có thường ngày Hộ Lý về sau, liền bắt đầu khiêng linh cuộc, mang theo Mũ Rom, giống như phổ thông Nông Dân, đi tại Dược Điền bên trong, thỉnh thoảng dừng lại quan sát một lát, trừ nhỏ cỏ, diệt diệt trùng, vạn nhất có cộng sinh, thì là cần thận che chở ở, tránh cho ảnh hưởng.

Sắc trời tối xuống, Tô Lê mới đầy người mệt mỏi trở lại trong nhà gỗ nhỏ, nằm tại trên giường gỗ, cảm thấy phi thường phong phú, càng không cần lo lắng có người đột nhiên xông tới mưu hại mình, có lẽ là thực tình một môi nguyên nhân, không một chút thời gian, liền tiến nhập mộng đẹp.

Ngày thứ ba rốt cục tại vô số người chờ đợi hạ chiếu sáng thế giới, thậm chí rất nhiều ban chuyên môn cúp học đi vào Giới Luật đường bên ngoài, theo âm âm một tiếng vang thật lớn, dữ tợn Thanh Đồng Cự Môn từ đuôi đến đầu kéo ra.

Hắc ám tan hết, một tên sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần nữ tử chậm rãi từ đó đi ra, híp mắt theo bản năng lấy tay ngăn trở phía ngoài ánh sáng, đợi cho có chút thích ứng, mới nhũn lại lòng mày một chút xiu thả tay xuống.

Bên ngoài đã là người đông nghìn nghịt, vô số học viện cứ như vậy lẳng lẳng nhìn một vị xuất lồng Lão Hồ, trên núi già, trên đỉnh cây, lối thoát khắp nơi đều là, đều là lạ thường bình tĩnh.

Nhìn lấy chúng nhân giờ phút này chờ đợi đáng vẻ, Hường Hàn Hương cặp mắt vô thần bỗng nhiên tập trung, một vòng Hàn Mang kẻo lên một cái rồi biến mất, sau một khắc giống như nhắm người mà phê ác lang.

Tay trái mở ra, một thanh sắc bén trường kiếm chính là xuất hiện, vù vù âm thanh truyền khắp toàn bộ quảng trường, làm cho tất cả mọi người hít một hơi lãnh khí, cảm thụ được năng cái kia toàn thân tùy thời nổi giận Nguyên Khí, biết muốn chơi lớn rồi.

Hường Hàn Hương cứ như vậy đứng tại Giới Luật đường bên ngoài, vô hình khí tràng ép tới tất cả mọi người cơ hồ đập tuy nhiên, chúng nhân có thể cảm nhận được, lần này ngăn ngừa ba ngày, tu vi của nàng tựa hồ lại lên một cái giai đoạn mới.

Hường Hàn Hương cứ như vậy mắt lạnh nhìn chúng nhân, đều là đến chế giễu sao, đã muốn nhìn, ta liền thỏa mãn các người.

Qua nhiều năm như vậy, mình còn là lần đầu tiên ăn thiệt thòi lớn như thế, từ nhỏ đến lớn, liền ngay cả cha cùng gia gia cũng không dám động mình một sợi tóc, đến lại bị một cái hương Dã Tiểu Tử đánh một bàn tay, thù này không báo, Hường gia không người!

Hường Hàn Hương tay khẽ vẫy, đã có ít người vội vàng chạy tiến lên hỏi han ân cần, nhất là Đường Tiểu Thiên chạy nhanh nhất, một mặt cười hi hi, còn mạnh hơn cứng nhắc lấy muốn gạt ra mấy giọt nước mắt, lại là khô cạn ra không được, đành phải bắt đắc đi từ bỏ.

Hắn hiện tại sợ nhất đứng vậy biểu muội nếu như biết cái kia Tô Lê cùng mình ở tại trong một viện, tai bay vạ gió làm sao bây giờ?

Thuộc về Hường gia bản người nhà cùng đi theo người ái mộ đã đem mấy ngày nay tìm hiểu tin tức hội tụ tại một trang giấy bên trên, giao cho Hường Hàn Hương.

Hường Hàn Hương nhìn lấy tin tức phía trên, sắc mặt càng phát lạnh.

"Tính danh: Tô Lê

Giới tính: Nam

Tu vi: Khai Huyết Cửu Trọng đỉnh phong

Chỗ Ban Cấp: Năm nhất ban ba

Chỗ ở: Số mười lăm viện lạc, ghi chú: Cùng Tác Dương Minh, Đường Tiểu Thiên vì viện bạn.

Lai lịch: Đợi điều tra, thông qua Bắc Sơn Tâm Hòa trận tiền vào Thư Viện, đoán chừng không có lớn.

Tính cách: Ngang ngược càn rỡ, ra vẻ đạo mạo, đầu trâu mặt ngựa, Cùng Hung Cực Ác, lòng dạ khó lường, thập ác bát xá, ngàn người chỉ trở, nổi tiếng xấu, Ác Quán Mãn Doanh. . .

Nhập Thư Viện ba ngày tình trạng: Ngày đầu tiên đầu tiên là được đưa tới. . ."

Khi nhìn đến là cùng mình vị này tính cách từ nhỏ có chút hèn yếu biểu ca tại cùng một cái sân lúc, xoay đầu lại giống như cười mà không phải cười nhìn thoáng qua Đường Tiểu Thiên, Đường Tiểu Thiên lập tức vong hồn đại mạo, mồ hôi lạnh trên đầu cuộn cuộn lấy chảy xuống.

"Biểu, biểu muội, ta cũng không không biết nói sao liền an bài tại chỗ ở của ta, ngươi trước nghe ta nói lại đánh ta cũng không muộn. . ."

Hương Hàn Hương trực tiếp phiền chán khoát tay áo, ngăn trở Đường Tiểu Thiên giải thích.

"Người đâu? Khó đang đi học?"

"Không, hẳn giống như đột nhiên biến mất, chúng ta cũng không biết, Hàn Hương tỷ, đây là đến cho chúng ta chỉ huy trực ban Nhược Lâm đạo sư bố trí nhiệm vụ,

Còn có tám ngày liền muốn nộp lên, đệ nhất danh có 100 điểm cống hiến, đến lúc đó nói không chừng hẳn sẽ xuất hiện, phải biết, đối với Tân Sinh, điểm cống hiến là nhất không thể thiếu." Một tên thân mang vàng nhạt Váy đầm tiểu cô nương bụng một cái nhỏ sứ bồn cho Hương Hàn Hương, lấp bắp nói.

Hương Hàn Hương nhẹ gật đầu, nhìn thoáng qua Bồn Hoa, sau đó thu vào trữ vật đại, ban ba đệ nhất danh, vĩnh viễn là nàng.

"Đi túc xá!"

"Được rồi, Hàn Hương, ta đến mang đường." Một mực yêu say đắm Hương Hàn Hương Đồng Tường vội vàng đi ra, đưa tay mặt mũi tràn đầy lòng đầy cảm phẫn, giống như Hương Hàn Hương không ra mặt, hẳn cũng phải cấp lấy cái công đạo.

Hương Hàn Hương cau mày, nhưng cũng không có cự tuyệt, nhẹ gật đầu, một bước bước vào trên không, chúng nhân vội vàng đi theo.

Lúc này một số hạ thể dục buổi sáng học viên, mắt thấy một vệt cầu vòng như bay hướng về một ngọn núi bay đi, còn chưa hiểu mấy ngày nay thế nào, liền nhìn thấy phía sau ầm ầm một đám người, mang theo reo hò theo sát mà lên, giờ phút này người ở bên trong bầy Bát Đại Gia Tộc vậy mà đều ở bên trong, chừng hơn nghìn người, mà con số này còn ở trên đường không ngừng gia tăng, mắt sắc một số người thậm chí trông thấy có đạo sư của mình lẫn lộn ở bên trong.

"Đều là Nhân Kiệt nha, ba ngày trước cũng là ở thời điểm này, một tên thiếu niên mang theo dạng này một đám người, cách hai ngày, vậy mà thay người, khó hiện tại học viên đều ưa thích Truy Phong, lúc nào ta cũng đi thử một chút." Một số không rõ ràng cho lắm người khi nhìn đến như thế hùng vĩ tràng diện, không khỏi nói thán.

Không đến nửa canh giờ, chúng nhân liền đi tới toà này giữa sườn núi viện lạc, Đường Tiểu Thiên một mặt không tình nguyện bị người đẩy ra, bởi vì trừ phi viện lạc chủ nhân mời chúng nhân tiến vào, nếu không một mình xâm nhập, đều là một loại nghiêm phạt.

"Biểu muội, nếu không, muốn không tính là đi!" Đường Tiểu Thiên cảm thấy mình tại dẫn Sói vào Nhà, vẫn là như thế một đoàn, đường hoàng ra bán mình viện bạn, cái này nếu để cho trong nhà người biết, về sau còn thế nào lẫn lộn nha.

Hương Hàn Hương đột nhiên nhìn qua, trong ánh mắt hàn khí có thể đem người trong nháy mắt đóng băng nứt vỡ, sau cùng nở nụ cười xinh đẹp, dọa đến Đường Tiểu Thiên liền tiếp lui về phía sau, kém chút đặt móng quăng xuống đất.

"Biểu, biểu muội!"

"Ta không có nghe rõ, biểu ca, ngươi có thể lặp lại lần nữa sao?" Hương Hàn Hương âm thanh đột nhiên lạ thường yếu đuối, một bộ diễm đam đáng yêu nhìn về phía đầy mặt hoảng sợ Đường Tiểu Thiên.

"Không, không có, ngươi nghe lầm, tiến, tiến đi." Đường Tiểu Thiên gần như lộn nhào mở ra xa nhà, mời chúng nhân tiến vào.

Chúng nhân 'Xuyt', để Đường Tiểu Thiên trực tiếp xấu hổ vô cùng.

Chúng nhân ầm ầm xâm nhập không lớn viện lạc, không chen vào được, liền nhảy lên nóc nhà tường viện ngọn cây, đều tại một mặt kích động chờ lấy đại hí trình diễn.

Mới vừa gia nhập viện lạc, liền nhìn ở giữa Tác Dương Minh ngồi tại mình dưới mái hiên trước bàn đá, toàn thân áo trắng, đông đưa quạt giấy, mặt như Quan Ngọc, không nói ra được thông dong tiêu sái, đến mức một số tiểu học muội đều nhìn sắc mặt ửng đỏ.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút đi ở trước nhất Hường Hàn Hương, một mặt bỉ ổi Đường Tiểu Thiên, nhẹ nhàng lạnh hừ một tiếng, đem thanh thúy ầm trà bùng lên, rót cho mình một ly trà nóng, uống một hơi cạn sạch, Đường Tiểu Thiên giờ phút này nhìn lại cũng là ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Nam Sơn cốc

Trách không được hấn sáng sớm không đi đón biểu muội, khó muốn một trận chiến quần hùng, hấn có thể vì Bằng Hữu một người đã đủ giữ quan ải, mà mình lại là đem Sài Lang dẫn vào gia môn, trước sau so sánh, Đường Tiểu Thiên càng phát xấu hổ, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, nhưng tiếp xuống Tác Dương Minh động tác trực tiếp đề Đường Tiểu Thiên kém chút xấu hổ giận dữ mà chết.

Tác Dương Minh mắt thấy hình tượng của mình tại hơn nghìn người trước mặt hiển lộ, không khỏi một trận đắc ý, đã thấy lấy không có bất kỳ cái gì kiên nhẫn Hường Hàn Hương hướng cùng với chính mình đi tới, một khóa phù phù tâm đều nhảy cổ hợm.

Mục đích của mình thật không cho dễ mượn Tô Lê cùng Hường Hàn Hương đạt tới, cũng không thể cứ như vậy bị hủy, hấn chậm rãi đứng lên, đem viết 'Quân tử' quạt giấy ở trước ngực lắc lắc.

"Nơi đó!" Tác Dương Minh nhất chỉ Tô Lê gian phòng, cũng làm một cái hư thanh, ý tứ nói người trôi qua lặng lẽ, đừng đem hấn sợ chạy, sau đó tại mọi người một mặt ánh mắt dò dẫm hạ về đến phòng, ba một chút chăm chú cửa phòng, thậm chí còn có thể nghe được có cái đinh tại đỉnh môn chùy ầm thanh. . .

Hường Hàn Hương cũng là lần đầu tiên đến nam sinh nơi ở, chỉ bất quá không nghĩ tới Tác Dương Minh hỗn đản này so Đường Tiểu Thiên còn vô si, lập tức mặt mũi tràn đầy xem thường.

Thấy Hường Hàn Hương lần nữa hướng chính người trông lại, hỏi thăm khẳng định, Đường Tiểu Thiên liên tục gật đầu.

"Đứng vậy gian kia!"

Hường Hàn Hương không nói hai lời, gơ bàn tay lên ầm vang đánh ra, thuộc về Tô Lê cửa gian phòng liền ầm vang vỡ vụn, một đầu bột phấn bay loạn, cũng không có hư hao những vật khác, có thể thấy được nó huyết khí nắm giữ là co vào tự nhiên.

Đi vào phòng, lại là chưa từng có nửa điểm thân ảnh, một số 'Người hảo tâm' lục tung, nóc nhà trúc lâm đều lục soát một lần, lại là không có bất kỳ bóng người nào.

Hường Hàn Hương cau mày từ trên giường dính lên một cây cỏ bộ lông màu vàng, trong đầu rất nhanh cũng xuất hiện thuộc về cái kia Đại Hoàng mèo hình tượng.

Tại Thương Đô bên trong, hấn điều động mình Sùng Thú trộm cắp người khác tân tân khổ khổ ừ ra tới tốt lắm rượu, lại dùng nó lừa gạt Ngô Phàm, khiến cả người cả của đều không còn, sau cùng có tiền, lại đem một mực bảo hộ nó bọc của hấn cho đuổi đi ra, lưu lạc Đất Khách.

Đáng giận hơn là, là đối với mình cùng cỏ sư vô lễ chỗ, liền tiếp mặt ngoài giả vờ ngây ngốc, sau lưng lại chạy tới Thư Viện cầu học bỉ ổi chỗ, còn đánh mình một bàn tay, bị Chấp Pháp Sứ phạt nhập Giới Luật đường bên trong.

Hai cái này đồ vô si, đến cùng vẫn là tập hợp một chỗ tiếp tục chuẩn bị gât người, lần này vô luận như thế nào cũng phải cấp hấn một bài học, thời gian của mình cũng không nhiều.

"Biểu ca!"

"Ai, ai, thế nào!" Đường Tiểu Thiên không muốn vào đến, lại là không biết bị ai cho đẩy vào, xoay đầu lại, lại trông thấy vô số người gơ tay, thậm chí một số người còn tại tức giận không có đẩy lên mình mà tức giận.

"A, vậy mà không có ở, xem ra tiểu tử này nhất định là sợ hãi biểu muội người vương bá chi khí, sớm chạy ra, coi như hấn chạy nhanh, lần sau đừng để ta bắt được, nếu không nhất định bắt sống đến biểu muội trước mặt của ngươi." Đường Tiểu Thiên chứa một bộ cực độ khoa trương kinh ngạc biểu lộ, sau đó mặt mũi tràn đầy tức giận, tựa hồ là đối với mình không có tận trung cương vị công tác mà tức giận.

Hương Hàn Hương đem hai tay đặt trước ngực, một bộ nhiều hứng thú nhìn lấy Đường Tiểu Thiên tiếp tục biểu diễn.

"Biểu ca, biết không, người từ nhỏ đã một cái thói hư tật xấu, cái kia chính là không sẽ nói láo, người bùng ra láo, tay phải liền co giật, căn cứ nói láo sau nếu trình độ Đại Tiểu, bệnh sốt rét biên độ cũng không giống nhau."

Chúng nhân vội vàng nhìn lại, không khỏi cười ha ha, Đường Tiểu Thiên cũng là hơi đỏ mặt, giờ phút này tay trái của mình cơ hồ muốn lấy 90 độ ở trên vật ảo động.

"Xem ra người cũng biết đối ta vùng cái này láo, sau nếu to lớn, ta hỏi lại người một câu, Tô Lê đi đâu?"

"Biểu muội, vi huynh ta. . ."

"Biểu ca!"

"Nam Sơn cốc Dược Điền, chủ ý là nhỏ mình ra!" Đường Tiểu Thiên gương mặt xấu hổ, một người bán, hai cái cũng là bán, dựa vào cái gì người tránh trong phòng xem náo nhiệt, ta lại muốn ở chỗ này thụ dày vò.

"Dược Điền sao? Xem ra phải cần một khoảng thời gian, là cái ý đồ không tồi." Hương Hàn Hương nghe nói về sau, cũng không có nổi giận, đối với nhà mình biểu ca biểu hiện, vẫn là thật hài lòng.

"Hàn Hương tỷ, hần đã tiếp nhiệm vụ,

Trong thời gian ngắn hần là sẽ không xuất hiện, hướng hồ Nhiệm Vụ Đường bên kia, cũng không cho phép quấy rầy, dù sao còn có mấy ngày thời gian liền muốn cho Nhược Lâm đạo sư nộp lên làm việc, chắc hần nhất định sẽ đến, nếu như dám thiếu khóa, chúng ta liền có thể danh chính ngôn thuận đến viện trường học báo cáo hần!" Tên kia nhìn như một mặt thanh thuần vàng nhạt thiếu nữ, lần nữa chen tiến lên đây nghĩ kế.

Hương Hàn Hương nghĩ một hồi, lại lạt thường đáp ứng, cũng được, ba ngày Tiểu Hắc Ốc cảm đoán, để hần vừa khát lại đói, Thân Thể cực lớn hao tổn, cần thời gian đi khôi phục, hôm nay liền quyền đương buông tha hần, còn nhiều thời gian, lại càng không cần phải nói mấy ngày ngắn ngủi.

Ra gian phòng, chúng nhân đối với Tô Lê nhất gan lại một lần nữa thật sâu khinh bỉ, thật tốt một trận đại hí quả thực là không có nhìn thành, có thể nào không khiến người ta uể oải.

Chúng nhân tốp năm tốp ba tán đi, trước khi đi thời khắc, Hương Hàn Hương Nhất Chương ra ngoài, thuộc về Tác Dương Minh cửa phòng cũng là soát vỡ vụn, liền đối lấy nằm ở trên cửa một bóng người cũng là bay ra ngoài, nương theo lấy chén trà cái bàn vỡ vụn, trừ này không tiếng vang nữa.

Chờ đến Hương Hàn Hương đi về sau, bên trong mới truyền đến Tác Dương Minh cực kỳ nổi giận tiếng mắng.

"Đường Tiểu Thiên, người nha chờ đó cho ta. . ."

Luôn luôn đối Linh Thảo đến từ không cự tuyệt Mao Cầu, mềm nhũn ngủ ở Lam Nguyệt trong bụi cỏ, đối với bên người những này Hạ Đẳng dược thảo, không thêm để ý, đã ba ngày, Tô Lê mỗi ngày ngoại trừ thanh cỏ bên ngoài, thời gian còn lại đứng vậy đang không ngừng vững chắc tu vi của mình, đương nhiên, khiến cho hần thích nhất đứng vậy tại tràn đầy xem dưới mắt, nhìn lấy Tịch Dương hướng roi, một khắc này, tim của hần luôn luôn dị thường bình tĩnh, phảng phất thấy được Vĩnh Hằng.

Có đôi khi Tô Lê thật vô cùng hoài nghi mình thật vô cùng thích hợp làm một tên Lão Nông, mỗi ngày chỉ vì một ngày ba bữa mà chạy cực khổ, không đi nghĩ quá nhiều, cũng không có thời gian đi vì cái kia trước phiền lòng sự tình mà ngày đêm sầu khổ.

Xây nhà tại Nhân Cảnh, mà Không Xe ngựa tiếng động lớn.

Hỏi quân gì có thể người? Tâm xa từ lệch.

Hái cúc đông dưới rào, khoan thai gặp Nam Sơn.

Sơn Khí ngày đêm tốt, Phi Điều sống chung còn.

Trong cái này có chân ý, muốn phân biệt đã quên nói.

Cỡ nào duyên dáng câu thơ, mình bây giờ, chỉ sợ cùng Đào Uyên Minh lúc trước, ngẩng đầu lên, nhìn lấy Quần Sơn, mặt trời mọc thì làm, Nhật Lạc mà về, cùng với Thần Hi, dẫn một cái Thổ Cầu, liền bình tĩnh như vậy đi xuống, muốn đến là một loại kết cục tốt nhất, nếu như có thể tìm tới sư phụ Sư Thúc bọn hần, cùng bọn hần cùng một chỗ ẩn cư, lại không thể gian hỗn loạn, tốt bao nhiêu.

Đi mẹ nhà hần Tu Luyện, đi mẹ nhà hần người lừa ta gạt, đi mẹ nhà hần Hương Hàn Hương, đời trước đã qua rất nhiều không như ý, thật không cho để lại sống một thế, vì cái gì nhất định phải đầu a đầu, đến cùng suốt ngày đang theo đuổi cái gì.

Tô Lê cảm thấy Nam Sơn cốc mấy ngày nay cho mình cảm giác không giống nhau, liền tiếp tâm cảnh lần nữa trở lại lúc trước Đại Thanh chùa Vô Ưu sinh hoạt, miệng đầy bực tức còn không có phát xong, Tô Lê liền yên, lần nữa mặt mũi tràn đầy cau mày.

Tại hán cách đó không xa, tầm mười Danh Dược đồng chính bên cạnh hái lấy thuốc, bên cạnh nghị luận âm ỉ, nghe được Tô Lê cả miệng răng đều đau. . .

"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lời đồn hại chết người

"Cái kia hướng nhà tiểu thư thật đúng là uy vũ, một cái bị phạt tiền Giới Luật đường người, đi ra lại có hơn nghìn người tới đón tiếp."

"Cái gì ghê ghét đón nha, đó là đều chờ đợi xem kịch đâu, thất đại thế gia người, một cái đều không ít, đều là tại Thư Viện cho ghen."

"Xem kịch? Nhìn cái gì hí, ta làm sao không rõ ràng, mau nói."

"Theo bên trong tin tức, giống như cái kia hướng nhà tiểu thư cùng một học viên có bí mật gì, hắc hắc, người hiểu được, hai người cái kia thời điểm, vừa vận bị Chấp Pháp Sứ phát hiện, vì cố kỵ học viện mặt mũi, Chấp Pháp Sứ không thể không đưa nạng phạt tiền Giới Luật đường, cái kia hướng nhà tiểu thư cũng là tình thâm, bản thân gánh chịu tất cả sau nếu, cảm động không cảm động?"

"Người nói những gì đấy, ta làm sao nghe nói tên kia họ Tô học viên cùng hướng nhà tiểu thư từ nhỏ Thanh Mai Trúc Mã, lần này là vùng trộm gạt trong nhà trộm chạy tới gặp nhau, sau cùng bị phát hiện, bởi vì không phải Bản Viện Học Sinh, phòng ngừa Chấp Pháp Sứ ngộ sát, đành phải đem chịu tội đều dẫn tới trên người mình."

"Người nói cùng ta nghe được không sai biệt lắm, biết Đạo Đồng liệng à, thất đại thế gia người của Đồng gia, một mực nhiệt tâm đang đuổi luyến hướng nhà tiểu thư, nghe nói nó hai nhỏ vô tư tới, cố ý thông tri Chấp Pháp Sứ, hi vọng mượn tay người khác Phá Hư, chỉ tiếc bị hướng nhà tiểu thư liêu minh bảo hộ, mới trốn một mạng."

Lần này những người này chính là vì nhìn về phía nhà tiểu thư xử lý như thế nào trận này oanh oanh liệt liệt Đại Ái, biết không, rất nhiều nữ học viên đều bị Hướng Hàn Hương vô tư ái tình cho sùng bái đầu rạp xuống đất, thế muốn làm một cái khác Tiểu Hàn hương."

"Lại còn có như thế một cái thuyết pháp, ta ngược lại thật ra nghe được là một cái khác phiên bản, gọi là Tô Lê thiếu niên. . ."

Tô Lê đã nghe không nổi nữa, hán hiện tại chỉ cảm thấy cả người cũng không tốt, toàn thân run lên, đáng chết lời đồn, người là muốn triệt để hại chết ta hay sao?

Tô Lê không muốn ra ngoài, một chút đều không muốn, hán hiện tại một lòng nghĩ làm sao tránh thoát tròng tai nạn này.

Dược Đồng tựa như là có ý đến buồn nôn Tô Lê, nguyên bản thật tốt tâm tình bị bọn hán như thế một quỷ nhiều, khó chịu muốn mạng, mặt trời chiều ngã về tây, Dược Đồng đi, Tô Lê cũng rút cuộc không có ngắm phong cảnh tâm tình.

Đặt mông ngồi tại ruộng đồn bên trên, hai tay bám lấy cái cày, gương mặt đau khổ.

Suy nghĩ thật lâu, Tô Lê cảm thấy muốn trốn qua tròng tai nạn này, chỉ có ba cái Phương Pháp, nó một: Tranh thủ thời gian bước vào Linh Nguyên Cảnh, đánh không lại còn tránh không khỏi à, đến khu vực thứ hai không ai nhận biết, an an tĩnh tĩnh Tu Luyện cũng rất tốt, chỉ là một đến lúc vội vàng, thứ hai, cũng không phải xa xưa biện pháp, cái kia Hướng Hàn Hương đã là Thập Trọng, đợi cho ngưng Hóa Nguyên lực, liền có thể thuận thế bước vào khu vực thứ hai.

Thứ hai: Chính là đáp ứng tại Diễn Võ Đường một quyết sống mái, tuy nhiên mâu thuẫn như vậy càng sâu, nếu như không có đánh qua, ngay trước nhiều như vậy ưa thích người xem nào nhiệt trước mặt mắt, về sau cũng đừng lẫn lộn, nếu như đánh qua, đã thương nằng mặt mũi, coi như nằng không xuất mã, những cái kia nào tàn thảm mến người cùng bản gia người, đều sẽ đem mình xé vỡ nát, cũng là một chiêu cờ dó.

Thứ ba: Cái kia chính là tìm người điều đình, nhưng mình thư đến viện tổng cộng liền vài ngày như vậy, ai cũng chưa quen thuộc, Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên trực tiếp xem nhẹ, không nhìn thấy hai người cái ót đều dài hơn lấy Phán Cốt.

Nhược Lâm đạo sư, chỉ là tiến đến thời đại khóa, không cần thiết gây phiền toái, duy nhất đánh bại được Hướng Hàn Hương Cổ Dương, lại còn đang bế quan, trời biết hán lúc nào xuất quan, nếu như chờ hán, mình sớm bị Hướng Hàn Hương lược thành Hôi Oa Nhục, nói đều về nhiều lần, không mang theo nặng.

Thứ tư: Cái kia chính là buộc nàng rời đi, tiến về khu vực thứ hai, nhưng nàng nếu là cưỡng ép đề ép tu vì không đi đột phá, mình cũng không có cách nào.

Tô Lê càng nghĩ càng khổ sở, mình một cái sống hai đời người, bây giờ bị một cái tiểu nữ tử dọa cho đến không có bất kỳ biện pháp nào, không nói là một loại bi ai.

Như vậy chỉ có sau cùng một loại biện pháp, cái kia chính là thật tốt bồi dưỡng Nhược Lâm đạo sư cho hạt giống, cầm tới đệ nhất danh, gây nên chú ý của nàng, đến lúc đó xin điều ban cũng được.

Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến loại biện pháp này miễn cưỡng xem như thượng sách, tranh thủ thời gian lấy ra Bồn Hoa, giờ phút này cái viên kia ầu ầu mằm lẫn nữa cao lớn hơn một chút, ước chừng dài hơn một tấc, đồng thời bên trên đã mọc ra một ngón tay giáp đóng lớn vàng nhạt bao Lôi, nhìn ra,

Tô Lê đã rất dụng công.

Nguyệt Minh Tinh Hi, Tô Lê cũng không muốn trở lại trong nhà gỗ đi, hần hiện tại bức thiết muốn thôi hóa hạt giống này, Huyết Khí một chút xú đưa vào thổ nhưỡng bên trong, chỉ mong lấy nó sớm ngày Khai Hoa Kết Quả, thời gian của mình chỉ còn lại có năm ngày.

Đêm dần khuya, dưới sơn cốc, trong sáng Minh Nguyệt lẻ loi lơ lửng chiếu vào Tô Lê trên thân, hần giờ phút này đang nghỉ ngơi trong chốc lát về sau, lần nữa nhập định Tu Luyện, cái viên kia Lục Diệp lẫn nữa lặng yên không tiếng động từ Linh tàng trong phòng bay ra, tung bay ở Tô Lê trên đỉnh đầu, quay tròn xoay tròn lấy, tham lam hút vào ánh trăng hào quang.

Lần này Tô Lê lưu tâm mắt, hần có thể cảm giác được một tia chấn động lóe lên một cái rồi biến mất, thần thức dò vào Linh tàng, cái viên kia Lục Diệp quả nhiên không thấy, mà giờ khắc này, Đệ Ngũ Tàng máu mề đay gia tốc lưu động, hần nhìn thấy, sắc sở bạc bắt đầu chậm rãi thẩm thấu, đang lặng lẽ chuyển đổi lấy.

Thời khắc này Tô Lê cái kia vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, xem ra chính mình đoán quả nhiên chính xác, chỉ có Tinh Huy cùng Kiếu Nguyệt dưới, cái viên kia Lục Diệp liền sẽ thu nạp những này không vì biết linh khí, cho mình chuyển đổi lấy, tuy nhiên không biết nó là vô tình hay là cố ý, Tô Lê chỉ có thể tạm thời đem xem là một loại cộng sinh.

Linh tàng cho ngộ đạo là cung cấp Trụ Sở, mà hần đề báo đáp lại, đúng vậy không ngừng tăng cường máu của mình mề đay, suy nghĩ mình bạch về sau, Tô Lê vận chuyển Tâm Pháp, thôi động trong kinh mạch máu mề đay gia tốc, quả nhiên, có Tô Lê chủ động phối hợp, Đệ Ngũ Tàng máu mề đay chuyển đổi suất lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng nhanh. . .

Mao Cầu đã sớm cảm nhận được lần này đại quy mô cảm giác thoải mái, nhảy tung tăng chạy tới, Cương Châm giống như ống hút tăng cường hấp thu.

Được lợi không vẹn vẹn tốt bọn hần, bên cạnh Bồn Hoa vận vẹo lên tại sinh trường, liền ngay cả cái này một mảnh Lam Nguyệt cỏ, cũng giống như như là lên con diên sinh trường

Quý dị, đáng sợ, lại chỉ có một người một thú có biết!

Khi Đông Phương lộ ra ngân bạch sắc, ngộ đạo Diệp Phi hồi linh núp bên trong, Tô Lê như trước đang nhập định, sau nửa canh giờ, lúc này mới hài lòng mở mắt ra.

Không có rã rời, lại là tinh thần dị thường, quả nhiên, một đêm Công Phu, Đệ Ngũ Tàng máu mề đay đã triệt để chuyển đổi thành bạc, thậm chí Đệ Lục Tàng cũng là chuyển đổi hơn phân nửa, cái kia loại cứng cỏi cường hần, Tô Lê không hoài nghi chút nào.

Xoay đầu lại, Bồn Hoa bên trong hạt giống cũng là sinh trường đến hai thốn, cái viên kia Hoa Cốt cũng lớn một số, Tô Lê thậm chí có thể tưởng tượng, không bao lâu, nó liền sẽ nở hoa rồi.

Đứng dậy, má ơi một tiếng, lúc này mới phát hiện chung quanh ba mẫu Lam Nguyệt cỏ nhưng lấy mắt thường trông thấy cao lớn, cùng kiếp trước mạch thanh, cái viên kia ngộ đạo là như thể Nghịch Thiên?

Dưới ánh mắt, Tô Lê cười ha ha, hần cảm thấy, mình thật nhất được bảo bối, cái này mấy đêm rồi, mình cần phải thật tốt lại thử một lần.

Nên tới Tổng Hội đến, hôm nay chính là Nhược Lâm đạo sư kiểm nghiệm Học Sinh làm việc thời gian, tất cả mọi người phá lệ hưng phấn, một mặt là muốn nhìn một chút mình trong người đồng lứa bồi dưỡng Bồn Hoa lấy được thành tích, một phương diện khác, đương nhiên không cần nói cũng biết.

Giống Đồng Tường Khai Huyết Thập Trọng bọn người, đã mình ngộ đến Nhược Lâm đạo sư lần này hàm nghĩa, tận mắt chứng kiến cùng với chính mình Bồn Hoa sinh trưởng, một phương diện học được khổng chế huyết khí của mình, một phương diện khác, cái kia mằm non quanh co khúc khuỷu dây leo, nhưng không phải liền là một loại ý nghĩa khác bên trên kinh mạch à, từ trên đó lưu động thuộc tại huyết khí của mình, bọn hần dĩ nhiên minh bạch như thế nào đi bước vào Linh Nguyên Cảnh.

Học viện Thần Chung vẫn như cũ đứng giờ vang lên, tất cả mọi người ôm cùng với chính mình thành quả hướng phòng học chạy tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 85: Lời bình

Hương Hàn Hương hôm nay tới rất sớm, từ từ nhắm hai mắt chờ lấy đi học, Kỳ Thần biết lại không ngừng vòn quanh bốn phía, đi tìm tám kia hồn khiến mệt nhiều mặt, chỉ tiếc, lại làm nàng có chút thất vọng, nhưng nàng tin tưởng, hẳn sẽ đến.

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên nhìn lấy giữa hai người ghé trống vị, cảm thụ được cái kia một cổ giống lưỡi đao giống như Thần Thức, không khỏi rung mình một cái, hai mặt nhìn nhau về sau, rất ấn ý đem hai người chỗ ngồi hướng bên cạnh xê dịch, đến lúc đó vạn vừa đánh nhau, nhưng chớ tổn thương mình.

"Nam Sơn cóc thông tri qua sao?" Đồng Tường thấp giọng hướng bên cạnh một người hỏi.

"Yên tâm đi công tử, tên kia xin nghỉ phép Dược Điền Đệ Tử đã bị ta cưỡng ép gọi về, họ Tô tiểu tử kia, giờ phút này chỉ sợ đã tại ra trên đường tới." Tên thiếu niên kia một mặt a dua cười làm lạnh nói.

"Ta muốn hẳn đi con đường kia là phòng học nơi này, mà không phải còn lại, mình bạch?"

"Mình bạch, còn lại đường đều có người giám thị, sẽ buộc hẳn tới."

"Ừm, đừng nói chuyện, lão sư tới."

"Các bạn học tốt, thời gian mười ngày thoáng một cái đã qua, tin tưởng các bạn học đều đối cố gắng của mình thành quả đáp lại mãnh liệt lòng tin, không cần nói nhảm nhiều lời, từ hàng thứ nhất bắt đầu, đưa người bồi dưỡng hạt giống bùng lên, cũng nói một chút người cảm ngộ. . ."

"Được rồi, Nhược Lâm đạo sư, ta bồi dưỡng chính là. . ."

. . .

Tô Lê từ Lam Nguyệt trong bụi cỏ chậm rãi mở mắt ra, sau đó híp mắt lấy tay che cản một chút đỏ rực thái dương.

"Đáng chết Văn Thái, liền không thể đỡ một chút." Nhìn lấy dài ngang eo Lam Nguyệt cỏ, Tô Lê tiện tay rút ra một gốc, thả ở trong miệng nhai nhai.

"Ừm, không tệ, đủ vị!" Xoa xoa trực tiếp biến lam hàm răng, Tô Lê hài lòng nhẹ gật đầu, chỉ là nhìn lấy biến dị có chút vượt qua nhận biết Lam Nguyệt cỏ, không biết là phúc là họa.

Nhưng làm hẳn mừng rỡ là, đi qua tới hôm qua nỗ lực, giờ phút này Linh tàng trong phòng cửu tầng máu màng tất cả đều chuyển đổi thành bạc, lưu động ở giữa, phản phát Tinh Hà sáng chói, đẹp không sao tả xiết.

Nhất là Đệ Thập Tầng máu màng, loáng thoáng đã xuất hiện ba phần, nếu như lần này có thể thu được cái kia 100 điểm công hiến, đủ để tại thời gian ngắn nhất đột phá Khai Huyết Thập Trọng, sau đó Ngưng Huyết Hóa Nguyên, nhất cử bước vào Linh Nguyên Cảnh.

Nghĩ đến cái kia 100 điểm công hiến, Tô Lê mau từ bên cạnh trong bụi cỏ tìm tới viên hạt giống kia.

Liền ngay cả Tô Lê cũng không biết mình chỗ bồi dưỡng rốt cuộc là thứ gì, hoặc là nói, nguyên bản đó có thể thấy được, nhưng cùng Lam Nguyệt cỏ mấy người biến dị về sau, liền không nhận ra.

Trong chậu, là một cái tròn vo màu vàng cây, có thể nói, cùng Tiên Nhân Cầu có chút tương tự, sáu tác Đại Tiểu, lại khắp nơi hiện đầy Cương Châm, nhất là bên trên cái kia xanh xanh đỏ đỏ Tiểu Ngật Đáp, giống Cóc ghê giống như, tính tế đếm, Tiểu Ngật Đáp có mấy trăm nhiều, liền tiếp nhan sắc cũng có bảy loại, ngoại trừ hai màu trắng đen bên ngoài, rạp khuôn Thái Hồng.

Tô Lê quan sát một lát sau, bắt đắc dĩ thở dài một hơi.

"Thật khó nhìn!"

Thu viên thịt, một thanh cầm lên béo ị Mao Cầu, cũng mặc kệ quấy rầy nó ngủ chi chi nha nha tiếng kháng nghị, lặc tại liền mũ áo bên trên, như vậy hướng sơn cốc đi đến.

Vừa tới sơn cốc, liền thấy cái kia một mặt thờ hồng học mặt đen Nam tử.

"Người, nhiệm vụ của người xong, hoàn thành, cái này là, là ba cái điểm công hiến, không cần không cần tìm, đi học đi, đi, nhanh đi, đến trễ!" Mặt đen

Nam tử thờ không ra hơi, nghe được Tô Lê cũng lòng buồn bực dị thường.

Đối phương lấy ra bản thân Ngọc Giản, hai cái Ngọc Giản lẫn nhau một đôi, liền chèo thuyền qua đây ba cái điểm cồng hiến.

"Còn đợi ở chỗ này làm gì, đi nha, phòng học, đi học, Nhược Lâm đạo sư hận nhất người khác vênh lên tiết học của nàng, nàng cảm thấy đó là tại khiêu chiến quyền uy của nàng, sẽ cùng người không chết không thôi."

Nghe mặt đen nam tử, Tô Lê 'A' tỏ ra hiểu rõ, xem ra hết thấy đều là có người thôi động, nhất là ra cốc về sau, liền thỉnh thoảng có ít người xuất nhập ở chung quanh, mà duy nhất thông suốt con đường, chính là Học Đường.

Tô Lê nhìn không được cười lên: "Không cần các người đây, ta tự sẽ đi, chỉ là ta trặc chân, đi có chút chậm mà thôi." Tô Lê lớn tiếng hướng bốn phía la hét, hẳn cảm giác mình liền giống bị ép hướng pháp trường xử quyết tội phạm.

"Nhưng không phải liền là pháp trường sao?"

Trong học đường, Nhược Lâm không ngừng mà phê bình, tán dương phê bình lấy đều có, không có người phản bác, không có người dựa vào lý lẽ biện luận, đều một bộ khiêm tốn thỉnh giáo dáng vẻ, bởi vì đại hí còn chưa lên trận, mình không cần thiết giống nhỏ châu châu nhảy Q hai lần, tăng thêm trò cười, nhưng thỉnh thoảng dùng mắt nghiêng mắt nhìn một hạ tối hậu sắp xếp vẫn là để Nhược Lâm hơi nghi hoặc một chút.

"Không tệ, nhìn ra mọi người này mười ngày nỗ lực đều không có uống phí, chắc hẳn cũng từ đó thu được rất nhiều chỗ tốt, mặc kệ là huyết khí không chế vẫn là đối Ngưng Huyết Hóa Nguyên nắm giữ, đều sẽ để người lại đột phá Khai Nguyên lúc lấy được chỗ ích không nhỏ."

"Đa tạ đạo sư dạy bảo!" Chúng nhân làm Học Sinh lễ tề thân cảm tạ, để Nhược Lâm có một loại cảm giác tự hào.

"Tốt, nên ta đổi phát hiện mình lời hứa thời điểm, ta nhìn một chút, bồi dưỡng kiệt xuất nhất có bốn vị đồng học, phân biệt là Đường Tiểu Thiên Vân Nham trúc, thành phẩm chia làm Cửu Trọng bụi, mà hẳn chỉ dùng mười ngày, từ một cái hạt giống bắt đầu bồi dưỡng, liền mọc ra Nhất Xích, mà lại màu sắc màu sắc cũng hướng tới bản sắc, rất là không dễ, liệt vào Ưu Đẳng, để cho chúng ta cho Đường Tiểu Thiên phình lên chương." Thấy Đường Tiểu Thiên một mặt ngượng ngùng đứng lên, Nhược Lâm đạo sư tại lời bình về sau, dẫn đầu cho khẳng định, chúng nhân cũng là vỗ tay ủng hộ.

"Cám ơn, cám ơn mọi người, ta nhất định sẽ không ngừng cố gắng." Đường Tiểu Thiên đỏ mặt co quắp tạ nói.

"Tốt, Tác Dương Minh là vị nào, nguyên lai là Đường Tiểu Thiên bên cạnh, hai người thành tích đều tốt như vậy, làm sao ưa thích ngồi đằng sau, đứng, người chỗ bồi dưỡng chính là U Tuyên tia, mười ngày mọc ra ba cái, nhìn ra, gia cảnh không tệ, cái này U Tuyên tia ngoại trừ Huyết Khí bên ngoài, mỗi đêm ban đêm còn nhất định phải cần Hàn Băng tùy hàn khí tiến hành thôi hóa, Tác Dương Minh, người là Tác Dương nhà?"

Nhìn về mặt dương dương đắc ý, đã không kịp chờ đợi đứng lên huyền diệu thiếu niên, Nhược Lâm cười khổ một cái, hòa ái hỏi.

"Hồi bẩm đạo sư, đương đại Tác Dương gia chủ chính là Học Sinh gia gia." Tác Dương Minh cố ý cất cao giọng, nhắm trúng chúng nhân một tràng thốt lên, người khác chỉ biết hẳn là Tác Dương nhà, chỉ cho là là vị trưởng lão kia con cháu bồi phận, không nghĩ tới lại có mạnh như vậy, xem ra có cần phải cùng hắn giữ gìn mối quan hệ, nói không chừng tương lai hẳn là gia chủ cũng khó nói, cái này thiện duyên tiếp định.

Nhược Lâm tha có thâm ý nhìn thoáng qua Tác Dương Minh, gật gật đầu, ra hiệu ngồi xuống.

"Hướng Hàn Hương là vị nào, đứng vậy người nha!" Nhìn lấy ngồi tại hàng trước nhất thiếu nữ đứng lên, Nhược Lâm trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc.

"Ngũ thành?"

"Vâng." Hướng Hàn Hương nhẹ giọng nói, nhắm trúng Đồng Tường một trận mê luyến.

"Không tệ không tệ, xem ra học viện khu vực thứ hai chẳng mấy chốc sẽ tăng thêm một tên thiếu niên thiên tài, người chỗ bồi dưỡng chính là Cửu Khúc chi, Cửu Khúc chi chú trọng nhất chính là Huyết Khí, theo nó xoay quanh ba khúc cũng có thể thấy được, người chi huyết khí vững chắc thâm hậu, rất không tệ."

"Tạ đạo sư lời bình." Hướng Hàn Hương thờ dài tạ nói.

"Ừm, Đồng Tường, sẽ không lại là Thế Gia người đi." Đồng Tường đã đứng lên.

"Tựa như đạo sư, Học Sinh Đồng Tường." Thân ở thất đại thế gia bất kỳ người nào, đều là đủ để kiêu ngạo, hướng chi là truyền thừa ngàn năm ba Đại Thế Gia Đồng gia, Ngô gia, Tác Dương nhà, Hướng gia cùng Tào Khâu nhà, đều là đang không ngừng thay đổi bên trong, mỗi ngày lo lắng sợ bị tân tấn gia tộc thay thế, dựa vào là đứng vậy Đồng gia, Đường gia cùng Tư gia cái này ba cái quái vật không lồ ở phía sau ủng hộ, mặc dù mình chỉ là một cái bất nhập lưu trưởng lão Dịch Tôn, nhưng thân phận chi sợ không cần bốn nhà bên trong những cái kia chính quy trưởng lão thấp.

"Lưu ly hoa, mặc dù nhưng đã nở hoa, nhưng còn không có chân chính làm đến như lưu ly trong suốt, bảy thành, cũng xem là tốt, hàng cao cấp."

"Tạ đạo sư."

"Tốt, tại bốn vị này bên trong, thành tích tốt nhất chính là Hướng Hàn Hương Cửu Khúc chi, mọi người không có ý kiến chớ." Nhược Lâm hỏi thăm

chúng nhân.

"Không có!" Chúng nhân vui lòng phục tùng, toàn bộ năm nhất ban ba, lần kia đệ nhất không phải Hường Hàn Hương, ai dám cùng nàng đoạt, gia tộc, tự thân thực lực, tùy tùng, bất luận cái nào, đều đủ người khác uống Nhất Hồ.

"Nếu như thế, ta tuyên bố, lần này đệ nhất danh vì hường. . ."

"Chờ một chút!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: 0 quỷ đầu

Đúng lúc này, hai âm thanh gần như đồng thời vang lên, Hường Hàn Hương càng là thông suốt quay người, hàn ý lạnh lẽo một mực khóa lại từ trong cửa tiến đến thân ảnh.

Trong chốc lát, Nhược Lâm cơ hồ nghe được chúng nhân cùng nhau một miếng nước bọt nuốt xuống âm thanh.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tô Lê là bóp lấy thời gian tiến đến, mắt thấy liền muốn tan học, Nhược Lâm tuyên bố thành tích lúc, Tô Lê 'Đúng đến thời cơ' đuổi vào, nhưng vừa tiến đến, cũng cảm giác vào hàm băng, nhất là đồng loạt hai mắt, phảng phất tiến vào biên bức ổ giống như.

Nhất là cặp kia hận không thể đem mình Phân Giải thành bụi phấn mất to, để Tô Lê rõ ràng đánh run một cái, sợ hãi trong lòng trình độ so Lam Nguyệt thảo trường còn cao.

"Đồng!"

Song phương yên tĩnh giằng co một lát sau, Hường Hàn Hương vậy mà quay người thông suốt ngồi xuống, thờ thật dài nhẹ nhõm một cái, mấy tên hơi dựa vào sau học viên thân thể dừng lại, sau đó không để lại dấu vết hướng thạch môn chỗ chuyển đi, để tại hạ khóa trong nháy mắt, trước tiên ngăn trở đường đi.

Mấy trăm ánh mắt vẫn như cũ một mực nhìn chăm chăm Tô Lê, lớn như vậy phòng học không thấy mây may vang động, quỷ dị ngay cả Nhược Lâm đều cảm giác có chút } người.

Cái này vừa tới Học Sinh đến tốt cùng là ai, tại sao có thể có lớn như vậy uy hiếp lực, chẳng lẽ là Ngục Tôn nhà, chưa nghe nói qua áp đảo thất đại thế gia ngục Vệ lão đại có như thế một vị hậu nhân nha, nguyên bản nàng còn muốn thật tốt giáo huấn một chút cái này dám vênh lên mình khóa Học Sinh, nghĩ nghĩ, vẫn là thôi đi.

"Ngươi là?" Nhược Lâm không xác định hỏi.

"Học Sinh Tô Lê, bởi vì tiếp Nhiệm Vụ Đường nhiệm vụ, không phải có ý đến trễ, mong rằng đạo sư thông cảm!" Tô Lê không kiêu ngạo không tự ti, nhưng ngữ khí làm sao có chút run rẩy, nhận nhiệm vụ đường nhiệm vụ, về phần không có điểm cống hiến mới đi, nhưng mọi người thời khắc này thái độ, người này đến cùng là thần thánh phương nào?

"Tô Lê đứng không, ta có thể tạm thời tha thứ cho ngươi cúp học, dù sao tình có thể hiểu, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, không biết vừa rồi cắt ngang lão sư lời nói ra sao cho nên?" Nhược Lâm nói nơi đây, nhìn thoáng qua nhắm mắt dưỡng thần Hường Hàn Hương.

Tô Lê chấp tay, dứt khoát buông ra.

"Lần này đệ nhất danh nhưng là có 100 điểm cống hiến?"

"Đúng."

"Nếu như thế, Học Sinh hạt giống đạo sư còn không thấy đâu, đến lúc đó tại làm phán đoán vậy lúc này không muộn." Tô Lê nói, liền từ trong Túi Trữ

Vật đem lớn u cục bên trên mọc ra Tiểu Ngật Đáp cây thận trọng đưa cho Nhực Lâm.

Mọi người nhất thời cười, không nghĩ tới cái này Tô Lê hạt giống sao như thế nào như vậy xấu, mà lại xanh xanh đỏ đỏ, có chút Tiểu Ác tâm.

Thời khắc này Hường Hàn Hương cũng là mở mắt ra nhìn thoáng qua Tô Lê vật trong tay.

Nhực Lâm cũng cau mày, nghi ngờ nhận lấy, đang muốn mở miệng hỏi thăm, nàng nhưng không nhớ rõ mình lúc nào đã cho Học Sinh dạng này hạt giống, chẳng lẽ lại là từ địa phương khác lấy ra lừa gạt mình.

Thế nhưng là sau một khắc, nàng bỗng nhiên tròn to mắt, mãnh liệt nhìn về phía trong tay Cương Châm Viên Cầu, tròn mắt há mồm lúc, toàn thân run lên bần bật, kinh hô nghẹn ngào.

"Bách Quý đầu! ! !"

Nhực Lâm tại nhận thức đến vật này về sau, kém chút thất thủ đem Bồn Hoa ném ra ngoài đi, hô hấp dồn dập, tâm thần run rẩy, như là thấy được Tuyệt Thế Trần Bảo, run rẩy đưa tay, muốn đi đụng vào, lại lại không dám, sợ vật này bị hao tổn, miệng bên trong càng là tự lẩm bẩm: "Không có khả năng, không nên. . ."

Hường Hàn Hương mấy người con cháu thế gia đệ được nghe lại Nhực Lâm nghẹn ngào về sau, bỗng nhiên đứng lên, càng là não hải chấn động, tâm thần lật lên sóng lớn ngập trời, kinh hô lên.

"Bách Quý đầu! ! Trời ạ, vậy mà thật là Bách Quý đầu!"

"Đây chính là Ngũ Giai Linh Dược, càng là mọc ra trong truyền thuyết thất thái chi sắc, thế gian hiếm thấy! !"

"Ta chỉ ở một số trong điển tịch nghe nói qua, cái này loại đặc thù thực vật, bình thường chỉ có thể đào tạo thành một đầu, coi như Dược Thành bên trong chỗ ghi lại, cũng chỉ có nghịch thiên hai mươi con, cái này loại một chút mọc ra mấy trăm đầu Linh Dược, đơn giản không thể tưởng tượng, lại càng không cần phải nói mọc ra Thất Thái."

"Đúng nha, Thất Thái, coi như những cái kia cỏ trong điển tịch, cũng vãn vãn nói Bách Quý đầu tại thượng cổ có Thất Thái, đồng thời sớm tại thượng cổ lúc liền thất truyền, nơi này thế mà lại có một gốc! Không có khả năng, tuyệt không có khả năng, chẳng lẽ là lên sắc?"

Âm thanh càng lúc càng lớn,

Đến cuối cùng, nơi đây hết thảy mọi người đứng lên, tranh nhau muốn xem cái kia thất truyền chi vật, bởi vì bọn hắn dần dần đều hiểu cái này nhìn xấu xí buồn nôn thực vật, lại có không cách nào hình dung giá trị.

Liền ngay cả Hường Hàn Hương cũng là nghĩ xích lại gần nhìn một chút, quên đi tìm kiếm Tô Lê phiền phức.

Tô Lê cũng mừng, cái gì Bách Quý đầu, phía trên này lít nha lít nhít Tiểu Ngật Đáp nếu như coi là, là trăm con không giả, nơi đó có quý chứ?

"Ồ đâu ra?" Nhực Lâm nhanh chóng ở phía trên đánh tốt Cẩm Chế, sau đó một phát bắt được Tô Lê, hai mắt Tinh Hồng, cơ hồ điên cuồng hỏi.

Nữ Nhân thật là đáng sợ, trước mặt còn một mặt hiền lành, sau một khắc liền biến sắc mặt, Tô Lê nhìn lấy đối diện cùng phản ứng của mọi người, liền biết vật này tuyệt không đơn giản, nếu để cho bọn hắn biết cái này là mình bồi dưỡng ra tới, nhất định sẽ bị Thư Viện những lão gia hỏa kia phá giải phân tích, đến lúc đó ngay cả Linh tàng nói không chừng đều sẽ thẩm thấu, cái viên kia ngộ đạo là cùng niệm châu liền giữ không được.

Chớp mắt, Tô Lê vội vàng giả vờ về mặt vô tội.

"Cái này đích xác là nguoi cho ta hạt giống, bất quá ta cũng không biết, bởi vì vì một số nguyên nhân, ta căn bản không tâm tình đi bồi dưỡng nó, mà là sớm tiếp nhiệm vụ tại Nam Sơn cốc nhỏ cỏ, hôm nay nhiệm vụ kết thúc, ta mới nhớ tới nguoi cho bài tập của chúng ta, trở lại chỗ ở, liền trưởng thành dạng này, ta là thật không rõ ràng." Tô Lê vội vàng kêu oan.

"Cũng thế, ta xác thực đã cho các nguoi Bách Quý đầu hạt giống, đồng thời bọn hắn đều không có, hẳn là nguoi cái này một gốc, nguoi cũng không có khả năng bồi dưỡng ra, chuyện gì xảy ra, Bách Quý đầu một khi có 50 đầu cùng bản thể một kích cỡ tương đương, thôn phệ về sau, có thể trực tiếp nhất cước bước vào tịch diệt cảnh.

50 đầu nha, không có mấy ngàn năm không có khả năng thành thực, hơn nữa còn có Thất Thái, viện trưởng, ta muốn đi tìm viện trưởng! ! !"

Nhực Lâm cơ hồ muốn điên rồi, cảm giác cầm trong tay của chính mình chính là một cái củ khoai nóng bỏng tay.

Tịch diệt cảnh nha, tứ đại bên trên học viện viện trưởng cũng vãn vãn Đan Nguyên cảnh viên mãn, đây là kỳ ngộ, là khiêu chiến, phải xử lý, tranh thủ thời gian xử lý.

Thấy Nhực Lâm muốn đi, Tô Lê cũng là tỉnh ngộ lại, một thanh ngăn lại.

"Đạo sư. Vậy ta có phải hay không đệ nhất danh?"

Nhực Lâm mặc kệ Tô Lê, một thanh tiếp nhận Tô Lê sớm liền chuẩn bị Ngọc Giám, vung tay lên, chính là 300 điểm công hiến về đi qua.

"Cái khác hai trăm là đối người khen thưởng." Nói xong liền vội vàng rời đi.

Tô Lê tiếp nhận Ngọc Giản, nhìn lấy phía trên 300 điểm công hiến, mặt mũi tràn đầy mừng rỡ.

Đồng đồng đồng!

Tan lớp, cũng gỗ tinh sở hữu ngàn người người, vừa sau giờ học, cái khác Hắc Tháp bên trong nhao nhao bay ra chúng Học Sinh, mục tiêu nhất trí đi vào ban ba Hắc Tháp, lưu rú.

Chúng nhân cũng dần dần minh bạch, cái kia đúng là một kiện ghê gớm bảo bối, nhưng nếu cần thành thực hưởng dụng, lại phải bỏ ra hơn ngàn năm đi chờ đợi, hơn ngàn năm nha, đó là một cái dạng gì thời gian niệm, nhóm người mình có thể sống một hai trăm năm cũng không tệ rồi, còn không tính bởi vì vì nguyên nhân khác Anh Niên tạo thế, những này đều cách mình quá mức xa xôi, coi như gần sát, cũng không có phần của mình, vẫn là tranh thủ thời gian nhìn trước mắt trăng diện đi.

Hương Hàn Hương thông suốt đứng lên, Tô Lê nhảy tung tăng, cũng tỉnh ngộ lại mình còn tại Lang Oa bên trong, dựa lưng vào tường, nhìn lấy chúng nhân cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ cùng bên ngoài không ngừng chui vào học viên, lập tức hoảng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Không công bằng

Nhất là Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên, chậm rãi hướng môn chỗ chuyển đi, xem bộ dáng là chuẩn bị sớm chuẩn đi, làm sao đến công lại bị người bên ngoài chen vào.

Thời khắc này Hương Hàn Hương cười híp mắt nhìn lấy Tô Lê, gọi là một cái rạn vỡ, chậm rãi hướng Tô Lê đi đến, một đường không ngừng nghiêng đầu, hoạt động cổ tay, mấy cái đốt ngón tay bị bóp rắc rắc rung động, mẹ nó, Thập Tam vang, mình mười cái đầu ngón tay mỗi lần chỉ có thể bóp sáu vang nha, nàng còn là người sao?

"Không công bằng, các người, các người ý vào nhiều người khi dễ ít người, không công bằng!" Tô Lê run rẩy âm thanh lớn tiếng gào thét.

"Nhiều người khi dễ ít người? Các người hỗ trợ sao?" Hương Hàn Hương ôn nhu quay tới hỏi thăm người phía sau.

"Không giúp!" Chúng nhân liên tiếp lớp khác, âm thanh đồng loạt, quý dị ảm ý.

"Lần này công bình, một đối một!" Hương Hàn Hương không ngừng tới gần.

"Học viện cảm đoán lẫn nhau ầu ầu, người, người đừng làm ầu, ta là, là vì muốn tốt cho người." Tô Lê run lấy âm thanh lui lại, làm sao chỉ còn lại có lấp kín tường, làm sao cũng chui bắt quá đi, vốn chỉ muốn dựa vào Nhược Lâm giúp mình, nàng sau giờ học đi cũng quá nhanh, trực tiếp đem mình gài bấy ngõ cụt.

Hương Hàn Hương 'A' một tiếng, làm bùng tình đại ngộ vô tội dạng, chớp cặp kia xinh đẹp mắt to, đem ngón tay đặt ở trước miệng, làm trầm ngâm hình.

"Người nói đúng nha, đây là trái với quy định, ta ngừng lại, nếu không, lần này sự tình xong, ta tự hành đi Giới Luật đường thụ giới một tháng, không đúng, một tháng quá ít, ba tháng đi!"

Tô Lê nghe xong cảm giác đầu rét lạnh một mảnh, hít vào một hơi, cảm giác ngay cả tóc đều nổ tung ra ngoài, lần nữa trở lại Tự Viện Xuất Gia.

Ba tháng, nàng là chuẩn bị đem mình đánh thành cái dạng gì, mới có thể dẫn tới ba tháng trừng phạt nha! Lão thiên, người cứu cứu ta đi, thật là đáng sợ, quá đau khổ.

Chỉ tiếc không ai để ý tới Tô Lê kêu rên, lần nữa quý dị đem sân bãi đằng để trống, thậm chí một số người đã bắt đầu cảm điểm công hiến làm tiền đặt cược, nhìn Tô Lê kiên trì đến mấy chiêu sau đó đánh Cha Mẹ không đều biết, trong đó liền số Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên ép nhiều nhất.

"Hừ, đừng cho là ta là sợ người, có bản lĩnh Diễn Võ Đường một đối một, chỗ này quá nhỏ, Lão Tử không thi triển được Quyền Cước, đối với các người đều công bằng, mà lại không cần tiến Giới Luật đường."

Hương Hàn Hương đột nhiên có chút ý động, nàng cũng không muốn lần nữa tiến vào cái kia im ắng không ánh sáng Giới Luật đường, chưa phát giác làm trầm ngâm, tay lại không tự nhiên mở tới mặt trái của nàng, sau đó trong nháy mắt run lên, hạ quyết tâm.

Thấy Hương Hàn Hương tâm kia vô ý bị đụng phải mặt, Tô Lê thầm hô không ổn, nhất là cái kia qua trong giây lát giết người hàn quang quét tới, Tô Lê liền mình bạch nên đường chạy.

Đường đường một đại nam nhân, bị một nữ tại nhiều như vậy người vây xem hạ bị đánh tàn, ngấm lại đều cảm thấy không mặt mũi thấy người, huống hồ cái kia Hương Hàn Hương đã đợi không kịp hướng mình chạy tới.

"Má ơi!"

Tô Lê một trận thét lên, một lần lông lỗ, Hương Hàn Hương thủ chương liền đã dán Tô Lê bên tai mà qua, một chương vỗ tại trên mặt tường, lưu lại một xâm nhập Tam Thốn Chương Ấn.

"Cứu mạng nha!" Thấy Hương Hàn Hương không lưu mấy may chi lực, hướng mình hạ tử thủ, Tô Lê liền rút cuộc không kèm được, tiếng kêu rên liên hồi.

"Gọi nha, lớn tiếng gọi, người coi như gọi rách cổ họng cũng không người đến giúp người, " chúng nhân vừa mới đồng quát một tiếng tốt, Hương Hàn Hương lời kể tiếp đề rất nhiều người tròn mắt hốc mồm, nhất là Tác Dương Minh, vừa điền vào miệng bên trong hạt dưa trực tiếp dừng kẹt tại cổ họng chỗ, một cái tay không muốn mạng luôn vào miệng bên trong, Đường Tiểu Thiên càng là dùng sức vuốt phía sau lưng.

Hương Hàn Hương cũng là hơi đỏ mặt, biết dùng từ không thích đáng, bị mất mặt, đều là bị Tô Lê chọc tức.

Hương Hàn Hương phát hung ác, Cước Bộ ngay cả dòi, Tô Lê còn không có kịp phản ứng, nàng liền đã xuất hiện ở trước mặt mình, má ơi một tiếng quay người liền muốn trốn.

Nhưng đến cùng là chậm một chút, Hương Hàn Hương tản ra Hồng Mang tay trái đã hung hăng đập vào Tô Lê phía sau lưng, nhưng lại giật mình, nhìn như uy lực vô cùng Nhất Chương, lại phảng phất đánh vào một đoàn trên bông, gần như tám thành lực đều bị vô hình cho tản đi.

Tô Lê không có cảm nhận được đau đớn, chỉ là tại cổ này đại lực thôi thúc dưới,

Bởi vì quán tính lão đảo phóng đi, kém chút một cái ngã sấp.

Tô Lê mê hoặc, chúng nhân cũng nhìn ngốc, làm sao không có thổ huyết, tốt xấu đến điểm tiếng xương gãy nha, thật chẳng lẽ giống truyền ngôn, giữa bọn hân có bí mật, giờ khắc này ở làm bộ đáng.

Những cái kia truyền ngôn Hương Hàn Hương cũng nghe nói, giờ phút này nghe chúng nhân thấp giọng bộ đáng, sắc mặt trực tiếp che kín hàn sương.

Ngẩng đầu nhìn lại, một cái lông xù đầu từ Tô Lê mũ áo bên trên chui ra ngoài, toàn bộ giống uống say hân tử say, đảo mắt, thời khắc này Mao Cầu khôi phục lúc đầu đáng yêu bộ đáng, thịt đỏ đỏ, lập tức đưa tới một mảng lớn nữ sinh thét lên.

Phía ngoài Ngô Phàm cùng Quý Thanh mà mặt đều tái rồi, về phần Mục Nhân Nhi, càng là gương mặt thịt đau, muốn muốn đi vào giải cứu Mao Cầu, làm sao quá nhiều người, không có chen vào.

Tô Lê nhìn thoáng qua Mao Cầu, liền biết con hàng này không có việc gì, nhưng vẫn còn có chút nổi giận, khinh người quá đáng.

Thời khắc này Hương Hàn Hương cũng tại Tô Lê lặp đi lặp lại nhiều lần tránh thoát mà mất hết mặt mũi, một cổ to lớn khí tức từ quanh thân hiện lên, Huyết Khí lần lộn ở giữa, Thập Tầng máu mạng tại quanh thân hiển hiện, tựa như mũi tên xoay tròn, mà tại phía trên nhất tầng một, có tầng một máu mạng gần như một nửa biến thành thuần, càng có một cổ uy áp đè nén cái khác cửu tầng máu mạng không dám tới gần.

"Chuyển đổi, nàng vậy mà chuyển hóa ngũ thành!" Chúng nhân lần nữa một tràng thót lên.

"Không hổ là ban ba Kiều Tử, lại nhưng đã bắt đầu Ngưng Huyết Hóa Nguyên, đồng thời tầng thứ nhất đã chuyển đổi ngũ thành, đợi cho triệt để chuyển đổi Thành Công, chính là Linh Nguyên Cảnh, sắp tiến về khu vực thứ hai."

"Nửa bước Linh Nguyên Cảnh, yêu nghiệt nha, quá xấu hổ." Mấy tên Thập Trọng, bao quát Tác Dương Minh bọn người lại cũng mắt xem náo nhiệt tâm tư, nhóm người mình bước vào Thập Trọng hồi lâu, lại một mực tìm không thấy Hóa Nguyên cơ hội, người ta cũng đã Hóa Nguyên ngũ thành, còn dư lại cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Tô Lê càng là vong hồn đại mạo, nửa bước Linh Nguyên, mình một cái Khai Huyết Cửu Trọng, đánh như thế nào qua được, ló ra đúng vậy một câu: "Không công bằng!"

Hương Hàn Hương không ngừng dẫn dắt đến cái kia ngũ thành Nguyên Khí lưu động, mắt hung tợn nhìn chăm chăm không ngừng đánh bày Tô Lê: "Công bằng, như thế nào công bằng, cái thế giới này nơi nào có công bằng có thể nói, nếu như không nên nói công bằng, ta cho người, chỉ cần người có thể đỡ một chiêu này, từ đó người ta không ai nợ ai, mà lại ta cam đoan rút cuộc không ai tìm làm phiền người."

"Chuyện này là thật!" Tô Lê lời vừa nói dứt liền hối hận, bởi vì giờ khắc này Hương Hàn Hương tay trái cơ hồ biến thành thuần, nàng là đem cái kia ngũ thành Nguyên Khí ngưng tập hợp một chỗ, có thể nói, nàng một chương này, tương đương với Linh Nguyên Cảnh Toàn Lực Nhất Kích nha, không chết

cũng tàn phé phé, mẹ nó cái này cũng không công bằng nha!

Có lẽ còn không thể hoàn toàn nắm giữ cổ này Bán Thành Phẩm Nguyên Khí, tảo bạo khí tức khiến mọi người chung quanh lần nữa lui lại, đem thật không cho dễ cho chen người tiến vào lại chen ra ngoài, liên tiếp chung quanh cái bàn cũng Vô Phong phiêu động, vang lên kèn kẹt, tới gần mấy trương, trực tiếp vỡ vụn.

"Người điên!"

Hương Hàn Hương cũng cảm nhận được trên tay cổ này Nguyên Khí có chút không bị khống chế, chỉ muốn nhanh thoát ly khỏi đi, nếu không, cái này trương tay muốn nổ.

"Từ đó, hai không hướng thiếu!"

Hương Hàn Hương sắc mặt tái nhợt hô lên câu nói này về sau, vung tay liền đem một cái Nguyên Khí chùm sáng đánh về phía Tô Lê.

Bị buộc đến góc tường Tô Lê mắt thấy một khóa Lưu Quang đánh tán ra khí tức cực kỳ kinh khủng hướng tới mình, lập tức lại cũng không lo được cái gì, quanh thân Huyết Khí cấp tốc lẫn lộn, cửu tầng thuần trắng máu màng sát na ngưng tụ trước người, càng là trời xui đất khiến thốt ra.

"Hoàng Lương. . . Một giấc chiêm bao! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Quá vọng động rồi!

"Hoàng Lương. . . Một giấc chiêm bao! ! !"

Một tiếng này, phảng phất từ Tuyên Cổ truyền đến, tràn đầy Hoang Vu, cửu tầng máu màng bên trên Tinh Huy càng là sát na bị rút sạch, một cổ vô hình gọn sóng từ mảnh không gian này phát tán ra.

Tô Lê chỉ cảm thấy quanh thân không còn, mềm nhũn liền muốn ngã xuống, tứ chi bất lực, ngẩng đầu lên muốn thi triển Bộ Bộ Sinh Liên né tránh cái kia cường thế một kích, lại phát hiện không có mây may âm thanh, yên tĩnh như chết.

Ngẩng đầu lên, càng là kinh ngạc, giờ phút này hiện lên rõ ràng ở trước mặt hắn là một bộ cực kỳ quý dị hình ảnh, tất cả mọi người như bị dừng lại, trên mặt biểu lộ đều sát na ngưng kết, Hương Hàn Hương càng là cau mày, trong tay Nguyên Khí chùm sáng cũng bị dừng lại ở giữa không trung, sau lưng, hết thấy mọi người biểu lộ đều đặc sắc lộ ra được.

Cười trên nỗi đau của người khác, đồng tình, xem náo nhiệt, không đồng nhất mà là.

Tô Lê kinh ngạc đứng lên, nhìn lấy ngay cả Mao Cầu cũng là bị định trụ quý dị hình ảnh.

Hết thấy, giống như đã từng quen biết! Hoàng Lương Nhất Mộng, đúng, cái tiểu viện kia, cái kia mặt Khóa Thi Bỏ, chỉ là nó Hoàng Lương Nhất Mộng, trực tiếp khiến Thời Gian Đảo Thối đến quá khứ, giờ phút này mình làm, cũng vẹn vẹn đọng lại thời gian, quá không thể nghĩ.

Tô Lê tựa hồ nhớ ra cái gì đó, vội vàng xâm nhập Linh tàng, quả nhiên, thời khắc này ngộ đạo là lấy một loại cực kỳ chậm rãi Tốc Độ vây quanh Linh Nguyên đang xoay tròn, chẳng lẽ nói, chờ đến có một ngày thực lực của mình đủ cường đại, cũng có thể rút lui thời gian không thành.

Tô Lê ngạc nhiên cười ha ha, chỉ là quanh thân không có khí lực, mềm mại bất lực, cười ngửa xem hoa nhìn lấy chúng nhân muôn màu, đi vào Hương Hàn Hương trước mặt, nhìn lấy cái kia kiều diễm ướt át bờ môi, ai có thể nghĩ tới hạ lên trong tay ác như vậy.

Chê ta đánh người đúng không, dù sao đã kết bết tắc, liền đừng mở ra, Tô Lê không hề nghĩ ngợi, mắt vung tay tại cùng một trên mặt lại là cực kỳ vang dội một bàn tay.

Vừa đánh xong, Tô Lê đột nhiên cảm giác được thời gian trở về, kỳ thực từ hắn ngưng kết thời gian đến nghĩ lại quan sát, cũng chỉ có không đến năm cái hô hấp, đây hết thấy nói đến chậm chạp, kỳ thực cũng cực nhanh.

Không lo được trả thù những người khác, Tô Lê vội vàng hướng lối ra chạy tới.

Thời gian trở về!

Ba!

Một tiếng này cực kỳ cái tát vang dội âm thanh trực tiếp vang ở nguyên khí kia chùm sáng đánh ở trên tường phía trước.

Đen tường chỉ là tản ra khói đen, bụi đất văng khắp nơi, cũng không có cái gì trên thực chất thương tổn, chúng nhân cũng không để ý đến cái gì, mà là nhìn thấy Tô Lê đột nhiên lấy một loại tốc độ cực nhanh tránh thoát Hường Hàn Hương một kích, mà sau đó đến nó trước mặt, hung hăng quăng một bàn tay.

Chúng nhân ngây người, Hường Hàn Hương ngây người, Tác Dương Minh, Đường Tiểu Thiên cùng Đồng Tường bọn người ngây người, Tô Lê càng là phía sau lưng hoàn toàn lạnh lẽo.

Cồng quá nhiều người, lại còn không có chen đi ra, hẳn hiện tại quanh thân bất lực, ngay cả một người đều đánh không lại.

A ~~~

Một tiếng cực kỳ xuyên thấu lực tiếng thét chói tai kèm chút bị phá vỡ Tô Lê màng nhĩ, không lo được cái gì, giống như điên hướng ra phía ngoài chen tới.

"Chờ một chút, nàng này tốt mặt chín!" Tô Lê còn chưa kịp canh công bên ngoài bên cạnh nữ tử, hướng lạnh đã giống như điên đuổi theo.

"Tô Lê, ta muốn giết ngươi! ! !"

"Xong!" Tô Lê thầm kêu một tiếng không tốt, nàng nguyên lấy vì động tác của mình sẽ không bị người khác cảm nhận được rất nhìn thấy, làm sao lại như vậy?

Một cổ Hồng Hoang chi lực sắp từ cái kia phía sau cửa bạo phát đi ra, Tô Lê đã sớm biết trước đến, chạy ra cửa đến, biết mình coi như Tốc Độ lại nhanh, cũng nhất định sẽ bị phát điên Hường Hàn Hương cho đuổi kịp, huống chi giờ phút này hẳn thực sự không có khí lực lại chạy trốn.

Tô Lê gấp Nảo Môn chảy mồ hôi ròng ròng, chỉ chớp mắt trông thấy lít nha lít nhít cửa nhỏ, bước nhanh đi vào chính giữa phía sau cửa, Ngọc Giản đụng một cái cái kia tử sắc thủy tinh, lão đảo chui vào.

Hường Hàn Hương càng là lần nữa Nhất Chương đánh vào Tô Lê trên lưng, Mao Cầu trực tiếp chui ra ngoài, liền muốn mắng, lại bị Tô Lê nhanh chóng dẫn tới Hắc Tháp tầng tiếp theo đi.

"Lão Tử có 300 điểm công hiến, liền ở phía dưới mấy tầng chờ ngươi, có bản lĩnh tiến đến đơn đấu!" Cực kỳ khiêu khích âm thanh từ phía sau cửa truyền đến, Hường Hàn Hương nổi giận không ràng buộc, đưa Ngũ Trảo hung hăng xé lấy tóc của mình, sau đó nhanh chóng lấy Ngọc Giản đốt đi, lại không phản ứng.

"Còn có người nào điểm công hiến?" Hường Hàn Hương thông suốt quay đầu nhìn về phía sau lưng chúng nhân, nhìn lấy cơ hồ tại bạo phát biên giới hướng nhà tiểu thư, chúng nhân sau một lúc lui, bất quá vẫn là có rất nhiều âm thanh âm vang lên.

"Ta có!"

"Ta cũng có!"

"Hàn Hương, cái này có hơn một trăm!" Đồng Tường vội vàng lên, đem hai người Ngọc Giản lẫn nhau đối bính, xẹt qua đi, sợ Tô Lê dựa vào điểm công hiến nhiều, chạy đến phía dưới, liền tiếp hướng mấy người đụng đụng hơn ba trăm, nói một tiếng cảm tạ, liền vội vàng chui vào.

"Còn có người nào điểm công hiến?" Đồng Tường mất thấy mình Ngọc Giản biến thành số không, hướng về mấy người muốn một chút, sau đó cũng là chui vào.

Mấy tên Khai Huyết Thập Trọng cũng là như thế, thậm chí đông đảo Cửu Trọng Bát Trọng, dựa vào dĩ vãng tích lũy một số gia sản, vội vàng chui vào.

Vừa mới nhìn một trận xua nay chưa từng có đại hí, cực kỳ đã nghiền, mắt thấy phía dưới lại phải có, vậy còn không đi theo nhìn lại.

Rất nhiều người than thở, chỉ hận tại sao mình không có thật tốt tích lũy, phía dưới cái kia mấy tầng, một canh giờ mấy chục điểm công hiến đâu, coi như dựa vào cùng với chính mình điểm ấy, cũng chỉ là dừng lại tại tầng thứ nhất, cười ngửa xem hoa một chút, tính không ra.

Nhìn lấy gần hơn năm mươi tu vi cao, lại có người giá người xông vào, chúng nhân hâm mộ dị thường.

Vào Hắc Tháp Đệ Nhị Tầng, Hường Hàn Hương một chút liền nhìn thấy bóng đêm vô tận chỗ cái kia tản ra Lam Quang lồi vào, nhất là mặt đất cái kia hoảng hốt dấu chân, không chân chờ nữa, lấy cuộc đời tốc độ nhanh nhất đuổi theo, sau đó ánh sáng lóe lên, bước vào Đệ Tam Tầng.

Huu huu huu!

Lại là mấy chục đạo thân ảnh truyền tống xuống tới, một chút liền nhìn thấy phía trước cái kia mông lung thân ảnh, chúng nhân vội vàng đuổi kịp.

Thấy rốt cục không ai về sau, lại chờ giây lát, tại một chỗ Sa Khâu đằng sau, Tô Lê thận trọng thò đầu ra, rốt cục thờ thật dài nhẹ nhõm một cái.

"Thật là đáng sợ, mất lý trí Nữ Nhân nó sự đáng sợ quả thực là tất cả mọi người không dám trêu chọc, người nếu như nhìn kỹ, liền phát hiện dấu chân kia đến một nửa liền không có, quá qua loa."

Tô Lê vừa mới bước vào đến, đương nhiên là bản năng muốn đi tăng tiếp theo tránh đi, thế nhưng là hắn sợ mình điểm công hiến không đủ, đành phải vội vàng ngừng bước, lại cảm thấy không được, chạy về phía trước chạy, sau đó dừng còn sót lại Huyết Khí là thi triển Bộ Bộ Sinh Liên, nửa đường từ khía cạnh trở về, không có lưu lại dấu chân, trốn đến lần trước tu luyện Sa Khâu chỗ.

Thời khắc này cây khô thuật cũng quá cứu mạng, liền tiếp một tia khí tức đều không có, cái này mới tránh thoát cái kia hướng Lão Hồ Thần Thức thăm dò.

Nhưng tránh thoát lần đầu tiên, tránh không khỏi 15 nha, cái này cuộc sống về sau nhưng làm sao xử lý nha, Tô Lê đột nhiên có chút hối hận lại đánh một cái tát kia, đều là tuổi trẻ quá vọng động rồi, nàng đều nói hai tình, mình lại tiện tiện kết cừ oán, vẫn là chết cừ oán, đoán chừng ngay cả đạo sư điều đình đều vô dụng, dù sao mình lần này là tại trước mặt nhiều người như vậy đánh một bàn tay.

Tức xá không an toàn, vẫn là đi Nam Sơn cốc đi, lần này coi như đem mình đuổi cũng không đi ra, hiện tại liền đi, chắc hẳn Hưởng Hàn Hương rất nhanh liền kịp phản ứng.

Tô Lê đã không kịp nghĩ nhiều, lại khẩu trừ bốn cái điểm công hiến về sau, nhất cước đạp ra ngoài.

Ngoài cửa, chúng nhân chính chờ đợi lo lắng lấy, thậm chí một số người tiến đến mượn điểm công hiến, lại đột nhiên phát hiện Từ Tinh lóe lên lóe lên, không khỏi kinh ngạc.

"Nhanh như vậy, chiến đấu cũng quá thuận túy đi, không biết còn có thể nhận ra sao?"

"Đoán chừng khó, nhiều người như vậy đâu, đều là đi hỗ trợ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Cái này mẹ nó là Lam Nguyệt cỏ?

Nghe lời của mọi người, Mục Nhân Nhi tâm lý khó chịu lợi hại, nàng không có có nhiều như vậy điểm công hiến, vào không được, mà lại coi như đi vào, cũng nhiều lắm là hỗ trợ nhắc một chút trọng thương thân thể.

Ai có thể nghĩ tới, mình cùng Tô Lê đoạn đường này tới, gia gia cùng Đại Bạch vậy mà đi theo một đường, vụng trộm bảo hộ lấy.

Thương Đô cùng Tô Lê mất liên về sau, gia gia mới hiện thân, khiển trách mình dừng lại, cũng đem tại Thư Viện dạy học xa thân cô cô tìm đến, mang mình nhập Thư Viện, Tĩnh Tĩnh mấy người sư phụ tìm đến.

Nguyên nghĩ đến mang theo Tô Lê cùng đi, làm thế nào cũng tìm không thấy, tưởng rằng mang theo Linh Dược đường chạy, dù sao nhiều như vậy Linh Thảo bên trong, nhưng còn có một phần của mình, vì chuyện này, nàng vẫn là thương tâm thật lâu, không nghĩ tới vậy mà tại nơi này đụng phải, chỉ là cảnh giới của hắn hướng không tốt lắm, thành chuột chạy qua đường, lần này, đoán chừng không chết cũng tàn phế phế đi.

Nhưng sau một khắc, nhìn lấy ung dung từ thạch môn ra người tới ánh, chúng nhân cái cảm trực tiếp rơi đầy đất.

"Cái này, cái này sao có thể!"

Mục Nhân Nhi càng là trừng lớn mắt, về phần còn đang xoắn xuýt muốn hay không đi xem Tác Dương Minh Đường Tiểu Thiên hai người, càng là dụi dụi mắt, sau cùng hung hăng rút mình một to mồm.

"Giữa ban ngày gặp quý!"

Tô Lê mới vừa ra tới, cũng cảm giác tình đáng sợ, xem xét về mặt của mọi người, rất nhanh hiểu được, vội ho một tiếng, tùy ý đập lấy tay của mình, đem

ổng tay áo đi lên lôi kéo.

"Quá yếu, ta Tô Lê vung một phát ổng tay áo, các người tất cả đều thịt nát xương tan, ta nói qua, đừng ép ta, ta không động thủ, động thủ, ngay cả chính ta đều sợ hãi!" Tô Lê mặt chân thật đáng tin nói, chúng nhân giờ phút này càng là nhìn Thần Nhân nhìn lấy Tô Lê chấp tay sau lưng chậm rãi rời đi, về phần đám người sau Mục Nhân Nhi, lại là không nhìn thấy.

Thoát ly tầm mắt mọi người về sau, Tô Lê phát như điên hướng về Nam Sơn cốc chạy tới.

Một nén nhang về sau, mấy chục tiếng gầm gừ quanh quẩn tại toàn bộ ban ba Hắc Tháp bên trong.

"Tô Lê, ta cùng người thế bất lưỡng lập! ! !"

Khu vực thứ hai cùng chia Cửu Phong, Học Sinh không có cố định phòng học, nhưng căn cứ sở thích của mình đến đúng giờ Các Phong đi học tập, Cửu Phong nhập học, cơ hồ tất cả đều là xóa khai khai phóng, lấy đầy đủ thỏa mãn tất cả mọi người vấn đề thời gian, cho nên, nơi này căn bản không tồn tại cúp học trốn học mà nói.

Ngay tại lúc đó, tại khu vực thứ hai Đan Hoa trên đỉnh, Phong Chủ Đan Trạch đang tập trung tinh thần nhìn trước mắt Đan Lô, thời gian từng giây từng phút xói mòn lấy, theo trong lò đan một cỗ khói đen từ nắp lò khe hở bay ra, nương theo lấy tanh hôi mùi lạ, Đan Trạch căng cứng mặt lần nữa lòng xuống, gương mặt uể oải, sau đó xoay người, nhìn lấy trên đài ngọc cái kia các loại thuốc tốt, không ngừng tự hỏi.

"Đến cùng kém cái gì, các trồng cỏ gỗ biến hóa hết thấy 2,763 loại khả năng, tương Sinh tương Khắc cũng tất cả đều diễn toán cân nhắc đến, nhưng vì cái gì đều ở tới hậu quan đầu liên sẽ đánh về nguyên hình, phí công nhọc sức, không cam lòng nha, thiếu cái gì?"

"Nguyên nghĩ đến hẳn là thiếu một loại điều hòa tề, nhưng đã tăng thêm nhiều như vậy, vẫn là kém một chút, điều hòa tề, đúng, còn có một loại điều hòa tề hẳn là vừa phù hợp, Lam Nguyệt cô, hút ánh trắng quang huy mà trường thành, mềm mại bình thân, quả thực là tối lý tưởng, Sĩ Nhi Sĩ Nhi?"

Lý Thanh đầu mới, Đan Trạch hưng phấn hướng về ngoài cửa hô nói, theo oanh một tiếng vang, một hồi, một cái mập mạp thiếu niên liền khí thế hung hăng chạy vào, đầy bụi đất, tóc đều bị tạc dựng thẳng lên đến, hoành cái mũi mắt dọc nhìn lấy lão đạo.

"Lão đầu, ta một lò Định Linh Đan hủy!" Thiếu niên mang theo hai mắt quầng thâm, tản ra hung chỉ nhìn Đan Trạch, đem Đan Trạch nhìn mặt mũi tràn đầy cười ngượng ngùng.

"Ngaoan đồ nhi, sư phụ đúng vậy muốn hỏi một chút, người nơi đó còn có không có Lam Nguyệt cô, cái kia. . ."

"Không, chính mình tìm đi." Không đợi Đan Trạch nói xong, thiếu niên liền hung tợn ném câu nói tiếp theo, quay người rời đi, nhìn Đan Trạch đầy trán hắc tuyến.

"Ta nói, tốt xấu ta cũng là sư phụ người, người đây là Đại Bất Kính, ta có. . ." Đan Trạch nói nơi đây, đột nhiên im bặt mà dừng, ngay cả bận bịu xoay đầu lại, mang theo suy tư nhìn lấy còn tại thâm lấy khói đen Đan Lô.

Lúc trước thiếu niên kia đi mà quay lại, không coi ai ra gì đi vào trong phòng.

Nhìn thoáng qua trên đài ngọc đến được thảo, vung tay lên trực tiếp toàn bộ lấy đi, để Đan Trạch một trận đau lòng, thấy lần này là thật đi xa, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm.

"Hừ chết vì sư!"

Đan Trạch xoa xoa mồ hôi trên đầu châu, vội vàng đi thương khó tìm kiếm, lại hỏi mấy cái Dược Đồng mới biết nói, cái này loại hạ cấp dược thảo chỉ có khu vực thứ nhất Nam Sơn cốc có trồng trọt, huống hồ năm còn chưa đủ, chỉ sợ không dùng đến.

Đan Trạch đâu còn quản được những này, vội vàng phân phó đi tìm, mình trở lại Đan Thất, lật tới nghĩ đi cũng không ngồi được, liền muốn tìm người đi bên ngoài mang một số, vừa rồi nhớ lại Dược Đồng nhóm đều bị mình đuổi đi tìm năm đủ Lam Nguyệt cô, tuy nhiên sát vách Bảo Bối Đồ Đệ, lại cũng không dám lại quấy rầy, đành phải than thở chính mình hướng khu vực thứ nhất bay đi.

Đi vào Nam Sơn cốc, trong cốc chấp sự thấy cao cao tại thượng Đan Trạch đại sư, dọa đến nằm sấp trên mặt đất động cũng không dám động, hỏi rõ ràng Lam Nguyệt cô phương vị, liền chính mình đi tìm.

Đến Lam Nguyệt cô phía trên, Đan Trạch kém chút một cái lão đạo từ không trung đến rơi xuống, không thể tin nhìn lấy lớn lên giống ngài cao Lam Nguyệt cô.

"Đây là —— Lam Nguyệt cô? Ta điên rồi đi." Đan Trạch cũng mặc kệ sạch sẽ hay không, một thanh đúng vậy đem một thanh Lam Nguyệt cô nhét vào miệng bên trong nhai nhai, từng lấy cái kia Cam Điem vị đạo, lại chờ nhìn lấy gần ba mẫu bụi cỏ.

"Cái này ư hẳn thật đúng là Lam Nguyệt cô, nhưng cái này sao có thể?" Dưới chân vài cọng Lam Nguyệt cô, đỉnh đầu đã bắt đầu mọc ra phần sắc nụ hoa, xem ra chẳng mấy ngày nữa, nó liền sẽ nở hoa rồi, nhưng Lam Nguyệt cô không nở hoa nha, khó ta Đan Đạo lui trở về học đồ?

Đan Trạch lần này là thật sự có chút choáng váng, không có đạo lý nha, Đan Trạch hưng hăng lắc lắc đầu, sau đó móc ra một thanh tinh xảo linh cước, liền hướng về kia vài cọng Lam Nguyệt cô đảo đi, hẳn tin tưởng, này đến tiếp theo định có vật gì tốt? Nhưng ngày qua đỉnh núi, quả thực là không có đảo

ra cái gì, làm cho mình làm một tiếng bản.

Liên muốn hô cái kia chấp sự tới hỏi một chút đến tốt cùng, đã thấy lấy một bóng người như bay hướng lấy tới mình.

Theo một tiếng gấp phanh lại, Tô Lê kém chút trực tiếp đâm vào Đan Trạch trên thân.

Thời khắc này Tô Lê thật có thể nói là chặt vật, ngựa không ngừng nghỉ đến Nhiệm Vụ Đường, quả nhiên, nhiệm vụ đường vẫn là nhận người, vẫn là Nam Sơn cốc, Tô Lê không mang theo do dự, vừa tiếp xúc với đến nhận chức vụ liền chạy đến.

Đang trên đường tới, hần liền đã thấy Hưởng Hàn Hương mấy người đại bộ đội hướng cùng với chính mình đánh tới, dọa đến hần trái tim nhỏ đến bây giờ còn phù phù phù phù, lúc ấy đi rất gấp, không thấy những nhiệm vụ khác, chỉ hy vọng Nam Sơn cốc khối này không có những nhiệm vụ khác, nếu không, cái kia Hưởng Hàn Hương nhất định sẽ tiếp nhiệm vụ tiến đến.

Vừa tới Nam Sơn cốc, liền thấy mình hôm nay vừa rời đi Dược Điền bên trên, một cái râu trắng lão đạo chính cầm cái cuốc đào nha đào, ta đi, không phải là chậm một bước đi.

Tô Lê dừng bước lại, chuyển đầu nhìn thoáng qua bốn phía, lại xác định không có những người khác về sau, đầu tiên là ngồi chồm hổm trên mặt đất giống như là cách bờ cá, miết miệng miệng lớn hít thở một phen, dù sao bản thân liền không có dư thừa Huyết Khí, quả thực là bị buộc lấy phát điên như vậy xông đến nơi đây, giờ phút này hần là thật hai mắt nổi đom đóm.

Đan Trạch thì là đem linh cuốc chèo chống trên mặt đất, một mặt hồ nghi nhìn lấy cái này đen đui hải tử.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Sức mạnh của tình yêu

Tô Lê thờ ra hơi, dăng một chút đứng lên, không nói lời nào, mà là vây quanh Đan Trạch chặc chặc liền chuyển tầm vài vòng, Đan Trạch nhìn choáng, Tô Lê cũng thiếu chút chuyển choáng.

"Lão đầu, mới tới? Mảnh đất này là tiểu gia ta, đoạt mỗi làm ăn cũng dám đoạt đến nơi này, nhìn người tuổi đã cao, ta cũng không tính toán với người, mau chóng rời đi, miễn cho khiến tiểu gia ta sinh khí!"

Tô Lê một mặt không kiên nhẫn xua đuổi lấy Đan Trạch, giả như vậy một cái lão đầu, quần áo dơ bẩn, chạy tới cái này kiếm lấy mấy cái như vậy điểm công hiến, ăn nhiều chết no, hưởng hồ đây chính là mình sau cùng Tị Nạn Sở, dù là nói mình không tôn trọng lão nhân cũng được, tuy nhiên cái này cây cuộc nhìn không tệ, nhìn có thể hay không làm bồi thường muốn đi qua.

Nghe nói cái này đột nhiên xuất hiện mao đầu tiểu tử muốn đuổi mình rời đi, Đan Trạch có chút tức giận, trong nhà thụ cái kia tiểu hỗn đản khí, chạy tới lấy vậy mà thụ một cái Dược Đồng khí, mình liền lớn lên như thế một bộ bị người bắt nạt đáng về sao? Vừa nổi giận hơn, lại nghe nói địa bàn này là của hần, vì tại làm xác định, Đan Trạch một mặt hồ nghi nhìn chung quanh ngái như vậy Lam Nguyệt cỏ.

"Đây đều là người chăm sóc?"

Thấy lão đầu có sợ hãi chi ý, Tô Lê rút cục yên lòng, chấp tay sau lưng, ngang nhiên ưỡn ngực: "Đối Đầu!"

"Không nên nha, cái này Lam Nguyệt cỏ làm sao lại lớn lên cao như vậy, người là dùng cái gì bồi dưỡng?" Đan Trạch tâm lý nhất định, hướng dẫn từng bước hỏi.

"Ha ha, người đây xem như hỏi đúng người, nhìn người tuổi đã cao, còn chạy tới nơi này làm tạp dịch, tiểu gia ta quyền đương tâm tình tốt, có thể nói cho người, bắt quá, ta đây chính là giữ nhà bản lĩnh, nếu là truyền cho người, ta về sau cầm cái gì ăn com."

Nhìn lấy Tô Lê một bộ cần ăn đòn đáng về, Đan Trạch kém chút gờ tay lên bên trong cái cuốc một Nảo Môn cuộc xuống dưới, cũng phải thua thiệt mấy năm này tính khí bị cái kia tiểu hỗn đản mài xong, nếu không, hôm nay liền ngán ngủ này vài câu giao lưu, tránh không được một trận hung án hiện trường, tuy nhiên làm Đan Sư, hần là thật muốn biết vì sao như thế đề giai dược thảo sẽ có như vậy biến hóa long trời lở đất.

"Có điều kiện gì nói đi!" Đan Trạch ngồi dậy, nhàn nhạt mở miệng hỏi nói, xem xét tiểu tử kia xấu xí đáng về, liền biết không có ghen cái gì tốt cái rắm, cùng ta chơi Tâm Lý Chiến, lão phu ăn muối đều so người ăn com nhiều.

"Sáng khoái, cùng người thông minh nói chuyện đúng vậy tốt, tục ngữ nói, dạy cho đồ đệ, chết đói sư phụ, đương nhiên, hai ta cũng không có nghiêm trọng như vậy, nhưng tốt xấu người sẽ ta môn thủ nghệ này, tại trong thư viện bình an vượt qua nửa đời sau không có bất cứ vấn đề gì, cái kia, ta nhìn trên người người cũng không có vật gì tốt, tuy nhiên người cái kia cây cuốc cũng không tệ, ta liền cố mà làm nhận." Tô Lê hai mắt sáng lên nhìn lấy cái kia Thuyết Lục cái cuốc, xem xét đúng vậy tổ tiên truyền thừa bảo bối.

Đan Trạch nghe xong kém chút khí lật, nguyên lai đánh chính là ta thanh này linh cuốc chủ ý, còn giả trang ra một bộ cố mà làm buồn nôn bộ dáng, ta cái này cây cuốc thế nhưng là dùng ngàn năm Ngọc Tuy làm, đối với dược thảo đào giải, đều có thể lấy cực cao xác xuất thành công không phá hư bộ rễ, là rất nhiều Đan Sư tha thiết ước mơ bảo bối, tuy nhiên nhìn lấy Tô Lê đã đưa qua tới tay, sờ cùng với chính mình cái cuốc, Đan Trạch cười một tiếng, trực tiếp đưa cho hắn.

"Đưa người, lần này người có thể nói sao?"

Tô Lê không nghĩ tới như thế cho dễ liền tới tay, vội vàng một thanh mừng rỡ tiếp nhận, nghe bên trên còn quanh quẩn dược thảo hương, Tô Lê phần trăm trăm xác định, đó là cái Đại Bảo Bối.

Thấy lão đầu hỏi thăm, Tô Lê vội vàng bày ngay ngăn tư thế, ho khan hai tiếng, phảng phất đắc đạo cao nhân, tay áo hất lên, trong mắt lộ ra ánh sáng kì dị, sau đó chậm rãi mở miệng.

"Yêu, dùng yêu đi bồi dưỡng Chúng nó, đem bọn nó xem như con của mình đi chiều codd, dụng tâm đi lĩnh nghe chúng nó kêu gọi, đi cảm thụ Chúng nó cần gì, yêu, rất trọng yêu, liền giống như vậy." Tô Lê vừa nói vừa nhất chỉ dưới chân gốc cây kia sắp nở rộ nụ hoa.

Đan Trạch lại nghe xong Tô Lê nói vớ nói vẩn về sau, trong nháy mắt đã đến bạo phát biên giới, lửa giận trong lòng núi là thế nào cũng ép không được, cảm thuốc của ta cuốc, sau đó đem ta khi khi đùa nghịch có phải hay không, lừa dối đến trên người của ta, thật coi ta khờ.

Ngay tại Đan Trạch muốn phóng thích tu vi, cực kỳ sửa chữa một phen cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng lúc, đột nhiên đồng tử co vào,

Hai mắt mở lão đại.

Bởi vì giờ khắc này ở trước mặt hắn, gốc cây kia Lam Nguyệt cỏ vậy mà tại Tô Lê nhất chỉ phía dưới, vui sướng chấp chôn thân thể, phảng phất khiêu vũ, sau cùng tại không thể tin dưới ánh mắt, cái kia nụ hoa chớm nở Hoa Cỏ vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tràn ra mảnh thứ nhất phần sắc cánh hoa, lập tức, một cỗ cực kỳ mỹ diệu khí tức xông vào mũi, khiến cho người tâm thần thanh thản.

"Cái này, cái này. . ." Đan Trạch lần này là triệt để mộng, sau đó mắt lộ ra ánh sáng kì dị, đột nhiên nhìn về phía Tô Lê hai mắt.

Tô Lê cũng sắc mặt trắng nhợt, tâm lý thở một hơi dài nhẹ nhõm, có thể thành công hay không lừa dối lão đầu liền nhìn lần này, thật không cho dễ khỏi phục một điểm huyết khí, nhưng tất cả đều công hiến cho người.

"Nhìn thấy đi, This Love - cái này là ái lực lượng, biết yêu à, yêu là dụng tâm, yêu là trách nhiệm, yêu, cũng là một Chủng Phóng vứt bỏ." Tô Lê nói xong nhất cước đem vừa rồi nở rộ một nửa Lam Nguyệt cỏ cho đạp nát, hẳn là thật không có Huyết Khí lại mở phía dưới mấy cánh.

Thấy Lão Đầu Mục chỉ riêng lấp lánh nhìn mình chăm chăm, Tô Lê thở dài một thanh, một tay vỗ vỗ Đan Trạch bả vai.

"Không cần cứng bái, ta cũng không thu đồ đệ đệ, yên tâm đi, chỉ cần trong lòng suy nghĩ yêu, người một ngày nào đó cũng sẽ đạt tới, yêu, yêu ~~ "

Tô Lê nói sau cùng hàm răng chỉ run lên, hô hấp dồn dập nhìn lấy lão đầu trong tay Thạch, hận không thể đoạt lấy tới.

Vậy cũng không đúng vậy nhỏ đi mấy phần vui chỉ lang Thạch à, lực thuần túy, rung động gọi cảm, càng có một mùi thơm mang theo người to lớn sinh cơ, để sớm đã thâm huyệt Tô Lê toàn thân đều đang hô hoán khát vọng.

"Ta đổi ý, không cần cái này cây cuốc, ta muốn cái này." Tô Lê liền tranh thủ cái cuốc đưa cho Đan Trạch, đưa tay liền muốn đoạt cái kia Thạch.

Đan Trạch thu thuốc cuốc, lại tránh thoát Tô Lê tham lam tay, cau mày nhìn lấy Tô Lê, hẳn không biết Tô Lê trên thân ẩn giấu đi bí mật gì, nhưng căn cứ vừa rồi biểu hiện, có một chút có thể xác định, tiểu tử này tựa hồ đối với Dược Lý có một loại thiên nhiên thân thiết.

Thậm chí tại vừa rồi, hẳn có thể cảm nhận được một cỗ phiêu miêu khí tức, không nói rõ được cũng không tả rõ được, ngược lại là cùng cái kia bất thành khí đồ nhi có chút tương tự.

"Vật này tên Đan Lộ, là ta nhiều lần Luyện Chế Huyết Ngưng đan chỗ ngoài định mức thu thập, ở trong chứa cường đại sinh cơ, coi như người chỉ còn lại có một điểm huyết khí, có nó, nhưng cấp tốc khôi phục chỉ đỉnh phong, nó chỗ trân quý không cần nói cũng biết, thế nào?" Đan Trạch nhìn lấy Tô Lê con mắt đỏ ngầu, vuốt vuốt sợi râu, cười nhẹ nhàng nói.

"Tốt, tốt." Tô Lê hưng hăng gật đầu tán thưởng.

"Như vậy, người đến nói cho ta biết, người từ bên trong nhìn thấy cái gì, nếu như đáp án để cho ta hài lòng, cái này thiên kim khó cầu bảo vật tặng cùng người cũng chưa chắc không thể."

Tô Lê trong nháy mắt thanh tỉnh, liền biết lão nhân này có chuyện ẩn ở bên trong, hảo hảo mà đồ vật không giấu đi, không phải cảm tới trước mắt mình khoe khoang, tuy nhiên giờ phút này cũng không lo được hắn tại sao lại có dạng này đồ tốt, một lòng chỉ nghĩ đến đem tới tay lại nói, thể nội thâm huyệt máu

màng đến bây giờ còn tại cực độ reo hò, liền ngay cả cái kia cổ đột không kinh hãi ngộ đạo lá cũng hơi run rẩy một chút.

Tô Lê bày ngay ngắn tư thế, hồ nghi nghiêm túc nhìn lên cái kia cái gọi là Đan Lộ, lật qua lật lại xanh mon mon, cũng không có cái gì chỗ kỳ lạ, Tô Lê đang muốn trả lời, lại cảm thấy ần ngay nói thật, nhất định sẽ cùng bảo bối này bỏ lỡ cơ hội, trầm ngâm về sau, nhãn tình sáng lên, âm thầm điều khiển Huyết Khí cùng cái kia ngộ đạo lá sau khi va chạm, đem Huyết Khí chuyển vận chỉ hai mắt. . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Ta sợ mệt mỏi!

Quả nhiên, Tô Lê bèn nhảy nhìn thấy, tại cái kia Đan Lộ bên trong, giờ phút này đang có lấy tam điều màu sắc khác nhau sợi tơ tại lẫn nhau dây dưa, nhưng lại thể nào nhúc nhích, lại cũng không hề rời đi trung gian khu vực, phảng phất có được thứ gì đang hấp dẫn Chúng nó, Tô Lê hí mắt, đem hết toàn lực đi xem vị trí trung ương, chỉ là trong tích tắc, Tô Lê bắt được một giọt càng thêm thuần túy chất lỏng sát na mà qua.

"Bên trong đây mới thực sự là Đan Lộ, lão nhân này cũng quá xấu bụng đi." Tô Lê biết được chân tướng về sau, bắt mẫn nhếch miệng, miệng bên trong lẩm bẩm.

"Ngươi, nhìn thấy cái gì?" Đan Trạch hỏi.

"Một đầu vàng, một đầu đỏ, cộng thêm một đầu Tử Sắc, tam điều sợi tơ lẫn nhau dây dưa, thù hộ lấy trung gian giọt kia Lục Dịch."

"Tốt! Người thiếu niên quả nhiên có ánh mắt, ta nhìn ngươi cốt cách kinh kỳ, hẳn là Luyện Đan Kỳ Tài, tương lai giữ gìn vũ trụ chính nghĩa cùng hòa bình trách nhiệm liền giao cho ngươi! Ta Đan Hoa phong vừa vặn thiếu một Dược Đồng, xem ở chúng ta hữu duyên, ta có thể miễn cưỡng động dùng trong tay quyền lực cho ngươi một cái danh ngạch, còn chờ cái gì, tận dụng thời cơ, thời không đến lại ờ! Thế nào?"

Đan Trạch trên mặt lóe ra hưng phấn đồ ửng, ai có thể nghĩ tới, mình thật không cho dễ ra ngoài một chuyến, vậy mà có thể đụng tới tốt như vậy Luyện Đan người kế tục, nếu như không đem hắn bỏ vào trong túi, đơn giản Thiên Lý Bất Dung, huống hồ có thể cho ta đồ đệ kia tìm tiểu sư đệ, về sau liền sẽ không tìm ta phiền toái.

Huống hồ, Đan Hoa phong cũng không phải ai tướng tiến liền tiến, liền tiếp thất đại thế gia gia chủ thỉnh cầu đưa nhà mình Đệ Tử tiến vào học tập, đều bị ta cự tuyệt ở ngoài cửa, bởi vì bọn họ Đan Đạo, sở cầu chỉ là một mặt ngoài thân phận, có nhục Đan Sư thân phận.

Huống chi, Đan Hoa phong Đan Sư có thể tự do xuất nhập thứ nhất thứ hai ba khu vực, bởi vì đối với bọn hắn, không có gì hạn chế, còn có bó lớn đan dược dùng cho Tu Luyện, là tất cả mọi người tha thiết ước mơ địa phương, coi như tại bên ngoài, một cái Đan Sư thân phận, liền sẽ dẫn tới vô số người mời.

"Không đi!" Đan Trạch còn chìm đắm trong mình Trác Tuyệt ưu thế, chờ lấy tên tiểu tử trước mắt này ôm cùng với chính mình đùi, thỉnh cầu thân phận thăng cấp, thành vì chính mình quan môn đệ tử mộng cảnh lúc, Tô Lê tiếp xuống hai chữ trực tiếp đem hắn đánh về nguyên hình.

"Không đi? Ngươi biết có bao nhiêu người chen vỡ đầu muốn tiến ta Đan Hoa phong sao?" Đan Trạch là thật mộng, lần đầu đổi nhân cách của mình mệnh lệnh sinh ra hoài nghi.

Tô Lê xoay người nắm chặt lên một thanh Lam Nguyệt cổ thụ ở trong miệng nhắm nuốt, sáng sớm bên trên còn chưa ăn cơm, nghĩ không ra có một ngày lại ở chỗ này ăn cỏ lấp bao tử, tuy nhiên ngược lại là rất ngọt, trước kia làm sao không có phát hiện.

"Chỉ là một cái Dược Đồng mà thôi, ta mới không đi đây." Tô Lê tiếp tục nhai lấy, ồm ồm nói.

Đan Trạch nghe xong, lập tức mặt mày hớn hờ, nhìn đến kẻ sách của mình đạt được, ân uy tịnh thì, một cái nhỏ mòi như không đủ tư cách, lại ném ra ngoài một cái lớn, trong lúc vô hình hắn liền sẽ đối với mình mang ơn, đây là đi qua mình thế thâm đau đớn kinh lịch tổng kết ra, ta cái kia cái thứ nhất đồ nhi, Si Nhi, đúng vậy một gây trực tiếp cho cái táo ngọt, mới khiến cho hắn như thế không tôn trọng mình, làm cho hiện tại cũng không biết ai là ai sư phụ.

Trước mắt tiểu tử này hẳn là thu định, tuy nhiên vì để tránh cho vết xe đổ, nhất định phải cực kỳ thận trọng, hiện tại xem ra, một số đều tại dựa theo kế hoạch của mình tại tiến hành.

"Dược Đồng không được, dứt khoát ta hướng trong nội viện xin, dùng tương lai mình trăm năm tiền lương làm đại giới, để ngươi trở thành Đan Hoa phong vị thứ hai Chân Truyền Đệ Tử, có thể thực hiện?" Đan Trạch nói xong, gương mặt tái nhợt, tựa hồ mình là thật bỏ hết cả tiền vốn vì Tô Lê tương lai tại trải đường, nhưng trong lòng lại cuồng hỉ, tiểu tử, mau tới cúng bái ta đi, ta có thể cố mà làm nhận lấy ngươi.

Tô Lê nghĩ nghĩ, lại nhìn một chút cái này trông trái tự do son cóc.

"Không đi!"

"Vì cái gì? Người còn muốn cái gì, cũng đừng được voi đòi tiên, người cái này thái độ giống như là ta cầu người đi Đan Hoa phong giống như." Đan Trạch lần này là thật nổi giận, lột người mặt mũi cũng không cần như thế lặp đi lặp lại nhiều lần, nhưng đừng có quá đáng.

Tô Lê nháy nháy con mắt, hiện lên một vòng khinh bỉ, khó hiện tại người không phải đang buộc ta đi cái gì Đan Hoa phong à, lão nhân này đến cùng là ai vậy, như thế hi vọng mình đi kia cái gì son phong, khó trước kia ở nơi đó đợi qua,

Rõ ràng tại trốn ra được, thật không cho dễ tại Nam Sơn cóc tìm một cái tốt công việc, mình lại tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng chạy tới pha trộn, liền biến đổi pháp muốn đem mình đuổi đi.

Nha! Ta hiểu được, cái này nghe tên rất bá khí cái gì Đan Hoa phong, nhất định rất hung hiểm, so bên ngoài Hường Hàn Hương còn đáng sợ hơn! Quá xấu rồi, người lớn như vậy, vì mình, tình nguyện đem hán như thế một cái có thời gian quý báu nhân sinh sinh hưởng trong hồ lửa bức, cái gì tổ chất.

"Đến Đan Hoa phong muốn đi luyện đan?"

"Đương nhiên!"

"Nhưng ta sẽ không luyện nha."

"Ta dạy cho người." Đan Trạch nhìn lấy Tô Lê một mặt xem thường bộ dáng, nắm thật chặt Quyển Đầu, vẫn còn muốn gạt ra một bộ vẻ mặt vui cười trả lời, tâm lý đừng đề cập có bao nhiêu ủy khuất.

"Ta sợ mệt mỏi, sợ hãi đau, nghe nói luyện đan, động một chút lại muốn tại bên cạnh lò luyện đan một thủ hộ đứng vậy mười ngày nửa tháng, hơn nữa còn không cần thận liên nỗ lực, rất nhiều người vì thế đứt tay đứt chân, liền tiếp hủ dụng nhan." Tô Lê vừa nghĩ tới truyền ngôn, liền không nhịn được đánh khẽ run rẩy, đều nổi da gà, nếu để cho mình tàn phế, đời này liền xong rồi.

Đan Trạch sau khi nghe xong, đẩy sau đầu hắc tuyến, một đôi tay đã nhanh muốn đụng phải Tô Lê cái cổ, hán giờ phút này hai mắt Tinh Hồng, hô hấp dồn dập, liền muốn bắt kẻ hậu quả đem trước mắt tiểu tử này sinh sinh cho bóp chết lại nói.

Làm gì không cần nỗ lực, ăn nói như vậy, người chớ ăn cơm nha, ăn vẫn phải lời ra đến, tốn nhiều kinh nha.

Chuyển thân nhai lấy cô Tô Lê chỉ cảm thấy gáy lạnh lạnh, mãnh liệt nhìn về phía Đan Trạch, lại phát hiện hán chính từ từ nhắm hai mắt, nỗ lực điều chỉnh hô hấp của mình, miệng bên trong lại không ngừng nhấp nháy lấy cái gì, Tô Lê đợi nửa ngày không thấy hán lên tiếng, lúc này mới nhớ tới trong tay hán Đan Lộ, vừa muốn đến cướp đoạt, đã thấy lấy lão đầu đột nhiên mở mắt ra.

"Nguyên lai hán đứng vậy bồi dưỡng ra Bách Quỷ đầu may mắn, đã có mấy lão già xuất quan, chính đang tìm hán, thời gian của mình không nhiều lắm, mặc kệ hán là thật bồi dưỡng còn là vận khí tốt đụng phải sắp phá đất mà lên Bách Quỷ đầu, chỉ bằng hán vừa rồi để Lam Nguyệt cô nỡ hoa cái này một thiên phú, đồ đệ này ta xem như thu định."

"Ai nha, lão phu ta vừa rồi Thần Du, phát hiện tại sơn cốc nơi đó, giờ phút này đang có một cô gái tại hướng về sơn cốc chấp sự giao nhận nhiệm vụ, ta xem một chút, ủa, họ Hường, cái này Tinh Thị tốt lắm, ủa, còn có hai mươi mấy cái nam hài, cùng tại giao nhận nhiệm vụ, cái này Nam Sơn cóc lúc nào như thế được hoan nghênh, điểm công hiến thấp như vậy, đều có người cướp làm, Quái Tai, Quái Tai!" Đan Trạch vừa mới dứt lời, Tô Lê liền nhảy lên cao ba thước.

"Người, người nói cái gì, người nhìn thanh ra, là một cái họ Hường nữ tử, xong xong, truy tới cửa, bây giờ đi đâu bên trong, thành ngõ cụt." Tô Lê gấp giống kiến bò trên chảo nóng, liền tiếp mồ hôi lạnh trên đầu xoát xoát chảy xuống.

Một bên Đan Trạch lạnh hừ một tiếng, một đại nam nhân, lại bị một nữ lưu hạng người sợ đến như vậy, ta lại ta hỏi một chút cái kia chấp sự, đến cùng chuyện gì xảy ra, vẫn phải để hán lại kéo một hồi, thật tốt chơi đùa tiểu tử này.

Đan Trạch tiếng hừ lạnh trực tiếp đem Tô Lê giật mình tỉnh lại, âm vang nhìn về phía Đan Trạch.

"Người, người vừa rồi để cho ta đi nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đột phá dị biến

"Khu vực thứ hai Đan Hoa phong." Thời khắc này Đan Trạch rốt cuộc tìm được một điểm tự tin, giờ phút này lại một bộ hững hờ đáng vẻ.

"Khu vực thứ hai? Người làm sao không nói sớm, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi nhanh lên." Tô Lê một trận thét lên, mình vẫn muốn làm sao tiến vào khu vực thứ hai đi tránh né Hưởng Hàn Hương, giờ phút này a một cái cơ hội cực tốt cứ như vậy bày ở trước mặt mình, thật là xe đến trước núi ắt có đường, thuyền đến đâu cầu tự nhiên thẳng, liêu bờ hoa mình lại một thôn, ta suy nghĩ lại một chút còn có cái gì Hào Cú có thể hình dung mình tâm tình vào giờ khắc này.

"Thời được rồi, Luyện Đan rất mệt mỏi."

"Nhìn người nói, ta lớn Hào Nam Nhi, chính là tinh lực dồi dào tràn đầy niên kỷ, người vậy mà nói mệt mỏi, đây là đối vũ nhục của ta." Tô Lê lòng đầy căm phẫn, nhìn Đan Trạch đều thay hấn đỏ mặt.

"Lò luyện đan này nói không chừng ngày nào liền nổ." Đan Trạch do dự một chút, bổ sung nói.

"Nổ liền nổ đi, ta có Kim Cương Hộ Thể, nổ không hỏng, mà lại ta Tốc Độ nhanh, coi như nổ, nhất định trước tiên sớm đi ra ngoài." Tô Lê vừa nói vừa nhìn qua sơn cốc, gương mặt lo lắng, sợ xoay người một cái, Hưởng Hàn Hương cái kia mặt mũi tràn đầy sát phạt hai mắt liền xuất hiện tại phía sau mình.

Đan Trạch còn muốn nói điều gì, Tô Lê sớm đã không kiên nhẫn, đoạt lấy mình dùng thuốc cuộc đời Đan Lộ một thanh nuốt vào.

"Đi nhanh một chút đi, nơi này có Cửa sau sao?" Tô Lê đã cảm giác được, cái kia Đan Lộ tại từ lão đầu lấy ra về sau, bên trong sinh cơ vẫn lại tiêu tán, vì phòng ngừa lật lọng, Tô Lê tranh thủ thời gian đoạt lấy, nuốt đến trong bụng mới là bảo đảm nhất.

Đan Trạch trực tiếp kinh ngạc hé miệng, cái này Đan Lộ phục dụng là cần Phụ Trợ cái khác được thảo, chưa thấy qua như thể nuốt, người coi ăn kẹo nều đâu, trên thực tế, Đan Trạch còn không có giáo huấn, Tô Lê đã ôm bụng, ai yêu ai yêu ngồi xổm xuống,

Hắn có thể cảm giác được, viên kia Đan Lộ tại vào bụng về sau, thuận ngộ đạo là dẫn dắt, đi thẳng tới Linh tàng, sát na hòa tan, chín cái thâm hụt máu màng truyền đến trận trận khát vọng, đều tại đem hết toàn lực hút vào, trong nháy mắt, Tô Lê quanh thân liền bị tăng một Linh Vụ bao phủ đến cực kỳ chặt chẽ, sau một khắc, một cỗ linh lực ba động, chính đang nhanh chóng lớn mạnh.

"Tiểu tử này chẳng lẽ muốn đột phá?" Đan Trạch gương mặt hứng thú, nhìn lấy khoanh chân ngồi xuống Tô Lê, không khỏi tò mò.

Giờ phút này Tô Lê thể nội linh khí dị thường nồng hậu dày đặc, hắn cũng không nghĩ tới, như vậy một chút linh khí Tự Hợp Thể, vậy mà lại ẩn chứa nhiều như vậy, giờ phút này cửu tầng máu màng chính lấy một loại tốc độ cực nhanh tham lam hấp thu, rất nhanh, tầng thứ nhất máu màng triệt để sung mãn, sau đó là Đệ Nhị Tầng. . .

Không đến thời gian một chén trà, Tô Lê thể nội Huyết Khí liền triệt để khôi phục lại đỉnh phong, trong kinh mạch lưu động Huyết Khí Hồ Khiếu Nhi qua, để cho người ta rất cảm thấy dễ chịu, nhưng Linh tàng trong phòng linh khí cũng vền vẹn tiêu hao không đến một nửa.

Sau một khắc, cái kia nguyên bản vẫn chỉ là hệ thống Đệ Thập Tầng máu màng giống như thôn tính như vậy hút thu lại.

Ông!

Khi Đệ Thập Tầng máu màng thành hình một khắc, Tô Lê quanh thân không gió mà bay, một cỗ kỳ lạ gọn sóng lấy hắn làm trung tâm tán phát ra.

Ầm ầm!

Nguyên bản còn bầu trời trong xanh đột nhiên Ô Vân dày đặc, một cỗ trầm muộn sét đánh tiếng vang lên, vô số thiểm điện cứ như vậy đột ngột xuất hiện, cuồng phong bắt đầu tứ ngược, Lôi Long bắt đầu gào thét.

Đan Trạch cau mày ngẩng đầu nhìn cái này đột nhiên quỷ dị thiên không, hắn có thể cảm giác được, có một cỗ đặc thù khí tức tràn ngập phiến thiên địa này.

Oanh! Oanh! Oanh!

Sau một khắc, một đầu to lớn Lôi Điện đột nhiên từ đen ngịt tầng mây lẫn lộn về sau, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể trong nháy mắt rơi xuống mặt đất, Nam Sơn cốc Phương Viên ba mươi dặm rất nhanh hình thành tầng một Từ Trường, đem nơi này cùng Ngoại Giới triệt để cách biệt.

Chính giữa cái đầu nhìn thiên không Đan Trạch tức thì bị cái này đột nhiên nếu như tới Hồ Quang Điện cho điểm co quắp một trận, không kịp kinh hô, ngã trên mặt đất phun bọt mép, như vậy hôn mê bất tỉnh.

Tô Lê không có choáng, hắn giờ phút này so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều thanh tĩnh, Tĩnh Tĩnh nhìn lấy Linh tàng trong phòng thứ mười đầu máu màng nhanh chóng thành hình, trong lòng kinh hi sau khi, ngay cả vội vàng hai tay đột nhiên Kết Ấn, một chút xiu để bảo toàn thể nội địa phương khác hỗn loạn Huyết Khí,

Tránh cho lẫn nhau đập vào.

Cùng lúc đó, Nam Sơn cốc nơi này đột phát tình huống đến cùng là đưa tới vô số người chú ý, trước tiên phát hiện, đương nhiên là chính hết sức tri hoãn hợp lý ngày chấp sự cùng Hường Hàn Hương bọn người, cái kia gã chấp sự trước tiên nghĩ tới đương nhiên là Đan Trạch có thể hay không đang làm Nghiên Cứu, ai cũng biết tên kia Phong Chủ là một cái Đan Đạo Cuồng Nhân, cái kia Đan Hoa phong động một chút lại sét đánh gió thổi bốc lên khói đen, đã là thái độ bình thường, nghe nói thu một cái càng thêm yêu nghiệt đệ tử tử, so với hắn làm còn hung ác.

Nhưng nơi này dù sao cũng là khu vực thứ nhất, bên trong còn trồng lấy rất nhiều Linh Dược đầu, do dự một chút, vẫn là quyết định vào xem, ai biết, vừa mới đụng vào tầng kia màu đen Lôi Vân cảm đoán, liền bị điện một trận run rẩy, ô ô lạp lạp, sau đó bị bộp một tiếng, trực tiếp lui ra ngoài mấy chục trượng, đâm vào trên vách đá dựng đứng, còn tại đảo mắt hai chân đánh lấy run rẩy, đã bất tỉnh nhân sự.

Chúng nhân ngơ ngác nhìn ta ta nhìn ngơ ngác, sau đó, mấy tên nữ sinh a hét rầm lên, chạy tứ phía, Hường Hàn Hương Lão Viễn liền có thể cảm nhận được cái kia cổ màu đen cảm đoán mang đến cảm giác áp bách, do dự về sau, cấp tốc lui lại, đứng ở đằng xa quan sát.

Rất nhanh, bốn Đại Chấp Pháp làm dẫn theo nhân viên rất nhanh đuổi tới, Đồ Sơn bốn người nhìn nhau một cái, liền thủ đi xông, cũng bị trước tiên đánh bay ra ngoài, liền đối lấy trên người áo bào cũng trong nháy mắt đứt rách tung toé, vội vàng thay đổi, gương mặt trịnh trọng.

Bọn hắn cần phải nhanh đi cầu chứng, Nam Sơn cốc phát sinh một màn này là vô tình hay là cố ý, nếu như ngay cả cao tăng đều không biết, đúng vậy có đi bảo sắp xuất thế, đến tranh thủ thời gian sơ tán học viên.

Các khu vực đạo sư trưởng lão bọn người, cũng là nhao nhao hiện thân, cau mày nhìn trước mắt lồng ánh sáng màu đen, có chút đoán đo khó định, tất cả đều vô tình hay cố ý nhìn về phía nó trên đỉnh đầu.

Nơi đó, giờ phút này có bốn Đạo Thân lấy Hôi Bào bóng người Tĩnh Tĩnh đứng lặng, trong đó tam đạo giống như thực giống như hư, tựa như Hải Thị Thận Lâu.

"Linh Hoàng, nghĩ không ra ngơ ngác này viện ngoại trừ cái này Bách Quỷ đầu bên ngoài, nội tình thâm hậu như vậy, đã bị chúng ta thấy được, dứt khoát nói cho ta biết, nơi đó đến tột cùng là cái gì?" Trong đó một Hôi Bào dưới, một phảng phất tới từ địa ngục như vậy âm thanh hỏi, tràn đầy hư huyền, liền ngay cả quanh người hắn, đều tràn ngập một cổ tử khí.

"Đúng nha, Linh Hoàng, ngơ ngác ta bốn Đại Thư Viện đều hiểu rõ, làm gì có điều giấu giếm, ta xem cái kia phong bạo cảm đoán, giống như không phải sức người gây nên, chẳng lẽ lại có cái gì Dị Bảo sắp xuất thế?" Một nữ tử tiếng cười duyên từ bên trái áo xám truyền ra, nghe thanh âm tựa hồ chỉ có mười mấy tuổi thiếu nữ.

"Hoặc là Cổ Động Phủ!" Thừa vị kế tiếp nghe không ra nam nữ, quả thực cực kỳ quý dị.

Quên về Thư Viện viện trưởng, được xưng là Linh Hoàng Hôi Bào Nhân hướng chỗ tiến lên trước một bước, cũng không có làm hồi đáp gì, mà là ánh mắt lấp lánh nhìn về phía tầng kia cảm đoán, Hôi Bào hắc ám dưới, thấy không rõ mặt mũi, chỉ có một đôi sáng ngời hai mắt, nếu như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, giờ phút này con người của hắn lại có hai cái con người, lẫn nhau điệp gia, sau một lúc lâu, nhưng như cũ nhìn không thấu.

Lúc này, thân ở trong gió lốc Tô Lê quanh thân tràn ngập một cổ sương mù, trên đỉnh đầu, cái viên kia ngộ đạo lá lần đầu lấy thực thể xuất hiện, xoay tròn tại Tô Lê trên đỉnh đầu.

Oanh!

Tựa như Thương Khung bị đánh vỡ, khi Tô Lê thứ mười đầu máu mềnh thành hình một khác, qua trong giây lát, tất cả đều từ huyết hồng chuyển hóa thành bạc. . .

cầu đánh giá cvt 9-10. cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 93: Ngộ đạo tái sinh

Máu mềnh uốn lượn, ngưng thực, phảng phất từng cái cầu hình vòm hiện lên ở Tô Lê quanh thân, trên dưới chấp trùng, mà cùng lúc đó, phong bạo càng

thêm dày đặc, Lôi Vân lẫn lộn càng thêm hung ác, chỉ là chẳng biết lúc nào, tại Vân bạo trung ương, một vòng viên nguyệt chính yên tĩnh treo, cùng chung quanh cuồng bạo lộ ra không hợp nhau, mà trong đó, đồng dạng một cái máu đỏ tươi thảng hiện lên, phảng phất thiên không xuất hiện một con mắt châu, đang theo dõi dưới đáy Tô Lê đang nhìn.

"Khô!"

Sau một khắc, một phảng phất đến từ Tuyên Cổ âm thanh từ trong lôi vân truyền đến, từ curop giữa thảng truyền đến, từ viễn cổ truyền đến, quanh quần tại phiến thiên địa này ở giữa, càng có vô số Thiện Xương lúc ẩn lúc hiện, nghe không rõ hư thực, phảng phất Vạn Chúng cúng bái, lại như là một loại Tế Tụ.

Từ cái này 'Khô' chữ truyền ra, to trên đỉnh đầu ngũ đạo Diệp Mãnh một trận run rẩy, sau đó xoay tròn càng thêm nhanh chóng, không đến một nén nhang, cái kia phiến Lục Diệp vậy mà chậm rãi mọc ra một nửa khác, đối xứng càng thêm duy mỹ.

Mà tại một cái khác lá thành hình một khắc, Song Diệp đỉnh trệ, một cổ sóng gọn vô hình lần nữa truyền ra, lấy Tô Lê làm trung tâm, một to lớn Đại Thụ thông suốt thành hình, thụ to lớn, trực tiếp xuyên phá Vân Tiêu, nhìn không thấy đỉnh chóp, nhìn không thấy ngọn cây, chỉ có cái kia như gỗ khô vô cây, tràn đầy tang thương, này thụ to lớn, không lời nào có thể diễn tả được.

Tô Lê thân ở Đại Thụ trung ương, ngoại tăng vô cây, thấy không rõ nhan sắc, trên thực tế, cả khóa Đại Thụ đều phảng phất từ viễn cổ hình chiếu mà đến, Hải Thị Thận Lâu xuất hiện tại Tô Lê trên thân.

Tâm thần phía trên, Tô Lê thay đổi mở mắt ra, nhìn lấy quanh thân kỳ lạ biến hóa, cũng là quả thực kinh ngạc, thậm chí có chút không xác định, mình chỉ bất quá Thập Mạch thành hình mà thôi, dùng lấy lớn như vậy chiến trận?

Giờ phút này hán hai mắt bỗng nhiên co rút lại, bởi vì giờ khắc này tại Đại Thụ trước mặt, đang có một thấy không rõ bóng người ủa lấy thân, yên tĩnh đứng thẳng.

Hắn trong tay cầm một cọng lông bút, cả người tràn đầy điều hui, hán cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nhìn lấy Đại Thụ, lại phảng phất nhìn lấy thụ trung ương Tô Lê, sau một lúc lâu, hóa thành thở dài một tiếng, khẽ vươn tay, một cái Lục Diệp quay tròn từ tầng mây xoay tròn mà xuống, bị thương lão nhân ảnh tiếp được, nhắc lên Bút Long, ở phía trên sách viết, một mạch mà thành, trực tiếp ném ngọn cây.

Trong nháy mắt, Tô Lê nào hải liền hiện ra một cổ bí pháp « Liệt Hỏa Kinh », phảng phất vô số văn tự chui vào trong đó, đau hán lẫn lộn đầy đất.

"Đây chẳng lẽ là cái này cái lá cây Trí Nhớ, hán là ai? Cái này « Liệt Hỏa Kinh » lại là vật gì?" Tô Lê nghi vấn đầy đầu, lại tìm không đến bất luận cái gì đáp án.

Thật không cho dễ tiêu hóa xong « Liệt Hỏa Kinh », cũng đã một thân mồ hôi, mà giờ khắc này trong cơ thể mình mười đầu máu mề, đã dựa theo cổ này bị áp đặt bí pháp tự hành lưu chuyển tự lại.

Chỉ là thời gian ngắn ngủi, mười đầu máu mề không ngừng co vào ngưng tụ, cho đến trở thành từng đầu Linh Mạch, mặt trên còn có rõ ràng lưng núi.

Nhất là đầu thứ nhất Linh Mạch, từ lúc trước ngân bạch biến thành trong suốt, lại chuyển đổi thành thuần trắng, trong đó nhan sắc đứng mắt thấy liền ngưng tụ ba phần.

"Cái này khó đúng vậy Ngưng Huyết Hóa Nguyên, ta đã hướng về Linh Nguyên Cảnh bước vào?" Tại minh bạch cảnh tượng trước mắt về sau, Tô Lê một trận mừng rỡ.

"Hướng Hàn Hương đã Hóa Huyết ngũ thành, không biết ta có thể hóa thành mấy thành? Lần đầu Hóa Nguyên tiến độ, trực tiếp ảnh hưởng về sau thiên phú tu luyện, đương nhiên là càng nhiều càng tốt."

Lão giả kia thân ảnh vẫn còn, sau cùng đưa đầu tay một chút Đại Thụ thân, thở dài một tiếng, không chút do dự, dứt khoát quay người, bước vào hư vô không thấy bóng dáng, mà cái kia Đại Thụ hình chiếu, cũng tại thời khắc này vỡ vụn, hóa thành điểm điểm Tinh Hoa tiêu tán ở trong thiên địa.

Lôi Vân như trước đang lẫn lộn, lại là không thấy cái kia vàng huyết nguyệt, khi tám thành Nguyên Khí hoàn toàn chiếm cứ, không còn tiến thêm thời điểm, Tô Lê có chút tiếc nuối mở mắt ra, hán hi vọng nhiều có thể nhất cử bước vào Linh Nguyên Cảnh, nghĩ nghĩ, lại cảm thấy mình khó tránh khỏi có chút lòng tham, trước đó không lâu mới Khai Huyết Cửu Trọng, hiện tại không riêng Thập Trọng, liền tiếp Nguyên Khí đều đã bắt đầu ngưng tụ, sớm đã siêu việt quá nhiều người, còn có cái gì không vừa lòng.

Có lẽ chiếm Tô Lê tiện nghi, Mao Cầu tại thời khắc này mơ mơ màng màng từ Cái mũi ở giữa đứng lên, một cổ ba động từ trên người nó phát ra, đó là thuộc về yêu thú cấp hai khí tức.

Oanh!

Phảng phất cảm nhận được Mao Cầu khí tức trên thân, một tia chớp đột nhiên từ tầng mây trút xuống, vừa vặn choàng tại một mặt mặt mây hơn hờ Mao Cầu trên thân.

Rơi xuống tu vi thời gian dài như vậy, Mao Cầu vẫn là lần đầu khôi phục một bộ phận, không kịp reo hò, liền thấy một vệt ánh sáng Lượng đứng trong mắt đã đến trước mặt mình.

A ~

Mao Cầu trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, Tô Lê tai bay vạ gió, bởi vì giờ khắc này Mao Cầu tại mình Cái mũ về sau, trực tiếp bị điện giật giương nhanh múa vuốt, mặt mũi tràn đầy cháy đen, miệng bên trong bốc lên khói trắng, thỉnh thoảng đập hai lần chân, như vậy bị điện giật ngất đi.

"Mao Cầu, con bà nó chứ! !!"

Về phần Đan Trạch, cũng là tại thời khắc này tỉnh lại, vừa vừa mở mắt, liền thấy một đạo bạch quang từ tầng mây mà xuống, bởi vì thân ở Tô Lê bên người, lại là dậm chân, lật lên bạch nhãn.

Vốn cho là sự tình cứ như vậy kết thúc, nhưng tại lúc này, hai người lưng tựa Nam Sơn đột nhiên ầm ầm run rẩy lên, tiếp theo, một đầu cự đại thiết giáp Tích Dịch, phóng phát Godzilla, gào thét đem Nam Sơn trực tiếp san bằng, từ đó chui ra.

"Rống!"

theo thiên không Lôi Vân bốc lên đến càng ngày càng kịch liệt, cái kia thiết giáp Tích Dịch bỏ hướng một tòa khác núi, ngửa mặt lên trời gào thét, vang lên một Đạo Cự vì to rõ tiếng gầm, cái này gào thét cực kỳ Kỳ Dị, giống như Sư Hồng, lại như lời minh, xen lẫn cùng một chỗ, làm cho người ta cảm thấy vô thượng uy áp khuếch tán ra.

Từ Tích Dịch gào thét về sau, liền có vô số màu đen thô to thêm điện từ tầng mây chiếu nghiêng xuống, hung hăng đánh vào cái kia Tích Dịch trên thân thể, nhất thời, nổ vang rung trời, chính là tại vùng chân trời này vang vọng mà lên.

Rống! Rống! Rống!

Thống khổ tiếng gào thét không ngừng, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực còn đang điên cuồng đối với thân thể của nó oanh kích, để người tê cả da đầu.

Toàn bộ quá trình một mực kéo dài một canh giờ lâu, mắt thấy tầng kia Lôi Vân cảm đoán suy yếu, viện trưởng Linh Hoàng đang muốn bước vào, lại nghe được khí tức kia không ngừng yếu bớt tiếng thú gào, biến sắc, vội vàng bước vào, mặt khác ba tên viện trưởng cũng là thân hình dừng lại, lẫn nhau đối mặt về sau, theo sát mà đi.

Vào Nam Sơn cốc, Lôi Vân đã yếu bớt, cuộn cuộn lấy chậm rãi tiêu tán, Linh Hoàng trước tiên liền khóa chặt lại cái kia phóng phát cự như núi Thân Thể, thời khắc này thiết giáp Tích Dịch toàn thân quang trạch ảm đạm, hiển nhiên là nhận lấy cực lớn bị thương.

Thời khắc này nó vẫn như cũ ngoan cường run rẩy hai chân, muốn đứng lên, sau cùng đem hết toàn lực, một ả chứa suy yếu cùng mừng rỡ gào thét, lại lần nữa vang vọng.

"Tứ Giai Yêu Vương tích ly, nguyên lai nó mới vừa rồi là tại tấn cấp, còn thành công rồi?" Ba vị viện trưởng bên trong Nữ Tính đột nhiên một tràng thốt lên, trách không được vừa rồi Lôi Vân Phong Bạo sẽ kịch liệt như vậy, nguyên lai nó là tại hướng về Tứ Giai trùng kích, Tứ Giai Yêu Vương nha, đây chính là muốn so cùng nhóm người mình Đan Nguyên cảnh, tăng thêm Yêu Thú không có gì sánh kịp thể phách cùng thiên phú, coi như một số bình thường Đan Nguyên cảnh Trung Kỳ nhân loại cũng không phải là đối thủ.

Cái này quên về Thư Viện ẩn tàng lại sâu như vậy, thư viện của chính mình cũng không có dạng này Thủ Hộ Thú.

Mất thấy cái kia như núi thân thể dần dần thu nhỏ, cho đến hóa thành ba mét Đại Tiểu, mọi người mới đi vào bên người, Linh Hoàng nhìn lấy cái kia phá nát Linh Giáp, mơ hồ huyết nhục, một trận thịt đau.

Gặp lấy chủ nhân của mình mà đến, tích ly lẽ lười liếm liếm Linh Hoàng tay, thời khắc này toàn thân nó không có chút nào khí lực, nhìn như rách nát Thân Thể, lại có một cỗ sinh cơ sẽ chậm chậm khôi phục, chỉ là, thời gian này chỉ sợ muốn thật lâu.

Như quả giờ phút này có người xuất thủ, cho dù là một tên Khai Huyết cảnh, cũng có thể dễ như trở bàn tay đưa nó giết chết, Yêu Vương Nội Đan, đây chính là có thể làm được quá nhiều chuyện, liền ngay cả sau lưng ba tên cái khác viện trưởng đều kém chút nhìn không được muốn xuất thủ, đủ để thấy nó sức hấp dẫn to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Gọi sư huynh!

Một tên cực kỳ suy yếu Yêu Vương, ngấm lại đều để người xúc động, như quả không phải sợ hãi giám thị bốn Đại Thư Viện Ngục Tôn rất có thể xuất hiện, ba người mặc kệ là vì mình vẫn là Thư Viện cân đối, nói không chừng đều sẽ ra tay.

"Khổ cực, nhỏ lỵ!" Linh Hoàng nhẹ giọng trấn an, sau đó lấy ra như núi Nguyên Thạch tán tại tích lỵ bên người.

"Chư vị, xin lỗi, nó cần khôi phục." Linh Hoàng quay người tiễn khách, hẳn có thể cảm nhận được ba người cái kia lúc ẩn lúc hiện sát cơ, nếu quả thật động suy nghĩ, vẹn vẹn dựa vào bản thân, là thù không báo vệ được tích lỵ, vì để tránh cho nhìn nữa động niệm đầu, Linh Hoàng đành phải tiễn khách.

Ba người nhìn nhau một cái, cười khổ một cái, không có nói câu nào, trực tiếp ôm quyền rời đi.

"Nơi đây từ đó liệt vào cấm khu, tất cả mọi người không được bước vào, Thập Nhị Trường Lão cùng ta lại ở chỗ này thủ hộ!" Linh Hoàng hướng về tranh thủ thời gian tới Chấn Pháp Sư phân phó, chúng nhân xem xét liền mình bạch xảy ra chuyện gì, vội vàng đem tràn vào tới Học Sinh đuổi ra ngoài.

Đồ Sơn phát hiện chính đốt thành than đen Tô Lê cùng Đan Trạch, phi thân xuống dưới, chuyển vận Nguyên Lực đem Đan Trạch cứu tỉnh, Đan Trạch đang muốn mở miệng phá mắng, bị Đồ Sơn đâm một cái, thấy Thập Nhị Trường Lão cùng viện trưởng chính vây quanh tích lỵ, trong nháy mắt liền hiểu được, hận chỉ hận mình quá không may, đứng tới viện trưởng cực cung quý giá phá giải.

Tiểu tử kia đâu, như quả không phải hắn, mình có thể như thế từ trước đến nay hắn lại nhai, sau đó bị sét đánh à, mình Luyện Đan lâu như vậy, coi như gặp được Đan Kiếp cũng không có thảm như vậy, còn bị liên tiếp bổ hai lần, nhiều oan a, thấy Tô Lê nằm trên mặt đất, một thanh mạch, không có việc gì, mà lại tu vi tinh tiến, trước mang về mình sơn phong lại nói.

Cái kia lông xù chính là cái gì, được rồi, cùng nhau mang theo, chư vị trước bận bịu, ta trở về, Đan Trạch xin lỗi về sau, nâng lên Tô Lê liền hướng khu vực thứ hai bay đi.

... ..

Thời gian cứ như vậy lặng yên không tiếng động ba ngày mà qua, cùng lúc đó, bên ngoài viện, hết thấy vẫn như cũ, hết thấy mọi người lại qua lên cái kia nhằm chán cực độ việc học sinh hoạt.

"Hàn Hương tử, người nghe nói không, cái kia họ Tô đáng giận ngay cả lão thiên cũng nhìn không được, tại Nam Sơn cốc bị đánh thành dạng gì, nghe nói, đứt tay đứt chân, đều hủy khuôn mặt."

"Cũng không nha, nghe nói tu vi mất hết, tính mệnh nói không chừng đều không gánh nổi, khu vực thứ hai Đan Hoa phong Phong Chủ vì học viện danh dự, tự mình mang về cấp cứu, bắt quả, xem ra không có gì hi vọng, nghe nói đó là một cái Cuồng Nhân, nói không chừng mang về giải phẫu Nghiên Cứu cũng chưa biết chừng."

"Đáng tiếc, ta còn chuẩn bị thật tốt giáo huấn hắn một chút đâu, lần này, là triệt để không có cơ hội."

... ..

Hướng Hàn Hương nghe lời của mọi người, lại là một chút cũng không có cái kia cổ vui sướng, nàng chỉ là muốn giáo huấn một chút hắn, căn bản không nghĩ tới để hắn chết, ba ngày trước Lôi Vân Phong Bạo mình cũng nhìn thấy, thân ở bên ngoài đều có thể cảm nhận được cái kia cổ kinh khủng, lại càng không cần phải nói bị đánh ở trên người.

Nghe nói là Thư Viện Thủ Hộ Thủ phá giải, mới dẫn tới thiên kiếp, như quả không phải mình, hắn liền sẽ không bị truy trốn đến bên trong đi.

Tô Lê, thật xin lỗi, từ đó, người ta ân oán thanh toán xong, ai cũng không nợ ai, hi vọng Đan Trạch có thể bảo đảm người một mạng, không làm được Tu Luyện Giả, trở thành một tên phạm nhân cũng là rất tốt, không có phân tranh, bình an vượt qua cả đời này đi.

Ta cũng không thể đang áp chế, tăng cao tu vi, tiến vào Thư Viện khu vực thứ hai đi!

Ba ngày sau, Hướng Hàn Hương bắt đầu bế quan, một tháng sau, Hướng Hàn Hương chính thức đem đầu thứ nhất Linh Mạch triệt để chuyển hóa Nguyên Khí chi mười thành, tại vô số người ánh mắt hâm mộ dưới, bước vào khu vực thứ hai.

Mục Nhân Nhi vốn là Cửu Trọng đỉnh phong, tại Thư Viện mấy ngày này, bị mình cô cô bồi dưỡng, cũng rất nhanh bước vào Thập Trọng, lại nghe nghe Tô Lê truyền ngôn về sau, một người trốn ở nơi hẻo lánh khóc một đêm, từ đó, tại cô cô không hiểu tình huống dưới, không có vui cười, mà là lựa chọn lại một lần nữa bế quan.

Về phần không có lương tâm Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên, nhìn lấy vắng vẻ phòng, nội tâm bức bối dị thường, lần này, là hai người lần thứ nhất không có xua đuổi viện bạn, bọn hắn là thật đem Tô Lê xem như Bằng Hữu, chỉ là, thời gian chung đụng quá mức ngắn ngủi, để cho người ta trở tay không kịp.

Mất thấy Hướng Hàn Hương bước vào khu vực thứ hai, hai người cảm giác nhận lấy khuất nhục,

Cũng là nhất tâm bế quan, tại Hướng Hàn Hương tiến vào khu vực thứ hai một tháng sau, hai người vui mừng kết bạn tiến vào khu vực thứ hai.

Cũng là tại một ngày này, thuộc về năm nhất ban ba Hắc Tháp phía dưới cùng nhất, một bế quan hồi lâu, mặt mũi tràn đầy tái nhợt thân ảnh Thân Thể một trận run rẩy, ngay sau đó, hai mắt mở ra, một cổ to lớn khí tức âm vang từ quanh thân khuếch tán ra...

Tô Lê chỉ cảm thấy cái này ngủ một giấc đến còn như ác mộng, giống như tỉnh không phải tỉnh, muốn giãy dụa, lại là càng lún càng sâu, vô cùng khó chịu.

Thẳng đến Tô Lê xuất hiện trước mặt một cái nhìn không thấy cuối không gian thông đạo, thông hai bên đường, có như có như không màu bạc nhạt không gian bức tường ngăn cản, mà tại không gian trong vách, thì là một cái mười tượng trở lại trái phải thông đạo, cuối lối đi, là một mảnh thâm thúy hắc ám, mà trên lối đi phía dưới hướng, cũng đồng dạng là cái kia loại làm cho người có chút tim đập nhanh hắc ám, trong lúc mơ hồ, có nồng đậm lôi đình cùng hỏa diễm ba động từ đó thâm thấu mà ra.

Thần hồn vô ý thức hướng về kia tên sáng loáng thông đạo chạy tới, cũng không biết chạy bao lâu, sau một khắc, con mắt đột nhiên sáng lên, nặng nề mí mắt run lên, sau đó lung lay có chút choáng đầu, bờ sắp nổi tới.

Cho đến lúc này, hắn mới cảm nhận được nơi đây linh khí rất là nồng đậm, không khỏi ngay cả hít mấy cái, hai tóc mai đau buốt như thần kinh lúc này mới có chút yếu bớt, đợi cho triệt để tỉnh táo lại, lúc này mới phát hiện đầu giường nằm sắp một tên nam tử trẻ tuổi chính mắt không chớp nhìn mình chăm chăm đang nhìn.

Tô Lê lấy tay gõ gõ huyệt Thái Dương, lại nhìn kỹ một chút, có phải hay không bị sét đánh choáng váng, lưu lại hậu di chứng .

"Một cộng một bằng hai, hai thêm nhị bằng bốn, a, không có việc gì, ta đã nói rồi, một tia chớp làm sao có thể đem mình bỏ ngược." Tô Lê lại phát giác được mình còn có thể Lý Thanh suy nghĩ, không khỏi mừng rỡ như điên, hắn đến bây giờ trước mắt đều có thể hiển hiện cái kia cánh tay thô lồi đỉnh sáng loáng từ trên trời giáng xuống, bỏ trên người mình, ngấm lại đều lòng còn sợ hãi.

"Sư đệ ngươi đã tỉnh, quá tốt rồi!" Thấy Tô Lê có thể nói có thể nhảy, biểu lộ phong phú, ghé vào bên giường mập mập thiếu niên cũng là hưng phấn nhảy tung tăng.

"Ngươi là ai nha?" Tô Lê lúc này mới phát hiện mình không có hoa mắt, bên cạnh thiếu niên xem ra lớn hơn mình một hai tuổi, lớn lên cực kỳ đôn hậu, cho người lần đầu tiên ảnh hưởng đúng vậy khỏe mạnh khẩu khinh, gốc bên trong bệp .

"Đồng học, đây là nơi nào?" Tô Lê thanh âm khàn khàn hỏi.

"Gọi sư huynh!" Thiếu niên được nghe lại Tô Lê gọi mình đồng học lúc, lập tức mặt mũi tràn đầy hàn sương, có chút mất hứng.

Tô Lê đẩy trong đầu hắc tuyến, ngươi là ai nha, ta vừa mở mắt ngươi liền gọi ta hô sư huynh của ngươi, muốn làm sư huynh muốn điên rồi đi.

Thấy Tô Lê không nói lời nào, mục dương giương mắt ở giữa, một cổ khí tức cực kỳ kinh khủng trong nháy mắt lấy hắn làm trung tâm phát ra, quanh thân y phục không gió mà bay, dọa đến Tô Lê run một cái, thiếu niên ở trước mắt lại còn là một tên Linh Nguyên Cảnh, nhìn khí thế của nó, không thể so với Cổ Dương kém.

"Chào sư huynh!" Tô Lê gấp vội mở miệng, đại trượng phu có được dẫn được, bị người buộc gọi sư huynh đây là đầu một lần!

Liên quan tới tô quyết bại mấy người khán quan vấn đề

Gần nhất trong đám có rất nhiều khán quan đang hỏi Hoàng Đế đến tốt cùng đi đâu, Ha-Ha, đầu tiên nhiều cảm ơn các ngươi thưởng thức, đang đuổi người viết cá nhỏ sách đang nhìn, hết sức vinh hạnh, về phần Hoàng Đế phải chăng logout, đương nhiên không thể nào, bởi vì cố sự phát triển cần, những ngày này bọn hắn không có thương tuyến , bất quá, rất nhanh liền có , đến lúc đó, các ngươi nhưng chờ kinh ngạc nha. Càng thêm thú vị cùng không tương tượng được tình tiết sắp online,

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Đan Hoa phong

"Không đúng, gọi đại sư huynh, ta so ngươi tới sớm." Nghe nói Tô Lê gọi mình sư huynh, mục dương lập tức mặt mũi tràn đầy mừng rỡ, giống như đạt được thỏa mãn cực lớn, khí thế tuy nhiên có chỗ yếu bớt, nhưng vẫn là rất cường thế.

"Đại sư huynh!" Tô Lê lười nhác so đo kém một chữ, mặt mũi tràn đầy chất lên nụ cười ân cần thăm hỏi nói.

"Ai, Nhị Sư Đệ!" Mục dương lập tức thu liễm khí tức, một mặt sốt ruột lôi kéo Tô Lê tay, mình lại có tiểu sư đệ, về sau cũng không tiếp tục cô đơn .

Tô Lê một thanh rút về tay của mình.

"Ta có thể hỏi một chút đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì sao?" Nghe đối phương gọi mình Nhị Sư Đệ, Tô Lê thế nào cảm giác như thế khó chịu, cũng mặc kệ, thấy thiếu niên không có cái gì không cao hứng, hẳn liền vội hỏi một chút mình cái này vừa cảm giác dậy đến cùng xảy ra chuyện gì, thật chẳng lẽ bị sét đánh chết, sau đó lại xuyên việt rồi?

"Nơi này là Đan Hoa phong, ta gọi mục dương, Đại sư huynh của ngươi, sư phụ tên Đan Trạch, Cửu Phong Phong Chủ." Mục dương chậm rãi mà nói, hẳn đột nhiên cảm thấy, mình có tốt vài thứ muốn cho Tô Lê thật tốt giới thiệu.

"Kêu cái gì, Mục Dương? Dê mẹ?" Tô Lê một mặt kinh ngạc, lại còn có gọi như thế kỳ hoa tên.

Mục dương lập tức không nề mặt, hừ một tiếng, danh tự còn là năm đó Đan Trạch nhặt được hẳn cho hẳn suy nghĩ thật lâu mới lên, đây cũng là hai sư đệ vì cái gì luôn không quen nhìn đối phương một trong những nguyên nhân.

"Mục —— dương!" Mục dương đem hai chữ cắn đến cực nặng, rất sợ Tô Lê nghe theo quan chức.

"Nơi này là Đan Hoa phong? Cái kia gian trá lão đầu là sư phụ ngươi?" Tô Lê có vẻ như thần kinh cũng bị sét đánh hơi dài một chút, cái này mới phản ứng được mục dương nói tới Đan Hoa phong.

Ở giữa Tô Lê không có để ý chính mình tên, mục dương cũng không phải là lạ, chỉ thật kiên nhẫn giải thích: "Đúng, cái kia Lão Bất Từ cũng là sư phụ ngươi."

"Không có khả năng, ta có sư phụ, không có khả năng lại bái biệt nhân vì sư, huống hồ, ta còn không có bái sư đâu, nhưng không dám tùy ý chấp nói." Tô Lê không nghĩ tới lão đầu kia lại là Đan Hoa phong Phong Chủ, không khỏi có chút trợn mắt lú lờ, có thể từ trong tay hắn cướp được Đan Lộ, không thể không nói hẳn không có chấp nhận với chính mình.

"Bái một hai cái sư phụ rất phổ biến nha, tục ngữ nói kỹ nhiều không ép thân, huống hồ, ai nói ngươi không có bái, như quả không có bái sư, ta làm sao có thể để ngươi gọi ta là đại sư huynh." Mục dương bữu môi nói.

Tô Lê khẽ giật mình: "Lúc nào bái sư, ta làm sao không biết?"

"Tại ngươi lúc hôn mê, vẫn là ta đỡ ngươi, đầu gà chém, giấy vàng cũng đốt đi, xem như nhập môn, sư phụ kính trà cũng là ta thay ngươi bưng lên đi, vâng, liền thủ ấn cũng ấn, giấy trắng mực đen, ngươi chống đỡ không được."

Tô Lê thông suốt nhìn về phía mình tay trái, quả nhiên, đồ bưng một mảnh, ngay cả mực đóng dấu đều không người tẩy, gờ khắc này, hẳn cảm giác mình có quá nhiều ủy khuất không thể nào kể ra, có dạng này bái sư sao, có dạng này bán mỗi người sao? Ai hỏi ta ý kiến.

Tô Lê dầy mắt nước mắt, chỉ cảm thấy gờ khắc này mình không thuộc về mình, mục dương thở dài một hơi, cho Tô Lê xoa xoa mắt.

"Tâm tình của ngươi ta có thể hiểu được, coi ta rốt cục biết tên mình ý nghĩa lúc, ta cũng là dạng này."

"Đồng lõa!" Tô Lê hít một hơi nước mũi, cắn răng nghiêng lợi nhìn lấy mục dương, nếu như có thể đánh qua hẳn, mình nhất định sẽ không chút do dự.

Thượng Thiên vì cái gì đối với mình như thế không công bằng, dẫn động u mê tiến vào Thư Viện, không hiểu thấu cây Hương Hàn Hương tên địch nhân này, thật không cho dễ thoát khỏi năng, làm sao vừa cảm giác dậy liền bán cho người khác, còn nhiều thêm một cái hi nộ vô thường cường hãn sư huynh, hẳn có thể nhìn ra, trước mắt cái này đòn hậu mập mạp, nói không chừng sau một khắc liền trở mặt, thật sẽ đánh mình, nghiêm túc, mấu chốt còn mình đánh không lại.

Mục dương hít sâu một hơi, đề xuống tức giận trong lòng, lần nữa hiền lành cười một tiếng.

"Không có việc gì, về sau thành thói quen."

"Không được, ta muốn tìm hắn đi!" Tô Lê xuống giường đi giày, liền muốn tìm Đan Trạch lão đầu muốn cái thuyết pháp."

"Lão Bất Từ đang nghiên cứu hẳn mới đan, bệ từ quan."

"Ta cứ như vậy dẫn động u mê cho người ta làm đồ đệ, tốt xấu có bái sư lễ đi." Tô Lê như muốn phát cuồng, nhin không được gào thét nói.

Mục dương nhún vai, biểu thị mình cũng không có qua, đây càng để hẳn khóc không ra nước mắt, cảm giác bị hố quá thâm rồi.

"Mao Cầu đâu!" Tô Lê giờ phút này rốt cục nhớ tới cái kia tội khôi họa thủ Mao Cầu, nếu không phải nó đột nhiên đột phá Nhị Giai, mình sẽ bị dẫn tới lôi đình cho bổ choáng, đến mức bị người bán, ngay cả Khế Ước Bán Thân đều ấn.

"Ngươi nói cái kia thịt đồ đồ Ấu Thú? Ta còn tưởng rằng là Lão Bất Từ nhặt về, nó cũng là nám đen khắp người, ta coi là chết rồi, trong nồi nấu nửa ngày đều không chín, sau cùng vậy mà xác chết vùng dậy, nhảy ra nồi bỏ chạy không còn hình bóng." Mục dương nói nơi đây, gương mặt tiếc nuối, thật có loại con vịt đã đun sôi bay cảm giác, nghe được Tô Lê lông mày giật giật.

Chạy cũng tốt, dù sao nơi này không có Hương Hàn Hương bọn người, cũng không cần đến phòng bị ai.

Sau đó, tại mục dương nói liên miên lời nhai đem lấy Đan Hoa phong các loại quy củ cùng chuyện lý thú, Tô Lê mới nhận mệnh cúi thấp đầu.

Thư Viện khu vực thứ hai tổng cộng chín tòa ngọn núi to lớn, mà cái này Đan Hoa phong liền là một cái trong số đó, tiện nghi của mình sư phụ vẫn là ngọn núi này Phong Chủ, nguyên bản có một cái đồ đệ, đứng vậy trước mắt mục dương, bất quá, hiện tại lại thêm một cái, đồng thời đã ghi lại trong danh sách, báo cáo cho học viện, cũng thu hoạch được phê chuẩn.

Nhìn như vậy đến, thân phận của mình vẫn là rất cao nha, lúc trước không thoải mái lập tức tan thành mây khói, nhất là nghe được mục dương sau cùng lời nói, càng là cao hứng trở lại.

Đan Hoa phong chủ yếu là lấy Luyện Đan làm chủ, ngọn núi này chung phân chia ba cái khu vực, Đệ Nhất Giai Cấp, đứng vậy sơn phong khối này, đỉnh núi ngoại trừ Đan Trạch người phong chủ này bên ngoài, đứng vậy hai cái thân truyền đệ tử Tô Lê cùng mục dương, sau đó chính là 500 Dược Đồng cung cấp ba người thức ăn, nơi này không riêng đãi ngộ tốt, mà lại linh khí cũng là nồng nặc nhất.

Trung gian giai cấp đứng vậy bình thường Đan Sư, bọn hắn Đan Đạo đương nhiên không kịp Đan Trạch, nhưng cũng không thể khinh thường, dù sao mỗi người đều có giải thích của mình, bọn hắn trừ mình ra Nghiên Cứu, liền sẽ định thời gian đến dưới núi, cũng chính là Đệ Tam Giai Cấp cho các học viên đi học, lựa điểm cống hiến, cũng bồi dưỡng mấy mầm mống tốt.

Dù sao Thư Viện khu vực thứ hai, liền không có nghiêm khắc Học Đường, hết thầy đều theo chiều Học Sinh hứng thú của mình tới chọn khóa học tập, đương nhiên, đại quy mô trân quý Dược Điền cũng tại Đệ Nhị Giai Cấp, nhận mỗi tên Đan Sư dốc lòng chăm sóc.

Tô Lê đột nhiên có loại thân ở Kim Tự Tháp Đỉnh Cấp, quan sát chúng sinh cảm giác ưu việt, nhất là còn có 500 Dược Đồng cung cấp mình sai sử đây.

Mục dương phát tay, chính là một mét dày sách vở xuất hiện tại Tô Lê trước mặt.

"Đây là Luyện Đan thường thức, ngươi có thể nhìn xem." Tô Lê kinh ngạc sau khi, vừa lật ra tờ thứ nhất, chữ còn không thấy rõ ràng, mục dương một cái "Tốt" liền lời kéo Tô Lê rời phòng.

Thụ Nhân Dĩ Ngự không bằng Thụ Nhân Dĩ Ngự, đan dược mình có thể luyện, cũng có thể tặng cùng tiểu sư đệ, nhưng cuối cùng vẫn muốn dựa vào chính mình.

Đến Đan Lô phòng, mục dương nhất chỉ bên cạnh hơn ba mét tốt Huyết Đan lô cho Tô Lê nhìn.

"Làm là sư huynh, ta không có cái gì có thể đưa cho ngươi, cái này ta thích nhất Đan Lô liền đưa cho ngươi, lô này Luyện Dược, không dễ nổ, bởi vì đặc thù chất liệu, liền tiếp xúc xuất thành công cũng cất cao một thành, ngươi nghe, hiện tại còn lưu lại mùi thuốc đây." Mục dương tựa hồ muốn nói một kiện không quan hệ đau khổ việc nhỏ.

Tô Lê thứ nhìn một cái đã cảm thấy lô này không thông bình thường, uy vũ bá khí, bên trên còn có thể Khắc Ấn cái này vô số Thú Đầu, khiến cho nó rất tự nhiên tản mát ra trùng trùng điệp điệp chi ý, càng có một loại vô hình cảm đoán ở trung ương lô cảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

Tuyệt đối bảo bối, không dung hoài nghi.

"Đại sư huynh, cái này làm sao có ý tứ, cái này, đây cũng quá quý trọng," Tô Lê ngoài miệng nói, nhưng tay cũng không chậm, trước tiên liền đem Đan Lô thu đến mình Túi Trữ Vật.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Chạy mau

Mục dương cũng mặc kệ, chẳng qua là cảm thấy cái này âm thanh đại sư huynh kêu trong lòng mình gọi là một cái thoải mái.

"Lô này tên đồ lân, ngươi cần phải thật tốt đối đãi nó."

Tô Lê gà con mồ thóc như vậy gật đầu.

"Nơi này là ta Đan Thất, cách đó không xa gian kia lớn, đứng vậy Lão Bất Tử, ngươi ta cũng làm cho người khai ích tốt, đây là ta Đan Hoa phong Chủ Phong lệnh bài, cho đến tận này cũng chỉ có ba cái, ngươi hảo hảo thu về." Mục dương nói giao cho Tô Lê một cái hắc thiết lệnh bài, trên đó viết một cái

to lớn 'Đan' chữ, về phần mặt sau, thì là một cái Đan Lô, sinh động như thật.

Cầm thụ được bên trong lưu lại mùi thuốc khí tức, Tô Lê mặt mày hớn hơ đánh xuống mình đầu ấn, đem cất kỹ.

Mục dương nói liên miên lời nhai không ngừng cho Tô Lê giới thiệu, Tô Lê cũng nghe được say sưa ngon lành, thẳng đến mục dương lấy ra năm cái xanh lục Đan Lô, hưng phấn liền muốn cho Tô Lê biểu thị mình Luyện Đan mức độ, cái này mới chính thức quan sát.

"Lão Bát Tử bận bịu, bình thường sẽ không dạy người luyện đan, toàn bằng từ ngộ, ta cho người luyện một lò ta xác xuất thành công cao nhất Phá Chương Đan, chín thành xác xuất thành công, người hôm nay xem như có phúc được thấy."

Đan Trạch hưng phấn từng thanh từng thanh đem các loại dược thảo lấy ra, có chút tại hòa tan, có chút lại là tiện tay ném bỏ vào trong lò đan, có thể tại sự đệ của mình trước mặt Shuichi tay tuyết chiêu, sau đó ngênh đón cái kia sùng bái chỉ cực ánh mắt, là nhất làm cho người kích động vạn phần, càng là vì biểu hiện mình thuần thực, hần nhất tâm ngưng, đồng thời Luyện Chế năm lò Phá Chương Đan.

"Đầu tiên là dùng Nguyên Khí Hóa điểm, sau đó đốt cháy dược thảo bên trong tạp chất, dùng thần thức khống chế dung hợp biến hình..." Mục dương ngoài miệng lời nhai, trong tay cũng không chậm, không đến nửa canh giờ, chính là thuần thực đem các loại đề thuần qua dược dịch ném bỏ vào trong lò, đi lần lộn dung hợp.

Tô Lê một mặt hưng phấn, nhìn lấy năm cái Đan Lô nhan sắc càng đổi càng sâu, càng đổi càng nóng, dùng sức nhún nhún cái mũi, không phải nói Luyện Đan có mùi thuốc à, làm sao trong lúc mơ hồ có cỗ mùi thối.

Đúng lúc này, nguyên bản chính nhất mặt đặc ý mục dương đang muốn huyền diệu mình thành quả lúc, đột nhiên, trong đó bên trái hai cái Đan Lô, bên trong thỉnh thoảng truyền ra phanh phanh tiếng âm âm, càng có nhiệt độ cao hướng về bốn phía không ngừng khuếch tán.

Sau một khắc, lại đều xuất hiện vết nứt, theo vết nứt lan tràn, một cỗ phảng phất muốn nổ tung khí tức, tại trong lò đan càng phát kịch liệt.

Tô Lê tâm lý hơi hồi hộp một chút, mục dương biến sắc, càng là như bay đi vào Tô Lê trước mặt, kéo lại nó cánh tay, hô to một tiếng, liền hướng ngoài động chạy tới.

"Muốn nổ lò! ! !"

Tô Lê còn không có kịp phản ứng, người đã đến ngoài động, ngay tại lúc đó, một cỗ kinh thiên động địa khí lãng, phảng phất là tại trong lò đan bị đè nén quá lâu, bỗng nhiên oanh minh mà ra.

Theo khí lãng khuếch tán, một cỗ đề da đầu sắp vỡ khí thế khủng bố, theo một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, rung trời nổ lên, từ trong động nổ bắn ra đến, càng có vô số Đan Lô Toái Phiến mang theo trận trận tiếng rít, từ Tô Lê bên tai bay qua.

Tô Lê không hoài nghi chút nào, những cái kia Toái Phiến sẽ không đem đầu mình cắt đi, một ngày này, mục dương cho sự đệ của mình thật tốt lên bài học, đó chính là không cần thiết cuồng vọng tự đại, cũng đồng dạng, tại sau này Luyện Đan kiếp sống bên trong, Tô Lê tại một ngày này, lưu lại vĩnh cửu âm ảnh trong lòng.

"Sur, sư huynh, không phải chín thành xác xuất thành công sao?" Tô Lê sắc mặt tái nhợt, lắp bắp quay đầu hỏi.

Mục dương giờ phút này mặt mày cũng là đỏ đỏ bừng, vội ho một tiếng, tiện tay vỗ vỗ Tô Lê bả vai, một mặt trịnh trọng.

"Nổ lò mà thôi, chỉ là hôm nay vận khí không tốt lắm, vừa phát sinh ở này một thành tỉ lệ thất bại lên, không phải còn có ba lò à, đi vào xem." Mục dương kéo Tô Lê liền đi vào, mới vừa vào đi, hai người hoảng sợ liền chạy ra ngoài, thậm chí mục dương, trên đường còn hung hăng ngã hai cái té ngã, hai người vừa quẹo góc bên trong, liền lại là tam đạo cường hãn oanh minh xen lẫn Thiết Phiến Huru Huru Phi bắn ra, đem đối diện Thạch Bích đánh tàn phá không chịu nổi.

"Hi hi, lúc đầu cái kia ba lò là tốt, chỉ là bị cái kia hai lò cho tai họa, " mục dương không để ý Tô Lê khinh bỉ, vẫn như cũ chững chạc đằng hoàng nói vớ nói vẩn.

Đội cho Đan Thất dần dần bình tĩnh trở lại, liền từ bốn phương tám hướng hiện ra mấy chục Dược Đồng.

Chúng nhân đầu tiên là hướng về hai người cung kính cúi đầu, sau đó nhanh chóng dọn dẹp hiện trường, từ bọn hần chuyện thường ngày ở huyện thần sắc cũng có thể thấy được, bọn hần sớm thành thói quen.

Cái này khiến Tô Lê đột nhiên có loại cảm giác bất an, liền tiếp trong Túi Trữ Vật tôn này Dược Lô đều cảm thấy không đáng tin cậy.

Khi hết thấy thu thập sạch sẽ về sau, chúng nhân đồng loạt lui lại, hai người lại tiến vào bên trong, không thể không nói, ngoại trừ trên tường mấy cái vết nứt, căn bản nhìn không ra nơi đây vừa rồi đã trải qua một trận Diệt Tuyệt Nhân Gian đại bạo tạc, cái này khiến Tô Lê đối với Dược Đồng thanh lý công tác sinh ra cực lớn bội phục.

"Tới tới tới, tiểu sư đệ, sư huynh vừa rồi luyện chế thủ pháp người cũng thấy đấy, đi thử một chút, tuy nhiên là lần đầu tiên, thất bại là tránh không khỏi, nhưng có sư huynh ở bên cạnh, chỉ đạo chỉ đạo vẫn là có thể." Mục dương gương mặt hưng phấn, lôi kéo Tô Lê liền để hần bắt đầu Luyện Đan.

Tô Lê cái kia còn nguyện ý, như quả bị hần chỉ đạo mình lần thứ nhất Luyện Dược, về sau đi đến đường quanh co là tất nhiên, hướng hồ, vừa rồi khủng

bỏ bóng tối đến bây giờ còn quanh quẩn tại mình trong lòng đây.

"Sư huynh, ta cái này vừa tới Đan Hoa phong, có thể hay không đi ra ngoài trước đi dạo, người nhìn bên ngoài thời tiết này tốt bao nhiêu..." Tô Lê vừa nói vừa liền muốn hướng ra chạy, lại bị mục dương níu lại cánh tay, không nhúc nhích tí nào, biết người tu vi cao thâm, nhưng cũng không thể như thế bất cật nhân tình đi.

"Liền một lần, thỏa mãn ta có được hay không?" Nhìn lấy mục dương một nửa tha thiết, một nửa ánh mắt uy hiếp, Tô Lê đành phải về mặt đau khổ lấy ra cái kia Đan Lô.

"Người nhìn, đầu tiên dùng người trong kinh mạch Nguyên Khí Hóa điểm, dùng làm đốt Luyện Dược tài, dạng này, dựa theo ta cùng tâm pháp của người tìm một chút Nguyên Khí bên trong hóa khí, đem tập trung lại, sát na ngưng tụ trong tay tâm, đây là một cái chậm rãi quá trình, không vừa ý gấp khí nóng này, lần thứ nhất nha..." Mục dương nói nói bỗng nhiên mở to hai mắt, lại dùng sức vuốt vuốt, lúc này mới xác định không có hoa mắt.

Thời khắc này Tô Lê trong lòng bàn tay, một đoàn màu vàng nhạt ngọn lửa chính giật giật, nhìn hẳn một mặt đáng vẻ hưng phấn, rất rõ ràng là lần đầu ngưng tụ, thường thức không dễ Nhạc Hồ.

"Cái này sao có thể? Không phải lần đầu ngưng tụ nguyên điểm chỉ ít cần một canh giờ à, làm sao trong chớp mắt liền đi ra, Lão Bất Tử nói tiểu tử này là cực kỳ Luyện Dược thiên phú, ta còn chưa tin, lần này là thật không có nghi ngờ." Mục dương giật mình tự lẩm bầm.

Tô Lê cũng kinh ngạc, trước kia tại Khai Huyết cảnh thời điểm, chỉ có thể dùng vô hình Huyết Khí miễn cưỡng đốt cháy đồ vật, liền phảng phất nội lực, chỉ bất quá nóng rực một chút.

Mà lần này chân chính lấy hình thái xuất hiện, còn là lần đầu tiên, nguyên bản hẳn là dựa theo mục Dương sư huynh nói tới, đi cảm ngộ, không nghĩ tới, thể nội Nguyên Lực vậy mà dựa theo « Liệt Hỏa Kinh » lộ tuyến tự hành vận chuyển lại, về phần trước kia sư phụ cho tâm pháp lộ tuyến, lại là không thể thực hiện được, rất nhiều kinh mạch cũng bắt đầu biến hình, ngăn chặn, duy có « Liệt Hỏa Kinh » vận chuyển lại lại là như vậy thông suốt thư thái.

Mà lại, thể nội Nguyên Lực cũng đang lưu chuyển trên đường, sẽ sinh ra một cổ dị dạng thiêu đốt cảm giác, cảnh Nguyên Khí bên trong tạp chất từng lần một lần không biết một đốt cháy, cho nên, ngọn lửa kia dựa theo tâm lý suy nghĩ, rất cho dễ liền ngưng hiện.

"Là thể này phải không, sư huynh!" Tô Lê ngẩng đầu hỏi.

"Khụ khụ!" Mục dương rất ho kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Thứ 1 lần nha...

"Cái kia, lĩnh ngộ coi như không tệ, tuy nhiên so với sư huynh vẫn là kém như vậy một chút, lúc trước sư huynh tại Khai Huyết cảnh, còn không có Ngưng Huyết Hóa Nguyên, liền có thể ngưng tụ hỏa điểm."

Biết không, đây là trời sinh, tốt, hiện tại đem gốc cây kia Hóa Linh chi đặt ở nguyên điểm bên trên, cẩn thận khống chế, bảo trì thăng bằng, nhiệt độ không thể quá cao, cái này độ nhưng thật ra là cần thời gian đến nghiệm chứng, dù sao cũng là cái kinh nghiệm sống, đệ nhất nha, đốt thành tro bụi cũng là có thể... Khụ khụ, để cho chúng ta bắt đầu bước thứ hai, đốt lò..."

Mất thấy Tô Lê giá cả một đoàn bột phấn thận trọng đề luyện ra, mục Dương lão mặt đỏ bừng, tiểu tử này chẳng lẽ là trời sinh Đan Sư không thành, năng lực lĩnh ngộ cũng quá kinh khủng đi, quả thực là yêu nghiệt nha.

Kỳ thực Tô Lê cũng là kinh ngạc vạn phần, nguyên bản có ngộ đạo là ghi lại « Liệt Hỏa Kinh », liền đã vì tinh luyện dược tài làm hoàn mỹ cửa hàng, tại thăng bằng phương diện lúc, có lẽ trong kinh mạch Nguyên Khí thụ lấy ngộ đạo là từng lần một cảm nhiễm, rất dễ dàng liền thăng bằng lúc cao lúc thấp nhiệt độ hiện tượng, cái này khiến Tô Lê rất là hoài nghi, vận khí của mình sẽ không như thế tốt a.

Đương nhiên, sau cùng mục dương rốt cuộc tìm được mình cảm giác ưu việt, tại sau cùng hai bước Không Hòa Ngưng Đan phương diện, Tô Lê là thất bại một lần lại một lần, mục dương thì là một lần lại một lần cười ha ha, thậm chí mang một cái ghế, đối Tô Lê chỉ điểm giang sơn.

Mục dương sau cùng thân thủ luyện chế ra một lò nghe cái kia xông vào mũi mùi thuốc, bị buộc lấy từng một chút, Tô Lê đầu lắc cùng trống lắc giống như, ai ngờ người thuốc này sẽ có hay không có độc, đối với mình cái này vì không đáng tin cậy sư huynh, Tô Lê đã hiện lên đề phòng, khó người không có nghe nói một câu.

"Hương Thủy Hửu Độc, ngửi mùi thuốc này để lỗ mũi của ta đều lưu nước chua."

Tô Lê cuối cùng vẫn không thành công, nhưng cũng càng ngày càng thuần thực, thậm chí sau cùng một lò, đều đã xuất hiện đan dược hình thức ban đầu, chỉ bất quá bởi vì Nguyên Khí cùng tâm thần hao hết nguyên nhân, lúc này mới hoảng hốt thoát đi mục dương Ma Trảo.

Mục dương huyền thuyên nói Tô Lê không có bèn lòng, đang đi ra Đan Thất một khắc, Tô Lê nắm bắt một câu, lại bị thỉnh tai mục dương cho nghe được, quang quác quang quác liền muốn tìm Tô Lê liều mạng, dọa đến Tô Lê như gió trốn về mình viện xá.

"Dù sao ta không có nổ lò!!!"

Tô Lê hiện tại thật xác định cái này không tên xuất hiện «Liệt Hỏa Kinh» là đồ tốt, mấy ngày nay ổn định lại tâm thần Tu Luyện, đã rất rõ ràng có thể cảm nhận được đầu thứ nhất Linh Mạch bên trong nguyên khí thiêu đốt cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, mình lại không một điểm khó chịu, thậm chí còn rất dễ chịu, cái này khiến hắn hoài nghi, sau này mình Linh Mạch bên trong Nguyên Khí có thể hay không đều sẽ hóa thành cuộn cuộn hòa hoãn tại di chuyển, vừa ra tay, hòa hoãn Mạn Thiên, đem đối thủ dọa đều hù chết.

Mà lại đi qua như thế không ngừng đề thuần, đầu thứ nhất Linh Mạch bên trong Nguyên Khí càng phát thuần trắng, ngưng luyện, không chứa mảy may tạp chất, xâm nhập cảm giác, nguyên khí kia vẫn như cũ chứa một cỗ biến ảo khôn lường cảm giác.

Trên thực tế, từ Khai Huyết cảnh bắt đầu, từ Huyết Khí đến bây giờ Nguyên Khí, đều là như thế, thậm chí Tô Lê làm qua một cái trắc thí, xuất ra rất nhiều Nguyên Thạch tiến hành thôn nạp, Nguyên Khí là bị hút vào đến trong kinh mạch, tuy nhiên tại trải qua cái kia một cỗ biến ảo khôn lường cảm giác lúc, trong nháy mắt bị bài xích ra ngoài, một điểm không lưu, sau đó bị cái kia nguyên điểm đốt cháy thuần túy đến cực điểm, mới miễn cưỡng quá quan, tiến vào Linh Mạch bên trong.

Thật là miễn cưỡng, Tô Lê tại cảm nhận được cái kia cỗ vướng víu cùng không tình nguyện lúc, kinh ngạc không ngậm miệng được, phảng phất xem thường nguyên thạch Nguyên Khí, trên thực tế, liên tiếp phiên thiên địa này Nguyên Khí đều tại bài xích, đành phải không ngừng đề thuần lấy.

Cái này cái là cây cùng cái này «Liệt Hỏa Kinh» đến cùng là lai lịch gì, có vẻ như rất cao cấp, thí nghiệm nhiều lần, Tô Lê đều cảm thấy mình là cái Dị Vật, làm không tốt có một ngày Thân Thể cùng phiên thiên địa này lẫn nhau bài xích, tựa như sắt nam châm, đem mình kẹp ở giữa đề đẹp.

Mao Cầu từ hôm qua liền trở lại, sức sinh này, khác không tốt, nhớ đường tìm nhà so Lão Mã còn lợi hại hơn, mình đi tới chỗ nào nó đều có thể tìm tới, đây người mỗi một, vừa vào nhà ngã đầu liền ngủ, tỉnh ngủ về sau, lại sinh long hoạt hổ đi ra ngoài, mỗi ngày làm không biết mệt, cũng không biết đang làm gì, đúng vậy hi vọng đừng gặp rắc rối, cái này nếu là ý lại trên đầu của hắn, vậy phiền phức nhưng lớn lắm.

Nơi này Nguyên Khí dồi dào,

Địa vực rộng lớn, rất là Tinh Tâm, nhất là cơm canh tốt, bao ăn no bao no, đồng thời mỗi ngày đều là bị mười mấy tên Dược Đồng bụng trà đưa cơm hầu hạ, nhìn lấy bọn hắn ánh mắt kính sợ, Tô Lê lòng tràn đầy thoải mái, kỳ thực định ở lại đây, cũng là lựa chọn tốt.

Một tháng thoải mái thời gian lặng yên mà qua, Tô Lê cũng rốt cục đem đầu thứ nhất Linh Mạch triệt để chuyển đổi thành Nguyên Lực, nói cách khác, từ nay về sau, hắn sử dụng, liền là công kích lực càng cường đại hơn Nguyên Lực, là một tên hàng thật giá thật Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ Tu Luyện Giả.

Tô Lê nhớ kỹ Nhược Lâm đạo sư từng nói qua, Linh Nguyên Cảnh chia làm tiền kỳ, Trung Kỳ, hậu kỳ cùng Đại Viên Mãn, đối ứng Linh tàng trong phòng máu mạng, mỗi tam tầng vì một giai đoạn, về phần Đại Viên Mãn, không riêng cần đem Đệ Thập Trọng máu mạng chuyển đổi tới, còn cần khai ích nguyên hồ, nguyên hồ thành hình một khắc, chính là bước vào Linh Huyền Cảnh.

Nói cách khác, mình chỉ có đem tam điều Linh Mạch tất cả đều chuyển đổi thành Nguyên Lực, mới có thể bước vào Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, hiện tại đầu thứ nhất Linh Mạch đã triệt để chuyển đổi, tiếp xuống đúng vậy đầu thứ hai, dựa theo mình không ngừng nhắc đến thuần tiến độ đến xem, lại là một cái tốn thời gian công trình.

Bất quá, coi như như thế, lấy mình thời khắc này Nguyên Lực, coi như gấp hai đầu Linh Mạch chuyển đổi cũng là có thể đánh bại dễ dàng, lại thêm «Bộ Bộ Sinh Liên» cùng Nguyên Khí bên trong hòa hoãn, chắc hẳn càng thêm dứt khoát.

Mà lại đi qua một tháng này không ngừng tìm tòi, thời khắc này Tô Lê đã có thể có thể Luyện Chế một số tiểu nhân đan dược, thành phẩm cũng không tệ lắm, tại mục dương tán dương bên trong, Tô Lê đành phải đem đây hết thảy quy công cho ngộ đạo lá, đồng thời đưa nó chôn thật sâu tại ở trong lòng.

Nhất là nghe nói mình là đầu kia Hộ Viện Linh Thủ phá giai lúc dẫn tới lời đình, đem mình cùng Đan Trạch song song gây họa tới, Tô Lê triệt để thả lỏng trong lòng bên trong, nguyên bản còn cho là mình sẽ bị điều tra, xem ra cũng không tệ lắm, dễ như trở bàn tay che giấu qua mình đột phá lúc Dị Tượng, đồng thời tiến vào Thư Viện khu vực thứ hai, cái này loại kết quả đơn giản tốt không thể tốt hơn.

Đương Triều mặt trời mọc một khắc, Đan Trạch đứng tại đỉnh núi, đón hức Húc Dương huy, Đại lung bông bông, đưa lưng về phía thân ảnh, không nói ra được phiêu dật.

"Lão nhị!" Đan Trạch lên tiếng.

Sau lưng Tô Lê tức giận bủn môi, miệng bên trong không ngừng đánh giá thấp lấy vô sỉ hạ lưu không biết liêm sỉ, bịa đặt lung tung...

Đúng vậy trước mắt người này, lừa gạt mình cảm tình, đồng thời chiếm mình tiện nghi, đàn độn u mê thành người ta đệ tử tử, mục dương một tiếng Nhị

Sư Đồ hấn còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng câu này lão nhị, làm sao nghe được như vậy có cỡ muốn đánh mỗi người xúc động.

"Ta biết ngươi trách ta, nhưng vì sư cũng là bất đắc dĩ, lúc trước ngươi lưng lúi đình đánh cho hấp hối, như quả không kín gấp cứu giúp, liền sẽ triệt để cáo biệt thế gian này.

Tại Nam Sơn cốc Dược Điền gặp nhau, cũng coi như ngươi ta hữu duyên, ta lại có thể nào thấy chết không cứu, chỉ có Đan Hoa phong Hàn Băng giương nhưng khăn cấp áp chế trong cơ thể ngươi bạo tẩu lưu lại Lôi khí, nhưng thư viện có quy định, không đến Linh Nguyên là không thể vào, trừ phi trở thành Dược Đồng.

Lúc ấy ta hỏi ngươi phải chăng muốn trở thành Dược Đồng, ngươi một thanh phủ quyết, vì tính mạng của ngươi, sư phụ ta không thể làm gì khác hơn là làm oan chính mình, đưa ngươi thu về môn hạ, chắc hẳn ngươi cũng biết nói, sư phụ ta đến bây giờ, cũng chỉ thu Đại sư huynh của ngươi mục dương một cái, là sẽ không tùy tiện thu đồ đệ, lần này, ta là đình lấy Thư Viện áp lực. Trong khoảng thời gian này bề quan, chính là vì né tránh những cái kia bất mãn âm thanh, lúc này, ngươi, còn trách ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Bái sư

Đan Trạch nói tình thâm ý cắt, đến mức đến cuối cùng, còn xoa xoa khoe mắt, Tô Lê cũng hấn, cũng không biết là thật hay là giả.

Tuy nhiên nghe hấn nói như vậy, tựa như là thật có đạo lý, mình sẽ không thật lấy Oán báo Ân đi.

Đan Trạch lơ đãng thoáng nhìn Tô Lê hồ nghi bộ dáng, lần nữa tình cảm dạt dào: "Thôi được, thân thể ngươi như là đã tốt, đồng thời đột phá Linh Nguyên Cảnh, ta cái này hướng Thư Viện xin, giải trừ ngươi ta quan hệ thầy trò, mà lại ngươi có thể quang minh chính đại lưu tại khu vực thứ hai, nghe nói cái kia Hưởng Hàn Hương mấy người đều tiến đến, ta cái này an bài các ngươi gặp mặt, dù sao đồng học một trận, có thể lẫn nhau chăm sóc." Đan Trạch nói sau cùng, thở một hơi dài nhẹ nhõm, có vẻ như dễ dàng hơn, liền muốn rời khỏi.

Tô Lê sớm đã vong hồn đại mạo, không nói hai lời, 'Ba' một tiếng liền quỳ xuống.

"Đồ nhi Tô Lê bái kiến sư tôn!" Một tiếng này sư tôn, dị thường vang dội, kêu Đan Trạch mặt mày hớn hở.

"Ngươi nguyện ý bái ta làm thầy?" Đan Trạch vội ho một tiếng, bày biện mặt hỏi.

"Đồ nhi cam tâm tình nguyện!" Tô Lê cũng không muốn đối mặt Hưởng Hàn Hương, hấn hiện tại cảm thấy, mình ba người độc bá Đan Hoa phong, rất là không tệ, nếu quả thật bị đuổi xuống núi, mỗi ngày qua nom nớp lo sợ, đơn giản hái hoa không được.

Thấy Đan Trạch do dự, Tô Lê cảm giác ba ba ba cái khẩu đầu.

"Thôi được, đã ngươi ta sư đồ đã trở thành sự thật, coi như một trận tạo hóa, bọn hấn muốn chửi liền chửi đi, cái này ủy khuất, sư phụ ta một cái kháng, chịu được." Đan Trạch nói nơi đây, gương mặt bi tráng, Tô Lê cảm động ào ào, hấn đột nhiên cảm thấy, trước mắt lão đầu này vẫn là thật không tệ, mình còn cùng đại sư huynh một cái Lão Bất Từ, một cái lão đầu kêu, quá không tôn trọng.

"Ngao đồ nhi, mau dậy đi, mặt đất mát, sư phụ còn không cho ngươi bái sư lễ đâu, đây là ba mươi tám Nhất Giới đan dược được phương ngươi lại thu, " thấy Tô Lê trong mắt thần thái biến hóa, Đan Trạch rút cục ở trong lòng thở một hơi dài nhẹ nhõm, gương mặt mặt mày hớn hở.

Tô Lê đứng dậy, tiếp nhận cái kia thật dày đập mạnh Đan Phương, lần nữa cúi đầu, hấn cũng biết nói, mỗi một Trương Đan phương, đều là Đan Sư Cối Bào, là đi qua trăm ngàn lần ném thử tổng kết ra, bây giờ sư phụ con mắt đi không nháy mắt một chút đem như thế được phương tặng cùng mình, đơn giản quá nâng đỡ mình.

"Đa tạ sư tôn hậu ái." Tô Lê cảm kích lần nữa cúi đầu.

"Ày, đây là 50 ngàn điểm công hiến, là ngươi bồi dưỡng ra Bách Quỷ đầu Thư Viện đưa cho ngươi phần thưởng, tuy nhiên ngươi là vô ý bồi dưỡng, nhưng tốt một điểm là không có đem gốc cây kia sắp phá đồ Bách Quỷ đầu bồi dưỡng phế, ngươi là không biết nó đối Thư Viện tầm quan trọng, ngày sau liền hiểu, cho nên cái này điểm công hiến điểm ngươi thụ chi không thẹn."

Tiếp nhận Đan Trạch về cho công hiến của mình điểm, nhìn lấy phía trên số tự, Tô Lê hô hấp đều muốn đình chỉ, cái này cần tại Hắc Tháp bên trong Tu Luyện bao lâu thời gian mới có thể sử dụng xong nha.

Giống như nhìn ra Tô Lê ý nghĩ, Đan Trạch cười một tiếng nói: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, Đệ Nhị Tầng khu vực, Hắc Tháp chỉ có một tòa, bên trong Nguyên Khí tuy nhiên rất nhiều, nhưng cũng có hạn chế, có nhiều chỗ như quả độn thời gian dài, sẽ triệt để đưa người kinh mạch no bạo.

Thậm chí một số, mức độ nguy hiểm không thua kém một chút nào đi ra ngoài lịch luyện, cho dù có lại nhiều điểm cống hiến, cũng phải căn cứ tu vi của người định chế Tu Luyện, những này điểm cống hiến muốn đi đổi lấy Thư Viện Điện Tăng các công pháp cùng Vũ Khí được thảo loại hình "

Tô Lê nghe xong, có chút không cam lòng, nhưng nghe nói có công pháp có thể lựa chọn, lại cao hứng trở lại, cho đến tận này, hẳn hiện tại tu luyện Công Phu đơn giản quá ít, một cái chạy trời chết « Bộ Bộ Sinh Liên », một cái vẫn là chạy trời chết « cây khô thuật », Tâm Pháp đúng vậy cái này dung không được cái khác « Liệt Hỏa Kinh », đem ra được quá ít.

"Người cũng không nên gấp gáp, bất cứ chuyện gì muốn Thành Công đều là một cái chậm rãi quá trình, nhớ lấy không thể tham công liệu lĩnh, dục tốc bất đạt."

"Kỳ thực khi Đan Sư cũng không tệ, thân phận của chúng ta tại ngày sau người xuống núi liền đã biết, ta nghe lão đại nói người gần nhất luyện đan tình huống, không tệ, thậm chí có chút vượt quá dự liệu của ta, nhưng cũng không thể chỉ vì cái trước mắt, nôn nôn nóng nóng đối với Đan Sư tới nói, là tối kỵ.

Vừa rồi ta đưa cho người những cái kia Đan Phương, làm người tất cả xác xuất thành công đạt tới bảy thành lúc,

Chính là một tên hợp cách Đan Sư, nhưng đến dưới núi xác nhận Luyện Đan nhiệm vụ, kiểm lấy điểm cống hiến, có giá trị không nhỏ nha, đồng thời lại thu hoạch được Thư Viện tán thành kiểm nghiệm về sau, thậm chí đến Đan Hoa phong khu vực thứ ba, cùng những cái kia Đan Sư cùng một chỗ, cho Tân Sinh đi học, giảng giải người cảm ngộ...

Câu nói kế tiếp Tô Lê đã nghe không lọt, giờ phút này mở to mắt, tâm lý phanh phanh trực nhảy, mình có thể khi lão sư, Ha-Ha, Tô Lê đột nhiên tìm cho mình đến một cái đường ra.

Vô luận tại bất cứ lúc nào, Học Sinh đánh lão sư vậy cũng là một loại kiêng kỵ, là tất cả mọi người tro trên, nhất là tại quen về Thư Viện, trừng phạt nghiêm khắc nhất, nghiêm nặng một chút, quân người có đúng hay không thất đại thế gia, trực tiếp khai trừ ra ngoài, đồng thời sẽ cho gia tộc hỗ trợ, sau quả là sở hữu học viên không dám đụng vào.

Mà mình, chỉ cần trở thành một tên hợp cách Đan Sư, Luyện Đan xác xuất thành công bảy thành thu hoạch được Thư Viện tán thành, cảm tới thân phận chứng minh, cũng chỉ có lão sư thể phạt Học Sinh phần, nào có Hướng Hân Hương mấy người hướng tìm mình tìm phiền toái đạo lý.

Một chút nghĩ đến mình có thể quang minh chính đại trả thù những cái kia đã từng khi dễ mình gia hỏa, Tô Lê liền kích động vạn phần, hận không thể lập tức nắm giữ Luyện Dược Chi Đạo, hướng Thư Viện thân mời mình dạy học tư cách.

Thấy Tô Lê sớm đã Thần Du, miệng bên trong chảy nước miếng cùng đầy mắt bi ối, Đan Trạch bắt đắc dĩ thở dài, hai đồ đệ đều là một cái mặt hàng, tốt xấu đem mình nghe xong mơ màng cũng không muộn nha.

Cũng chính là từ một ngày này bắt đầu, Tô Lê mê muội một loại tại Luyện Dược, liên tiếp những thuốc kia đồng không ngừng cho Tô Lê bổ sung dược tài, thậm chí một số Dược Đồng tại thận trọng đưa vào dược tài lúc, nhìn lấy Tô Lê hai tay không ngừng bay múa, Đan Lô oanh minh, có khi khói đen cuộn cuộn, khắc tràn ngập đại lượng tanh mũi sương mù.

Tại cái kia trong sương mù Tô Lê, cả người như ẩn như hiện, giống như rất tiêu tụy, nhưng trong mắt lại là đặc sắc liên tục, phảng phất minh bạch cái gì lâu lâu, cái kia khăn khăn tiếng cười, từ trong lầu các điện cuồng truyền ra, dọa đến chúng nhân lẫn nhau tưởng xu thế.

Phong Chủ thu mỗi một người đệ tử đều khác hẳn với thường nhân, trước kia sợ hãi đại đệ tử mục dương nổ lò, mà bây giờ, vị này tân thu Nhị Đệ Tử, đơn giản càng thêm điên cuồng, cái kia là Luyện Dược, quả thực là luyện mình nha.

Thời gian trôi qua rất nhanh, khi có một ngày một tên Dược Đồng sấu mi khổ kiểm đem Tô Lê hôm nay dược thảo đưa khi đi tới cửa, bên trong truyền đến nó cao hứng bừng bừng tiếng gọi âm ỉ, còn không thấy rõ, liền có một cái tay từ bên trong cửa duỗi ra, tiếp nhận dược tài, sau đó bộ một tiếng đóng cửa phòng.

Gian phòng bên trong, Tô Lê bên người đã để đó bảy tám cái ngã xuống đất bình thuốc, mỗi một trong đó đều chứa bốn tới năm khóa khác nhau Dược Hoàn, mà tại trong lòng bàn tay bên trên, giờ phút này đang có lấy một khóa bích lục đan dược, tản ra mùi thơm ngát.

Tô Lê không biết mình là không thành công, ngửi ngửi, không có gì mùi khét lẹt, hẳn là tốt đi, nghĩ nghĩ, trông thấy Mao Cầu gật gù đắc ý từ ngoài cửa sổ tiến đến, con mắt bỗng nhiên sáng lên.

"Tiểu Mao, cho người điểm ăn ngon, bình thường người cũng không có cái này phúc lợi." Mắt thấy Mao Cầu Trương Trứ Hà Mã giống như miệng rộng tại ngáp, lưng la lưng lay liền muốn hướng trong chăn chui, Tô Lê tranh thủ thời gian đoạt trước một bước, đem từ tự luyện chế đan dược đặt ở Mao Cầu trước mặt...

Chương 99: Tại sao sẽ như vậy chứ...

Mao Cầu đang muốn chìm vào giấc ngủ, thấy cái này hình thù cổ quái đan được, nửa mở mắt hồ nghi nhìn thoáng qua Tô Lê, cái mũi nhún nhún, một cổ nhân nhặt mũi thuốc đập vào mặt, bên trong có vẻ như tràn ngập bằng bạc linh tính, vì để tránh cho Tô Lê quấy rầy mình chìm vào giấc ngủ, Mao Cầu vẫn là lựa chọn một thanh nuốt vào.

Vừa nuốt vào, tại Tô Lê chờ đợi lo lắng bên trong, cũng không có cái gì Nguyên Lực bạo khiển trách hiện tượng, Mao Cầu cũng trừng mắt nhìn, cảm giác mình tốt như cái gì cũng không ăn, sau đó khinh bỉ liếc qua Tô Lê liền muốn chìm vào giấc ngủ.

Nhưng sau một khắc, ngay tại nó sắp chui vào bị sợi thô lúc, đột nhiên, toàn bộ thân thể run lên bần bật, hai mắt Tinh Hồng, toàn thân lông tóc càng là trong nháy mắt trở nên Thâm Lục, tại Tô Lê trợn mắt hốc mồm dưới, Mao Cầu ba một cái xoay người, trợn trắng mắt, tứ chi cứng ngắc, miệng bên trong phun bọt mép, thân thể co lại co lại.

Tô Lê 'Má ơi' một tiếng, xoay người một cái liền chạy tới trên bàn trà, cầm lấy một bình trà liền hướng Mao Cầu miệng bên trong rót vào, nhìn lấy nó ừng ực ừng ực uống nước, sau một lúc lâu, nhan sắc dần dần rút đi, Mao Cầu cũng khôi phục lại.

Dù sao trúng độc, lúc này chỉ là thanh sữa lại một chút Dạ Dày, tiếp xuống liền dựa vào Mao Cầu mình bài độc.

Mao Cầu hoảng sợ nhìn lấy Tô Lê, một tiếng ực ực run rẩy âm thanh để Mao Cầu một cái co rút, không nói hai lời, liền hướng ngoài cửa sổ bay đi.

Tô Lê cũng là lòng tràn đầy xoắn xuýt hồ thẹn, nhìn lấy Mao Cầu đi xa thân ảnh, hần cảm thấy trong thời gian ngắn Mao Cầu đều sẽ không trở về.

Làm sao lại xảy ra vấn đề đâu, ta là nghiêm ngặt dựa theo Đan Phương luyện chế, tuy nhiên vạn hạnh trong bất hạnh đúng vậy vẫn còn may không phải là mình thử đan.

Tô Lê vuốt một cái mồ hôi trên đầu, cảm thấy không cam lòng, lại khởi xướng hung ác đến, luyện chế ra một cái Ích Cốc Đan, lần này nhan sắc cuối cùng bình thường, vàng chấm chú, tựa như Ngũ Cốc, lúc này, vừa vận một tên mười mấy tuổi Dược Đồng nom nớp run run cảm được thảo tiến đến, Tô Lê hai mắt lần nữa sáng lên.

"Nha, tiểu Mộc tới, tới tới tới, nhanh tọa hạ nghỉ ngơi một hồi, thật là đã làm phiền ngươi, làm hại ngươi cách ba lượng đầu đến một chuyến." Tô Lê nhiệt tình chiêu đãi tên kia gọi tiểu Mộc thiếu niên, liền tiếp nước trà đều nhanh nhanh pha tốt.

Tiểu Mộc béo ị trên mặt thịt mỡ run lên, đối với Luyện Đan Cường Ma Tô Lê, hần vẫn là từ tâm lý e ngại, vội vàng kính cẩn xoay người bái kiến.

"Thiếu Chủ Nhân gãy sát tiểu nhân, có thể vì ngài vất vả, là nhỏ phúc phận, người khác còn không có tốt như vậy Phúc Vận đây." Tiểu Mộc cố gắng tâm nói dối, vừa nghĩ tới muốn cho Phong Ma chỗ được thảo, tất cả mọi người e sợ cho tránh không kịp, sau cùng hơn hai trăm người thông qua oản tù tì lựa chọn một tháng này nhân tuyển.

Mình đến có bao nhiêu lưng nha, hơn hai trăm người, quả thực là thua đến sau cùng, Phong Ma Luyện Đan hần là gặp qua, mỗi lần cách Lão Viễn liền có thể nghe được cái kia cạc cạc? } người cười âm thanh, làm cho lòng người bên trong luôn phát run.

Thấy tiểu Mộc cũng quá câu nệ một chút, tuy nhiên lời này ngược lại là cực kỳ nghe được, cũng không tiện cường cầu hần, cất trà chẳng qua là vì lấy phòng ngừa vạn nhất.

"Tiểu Mộc nha, đi qua trong khoảng thời gian này nỗ lực, ta rốt cục vào hôm nay đem Ích Cốc Đan luyện chế ra tới, Ích Cốc Đan chắc hẳn ngươi cũng biết nói, một cái xuống dưới, năm ngày cảm giác không thấy đói khát, Thân Thể phương diện càng là cùng thường nhân không khác, ta là xem ở ngươi trong khoảng thời gian này đúng giờ cho ta đưa phần thưởng, lúc này mới tặng cùng ngươi một khóa, xuống tới cũng đừng cho người khác nói là ta đưa cho ngươi, đây là hai ta bí mật, ngươi thấy có được không?" Tô Lê mặt mũi tràn đầy hòa ái nụ cười, đem lòng tay lớn Dược Hoàn đưa tới tiểu Mộc trước mặt.

Tiểu Mộc hai mắt phát hồng, nước mắt tứ chảy ngang, hần đột nhiên cảm thấy thiếu niên ở trước mắt căn bản không giống truyền ngôn đáng sợ như vậy, vẫn là như thế quan tâm hạ nhân, thời gian dài như vậy ủy khuất một chút mình quét sạch.

"Đa tạ Thiếu chủ người, tiểu Mộc về sau nhất định vì ngươi như Thiên Lô sai đâu đánh đó, thật tốt hầu hạ ngươi."

Thấy tiểu Mộc cảm động thành dạng này, nước mắt chảy đầy đất, Tô Lê ngược lại là do dự, cảm thấy mình có phải hay không có chút ít người, hần đến bây giờ đều đối với mình luyện chế đan dược không có lòng tin, vạn nhất...

Được, không có vạn nhất, vì biểu trưng tâm, tiểu Mộc đã tiếp nhận Dược Hoàn, một thanh nuốt vào, còn đầy mắt cảm kích nhìn Tô Lê.

Tô Lê đang muốn hỏi phản ứng, lại không nghĩ rằng hần phản ứng kịch liệt như vậy, nguyên bản còn đầy mắt nụ cười khuôn mặt trong khoảnh khắc liền vụn vỡ một đoàn,

Khuôn mặt đáng ghét, nhìn Tô Lê lông mày trực nhảy.

Phốc! Phốc! Phốc!

Liên tiếp ba cái rầm thối bằng tiểu Mộc liên tiếp lui về phía sau, giờ phút này còn có thể nói cái gì, Tô Lê vội vàng cầm lấy chén trà, tiểu Mộc cũng đã hoảng hốt thoát đi, không thấy Ánh Tử.

Tô Lê kinh ngạc nhìn chén trà trong tay, cảm thấy tốt thất lạc, tốt thất bại, hai ngày sau, tên là Tiểu Hùng Dược Đồng đến đưa, hỏi tiểu Mộc đâu, còn tại tiêu chảy, không biết có thể hay không gắng gượng qua đêm nay, Tô Lê ngưng ngưng cười một tiếng, làm ảo thuật như vậy lấy ra một cái mới luyện chế đan dược.

Tục ngữ nói: Không bị tiền bạc cám dỗ, nghèo hèn không thể dời, uy vũ không khuất phục, nhưng người nào để hần là Đan Hoa phong vị thứ ba chủ nhân đâu, một mặt uống thuốc độc đau khổ biểu lộ, nhìn Tô Lê đều không đành lòng, cắn răng một cái, cùng lắm thì cùng tiểu Mộc, về sau cũng không tiếp tục chế giễu hần, nói không chừng đến Âm Phủ cùng một chỗ làm bạn.

Lại là nhảy mũi, không ngừng đánh, nhìn lấy Tiểu Hùng nước mắt rung rung, Tô Lê tức hần hần để hần mau chóng rời đi, trực tiếp cầm lấy dược thảo bắt đầu mới Luyện Chế, hần cũng không tin, mình luyện đan sở hữu tiên thiên tính cơ sở đều bị đánh bèn vưng, sau cùng làm sao lại bại tại một bước như vậy bên trên.

Lại là hai ngày, lại đổi một tên Dược Đồng, ảo giác, cười to, lớn khóc, thậm chí một vị liên tiếp tính tình đại biến, trực tiếp thành Nương Pháo...

Một tháng qua, là Đan Hoa phong sở hữu Dược Đồng ác mộng, đến mức tại ngày này không thể không đưa lúc, mỗi một Danh Dược đồng đều đưa Di Ngôn viết xong, có thời gian xuống núi lưu cho dưới núi cha mẹ tỷ muội, sau đó phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn, tráng sĩ vừa đi này không quay lại bị trắng.

Trước kia cảm thấy mục dương chủ nhân đáng sợ, hiện tại mới phát giác được, cái này loại đáng sợ quả thực là hảo vận, cho tới bây giờ, tất cả mọi người đang trốn tránh lấy Tô Lê.

Có một ngày Tô Lê Luyện Đan luyện phiên, đi ra hóng hóng gió, giải sầu một chút, trông thấy mấy tên Dược Đồng đang chuyển thuốc, tay vừa vươn ra, chào hỏi cũng không có la, tất cả mọi người phát ra một tiếng cực kỳ tiếng kêu thảm thiết đau đớn, giải tán lập tức, chỉ là trong chớp mắt, cũng chỉ còn lại có Tô Lê một cái lúng túng giờ tay.

Một cổ Phong xen lẫn Lạc Diệp mà đến, Tô Lê cảm giác có vài con quạ đen từ đỉnh đầu bay qua...

Hiện tại tất cả mọi người trốn ôn dịch giống như tránh cùn với chính mình, để Tô Lê cảm giác giống như là người cô đơn, bộ dạng này không được nha, Luyện Chế không tốt một cái hợp cách đan dược, về sau làm sao tại Đan Hoa phong lẫn lộn, làm sao xuống núi khi lão sư, cho mình báo thù.

Đúng, đại sư huynh, là hần mang mình nhập môn, rõ ràng đang rơi xuống loại tình trạng này, hần có không thể trốn tránh trách nhiệm, nhất định phải tìm hần xem thật kỹ một chút, chính mình vấn đề đến cùng ra ở nơi nào?

Tô Lê lại tốn hai ngày thời gian luyện chế ra hai cái Thanh Thần đan, sáng sớm thật hưng phấn chạy hướng mục dương trụ sở.

"Đại sư huynh, người nhìn ta Thanh Thần đan." Tô Lê một mặt sốt ruột đem đan dược đưa cho mục dương, mục dương tiếp nhận, nhìn một chút, ngửi ngửi.

"Thủ pháp luyện chế vẫn còn có chút thô ráp, đan dược mặt ngoài mập mờ, tuyệt không khéo đưa đẩy, người tại sau cùng Ngưng Đan thời điểm, hơi lại không chế một chút liền hoàn mỹ."

"Vâng, sư huynh!"

"Mùi thuốc khuếch tán quá lợi hại, sợ người khác không biết giống như, loại đan dược này, một tháng đều bảo đảm không để lại đến, liền sẽ đem bên trong linh khí tất cả đều vung phát ra ngoài, kết quả là chỉ là một khóa Phế Đan, cuối cùng vẫn là một cái 'Ngưng' chữ, ở phía trên lưu thêm một điểm tâm."

"Ừm ừn, hiệu quả đâu?" Tô Lê rất là thụ giáo, nhưng quan tâm nhất vẫn là tác dụng của nó, coi như mình dựa theo đại sư huynh nói tới, mặt ngoài làm lại hoa lệ, vạn nhất không có tác dụng, há không phải là Phế Đan.

"Ta xem một chút." Tô Lê vừa muốn ngăn cản, mục dương đã đem hai khóa đan tất cả đều nuốt xuống...

Chương 100: Người gặp người tránh

"Vị đạo cũng không tệ lắm, dư vị vô cùng, ngươi có phải hay không đem băng Yến cát thêm nhiều một chút, a, ngươi lui xa như vậy làm gì?" Mục dương đập chặc lưỡi lời bình nói, Tô Lê đã bưng kín cái mũi.

Rất vang không thúi, rất thối không vang! Câu nói này nói đến quá chuẩn xác .

Mục dương không hiểu ra sao, hít một hơi, khuôn mặt lập tức trở nên trắng bệch, đó là một cổ vị gì nha, đơn giản so heo nội tạng cổ khí tức kia càng thêm buồn nôn.

Chuyện gì xảy ra?

Mục dương tranh thủ thời gian xem xét, xem xét không sao, mình vậy mà không quản được, đơn giản hít một hơi liền trực tiếp hóa thành Tạng Khí , lại xem xét Tô Lê, đã nằm rạp trên mặt đất nôn mửa đều đi ra .

"Sur, sư huynh, sư đệ đi trước một bước, ngày khác, ngày khác trở lại thỉnh giáo." Tô Lê là thực sự không chịu nổi, hẳn là thật sợ hãi đại sư huynh vạn nhất hiểu được, sẽ thật tốt đánh mình một trận, còn nữa, vậy cũng quá thối, không có nhìn cái mũi của mình đều đã thoát nước sao?

Khi mấy ngày sắp tới mục dương triệt để biến thành một cái Trúng thối, tất cả Dược Đồng lại xui xẻo, cái này hai chủ tử thế nào khó phục vụ như vậy đâu, nhất là mục dương nhìn lấy Dược Đồng nắm lỗ mũi tiến đến đưa, liền giận không chỗ phát tiết, máu chốt mình luyện mấy mai thanh Dạ Dày đan dược, còn không dùng được, đơn giản ngày chó .

Hiện tại hẳn không giây phút nào ở vào mùi thối đang bao vây, ngay cả đồ ăn cũng ăn không trôi, đói xanh xao vàng vọt, đi tìm Tô Lê muốn Giải Dược, Tô Lê lại không biết chạy đi đâu, tuy nhiên loại tình huống này rốt cục tại ngày thứ năm có chuyển biến tốt đẹp, bảy ngày sau, triệt để khôi phục bình thường, cái này khiến mục dương thật to thở ra một cái.

Tô Lê mấy ngày nay vẫn thận trọng trốn ở sư phụ Trụ Sở phía dưới một chỗ bỏ hoang trong sơn động, mỗi ngày sàu mi khổ kiểm ra ngoài, đầy nước mắt trở về, khi một ngày này biết Đạo Sư huynh tốt, xuống núi tham gia Đan Sư Giao Lưu Hội lúc, lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, thận trọng trở về, ngồi tại Đan Lô trước mặt ngăn người.

"Vấn đề đến cùng ra ở đâu? Là kinh nghiệm không đủ vẫn là nguyên khí nắm giữ, hỏa điểm nhiệt độ, cái viên kia lá xanh cảm nhiễm?" Tô Lê nghĩ mãi mà không rõ, trong cơn tức giận trực tiếp chạy đến Điện Tàng các đi đọc qua Đan Thư.

Liên tiếp mấy ngày, Tô Lê đều chìm đắm trong Thư Các bên trong, lật xem tiền nhân bút ký, thu hoạch khá lớn, một số tại Luyện Đan bên trong gặp thường đến vấn đề, hiểu ra, hoan hỉ khoa tay múa chân.

Vào hôm nay, Tô Lê rốt cục quyết định, mang theo Đan Lô, đến Đan Trạch trước mặt Luyện Đan, mời sư phụ chỉ đạo, đến đỉnh núi, thấy Đan Trạch chính tắm rửa dưới ánh mặt trời bên trong, vừa vươn tay, một cái 'Này' chữ còn chưa hô nổi ra, Đan Trạch trong nháy mắt từ trên đá lớn nhảy xuống, không trong mây biển, không thấy bóng dáng.

Tô Lê mặt mũi tràn đầy ủy khuất, cảm giác mình heo ngại chó không yêu, lớn như vậy giữa thiên địa, làm sao lại như thế cô độc.

Trở lại Đan Phòng, căn cứ mấy ngày nay Thư Các thu hoạch, còn có mục dương cho đề nghị, Tô Lê lần nữa lựa chọn khai lò Luyện Dược.

Tô Lê là cái bướng bỉnh con lừa tính, có một số việc không làm thành, hẳn liền càng muốn đi khiêu chiến, bằng không toàn thân khó chịu, nhất là quan hệ đến mình tiền đồ vấn đề bên trên, càng thêm gấp gáp.

Nếu như có một ngày, chính mình cái này trên danh nghĩa Đan Trạch đồ đệ, ngay cả một cái tốt đan dược đều Luyện Chế không ra, bị bóc lột thân phận, một lần nữa trở lại chân núi, cùng những cái kia ngày xưa cừu địch song tức Song Phi, người truy ta đánh, mỗi ngày ngủ đều muốn mở một con mắt, cuộc sống như vậy đơn giản thật là đáng sợ, cho nên vô luận như thế nào, chính mình cũng muốn ngồi vững Đan Sư thân phận.

"Thật tốt, 20 mai Thủy Vận đan mới mẻ xuất hiện." Tô Lê đem có thể trừ thúi đan dược chứa ở sớm đã chuẩn bị xong Dương Chi Ngọc trong bình, không yên lòng vỗ vỗ trong ngực, hạ quyết tâm, đi xuống chân núi.

Tại Đan Hoa phong trung ương, nơi đó cư trú hơn mười vị Đan Sư, trên núi mình đã tiếng xấu rõ ràng , không có thí nghiệm đối tượng, chỉ có bọn hắn, có lẽ có thể giải đáp một số nghi ngờ của mình.

Tô Lê lại xác định đại sư huynh mục dương đã trở về bề quan về sau, vung ra hai cái đuôi liền hướng dưới núi phóng đi.

Tô Lê đến Đệ Nhất Gia Đan Sư tên Trần Chí thanh, là một tên tướng mạo cực kỳ nho nhã Trung Niên Nhân, nghe được Dược Đồng bẩm báo Phong

Chủ Nhị Đệ Từ đến đây tiếp, vội vàng đi ra ngoài nghênh đón.

"Tô huynh đệ quả nhiên là tuân tú lịch sự, tuổi còn trẻ đã là Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ ,

Làm cho bọn ta xấu hổ, đã sớm nghe nói Phong Chủ đệ tử mới thu, chỉ bắt quá bởi vì thực sự bận bịu thoát thân không ra, lúc này mới có chỗ lười biếng, mong rằng chuộc tội." Trần Chí thanh mặt thẫn thờ, để Tô Lê có chút xấu hổ vô cùng.

"Đầu có đầu có, Trần huynh quá khen, tiểu đệ hôm nay đến đây, là có một chuyện thỉnh giáo, mong rằng Trần huynh vui lòng chỉ giáo." Tô Lê mặt thẫn thờ, sau đó từ trong ngực lấy ra bình thuốc, đổ ra hai cái Thủy Vận đan đưa cho Trần Chí thanh.

Trần Chí thanh tiếp nhận đan dược, một thanh nổi danh tự, lời bình : "Nước này vận đan máu chốt ở chỗ một cái vận chữ, coi trọng Thanh Tâm chỉ nói, rất nhiều người tại Luyện chế viên đan dược này lúc, cũng sẽ ở sáng sớm quan sát trong hồ nở rộ Liên Hoa, nhìn lấy nụ hoa triển khai, tìm kiếm cái kia một sợi vận vị, đạt đến đại thành Thủy Vận đan, không riêng có thể trừ bỏ Thân Thể cùng chung quanh mùi thối, còn có thể Tĩnh Tâm, phảng phất đưa thân vào Liên Hoa , là Tu Thân Đường Tĩnh tốt nhất chỉ vật."

"Mà người cái này mai Thủy Vận đan, Luyện Chế mức độ đã là thượng thừa , chính là, quá thơm, không có cái kia cổ vận vị, thật là tiếc nuối." Trần Chí thanh vừa nhìn vừa lời bình, đến mức đến đằng sau, mùi thơm nức mũi, tràn ngập tại toàn bộ Động Phủ, đem ban đầu một số cái khác vị đạo tất cả đều đuổi ra ngoài.

Tô Lê ở trên đường cũng không ngừng gật đầu, cũng làm lấy bút ký, hai hàng Thanh Thủy từ hai lỗ mũi người chua chua chảy xuống, Tô Lê không lo được đi lau, có chút không hiểu hỏi.

"Trần huynh nơi này nuôi ong mật sao?"

Trần Chí thanh hít một hơi nước mũi, thờ hờn hờn khoát tay áo: "Cái kia thật không có, chỉ bắt quá Đan Hoa phong tất cả Dược Điển đều tập trung ở Đệ Nhị Giai Cấp, nơi này lời đồn Phấn Hoa chi trùng liền nhiều một chút, Tô lão đệ vì gì vừa hỏi như thế?"

Tô Lê không nói hai lời, liền hướng ngoài động phóng đi, Trần Chí thanh cũng phát giác được sau tai tiếng ông ông, ngẩng đầu một cái, khuôn mặt lập tức trắng bệch, co cẳng liền chạy, giờ phút này ở trên đỉnh đầu hần không, mấy chục ngàn linh phong tham lam nhìn hần chăm chăm.

Trần Chí thanh là chạy cái nào linh phong cùng đầu, khuôn mặt bị ngu đông hoàn toàn thay đổi, sau cùng hiểu được, ném đi tay, trong tay Thủy Vận đan về qua bầu trời, rơi vào ngoài động liền không thấy bóng dáng, phảng phất như gió bão Phong Quân một hồng mà ra...

Trần Chí thanh đầy nước mắt, đựng một cái đầu, đau toàn tâm, hơn hai mươi cái bao lớn, đây quả thực là tai bay vạ gió, mới vừa rồi còn cùng mình xưng huynh gọi đệ Tô Lê, sớm bỏ chạy không thấy, đáng chết , đừng để ta lần sau đụng phải người.

Thời khắc này Tô Lê thì là lòng tràn đầy kích động, lần này báỉ phỏng, cơ hồ là viên mãn Thành Công, vào núi, hỏi thăm Dược Đồng nơi đó có Liên Hoa, liền nhanh đi cảm ngộ, rốt cục, khi lại một lần nữa Thủy Vận đan luyện chế ra đến, cơ hồ hoàn mỹ không một tí vết, hương khí cũng không có chút nào lộ ra ngoài, hơn nữa còn có điểm thanh tịnh trong suốt, dưới ánh mặt trời tựa hồ có một đóa sen xanh ở bên trong chấp chôn.

Tô Lê lệ nóng doanh tròn, cảm giác mình khổ cực như vậy, rốt cục thành công một cái, làm không biết một đại lượng Luyện Chế, đến mức đến cuối cùng, chỉ là Thủy Vận đan, xác xuất thành công cơ hồ đạt tới chín thành.

Bất quá hần cũng minh bạch, một loại đan dược xác xuất thành công không thể nói trước vấn đề, chỉ có toàn bộ Thành Công đạt tới sự phụ tiêu chuẩn, chính mình mới có thể xuống núi.

Thu thập xong đan dược, Tô Lê tràn đầy lòng tin đi Luyện Chế thêm một viên tiếp theo, đương nhiên, hần cảm thấy dưới núi những cái kia Đan Sư quá tốt rồi, duy nhất một lần liền chỉ ra khuyết điểm của mình, về sau muốn bao nhiêu đi vòng một chút, lôi kéo lôi kéo giữa song phương hữu nghị, cũng là một chuyện tốt.

Khi Tô Lê đem mới luyện chế Dung Linh Đan đưa đến dưới núi mời Trần Chí thanh thưởng thức lúc, ven đường lại nghe nghe Trần Đan sư Phấn Hoa quá nhạy, không chỉ có toàn thân sung, càng là không ngừng được bắt luận cái gì mùi thơm, nghe nói liền ngay cả chung quanh hần mấy cái yêu thích vườn hoa đều bị hạ lệnh thanh trừ.

Tô Lê tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhưng lại không xác định, khi đi tới Trần Chí thanh Trụ Sở lúc, lúc trước từng có gặp mặt một lần Dược Đồng hoành cái mũi mắt dọc, không nói hai lời liền đem môn, để Tô Lê ngượng ngùng không thôi.

"Ta là tới bồi lễ nói xin lỗi, không phải liền là bị ông mật ngu đông sao, có nghiêm trọng như vậy sao?" Tô Lê bất đắc dĩ, đành phải lảm bảm tiến về hạ một cái mục đích địa...

Chương 101: Hộ thân phù

Thiệu Dương lão đầu chỉ sợ là sở hữu Đan Sư bên trong tính khí tốt nhất, tuổi tác cũng là lệch sau một vị, bây giờ tu vi Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ, càng đem tám đầu Linh Mạch đều sắp đồng hóa xong, là một không được Đan Sư, đây cũng là Tô Lê lấy phòng ngừa vạn nhất, nhiều lần nghe ngóng mới do dự đến đây.

Song phương hàm súc qua đi, Tô Lê trực tiếp xuất ra Dung Linh Đan thỉnh giáo, Thiệu dương tóc trắng xoá, đối với có thể chỉ điểm Phong Chủ Đệ Tử sự tình, rất là vui vẻ, chọn lấy mấy cái khuyết điểm, để Tô Lê giặt mình, vội vàng làm bút ký xuống tới.

Cuối cùng là kiểm nghiệm thành quả thời điểm, Thiệu Dương lão đầu lần này nhưng không có nuốt, mà là lắng không thu lấy đến một bát Thanh Thủy, đem Dung Linh Đan để vào trong đó, dùng Nguyên Khí đem thôi hóa, hẳn muốn nhìn bên trong có khả năng hòa tan linh lực có bao nhiêu.

Trên thực tế, hẳn còn không chút thôi hóa, đan dược đã gặp nước trực tiếp tan ra, tăng thêm Thiệu dương tràn đầy Nguyên Lực, trong chớp mắt, hoàn toàn một bát nước, vậy mà trực tiếp bốc hơi khí hoá.

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, không rõ tại sao có thể như vậy, liền ngay cả bọn hắn cũng không có phát hiện, những cái kia khí hoá chứa Dung Linh Đan Thủy Khí, tất cả đều gặp đóng băng kết ở chung quanh trên tảng đá, lấy một loại mắt thường tốc độ rõ rệt đem bên trong ít càng thêm ít linh khí tất cả đều hòa tan ra.

Nguyên bản bị xây thành Khối lập phương hợp quy tắc Thạch Động, bên trên toàn hiện đầy lít nha lít nhít lỗ thủng, thậm chí vài chỗ, đều đã xuất hiện hòa tan sụp đổ.

Mới nói được sụp đổ, một khối nham thạch lớn liền ba một chút từ đỉnh đầu rơi xuống, kém chút nện thương Tô Lê, dọa đến Tô Lê cuống quýt đứng lên.

Tro bụi vẩy xuống, hòn đá tróc ra, liền rơi lấy trong phòng một số cái bàn, cũng là vang lên kèn kẹt.

Chúng nhân hoảng hốt chạy bừa chạy ra ngoài động phủ, theo phịch một tiếng tiếng vang, nguyên bản một cái thật tốt động huyết ngay tại Thiệu dương không thể tin dưới ánh mắt âm vang sụp đổ.

"Khụ khụ, cái kia, Thiệu Lão Ca., động phủ của ngươi cũng quá nguy hiểm, nói thế nào sắp thì sắp đâu, còn tốt tất cả mọi người không có việc gì." Tô Lê tuy nhiên không biết chuyện gì xảy ra, nhưng luôn cảm thấy cùng mình không thoát được làm một chút hệ, nhưng dưới mắt, vẫn là mau chóng rửa sạch hiềm nghi lại nói.

Thiệu dương gọi là một cái khóc không ra nước mắt nha, ta ở chỗ này sinh sống hơn năm mươi năm, đều không gặp rơi qua một khối đá, làm sao hôm nay liền...

Còn tốt đây chỉ là một chỗ làm thời Luyện Đan Phòng, bên trong cũng không có cái gì quý giá đồ vật, nếu không, coi như thật muốn cái mạng già của hắn.

"Tô lão đệ không có việc gì liền tốt, đều là lỗi lầm của ta, để lão đệ bị sợ hãi, đây là ta luyện chế hai khóa Hộ Mạch đan, có thể tăng mạnh kinh mạch tính bền dẻo, xem như lão ca đưa cho ngươi bồi lễ." Mắt thấy Thiệu Dương lão đầu đem một cái Dương Chi Ngọc bình đưa cho Tô Lê, còn mặt mũi tràn đầy áy náy, Tô Lê đều có chút không đành lòng.

Trừng mắt nhìn, lòng bàn tay không chạm, tranh thủ thời gian nhận lấy, miệng bên trong còn ngượng ngùng khiêm nhượng.

"Lão đệ, ta chỗ này..." Thiệu dương nhất chỉ cái kia sụp đổ Động Phủ, Tô Lê tỏ ra hiểu rõ.

"Lão ca khổ cực!"

"Ngược lại là thua thiệt lão đệ, ngày khác chúng ta lại tụ họp!"

Tô Lê nhìn lấy Thiệu Dương lão đầu gọi về Dược Đồng thu thập Động Phủ, ước lượng trong tay bình thuốc, không khỏi cảm thán: "Không hổ là Đan Sư bên trong tốt tính!"

Ngày thứ hai Thiên Cương sáng lên, Tô Lê liền cầm lấy mới luyện chế đan dược xuống núi.

"Xin hỏi tu nhiệm Đan Sư có ở nhà không?"

"Thật có lỗi, Đan Sư đi thăm sơn hải thuốc đi."

"Cái kia..."

"Đến hơn mấy tháng." Dược Đồng tranh thủ thời gian bổ sung, thuận thực nốt cửa động, lưu lại Tô Lê một cái ở bên ngoài cùng với gió mát.

"Xin hỏi hoàng vãn Đan Sư có ở đây không?"

"Có lỗi với Thiếu Chủ Nhân, Đan Sư đi dưới núi giảng bài."

"Cái kia không có việc gì, ta chờ chút"

"Cái kia, hoàng Vãn sư phụ kể xong khóa, còn muốn đi tìm bạn, tìm xong bạn về sau, có thể muốn bế quan đột phá..."

"Cái kia, xin hỏi đây là Nam mộ ngâm nhà à, đừng nói không tại, ta hôm qua còn nhìn thấy nàng khắp núi tản bộ đây."

"Ta, cái kia, ta ngẫm lại, Đan Sư Thân Thể không thoải mái, đến cái kia." Một nữ tính Dược Đồng nhớ gấp đầu đầy mồ hôi, sau cùng hai mắt sáng lên, thốt ra, vì chính mình rốt cuộc tìm được một cái lý do mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Tô Lê thờ dài một hơi,

Trực tiếp rời đi, khi hỏi qua tất cả Đan Sư lúc, tất cả đều không tại, bọn hắn có việc mới là lạ, rất rõ ràng đều trốn tránh ta, mình đáng sợ như thế sao?

Tô Lê xuất ra tấm gương, cẩn thận chu đáo một chút trong kính thiếu niên, nhìn lấy bên trong mi thanh mục tú, xinh đẹp Quan Ngọc, anh tuấn tiêu sái, khí vũ bất phàm thiếu niên nhanh nhẹn, không khỏi tán thưởng.

"Hoàn mỹ!"

Đỉnh núi, sư phụ các sư huynh tránh cùng với chính mình, giữa sườn núi, những này Đan Sư lại liên thủ tránh Ôn Ma giống như tránh cùng với chính mình, dưới núi lại không thể đi xuống, một cái không có thân phận đệ tử từ, vạn nhất gặp Hướng Hàn Hương, nợ mới nợ cũ coi như cùng tính một lượt.

Đầy người ủy khuất, Tô Lê cảm thấy thời khắc này toàn thân mình tràn đầy hậm hực, có điểm giống Thường Thanh Sư Thúc, cũng không biết bọn hắn thế nào.

Tu Luyện không thể quá nhanh, Tô Lê đành phải từng lần một Luyện Đan, lần này luyện chế là nhập định đan, có thể để cho người ta nhanh chóng nhập định, không bị bên ngoài hoàn cảnh quấy nhiễu.

Tại sau cùng Ngưng Đan một khắc, Tô Lê ý tưởng đột phát, đem ngộ đạo Diệp Trung một sợi khí tức gia nhập trong đó.

Khai lò về sau, nhìn lấy bên trong năm viên xanh mon mơn đan dược, không khỏi mừng rỡ, cái này loại bộ dáng, cuối cùng cùng Đan Phương ghi lại.

Mao Cầu ngó dáo dác từ cửa sổ luôn vào cổ, xem xét Tô Lê trong tay Dược Hoàn, trực tiếp vừa nghiêng đầu đã không thấy tăm hơi Ảnh Tử.

Tô Lê bất đắc dĩ, kinh ngạc nhìn đan dược, sau cùng phảng phất đã quyết định cực lớn quyết tâm, lồng ngực kịch liệt đập trùng, cắn răng một cái, há miệng, một khóa nhập định đan liền theo cổ họng lăn một vòng động, như vậy đi xuống.

"Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, mẹ nó, liều mạng, ta cũng không tin, Hồi Hồi có thể phạm sai lầm." Tô Lê ngồi xếp bằng, Tĩnh Tĩnh chờ lấy Dược Hiệu bay hơi sau quả, thế nhưng là đợi nửa ngày, cũng không có gì tiêu chảy đánh rấm sau quả xuất hiện, ngược lại là, càng ngày càng ngủ gật.

Tô Lê miệng mở rộng đánh một cái Hà Mã ngủ gật, nước mắt rung rung, sau cùng lắc lắc người, toàn bộ nằm rạp trên mặt đất bất động.

Hai ngày sau, khi Tô Lê ung dung mở mắt ra, nhìn một chút thời gian, không khỏi cười ha ha, cười nước mắt đều đi ra, rốt cục thành công, mình bây giờ toàn thân tinh lực dồi dào, không có chút nào khó chịu, cái này ngủ một giấc đến đơn giản quá dễ chịu, cái gì là giấc ngủ, đây mới là Ngủ say, so Thuốc ngủ còn muốn hiệu quả tốt.

Muốn bao nhiêu luyện mấy bình, về sau không ngủ được, coi như đường hoàn ăn một hai khóa, cũng đừng gọi nhập định đan, trực tiếp gọi mất ngủ đan, vừa mất ngủ, liền ăn nó, quá xứng đáng số.

Tô Lê cao hứng bừng bừng liền khai lò Luyện Chế, sau cùng trực tiếp luyện chế ra hơn một trăm mai, lúc này mới hân hân nhiên thu thập xong Đan Lô.

Tô Lê cảm thấy mình giờ phút này có tất nhiên muốn đi tìm một chút sư phụ, ở ngay trước mặt hắn Luyện Chế mấy cái đan, chỉ cần mình mỗi lần hướng bên trong xen lẫn một điểm ngộ đạo là khí tức, đan dược hiệu quả liền cực kỳ tốt, lại thêm trong khoảng thời gian này nỗ lực, nói không chừng có thể cảm xuống kiến tập Giảng Sư thân phận.

Nói làm liền làm, Tô Lê trực tiếp chuẩn bị kỹ càng Lễ Vật, liền hướng Đan Trạch Trụ Sở đi đến.

Đi vào Đan Trạch lầu các bên ngoài, Tô Lê hô nửa Thiên sư phụ, cũng không ai để ý tới, cũng không biết là Chân Bất tại hay là giả không tại, dứt khoát quét ngang, liền muốn mạnh mẽ xông tới, trên lầu bộp một tiếng rớt xuống một cái lệnh bài, Tô Lê nhặt lên, một cái sáng loáng Đan Sư chữ, phía dưới còn viết nhỏ một vòng Tô Lê hai chữ.

Đây là cái gì, đây chính là kiến tập thân phận lão sư đánh dấu nha, Tô Lê kích động lệ nóng doanh trùng, cảm giác mấy tháng này ủy khuất không có uống phí thụ, trực tiếp quỳ trên mặt đất ba ba dập đầu ba cái, hộ thân phù nha!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Nội Viện Hắc Tháp

Tô Lê quỳ trên mặt đất không ngừng lải nhải cảm kích lời của sư phụ, đến cuối cùng, cuống họng đều khàn giọng, cũng không gặp sư phụ đi ra, nghĩ nghĩ, nhận sư phụ là thật có việc thoát thân không ra, đành phải từ trong Túi Trữ Vật lấy ra bản thân chuẩn bị xong Lê Vật.

Đó là một cái hộp thuốc, bên trong để đặt lấy một lam tối sẫm hai viên thuốc, chính là Tụ Linh Đan, nhưng phạm vi nhỏ tụ tập chung quanh Thiên Địa linh khí, cái này là chuẩn bị để sư phụ khảo hạch mình Luyện Đan mức độ, về phần màu đen cái viên kia, thì là Khu Trùng tán, vốn là muốn Luyện Chế bột phấn trạng thái, lại tăng thêm hiệu là khí tức về sau, cũng không biết nói sao khiến cho liền thành hoàn thuốc.

Sư phụ một người ở lại đây, nhất định có rất nhiều Trùng Tử, đây cũng là một phần của mình hiếu tâm, mở hộp ra đặt ở các dưới lầu, lại đập đầu mấy cái liền hoan hỉ rời đi.

Tô Lê không biết, có chút đan dược đặt chung một chỗ cho dễ xảy ra chuyện, sẽ phát sinh phản ứng, còn lại là cái này loại biến dị Dược Hoàn.

Tại Tô Lê rời đi không bao lâu, Tụ Linh Đan khí tức liền đem chung quanh linh khí cự tụ lại tới, tất cả đều độ cho Khu Trùng hoàn, chỉ là thời gian ngắn ngủi, vô số sâu kiến điên cuồng từ bốn phương tám hướng chạy đến, mang theo điên cuồng, mang theo tham lam liền đem hai viên thuốc bao vây lại, càng là theo thời gian chuyển dời, trực tiếp thành làm một cái cao hơn ba mét cự đại Hắc Cầu.

Bởi vì linh khí khuếch tán nguyên nhân, còn có mấy chục ngàn lít nha lít nhít sâu kiến hướng về Đan Trạch trụ sở tiến công mà đi, sau một lúc lâu, phát hiện hết thấy Đan Trạch truyền đến tê tâm liệt phế tiếng gầm gừ.

"Tô Lê cái tên vương bát đản nguoi, Lão Tử hối hận! !!"

Tô Lê nguyên vốn đã đem mình thu thập hoàn mỹ không một tí vết, liền ngay cả trên khoe miệng một điểm lông tơ đều bị treo quét sạch sẽ, khỏi đầu tốt liền muốn lấy tốt bề ngoài đi hưởng thụ.

Nhưng lại tại đập ra khỏi cửa phòng một khắc, hần đột nhiên phát hiện một cái vấn đề cực kỳ nghiêm trọng, cái kia chính là tu vi.

Hiện tại mình lấy kiến tập Giảng Sư thân phận đi dưới núi cho các học viên đi học, thân phận là không có vấn đề gì, mấu chốt là mình tuổi còn rất trẻ, mà lại tu vi quá thấp.

Khu vực thứ hai Học Sinh, cái nào không phải đi vào Linh Nguyên Cảnh, thậm chí một số càng cao hơn, mà mình, miễn cưỡng mới Ngưng Huyết Hóa Nguyên một đầu Linh Mạch, cơ bản xem như hạng chót thêm hợp cách.

Kiếp trước mình vẫn là Học Sinh thời điểm, đến thực tập tuổi trẻ giáo sư kém chút bị mình mấy người cho tra tấn điên, thậm chí có một cái nữ lão sư tại trên lớp học tại chỗ bị tức khóc, bây giờ suy nghĩ một chút, thật là không nên nha, nếu như mình rõ ràng khi tiến vào phòng học...

Tô Lê ngừng lại đều run lên, đến lúc đó, một lớp mấy chục thậm chí cùng nhiều Linh Nguyên Cảnh cùng mình đối nghịch, mình lại đánh không lại, coi như về sau tu vi đi lên, cũng sẽ trở thành nhân sinh chỗ bẩn, nói không chừng sẽ lưu lại Tâm Lý ám ảnh cái gì.

Tô Lê vừa mới vui sướng tâm tình lập tức uể oải xuống tới, đặt mông ngồi tại ngưỡng cửa, hai mắt vô thần ngẩn người, hần hiện tại lại nên đi nơi nào, khó đi Luyện Đan? Không được nha, luyện thời gian dài như vậy, cũng nên nghỉ ngơi một chút, như vậy duy nhất để cho mình xuống núi có cam đoan đúng vậy tu vi tăng lên.

Đúng thế, Hắc Tháp, sư phụ không phải đã nói sao, cái này khu vực thứ hai cũng có một tòa Hắc Tháp, bên trong Nguyên Khí nhất định rất dồi dào, Ha-Ha, hiện tại mình nhưng là đại thổ hào, tiền tài không cần sầu.

Tô Lê xuất ra Ngọc Giản, nhìn lấy phía trên 50 ngàn điểm công hiến, lập tức mặt mày hớn hởi, rốt cuộc đã đợi không kịp, vội vàng tìm đúng lộ tuyến, liền hướng Hắc Tháp chạy tới.

Một lúc lâu sau, Tô Lê nhìn trước mắt cự đại Hắc Tháp, không khỏi trợn mắt lú lười, ở một tòa không thể địch nổi cự núi Đại Sơn bên trong, một tòa đen lam người ta hoảng hốt cự đại Hắc Tháp phảng phất từ phía chân trời rơi xuống, đem dãy núi trực tiếp từ đó bỏ ra, cắm ngược xuống dưới, chỉ là bên trên hiển lộ tầng thứ nhất, liền so khu vực thứ nhất tầng năm sáu còn lớn hơn.

Nhìn trước mắt Cự Vật, Tô Lê tâm lý phát run, có loại kiếp trước lần thứ nhất nhìn thấy Ai Cập Kim Tự Tháp thần bí khủng hoảng cảm giác, nuốt nước

miếng một cái, Tô Lê mới nhìn lên chung quanh tới.

Giờ phút này, tại cái kia Hắc Tháp phía trước một tòa cự đại Thạch Đình bên trong, đứng lặng lỳ 15 tòa cự đại Thạch Bi, tấm bia đá này Tô Lê trước đó cũng không chút hiểu qua, giống như cùng cái này Hắc Tháp có quan hệ đi, mỗi một Thạch Bi đối ứng Hắc Tháp mỗi một tầng, không phải nói cái này Hắc Tháp tóm lại có Thập Bát Tầng à,

Làm sao chỉ có 15 tòa Thạch Bi?

Tô Lê đi vào Thạch Bi trước mặt không khỏi tám tắc lấy làm kỳ lạ, nơi này mỗi một tòa Thạch Bi đều tràn ra nhạt thanh sắc quang mang, đủ có cao mấy chục trượng, khí thế như hồng, làm cho lòng người sinh kính sợ, nhất là ngẩng đầu đi xem, càng khiến người ta có loại nhỏ bé cảm giác.

Trên tám bia đá có thể thấy rõ ràng từng hàng chữ viết, đại biểu bài danh, mỗi một cái tên về sau, đều có một con số, xếp ở vị trí thứ nhất, lại là từng người từng người gọi dựa hầu người, phía sau mặt số tự 106.

Tô Lê có chút mộng, cái thế giới này có mới tây người sao, thế giới to lớn, thật đúng là không thiếu cái lạ nha!

Tuy nhiên cái này gọi dựa hầu người là thật lợi hại, liên tiếp ba tòa Thạch Bi, hẳn đều là đệ nhất danh, tòa thứ tư liền đổi chủ.

Tại Tô Lê nhiều hứng thú nhìn lấy Thạch Bi những cái kia khôi hài tên lúc, giờ phút này Thạch Đình bên trong học viên bốn phía dần dần nhiều hơn, rất nhanh liền người đông nghìn nghịt.

Rất nhiều người đối Thạch Bi chỉ trích, chen tới chen lui, tiếng ồ lên tại bốn phía như sóng âm thanh truyền, Tô Lê cảm giác có chút nhao nhao, nhất là người xung quanh tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh, thậm chí một số lẳng lặng đứng ở bên cạnh, đều có thể cho người ta một loại vô hình cảm giác áp bách.

Tô Lê liên tưởng đến, như quả cho dạng này một đám người đi học, phía dưới tất cả đều dùng một loại ánh mắt trên chọc nhìn cùng với chính mình, khi đó đệ nhất súp đồ nhất định là mình.

Tô Lê lại cũng mất tâm tình nhìn những cái kia khôi hài tên, mà là uể oải hướng Hắc Tháp cửa vào đi đến...

"A, Tác Dương Minh, người chừng nào thì tiến đến." Trong đám người, một tên tướng mạo tuấn tú, sắc mặt lại có chút nhu trắng thiếu niên chậm chậm lên trước mặt một đám thiếu niên hơi kinh ngạc nói.

"Ha-Ha, Tào Khâu Hạc, người không phải liền là so ta nhiều tiến đến ba tháng à, người phải biết, người so với chúng ta lớn hai tuổi nha!" Người nói chuyện chính là cùng Tô Lê cùng một chỗ bên ngoài viện lâu lổng Tác Dương Minh, tại phía sau hắn, Đường Tiểu Thiên, Đồng Tường mấy người tất cả.

"Đúng đây, người cái kia biểu muội Quý Thanh đều nhanh tiến vào khu vực thứ hai." Đường Tiểu Thiên tại sau lưng nhỏ giọng thăm thì nói.

Thân là Tào gia Thất Tử Tào Khâu Hạc chỉ là cười cười: "Đồng Tường, người cái kia nữ thần đâu?"

Đồng Tường khi nhìn đến Tào Khâu Hạc lúc, thì là mặt mũi tràn đầy cao hứng, trước kia bên ngoài viện thời điểm, liền nhận được Tào Khâu Hạc chiếu cố, không ai dám khi dễ hắn, từ khi mấy tháng trước tiến nhập nội viện, liền thiếu đi liên hệ, bây giờ, rốt cục không sự.

"Hạc đại ca, đừng nói nữa, Hàn Hương từ khi tiến vào Thư Viện đến, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, người cũng biết nói, nơi này không có cố định Ban Cấp, toàn dựa vào hứng thú của mình đi làm, Nội Viện có chín tòa cự phong, mỗi một phong đều là mấy chục tự tiện riêng phần mình lĩnh vực đạo sư, ai ngờ năng ở nơi nào học tập, ta đều tốt mấy tháng không gặp nàng." Đồng Tường nói sau cùng, một mặt bất đắc dĩ, dưới chân lại bất tri bất giác đi vào Tào Khâu Hạc bên người, cũng như lúc trước.

"Bây giờ tiến vào Nội Viện, tiểu đệ ta quá mức lạ lẫm, đối rất nhiều quy củ đều không hiểu rõ lắm, bây giờ gặp Hạc đại ca, rốt cục tâm lý nắm chắc, mong rằng Hạc đại ca xem ở ngày xưa về mặt tình cảm, chớ muốn cự tuyệt, Quý Thanh Học Muội bên ngoài viện, ta thế nhưng là hết sức đang chiều cố, không có để cho nàng chịu một chút ủy khuất, "

Tào Khâu cười gât gât đầu, không nói gì thêm, quyền đương ngầm đồng ý, cái này khiến Đồng Tường mặt mũi tràn đầy hưng phấn, Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên thì là gặp không quen cái này trở mặt Lang Cầu, chán ghét nhếch miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Là các người bức ta đó!

Khu vực thứ hai xác thực rất lớn, từ Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ đến đại viên đầy đều có, rất nhiều tân nhân đều tại ôm đùi, nhưng Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên chán ghét nhất liền là dựa vào người khác đi sống sót người, tuy nhiên trong này cũng phải gia tộc mình người, nhưng một mã thì một mã.

"Ngô Phàm, Tác Dương Minh, Đường Tiểu Thiên, Đồng Tường, tư Thành Tài, hướng phi, tăng thêm ta Tào Khâu Hạc, chúng ta thất đại thế gia cũng coi là tề tựu, làm sao, có hứng thú hay không đi Đệ Tứ Tầng đi dạo một vòng." Tào Khâu Hạc một mặt chờ đợi nhìn về phía chúng nhân.

"Ha-Ha, Hạc đại ca vừa vặn, chúng ta chính là đến xông tầng thứ tư, nghe nói cái này Đệ Tứ Tầng bên trong tất cả đều là xúi quẩy chỗ ngưng chi Yêu Vật, chém giết càng nhiều, lấy được khen thưởng thì càng phong phú, chúng ta tự biết tu vi vừa qua khỏi cửa hạm, cũng là đến căng căng kinh nghiệm."

"Hạc đại ca người so với chúng ta tiến đến sớm, không biết nói..."

Tào Khâu Hạc nhất chỉ tòa thứ nhất Thạch Bi, chỉ thấy trên mặt đất 1352 vị trí, Tào Khâu Hạc tên rõ ràng ẩn ở trong đó, phía sau là tám

"Đây là ta lúc đầu vừa tiến nhập nội viện đi xông, đáng tiếc là chỉ chém giết tám đầu Yêu Vật, cái này Đệ Tứ Tầng tổng cộng có Yêu Vật 108 đầu, hạn chế tu vi chỉ có Linh Nguyên một mạch đến Tam Mạch, cũng chính là Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ Thí Luyện Chi Địa, đây là cho chúng ta về sau rồi núi làm chuẩn bị, 108 đầu nha, mỗi một đầu đều là nửa bước Linh Nguyên."

Tào Khâu Hạc nói sau cùng, một mặt kinh khủng nhìn về phía cái kia xếp tại đệ nhất danh dư hầu sau lưng 106, liên tiếp ba tòa Thạch Bi, nói cách khác, Đệ Ngũ Tầng, Đệ Lục Tầng hẳn vẫn là đệ nhất, có thể ngăn lại, đó là một cái người thế nào, mình tiến đến thời gian dài như vậy cũng chưa từng thấy qua tên này dư hầu đến tột cùng là người phương nào, trên thực tế, rất nhiều người cũng không biết nói.

Chúng nhân nghe xong cũng là tâm đến kinh sợ một hồi, một người nhiều giao nhiều như vậy Linh Nguyên Cảnh, tu vi của hắn nên khủng bố đến mức nào.

Tào Khâu Hạc cũng không tệ, mới vừa vào Nội Viện, liền có thể chém giết tám đầu nửa bước Linh Nguyên Yêu Vật, huống chi, qua thời gian dài như vậy, tu vi của hắn nhất định rất nhiều tăng tiến, lần này nói không chừng ra xâm nhập Thiên Nhất ngàn cũng có thể.

"Đi thôi," Tào Khâu Hạc gương mặt tự tin, nhìn lấy xếp tại thứ một ngàn tên phía sau 25, khoe miệng nhắc lên một vòng quỹ dị độ cong.

Tác Dương Minh mấy người cũng là một mặt kích động, chính là bởi vì nghe nơi này có thể tự mình khiêu chiến, gia tăng lịch duyệt chiến đấu kinh nghiệm Hắc Tháp, lúc này mới kết bạn mà đến, Tào Khâu Hạc lúc trước vừa tới có thể chém giết tám đầu Yêu Vật, nhóm người mình hẳn là sẽ không kém hẳn.

Đường Tiểu Thiên lôi kéo y phục, trùng trùng điệp điệp liền theo đội ngũ đi đến, tại xếp hàng một khác, đột nhiên dụi dụi mắt, lại xem xét, lại phảng phất nhìn hoa mắt.

"Làm sao vậy, Tiểu Thiên?" Tác Dương Minh phát giác được Đường Tiểu Thiên dị thường, nhỏ giọng hỏi.

"Không, không có gì, thấy được một cái quen thuộc bóng lưng, khả năng hoa mắt..." Đường Tiểu Thiên có chút không xác định nói.

... ..

Tô Lê than thở giao điểm cống hiến, bước vào tầng thứ nhất, đột nhiên, trước mắt của hắn xuất hiện một cái Ngọc Đài, đồng thời, một thanh âm giống như máy móc từ trong đầu của hắn vang lên.

"Mới tới người, xin điền vào tên của người." Tô Lê duỗi ra ngón tay, liền muốn viết xuống tên của mình, nhưng đột nhiên trong đầu xuất hiện Hường Hàn Hương truy sát mình khủng bố tràng diện.

Cái này nữ nhân đáng chết, thật lưu lại cho mình Tâm Lý ám ảnh, làm gì đều sợ đầu sợ đuôi, cái này cũng không thành, về sau còn thể nào thành đại sự nha.

Tuy nhiên nếu quả như thật lưu lại mình thực tên, về sau Hường Hàn Hương vạn vừa tới nơi này phát hiện mình, chẳng lẽ có thể ôm cây đợi thỏ, nơi này sau này mình còn muốn thời gian dài đến đây.

Không biết tại sao, Tô Lê đột nhiên vang lên tên kia gọi dư hầu người đến, hẳn nhất định vô dụng tên thật, mà là dùng một cái ngoại hiệu, Tô Lê cau mày nghĩ nghĩ, rất tùy ý đem mình ngày xưa tại Thanh Hà thành dùng Bút Danh 'Thiên nhai khách' viết xuống dưới, quả nhiên, cũng chưa từng xuất hiện bài xích hiện diện, ngọc này Ngọc Đài quang mang lóe lên, hơi chấn động một chút, chính là ghi lại trong danh sách.

Chân chính bước vào tầng thứ nhất, Tô Lê mới phát giác được nơi này Nguyên Khí là so ngoại viện Hắc Tháp nồng hậu dày đặc, nhưng cũng không có cái gì xuất chúng cảm giác, bất đắc dĩ, đành phải bước vào Đệ Nhị Tầng.

Đệ Nhị Tầng lại là tình huống đã khá nhiều, thế nhưng là người cũng quá nhiều, cơ hồ năm bước một cái, mười bước một đoàn, hối hả, ra ra vào vào, còn tu luyện thế nào.

Tô Lê nhìn nhìn cống hiến của mình điểm, cắn răng một cái, đau lòng bước vào Đệ Tam Tầng, quả nhiên, nơi này một chút an tĩnh rất nhiều, địa phương

cũng trống trải, Nguyên Khí rất là nồng hậu dày đặc, một canh giờ 150 điểm công hiến, Tô Lê cảm giác đau răng, đành phải tìm một chỗ, nhanh chóng thu nạp Tu Luyện.

Nhưng mới vừa vào định, cách mình hơn mười trượng địa phương, Nguyên Khí lẫn lộn, đen nhánh bên trong, Tô Lê có thể cảm giác được tự thân bên người Nguyên Khí chính phảng phất có đồ vật gì thu nạp, không quy luật hướng trong bóng tối dừng mãnh lao tới.

Ngay tại lúc đó, mình mỗi cái phương hướng đều truyền đến khác biệt trình độ thổ nạp, để chung quanh Nguyên Khí khi thì đông, khi thì tây, liền xem ai khí lực lớn.

Cái này còn tu luyện thế nào, Thư Viện Học Sinh đều có tiền như vậy à, một canh giờ một trăm năm mươi điểm công hiến, nơi này còn có người, cũng quá khi dễ người đi.

Tô Lê cũng tức giận, tận chính mình cố gắng lớn nhất đi thu nạp, ngay tại lúc đó, trong bóng tối mỗi cái phương hướng cũng gia tăng cường độ, phảng phất đưa khí, đều không thoải mái, làm nửa ngày, đều không người tốt tốt Tu Luyện.

Mất thấy nửa canh giờ mà qua, Tô Lê tiến độ còn không bằng thu nạp Nguyên Thạch đến nhanh, cắn răng một cái, hai mắt như là hung ác ác lang nhìn bốn phía.

"Đây chính là các ngươi bức ta đó, ta Tô Lê không xuất thủ, một khi xuất thủ, liền ngay cả chính ta đều sợ hãi, các ngươi lại đến trêu chọc ta."

Còn có cái gì có thể nói, Tô Lê trực tiếp từ mình trong Túi Trữ Vật lấy ra lúc trước luyện chế mắt ngủ đan, đổ ra bốn khóa, cảm thấy chưa đủ, lại đổ ra bốn khóa, tổng cộng tám khóa, đem bên trong hai khóa bốc hơi, dùng Nguyên Khí bao khóa, hướng về Đông Phương vị trí lặng yên không một tiếng động thả tới.

Tô Lê âm thầm đếm lấy một hai ba, chờ đến Đệ Cửu hạ thời điểm, nơi đó lúc dứt lúc nói Nguyên Khí trong nháy mắt khôi phục, không còn có cố định phương hướng lưu động.

"Xong rồi!" Tô Lê hoan hỉ khoa tay múa chân, dựa theo phương pháp giống nhau, lại hướng phía mấy cái khác lúc trước cùng mình tranh đoạt nguyên khí phương hướng đem mắt ngủ đan ném đi qua.

Rất nhanh, bốn phía Nguyên Khí cấp tốc ổn định lại, lại cũng mất người tranh ta đoạt cục diện.

Lúc trước mình chỉ là ăn một khóa mắt ngủ đan liền ngủ thẳng tới ngày thứ hai, hai khóa lượng, tăng thêm nơi đây Nguyên Khí, đủ bọn hắn ngủ hai ba ngày.

Ta mà tính tính, một canh giờ 150 điểm công hiến, ba ngày thời gian cần bao nhiêu đâu, Ha-Ha, cái gì cũng không làm, chuyên môn chạy tới tiêu hao điểm công hiến, thật là thổ hào, chỉ hi vọng các ngươi số dư còn lại đủ nhiều, cũng đừng thành giá trị âm bị cưỡng ép truyền tống ra ngoài.

Tô Lê vừa nghĩ tới những tên kia sau khi tỉnh lại, nhìn cùng với chính mình Ngọc Giản bên trên trị số, đến lúc đó nên một loại như thế nào biểu lộ.

Tô Lê cao hứng thoải mái cười to, cười ngực dán đến lưng, thật không cho dễ ngưng cười điểm, vội vàng đi tu luyện.

"Như thế trống trải, an tĩnh như vậy, nồng đậm như vậy Nguyên Khí, tốt bao nhiêu!" Tô Lê nói thầm về sau, ổn định ba động tâm tình, bắt đầu nhập định, hết thấy đều tại yên tĩnh tiến hành...

Ngay tại lúc đó, tại bên ngoài, chúng nhân đứng tại thạch bìa trước mặt, nhất thời nghị luận ầm ĩ, trong đó rất nhiều người tên đều đang không ngừng hướng phía trước, có người chen lên đến liền có người đến rơi xuống, nhưng lại thể nào biến hóa, trước 1000 tên vững như Bàn Thạch.

Coi như sau đó một khắc, nguyên bản xếp tại thứ một ngàn lý đột nhiên một trận run rẩy, quang mang lóe lên, thay vào đó là một tên gọi Tào Khâu Hạc người, đằng sau số tự 27, đứng yên đứng ở thứ một ngàn tên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Tầng thứ tư

"1000, cái này Tào Khâu Hạc là người thế nào, đã vậy còn quá bá đạo, trực tiếp bước vào trước 1000."

"Đúng nha, trước 1000 tên tuy nhiên thường xuyên có sóng chấn động, nhưng cũng chỉ là bên trong ba động, thời gian rất lâu không ai rút xuống, những cái kia đều cơ hồ là đệ tử cũ, muốn muốn khiêu chiến, gần như không đúng quy cách, cái này Tào Khâu Hạc xem ra có chút khả năng chịu đựng, chém giết 27 đầu Yêu Vật, xem ra, hẳn đầu thứ hai Linh Mạch cơ hồ đại thành."

"Tào Khâu Hạc, không phải là Tào Khâu nhà người a?"

"Hình như vậy..."

Chúng nhân nghị luận âm ỉ, nhất là đầy người mệt mỏi Tào Khâu Hạc từ Hắc Tháp bên trong đi ra, nhìn lấy tòa thứ nhất Thạch Bi bài danh, nghe chúng nhân nghị luận âm ỉ tiếng khen ngợi, không khỏi có chút đắc ý, âm thầm cho mình động viên

"Lần sau trước tám trăm" Mắt thấy những người khác còn chưa có đi ra, đành phải khoanh chân khôi phục, chờ lấy người khác, nhìn xem thứ tự làm sao cũng dạng

Mà lúc này Tô Lê, ở chỗ này nồng đậm Nguyên Khí bổ dưỡng dưới, đầu thứ hai Linh Mạch một mắt thường tốc độ rõ rệt chuyển đổi lấy, nhưng bởi vì cái này nguyên điểm không ngừng đốt cháy bài xích, thời gian dài như vậy đến, cũng vền vẹn chuyển đổi ba phần, nhưng là hàng thật giá thật Nguyên Lực, không có chút nào phù phiếm, đối với điểm này, Tô Lê đã rất cao hứng.

Nhưng lại tại Tô Lê chuẩn bị nhất cử ngưng luyện ra ngũ thành lúc, cách đó không xa lại là một thu nạp thân ảnh xuất hiện, tuyệt đối không phải lúc trước mấy người, cỗ này thọ nạp Tốc Độ không yếu, ngay tại Tô Lê chuẩn bị lập lại chiều cũ lúc, mấy cái khác phương hướng, trước trước sau sau lại có người ngồi xuống.

Tô Lê ai thanh thờ dài, muốn thật tốt Tu Luyện thể nào cứ như vậy khó đâu, Tô Lê cũng minh bạch, Nội Viện nhiều người như vậy, Hắc Tháp chỉ có một tòa, chỉ cần một có thời gian, tích lũy đủ điểm cống hiến liền có thể ở chỗ này Tọa Thiền Tu Luyện, nhưng tần suất cũng quá mức đi, Thư Viện cũng quá keo kiệt, ngoại viện xây nhiều như vậy, Nội Viện vì cái gì liền không nhiều xây vài tòa.

Tô Lê nhìn một chút còn lại rất nhiều điểm cống hiến, có chút do dự nhìn bốn phía đen không, nhếch miệng: "Lão Tử cái này đi khoáng hạng nhất, không cùng các ngươi những quý nghèo này hao tổn, có bản lĩnh đi theo."

Tô Lê không mang theo mấy may do dự, trực tiếp vênh vào tự đắc Dịch Chuyển đến Đệ Tứ Tầng.

Một cổ Hoàng Sa đánh tới, Tô Lê đang muốn ngửa mặt lên trời cười to, chuẩn bị đi tìm một cái thoải mái chỗ tu luyện, lập tức miệng đầy hạt cát.

Trùng mắt nhìn, sau đó trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt hải dương màu vàng.

Giờ phút này hiện ra tại Tô Lê trước mắt lúc một chỗ rộng lớn bát ngát Sa Hải, hùng hồn, yên lặng trang nghiêm, bát ngát, phảng phất Đại Tự Nhiên ở chỗ này đem mãnh liệt dao động, bài không Nộ Lãng, trong chốc lát ngưng kết lại, để nó vĩnh viễn đứng im bất động.

Theo Triều Dương dâng lên, Liệt Nhật nung, trên sa mạc bốc lên lấy một cỗ sóng nhiệt, để Tô Lê hô hấp đều có chút khó khăn.

Rộng lớn Đại Mạc, tĩnh mịch Sa Hải.

Mênh mông trong sa mạc, bão cát tứ ngược, thân mang Tổ Y thiếu niên, chậm rãi đỉnh lấy bão cát đi về phía trước, sau lưng một hàng kia sắp xếp hãm sâu tại vàng trong cát dấu chân, tại sau một lát, chính là bị gió cát che giấu, đem tất cả dấu vết, giấu ở dưới sa mạc.

Nơi này trong sa mạc rộng lớn hoàn cảnh, tàn khốc đến có chút vượt quá Tô Lê dự kiến, dưới chân Hoàng Sa, tại Liệt Nhật bạo chiếu phía dưới, cơ hồ là giống như nóng hổi Tiểu Thiết hạt, làm cho người mỗi một lần bàn chân đạp xuống, đều sẽ không nhận được co quắp bờ môi.

Đang chậm rãi hành tẩu thời điểm, cái kia chậm mặt tới cuồng phong xen lẫn cát mịn, nện ở khuôn mặt phía trên, có chút đau nhức, cái này khiến Tô Lê không thể không thời khắc vận chuyển Nguyên Khí, tại khuôn mặt chỗ hình thành nhân nhạ Nguyên Khí màng, lúc này mới tránh khỏi bị gió cát hủy dung nhan kết cục.

Tình cảnh như thế, đến để Tô Lê vang lên lão gia Taklimakan sa mạc, chỉ sợ cũng đúng vậy như thế đi.

"Đại mạc cô yên trực, trường hà lạc nhật viên." Tình cảnh này, khi để Tô Lê vang lên Vương Duy một câu Cổ Thi, không khỏi lòng có cảm giác.

Đi lâu như vậy, còn không nhìn thấy lối ra, Tô Lê nhẫn tính sáng lên.

"Há, ta hiểu được, nơi này sa mạc hoàn cảnh cực kỳ tàn khốc, nhưng cũng vẫn có thể xem là một loại ma luyện, tôi thiếu không ngừng tiêu hao bổ sung Nguyên Khí, để hẳn đối thể nội Khí Mạch cường không càng thêm tùy tâm sở dục một chút, Thư Viện những người này quá giáo hoạt,

Thình linh còn lừa ta một chút."

Tô Lê bùng tỉnh đại ngộ, rốt cục yên lòng, chuẩn bị mở ra Túi Trữ Vật lấy uống chút nước, sắc mặt lại là biến đổi, đánh như thế nào không ra.

Là thật mở không ra, mặc kệ là nước vẫn là đan dược các loại Đồ Dùng, đều mở không ra.

"Hố cha sao đây là?" Tô Lê nhìn lấy mênh mông bát ngát Sa Hải, khóc không ra nước mắt, trước kia phiên hắn và mình đoạt nguyên khí người, hiện tại

ngươi ngược lại là xuất hiện một cái nha, ta nguyện dùng điểm công hiến đổi nước uống nha.

Tô Lê cảm giác tốt khát nước, tâm lý càng là không chắc, không đùa, ta muốn trở về, xong, Ngọc Giản đều không được việc, nơi này đến cùng là nơi quái quỷ gì nha.

Ai thán một tiếng, Tô Lê ngẩng đầu, nhìn qua trên sa mạc không cái kia cự đại Liệt Nhật, hở ra miệng.

Lần nữa vượt một cái mồ hôi, Tô Lê vừa muốn quay người đối sa mạc Đông Phương bước đi, sắc mặt bỗng nhiên khê biến, thủ chương thông suốt Nguyên Lực ngưng tụ, trong nháy mắt hướng về lòng bàn chân đánh tới, mà mình, thì là một chân xệt qua, liền tiếp lui về phía sau.

"Tê!" Nguyên Lực xông vào Hoàng Sa bên trong, lập tức vang lên một tiếng thê lương tê mình thanh, ngay sau đó, một đoàn thâm trầm cát mịn, tại Hoàng Sa mặt ngoài thâm thấu ra.

Tô Lê vừa rồi đột nhiên sinh lòng gấp điềm báo, thuần túy là vô ý thức mà làm, giờ phút này một trận hoảng sợ, liền mau mau đến xem đến cùng là... gì lúc, biến sắc, tay áo nhẹ vung mạnh, một cỗ Kinh Khí đem phía dưới cát vàng một đầu tiểu hình Yêu Vật cho vén bay ra.

"Lại là cát cốt hạt, trong sách ghi chép, loại vật này, chỉ có trong sa mạc mới có thể gặp gặp, Chúng nó thường thường giấu ở vàng trong cát, chờ đợi lấy người tự động đập lên, mà bọn hắn thì chỉ cần ôm cây đối xử mọi người phóng thích nọc độc là được.

Cát cốt hạt cực kỳ am hiểu ẩn nấp, cho dù là một số lâu dài tại sa mạc hành tẩu nhân loại, cũng thỉnh thoảng sẽ bị Chúng nó tập kích, bởi vậy, cái này không đủ một giai cấp khác Linh Thú, lại là thường thường bị nhân loại coi là trong sa mạc khó chơi sinh vật một trong, chỉ bất quá những này cát cốt hạt giống như có chút không đúng.

Chúng nó, phảng phất không có linh tính, nói cách khác, không là sống vật, nhưng giờ phút này nó mở to đen nhánh đôi mắt nhỏ, chính hung tợn nhìn chăm chăm Tô Lê, tùy thời chuẩn bị xuống một luân phiên công kích, liền để hắn mê vòng."

Tê tê tê!

Thời khắc này cát cốt hạt điên cuồng vung lấy gai độc, cấp tốc hướng Tô Lê chạy như bay tới, cảm thụ được đối phương vèn vèn Khai Huyết Thập Trọng khí tức, lúc này mới yên lòng lại.

"Đi người!"

Tô Lê Cước Bộ khê dòi, Nguyên Khí Hóa dây leo, đem cây khô thuật xảo diệu cùng Nguyên Lực kết hợp lại, đánh vào Hoàng Sa, cát cốt hạt giống như thật không có cái gì linh trí, chỉ là quyết định Tô Lê cái mục tiêu này, như điên đâm vọt lên.

"Khóa!"

Tô Lê hai tay bỗng nhiên Kết Ấn, trong nháy mắt, hơn mười đầu dây leo bỗng nhiên từ Hoàng Sa trung trùng ra, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể đem cát cốt hạt trong nháy mắt khóa lại.

Tê tê tê!

Cát cốt hạt liều mạng run run Cự Vĩ muốn tránh thoát, Tô Lê cái kia còn cho nó nửa phần gãy dựa cơ hội, « Liệt Hóa Kinh » cấp tốc lưu động, một đoàn bị Nguyên Lực bao khóa ngọn lửa màu vàng chớp mắt tới gần, oanh đánh vào Kỳ Thân bên trên.

Ba!

Không có kêu thảm, không có máu me tung tóe, chỉ là một cái trầm đục, cái này cát cốt hạt vậy mà tại Tô Lê cường thế công kích đến, trực tiếp tách rời, hóa thành một đoàn Hoàng Sa rơi vào mặt cát, gió nhẹ tới, sớm đã không lưu dấu vết.

Tô Lê trừng mắt nhìn, có chút choáng váng, đây rốt cuộc xem như chuyện như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Hồ cha đâu đây là!

Nhưng không đợi tốt như vậy tốt Nghiên Cứu một phen, hai đầu đồng tử lóng lánh mị hoặc cát cáo chậm rãi từ vừa rồi mặt cát chui ra, mỗi một đầu tu vi vậy mà đều là Khai Huyết Thập Trọng.

"Muốn hay không làm như vậy nha!" Cảm thụ được vừa rồi nhất thời đắc ý, tùy ý tiêu xài Nguyên Lực cơ hồ đến không đến bất luận cái gì bổ sung, có phát khổ.

Còn có thể làm sao, đối diện cát cáo đã tản ra mùi tanh tươi chi khí hướng mình vọt tới.

Tô Lê ngón tay chỉ vào không trung, chột đầu thứ nhất Linh Mạch bên trong Nguyên Lực bạo động, một ước chừng mười trượng trái phải Nguyên Lực dây thừng, đột nhiên từ nó đầu ngón tay mãnh liệt bắn mà ra, trước tiên liền đem bên trái cát cáo phong tỏa ngăn cản.

Mà mình, thì là thân hình như điện bắn nhanh mà ra, một loáng sau cái kia, đã xuất hiện ở bên phải cát cáo phía trên.

"Thương —— viêm!"

Tô Lê quát khê, điều động toàn thân Nguyên Lực ngưng tụ nguyên điểm, chỉ là trong chớp mắt, một đoàn nhan sắc càng đậm hỏa điểm liền từ Tô Lê lòng bàn tay ngưng tụ ra, sau đó chấp tay trước ngực, lại trong nháy mắt tách ra.

Tay trái tay phải bên trong, phảng phất phức chế, hai đám lửa tản ra nóng rực nhiệt độ từ lòng bàn tay thiêu đốt, tùy thời ở vào bạo tẩu.

Tô Lê không nói hai lời, đem hai đám lửa phân biệt nổ bắn ra hướng cát cáo.

Ông!

Trăm muôn âm thanh âm vang lên, mắt trần có thể thấy gọn sóng từ cát cáo dưới chân tiếp xúc chỗ nhện nhào lên, không có bất kỳ cái gì lo lắng, hai đầu cát cáo Thân Thể từng khúc băng liệt, sau đó cái kia loại phá nát, chính là giống như gọn sóng khoách tán ra, cùng cát cốt hạt, hóa thành từng tầng từng tầng Hoàng Sa, rơi vào Sa Hải, không thấy bóng dáng.

Tô Lê sắc mặt có chút tái nhợt rơi xuống, xoa xoa mồ hôi trên đầu, thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Cuối cùng kết thúc, chỉ là hi vọng đừng có lại có nó của nó." Lời nói vừa dứt, bốn đầu thổ hoàng sắc cự gào thét từ Sa Hải chui ra, này rùa lại mọc ra hai cái đầu, Đinh Đầu các dài cái một cây Bạch Cốt hành thích, cực kỳ khiếp người.

Rống! Rống! Rống!

Nương theo lấy một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống giận dữ, cát rùa phảng phất nhỏ như núi, mạnh mẽ đâm tới hướng Tô Lê đánh thẳng tới.

Tô Lê hung hăng quạt mình một vò: "Miệng quạ đen, còn có hết hay không, cái này mẹ nó thừa chi số gia tăng đầu, Sát Nhất đầu biến hai đầu, hai đầu biến bốn đầu, nếu như ta làm thịt cái này bốn đầu, lần sau đối mặt chẳng phải là mười sáu con nữa bước Linh Nguyên Cảnh nha!"

Chiến Đấu tại tiếp tục, chém giết đang kịch liệt, mỗi một cái động tác, mỗi một chiêu thức đều tại là vì mệnh mà bác đầu.

Một lúc lâu sau, Tô Lê hô hấp dồn dập, sắc mặt tái nhợt, trên người Nguyên Lực lấy cực kỳ tốc độ khủng khiếp tiêu hao, ánh mắt mờ dần nhìn về phía trước.

Trong sa mạc, bởi vì nhiệt độ nóng rực, từng sợi nhiệt khí từ vàng trong cát thẩm thấu mà ra, sau cùng đem không gian bốc hơi đến có chút vận vẹo cùng hư huyền, mà tại cổ này vận vẹo bên trong, phía trước lại là có một cát mịn chậm chậm ngưng tụ, sau cùng rút đi tầng ngoài cùng tầng một sa y, lộ ra bên trong cự đại Xà Ảnh, chính tề tề phun mãnh lưỡi, nhìn lấy Tô Lê.

Tô Lê nuốt nước miếng một cái, lần nữa cảm thụ một chút Ngọc Giản cùng Túi Trữ Vật, sau đó bắt đầu dĩ hướng cát rắn đi đến...

Hắc Tháp bên ngoài!

Tào Khâu Hạc bỗng nhiên mở mắt ra, chỉ thấy Tác Dương Minh một mặt hôi bại đi ra, tranh thủ thời gian tại trên tấm bia đá tìm kiếm.

"Cửu Đầu! Không hổ là con cháu thế gia đệ, xem ra qua một thời gian ngắn, rất có thể trùng kích trước 1000, mình còn cần nỗ lực." Tào Khâu Hạc âm thầm cô, đang muốn nói cái gì, đã thấy lấy Đường Tiểu Thiên bọn người từng cái đi ra, Đồng Tuồng càng là một mặt tìm đập nhanh.

Nhìn một chút bài danh, ngoại trừ Đường Tiểu Thiên cùng chính mình lúc trước, cái khác đều hơi kém một chút.

"Cảm giác thế nào, nói thật, các ngươi đều đã rất xuất sắc!" Tào Khâu Hạc phảng phất tiên bối chỉ đạo nói.

Tác Dương Minh nhếch miệng, tranh thủ thời gian khoanh chân tọa hạ khôi phục Nguyên Lực, không nghĩ tới cái kia trong biển cát quái vật khó chơi như vậy, lấy mình tu vi như thế, cũng vền vẹn đánh chết Cửu Đầu, đến sau cùng, mảnh đất kia may may không chiếm được Nguyên Lực khôi phục, chỉ thật là mạnh mẽ Dịch Chuyển đi ra.

Lần thất bại này liền thua ở mình Nguyên Lực phù phiếm bên trên, nếu như mình làm gì chắc đó, Nguyên Lực ngưng luyện, nhất định có thể đánh chết càng nhiều, tuy nhiên cũng không phải là không có thu hoạch, tối thiểu nhất phát hiện mình một mực tiềm ẩn vấn đề,

Chỉ muốn xử lý tốt, nơi đây, ta sẽ còn lại đến.

Không riêng Tác Dương Minh nghĩ như vậy, tất cả con cháu thế gia đệ đều hiểu mình thất bại nguyên nhân, dù sao, bọn hắn đến từ thất đại thế gia, có so người khác càng nhà ưu việt thiên thiên điều kiện, bọn hắn không thể mất mặt, dạng này sẽ cho gia tộc hổ thẹn, sẽ bị tất cả mọi người xem thường.

"Hạc đại ca, không biết người lần này thế nào, có hay không tiến vào trước 1000?" Đồng Tường lập tức thu thập xong thất lạc tâm tình, mặt mũi tràn đầy mỉm cười nhìn về phía Tào Khâu Hạc, một con mắt lại là không ngừng hướng Thạch Bi quét hình mà đi.

Chúng nhân nghe vậy, cũng là nhớ ra cái gì đó, vội vàng hướng Thạch Bi nhìn lại.

Tại trong những người này, Tào Khâu Hạc tu vi là cao nhất, cũng là lần này ý khí phấn phát đến xông , lấy được thứ tự nhất định rất cao.

"Ha-Ha, vi huynh bất tài, miễn cưỡng bước vào thứ một ngàn... Ngàn..." Tào Khâu Hạc chỉ lấy tên của mình, đột nhiên phảng phất ể trụ, khuôn mặt lập tức biến thành màu gan heo.

Ngay tại hắn vừa chỉ lấy thứ hạng của mình lúc, tên của hắn đột nhiên lóe lên, sau một khắc, trực tiếp trượt xuống, thay vào đó là một cái tên là thiên nhai khách gia hỏa, mà phía sau hắn số tự, chính là 28."

Chúng nhân chỗ lần đầu tiên chỗ nhìn thấy, lại là cái kia 1001 tên Tào Khâu Hạc, trên mặt bất động, tâm lý lại trong bụng nở hoa.

So với chúng ta tiến vào tốt thời gian mấy tháng, còn không có xông vào trước 1000, xem ra cũng không ra hồn à, cứ như vậy, chúng ta đều cảm giác có lòng tin .

Thấy trong mắt mọi người vẻ nhạo báng, tuy nhiên lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng làm sao có thể giấu diếm được hắn, đáng chết thiên nhai khách, đừng để ta biết người là ai, nếu không, người sẽ biết tay, đặc tội ta Tào Khâu Hạc, ta để người tại nội viện lăn lộn ngoài đời không nổi.

Tào Khâu Hạc tâm lý phát hung ác, đối mới miễn cưỡng xâm nhập thứ một ngàn, cũng liền nói một chút, đối phương cùng mình tu vi không sai biệt lắm, cũng chỉ là Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ, loại người này, nhất định phải thật tốt điều tra thêm, để cho ta ở tại dư sáu nhà bị mất mặt, bút trưởng này nhất định không thể bỏ qua.

Mà giờ khắc này Tô Lê, đã kiệt lực, Nguyên Lực cũng khô héo một điểm không dư thừa, mà giờ khắc này ở trước mặt hắn, hơn hai mươi đầu tài hoa xuất chúng Cự Hùng chính vuốt bộ ngực, gào thét hướng mình vọt tới.

Tô Lê đã không có bất luận cái gì chấp niệm có thể thuyết phục chữ viết chống đỡ tiếp , không có Khí Lực, hết thảy đều không bàn nữa, tới đi, Lão Từ liền ngồi ở chỗ này chờ các người Phân Thi, vừa nghĩ tới tiếp xuống tứ chi bay loạn huyết tinh tràng diện, Tô Lê đã cảm thấy có chút bi ai.

Từ bỏ ý nghĩ, từ bỏ chống cự, Tô Lê xụi lơ ngồi dưới đất, chỉ cảm thấy có tiền khí, không có ra khí.

"Phát giác được Thí Luyện Giả Nguyên Lực Kiệt Sức, đã vô lực tái chiến, phải chăng rời khỏi?" Đúng lúc này, Tô Lê nghe được hắn từ lúc chào đời tới nay cảm thấy nhất âm thanh thiên nhiên dễ nghe âm thanh, hắn cảm thấy đây quả thực là mình tái sinh cha mẹ nhà, nhất thời lệ nóng doanh tràng.

"Lui —— ra!" Tô Lê nức nở cái này phun ra cái này hai chữ, lập tức quanh thân Quang Hoa lóe lên, mà đám kia Cự Hùng cũng tại thời khắc này nhào về phía Tô Lê sở tại địa, lập tức hóa thành một bãi cát mịn, dung nhập trong biển cát...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Tô tặc

Khi Tô Lê lần nữa mở mắt ra, đã xuất hiện tại Hắc Tháp tầng thứ nhất lối vào, giờ phút này linh khí chung quanh như điện hướng cùng với chính mình cuốn tới, vừa đứng tư dưỡng đã khô kiệt Linh Mạch.

Tô Lê cho tới bây giờ không có cảm giác cái này Hắc Tháp tầng thứ nhất lại là tốt đẹp như vậy thư thái, như quả linh khí lại nhiều một chút, trùng kích lực quá đại hội lại một lần nữa đổ dầu vào lửa, thiếu đi, không thể trước tiên được bổ sung, cho dễ hao tổn gân mạch, giờ khắc này, Tô Lê rút cuộc mình bạch Hắc Tháp tầng thứ nhất thiết trí ý nghĩa chỗ.

"Đánh giết Sa Yêu 28, khen thưởng Hòa Liên quả một cái!" Tô Lê trong đầu già nua còn như thanh âm giống như máy móc vang lên lần nữa, Ngọc Giản

lập lòe, thượng thư 'Hắc Tháp tứ tầng 28, Hòa Liên quả!'

Thời khắc này Tô Lê cái kia vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, ngọc giản này bên trên chữ vàng, nhưng đến Thư Viện Nhiệm Vụ Đường đi đôi lấy, nhìn ra, đánh chết cái gọi là Sa Yêu càng nhiều, lấy được khen thưởng thì càng thâm hậu.

Có thể khiến người tức giận là, Tô Lê là một chút chuẩn bị cũng không có, nếu là sớm biết Đệ Tứ Tầng là một khối Thí Luyện Chi Địa, mình nhất định không sẽ lỗ mắng như vậy một đầu đụng vào, ngay cả một chút chuẩn bị cũng không có, tốt xấu trên thân mang một điểm đan dược loại hình khôi phục nguyên khí chi vật, càng phiền lòng chính là, liều mạng một cái mạng, lại đôi lấy ngày xưa mình khi rác rưởi từng lần một thí nghiệm đan dược Hòa Liên quả.

Hòa Liên quả đối với người khác xem ra, có lẽ rất đáng tiền, thậm chí còn có thể đầu cơ trục lợi lừa mấy cái điểm công hiến, nhưng đối với mình mà nói, nhưng đúng như cùng gân gà .

Tô Lê nhớ tới tên kia xếp tại đứng đầu bảng đưa hấu, cùng phía sau 106, vậy thì chẳng phải là biểu thị lấy, hấn nhưng đánh giết 106 đầu nửa bước Linh Nguyên Cảnh, đơn giản quá kinh khủng.

Đại khái khôi phục một chút, Tô Lê phương mới đứng dậy hướng tháp đi ra ngoài, dù sao nơi này vẫn còn có chút quá mức ồn ào .

Xuất nhập tháp, cảm thụ được phía ngoài mình mị ánh nắng, Tô Lê bỗng nhiên có loại thoáng như cách một ngày cảm giác , bắt quá, qua chiến dịch này, hấn có thể cảm giác được Linh Mạch bên trong nguyên khí lưu động Tốc Độ tăng tốc, điều động cũng là thuận buồm xuôi gió rất nhiều.

Xem ra, chung quy là rất nhiều chỗ tốt, trách không được bên ngoài có nhiều người như vậy chen vỡ đầu hướng bên trong xông, về sau điều dưỡng sinh tức về sau, nhiều tới nơi đây một chút, chắc hẳn không bao lâu, liền có thể ngưng tụ điều thứ ba Linh Mạch .

Đi qua Thạch Đình, thỉnh tai Tô Lê đột nhiên mơ hồ nghe được 'Thiên nhai khách', Cước Bộ tri trệ, vội vàng chen vào, một chút liền thấy được xếp tại thứ một ngàn tên vị trí mình, nghe người khác nghị luận âm ỉ, hăm mộ ghen ghét, đều muốn nhìn một chút là đáng đáp ra sao.

Tô Lê mặt mũi tràn đầy cao hứng, kém chút nhịn không được nói cho người bên cạnh, hấn đúng vậy thiên nhai khách , bắt quá, lần nữa nhìn lấy cái kia xa không thể chạm đứng đầu bảng đưa hấu, Tô Lê càng cảm thấy mình cùng đối phương chênh lệch là bức nào to lớn.

Nhưng vào lúc này, một xôn xao âm thanh lặng yên từ trong đám người truyền ra.

"Đây không phải là từ từ lam Học Tử à, dài như vậy không thấy, lại còn là xinh đẹp như vậy."

"Đó là đương nhiên, từ Lam tử hiện tại thể nhưng là Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ , nghe nói đã ngưng Huyết Hóa Nguyên năm cái Linh Mạch , niên kỷ cũng cùng chúng ta không sai biệt lắm, nhìn xem chúng ta, thật là đủ mất mặt."

"Bên cạnh vị kia là ai, cũng lớn lên tốt duyên dáng, đứng giờ nha!"

Hai vệt cầu vòng xẹt qua Cốc Khẩu uyển giống như tiên tử chậm chậm rơi xuống.

Bên trái nữ tử, một đầu phiêu dật Lam Phát, trán mảy ngài, hai con ngươi như nước, người mặc nhật Cung Trang, thanh nhã chỗ lại nhiều hơn mấy phần khí chất xuất trần, cả người, phảng phất son trong rừng một cái gương cánh muốn bay nhật Hồ Điệp, để cho người ta không nhìn được muốn thân cận, vô duyên sinh ra một cổ ý muốn bảo hộ.

Đi theo bên người nàng nữ tử, tướng mạo không kém chút nào, ba búi tóc đen như gấm vóc khoác rơi ở đầu vai, lông mày cong giống như Nguyệt Nha, mũi thẳng tắp không bỏ mất thanh tú, một bộ dắt váy dài, Bạch Y Như Tuyết, thanh lệ Tú Nhũ, sắc mặt lại băng lãnh đậm mạc, nhìn không ra là vui là giận, là sâu là vui, tổng thể mà nói, hai nữ hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, đi cùng một chỗ, đúng thật là Tiên Nữ hạ phàm.

"Lạnh Hương muội muội, phía trước đứng vậy trong nội viện lớn nhất Hắc Tháp , trong đó tình diệu, trên đường tới ta đã cho ngươi nói rõ chi tiết , ày, cái kia bản là Thạch Đình, bên trong bài trí chính là 15 tòa Thạch Bì.

"từ từ lam sẵn trên trán mái tóc như tơ, tần lấy Chu Ngọc Tú chi, điểm nhẹ phía trước Thạch Đình.

Toàn thân áo trắng Hường Hàn Hương ngẩng đầu nhìn về phía Thạch Đình, cười khẽ nhẹ gật đầu, thể nhưng là trong nháy mắt, Thân Thể run lên, Cước Bộ giẫm một cái mặt đất, mượn nhờ sát na lực bắn ngược, gần như kiểu thuận di đến Thạch Đình đám người, một tay lấy tay khoác lên một cái đưa lưng về phía nam từ trên bờ vai.

"Tô tặc!" Nam tử Thân Thể khẽ run rẩy, xoay người lại, đã thấy đến một tên phảng phất Thiên Tiên nữ tử chính trọn mắt hốc mồm nhìn cùng với chính mình, nhất là trên hai gò má thời khắc này hai đoàn đỏ ửng, trực tiếp để thiếu niên máu mũi phun Lão Cao.

"Đẹp... Mỹ nữ, ngươi tốt, ta gọi đàm..."

"Thật có lỗi, ta nhận lầm người." Thiếu niên lời còn chưa nói hết, Hường Hàn Hương đã quay người rời đi, trong giọng nói tràn đầy thất lạc.

Từ từ lam đã chân sau chạy tới, lo lắng hỏi: "Thế nào, lạnh Hương muội muội nhận biết người này, khó hấn lại sai lầm người sao? Nếu có, tỷ tỷ..."

"Từ Lam tử, không có chuyện, chỉ là hấn lớn lên giống ta trước kia một vị... Bằng Hữu, đúng, Bằng Hữu." Hường Hàn Hương miễn cưỡng gạt ra vẻ tươi

cười, đề chung quanh đông đảo Nam tử điên đảo tâm thần, về phần vị kia bị nhận làm thiếu niên, giờ phút này chính mê luyện nghe lấy bờ vai của mình, chuẩn bị lên hỏi thăm tính danh, lại bị từ từ lam một Đạo Nhân thần dọa đến cho lui trở về.

Nói thật, thời khắc này Hương Hàn Hương tâm lý tràn đầy phức tạp, lần thứ nhất gặp phải hấn, cả người tràn đầy phách lối ngang ngược, còn nói chúng ta muốn đánh cướp hấn, khuôn mặt tràn đầy nhất gan bì ối;

Lần thứ hai, hấn lại nửa đêm lặng lẽ lên núi, vậy mà quý thần xui khiến đánh mình một bàn tay, hấn không có việc gì, mình lại bị phạt nhập Giới Luật đường bế quan hồi lỗi, ngay lúc đó nàng đơn giản hận không thể đem hấn rút da đào trái qua, để tiết trong lòng của mình mỗi hận;

Lần thứ ba, cũng là mình từ Giới Luật đường đi ra, chuẩn bị kỷ càng để thu dọn hấn, nhưng lại bị hấn quật mình một bạt tai, là tại tất cả mọi người trước mặt, để cho mình đơn giản mất hết mặt mũi.

Sau cùng sinh sinh bị ép vào Nam Sơn Dược Điện, gặp phải Hộ Viện Linh Thủ đột phá, đem hấn đánh cho không rõ sống chết, có thể bị Đan Hoa phong Phong Chủ tự mình mang về liệu thương, có thể thấy được sự nghiêm trọng trình độ, mà hết thảy này, đều là mình tạo thành.

Tại đột phá Linh Nguyên Cảnh về sau, lòng của nàng lại lạ thường trầm tĩnh lại, dĩ vãng ai đối ai sai, đều có kết luận, tỉ như hấn cái kia gọi Tô Lê Nam tử, sai, tại mình, đương nhiên, cũng tại hấn!

Hiện tại cảm giác, là thật nói không ra, muốn nói hận nha, kỳ thực cũng không có, đều là mình lòng hư vinh tại quấy phá, không hận nha, lại cảm giác có chút ủy khuất cùng không cam lòng.

Có chút buồn cười là, tại biết hấn bị cái kia vạn trượng lôi đình chém sống về sau, bị đưa vào Đan Hoa phong, đêm đó, nàng trong giấc mộng, mộng thấy cái kia đáng chết Tô Lê máu me đầy mặt, lại cười hi hi xoa xoa tay, tuyên bố còn muốn đánh mình mặt, dọa đến nàng một mực lui lại, vừa chạy vừa khóc, sau khi tỉnh lại, gối đầu đều ướt.

Cũng không biết nói sao sẽ mộng thấy hấn, Hương Hàn Hương sắc mặt đỏ lên, gắt một cái.

Chỉ là không biết hấn hiện tại tình huống thế nào, coi như miễn cưỡng cứu sống, đoán chừng tu đạo kiếp sống khả năng như vậy ngừng bước, có lẽ, Khai Huyết cảnh cơ sở thời điểm, hấn đã lặng yên không một tiếng động thành chấp niệm của mình, lúc nào còn là muốn đi một chuyến Đan Hoa phong, tối thiểu nhất muốn hỏi một chút tình huống, an tâm, đối với hấn, cũng đối với chính mình.

Vừa mới nhìn rõ cái kia quen thuộc bóng lưng, còn thật sự cho rằng là hấn, tâm lý vậy mà không có sinh ra muốn đánh hấn xúc động, mà là một trận mừng rỡ, chỉ là, xa lạ kia gương mặt, tại sao lại gọi mình như thế thất lạc khó chịu.

Thấy Hương Hàn Hương biến hóa gương mặt, từ từ lam không tốt dấu vết kéo cánh tay của nàng đi về phía trước, lại không phát hiện nàng có cái gì bệnh trạng, không khỏi có chút hồ nghi.

"Nhìn, phía trước đứng vậy cửa vào, ta muốn đi Đệ Ngũ Tầng thí luyện rồi, lạnh Hương muội muội người là lần đầu tiên..."

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Gặp lại Mục Nhân Nhi

Không dám người xa xa bên trong, Tô Lê thở mạnh cũng không dám nhô đầu ra, nhìn lấy các nàng đi xa bóng lưng, vội vàng dùng ống tay áo hung hăng xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu.

Đơn giản quá dọa người, cô gái này làm sao so Đại Tượng còn nhớ thù, chỉ là không cẩn thận lộ một cái bên mặt cùng bóng lưng, liền bị nàng trong nháy mắt cho bắt, muốn tính như vậy, mình coi như hóa thành tro nàng đều nhận ra được nha, cái này cần có bao nhiêu hận ta nha!

Thật không cho dễ xuống núi một chuyến, lại khiến cho ta ở chỗ này lưu lại ám ảnh trong lòng, xuống núi cần cẩn thận, phòng cháy phòng trộm phòng lạnh hương nha.

Tô Lê lại xác định không ai chú ý tới hấn về sau, vội vàng ống tay áo bịt mắt, mau chóng rời đi.

Nhiều lần rẽ ngoặt, xác định không ai theo dõi hấn về sau, Tô Lê tha quá lâu đoạn đường rút cục chạy về Đan Hoa phong, nhìn lên trước mặt nguy nga Quần Sơn, Tô Lê đột nhiên có loại về nhà cảm giác thân thiết.

Nơi này có sư huynh, có sư phụ, có hầu hạ mình Được Đồng, mấu chốt là che chở mình Harbour - bến cảng nha, hần giờ phút này đã đợi không kịp về nhà chính lý chính lý hôm nay thu hoạch, cùng ngày sau đối Hưởng Hàn Hương đề phòng đối sách.

Đi ngang qua Đệ Nhị Giai Cấp thời điểm, Tô Lê nhìn một chút thuận Trần Chí thanh, quyết định vấn an một lần, dù sao nhờ có hần đề cho mình Đan Đạo có chỗ tinh tiến, nói đến hần Phần Hoa dị ứng, lại bị linh phong chỗ ngủ đông, mình còn không chút đi thăm viếng đây.

"1000 điểm công hiến? Trần đại sư, cái này cũng quá là nhiều đi, được thảo ta đều đã sớm chuẩn bị tốt, mà lại ta chỉ cần Luyện Chế một cái Tam Văn Thanh Linh Đan, cái khác như quả thêm ra tới ta cũng đừng, người đây có phải hay không là muốn..."

"Thêm ra đến? Ta nói tiểu cô nương, người cũng quá đem chúng ta Đan Sư xem như không gì làm không được đi, Tam Văn Thanh Linh Đan nó Luyện Chế trình tự càng phức tạp, mà lại cực kỳ hao tổn tâm thần, thậm chí còn có nỗ lực phản phê khả năng, một lò có thể Thành Công đi ra một khóa tam văn, liền đã thấp nhang cầu nguyện, làm không tốt còn luyện ra một văn, hai văn Phế Đan, làm sao còn có thể thêm ra đến?"

"Ta nói cô nương, người có phải hay không vừa tiến nhập nội viện, chuẩn bị Tam Văn Thanh Linh Đan đi xông vào một lần cái kia Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng nha, Tam Văn Thanh Linh Đan hoàn toàn chính xác có chứa đựng Nguyên Lực, tại Linh Mạch Trung Nguyên lực khô kiệt về sau, có thể trong nháy mắt tăng trở lại hai thành công hiệu.

Bất quá, Đệ Tứ Tầng có cấm đoán, ở bên trong Túi Trữ Vật là mở không ra, như quả thả ở trên người, người cũng sẽ bị cấm đoán phát giác, bản ngược ra ngoài, như vậy, chỉ có sớm phục dụng, áp chế ở Linh tầng thất, phải hay không phải?" Trần Chí thanh dựa vào thạch môn, nhìn trước mắt một vị tân tân đệ tử từ thao thao bất tuyệt, thỉnh thoảng móc một chút lỗ tai, nhú chặt lông mày rất là không kiên nhẫn.

"Tựa như Trần đại sư, thế nhưng là ta không có nhiều như vậy điểm công hiến, đúng, cô cô ta là vệ liên cảnh, năng bên ngoài viện khi đạo sư, là năng đề cử ta tới tìm người, nói ngài..."

"Được rồi được rồi, ai cũng không được, 1000 điểm công hiến ít không có chút nào đi, nơi này là Thư Viện, không phải người giảng nhân tình..."

Tô Lê đuổi tới Trần Chí thanh ngoài động phủ, liền thấy tình cảnh như vậy, chỉ là cái kia xin thuốc nữ hài cũng quá hàn sầm một số đi, 1000 điểm công hiến đều không bỏ ra nổi đến, còn đề cho chúng ta Đan Sư Luyện Được, Luyện Được rất vất vả, chỉ là cô bé kia bóng lưng làm sao quen thuộc như vậy, tuy nhiên Trần Chí xong lời nói ngược lại là nhắc nhở ta một chút, Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng, Thí Luyện Giả, Nguyên Lực khô kiệt, đan được, áp chế...

Trần Chí thanh cũng là xem ở nàng là Tân Sinh phân thượng chuẩn bị bắt chặt một chút năng, hần dám khẳng định, cô bé này nhất định có 1000 điểm công hiến, cái nào Tân Sinh tại đi vào viện không có chuẩn bị cẩn thận một phen, chỉ là cô nương này miệng thật là bền vững, thời gian dài như vậy còn không hé miệng, hiện tại chỉ cần mình càng ngày càng phiền, mới có thể đề cho nàng càng thêm sốt ruột.

Nhưng vào lúc này, ánh mắt hần lơ đãng thoáng nhìn, đột nhiên mở to hai mắt, cách đó không xa, một cái cười đùa tí tưng thiếu niên chính giờ tay hướng mình chào hỏi, dưới chân một điểm cũng không chậm.

Đó là ai nha, là Ôn Ma tô hai nha, ai chẳng biết hần là Đan Hoa phong Phong Chủ Nhị Đệ Tử, là Luyện Đan Cuồng Ma, là đen đuôi Ôn Ma, trước đó vài ngày tình cảnh, đến bây giờ còn rõ mồn một trước mắt.

Không riêng gì mình, toàn bộ Đan Hoa phong Đệ Nhị Giai Cấp sở hữu Đan Sư ai không sợ hần, theo đỉnh núi Được Đồng truyền thừa tin tức, hiện tại ngay cả Phong Chủ cùng mục Dương Đô trốn tránh hần đâu, mình vẫn là đi trước một bước đi,

Chỉ hy vọng cô bé này Thân Thể đủ rất rộng rãi, ngăn trở mình, không có đừng tô ma nhìn thấy mình.

"A, hôm nay khí trời thật tốt, ánh nắng tươi sáng, vạn dặm có Vân, xem xét liền trời muốn mưa, cô nương ngày khác trở lại, ta phải nhốt môn thu y phục." Không đợi nữ tử kịp phản ứng, cái kia từ trước đến nay ôn trọng Trần Chí thanh Trần đại sư lập tức tránh vào trong cửa, ba một chút liền đem thạch môn, thậm chí còn có thể nghe được bên trong Bồ cấm đoán âm thanh.

Trần Chí xong biến hóa vẫn còn có chút quá rõ ràng, nhất là đằng sau không đứng đắn, để nữ tử từ trước tiên liền phát giác được hần nhất định nhìn thấy cái gì không nên nhìn, bởi vì cặp mắt của hần đang sợ.

Xoay người lại, thấy cách đó không xa tên kia giờ tay trái, một mặt xấu hổ, sau đó biến sợ hãi, co cẳng bỏ chạy Nam từ, Mục Nhân Nhi hai mắt lập tức cười thành Nguyệt Nha, lấy cuộc đời tốc độ nhanh nhất đuổi theo...

"Chạy, chạy, người tiếp lấy cho bản cô nãi nãi chạy nha, thờ cái gì, cái gì khí nha, tiếp tục nha." Chỉ trong chốc lát, Mục Nhân Nhi nắm thật chặt Tô Lê cổ áo, đem hần đặt tại treo núi trên bậc thềm ngọc, thờ không ra hơi nói, đầy đầu đổ mồ hôi ba ba hương dưới thân Tô Lê trên mặt chỉ trôi.

Tô Lê càng là tứ chi bất lực, như quả không phải tại Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng Nguyên Lực tiêu hao quá nhiều, đã sớm quăng Mục Nhân Nhi, ai có thể nghĩ tới, năng lại nhanh như vậy tiến nhập nội viện, mình càng là chân tiện đi đụng vào.

"Thế nào, làm sao có thể, người là hiểu lầm, kỳ thực ta cùng Trần đại sư đang chơi một cái trò chơi, so với ai khác chạy nhanh, người không nhìn thấy hần chạy ở phía trước ta à, ta là trông thấy hần chạy mới chạy, tuyệt đối không phải, không phải là bởi vì người." Tô Lê thờ hồn hần vội vàng râu ông nọ cắm cằm bà kia giải thích nói.

"Biên, tiếp tục chứng chạc đằng hoàng nói vớ nói vẩn, người ta còn không hiểu rõ, chúng ta cùng một chỗ từ Quảng Ninh phủ xuất phát, đã nói xong cùng đi Bắc Hải, người nửa đường trả lại cho ta chơi mất tích, Mao Cầu đầu, Đại Bảo đầu, không nghĩ tới còn tại Thư Viện đụng phải, như quả không phải xem ở người bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm phân thượng, ta đã sớm tìm người."

Đúng, ta những được thảo kia đâu, Huyết Linh phong , đừng cho ta giả vờ ngây ngốc, người sẽ không muốn độc chiếm mới như thế hao tổn tâm cơ trốn tránh ta đi, hôm nay không giải thích rõ ràng, người chỗ nào cũng không cho đi." Hướng Hàn Hương rút cục thờ ra hơi, đem Tô Lê nắm chắc hơn, sợ hấn như lần trước nhanh như chớp bỏ chạy không còn hình bóng.

Tô Lê một trận chán nản, tuần túy là bị ghim , thấy Tô Lê sắc mặt đỏ bừng, lúc này mới không yên lòng buông ra.

"Đó là ngoài ý muốn, tuyệt đối ngoài ý muốn, người thuốc kia tài bị ta đổi thành Nguyên Thạch , đương nhiên, đã xài hết rồi, Nguyên Thạch tất cả đều giao cho cái kia gọi Cổ Dương , là học phí, bằng không ta sao có thể tiến Thư Viện đâu, Mao Cầu vẫn còn, Đại Bảo ta cũng không biết, người trước buông tay, chạy không được, chuyện tình huống là như thế này, ngày ấy, Mao Cầu không phải trộm uống rượu..."

Tô Lê ho khan hai lần cuống họng, sửa sang suy nghĩ, bắt đầu nói vớ nói vẩn, nữ hài nhất cho dễ nghe cố sự, mấy cái liền để hấn an tĩnh lại.

Cái gì Đại Bảo chạy mất đi, gặp được Cổ Dương thuyết thư viện có nhân mạch hỗ trợ tìm, nhất định phải Phí dịch vụ, mình không cam lòng, cũng đem mình dưng vào...

"Cái này Cổ Dương đạo sư không nghĩ tới sẽ là một người như vậy, đơn giản quá độc ác." Mục Nhân Nhi khí một quyền nện ở trên bậc thềm ngọc, trực tiếp xuất hiện một cái quyền ảnh, dọa đến Tô Lê sợ đánh trên người mình, đành phải tâm lý mặc niệm Cổ Dương thứ lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Quá ưu việt cũng không dễ

Mục Nhân Nhi vẫn không thay đổi, ghét ác như cừu, muốn trở thành người người kính ngưỡng giang hồ Nữ Hiệp, thật tốt, nhớ tới đã từng ba người một thú xông xáo, Tô Lê càng phát cảm giác có lỗi với Đại Bảo , chỉ là không biết, hấn hiện tại ở nơi nào, có mạnh khỏe hay không?

Biết được tài không có, Mục Nhân Nhi cũng không có qua để ý nhiều, trên thực tế, nàng căn bản không quan tâm qua, nàng tức giận là Tô Lê bỏ xuống mình, cái gọi là được thảo, chẳng qua là lý do, thời gian dài như vậy, nàng là thật tưởng niệm Tô Lê, tưởng niệm Đại Bảo Mao Cầu, đoạn thời gian kia vô câu vô thúc, chỉ sợ là nàng vui vẻ nhất , chỉ là bị ép vào Thư Viện, hết thầy lại về tới lúc trước.

Bên ngoài viện thường ngày còn có thể nhận cô cô của mình chiếu cố, vào Nội Viện, nhân sinh địa không chín, hết thầy đều là như vậy lạ lẫm, tất cả mọi người đều tại tu luyện một chút, ngoại trừ Tu Luyện, đúng vậy các loại lục đục với nhau, được tài tranh đoạt, Tu Luyện tranh đoạt, người yêu tranh đoạt...

Đây hết thầy cùng nàng tại Quảng Ninh phủ mong đợi tuyệt không , có đôi khi liền ngay cả chính nàng đều cảm thấy, nàng cùng nơi này không hợp nhau, biết không, khi nhìn đến Tô Lê lần đầu tiên, nàng là thật thấy được thân nhân như vậy vui sướng, một khắc này, nàng muốn khóc.

Giờ phút này nhìn lấy Tô Lê giống nhau lúc trước tiện tiện bộ dáng, không khỏi nín khóc mỉm cười: "Thân thể người không sao? Biết người bị sét đánh, lúc trước nhưng là thật làm ta sợ muốn chết." Mục Nhân Nhi phảng phất đem chuyện vừa rồi chớp mắt quên chấp sau lưng, mà là khẩn trương tại Tô Lê trên thân một trận sờ loạn.

Cảm thụ được Mục Nhân Nhi cái kia phát ra từ nội tâm lo lắng, Tô Lê không biết vì cái gì, cũng là cái mũi chua chua, hít sâu một hơi, đem khóe mắt hồng nhuận phon phốt bức cho trở về.

"Không sao, tốt, đều tốt ." Tô Lê ngồi thẳng Thân Thể, ngữ khí nhỏ rất nhiều.

Mục Nhân Nhi cái này mới phát giác mình tại một nam hài tử trên thân sờ loạn là cỡ nào Thất Đức, nha một tiếng, vội vàng thu tay lại, gương mặt phát hồng, liền tiếp tiểu xảo tại rể cũng là bình thường, nhìn Tô Lê cổ họng khô khốc một hồi chất chất.

"Vậy người..." Hai người đồng thời mở miệng, không khỏi sững sờ.

"Người nói trước đi!" Lại thường đồng bộ.

"Tốt a, ta trước tiên nói." Lại là cùng kêu lên.

"Người liền không thể nhường một chút ta một cái nữ hài tử sao?" Mục Nhân Nhi lập tức phát hỏa.

Tô Lê bất đắc dĩ nhún vai, ra hiệu người nói.

"Hương gia tỷ tỷ kỳ thực người rất tốt, hần cũng tiến vào Nội Viện, ta..."

"Ta đã thấy qua, tuy nhiên nàng không có phát hiện ta, người sẽ không mặt báo đi, hiện tại chỉ có người biết ta còn tại Đan Hoa phong." Tô Lê lập tức khẩn trương lên.

"Đi chết!" Mục Nhân Nhi đang chuẩn bị giải thích Hương Hàn Hương đã tuyên bố cùng Tô Lê lại không ân oán, liền nghe đến Tô Lê nói thầm lấy muốn hay không sát nhân diệt khẩu, lửa giận trong lòng điểm lần nữa bốc cháy lên.

Hai người lại là một trận đùa giỡn, sau cùng tại Tô Lê các loại xin tha âm thanh bên trong mới chậm rãi chậm cời xuống.

"Vị kia Trần đại sư tựa hồ rất sợ người?" Sau một lúc lâu, Mục Nhân Nhi hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Ha-Ha đương nhiên, cũng không nhìn một chút Ta là ai, cái này toàn bộ Đan Hoa phong, ta thế nhưng là hai người phía dưới, trên vạn người tồn tại, ta Tô Lê đánh ngáp một cái, người khác đều muốn run ba run, uy, cái kia Dược Đồng..."

Tô Lê nhất chỉ vừa mới trùng hợp đi ngang qua, cũng gửi thuốc Dược Đồng, còn không có phân phó mang chút nước trà, thuốc kia đồng xem xét Tô Lê, lập tức sắc mặt hoàn toàn không có, lộn nhào không vào rừng bên trong liền không thấy bóng dáng, nhìn Mục Nhân Nhi sững sờ một chút.

"Khụ khụ, thế nào, ta Tô Lê từ không nói láo, ai, đầu năm nay, thân phận quá cao cũng không dễ, tuyệt không Thân Dân." Tô Lê một trận than thở, tâm lý lại trong bụng nở hoa, thế nào, ta Tô Lê đi đâu lộn đâu, đầu năm nay, người sợ nhất đúng vậy nổi danh, chỉ khi nào quá mức ưu việt, vậy cũng không có cách nào.

"Người, người làm sao làm được?" Mục Nhân Nhi nuốt nước miếng một cái, không thể tin hỏi, nhìn lấy Mục Nhân Nhi hai tròng mắt sáng ngời kia gấp nhìn mình chăm chăm, nghe cái kia thẩm người mùi thơm cơ thể, lập tức có chút tâm viên ý mã.

Nam hài nha, đều ưa thích tại nữ tử trước mặt biểu hiện mình cường đại, xuất sắc, cái này thuần túy là một cỗ Hùng Tinh bản năng.

"Không có cách, đơn giản là ta quá ưu việt,

Ngay cả lão thiên gia cũng nhìn không được, cái kia Đan Trạch, cũng chính là Đan Hoa phong Phong Chủ, cứu chữa ta về sau, mới phát hiện ta là vạn người không được một Luyện Đan thiên tài, nhất định phải thu làm làm đồ đệ, ta làm sao chịu nhẹ như vậy dễ đi vào khuôn khổ, chối từ chối từ từ chối nữa, mắt thấy cái kia Đan Trạch khóc như mưa, kếm chút liền phải cho ta quỳ xuống, xem ở hần một cái lão nhân gia Phong phân thượng, ta mới cố mà làm khi đồ đệ của hần, ai, đều là bị cưỡng bách, chỉ trách ta quá thiện lương..."

Câu nói kế tiếp Mục Nhân Nhi đã nghe không nổi nữa, hiện tại nàng chỉ muốn đem hai nắm đấm hung hăng đánh vào Tô Lê trên mặt, nhìn nhìn mặt hần da đến cùng dày bao nhiêu.

"Người không phải muốn Luyện Chế Tam Văn Thanh Linh Đan sao? Giao cho ta, cam đoan cho người luyện ra, phí dụng đương nhiên tiện nghi, giảm giá, 800 điểm cống hiến, đủ Nhân Đạo đi." Tô Lê hướng Mục Nhân Nhi nói.

Người? Đúng thế, quan Tô Lê có thể hay không luyện, tối thiểu nhất hần là Đan Hoa phong Nhị Đương Gia, cái nào sẽ không luyện, trên thực tế, từ biểu hiện của mọi người, nàng đã tin tưởng Tô Lê, mặc dù có chút khoa trương, nhưng kết quả là xác định.

, Tô Lê thân phận rất cao, bằng không, sẽ không để cho lừng lẫy nổi danh Trần Đan sư dọa đến trực tiếp đóng cửa từ chối tiếp khách, mình như thế một người xa lạ vào Đan Hoa phong, cơ hồ đều muốn đến đình tăng, cũng không ai ngăn cản nàng, liền tiếp thuốc kia đồng thấy Tô Lê cũng là mau chóng rời đi, một cái cơ hội như vậy, mình không nắm chắc cũng quá thua lỗ.

Nhưng vừa nghe đến Tô Lê vậy mà hướng mình muốn điểm cống hiến, lập tức hai nắm đấm bóp cạc cạc rung động.

"Ta những linh thảo kia..."

"Tốt, xem ở ngày xưa về mặt tình cảm, 600 điểm cống hiến, không thể lại thấp, ta cũng cần ăn cơm."

Dát! Dát!

"Thời gian dài vận động quả đấm đối Thân Thể không tốt, 400 điểm cống hiến, cái này đã ta là ranh giới cuối cùng."

"Hàn Hương tỷ tỷ đều đã đến Nội Viện thời gian dài như vậy..."

"Miễn phí, miễn phí, cái này thuần túy là xem ở chúng ta cùng sinh tử phân thượng, bình thường người liền không có cái này phúc lợi, ba ngày sau, người lại tới tìm ta." Tô Lê tiếp nhận Mục Nhân Nhi Túi Trữ Vật, lấy ra dược thảo, một mặt nghiêm nghị liền hướng đình núi phóng đi.

"Đến cửa chính miện, tốt xấu mời ta uống một ngụm trà nha!"

Nhìn lấy Tô Lê hốt hoảng chạy trốn chật vật thân ảnh, Mục Nhân Nhi rống to, hô xong sau, trên mặt lại là phun lên một vòng nụ cười.

"Không có việc gì liền tốt..."

Tô Lê trở lại Trụ Sở, tại một phen chính đốn về sau, ngơ ngác nhìn trước mắt cự đại Hồng Lô, không khỏi trầm ngâm.

Hắn hiện tại cũng cũng hiểu rõ, Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng là một cái như thế nào địa phương, cái kia thuần túy là đối với không có đi qua huyết tinh, không có kinh nghiệm thực chiến Thư Viện Học Sinh một trận Thực Địa Huấn Luyện Trảng, như quả không phải có Nguyên Khí khó khôi phục cái này gông cùm xiềng xích, các học viên hẳn là sẽ kiên trì càng lâu, kinh nghiệm cũng sẽ xâm nhập tứ chi từng tắc một.

Đương nhiên, đối với nguyên khí giam cầm, Thư Viện cũng có lo nghĩ của mình, nó có thể đúc luyện Học Sinh kiên quyết cùng lực bền bỉ, nhất là tại truyền tống ra ngoài về sau, Hắc Tháp tầng thứ nhất hiệu quả vô cùng tốt.

Nhưng cho dễ để Học Sinh sinh lòng không cam lòng, cảm giác không có thỏa thích bay hơi thực lực của mình, đành phải thiên tâm vạn khổ chuẩn bị kỹ càng điểm công hiến, chờ đợi trận tiếp theo thí luyện, đối với điểm công hiến chuẩn bị, lại là đủ loại, nhưng ích lợi vẫn là Thư Viện, cái này toàn bộ đúng vậy lấy Thư Viện làm trung tâm một cái vòng lặp vô hạn.

Về phần tại sao nhất định phải tranh đoạt bài danh, một phương diện giống như có người tuổi trẻ tranh cường hạo thắng nhân tố, lớn nhất thì là bài danh càng đến gần trước, đám đạo sư như quả hải lòng, sẽ đích thân dạy bảo, thậm chí thu làm đệ tử, tựa như thời khắc này Tô Lê, đương nhiên, giết Sa Yêu càng nhiều, lấy được khen thưởng cũng là một vòng.

Trần Chí xong lời nói để Tô Lê thời khắc này một cái ý niệm trong đầu càng ngày càng rõ ràng, nếu như nói Mục Nhân Nhi nuốt Tam Văn Thanh Linh Đan xem như một trận nhỏ gian lận, tại sao mình không thể gian lận đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Vạn sự sẵn sàng

Mọi người đều biết, Đệ Tứ Tầng cùng phía dưới mỗi một tầng, đối với Thí Luyện Giả Nguyên Lực, Túi Trữ Vật mở ra đều làm khổng chế, coi như sớm đem đan được giấu ở trên người, cũng sẽ ở tiền vào sát na bị quét hình đến, từ đó nhận nghiêm khắc trừng phạt.

Đương nhiên, sớm nuốt áp chế đương nhiên không tính, nhưng lại có bao nhiêu người có thể trở ra khí 1000 điểm công hiến đem đổi lấy một viên thuốc, mà lại các loại được thảo còn cần phải chuẩn bị từ sớm tốt, đây cũng là một phen chi tiêu.

Thậm chí có người khinh thường tại làm như vậy, nhưng làm khơi dậy Hung Tính, đối mặt vô số Sa Yêu, nguyên lực trong cơ thể lại theo không kịp, như thế nào một phen tức giận, hận không thể tại sao mình không sớm chuẩn bị một số, tựa như lúc trước mình.

Mới vừa gia nhập Thư Viện, vì điểm công hiến, tại Nam Sơn cốc theo lý Lam Nguyệt cô, bảy tám ngày kiếm hai ba cái điểm công hiến, rất nhiều Học Sinh toàn mấy tháng cũng không miễn có thể mua nổi một viên thuốc, có thể thấy được nó khó dễ trình độ.

Nếu như mình có thể đường hoàng tiến vào Đệ Tứ Tầng cầm đoán bên trong, hướng những cái kia Nguyên Khí khô kiệt, bắt lực tái chiến lại không có cam lòng Thí Luyện Giả mua bán đan dược...

Tô Lê vừa nghĩ tới trong đó bạo lợi, hai mắt sáng lên, hô hấp dồn dập, cái này, cái này thật là là một vốn bốn lời chuyện tốt, không chỉ có thể kiếm lấy Đại Ngạch điểm công hiến, còn có thể đúc luyện mình Luyện Đan lực, mấu chốt là có một nhóm lớn Thực Nghiệm Giả, Đan Hoa phong những người kia đã sớm đối với mình xu chi nhược vụ, cũng không thể lão là mình thí nghiệm mới đan đi.

Nói làm liền làm, Tô Lê khởi động Hóa Lò, tìm tới Tam Văn Thanh Linh Đan dược phương, Nghiên Cứu một phen về sau, liền bắt đầu chuẩn bị Luyện Chế, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là mình có thể đem đan dược luyện ra.

Vẫn bận sống đến sáng ngày thứ hai, thất bại nhiều lần, may Mục Nhân Nhi đem vài cọng chủ dược chuẩn bị ba phần, còn lại mình nơi này vẫn còn có.

Theo nắp lò nhắc lên, một vòng mùi thơm ngát từ trong lò truyền đến, Nguyên Khí thôi động ở giữa, ba khóa lớn chừng trái nhãn U Lam đan dược từ trong lò chậm rãi bay ra, rơi vào Tô Lê lòng bàn tay.

Nhìn lấy bên trên tam đạo quý dị đường vân, cảm thụ được tích chứa trong đó Nell không phát Nguyên Lực, Tô Lê rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhan sắc bộ dáng không có một cái nào khác biệt.

Đi ra ngoài động, xác định tìm không thấy một cái Dược Đồng về sau, Tô Lê mới mặt mũi tràn đầy thất lạc tiến đến, nhìn cùng với chính mình luyện chế ra tới Dược Hoàn, nghĩ đến ngày sau Đại Kế, cắn răng một cái, đem bên trong một khóa nuốt vào trong bụng, tranh thủ thời gian khoanh chân ngồi tĩnh tọa,

đi cảm thụ trong đó hiệu quả.

Sau một lúc lâu, Tô Lê hai mắt sáng ngời, đắc ý cười ha ha, bởi vì Luyện Đan nguyên khí hao tổn, tại phục dụng Thanh Linh Đan về sau, vậy mà khôi phục Tứ Thành Nguyên Khí, dựa theo Đan Phương, cái này Tam Văn Thanh Linh Đan nhiều nhất chỉ có thể khôi phục hai thành, mình không hổ là Luyện Dược thiên tài, sinh sinh đề bạt gấp hai, như vậy giá cả đến lúc đó nhất định phải gấp bội.

Vạn sự đã sẵn sàng, như vậy thì chỉ thiếu cái kia cổ đồng phong.

Tô Lê nghĩ nghĩ, liền hướng đại sư huynh nơi ở thận trọng chạy tới.

"Người tới làm gì?" Mục Dương một bộ tức giận bộ dáng, nói thật, hắn cũng có chút rụt rè mình người tiểu sư đệ này, vài ngày trước đem mình hồ thành như thế, đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi.

Tô Lê đành phải ngưng cười làm lạnh lấy, chờ đợi lấy sư huynh như mưa to trả thù, nhưng cắn răng hít mất đợi nửa ngày, đã thấy mục dương thờ dãi một hơi, hỏi ra một câu nói như vậy.

Tô Lê sinh lòng cảm động, mình sư huynh đến cùng vẫn là hướng cùng với chính mình.

"Đại sư huynh!" Tô Lê vội vàng chạy tiến lên, cho mục dương gõ lấy tê đại bả vai, một bộ chó săn đáng vẻ.

"Cái kia, đại sư huynh, có phương pháp gì không có thể tại Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng bên trong gặp phải những người thí luyện khác, nhưng mình lại sẽ không bị tác động đến công kích?" Tô Lê vẫn là hỏi vẫn muốn biết đến đáp án, tâm thần bất định chờ nghe tiếp.

"Có a, Hắc Tháp bên trong Sa Yêu ngưng tụ, kỳ thực đều là Thư Viện Cấm Chế ngưng tụ ra, nơi đó mỗi ngày đều có Thư Viện đạo sư đang đi tuần, dù sao cảm đoán tiêu hao là cần Nguyên Thạch bổ sung, nhiệm vụ của bọn hắn đứng vậy kịp thời bổ sung tiêu hao quá nhiều Nguyên Thạch, phòng ngừa lỗ thủng xuất hiện.

Có đôi khi, Thí Luyện Giả Nguyên Lực khô kiệt, làm thế nào cũng Dịch Chuyển không đi ra, đây chính là sẽ muốn mệnh, thậm chí vài chỗ, xuất hiện Sa Yêu thực lực quá mức cao, còn có sẽ để cho mỗi cái Thí Luyện Giả xuất hiện tại cùng một khu vực,

Hiệp lực Sát Yêu, Thạch Bi làm ra sai lầm bình phán các loại những này lỗ thủng cũng phải cần mỗi ngày đi tuần tra." Mục Dương uống một hộp nước trà, đối với Tô Lê xoa bóp Công Phu vẫn là thật hài lòng.

"Cái kia, vậy những thứ này tuần tra..." Tô Lê phảng phất nghĩ tới điều gì, lồng ngực kịch liệt phập phồng, vội vàng truy vấn.

Mục Dương hồ nghi nhìn thoáng qua Tô Lê: "Đương nhiên là Nhiệm Vụ Đường, nơi đó không riêng gì các học viên tiếp nhận nhiệm vụ địa phương, đám đạo sư cũng phải kiểm lấy điểm công hiến sinh hoạt nha, một ít gì đó cũng phải dựa vào chính mình đi đổi lấy, tí như ta dưới núi Đan Sư, mỗi ngày ngoại trừ giảng bài, còn muốn tiếp một số việc tư..."

"Xác nhận những nhiệm vụ kia điều kiện là cái gì?" Tô Lê trực tiếp cắt ngang mục dương lái nhai.

Mục Dương có chút bất mãn, nhưng vẫn là lựa chọn khoan dung người tiểu sư đệ này: "Chỉ cần người là đạo sư là được."

"Kiến tập đây này?" Tô Lê cảm giác thanh âm của mình đang phát run.

"Hắn là, có thể đi, cái kia cũng coi là kiến tập đạo sư một loại thí luyện ném thử, dù sao..."

Thời khắc này Tô Lê sớm đã kích động muốn đối nguyệt tru lên, vạn sự sẵn sàng, thật là là vạn sự sẵn sàng.

Thấy nhà mình sư đệ giờ phút này gần như điên cuồng bộ dáng, một trương cơ hồ cười rút mặt, để mục dương đột nhiên cảm giác có một loại không tốt sự tình muốn phát sinh.

"A, sư huynh, đây là cái gì, thật xinh đẹp!" Tô Lê chỉ chớp mắt, trông thấy Thạch Bích bên trong khám nam một gốc Linh Dược hỏi.

"Đây là Địa Hoàng tinh, một loại cực kỳ trân quý Linh Dược, là ta nhiều năm trước ngẫu nhiên từ sư phụ nơi đó lấy được." Mục Dương kiên nhẫn giải thích nói.

"Vậy cái này đâu?"

"Vật này nhìn toàn thân huyết hồng, nhưng thật ra là cực kỳ hiếm thấy một loại Bỏ Huyết Thánh Vật, tên Huyết Mãng Chi, là tam giai Huyết Linh mãnh nghĩ lại chi địa tài có thể mọc ra."

"Sư huynh người trần mắt thịt thật là phong phú!" Tô Lê từ đáy lòng hâm mộ, để mục dương âm thầm đắc ý.

"Cái này đan bình bên trong chứa là cái gì, giữa ban ngày vậy mà tại phát sáng?" Tô Lê nhất chỉ trên bàn thịnh phóng lít nha lít nhít dược phẩm hiệu kỳ hỏi.

"Ha-Ha, đây là ta trước đó không lâu luyện chế Phục Linh Đan, từ đó còn đề luyện ra Đan Lộ nữa nha, chỉ là quá ít," mục dương gương mặt tiếu nữu,

Tô Lê nghe được thần sắc chấn động.

Có thể tại Luyện Đan bên trong đề luyện ra Đan Lộ, tại Đan Đạo một đường bên trên, có thể tính thật Đăng Đường Nhập Thất, theo Tô Lê biết, liền Liên Sơn hạ những cái kia Đan Sư, cho đến tận này, cũng còn không có ngưng luyện ra Đan Lộ đâu, đủ để thấy, mình vị sư huynh này Luyện Đan thiên phú vượt qua mình nhiều lắm.

Tô Lê không biết vì cái gì, hôm nay liền phảng phất một cái hiểu học hải tử, từng cái ân cần thăm hỏi mục dương trong động phủ đồ vật, về phần mục dương đương nhiên rất cao hứng, giống đứa bé giống như, cho mình tiểu sư đệ huyền diệu giới thiệu, mãi cho đến buổi chiều, Tô Lê mới hải lòng rời đi.

Đưa tiễn Tô Lê, mục dương trở lại trong động, nhìn cùng với chính mình trân tàng phẩm, cảm giác rất là hải lòng, liền phảng phất từng cái bảo tàng giống như, thế nhưng là, trên tường Địa Hoàng tinh cùng Huyết Mạng Chi đi đâu, xong, ta Phục Linh Đan, còn có cái khác mấy bình đan dược đều không thấy.

Không cần nghĩ, mục dương hai mắt đỏ bừng chạy ra ngoài động, Thần Thức ngoại phóng, chỉ là mấy hơi thở Công Phu, Tô Lê liền Tiêu Thất vô ảnh vô tung, hẳn làm sao cũng không coi chừng, Tô Lê là lúc nào mượn gió bẻ măng lấy đi mình đồ vật.

"Tô hai, có bản lĩnh ngươi cũng đừng để cho ta lần sau nhìn thấy ngươi!"

Tô Lê sờ lấy trong ngực đồ vật, cực kỳ hải lòng, tìm đúng lộ tuyến, liền hướng Nhiệm Vụ Đường phương hướng bay đi..

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đông Phong đến rồi!

Nhiệm Vụ Đường sở tại địa vị Cửu Phong một trong bình minh phong, Tô Lê trực tiếp cảm ra bản thân kiến tập đạo sư Thân Phận Lệnh Bài, tại mọi người ánh mắt kính sợ dưới, nghênh ngang đi vào.

Nhiệm Vụ Đường hôm nay trực ban vì Lữ Hải xuyên, một tên Ngưng Huyết Hóa Nguyên bảy đầu Linh Mạch Tu Giả, hiện tại mỗi người đều đang bận rộn, chỉ có mình trộm đến một điểm nhân, chuẩn bị kỹ càng tốt híp mắt một hồi, lại vào lúc này, có người thông báo, Đan Hoa phong người tới, hơi có chút tức giận, vừa có chút cảm giác, đành phải cố giả bộ nét mặt tươi cười nghênh đón khách đến thăm.

"Không biết các hạ là..." Lữ Hải xuyên có chút choáng váng, cảm thấy người này cực kỳ lạ, tuổi tác căn bản chính là Thư Viện Học Sinh nha, những người này là thế nào làm việc, một một học sinh nói muốn gặp ta cứ như vậy cho bỏ vào đến, xem ra chính mình đối với bọn hắn bảo đảm quả thật có chút lỏng lẻo.

Thấy đang trực chấp sự trong nháy mắt thay đổi mặt, Tô Lê ngay cả vội vàng lấy ra thẻ căn cước của mình mình: "A! Nguyên lai là Tô lão đệ, kính đã lâu kính đã lâu." Lữ Hải xuyên lần nữa biến thành vẻ mặt vui cười, cũng làm cho Tô Lê có chút ngượng ngùng.

"Nghĩ không ra lão đệ đúng vậy Đan Hoa phong Phong Chủ thu Tân Đệ Tử, hiện tại càng là lấy được gặp này đạo sư tư cách, thật là anh hùng xuất thiếu niên, chắc hẳn lão đệ Đan Đạo một đường đã vượt xa dưới núi những cái kia Đan Sư đi." Lữ Hải xuyên vội vàng mời Tô Lê muốn ngồi, cũng vì chi pha dâng trà.

Đan Hoa phong, đây chính là chỗ tốt, xưng là công việc béo bở cũng không đủ, nơi đó Đan Sư, tùy tiện vừa ra tay, đúng vậy hàng trăm hàng ngàn điểm cống hiến, không giống nhóm người mình, chỉ có chậm rãi tích lũy, chính mình nơi này là nhận nhiệm vụ, bọn hắn nơi nào là bị người cao hứng bưng bưng đưa điểm cống hiến địa phương, hai địa phương chênh lệch rõ ràng.

Bây giờ, thiếu niên ở trước mắt lại chính là Đan Hoa phong Phong Chủ đệ tử tử, nghe nói Đan Trạch đại sư thu đệ tử nhưng nghiêm khắc, có thể vào được pháp nhãn của hắn, có thể thấy được thiếu niên này tất có mình chỗ hơn người, huống hồ hắn còn là một vị đạo sư, về tình về lý, đều dung không được mình nửa điểm qua loa, xử lý tốt song phương quan hệ, không thể nói trước ngày sau, mình còn muốn có địa phương phiền phức hắn.

"Lữ chấp sự khách khí, muốn so những đại sư kia, ta còn kém xa lắm đây." Tô Lê vội vàng khoát tay giải thích.

"Không ngại sự tình, không ngại sự tình, Tô lão đệ ngươi còn trẻ, ngày sau siêu vượt bọn họ chỉ là vấn đề thời gian, không biết lão đệ hôm nay đến đây là..." Lữ Hải xuyên chần chờ nhìn về phía Tô Lê.

"Cái kia, thật là có là có chút việc muốn phiền phức Lữ chấp sự." Tô Lê có chút xấu hổ nói, một đôi mắt thì là nháy nháy nhìn lấy Lữ Hải xuyên.

"Ha-Ha, gọi ta Lữ lão ca liền tốt, nói thật, lão ca sợ đúng vậy ngươi không phiền phức ta, lão đệ sự tình chính là ta sự tình, cứ nói đừng ngại, gì nói phiền phức hai chữ." Lữ Hải xuyên lộ ra cực kỳ hào sảng, trong nháy mắt liền chiếm được Tô Lê hảo cảm.

"Kỳ thực chuyện là như thế này." Tô Lê không để lại dấu vết từ trong tay áo lấy ra một gốc tản ra Hoàng Kim quang trạch râu sâm, Lữ Hải xuyên con mắt thoáng nhìn, lập tức hồ hấp dồn dập, tay run run kém chút bên trên đoạt.

"Cái kia, Lữ lão ca cũng biết ta, trở thành kiến tập đạo sư còn không lâu, rất nhiều thứ cũng đều không hiểu, cũng không có cơ hội tham dự, cái này ngày trong lúc rảnh rỗi, nghe nói Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng cần đảm đạo sư thường ngày tuần tra, cho nên ta nghĩ..." Tô Lê lần nữa đem Địa Hoàng tinh một nửa thân thể lộ ra, nhìn Lữ Hải xuyên run lập cập.

"Lão, lão đệ, vận khí của ngươi quá tốt rồi, chúng ta cái này vừa có một vị đạo sư bởi vì cần bế quan đột phá, cho nên tuần tra nhân thủ có trống chỗ, ngươi đến lúc này nha, quả thực là giải lão ca ta khẩn cấp nha, ngươi để lão ca như thế nào cảm tạ ngươi nha." Lữ Hải xuyên một nắm chặt Tô Lê tay, một mặt sốt ruột kích động.

Tô Lê cũng là con mắt tỏa sáng: "Lão ca thật sự có trống chỗ à, ngươi biết đến, ta cần một cái thực tập cơ hội, đa tạ lão ca thành toàn."

"Đâu có đâu có, là lão ca hẳn là cảm tạ ngươi."

"Không, là ta cảm tạ ngươi."

Hai người lẫn nhau nắm tay, đều là một bộ kích động dị thường bộ dáng, sau cùng đều là hài lòng buông tay ra.

"Đây là Linh La bàn, đánh vào thần trí của ngươi, Đệ Tứ Tầng Cấm Chế liền sẽ tự hành phân biệt, sẽ không để cho ngươi trở thành Thí Luyện Giả, đồng thời Linh La bàn sẽ xuất hiện đánh dấu, thi đánh dấu Thí Luyện Giả, màu vàng thì làm Sa Yêu số lượng.

"

Gặp qua Lữ Hải xuyên đưa tới một cái Lục Giác La Bàn, Tô Lê mừng rỡ lật xem, sau đó đem Thần Thức đánh vào, trong nháy mắt mưa rợp cảm giác được cùng nó có một tia cảm ứng.

Hai người cười ha ha lấy, lại là một phen xưng huynh gọi đệ, sau cùng ngẫm hiểu lẫn nhau cười ha ha rồi đi Nhiệm Vụ Đường.

Tô Lê không dám ở trì hoãn, mà là đi thẳng tới Đan Hoa phong Đệ Nhị Giai Cấp, hao tốn gần 30 ngàn điểm cống hiến đổi lấy chế tác Tam Văn Thanh Linh Đan chủ dược, Đan Hoa phong Dược Điện là toàn bộ Nội Viện, không phải nhà mình, muốn đổi lấy một số phẩm cấp cao Linh Dược, còn cần điểm cống hiến đi giao phó, một mặt thịt đau từ đó tiếp nhận dược thảo, Tô Lê lại ngựa không ngừng vó chạy tới đỉnh núi.

Thị phi thắng bại, ở đây nhất cử!

Có cho Mục Nhân Nhi luyện chế kinh nghiệm, Tô Lê khinh xa chín mở ra Dược Lô, liền bắt đầu số lớn Luyện Chế.

Sư phụ nói rất đúng, có đôi khi Luyện Dược cũng là một loại tu hành, theo một lò lò Phẩm Giai không tệ Thanh Linh Đan ra lò, Tô Lê càng phát ra cảm giác mình đối với Linh Mạch chương không càng thêm thuận buồm xuôi gió, thậm chí đem đầu thứ hai Linh Mạch đã Hóa Nguyên nhiều lắm là năm thành, cái này loại niềm vui ngoài ý muốn vẫn là để Tô Lê cực kỳ hài lòng, nhất là trước mắt trưng bày hơn bảy mươi cái Dương Chi Ngọc bình, xuyên thấu qua ánh nắng chiếu xạ, có thể mơ hồ nhìn thấy hai bên trong đều có một cái Long Nhân đan dược.

"Ít, Thiếu Chủ Nhân, sườn núi có một vị họ Mục học viên muốn gặp ngươi, nói là đã hẹn." Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên bocs lên Từ Vong uy hiếp Dược Đồng hồi bẩm âm thanh, Tô Lê vung tay lên, liền đem sở hữu bình thuốc tất cả đều thu, sau đó phui phui bụi bặm trên người, liền hướng sườn núi tiến đến.

"Lại có ba cái, ngươi luyện chế?" Gặp qua Tô Lê đưa tới ba viên thuốc, Mục Nhân Nhi một tràng thốt lên, nàng không nghĩ tới Tô Lê vèn vèn ba ngày, vậy mà thật đem đan dược luyện chế ra tới, nhìn nó bộ dáng, cũng không giống là làm bộ, thu thập xong đan dược, liền một mặt hồ nghi nhìn về phía Tô Lê.

"Ai ai ai, ngươi đây là cái gì biểu lộ, đương nhiên là ta luyện, người khác ta có thể yên tâm à, ngươi Tô ca ca bản sự ngươi mới biết bao nhiêu." Tô Lê gương mặt đắc ý.

"Đem ngươi Ngọc Giản lấy ra." Tô Lê vươn tay.

"Làm gì?" Mục Nhân Nhi nghi ngờ đem Ngọc Giản lấy ra, Tô Lê đem hai cái ngọc giản đụng vào nhau, tay vạch một cái, liền đưa cho Mục Nhân Nhi.

"Đi thôi, ta cũng muốn đi Hắc Tháp một chuyến, chỗ chức trách nha." Tô Lê cười ha ha lấy, đã không nhìn được muốn trước tiên tiến vào tầng thứ tư.

Mục Nhân Nhi thì là một mặt dờ dẩn nhìn lấy Ngọc Giản bên trên đột nhiên thêm ra tới hai vụn điểm cống hiến, thật lâu không thể động.

"Ngươi, ngươi..."

"Tiết kiệm một chút hoa đi, đây chính là ta dùng mệnh đổi lấy, khỏi phải cảm kích, quyền đương đối ngươi Huyết Linh phong những linh dược kia đền bù tổn thất."

Nhìn về phía trước đi cực kỳ tiêu sái bóng lưng, Mục Nhân Nhi cái mũi chua chua, nước mắt càng là bất tranh khí chảy xuống.

Cái này điểm công hiến liền phảng phát thông thường chi tiêu, không có nó, cơ hồ nửa bước khó đi, vì kiếm lấy đầy đủ điểm công hiến dùng làm tu hành, nàng chịu khổ chỉ có tự mình biết nói, mà bây giờ...

Mục Nhân Nhi nhẹ cắn môi, hai gò má đột nhiên đỏ lên, sau đó nhanh chóng chạy tới..

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Phát phát

Hắc Tháp bên ngoài!

"Vậy ta đi trước." Mục Nhân Nhi chần chờ nhìn lấy Tô Lê.

"Đi thôi đi thôi!" Tô Lê nhìn qua người đông nghìn nghịt, hận không thể mọc ra bốn cái mắt đi quét hình chúng nhân, sợ gặp phải người quen, nhất là nhận biết Hường Hàn Hương người quen,

"Ta đi thật." Mục Nhân Nhi còn ở bên cạnh, Tô Lê bất đắc dĩ đem ánh mắt nhìn về phía nàng, lấy tay sờ soạng một chút cái trán.

"Vừa rồi còn rất tốt, làm sao chớp mắt liền bị bệnh."

"Đi chết!" Mục Nhân Nhi miệng phình lên, hắt lên thân liền hướng Hắc Tháp đi đến.

"Không hiểu thấu!" Tô Lê lần nữa đứng tại nơi hẻo lánh nhìn lấy chen chúc đám người, xác định không có Hường Hàn Hương chó săn, liền đem sớm đã chuẩn bị xong mũ rộng vành đội ở trên đầu, lại nhìn một chút mình Đạo sĩ bào, xuất ra Phát Trần, như một làn khói chui vào Hắc Tháp, Trục Tiến Đệ Tứ Tầng.

Vào tháp, Tô Lê lần này rõ ràng cảm nhận được có tầng một đồ vật từ trên người mình quét hình mà qua, sau đó liền xuất hiện ở cái kia quen thuộc trong sa mạc, chờ đợi một lát, thật không có gì Sa Yêu xuất hiện công kích mình, không khỏi bắt đầu vui vẻ.

Xuất ra Linh La bàn, bên trên trực tiếp xuất hiện năm cái điểm đỏ cùng đông đảo điểm vàng, xem ra những này là cách mình gần nhất Thí Luyện Giả, Tô Lê tìm đúng một cái điểm đỏ đối ứng mười lăm cái điểm vàng, chắc hẳn vị này nhất định cần có nhất giờ phút này trợ giúp của mình, liền gấp rút tiến đến.

Trên đường, Tô Lê lại phảng phát xuyên thấu tầng một màn sáng, mới phát hiện xa xa tiếng đánh nhau, trách không được Thí Luyện Giả luôn luôn không đụng tới, nguyên lai đều phảng phát tại khác biệt Vị Diện, lẫn nhau cách ly lấy, bất quá đối với mình có thể tùy ý xuyên thấu mỗi cái Thí Luyện Giả địa phương, Tô Lê vẫn là rất kích động.

"Vì cái gì, ta mộ vũ điểm này so với người kém, Tu Luyện đến nay, đây là ta lần thứ ba tiến vào Hắc Tháp, thế nhưng là cho tới bây giờ chưa từng vào trước 1000, mỗi lần đều bại ở chỗ này, ta không cam lòng, không cam lòng nha, ta đã đem đầu thứ hai Linh Mạch Hóa Nguyên chín thành nhiều, vì cái gì còn giết không được Chúng nó, lại cho ta một điểm Nguyên Khí, ta nhất định có thể đi vào trước 1000, để những cái kia trò cười ta người cũng không dám lại xem nhẹ ta, thế nhưng là bây giờ, ta vẫn bại, bại..."

Mặt mũi tràn đầy tái nhợt mộ vũ xui xẻo ngồi trên mặt cát, nhìn lấy còn lại phía dưới ba đầu Sa Yêu hướng mình đánh tới chớp nhoáng, sinh lòng tuyệt vọng, im ắng chờ đợi Dịch Chuyển đến.

"Vô Lượng Thiên Tôn, thiếu niên, ta nhìn ngươi cốt cách kinh kỳ, hẳn là Luyện Võ Kỳ Tài, tương lai giữ gìn vũ trụ chính nghĩa cùng hòa bình trách nhiệm nói không chừng liền ở trên thân thể ngươi, làm sao lại trắng như vậy trắng tử bỏ, tới tới tới, ta cái này có một bình có thể trong nháy mắt khôi phục Tứ Thành nguyên khí Tam Văn Thanh Linh Đan, xem ở chúng ta hữu duyên, chỉ bán ngươi 1000 điểm công hiến, mua hai khóa lời nói cho ngươi đánh 99%, duy nhất một lần mua sắm năm viên trở lên lời nói còn tặng cùng ngươi một khóa, thân, còn chờ cái gì, tận dụng thời cơ, thời không đến lại ờ!"

Đúng lúc này, một thanh âm khàn khàn đột nhiên từ thân bên cạnh vang lên, mộ vũ giật mình quay đầu, lại nhìn thấy cách đó không xa Sa Khâu bên trên, một cái đầy người Lam Bào, mang theo mũ rộng vành, cầm Phát Trần người thần bí Tĩnh Tĩnh mà đứng, một cái tay cầm một khóa Long Nhãn kích cỡ tương đương đan dược, tại sa mạc dưới ánh mặt trời, tản ra ánh sáng lóa mắt huy.

"Ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này, ta, không nên..." Mộ vũ cảm giác tình cảnh vừa nảy trực tiếp điên đảo mình đối với nơi này thí luyện nhân sinh quan,

tại sao có thể có người cùng mình đồng thời xuất hiện ở đây, mà lại không có thí luyện, phản giống như là một cái Lái Buôn.

"Thế nào, nhìn xem trước mặt ba đầu Sa Yêu, người vốn nên nhất cử đánh chết, như quả giết nó, tiền đồ của người, hảo hữu của người, vận mệnh của người đều sẽ vì thế cải biến, 1000 điểm công hiến, không mua được ăn thiết thòi cũng mua không đến mắc lừa, bỏ lỡ ta nhà này liền không có ." Tô Lê dự hoặc âm thanh lần nữa tiếng vọng

"Nhưng, nhưng ta chỉ có 30 điểm công hiến, có thể tiện nghi một chút sao?" Mộ vũ sót ruột mở miệng hỏi nói.

"A đi đã phạt, Bản Đạo lạc đường, cái này sa mạc cũng quá lớn." Tô Lê không nói hai lời, trực tiếp rời đi.

"Quý nghèo, làm hại lão tử lãng phí nửa ngày miệng lưỡi!"

"Chờ một chút nha, lại rẻ hơn một chút nha!" Mộ vũ lời còn chưa nói hết, Sa Yêu đã đánh tới, Quang Hoa lóe lên, như vậy cường ép truyền tống ra ngoài.

Tô Lê có chút buồn bực chi cực,

Khai trương bắt lợi nha, mình bỏ ra nhiều như vậy điểm công hiến, sẽ không cứ như vậy nện ở trong tay chính mình đi, nếu thật là dạng này, hấn còn không bằng lập tức nuốt độc được tự vận được rồi.

Nhìn một chút Linh La bàn, Tô Lê âm thầm cầu nguyện tranh thủ thời gian gấp cái trước khách hàng lớn, trời xanh có lẽ là thật sự có linh, nghe được Tô Lê thành tín cầu nguyện, khi Tô Lê lại một lần nữa khóa chặt mình 'Con mỗi lúc, vậy mà thật gặp một cái Đại Tài Chủ.

"Người, người nói là sự thật, thật có thể thời gian ngắn khôi phục Tứ Thành Nguyên Lực?" Người này tên Tác Dương cổ, là tác Dương gia tộc một vị một thành viên, đương nhiên, thân phận là so ra kém Tác Dương Minh, nhưng tốt xấu treo Tác Dương nhà danh xưng, cho nên, tư nguyên phương diện vẫn là không khiêm khuyết .

"Đương nhiên, bản nói sao có thể gạt người chứ, lừa người đối ta mà nói có chỗ tốt gì, liền hỏi người có mua hay không, không mua ta còn vội vàng đầu, " Tô Lê một bộ không nhịn được ngữ khí, Tác Dương cổ do dự về sau, liền đem mình Ngọc Giản ném qua.

Tô Lê trực tiếp vẽ 1000 điểm công hiến, đem một cái Tam Văn Thanh Linh Đan ném cho hấn, Tác Dương Cổ Vô pháp dò xét tra tới cùng vẽ bao nhiêu, nhưng cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, một thanh đem Thanh Linh Đan nuốt vào, tại trận tiếp theo Sa Yêu sau khi xuất hiện, khoanh chân ngồi tĩnh tọa Tác Dương cổ cũng là mở mắt ra, hai mắt tinh quang bắn ra bốn phía, cái kia lão đạo không có lừa gạt mình, vậy mà thật khôi phục Tứ Thành Nguyên Lực, Ha-Ha, giết trước mắt Sa Yêu, như quả không có ngoài ý muốn, mình lần này xác định vững chắc tiến vào Thiên Nhất ngàn, thậm chí 900.

Tác Dương cổ cười ha ha lấy, chuẩn bị tại mua mấy khóa, phóng tầm mắt nhìn tới, lại sớm đã không thấy đối phương Ảnh Tử, không khỏi có chút tiếc nuối.

"Tới tới tới, già trẻ không gạt, lão đạo ta là muốn làm trường kỳ buôn bán, làm sao lại gạt người chứ?"

"Người muốn ba khóa, được, ngài Ngọc Giản, cái này là của ngài đan được, chúc người tiền đồ như gấm!"

"Người nói ta hổ người, ta làm sao sẽ làm như vậy, nhìn y phục của người cũng là mọi người tộc , không tin cho người thể nghiệm một khóa, cái gì, mười khóa, người có đầy đủ điểm công hiến sao? Khá lắm, thành giao!"

"Người người, Đại Thanh kho , chỉ còn lại có 30 mai!"

... ..

Ngay tại lúc đó, tại thạch trong đình, chúng nhân sớm đã sôi trào, nhao nhao chỉ trên tấm bia đá không ngừng Tốc Biến tăng lên tên, khiếp sợ không ngậm miệng được.

"Tất bản thứ tự là 987, tiến vào trước 1000 rồi? Ta không có hoa mắt đi, cái này cái này tại làm sao có thể?"

"Đầu đen rau muống, Tuần Phi một cái Lưỡng Mạch Linh Nguyên Cảnh, cũng có thể đánh giết Sa Yêu 33 đầu, hai ta cùng nhau lớn lên, hấn lúc nào có loại này bản sự rồi?"

"Đáng chết phí như xuân, trách không được muốn cùng ta đánh cược, ản giấu quá kỹ nha, thật là không lên tiếng thì thôi, một tiếng hét lên làm kinh người, trực tiếp bài danh 870, xem ra ta cái kia hai gốc Linh Dược là giữ không được."

... ..

Thời gian ngắn ngủi, liền trực tiếp có gần ba mươi mấy tên 1000 có hơn tên trực tiếp giống như Hắc Mã như vậy lên đến trước 1000, những cái kia bị dồn xuống bài danh người, ở, hoặc là không có ở đây, bị thông tri chạy tới, đều tại xoa mắt, nhìn lấy những cái kia dĩ vãng rồi bản không có ấn tượng gì tên xoát xoát dịch chuyển về phía trước.

"Chẳng lẽ là bên trong xảy ra chuyện gì mình không biết biến cố, ta mau mau đến xem!"

"Vừa vặn lần này điểm công hiến ta cũng có, đi một lần lại như thế nào!"

"Ta không phục, ta muốn một lần nữa khiêu chiến, cầm lại thuộc về mình vĩnh dự!"

Toàn bộ Thạch Đình người đều vỡ tổ , một đám người tiến nhập Hắc Tháp, một đoàn vẫn như cũ đợi tại trước tấm bia đá mặt, say sưa Nhạc Đạo nhìn lấy thứ tự, sợ bị dồn xuống đi, mà tạo thành cái này Nhất Trọng Đại Sự Cố Tô Lê, giờ phút này nhìn lấy Ngọc Giản bên trên bảy vạn điểm công hiến, kích động tột đỉnh.

Hắn không nghĩ tới hạnh phúc đến mức như thế đột nhiên, đơn giản có chút trở tay không kịp, bảy vạn nha, đây quả thực là một bút không cách nào tương tượng Tài Phú, vừa nghĩ tới mình trước đó vì kiếm lấy cái kia rải rác ba cái điểm công hiến, tại Nam Sơn cốc phục dịch nhiều ngày như vậy, cũng có chút lòng chưa xót.

Trên đời hết thấy việc khó đều có biện pháp giải quyết, mấu chốt là nhìn người là có hay không đã tìm đúng đường, mà giờ khắc này mình, tìm được một đầu Dương Quang Đại Đạo!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Cơ duyên đúng vậy gặp phải hắn

Trông trái Sa Hải bên trên, Tô Lê ngửa mặt lên trời cười to, tự mình thỏa mãn về sau, liên tục mấy ngày tiến vào, lửa đầy bồn đầy bát, nhìn lấy còn thừa lại hai viên thuốc, liền chuẩn bị một lần thanh kho, nhìn một chút Linh La bàn, rất nhanh hướng về cách mình gần nhất điểm đồ tiến đến.

Mục Nhân Nhi cảm giác mình là thật không còn khí lực , liền ngay cả Linh tàng trong phòng viên kia sớm nuốt đan dược từ lâu tiêu hao hết, 29 đầu Sa Yêu, mình dựa vào 'Giản lận' mới giết 29 đầu, xem ra, cơ sở của mình đánh cho còn kém quá nhiều , bất quá, hắn là cao hứng, đi qua trận chiến này, mình kinh nghiệm đối địch cùng Nguyên Lực vận dụng đã lấy được cực tiến bộ lớn

Mục Nhân Nhi thở hắt ra, cực độ mềm yếu, thậm chí hiện tại ngay cả giờ tay lên khí lực cũng bị mất.

"Ha-Ha, vị cô nương này thế nhưng là gặp việc khó gì, có cần hay không Bần Đạo giúp đỡ nha!" Đúng lúc này, một âm thanh vang dội đột nhiên tiếng vọng tại sau lưng, xoay người sang chỗ khác, quả nhiên gặp được cái kia mang theo mũ rộng vành thần bí Đạo sĩ, xem ra bọn tỷ muội nói không sai, cái này Đệ Tứ Tầng thật có một người như thế.

"Không cần, ta không có nhiều như vậy điểm công hiến." Mục Nhân Nhi trực tiếp về cự.

"Thôi a người, người không có mới là lạ, để Bần Đạo bấm ngón tay tính toán, ân, người ngọc giản kia bên trên điểm công hiến lại có hơn vạn nhiều, xem ra ta tìm đúng người." Tô Lê có bài bản hẳn hoi bấm đốt ngón tay nói, hắn cũng không nghĩ tới, sau cùng gặp phải người lại là Mục Nhân Nhi, xem ra số tiền kia là lừa không xong rồi.

"Người..." Mục Nhân Nhi một cái nghiêng người, tránh thoát Sa Yêu công kích, đối với cái mũi linh như vậy mẫn Đạo sĩ lần đầu giật mình, xem ra hắn không phải cái gì mù quáng mù tìm, nhất định có thủ đoạn gì định vị mình Ngọc Giản bên trên điểm công hiến.

Nhìn thấy Mục Nhân Nhi chật vật như vậy, Tô Lê thở dài một hơi, cũng không có ý định tiếp tục chơi tiếp tục , tiện tay liền đem một cái Tam Văn Thanh Linh Đan vứt ra ngoài.

"Tiếp lấy!"

Mục Nhân Nhi vô ý thức tiếp nhận, triển khai tay, nhìn trong tay đan dược, nghe vừa rồi bình thường thanh âm quen thuộc, không khỏi giật mình.

Tô Lê bất đắc dĩ đem mũ rộng vành hái xuống: "Đã lâu không gặp, Tiểu Nhân từ!"

"Tô Lê? Làm sao lại như vậy?" Mục Nhân Nhi làm sao cũng không nghĩ tới, huyền não xôn xao thần bí Đạo sĩ, vậy mà lại là Tô Lê, Tam Văn Thanh Linh Đan, ta đã sớm nên nghĩ tới, nhưng điều đó không có khả năng, không có đạo lý nha, hắn là vào bằng cách nào, vì cái gì không có Sa Yêu đi công kích, nhưng cái này một màn trước mắt...

"Thất thần làm gì, để ta nhìn người Chiến Đấu!" Tô Lê tay khẽ vẫy, liền từ trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái mềm giường, một thanh ô lớn, một cái bàn nhỏ, bên trên bày đầy các chất nước quả, lên trên một chuyến, tại chói chang trong sa mạc, quả thực là để người đổ kỵ!

"Ai nha, đến đây, thất thần làm gì, lên nha!" Tô Lê cắn một cái ướp lạnh Linh Quả, mơ hồ không rõ chỉ nhào lên Sa Yêu nói.

Mục Nhân Nhi nhìn lấy Tô Lê giờ phút này như thể hương thụ bộ dáng , tức giận đến răng trực dương dương, nhưng là thật muốn tái chiến một phen, Tam Văn Thanh Linh Đan hiệu quả nàng so với ai khác đều rõ ràng, cắn răng một cái, nuốt đi vào, lần nữa tinh thần toả sáng cùng Sa Yêu tương đánh nhau.

"Bên trái, nhanh bên trái."

"Đứng đứng đứng, lui về sau nha, ai nha, đâm móc!"

"Người thế nào đàn như vậy, vừa rồi rõ ràng có thể một quyền Song Yêu , làm sao lui?"

"Đừng nhìn ta , chân chân chân..."

... ..

Mục Nhân Nhi trên đầu mồ hôi ứa ra, Tô Lê ở một bên loạn oa oa 'Chỉ điểm' lấy, khi thứ bốn mươi sáu đầu Sa Yêu bị đánh chết, Mục Nhân Nhi thông suốt quay người, một đôi Quyền Đầu bóp cạc cạc rung động, nhìn ra, nàng còn có một phen Chiến Đấu Lực.

"Khiêu chiến kết thúc, ta muốn lui ra ngoài!"

Tô Lê một thanh chua canh nuốt tại cổ họng, kịch liệt khụ khụ , khuôn mặt chột đỏ bừng, thuận qua , Mục Nhân Nhi hừ một tiếng, trực tiếp lui ra ngoài.

Tô Lê không hiểu, ngay cả bận bịu đi theo ra, đến cùng chuyện gì xảy ra, rõ ràng còn có thể tái chiến , làm sao nói đi là đi, cũng quá thẳng thắn đi!

Ra Hắc Tháp, Tô Lê bốn mắt xem, tìm tới cái kia mặt mũi tràn đầy tức giận, đi cực kỳ vội vã Nhân nhi, vội vàng đuổi theo.

"Thế nào đúng không?"

"Thế nào đúng không? Người nói ta thế nào?" Mục Nhân Nhi xoát dừng lại,

Mở to mắt cảm tức nhìn Tô Lê, dọa đến Tô Lê một liên lui về phía sau, dẫn tới chúng nhân ghé mắt, tuy nhiên cũng may Tô Lê đã sớm đem y phục đổi đi qua, không ai làm sao chú ý, một Thiếu Nam Thiếu Nữ cãi nhau giận dữ, rất bình thường.

"Ta, ta làm sao biết ?" Tô Lê cảm giác không tên ủy khuất, ta giúp người, người còn tức giận , chuyện này là sao.

"Người ——" Mục Nhân Nhi tâm nhét ngón tay ngọc chỉ Tô Lê, nhìn lấy bộ dáng của hắn, hừ lạnh trực tiếp rời đi, nàng cũng không biết vì cái gì đột nhiên tức giận như vậy, thuận túy là vô duyên từ , đã từng đồng bạn, hiện tại trôi qua so với ai khác đều tốt, mình hắn là cao hứng mới là, thế nhưng là, mình tâm tâm khổ khổ đang chiến đấu, hắn lại tại nghỉ phép giống như , để trong nội tâm nàng rất không thoải mái, thời khắc này nàng chỉ muốn Tĩnh Tĩnh.

Tô Lê lắc đầu: "Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển, cũng không biết các nàng một ngày ngày đều đang suy nghĩ gì."

Đi ngang qua Thạch Đình, Tô Lê nhìn một chút Mục Nhân Nhi bài danh, 632, rất không tệ thứ tự, về phần mình, sớm liền không biết chạy đi đâu.

Bất quá, nhìn một chút mình Ngọc Gian, liên mặt mày hớn hờ, một đường hát vui sướng bài hát hướng về Đan Hoa phong đi đến.

Liên tiếp mấy ngày, Hắc Tháp nơi này xem như sôi trào, tòa thứ nhất trên tám bia đá bài danh cơ hồ mỗi thời mỗi khác đều đang thay đổi vị trí, tiến lên lui lại, có vượt mức bình thường tiến vào một cái mới thứ tự, không đợi lấy hướng chỗ người quen biết huyền diệu, liền lại bị một cái căn bản không thể nào người chen xuống dưới.

Hiện tại, tất cả mọi người biết nói, tại thí luyện lúc, như quả độn phải một cái Đạo sĩ, đó chính là người cơ duyên đến , tiến giai thứ tự cơ hồ là ván đã đóng thuyền, nhưng như quả khí vận khiếm khuyết, liền chỉ tự trách mình .

Cho nên, mấy ngày nay cơ hồ tất cả Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ người, quản người ngưng kết mấy đầu Linh Mạch, đều tranh nhau chen lấn tiến vào Đệ Tứ Tầng, đi tìm cơ duyên của mình, bọn hắn rất lo lắng, như quả qua cái này khâu, về sau liền không có cơ hội .

Rất nhiều con cháu thế gia đệ cũng tiến vào bên trong, bị hung hăng làm thịt một bút, đương nhiên, bài danh phía trên , tất cả đều tập trung ở bọn hắn khu vực, về phần tình hình kinh tế căng thẳng , vận khí tốt độn tới, đánh phải lực bất tòng tâm, một mặt bị phần liều mạng khiêu chiến, nhưng lại cố gắng thế nào, làm sao có thể so qua gần như mở Ngoại Quái Thế Gia người.

Trong khoảng thời gian này, Hắc Tháp huyền não xôn xao, rất nhiều người đều tại như điên làm nhiệm vụ, kiểm lấy điểm công hiến, Hắc Tháp tứ tầng tiến vào suất là bình thường mười mấy lần, kém chút để cấm đoán phụ tải, dọa đến Nhiệm Vụ Đường người gia tăng tuần tra.

Hương Hàn Hương nghe bên cạnh người đàm luận, có chút tức giận, cảm thấy đây quả thực là đường hoàng gian lận, dựa vào đầu cơ trục lợi lấy được thứ tự, có cái gì tốt so, Thư Viện lúc nào cho phép chuyện như vậy .

Vì những cái kia bản hàn con cháu, cũng vì mình trong lòng cái kia phần đạo nghĩa, Hương Hàn Hương lần nữa đi xông Hắc Tháp, hai lần trước không có gặp được, tại lần thứ ba thời điểm, sau lưng quả nhiên truyền đến một cái giả thân giả quý âm thanh.

Kỳ quái, mình chỉ bắt quá quay đầu nhìn thoáng qua hắn, muốn hỏi thăm vì cái gì làm như thế, là Thư Viện mới quy định à, nhưng mình còn chưa mở miệng nói chuyện, đạo thân ảnh kia liền chỉ đầy quang quác phăng phất nhận lấy lớn lao kinh hãi, vung ra chân chạy nhanh chóng, thậm chí một cái Sa Khâu sụp đổ, trên người hắn lộn nhào, chỉ để lại một dấu chân, đã không thấy tăm hơi Ảnh Tử.

Gặp quý, khó con cháu thế gia đệ không giao dễ à, nhưng Tác Dương Minh Đường Tiểu Thiên đều mua bán qua, đến mình nơi này lại không được? Chỉ tiếc không thể xác định thân phận của hắn, chỉ nghe được một cái "Ta" hai chữ, hắn bỏ chạy không còn hình bóng.

Tất cả mọi người tại hướng bên trong chạy, nói trắng ra là, chỉ cần người điểm công hiến nhiều, tên của người lần liền cao, nhất là khi xếp tại 53 tên Điều Lăng Phong tại gặp được tên đạo sĩ kia, nhất cử trở thành Đệ Cửu Danh lúc, cô này tìm kiếm cơ duyên thủy triều trực tiếp đạt đến đỉnh phong, đưa tới sóng to gió lớn.

Rất nhiều người đều không đi cái khác mấy phong đi nghe giảng bài, đều tại nghĩ trăm phương ngàn kế kiếm lấy điểm công hiến, đến mức Nhiệm Vụ Đường nhiệm vụ, vậy mà từ trước tới nay lần thứ nhất bị tiếp xong, một màn quý dị, dần dần đưa tới học viện cao tầng chú ý...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Ta muốn gặp mặt hắn

Thư Viện khu vực thứ ba, bao la hùng vĩ Nghị Sự Điện bên trong, năm bóng người mà dừng, người cầm đầu là một cái ông lão tóc bạc, như quả Tô Lê ở đây, nhất định có thể nhớ lại, ngày ấy, hắn tại Thiết Chủ Nam tử chỉ huy hạ nhập Thư Viện, tại cự Đại Ô Quy hạ gặp phải lão đầu, chính là Nội Viện viện trưởng —— Cát Hải.

Hắn giờ phút này tay cầm một khóa Long Nhân như vậy đan được, nhìn lấy bên trên lưu chuyển tam đạo đường vân, thỉnh thoảng gật gật đầu.

"Các người cũng xem một chút đi." Cát Hải lời nói rơi xuống, liền lại là bốn khóa Tam Văn Thanh Linh Đan quý dị xuất hiện tại tứ đại Phong Chủ trước mặt, Cửu Đại Phong Chủ hắn là toàn tới, nhưng bởi vì có hai người bế quan, ba người ra ngoài, chỉ đưa tới bốn người, nhưng cũng đã tính được là một lần hội nghị cấp cao.

"Vậy mà sinh sinh đem này Thanh Linh Đan Được Tính đề cao gấp hai, hơn nữa còn đại quy mô Luyện Chế, cơ hồ mỗi một khóa đều là thượng phẩm, tam đạo đường vân, không một khiếm khuyết, lão gia hòa, người cảm thấy thế nào?" Cát Hải nhìn về phía tọa hạ bên trái bóng người, chậm rãi nói.

Đan Trạch cầm lấy đan được, đặt ở chóp mũi ngửi ngửi, cảm thán nói: "Quả thật không tệ, nhìn dáng vẻ của hắn, mấy có lẽ đã đem cái này Tam Văn Thanh Linh Đan luyện ra cực hạn, xưng là lô hóa thuần thanh cũng không đủ, không có mấy chục năm kinh nghiệm thật đúng là không được.

Đổi thành ta, như quả hướng bên trong lại tăng thêm vài cộng trùng kích nguyên khí Linh Được có lẽ còn có thể đề cao, nhưng nhiều nhất ba phần, giống như thế Tứ Thành, ta thật không dám hứa chắc, đồng thời dạng này đối người dùng kinh mạch có chỗ tổn hại.

Nhưng kỳ quái là, cái này Tam Văn Thanh Linh Đan bên trong được thảo, không có nhiều một gốc, cũng không ít cái này một gốc, cũng không biết phải làm sao đến, xem ra, người này là cái Đan Đạo kỳ nhân, viện trưởng, ta muốn gặp mặt hắn." Đan Trạch nói sau cùng, mặt đỏ lên, một mặt sốt ruột nhìn về phía Cát Hải.

Cát Hải cười híp mắt, cũng không có quá nhiều đáp lời, mà là giống lão nông giống như, chấp tay sau lưng nhìn về phía ba người khác.

Thủy Tâm phong, Lăng Hàn phong cùng Nhiệm Vụ Đường sở tại địa bình minh phong Phong Chủ ba người nhìn nhau, không nói gì nữa, mà là không hẹn mà cùng đem Được Hoàn bỏ vào trong miệng, sau một lúc lâu, hai mắt mở ra, đều lộ ra vẻ khó tin.

"Người này ta cũng nghe nghe, là một cái Đạo sĩ trang phục, nhưng miệng bên trong lại hơi một tí 'Ta', quả thực thú vị, nói thật, ta ngược lại cũng muốn gặp thấy người này, chỉ là không biết hắn là ai?" Thủy Tâm phong Phong Chủ Lạc Tiểu Hà là một nữ tử, xem ra cũng liền hơn hai mươi tuổi, giờ phút này nói tới nói lui, phăng phất son khe như nước chảy nhu hòa, để cho người ta dị Thường Thư Tâm.

"Đúng nha, nghe nói học sinh thời nay đối với cái này thần bí Đạo sĩ cực kỳ tôn sùng, mỗi ngày đi dạo Miếu Hội giống như đi gặp hắn, tục xưng đi tìm cơ duyên, hiện tại tòa thứ nhất Thạch Bì, là triệt để lộn xộn."

Lăng Hàn phong Phong Chủ Ngô Từ ngữ khí có chút không vui, hắn thân là người nhà họ Ngô, nhất là nghe nói rất nhiều Ngô gia con cháu chịu không nổi dụ hoặc, cũng là lớn như vậy tứ mùa sắm, cũng chỉ vì cái này Nhất Hư tên, để hắn cực vì tức giận.

Bình minh phong Phong Chủ cơ lâm nhìn lấy phản ứng của mọi người, nhất là cổ quái nhìn lấy phảng phất tìm được tri kỷ Đan Trạch, không khỏi nhẹ cười rộ lên.

Viện trưởng Cát Hải cũng là cười khổ lắc đầu, nhìn thoáng qua cơ lâm gật đầu ra hiệu.

Cơ lâm đạt được cho phép, vội ho một tiếng, trong nháy mắt gây nên chú ý của mọi người: "Cái kia, người này ta đã tra ra."

Tam Phong Phong Chủ đột nhiên gấp chăm chăm cơ lâm, chờ đợi đoạn dưới.

"Tên kia cũng bất quá là mấy ngày nay xuất hiện, mọi người đều biết, Hắc Tháp là từ ta bình minh phong phụ trách vận doanh cùng thường ngày duy trì, bên trong xuất hiện như thế một vị khách không mời mà đến, đương nhiên cũng là có ghi lại."

"Hắn là ai, Đan Đạo có như thế tạo nghệ, ta cũng rất muốn làm quen một phen." Đan Trạch gấp vội mở miệng, để cơ lâm liên tục ho khan, trêu người Đan Trạch không rõ ràng cho lắm, nhìn lấy hắn quảng tới cổ quái ánh mắt, Đan Trạch nội tâm không biết vì cái gì đột nhiên có một loại cảm giác xấu.

"Hắn gọi Tô Lê!"

Lạc Tiểu Hà cùng Ngô Tử nghi hoặc, chưa nghe nói qua Thư Viện có như thế một vị đạo sư nha.

Đan Trạch lại là một hơi kém chút không có đề lên, nghĩ đến nhà mình sơn phong loại loại, những ngày này đột nhiên yên ổn, mà bây giờ...

Đan Trạch sắc mặt ửng hồng thêm tái nhợt, không nói ra được nhan sắc, ánh mắt sinh sợ hải hướng về cơ lâm xác định nhìn lại.

"Không sai, người tân thu Nhị Độ Tử, Tô Lê!" Cơ lâm cười khổ bất đắc dĩ lần nữa nói nói.

"Cái kia, người có thể tìm hắn thỉnh giáo luận bàn, chắc hẳn nhất định được ích lợi không nhỏ." Cơ lâm nói nơi đây, đã không nín được cười lên ha ha.

Đan Trạch run rẩy bờ môi, hừ lạnh hất lên tay áo, không nói một câu, trực tiếp vội vã đi ra cửa.

"Cái kia, kiềm chế một chút." Cơ lâm còn đang tổ khổ, ngoài cửa lại truyền đến Đan Trạch gần như gào thét như vậy tiếng rống.

"Thằng nhãi con, người chờ đó cho ta."

Hai đỉnh núi Phong Chủ giờ mới hiểu được tới, nhìn nhau cười một tiếng, về phần Cát Hải, vẫn như cũ cảm viên đan dược kia, không ngừng nhìn lấy...

Tô Lê mấy ngày nay qua, gọi là một cái thoải mái, thỉnh thoảng nhìn lấy Ngọc Giản bên trên cái kia 35 vạn công hiến to lớn điểm, đều không ngừng cười ngây ngô, có đôi khi đều có thể từ trong mộng cười tỉnh, sau đó lại một lần nhìn Ngọc Giản, liền hài lòng ôm Ngọc Giản ngủ.

Đã có tiền, đương nhiên là muốn làm cái gì thì làm cái đó, Tô Lê nhìn lấy Nhiệm Vụ Đường bên trên có khả năng đổi lấy đồ tốt, một bộ nhiều tiền lắm của, ngoài ta còn ai đáng về, để điện nội đệ tử nom nớp run run bồi tiểu.

"Bộ này Thanh Nguyên Giáp bán thế nào?"

"Sáu vạn điểm công hiến!"

"Tốt, ta muốn."

"Vậy cái này kim hoàng sắc giày đây."

"Bộ này tột Linh Ngọa, có thể tăng cường rất nhiều chủ tốc độ của con người, mặc kệ là đối địch vẫn là chạy trốn, hết thảy 80 ngàn điểm công hiến."

"Không tệ, bọc lại."

"Oa, hai cái này Tử Sắc Đan Lô lớn như vậy, nhất định rất tốt, bọc lại."

... ..

Nhiệm Vụ Đường chấp sự nhìn lấy sân khấu bên trên Tô Lê một bộ ta chính là có tiền bốc đồng cần ăn đòn bộ dáng, quá hâm mộ, trách không được nói Đan Hoa phong Đan Sư ăn mặc không lo, nhưng cũng giàu quá mức đi, bộ kia Thanh Nguyên Giáp, có thể ngăn cản được đối thủ ba phần lực công kích, vốn là muốn tích lũy lấy cho mình hậu nhân dùng, kết quả là ngược lại tiện nghi hắn.

Tô Lê duy nhất một lần tại Nhiệm Vụ Đường tiêu phí 200 ngàn điểm công hiến, sau đó vênh vác tự đắc đi ra cửa đi, gọi là một cái suýt khí, nhìn chấp sự nước bọt ào ào lưu,

Mục dương nhìn cùng với chính mình đã sớm lo nghĩ Tử Vân lô xuất hiện ở trước mặt mình, có chút không thể tin dụi dụi mắt.

"Sư huynh tùy tiện dùng, nỗ tìm ta, ta cho người thêm mua." Tô Lê cười ha ha lấy, cao hứng bưng bưng trở lại mình Trụ Sở, liền tranh thủ đổi được đồ vật mặc vào.

Hộ Giáp, giày, có này thiên giá mua được hai dạng đồ vật, sau này mình cũng không tiếp tục sợ Hường Hàn Hương, từ khi lần trước tại Đệ Tứ Tầng gặp được giấc mộng kia nói mới nữ nhân bộ dáng, Tô Lê liền quyết định dùng tiền đem mình võ trang đầy đủ, lần này, rốt cục đạt được ước muốn.

Lại tốn thời gian một ngày, luyện chế ra 50 khóa Thanh Linh Đan, Tô Lê quyết định đi Đệ Ngũ Tầng thử thời vận.

Đệ Tứ Tầng, một phương diện bị mình tàn phá nhiều lần, không có gì chất béo, máu chốt chính là, đụng phải người quen càng ngày càng nhiều, mặc kệ là Tác Dương Minh, Đường Tiểu Thiên, vẫn là Đồng Tường các loại, lo lắng nhất vẫn là Hường Hàn Hương.

Đệ Ngũ Tầng, chỉ có Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ mới có thể tiến nhập, mình những ngày này thông qua đôi mươi mấy binh Nguyên dịch, đã đem đầu thứ hai Linh Mạch ngưng luyện chín thành nhiều, mặc dù không có đạt tới yêu cầu, nhưng mình là lão sư nha, cũng không biết Đệ Ngũ Tầng có mua hay không mình sổ sách, đi trước thử thời vận đi, dù sao cũng so tại Đệ Tứ Tầng nom nớp lo sợ mạnh.

Tô Lê mang tâm tình thấp thỏm đứng tại Đệ Ngũ Tầng lối vào, hít sâu một hơi, nhất cước bước vào!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: 1 đêm trở lại trước giải phóng

Tô Lê chỉ cảm thấy khoe mặt đỏ bừng một mảnh, một cổ nóng rực đánh tới, theo bản năng dùng sau lưng ngăn trở, rất nhỏ sau khi thích ứng, xuyên thấu qua kẽ ngón tay, nhìn trước mắt Hòa Hồng thể giới, mặt mũi tràn đầy rung động.

Xuất hiện lại trước mặt hắn, là một cái Hòa Diễm Thế Giới, huyết sắc thể giới, đập vào mắt chỗ, Hòa Hồng dung nham, ở trong đó chậm rãi chảy xuôi, ngẫu nhiên có cự đại bọt khí từ trong nham tương hiển hiện mà đi, tuy nhiên sau một lát, theo một đạo rất nhỏ tiếng vang, bịch một tiếng, vỡ ra, nóng rực dung nham từ đó mãnh liệt bắn mà ra, giống như một cái Hòa Hồng Pháo Hoa một loại lộng lẫy.

Nhìn qua cái kia không thấy giới hạn Nham Tương Thế Giới, tại rung động sau khi, Tô Lê không tự chủ được nuốt nước miếng một cái.

Nhưng vào lúc này, dung nham lẫn lộn ở giữa, một đầu từ vàng dây thừng kết nối cự đại dây thừng cầu từ trong nham tương hiển lộ ra, ần ần xước xước, nhìn không thấy cuối cùng.

Theo vàng dây thừng cầu xuất hiện, dung nham xung quanh kịch liệt xoay tròn, một cổ nồng đậm mùi máu tanh đập vào mặt, đồng thời xen lẫn từng tiếng kêu rên không ngừng truyền đến, tựa như đến Hoàng Tuyền.

Trong biển máu, kêu khóc âm thanh, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, như là Ma Âm, càng có Hoàng Tuyền tử khí xông vào mũi, để Tô Lê tâm phiền ý loạn, đầu đầy mồ hôi.

Dung nham nóng rực, Huyết Hải mùi tanh, oan hồn kêu khóc, Hoàng Tuyền tĩnh mạch, đầy hết thấy hết thấy, quả thực là muốn đem người kéo vào Cừ U bên trong.

Tô Lê hô hấp dồn dập, sắc mặt tái nhợt, còn không có kịp phản ứng trước mắt xuất hiện vì sao cùng Đệ Tứ Tầng không giống nhau, trong đầu liền truyền đến cái kia âm thanh bảo thủ thanh âm già nua.

"Khẩu trừ điểm cống hiến 100 ngàn."

"Cái gì?" Lại cũng không có một thanh âm so đây càng nâng cao tinh thần, Tô Lê hét lên một tiếng, âm vang từ lúc trước giữa mê vờng tỉnh táo lại, phảng phất đập cái đuôi con thỏ, không nói hai lời liền lui ra ngoài, vừa tới tầng thứ nhất, Tô Lê không lo được xoa mồ hôi trên đầu, tranh thủ thời gian xuất ra Ngọc Giản, nhìn lấy bên trên chỉ còn lại có 50 ngàn điểm cống hiến, lập tức hai mắt đầm lệ.

"Làm sao lại mắc như vậy, không nên nha, muốn là như thế này, phía sau rất nhiều tầng ai dám dưới, nhất định có vấn đề, Cẩm Chế xảy ra vấn đề, nhất định ra trục trặc, ta 100 ngàn điểm cống hiến nha, cái này cần luyện bao nhiêu đan dược nha, đây quả thực là muốn ta nửa cái mạng nha!" Tô Lê xui xẻo ngồi dưới đất, nhìn lấy Ngọc Giản, gần như gào khóc, nhất là nghe được thân vừa đi tới một đôi học viên đối thoại.

"Lâm Ngọc huynh, lần này ta so tài một chút, xem ai kiên trì lâu, đi xa, ta thế nhưng là thật không cho dễ mới tích lũy đủ Đệ Ngũ Tầng cần có một trăm điểm cống hiến."

"Ha-Ha, ta cũng đang có ý này, chúng ta đánh cược một keo, người nào thua xin mời đôi phương ăn cơm, ngay cả ăn một tháng cơm."

"Ta cũng đang có ý này, cuộc!"

"Hố cha nha, ta muốn báo cáo, ta muốn báo cáo!" Tô Lê bèn nhón lấy cuống họng liền vội vàng đứng lên, liền muốn hướng bình minh phong chạy tới, quay người lại, trực tiếp đâm vào một người trên bụng, đang muốn há miệng liền mắng, xem xét người tới, lập tức liền yên.

"Sur, sur tôn."

"Ha ha!" Đan trạch chỉ là ngoài cười nhưng trong không cười hai tiếng, Tô Lê đang muốn hỏi ý gì, lại bị đan trạch trực tiếp dẫn cái cổ, một bước Đạp Không, trong nháy mắt rời đi Hắc Tháp, lại một lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Đan Hoa phong.

Đan trạch trong lầu các, Tô Lê cùng mục dương đồng loạt quỳ trên mặt đất, Tô Lê đầy lòng thấp thỏm, mục dương đầy trong đầu mơ hồ, mình ai cũng chưa tỉnh ngủ, vừa mở mắt, liền quỳ ở chỗ này, tuy nhiên xem xét tiểu sư đệ đáng vẻ, liền biết xác định vững chắc gặp rắc rối, nhưng thẳng mình lòng sự tỉnh.

"Sur, sur phụ..." Tô Lê lắp bắp, tâm lý đánh giá đoán không được mình lại sai lầm chỗ nào, giờ phút này cảm giác trước mắt đan trạch là một tòa sắp phun trào núi lửa, tràn đầy cuồng bạo cùng kiềm chế.

"Thiên nhai khách, không tệ nha, đều lên Hắc Tháp Đệ Tử Tầng số đen, ta quên về Thư Viện xây viện đến nay, cái thứ nhất lên Hắc Tháp bảng danh sách Học Sinh, vậy mà xuất từ ta đan trạch danh nghĩa, mấy ngày nay lừa đây bòn đây bắt a?" Đan trạch đi tới đi lui, sau cùng dứt khoát ngồi trên bàn, theo tay cầm lên một cái ấm trà, ừng ực ừng ực hai lần, sau đó ba đem ấm trà quảng xuống đất chia năm xẻ bảy, dọa đến hai người run một cái.

Qua nhiều năm như vậy, mình tại trước mặt người khác đều là đức cao vọng trọng đại danh từ, nhưng ngay hôm nay, mình vậy mà ngay trước nhiều người như vậy hung hăng mất đi một cái mặt to, bây giờ suy nghĩ một chút, đều đề hấn xấu hổ vô cùng, giờ phút này nhìn trước mắt hai cái áo dác đệ tử, liền một cổ bực bội.

Tô Lê thì là phản ứng càng thêm ra ngoài ý định: "Cái gì? Số đen, ta nói ta mới vừa vào Hắc Tháp, liền trực tiếp chụp ta 100 ngàn điểm công hiến, cái này, cái này, ta phạm vào chuyện gì, Thư Viện phải đòi với ta như vậy?" Tô Lê hai mắt phát hồng, giống như hiểu được cái gì, thông suốt đứng lên.

Mục dương càng là đang nghe 100 ngàn điểm công hiến một cái lão đạo, không thể tin nhìn lấy bên cạnh tiểu sư đệ.

Về phần đan trạch, xoát một chút từ trên mặt bàn nhảy xuống.

"Cơ lâm tên kia chụp người 100 ngàn, ai da, không đúng, dựa vào cái gì, ta Đan Hoa phong tư nguyên hấn cơ lâm là muốn cảm liền có thể cảm đi, lão nhị, người đừng quên, số tiền kia ta nhất định thay người lấy muốn trở về." Đan trạch lập tức lòng đầy căm phẫn, 100 ngàn điểm công hiến, hấn cơ lâm nói chụp liền chụp, liền không lo lắng cho mình có thể nuốt trôi sao? Cũng quá không cho ta đan trạch mặt mũi.

Chỉ là trong chớp mắt, sư đồ ba người liền thống nhất Chiến Tuyến, Tô Lê cổ quái nhìn lấy dựng râu tròng mắt đan trạch, mục dương cũng là tròng mắt nhìn, mình nghĩ ngợi mấy ngày nay, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Đan trạch cũng là phát giác được khí tức cổ quái, kịp phản ứng, mặt mo đồ ừng, lạnh hừ một tiếng, lần nữa hất lên ống tay áo trở lại trên bàn.

"Thế nào, Đệ Tử Tầng đưa người xếp vào số đen, hôm nay liền chạy đi Đệ Ngũ Tầng đi làm ăn, đáng tiếc là, Đệ Ngũ Tầng khảo nghiệm là học viên ý chí cùng tâm tính, không phải chỉ là một cái Thanh Linh Đan liền có thể giải quyết, lấy ra đi." Đan trạch hải lòng nhìn về mặt sa sút tinh thần Tô Lê, tâm lý rất cực thuận thờ ra một lời.

"Cái gì?" Tô Lê nhìn lấy đan trạch duỗi ra tay, tâm lý đột nhiên sinh ra một cổ cảm giác xấu.

"Chứa, để cho ta ném lớn như vậy mặt, liền không cho ăn lót dạ thường?" Đan trạch một mặt không kiên nhẫn, khẽ vươn tay, Tô Lê kêu thảm một tiếng, trong ngực Ngọc Giản liền bay ra ngoài, bị Tô Lê vỗ huyệt.

"Khá lắm, bị cơ lâm chụp 100 ngàn, lại còn có 50 ngàn điểm công hiến, nhìn trên người người mặc, đoán chừng cũng có hơn mười vạn đi, sư phụ ta tại Đan Hoa phong qua nhiều năm như vậy, đều chưa thấy qua nhiều như vậy điểm công hiến, có tiền đồ nha!" Đan trạch chắc chắn nói, không nói được hăm mộ vẫn là châm chọc.

Cũng mặc kệ Tô Lê hai mắt đầm lệ đáng thương ánh mắt, hai cái Ngọc Giản đựng một cái vạch một cái, hai vạn điểm công hiến đã không thấy tăm hơi.

"Cuối cùng là thư thái ." Đan trạch đem Ngọc Giản vứt cho Tô Lê, trực tiếp đi ra ngoài.

"Sư phụ ta còn có chút việc, tuy nhiên việc này, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, nếu như tái phạm, tất có nghiêm trị!"

Nghe đan trạch đi xa âm thanh, Tô Lê cảm giác lòng của mình đều đang chảy máu, liền muốn tìm một chỗ yên tĩnh, đi một mình liếm láp trong lòng của mình bị thương, đột nhiên, phía sau mát lạnh, vẫn không được một cái cơ linh.

"Sur, sư huynh, người muốn làm gì?" Tô Lê sắc mặt tái nhợt liền tiếp lui về phía sau.

"Người nói làm gì, thổ hào nha, ta mục dương làm sao không biết mình Sư Đệ đã vậy còn quá giàu có, làm cho người rất giật mình, người nói có kỳ quái hay không, trước đó vài ngày trong nhà của ta vậy mà bị tặc, giống ta trấn tàng Địa Hoàng tỉnh, Huyết Mãng Chỉ mấy người mấy chục loại Linh Dược

đều không thấy, sư đệ ngươi biết là chuyện gì xảy ra sao?" Mục dương xoa xoa tay, từng bước ép sát.

"Nói vậy, rõ ràng chỉ có mấy thứ, ở đâu ra mấy chục loại, sư huynh ngươi nhất định là tính sai ." Tô Lê cổ họng khô chất chất, run rẩy bờ môi, cảm giác nhận lấy lớn lao vũ nhục.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Hắc Tháp thứ 5 tầng

"Há, có đúng không, sư đệ làm sao rõ ràng như vậy?"

"Ta, ta không phải sau cùng đưa ngươi một cái Dược Lô à, đây chính là mấy chục ngàn đây." Tô Lê lấy vì chuyện này bị mình sớm đã hồ lộng qua , ai muốn cho tới hôm nay mục dương còn nhớ.

"Ta vật kia nhưng trân quý đâu, không phải một cái Đan Lô có thể triệt tiêu , ngươi nói, làm như thế nào đền bù tổn thất ta?" Mục dương lại một lần nữa trực tiếp Tô Lê dồn đến góc tường, một cái kiên cố vách tường đồng, dọa đến Tô Lê vội vàng đem trong ngực Ngọc Giản cầm càng chặt.

Bởi vì ngay tại nửa nén hương trước, câu nói này Tô Lê liền đã nghe qua.

Sau nửa canh giờ, Tô Lê lung la lung lay, cơ hồ tuyệt vọng đi tại U Tinh trên sơn đạo, thỉnh thoảng lão đảo té ngã, một mặt vô vọng nhìn lấy phía trên '10 ngàn' số tự, cũng nhìn không được nữa, hai mắt nước mắt miến phí tưới nước cái này có đại.

"Quá khi dễ người, không phải nói, tự mình động thủ com no áo ấm à, ta một không có trộm hai không có đoạt, dựa vào chính mình nỗ lực vượt qua Tiểu Khang xã hội, có lỗi à, Thư Viện chụp ta 100 ngàn, các ngươi không giúp ta lấy lại công đạo, lại còn mượn gió bẻ măng, lọt vào phía dưới thạch, vô si!" Tô Lê ngồi tại trên bậc thang, miệng bên trong không ngừng lầm bầm, hai cánh tay không ngừng vẽ nên các vòng tròn.

"Sớm biết còn không bằng nhiều đổi lấy mấy kiện đồ vật, cũng so hiện tại không có vật gì mạnh." Tô Lê lòng tràn đầy ủy khuất, đột nhiên có loại một đêm trở lại trước giải phóng thể lương cảm giác.

Hắn hôm nay, tại nửa tháng này đến, đã nếm đến phú nhân ngon ngọt, tục ngữ nói, từ kiệm thành sang dễ, từ sang thành kiệm khó, như quả tại lại để cho hắn trở lại lúc trước nghèo hèn bộ dáng, còn không bằng Nhất Dao giết hắn thống khoái.

Nguyên bản còn muốn mấy người lừa nhiều, thật tốt mua mấy quyền Tu Luyện võ học, bây giờ, ngay cả cái mục lục cũng mua không được, cái này 10 ngàn điểm cống hiến có thể làm gì, Đệ Tứ Tầng còn đem mình kéo số đen, đây là muốn đem ta hướng tuyệt lộ bức nha!

Không được, không thể cứ tính như vậy, con đường của ta muốn dựa vào chính mình đi tranh thủ, ta còn muốn đường đường chính chính đối mặt hưởng lạnh hương, còn muốn đi dưới núi cho bọn hắn giảng bài, không thể cứ như vậy bị nhẹ dễ đánh bại, tu vi đề cao, ổn thỏa nhất, nhất vững chắc đứng vậy Hắc Tháp cùng Nguyên dịch , bất luận cái nào, điểm cống hiến đều không thể thiếu, xem ra, chỉ có thể đem chủ ý đánh vào Đệ Ngũ Tầng .

Đệ Ngũ Tầng Cấm Chế xem xét chính là Thí Luyện Giả phải chăng vì Linh Nguyên Trung Kỳ, một khi vượt qua hoặc là thấp hơn cũng sẽ không cho phép tiến vào, nhưng mình là lão sư nha, có cái đặc quyền này, cho nên sẽ không có vấn đề gì, như vậy, trọng yếu nhất chính là mình tại Đệ Ngũ Tầng có thể mò được như thế nào chỗ tốt, đây là mục tiêu cuối cùng nhất.

Hôm nay lần đầu tiến vào, tuy nhiên thời gian ngắn ngủi, thế nhưng là tại cái kia vàng dây thừng cầu sau khi xuất hiện, Linh tàng trong phòng một mực yên lặng bất động ngộ đạo là lại có phản ứng, vền vẹn một tia rung động, Tô Lê lại có thể cảm nhận được trong đó vui thích, đồng thời, mỗi lần ngộ đạo là phản ứng đều sẽ mang đến cho mình chỗ tốt rất lớn.

Tô Lê càng nghĩ càng thấy đến có thể thực hiện, đứng dậy, quét qua lúc trước đòi phé, không ngừng cho mình động viên.

Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, muốn làm hiểu rõ Đệ Ngũ Tầng có thể mang đến cho mình như thế nào chỗ tốt, chỉ có tự mình xuống dưới một lần.

Tô Lê xoay người nhìn lại vừa vừa trở về con đường, dứt khoát mà đi.

"Từ nơi nào té ngã, liền từ nơi nào bò lên, ta Tô Lê cũng sẽ không cứ như vậy không gượng dậy nổi!"

Đi vào Hắc Tháp, nơi này vẫn như cũ người đông nghìn nghịt, nhất là Thạch Đình bên trong tụ tập người, càng thêm náo nhiệt, từng cái tầm tắc lấy làm kỳ

lạ nhìn lấy khối đá thứ nhất bia.

Thạch Bi đệ nhất danh, chính là biến thành hai người, đưa hấu đương nhiên là người người biết rõ, nhưng ở nó bên cạnh, một cái tên là 'Thiên nhai khách' người cũng cùng chi cùng tồn tại, chỗ khác biệt chính là, đưa hấu phía sau là một trăm linh sáu, tên này gọi thiên nhai khách thì là một cái to lớn 'Cầm' chữ.

Thư Viện từ trước tới nay, vị thứ nhất bị kéo vào sổ đen, cảm đoán học viên đi vào sự kiện, để rất nhiều người tấm tắc lấy làm kỳ lạ, rất nhiều người đều tại đoán người này là nam hay là nữ, thậm chí to gan, thông qua tin tức ngầm cùng chính mình suy đoán, phỏng đoán chân trời xa xăm kia khách chính là cái kia thần bí nói sĩ, một khi đưa ra, cấp tốc thu hoạch được đại đa số người đồng ý.

Tô Lê nhìn tới thư viện đem mình đặt ở hàng trước nhất, nhất là cùng cái kia đệ nhất danh cùng tồn tại, cảm giác có loại trần vũ nhục hấn ý tứ, sắc mặt biến thành màu đen, lạnh hừ một tiếng, trực tiếp chạy về phía Đệ Ngũ Tầng.

Quả nhiên, thuận lợi tiến vào bên trong, chỗ khấu trừ điểm cống hiến chỉ có một trăm, vừa nghĩ tới buổi sáng 100 ngàn, Tô Lê đau tâm cũng phải nát, chờ dò xét xong nơi này, nhiệm vụ đường là vô luận như thế nào cũng muốn đi một chuyến.

Đạp vào mắt chỗ đã thấy cảnh tượng vẫn như cũ như thế, Huyết Hải, dung nham, tinh mạch, còn có cái kia chậm rãi hiển hiện vàng dây thừng cầu.

Tô Lê khẩn cấp hô hấp hai cái, lại cảm giác được không có gì cái khác nguy hiểm về sau, thận trọng đi đến vàng dây thừng cầu, vừa đi hai bước, cái kia vàng dây thừng cầu phảng phất không chịu nổi gánh nặng, lại lập tức rơi xuống đến dung nham trong biển máu.

Nhìn thấy có mới bóng người rơi vào Huyết Hải, những cái kia nguyên bản tuyệt vọng gọi hư thối Nhân Ảnh, sắc mặt lộ ra cực độ khát vọng biểu lộ, cuồng quật hướng về Tô Lê gào thét tới, Tô Lê dọa đến oa oa kêu to, vội vàng thối lui bên bờ, một khóa trái tim nhỏ bịch bịch nhảy lên kịch liệt lấy.

"Cái này đều cái gì bã đậu công trình." Tô Lê sắc mặt trắng bệch, nhìn về phía trước ần ần xước xước trong biển máu thí luyện bóng người, lại nghĩ tới mình bây giờ nghèo rớt mùng tơi hiện trạng, do dự trong chốc lát, cắn răng một cái, hai mắt quyết tâm, lần nữa một chân đạp lên vàng dây thừng cầu.

Dây thừng lâm vào trong biển máu, vô số tê người gọi ảnh cấp tốc vồ lên trên, biến mất không thấy gì nữa, Tô Lê chỉ cảm thấy một cỗ nồng đậm tanh hôi đập vào mặt, tâm thần run rẩy ở giữa, chính là vô số bóng người xuất hiện tại trong đầu của mình, muốn đem mình chia ăn, kéo vào vô biên Huyết Ngục bên trong.

Hắn đột nhiên cảm giác một cỗ sợ hãi mờ mịt, phảng phất mình hóa thân thành hư vô, đâu đâu cũng có, không Sở Bất Có.

Đau nhức, xâm nhập linh hồn kịch liệt đau nhức, đây là Tô Lê giờ phút này duy nhất cảm thụ, đợi cho có chút mê mang mở mắt ra, Tô Lê phát hiện một cái Lão Phu Tử ăn mặc Học Cửu chính Mãn Kiểm Nộ khí, dùng Giới Xích không ngừng gõ lấy tay của mình.

"Lão phu dạy thế nào ra người như vậy xuân, chỉ là Nhất Thủ « nói chí » người lại lưng lâu như vậy còn chưa công qua, đến lúc đó làm sao vinh quang cửa nhà, cho cha người nương tranh mặt mũi?"

"Ba!"

Lại là trùng điệp Nhất Giới xuống tới, Tô Lê nhướng mày, nhìn lấy bốn phía hơn mười vị năm sáu tuổi hài tử đoan đoan chính chính ngồi ở chung quanh, có chế giễu, có đồng tình, không đồng nhất mà là.

Tô Lê lại nhìn mình, vẫn là một cái thân mặc mộc mạc quần áo năm tuổi hài đồng, giờ khắc này, Tô Lê trong đầu một trận mơ hồ, giống như cảm thấy quên đi chuyện trọng yếu gì, nhưng là thế nào muốn cũng nhớ không nổi tới.

"Ba ba ba!"

Thấy Tô Lê lại chưa để ý chính mình, còn tại nhìn chung quanh, Tào lão tiên sinh một trận khó thở, thuận thế lại là ba lần, cái này ba lần đầu trực tiếp để Tô Lê từ giữa mê võng tỉnh ngộ lại.

"Phu Tử, « nói chí » ta đã công qua."

"Há, vậy người Bối Bối nhìn!" Tào lão dừng lại còn muốn gõ lại đánh Giới Xích, không khỏi khẽ giật mình hỏi.

Tô Lê thu tay lại, toàn tâm đầu dồn để hấn hít một hơi lãnh khí, ho khan một tiếng, gật gù đắc ý đọc thuộc lòng.

"Thanh Sơn Vân Thủy quật, nơi đây là nhà ta. Sau đêm lưu quỳnh dịch, rạng sáng nhai đồ thẩm hà.

Đánh đàn Bích Ngọc điều, lô luyện trắng Chu Sa. Bảo Đình tồn Kim Hồ, nguyên ruộng nuôi Bạch Nha.

Một bầu giầu thế giới, tam xích chém yêu tà. Giải tạo bản khoán rượu, có thể lái được khoảng cách hoa. Có người có thể học ta, cùng đi nhìn Tiên Hoa."

Khi câu nói sau cùng rơi xuống, Tào lão có chút khiếp sợ nhìn lấy Tô Lê, liền ngay cả sau lưng một số đồng học, cũng vỗ tay, sau một lúc lâu, Tào lão nhẹ gật đầu.

"Trẻ con là dễ dạy, xem ra đánh vẫn là cực hữu dụng, người đi xuống đi, lần sau nhớ kỹ sớm đọc thuộc lòng ta truyền thụ chương pháp," Tào lão hài

lòng gật đầu nói.

"Cảm ơn Phu Từ!" Tô Lê đi một cái chắp tay lễ ba bước đổi lại hai bước lui ra ngồi vào vị trí của mình trước.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Tâm nghi ngờ (thượng)

Rất cục đến buổi trưa, Phu Từ bởi vì có việc, liền thật sớm tan học, một đoàn Học Sinh kêu gào xông ra tư thực, tứ tán về nhà.

Tô Lê cũng đem quyển sách Bút Long Nghiêm Mực mấy người thân trọng thu vào tay nải, những này thế nhưng là cha mẹ toàn rất lâu mới vì chính mình mua được, thu thập xong, toát ra lần theo Trí Nhớ phương hướng một đường Ca Xướng về nhà.

Đi vào một chỗ bích thảo dốc núi trước, nhìn phía dưới một chỗ Thôn Trang, nơi đó, tựa như một lùm thịnh phóng Hà Liên, bốn phía Quần Phong đứng vậy cái kia sống tươi tươi nhỏ lộ cánh hoa, giờ phút này mọi người nhà sớm đã khói bếp lượn lờ, thỉnh thoảng truyền đến một trận gà chó tiếng chó sủa, hà thủy xuyên qua Liên Thai, khúc khúc Hướng Đông Lưu đi, hết thảy đều lộ ra như vậy bình an tường hòa.

Tô Lê hưng phấn chạy xuống dưới: "Nương, nương, ta trở về." Đi vào từ trước cửa nhà, một cổ đồ ăn mùi thơm nức mũi mà đến, Tô Lê lại là lặng lẽ chạy tới mình hàng rào trước, để sách xuống bao, rón rén lật đi vào, tìm được hai nơi đồ rục nước quả, hút lấy cái kia ê ẩm nước, tâm lý có một loại không nói ra được hài lòng.

Sau khi ăn xong, lau miệng, sau đó nhặt lên túi sách tiến cửa.

"Nương, ta trở về!" Tô Lê hướng về buồng trong hô.

"Gâu Gâu!" Một cái màu vàng Đại Cầu rừ cụp lấy đầu lưỡi, hưng phấn từ bên trong chạy đến, một tay lấy Tô Lê bỏ nhào, lung tung liếm.

"Ai nha Đại Hoàng, đừng làm rộn, ngươi hôm nay ăn cái gì, miệng thối quá." Tô Lê nửa đẩy nửa cùng Đại Hoàng chơi tiếp.

Đúng lúc này, một vị người mặc màu trắng lam nát hoa áo ngắn, bọc một đầu tạp dề phụ nữ cách ăn mặc đi ra, nâng một đầu đen nhánh nồng đậm tóc nhẹ nhàng linh hoạt mà đơn giản co lại đến, hai tóc mai toái phát tùy ý khép tại sau tai, hơi có chút thuần phác an kiệm vị đạo.

"Mẹ!" Tô Lê kêu lên.

"Hôm nay làm sao trở về sớm như vậy, có phải hay không lại trốn học rồi?" Phụ người biến sắc, có chút tức giận hỏi.

"Không phải, nương, là bởi vì Phu Từ có việc, cho nên mới sớm tan học, Tiểu Cúc cũng quay về rồi, không tin ngươi có thể đi hỏi vương thẩm." Tô Lê cuống quýt giải thích nói.

"Thật ?"

"Thật !" Tô Lê liên tục gật đầu, Linh Vân sờ lên Tô Lê non mềm lỗ tai nhỏ.

"Thật đúng là, không có phát nhiệt, xem ra ngươi thực sự nói thật." Linh Vân hài lòng cười nói, sau đó kéo Tô Lê liền đi vào trong nhà.

Buồng trong bên trong, hết thảy đều lộ ra cực kỳ đơn sơ, nhưng thức ăn trên bàn lại có vẻ cực kỳ phong phú, hai bàn Rau xào, một cái giò tuyết trắng mần thầu tản ra hương khí, mặt khác, lại còn có một vỏ Tiểu Tửu, chắc là vì cha chuẩn bị.

"Hôm nay là cha ngươi kết tiền công thời gian, bình thường hẳn liền thích uống hai cái, đây là chuẩn bị cho hấn." Linh Vân ở một bên từ ái đối Tô Lê nói.

Tô Lê điểm một cái cái dầu nhỏ, tiến lên liền muốn nắm nóng mần thầu, lại a kêu một tiếng, vội vàng rút tay về, đau trên khuôn mặt nhỏ nhăn mồm hôi lạnh chảy ròng.

"Làm sao vậy, có phải hay không quá nóng," Linh Vân gấp này, dọa đến tranh thủ thời gian nắm lên Tô Lê tay, vội vàng thổi lên, khi nhìn thấy Tô Lê sưng đỏ lòng bàn tay, con mắt đỏ lên, nhẹ nhàng vuốt ve, giọt giọt nước mắt rơi xuống lòng bàn tay, để Tô Lê có chút kinh hoàng.

"Có phải hay không lại để cho Phu Từ đánh?"

Tô Lê ngậm miệng, khẽ gật đầu một cái.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền tới một người đàn ông cười mở miệng cười: "Vân nhi, mau nhìn, ta hôm nay mang theo cái gì trở về, rỗng rã hai đầu cá, cái kia kim Tà Chủ lần này ngược lại là hào phóng, không có tham chúng ta tiền công."

Đang khi nói chuyện, một cái cổng thợ mộc công cụ người đàn ông đi đến, cao hứng bưng bưng, Tô Lê gặp này, cuống quýt đưa tay quay lưng lại về sau, nhìn ra, hân hoan trước mắt người đàn ông này cực kỳ e ngại.

"Lê mà làm sao nhanh như vậy liền trở lại, nói, có phải hay không trốn chạy đến!" Người đàn ông râu ria lông mày quét ngang, nghiêm nghị chất vấn, dọa đến Tô Lê vội vàng trốn đến Linh Vân sau lưng, toàn thân đều run rẩy lên.

"Làm gì, là Phu Tử có việc, lúc này mới sớm thả học, người nhìn đem lê mà đều dọa thành dạng gì," Linh Vân đối với mình Nam Nhân biểu hiện cực kỳ bất mãn, đồng dạng biến sắc mặt, để Tô Đại biến có chút ngượng ngùng.

"Nguyên lai là dạng này, người không nói sớm, tới tới tới, nhanh tọa hạ ăn cơm, cái này hai đầu cá ngày khác để người nướng cho người hầm canh cá uống," Tô Đại biến thay đổi thái độ bình thường, hơi có chút cười đùa tí tởm nói.

Linh Vân lạnh hừ một tiếng, xoay người lại, kéo Tô Lê ngồi xuống.

"Ăn cơm nha, đem mu bàn tay đi qua làm gì? Đưa tay ra!" Thấy con trai mặc dù ngồi xuống, lại là cúi đầu xuống công qua tay, không chịu đi cầm cơm đĩa, hơi nghi hoặc một chút nói, chẳng lẽ tại tư thực thành quen thuộc?

Tô Lê biến sắc, vội vàng lắc đầu.

"Năm tay lấy ra!" Tô Đại biến vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói, dọa đến Tô Lê vô ý thức cuống quýt đem hai cánh tay lấy ra, đặt ở trên bàn cơm.

Linh Vân tròn mắt nhìn về phía Tô Đại biến: "Đến cùng có thể hay không một khối an tâm ăn một bữa cơm!"

Tô Đại biến lại là nhìn lấy con trai cái kia sưng đỏ tay trái, lại thấy con trai cúi đầu, nháy con mắt đen như mực, nước mắt rầm rầm thẳng chảy xuống, trong lòng đau xót, thở dài một hơi, đứng dậy lấy ra Dược Tửu.

"Sau khi cơm nước xong để người nướng cho người xoa, tiêu sưng."

Linh Vân sắc mặt cái này mới có tốt hơn chuyển.

"Cha, cái kia bài thơ sau cùng ta công qua." Tô Lê âm thanh có chút nhỏ, nhẹ nói nói.

"Ừm, ta đã biết, mau mau ăn cơm đi!" Tô Đại biến gật đầu nói, kẹp lên một món ăn đặt ở Tô Lê trong chén.

"Ăn cơm đi, đừng để ý đến hân, nhà ta lê mà là tuyệt nhất, mẹ cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi," Linh Vân cũng kẹp lên cùng một đường tử thích ăn nhất đồ ăn, liếc một cái Tô Đại biến, ôn nhu nói.

Tô Lê nghe nói, ngừng đầu, ngạc nhiên nhìn lấy cha mẹ, hân có thể cảm nhận được bọn hân đối với mình yêu mến, cười cười, bưng lên cơm liền hướng miệng bên trong đưa đi.

"Chậm một chút, không có người giành với người," Linh Vân từ ái nhìn lấy con trai ăn cơm bộ dáng, cười nói.

"Đông đông đông!" Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên từng đợt chặt chẽ tiếng chiêng trống.

"Mã Phi tới, mọi người mau tránh nha, a ~" bên ngoài truyền đến trưởng thôn tiếng kêu thảm thiết, xen lẫn Mã Minh tiếng chà đạp, Tô Đại biến Vợ chồng biến sắc.

"Nhanh, lê mà đi theo ta!" Tô Đại biến một cái tay kẹp lên Tô Lê chạy chậm đến vạc nước trước, sử xuất khí lực toàn thân đem vạc đẩy về sau đi, dần dần lộ ra vạc ngọn nguồn một cái lỗ nhỏ.

"Tiến nhanh đi," Tô Đại biến một tay lấy sớm đã dọa ngốc Tô Lê buông xuống đi, quay đầu nhìn về phía Linh Vân.

"Mẹ hài nhi, còn đứng ngây đó làm gì, nhanh nha!" Linh Vân mắt đỏ không ngừng lui lại.

"Không, ta muốn cùng người đợi cùng một chỗ."

"Bịch!" Ngoài viện truyền đến đánh vỡ cánh cửa âm thanh.

"Không còn kịp rồi, chủ nhà nhanh, trước đem lê mà giấu đi," Linh Vân chạy chạy tới, dùng sức muốn đem vạc nước đẩy về tại chỗ.

Tô Đại biến cắn răng một cái, cũng là vội vàng đẩy.

"Lê, không cần phải sợ, chờ một lúc chúng ta liền thả người đi ra, đây chỉ là một Tiểu Trò Chơi mà thôi, nhớ kỹ, vô luận xảy ra chuyện gì, tuyệt đối không nên lên tiếng."

"Cha, mẹ!" Tô Lê âm thanh run lấy bầy.

"Ha-Ha, lại có cái đàn bà, lần này rốt cục có thể thoải mái một chút, " ngay tại vạc nước sắp đầy chỉ còn lại có một tia khe hở lúc, ba tên cao lớn thô kệch Kiếp Phi cầm sáng loáng đại đao đi đến, thấy Linh Vân, sắc mặt lập tức lộ ra dâm • tà chi quang.

"Các vị đại gia, chúng ta chỉ là nghèo khổ Nông Gia, không có quá nhiều lương thực dư thừa kính các vị, các người liền xin thương xót, buông tha vợ chồng chúng ta hai người đi." Tô Đại Hela lên một cái Mã Phi góc áo, một mặt khăn cầu ...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Tâm nghi ngờ (trung)

"Cút ngay, ít tại Bản Đại Gia trước mặt khóc than, chỉ cần người đem vị này nũng nịu mỹ nhân đưa cho chúng ta, chúng ta lập tức liền đi, như thế nào, Ha-Ha ~" ba tên Mã Phi cười dâm hướng đi Linh Vân, trong đó hai người thậm chí không kịp chờ đợi giải khai quần.

"Không muốn, không muốn --" Linh Vân sắc mặt trắng bệch thẳng lui về sau đi.

"Ta liều mạng với người!" Tô Đại biển gặp này, biết cái này mấy tên Mã Phi căn bản không có khả năng từ bỏ ý đồ, thuận tay cầm lên bên cạnh cái cuốc liền hướng ba người tiến lên.

"Muốn chết!" Trong đó một tên mặt gầy người đàn ông mang trên mặt một cổ sát khí, quơ lấy đao liền hướng Tô Đại biển ở ngực đâm tới.

"Phốc!"

Tô Đại biển ngờ ngác nhìn đâm thủng ngực mà qua trường đao, mặt mũi tràn đầy không thể tin, một ngụm máu phun tới, như vậy thẳng tắp ngã xuống, sưng vù đồng tử cứ như vậy nhìn lấy vạc nước, miệng bên trong chặt vật chớp ày lấy.

Xuyên thấu qua vạc nước khe hở, Tô Lê che miệng, im ắng thút thít, hẩn xem hiểu cha sau cùng lời nói.

"Không cần —— đi ra!"

"Đại Hài ca!" Linh Vân giống như điên nhào về phía Tô Đại biển thi thê, không thể tin được trước mắt phát sinh hết thấy, không ngừng lung lay Tô Đại biển thi thê, rõ ràng vừa rồi một nhà còn tại vui vẻ hòa thuận ăn Cơm tối, làm sao nhảy mất liền biến thành dạng này.

"Rốt cục không ai quấy rầy, Tiểu Nương Tử, ta tới, " ba người gấp không thể chờ nhào về phía Linh Vân.

Linh Vân không để lại dấu vết nhìn thoáng qua Tô Lê chỗ ẩn thân, trong mắt, hiện lên một vòng từ ái, một vòng không bỏ.

"Hài nhi cha hẩn, ta cái này tới tìm người, chỉ là khổ nhà ta lê." Linh Vân nhẹ nhàng cúi người xuống, đem Tô Đại biển con mắt chậm rãi nhắm lại, hôn một chút khô nứt gương mặt, sau đó lộ ra một vòng không cam lòng, quay đầu dụng hướng tới gần góc bàn.

Tô Lê cứ như vậy ngờ ngác nhìn nương thi thê chậm rãi nằm xuống, trong đầu trống rỗng.

"Cha, mẹ!"

"Thật mẹ hẩn xúi quẩy, gặp một cái Liệt Nữ, lãng phí một cách vô ích Lão Tử cảm tình, nhanh tìm kiếm, nhìn có cái gì đáng tiền. " Ba người gặp Linh Vân tự sát, mặt mũi tràn đầy khinh thường gắt một cái, như vậy lục tung tìm kiếm.

"Quan Sai tới, chạy mau." Ngoài cửa đột nhiên nhớ tới một trận dồn dập tiếng gọi ầm ĩ, ba người cũng không lo được cầm lên cái gì, vội vàng hướng bên ngoài chạy tới...

Nước mắt sớm đã mờ hồ hai mắt, Tô Lê chỉ coi đây là một giấc mộng, trong đầu trở nên hoang hốt, thế giới đều trở nên trắng bệch, mơ hồ nhìn thấy, mấy tên thấy không rõ mặt mũi bóng người đi đến.

"Mau nhìn, nơi này còn có một cái may mắn còn sống sót hải tử, mau cứu hẩn đi ra..."

... ..

... ..

Đêm nay Nguyệt Quang luôn luôn như vậy mát lạnh, sáng ngời thậm chí để cho người ta mê mang.

Tô Lê từ trên bàn đứng lên, nhìn lấy trên bàn đã sớm bị nước mắt thấm ướt trang sách, có chút khó chịu lau khô mắt.

"Lại nằm mơ, cha, mẹ, còn có Liên Hoa thôn các vị thúc thẩm, các người yên tâm, ngày mai sẽ là Yết Bàng ngày, Tô Lê có lòng tin có thể bên trong đứng đầu bảng, đến lúc đó chỉ huy quan quân, nhất định tiêu diệt bọn này cường đạo, cho các người báo thù." Tô Lê đứng dậy, nhìn lấy ngoài viện lay động trúc ảnh, lại lần nữa đỏ mắt.

"Cha, mẹ, lê mà nghĩ các người -- "

Theo tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên qua tầng mây, Tô Lê liền không kịp chờ đợi xông ra Lữ Điểm, hướng về Trường Thi chạy đi.

Hôm nay, Yết Bàng!

Đi vào Trường Thi bên ngoài, sớm đã tụ tập rất nhiều Thí Sinh, hoặc sợ hãi, hoặc chờ mong, không đồng nhất mà là, Tô Lê cũng là vội vàng hướng trung gian chen tới.

"Đi ra , ra đến rồi!" Đột nhiên có người quát lên, lập tức một cỗ bạo động.

Theo một tiếng cọt kẹt, Chu Hồng cửa lớn từ từ mở ra, mấy tên thân mang Hoàng Y Quan Sai đi ra, đều là cầm Bảng danh sách, đi vào công kỳ tường thiếp .

Không đợi Quan Sai rời đi, hết thảy mọi người cùng nhau tiến lên.

Tô Lê thật không cho dễ chen vào, từ đầu quét nhìn một lần, tinh tế tìm kiếm lấy tên của mình.

Khi một lần sau khi xem xong, đột nhiên sắc mặt tái nhợt , lần nữa tìm kiếm.

Không, vậy mà không có tên của mình, làm sao lại như vậy?

"Hiện tại công bố Tiền Tam Giáp bảng danh sách cùng Văn Chương, chư vị có thể nhìn mà học tập." Chu Hồng cửa lớn lần nữa mở ra, vẫn là lúc trước mấy người , bất quá, lần này bọn hẩn chỗ quả nhiên lại là màu vàng vải vóc, có thể nói là chân chính Hoàng Bàng.

Tô Lê nhìn về phía Hoàng Bàng, một lần nữa dấy lên một chút hi vọng.

"Đứng hàng Trạng Nguyên chính là... .."

"Bảng Nhân..."

"Thám Hoa..."

Tô Lê xem hết Bảng danh sách, thân thể một trận lão đảo.

"Làm sao có thể, mình, thi rớt , ba năm, chẳng lẽ lại muốn đợi ba năm, ta không cam tâm, không cam tâm!" Tô Lê ngửa mặt lên trời khóc lớn, đợi cho nhìn thấy Trạng Nguyên tên dưới đây Văn Chương lúc, đột nhiên con mắt trợn lão đại, ngày đó « dân sinh tự » đúng là mình làm ra, làm sao lại ra hiện tại hẩn danh nghĩa.

Tô Lê hô hấp dồn dập, có chút hiểu rõ ra.

"Đại nhân, đại nhân, ngày đó « dân sinh tự » là tiểu sinh viết, tiểu sinh Văn Chương bị người thay thế , đại nhân làm chủ, đại nhân minh xét nha!" Tô Lê giống như Phong Ma, trên đầu gối búi tóc chẳng biết lúc nào rơi xuống, tóc tai bù xù kéo lên một cái đang muốn vào cửa Yết Bàng nhân viên.

"Cút ngay!" Tên kia Quan Sai hơi vung tay, nhất cước đá vào Tô Lê trên ngực, Tô Lê ngay cả lăn mang lật lắn xuống thang, che ngực, một ngụm máu nhin không được phun ra.

"Trò cười, Trạng Nguyên gia nhưng là đương kim Tể Tướng Thiếu Công Tử, như thế nào thay thế người nát lăm, muốn làm Trạng Nguyên muốn điên rồi đi." Người kia xoa xoa nhất cước, mặt mũi tràn đầy trào phúng nhìn về phía Tô Lê, gắt một cái đàm trên mặt đất, như vậy đi vào.

Hàng năm Yết Bàng không biết có bao nhiêu người bởi vì chịu không nổi kích thích bị điên , đâm đầu xuống hồ tự vận không biết có bao nhiêu, giống Tô Lê loại tình huống này , sớm đã nhìn mãi quen mắt.

"Ta, đến cùng đã làm sai điều gì? Thượng Thiên muốn như thế liên tục tra tấn ta?" Tô Lê con mắt sung huyết, nhìn lấy Đình Đầu cái kia từng đoá từng đoá

huyết sắc Bạch Vân, như Vô Căn du lịch bình, không biết tương lai ở phương nào.

"Khiêng đi, khiêng đi." Mấy tên khám nghiệm từ thi sớm đã chờ đã lâu, thấy rốt cục có người ngã xuống, mau tới trước sờ soạn một chút hô hấp, nghe ngóng ở ngực, không nhìn được phát phát tay.

"Chỗ cũ, Bãi Tha Ma." Những này Hàn Môn Học Tử đại đa số đều là tích lũy tiền đến phó thi, lão gia không biết tại chỗ nào, Bãi Tha Ma ngược lại là bọn hắn tốt nhất đi khí chi địa.

Mấy tên bộ khoái bộ dáng người một trước một sau đem Tô Lê nâng lên ném ở trên xe ngựa, một hồi lại nhắc tới mấy cỗ, tại mã phu gào to dưới, đi vào Bãi Tha Ma ném xuống dưới, còn chưa chờ người rời đi, vài đầu Dã Cầu thuận khí vị tìm kiếm mà đến, trông thấy mới tới thi thể, hai mắt tỏa ánh sáng, như vậy cắn xé.

Tô Lê thân thể trong suốt, có chút mê mang nhìn phía dưới cắn xé trắng diện, lòng tràn đầy không cam lòng, hắn cảm thấy mình sống được là thất bại như vậy, theo Nhất Trận Phong thổi tới, Tô Lê có chút lạnh rụt rụt, Thân Thể không tự chủ được sau này lướt tới.

"Cuộc đời của ta, cứ như vậy kết thúc, hiện tại muốn đi đâu? Địa Ngục sao? Nếu có Kiếp Sau, ta nguyện hóa thành Phù Du, chỉ tranh sớm chiều, quá một mồi, thật rất muốn lại về Liên Hoa thôn nhìn một chút!"

Tô Lê xuyên qua mây sa, một cái lão đảo, kém chút bị trượt chân.

"Cha, ta rốt cục thi đậu Trạng Nguyên, chỉ là thay thế người kia, có thể hay không cáo ngự trạng?" Tô Lê đi vào thư phòng, có chút lo lắng nhìn về phía nâng bút viết tấu chương cha, đồng dạng, là Đại Đường duy nhất Tề Tướng.

Tô Quyền đề bút xuống, nhìn lấy mạnh mẽ đâm tới con trai, có chút không vui.

"Gặp chuyện vội vàng hấp tấp, còn thể thống gì, đến lúc đó làm sao kế thừa vị trí của ta, người cái này nôn nôn nóng nóng mao bệnh nên sửa lại."

"Cha dạy phải." Tô Lê vội vàng cúi đầu mà dừng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tâm nghi ngờ (Hạ)

Thấy Tô Lê đáng vẻ, Tô Quyền thở dài một hơi: "Người đứa nhỏ này, trời sinh nhát gan, thật không biết quan trường lục đục với nhau là như thế nào, nếu như có một ngày vào tới triều đình, người liền liều."

Sự kiện kia người không cần phải lo lắng, ta vốn là muốn tốn chút tiền xong việc, ai ngờ cái kia hàn môn tiểu tử chịu không được đả kích, như vậy điên, hiện tại chỉ sợ sớm đã bị vứt xuống Bãi Tha Ma bên trên, bị Dã Cầu chỗ chia ăn đi." Tô Quyền hững hờ, giống nói một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, Tô Lê nghe xong, ngay ra một lúc.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới hại tính mạng người, bây giờ "Ta không giết Bá Nhạc, Bá Nhạc lại bởi vì ta mà chết."

Tô Lê tâm lý một trận không thoải mái, xem ra có thời gian cho hắn đốt một số Tiền giấy, mặt khác hỏi thăm một chút người nhà của hắn chỗ, đưa chút ngân lượng, quyền đương bồi lễ." Tô Lê tâm trong lặng lẽ hạ quyết tâm.

Ba ngày sau, Tô Lê được như nguyện tiến vào triều đình, hướng thấy thiên tử, cũng tại hữu tâm nhân thôi thúc dưới, cưới được Dương Kim Thánh Thượng nhất yêu quý một vị công chúa, cũng tại một năm sau sinh hạ một Kỳ Lân Nhi, có thể nói vui vẻ hòa thuận.

Năm năm sau, Dương Kim Hoàng Thượng năm lão thể nhược nhiều bệnh, sinh mệnh tràn ngập nguy hiểm, sợ là không kiên trì được năm sau đầu xuân, cung nội rất nhiều hoàng tử đã sớm đấu thành một mảnh, Tô Quyền không có cam lòng, hữu tâm vì tôn nhi của mình tranh cái này Nhất Hoàng vị, nhiều năm trước trù tính, cuối cùng được khởi binh, giết vào Hoàng Cung.

Không nghĩ tới chính là, đây hết thảy nguyên lai sớm đã bị Thánh Thượng tính toán mà tính, rơi vào đã sớm bố trí tốt trong cạm bẫy, Tô Quyền cuối cùng một mồi lửa đốt đi Tề Tướng Phù, cũng tìm đến ba bộ đi giả loạn chân thi thể ra về nhà mình con trai ba miệng, để bọn hắn trốn được tính mệnh, cũng treo cổ tự tử trong nhà xà nhà bên trong, cũng coi như chấm dứt hết thảy.

Tô Lê Vợ chồng ôm con ngày thơ con trai, đứng ở ngoài thành, thống khổ lấy bái đưa lão nhân gia ông ta, cũng một đường Mai Danh Ân Tịch, trốn qua

tầng tầng kiểm tra, đi vào một chỗ ẩn thế thôn trang nhỏ, định cư xuống tới.

Thê tử ở nhà dệt vải, mình ra ngoài khi đưa ở, con trai cũng tới tư thực, không còn có ngoại giới rất nhiều hỗn loạn, Tô Lê thậm chí hi vọng cuộc sống như vậy cứ như vậy bình bình đạm đạm qua xuống dưới, thẳng đến có một ngày, mình nhận tiền công, mua hai đầu cá, chuẩn bị kỹ càng tốt chúc mừng một phen, ba tên Mã Phi xâm nhập trong nhà, vì bảo đảm con trai, đem hấn ẩn thân tại trong chum nước, mình Vợ chồng lại thăm tao sát hại.

Tô Lê cứ như vậy nằm trên mặt đất, nhìn lấy ba tên Mã Phi lục tung tìm đồ, thê tử đổ vào cách đó không xa, Tô Lê tâm lý trở nên hoảng hốt, hấn có chút không phân rõ đến cùng chuyện gì xảy ra?

"Báo ứng, vẫn là luân hồi? Như vậy, ta... Là ai?"

Tô Lê nghiêm trọng hiện lên một tia giãy dụa, giống như phải cố gắng nhớ lại cái gì, hấn đã mất tích tại Tuế Nguyệt bên trong, không tìm được kiếp này.

Thời gian đang trôi qua, thân thể của hấn bắt đầu khô héo, sắc mặt của hấn chậm rãi xám trắng, tinh mạng của hấn càng phát suy yếu, nhưng trong mắt của hấn, vẫn không có chút nào ngưng tụ.

Cho đến bao lâu, cả người hấn khô héo như là da bọc xương, hấn hồn bắt đầu xuất hiện tiêu tán, hấn sinh cơ, đã càng phát yếu ớt, cả người như là một chiếc tức sắp tắt ngọn đèn.

Thẳng đến có một ngày, Tô Lê Thân Thê, đột nhiên rung động run một cái, hấn trong mắt chỉ riêng tại dập tắt sát na, đột nhiên xuất hiện giãy dụa.

Cái này giãy dụa, còn rất yếu ớt, nhưng lại để Sinh Mệnh Chi Hóa lập tức thiêu đốt một số, sau đó giãy dụa càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ có một thanh âm tại đang Tô Lê thể nội gào thét. Thân thể của hấn lay động, hai mắt của hấn xuất hiện tơ máu, hấn muốn thức tỉnh! Hấn hồn, đang dần dần sôi trào, hai mắt của hấn bên trong, tiêu điểm đang từ từ ngưng tụ.

"Ta... Là... Tô... Lê!" Thẳng đến Tô Lê trong miệng, từ từ phun ra không lưu loát mơ hồ âm thanh về sau, trong đầu của hấn lập tức oanh minh. Cái này oanh minh như là Thiên Lô, tại thế giới của hấn bên trong lẫn lộn ngập trời, để Tô Lê bỗng nhiên chân chính trên ý nghĩa mở mắt ra, ý thức của hấn rất cục... Trở về!

Vào mắt vẫn như cũ là cái kia kêu thảm không ngừng tuyệt vọng âm thanh, Tô Lê thậm chí thấy được ngày xưa cha mẹ, trưởng thôn, bạn chơi, đồng học...

Tô Lê nội tâm dần dần sáng tỏ, giống như hiểu rõ cái gì, hướng lấy bọn hấn ôm quyền cúi đầu, cái này cúi đầu, là đối đã từng kết thúc, là đối với mình tâm tính một trận chấm dứt.

Theo Tô Lê triệt để tỉnh táo lại, Linh tàng trong phòng ngộ đạo Diệp Nhất trận xoay tròn, phảng phất hóa thân lỗ đen, đem còn đang không ngừng đập vào mặt oan hồn vỡ nát thành từng tia từng tia bụi lưu, hút vào Song Diệp bên trong.

Đi qua trận này, Tô Lê Tâm Như Kiên Thạch, cũng dần dần hiểu rõ mình trong lúc vô hình vậy mà thông qua được một trận khác loại tâm trí khảo nghiệm, theo lý mà nói, hấn là đạo sư, hấn là sẽ không tham dự khảo hạch mới đúng, chẳng lẽ đạo sư của mình thân phận đã mất linh rồi? Nghĩ nửa ngày, không rõ ràng cho lắm, Tô Lê đành phải đưa nó quy thành loại ngộ đạo là đưa tới dị biến, thu thập xong tâm tình, từng bước một hướng về vàng dây thừng cầu chỗ sâu đi đến.

Theo không ngừng tiến lên, vô số oan hồn bị vỡ nát thành tro lưu thu nạp nhập ngộ đạo Diệp Trung, đến mức đến cuối cùng, ngộ đạo là đem từng tia từng tia cực kỳ tinh khiết Nguyên Khí Hòa Hồn lực trả lại đi ra, vào Linh Mạch.

Hấn đầu thứ hai Linh Mạch trong nháy mắt ngưng tụ thành, điều thứ ba Linh Mạch cũng đang nhanh chóng ngưng tụ, Tô Lê gặp này, sắc mặt đại hi, lần nữa tăng nhanh bước chân, rất cục, chạy tới cái thứ nhất thí luyện người trước.

Hấn giờ phút này hai mắt đỏ bừng, toàn thân tức thì bị vô số oan hồn nắm kéo, bất quá, hấn còn tại kịch liệt giãy dụa, linh đài còn có một tia thanh minh, như Nếu đây là tia Thanh Minh đều bảo trì không được, Hắc Tháp sẽ trước tiên kiểm trắc đến, đem hấn cưỡng ép truyền ra.

"Này, đồng học, đi nhanh một chút nha, ta ở phía trước chờ ngươi." Người kia nhìn thấy Tô Lê nhẹ nhõm bộ dáng, một trận giật mình, cứ như vậy vừa mất thần, oan hồn thừa cơ mà vào, quang mang lóe lên, liền bị cưỡng ép truyền tống ra ngoài.

Tô Lê một trận, hơi đỏ mặt, xấu hổ nhìn chung quanh, phát hiện không ai chú ý tới mình, ho khan hai tiếng, hai tay chấp sau lưng, tản bộ đi thẳng về phía trước.

Cho đến đi ngang qua một cái có, lại một cái thí luyện Nhân Ảnh, Tô Lê đều không chút đáp lời, sợ bởi vì chính mình một câu, lại ở bên ngoài bằng thêm mấy cái cừu già, người nơi này đều là Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ nha.

"Tim của hấn chẳng lẽ là thạch đầu làm không thành."

"Hồn Lực tốt cứng cỏi, ta cũng biết!"

... ..

Mọi người có các tâm tư người ý nghĩ, Tô Lê không xen vào, hấn hiện tại chỉ cảm thấy điều thứ ba Linh Mạch đang nhanh chóng ngưng tụ, nhất là hồn

lực của mình, tại cái kia bụi lưu bồ đường dưới, càng thêm ngưng luyện cường đại, đối với ngộ đạo là cũng càng thêm hoan hỉ.

Khi Tô Lê điều thứ ba Linh Mạch Ngưng Huyết Hóa Nguyên Tử Thành lúc, ngộ đạo là phảng phát đạt đến một loại bảo hòa, đã không còn bụi sinh non sinh, ngược lại hình thành giọt giọt Lộ Châu, từ lá thân trượt xuống, lơ lửng tại Linh tàng trong phòng.

Dạng này Lộ Châu theo Tô Lê không ngừng tiến lên, không ngừng gia tăng, có chút tiếc nuối nhìn nhìn mình điều thứ ba Linh Mạch, nguyên bản còn muốn duy nhất một lần ngưng luyện, vọt thẳng tề Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ đâu, xem ra chính mình vẫn còn có chút lòng tham.

Hôm nay đến đây, nguyên bản là đến tìm hiểu tình báo, nguyên lực của mình cùng tinh thần lực có như vậy bạo tăng, đã là ra ngoài ý định.

Khi Tô Lê vượt qua đầu cầu, nhìn lấy cái này không ngắn không dài một ngàn tám trăm trượng, thờ thật dài nhẹ nhõm một cái.

Mà mình Linh tàng trong phòng, giờ phút này lại lơ lửng rỗng rã ba trăm nhỏ Lộ Châu, bên trong không có một tia hơi bại Tử Tịch Chi Khí, lại có một tia Không Minh cảm giác, không biết sở dụng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Hấn đến cùng là ai?

"Cảm giác không có gì khó khăn sao?" Tô Lê tấm lấy đầu ngón tay tính một cái mình thông qua thời gian, cũng liền không đến trăm hơi thở thời gian, bọn hấn từng cái đi tựa như là trong vũng bùn.

Roi vào đường cùng, Tô Lê ngâm nga bài hát mà lại đi trở lại, bất quá lần này, Tô Lê phát hiện, những cái kia nguyên bản gặp người liền nhào oan hồn gặp lại Tô Lê trên thân cái kia cô khí tức kinh khủng, nức nở trong nháy mắt chui vào Huyết Hải, liền không thấy bóng dáng.

Tô Lê một trận tức hỗn hển, hấn nguyên bản còn muốn thu nhiều mấy giọt Lộ Châu đâu, tuy nhiên không biết có làm được cái gì, nhưng có lúc trước Linh Mạch bồ đường, liền nhất định là đồ tốt,

Mà tại bên ngoài, đám người một trận xôn xao, bởi vì ngay tại vừa rồi, có một cái tên lóe hào quang chói mắt, phảng phát như thiểm điện, từ Thạch Bi một tên sau cùng, vọt Thiên khí sau chui vào năm mươi vị trí đầu.

Năm mươi vị trí đầu là khái niệm gì, đó là một cái đường ranh giới, biểu thị lấy trực tiếp thông qua được đầu cầu, mọi người ở đây kinh nghi bất định lúc, đạo tia sáng này Tốc Độ không giảm chút nào, lại là nhất cử đến mười vị trí đầu, tất cả mọi người đóng lại miệng, toàn bộ tràng diện yên tĩnh nhìn lấy Tốc Độ trở nên chậm một tác quang mang, nghịch ngợm 'Trèo đèo lội suối', siêu việt cái này đến cái khác sớm đã bước vào khu vực thứ ba tiền bối tên, sau cùng tại mấy ngàn người tiếng kinh hô bên trong, cùng cái kia dựa hấu xếp tại đệ nhất danh.

Hai người tên về sau, đều là một cái to lớn 'Chín mươi tám', điều này đại biểu lấy người này là chín mươi tám hơi thở thông qua được Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng, từ một tên sau cùng đến đệ nhất danh, đơn giản đúng vậy một thốt thật sự Hắc Mã nha.

Mọi người ở đây suy đoán là một cái kia đệ tử cũ hậu tích bạc phát lúc, đạo ánh sáng kia lóe lên lóe lên âm ảm xuống, lộ ra bên trong tên.

"Thiên nhai khách!"

"Thiên nhai khách?" Tất cả mọi người lại là một tiếng kinh hô, cơ hồ tất cả mọi người đồng thời đầu Hướng Tả đi xem tòa thứ nhất Thạch Bi.

"Tại sao có thể như vậy, cái này, cái này không hợp tình lý nha!"

"Đúng nha, hấn bị kéo vào tòa thứ nhất Thạch Bi sỏ đen, lại tại tòa thứ hai Thạch Bi sinh sinh xâm nhập đệ nhất danh, cùng cái kia dựa hấu xếp tại một khối."

"Đúng nha, dựa hấu, hấn nhưng là sớm đã bước vào khu vực thứ ba, hấn có tài đức gì cũng dùng chín mươi tám hơi thở thông qua này cầu."

"Cái gì cầu, vị niên trưởng này, có thể hay không nói cho ta biết một chút, Đệ Ngũ Tầng khảo nghiệm là cái gì?"

... ..

Đám người nhao nhao sôi trào ồn ào một mảnh, như quả sau lưng tòa thứ nhất Thạch Bi thiên nhai khách bị kéo vào sỏ đen gây nên hiếu kỳ, cái này tòa

thứ hai Thạch Bì lấy được thành tích đơn giản trở thành thần bí, tất cả mọi người đi dò xét người này là ai, thế nhưng là tra xét nửa ngày, mới phát hiện căn bản không chỗ nhưng tra.

Cái này 'Thiên nhai khách' là tại nửa tháng trước đột nhiên xuất hiện, xếp hàng thứ nhất ngàn, có thể xác định tu vi của người này tại Linh Nguyên Cảnh sơ kỳ, bởi vì Trung Kỳ thậm chí cao hơn là không được cho phép tiến vào tầng thứ tư, tình huống là thật, từ con cháu thế gia đệ Tào đòi học cung cấp, đồng thời có cái khác cực Đại Thế Gia người làm chứng.

Nhưng bây giờ, hắn lại xuất hiện tại Đệ Ngũ Tầng, cái này biểu thị lấy cái gì, tu vi của người này tại Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, có thể lấy tốc độ nhanh như vậy thông qua Đệ Ngũ Tầng, chỉ có thể cho thấy tu vi của người này cực cao, tâm thần cực kỳ kiên định, xưng là hậu tích bạc phát, nhất minh kinh nhân cũng không đủ.

Nhưng đây càng thêm không thể nào, thời gian nửa tháng, hắn ngưng Huyết Hóa Nguyên Tộc Độ khi ăn cơm đâu, chẳng lẽ tên này thiên nhai khách không là một người, mà là 2 người, thậm chí nhiều hơn?

Nhưng hắn vì sao lại tại Đệ Tứ Tầng bị Thư Viện kéo vào sổ đen, đây cũng là một cái to lớn nghi vấn?

Mọi người ở đây mặt đỏ tới mang tai cãi lộn suy đoán thuộc tại ý nghĩ của mình lúc, trong đám người mục Nhân nhi giật mình miệng mở rộng, nửa ngày không thể chọn.

Thiên nhai khách là ai, hắn nhưng là so với ai khác đều rõ ràng, đáng chết Tiểu Tô tử, hắn là làm sao làm được? Chẳng lẽ lại là dựa vào gian lận, nhưng Đệ Ngũ Tầng tình huống hắn cũng đã được nghe nói, dựa vào Thanh Linh Đan cơ bản vô dụng.

So với hắn giật mình còn có rất nhiều người, tỉ như hương lạnh hương cùng từ từ lam hai người, lẫn nhau đối mặt, hai người gần như đồng thời vang lên cái kia đạo bí ôi Đạo sĩ.

Nhưng cái này, này làm sao cũng giải thích không thông nha, mê, người này là một cái to lớn mê, từ hôm nay trước, Thư Viện học viên ngoại trừ thường ngày Tu Luyện học tập xong, thời gian khác đều đang hỏi thăm lấy tin tức về người nọ, thậm chí còn xuất hiện một cái thiên nhai minh, mỗi một cái đều là tự tin nắm giữ chân trời xa xăm kia khách tin tức người, đồng thời cảm giác đến mức dị thường kích thích, phảng phất tái phát đào từng cái bí mật, làm bọn hắn tinh thần gấp trăm lần.

Sau cùng thiên nhai minh mấy trăm thành viên lại trao đổi ý kiến cùng ý nghĩ về sau, đạt thành mặt trận thống nhất, đem tu vi của hắn khóa tại Linh Nguyên Cảnh đầu thứ năm đến thứ sáu đầu Linh Mạch trung gian người, bọn hắn thậm chí hoài nghi, Đệ Tứ Tầng Hắc Tháp sở dĩ đem hắn kéo vào sổ đen, đứng vậy chân trời xa xăm kia khách trong lúc rảnh rỗi giả heo ăn thịt hổ đi khiêu chiến, bị học viện phát hiện, lúc này mới cho cảnh cáo.

Lần này có thể khiến những cái kia Hóa Nguyên năm sáu đầu Linh Mạch người khí cấp bại phôi, đi nhà vệ sinh, cảm giác có người nhìn chằm chằm, ăn cơm có người dò xét, đi ra đi vòng một chút, đều có rất nhiều người chỉ trỏ, ghi chép hắn hôm nay hành tích, nhìn có hay không lại đi Hắc Tháp.

"Cái này đáng chết thiên nhai khách, đến cùng là ai, sớm một chút đứng ra thừa nhận không tốt sao, làm người cũng đừng quá vô danh, người không có phát hiện cho chúng ta mang đến rất nhiều chỗ bất tiện sao?" Những này bị hoài nghi người, lại lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ, mỗi ngày gặp nhau, đều lạnh lùng một tiếng, cảm thấy đúng vậy hắn làm hại mình cả ngày bị 'Cầu Tử' nhìn chằm chằm, toàn thân không thoải mái.

Thậm chí một số người tiêu tốn rất nhiều điểm công hiến đi thiên nhai minh tìm hiểu tin tức, xem bọn hắn mỗi ngày hành tích, hoài nghi lớn nhất chính là ai?

Có thu nhập, tất cả thiên nhai minh thành viên tìm hiểu càng thêm tích cực sinh động, phát huy trọn vẹn một cái Cầu Tử tinh thần, đến mức đến đẳng sau, thậm chí theo dõi bốn năm ngày không nghỉ ngơi, liền vì nắm giữ đệ nhất tin tức, bán một cái giá tốt, mình bên trong cũng sẽ đại lượng khen thưởng.

Từ một ngày này bắt đầu, những cái kia bị hoài nghi, cả ngày bị người cùng cảnh giới một mực đang Diễn Võ Đường khiêu chiến, càng diễn càng liệt, có vì cuộc đời mình không tiện ra tức giận, có vì chính mình tại 50 tên có hơn, không phục khiêu chiến, dù sao mỗi một cái bị người khiêu chiến cũng có thể là thiên nhai khách.

Đương nhiên, những ngày này sau tình huống Tô Lê là không quan tâm, hắn hiện tại nhất buồn là thế nào tại Đệ Ngũ Tầng kiếm lấy tiền của mình tài, lại về ngày xưa Phú Hào sinh hoạt.

Tô Lê thích ngồi ở trên tầng đá, đón gió núi đi suy nghĩ chuyện, nhất là khi mình làm ra người đang suy nghĩ tư thế, gió nhẹ lay động xóc xếch lộn tóc, dù cho không ai nhìn, hắn đều cảm thấy rất là xuất khí, trước kia tại Đại Thanh trong chùa cả ngày đầu trực, Sư Thúc mấy cái cũng không nhìn mình, chơi đùa lung tung, bây giờ có tóc, liền không đồng dạng.

Tô Lê từ ban ngày ngồi đến tối, lại đến Thiên Minh, đón Vân Hải bên trong cái kia màu da cam hướng mặt trời mọc, Tô Lê nguyên bản mơ hồ thêm ngủ gật mắt bỗng nhiên sáng lên.

"Đúng thế, ta làm sao dần như vậy, Đệ Ngũ Tầng khảo nghiệm là một người tâm tính cứng cỏi, hoặc là nói là Hồn Lực ngưng luyện, như quả Ngoại Giới những cái kia oan hồn ứng không ảnh hưởng được người khác, chẳng lẽ có thể nhẹ nhõm quá quan, Ha-Ha, ta có biện pháp!" Tô Lê hưng phấn khoa tay múa chân, vội vàng hướng lấy trụ sở của mình chạy đi.

Mở ra Đan Lô, Tô Lê cử động, sau đó lấy ra bản thân lúc trước luyện chế mắt ngủ đan, cái này mắt ngủ đan liền có thể đầy đủ tránh cho Ngoại Giới ảnh hưởng, chỉ bất quá tránh khỏi có chút quá mức, trực tiếp chìm vào giấc ngủ, như vậy đành phải ở đây trên cơ sở tiến hành trung hoà, tăng thêm một số tinh thần.

Tô Lê tìm đến lúc trước Luyện Chế mất ngủ đan dược thảo, lại đi đến mặt tăng thêm một chút tinh thần nếm, Toái Tâm sữa, Thanh Lam Thảo... , cảm thấy còn không quá thỏa đáng, trong nháy mắt lóe lên, liền đem Linh tàng trong phòng một giọt sương châu cũng gia nhập trong đó, sau đó hùng hực liệt hỏa bắt đầu dài dằng dặc Luyện Chế.

Bởi vì thành phần không đúng, Tô Lê không ngoài dự liệu đem trong lò dược thảo đốt thành tro bụi, hắn không có nhụt chí, lại giảm bớt Toái Tâm sữa phân lượng, một chút xiu đi nếm thử.

Như thế dày vò luyện chế ra một lò lại một lò, cho đến hai ngày sau, Tô Lê lãng phí gần hai mươi nhỏ Lộ Châu, mở ra Đan Lô, mới lấy ra một cái Pearl trong suốt đan dược.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Ý chí sắt đá hoàn

Tô Lê kích động tột đỉnh, nhìn lấy cái kia không linh đan dược, phảng phất pha lê cầu, không có chút nào khí tức phát ra.

Tô Lê lần này không có lựa chọn những người khác từng đan, mà là không có làm mây may do dự, mình nuốt vào.

Theo đan dược hóa thành một dòng nước trong chui vào Tô Lê trong miệng, một đạo dị thường cảm giác thư thích lập tức quét sạch toàn thân, giờ khắc này, hắn có loại đứng tại khe núi, tắm gió xuân ôn hoà như vậy ấm áp cảm giác, tươi mát tự nhiên, càng có một loại vô vọng cảm giác.

Tại thời khắc này, thế giới phảng phất một chút thanh tịnh, nhưng lại náo nhiệt dị thường, thanh tịnh chính là tự thân chỗ tồn tại thứ địa phương, náo nhiệt lại là tinh thần chỉ địa.

Bên tai ông ông tác hưởng, phảng phất bên người mấy chục Đan Lô nổ tung sau yên tĩnh âm thanh, để cho người ta mờ mịt, nhưng lại có phảng phất đặt mình vào đỉnh núi Hoa Gian, lắng nghe vạn vật thanh âm.

Toàn bộ quá trình một mực kéo dài mười hơi, xung quanh hết thảy mới chậm chạp trở về.

Tô Lê lung lay đầu, lại dùng tay vỗ vỗ hai lỗ tai của chính mình, hắn là thật sợ hãi đem thuốc luyện tàn, để cho mình Song Nhĩ mất thông, đợi cho hết thảy bình thường trở lại, Tô Lê hai mắt sáng lên, kích động trực tiếp nhảy lên cao ba thước, hắn phảng phất thấy được vô số điểm công hiến như trời mưa từ trên trời giáng xuống, đem mình bao phủ.

Không lo được cái gì, liền tranh thủ vừa rồi Đan Phương phối lượng ghi chép lại, chuẩn bị khai lò đại lượng Luyện Chế, lúc này mới phát hiện không có dược liệu cần thiết.

Mỗi người đều không phải là đặc thù, Tô Lê làm Đan Hoa phong Nhị Dương Gia, cũng không ngoại lệ, đau lòng nhìn lấy Ngọc Gian bên trên 10 ngàn điểm công hiến, đi tới cửa, thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra một tên mặt mũi tràn đầy chịu chết Dược Đồng, tức giận đem cần thiết dược thảo viết xuống đến, đương nhiên cũng lung tung tăng thêm một chút không đáng tiền, miễn cho bị người khác nhìn trộm mình phát tài Đại Kế.

Thuốc kia đồng đang nghe mình chỉ là đến dưới núi mưa đầy một số dược thảo, mà không phải thử đan, khuôn mặt lập tức Tiểu Vũ chuyển tình, đối Tô Lê Tam Bái Cửu Khấu, cực kỳ tái sinh cha mẹ, sau đó lạnh lợi hát ca liền chạy xuống núi.

Tô Lê trời xui đất khiến như vậy móc ra một chiếc gương, cẩn thận nhìn lấy càng phát ra khuôn mặt anh tuấn, vuốt vuốt cái trán ở giữa một sợi hắc phát, chặc chặc khoe khoang, âm thầm oán thầm một câu 'Không có phẩm vị' liền về trong động.

Chưa tới một canh giờ, thuốc kia đồng liền đem Tô Lê dược liệu cần thiết mua đầy trở về, nhìn lấy Ngọc Gian bên trên Xích Hồng 'Số không' chữ, Tô Lê siết chặt Song Quyền, thở gấp thở mũi nhìn trước mắt dược thảo.

Thị phi thành bại thi ở lần hành động này!

Tô Lê Luyện Đan là điên cuồng, cũng có thể nói là mê muội, liền tiếp hơn mười ngày, Tô Lê không ăn không uống tại Luyện Dược, cho đến một ngày này ban đêm, Tô Lê hai mắt bỗng nhiên đóng mở, đỏ mắt càng sâu, nhưng tinh thần của hắn cũng rất phấn chấn, kích động vỗ Đan Lô, oanh một tiếng, Đan Lô mở ra, bên trong lại có hai khỏa Pearl như vậy trong suốt Dược Hoàn từ đó lơ lửng mà ra, bị hắn thu nhập lòng bàn tay.

Giờ phút này hắn tóc tai bù xù, toàn bộ tâm thần, đều đắm chìm trong cuối cùng này hai viên thuốc bên trên, run rẩy đem Dược Hoàn phân biệt chứa vào thứ chín mươi chín cùng cái thứ một trăm trong bình ngọc, nhìn trước mắt Dương Chi Ngọc bình, Tô Lê hai mắt đỏ ngầu, ngửa mặt lên trời cười to.

"Xong rồi!" Một câu nói xong, một đầu ngựa đến, như vậy đã ngủ mê man, lần này giấc ngủ, trực tiếp kéo dài năm ngày năm đêm mới tỉnh lại.

Vừa tỉnh dậy, Tô Lê có chút đau đầu, lần này hao phí không chỉ có là Thân Thể, càng hữu tâm hơn thần, đổi lại người bình thường, đã sớm một mối gục xuống, không có mười ngày nửa tháng mơ tưởng khôi phục lại, cũng may có ngộ đạo là lặng yên bỏ dưỡng lấy, mới khiến cho hắn có tốt như vậy Thân Thể.

Mơ hồ tới, Tô Lê vội vàng đi nhìn mình đan dược, cũng may những ngày này trong động không ai tiến đến, một trăm cái bình thuốc đều Tĩnh Tĩnh đứng lặng tại trước mặt, mới khiến cho Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Thu dược phẩm, Tô Lê tinh thần gấp trăm lần, cái kia còn chờ đến cùng, như quả những thuốc này hoàn thu không trở về bản, không cần chờ, đuổi tiến tìm sợi dây, treo cổ tại sự phụ ngoài động, tỉnh bị người chê cười.

"Viên thuốc này liền gọi ý chí sắt đá hoàn!" Tô Lê cảm giác mình đặt tên rất là bá khí, không khỏi tràn đầy tự tin, thu thập xong y phục, liền chạy xuống chân núi.

Chu Sơn là một tháng trước đột phá Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, đầu thứ tư Linh Mạch cũng đã ngưng luyện hai thành nhiều, tu luyện khô khan cũng nghe theo đạo sư đề nghị, cùng Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng xông vào một lần, tâm thần cùng tu vi đồng tiến, miễn cho này lên kia xuống, có thiếu hụt.

Ba mươi trọng, hắn đã hao phí ròng rã hơn một canh giờ, cũng đã cảm giác lực bất tòng tâm, hai mắt phát hồng, tinh thần run rẩy, cảm giác một khắc liền muốn sụp đổ nổi điên.

Hai tay của hắn, hai chân, thậm chí bên tai, đều có vô số oan hồn đang thét gào, muốn triệt để đem hắn tước nhập địa ngục, thậm chí có mấy hơi thở, hắn cũng cảm giác mình thân thành vì chúng nó một viên, muốn cùng nhau rời đi.

Đầu lưỡi đã cắn nát nhiều lần, dần dần bắt đầu chết lặng, đây là lần thứ nhất khiêu chiến, không cam tâm ngán ngùi ba mươi trọng, hết lần này đến lần khác, Tam mà kiệt, lần thứ nhất như quả không có hết sức, về sau coi như tu vi cùng tâm thần tăng cường, đi càng xa hơn, cũng không đổi được lần thứ nhất liền thua ở như thế khoảng cách.

Hắn hẳn là mạnh hơn, không sánh bằng đưa hấu cùng thiên nhai khách, nhưng cũng không thể lạc hậu bọn hắn nhiều như vậy, mình là trời mới, là nhà trong lòng người kiêu ngạo, một khi ở chỗ này lưu lại ám ảnh, chính là Linh Nguyên kiếp sống bên trong vĩnh viễn không sửa đổi được sỉ nhục, hắn còn có thể kiên trì, dù là một bước, cũng phải ra sức tiến lên.

Hắn là ai, hắn là Chu Sơn, một cái thiên tài!

Một nén nhang về sau, Chu Sơn lại chật vật đi về phía trước Nhất Trọng, hắn cảm giác được Thần Thức đã bắt đầu mơ hồ, toàn thân đau nhức, giống như cứ như vậy triệt để trầm tĩnh lại, thật tốt ngủ một giấc, hắn thật tận lực.

Nhưng vào lúc này, một đạo không biết tên tiếng ca từ phía sau truyền đến, Chu Sơn miễn cưỡng lên tinh thần, cẩn thận đi nghe, không sai, vậy mà thật là tiếng ca, tại trận trận triệt Nhập Tâm thần tiếng gào thét bên trong, như thế một thanh âm cực kỳ dễ thấy, hẳn cho là mình Thần Thức bị thương, xuất hiện ảo giác, thế nhưng là cái kia đạo tiếng ca càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng to rõ.

Chật vật quay đầu, hắn thấy được mình dù là về sau tiến giai Linh Huyền Cảnh, đều quên không được cái kia quý dị tràng cảnh.

Vàng dây thừng cầu lung la lung lay lẩy, một thiếu niên chấp tay sau lưng lạnh lợi, khi thì nhìn xem hai bên gào thét oan hồn, ngẫu nhiên đánh một chút chào hỏi, tùy ý nhẹ nhõm, ngênh ngang, phảng phất là đi tại nhà mình Hậu Hoa Viên, để Chu Sơn trông mắt trừng sắp rớt xuống, hô hấp to khỏe hỗn loạn.

Tâm thần hẳn nhiên, tại cái này một cái chớp mắt, đã ngập trời mà lên, oanh minh trong đầu của hắn toàn bộ thế giới.

"Cái này. . . Cái này sao có thể! !"

"Hắn là ai?"

Nhưng ngay sau đó, để Chu Sơn tâm lý đột nhiên sinh ra một cỗ hoảng sợ, thậm chí tâm thần cũng muốn sụp đổ một màn xuất hiện.

Tại cái kia vô số hồn gào thét gào thét bên trong, Tô Lê sắc mặt ôn hòa lên tiếng chào hỏi, chỉ là ngăn ngừa dừng lại, những cái kia hung ác dị thường oan hồn run rẩy kịch liệt lấy, nứt vỡ trong nháy mắt chui vào Huyết Hải, không thấy bóng dáng, phảng phất gặp cực kỳ đáng sợ sự tình, ngược lại đem gió tay thiếu niên cho xấu hổ tại nơi đó.

Thiếu niên bắt đầu đi thở dài một hơi, xoay đầu lại, nhìn thấy mình, một mặt hoan hỉ, vội vàng lạnh lợi chạy tới.

"Này! Ánh mắt ngươi làm sao hồng như vậy, sẽ không không tiếp tục kiên trì được đi?" Thiếu niên một bộ chờ đợi nhìn cùng với chính mình, không sai, là chờ đợi, không có kinh ngạc, không có trào phúng, chỉ có tràn đầy kích động chờ đợi.

Hắn hiện tại đã quên đi mình còn tại trong biển máu thí luyện lấy, chỉ là ngơ ngác nhìn thiếu niên ở trước mắt, cái kia so với chính mình có vẻ như còn nhỏ một hai tuổi thiếu niên, hẳn thật sự có chút choáng váng, muốn vươn tay ra sờ sờ hắn, dùng cái này đến xác định mình xuất hiện ảo giác, thế nhưng là tâm thần lần nữa mơ hồ thất thủ, hắn cảm thấy mình sắp ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Lại lần nữa điên cuồng

Sau cùng hắn không rõ thiếu niên đến cùng tại nói gì đó, phảng phất có vô số hồi âm đang vang vọng, chỉ nhớ rõ mơ mơ màng màng mình giống như gập đầu, trong ngực có đồ vật gì bị thiếu niên cầm lấy đi, sau cùng cổ họng truyền đến một cổ trong veo, phảng phất Vô Biên Địa Ngục bên trong một tia Thụ Quang, trong nháy mắt đem hắn kéo vào hiện thực.

Hồn Lục bắt đầu ngưng tụ, cái kia cổ mơ hồ cảm giác dần dần tỉnh táo lại, lần này, hắn cảm giác không thấy thanh âm khác, vạn vật giống như trở về Hồn Động, nhìn lấy những cái kia oan hồn, giống như tại im ắng hò hét, mình phảng phất bên thứ ba nhìn lấy con khỉ như vậy Chúng nó, tràn đầy tự tin, bắt đầu tiến lên.

Một bước hai bước, hắn từ không có cảm giác tốt như vậy, phảng phất vừa đạp vào vàng dây thừng cầu bước đầu tiên, đi thẳng đến sáu mươi lăm trọng, cái kia cổ cảm giác uể oải lần nữa đánh tới, lần này, hắn vừa lòng thỏa ý, không có quá nhiều chấp niệm, Quang Hoa lóe lên, liền bị truyền tống ra ngoài.

Tô Lê không nghĩ tới mình chào giá hai ngàn điểm công hiến một cái, hắn vậy mà đồng ý, vậy còn chờ gì, tranh thủ thời gian xuất ra đối phương Ngọc Giản, hai tay vạch một cái, hai ngàn liền đã đến tay.

Nguyên bản còn muốn nhìn xem hiệu quả, nhưng hắn là không có việc lớn gì, hướng hồ, đối phương Ngọc Giản bên trên điểm công hiến cũng không đủ chèo chống lại mua một khóa mình ý chí sắt đá hoàn, làm gì lãng phí thời gian nữa, tranh thủ thời gian nhìn xem phía trước có người hay không, vô luận như thế nào, cái này đệ nhất pháo nhất định phải khai hỏa.

Tô Lê ngựa không ngừng vó tranh thủ thời gian hướng về phía trước chạy tới, có thu hoạch lần này, hắn đột nhiên trở nên lòng tin.

Cũng không lâu lắm, Tô Lê liền gặp một tên khác tướng mạo lâu cực kỳ nho nhã thiếu niên, nhìn người nọ, Tô Lê không biết đột nhiên nhớ tới Thường Thanh Sư Thúc, xem ở cái này một tia thiện niệm bên trên, tặng thêm Tô Lê du thuyết, đánh gãy, một ngàn tám trăm điểm công hiến điểm mua một khóa.

Tô Lê không tiếp tục cho hắn bán viên thứ hai, tuy nhiên nhà hắn ngọn nguồn nhìn rất phong phú, nhưng Tô Lê lần này thật là quảng bá, mà không phải duy nhất một lần bán sạch, đây chính là lâu dài sinh ý.

Sự thật chứng minh, hôm nay không phải cái đi ra ngoài vận khí tốt, lần này tới đến Đệ Ngũ Tầng Thí Luyện Giả tính toán đầu ra đây không đến hai mươi tên, mà những này, chỉ có mười hai tên đối Tô Lê tính tiền, cái khác đều là bán tín bán nghi, dù sao điểm công hiến mà không phải một con số nhỏ.

Tô Lê thất vọng sau khi, cũng không có quá nhiều uể oải, dù sao lúc này mới chỉ là bắt đầu mà thôi, mỗi người tại mua Tô Lê đan dược về sau, tại cảm thấy tốt điều kiện tiên quyết, đều muốn nói với chính mình thân bằng hảo hữu, đương nhiên tốt nhất là có thể tới Đệ Ngũ Tầng Thí Luyện Giả một câu, bọn hắn sau khi nghe xong, đều cảm thấy dị thường cổ quái, cũng không có cái gì phản đối, dù sao đan dược hiệu quả nhưng là mình chính miệng ném thử.

"Người muốn đi quá ngàn trọng vàng dây thừng cầu sao? Người muốn cho người bài danh tăng lên sao? Người muốn trở thành vạn chúng chú mục người sao? Hai ngàn điểm công hiến, chỉ cần hai ngàn điểm công hiến, một khóa ý chí sắt đá hoàn toàn thành người tất cả mộng tưởng, còn chờ cái gì, tăng thử năm nhai khách chờ người a, không gặp không về!"

Chỉ bất quá ba ngày, tất cả mọi người nổi điên, mộ danh mà đến rất nhiều, chỉ là thiên nhai mình liền cơ hồ làm đến nơi đến chốn.

Thiên nhai khách là ai? Đây chính là tòa thứ nhất Thạch Bi cùng tòa thứ hai Thạch Bi danh liệt đệ nhất người, có bao nhiêu người chưa thấy qua diện mục thật của hắn, muốn thấy một lần hắn phong thái, nhất là nghe nói những cái kia ném qua hắn đan dược, thật sinh sinh tại vàng dây thừng cầu lại giữ vững được hồi lâu, điều này có thể không cho đám người kinh hãi, đây quả thực là gian lận nha.

Cơ hồ tất cả mọi người trong đầu đều đã nghĩ đến Đệ Tứ Tầng cái kia dựa vào gian lận lừa đầy bồn đầy bát mũ rộng vành Đạo sĩ, chỉ dựa vào điểm này, cơ hồ có thể xác nhận, hai người này làm một người.

Trên thực tế, không riêng những người đến này, những cái kia bị lừa dối, cả ngày khiêu chiến, mình đầy thương tích Linh Nguyên Cảnh Trung Hậu Kỳ hơn mười người, cũng là chạy đến, bọn hắn từng cái ma quyền sát chương, muốn kiến thức một chút cái này 'Xúi giục' người đến cùng là ai, nhất là bọn hắn từng cái tập hợp một chỗ, lẫn nhau không nói lời nào, liền xem ai đi vào trước, tốt bầy mà công chi.

Ai cũng biết, Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng khảo nghiệm là một người tâm tính, trong đó vàng dây thừng cầu một ngàn tám trăm trọng, chỉ cần lấy thời gian

ngắn nhất vượt qua này cầu, liền coi như thông qua.

Nhưng quá trình bên trong, lại có vô số trở ngại, oan hồn chính là nó một, còn có Huyết Hải, dung nham, sóng nhiệt, nhất là lần đầu khiêu chiến người, còn có một lần linh hồn trắc thí, cho nên, từ Đệ Ngũ Tầng ra người tới, mỗi cái thân hồn uể oải, cần đi qua mười ngày nửa tháng chỉnh đốn, mới có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Tăng thêm Hồn Lực gặp khó, oan hồn lộn hành quấy rối, Cẩm Chế ánh hưởng ra người tới nói cho hậu nhân như thế nào chuẩn bị ứng đối Đệ Ngũ Tầng khảo nghiệm, cho nên gặp qua thiên nhai khách người từ vừa ra tới, liền đem hấn bề ngoài trở nên phá lệ bất đầu mơ hồ, thậm chí một số chỗ nhớ kỹ bộ dáng, đều là những cái kia hình thái khác nhau, cực kì khủng bố oan hồn bộ dáng.

Thiên nhai khách, là nam hay là nữ, chung quy là bí mật.

Một ngày, hai ngày, thẳng đến ngày thứ ba, toàn bộ Hắc Thạch tháp đã tụ tập không dưới ba ngàn người, nhưng nhiều người như vậy tiến vào Đệ Ngũ Tầng, lại là may mắn không có đụng phải tên này thiên nhai khách, người được cái khác những cái kia gặp qua thiên nhai khách người, lại từng cái mờ mịt.

Khi ngày thứ năm thời điểm, rất nhiều người đều cảm thấy mình bị chơi xỏ, từng cái giống tựa như con khỉ ở chỗ này lạnh lợi, rất nhiều người tuy tốt Kỳ Thiên nhai khách đáng vẽ, nhưng mình còn phải đi học Tu Luyện, không thể đem thời gian uống phí hết tại như vậy một cái trò đùa quái đản bên trên.

Khi ngày thứ bảy thời gian tiến đến lúc, nơi đây người đã đi chỉ còn lại không tới một ngàn người, mà chính hôm đó, Tô Lê tới, nhìn lấy nhiều người như vậy tụ tại tòa thứ hai trên tám bìa đá, rất là vui vẻ, thậm chí nhìn thấy rất nhiều Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ người đều hướng Đệ Ngũ Tầng đập đi, càng là hưng phấn sờ lên mình Túi Trữ Vật.

Tô Lê đang tạo thế, chỉ có thế tạo càng lớn, quảng cáo phạm vi càng rộng, chính mình mới có thể bán càng nhiều.

Những ngày này hấn đợi ở trên núi, không có quá nhiều chú ý Hắc Tháp tình huống bên này, hấn không nghĩ tới danh tiếng của mình lớn như vậy, ngày đầu tiên thời gian liền tụ tập nhiều người như vậy, nếu là cho hấn biết mình bây giờ chỗ đã thấy những người này, chỉ là trước mấy ngày một phần năm, chỉ sợ phải lớn thổ huyết.

Còn chờ cái gì, Tô Lê không nói hai lời, tại không ai chú ý tới mình về sau, thông qua thân phận của mình nghiệm chứng, nhanh gọn bước vào Đệ Ngũ Tầng.

Vừa tiến vào bên trong, liền có vô số oan hồn đánh tới, tuy nhiên lại nhìn người tới về sau, từng cái vội vàng phanh lại thân hình, nước nỏ giải tán lập tức, Tô Lê cũng không thêm đề ý, bởi vì tại đập vào mắt vô số trượng ra, liền thấy một thân ảnh tại chặt vật lung lay, nhìn nó bóng lưng, còn giống như là một nữ tử.

"Tiểu muội muội người đừng có gấp, thúc thúc đến rồi!" Tô Lê cười ha ha lấy, phảng phất nhìn thấy vô số điểm cống hiến hướng cùng với chính mình đập tới, vung ra hai cái đuôi liền hướng nơi này chạy tới.

Từ từ lam cười khỏ nhìn cùng với chính mình bây giờ chỗ đi đến khoảng cách, xấu hổ dị thường, tại người khác xem ra, mình Thiên Chi Kiều Nữ, nhưng cùng những người kia trên bảng bài danh người so sánh với, lại đáng là gì.

Xem ra, hôm nay chỉ có thể dừng bước tại nơi này, tuy nhiên năng tin tưởng, một ngày nào đó, mình sẽ đi đến cầu một chỗ khác, đường đường chính chính bước vào Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ, bởi vì lần trước, năng chỉ đi qua 50 trượng, một tháng tu hành, bây giờ đã là bảy mươi trượng.

Công Phu không phụ lòng người, nặng tại kiên trì.

Ngay tại năng chuẩn bị từ bỏ thời điểm, đột nhiên cảm giác mình thân ở dây thừng cầu kịch liệt run run, phảng phất sau lưng có một đầu phát tình Mao Lư chạy tới, chặt vật xoay đầu lại, hai mắt mơ hồ.

Đừng nói, thật đúng là giống như là một đầu con lừa!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Từ tử lam

Trong chớp mắt, Tô Lê đã đi tới từ tử lam bên cạnh, đang chuẩn bị trêu chọc hai câu, lại bị tướng mạo của nàng thật cho kinh điển, lúc đầu đáng đáp liền cực đẹp, bây giờ hai mắt mê ly, mồ hôi trán thấm ướt mái tóc, lồng ngực kịch liệt đập trùng, linh lung bờ môi bữu một cái bữu một cái, để Tô Lê chặt vật

nuốt nước miếng một cái, sau đó kịch liệt quạt liên tiếp mình hai tai ánh sáng, tâm lý vô ý thức niệm lên Sắc tức thị Không Không tức thị Sắc...

Bất quá, cô gái này làm sao quen thuộc như vậy, giống như ở nơi nào gặp qua giống như .

Từ từ lam tại nhìn thấy như thế một người đáng đáp có chút anh tuấn Nam tử xuất hiện ở đây, nhất là hần sau cùng từ từ nhắm hai mắt quạt liên tiếp mình hai tai ánh sáng, để cho nàng miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười, thế nhưng là trong nháy mắt nào hải một trận Thanh Minh, liên tưởng đến hần vừa rồi như gấm trên đất bằng một đường phi nước đại, tựa hồ nghĩ đến một người nào đó, một cái truyền đi xôn xao người thần bí.

Nha!

Tô Lê đột nhiên muốn từ bản thân ở nơi nào gặp qua nàng, vội vàng nhảy lên cao ba thước, đem những cái kia chính quán quanh từ từ lam oan hôn dọa đến giải tán lập tức, trong chớp mắt liền không thấy một đầu, từ từ lam lại không có bọn chúng quán quanh về sau, cũng là chậm chạp tỉnh táo lại, gấp lại trước mắt một màn này, càng thêm giạt mình, cũng càng thêm xác định.

Cô gái này không chính là ngày đó tại thạch trong đình cùng hương lạnh hương cùng đi cái kia à, hương lạnh hương Mihawk giống như, kém chút bắt lấy mình, cuối cùng vẫn là trước mắt cô gái này đem nàng gọi đi, chính mình mới thuận lợi thoát thân .

Xem ra ngày đó quan hệ của hai người, đơn giản đúng vậy khuê mật, hương lạnh hương cái kia Yêu Nữ hận mình như vậy, bây giờ tiến vào Nội Viện, nhất định đem mình chân dung cùng chuyện xấu đến nói cho khuê mật, để cho nàng giúp mình báo thù, hôm nay vận khí làm sao kém như vậy, trực tiếp đụng phải trên họng súng, thừa dịp nàng còn không có triệt đề tỉnh táo lại, đi trước thì tốt hơn.

Tô Lê không nói hai lời, quay người liền muốn chạy, cái kia từ từ lam một cái nhăn mày lông mày, lập tức có chút không vui, nghe hương lạnh nói qua, tại tầng thứ tư thời điểm, đạo sĩ kia thấy nàng không nói hai lời liền chạy, làm sao đối lại mình đến Đệ Ngũ Tầng, làm sao cũng là như vậy.

"Thiên nhai khách!" Từ từ lam thật to hô.

"Không ai, người hoa mắt!"

Tô Lê Cước Bộ không ngừng, đi nhanh hơn.

"Ngũ Mai ý chí sắt đá hoàn!"

Từ từ lam lời nói vừa dứt, chỉ là cảm thấy một cổ gió thổi tới, lần nữa trong chớp mắt, tên thiếu niên kia đã đến trước chân.

"Nguyên lai là tiểu thư ngài nha, ta còn tưởng rằng nhận lầm người, thật sự là thất kính thất kính, Ngũ Mai đúng không, nao, Ngũ Mai ý chí sắt đá hoàn, ngài lại cất kỹ!" Tô Lê mặt mũi tràn đầy thương nhân cười, giống như đem chuyện vừa rồi quên mất không còn một mảnh, cười theo cho, sáng mắt lên nhìn trước mắt khách hàng lớn.

10 ngàn mai điểm công hiến, không có phát hiện nữ tử này lại còn là một cái Đại Phú Bà.

Không biết vì cái gì, thô tư liệu đột nhiên cảm thấy thiếu niên ở trước mắt có loại kẻ nịnh hót, tâm tình một chút không vui .

"Ta, ta chỉ có hơn bốn nghìn mai điểm công hiến, chỉ có thể mua hai khóa." Từ từ lam lẳng lẳng nhìn cái kia khuôn mặt tươi cười lập tức đồ xuống nam tử nói.

Tô Lê gọi là một cái khí nha, đùa nghịch ta đúng không, chỉ là một cái hô hấp, mình sáu ngàn điểm công hiến đã không thấy tăm hơi Ảnh Tử, hảo nam không cùng nữ đấu, hai cái liền hai cái đi, tính người xoát mặt lợi hại, đối mặt như thế nùng nịu mỹ nhân, Tô Lê thật đúng là không thể đi xuống mình một cái tát kia.

Từ từ lam cổ quái nhìn lấy hung ác nham hiểm nghiêm mặt Nam tử móc ra hai bình ngọc, mình đem Ngọc Giản giao cho đối phương, bị hần nhẹ nhàng vạch một cái, bốn ngàn điểm công hiến liền tiến vào túi của hần, Nam tử cái này mới lộ ra vẻ tươi cười, nhìn lấy trước sau bốn lần trở mặt Nam tử, từ từ lam có chút choáng váng, hoan hỉ, hoảng sợ, hung ác nham hiểm, bây giờ lại lần nữa cao hứng, cái này trở mặt Tốc Độ cũng quá nhanh đi.

Thấy Tô Lê giao dịch xong lại muốn đi, từ từ lam gấp vội mở miệng: "Ta còn có một ngàn điểm công hiến, tuy nhiên không mua được trong tay người Được Hoàn, nhưng có thể hỏi hay không người hai vấn đề, một cái năm trăm điểm công hiến."

Tô Lê dừng bước lại, do dự.

Thấy có hi vọng, từ từ lam cầm Ngọc Giản chỉ lần nữa xoay người lại Tô Lê chờ đợi hỏi.

"Người tên là gì?"

Tô Lê cười ha ha: "Thiên nhai khách, lấy ra."

Không đợi từ từ lam kịp phản ứng, Tô Lê đoạt lấy ngọc trong tay của nàng giỡn, vạch một cái, lại là năm trăm tới tay, hần không nghĩ tới nữ tử này vậy mà lại hỏi cái này a một vấn đề đơn giản.

Từ từ lam càng là một trận chán nản, người đây quả thực là chơi xấu, nhưng cũng biết đối phương sẽ không nói cho mình tên thật.

Đầu óc nhất chuyển, lần nữa đặt câu hỏi: "Người tại Đệ Tứ Tầng đóng vai Đạo sĩ thời điểm, thấy bằng hữu của ta hướng lạnh hương vì cái gì quay đầu liền chạy, ngay cả... Ngay cả..." Còn hỏi cái gì, mình lời còn chưa nói hết, Tô Lê bỏ chạy không còn hình bóng.

Tuy nhiên không được đến mình muốn đáp án, nhưng cũng đạt tới một số mục đích, đó chính là hấn đúng vậy tầng thứ tư thần bí nói sỉ, mà lại cùng lạnh hương có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ, người nhà hoặc là nói cừu nhân.

Đạt được hai cái này mạnh mẽ, từ từ lam liền cao hứng trở lại, nhìn một chút trong tay Dược Hoàn, một thanh vuốt vào, mấy hơi về sau, đột nhiên mở mắt ra, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, sau đó nhanh chân hướng về phía trước đi đến..

Tô Lê nghĩ không hiểu là, vì cái gì nữ sinh cảm giác đều là chuẩn như vậy, đáng sợ như vậy, mình như quả lại đợi mấy giây, nói không chừng thật liền lộ tẩy, cũng may mình đi đến kịp thời, nhưng cũng hối hận rất nhiều, liền không nên trở về đáp nàng vấn đề gì, mình như thế vừa đi, bây giờ suy nghĩ một chút, không phải liền là một loại khác giấu đầu lòi đuôi, không đánh đã khai sao?

Tô Lê quạt liên tiếp tay phải của mình, làm sao lại tiện tiện không quản được hấn này đôi lòng tham tay đâu?

Mang phiền muộn tâm tình, Tô Lê hướng về phía trước đi đến, được, nhìn thấy, hơn nữa còn mấy người tại một khối đầu, Tô Lê chuẩn bị tâm tình, lần nữa xuất phát du thuyết.

Mãi cho đến buổi chiều, Tô Lê miệng đắng lưỡi khô, ngay trước vừa giao dịch xong một nam tử mặt, lấy ra trong Túi Trữ Vật Nguyên dịch, lăm bầm uống, xong lau miệng một cái, nói một tiếng 'Khách hàng quen, đánh gãy' liền vội vàng đi.

Chỉ còn lại có mười khóa, Tô Lê nhìn lấy Ngọc Giản bên trên cấp tốc bành trướng điểm công hiến, tâm lý vui mừng một phiên hoa viên, phát phát, Tô Lê từ bán được một nửa lúc, miệng bên trong vẫn nói thăm lấy câu nói này, hiện tại hấn chỉ muốn nhanh đem tất cả đan dược đều bán đi, sau đó ngựa không dừng vó chạy tới Tầng Thứ Các, đi đòi lấy thuộc tại võ học của mình.

Mang như thế một số lớn khoản tiền lớn, nói không chừng lúc nào bị Thứ Viện hoặc là sư huynh cùng sư phụ cho bắt thành lính ăn cướp một phen, khi đó, khóc đều không địa phương đi.

Chỉ là rất thấy là phải đến Chung Điểm Trạm, làm thế nào cũng không đụng tới kế tiếp, rốt cục, lại khoảng cách cầu đầu cuối chỉ còn lại có một trăm năm mươi trọng địa phương, Tô Lê gặp một cái khác khách hàng.

Khi Tô Lê chạy đến thời điểm, Nam tử mặt mũi tràn đầy sợi râu, phảng phất tượng đất đứng tại trên cầu, mặc cho vô số oan hồn xé rách gào thét, Tô Lê còn tưởng rằng gặp cái kia ba mươi tuổi đại thúc, biết nam tử kia miệng phun lời nói, Tô Lê mới phát hiện hấn chỉ là lớn lên sót ruột một chút.

"Ngũ Mail!"

Thấy Nam tử không nói hai lời, có chút thất vọng trực tiếp móc ra ôm Ngọc Giản, Tô Lê tranh thủ thời gian vẽ 10 ngàn điểm công hiến tới, phát hiện đối phương lại còn có cái này hơn mười vạn, lại là một cái đề điều Đại Thổ Hào, đương nhiên, Tô Lê chỉ động thuộc về mình cái kia một phần.

Đưa qua năm bình ngọc, bị Nam tử một thanh toàn vuốt vào, một cái hô hấp về sau, lần nữa mở mắt ra, bước chân, kiên định không thay đổi hướng cầu một chỗ khác đi đến, chỉ dùng không đến thời gian một nén nhang, Nam tử liền nhẹ nhàng đạp vào Chung Điểm Trạm.

"Đáng tiếc, kết quả là vẫn là không có dựa vào chính mình đi đến nơi này, tuy nhiên đầy đủ, ta thứ sáu đầu Linh Mạch áp chế quá lâu, đã đến sắp bạo phát biên giới, có thể ở chính giữa kỳ đập vào nơi này, xem như đã hoàn thành tâm nguyện của ta, ta gọi lỏng dễ, nhân tình này ta nhớ kỹ, về sau có chuyện gì, cứ tới tìm ta."

Tô Lê nhìn lấy mặt mũi tràn đầy thoải mái Nam tử, cảm thụ được đối phương giờ phút này toàn thân không ổn định khí tức cực lớn, liền tục gật đầu.

"Người tốt, lỏng dễ, ta gọi Mao Cầu Venonat, không đứng, ta gọi thiên nhai khách." Tô Lê ngây người một lúc, vậy mà đem Mao Cầu Venonat tên kêu lên, lỏng dễ cũng cũng không tức giận, cười cười, trực tiếp truyền tống ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ

Tô Lê thu thập xong tâm tình về sau, nhìn lấy Ngọc Giản bên trên mười chín vạn điểm công hiến, cảm thấy sáng chói mắt, liền để nó nhiều đêm một hồi đi.

Tô Lê tại chờ đợi một lát về sau, liền truyền tổng ra ngoài, thẳng đến Tầng Thử Các chỗ Thủy Tâm phong.

Mà tại Tô Lê sau khi rời đi không lâu, một số sớm ra người tới, ngạc nhiên nói cho thiên nhai khách liền tại bên trong.

Trong nháy mắt, tin tức một truyền mười mười truyền trăm, trong chớp mắt, hơn ba ngàn người đồng thời trình diện, con mắt sáng loáng nhìn chăm chăm cửa ra vào mỗi người, nhất là đằng sau ăn đan dược về sau, đi ra, càng thêm chứng thực tin tức chuẩn xác tính, nhất là hơn mười người tập thể tăng lên thứ tự, càng làm cho vô số người điên cuồng, chỉ là đợi một ngày một đêm, cũng là không thấy bất luận kẻ nào trở ra, coi là thiên nhai khách không nguyện ý Trương Dương, liền tiếc nuối rời đi.

Tô Lê đi vào Thủy Tâm phong, thẳng đến sườn núi cự đại Tầng Thử Các, lại nghiệm minh thân phận về sau, đâm đầu thẳng vào trong đó.

Thủy Tâm phong toàn bộ Tầng Thử Các chỉ có tầng một, lại lớn đến kinh người, xưng là Cửu Khúc hành lang gấp khúc cũng không đủ, mỗi chuyển qua một cái góc, liền sẽ xuất hiện một tòa không gian, bên trong trưng bày vô số trân quý điển tịch, Tô Lê vẫn là lần đầu lại tới đây, nhìn lấy phảng phất tổ kiến giống như lầu các nội bộ, kinh ngạc thật lâu không ngấm miệng được.

"Mộc Thần quyết, nhất phẩm võ học, Tu Luyện sau có thể đem tự thân hóa thân Vạn Mộc một viên, bước ngoặt nguy hiểm nhưng đào mạng, giá trị ba ngàn điểm công hiến." Tô Lê nhìn lấy còn không bằng mình cây khô thuật, liền từ bỏ, trực tiếp chuyển nhìn kế tiếp.

"Toái thi quyết, thường nói, dòng chảy Bất Hủ, trụ cửa không bị mối..."

"Cửu lôi cầu, Luyện Chế đại thành, nhưng dẫn Cửu Thiên lôi đình tới thân..."

"Tứ Tượng công, đệ nhất tượng có 10 ngàn cân lực, mỗi lần điệp gia, tuy nhiên Tu Luyện Giả cần Toái Cốt..."

... ..

Tô Lê cười ngửa xem hoa nhìn lấy lít nha lít nhít võ học, có kinh ngạc, càng có hoảng sợ, thậm chí có một bước võ học, cần cả ngày đợi tại đồng người chết đi cảm thụ cái kia cổ tử khí, thôi luyện tự thân Thi Độc, Tô Lê ngẫm lại đều không rét mà run.

"Bồ Đề viêm, cần tự thân Nguyên Lực sinh ra nguyên điểm làm cơ sở, Luyện Chế đại thành, trong lúc xuất thủ, ngàn dặm vì điểm, đốt cháy vạn vật..." Tô Lê nhìn lấy giá trị bảy vạn điểm công hiến Bồ Đề viêm quyết, kích động tới đỉnh, đây là cái gì, đây quả thực là đối với mình lượng Thân mà làm nha, vừa nghĩ tới mình ngày sau thôi một chút khí, phảng phất một cái Hỏa Chủng, trong nháy mắt nhóm lửa ngàn dặm trong không gian Nguyên Khí, hóa thành biển lửa, ai dám cùng mình một trận chiến.

Tô Lê không nói hai lời, liền đem mình Ngọc Giản dán tại thuộc về Bồ Đề viêm quyết màn ánh sáng bên trên, trong chớp mắt, liền thiếu đi bảy vạn, sau đó kích động đem mình tay trái thiếp ở phía trên, trong nháy mắt, vô số Phù Văn tràn vào trong đầu của mình, không ngừng sắp xếp, chỉnh lý thành sách, Tô Lê chỉ cảm giác trong đầu của mình phảng phất muốn nổ tung khó chịu, cái này thuộc về bảy vạn đồ vật, thật là không phải thôi.

Cũng may Tô Lê đi qua Đệ Ngũ Tầng đức luyện, linh hồn năng lực dị thường cứng cỏi, rất nhanh liền tới đỉnh, đến lúc cuối cùng một tia đau nhức biến mất, Tô Lê thật dài hô hấp hơi thở, xoa xoa trên đầu mồ hôi lạnh, cảm thụ được trong đầu thêm ra tới Tu Luyện mới Tâm Quyết, một trận hoan hỉ.

Nhìn một chút mình còn có 120 ngàn điểm công hiến, Tô Lê vẫn cảm thấy có chút mang khoản tiền lớn cảm giác, bất an, loại bất an này đến từ mấy ngày sắp tới, đến tranh thủ thời gian xử lý xong.

Tô Lê hiện tại chỉ là nhìn chăm chăm những cái kia giá tiền cao võ học, rất nhanh liền lại khóa chặt lại một màn ánh sáng.

"Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, một loại Lôi Thuộc Tinh Độn Pháp, Tu Luyện đại thành, nhưng chớp mắt ngàn dặm, tốc độ như ánh sáng. Kỳ Lực nhập Lôi, là giết địch cùng chạy trốn tốt nhất Tốc Độ.

Nhưng cuốn này lại vì Tàn Quyền, bởi vì muốn muốn đại thành, chỉ cần Hóa Dực là thật, mượn nhờ Ngũ Quỷ Cửu Đầu thú tâm huyết cùng thật cánh làm sau cùng một đạo ngưng luyện, nhưng dù là ấu niên Ngũ Quỷ Cửu Đầu Thú Đô là Yêu Vương Chi Cảnh, cũng chính là có thể so với nhân loại Đan Nguyên cảnh.

Mà lại ngay cả như vậy, Chúng nó cũng cực kỳ thừa thối, rất nhiều người nghe đều chưa từng nghe qua, thậm chí nó bộ dáng đều không thể nào biết được, như vậy lần nữa trước quyền, muốn tu hành, cũng nhất định phải mượn nhờ trên lôi hải Lôi Nguyên chi khí hỗ trợ, có thể hay không tu thành, còn muốn dựa vào ý chí của mình cùng thiên phú, cuốn này chính là Thư Viện nào đó tiền bối ngẫu nhiên ở trong đại hoang tìm, đặc biệt lập nơi đây, nó giá cả định vị 100 ngàn điểm công hiến, nếu vì hoàn chỉnh, không phải trăm ngàn được đổi lấy..."

Tô Lê nhìn lấy bên trên mấy vị khoa trương giới thiệu, nhìn lấy đôi lấy nhân số dấu vết là không, cảm thấy có chút đáng tiếc, bất quá, nói thật, hần hiện tại công kích lực võ học có, còn kém đúng vậy cái này chạy trốn thủ đoạn, cái này Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh viết như vậy mê người, mà lại giá tiền cũng cái này rất cao, xem xét đúng vậy hàng tốt, Lôi Hải nha, nói không chừng về sau ngày đó gặp gặp quý liền đụng phải đâu, trước bị thay thế lại nói.

Tô Lê không có quá nhiều tiếc nuối, dù sao, như quả hoàn chỉnh, không phải trăm vạn điểm công hiến nha, cái kia đến có bao nhiêu, lặp lại lúc trước trình tự, Tô Lê rất nhanh trong đầu liền có Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh tâm quyết tu luyện, cảm thụ được trong đầu Naha dị thường khí tức, Tô Lê thâm giặt mình, chỉ là đáng tiếc.

Đổi lấy xong mình cần có công pháp, Tô Lê lại là một phen đi dạo, trong đó lại gặp một số mình vừa thích hợp công pháp, chỉ tiếc, không có đầy đủ

điểm cống hiến, để Tô Lê tức giận dị thường, cảm thấy mình đầu phát nhiệt hoa 100 ngàn điểm cống hiến đi đổi lấy một bước Tàn Quyền, chỉ là, trên đời này vốn là không có gì thuốc hồi hận có thể ăn.

Rầu rĩ không vui Tô Lê ra Thủy Tâm phong, nhìn lấy chỉ còn lại có hai vạn có thừa nội tình, cắn răng một cái, lại đi bình minh phong Nhiệm Vụ Đường, đổi hơn một vạn Nguyên dịch, trọn vẹn hơn một trăm bình, lúc này mới tràn đầy phấn khởi trở về Đan Hoa phong.

Tô Lê bế quan, đây là hần chuyên môn tìm Dược Đồng phân phó, không cho bất luận kẻ nào quấy rầy, phòng đứng vậy sư huynh cùng sư tôn đan trạch nhân lúc cháy nhà mà đi hồi cửa, mà lại vì phòng ngừa tầng thứ tư bị kịch lần nữa trình diễn, Tô Lê có thể nói là lấy lui làm tiến, thời gian rất lâu không có ý định đi Đệ Ngũ Tầng, đứng vậy phòng ngừa gây nên quá nhiều chú ý, có thể tính là một loại thông minh cách làm.

Lúc dứt lúc nói, dạng này sinh ý mới có làm đầu.

Nhoáng một cái gần hai tháng lặng yên mà qua, đối với Tô Lê cam kết bế quan, lại là thật, cái này khiến tất cả Dược Đồng đều thờ phào nhẹ nhõm, đương nhiên, trong lúc đó đại sư huynh mục dương cũng đã tới một lần, nghe nói bế quan, có chút tiếc nuối đi, về phần những người khác, chỉ có núi kế tiếp nữ hài tới qua, rầu rĩ không vui rồi đi, tất cả mọi người suy đoán, nữ hài kia có phải hay không là Nhị Đương Gia bên ngoài nhân tình.

Nghe nói ái tình có thể hoàn toàn thay đổi một người, như quả Nhị Đương Gia thật yêu đương, vậy cũng tốt, tối thiểu nhất thời gian một ngày đều lưu tại tán gái bên trên, không có quá nhiều thời gian đi Luyện Đan, sau đó tìm bọn hần thử đan, nếu như là thật, vậy thì quá tốt rồi.

Ngay tại lúc đó, Tô Lê hai tháng này đến đem Nguyên dịch khi nước lạnh uống, tại mọi người vụng trộm nghị luận âm ỉ lúc, bế quan hai tháng có thừa Tô Lê, Linh tàng trong phòng Đệ Tam Tầng Linh Mạch vào lúc này trong nháy mắt toàn bộ Hóa Nguyên Thành Công, Nguyên dịch bên trong lưu lại Tinh Thuần chi khí, trực tiếp thật tốt đem đưa phóng tới đầu thứ tư Linh Mạch, nhất cổ tác khí, Hóa Nguyên một thành.

Tại đầu thứ tư Linh Mạch Hóa Nguyên trong tích tắc, Tô Lê toàn thân chấn động, tu vi bạo phát, một cỗ so trước đó cường hãn quá nhiều khí thế, ở trên người hần chợt vang lên, cảm thụ được thể nội bốc lên tu vi chi lực, Tô Lê chậm rãi mở mắt ra.

"Linh Nguyên Cảnh... Trung Kỳ!"

Tô Lê không nghĩ tới, mình vậy mà lại nhanh như vậy bước vào Trung Kỳ cấp độ, nhất là tại đầu thứ tư Linh Mạch Hóa Nguyên một khắc, hần có thể rõ ràng cảm nhận được, một cỗ chưa bao giờ có cảm giác tự thân bên cạnh xuất hiện, giống như, càng thêm chuẩn xác, mới mẻ, còn có một tia... Khó chịu.

Mặc dù chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng Tô Lê lại là cảm nhận được, không rõ trắng tại sao có thể có như vậy ngũ vị tạp trần cảm giác, nhưng rất nhanh lác đầu, cảm thụ được tu vi của mình, cao hứng trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Đan Đạo lớn giảng ngày

Cũng không biết qua bao lâu, Tô Lê nghĩ nghĩ, không có tính toán lại đi ra, mà là nhìn lấy trong đầu bỏ ra kénch xù điểm cống hiến đổi đổi lấy « Bò Đê viêm quyết », vung tay lên, từ Huyết Linh phong thu hoạch tới 80 ngàn Nguyên Thạch phảng phát cự như núi xuất hiện trong động, đem hần vòng vòn quanh ở, cảm thụ được trong đó bằng bạc kiểm chế khí tức, Tô Lê lần nữa hai mắt nhắm nghiền, lựa chọn tu hành.

Như thế, lại là đem thời gian gần hai tháng, Tô Lê bên người Nguyên Thạch Cự Sơn một ngày Thiên tại giảm bớt, hóa thành bột mịn chảy xuôi một chỗ, mà Tô Lê quanh thân khí tức, cũng không có quá nhiều biến hóa, nhưng cẩn thận đi cảm thụ, liền sẽ phát hiện, theo hần tu hành, một cỗ tựa hồ có thể thiêu đốt không gian sóng nhiệt tại quanh người hần vận vẹo, cả người phảng phát một cái than lửa chói mắt. ? ?

Khi một viên cuối cùng Nguyên Thạch 'Ba' vỡ vụn, sau đó hóa thành bột phấn, Tô Lê thông suốt lựa chọn mở mắt, theo hần thanh tỉnh, hai đóa hỏa điểm bỗng nhiên từ hần hai mắt dâng lên mà ra, nổ bắn ra hướng Nham Bích, không có chút nào chậm chạp, trực tiếp lưu lại hai cái còn tại khối đen bốc lên lỗ nhỏ, xì xì lấy...

Tô Lê đứng dậy, cảm thụ được trong kinh mạch Sở Lưu trôi tựa hồ không còn là Nguyên Lực, mà là một cỗ dao động mãnh liệt hỏa điểm, nhất là cỗ này hỏa điểm cùng Liệt Hòa trải qua vàng điểm đem kết hợp thôn phệ, càng thêm quý dị khó lường.

Tô Lê không biết cỗ này từ Bò Đê viêm quyết cùng Liệt Hòa trải qua kết hợp công kích lực tổn thương cao bao nhiêu, hần chỉ cảm nhận được, mình là một tòa tùy thời có thể lấy phun trào núi lửa.

Bộ Bộ Sinh Liên thi triển ra, trong nháy mắt đã đến ngoài động, cảm thụ được loại này trước nay chưa có lực lượng cảm giác, Tô Lê cười ha ha lấy.

"Từ hôm nay trở đi, ta rốt cục có thể quang minh chính đại đi dưới núi khi lão sư!" Tô Lê rốt cục cảm thấy mình làm đủ công việc cơ bản, giờ phút này không thể kìm được, thẳng đến dưới núi.

Khi hần xe nhẹ đường quen đi vào Đan Sư Trần Chí xong ngoài động, còn không có chào hỏi, tên kia Dược Đồng gặp lại Tô Lê vẻ vô hại hiền lành lúc, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, sau đó có chút không muốn thăm viếng Tô Lê.

"Trần Đan sư ngã bệnh, đã có tốt mấy ngày này, không thể đi ra nghênh đón Nhị Công Tử, xin hãy tha lỗi!" Dược Đồng tất cung tất kính hồi đáp.

"Thật đáng tiếc, hần thật ngã bệnh?" Tô Lê còn có chút không tin, đề tên kia Dược Đồng một bộ mặt như ăn mướp đắng.

"Là thật!"

"Nếu như ta không có tính sai, hôm nay thế nhưng là dưới núi một tháng nhỏ giảng, Tam Nguyệt lớn giảng lễ lớn, Trần Đan sư vận khí làm sao như vậy kém, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này ngã bệnh, vậy hần đứng vậy không đi được?" Tô Lê sắc mặt khó xử, có chút tiếc nuối nói.

"Nhị Công Tử, ba tháng lớn giảng nhưng không phải người nào đều có thể đi, mỗi một lần giảng bài đều là những cái kia Đan Đạo tạo nghệ cực cao lão Đan Sư truyền thụ, huống hồ, lần trước Trần Đan sư đã đi qua, lần này không còn đi..."

"Vậy là tốt rồi, đem người nhà Đan Sư lúc trước giảng bài chuyên nghiệp đan bào cho ta mượn mặc một chút thôi!" Tô Lê trực tiếp cắt ngang Dược Đồng, một bộ cực kỳ đáng vẻ cao hứng, đề thuốc kia đồng kinh ngạc há to mồm, hơn nửa ngày mới phản ứng được, mình bị hù.

"Cái này sao có thể, đan bào là một cái Đan Sư mặt mũi, mỗi một cái Đan Sư chỉ có... Ai ai, người làm gì, một mình bỏ nhào hần người Động Phủ đây là cấm chế, tìm ta tìm xem nhìn..."

Một nén nhang về sau, Tô Lê nhìn trong tay mới tinh đan bào, đường vân, màu da cam Đan Lô bộ dáng, trở nên kích động, mình nhưng là muốn cho người ta giảng bài, cái này phô trương vấn đề nhất định phải chuẩn bị kỹ càng, lần này thời gian có chút vội vàng, chờ về núi về sau, nhất định phải phân phó làm một kiện không giống bình thường đan bào, chỉ có dạng này, mới có thể cho thấy thân phận của ta cùng học thức tới.

Tô Lê dương dương đắc ý, chấp tay sau lưng, ngâm lấy bài hát hướng về dưới núi đi đến.

Trong sơn động!

"Trần Đan sư, ta cảm giác thật uất ức!"

"Ai, ta so người còn ủy khuất! ! !"

... ..

Hôm nay thế nhưng là Đan Hoa phong có đủ nhất danh vọng Đan Sư bắt đầu bài giảng lễ lớn, nghe nói sáng sớm, liền có vô số ưa thích Đan Đạo học viên từ bốn phương tám hướng chạy đến, muốn thấy các vị Đan Sư hình dạng học thức.

Rất nhiều học viên là thực tình đi cầu dạy, dù sao cuộc sống như vậy quá mức thừa thớt, hơn nữa còn là am hiểu khác biệt lĩnh vực bảy vị Đan Sư cùng nhau giảng bài biện luận, chỉ bất quá đến cuối cùng, không biết vì cái gì lại tăng thêm một tòa giảng bài cầu thang đá, hết thấy tám vị Đan Sư, lập tức đem bầu không khí nhao nhao đến.

Cũng có một số người là lần đầu tiên nhập nội viện, đối những cái kia cao cao tại thượng Đan Sư rất là lạ lẫm, tới đây nơi này, mở mang kiến thức một chút, miễn cho ngày sau không rõ ràng cho lắm cho xung đột, vậy coi như chơi đại phát.

Cũng có một chút chuyên môn tìm một chút Đan Đạo nghi nan tạp chứng nhắc tới hỏi, cũng không phải tới khiêu khích, mà là hi vọng những cái kia Đan Sư đang tự hỏi thời điểm, có thể nhớ kỹ bộ dáng của mình, ngày sau kết một thiện duyên, đương nhiên, những cái kia có thiên phú các học viên, cũng là mình kết giao đối tượng.

Mang các loại mục đích, khiến cho còn chưa tới giữa trưa, đến đây nghe giảng bài học viên cực kỳ đạt đến bốn ngàn có thừa, cả cái cự đại quảng trường hồi hả, thậm chí một số ngồi xếp bằng, Tĩnh Tĩnh chờ đợi, thỉnh thoảng nhìn về phía trong sân rộng cái kia tám trụ cao cao cầu thang đá, kim sáng long lánh, Khắc Ấn lấy mỗi một vị Đan Sư tên, tràn đầy hâm mộ.

Chỉ bất quá Đệ Bát tòa trên trụ đá lại là chưa tiêu ký bất luận cái gì Đan Sư thân phận đánh dấu, để rất nhiều người đoán được ngọn nguồn lại là cái nào thần bí Đan Sư đến đây.

Khi tới gần buổi trưa, từng người từng người Đan Sư lần lượt xuất hiện, đi tới thuộc về mình phía trên trụ đá, liền ngay cả cùng Tô Lê từng có một lần kết giao Thiệu Dương lão đầu cũng tại lần này giảng bài liệt kê, nhìn phía dưới từng cái sót ruột ánh mắt, thủy triều như vậy la lên, bảy tên Đan Sư hải lòng nhẹ gạt đầu, ra hiệu ngồi xuống, bắt đầu giảng bài, chỉ là ngẫu nhiên liếc một chút cái kia Đệ Bát tòa trống rỗng thạch trụ, có chút không rõ ràng cho lắm, còn có ai muốn tới?

Khi Tô Lê chạy đến thời điểm, giảng bài âm thanh cơ hồ đạt đến, có Đan Sư lẫn nhau giải thích mặt đỏ tới mang tai, có vô số học viên kích động đặt câu hỏi, cũng có trầm ngâm làm bút ký, lẫn nhau chất vấn, cũng có một chút hiểu rõ đạo lý trong đó, chạy đến kế tiếp trước thạch thai tranh nhau chen lẫn đặt câu hỏi, toàn bộ não nhiệt quảng trường cho Tô Lê ấn tượng đầu tiên đứng vậy đi tới kiếp trước Đại Học Sinh Chiều Sính Hội hiện trường.

Mấy ngàn người hiện trường, Tô Lê chen lẫn nửa ngày mới đi vào, nhìn lấy náo nhiệt đám người, Tô Lê là kích động lại ảo não nha, ai để người ta tại giữa sườn núi, khoảng cách chân núi gần nha, mình ngay cả nhảy mang chạy trong miệng cũng đã chậm rồi, một cái đến trể lão sư, cũng không phải là một cái hợp cách lão sư!

Bất quá, Tô Lê vẫn còn có chút tâm thần bất định, quyết định trước không đi thuộc về mình cầu thang đá, mà là tìm hiểu tìm hiểu địch tình, xem bọn hắn đều đang giảng thứ gì, dù sao thời gian còn sớm, mình nói như thế nào cũng là lần đầu tiên đến giảng bài, cũng không thể lại bêu xấu.

Đi vào tòa thứ nhất dưới bệ đá phương, là một tên tóc trắng phơ sơ tại giảng bài, nhìn hắn một thân khí tức, vậy mà đạt đến Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ thậm chí không ngừng, lại thêm một thân tang thương Đan Đạo khí tức, càng thêm thâm thúy, để cho người ta tôn kính, cũng chính là hắn người phía dưới tụ tập nhiều nhất, mà hắn đem chính là cây cỏ biến hóa, cũng không lúc lấy ra một khóa giá trị liền thành đan dược, thông qua đặc biệt thủ đoạn đem Phân Giải, trở lại như cũ, lấy ra lúc trước luyện chế cây cỏ từng cái đối ứng..

Vị thứ hai không nghĩ tới lại là Thiệu dương, hắn vẫn như cũ một bộ người hiền lành biểu lộ, cả người cho người cảm giác như tắm rửa Xuân Phong, ấm áp, trên thực tế, hắn đang đem đây đối với Nguyên Hòa khổng lồ, một đạo hỏa diễm tại đầu ngón tay hắn như như tinh linh nhảy vọt, làm sao đem từng cây dược thảo hoàn mỹ hòa tan...

... ..

Tô Lê cười ngửa xem hoa nhìn lấy từng vị Đan Sư tại triển hiện thuộc tại sự kiêu ngạo của chính mình, am hiểu nhất Phương Pháp, không khỏi trầm ngâm, mình có thể sẽ cơ bản đều bị bọn hắn Phân Giải triển lãm xong, ngay tại Tô Lê trầm ngâm mờ mịt đi tới lúc, một cái bàn tay đột nhiên đập vào Tô Lê trên bờ vai, đem hắn giật mình kêu lên, bình tĩnh xoay người lại, nhìn lấy hai khuôn mặt quen thuộc, một trắng thốt lên.

"Thật là người, người lại còn còn sống?" Đường Tiểu Thiên cùng tác Dương Minh mặt mũi tràn đầy kinh hi, vội vàng một người một cái lớn ôm ấp, Tô Lê thăm hện không may, làm sao gặp được cái này hai hãm hại.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Như thế nào truyền kỳ

Trên thực tế, tại nội viện, Tô Lê đã không phải lần đầu tiên gặp bọn họ, tại Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng, mình còn bán qua bọn hắn Tam Văn Thanh Linh Đan đầu, cái này hai hàng cũng không ưa thích Đan Đạo một phương nha, tại sao chạy tới nơi này tham gia náo nhiệt tới.

"Ai nha, lại là tác dương huynh cùng Đường huynh nha, các người tại sao lại ở chỗ này, thật sự là thật là đúng dịp!" Tô Lê một bộ dáng vẻ cao hứng, để hai người cũng là hưng phấn cảm động lây.

"Nhìn thấy người không có việc gì thật sự là quá tốt, nghe nói nửa năm trước người xui xẻo bị sét đánh, bị tiếp đi vào viện trị liệu, lấy là để cho chúng ta lo lắng không thôi, bây giờ nhìn thấy người bình yên vô sự, cuối cùng là yên lòng." Nhìn lấy hai người không giống nói láo ánh mắt, Tô Lê một trận ấm lòng.

"Đừng nói, ngày đó tại Hắc Tháp bên ngoài, ta liền thấy một người bóng lưng giống người, lúc trước không dám nhận, hiện tại xem ra, hắn là liền không sai." Đường Tiểu Thiên tựa hồ nhớ lại cái gì, lại bắt đầu thao thao bất tuyệt nói đến nửa năm qua này chuyện mới mẻ, thỉnh thoảng nhắm trúng ba người thoải mái cười to.

Có đôi khi còn có thể có cái này hai cái bằng hữu ghi nhớ lấy, cũng là một cộc chuyện may mắn!

Cái này hai tên dở hơi tu vi ngược lại là không có kéo xuống, tại Tô Lê cảm ứng bên trong, lại nhưng đã bắt đầu ngưng tụ điều thứ ba Linh Mạch, thật có thể nói là tiến bộ như nhanh, nếu như mình không phải dựa vào ngộ đạo lấy một loại khác gian lận phương thức Tu Luyện, còn không biết ở nơi nào nữa.

Ngay tại ba người còn tại tâm tình lúc, ba tên thiếu niên từ trong đám người chen chúc tới, đối tác Dương Minh hai người lắc đầu, Đường Tiểu Thiên càng là chào hỏi một người đến đây, phân phó nói: "Đề mình bên trong huynh đệ nhiều chú ý, cũng đừng quên tới mục đích!" Người kia nhẹ gật đầu, vội vàng xâm nhập đám người, liền không thấy bóng dáng.

Tô Lê nhìn lấy phảng phất Đặc Vụ chấp đầu giống như thần bí, có chút hiếu kỳ, hỏi thăm làm gì đâu?

"Thiên nhai khách người biết không?" Đường Tiểu Thiên một cái tay che miệng, hạ giọng lặng yên nói.

Tô Lê thân hình không để lại dấu vết lác một cái, nội tâm một trận vui thích, chẳng lẽ tên của mình đã đến loại tình trạng này?

Cầm tới Hắc Tháp tòa thứ hai Thạch Bi đệ nhất danh, hắc cũng là biết đến, trên thực tế, là thật ngoài dự liệu của mình, hắc cũng nghĩ đến, xem ra, đã có rất nhiều Nhân Quan chú mình, Tô Lê ho khan hai tiếng, xưng mình một mực đang bế quan liệu thương, đối nó không biết, liền muốn thật tốt biết mình tại người khác trong miệng là một cái dạng này truyền kỳ.

Đối với Tô Lê không biết, hai người tựa hồ có chút kinh ngạc, nhưng cũng biết Tô Lê tình huống, cũng coi như lý giải.

"Tên kia thiên nhai khách thật đúng là kỳ, tại Hắc Tháp Đệ Tứ Tầng luyện chế Thanh Linh Đan, để rất nhiều người tiến bộ như nhanh, liền ngay cả nhiều vị Đan Sư cầm tới thuốc này, đều không thể phục chế, người nói hắc Đan Đạo tạo nghệ có cao hay không?"

"Cao, quá cao!" Nghe lấy hảo hữu của mình thối phồng mình, Tô Lê tâm hoa nộ phóng, âm thầm đắc ý, thậm chí có chút xấu hổ.

"Còn có đây này?"

"Hắc bởi vì cử động lần này vậy mà lần đầu tiên bị Thư Viện kéo vào từ trước tới nay vị thứ nhất Học Sinh số đen, làm cho tất cả mọi người tò mò tràn đầy sùng bái, hắc mở một cái truyền kỳ." Đường Tiểu Thiên tiếp tục sợ hãi than nói, Tô Lê kích động đều có chút run rẩy,

"Còn có đây này, còn có đây này?" Tô Lê không kịp chờ đợi truy vấn, để hai người cổ quái nhìn thoáng qua Tô Lê, cũng không có quá nhiều hoài nghi, rất nhiều học viên mới tại lần đầu tiên nghe được cái này phảng phất Truyền Thuyết như vậy người thời điểm, biểu lộ cũng là như vậy.

"Hắc lại không chịu cô đơn, trực tiếp tiến vào Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng, nói tới chỗ này, ta cũng kỳ quái người này đến cùng là loại nào tu vi, cao nhân đúng vậy cao nhân, thần bí ngay cả ta con cháu thế gia đệ đều không tra được.

Hắc đến Đệ Ngũ Tầng, càng thêm quý dị, tuy nhiên không biết là loại nào duyên cớ, hắc không riêng nhất cử trở thành Đệ Ngũ Tầng đệ nhất danh, lại còn buôn bán lên một loại khác đan dược đến, đúng vậy tên không dễ nghe, kêu cái gì ý chí sắt đá hoàn, cao tư tưởng của người ta chúng ta thật sự là phỏng đoán không tới." Đường Tiểu Thiên một mặt cảm thán, liền tiếp tác Dương Minh cũng là gật đầu nói phải.

Mà giờ khắc này Tô Lê run run cơ hồ muốn lác lư, sắc mặt ửng hồng, hô hấp dồn dập, hắc thậm chí nhìn không được lập cáo tổ hai người, các người chỗ cực lực tôn sùng hắc, giờ phút này liền đứng ở trước mặt các người, đến hô to đi, đến cúng bái đi.

"Hắc lợi hại như vậy, chẳng lẽ liền không có một điểm dấu vết?" Tô Lê hưng phấn mở miệng, hắc hiện tại liền nghĩ muốn hiểu rõ, mình rốt cuộc trở thành một loại như thế nào truyền kỳ.

Ai, người xuất sắc căn cũng đỡ không nổi, lặng yên không một tiếng động, vậy mà trở thành đám người thần tượng, thực sự không có cách, đề điều, sau này mình vẫn là đề điều một số cho thỏa đáng, bằng không chờ sẽ trực tiếp tại trên đài cao tuyên bố chính mình là thiên nhai khách, lo gì những học viên kia không hướng mình dựa vào đến, đến lúc đó, mình dù là lung tung giăng chút gì, chi sợ đều sẽ dẫn vì kinh điển.

Tô Lê vừa nghĩ tới mình uy phong lẫm lẫm ngồi tại trên đài cao, phía dưới quỳ xuống một mảng lớn đầy mắt kích động rơi lệ mấy ngàn người, những cái kia ngày xưa cao cao tại thượng Đan Sư kêu khóc muốn mình dạy bọn họ Thanh Linh Đan thủ pháp luyện chế...

Tô Lê chảy nước miếng chảy đầy miệng Giác, nhìn Đường Tiểu Thiên liền tranh thủ hắc lay tỉnh.

"Tô huynh, thế nào? Có phải hay không lưu lại cái gì hậu di chứng, muốn mắc bệnh?" Trông thấy vừa rồi còn rất tốt Tô Lê đột nhiên hai mắt mê ly, mặt mũi tràn đầy mỉm cười, khỏe miệng còn giữ nước bọt, để hai người đột nhiên lo lắng.

"Không, không có việc gì, người nói tiếp!" Tô Lê hít một hơi nước bọt, lần nữa truy vấn.

Đường Tiểu Thiên nghi hoặc nhìn lại một vị thiên nhai khách Fan sinh ra, không khỏi lác đầu: "Đáng tiếc là, tại Đệ Tứ Tầng hắc mang theo mũ rộng vành, một bộ Đạo sĩ cách ăn mặc, không ai thấy qua, cũng không có quá mức lưu ý, Đệ Ngũ Tầng bởi vì thí luyện đặc thù, rất nhiều người vừa ra tới, cơ bản đem bên trong gặp được hết thấy đều quên sạch sẽ, nhất là diện mạo, cơ bản cùng những cái kia oan hồn hợp lại cùng nhau, một trăm người có một trăm cái bộ dáng, ngược lại là đáng tiếc, đây chính là hắc cho đến tận này duy nhất một lần lộ mặt địa phương nha." Đường Tiểu Thiên liền tiếp gặng dứ nói.

Tô Lê không nghĩ tới Đệ Ngũ Tầng lại còn có như thế một cái lỗ thủng, không khỏi có chút bất mãn, trách không được không ai nhận ra hắc, nguyên lai đều quên hết.

"Cái kia ý chí sắt đá hoàn càng là so Tam Văn Thanh Linh Đan còn cao minh, cũng không biết hắc là thế nào nghĩ đến, khắp nơi đều có thể tìm tới Thí Luyện Chi Địa lỗ thủng, tên mặc dù không tốt, nhưng công hiệu quả xác thực tuyệt hảo, nghe nói hiện tại cũng xáo đến Thiên Giới."

Những cái kia mua được không ăn, bây giờ đang bên ngoài một khóa gần bốn ngàn điểm cống hiến, cứ như vậy còn có tiền mà không mua được, ngày đó nhai khách không biết vì cái gì đã ba tháng không có xuất hiện, rất nhiều người sớm đã chuẩn bị kỹ càng đầy đủ điểm cống hiến, liền đợi đến lừa chênh lệch giá đây..."

"Vô si!" Đường Tiểu Thiên còn chưa nói xong, Tô Lê khí trực tiếp mắng lên, những này đáng chết Gian Thương, mình tân tân khổ khổ luyện đan dược, đều không dám hưởng ba ngàn bảo, bên ngoài vậy mà đều đã bốn ngàn, tính như vậy, mình thâm hụt bao nhiêu điểm cống hiến nha.

Vừa nghĩ tới nhiều như vậy điểm cống hiến cứ như vậy không có, Tô Lê một trận tim đau thắt, cảm giác cả người đều lung lay sắp đổ, như muốn hôn mê.

Đường Tiểu Thiên không có phát hiện Tô Lê dị trạng, còn tại thao thao bất tuyệt: "Đại mỹ nữ từ từ lam người biết a, đoán chừng người cũng chưa từng thấy qua, nàng tại Đệ Ngũ Tầng thế nhưng là thấy tận mắt tên này thiên nhai khách bộ dáng, đồng thời đôi cái kia ý chí sắt đá hoàn cực kỳ tôn sùng."

Theo sự miêu tả của nàng vị kia thiên nhai khách Đan Đạo tạo nghệ cực cao, cho nên suy đoán, hẳn nhất định là vị Đan Sư, đồng thời vào hôm nay loại trường hợp này, có lẽ sẽ hiện thân, tuy nhiên dung mạo quên đi, nhưng bằng mượn nàng cái kia đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, nếu quả như thật gặp, có lẽ có thể nhớ lại."

"Cao nhân đều muốn riêng phần mình phong phạm, các người tại sao phải tìm tới hắc đầu?" Tô Lê nghe nói tên kia từ từ lam, hẳn là hướng lạnh hương bên người vị kia, hiểu kỳ hỏi thăm về đến, chẳng lẽ lại cái kia từ từ lam nhất định phải tìm mình, muốn muốn lấy thân báo đáp hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 126: Ta cảm ơn người hai!

"Tô huynh người đây cũng không biết, thiên nhai mình người biết không?" Đường Tiểu Thiên đột nhiên thần sắc phấn chấn, liên tiếp tác Dương Minh cũng là ườn ngực.

"Thiên nhai mình?" Tô Lê thật không biết, tuy nhiên nghe tên, chẳng lẽ lại còn cùng mình có quan hệ?

Thấy Tô Lê mơ hồ, tác Dương Minh rốt cục có thể từ nói nhiều Đường Tiểu Thiên miệng bên trong cướp được một lời nói, liền đem thiên nhai mình lai lịch, mỗi ngày làm những chuyện như vậy cùng mấy tháng nay đủ loại từng cái tự nói ra, Tô Lê biểu lộ lại có lúc trước dương dương đắc ý, đến cuối cùng sắc mặt tái nhợt.

Nói ra sau cùng, tác Dương Minh vỗ bộ ngực của mình: "Ta chính là thiên nhai mình mình chủ, Tiểu Thiên là ba vị Phó Minh Chủ một trong, đứng từ từ lam chỗ đến muốn tìm ngày đó nhai khách, cũng là bởi vì nàng cũng là ba vị phó mình một trong." Nhìn lấy hai người mặt mũi tràn đầy tự hào biểu lộ, Tô Lê kém chút nhịn không được xông lên phía trước, đem cái này mang đến cho mình vô tận phiền phức người đề xuất cho sinh sinh bóp chết ở chỗ này.

Thấy Tô Lê sắc mặt không đúng, tác Dương Minh chỉ coi là người quá ồn nguyên nhân: "Tô huynh lần này biết nói chúng ta vì cái gì hôm nay tới nơi này đi, đứng vậy đến xem bên trên mấy vị này Đan Sư có khả năng hay không là hắc."

Không riêng ta thiên nhai mình hơn sáu trăm người tới, những cái kia tại Đệ Ngũ Tầng gặp qua thiên nhai khách Linh Hư cảnh Trung Kỳ mọi người cũng tới, đứng trước đó vài ngày ba mươi sáu Linh Nguyên đại chiến người biết không, đứng vậy từng cái bị oan uổng, cả ngày lẫn nhau khiêu chiến thứ năm sáu đầu Hóa Nguyên Linh Mạch đám học trưởng bọn họ hôm nay cũng tới, mỗi cái ma quyền sát chương muốn tìm được thiên nhai khách đầu, "

Tô Lê nghe lời của hai người, cảm giác một cái đúng vậy Hồng Kiếm cùng Bạch Kiếm khác nhau, hiện tại mình lơ đãng vừa quay đầu lại, đều cảm giác có vô số ánh mắt hướng mình trông lại, hẳn có loại Con cừu nhỏ xông vào Lang Oa bên trong cảm giác, may mắn hẳn không có nói cho thân phận của mình, nếu không, hẳn sẽ trở thành thịt nát.

Đáng chết tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên, các người đơn giản chính là ta Tảo Bà Tinh nha, thiết thời ta mới vừa rồi còn đem các người làm bằng hữu đối đãi, thật sự là mù mắt chó của ta.

Tô Lê lòng đầy căm phẫn, bên ngoài viện hai người bọn hắn liền hô mình, đến Nội Viện, vậy mà so bên ngoài còn hung ác, hai người chờ đó cho ta, bút trưởng này ta ngày sau lại tính.

"Các người thiên nhai mình thật tốt nha, tốt lắm!" Tô Lê cơ hồ cắn răng nghiền lợi nói, đối với thịt đồ đồ Đường Tiểu Thiên, là thật muốn hạ từ thủ bóp gãy cổ của hắn.

"Đó là đương nhiên, đúng, người biết còn có một vị Phó Minh Chủ là ai chẳng? Tin rằng người người đoán không được, người Lão Thực Nhân..."

"Hướng lạnh hương!" Tô Lê một trắng thốt lên, không thể tin gấp bần bịu che miệng.

"Chuẩn!" Thấy Tô Lê kinh hãi bộ dáng, phảng phất chuột thấy mèo, Đường Tiểu Thiên duỗi ra ngón tay cái tán thán nói, đối với Tô Lê bây giờ Tâm Lý ám ảnh, hẳn là cảm động lắm.

Ai đều biết mình là hướng lạnh hương biểu ca, nhưng mình ở trước mặt nàng, so Tô Lê có thể mạnh lên bao nhiêu, từ nhỏ mình liền bị nàng khi dễ, đánh cũng đánh không lại, mắng cũng mắng bất quá, muốn bao nhiêu mất mặt có bao nhiêu mất mặt.

"Lạnh hương vốn là không muốn tham dự , nhưng ở Đệ Tứ Tầng ngày đó nhai khách thấy một lần nàng liền chạy để cho nàng rất không thoải mái, người biết nữ hài từ một đề tâm vào chuyện vụn vặt, đây chính là không đạt mục đích thì không bỏ qua nha, cho nên nàng thành Phó Minh Chủ, ngay cả cùng với chính mình tốt khuê mật từ từ lam cũng kéo vào, hai đại mỹ nữ gia nhập, trong nháy mắt liền kéo vào càng nhiều người tiến mình bên trong tới..."

Tô Lê cái kia còn dám giảng bài nha, chỉ sợ mình vừa bò đến trên trụ đá, chẳng mấy chốc sẽ trở thành mục tiêu công kích , nhiều người như vậy tại Đệ Ngũ Tầng gặp qua mình, một cái mùi, không có nghĩa là hơn mười người đều mùi, không có nghe Tiểu Thiên nói từ từ lam hôm nay cũng tới sao!

Tô Lê tuyệt không muốn ở chỗ này chờ đợi, hẳn chỉ muốn mau rời khỏi nơi thị phi này, sau đó trốn ở Đan Hoa trên đỉnh không ra ngoài.

Đệ Ngũ Tầng Cấm Chế nha, ta Tô Lê cảm ơn người!

Ngay tại Tô Lê chuẩn bị hơi hàn huyền một phen chuẩn bị cáo từ lúc, Đường Tiểu Thiên đột nhiên nhanh chóng nháy mắt, một bên tác Dương Minh liên tục lần bạch nhãn.

"Thế nào đúng không?" Tô Lê nhìn lấy hai người đột nhiên phát bệnh giống như triệu chứng, kéo ra mặt.

"Đi mau!" Thấy Tô Lê còn không có kịp phản ứng, Đường Tiểu Thiên cắn răng, từ trong hàm răng đựng tới một câu nói như vậy, Tô Lê đột nhiên tâm lý run lên.

Tác Dương Minh càng là bỗng nhiên tràn ra nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, duỗi ra cánh tay đối Tô Lê phía sau chào hỏi: "Lạnh hương nha, người tại sao cũng tới, a, từ đại mỹ nữ cũng tới?"

Tô Lê đang nghe tác Dương Minh có ý tiếng chào hỏi về sau, vong hồn đại mạo, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, vội vàng thấp giọng: "Giúp ta!"

Tô Lê trực tiếp từ hai người không để lại dấu vết lộ ra khoảng cách xuyên việt mà qua, phảng phất chỉ là vừa đi ngang qua mà thôi.

"Dừng lại!"

"Dừng lại!"

Hai tiếng khẽ kêu đồng thời vang lên, dọa đến Tô Lê khẽ run rẩy, không dám có chút dừng lại, vội vàng bước nhanh biến mất tại đám người.

Nhân Thế Gian thống khổ nhất sự tình đúng vậy rõ ràng gặp qua, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến, mà lại người này còn nhất định phải công bố tại chúng.

Trong khoảng thời gian này đến nay, từ từ lam cảm giác cả cái đầu đều muốn nổ, gặp phải ai cũng cảm giác giống thiên nhai khách, nhưng càng như vậy, nàng liền càng thống khổ, ai cũng biết nàng đã gặp qua là không quên được, thế nhưng là bây giờ, chỉ nhớ rõ một cái thân ảnh mơ hồ đối nàng hi hi ha ha, còn như ác mộng đang cười nhạo nàng, miệng bên trong còn không ngừng hô hào: "Tới tìm ta nha, tìm ta nha!"

Nàng cũng không biết đã bao lâu thời gian không có thật tốt ngủ qua một lần tốt cảm giác , dù là mấy tháng nay nhiều lần cưỡng ép tiến vào Đệ Ngũ Tầng, làm thế nào cũng không gặp được cái kia đề cho người ta phát điên thân ảnh.

Mỗi ngày đối mặt mình bên trong huỳnh đệ tử muội, tốt khuê mật lạnh hương hồ nghi, duy nhất thấy thiên nhai khách mình lại là não hải trống rỗng, nỗi thống khổ của nàng cùng bắt đầu đi lại ai có biết.

Nhưng lại tại vừa rồi, nhìn mình bên trong thương lượng tới nơi này tìm thiên nhai khách, mình cùng lạnh hương một tổ, tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên một tổ, tìm một vòng lớn, không có tìm được, nguyên vốn chuẩn bị tụ họp thương lượng một phen, nhưng cái kia lưng đối lấy bóng lưng của mình, để trong nội tâm nàng đột nhiên run lên.

Giống như đã từng quen biết, là như thế quen thuộc cùng lạ lẫm, nàng cảm giác mình đi tới trước một cánh cửa, liền muốn đẩy ra, hết thấy giạt mình liền sẽ rõ ràng xuất hiện, nhưng vào lúc này, bóng lưng kia vậy mà nhanh chóng tránh nhập đám người, không thấy bóng dáng, nguyên bản sắp bắt lấy đồ vật cứ như vậy thoáng qua tức thì, điều này có thể không cho nàng lo lắng, vội vàng theo bản năng mở miệng gọi lại.

Một bên hướng lạnh hương giờ phút này cảm giác nói không ra lời, hơn nửa năm không gặp, bóng lưng kia vẫn là như vậy quen thuộc, một chút cũng không thay đổi, chính là... Cao lớn hơn một chút, cũng biến thành rộng thùng thình , đã từng, mình cơ hồ một mực đang đuổi theo bóng lưng của hắn, đuổi tựa như thỏ đem hươu bốn phía tán loạn, sau cùng, vô ý đem hươu đuổi tiến tuyệt địa.

Đây không phải bản ý của nàng, nàng không phải hữu tâm , hẳn không biết, cái này một phần áy náy hành hạ mình bao lâu thời gian, nàng muốn đi tiêu tan, đi đền bù, làm thế nào cũng tìm không thấy cơ hội.

Nhưng lại tại vừa rồi, nhìn lấy bóng lưng của hắn, một khắc này mừng rỡ lại là thế nào cũng không nhận được, nàng cũng không biết mình đến cùng làm sao vậy, cái kia hồn nhiên mộng nhiều thân ảnh một mực quanh quẩn ở trong lòng, có lẽ, mình thiếu hắn một cái xin lỗi, như quả có thể, mình có lẽ sẽ dễ chịu một điểm

Nàng khi nhìn đến hắn lần đầu tiên, tại hoan hi qua đi, liền chuẩn bị đi xin lỗi, nàng hướng lạnh hương đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên hướng một nam hài từ xin lỗi, cái này nếu để cho trong tộc biết, nhất định trợn mắt lườm, không ai tin tưởng, nhưng nàng phải đi.

Ngắn ngủi do dự, cái bóng lưng kia lại như bùn thu giống như lập tức chui vào đám người không thấy bóng dáng, điều này có thể không cho nàng sót

ruột.

Qua thời gian dài như vậy, người vẫn là như thế trốn tránh không muốn gặp ta sao? Lập tức tâm lý không tên tức giận, nàng muốn gọi lại, lại không nghĩ rằng bên cạnh từ lam cũng là gần như đồng thời mở miệng, hai người nhìn nhau, không nói gì nữa, vội vàng dưới chân Nguyên Lực thôi động, đuổi về phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Đủ hung ác!

"Các người làm sao nhanh như vậy, tìm tới..."

"Cút ngay!" Hai người nguyên vốn còn muốn lại kéo một phen, lại không nghĩ rằng bị hai cái Phương Pháp nổi giận báo cái trực tiếp đẩy ra, nhất là mình trong suy nghĩ từ lam nữ thần, vậy mà phát nổ nói tục, Đường Tiểu Thiên gương mặt si ngốc, hẳn thật không nghe lầm.

"Quay lại lại tìm người hai tính sổ sách!" Hướng lạnh hương bỏ xuống một câu nói như vậy, hai người liền không thấy bóng dáng.

Đường Tiểu Thiên một cái cơ linh, tác Dương Minh cũng là sắc mặt phát khổ, cái này đều làm sao vậy, thời gian dài như vậy, nhìn xem người vừa rồi hung hãn trình độ, cái này cần hận đến thực chất bên trong đi, cần thiết hay không?

"Tiểu Thiên, về sau tuyệt đối không thể đắc tội biểu muội người, thật là đáng sợ, Phụ Cốt Chi Thư người biết ý gì không?"

Đường Tiểu Thiên nước mắt rung rung nhìn lấy nữ thần bóng lưng, tục ngữ nói gần sơn thì đỏ gần mực thì đen, nhưng cái này đen cũng quá nhanh.

Hai người nhìn lấy chớp mắt đã không thấy tăm hơi ba người bóng lưng, đành phải yên lặng chúc phúc Tô Lê, huynh đệ có thể giúp cũng chỉ có thể đến nơi này, có thể hay không thuận lợi thoát thân, liền nhìn lão thiên gia, tự cầu phúc đi!

Tô Lê gọi là một cái phi nước đại nha, Bộ Bộ Sinh Liên trực tiếp thi triển đến cực hạn, cây khô thuật cũng là cấp tốc vận chuyển, lớn nhất khả năng ẩn nấp khí tức của mình, nhưng sau lưng hai đạo thân ảnh kia thật là không phải ăn chay, so với chính mình còn có thể chạy, người tốt xấu có kỳ một chút hình tượng của mình nha!

Tô Lê cảm giác tốt ủy khuất, qua thời gian dài như vậy, mỗi ngày nom nớp run run tu hành, thân là Đan Hoa phong Nhị Dương Gia, kiến tập đạo sư, tu vi đã bước vào Linh Nguyên Trung Kỳ, nguyên vốn cho là mình đã không sợ hướng lạnh thơm, nhưng vền vền nghe được tên của nàng, trong lòng mình liền không tên hoảng hốt, nhất là sau cùng nàng một tiếng kêu to, trực tiếp không cần cân nhắc, Thân Thể theo bản năng liền vung lên chân tới.

Đáng chết hướng lạnh hương, là thật cho mình tuổi nhỏ tâm lý gieo xuống bóng tối, trước kia còn chế giễu Đường Tiểu Thiên, hiện tại ai cũng đừng nói ai.

Nhưng cái kia từ từ lam chuyện ra sao, Lão Từ không có đắc tội người đi, người mù truy cái gì kinh, khi khuê mật cũng không cần khi đến loại này đồng khí liên chi cấp độ đi, nếu không chờ cái kia thẳng xui xẻo cười hướng lạnh hương, người cũng cùng nhau gả đi qua bồi giường chứ sao.

Tô Lê khóc không ra nước mắt, trước mặt mọi người, bị hai nữ tử truy, Nam Nhân nên mất mặt đều mất hết.

Không đúng, cái này không có quan hệ gì với chính mình, không phải hẳn đánh không lại hướng lạnh hương, mà là mình lấy lui làm tiến, dù sao từ từ lam thể nhưng là Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, còn mạnh hơn chính mình, huống hồ, cùng hai đại mỹ nữ đánh nhau, thế tất sẽ dẫn tới vô số Hộ Hoa Sứ Giả, nhất là những cái kia nhất tâm muốn tìm mình Linh Nguyên Cảnh Trung Hậu Kỳ, đến lúc đó coi như thật cá trong chậu, không thể lui được nữa.

Tô Lê càng nghĩ càng là cảm thấy như thế, tâm lý lập tức dễ chịu rất nhiều, dù sao mình chỉ có một người, nhưng đánh không lại mấy ngàn người.

Hai người cũng không biết tu hành chính là cái gì bước chân, mình dạng này, các nàng lại còn có thể đuổi theo kịp, đáng chết quảng trường, cũng quá lớn, mình cũng quá thâm nhập, nhất là bị càng ngày càng nhiều đánh thức người cản trở, càng thêm chậm.

"Nhìn a, là từ từ lam cùng hướng lạnh hương, các nàng vậy mà cũng tới, mọi người mở nhìn nha, các nàng hôm nay tựa như là tìm đến hôn phu!" Mắt thấy là phải đuổi kịp, Tô Lê vốn là muốn học kiếp trước Phim Điện Ảnh và Truyền Hình trong kia chút lui không thể lui người vậy ra Mạn Thiên tiền mặt dẫn tới đám người ngăn cản, lại phát hiện mình Nguyên Thạch sớm bị hẳn thôn phệ không còn, rơi vào đường cùng, mở ra giọng, tru lớn một tiếng.

Đừng nói, thật là có hí, trong nháy mắt, vô số thanh niên tài tuấn thuận Tô Lê ngón tay chỉ, trước tiên khóa chặt lại dất tay hai nữ, như ong vỡ tổ đưa các nàng bao bọc vây quanh.

"Từ tiểu thư, ta gọi Vương Sinh, người thật ..."

"Hương muội muội, ta..."

"Chớ đẩy nha, ta thế nhưng là Thế Gia..."

Mấy trăm người chớp mắt đem hai nữ vây vào giữa, từng cái sắc mặt ửng hồng, hưng phấn không thôi, líu ríu tự giới thiệu lấy.

Nghe Tô Lê lưu manh tiếng la, hai nữ sắc mặt trong nháy mắt Băng Hàn, nhất là bị nhiều người như vậy vây quanh, đây người mở hôi bản vị, để cho người ta như muốn điên cuồng.

"Vô sỉ!"

Nhìn cách đó không xa Tô Lê khom lưng miệng lớn ăn mặc khí thô, sau cùng hướng về các nàng làm lấy mặt quý, nữ tử cái mộng, nghênh ngang đi ra ngoài, hai nữ lập tức liền gấp.

"Hắn đúng vậy thiên nhai khách, nhanh ngăn chặn hắn!" Hương lạnh hương nhất chỉ Tô Lê, giọng dịu dàng hô, dọa đến Tô Lê trực tiếp một cái lao đảo.

"Đúng, hắn đúng vậy thiên nhai khách!" Từ từ lam cũng là vội vàng hát đệm.

Thiên nhai khách nha, đây chính là Đại Danh Nhân, trong nháy mắt, vô số người lần theo âm thanh nhìn lại.

"Người lợi hại!" Tô Lê nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng nào từ cũng chuyển nhanh chóng, cũng là ánh mắt nhìn về phía trước.

"Nhanh nha, thiên nhai khách ở nơi nào, hắn muốn bỏ chạy, mau đuổi theo nha!" Tô Lê cái thứ nhất hướng về đám người đuổi theo, rất nhiều người cũng không nhìn thấy hai nữ chỉ cụ thể người, dù sao quảng trường nhiều người như vậy đâu, hiện tại nghe xong có người nhìn thấy, còn đuổi theo, vội vàng kêu loạn gia nhập truy kích đội ngũ.

Hai nữ nhìn lấy Tô Lê, gọi là một cái hận nha, bị đám người xô xô đẩy đẩy chạy về phía trước đi.

Nhìn lấy dưới đài trong nháy mắt Bạo Loạn học viên, trên trụ đá mùi vị Đan Sư lập tức liền nổ, cái này tính là gì, đem chúng ta lại làm thành cái gì, mỗi câu vẫn là con khỉ.

Cũng có một chút là thật tâm đến đây nghe giảng bài, nhìn lấy toàn bộ quảng trường Bạo Loạn, cũng là tức giận lên, nhưng làm sao mình chỉ có số ít người, tuyệt đại đa số người đều tại mù quảng đuổi theo.

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên nhìn lấy trong nháy mắt vỡ tổ quảng trường, cả người đều yên, hai nữ thật là quá tàn nhẫn, đơn giản đúng vậy không cho Tô Lê Sinh Lộ nha, bọn hắn giống như có lẽ đã nhìn thấy sau đó không lâu Tô Lê hạ tràng có bao thâm, về sau đánh chết đều không lần vào hướng lạnh hương chuyện, về phần đắc tội nàng, ha ha, vẫn là kẹp chặt cái đuôi của mình sinh hoạt đi.

Đường Tiểu Thiên càng là một trận tâm mát, chỉ cảm thấy mình trong suy nghĩ văn văn nhược nhược cao lạnh nữ thần hình tượng cách mình càng ngày càng xa...

"Thiên nhai mình Đế Từ nghe lệnh, đem sở hữu lối ra tất cả đều vây quanh, không cho phép loạn, đều cho ta đứng tại chỗ, còn chạy loạn người đứng vậy thiên nhai khách!" Đúng lúc này, hương lạnh hương Nguyên Khí Đạp Không, hướng về toàn bộ quảng trường cao hân, tất cả mọi người vô ý thức dừng bước lại, rất nhanh thuộc về thiên nhai mình thành viên đem cửa vào ngăn chặn, hết thấy trong nháy mắt trở nên ngay ngắn rõ ràng.

"Thật sự là tức chết lão phu vậy. Không nói không nói, các người thật đúng là học sinh tốt, chậm rãi chơi đi, lão phu không phụng bồi." Mấy tên tóc trắng xoa, đức cao vọng trọng Đan Sư một phát ổng tay áo, trực tiếp băng mặt lạnh lấy đi ra ngoài, hôm nay thời khắc, đơn giản đúng vậy một trận trò đùa, bọn hắn xem như thấy rõ ràng, chính mình là một đám bị mấy ngàn người đùa nghịch khi.

Hương lạnh hương lại kêu đi ra về sau, cũng có chút hối hận, cái này thuần túy giống như dưới tình thế cấp bách làm sai lầm một cái quyết định, đầu tiên chính là cực lớn đã thương nhân vật chính của hôm nay —— các vị Đan Sư mặt mũi.

Còn nữa, đúng vậy Tô Lê ngày sau sinh hoạt, nhưng sự tình đã dạng này, dứt khoát hôm nay duy nhất một lần giải quyết, chờ tìm tới Tô Lê, mình ngay trước nhiều người như vậy cho hắn nói xin lỗi, sẽ giúp hắn làm sáng tỏ chính là, về phần các vị Đan Sư, đằng sau lại đến nhà nói xin lỗi đi.

Hương lạnh hương đầu tiên xoay người hướng về sắp rời đi Đan Sư thở dài xin lỗi, ngay sau đó tất cả mọi người kịp phản ứng, cũng là biến sắc, khom lưng xin lỗi, hơn ba ngàn người đồng thời xoay người, không nói ra được rung động.

Mấy vị Đan Sư cái này mới cảm giác được một tia tôn trọng, tâm lý dễ chịu một chút, lắc đầu, đi ra ngoài, bọn hắn đã có chuyện của mình, liền chậm rãi xử lý đi, về phần vị kia thiên nhai khách, kỳ thực bọn hắn cũng là hiểu kì vô cùng, có thể luyện chế ra một loại cực kỳ phổ biến, mình mấy người lại Luyện Chế không ra được đan dược, quả thực cần kết giao giao lưu một phen.

Hương lạnh hương đứng tại lối vào, uốn lên muốn nhìn lấy từng cái từ trước mắt mình đi qua Đan Sư, tâm lý cũng không chịu nổi, khi người cuối cùng đi qua lúc, nàng đang chuẩn bị tra rõ tất cả mọi người lúc, đột nhiên Thân Thể run lên.

Như quả nhớ không lầm, vừa mới đi qua Đan Sur, có tám người, nhưng hôm nay rõ ràng chỉ có bảy vị nha!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Nguy hiểm thật nguy hiểm thật

Hướng lạnh hương thông suốt quay người, Quả thật đúng là không sai, đi tại sau cùng một vị, mình căn bản chưa thấy qua, tuy nhiên cái kia đạo rộng lượng đan bào lại là hàng thật giá thật.

"Dừng lại!"

Hướng lạnh hương đột nhiên hô to, tất cả mọi người đứng thẳng người, thuận ánh mắt nhìn về phía sắp đi cửa ra vào Tô Lê.

"Phản ứng chậm một chút có thể chết sao?" Tô Lê tối gào một tiếng.

Đi ở phía trước bảy vị Đan Sur cũng là dừng bước lại, coi là kêu là mình.

Hướng lạnh hương bước nhanh đi đến vị cuối cùng Đan Sur trước mặt, nhìn lấy mang theo bằng sắt mặt nạ Đan Sur, sau đó xoay người thờ dài.

"Vị đạo sư này cực kỳ lạ lắm nha, hôm nay giống như chỉ cần bảy vị Đan Sur tới đây giảng bài, không biết ngài là..."

"Lão phu Trần Chí thanh, tôi hơi trẻ, làm sao, thuộc về ta thạch trụ đài cao người không nhìn thấy?" Tô Lê chứa Trần Chí xong âm thanh, mặc dù không giống, nhưng cũng có mấy thành tương tự, nhất là bây giờ có thể khàn khàn một số, để phía trước mấy vị Đan Sur cũng là nổi lên nghi ngờ.

Đan bào xác thực thuộc về Trần Đan sư, chỉ là hẳn không phải không tới sao, còn có, này mặt nạ là chuyện gì xảy ra, đều là Lão Hữu, có cái gì nhận không ra người?

"Nguyên lai là Trần Đan sư, Học Sinh thất lễ, thế nhưng là, người này mặt nạ..." Hướng lạnh hương vẫn còn có chút không tin chần chờ nói.

"Lão phu Luyện Đan nổ đã thương mặt, muốn hay không hái xuống cho người xem thật kỹ một chút, cho cái này mấy ngàn học viên nhìn xem nha!" Tô Lê đột nhiên đề cao thanh âm của mình, tràn đầy lạnh lùng, một cổ thuộc về Linh Nguyên Trung Kỳ khí tức ầm vang tán ra, tăng thêm Tô Lê Nguyên Lực đề thuần, càng thêm khủng bố, chỉ cho người mang tới cái kia cổ áp bách lực, không kém chút nào Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ, nhất là Bò Đề viêm quyết cùng Liệt Hỏa trải qua kết hợp nguyên điểm, đem bốn phía mấy trăm trọng khoảng cách đều phẳng phát muốn bốc cháy lên, để một số tu vi thấp học viên dọa đến trực tiếp quỳ trên mặt đất, run rẩy không dám đứng dậy.

Cái này cũng chưa tính cái gì, Tô Lê trực tiếp bỗng dưng móc ra đạo sư của mình chứng, chỉ bất quá dùng rộng lượng tay áo che khuất phía dưới tên của mình, mang theo trận trận sóng nhiệt ngã vào hướng lạnh hương trước mặt.

"Người, muốn hay không lại kiểm tra một lần, vị này... Học Sinh?"

Hướng lạnh hương cái kia còn dám nha, nghe mấy hô đã đến bạo phát biên giới Trần Đan sư, cảm thụ được cái kia cổ khí tức kinh khủng, hướng lạnh hương đã trăm phần trăm xác định hẳn là Đan Sur.

Tô Lê coi như lại thế nào tu hành, cũng không có khả năng đến loại tình trạng này, nhất là thuộc về Đan Sur hóa điểm, đạo sư chứng, mình cũng quá nỗ lực, thời khắc này Tô Lê nói không chừng ở hậu phương không biết làm sao cười nhạo mình.

"Học Sinh không dám!" Hướng lạnh hương lưng khom thấp hơn.

"Hừ!" Tô Lê trực tiếp lạnh hừ một tiếng, thu khí thế, trực tiếp ra cửa vào, hướng về mấy vị Đan Sur gật đầu ra hiệu về sau, Đạp Không rời đi.

Bao quát Thiệu dương ở bên trong mấy vị Đan Sur, cũng là kinh ngạc một phen, hẳn không nghĩ tới ngày thường không thể nào cùng ngoại nhân liên hệ Trần Chí thanh, tu hành đã đến loại tình trạng này, nhất là sau cùng vô hình chi điểm, ngay cả mình mấy người đều tâm lý phát run.

Trách không được có thể đem mặt nổ thương, cái này cổ kinh khủng hỏa điểm hơi không nắm được, đúng vậy một cái nổ lò nha, thấy 'Trần Chí thanh' rời đi, đám người cũng sau khi gật đầu hướng về trên núi bay đi.

Xảy ra lớn như vậy một cái xấu, hướng lạnh hương để nhất tâm lý liền tất cả đều tính tại Tô Lê trên thân.

"Tra, tra cho ta, Đường Tiểu Thiên, tác Dương Minh, lần tới đây cho ta..."

Nghe hương lạnh hương Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) kêu to, cách đó không xa hai người run một cái, kiên trì, đánh lấy bệnh sốt rét đi về phía trước.

Từng cái quá quan xem xét, một mực tiếp tục đến xế chiều, nhưng chính là không tìm được Tô Lê, quảng trường trên không có cảm đoán, là không cho phép phi hành, nhưng càng như vậy, càng tìm không thấy Tô Lê, hương lạnh hương liền càng không cam lòng.

Khi người cuối cùng rời đi, một vòng viên nguyệt đã Thăng Chi ngọn cây, cả phiến thiên địa lập tức quanh quẽ xuống tới.

Hương lạnh hương ngẩng đầu, nhìn xuống nước mắt của mình không chảy xuống..

Tô Lê trái tim một mực phanh phanh nhảy, từ ra quảng trường liền không có ngừng qua, hẳn là thật có loại trốn khỏi miệng cọp cảm giác.

Tác Dương Minh nói rất đúng, vậy đơn giản đúng vậy một đầu cọp cái, dưới núi vẫn là quá mức nguy hiểm, về sau vẫn là chờ làm rõ ràng tình huống rồi nói sau, chỉ là đáng tiếc mình thiên tâm vạn khổ làm tới đạo sư giấy chứng nhận tư cách, tuy nhiên cũng may không có người biết mình chân chính sở tại địa, nếu không, coi như thật gà chó không yên.

Khi Tô Lê mặt mũi tràn đầy uể oải đi vào Đan Hoa phong giữa sườn núi cùng đỉnh núi đường ranh giới chỗ, đã thấy đến một đạo quen thuộc bóng lưng Tinh Tinh đứng thẳng, gió nhẹ đánh tới, bút lên xanh đậm tay áo mang, phiêu nhiên độc lập, để thủ ở bên cạnh mấy tên Dược Đồng thỉnh thoảng nhìn lên hai mắt.

Thấy Tô Lê trở về, mấy tên Dược Đồng thở một hơi dài nhẹ nhõm, chấp tay vội vàng rời đi, đã vị này mực Nhân nhi cô nương muốn tìm tô nhị lão ma, liền để hai người bọn họ đơn độc nói chuyện đi.

Mực Nhân nhi xoay người lại, thấy Tô Lê trở về, gương mặt kinh hãi, vội vàng chạy tiến lên đây, nhìn không được mở miệng hỏi: "Người làm sao làm được?"

Tô Lê không có trả lời, tâm tình sa sút, đành phải mời mực Nhân nhi lên núi lại nói.

Vào đỉnh núi, mực Nhân nhi lập tức cảm giác nơi đây Nguyên Khí nồng hậu dày đặc rất nhiều, phong cảnh tươi đẹp, khắp nơi tràn đầy mê người mùi thuốc.

Tô Lê dẫn mực Nhân nhi bước vào đến chỗ ở, nơi đây phạm vi không nhỏ, chiếm diện tích đủ có mấy ngàn trượng, đồng thời chỉ là tam tầng lầu các liền có sáu tòa nhà, bốn phía thì là to lớn viện tử, xen vào nhau tinh tế sắp hàng, mà lại viện này đá xanh trải đường, rất là chỉnh tề, đều là tràn ra yếu ớt linh khí, để cho người ta dị thường dễ chịu.

Tại trong sân vị trí, còn có một mảnh được mở mang ra hồ nước, hồ nước thanh tịnh, Liên Hoa Đóa Đóa, sương mù bông bông, nương theo lấy trung ương không ngừng nổi lên gợn sóng, để cho người ta có một loại vẻ thuyên mà lên xúc động.

Bên cạnh cách đó không xa, có hơn mười trang nghiêm túc mực Động Phủ, bên trên Khắc Ấn người vô số Phù Văn, theo tiếp cận, có một cỗ vô hình sóng nhiệt truyền đến, chắc hẳn đều là Đan Thất.

Mực Nhân nhi không nghĩ tới Tô Lê thời gian trôi qua như thế thoải mái, đây quả thực là Tiên Cảnh nha, ngắm lại mình, lập tức có chút ủy khuất.

Đạp ở phẳng phát có được mấy mù quần quanh trên tầng đá, đi qua từng cái tiềm ẩn Cấm Chế, hai người dạo bước tiến vào lầu các.

Trong lầu các, hết thấy hết thấy đều tràn đầy một cái 'Hào', từ trên giường tới đất tắm, từ cái bàn Tài Liệu đến uống trà cái chén, đều tản ra như có như không linh khí, nhất là ban công chỗ, giờ phút này vừa qua khỏi buổi chiều, màu da cam Tịch Dương tại Quần Sơn ở giữa chậm rãi rơi xuống, Mỹ đích làm cho người ngạt thở.

Khỏi cần phải nói, chỉ là như thế một tòa tam tầng lầu các, đừng nói là ở một mình hẳn, liền xem như ở mấy trăm người, cũng đều dư dả.

Ngắm lại bên ngoài còn có mấy tòa nhà dạng này lầu các, Động Phủ, đình viện, trúc lâm, Dược Đồng... Mực Nhân nhi cũng cảm giác một trận bực bội.

Tô Lê than thở cầm lấy một cái ấm trà ung ục ục ngư âm, nửa ngày mới thở phào một khẩu đại khí.

"Làm sao vậy, khát thành dạng này?" Mực Nhân nhi nhìn lấy Tô Lê sần khổ mặt, lại tương đối một chút tự sở của mình, có chút không phần.

"Còn không phải bị cái kia cọp cái cho truy!" Tô Lê than thở đem chuyện xế chiều hôm nay đại khái cho đem một chút, càng nói càng tức giận, tuy nhiên dạng này luôn có thể dễ chịu một số, dù sao mực Nhân nhi là một cái duy nhất biết mình là thiên nhai khách hảo hữu.

Mực Nhân nhi cổ quái nhìn lấy Tô Lê, đột nhiên cảm thấy trước mắt nam hài này thật đáng yêu, hẳn cùng hương lạnh hương khúc mắc mình là biết đến, nhưng không nghĩ tới có thể sợ hãi đến loại tình trạng này.

Bất quá, hẳn rất nhanh liền muốn lên mình rốt cuộc là tới làm gì, gấp vội mở miệng hỏi thăm: "Người tại Đệ Ngũ Tầng đến cùng là làm sao làm được?"
Tim Bán Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 129: Có thể hay không quá vội vàng rồi?

"Ta cũng không biết, đàn độn u mê liền đi tới cuối." Tô Lê cất Ngươi cảm khi hồ đồ, nói hàm hồ không rõ, mục Nhân nhi há có thể không biết Tô Lê lừa gạt mình, lập tức liền xệ mặt xuống.

Tô Lê bắt đầu đi, đành phải từ trong Túi Trữ Vật lấy ra hai bình ý chí sắt đá hoàn đưa cho mục Nhân nhi, mục Nhân nhi hiểu kỳ tiếp nhận, đồ ra đàn được, nhìn lấy cái kia trong suốt bộ dáng, có phần hơi nghi hoặc một chút: "Nghe nói cái đồ chơi này một khóa muốn bốn ngàn điểm công hiến đâu, ngươi dựa vào nó có phải hay không sớm phát?"

"Ngươi không biết sao, còn chạy tới hỏi ta?" Tô Lê tức giận nói, nhưng nghe đến một khóa bốn ngàn điểm công hiến, thật không cho dễ vừa Thư Sướng một điểm, lại là một trận tức giận, cảm thấy mục Nhân nhi đến đây chính là cho mình ngọt ngào.

Mục Nhân nhi khuôn mặt đỏ lên, xụ mặt đem hai viên thuốc không để lại dấu vết thu nhập trong tay áo: "Ta không phải nhìn xem tâm lý đến cùng có hay không ta, giấu điểm..." Mục Nhân nhi vừa nói đến chỗ này, khuôn mặt lập tức đỏ đến lỗ tai rồi trước.

Thấy Tô Lê hồ nghi xem ra, tâm lý một trận hốt hoảng: "Ta, ý tứ của ta đó là, nhìn ngươi lại không có coi ta là Bằng Hữu đối đãi, đúng, đúng vậy như thế một cái ý tứ!"

Tô Lê nghe nói, thở một hơi dài nhẹ nhõm, dọa hấn kêu to một tiếng, mục Nhân nhi thấy Tô Lê biểu lộ, tâm lý một trận thất vọng.

"Đúng rồi, ngươi không có nói cho nàng ta ở chỗ này đi!" Tô Lê đột nhiên đặt câu hỏi, gương mặt khản trương.

"Không có." Mục Nhân nhi nói.

"Vậy là tốt rồi!" Tô Lê cảm giác lập tức an tâm.

"Dạng này tổng không phải biện pháp nha, từ ngoại viện đuổi tới Nội Viện, chẳng lẽ muốn đuổi theo cả một đời không thành, đến tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp giải quyết nha." Mục Nhân nhi mở miệng nói, đột nhiên cảm thấy bị hướng lạnh hương hấn truy cả một đời, tâm lý trong nháy mắt cảm giác không thoải mái.

Tô Lê càng phát giác đáng ghét: "Ta lại làm sao không biết, nhưng nàng là con cháu thế gia đệ, lại là thiên nhai mình Phó Minh Chủ, không giải quyết được nha.

Ngươi là không biết, hôm nay nàng một câu, kém chút hại chết ta, may mà ta cơ trí, tránh thoát một kiếp, bằng không, ngươi hôm nay đoán chừng không gặp được hoàn chỉnh ta." Tô Lê lòng tràn đầy ủy khuất không ai nói, giờ phút này có như thế một cái người nói chuyện, tranh thủ thời gian thổ lộ mình nước đắng, bằng không, trường kỳ xuống dưới, mình sớm muộn có một ngày sẽ bị mình cho khổ chết.

"Đúng rồi, ngươi có phải hay không trở thành đạo sư rồi?" Mục Nhân nhi đột nhiên hỏi, có chút nói sang chuyện khác.

Tô Lê lập tức tinh thần có chút ít phấn chấn: "Ngươi đoán đúng, chỉ bất quá còn không tính chính thức, kiến tập mà thôi."

"Cái kia đã rất tốt, ngươi lại là làm sao làm được?" Mục Nhân nhi như cái người ngưỡng mộ, mặt mũi tràn đầy sùng bái truy vấn.

Tô Lê quên đi vừa rồi không thoải mái, ý cười chỉ lâu đình: "Ta bên trên có người!"

Mục Nhân nhi lập tức liền cười, biết hấn chỉ chính là Đan Hoa phong Phong Chủ, cụ thể, hấn là ngày đó bị mang về Nội Viện phát sinh sự tình đi.

Hai người câu được câu không trò chuyện, Tô Lê phảng phất triệt để quên buổi chiều sự tình, hướng về mục Nhân nhi tự thuật cùng với chính mình sơ Luyện Đan gặp được đủ loại khôi hài, mục Nhân nhi thỉnh thoảng che miệng cười khẽ, bồi tiếp hấn vui thích.

Thời gian đang lặng lẽ trôi qua, bất tri bất giác ánh trăng đã thẳng lên, thẳng đến Dược Đồng đưa tới bữa tối, mục Nhân nhi nhìn lấy Dược Đồng dáng vẻ, nhớ tới Tô Lê đem lời nói, bắt đầu đi cười khổ.

"Cái kia, đa tạ ngươi lần trước điểm công hiến."

"Việc nhỏ, đúng, người lần này tới có chuyện gì không, nói thật, ta thật không có điểm cống hiến." Tô Lê móc ra Ngọc Giản cho mục Nhân nhi nhìn, liền ngay cả hắn cũng không biết, mình vì sao muốn làm như thế.

"Ai mà thèm." Mục Nhân nhi giận dữ trán một tiếng, cảm thấy cùng mình ngày xưa Nữ Hiệp thân phận không hợp, sắc mặt lại là đỏ lên: "Không có chuyện thì không thể tới nhìn người một chút sao?"

"Đương nhiên có thể." Tô Lê khẽ giật mình, vội vàng cười ha hả nói.

"Cái kia, vậy ta liền đi trước." Ra lâu các, màn đêm đã triệt để rơi xuống, mục Nhân nhi nhìn lấy lấm tấm màu đen dưới núi, trù trù nói.

"Cái kia, trời tối, chú ý một chút an toàn, thực sự không được liền ở trên núi cũng được." Tô Lê nhìn lấy cái kia đạo mảnh mai bóng lưng liền muốn chui vào hắc ám, thỉnh linh một câu như vậy.

"Tốt!" Mục Nhân nhi đột nhiên xoay người lại, trực tiếp đi về, làm cho Tô Lê thật dọa sợ.

"Không phải, cái kia, ta Nam Nữ Hữu Biệt, người đáp ứng chính là không phải quá vội vàng một chút." Tô Lê gấp vội mở miệng.

"Có cái gì vội vàng, lão nương vẫn tại chờ người câu nói này đâu, lằng nhằng nửa ngày." Mục Nhân nhi phảng phất giờ khắc này lần nữa trở lại lúc trước từ Quảng Ninh phủ đi ra một khắc, tùy tiện.

"Cũng không phải không có ở cùng nhau qua, lúc trước chúng ta mấy cái ngủ ngoài trời hoang dã sơn lâm bao lâu thời gian, chẳng lẽ còn chưa ngủ rồi? Người bây giờ phát đạt, vậy mà cũng không để ý đến, tốt xấu một đồng hoạn nạn qua, toà này Thư Viện, chỉ sợ người cũng chỉ có ta một cái bạn cũ a?"

Tô Lê cảm giác cổ họng khô khốc một hồi chất chất.

"Cái kia, ta nếu không đưa người xuống núi thôi, sư phụ lão nhân gia ông ta sẽ không cho phép..."

"Ta mặc kệ, lớn như vậy một cái viện, liền người một cái ở, cũng không chê Hoang Vu, ta ở cái nào một tòa? Được rồi, vẫn là chính ta tuyển đi, tới gần hồ nước cái kia cũng không tệ, đúng, Mao Cầu Venonat đâu?"

"Mục đại tỷ, Mục nữ nữ, người cái này không phải làm khó ta sao? Ta cái này còn có mấy ngàn điểm cống hiến..."

"Người còn có phải là nam nhân hay không, đường đường Đan Hoa phong Nhị Đường Gia, chút chuyện này đều không giải quyết được, không được đúng không, tốt a, cùng lắm thì chính ta đi mua một cái đình viện, giá tiền phương diện à, toàn bộ thiên nhai mình một người một trăm điểm cống hiến, đều có thể mua một cái lớn trụ sở, ta thật sự là quá thông minh!"

"Tiểu Hồ, tiểu Hắc, không nhìn thấy khách tới rồi à, tranh thủ thời gian kêu gọi, mau đem bên cạnh toà kia lau các quét sạch một chút, ta ra ngoài khóc một hồi..."

Tô Lê hùng hùng hổ hổ lấy, chào hỏi tiến đến một đám người đi quét dọn Lầu Các, mục Nhân nhi càng giống là một cái chiến thắng nhỏ gà trống, chấp tay sau lưng, chỉ huy đám người.

Mỗi một cái Dược Đồng đều vui cười lấy, đi qua Tô Lê bên cạnh, cổ quái nhìn một chút liền chạy, một ngày này bọn hắn đã đợi thật lâu rồi, về sau, mình rút cuộc không cần chịu khổ.

Tô Lê cảm giác mình toàn thân đều đau, hôm nay đơn giản cả ngày không thuận, hắn chỉ muốn tìm một cái không ai địa phương Tĩnh Tĩnh...

Ngay tại lúc đó, dưới núi thiên nhai mình tụ tập trong đường, đèn đuốc sáng trưng, hai bên bó đuốc hô hô thiêu đốt lên, tỏa ra trong đường bóng người, phảng phất từng cái gương nanh múa vuốt giống như ma quỷ.

Tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên hai người nom nóp run run đứng tại Đường Hạ, không dám có chút lớn tiếng xuất khí, hai người giống đã làm sai chuyện hải tặc, thỉnh thoảng nhìn trộm nhìn một chút công đường đang ngồi ở Thiết Mộc trên ghế hương lạnh hương cùng từ từ lam.

"Tỷ..."

"Người là biểu ca ta, cũng đừng loạn bôi phạm." Hương lạnh hương âm thanh lạnh lùng nói, dọa đến Đường Tiểu Thiên run một cái.

"Sớm biết hắn không có việc gì, vì cái gì không nói cho ta, còn là các người từng cái học được ăn cây táo rào cây sung rồi?"

"Lạnh hương nha, người nhưng oan uổng giết chúng ta, chúng ta cũng là hôm nay mới biết, như quả không phải..." Tác Dương Minh vội vàng giải thích.

"Hôm nay mới biết? Người cảm thấy ta có tin hay không?" Hương lạnh hương đứng dậy, vô hình khí tràng dọa đến hai người liền tiếp lui về phía sau, bọn hắn là thật người cảm ăn hoảng liên, có nỗi khổ không nói được.

"Hắn đến cùng ở đâu?"

"Chúng ta thật không biết." Tác Dương Minh đã không có lòng tin giải thích.

"Không biết!" Đường Tiểu Thiên cơ hồ muốn khóc ra thành tiếng. Tim Bàn Trạm mới lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Là hấn?

"Các người ——" hướng lạnh hương bước ra một bước, từng ngón tay hướng hai người, nhìn lấy hai người thấy chết không còn đáng vẽ, nửa ngày không nói ra một câu, thờ dài một tiếng, thất bại ngồi xuống.

Thấy không có bị đánh, Đường Tiểu Thiên cũng không sợ, sự thật vốn là như thế, mình lần này lại không có nói láo, vốn là chiếm lý, không khỏi nhỏ giọng thăm thỉ: "Hắn có thể không chạy à, bên ngoài viện người liên suất lĩnh nhiều người như vậy truy hấn, hôm nay càng là bị hấn chụp lớn như vậy một cái Cái mũi, hổ hấn..."

Hướng lạnh mùi hương một thanh liền đem trong tay góc bàn cho tan thành phấn mịn, dọa đến Đường Tiểu Thiên trực tiếp trốn ở tác Dương Minh đằng sau.

"Chạy?"

Từ từ lam âm thầm nhú mày, tựa hồ bắt lấy cái gì, tại sao phải chạy chứ? Trong nháy mắt, phảng phất một cổ điện lưu xuyên qua từ từ lam, nàng gấp vội vàng lấy ra Tô Lê Ngọc Đồng lạc ấn chân dung, nhìn lấy tâm kia xấu xa về mặt vui cười, một chút xú cùng trong trí nhớ đạo thân ảnh kia nặng hợp lại, lại liên tưởng đến hôm nay bóng lưng, tựa hồ hiểu rõ, trên mặt càng là mang theo không thể tin.

"Nguyên lai là hấn!"

"Làm sao vậy, từ Lam tỷ?" Phát giác được từ từ lam biến hóa, hướng lạnh hương vội vàng hỏi, từ từ lam lui trái phải, lưu lại tác Dương Minh mấy người hai người.

"Lạnh hương, người thật là là một câu nói trùng nha, ta nhớ tới chân trời xa xăm kia khách đến cùng là người phương nào."

"Là ai?" Đường Tiểu Thiên hai người vội vàng gần trước, hướng lạnh hương tức giận liếc qua hai người bọn họ.

"Các người đoán?"

"Tỷ tỷ nha, người cũng đừng lại thừa nước đục thả câu, đến cùng là ai?" Tác Dương Minh vội vã không nén nổi hỏi.

"Đúng vậy hấn, tô —— lẽ!" Từ từ lam giương lấy ngọc trong tay ổng, vô cùng khẳng định nói.

"Cái gì?"

"Không thể nào, các người cũng quá độc ác, cái này thuần túy là đem hấn hướng Từ Lộ bên trên bức nha, ta không tin." Đường Tiểu Thiên hai người rất nhanh liền phủ nhận từ từ lam phỏng đoán, biết là thân là lạnh hương khuê mật đang giúp nàng hống Tô Lê.

Từ từ lam căn bản liền không có để cái này hai hàng tin tưởng, mà là cực kỳ nghiêm túc nhìn về phía hướng lạnh hương.

"Ta có tám thành có thể xác định, đúng vậy hấn, người còn nhớ rõ người cho ta nói à, tại Đệ Tứ Tầng, ngày đó nhai khách thấy một lần lấy người liền chạy, trên thực tế, ngay tại vừa rồi, ta đột nhiên vang lên tại Đệ Ngũ Tầng, hấn cũng là gặp ta liền muốn chạy, có lẽ là bởi vì quan hệ của người, hấn mới như vậy.

Mà vào hôm nay, người hỏi ta vì sao lại cùng người đồng thời hô lên, bởi vì một khác này, bóng lưng kia để cho ta dị thường quen thuộc, nếu như ta là lần đầu tiên nhìn thấy hấn, căn bản sẽ không có cảm giác như vậy, có thể trách thì trách tại, bóng lưng kia ta gặp qua, lại là không nhớ nổi ở đâu gặp qua.

Ta đã gặp qua là không quên được năng lực người cũng biết, có thể làm cho ta mơ hồ, cũng chỉ có Đệ Ngũ Tầng thiên nhai khách, nhất là người cho ta cái này trương lạc ấn, để cho ta lại tăng cường một điểm!" Từ từ lam đem chân dung đưa cho hướng lạnh hương, gần từng chữ một, nghe được tác Dương Minh hai người đều phải tin tưởng.

"Thế nhưng là, cái này cũng nói không thông nha, Đệ Ngũ Tầng cũng phải cần Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ mới có thể tiến nhập nha, hấn Tu Luyện không có nhanh như vậy, còn nữa nói, đoạn thời gian trước hấn nhưng là bị trọng thương, thần hồn năng lực làm sao có thể cùng đệ nhất danh dựa hấu

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Nhập cư trái phép

Tô Lê hai ngày này cơ hồ chân không bước ra khỏi nhà, dưới núi không dám đi, trên núi lại phải đối mặt mục Nhân nhi lưu rú, thật không biết nên đi nơi nào.

Đêm đó đêm khuya, Tô Lê bắt đầu thông thường Tu Luyện, nhưng vào lúc này, ngoài cửa sổ tắm che một trận dị hưởng, theo một trận? O? O? ? nhúc nhích, một cái lông xù đầu từ trong cửa sổ lộ ra, lại là cái kia nhiều ngày không thấy Mao Cầu Venonat.

Thấy Tô Lê Tu Luyện, nó tranh thủ thời gian chạy đến Tô Lê trong ngực, tham lam hút vào cái kia cổ không linh khí tức, Tô Lê bị giật mình tỉnh lại, nhìn thoáng qua trong ngực thịt đỏ đỏ Mao Cầu Venonat, thờ dài một hơi, nói thật, những ngày này, chỉ sợ cũng thuộc Mao Cầu Venonat sống tự tại thư thái, không riêng béo rất nhiều, liên tiếp khí tức Tô Lê đều nhìn không thấu.

Tô Lê nắm lấy Mao Cầu Venonat, tra xét rõ ràng, bằng cùng với chính mình Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, vậy mà thật nhìn không thấu Mao Cầu Venonat, toàn bộ nó phẳng phất một cái không đầy lỗ đen, để cho người ta mê muội.

Chuyện gì xảy ra, đoạn thời gian trước còn rất tốt, tại sao có thể như vậy, Mao Cầu Venonat bị Tô Lê lật qua lật lại giấy vò một trận bực bội, tại Tô Lê không cẩn thận nhào nặn đến cổ họng lúc, Mao Cầu Venonat biến sắc, một cái Tinh Thể từ Mao Cầu Venonat miệng bên trong cho bắn ra đến, Mao Cầu Venonat trước tiên há miệng liền muốn nuốt xuống đi, đi bị Tô Lê đoạt lấy.

Vào tay Tinh Thể, Tô Lê lúc này mới phát hiện, bên trên Hồ Quang Điện lập loè, phẳng phất từng đầu Du Long giống như nhảy vọt, Tô Lê tóc trước tiên liền nổ bẻ ra đến, hai mắt tỏa ánh sáng, bởi vì ngay tại vừa rồi, trong cơ thể hần Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh tâm pháp lộ tuyến vậy mà bắt đầu một tia du tẩu, mặc dù chỉ là một trời qua.

Tô Lê nắm lấy chính thờ phì phì chỉ chỉ gọi bầy Mao Cầu Venonat, hô hấp dồn dập, mở to Ngưu Đại hai mắt trừng mắt Mao Cầu Venonat.

"Trách không được, tiểu tử ngươi có đồ tốt như vậy lại còn che giấu, nói, cái này Lôi Thạch từ đâu tới?"

Mao Cầu Venonat trực tiếp xoay người sang chỗ khác, lựa chọn không nhìn.

Tô Lê lập tức Nguyên Khí một trận thôi động, nhất là ngộ đạo Diệp Trung khí tức nồng hậu dày đặc một chút, Mao Cầu Venonat chớp mắt liền xoay đầu lại, nhún nhún cái mũi, tham lam hấp thu.

Tô Lê im bất mà dừng, Mao Cầu Venonat lập tức không vui, cùng Tô Lê nhìn nhau.

"Quả thật đúng là không sai, thời gian dài như vậy đến, ngươi không công hấp thu ta bao nhiêu Nguyên Khí, trách không được mỗi lần tốc độ tu luyện lại không ngừng hạ xuống, nguyên lai đều bị ngươi nuốt chửng, ngươi nói, ta những tổn thất này ngươi tính thế nào?" Tô Lê một bộ vênh váo hung hăng, rốt cục bắt tìm tội khỏi họa thù cảm giác, nhìn Mao Cầu Venonat sừng sốt một chút.

"Không nhận nợ thật sao? Tốt a, dù sao Đại Bảo đi, ta lại không kém ngươi một thứ, từ giờ trở đi, để ý đến ta xa xa, không cho phép tới gần ta ngàn mét, không được, ta cái này phân phó toàn bộ Đan Hoa phong, tất cả mọi người lưu tâm một đầu ưa thích trộm cắp vàng mèo, nhất là mỗi cái Đan Sư chỗ bảo vật trân quý, một khi phát hiện, có thể tại chỗ chém giết, Cừ Báo Già, hoặc là mang theo thi thể người, ta càng có Đại Thường, ân, cứ như vậy."

Tô Lê vừa nói vừa liền đi ra ngoài, Mao Cầu Venonat bốn cái Hồ Nha mài đến cạc cạc vang, sau cùng xui xẻo cúi đầu xuống, lựa chọn thỏa hiệp, nhảy lên cửa sổ, tròn trắng mắt nhìn thoáng qua Tô Lê, liền nhảy vào trúc lâm.

Tô Lê lập tức mặt mày hớn hở, cười hi hi đi theo: "Cùng ta đầu, còn kém xa lắm đâu!"

Một người một thú lại nhanh như vậy nhanh mặc vọt lấy rậm rạp sơn lâm, Tô Lê đã rất rõ ràng phát giác được Mao Cầu Venonat đang cố ý vung hần, nếu không phải mình tiến giai Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, Bộ Bộ Sinh Liên Tốc Độ tăng tốc, sớm đã bị nó vung ra tám đầu đường phố ở ngoài, cứ như vậy, hiện tại cũng chỉ có thể mơ hồ thấy rõ phía trước một cái điểm vàng.

Rất nhanh, Chúng nó đã đến một tòa cự đại trước núi, nơi này có tầng một vô hình Cấm Chế, Tô Lê được chứng kiến, đó là thuộc về Nội Viện cùng khu vực thứ ba đường ranh giới, không vào Linh Huyền Cảnh, không được đi vào, đương nhiên, mình Đan Sư thân phận ngược lại là có thể tiến vào, nhưng cũng nhất định phải xin, nếu không, sẽ bị ra hiệu trộm cắp tội xử phạt.

Đang Tô Lê nghi hoặc Mao Cầu Venonat vì sao lại tới nơi này lúc, đã thấy đến nó miệng rộng mở ra, một cái sắc sắc Lân Giáp chậm rãi từ miệng bên trong bay ra ngoài, lại nhẹ nhàng đứng phải tầng kia cảm đoán lúc, vậy mà nổi lên tầng tầng ngọn sóng, rất nhanh, liền phảng phất lớn tuyết tan, lộ ra một cái một người độ cao lớn.

Mao Cầu Venonat nuốt vào Lân Giáp, kích mình tiến vào, tầng kia ngọn sóng bắt đầu Cực Tốc thu nhỏ, Tô Lê tranh thủ thời gian theo sát mà vào.

"Đại Bảo Bối nha!" Tô Lê xoa xoa hai tay, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm phía trước không ngừng nhúc nhích Mao Cầu Venonat, nghĩ đến làm sao đưa nó đoạt tới tay.

Đừng nói, sách này viện đem ngoại viện cùng Nội Viện khiến cho thật lớn, cái này khu vực thứ ba vậy mà như vậy nhỏ, ngoại trừ ngẫu nhiên thấy mấy cái bò đây Tri Chu Vồng ngoài động phủ, liền không có cái khác, chỉ bắt quả dùng không đến năm canh giờ, liền nhảy vọt qua, đi vào khu vực thứ bốn đường ranh giới chỗ.

Đi đến nơi đây, Tô Lê đã bắt đầu sợ hãi, nơi này khắp nơi đều vắng ngắt, không có chút nào người ở, cái này Mao Cầu Venonat sẽ không có ý trả thù mình a?

Tô Lê còn đến bây giờ còn nhớ kỹ lúc trước mới vừa vào Thư Viện, tên kia gọi mai biến thân ngoại viện chấp sự khuyên bảo mình, Thư Viện tổng cộng năm tầng, tầng thứ nhất vì ngoại viện, thật là mở mắt cảnh chỗ tu luyện, Nội Viện vì Linh Nguyên Cảnh, khu vực thứ ba thì là Linh Huyền Cảnh đám học trưởng bọn họ, khu vực thứ bốn thì là các vị viện trưởng cùng các trưởng lão sinh hoạt, Đệ Ngũ Tầng càng làm cho ta lựa chọn quên.

Ngay tại Tô Lê tâm thần bất định sau khi, Mao Cầu Venonat đã lập lại chiêu cũ lặng yên mở ra Kết Giới, chui vào, mắt thấy tầng kia ngọn sóng đang không ngừng thu nhỏ, Tô Lê cắn răng một cái, lựa chọn theo vào.

Cái này Lôi Thạch đối với mình Tu Luyện có lợi ích to lớn, bỏ lỡ lần này, không biết muốn chờ bao lâu thời gian, huống hồ, nhìn lấy Mao Cầu Venonat quen như vậy luyện đáng về, không phải chỉ một lần Nhập cư trái phép, đều không bị Thư Viện phát hiện, mình hẳn là sẽ không xui xẻo như vậy, lần thứ nhất liền bị bắt lại đi.

Vào khu vực thứ bốn, thuận thực càng thêm chú ý cẩn thận, không nói dùng thần thức, chỉ là nhìn thấy đỉnh đài Lầu Các liền có mấy tòa, còn có chỗ tối ẩn giấu đến tới lớn khí tức, để Tô Lê sắc mặt trở nên trắng bệch, cây khô thuật thi triển đến cực hạn, may mắn Mao Cầu Venonat đi lộ tuyến đều là cực kỳ ẩn nấp, thẳng đến đi vào Đệ Ngũ Tầng Kết Giới chỗ.

Tô Lê đoạt trước một bước nắm lấy Mao Cầu Venonat, hung hăng nói: "Trở về!"

Hắn là thực sự không dám mạo hiểm, tuy nhiên không biết Đệ Ngũ Tầng là dạng gì, nhưng là có thể bị chúng viện trưởng cùng tất cả trưởng lão chỗ bảo vệ, nhất định là cấm địa, cấm địa nha, vậy nếu là bị phát hiện, nhưng là muốn Hình Thần Câu Diệt.

Mao Cầu Venonat chỉ chi oa oa, thật không cho dễ tránh thoát Tô Lê Ma Trảo, ném cho hắn một cái cực độ ánh mắt khinh bỉ, tựa hồ muốn nói, nhìn người cái kia nhát gan dạng!

Tô Lê còn muốn uy bức lợi dụ Mao Cầu Venonat mang cùng với chính mình quay đầu là bờ, lại bị Mao Cầu Venonat đoạt trước một bước, mở ra cảm đoán chui vào.

Tô Lê tại chỗ liền muốn khóc, cảm giác mình đặc biệt ủy khuất, có loại trước có sói sau có hổ cảm giác, sau lưng mấy Đạo Cẩm Chế dựa vào chính mình cũng không thể quay về, nếu như bị phát hiện, chẳng lẽ nói trùng hợp tới?

Người thế nào như thế trùng hợp, đến chúng ta ngồi xuống nói chuyện đàm, người là thế nào liên tục đột phá mấy đạo kết giới mà không bị chúng ta phát hiện? Người nói đến lúc giải thích thế nào, không bị bọn hắn phá giải mới là lạ chứ, nhìn lấy không ngừng thu nhỏ Cẩm Chế ngọn sóng, Tô Lê vượt một cái khóe mắt nước mắt, nước nở tiến vào... Tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Thứ 5 khu vực

Vừa một bước vào trong đó, Tô Lê có loại trở về Mãng Hoang cảm giác, nơi này khắp nơi có đại thụ che trời, mỗi cái tràn đầy ban đầu, mà lại lớn đến kinh người, nhưng quý dị một điểm đúng vậy quá an tĩnh, ngay cả một Con Phi Điều cũng không có.

Tô Lê lúi cúi cổ áo, run rẩy lấy tiếp tục đi theo Mao Cầu Venonat, cho đến đi tới một cái vài trăm trượng cao sơn động trước mặt, Mao Cầu Venonat

phảng phất về nhà cao hứng, chui vào bên trong, Tô Lê khóc không ra nước mắt, dù sao đến đầu tối, chẳng lẽ còn sợ, theo sát mà vào.

Tiến vào trong động lần đầu tiên, Tô Lê liền kinh ngạc không ngậm miệng được, đập vào mắt chỗ, tất cả đều là Ngũ Thái các loại bảo thạch, tinh thạch, cả cái địa phương đơn giản đúng vậy một cái Thủy Tinh Cung.

Tô Lê tranh thủ thời gian đưa tay đi lay, lại không nghĩ rằng từng cái khám nạm tại thạch trong vách bảo thạch đã vậy còn quá kiên cố, móc nửa ngày mới miễn cưỡng đào ra một khóa, mắt thấy Mao Cầu Venonat tiếp tục hướng chỗ sâu đi đến, Tô Lê nhanh lên đem cái này một khóa bảo thạch chứa vào trong Túi Tử Vật, lưu luyến không rời rời đi, chờ trở lại, nhất định phải nhiều đào một số, những này thế nhưng là bảo bối tốt nha !

Đi trong chốc lát, Tô Lê đã rõ ràng có thể nghe được động chỗ sâu truyền lại tới tiếng sấm, loại kia trầm thấp cảm giác, để Tô Lê trước tiên hưng phấn lên, nhìn lấy bộ dáng, đơn giản đúng vậy một tòa không ai phát hiện Lôi Thạch Quảng Mạch nha !

Theo tiến lên, vậy mà bắt đầu đi đường xuống dốc, trầm thấp vu vu càng thêm sau lưng, Tô Lê cũng không biết thẳng tắp đi xuống dưới mấy trăm trượng, chỉ cảm thấy theo càng ngày càng xâm nhập, một cỗ cực kỳ cảm giác bị đè nén lặng yên nổi lên trong lòng.

Nơi này linh khí cực độ khuyết thiếu, liền hô hấp đều có chút không thông suốt, tuy nhiên nhìn lấy Mao Cầu Venonat tràn đầy phấn khởi đáng vẻ, vì mình tần tần khổ khổ bỏ ra giá tiền rất lớn đổi lấy công phu bảo mệnh, Tô Lê cắn răng một cái, lựa chọn tiếp tục theo vào.

Khi lại một lần nữa tiến lên hai trăm trượng về sau, Tô Lê hô hấp dồn dập, sắc mặt trắng bệch, mê muội cảm giác càng thêm mãnh liệt, đây rốt cuộc là địa phương nào, làm sao sâu như vậy, không đáy đâu a?

Khi Tô Lê chuẩn bị gọi lại Mao Cầu Venonat, nhìn vẫn còn rất xa lúc, một người một thú chuyển qua một chỗ ngoặt, xuất hiện trước mặt hai cái cao mấy chục mét Thạch Động, Tô Lê trực tiếp xụi lơ ngồi dưới đất, tâm lý một trận hốt hoảng, Mao Cầu Venonat thì là kệt kệt kệt kệt hưng phấn toát ra.

Tô Lê còn tưởng rằng Mao Cầu Venonat chính Xem Bói tiến cái nào động đâu, nhưng vào lúc này, một cỗ mang theo cực kỳ tanh hôi nóng nhiệt bỗng nhiên từ hai cái trong thạch động ầm vang dâng lên mà ra, Mao Cầu Venonat trước tiên né qua một bên, Tô Lê phản ứng chậm chút, trực tiếp bị thổi lộn nhào, đâm vào Thạch Bích, lập tức phía sau lưng một trận đau rát.

Mao Cầu Venonat chi chi gọi kêu, Tô Lê hận không thể hiện tại nắm lấy nó, trực tiếp lột da nấu ăn, cái này Mao Cầu Venonat không nhắc nhở mình, rõ ràng là trong bóng tối trả thù.

Tô Lê gian nan bò lên, đang muốn chui ầm lên, đột nhiên, tại cái kia Thạch Động phía trên, hai cái sáng loáng 'Mặt trăng' đột nhiên chậm rãi xuất hiện, theo tới 'Mặt trăng' tăng lớn, một đầu phảng phất như rắn mắt dọc từ đó ngưng hiện.

Má ơi!

Tô Lê vội vàng lui lại, lại phát hiện đã tựa ở Thạch Bích lui không thể lui, theo càng ngày càng nhiều ánh sáng xuất hiện, Tô Lê trên đầu mồ hôi hột lớn chùng hệt đầu lân lân xuống.

Cái này đó là cái gì son động, mặt trăng, đây là một đầu không biết bao lớn Yêu Thú nha.

Hô!

Theo đầu này cự đại Yêu Thú một lần nữa hô hấp, Tô Lê run rẩy liền muốn chạy trốn, đáng chết Mao Cầu Venonat, tuyệt đối là cố ý.

Đầu này cự đại Đại Yêu trông thấy Mao Cầu Venonat, ánh mắt lập tức nhu hòa, nhất là trông thấy Tô Lê, hai mắt đột nhiên tỏa sáng, sau đó chậm rãi đứng lên, theo phảng phất Thông Thiên Thạch Trụ tứ chi chậm rãi đứng lên, một cỗ ngập trời lời mình bỗng nhiên từ sau lưng truyền ra, Tô Lê chỉ cảm thấy lỗ tai đều sắp bị chấn điếc, nhìn lấy phảng phất nâng lên toàn bộ thiên không Cự Yêu, Tô Lê nhìn thấy sau lưng nó một mảnh Lôi Hải, mụm nhò vô số Lôi Điện chiếu rọi, Tô Lê run rẩy bờ môi, trực tiếp bị phảng phất miệng thông gió mở ra Hấp Lực cho hút vào đi vào...

"Thư Viện Thủ Hộ Thú —— Tứ Giai Yêu Vương tích lỵ!"

Tô Lê bị quăng hoa mắt vàng đầu, đỉnh tai nhúc ọc tiếng sấm càng làm cho hắn mê muội, cường ép vận chuyển Nguyên Khí, cái này mới miễn cưỡng chèo chống, mồ mắt ra, lại phát hiện mình đang đứng ở một cái cự đại son cốc trước, mà tại cách mình không đến khoảng trăm thước, chính là vô số bạc lõi đỉnh, phảng phất vĩnh viễn không ngừng nghỉ, cuồng rơi mà xuống, đập nện lấy vô biên tầng mây.

"Nơi này đến cùng là địa phương nào? Ta đến Thiên Quốc rồi?"

Hôm nay thấy đủ loại tất cả đều vượt quá Tô Lê kiến thức, cái kia phảng phất Thiên Thú Tứ Giai Yêu Vương tích lỵ vậy mà lại xuất hiện ở đây, đồng thời cùng Mao Cầu Venonat quen biết, mà phía sau của nó, lại là một khoảng trời, vẫn là một mảnh vô tận Lôi Hải.

Mao Cầu Venonat đã không biết đi nơi nào, Tô Lê tranh thủ thời gian nuốt mấy viên thuốc, hao tổn hơn hai canh giờ mới khôi phục lại.

Trước mặt kệ những thứ này, vô luận hiện tại mình rốt cuộc đối mặt là cái gì, như là đã đến nơi này, mình Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh nói thế nào cũng phải tu luyện được.

Đứng dậy, Tô Lê nhìn trước mắt Lôi Hải, phảng phất không có cuối cùng, đứng sừng sững ở trước người hắn, âm thanh sấm sét, như là mưa to, tràn ngập trong tai, chỉ là nghe, tựa khiến người rừng mình!

Ánh sáng dày đặc hiện lên, đem đen nhánh hẻm núi hai bên, ấn chiếu như là quái thú, cho người phong cách cổ xưa, dữ tợn, cảm giác tang thương.

Xoay người sang chỗ khác, mới phát hiện hiện lên hiện ở trước mặt hắn là một đầu hiện đầy vô số đen nhánh vết nứt hẻm núi, những này vết nứt, giống như Ác Ma dữ tợn miệng rộng, từ lòng đất hiện hiện, sau đó kéo dài đến mình nơi này, loại kia sâu kín màu đen, khiến cho đến người có chút trái tim băng giá.

Mà trước mặt Vân Hải, lại không phải bình thường chỉ mây, mà là hoàn toàn từ sáng chói ngân sắc lôi đình điện quang chỗ tràn ngập . . .

Đây là một mảnh chân chính từ lôi đình hình thành Lôi Hải!

Đứng ở Lôi Trì trước đó, ầm ầm lôi minh âm thanh lớn, không ngừng từ trong biển lôi khuếch tán mà ra, khiến cho được lòng người thần run rẩy, người đứng ở đây, lộ ra phá lệ nhỏ bé.

"Thật là nồng nặc Lôi Đình Chi Lực . . . " Tô Lê cảm thụ được thể nội thuộc về Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh xao động, không khỏi có chút sợ hãi than nói.

"Xoẹt . . . "

Tại Tô Lê bước vào Lôi tầng cái kia một sát na, đông đảo lôi đình như là Ngân Xà lướt ầm ầm ra, như thiểm điện đối với Tô Lê oanh kích mà đi, Tô Lê cuống quít dưới, vận chuyển lên Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, vô số màu đen sọc tơ từ thể nội hiện hiện, đem chung quanh đánh tới ngân sắc lôi đình hóa giải mà đi.

Những cái kia lôi đình lại vừa tiếp xúc với hắn trên thân thể màu đen sọc tơ về sau, chính là sẽ tuôn ra một đạo nhỏ xiu ngọt ngọt thanh âm, sau đó liền chôn vùi vào vô hình, Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm, quả nhiên đoán không sai, cái này Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh đơn giản chính là vì thu nạp Lôi Đình Chi Lực mà thành, đây chính là hắn dám cùng xông vào cái này Lôi Trì tư cách cùng Át Chủ Bài.

"Ừm?"

Ngay tại Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh du tẩu sọc tơ đem bên trong một số lôi đình hóa giải về sau, bên ngoài thân cường độ lại có một tia tăng cường.

"Lôi đình Luyện Thể!" Hiểu rõ trong đó nguyên lý, để Tô Lê tinh thần cực độ phấn chấn, hắn không nghĩ tới ngoại trừ có thể Tu Luyện tự thân Công Phu bên ngoài, cái này Lôi Đình Chi Lực vậy mà cũng có được Luyện Thể công hiệu, xem ra chính mình chuyến này cuối cùng không uổng công.

Nhất cử lưỡng tiện chỗ tốt, Tô Lê có thể nào buông tha, lần nữa lựa chọn tiến lên, lôi đình trong hải dương, tựa như Ngân Xà như vậy lôi đình không ngừng bốn phía nổ tung, mà Tô Lê sắc mặt cũng có một chút tái nhợt, thân trên áo quần rách nát không chịu nổi, mà tại phía sau hắn, một cái vô hình Song Sí hình dáng chính đang lặng lẽ thành hình, nhưng khoảng cách hoàn toàn ngưng thực, còn kém một số.

? Tô Lê có thể cảm nhận được, theo tiến lên, mình Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh ngưng thực liền sẽ càng thêm nhanh, cũng càng thêm hoàn mỹ, như quả ngưng bước ở chỗ này, sợ rằng sẽ thất bại trong gang tấc Tô Lê lấy ra một bình lớn đan dược, toàn bộ nuốt vào, lần nữa lựa chọn tiến lên trăm trượng, một cái lao đảo, kém chút té ngã trên đất. Tìm Bản Trại mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: 3 nữ nhân 1 thai hí

Cũng không biết đến thời gian trôi qua bao lâu, Tô Lê hai cánh quân đã ngưng tụ thành ba phần, mà cùng lúc đó, trước mặt hắn, xuất hiện một mảnh hải dương màu xanh, nơi này Lôi Đình Chi Lực, đã là tương đương nồng đậm, mà lại trong lúc mơ hồ, cũng là đưa cho Tô Lê một loại như có như không nguy cơ.

Tô Lê lựa chọn chinh đón, cái này vừa bề quan, lại là năm ngày thời gian, khi cảm thấy có thể đối mặt nguy hiểm trong đó, cùng quả nhiên nơi này lôi đình đối hình thành hai cánh hiệu quả không ngừng yếu bớt về sau, bắt đầu dĩ cười khổ.

Hít sâu một hơi, Tô Lê đôi mắt chỗ sâu, lại là nhiều một vòng ngưng trọng, do dự về sau, liếm môi một cái, mũi chân điểm một cái, thân hình chính là giống như một đạo lưu quang, nhanh như như thiểm điện tiến vào phiến màu xanh trong biển lôi..

Ngay tại lúc đó, tại bên ngoài đã lặng lẽ trôi qua nửa tháng lâu, đối với biến mất lâu như vậy Tô Lê, mục Nhân nhi cảm giác rất khó chịu.

"Người cứ như vậy không muốn gặp ta sao? Ta đối cảm giác của người người là thật không hiểu hay là giả không hiểu." Mục Nhân nhi cũng không biết mình lúc nào thích Tô Lê , có lẽ là đêm đó tại Thư Lâu một lần gặp gỡ bất ngờ, sau đó mang cùng với chính mình Sấm Đăng Thiên Nhai, có lẽ là lần lượt trải qua nguy hiểm chung khó, có lẽ là lần kia tặng cùng, có lẽ...

Mục Nhân nhi lẳng lặng ngồi ở bên hồ trên tảng đá, nâng cảm lên, cần môi nhìn lấy đối diện lâu các, nhẹ lau suy nghĩ Giác nước mắt, khi một thiếu nữ sinh ra tình cảm, bên kia là trong thiên hạ độc nhất độc được, làm cho không người nào có thể tự kiềm chế, mà hết thấy này, giờ phút này đi để một mình nàng thừa nhận...

Mỗi đêm Dịch Thanh là ta đối với người thổ lộ hết, từ bỏ Nữ Nhi Gia rút rề cùng người ở chung một dưới mái hiên, là ta đối với người thổ lộ, người thật hiểu không?

Mà tại mục Nhân nhi một mình Táng Hoa rơi lệ lúc, vừa có hai người tới Đan Hoa phong, từ khi hướng lạnh hương cùng từ từ lam bắt đầu hoài nghi lên Tô Lê đứng vậy thiên nhai khách về sau, liền đem hết thấy tình lực đặt ở hai người điều tra trên người hắn.

Bởi vì hai người bây giờ đang Thủy Tâm phong Lạc Tiểu Hà môn hạ thụ giáo, thêm bên trên thiên phú không tồi, rất thụ Kỳ Phong chủ ưa thích, mặc dù tịch thu làm quan môn đệ tử, nhưng cũng cần phải không sai biệt lắm, tối thiểu nhất đãi ngộ đã biểu lộ hết thấy.

Hơn nửa năm trước Nam Sơn cốc phát sinh hết thấy, cơ hồ toàn viện đều biết, cùng là Cửu Phong Phong Chủ, đối với Đan Hoa phong đan trạch chỗ mang về thiếu niên, Lạc Tiểu Hà đương nhiên vô cùng rõ ràng, bị hai nữ đồ ngon đồ ngọt về sau, cáo tri hết thấy.

Hai người làm sao cũng không nghĩ tới, cái này Tô Lê vậy mà lại bá nhập đan trạch môn hạ, thành vì Chân Truyền Đệ Tử, hai người liên tục do dự về sau, hướng lạnh hương vẫn là quyết định tiến về.

Nàng không muốn lại chơi cái này trò chơi mèo vờn chuột , nói đến buồn cười, làm mèo, đối mặt năm lần bảy lượt tức giận mình lão thù, lại là nhất hối hận cùng hổ thẹn , nhất là đi qua lần trước quảng trường, nàng càng hắn là cảm thấy một lần xin lỗi, nàng muốn gặp đến hắn.

Bên cạnh từ từ lam đương nhiên không biết nàng đang suy nghĩ gì, như quả biết là đến nói xin lỗi, nhất định sẽ không bởi hướng lạnh hương tới, lại bấm cáo qua Dược Đồng về sau, hai người lẳng lặng đứng tại dưới thềm đá chờ đợi.

Hướng lạnh hương thì là kích động, chờ đợi, còn có một chút sợ hãi, nàng không biết như thế nào nói ra câu nói đầu tiên, là hắn trước tiên nói còn là mình trước tiên nói, cái kia câu nói đầu tiên lại nên như thế nào, đã lâu không gặp, vẫn là trực tiếp thật xin lỗi...

Một tên Dược Đồng đi vào Tô Lê lâu các trước, liên tục bấm báo, nhưng không thấy có tiếng vang, xem ra Nhị Đương Gia hôm nay vẫn chưa trở về.

Mục Nhân nhi nghe thấy âm thanh ngẩng đầu lên, nàng nhận biết cái này Dược Đồng, gọi tiểu Hắc, một mực phụ trách Tô Lê ẩm thực sinh hoạt thường ngày .

"Làm sao vậy, tiểu Hắc, có chuyện gì không?" Mục Nhân nhi đứng dậy hô hướng tiểu Hắc Dược Đồng.

Thấy là Nữ Chủ Nhân, tiểu Hắc vội vàng chạy đến bên người: "Nhân nhi tiểu thư, núi xuống 2 người, muốn gặp Thiếu Chủ Nhân, tự xưng là chủ nhân Bằng Hữu."

"Tô Lê đã nửa tháng không có lộ diện, người hỏi bấm bọn hắn, để bọn hắn ngày khác trở lại." Mục Nhân nhi chau mày lấy đôi mi thanh tú nói.

"Được, vậy ta liền đi xuống trước ." Tiểu Hắc quay người muốn đi.

"Chờ một chút, nam hay nữ vậy?" Mục Nhân nhi đột nhiên đặt câu hỏi.

"Hai nữ , mà lại dáng dấp rất xinh đẹp, tựa như Tiên Nữ , Nhân nhi tiểu thư, Nhân nhi tiểu thư..."

Ngay tại hướng lạnh hương cùng từ từ lam lại chờ đợi lo lắng lúc, lại nghe được một trận tiếng bước chân dồn dập, hướng lạnh hương tâm lý bỗng nhiên một rung động, đột nhiên có loại quay người liền muốn chạy trốn vọt tới, nàng không biết nên như thế nào đối mặt hắn.

Đúng lúc này, tiếng bước chân im bất mà dừng, hướng lạnh hương ngẩng đầu lên, đã thấy đến một người dáng dấp cực kỳ thanh tú Lục Y Nữ Tử đang đứng ở phía trên nhìn lấy nàng, trong lòng của nàng đột nhiên một trận không thoải mái, ần ần đau buồn.

Từ từ lam cũng trừng lớn hai mắt, nhìn lấy cái này từ Tô Lê chỗ ở đi ra nữ tử, có chút trợn mắt lú lờ , cái này Tô Lê vậy mà kim ốc tàng kiều.

Mục Nhân nhi kinh ngạc nhìn dưới thềm hai nữ, không thể không thừa nhận, hướng lạnh hương xác thực trở nên đẹp rất nhiều, liền ngay cả nàng bên cạnh nữ tử, cũng là không thua kém một chút nào nàng, nàng chau mày lấy lông mày, lập tức không vui , đến cùng lớn bao nhiêu thâm cừ đại hận, truy đến nơi đây cũng không buông tha.

"Người là ai?" Từ từ lam đang muốn tác hỏi Tô Lê hướng đi, không nghĩ tới bên cạnh lạnh hương lại là nổi giận đùng đùng, đoạt trước một bước đứng ra hỏi thiếu nữ này tên, không khỏi có chút ngẩn người, hai ta nhiệm vụ hôm nay người thật giống như chạy sai đề.

Mục Nhân nhi thấy nàng cái kia vênh váo hung hăng dáng vẻ, cũng là một trận tức giận, bên ngoài viện thời điểm, mình đã từng thấy nàng, nhưng thân là vạn chúng chú mục nàng đương nhiên không nhớ rõ chính mình cái này Tiểu Nhân Vật .

Đúng nha, mình chẳng qua là cái đường xa mà đến Tiểu Nhân Vật , Tô Lê cũng giống như vậy, ở cái này khắp nơi là con cháu thế gia đệ nhất người trước, khắp nơi kém một bậc, còn muốn bị bọn hán như chó đuổi bốn phía tán loạn, mà bây giờ, càng là lần đến cửa tới.

"Hương lạnh hương đúng không, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, người như thế từng bước ép sát đến cùng muốn làm gì, đừng tưởng rằng sau lưng người có gia tộc chỗ dựa thì ngon, ta mục Nhân nhi không để mình bị đẩy vòng vòng, không có gia tộc, người chả là cái cóc khô gì." Mục Nhân nhi giờ phút này cũng bạo phát, phảng phất về tới lúc trước Sấm Đẳng Thiên Nhai cái kia cổ cảm giác, giờ phút này chỉ cần một thống khoái.

"Người ——" hương lạnh hương nhất chỉ mục Nhân nhi, khi bờ môi phát run, nàng đương nhiên biết trước mắt nữ tử này đang nói cái gì, nàng không nghĩ tới, Tô Lê ngay cả việc này đều nói cho nàng, nàng đến cùng là Tô Lê người nào.

"Ta lúc nào dựa vào gia tộc khi dễ hán , tất cả đều là ta..."

"Người không có? Bên ngoài viện, ta cùng Tô Lê cơ khổ không nơi nương tựa mới tới học viện, người liền lôi kéo nhiều người như vậy đem hán ngăn ở túc xá ra không được, không chỗ có thể trốn, lại tránh hướng Hắc Tháp, vì một chút điểm cống hiến, hán cảm đệ nhất danh, nhưng lại bị người làm cho tiến vào Nam Sơn cốc, bị thương nặng, nếu không phải đan trạch đại sư cứu hán một mạng, hiện tại đâu còn có hán?"

"Ta..."

"Tiến vào Nội Viện, hán đã khắp nơi tại trốn tránh người , người tại sao phải đem hán đưa vào chỗ chết mới cam tâm, vô luận tại Hắc Tháp vẫn là bên ngoài, hoặc là tại quảng trường, chỗ hán chỗ nương nấp, người cho rằng hán đánh không lại người, đó là tại nể mặt người, cho phía sau người gia tộc mặt mũi, vẫn là câu nói kia, không có gia tộc người chả là cái cóc khô gì, còn một ngày Thiên ý vào điểm tư sắc khắp nơi điều vô dương oai, người cho rằng người là cái gì?"

Mục Nhân nhi hai tay chống nạnh, ở trên cao nhìn xuống, phảng phất bất phụ nặng nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, không nói ra được thống khoái, giờ phút này chỉ cảm thấy sáng khoái tinh thần, thống khoái vô cùng, nàng tại thay mình mừng, thay Tô Lê mừng, dù là mình biến thành một cái nổi tiếng xấu bất phụ cũng sẽ không tiếc. Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Về sau đều là hảo tử muội

"Người, người ——" hương lạnh hương chỉ cảm thấy toàn thân khí run rẩy, dần dần bất lực, đúng nha, nàng nói mỗi một cái tuy nhiên không phải mình Vô Tâm, nhưng là cho Tô Lê tạo thành không cách nào ma diệt ấn tượng, vừa nghĩ tới tại Hắc Tháp cùng quảng trường, khi nhìn đến hoặc là nghe được mình âm thanh, cái kia chật vật chạy trốn bóng lưng, để cho nàng một trận đau lòng.

Mất thấy mình tốt khuê mật bị một cái mặc danh kỳ diệu đi ra nữ tử cho mắng không cách nào cãi lại, luôn luôn giống như Thanh Liên từ từ lam cũng là bão nổi , mình hôm nay tới đúng vậy bị lạnh hương trợ uy , hiện tại làm sao lập tức liền rơi tầm thường.

"Người là ai, để Tô Lê ra đến nói chuyện!" Từ từ lam sắc mặt phát hồng, Tú chỉ chỉ hướng mục Nhân nhi.

"Người tìm hán? Ta cũng tìm hán, hán mỗi ngày đều tại tránh người, chúng ta tựa như hai đầu Chó lang thang , người đã nghe chưa, chó, chúng ta là hai đầu không người có thể yêu chó, người bây giờ hài lòng, hán đã thời gian rất lâu không có về nhà, có nhà nhưng không thể trở về, người biết tại sao không?"

Chúc mừng người, người hôm nay tới mục đích đạt đến, đúng, còn có một người trợ giúp, ta mục Nhân nhi không sợ, muốn đánh phải không, vẫn là cùng tiến lên, ta phụng bồi tới cùng!" Mục Nhân nhi khuôn mặt đỏ rực , nhưng khí thế không giảm.

"Tô Lê đâu, ta muốn tìm hán!" Hương lạnh hương giờ phút này hai mắt đầm lệ nâng lên, nhìn lấy mục Nhân nhi, lẳng lặng nói.

"Nói hán không có ở, người nghe không hiểu sao?"

"Ta không tin, ta phải ngay mặt gặp hán!"

"Không có."

"Đề Tô Lê cắt ra đây!"

... ..

Toàn bộ Đan Hoa phong đỉnh núi đều đang vang vọng lấy tam nữ lưu rú cãi nhau âm thanh, tất cả Dược Đồng đều tránh ở một bên, trợn mắt hốc mồm nhìn lấy ba vị giống như Tiên Nữ rơi vào Phàm Trần, biến thành bát phụ nữ tử đang chửi đổng.

Mục dương gãi gãi lỗ tai, tức giận không thôi đi ra lầu các, sáng sớm, còn có để cho người ta ngủ hay không, cái này đều đã bao nhiêu năm, còn dám có người quấy rầy mình, những thuốc này đồng đơn giản vô pháp vô thiên, không muốn làm đúng không.

Mục dương thờ phỉ phò đi ra, liếc nhìn một tên Dược Đồng lén lút ra bên ngoài chạy, trực tiếp nắm ngón tay nắm chảo, một thanh liền đem hắn hút tới.

"Sáng sớm nhao nhao lẫn tẩn cái gì, đến cùng xảy ra chuyện gì rồi?"

Thuốc kia đồng chỉ cảm thấy một cổ hút từ sau lưng mà đến, ngay sau đó chính là Thân Thể không tự chủ được lui lại, đợi thấy là Đại Đường Gia , dọa đến trực tiếp khẽ run rẩy, nhưng rất nhanh mặt mày hớn hở, Bát Quái hồi bẩm .

"Nô tài cũng là vừa nghe người ta nói, là Nhân nhi tiểu thư cùng hai gã khác nữ cãi vã, trong lời nói câu bên trong đều không thể rồi bỏ Thiếu Chủ Nhân, giống như tại tranh giành tình nhân."

Nghe xong Dược Đồng, mục dương một cái cơ linh, lập tức hưng phấn lên.

"Người nói là sự thật."

"Thiên chân vạn xác!"

Mục dương nhanh lên đem mình cách ăn mặc chỉnh tề, liền hướng tam nữ chỗ chạy tới can ngăn, hắn không nghĩ tới mình người tiểu sư đệ này lợi hại như vậy.

Ta liền biết, hắn lặng yên không tiếng động đem mục Nhân nhi cho nói liền núi đến, nhất định tại trốn tránh cái gì, không nghĩ tới lại còn có hai nữ đánh tới cửa rồi, không không thôi , làm là sư huynh, ta nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng Đệ Muội nhóm, đều là người một nhà, mọi người thật vui vẻ không tốt sao?

Đợi cho mục dương lúc chạy đến, thấy mục Nhân nhi nổi trận lôi đình nói nhao nhao lấy, không khỏi có chút giật mình, đây là cho hắn đệ nhất ấn tượng tốt mục Nhân nhi sao? Quả nhiên, ái tình sẽ hoàn toàn thay đổi một người, chỉ là không nghĩ tới, sẽ cải biến như thế triệt để.

Đang nhìn hai nàng khác, không thể không nói, đều là Nhân Gian Cực Phẩm, bất quá bây giờ từng cái mặt đỏ tới mang tai đáng vẽ, ngược lại là có chút phong phú của trời .

Hắn không thể không bội phục Tô Lê, thủ đoạn tán gái không gì sánh kịp, mình một cái đều không lấy được tay, hắn vừa xuất mã đúng vậy ba cái, mục dương có lý do hoài nghi, hiện tại nói nhao nhao hắn là chỉ là một bộ phận, còn có một nhóm khả năng tại nuôi thả, má ơi, nói không chừng ngay cả hải tử đều có , vậy ta chẳng phải là muốn làm Sư Thúc rồi?

Mục dương một trận suy nghĩ lung tung, càng nghĩ càng thấy đến có khả năng, mắt thấy tam nữ cơ hồ muốn xoay đánh một đoàn, vì gia đình hòa thuận, mục dương hít mũi một cái, đem khắp núi đồ kị khu khu, liền đi ra phía trước.

"Cái kia, chư vị, xin nghe ta..."

"Cút!" Tam nữ hung tợn gầm thét mục dương, dọa đến hắn sau một lúc lui.

Mục Nhân nhi dẫn đầu kịp phản ứng, vội vàng thở dài: "Gặp qua đại sư huynh!"

Hương lạnh hương cùng từ từ lam chưa thấy qua mục dương, khi cũng biết Đan Hoa phong trước kia xưa nay chỉ có một tên đệ tử, chính là một cái tên là mục dương người, thấy mục Nhân nhi bá kiến, hai nữ gấp bận bịu khom lưng xin lỗi.

"Không có việc gì không có việc gì, đều là người một nhà, cần gì chứ, người tên là gì?" Mục dương ý cười đầy mặt, hỏi hướng hướng lạnh hương.

"Học Sinh hướng lạnh hương."

"Tiểu Viên khỏi cảnh chính thể lương, trận trận lạnh hương ép xạ tề.

Hồ nước ngược lại dòm Sơ Ảnh động, mái hiên nghiêng nhập một nhánh thấp.

Tên rất hay, tên rất hay, vậy ta gọi người lạnh thơm, các người nếu là có khó khăn gì có thể tới tìm ta, viên này Đường Nhan Đan là ta một mực trân tàng , hôm nay quyền đương Lễ gặp mặt, trò chuyện tỏ tâm ý, người lại nhận lấy."

"Cái này, như vậy thì làm sao được." Hướng lạnh hương giương mắt nhìn mục dương từ trong ngực lấy ra một cái hộp gấm vội vàng khoát tay.

"Có cái gì không thể khiến đến , ngoan, cảm!" Mục dương đem Đường Nhan Đan cứng rắn nhét vào hướng lạnh hương trong tay, sau đó cười híp mắt

nhìn về phía từ từ lam.

"Người lại kêu cái gì?"

"Từ, từ từ lam." Từ từ lam nhìn lấy mục dương, đột nhiên cảm giác toàn thân không được tự nhiên, ấp úng nói.

"Sáng lạng mới đường, có sách có đàn. Có cầu tại cao, có từ tại âm, cũng là một cái tên dễ nghe, người nếu là cũng có khó khăn gì có thể tới tìm ta, viên này Dương Nhan Đan là ta một mục trân tàng, hôm nay quyền dương Lễ gặp mặt, trò chuyện tỏ tâm ý, người lại nhận lấy." Nhìn lấy cái này cười đùa tí từng đại sư huynh, lại từ trong ngực móc ra một cái hộp gấm, mục Nhân nhi lập tức không vui.

"Đại sư huynh, người sao có thể dạng này?"

Đem hộp gấm cứng rắn thì đầu đến từ từ lam trong tay, mục dương lúc này mới nhìn về phía khí thẳng đậm chân mục Nhân nhi.

"Không sao không sao, người làm lớn, lẽ ra có chiếu cố kẻ đến sau nghĩa vụ, về sau đều là hảo tỷ muội, có cái gì người ta sao?"

"Các người là tới tìm ta sư đệ Tô Lê a, thật không khéo, hán không tại, đã có rất nhiều thời gian không gặp, muốn không đi lên xem một chút?"

Hán viện kia quả thật không tệ, phòng trọ còn có mấy tòa nhà đầu, Nhân nhi hiện tại ở một tòa, các người nếu là có thể ở cùng một chỗ, cũng là bạn nha." Mục dương hưng phấn nói.

Trước mặt lời nói hai nữ không có nghe hiểu rõ, nhưng đằng sau ngược lại là rõ ràng, lập tức một trận đỏ mặt, hướng lạnh hương càng là nhìn thoáng qua mục Nhân nhi, không nói gì nữa.

"Sư huynh người khả năng hiểu lầm, chúng ta chỉ là tìm Tô Lê có chút việc mà thôi, đã hán thật không tại, chúng ta liền cáo từ." Hướng lạnh hương lời kéo từ từ lam áy náy cúi đầu, liền cũng không quay đầu lại hướng dưới núi đi đến.

"Ai, các người các loại nha, người nói cái này. . ." Mục dương có chút tức hỏn hỏn nhìn lấy nói đi là đi hai nữ bóng lưng, quay đầu, mục Nhân nhi càng là hừ một tiếng, liền lên trên đi đến

"Cái này đều kêu cái gì sự tình nha, xong, sẽ không làm thất bại đi, tô hai tiểu tử này sẽ không tìm ta phiền phức đi, ta câu nào nói sai rồi?"

Mục dương lại không nhìn thấy, mục Nhân nhi tại xoay người một cái chớp mắt, Thân Thể đột nhiên run lên, mà nói nghiệp tục hướng trên núi đi đến...
Tìm Bán Trăm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Lôi Hải chỗ sâu

Lôi Hải chỗ sâu!

Oanh! Oanh!

Tô Lê vừa xông vào màu xanh Lôi Hải, chỉ thấy cái kia màu xanh tầng mây lập tức cuộn cuộn, sau đó chỉ thấy một đạo thanh sắc lôi đình, giống như cự mãnh một loại xé rách tầng mây, mang theo cực đoạn Cương Mãnh cuồng bạo chi thế, xé rách trường không, lấy một loại cực đoạn kinh người độ, hung hăng đánh vào Tô Lê trên thân thể.

Ầm!

Tô Lê Thân Thể, trực tiếp là bị chấn động đến bay ngược ra trên trăm trượng, nhưng sau lưng đen như mực hai cánh lại là lấy cực nhanh độ luyện hóa, có vẻ hơi gấp rút, thậm chí tại thời khắc này, tại Tô Lê lồng ngực chỗ, nhiều hơn một mảnh cháy đen dấu vết, thậm chí ngay cả huyết nhục đều có chút mờ mờ.

"Lợi hại."

Tô Lê mặt sắc mặt ngưng trọng, mà lúc này, hai cánh ngưng thực trình độ đã đến Tứ Thành, thậm chí có một đầu dữ tợn mơ hồ quỷ đầu gào thét ngưng hiện ra.

Lại là một đạo Thanh Lôi giống như cự mãng như vậy thoát ra tầng mây, hung hăng đánh vào Tô Lê trên thân thể, Tô Lê Thân Thể lại lần nữa bị đẩy lui, trên cánh tay máu tươi thuận cánh tay chảy xuôi xuống tới, loại kia kịch liệt đau nhức làm cho hần đầu lông mày hung hăng co quắp một chút, sau một khắc, Mini quỹ đầu đã đơn giản quy mô.

Tô Lê cắn răng một cái, như vậy giẫm lên Bộ Bộ Sinh Liên, xông về phía trước!

"Oanh!"

Tô Lê phun máu rút lui mà đi, hai cánh ngưng kết ngũ thành.

Oanh ! Oanh ! Oanh!

Tô Lê không biết đã chịu đựng biết bao nhiêu lần cường đại sét đánh, con mắt đoán chỗ đã xuất hiện mơ hồ, nếu không phải tự thân kiên định Tín Niệm chống đỡ lấy hần, hần giờ phút này sớm đã bị Vạn Lôi oanh Hình Thần Câu Diệt .

Oanh!

Khi Tô Lê lần nữa bị một đầu to bằng cánh tay lớn Thanh Lôi đánh trúng, hai cánh ngưng thực lại nhưng đã đạt đến tám thành, còn có hai thành, hết thấy định hình.

Lay động hai tay, giọt giọt máu thuận cánh tay chảy xuống, Tô Lê trong đầu vu vu không ngừng, thở hổn hển, môi khô khốc sớm đã nói không ra lời.

"Oanh!"

Lại là một đạo cực kỳ to lớn lôi đình Tốc Biến xuống tới, trực tiếp để Tô Lê lật lắn ra ngoài, thời gian dài chỉ có tiến khí, không có trở ra khí, từng chồng bạch cốt sớm đã lộ ra.

Tô Lê run rẩy trắng bờ môi, lấy một loại cực kỳ chậm rãi lực đạo chậm rãi lật người đến, nhìn lấy trên không không ngừng tụ tập lôi đình, cười khổ một tiếng.

"Xem ra không kiên trì nổi!"

Hần sở dĩ bốc lên lớn như vậy nguy hiểm bước vào nơi này tu luyện công pháp, mục đích đúng là tăng cường mình, đi Bắc Hải tìm sư phụ Sư Thúc, đi qua lâu như vậy, hần nguyên vốn cho là mình đủ mạnh , nhưng kết quả là, lại ngay cả mấy đạo lôi đình đều không kiên trì được.

Cuối cùng vẫn là chẳng làm nên trò trống gì, như quả các sư phụ còn sống liền tốt, như quả chết rồi, chỉ sợ không bao lâu, mình cũng sẽ đi làm bạn bạn hần , chỉ là không biết, đến lúc đó làm sao đi chào hỏi, bạn hần nếu là hỏi ta làm sao tới , chẳng lẽ nói, làm chuyện xấu, phá ta tự miếu giới, bị sét đánh chết rồi.

Thế nhưng là, ta làm sao cam tâm!

Tô Lê tính cách, như là Thường Thanh nói, đó là một loại bướng bỉnh, là một loại ngoại nhân khó có thể tưởng tượng chấp nhất, nếu không có cổ này chấp nhất, hần đi không cho tới hôm nay loại tình trạng này, như không phải loại này chấp nhất, hần, sớm đã bị mất mình, cũng sẽ không tại Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng bên trong tìm về mình.

Cái này sở hữu, đều là bắt nguồn từ Tô Lê trong tính cách chấp nhất, thậm chí có thể nói là cố chấp!

Oanh!

Trên lôi hải màu xanh Cự Lôi tựa như bị Tô Lê chấp nhất chỗ chọc giận, không ngừng oanh kích trên mặt đất đầu kia đáng thương Loài bò sát.

Tại cổ này đau nhức triệt tận xương công kích đến, Tô Lê đã sớm hoàn toàn thay đổi, hai chân của hần đã đứt gãy, huyết nhục, xương cốt, đều phảng phất không còn, hai cánh tay của hần nhìn chỉ còn lại có xương cốt, thậm chí thân thể của hần giờ phút này như từ trong phần mộ mục nát hơn phần nửa sau leo ra.

Oanh!

Nương theo lấy lại một đầu màu xanh lôi đình xuống tới, Tô Lê màu đen hai cánh sát na hình thành, mà tại lúc này, hần bỗng nhiên ngừng đầu, đầu của hần đã huyết nhục tán đi, hần giờ phút này nhìn xương cốt qua huyết nhục, như một bộ hài cốt còn tại chấp nhất, hần trong đôi mắt quang mang càng thêm sáng ngời, đó là điên cuồng lửa.

Hần phải sống, còn sống đi Bắc Hải, đi tìm sư phụ các sư thúc, hần không thể cứ như vậy lặng yên không một tiếng động vẫn diệt ở chỗ này, trở thành trên đời này không người hỏi thăm một viên.

Mà ở trước mặt hần một mét chỗ, là một mảnh không lớn màu đen tầng mây, cứ như vậy lẳng lẳng phập phồng, bốn phía oanh minh không ngừng, tại đã nhận lấy lại một đầu tâm lủa về sau, Tô Lê khàn khàn dài rống, bỗng nhiên bò lên, hai cánh cấp tốc phun trào, hướng phía trước xông lên, hần muốn xông vào nơi đó, bởi vì hần cảm nhận được, Mao Cầu Venonat khí tức ở nơi đó.

Rầm rầm rầm!

Màu xanh Cương Lôi mất thấy nguyên bản tức đem từ vong Loài bò sát lửa qua nó, đột nhiên hướng về chỗ sâu nhất phóng đi, cảm nhận được một tia đùa cợt, sau một khắc, hơn vạn đầu Cự Lôi hướng về Tô Lê oanh kích.

"Oanh!"

Ngay tại Vạn Lôi sắp đánh vào thân trước một khắc, Tô Lê bị lôi đình mang đến khí lãng cho xông bay ra ngoài, vừa vọt bay vào cái kia phiến màu đen trong lồi vân, mà những cái kia lôi đình tại đụng chạm lấy Hắc Vân lúc, lại là không có chút nào tiếng vang, như là bị thôn phệ, điều này làm cho chung quanh nguyên bản tụ tập Thanh Lôi trong nháy mắt tán đi, có vẻ như cực kỳ e ngại nó.

Mà giờ khắc này Tô Lê, tại xông vào Hắc Vân hôn mê trước một khắc, hắn thấy được chỗ này kỳ dị địa phương, nơi này, tựa như đêm tối giáng lâm, an tĩnh có chút đáng sợ, cùng bên ngoài những cái kia Vạn Lôi oanh minh tràng cảnh chắc hẳn, giống như hai thế giới, trập trập tầng tầng mây rất nhỏ lẫn lộn, chỉ có từng tia từng tia trầm đục truyền ra.

Mà tại màu đen trên lồi hải vân xin chỗ, có một cây đại thụ, một gốc lấy tầng mây làm căn cơ, chiếm hơn nửa cái Lôi Hải kim sắc đại thụ!

Này thụ có vô số thân cành, mỗi một cái trên cành cây đều có vô số lôi đình lấp lóe, như là cây cối tự thân bông hoa, nối liền cùng một chỗ, không phân biệt, càng sâu người, tại Tầng dưới cùng, mười mấy mai lớn chùm quả đầm trái cây màu đen như cùng một cái cái nghịch ngợm hài nhi, không ngừng quanh quẩn, giống như đang mỉm cười, giống như đang triệu hoán.

Mà tại gốc cây dưới, có một bóng người, ăn mặc đen nhánh khải giáp, nửa ngồi lấy duỗi ra hai tay, tựa hồ tại ngheh đón cái gì, mà ở bên cạnh, còn có một cái bóng người cao lớn phảng phất sắt thép đúc kim loại, tóc tai bù xù, tựa như ngục trở về cái thế sát chủ, Tĩnh Tĩnh mà ngồi!

Bất động lôi đình, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ cảm giác lực lượng mạnh mẽ, trên người hắn mặc Chiến Y đã sớm bị huyết sắc nhuộm đỏ, phá nát không chịu nổi, một nửa thân thể cơ hồ toàn bộ trần trụi bên ngoài, màu đồng cổ da thịt lóe ra lấp lóe quang mang, khiến người ta cảm thấy sự cường đại cùng đáng sợ của hắn, mà tại trong ngực hắn, một cái màu vàng viên thịt đang ngo ngoe.

Tô Lê cũng không kiên trì được nữa, đầu khê đảo liên tiếp để đã hôn mê.

Mà gặp lại có người xông lại về sau, cái kia đạo thủy chung nhắm chặt hai mắt Thiết Thập Nam từ đột nhiên mở mắt ra, màu đen tóc dài rối tung ở trước ngực phía sau, gương mặt cương nghị như là đao tước đồng dạng, một đôi mắt thâm thúy mà lãnh khốc, giờ phút này chính trán phóng chấn động tâm hồn Hắc Mang.

Hắn chậm rãi đứng lên, vô số lôi đình gào thét, tựa hồ tại màng báii vương giả của bọn chúng, Mao Cầu Venonat càng là một chạy nhảy một cái đi vào Tô Lê trước mặt, chi chi kêu, Lôi sóng mà đến, nhắc lên tám kia mặt đen, nó nửa gương mặt vậy mà máu thịt be bét.

Hắn đi vào Tô Lê trước mặt, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nhìn lấy Tô Lê, nhìn lấy phía sau hắn cái kia phiến Vô Chủ chớp động Lôi Dực.

"Kém một chút!" Phảng phất từ Tuyên Cổ truyền đến như sắt thép tiếng ma sát, đưa tay hướng về sau lưng khải giáp thi thể vạch một cái, một giọt lóe lôi đình màu xanh Huyết Châu từ thi thể kia trái tim bay ra, bị hắn trong nháy mắt cắt chém thành trên trăm nhỏ, cũng đem bên trong năm giọt đánh vào Tô Lê Thân Thể, còn lại lần nữa trở về.

Tại cái kia màu xanh Huyết Tích chui vào Tô Lê hai cánh về sau, theo năm đạo gào thét thâm thiết âm thanh, trong nháy mắt, năm cái đen như mực quỹ đầu từ hai cánh bên trong gãy dựa mà ra, mang theo Ma Văn không ngừng vờn quanh, giống như hưng phấn Hồi Sinh!

"Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh!"

Mà Tô Lê Thân Thể cũng tại thời khắc này lấy một loại cực kỳ chậm rãi Tốc Độ Tự Ngã Khôi Phục lấy... Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Y Nhân cách

Lại là mấy ngày thời gian mà qua, mục Nhân nhi chân chờ về sau, vẫn là lựa chọn đẩy ra Tô Lê cửa phòng, bên trong bài trí không thể so với cái khác lâu

các, ngược lại là Thanh Nhã rất nhiều, đi vào Tô Lê trước giường, mục Nhân nhi nhẹ khẽ vuốt vuốt, sau đó chậm rãi nằm xuống, nghe cái kia khí tức quen thuộc, một giọt nước mắt từ khóe mắt lặng yên xẹt qua.

"Ta thật rất muốn gặp ngươi một mặt, ngươi đến cùng ở đâu? Ta cùng hương lạnh hương như vậy cài lên, liền là muốn để tất cả mọi người biết, nàng bị ta đuổi chạy, toàn bộ Thư Viện người đều biết, ngươi vì cái gì vẫn chưa trở lại, lần sau gặp mặt, thật không biết đến khi nào?" Mục Nhân nhi nói nói vậy mà khóc lên, nước mắt thấm ướt ga giường, vẫn như cũ không thấy đạo thân ảnh kia trở về.

Mục Nhân nhi không biết lúc nào ngủ, cho đến trong Tủ Trữ Vật lại một đường ánh sáng đánh thức nàng, nàng bối rối bò lên, không lo được cái gì, vội vàng hướng mình trước đó không lâu chỗ tạo nhà bếp chạy tới.

Theo cuộn cuộn khói đen bốc lên, tiếng ho khan không ngừng truyền đến, mãi cho đến buổi chiều, mục Nhân nhi lúc này mới vô cùng bản nghiêm mặt, đem ba đạo nhìn cũng không xuất sắc đồ ăn mang sang nhà bếp, hướng về Tô Lê bàn ăn đặt đi lên, lại vội vã trở về, bụng một cái canh cá.

Sau khi tắm sơ, mục Nhân nhi lần nữa ngồi tại trên bàn cơm, nhìn lấy đối diện vắng vẻ ghế, âm thầm cúi đầu xuống.

"Cái này ba đạo đồ ăn thế nhưng là ta học làm rất lâu mới thành công, vị đạo ta ném, ngoại trừ có một chút điểm mặn bên ngoài, còn có thể ăn." Mục Nhân nhi nói tới chỗ này, xuy xuy cười, giống như rất không có ý tứ.

"Đây là ta bộ dạng như thế lần thứ nhất nấu cơm cho nam sinh ăn, liền ngay cả gia gia của ta đều không có tốt như vậy phúc khí, ngươi thỏa mãn đi, có thể chính miệng ăn vào Bản Tiểu Thư đồ ăn, không biết đời trước tu bao lớn phúc khí đây." Mục Nhân nhi xoa xoa khóe mắt nước mắt, đem từng khối đồ ăn kẹp đến Tô Lê trong chén, vừa khóc lại cười.

Theo trong Tủ Trữ Vật hàn ý lan tràn, mục Nhân nhi dần dần cúi đầu xuống: "Thật xin lỗi, ta nuốt lời, đã nói xong cùng đi Bắc Hải, bởi vì vì một số nguyên nhân, ta lại muốn sớm đi."

"Tô Lê, ta —— thích ngươi!"

Lạnh lạnh trên bàn cơm, mục Nhân nhi chậm rãi đứng lên, bốn phía nhìn quanh, phảng phất muốn đem nơi này hết thảy đều muốn một mực nhớ trong đầu.

Ngay tại lúc đó, hai đạo lưu quang đột nhiên từ chân trời bay tới, âm vang rơi xuống, Tô Lê viện lạc càng là sát na bị băng phong, mục Nhân nhi ra lâu các, nhìn phía trước hai bóng người, im lặng mà đi.

"Thanh Vũ đội, không nghĩ tới nàng lại là đệ tử của ngươi, nếu là sớm biết, ta nhất định cực kỳ chiêu cố." Thân mang Hồi Bảo viện trưởng Linh Hoàng nhìn thoáng qua mà đến mục Nhân nhi, cười nhẹ nhìn lấy bên cạnh Thanh Vũ đội xin lỗi nói.

"Không có gì đáng ngại, ta nhìn Nhân nhi cái này chỗ ở thật không tệ, cực khổ ngươi phí tâm, Nhân nhi mau tới, muốn vì sư không?" Thanh Vũ đội cười ha ha nói, chiêu tay vuốt ve lấy mục Nhân nhi một mặt từ ái.

"Gặp qua viện trưởng!" mục Nhân nhi khom người bái kiến.

"Không tệ không tệ, thiên phú cực giai, xem ra nàng hẳn là thuộc về tam đại băng thể một trong, bằng không ngươi cũng sẽ không..." Linh Hoàng hai mắt sáng lên.

"Ha-Ha, Thận Ngôn Thận Ngôn." Thanh Vũ đội cười ha ha lấy.

"Ngươi thật đã..." Linh Hoàng đột nhiên thần tình nghiêm túc, nhìn về phía Thanh Vũ đội.

"Chỉ nửa bước đi, bằng không cũng sẽ không luôn diên diên khuâng khuâng, ngay cả người đều không nhìn rõ Sở, nhất là hơn nửa năm trước một cái nhỏ Đầu Hối, càng làm cho ta lần nữa thanh tỉnh thời gian rỗng rã kéo dài hơn ba tháng, chờ ta lần sau đụng phải hắn, có hắn dễ chịu." Thanh Vũ đội đột nhiên nhớ tới cái kia phảng phất như ác mộng như tên trộm hòa thượng về mặt vui cười, liền đầy bụng tức giận.

"Ha-Ha, có thể để ngươi nửa chân đạp đến nhập tịch diệt cảnh Thanh Vũ đội kinh ngạc, người kia nhất định cũng là nhân trung long phượng, tuy nhiên ngươi Lão Bằng Hữu nơi này..." Linh Hoàng muốn nói lại thôi.

"Ta không biết, đến lúc đó thông tri đi, nếu như ta hoàn toàn thanh tỉnh lấy, nhất định đến đây, nếu như không có, vậy thì không có biện pháp, bất quá ta tin tưởng, hắn sẽ dựa vào chính mình cầm lại thuộc về hắn ngày xưa đồ vật, cứ như vậy đi, đáp lấy ta còn hiểu rõ, cần phải nhanh đưa nàng mang về Bắc Hải, ta đi trước!" Thanh Vũ đội nói xong, kéo mục Nhân nhi, trực tiếp hóa thành một đạo linh quang cứ thế biến mất ở chân trời.

"Tô Lê, tạm biệt!" Mục Nhân nhi lưu luyến không rời nhìn thoáng qua xuất ra lâu các, đưa nó hoàn mỹ Khắc Ấn ở trong lòng, chỉ để lại một hàng thanh lệ, Tĩnh Tĩnh chờ lấy Tô Lê về nhà.

Cũng không biết thời gian qua bao lâu, phảng phất một thế kỷ dài đằng dặc, Tô Lê chỉ cảm thấy phía sau lưng mang theo một cỗ nhỏ xíu tê dại cảm giác, để trong cơ thể hắn sở hữu bộ phận, đều là tại cái này một sát na tuôn ra một loại dị thường Thư Sướng vui mừng cảm giác, mà trên người hắn tổn hại huyết nhục, lại là đã hoàn toàn khôi phục lại, thậm chí càng thêm cứng cỏi.

Khi hắn lần nữa mở mắt ra, trong hai con ngươi, lại có nhân nhạ màu đen Lôi Quang Thiểm Thước, miệng hơi mở ra ở giữa, lại có trầm thấp lời mình thuận cổ họng truyền ra.

"Hô . . . "

Nhìn lấy chung quanh quen thuộc lại hoàn cảnh lạ lẫm, Tô Lê một cái cơ linh, lập tức bò lên, theo hấn đứng dậy, thể nội lập tức truyền ra từng đợt thanh thúy lớp lớp tiếng vang, một loại bằng bạc vô tận lực lượng cảm giác, tựa như một đầu Cự Long tiềm phục tại trong cơ thể, tràn đầy một cỗ đáng sợ Lực Phá Hoại . . .

Tô Lê lúc này mới hiện, mình trên hai tay vết nứt sớm đã khép lại, chỉ để lại vết sẹo, giống như Người chứng kiến trước đây không lâu thâm liệt, mà trên mặt, càng có một đầu như là dư tồn Ngô Công một loại dài sẹo từ khóe mắt lưu lại, lộ ra đến mức dị thường xấu xí.

Cảm thụ được dưới vết sẹo cái kia cỗ ngứa, Tô Lê tin tưởng, chẳng mấy ngày nữa, hết thấy đều sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

"Tinh?" Đúng lúc này, một đạo cô lạnh tang thương âm thanh bỗng nhiên từ không gian quanh quẩn.

Tô Lê vội vàng bò lên, không đợi cẩn thận tìm kiếm âm thanh nơi phát ra, một đạo màu đen lôi đình đột nhiên từ phía trước nổ bắn ra mà đến, một cỗ cảm giác cực kỳ nguy hiểm trong nháy mắt tràn ngập toàn thân, Tô Lê gần như theo bản năng sau này vừa lui, sau lưng Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh gào thét chớp động, tại cái kia lôi đình vừa nổ tung tự thân chi địa, Tô Lê gần như lấy bình thường không chỉ gấp mười lần Tốc Độ nguyên lai, trực tiếp đạt đến điểm tới hạn, kém điểm ra màu đen lôi đình phạm vi.

Mất thấy cái kia đạo lôi đình nổ tung, Tô Lê lại là kinh ngạc nhìn lấy gần như thuận di cả hai khoảng cách, không thể tin được trước mắt phát sinh lại là thật .

"Cái này, đây là tốc độ của ta?" Xoay đầu lại, nắm cái thể lương gào thét quý đầu không ngừng từ hai cánh quạt tới quạt lui, giống như hưng phấn, giống như khát vọng, càng có rất nhiều chợt tới chợt mình Huyền Áo Phù Văn lóe lên lóe lên, cực kỳ bá khí, phảng phất Ma Dục, nhưng Tô Lê có thể cảm nhận được, trong đó ẩn chứa Lôi Đình Chi Lực, phảng phất mình một cái ý niệm trong đầu, liền có thể đến bất kỳ địa phương nào.

"Đây chính là Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh? Không có khả năng, ta nhớ được mình đem hết toàn lực cũng chỉ là miễn cưỡng đem thực thể ngưng luyện ra đến mà thôi, nhưng trong đó chân ý Ngũ Quỷ đầu chỉ đem con thứ nhất mơ hồ ngưng luyện, sau cùng đều tán loạn , nhưng bây giờ..."

"Không tệ, không có lãng phí máu tươi của nó." Ngay tại Tô Lê nói thầm lúc, âm thanh kia vang lên lần nữa, Tô Lê trong nháy mắt làm xong Chiến Đấu chuẩn bị, cảnh giác ngắm nhìn bốn phía.

Theo một trận lớp lớp màu đen Lôi Cầu từ không gian nổ vang, một đạo cao lớn vĩ ngạn hắc thiết tốc dài Nam từ phảng phất từ lôi đình bên trong đi ra, loại kia Vô Sở Ủy Cự, bề ngoài Thiên Địa bá khí, tăng thêm tựa như lỗ đen thâm thúy khí tức, trong nháy mắt để Tô Lê mồ hôi đầm đìa, sắc mặt tái nhợt.

Người này mạnh, vượt qua Tô Lê thấy qua tất cả mọi người, chỉ là cỗ khí thể kia, cũng làm người ta trong lòng sinh ra sợ hãi, không dám có chút bất kính.

Tô Lê nhớ tới người này, đứng vậy trước khi hôn mê nhìn thấy cái kia ngồi xếp bằng bóng người, không nghĩ tới vẫn còn sống, dạng này người mình làm sao phản kháng, hấn nếu như muốn sát mình, chỉ sợ một người có mái tóc đều có thể trực tiếp đem mình cắt thành Sashimi, liền tưởng đến hấn lời nói mới rồi, Tô Lê hiểu được, mình đến thương có thể tốt nhanh như vậy, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh sau cùng hóa hình ngưng tụ, chỉ sợ cùng hấn thoát không khỏi liên quan. Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Tôn Giả

"Bái kiến tiên bối, đa tạ tiên bối tạo hóa chi ân, văn bối Tô Lê, vô ý xâm nhập tiên bối chỗ tu luyện, chỗ quấy rầy, còn xin tiên bối trách phạt." Dạng này người quả thực là đuôi bên trong đuôi, Tô Lê trước tiên hạ thấp tư thái, quỳ bái khẩn cầu thứ lỗi, nói không chừng còn có cái gì tiện nghi nhưng chiếm.

"Có thể lấy Linh Nguyên Cảnh sinh sinh đi đến nơi đây, không thể không nói, người kiên quyết là ta thấy qua người được cho thượng thừa, người ta cũng coi như hữu duyên, có biết vì sao?" Cái kia Thiết Thập tốc dài Nam từ đi đến khoảng cách Tô Lê trăm trượng thời điểm, ngừng lại.

"Văn bối không biết, chẳng lẽ văn bối là của ngài hậu nhân, hôm nay bị Tổ Tiên ngài phát hiện?" Tô Lê nghĩ đến một loại khả năng, một đôi mắt sáng ngời nhìn về phía Nam từ, nếu là thật là như thế này, cái kia đã có thể phát tài rồi, có như thế một vị cường đại Tổ Tiên, về sau ai còn dám khi dễ hấn.

"Ha-Ha, người cái này lâu cá, đồ về thuận cột treo lên trên, nhìn kỹ." Tốc dài Nam từ lời nói rơi xuống, sau lưng lập tức lôi đình oanh minh, trong nháy

mất, hai không cách nào hình dung cự đại Hắc Dực sát na hình thành, vô số Phù Văn lấp lóe, càng có năm cái cự đại màu đen quý đầu tê mình lầy, phảng phất muốn thôn phệ hết thảy, Tô Lê chỉ cảm giác mình phảng phất tại quý kia đầu quán quanh dưới, muốn vĩnh viễn dọa lạc vào Diêm La Địa Ngục, trái tim càng là muốn phảng phất ngạt thở khó chịu.

Mắt thấy mình liền muốn triệt để rơi vào hắc ám, cứng rắn không vờn mình thời khắc, một vệt ánh sáng sáng phảng phất từ • không gian kéo dài tới, đem hắc sinh sinh lôi kéo trở về.

Khi Tô Lê giữa mê vọng thấy rõ cách đó không xa tóc dài Nam từ về sau, trong nháy mắt một cái cơ linh, mồ hôi lạnh chảy ròng, tứ chi như nhũn ra, thật là đáng sợ, vèn vèn chỉ là quý kia đầu, liền triệt để ảnh hưởng tới tâm thần của mình, như quả không phải hắc thủ hạ lưu tình, đoán chừng mình trực tiếp trở thành cái này trên lôi hải một bộ cái xác không hồn .

"Nguyên lai tiền bối ngươi cũng tu luyện Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, nói tới duyên chính là nó." Tô Lê miệng lớn ăn mặc khí thô, chỉ cảm thấy quần áo ướt đầm, hiện ở trái tim vẫn là phanh phanh nhảy, nụ cười miễn cưỡng vẫn như cũ treo sợ hãi.

"Đương nhiên, cái này Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh năm đó thế nhưng là ta từ Man Hoang trong di tích mang ra , chỉ là qua qua nhiều năm như vậy, ngươi là ta gặp qua cái thứ nhất hậu bối có thể tu luyện tới như thế chi cảnh ."

Tóc dài Nam từ tựa hồ nhớ tới qua lại, xoay người sang chỗ khác, trước mặt màu đen mây mù chậm rãi tán đi, lộ ra gốc cây kia không có gì sánh kịp kim sắc đại thụ, dưới cây còn tại quý bãi nửa người nửa thú khải giáp thi thể, cùng bên cạnh Hắc Thạch.

Tô Lê nhớ kỹ, tại đối lấy công pháp này lúc, bên trên giống như ghi lại là Thư Viện một vị trưởng lão đưa nó mang ra , mà vị tiền bối này vừa mới nói, chẳng lẽ đúng vậy vị trưởng lão kia, nhưng khí thế của hắn quá mạnh , sự tôn của mình đan trạch cũng coi là một vị trưởng lão, nhưng cả hai đơn giản không cách nào so sánh được, tu vi của hắn chỉ sợ sớm đã siêu việt bọn hắn.

Nhưng hắn rốt cuộc là người nào? Vì cái gì lại sẽ xuất hiện ở đây, Thư Viện cấm địa, khu vực thứ năm, cồng còn có một đầu không có gì sánh kịp Đại Yêu thủ hộ, chẳng lẽ hắn bị nhốt, nếu không mình không có khả năng chưa nghe nói qua hắn nha.

Tô Lê muốn không rõ trắng, lại là gặp cong lần nữa báỉ kiến: "Nguyên lai tiền bối đúng vậy vị kia lưng lầy nổi danh, nhường một chút người nghe tin đã sợ mất mật, như sấm bên tai Thư Viện ân cư trưởng lão nha, văn bối hôm nay có may mắn gặp tiền bối một mặt, quả thực là trong nhà Tô Phần bốc lên tận mắt , ngươi không biết, Thư Viện đối ngươi Truyền Thuyết, đơn giản đến không có thuốc chữa cấp độ, văn bối đối với ngài kính ngưỡng, giống như, nước sông cuộn cuộn liên miên bất tuyệt, đã xảy ra là không thể ngăn cản..."

"Ha ha ha ~~~" Tô Lê mông ngựa còn không có đập xong, cái kia tóc dài Nam từ trực tiếp ngồi vào Hắc Thạch bên trên, ngửa mặt lên trời cười to, mang theo cuộn cuộn lôi đình, dọa đến Tô Lê khẽ run rẩy, không biết hắn đến cùng có được hay không cái này mệnh.

"Yên tâm, ta sẽ không gia hại ngươi, nói thật, ngươi bộ dáng bây giờ cùng ban đầu ở Lôi Hải liều mạng gãy dựa đáng về đơn giản để cho ta không thể tin được, cái nào mới là chân thực ngươi , bắt quá, thú vị, thú vị chỉ cực nha!"

"Linh Hoàng, chắc hẳn ngươi cũng không có phát hiện đi, có phải hay không có hơi thất vọng?"

"Linh, Linh Hoàng?" Tô Lê còn không có kịp phản ứng, nghi hoặc thời khắc, đột nhiên cảm nhận được phía sau trở nên lạnh lẽo, phảng phất thứ nào đó sinh sinh bị xé nứt ra, đồng thời, có một cái thanh âm uy nghiêm, giống như từ hư vô truyền đến, khuếch tán Bát Phưong.

"Ngược lại thật sự là là không nghĩ tới?"

Thanh âm này tràn đầy uy nghiêm, giống như mang theo một loại nào đó ngôn xuất pháp tùy chi lực, để cho người ta nghe không tự chủ được rung chuyển tâm thần.

Tô Lê bỗng nhiên xoay người lại, nhìn thấy phía trước vạn tượng lôi đình lẫn lộn, ngay sau đó, phảng phất trong hỗn độn duỗi ra một đôi Diệt Thế chi thủ, đem chậm rãi xé rách, đi ra một cái thân mặc trường bào bóng người, trước mặt khắc giống như còn ở phía xa, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, tựa hồ chỉ là phóng ra một bước, liền trực tiếp xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, nhìn xuống hắn.

Tô Lê nhảy tung tăng, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cấp tốc vận chuyển, sát na rồi xa, kinh hồn táng đảm nhìn lấy cái này phảng phất cực kỳ đột ngột, như sinh sinh xâm nhập đến tâm mắt của mình bên trong Hồi Bào Nhân.

Bởi vì đầu khoác bào mũ, Tô Lê nhìn không thấy hắn thật sự là bộ dáng, nhưng bởi vì vừa rồi nhìn xuống, hắn nhìn liếc qua một chút, chỉ nhìn thấy một đôi mắt, cái kia trong mắt thâm thúy, phảng phất ẩn chứa Tinh Không, khiến cho Tô Lê chỉ nhìn một chút, ở giữa tâm chấn động.

Người này cứ như vậy lẳng lẳng đứng ở nơi đó, bất động mây may, nhưng trong đó ẩn chứa trạng thái, phảng phất cùng cái kia tóc dài Nam từ tương xứng.

Tô Lê hô hấp dồn dập, thậm chí có chút không tin trong vòng một ngày có thể đụng phải hai tên siêu cấp cường giả, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, thần sắc nghiêm nghị vô cùng, rất đột nhiên ôm quyền, hướng về Hồi Bào Nhân rất cung kính thật sâu cong xuống.

"Bái kiến tiền bối!"

Hồi Bào Nhân kinh ngạc nhìn Tô Lê sau lưng Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, có phần hơi kinh ngạc: "Vậy mà thật ngưng ra đến rồi!"

Tô Lê hơi khẽ nâng lên một chút đầu đến, muốn phải cẩn thận quan sát, lại phát hiện Hôi Bào Nhân sau lưng, một đầu ba mét độ cao thiết giáp Yêu Thú chính Tinh Tinh mà đứng, thỉnh thoảng nhỏ ra rút vào lưới rắn, nhìn về phía Tô Lê, mà càng bất khả tư nghị chính là, tại nó Đỉnh Đầu chỗ, Mao Cầu Venonat lưới biếng ngáp, thịt đỏ đỏ lông tóc thỉnh thoảng run một chút, phảng phất có con rắn giống như .

"Đứng nha, năm đó ta nếu có thể tìm tới như thế một chỗ nơi tốt, cũng không cần tốn hao mười năm qua ngưng tụ, cho nên nói, vận khí của hần rất tốt, tốt đến đều để ta ghen ghét."

Tô Lê xoay người sang chỗ khác nhìn cái kia Hắc Thạch bên trên tóc dài Nam tử, lại phát hiện Hôi Bào Nhân chẳng biết lúc nào đã đứng thẳng một bên, đồng dạng nhìn lấy hần.

"Không biết tiền bối ngài là..."

Tên kia Hôi Bào Nhân vốn là đưa lưng về phía tay nhìn lấy tóc dài Nam tử, giờ phút này nghe nói Tô Lê vấn đáp, lại là mang trên đầu bảo mũ chậm rãi trút bỏ, xoay người lại, lộ ra một trương cực kỳ tuấn mỹ dung nhan, ngũ quan thanh tú, da thịt trắng nõn, thâm thúy con mắt tràn đầy ý cười, cái này thoạt nhìn cũng chỉ là mười một mười hai chỗ thiếu niên, so với chính mình nhìn còn muốn trẻ tuổi.

"Cái này, cái này. . ." Tô Lê lần này là thật chấn kinh, như quả không phải trước sau thấy được cái kia thực lực khủng bố, căn bản không tin thiếu niên ở trước mắt là có thể cùng tóc dài Nam tử cùng so sánh siêu cấp cường giả, mà lại hai người dung mạo khác biệt cũng quá...

Tựa hồ là đã nhận ra Tô Lê so sánh, tóc dài Nam tử lạnh hừ một tiếng, người áo bào tro kia lại là cười cười nói: "Người có thể gọi ta Linh Hoàng, hoặc là, quên về Thư Viện viện trưởng." Tim Bán Trạm vội lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Nghe không được nghe không được

Tô Lê trợn mắt hốc mồm nhìn lấy không cần cách đó không xa Thiếu Niên Lang, lặng lẽ bấm một cái lòng bàn tay của mình, sau đó đau đến ngoác mồm, hôm nay gặp được hết thầy, mang cho hần trùng kích lực đều quá lớn, hần lại chính là quên về Thư Viện cái kia thần long kiến thủ bất kiến vĩ viện trưởng?

Mặc kệ là thật là giả, người ta thực lực tại cái kia bầy biện, đương nhiên, cũng không có khả năng vô duyên khi dễ mình một cái Tiểu Tiểu Linh Nguyên Cảnh, vội vàng lần nữa bái kiến.

"Học Sinh Tô Lê gặp qua Viện Trưởng Đại Nhân!"

"Không cần đa lễ, kỳ thực từ người tiến vào Đệ Tứ Tầng Kết Giới lúc ta liền phát hiện, lại bị a lý cho ngăn cản, ta rất hiểu kì chính là, một cái nhỏ nhỏ Thư Viện Học Sinh, lại đem Hắc Tháp pha trộn triệt để thay đổi vị đạo, có thể bồi dưỡng ra Bách Quỷ đầu dạng này Thánh Vật, lại có thể đạt được hai vị Yêu Vương ưu ái, bây giờ, càng là bước vào nơi này, ngưng tụ ra Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, người có thể nói cho ta biết, đây hết thầy đáp án sao?" Linh Hoàng hướng phía trước bước ra một bước, Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc một hồi chất chất, sắc mặt tái nhợt, hình như có loại bị người tại chỗ bắt tặc cảm giác.

Phía sau hần đầu kia Thiết Giáp Thú, như quả không có xảy ra ngoài ý muốn, hần là Thư Viện Thủ Hộ Thú —— Yêu Vương tích lý, về phần hai vị Yêu Vương? Tô Lê nhìn một chút một mặt không quan tâm Mao Cầu Venonat, rất nhanh phủ định, tuy nhiên không biết hần nói đến cùng là ai, nhưng Tô Lê tại thời khắc này trong lòng báo động, vô luận Linh tàng trong phòng ngộ đạo là vẫn là trên cổ tay này chuỗi niệm châu, đều là không ai bị nổi bảo bối.

Linh Hoàng lời nói để cái kia tóc dài Nam tử cũng là tại thời khắc này khóa chặt lại Tô Lê, Tô Lê mồ hôi rơi như mưa, cảm giác nếu là có may mắn động tác, trong khoảnh khắc liền sẽ bị xé vỡ nát.

"Ha-Ha, có hay không cũng bó tay, chỉ cần người thiện Ghali dùng, đó chính là mình." Tựa hồ chỉ là một trò đùa, đối với Tô Lê nom nớp run run biểu hiện, Linh Hoàng rất là hài lòng, giờ phút này hóa thành đám tiểu, để Tô Lê miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười.

Ngay tại vừa rồi, như quả không phải mình Nguyên Lực đặc thù, căn bản không có khả năng phát giác được hai đạo khí tức trên người mình triệt để điều tra, Linh tàng thất cùng Túi Trữ Vật một điểm chưa thả qua, cũng may ngộ đạo là giống như phát giác được nguy hiểm, triệt để thu liễm, về phần cái kia niệm châu, càng là như vật chết, không có lộ chút nà.

Cảm nhận được khí tức kia tán đi, Tô Lê tâm lý thường thường thư một hơi, hai tay càng là lau một vệt mồ hôi.

"Tiền bối nói đùa, vẫn bối làm sao có thể biết, có lẽ trời sinh nhân duyên tốt." Tô Lê ngưng ngưng chē cười, biểu lộ thì lộ ra một cái người đồng lứa sợ hãi

cùng bất an, triệt để bỏ đi hai vị lo nghĩ.

Linh Hoàng xoay người sang chỗ khác, nhìn lấy đã từng hảo hữu Lôi Hoàng, chần chờ về sau, nói: "Thanh Vũ đợi tôi qua!"

"Ừm?" Tô Lê thần sắc khẽ giật mình, não hải đột nhiên hiển hiện cái kia cường ép vách tường đông minh Phong Lão Đầu: "Sẽ không như thế nào a?"

"Hắn đi, mà lại xác định đến một bước kia, ta có thể cảm nhận được cái kia cỗ tịch diệt khí tức, tuy nhiên không phải rất ổn định, mà lại tâm thần tại đột phá lúc thụ trọng thương, khi thì tươi mát, khi thì điên, có lẽ, sẽ đến đi." Linh Hoàng không xác định trầm ngâm nói.

Tóc dài Nam tử Lôi Hoàng nhìn lấy chung quanh lít nha lít nhít lồi đình, phảng phất con dân thần phục, vung tay lên, duy ngã Chí Tôn bá khí.

"Không quan trọng, này Linh Thi cho đến bây giờ, ta có thể miễn cưỡng điều khiển năm hơi, đầy đủ." Lôi Hoàng ánh mắt lấp lánh nhìn lấy quỳ bái phảng phất tại nghênh đón cái gì khải giáp Hắc Thi, tràn đầy e ngại cùng kính dè.

"Trong truyền thuyết chín thi tiếp khách, ai có thể nghĩ tới tại cái này ở chếch một góc địa phương vậy mà thật sự có có có nhất tôn, cũng không biết đến cùng là người phương nào sở thiết, hẳn tại mưu đồ cái gì, lại đang nghênh tiếp ai, người có thể điều khiển nó, nhìn ra những năm này người bỏ ra lớn tâm tư tại trên người nó." Linh Hoàng cảm thán nhìn lấy quỳ thi, trong giọng nói tràn đầy đối không biết bất an.

Lôi Hoàng cũng không trả lời, chỉ là kính úy nhìn lấy quỳ thi, cũng không biết đang suy tư điều gì.

"Lại nói, người chuẩn bị xong?" Linh Hoàng cũng không kỳ vọng Lôi Hoàng có thể trả lời ra bản thân vấn đề gì, lời nói Phong nhất chuyển nói.

"Sau ba tháng." Lôi Hoàng gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong hai mắt bỗng nhiên nổ bắn ra vô tận Hàn Mang cùng Sát Ý, giờ khắc này, chung quanh lồi đình tựa hồ cũng cảm nhận được Lôi Hoàng phần nộ, gào thét cuộn cuộn lấy, lồi đình đan xen, đỉnh tại nhức óc, làm người ta kinh ngạc run sợ.

Linh Hoàng lắc đầu, hẳn có thể cảm nhận được Lão Bằng Hữu trong lòng lửa giận là bức nào cường thịnh, xoay đầu lại, nhìn không được cười lên, đã thấy đến Tô Lê chính ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay chăm chú bịt lấy lỗ tai, từ từ nhắm hai mắt, miệng bên trong không ngừng chiếp ầy lấy: "Nghe không được nghe không được..."

"Lời nói mới rồi người cũng nghe thấy, đối với biết quá nhiều người, người hẳn phải biết làm sao bây giờ?" Linh Hoàng lời nói vừa dứt, Tô Lê liền phảng phất giẫm lên cái đuôi con thỏ, 'Đằng' một chút nhảy lên, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, run rẩy tay chỉ Linh Hoàng.

"Người, người, là các người chính mình nói, ta cái gì cũng không nghe thấy, cái này hồ người mà không phải."

"Ồn ào!" Tô Lê bèn nhón lấy cuống họng, còn chưa hô xong, sau lưng Lôi Hoàng hướng phía trước đột nhiên một bước bước, một tay vỗ, trong nháy mắt, vô số lồi đình phảng phất từ trong hư vô tùy ý chui ra, đánh xuống dưới, Tô Lê liền chuyển thân cơ hội chạy trốn đều không có, trực tiếp bị thôn phệ hầu như không còn, không thấy bóng dáng.

"Xem ra người đối với hắn rất ưu ái nha!" Linh Hoàng nhìn lấy Tô Lê biến mất địa phương, nhiều hứng thú nói.

Lôi Hoàng lần nữa trong tay Lôi Quang Thiểm Thước, hướng phía dưới vạch một cái, phảng phất phong ấn cái gì: "Hắn cùng ta lúc còn trẻ rất giống, không chịu thua, hẳn tại Ngăn Hải một vùng, toàn bộ hành trình hai ta đều đang nhìn, ta từ cặp mắt của hắn bên trong có thể cảm nhận được, trong lòng của hắn cất giấu một số việc, đó là một loại chấp niệm, chết không nhắm mắt chấp niệm đang chống đỡ hắn, liền giống như ta." Lôi Hoàng âm thanh càng nói càng trầm thấp, qua lại sự tình phảng phất một cây gai đâm trong lòng hắn, mỗi lần muốn một lần, đều để hắn toàn tâm đau.

"Yên tâm đi, những năm này ta một mực vụng trộm đang tra dò xét, hiện tại cơ hồ có thể khẳng định, giám thị và quản chế Tứ Viện, ước thúc tại chúng ta phía trên Ngục Tôn không tại, liền ngay cả những cái kia ngục vệ, cũng cơ hồ biến mất hầu như không còn, phảng phất rút lui, năm đó ta liền mơ hồ nghe nói qua tại xa xôi Bắc Hải, có một chỗ di tích khai phóng, Ngục Tôn cũng chính là tại lần kia biến mất, có lẽ đã..." Linh Hoàng mất Quang Thiểm Thước, không đang nói dối ra.

"Cái này hơn hai trăm năm đến, Tứ Viện cơ hồ có thể nói đã triệt để độc lập, lần này, vô luận tình hình chiến đấu như thế nào, ta đều cùng người chiến thống khoái!" Linh Hoàng nói ra nơi đây, trên thân cũng là tuôn ra vô tận chiến ý, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

Lôi Hoàng càng là Song Quyền bóp rung động, một đôi Hàn Mang xuyên thấu qua Lôi tầng, tựa hồ nhìn thấy xa xôi cừu hận chi địa.

"Lôi Âm cổ viện —— minh mạch bụi, ta Lôi Hoàng, xem người là huynh đệ Lôi Tường trở về!"

Thời gian đứng vậy dùng để làm nhạt, gần hai tháng vội vàng mà qua, đám người đối với thiên nhai khách nhiệt độ dần dần chậm lại, nhất là thiên nhai minh bốn vị minh chủ đang giải tán cái này liên minh về sau, liền càng thêm không người hỏi thăm.

Mỗi người đều có chuyện của mình muốn làm, ngẫu nhiên cho dù có người nhớ tới, cũng làm làm chỉ là một cái truyền kỳ, chung quy là ai đã không trọng yếu, hẳn tựa như như mê, không có đáp án.

Khi một người hiếu kỳ bị một cái khác hiếu kỳ thay thế lúc, liền càng thêm dời đi tầm mắt của mọi người, một tháng trước, chúng học viên sư huynh, sớm tại hơn ba mươi năm trước liền đã bước vào Linh Huyền Cảnh Diệt Bạch ảo xuất hiện tại nội viện, đây là đám người lần thứ nhất nhìn thấy đột phá cấp độ thứ ba sư huynh đây.

Không chờ bọn họ đến nhà bái phỏng, lại một vị đã từng sư huynh mặt mũi tràn đầy sát khí trở về, đồng dạng Linh Huyền Cảnh, đồng dạng Hắc Tháp

mười vị trí đầu si trạch trở về.

Ngày thứ ba, ngày thứ tư, một cái tiếp một cái bên ngoài chấp hành nhiệm vụ sư huynh lựa chọn trở về, ngăn ngừa hai mươi ngày, chỉ là từ đỉnh đầu bọn họ nhảy vọt qua Linh Huyền Cảnh các sư huynh sư tỷ liền đã không xuống hơn năm mươi vị, đám người tò mò, lại đột nhiên nhiều một chút bất an. Tìm Bản Trạng mỗi lúc soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Cuộn cuộn sóng ngầm

Không quá hai ngày, khi các Đại Thế Gia người chủ sự đem nhà mình dòng chính từng cái trở về nhà đưa đón lúc, đám người hóa thành hoảng sợ, bọn hân lúc này mới phát hiện, dĩ vãng náo nhiệt Thư Viện không biết lúc nào tĩnh mịch xuống tới, càng nhiều hơn chính là một loại trang nghiêm cùng yên tĩnh.

Không đến thời gian ba tháng, quên về Thư Viện 100 ngàn Đệ Tử đã lặng yên không tiếng động rút lui gần hơn 30 ngàn, một số không có trở về, hoặc là đứng vậy cùng Thư Viện có cực kỳ cảm tình sâu đậm, mặc dù không biết muốn phát sinh cái gì, nhưng cũng lựa chọn cùng Thư Viện cùng tiến thoái.

Một cái khác chút thì là không nhà để về, tại không có làm rõ ràng phát sinh chuyện gì lúc, lựa chọn quan vọng, về phần còn lại Thế Gia Đệ Tử, hoặc bằng hệ, hoặc chủ tộc phân phó lưu thủ, một trận lòi đồn đại, lặng yên không tiếng động bắt đầu lòi đồn...

"Ta không quay về, nhị thúc, đến cùng chuyện gì xảy ra, các người, muốn làm gì, Thư Viện lại muốn làm gì?" Hường lạnh hương trực tiếp ngồi trên ghế, chau mày nhìn lấy trước mặt nhị thúc.

Hường thảng hồ bất đắc dĩ nhìn lấy đại ca của mình nữ nhi duy nhất, mình Thân Chất Nữ vui đùa lớn tính tiểu thư, thờ dài một hơi, tính tình của nàng tuyệt không giống đại ca quả quyết, ngược lại cùng đại tẩu tám thành rất giống, đối với không có làm rõ ràng nguyên nhân gây ra, là tuyệt sẽ không phía dưới này quyết định.

"Những này người về sau liền sẽ biết, người chỉ cần biết rằng một điểm, sự tình không phải là các người chỗ có thể tham dự, liền ngay cả thất đại thế gia giờ phút này đều nom nớp run run, sợ đứng sai đội.

Các người nhìn ngay cả tác Dương Minh Đường Tiểu Thiên mấy người đều bị trong nhà đón về sao, người như quả tiếp tục đội ở chỗ này, tránh không được làm bia đỡ đạn mệnh, ngoan, nghe nhị thúc lời nói, liền có thể thu dọn đồ đạc về nhà." Hường thảng hồ ôn nhu khuyên.

Hường lạnh hương nghe nói việc này trọng đại, khiếp sợ nhìn lấy nhị thúc: "Vậy tại sao trước đó một điểm phong thanh đều không có, liền phảng phát đột nhiên phát sinh, để cho chúng ta không có mấy may chuẩn bị, nhị thúc, người cũng biết ta tính tình, không làm hiểu rõ đến cùng phát sinh cái gì, ta tại tâm khó có thể bình an."

Hường thảng hồ kinh ngạc nhìn đã lớn lên cháu gái, trong mắt lóe lên một vòng giãy dụa, sau cùng phảng phát xì hơi: "Bốn Đại Thư Viện bắt đầu vạch mặt, tam đại cố thế gia Đường gia, Đồng gia cùng tư nhà đều đang nổi lên, hết thảy mọi người, bao quát toàn bộ Thương Đô, Hồi Sinh hoặc là hủy diệt, đều tại đây chiến!"

"Bốn, tứ đại đến trường viện? Vì cái gì?" Hường thảng hồ lời kế tiếp là triệt để đem hướng lạnh hương dọa cho, một cái thượng thư viện, là cỡ nào quái vật khổng lồ tồn tại, chỉ là quên về Thư Viện, vào chỗ liệt toàn bộ Thương Đô đứng đầu, lưng tựa Thập Vạn Đại Sơn, kéo dài ngàn năm Thế Gia đều muốn nom nớp run run, Thư Viện Học Sinh càng là đạt tới hơn mười vạn vạn, cường giả vô số, lớn như vậy một cái siêu nhiên tồn tại, lại muốn khai chiến, hơn nữa còn như thế đột ngột, lại phảng phát nổi lên hồi lâu.

Như tứ đại thượng thư viện lựa chọn khai chiến, đến lúc đó, không riêng gì Thư Viện Chúng Cường người lựa chọn tham gia, Thế Gia, phụ thuộc gia tộc, thâm bồi dưỡng, bốn Đại Thư Viện cộng lại, sợ rằng sẽ gần trăm vạn người muốn tham gia, khi đó, muốn chết bao nhiêu người, lại phải liên lụy bao nhiêu người, cái này, đây quả thực là không thể tưởng tượng, êm đẹp, làm sao lại lựa chọn khai chiến đâu?

Nhìn lấy đột nhiên mất hồn mất vía, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi hướng lạnh hương, hướng thảng hồ đi tới nhẹ nhàng sờ lấy đầu của nàng: "Trong đó sự tình, dính dấp lợi ích quá lớn, người nếu là hỏi ta vì cái gì, vậy ta liền nói cho người vì cái gì, bởi vì giữ gìn tứ đại thượng thư viện ngục Tồn đại nhân không tại, bởi vì Lôi Âm cố viện viện trưởng Lôi Hoàng —— Lôi Tường tại năm mươi năm trước liền chết!"

"Cái, cái gì?"

... ..

Àm!

Hai đạo cánh tay thô cụt đại thiểm điện cực kỳ sắc bén Phách Trâm xuống tới, Tô Lê thuận thực nhảy lên mà qua, phía sau Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cang là gào thét lên xuyên việt qua cái này đến cái khác Lôi Vân, ba tháng, hắn không nghĩ tới mình tại mảnh này hoàn toàn giam cầm không gian lại còn còn sống, trong Túi Trữ Vật Bồ Nguyên Đan đã tiêu hao hầu như không còn, Thiên đáng thương ở giữa, hắn không biết mình còn có thể chống đỡ bao lâu, cũng không biết đời trước đã làm gì chuyện thất đức, một thể này muốn như thế bị trời đánh ngũ lôi.

Mất được mất đến, thời gian ba tháng, đối với Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, hiện tại vận dụng thật có thể nói là thuận buồm xuôi gió, một ý niệm, liền có thể trong nháy mắt dời cách, càng thêm mẩu chốt chính là, mảnh không gian này linh khí rất là dồi dào, mình tại không ngừng đào mệnh ở giữa, lại nhưng đã đem đầu thứ năm Linh Mạch ngưng đến bảy thành, có thể nói xem như một cái khác đại thu hoạch, chỉ là không biết, đây rốt cuộc lúc nào là kích cỡ nha!

Tô Lê một trận kêu rên, đáng chết viện trưởng, ta lại không đắc tội ngươi, tương phản, ta bồi dường ra Bách Quỷ đầu, nói cho cùng còn đối Thư Viện có công đâu, chỉ là mười mấy ngàn điểm công hiến liền đem ta đuổi, hiện tại càng là như thế tra tấn ta, lấy Oán báo Ân...

Tô Lê phát xong bức tức, đỉnh lấy hai cái mắt quàng thâm, lại tranh thủ thời gian bốn phía nhìn xem, sợ bị hắn nghe đi, đoạn thời gian trước cũng bởi vì bị hắn nghe thấy, cũng không biết hắn thi triển cái gì bí thủ đoạn, vậy mà để cho mình giống như tại đầm lầy bên trong hành tẩu, trên trời lôi đình rất cực tìm đúng bị mục tiêu, gọi là một cái bồ nha, Tô Lê bây giờ suy nghĩ một chút đều lòng còn sợ hãi.

Giờ phút này phát giác chung quanh không có người, chỉ có hắn một cái phảng phất bị vô số con chó đuổi bốn phía chọt tới chọt lui, một cổ không tên bị ai không khỏi sinh ra, sắp ba tháng rồi đi, ngươi đến cùng có hết hay không?

Tô Lê ghen đủ khí lực dài rống một tiếng.

Xoẹt xẹt!

Cái này Tô Lê run một cái, nom nớp run run xoay đầu lại, phát hiện phía dưới cách đó không xa màu đen Lôi đoàn bị người từ bên ngoài xé mở một cái lỗ hồng, bạch quang chói mắt chiếu vào, để Tô Lê một trận hoa mắt, nhìn lấy cái kia không ngừng đi vào thân ảnh, Tô Lê gấp vội mở miệng giải thích.

"Viện, viện trưởng, ta không có nể ngươi, ta nể là Lôi... , dựa vào, ngươi là ai nha?" Tô Lê chính hết đường chối cãi, đã dự đoán đến tiếp xuống tàn khóc trắng cánh lúc, lúc này mới phát hiện, khai ích thông đạo lại là một cái bề ngoài xấu xí nam tử trung niên, công ở sau lưng một thanh đại thiết kiếm, một mặt ôn hoà hiền hậu, như cái gỗ chứa giống như xử ở nơi đó, không khỏi sinh lòng nộ khí, chống nạnh bay vụt mà đến, mở miệng chỉ trích.

Nam tử kia nhìn lấy Tô Lê rồi bồi tóc, quần áo cũ rách, cùng một môi bên trên cái kia nắm đấm lớn hai cái mắt quàng thâm, không khỏi nhẹ cười rộ lên, sau đó ôn hòa nói: "Ngươi chính là Tô Lê?"

Tô Lê nghe càng thêm tức giận, không gian này lớn sao? Không lớn, bị nhiều như vậy sét đánh chi oa chi oa tán loạn, nơi đây ngươi lại cho ta tìm ra một cái?

Cổ tình, tuyệt đối là cổ tình, ngươi cho rằng ngươi có thể mở ra mảnh không gian này liền có thể như thế vũ nhục một người à, ta cho ngươi biết, không được, tại ta Tô Lê trước mặt tuyệt đối không được, ghen lâu như vậy khí, hôm nay rốt cuộc tìm được phát tiết lỗ hồng, muốn trách thì trách ngươi không phải hướng ta cái này trên hòng súng đạn.

"Là sư huynh, tiểu đệ ta chính là Tô Lê!" Tô Lê một mặt cười lạnh, khom người hướng tới nhìn lấy thông đạo, cái mũi hít thở một chút cái kia không khí mới mẻ, mặt mũi tràn đầy Kỳ Vọng: "Sư huynh là đến thả ta đi ra?"

Nam tử trung niên cười cười, đem toàn thân thuộc về Linh Huyền Cảnh khí tức khủng bố hơi thu lại, gật gật đầu: "Ngươi gọi sư huynh của ta cũng không sai, tại hạ Vi hồng, Linh Hoàng sư tôn thứ Ngũ Đại Đệ Tử, cùng sư huynh của ngươi mục dương là tốt nhất bạn bè thân thiết, chúc mừng ngươi, cảm đoán kết thúc."

Vi hồng lời nói vừa dứt, một tay phát lên, lối đi kia âm vang ở giữa truyền đến một cổ Hấp Lực, Tô Lê còn không có kịp phản ứng, lại là giương nanh múa vuốt bị phản thổi ra ngoài.

Đợi cho một trận đầu vầng mắt hoa, cảm giác dưới chân Nhất Thực, thả mắt nhìn đi, cảm thụ được chung quanh sa sút linh khí, tâm lý giật mình, lại là đã đến Thư Viện khu vực thứ ba. Tìm Bản Trạng mỗi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Chúng ta muốn đi đâu đây?

"Tôn Sư đặc địa phân phó ta một đường chiếu cố người, xem ra người rất được coi trọng." Sau lưng bỗng nhiên truyền đến Vi hồng giản dị âm thanh, Tô Lê còn chưa kịp quay người, liền cảm thấy trên thân xiết chặt, một kiện hôi bại Nhuyễn Giáp lặng yên không tiếng động đã ra trên người bây giờ, sau đó phảng phất hòa tan chui vào trong quần áo, Tô Lê cảm giác một mảnh rét lạnh, nhin không được đánh run một cái.

"Cái gì chiếu cố, cái gì một đường, cái này lại là cái gì, cái kia đáng chết... Viện Trưởng Đại Nhân là cho ta ba tháng này đền bù tổn thất sao?" Tô Lê có thể cảm nhận được cái kia khải giáp bất phàm, vừa mới nhập thân, liền cực kỳ thoải mái để chịu mặc trên người, phảng phất lượng Thân mà làm.

"Người không biết sao? A, quên người bị nhốt." Vi hồng lời nói không tên để Tô Lê một trận ngột ngạt, như quả không phải đánh không lại, thật nghĩ cho hần cái kia mặt mũi tràn đầy mặt rỗ trên mặt đến một cái.

"Này giáp tên rực khi giáp, lấy từ một đầu Linh Huyền Trung Kỳ thiêu đốt rít gào Linh Hầu lưng da, bị ta tỉ mỉ Luyện Chế về sau, có thể chống đỡ ba lần Linh Huyền Cảnh toàn lực một kích, về phần người vừa rồi nói 'Đường', lập tức người sẽ biết, dù sao rất nguy hiểm, cho người bộ này Linh Giáp, chính là vì lấy phòng ngừa vạn nhất, vạn nhất ta sớm vẫn lạc, người còn có tia cơ hội đào tẩu." Vi hồng nghĩ nghĩ, bình tĩnh nói.

Lời còn chưa nói hết, Tô Lê đã cảm thấy đầu vầng mắt hoa, muốn đi đâu, muốn làm gì, ngay cả có thể chém giết Linh Huyền Cảnh Trung Kỳ Vi hồng, Linh Hoàng môn sinh đặc ý đều phải bỏ mạng, mình bị lôi kéo đi làm gì, làm bía đỡ đạn vẫn là đi chôn cùng, đáng chết viện trưởng, đáng chết Linh Hoàng, ta Tô Lê đến cùng chỗ nào đắc tội người, người nhất định phải như thế tra tấn ta.

"Cái kia, Vi sư huynh nha, người nhìn ta hiện tại cái dạng này có thể đi nơi nào, ta toàn thân không còn chút sức lực nào, đã hơn mấy tháng không có nghỉ ngơi, giờ phút này tứ chi xụi lơ, đi cũng là vương vãi, còn làm phiền người phân lòng chiếu cố, chúng ta thương lượng, nhìn có thể hay không..."

"Không thể, tuy nhiên ta không biết sư tôn tại sao phải dẫn người đi, nhưng nhất định có đạo lý của hần, về phần không ngủ không nghỉ, người yên tâm, đến mục đích, nhắc tới cũng xạo, cũng cần đem thời gian gần ba tháng, cho nên, dọc theo con đường này, người cứ việc ngủ, mà lại, chúng ta là ngồi thuyền!" Một đầu dây leo đem Tô Lê một mực buộc chặt, sau đó phảng phất chơi đùa bị lôi kéo ra bên ngoài bay đi.

"Má ơi, ta không đi, ta không đi, ta muốn về nhà, ta muốn gặp sư tôn, ta muốn gặp sư huynh."

"Yên tâm, bọn hần đều sẽ đi, đến lúc đó các người tại thật tốt ôn chuyện."

"Vi sư huynh, người nhìn, ta trong Túi Trữ Vật có một kiện bảo bối, rất trân quý nha, chỉ cần người đem ta..."

"Có ta gian kia Linh Giáp trân quý sao?"

"Sư huynh, vừa rồi ta tư thế không có dọn xong, người dạng này siết tay ta đau."

Xì xì!

Một cỗ cực kỳ hôi thối mùi vị từ sợi đằng bên trên xì xì thăm thấu ra, Tô Lê chỉ hít một hơi, liền trực tiếp lật lên bạch nhãn, phun nước bọt an tĩnh lại..

... ..

Khi Tô Lê lần nữa mở mắt ra, đầu tiên là cảm giác trong dạ dày quay cuồng một hồi, phảng phất muốn nôn đến Thiên Hoang Địa Lão, nhưng chính là nhà không ra, quanh quẩn ở trong lòng, quả thực khó chịu.

Cá mè một lứa, dạng gì sư tôn dạy dạng gì đồ đệ, nhìn đôn hậu đằng hoàng một người, khi ra tay vậy mà so với hần sư tôn còn độc, cái mùi này, có trời mới biết bị nó tại thể nội nổi lên bao lâu.

Không kịp chửi mắng, Tô Lê tâm thần cuồng loạn nhìn lên trên bầu trời trôi nổi ba chiếc cự đại Chiến Thuyền, mỗi một chiếc đều nắm chắc ngàn trọng Đại Tiểu, chỉ là từ dưới đi lên ngưỡng mộ, Tô Lê đã cảm thấy hoảng hốt.

Ba chiếc to lớn Chiến Thuyền toàn thân đen nhánh, bên ngoài càng là có hai cái cánh khổng lồ tại lúc lên lúc xuống vỗ, khí thế rộng rãi, vền vền lơ lửng ở nơi đó, liền như là một tòa núi lớn, để Tô Lê sau khi thấy, tâm thần chấn động, như bị uy hiếp! Càng có một cỗ khí thế kinh người, trực tiếp từ bên trên khuếch tán ra tới.

Vi hồng cột Tô Lê trực tiếp bay vọt đến Chiến Thuyền bên trên, rơi xuống về sau, cột vào Tô Lê trên người sợi đằng phảng phất như rắn, nhẹ nhõm trượt xuống, chui vào đáy thuyền không thấy.

Tô Lê một cái lao đảo, kém chút ngã sấp xuống, lúc này mới phát hiện, giờ phút này thân tàu bên trên, tốp năm tốp ba ngồi gần trăm vị bóng người đang ngồi, mỗi một cái đều tán ra khí tức kinh người, mặc dù nhưng đã tại hết sức áp chế, nhưng chung quanh bọn họ đều có một cỗ vô hình ba động, tạo thành uy áp, bao phủ bốn phía.

Nhất là tại Tô Lê vừa đập vào cái này Chu Thuyền lúc, cái kia cỗ uy áp cùng phảng phất bị vô số sơn phong đè xuống, Thân Thể không tự chủ được tu vi vận chuyển, toàn lực chống cự, thời gian ngắn ngủi liền đã hô hấp co quắp, sắc mặt tái nhợt.

Cái này trăm người vậy mà tất cả đều là Linh Huyền Cảnh Sư Huynh Sư Tỷ, đây chính là quên về Thư Viện cao tầng nội tình, cũng quá kinh khủng đi, tốt

tại nhìn thấy là Vi hồng đến đây, một số người gạt đầu ra hiệu, Vi hồng càng là bỏ xuống Tô Lê, đi đến một chỗ nữ tử bên cạnh ngồi xuống, nhẹ giọng không biết nói thêm gì nữa.

Mặc dù không có ban nãy cố ỷ áp, nhưng Tô Lê cứ như vậy kinh ngạc đứng tại boong tàu, phảng phất bị ném bỏ Du Tử, không biết nên làm gì, cảm giác liền như chính mình như thế một cái ngây thơ Con cừu nhỏ xông lăm đàn sói.

Thấy đám người căn bản không để ý tới mình, Vi hồng cũng vội vàng lấy chuyện của mình, Tô Lê thận trọng xoay người lại, đột nhiên, một cổ sắt cơ trong nháy mắt khóa chặt lại Tô Lê.

Tô Lê nuốt nước miếng một cái, trái tim nhỏ phanh phanh đánh lấy trống, xuy hư huyết sáo, phảng phất đang quan sát bốn phía, sau cùng đi đến một chỗ góc ngách trước, dùng ống tay áo phui phui, như vậy khoanh chân ngồi xuống, cảm thụ được cổ khí tức kia biến mất, Tô Lê đối mặt với thuyền tránh, lệ rơi đầy mặt.

Từng cái hung thần ác sát, không phải liền là Linh Huyền Cảnh à, có cái gì tốt? N sắt !

Ngay tại Tô Lê buồn bực ngán ngẫm, vắt hết óc nghĩ đến thoát thân lúc lúc, theo từng đạo từng đạo oanh minh, lại là bảy lục soát to lớn hơn Chiến Thuyền lên không, mấy chục ngàn Đệ Tử phảng phất châu châu về tổ, lít nha lít nhít bay vọt đi lên, nhìn Tô Lê cảm xúc bành trướng, nhưng cũng càng thêm trong lòng run sợ.

Bởi vì đến thời khắc này, hắn còn không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, mình sau đó phải đối mặt là cái gì.

"Xong xong, nhìn tình huống, là toàn bộ Thư Viện dốc hết toàn lực, liền tại bên ngoài chấp hành nhiệm vụ sư huynh nhóm đều cho gọi trở về đến, cái này xem xét chính là muốn chuẩn bị làm một vỏ lớn, ta tu vi yếu như vậy, tại sao phải mang theo ta nha!"

Tô Lê nhìn lấy Chiến Thuyền chậm rãi thu hồi boong thuyền, theo một tiếng sấm rền, phảng phất toàn lực xuất kích, như vậy xuất phát.

Mất thấy Chiến Thuyền càng sâu càng cao, Tô Lê hồi bại trực tiếp tựa ở thuyền trên vách, hai mắt vô thần.

"Này! Này! Huynh đệ, có thể hay không để cho ta chết cái hiểu rõ, chúng ta muốn đi đâu đây?" Tô Lê cũng không lý tới sẽ bên cạnh ngồi là ai, lấy tay vỗ vỗ, tuyệt vọng nói.

"Khai chiến —— Lôi Âm cổ viện!"

Nắc!

Tô Lê một thanh hơi lạnh không có đề lên, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Từ đại bên trên học viện thực lực có thể nói là nổi tiếng, đó là một cái cực kỳ to lớn tồn tại, đến cùng là người phương nào thành lập, chừng nào thì bắt đầu xuất hiện, hơn nữa còn bố cục xảo diệu an bài tại Đông Tây Nam Bắc bốn phương tám hướng.

Quên về Thư Viện xưng phải là Vội Thư Viện, không chỉ có bởi vì nó chính thể thực lực mạnh, càng là tòa thứ nhất bị tạo dựng lên Thư Viện, sau đó mới có Lôi Âm cổ viện, tím phương Linh Viện cùng đồ lam viện.

Dựa vào núi chỗ dựa, theo nước bằng nước, quên về Thư Viện cảm rở Thương Đô mà tồn, mà cái này Lôi Âm cổ viện, thì là xây dựng ở một mảnh cự đại Hải Thượng, phảng phất đảo hoang ngăn cách, không có cái khác, đơn giản là mảnh này hòn đảo thấp là một mảnh cự đại khu vực gài mìn, Lôi Âm cổ viện như kỳ danh, đại đa số người tu luyện là Lôi Hệ công pháp.

Mà tại hai tháng trước, Lôi Âm cổ viện liền đã mở ra Hộ Viện đại trận, trận địa sẵn sàng đón quân địch! Tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Lôi Âm cổ viện

Khi quên về Thư Viện trùng trùng điệp điệp đội ngũ không lộ đi qua cái này đến cái khác Đại Xuyên sơn hà, Thành Trì yếu tắc, mười phủ trăm thành lúc, để vô số người ghé mắt, nhất là cảm nhận được mười chiếc chiến hạm khổng lồ bên trên khí tức kinh khủng lúc, để cho người ta vong hồn đại mạo, có khăn trương, có cờ đội, thậm chí một số lựa chọn giấy dựa do dự, sau cùng quyết định, nhao nhao biến mất không thấy gì nữa.

Càng nhiều thì là hiếu kỳ, một số người hữu tâm đi tham gia náo nhiệt, có lẽ có tiện nghi gì nhưng chiếm, xa xa theo sau lưng, dạng này đội ngũ từ lúc trước mấy trăm, tại một tháng về sau, trực tiếp mở rộng đến mấy chục vạn, so chiến người trên thuyền còn nhiều, mà dạng này cục thể còn đang không ngừng gia tăng.

Tại trải qua Quảng Ninh phủ xung quanh lúc, khối khu vực này bá chủ, cao cao tại thượng Huyết Nguyệt Tông đại điện, một vị lão nhân nhìn lấy từ trên đỉnh đầu đi qua Chiến Thuyền, thờ dài một hơi.

"Diễm Nhi, đây chính là bên trên học viện uy lực, chúng ta Tông Chủ thực lực ngay cả bọn hán Thư Viện một một học sinh đều bù không được, người có thể tương tượng loại này quái vật không lồ rốt cuộc mạnh cỡ nào, khai chiến Lôi Âm cổ viện, nhớ tới đều để người sợ hãi."

"Lần này, sợ sợ không chỉ trăm vạn người táng sinh ở mảnh này trong biển, gia gia năm đó ngăn cản người đi Thư Viện tìm mục Nhân nhi, xem ra quá đúng, bằng không, bên trên pháo hôi bên trong một viên, liền có vị trí của người!" Lão nhân không nói gì nữa, chấp tay sau lưng cứ như vậy tiến vào trong điện, nên dọn dẹp một chút, như quả liên lụy quá lớn, chỉ sợ Huyết Nguyệt Tông đều tránh không được.

Vương Diễm nhìn lấy bên trên đi qua một chiếc lại một chiếc Chiến Thuyền, nhin không được đánh run một cái, mục Nhân nhi, thời gian một năm không gặp, hẳn đều quên dáng dấp ra sao.

Tô Lê nhìn thấy Quảng Ninh phủ, đột nhiên nhớ tới mục Nhân nhi, cũng không biết nàng bây giờ ở nơi nào, có thể hay không tại trên những chiến hạm khác, lần này xong, nếu là nàng có thể về nhà tốt bao nhiêu, còn có Mao Cầu Venonat, cũng không biết đi nơi nào.

Rất nhanh, hẳn đã nhìn thấy Huyết Linh phong, nơi này, là Mao Cầu Venonat quê hương, là bọn hán một nhóm bốn người điểm xuất phát, mục Nhân nhi, Mao Cầu Venonat, Đại Bảo...

Cũng không biết Đại Bảo đến tốt cùng đi nơi nào? Hiện tại trôi qua còn có được hay không, Tô Lê giữ vững tinh thần, sợ bỏ lỡ một phần một hào, chỉ tiếc, hẳn không nhìn thấy Đại Thanh Sơn, nhà của mình, lộ tuyến không đúng, nếu có thể, hẳn thật muốn nhảy đi xuống, về thăm nhà một chút, có lẽ, sư phụ Sư Thúc đã trở về, giờ phút này chính chờ đợi mình đây.

Tô Lê mò xuống đầu đi, nhìn lấy mấy chục ngàn cao mặt đất, sắc mặt trắng nhợt, vội vàng rút vào đi, yên lặng chúc phúc các sư phụ hết thầy mạnh khỏe!

Phi hành ước chừng hai tháng dư thừa, Tô Lê cũng không biết mình giờ phút này đến cùng người ở phương nào, chỉ là xa xa ở giữa, Chiến Thuyền phía dưới Đại Địa Tùng Lâm, không biết lúc nào đã biến thành Bích Ba nước biển, một cỗ mùi tanh để Tô Lê tỉnh thần vì đồ rung một cái.

Nghe nói, muốn đến Bắc Hải, nhất định phải đi qua một đầu đại hải, chẳng lẽ là đầu này?

Ngay tại Tô Lê suy nghĩ lung tung thời khắc, nguyên bản cấp tốc tiến lên Chiến Thuyền đột nhiên thắng gấp, Tô Lê không có nắm chặt, trực tiếp bỏ nhào về phía trước, kếm chút từ phía trên cho lật qua.

Trong thuyền đông đảo Linh Huyền Cảnh các sư huynh sư tỷ cấp tốc đứng lên, một cỗ cường đại ngay ngắn nghiêm nghị để đang muốn lối ra chửi rủa Tô Lê vội vàng ngậm miệng lại, rướn cổ lên hướng phía trước nhìn một cái đi, khi nhìn đến phía trước chỉ vật lúc, không khỏi trợn mắt há mồm, tâm thần chấn động.

Tại mười đầu cự đại Chiến Thuyền phía trước, giờ phút này mấy chục ngàn người đứng trên không trung, mỗi người âm khí âm u, đều mang tàn nhẫn ánh mắt chăm chú nhìn Chiến Thuyền, phảng phất từng đầu ác lang, tùy thời chuẩn bị nhào tới kéo xuống đối phương một thanh thịt.

Mà tại cái này mấy chục ngàn Đệ Tử phía trước, có một đoàn Lôi Vân, bên trong thỉnh thoảng thiểm điện mà qua, lại quý dị nghe không được một điểm âm thanh, mà tại Lôi Vân phía trên, giờ phút này đang có một cái Hôi Bào Nhân Tinh Tinh đứng ở phía trên, không nhúc nhích.

Hưu hưu hưu!

Lại là trăm đạo thân ảnh từ phía sau một điểm đen kích xạ mà đến, từng cái mặt lộ vẻ khó khăn nhìn lấy cự đại Chiến Thuyền, riêng phần mình mọc ra Vũ Khí, tùy thời nghênh chiến.

Tô Lê lúc này mới phát hiện, phía sau bọn họ điểm đen, lại là một cái hòn đảo, cũng không biết đảo này lớn bao nhiêu, nhưng so sánh cũng không tất quen về Thư Viện nhỏ.

Mà lúc này tiến đến hơn một trăm người, vậy mà tất cả đều là Linh Huyền Cảnh, trận địa sẵn sàng đón quân địch nhìn chăm chăm Chiến Thuyền.

"Khương huynh, muốn đến ta Lôi Âm cổ viện nói một tiếng chính là, làm gì như vậy giống trống khua chiêng, ngược lại để ngoại nhân chê cười." Hôi Bào dưới đáy truyền đến thanh âm khàn khàn, sau đó chậm rãi để lộ mũ áo, lộ ra một trương máu thịt be bét mặt, Tô Lê ánh mắt càng là đột nhiên co rụt lại, quá quen thuộc, đây quả thực là ba tháng tại cái kia bên cạnh thi thể tóc dài Đại Hán nha, nhưng này làm sao lại...

Chỉ là trong nháy mắt, tại Chiến Thuyền phía trước, không gian một trận vận vẹo, một bóng người chậm rãi hiển hiện, lại chính là Linh Hoàng —— Khương Vân đình, giờ phút này hẳn cũng không có che lấp mình, mà là lấy diện mục thật sự, nhiều hứng thú nhìn người đối diện.

"Thế nào, một năm trước ta bọn bốn người còn tại thư viện của người quan sát đầu kia tích lũy Độ Kiếp trở thành Yêu Vương, chẳng lẽ nhanh như vậy liền quên đi huynh đệ?" Lôi Âm cổ viện trưởng giống như cười mà không phải cười trên ghẹo nói, phảng phất mây may không có phát giác được một trận đại chiến tiến đến, tựa như là Lão Bàng Hữu tại ôn chuyện.

"Huỳnh đệ?" Linh Hoàng Khương Vân đình mở miệng.

Hơn hai trăm đạo thân ảnh bỗng nhiên từ trên chiến thuyền Phi bắn ra, bao quát Tô Lê chỗ trong thuyền sở hữu Linh Huyền Cảnh, trưởng lão, Các Phong Phong Chủ, bốn Đại Chấp Pháp làm, còn thật nhiều trước kia chưa từng gặp mặt người, trong nháy mắt đều rút ra thuộc tại vũ khí của mình, Tô Lê càng là nhìn thấy sư tôn đan trạch, sư huynh mục dương, muốn chào hỏi, nhưng nhìn một chút hết sức căng thẳng tràng diện, vẫn là lựa chọn không ra.

"Hát!"

Bảy vạn Đệ Tử càng là tại thời khắc này giống như đầy trời như châu châu từ mười chiếc trên chiến thuyền nhao nhao bắn ra, ngay đầu tiên hình thành thuộc về mình trận pháp, trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỉ chờ đứng tại mọi người phía trước đạo thân ảnh kia ra lệnh.

Bởi vì ngay tại một canh giờ trước, hết thấy mọi người trong đầu đều quanh quẩn một loại âm thanh, cũng đều rõ ràng giờ phút này tới mục đích.

Tô Lê không biết, bởi vì hần chỗ trên thuyền tất cả đều là Linh Huyền Cảnh, bọn hắn có tư cách biết nội mạc, cho nên từ một xuất phát liền hiểu rõ, cho nên không ai thông tri hần, bất quá, hần cũng không phải người ngu, từ vừa nhìn thấy đó cùng tóc dài Nam tử tướng mạo mười thành tương tự khuôn mặt, liền ần ần đoán được cái gì, chỉ là đến bây giờ không dám xác định mà thôi.

Hồi Bào Nam tử nhìn lấy gần hơn hai trăm Linh Huyền Cảnh xuất hiện, hai mắt bỗng nhiên co vào.

"Khương Vân đình, ngươi đây là muốn làm gì, chẳng lẽ muốn khai chiến không thành!" Lôi Âm cổ viện viện trưởng quát mắng nói.

"Đừng giả bộ, đưa ngươi trên mặt tấm kia da xé xuống đây đi, dạng này ta đợi chút nữa khi ra tay mới sẽ không lưu thủ." Linh Hoàng Khương Vân đình ngữ khí vẫn như cũ nhàn nhạt, nhưng lại tràn đầy một cỗ chán ghét cùng sát cơ.

"Hừ, ngươi đến cùng đang nói cái gì, như quả không sợ Ngục Tôn trở về trị ngươi đắc tội, ngươi chỉ bằng khai chiến thử một lần." Hồi Bào viện trưởng hít một hơi, cũng là tùy thời chuẩn bị kỹ càng.

"Minh mạch bụi, còn nhớ đến Lão Từ!" Ngay tại đây là, một đạo phích lịch lôi đình đột nhiên nổ vang, càng có một đạo tràn đầy cực độ thanh âm tức giận tiếng vọng, thêm điện đột nhiên đánh về phía Lôi Âm cổ viện viện trưởng.

"Ngươi dám!"

Lôi Âm cổ viện viện trưởng biến sắc, cực cấp tốc lui lại, Kỳ Thân bên cạnh hai tên Nhân Ảnh trong nháy mắt móc ra một thanh dù đen chống ra, trong nháy mắt, bên trên hiện ra hai cái mặt quỷ cười gằn, cùng cái kia đạo lôi đình ầm vang đụng vào nhau.

Chỉ là ngắn ngủi một cái chớp mắt giao phong, nương theo lấy một tiếng va chạm mạnh mẽ âm thanh, hai tên Nhân Ảnh trực tiếp phun máu Phi bắn đi ra, cái kia đạo lôi đình chỉ tại không gian vòng vo một vòng tròn, lần nữa ngưng hiện, đã xuất hiện ở Linh Hoàng bên người, chính là cái kia tóc dài Nam tử, tự xưng Lôi Hoàng Lôi Tường!

Hai người nhìn lấy dù đen bên trên ngắn ngủi xuất hiện quỷ đầu, không khỏi nhú mày lại: "Quả thật đến từ cự thủ." Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Tử Linh Độc Oa

Trái lại từ Lôi Tường sau khi xuất hiện, Lôi Âm cổ viện một số Phu Tử giờ phút này cũng là biến sắc, nhìn lấy song phương, không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Ha ha ha, tốt một chiêu đánh lén, tốt một chiêu thay xà đổi cột, Khương Vân đình, tính ta nhìn lầm mắt, làm cho chơi ngươi nhiều năm như vậy huynh đệ, ta sớm liền phát hiện ngươi muốn chiếm đoạt ta Lôi Âm cổ viện không phải một sớm một chiều, làm sao, hôm nay trực tiếp làm tới một cái tên giả mạo, ngay trước vạn chúng nhìn trừng trừng mặt liền muốn thay thế ta hay sao?"

Hồi Bào Nam tử cười nhẹ nhìn lấy Linh Hoàng hai người, nhưng càng nhiều thì là lưu tại Lôi Hoàng trên thân, mang theo một tia thoáng qua tức thì không thể tin.

Hồi Bào Lôi Hoàng lời nói rơi xuống, vô số lôi đình từ trên người hắn phát ra, càng có hai đạo cự đại Lôi Dực ra hiện tại thân về sau, lôi đình lấp lóe, vạn

chúng chú mục, nhất là lời của hắn, trong nháy mắt liền bỏ đi đám người lo lắng, theo bọn hắn nghĩ, trước mặt mình Nhân Ảnh mới là Thư Viện chân chính viện trưởng, đối với quên về Thư Viện gian trá lần nữa cùng chung mối thù.

Đối với mình mạch bụi, Lôi Tường cũng không có làm bất luận cái gì giải thích, mà là đem ánh mắt nhìn về phía phía sau hắn hơn trăm vị Linh Huyền Cảnh một vị Nam tử.

"Đội Trung Nghĩa, còn nhớ đến năm mười năm trước, ngươi tại Độc Long Cốc bị hơn mười đầu Độc Long vây khốn, là ai cứu ngươi thoát hiểm, cũng đem trên thân duy nhất một khóa Hóa Độc đan tặng cùng ngươi, mới để cho ngươi bảo toàn tính mệnh."

Đội Trung Nghĩa nghe xong, thần sắc biến đổi, chuyện này chỉ có hắn chính mình biết, lúc trước nếu không phải viện trưởng cứu hắn, mình đã sớm trúng độc bỏ mình, cái kia còn có được hôm nay mình Linh Huyền Cảnh cảnh giới, thế nhưng là...

Đội Trung Nghĩa cảnh con mắt nhìn nhìn lưng đối với mình viện trưởng, lại nhìn một chút cái kia tóc dài Đại Hân, trong lòng quả thực đoán khó định.

"Thời Hồng Mai, vài thập niên trước trượng phu của ngươi tại nhập trần thế Tu Luyện, xông lăm tuyệt địa, là ai liều chết đem hắn mang ra, ta phía sau lưng đầu này vết sẹo ngươi còn nhớ đến?" Lôi Tường lần nữa đưa ánh mắt về phía một vị tướng mạo có chút hiền ngang đến nữ tử, sau đó giật xuống phía sau lưng Y Giáp, lộ ra một đầu cực kỳ dữ tợn vết sẹo Ngô Công, nhìn ra, lúc trước thụ thương rất nặng.

Tên kia gọi thời Hồng Mai nữ tử kinh ngạc nhìn Lôi Tường phía sau lưng vết sẹo, thông suốt đem ánh mắt nhìn về phía bên cạnh một vị Nam tử, hai người ánh mắt bên trong tràn đầy không thể tin, liên tưởng đến nhiều năm như vậy viện trưởng tính tình đại biến, giống như có lẽ đã đoán được cái gì.

"Còn có ngươi, Đậu Lương, ngày xưa..."

"Cúi Đại Hồ, toà kia Ngũ Hồ núi..."

... ..

Lôi Tường một cái tiếp theo một cái chỉ ngày xưa huynh đệ, nói ra chỉ có chính bọn hắn biết đến sự tình, rất nhiều người nguyên bản thần sắc khẩn trương lòng xuống, nhìn lấy thủy chung trầm mặc không nói Hôi Bào viện trưởng, lập tức do dự.

"Ha ha ha, Linh Hoàng, hảo thủ đoạn, thật sự là hảo thủ đoạn, đây coi như là cùng ta chơi Tâm Lý Chiến? Tùy tiện tìm đến một Chích Hầu Tử, thăm dò được một số Phu Tử chuyện cũ, ngay ở chỗ này nhảy tung tăng, tốt như vậy chơi sao? Ngươi là coi ta ngọc vẫn cảm thấy ta Lôi Âm cổ viện Phu Tử nhóm gốc."

"Thế nào, đừng nói các ngươi tin tưởng, vết sẹo, ta cũng có, các ngươi hết thấy hết thấy đều là ta Lôi Tường dùng sinh mệnh cho, làm sao, bị người khác hai câu ba lời liền ly gián nhanh như vậy, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, các ngươi nhìn không thấy Khương Văn đình muốn chiếm đoạt nhà của chính chúng ta sao?" Minh mạch bụi giờ phút này xoay người lại, rống giận vừa rồi sinh ra dao động một số Phu Tử, sắc mặt không cam lòng, bị phản, để những người kia lần nữa do dự.

Hôm nay một màn đều quá mức quý dị.

"Minh mạch bụi, đừng diễn, lúc trước ta liền không nên đưa ngươi từ cái kia phiến đảo hoang bên trên cứu trở về, Bạch Nhân Lang, lấy Oán báo Ân, các vị, các ngươi còn nhớ đến bảy mươi năm trước minh mạch bụi, cái kia ta từ bên ngoài mang về cũng đem phong chi Thất Trường Lão người, đúng vậy trước mặt người này."

Năm đó hắn đem ta lừa gạt tiến Lôi Linh chi uyên, bị Vạn Linh chỗ nứt, nhưng lão thiên có mắt, ta còn sống, càng làm cho ta luyện thành Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, minh mạch bụi, không nghĩ tới đi, ngươi tranh đoạt Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, lại bị ta dưới cơ duyên xảo hợp luyện thành, mà lại ta còn đem nó đem ra công khai, cũng bị người khác Sở Luyện, thế nào, có phải hay không tâm lý phi thường không thoải mái, muốn tranh đoạt đâu?" Lôi Tường cắn răng nghiêng lợi nhìn lấy sắc mặt càng thêm khó coi minh mạch bụi, sau cùng thoải mái cười ha ha.

"Nói vậy, minh mạch bụi sớm tại vài thập niên trước muốn trộm ta Trấn Điện Chi Bảo « Lôi diễn », bị viện trưởng phát hạ, đánh chết tại chỗ, thi thể chúng ta đều tận mắt nhìn thấy, mà bây giờ, ngươi vậy mà nói khoác mà không biết ngược nói viện trưởng đúng vậy minh mạch bụi, phi, chúng ta kém chút liền bị ngươi lừa gạt, đơn giản đúng vậy nói vậy nói bịa!" Một cái đề râu dê người đứng ra khí cấp bại phôi nói.

"Không sai, ta có thể làm chứng, viện trưởng thực sự nói thật, các ngươi bọn này ti tiện ngu quân tử, thừa dịp ngục Tồn đại nhân không tại, liền dám một mình bốc lên nội đấu." Hai người đứng ra, oán giận chỉ trích nói,

"Muốn chiến liền chiến, đừng làm những này hoa văn."

"Viện trưởng, chúng ta có thể ngồi xuống..."

"Hồ đồ!"

"Oa!"

Đúng lúc này, một đạo ech ập phảng phát từ bốn phương tám hướng truyền đến, Linh Hoàng biến sắc, minh mạch bụi thì là thở dài một hơi.

Đám người chỉ cảm thấy một tiếng này ech kêu truyền đến về sau, đầu một trận mê muội, linh hồn giống như lòi ra ngoài, Thân Thể không tự chủ được đi

ra ngoài.

Linh Hoàng lạnh hừ một tiếng, đám người phảng phất cảnh tỉnh, đột nhiên một trận nhói nhói, tỉnh táo lại, một trận hoảng sợ, Linh Hoàng sắc mặt thì là dĩ thường khó coi.

Chẳng biết lúc nào, Đại Hải Chi Thượng, một cái phảng phất Hải Đảo cự con ếch xuất hiện, phồng lên bụng, một đôi đôi xử lạnh nhạt nhìn chăm chú lên đám người, càng có một đôi không có tiến hóa xong nòng nọc cái đuôi vừa đong vừa đưa, một cổ khó mà hình dung khí tức, tại nó xuất hiện sát na, âm vang bạo phát.

Khí thế mạnh, lại cùng quên về Thư Viện Hộ Viện Thần Thú tích lý giống như tương xứng! Cảm thụ được khí tức trên thân, Linh Hoàng nói nhỏ.

"Yêu Vương —— Tử Linh Độc Oa!"

"Tiêu Tử Phong, chẳng lẽ ngươi đồ lam viện cũng phải dính vào sao?" Linh Hoàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía đột nhiên xuất hiện một cái Lục bào lão giả, sắc mặt khó coi đặt câu hỏi.

Lão này người thân thể khô quắt, như da bọc xương, phảng phất từ trong phần mộ leo ra không lâu, một cổ nồng đậm tử khí ở tại trên người quán, cặp mắt của hắn càng là âm đạm, nhưng lại có một cổ khó mà hình dung hung hiểm cùng điên cuồng, ở tại trên thân vô cùng hiển lộ ra.

Hắn phảng phất đột ngột xuất hiện, lẳng lặng lơ lửng tại cự con ếch trên đỉnh đầu, lại khiến cho chung quanh Phong Vân biến sắc, vô số gọn sóng từ trên người hắn khuếch tán ra đến, mang theo một cổ cô đơn, lại có cực độ tàn nhẫn bá đạo chi sắc, loại kia Thị Huyết chi ý, tại cái này một cái chớp mắt, làm cho tất cả mọi người kinh hãi.

"Khuong Vân đình, bốn Đại Thư Viện từ trước đến nay đồng khí liên chi, ngươi dám đối Lão Huỳnh Đệ Lôi Tường Lôi Âm cổ viện xuất thủ, liền sẽ không sợ sệt đối ta đồ lam viện xuất thủ, môi hồ răng lạnh, ta cũng không muốn làm ngươi con mồi tiếp theo."

Trong chớp mắt, chính là một đám người ngựa xuất hiện, lại có hơn mười vạn, thô sơ giản lược nhìn lại, chỉ là Linh Huyền Cảnh liền có gần hơn hai trăm vị, không nghĩ tới không có tiếng tăm gì đồ lam viện, vậy mà cất giấu không thua gì quên về Thư Viện nội tình.

"Ngươi cho rằng liền ngươi đầu kia tích lý tiến giai Yêu Vương sao? Ta đồ lam Thư Viện Tử Linh Độc Oa, sớm tại năm năm trước liền tiến giai, tìm đến như vậy một cái tên giả mạo, liền muốn không đánh mà thắng cầm xuống Lôi Âm cổ viện, si tâm vọng tưởng, Lôi viện trưởng, còn chờ cái gì?" Đồ lam viện viện trưởng Tiêu Tử Phong đột nhiên quay đầu nhìn về phía Hồi Bảo mình mạch bụi.

Mình mạch bụi nhẹ gạt đầu.

"Cám tạ Tiêu lão đệ đến giúp ta, kể từ đó, ta ngược lại thật ra có lòng tin đánh một trận, sự mực yêu kinh, ra đi! Tim Bàn Trảm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: 1 sờ tức phát

Bò....ò...!

Xa xa Hải Đảo một trận run rẩy, nương theo lấy một tiếng phảng phất như man ngư quỷ dĩ bén nhọn thanh âm, một đầu tản ra cự đại lam mang Cự Kinh phảng phất thật sâu từ trong không gian gạt ra giống như, hình thể của nó to lớn, chừng hơn ba trăm trượng, toàn thân Thâm Lam, cái trán càng có một cái Độc Giác, lóe ra chói mắt Lôi Mang, nhất là cặp mắt của nó, mang theo một tia quang mang, giống như cực kỳ Thị Huyết.

Vừa rồi gọi tiếng, để rất nhiều trong lòng người một trận trống trải, phảng phất bên tai có mấy vạn tám phá trống tại đập loạn, một số tu vi thấp đệ tử từ, trực tiếp miệng mũi đỏ máu, mới ngã xuống, may mắn bên cạnh một số tu vi cao thâm người trước tiên giữ chặt phong bế Ngũ Thức, nếu không, tính mệnh khó đảm bảo.

Giờ phút này đầu kia Cự Kinh toàn thân khí tức bắn ra, chính là lại là một đầu Yêu Vương, tại tiến đến một khắc, cự đại Thủy Bộc phun bắn tới, chúng Phu Tử cùng nhau bước ra một bước, Nguyên Lực thôi động, hóa thành một đạo màn sáng, cùng cái kia Thủy Bộc va nhau, trực tiếp nổ bễ ra đến, oanh minh va chạm, để đám người sau một lúc lui, nhưng vào thời khắc này, một cái tinh đầu lười đột nhiên từ bắn nổ màn nước bên trong chui ra ngoài, đám người còn chưa tới cùng xả hơi, hai cái Phu Tử trực tiếp bị cuốn vào, trong nháy mắt rút lui đã không thấy tăm hơi Ánh Tử.

"Lão Chúc!"

"Minh Trạch huynh!"

Chúng Phu Tử không nghĩ tới, ngăn ngui một lần giao phong, đối phương cũng dám đến đánh lén.

"Hưu!"

Chúng Phu Tử vừa muốn hành động, chỉ gặp một đạo hoàng quang đột nhiên từ phía sau bọn họ xuất hiện, tốc độ cực nhanh, giống như một đạo thiểm điện kích, bỗng nhiên đánh về phía cái kia giống như như dải lụa đầu lưỡi, lưỡi đỏ chỉ cảm thấy một trận bị đau, buông ra quyền lưỡi đỏ về, Mao Cầu Venonat cuốn một cái, trực tiếp đem hai người kéo về.

Minh mạch bụi cau mày nhìn lấy không lớn Mao Cầu Venonat, sắc mặt khó coi, đây cũng là chỗ nào xuất hiện một đầu Yêu Vương, như thế máu chó một trận chiến, nhưng đừng xảy ra cái gì đường rẽ.

Mao Cầu Venonat lần nữa ngưng hiện về sau, trực tiếp xuất hiện tại tích lý trên đỉnh đầu, hai đầu Yêu Vương cùng nhau gào thét, ừ tai phát đau nhức, một lần giao phong, song phương đều không chiếm tiện nghi gì, mọi người nhất thời thở ra một cái, về phần cái kia cứu trở về hai người, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua phồng lên bụng cự con ếch, vội vàng hướng Mao Cầu Venonat chấp tay nói tạ.

Mà giờ khắc này nhìn thấy một màn này Tô Lê, hoảng sợ liên hạ ba đầu muốn rút xuống, Mao Cầu Venonat vậy mà thật là Yêu Vương, không nên nha, đã lâu như vậy, mình lại còn còn sống!

Nghĩ đến mình cùng mục Nhân nhi, cây dâu Đại Bảo ba người đem Mao Cầu Venonat từ một cái kia bỏ hoang trong sơn động mang ra, một đường đi tới, chơi xấu, trộm cắp, giả ngây thơ, cái này, đây là một đầu có thể so với nhân loại Đan Nguyên cảnh Yêu Vương có thể làm ra tới?

Tô Lê mờ mịt!

"Bỉ ôi, vậy mà đánh lén." Chúng Phu Tử cùng nhau bước ra một bước, đối với vừa rồi một lần giao phong, lập tức tức giận lên, tùy thời chuẩn bị một trận chiến.

Đối diện có hai đầu Yêu Vương, phía bên mình cũng ngang hàng, đối với chiến lực chủ yếu Linh Huyền Cảnh, Lôi Âm cổ viện hơn một trăm vị, đồ lam viện đem hơn hai trăm vị, bên mình chỉ có hơn hai trăm, ở thế yếu, nhưng bọn hắn có viện trưởng Linh Hoàng, Lôi Âm cổ viện chân chính viện trưởng Lôi Tường, hai tên thực lực cao cấp nhất Đan Nguyên cảnh Đại Viên Mãn, bọn hắn không sợ!

Nhưng vào lúc này, một cổ người mùi thơm nồng nặc đột nhiên làm cho tất cả mọi người giật mình, nương theo lấy chân trời âm âm tiếng vang, lập tức hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Ngẩng đầu đi xem, chân trời chẳng biết lúc nào xuất hiện một mảng lớn Thái Vân, Tốc Độ cực nhanh, Linh Hoàng nhìn lấy cái kia cơ hồ thoáng qua tức tới mây mù, sắc mặt phức tạp, khẽ thở dài một hơi.

"Thục Nhã Tâm, trận chiến tranh này thì mắc mớ gì tới ngươi?" Đồ lam viện viện trưởng Tiêu Tử Phong cau mày nhìn lấy một đạo Thái Hồng rơi vào đối diện Linh Hoàng bên người nữ tử, nhíu mày nói.

"Ta thục Nhã Tâm muốn tới thì tới, không cần trước bất kỳ ai thông cáo, hướng hồ, ba Đại Thư Viện khai chiến, ta tìm phương Linh Viện đương nhiên muốn lần vào một chút, tránh cho các ngươi nói ta ngồi thu Ngư Ông Chi Lợi, ta cũng không muốn mang tiếng xấu."

Theo thất thái chi sắc ngưng Hóa, một tên tướng mạo cực kỳ tuổi trẻ thiếu nữ xuất hiện tại Khương Vân đình bên người, thân mang Thái Y, nháy sáng ngời hai mắt, đối Tiêu Tử Phong bĩu môi nói, sau đó xoay người lại, trên mặt lộ ra lo lắng, nhìn về phía Khương Vân đình.

"Mây đình, ngươi không sao chứ, trên đường hơi có chút trì hoãn, cái này mới tới đã chậm, còn tốt đuổi kịp."

Nhìn lấy cái kia phảng phất vĩnh viễn mười tám tuổi thanh tú tuyệt tục nữ tử tuyết trắng khuôn mặt, Khương Vân đình tay giờ lên, do dự sau nhưng lại buông xuống.

"Ngươi hà tất phải như vậy!"

"Ta biết, đây là một lần cuối cùng, liền để ta tùy hứng một lần đi, vì ta, cũng vì... Ngươi, hướng hồ, ngươi thật cảm thấy ta tìm phương Linh Viện có thể tránh thoát sao?" Thục Nhã Tâm nhìn lấy cái này mình đợi đem gần trăm năm Nam tử, nói khẽ.

Linh Hoàng không nói gì nữa, do dự về sau, đem ánh mắt nhìn về phía đối diện.

"Cẩn thận chút!"

Theo tìm phương Linh Viện mang tới hơn bảy vạn người, nhất là bên trong hơn một trăm Linh Huyền Cảnh, mười vị Đan Nguyên cảnh, song phương chiến lực chủ yếu xem như triệt để san bằng, song phương tại thời khắc này đều lạ thường an tĩnh lại, đám người đối mặt, chiến tranh hết sức căng thẳng.

Hô! Hô! Hô!

Nương theo lấy đạo đạo tiếng xé gió, tại biển một bên khác, lại là gần trăm vị Nhân Ảnh phá không mà đến, đợi cho rơi xuống thân đến, lại là thất đại thể gia người, nhất là dẫn đội bảy người, vậy mà tất cả đều là Đan Nguyên cảnh, về phần những người còn lại, tất cả đều là Linh Huyền Cảnh.

"Thật có lỗi, chúng ta tới đã chậm." Bảy vị lão đầu râu bạc đối Linh Hoàng cúi đầu.

"Xem ra các người nghĩ thông suốt, về phần đòi hỏi của các người sự tình, trận chiến này về sau, ta nhất định thực hiện!"

"Linh Hoàng khách khí."

"Đứng nha, chúng ta vốn là một thể."

"Chỉ tiếc trong nhà nội tình chỉ có ngàn ấy, mong rằng Linh Hoàng lý giải." Bảy người gật đầu ra hiệu, sau lưng hơn một trăm Linh Huyền Cảnh rất nhanh liền tách ra trận doanh.

"Thế Gia người, trận chiến này về sau, gia tộc kia nên bị diệt, hưởng hồ, người cho rằng liền các người có phụ thuộc sao? Vốn là muốn chờ lấy phía sau, đã các người đã Át Chủ Bài lấy ra, ta cũng liền không khách khí, không cần che giấu, ra đi!" Minh mạch bụi gặp lại thất đại thể gia người tới về sau, giống như cũng không có quá nhiều kinh ngạc, sau đó ngữ khí lạnh lùng, hướng về sau lưng đại quân hồng một tiếng!

Theo minh mạch bụi lời nói vừa dứt, sau lưng đông đảo Linh Hư cảnh Đệ Tử, đột nhiên, một số người bắn ra khí thể cường đại, chính là lại có hơn trăm vị Linh Huyền Cảnh cùng hơn mười tên Đan Nguyên cảnh hiện lộ ra.

"Ha-Ha, lại thêm ta một phần, chỉ là chỉ sợ không so được các người." Đồ lam viện viện trưởng Tiêu Tử Phong cười ha ha nói, vươn tay ra ra hiệu về sau, sau người cũng là bỗng nhiên thêm ra đến bảy vị Đan Nguyên cảnh cùng hơn trăm vị Linh Huyền Cảnh, chỉ là ngán ngùi một khắc, quên về Thư Viện triệt để xảy ra thể yếu, mặc kệ là Đan Nguyên cảnh vẫn là Linh Huyền Cảnh.

Quên về Thư Viện cùng tím phương Linh Viện Đan Nguyên cảnh cộng lại chỉ có không đến hơn ba mươi, Linh Huyền Cảnh hơn ba trăm vị, mà Lôi Âm cổ viện cùng đồ lam viện Đan Nguyên cảnh liền có hơn bốn mươi vị, Linh Huyền Cảnh càng là đạt tới hơn bốn trăm vị, chiến tranh ưu khuyết thể vừa xem hiểu ngay, đề nơi xa quan chiến trăm vạn trong lòng người kinh ngạc không thôi, nhưng cũng biết, chỉ sợ, bốn Đại Thư Viện vào hôm nay muốn triệt để bị tiêu diệt, coi như Lôi Âm cổ viện lấy được Thắng Lợi, trong tương lai trăm năm đều sẽ uể oải suy sụp, cái này đối tại gia tộc của bọn hắn, sẽ nghênh đón một trận quật khởi.

Thước Nhả Tâm sắc mặt khó coi nhìn lấy đối diện đột nhiên thêm ra tới hơn hai trăm Linh Huyền Cảnh cùng Đan Nguyên cảnh, khổ sở trong lòng, mình đất phong bên trong, những cái kia Thế Gia không có người nào đến đây, chỉ có Thư Viện những người này nghĩa vô phản cổ cùng đi qua.

Bất quá, nàng còn có Tiểu Điệp, cái kia theo nàng nhiều năm Hộ Viện Linh Thú.

Nhưng vào lúc này, tím phương Linh Viện sau lưng cái kia phiến Thái Vân cấp tốc co vào, phảng phất thụ lấy một cổ vô hình dẫn dắt tại hội tụ, ngán ngùi một khắc, triệt để quy vị, khi Thái Vân lần nữa nổ tung về sau, lộ ra một con bướm... Tím Bàn Trăm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Chiến! Chiến! Chiến!

Này điệp trăm trọng, đề cho người ta Nhiếp Thần, nhưng không có Thái Vân chi sắc, chỉ có vô tận, một cái Hồ Điệp, nó Song Sí trải ra phía dưới, bỗng nhiên phiến lên, gió nhẹ lượn vòng, thổi tan chung quanh ngàn trọng mây dấu vết, càng có một cổ khó tả uy nghiêm giáng lâm Đại Địa, mang theo băng lãnh ý chí, bỗng nhiên giáng lâm, nó mặc dù không phải Yêu Vương, khí thể chỉ có Linh Huyền Cảnh đỉnh phong, nhưng mọi người luôn có một loại cảm giác, nó, có thể cùng Yêu Vương một trận chiến.

"Chiến!"

"Chiến!"

Mất thấy không có bất kỳ cái gì chỗ giảng hoà, Linh Hoàng Khương Vân đình hướng phía trước đập mạnh, nâng tay lên bên trong màu đen cự nhân lưỡi đao.

Mấy chục ngàn Đệ Tử âm vang vận chuyển lên tu vi, Vũ Khí vào tay, chỉ đợi một trận chiến.

"Chúng học viện nghe lệnh, vì sau lưng học viên, thân nhân của các người, cầm lấy đao trong tay lưỡi đao, theo ta chém hết xâm phạm, thủ quẻ hương của ta, sát a!"

Giết! Giết! Giết!

Linh Hoàng sau lưng hơn hai trăm Linh Huyền Cảnh âm vang xông ra, trưởng lão, Chấp Pháp Sứ, Phong Chủ, từ trước học tử, sau đó chính là đám người sau lưng mấy chục ngàn mở máu cảnh, Linh Hư cảnh Đệ Tử, phảng phất cả diệp sang sông, tại vô tận sát khí trung trùng ra.

"Giết!"

Thất đại thế gia hơn trăm tên Linh Huyền Cảnh tại bảy vị Đan Nguyên cảnh gia tộc tộc trưởng chỉ huy phía dưới theo sát phía sau.

"Tím phương Linh Viện nghe lệnh, theo ta... Giết!"

Thục Nhã Tâm hai tay bỗng nhiên hiện ra một thanh Thất Thái Vũ Phiến, theo sát Khương Vân đình, hướng Tiêu Tử Phong vị trí chỗ ở đánh tới.

"Giết!"

Thuộc về tím phương Linh Viện mấy chục ngàn người cùng Linh Huyền Cảnh đồng dạng cùng cùng với chính mình viện trưởng hướng đầu kia cự con ếch phương hướng phóng đi.

"Rống!"

Quên về Thư Viện Yêu Vương tích lý dài rống một tiếng, sau đó từ như sắt thép Lân Giáp dưới, duỗi ra bốn đầu cánh, trên cánh phía dưới chớp động, mang đến tiếng gió vun vút, bỗng nhiên phóng tới đối diện đầu kia Cự Kinh.

Mao Cầu Venonat thời khắc này Thân Thể phảng phất thổi phồng, hai mắt nhú lại, phía sau vậy mà mọc ra từng cây uyển như lưng núi như vậy gai sắc, bốn cặp răng nanh cũng từ trong miệng đưa ra ngoài, triệt để huyền hóa ra bản thể đáng sợ, thuộc về Yêu Vương khí thể phóng lên tận trời, hoàn toàn không có ngày xưa cùng Tô Lê cùng một chỗ chất phác mơ hồ bộ dáng, không mang theo mây may do dự, trực tiếp cùng cái kia cự con ếch Chiến Đấu cùng một chỗ.

Mà thuộc về mình mạch bụi một phương, cũng là riêng phần mình chọn đối thủ, tương chiến tại một khối, mấy chục vạn đại chiến, triệt để đem khối khu vực này thiên không chỗ che giấu, ngăn ngại một lần va chạm, liền có vô số người phảng phất phía dưới như sủi cào từ không trung rơi xuống, trong khoảnh khắc, mặt biển một mảnh huyết hồng.

Nhìn lấy giống như thủy triều trùng kích, sau đó Huyết Vụ tứ tán, da thịt xé rách, để hậu phương Tô Lê một trận trong lòng run sợ, coi như giờ phút này, Tô Lê đều không thể tin được, mình đã ở vào hai quân đối chiến bên trong.

Càng xa trên không, Mao Cầu Venonat cùng Tử Linh Độc Oa không ngừng va chạm, vô số trắng bệch độc từ Tử Linh Độc Oa trên lưng nổ bắn ra mà ra, lại so Mao Cầu Venonat cực kỳ nhanh chóng độ tránh thoát khỏi đi.

Nhưng sau lưng các đệ tử nhưng là không còn vận tốt như vậy, nguyên vốn thuộc về tím phương Linh Viện một tên Linh Hư cảnh Đệ Tử cùng đó làm viện một người đánh nhau, không có kịp phản ứng, bị cái kia chất lỏng đung phất, trực tiếp chưa kịp kêu thảm, trực tiếp ăn mòn thành một đoàn chất lỏng, rơi vào trong biển, nhìn Tô Lê một trận nhe răng nhếch miệng.

Yêu Vương tích lý thì cùng đầu kia phảng phất Hải Đảo sư mực yêu kinh không ngừng triển đấu, sư mực yêu kinh mặc dù so tích lý tiến giai Yêu Vương thời gian sớm, nhưng bởi vì hình thể to lớn nguyên nhân, vậy mà cùng so sánh linh hoạt tích lý chiến đấu tương xứng.

Nhưng tích lý tóm lại là trên lục địa vương, chỉ sợ dài này chiến đấu tiếp, khuyết điểm của mình sẽ từ từ hiện lộ ra, một bên không ngừng tránh né lấy mang theo lôi đình Thủy Tiên, một bên tìm lấy nhược điểm của đối phương..

Về phần đầu kia Linh Huyền Cảnh đình phong cự đại Hồ Điệp, liền hấp dẫn đối phương năm tên Đan Nguyên cảnh cường giả, song phương triển đấu, không chút nào rơi xuống hạ phong.

Diệp Hoàng thục Nhã Tâm nương tựa theo trong tay Vũ Phiến, cùng Tiêu Tử Phong lượn vòng tại một khối, thỉnh thoảng va chạm ra nổ thật to âm thanh.

Không trung Chiến Đấu kịch liệt nhất coi như thuộc tóc dài Nam tử Lôi Hoàng Lôi Tường cùng mình mạch bụi đối chiến, mỗi lần quyết đấu, trực tiếp không có chút nào tình niệm có thể giương, hận không thể trực tiếp đem đối phương xé thành hai nửa, bọn hắn tốc độ của hai người cũng là nhanh nhất, khi thì tại tầng mây, khi thì tại mặt biển, khi thì xông vào đám người, bộc phát ra cực kỳ sáng chói lôi đình, từ thương vô số.

Về phần Linh Hoàng Khương Vân đình, giờ phút này trực tiếp bị mười tên Đan Nguyên cảnh sai cuốn lấy, tuy nhiên bản thân có Đan Nguyên cảnh Đại Viên Mãn tu vi, nhưng đối diện nhưng lại có ba tên Đan Nguyên cảnh hậu kỳ, tăng thêm một đám sư, Trung Kỳ, quả thực không dám khinh thường, mà lại, hắn không dám ra toàn lực, hết sức chăm chú Cảnh Giới lấy bốn phía, phảng phất tại phòng bị cái gì.

Thương Khung oanh minh, chiến tranh gọn sóng, tại thời khắc này, tràn ngập bên trong đất trời, Tô Lê hô hấp tăng tốc, bị người bên cạnh thỉnh thoảng phi nhanh thôi tăng, bất tri bất giác lại nhưng đã chỗ sâu trong chiến trường.

Huru!

Một thanh Phi Tiễn bỗng nhiên từ phía trước nổ bắn ra mà đến, Tô Lê sắc mặt đại biến, dưới chân Liên Hoa nhất động, hiểm mà hiểm tránh đi, trên trán lập tức chảy ra một tia mồ hôi lạnh, nhìn lấy Tốc Độ, người xuất thủ tuyệt đối là một tên Linh Huyền Cảnh, cái này nếu là đối lại còn lại Linh Hư cảnh người, sớm đã bị người một tiễn cho bắn chết.

Lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu đi quả nhiên thấy một tên quen về Thư Viện đệ tử từ từ ngo ngác nhìn ở ngực trường tiễn, tràn đầy không thể tin, sau đó trực tiếp rơi xuống.

Tô Lê vội vàng A đi đã phát, cảm thấy là mình hại đối phương, muốn niệm siêu độ trải qua, một tên phục sức thoát nhìn là Lôi Âm cô viện Linh Hư Trung Kỳ Đệ Tử lặng lẽ chạy tới Tô Lê sau lưng, trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn chỉ sắc, chuẩn bị đến cái đột tập, sắc mặt vui vẻ, trường kiếm trong tay mãnh liệt mà đâm về nó ở ngực.

Tô Lê vội vàng tránh thoát đi, nhìn lấy tiễn đến đối phương, cảm thấy mình cũng không có đắc tội hắn, làm sao chọn hắn ra tay, nhất quả hồng mềm bóp không thành, không chần chờ chút nào, Tô Lê đột nhiên xông ra, sát na tới gần, thuộc về Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ toàn thân tu vi bỗng nhiên bạo phát, đâm ra một quyền.

Nam tử kia thấy thế, biến sắc, thấy Tô Lê xuất thủ, phảng phất đối mặt là một đầu man ngư, vội vàng đem trường kiếm thu hồi, ngăn tại trước mặt, sát na, Trường Quyền tới gần, theo một tiếng vang nhỏ, cái kia thanh minh yêu thích nhất bảo kiếm trực tiếp vỡ vụn, cũng không có ngăn trở cái kia như sắt thép Quyền Đầu mây may, xen lẫn Thiết Kiếm Toái Phiến, trực tiếp xuyên qua nó ở ngực.

Tô Lê rút tay về sau, trực tiếp chọn rời đi, nhìn lấy cái kia đi xa bóng lưng, hắn đến chết cũng không tin, mình cứ như vậy chào cảm ơn, nguyên lai tưởng rằng chọn đến một quả hồng mềm, thật không nghĩ đến, ý tưởng cứng như vậy, trực tiếp đem mình hao tổn ở bên trong, hắn không cam lòng, tại nhắm mắt lại sát na, rơi vào trong biển, bị bên trong yêu ngư trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Tô Lê thì là cảm thấy toàn bộ dạ dày cũng không tốt, so say sòng còn khủng bố gấp trăm lần, đã lớn như vậy, hắn còn là lần đầu tiên giết người, nhất là vết máu trên tay, càng làm cho hắn run rẩy, hắn cũng không nghĩ tới, tại bước ngoặt nguy hiểm, tự mình ra tay tàn nhẫn như vậy.

Mạn Thiên tiếng chém giết, tiếng kêu thảm thiết, để Tô Lê phá lệ mê mang, giống như cảm thấy mảnh thể giới này căn bản không thuộc về hắn.

Tại sao phải chém chém giết giết đâu, mọi người ngồi xuống nói gì không được sao?

Tô Lê cảm thấy nơi này quá không an toàn, nhất là lại tránh thoát mấy lần đánh lên công kích, đã thương nặng phía sau một người, Tô Lê sờ lên trên thân có thể ngăn cản ba lần Linh Huyền Cảnh Toàn Lực Nhất Kích rục khi giáp, lúc này mới yên lòng lại.

Hắn cảm thấy vẫn là không quá an toàn, muốn tìm tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên hai người, dù sao bọn hắn là con cháu thế gia đệ, trên thân nhất định có gia tộc cho bảo mệnh chi vật, cùng tại phía sau bọn họ, an toàn của mình có thể thật to cam đoan một phen.

Thế nhưng là bốn mắt nhìn lại, vậy mà tìm không thấy hai người bọn họ mây may dấu vết, nguyên lai tưởng rằng là nhiều người nguyên nhân, hỗn chiến bên trong khó tránh khỏi tìm không thấy, thế nhưng là tại phát hiện Tào đồi hạc, quý Thanh nhi, Ngô buồm, liên tiếp hướng lạnh hương bọn người một cái đều không nhìn thấy về sau, Tô Lê khóc không ra nước mắt, hắn cảm giác mình là thật bị ném bỏ. Tìm Bán Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Quả Hồng nhất chọn mềm bóp

Hắn hận Linh Hoàng, người khác sớm có tiếng gió, trốn được xa xa, người lại đem ta giam lại, còn đem ta mang đến nơi đây làm bia đỡ đạn, cái này đều kêu cái gì sự tình nha.

Đi tìm được cho mình nửa cái thân nhân mục Nhân nhi, tàn bộ một vòng, cũng là không tìm được, sau cùng mới xác định, quen mình những người kia, một cái cũng không có tới, chỉ có hắn đàn độn bị người cưỡng ép đến nơi đây, đến bây giờ cũng còn mơ hồ, không có biết rõ chuyện gì xảy ra.

Muốn muốn đi tìm đại sư huynh, lại phát hiện hắn thân ở Linh Huyền Cảnh vòng tròn, chính tinh mắt đỏ chém giết lấy, muốn tìm sư tôn ban cho hai cái pháp bảo bảo đảm bảo mệnh, lại phát hiện một mình hắn cùng đối phương ba tên Đan Nguyên cảnh giao xoa.

Huru!

Vào thời khắc này,

Một tên đồ lam viện đệ tử từ tại đánh chết một tên quen về Thư Viện đệ tử từ về sau, nhanh chóng thu Túi Trữ Vật, sau đó tứ phương dưới, phát hiện Tô Lê, cười tà, liếm môi một cái, trên mặt lộ ra một tia thoáng qua tức thì hắc khí, trong mắt lộ ra tàn nhẫn, sát na tới gần Tô Lê, tay trái nâng lên, năm ngón tay khúc trào, hướng về Tô Lê đầu nơi này, hung hăng bóp tới.

Tô Lê chỉ cảm thấy một cổ khí tức từ vong đột nhiên bao phủ mình, nhanh chóng xoay người lại, tại phát giác được đối phương là một tên Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn người về sau, sau lưng Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh bỗng nhiên hiện lên, cấp tốc lui lại.

Đối phó Tô Lê chính là một người trung niên Đại Hán, thấy Tô Lê cấp tốc biến mất, mà mình thì là một thanh đem hấn lưu lại tàn ảnh cào nát, nhìn cách đó không xa Tô Lê sau lưng cánh, trên mặt lộ ra vẻ tham lam.

Mà trên không trung cùng Lôi Tường đối chiến mình mạch bụi, hình như có cảm ứng nhìn xuống dưới, gấp lại Tô Lê sau lưng Cự Dực lấy cùng bên trên quanh quẩn năm cái quỷ đầu, trên mặt lập tức lộ ra một cổ sát khí, trong miệng chớp ầy về sau, dưới đáy nguyên bản đang lúc chém giết ba tên Linh Huyền Cảnh, trên mặt lộ ra một tia hắc khí, sau đó trong nháy mắt đem Tô Lê khóa chặt, mau chóng đuổi theo.

Mà Lôi Tường lại kiến thức đến mình mạch bụi sắc mặt khó coi về sau, cười ha ha lấy, lần nữa thi triển toàn lực tới Chiến Đấu tại một khối.

Cái kia ba tên Linh Huyền Cảnh nguyên bản lại tiếp thụ lấy mệnh lệnh về sau, chuẩn bị lấy Lôi Đình Trảm sát Tô Lê, nhưng vừa muốn động thủ, liền bị quên về Thư Viện ba tên người cùng cảnh giới cuốn lấy, đành phải mấy người thoát thân về sau, lại tới đối phó Tô Lê.

Mà giờ khắc này, Tô Lê lăng lẳng nhìn càng ngày càng gần Đại Hán, trên mặt khó coi, người nói người một cái Linh Nguyên Cảnh viên mãn, tại sao phải đuổi theo ta đây, nhiều người như vậy người mặc kệ, khi Tiểu Gia dễ khi dễ sao.

Lãnh Tinh nhìn lấy không còn chạy trốn Tô Lê, sắc mặt đại hỉ, vì không làm cho những người khác, mình nhất định phải nhanh giải quyết hết thiếu niên đối diện, công pháp này nhất định tại hấn trong Túi Trữ Vật, không được, lần này liên tiếp thi thể của hấn đều muốn lạng lẹ mang đi, sau đó trực tiếp thoát ly Chiến Trường, chờ chiến tranh kết thúc, mình lại hảo hảo luyện luyện.

Quyết định chú ý sau Lãnh Tinh liền không do dự nữa, tay phải vung lên, một thanh cơ hồ trong suốt tiểu đao đột nhiên xuất hiện tại lòng bàn tay, sau đó cả người bạo phát ra một cổ khí thế mãnh liệt, Cước Bộ trên không trung đập một cái, trong nháy mắt nổ bắn ra hướng Tô Lê.

Tô Lê thì là toàn thân canh gác, dù sao đối phương là một tên Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, mình cùng hấn còn là có chút chênh lệch, tại Nguyên Lực phương diện, mình hao tổn không dậy nổi, như vậy hấn đã mạo danh kỳ diệu để mất tới ta, mình làm đúng vậy trong thời gian ngắn nhất giải quyết hết đối phương.

Giờ phút này nhìn thấy hấn tiến đến, Tô Lê mắt sáng lên, áo bào phun trào, từ ống tay áo ở giữa đột nhiên tuôn ra vô số sợi đăng, phảng phất từng đầu linh như rắn, bay về phía Lãnh Tinh.

Lãnh Tinh hừ một tiếng, trái sau vung lên, lập tức có Hắc Quang tràn ra, đem vậy đến lâm dây leo khoảng cách chặt đứt thành vô số bột phấn.

Tô Lê kinh hãi, không nghĩ tới đại thành « cây khô thuật » ở trước mặt hấn như thế dễ như trở bàn tay liền rách, gấp lại Tô Lê hoảng sợ kéo dài về sau, Lãnh Tinh biết người này lại không có gì hữu dụng chiêu số, một trận mừng rỡ, lần nữa tăng thêm tốc độ tới gần, hai mắt âm lãnh nhìn chăm chú về phía Tô Lê.

"Xong rồi!"

Thấy cái kia chặt đứt dây leo hóa thành bột phấn, Tô Lê nội tâm thì là một trận reo hò, đối phương muốn muốn sát tâm tình của mình đã vậy còn quá cấp bách, trong đó một số cái khác vị đạo chẳng lẽ liền không có nghĩ được?

Tô Lê là ai vậy, hấn nhưng là Đan Hoa phong Nhị Đương Gia, một tay mất ngủ đan luyện chế xuất thần nhập hóa, ban đầu ở Hắc Tháp, hấn và mình cướp đoạt linh khí người còn không phải từng cái ngủ rồi tỉnh rồi mù, chỉ là không biết cái này Đại Viên Mãn, có thể kiên trì đến bao lâu thời gian, mình thể nhưng là tăng thêm lượng.

Vì bảo đảm xác định, Tô Lê hiện tại cần phải làm là toàn lực tiêu hao hấn Nguyên Lực, mắt thấy trong tay đối phương đao nhận tới gần, Tô Lê tay phải bấm niệm pháp quyết, hai mắt lộ ra thâm thúy, từng sợi quýt ngọn lửa màu vàng bỗng nhiên từ nó tay phải bấm niệm pháp quyết bên trong sinh sôi, sau đó lượn lờ nơi tay chương trong khe hở, hướng về chạy nhanh đến Đại Hán Nhất Chương nhấn tới.

Lãnh Tinh mắt thấy cái kia trong tay hóa diễm đột nhiên phóng đại, sau cùng biến thành một đám lửa thủ chương hướng cùng với chính mình đè tới, vốn trong lòng tràn đầy khinh thường, dù sao đối phương chỉ là một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ người, huống hồ, từ vừa rồi chặt đứt dây leo đối phương lộ ra hoảng sợ liền có thể nhìn xem ra, hấn cũng không có cái gì lớn sà xe.

Nhưng làm mình muốn cưỡng ép theo dựa vào tu vi của mình xông qua bàn tay kia lúc, một cổ cực kỳ đốt cháy sóng nhiệt bỗng nhiên từ mình Linh tàng bên trong truyền đến, ngay sau đó là ngũ tạng lục phủ của mình.

Giờ phút này hấn bỗng nhiên dừng Cước Bộ, toàn thân Nguyên Lực phun trào, muốn đem ngọn lửa kia bức đi ra, nhưng cái này một cố gắng, càng thêm đau đớn âm vang bạo phát, hấn trực tiếp kêu rên, sau đó liên tục phun ra số ngưng máu tươi, thân thể âm vang ở giữa lui về sau đi.

Nhưng sau một khắc, đầu của hắn đột nhiên truyền đến một cỗ mê muội, mà lại cỗ này mê muội càng ngày càng mạnh, giống như phải ngủ say, Lãnh Tinh sắc mặt tái nhợt, thần sắc lộ ra hẳn nhiên cùng hoảng sợ, khỏe miệng tràn đầy máu tươi, cái này, đến cùng là cái gì hóa điểm.

Mắt thấy đại hán kia khinh thường, mạnh mẽ xông tới hoá điểm của chính mình Cự Chương, thụ trọng thương, giờ phút này hai mắt mê ly, Tô Lê sao có thể bỏ lỡ cơ hội này, Ngũ Quý Chân Lôi cánh ầm vang chớp động, năm đầu quý đầu thép chói tai vang lên, mang theo tất cả Hồn Lực trùng kích, toàn phương vị nhắm ngay Đại Hán.

Đại hán kia lại là liên tiếp mấy ngụm máu phun ra, sau cùng trực tiếp quay người, muốn muốn chạy trốn, hắn không nghĩ tới đối phương chỉ là một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ người, Kỳ Thủ đoạn làm sao lại bá đạo như vậy, đều tự trách mình chủ quan, nhanh đi đem thể nội Độc Hóa bức đi ra lại nói, kẻ này, nhất định phải vẫn ở trong tay chính mình.

Nhưng đột nhiên ở giữa, hắn cảm giác một cỗ Sát Ý khóa chặt mình, quay người mà đến, Tô Lê sát na tới gần, tay trái nắm trảo, lại đối phương chưa kịp phản ứng thời khắc, lại một lần nữa từ ở ngực xuyên qua mà qua.

Vẫn là ban đầu phối phương, vẫn là ban đầu vị đạo!

Lãnh Tinh không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy từ trái tim bên trong rút ra cánh tay, sắc mặt trắng bệch, không có mảy may Huyết Ý, toàn thân run rẩy, nhất là cảm nhận được sinh mệnh mình xói mòn, cùng đối phương thuần thực lấy đi mình Túi Trữ Vật.

"Làm sao... Sẽ... Nhanh như vậy?"

Tô Lê thở hổn hển, cơ hồ dùng hết lực lượng đem Lãnh Tinh giết chết, sau đó nhanh chóng lui về phía sau, vừa rồi hắn cơ hồ là điều động toàn thân mình Nguyên Lực dùng làm tại mình Ngũ Quý Chân Lôi cánh bên trên, lúc này mới không có cho hắn thời gian phản ứng, gần như lợi dụng sơ hở đem hắn chém giết, nơi này vẫn là quá mức nguy hiểm, nếu là lại đến một vị, mình nhưng không dám hứa chắc có thể từ thủ hạ của hắn đào mệnh, trước thoát ly Chiến Trường lại nói.

Mà cùng lúc đó, Linh Hoàng Khương Vân đình đem bên người đồng đạo Đan Nguyên cảnh từng cái bức lui, đồng thời lấy cường thế thủ đoạn chém giết trong đó bốn vị, song phương giằng co, hắn lại đưa ánh mắt về phía đối diện hư vô chỗ.

"Các hạ có thể nhìn đủ rồi, đi ra đánh một trận đi!" Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Kiêu tú tài

"Ha ha, quả nhiên không hổ không phải Cửu Hoàng một trong Linh Hoàng, xem ra ngươi là từ vừa mới bắt đầu liền phát hiện lão phu đi." Linh Hoàng đối diện hư không một trận vận vẹo, ngay sau đó, là một đôi cực kỳ khô héo tay từ đó đưa ra ngoài.

Khi Khương Vân đình gặp lại đối phương cái kia giống như cương thi như vậy mặt lúc, không khỏi kinh hãi.

"Thi Hoàng —— ô dà, ngươi không phải chết tại Táng Thần cốc sao?"

"Ha ha, ta xác thực chết rồi, nhưng lại bị mạch bụi huynh cấp cứu đi qua, cự thổ, cái kia thật đúng là một cái làm cho người hướng tới địa phương, chờ giải quyết ngươi, trong vòng năm năm, ta tất tiến quân tịch diệt cảnh." Tên là ô đã khô gầy lão giả nhìn lấy Linh Hoàng non mịn da thịt, liếm liếm môi khô khốc, cạc cạc cười nói.

Linh Hoàng không tái phát hỏi, rất rõ ràng, đối phương như là đã nói ra mình mạch bụi tên cùng cự thổ, liền đã biết hết thấy tất cả chân tướng, xem ra, liền ngay cả đồ lam viện Tiêu Từ Phong chỉ sợ cũng biết, cái này mình mạch bụi đến cùng cho bọn hắn hứa hẹn gì, có thể làm cho cùng là Cửu Hoàng Thi Hoàng làm trợ thủ.

"Ta không nghĩ tới là ngươi, bắt quá, kiêu tú tài, nhìn lâu như vậy, chẳng lẽ còn không ra sao?" Linh Hoàng Khương Vân đình lại là đưa ánh mắt về phía khía cạnh một chỗ cực kỳ phổ thông hư không, nhàn nhạt mở miệng, sắc mặt lại là ngưng trọng dị thường.

"Chung quy là xếp tại Cửu Hoàng người phía trước vật, tuy nhiên ngươi so ta thấp một cái thứ tự, nhưng đó cũng là tại trăm năm trước bị ngục Tôn đại nhân lời bình trước đó, bây giờ, thật nói không chính xác."

Một cái cực kỳ hiền hoà âm thanh bỗng nhiên vang lên, liền ngay cả Thi Hoàng ô đã cũng là biến sắc, hắn không nghĩ tới mình mạch bụi ngay cả mất tích

nhiều năm kiêu tú tài đều có thể mời đến, năm đó hẳn, thế nhưng là đứng hàng Cửu Hoàng đứng đầu bảng, nói không chừng những năm này, hẳn đã bước vào cấp bậc kia.

"Ta nhớ được người chán ghét nhất loại này người lừa ta gạt tranh đấu, bây giờ vì sao lại phải tham dự vào, kiêu tú tài, hẳn lại hứa hẹn cho người cái gì?"

Không gian phẳng phát mặt hồ gợn sóng nhộn nhạo, Kinh Ngự ở giữa, một tên tướng mạo cực kỳ thanh tú Nam tử từ đó dạo bước mà ra, áo trắng hắc phát, áo cùng phát đều bông bênh dật dật, không đâm không buộc, hơi phát phơ, hai đầu lông mi cong cang là giống như nhạt như mực tùy ý, cả người hẳn cho người cảm giác phẳng phát tiến Kinh khảo Thí thư sinh, để cho người ta không sinh ra mây may đề phòng chỉ lực.

Nhưng hẳn trong hai mắt mơ hồ quang trạch lưu động, lại là để cho người ta không thể không nhìn với con mắt khác, hẳn gọi kiêu tú tài, không phải ngoại hiệu, bởi vì đây chính là hẳn tên thật.

Kiều tú tài mang theo âm áp nụ cười, nhìn lấy tùy thời mà động Linh Hoàng, lại là cười không nói, vẫn như cũ cho người cảm giác như mộc xuân phong, người khiêm tốn, mà là đời di Đề Tài.

"Người là thế nào phát hiện được ta?"

"Một cổ chưa xốt, tú tài tanh hôi chi khí, cùng người năm đó lệ chí trở thành trường tư tiên sinh thời khắc đó để cho người ta buồn nôn." Linh Hoàng phẳng phát nghĩ đến năm đó cái kia cái trẻ tuổi thiếu niên, nhếch miệng bất mãn nói.

Kiều tú tài ngửi ngửi mùi trên người, không chỉ có nhịn không được cười lên.

"Không nghĩ tới đi khắp mười phủ trăm thành, đôi hơn hai trăm thân phận khi tự thực tiên sinh, cổ khí tức này đã thâm nhập Cốt Tủy, quả nhiên là tuyệt không thể tả!" Đối với mình bây giờ mùi trên người, kiêu Tú mới có vẻ như cực kỳ hài lòng. Linh Hoàng đương nhiên nghe được kiêu tú tài nói một mình, càng thêm oán giận.

"Vậy người vì sao không tiếp tục dạy người nghe?"

Kiều tú tài thu hồi quạt giấy, đem tiện tay mang tới một cây sợi đăng thận trọng thu nhập trong tay áo, lúc này mới nhìn thẳng vào khiêng linh cửu đi hoàng, cũng bao quát từ đầu đến cuối trăm mặc Thi Hoàng.

Hắn vươn tay, đó là một đôi khác sở hữu nữ nhân đều ghen ghét hâm mộ tay, da trắng nõn nà, xem xét đúng vậy Người đọc sách tay, tràn đầy yếu đuối.

Hắn chậm rãi mở ra thủ chương, lại là cái gì cũng không có, nhưng sau một khắc, một cái Mini như vậy màu đen Tiểu Toàn Phong chậm rãi từ lòng bàn tay ngưng hiện, nhất là tại cái kia Gió xoáy xuất hiện sát na, càng có một cổ tràn đầy tức sát khí tức hủy diệt theo sát mà ra.

Tại cảm nhận được cổ khí tức này lúc, Linh Hoàng sắc mặt đại biến, liên tiếp lui về phía sau, liền ngay cả Thi Hoàng, cũng là không để lại dấu vết cách xa mình hữu của mình, hâm mộ, e ngại, không cam lòng.

"Tịch... Diệt!" Linh Hoàng kinh ngạc nhìn cái kia chớp mắt tiêu tán màu đen Gió xoáy, không cam lòng lâm bẩm nói.

Kiều tú tài lại là lắc đầu: "Nếu thật tịch diệt, ta liền sẽ không tới này."

Khương Vân đình cùng ô đã nghe xong, đột nhiên ngẩng đầu, có chút không thể tin, nhưng mới rồi cổ khí tức kia, rõ ràng đã siêu việt Đan Nguyên cảnh nhiều lắm, làm sao lại, chẳng lẽ...

Kiều Tú mới nhìn hai người biểu lộ, gật gật đầu, nói: "Nửa bước tịch diệt, tóm lại kém một chút cái gì, qua nhiều năm như vậy, ta bình tĩnh lại đi tìm cái kia một tia cơ hội, lại là không có chút nào đầu mối, thẳng đến một năm trước, mình mạch bụi tìm tới ta, nói có thể giúp ta.

Một cái Đan Nguyên cảnh viên mãn, lại là biết như thế nào đột phá ngày đó người chi nạn, càng quý dị hơn là, ta vậy mà tin, hướng hồ, mười mấy năm trước ta còn thiếu một món nợ ân tình của hẳn, nghĩ nghĩ, cho nên, ta hôm nay tới.

Tuy nhiên người yên tâm, ta chỉ xuất ba chiêu, không cần nửa bước tịch diệt, chỉ đem nguyên lực của mình áp chế ở Đan Nguyên cảnh đỉnh phong liền có thể, kể từ đó, nên trả lại nhân tình ta cũng trả, giúp cũng giúp, còn lại phía dưới, liền chờ mình mạch bụi cho ta kết quả, "kiêu Tú mới nói rất tùy ý, Thi Hoàng lại là sắc mặt nhất động.

Linh Hoàng nghe xong, sắc mặt cái này mới có một tia lâm dự, nói thật, đơn đã độc đầu, đôi đầu vị này Cửu Hoàng đứng đầu bảng, hẳn căn bản không chắc, nhất là đối phương vẫn là đột phá nửa bước tịch diệt, coi như giảm thấp xuống tu vi, nhưng cảnh giới của hẳn chung quy là còn tại đó, huống chi, còn có một cái càng thêm khó chơi Thi Hoàng, hẳn nhưng không tin, tại mình liệu có thể đón lấy kiêu tú tài sau ba chiêu, hẳn sẽ tính chờ mình liệu thương khôi phục, sau cùng công bằng một trận chiến.

Bất quá, hẳn rất nhanh thần sắc biến đổi, thông suốt đem ánh mắt nhìn về phía kiêu tú tài: "Người nói mình mạch bụi một năm trước tìm người, để người hôm nay đến đây giúp đỡ?"

Kiều tú tài gật gật đầu: "Nói thật, hôm nay Tứ Viện khai chiến, ta quả thực kinh ngạc một phen, nhưng, cái kia lại có thể thế nào, cái này chung quy là giữa các người sự tình, ta chỉ là một cái lâm thời người tham dự."

Khương Vân đình sắc mặt khó coi phân ra một tia tâm thần nhìn về phía Lôi Tường, không khỏi trầm ngâm.

Rõ ràng là mình chỗ phát động một trận chiến đấu, làm sao đột nhiên trở nên bị động. Khương Vân đình chẳng biết tại sao, nhìn lấy mình mạch bụi cùng Lôi Hoàng giao thủ, tâm lý đột nhiên sinh ra một cổ dự cảm không tốt tới.

"Nếu như thế, vậy liền... Đánh đi!"

Kiều tú tài lời nói rơi xuống, cồng một cái tay, Cước Bộ nhẹ nhàng hướng phía trước đập mạnh, Khương Vân đình sắc mặt lại là biến đổi, gần như trong nháy mắt lui lại, vừa rồi đi nguyên địa trăm trượng, một cái thanh tú tay phảng phất từ trong hư không đưa ra ngoài, một thanh bóp tại vừa rồi mình vị trí.

"Thật nhanh!" Khương Vân đình âm thầm kinh hãi, đối với Linh Hoàng né tránh, kiêu tú tài giống như không có chút nào để ý, mà là cười cười, hai tay nhanh chóng Kết Ấn, trong chớp mắt, một cái cự đại dấu ấn xuất hiện tại trong lòng bàn tay mình, phức tạp rườm rà Phù Văn phía trên, một cái cự đại 'Sách' chữ nhanh chóng lóe ra.

Khương Vân đình tuy nhiên không biết kiêu tú tài thi triển là loại chiêu thức nào, nhưng hẳn có thể sau cảm ứng rõ ràng đến, lớn chừng bàn tay dấu ấn bên trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, nào còn dám khinh thường, cấp tốc hai tay sát nhập, miệng bên trong mặc niệm, sắc mặt trắng bệch, sau đó hướng hai bên kéo một phát, một cái thổ hoàng sắc cái lồng chớp mắt liền đem hắn bao phủ trong đó.

"Chiêu thứ nhất!" Thấy Khương Vân đình chuẩn bị hoàn tất, kiêu tú tài nói khẽ, sau đó đem trong tay dấu ấn nhẹ nhàng hướng phía trước ném đi.

Cái kia dấu ấn nhìn như chậm chạp, thế nhưng là chớp mắt chính là đến Khương Vân đình lòng ánh sáng phía trước. Tim Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Đột nhiên phát sinh dị biến

Oanh!

Không có chút nào lo lắng, tại dấu ấn cùng lòng ánh sáng muốn chạm sát na, một cổ cường hãn nguyên lực ba động từ cả hai lần tiếp xúc địa phương trực tiếp ầm vang nổ tung.

Tại cổ này khí lăng dưới, chung quanh đông đảo tham chiến Nhân Ảnh trực tiếp bị lật tung ra ngoài, có thậm chí trực tiếp hôn mê rơi xuống.

Khương Vân đình trực tiếp che lồng ngực của mình liên tiếp lui về phía sau, ở giữa không trung thật không cho để ổn định thân hình, sau đó khoe miệng ngòn ngọt, một ngụm máu trực tiếp phun ra ngoài.

Kiều Tú mới nhìn Khương Vân đình dáng vẻ chật vật, lắc đầu, hẳn cũng biết, coi như mình lại thế nào áp chế tu vi, nhưng cảnh giới còn tại đó, trong lúc vô hình, trong cơ thể mình Nguyên Lực đã bắt đầu tràn đầy thuộc về nửa bước tịch diệt khí tức.

Hồ!

Đúng lúc này, kiêu tú tài cảm giác bên cạnh một cổ chạy bằng khí, miệng hơi mở liền muốn đi ngăn lại, nhưng cuối cùng nuốt xuống.

Khương Vân đình không nghĩ tới đối mặt mình kiêu tú tài, vậy mà như thế chật vật, xưng là không chịu nổi cũng không đủ, đây chính là nửa bước tịch diệt tu vi à, mà mình, cách một bước này đến cùng vẫn còn có chút khoảng cách nha.

Ngay tại hắn muốn lấy ra Tú Trữ Vật nuốt Liệu Thương Đan Dược lúc, đột nhiên, một cổ nguy cơ sinh tử xông lên đầu, hắn tranh thủ thời gian Tâm Niệm nhất động, Thiếp Thân Hộ Giáp bụn cây cờ giáp trong nháy mắt xuất hiện tại trước người mình, hóa thành một tấm vòng lớn đi ngăn cản.

Không đúng, là sau lưng.

Khương Vân đình sắc mặt trắng nhợt, không nghĩ tới Thi Hoàng ô đà như vậy bỉ ổi, vậy mà giường đông kích tây, không còn kịp rồi, hắn đã có thể cảm nhận được ô đà cái kia ẩn chứa Kịch Độc thủ chương sắp gần sát sau lưng của mình .

Ô đà gấp lấy kế sách của mình đạt được, sắc mặt vui vẻ, giết Khương Vân đình, mình coi như có thể chân chính đạt được mình mạch bụi hứa hẹn cho mình món kia bảo bối.

Mắt thấy mình liền muốn gần sát Khương Vân đình phía sau lưng, đột nhiên, gang tấc ở giữa, một đóa trong suốt tuyết sắc Liên Hoa đột nhiên xuất hiện.

Ông!

Ô đã thủ chương bỗng nhiên đập nện tại Liên Hoa bên trên, Liên Hoa chưa nát, ngược lại có một cổ cường đại phản xung lực thuận bàn tay đánh sâu vào tới.

Ô đã chưa kịp tiêu tán thể nội đột nhiên xuất hiện Trùng Lực, chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, một ngum máu nôn ra ngoài, lao đảo lui lại.

Mà tại cái này chút thời gian dưới, Khương Vân đình cũng là hiểm mà hiểm tránh thoát một kích trí mạng này, cấp tốc lui lại, mắt lộ ra oán độc nhìn chăm chú về phía ô đã.

Nhưng khi Khương Vân đình thấy cái kia tuyết sắc Liên Hoa lúc, sắc mặt không khỏi vui vẻ, nhất là kiều tú tài, mắt lộ ra tia sáng, cảm thụ được Liên Hoa bên trên độc thuộc khí tức, âm vang nhìn về phía Khương Vân đình sau lưng.

"Người cũng đến một bước kia , tốt, tốt, không nghĩ tới chúng ta trong chín người, lại là người đi tại phía trước, xem ra, liền ngay cả ngục Tôn đại nhân năm đó cũng là thất sách nha."

Khương Vân đình xoay người lại, mới phát hiện một người quần áo lam lũ tóc xám văng người tỉnh mà đứng.

"Thanh Vũ đại, người đã đến."

Thanh Vũ đại ao mình nhẹ gạt đầu.

"Người ta đều là kém cái này lâm môn nhất cước, đã như vậy, đến bên trên một trận chiến đi, ta có thể cảm giác được, cái kia cổ tịch diệt khí tức tại bàn trường, đang nhảy nhót, ta cần đánh với người một trận." Kiều tú tài giờ phút này phảng phất phát hiện một chỗ tuyệt thế bảo bối, sắc mặt ửng hồng, chiến ý dạt dào nhìn về phía ao mình hưng phấn nói.

Ao mình nhìn thoáng qua Khương Vân đình, tiện tay đem một bình đan dược ném qua đến, bị nó tiếp được, sau đó nhẹ gạt đầu: "Ta cũng thế."

Không có quá nhiều lời nói, hai người trực tiếp hóa thành hai vệt cầu vồng bay hướng cao hơn thiên không, không nhiều lúc, tầng mây bên trong ở giữa, sấm sét vang dội, liền ngay cả phiến thiên địa này, cũng là rơi ra u ám tuyết tới.

Khương Vân đình đã ăn xong Liệu Thương Đan Dược, trong nháy mắt đem ánh mắt khóa chặt lại ô đã, ô đã sắc mặt phát khổ, hần lúc đầu mục đích đúng là liên lụy ở Khương Vân đình, vừa rồi thụ thương, muốn triệt để Độc Sát hần, không nghĩ tới bị Thanh Vũ đại cấp cứu , bây giờ, xem như triệt để chọc giận hần, đến không chết không thôi cấp độ.

Nhất là hần còn bị thương, tuy nhiên Khương Vân đình cũng bị thương, nhưng chính thể chiến lực mình còn là ở vào yếu thế nha.

Thanh Vũ đại, hần vì sao lại tại thời khắc mấu chốt này xuất hiện, hần mặc dù từng là cao quý Cửu Hoàng một trong, luyện thành cũng là một thân Băng Thuộc Tinh công pháp, bí mật đều xưng là Băng Hoàng, bất quá nhiều năm trước hần liền mất tích, nghe nói cùng ngục Tôn đại nhân đi Bắc Hải bên kia một lần, từ đó liền có Thanh Vũ đại xưng hô thế này.

Nhìn khí thế của hần, vậy mà cùng Nacho tú tài , cũng là nửa bước tịch diệt , như quả không phải hần hoành không cầm một cước này, nhiệm vụ của mình đã sớm kết thúc, bây giờ nhìn lấy nuốt đan dược về sau, khí thế càng càng cường thịnh Linh Hoàng, ô đã tâm lý có không nói ra được đắng chất.

"Ô đã, người muốn chết!" Khương Vân đình cũng không nói nhảm, cảm thụ được trong kinh mạch không ngừng khôi phục Nguyên Lực, Cước Bộ hướng phía trước vạch một cái, trực tiếp dùng mình mạnh nhất Sát Chiêu cùng ô đã Chiến Đấu cùng một chỗ, ô đã đành phải vừa đánh vừa lui, tận khả năng kìm chân thời gian.

Ngắn ngủi một lần giao phong, hai người giao thủ đã không dưới trăm lần, mà nguyên bản cùng Khương Vân đình đối chiến còn thừa mấy tên Đan Nguyên cảnh, thấy không có phần của mình về sau, thì là thờ dài nhẹ nhõm, riêng phần mình tàn ra, lao tới cái khác Chiến Trường.

Bọn hần dù sao không so được Cửu Hoàng một trong bất kỳ người nào, mỗi một giây đều lo lắng đề phòng, sợ bước phía trước bốn người theo gót, bây giờ, đã có cùng các loại cảnh giới Hoàng Giả cùng đối chiến, bọn hần đương nhiên vui vẻ, giờ phút này mau chóng rời đi.

"Người vẫn còn có chút nhiều nha, chưa đủ!" Minh mạch bụi cùng Lôi Hoàng lại một lần nữa giao thủ sau khi tách ra, thờ hồng học, nhưng sắc mặt lại là hưng phấn dị thường, quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía lít nha lít nhít bóng người, lại nhìn một chút dưới đáy đã bị máu triệt để nhuộm đỏ hải dương, lầm bầm nói.

Minh mạch bụi đem ánh mắt nhìn về phía Lôi Hoàng, khóe miệng nhấc lên một vòng quý dị độ cong, thấy minh mạch bụi nụ cười, Lôi Hoàng tâm lý đột nhiên sinh ra một cổ dự cảm không tốt.

"Các người còn đang chờ cái gì!" Minh mạch bụi đột nhiên xoay người, nhìn về phía Linh Hoàng chỗ trận doanh, đám người đang Kích Chiến, đột nhiên bị minh mạch bụi Nguyên Lực hô to cho bị choáng váng.

Xùy!

Lý Hân không thể tin nhìn lấy từ phía sau lưng xâu xuyên trái tim mà qua Đoản Nhận, đầu não một mảnh mê muội, chặt vật quay đầu, nhìn lấy mới vừa rồi còn cùng một chỗ kẻ vai chiến đấu đồng minh.

"Ngươi..."

"Thật có lỗi!" Chúc gấu trên hai mắt hiện lên một vết hắc khí, ung dung quát ra Đoản Nhận, cũng không quay đầu lại mãnh liệt đâm về phía bên cạnh một người khác.

Mà thanh âm như vậy vẫn còn tiếp tục.

A!

Không!

"Đồng kiên quyết, ngươi vì cái gì..."

"Thế nào lại là ngươi..."

"Tư Nhất Linh, chị em tốt của ta, ngươi..."

"Ngô vĩnh, a ~ "

... ..

Đồng gia phản bội!

Tư nhà phản bội!

Ngô gia phản bội!

Tào Khâu gia phản bội!

Thương Đô thất đại thế gia, lại có bốn nhà tại thời khắc này bỗng nhiên phản nghịch, cái này làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, nhất là truyền thừa ngàn năm ba Đại Thế Gia, ngoại trừ Đường gia, lại có hai nhà chối bỏ đạo nghĩa của mình, lựa chọn đối người bên cạnh ra tay.

Nhất là bởi vì vì lúc trước Chiến Đấu, bọn hắn hữu ý vô ý bị đều đều phân bố tại mỗi cái Thế Gia cùng Thư Viện Học Sinh chung quanh, một số người căn bản không có thời gian phản ứng, trực tiếp bị một kích mất mạng, Chiến Đấu trong nháy mắt hiện lên thiên về một bên.

Trên bầu trời, Khương Vân đình cùng Lôi Tường nhìn lấy Tư Đại Thế Gia đột nhiên phản bội, nhìn tới thư viện Phu Tử học viên từng cái sinh cơ biến mất, không thể nhắm mắt rơi vào trong biển, hai mắt bỗng nhiên Tĩnh Hồng.

"Đồng gia, tư nhà, Ngô gia còn có Tào Khâu gia, ta Khương Vân đình cùng các ngươi thế bất lưỡng lập." Khương Vân đình hẳn chẳng thể nghĩ tới, Tư Đại Thế Gia nhà vậy mà lại tại thời điểm then chốt này lựa chọn phản bội, nhất là các tộc tộc lão mấy người Đan Nguyên cảnh, cũng là chớp mắt liền đem trong tay Lợi Nhận đâm vào bên người mình hữu ở ngực bên trong.

Bại, triệt để bại! Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Đạo Huyền cảnh

Mà một bên tím phương Linh Viện cũng là bị biến cố bất thành linh này đã thương không xuống mấy ngàn người, thực Nhã Tâm trước tiên thoát ly Chiến Trường, ra lệnh, thu nạp mình Thư Viện người bắt đầu lui về.

"Mấy đình, đi a, tái chiến tiếp, chúng ta một cái đều đi không tới, " thực Nhã Tâm thật không cho dễ tránh rơi Tiêu Từ Phong công kích, phun ra một ngụm máu vọt vàng hướng Khương Vân đình hô.

Khương Văn đình càng là đáp lấy cơ hội này, một quyền đem một tên Đan Nguyên cảnh đánh thành trọng thương, muốn thu nạp mình Thư Viện nhân viên, lại so ô đã kéo chặt lấy, không thoát thân được, đánh phải vừa lui vừa cho các Phu Tử hạ đặt ra lệnh rút lui...

Tô Lê là thật sợ hãi, đều như vậy, còn có cái gì có thể đánh.

Ngay tại hấn muốn vừa đánh vừa rút lui thối lui đến bên ngoài lúc, lúc trước nhận mình mạch bụi mệnh lệnh một tên Linh Huyền Cảnh Đệ Tử nhanh chóng hướng về hấn chạy tới, Tô Lê sắc mặt lập tức tái đi, mở ra hai cánh, liền muốn chạy trốn, chỉ là không nghĩ tới nam tử kia Tốc Độ nhanh như vậy, toàn bộ hành trình trực tiếp khóa chặt lại Tô Lê, nhanh chóng rút ngắn cả hai khoảng cách.

"Ha-Ha, ngươi là ta!" Nam tử cười to nói, một bản triệt đề có Bạch Cốt làm thành khô sách bỗng nhiên xuất hiện trong tay, rầm rầm rung động, cười gần liền muốn hướng Tô Lê chộp tới.

Phốc!

Không là lúc nào, đại sư huynh mục dương đột nhiên xuất hiện tại phía sau nam tử, Nhất Chương mà xuống, vừa mới còn nhe răng cười Nam tử vậy mà không thể chống đỡ một chút nào, trực tiếp phun máu té lộn xuống.

"Đại sư huynh!" Tô Lê sắc mặt trắng bệch, thấy người tới vội vàng vui vẻ nói.

"Đi mau." Mục dương nắm lấy Tô Lê tay trực tiếp ra bên ngoài vậy phóng đi.

"Sư phụ kia hấn?" Cảm nhận được mục dương trong mắt lóe lên một sợi lo lắng, Tô Lê vội vàng nhìn về phía đan trạch sắc mặt trắng bệch cùng hai tên Đan Nguyên cảnh lão giả giao thủ về sau, tứ phương dưới, vừa vận nhìn đem Tô Lê hai người trông lại.

"Đi!"

Đan trạch hét lớn một tiếng, lần nữa cùng hai tên cùng cảnh giới giao thủ cùng một chỗ.

Mục dương mắt đỏ nhìn thoáng qua liên tục lui về phía sau sư tôn, không dám có chút do dự, vừa cùng ngăn trở người giao thủ, một bên ra bên ngoài thối lui, khi Tứ Đại Gia Tộc phản bội bắt đầu từ thời khắc đó, liền đã chú định trận chiến đấu này thất bại, bọn hấn, đã không có may mắn Thắng Lợi, bây giờ, chỉ hy vọng có thể đi một cái là một cái.

Ngay tại lúc đó, nhìn lấy mấy chục ngàn người không ngừng kêu thảm rơi vào trong nước biển, mình mạch bụi cười ha ha lấy, chẳng biết lúc nào, dưới đáy hải dương màu đỏ ngòm kịch liệt quay cuồng lên, trong lúc mơ hồ, tựa hồ còn có một cỗ như có như không gào thét truyền đến, lại là bởi vì Chiến Trường kịch liệt ồn ào, bị tất cả mọi người cho không để ý đến đi qua.

"Ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Hai người giao thủ ở giữa, lời đình lấp lóe, mỗi một lần đối binh đều làm người ta kinh ngạc run sợ, lại một lần nữa đối chiến tách ra tay, Lôi Tường thờ hồn hèn, binh phục trong kinh mạch cực kỳ tán loạn Nguyên Lực lại một lần nữa quát, hấn dĩ nhiên mình bạch, mình đã rơi vào một cái bẫy, một cái có lẽ là hấn, có lẽ chỉ là trong đó một phần tử tính kế bên trong.

Mình mạch bụi giờ phút này cũng là sắc mặt trắng bệch, cường ép nuốt xuống trong miệng một tia thom ngọt, nhìn lấy Lôi Tường cái kia lo lắng sắc mặt, không khỏi cười lên ha ha.

"Nhiều năm trước là ngươi có ý để cho ta cứu được ngươi?" Lôi Tường tức giận nắm chặt không ngừng lóe lời hồ Quyền Đầu, nhất chỉ mình mạch bụi.

"Khi một cái Bồ cục giả dùng đem gần trăm năm bố trí một trận khác kinh hi lúc, bây giờ đến thu lưới thời khắc, có thể nào không khiến người ta hoan hỉ, cầu nó là giờ phút này chung quanh cái kia không ngừng tiếng kêu thảm thiết, nghe cái này thom ngọt huyết tính, luôn luôn như vậy thư thái.

Thợ săn cùng con mồi nhân vật ở giữa hoàn mỹ chuyển đổi, cỗ này tuyệt vọng, cỗ này không hiểu, ngấm lại đều để người kích động, ba tháng trước, khi các ngươi từ Thương Đô xuất phát lúc, có lẽ không nghĩ tới lại hôm nay đi."

"Có lẽ có một câu không biết ngươi có nghe nói hay không qua, Bồ cục giả trong lúc lơ đãng lưu lại lỗ thủng, trùng hợp đúng vậy hi vọng các ngươi có thể nhìn thấy. ?

Mà bây giờ, thân ở ta biên chế này thiên đại trong lưới, nhìn lấy các ngươi chỗ run rẩy, chỗ tuyệt vọng, nội tâm của ta cũng là như các ngươi đang run rẩy.

Giờ khắc này, ta chờ trọn vẹn mấy trăm năm, từ cựu thổ đến đến gia tộc còn sót lại cái kia phần cỗ tích bắt đầu, ta vẫn tại tìm kiếm, cái này một tìm, liền để ta vượt qua mấy ngàn vạn dặm hải dương đại lục, mấy trăm năm thời gian, cho đến trăm năm trước, ta tìm được."

"Số không để bí mật, ngươi biết số không để sao?" Mình mạch bụi đột nhiên nhìn về phía Lôi Tường, trên mặt lóe quý dị quang mang kỳ lạ, gần như điên cuồng.

Lôi Tường thừa dịp khe hở này thật không cho dễ hơi có chút khôi phục, nghe mình mạch bụi, đột nhiên cảm thấy có chút phát lạnh, số không để là ai, hấn cũng không biết, tuy nhiên có thể làm cho mình mạch bụi như thế hao phí tâm cơ, tổn hao trăm năm thời gian đến tìm kiếm đồ vật, nhất định không tầm thường.

"Đan Nguyên phía trên vì tịch diệt, người biết như thế nào tiến quân tịch diệt sao? Tịch diệt phía trên, người biết lại là cái gì?"

Phảng phất nói một mình, mình mạch bụi nhìn lấy Lôi Tường, trên mặt chất đầy thần sắc khát khao.

Mình mạch bụi, để Lôi Tường trong lòng hơi động một chút, mở máu, Linh Nguyên, Linh Huyền là Tu Giả bước đầu tiên, về sau chính là Đan Nguyên, tịch diệt cùng một cái cực kỳ mơ hồ khái niệm, rất nhiều người cũng không biết, bởi vì chỉ là cái này năm bước, đã làm khó tuyệt đại đa số người, đạt tới Đan Nguyên cảnh liền đã đứng ở đỉnh phong, đạt tới tịch diệt người, đã ít lại càng ít, thậm chí không, nếu như nói ngục Tôn đại nhân coi là.

Hắn đã từng hướng ngục Tôn đại nhân hỏi qua, chỉ là ngục Tôn đại nhân chỉ là cười không nói, nói đến lúc đó liền biết, cái này mình mạch bụi đến từ cự thú, đại lục nhất xa xôi phía bắc, một chỗ căn bản còn chưa khai hóa địa phương, chẳng lẽ nói, hắn biết?

"Là cái gì?" Lôi Tường cau mày nhìn về phía cơ hồ điên cuồng mình mạch bụi, vẫn là không chịu nổi tâm lý nghi hoặc, lên tiếng hỏi.

"—— huyền!"

"Đạo Huyền?" Lôi Tường thần sắc nhất động, chỉ là ngăn ngừi lại một chút, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, một cổ gần như nguy cơ tử vong bỗng nhiên tự thân bên cạnh truyền đến, không kịp nghĩ nhiều, Thân Thể trong nháy mắt lui lại, thế nhưng là cuối cùng đã quá muộn.

Ngay tại Lôi Tường vừa mới kịp phản ứng, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cũng chỉ là miễn cưỡng chống ra, chưa kịp triệt thoái phía sau, một trương che kín răng nanh Cự Chùy phảng phất bỗng nhiên từ trong hư không xuất hiện, bỗng nhiên cắn về phía Lôi Tường.

Lôi Tường chỉ là miễn cưỡng đo qua thân, nhưng cuối cùng đã muộn một chút, bị cái kia Cự Chùy cắn một cái vào cánh tay phải, một cổ Kịch Độc trong nháy mắt hướng về Kỳ Thể bên trong tán đi.

Lôi Tường không nói hai lời, cấp tốc thôi động Nguyên Lực phong bế cánh tay phải kinh mạch, cắn răng một cái, một phát hung ác, theo 'Xoẹt xẹt' một thanh âm vang lên, cánh tay phải trực tiếp từ trên bờ vai xé kéo xuống, một khi thoát ly, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh chớp động dưới, đã đến bên ngoài trăm trượng, miệng lớn phun máu, sắc mặt tái nhợt, khí tức cực độ ủ rũ, tuy nhiên khoái đao trầm loạn ma đem mình cánh tay phải chặt đứt, nhưng vẫn có không ít nọc độc tiến vào mình từ chi Bách Mạch bên trong, hắn có thể cảm nhận được cổ này Kịch Độc chỗ kinh khủng.

Bên kia mình mạch bụi đã cười đến gập cả người đến, Lôi Tường lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía lặng lẽ đánh lên đồ vật của mình.

Hư không gọn sóng không ngừng dập dờn, cái kia hiện đầy lít nha lít nhít kim sắc Cự Chùy thuận thực nhắm nuốt nuốt mất cánh tay phải của mình, lúc này mới chậm rãi từ trong hư không bỏ đem đi ra.

Đó là một cái gần mười trượng trái phải kim sắc cự ngạc, trên người khai giáp tại ánh chiều tà dưới, lập lòe tỏa sáng, hai cái bích lục mắt dọc chăm chú nhìn Lôi Tường, phảng phất nhìn lấy sắp đến miệng con mồi, này cá sấu nhìn như bình thường, nhưng cặp mắt của nó lại là một loại khác loại màu đen, phảng phất nhìn nhiều, đều muốn rơi vào Cửu U Chi Địa khủng hoảng cảm giác, nhất là giờ phút này nó chậm rãi nhai nuốt lấy hắn cánh tay, khóe miệng bộc lộ vết máu phảng phất tại lộ ra nụ cười tà dị, đủ để cho sở hữu tận mắt nhìn thấy người, đều nhìn thấy mà giật mình, nhìn đến hoảng sợ.

Một cổ khí thể cường hãn từ cái này cá sấu trên thân tản ra, nó lại là một đầu Yêu Vương, xem khí thể của nó, lại nhưng đã đạt đến nhân loại Đan Nguyên cảnh hậu kỳ cấp độ! Tìm Bán Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Phong Ma Đan

Bây giờ trên chiến trường tham dự Yêu Vương, cũng chỉ là sơ kỳ trái phải, thậm chí tím phương Linh Viện thủ hộ điệp còn chưa đạt tới Yêu Vương Chi Cảnh, bây giờ làm sao lại đột ngột xuất hiện một đầu Đan Nguyên hậu kỳ cự ngạc?

"Mình mạch bụi, người vô sỉ!" Tân tân khổ khổ chuẩn bị mấy chục năm, hắn mỗi một ngày đều tại dày vò bên trong vượt qua, duy nhất chèo chống tín niệm mình, chính là hi vọng một ngày nào đó mình thân thủ chém xuống mình mạch bụi đầu lĩnh sọ.

Bây giờ, bởi vì chính mình, để bốn Đại Thư Viện rơi vào người khác sớm liền chuẩn bị xong trong cạm bẫy, mình càng là bởi vì tham niệm trong lòng bị mình mạch bụi lời nói hấp dẫn, cái này mới cho kim sắc cự ngạc đánh lên cơ hội của mình.

Bản liền trọng thương, bây giờ càng là gãy mất một cái cánh tay, thể nội còn có không ngừng áp chế Kịch Độc, không nói trước đối diện cừu nhân, chỉ là cái kia cự ngạc, chỉ sợ cũng có thể đem hắn hao tổn chết ở chỗ này.

Không cam lòng nha, là thật không cam lòng nha!

"Ai nha nha, Lôi huynh, ngươi vẫn là cùng năm đó , luôn luôn không nhìn được người khác dụ hoặc, đã nhiều năm như vậy, làm sao còn không nhớ lâu?" Năm chắc thắng lợi đã nắm chắc, mình mạch bụi chắc chắn nhìn lấy Lôi Tường càng thêm sắc mặt khó coi, vẫy tay một cái, cái kia kim sắc cự ngạc chớp mắt chính là đến Kỳ Thân bên cạnh , mặc cho cái kia song tay khô héo vuốt ve như sắt thép lớp vảy màu vàng óng.

"Có phải hay không rất tức giận, sinh khí là được rồi, như quả đồi thành ta, chỉ sợ sớm đã đem răng của mình cắn nhào nhọt , nhưng ngươi lại có thể làm gì ta đâu? Nhiều năm nhẫn nhục phụ trọng, kết quả là thiếu phát hiện giống như là một trận trò cười, có phải hay không rất châm chọc đâu, ta đoán cũng thế."

Bên ngoài như trước đang kêu thảm, Cự Lăng như trước đang lẫn lộn, mình mạch bụi cùng kim sắc cự ngạc chậm rãi hướng Lôi Tường chỗ dựa vào, Lôi Tường lại vào lúc này cười ha ha lấy, để mình mạch bụi Cước Bộ hơi bất chợt dừng lại, nhìn lấy Lôi Tường cười nước mắt đều chảy ra, cũng là hiểu được, nhưng này lại có thể như thế nào đây, kẻ trí nghĩ đến ngàn điều tất vẫn có điều bỏ qua, tần tần khổ khổ chuẩn bị nhiều năm như vậy, kết quả là, cuối cùng chỉ là một trận hư huyền.

"Lôi Tường, nể tình năm đó về mặt tình cảm, ta sẽ cho ngươi một thống khoái, thậm chí ngươi cỗ thân thể này ta cũng sẽ giúp ngươi bảo lưu lại đến, làm ta Thi Khôi, đi theo ta cùng nhau trở về cự thổ, để ngươi có cơ hội kiến thức đến tương lai ta đi vào Đạo Huyền cảnh cơ hội." Minh mạch bụi nhìn lấy cười đến cơ hồ không thở nổi Lôi Tường nói.

"Si tâm vọng tưởng!" Lôi Tường ngưng cười âm thanh, mãnh liệt nhìn về phía mình mạch bụi, trong hai mắt bộc phát ra cực độ băng lãnh điên cuồng thần sắc.

"Nếu như thế, cũng đừng trách ta không khách khí." Minh mạch bụi diện mục lần nữa dữ tợn, Kỳ Thân bên cạnh đầu kia quý dị Yêu Vương hậu kỳ kim sắc cự ngạc giờ phút này cũng là cấp tốc lay động trên người lớp vảy màu vàng óng, toàn thân khí tức lấy tốc độ nhanh nhất cấp tốc kéo lên lấy, tuy nhiên bản thân phía bên mình chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng một đầu thụ thương mãnh hổ trước khi chết phản công luôn luôn đáng sợ nhất, nói không chừng một cái chủ quan liền bị hấn ngay cả dây lưng thịt cho cắn xuống một miếng.

Thất bại, thường thường là tiếp cận nhất thành công một bước cuối cùng, đối với điểm ấy, đến từ cự thổ, sớm đã nhiều lần kinh lịch mình mạch bụi mà thôi, cảm xúc sâu nhất.

Chẳng biết tại sao, nhìn lấy dần dần ngưng cười cho, hai mắt điên cuồng Lôi Tường, mình mạch Trần Tâm bên trong đột nhiên hiện ra một cỗ cảm giác bất an, chẳng lẽ ngày xưa sự tình ở trong lòng lưu lại ảnh hưởng gì?

Đánh nhanh thắng nhanh đi, giải quyết Lôi Tường, sự tình cũng liền không sai biệt lắm, đón lấy bên trong đúng vậy thuận lợi tiến vào số không để Cổ Mộ, lúc đó trở về cự thổ, bước vào tịch diệt dễ như trở bàn tay, dù cho cái kia phiêu miểu bụi cánh, hữu sinh chi niên, nói không chừng cũng có thể va vào, khi đó, nhiều năm như vậy khổ coi như không có phí công thực.

"Chết đi!" Kim sắc cự ngạc gào thét một tiếng, bỗng nhiên vọt ra ngoài, trong nháy mắt biến mất, lại một lần nữa xuất hiện, lại là trăm trọng, lần này công kích, nó tại mỗi một lần không gian tiết điểm đều không lưu lại mảy may dấu vết.

Về phần mình mạch bụi, Cước Bộ bỗng nhiên hướng phía trước đập mạnh, trực tiếp nhấc lên vô cùng âm bạo, chân phải tại cùng một thời khắc khi nhấc lên, giống như Thiên Lôi lẫn lộn, sát na rơi xuống, Tốc Độ Chi Khoái, hóa thành tàn ảnh, gần như thuận đi xuất hiện tại kim sắc cự ngạc phía trước.

Nhìn cái này một trước một sau chạy nhanh đến cự ngạc cùng mình mạch bụi, Lôi Tường thời khắc này nội tâm lại là bình tĩnh , nói thật, thật sự là hấn thất vọng qua, thống khổ qua, tự trách qua, nhìn lấy những cái kia bởi vì chính mình mà đến vô số nhân viên kêu thảm từng cái rơi vào trong nước biển, sống chết không rõ, đây hết thấy, vậy mà đều chỉ bởi vì chính mình.

Là mình tư oán, liên lụy hảo huynh đệ mây đình Thư Viện đến tham chiến, sau cùng trình diễn thành tứ đại thượng thư viện từ trước tới nay hỗn loạn nhất một ngày, nhưng đến sau cùng, tâm nguyện của mình lại là không có đạt tới, đồ xuống nhập đối phương sớm đã bố trí tốt Cự Vồng bên trong, trở thành trên lưới nhện cái kia không đáng chú ý Tiểu Trùng Từ.

Nhưng này thì phải làm thế nào đây, bại chung quy là bại, đã đến loại tình trạng này, cho dù chết, cũng phải cắn xuống đối phương một thanh thịt.

Mất thấy một người một thú phối hợp cực độ ăn ý trùng kích tới, Lôi Tường khẽ vươn tay, đem một cái bình ngọc lấy ra, từ đó đổ ra một cái tàn ra cực độ hôi thối màu đen Dược Hoàn, nhìn cũng không nhìn liền trực tiếp nuốt vào trong bụng.

"Phong Ma Đan, liền để ta xem một chút, ngươi có thể để cho ta điên đến như thế nào trình độ." Ngay tại Lôi Tường đem đan dược nuốt vào trong bụng về sau, toàn thân bỗng nhiên run rẩy lên, sắc mặt từ lúc trước tái nhợt trong nháy mắt ửng hồng nó , cái trán mồ hôi ứa ra, gân xanh nổi lên, hai mắt Tinh Hồng, càng có một cỗ khí tức kinh khủng đang nhanh chóng quật khởi!

Một cỗ hắc khí từ sau lưng xuất hiện, Lôi Tường càng là tóc tai bù xù, sau lưng hắc khí phảng phất hóa thân ma quỷ, liên tiếp cả người đều phảng phất bị sinh sinh nhổ cao hơn một chút.

"Hừ, coi như nuốt đan dược, cũng vền vền là tri hoãn từ vong của ngươi, kéo dài hơi tàn mà thôi, không phải sợ." Minh mạch bụi cười lạnh một tiếng, tăng nhanh tiến lên Tốc Độ, càng là cùng cự ngạc lạng yên truyền lại tiến công tin tức, cần phải một kích tất trúng.

Mà bên này, kịch sau cơn đau, Lôi Tường chỉ cảm thấy phảng phất toàn bộ thân thể tựa hồ cũng không thuộc về mình, nhẹ nhàng , phảng phất Linh Hồn

Ly Thể, thể nội táo bạo Nguyên Lực tùy ý tán loạn, ngũ tạng càng là lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được tổn hại lấy, nhưng quý dị chính là, lúc trước chịu thương lại là chớp mắt tốt, tinh thần tăng gấp bội.

Cái này Phong Ma Đan quả nhiên danh bất hư truyền, nó khắc ngăn ngừa tăng lên người Sinh Lý cực hạn, coi như lúc trước thương bệnh, cũng là không phát hiện được may mắn, nhưng càng sâu thêm 1 tầng Phá Hư lại là thời gian ngắn không thể khỏi hẳn.

Hắn hiện tại, toàn bộ thể xác tinh thần đều ở vào trạng thái đỉnh cao nhất, đây cũng là một loại khác quý dị mặt hiện tượng, hẳn cần tại thời gian ngắn nhất kết thúc trận chiến đấu này, cho dù là Từ Vong.

Nhưng mặc dù như thế, đối mặt một đầu thực lực có thể so với nhân loại Đan Nguyên hậu kỳ Yêu Vương, lại thêm mình mạch bụi, hẳn vẫn như cũ lấy không thắng nổi, nếu như thế, chỉ có thể đi một bước cuối cùng, dùng mình đỉnh phong nhất Thân Thể, thi triển ra đời này thu hoạch là một lần cuối cùng, hoàn mỹ nhất một kích, một trận thuộc về tịch diệt cảnh một kích.

Lôi Tường trong mắt Sát Ý tràn ngập, thể nội Hắc Vụ bỗng nhiên bộc phát ra, lại tạo thành một mảng lớn màu đen phong bạo, trực tiếp khuếch tán tứ phương

Mà hai tay của hắn càng là đột nhiên bấm niệm pháp quyết, hướng về cấp tốc Tốc Biến mà đến một người một thú nhất chỉ.

"Hắc Giáp! !"

Lời nói vừa ra, lấy Lôi Tường làm trung tâm chung quanh trăm trượng bỗng nhiên bắt đầu vận vẹo, trong chớp lát xuất hiện tầng một sương mù, rất nhanh liền tạo thành từng tầng từng tầng cực kỳ mỹ lệ Lam Vân! Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Siêu cường 1 kích

Càng là tại cái này Lam Vân bên trong, tràn ra một cỗ khí tức kinh người, này khí tức tràn đầy Viễn Cổ, tại tản ra lúc, phảng phất ảnh hưởng tới nơi này thời không, khiến cho mảnh này lam vụ chi địa, như là hóa thành một cái thế giới!

Tại lam vụ xuất hiện một khắc, nguyên bản chạy nhanh đến mình mạch bụi ánh mắt đột nhiên co rút lại, tâm lý càng là tại thời khắc này cấp tốc bất an.

"Đến tranh thủ thời gian kết thúc chiến đấu!" Minh mạch Trần Tâm niệm cấp tốc chớp động.

Nhưng vào lúc này, Lôi Tường âm thanh, lại một lần nữa điên cuồng truyền đến.

"Cấm Thần!"

Cũng ngay một khắc này, mình mạch bụi đi tới Lôi Tường bên cạnh mười trượng chỗ, kim sắc cự ngạc theo sát mà tới, mắt thấy không có chút nào phòng bị Lôi Tường thân thể, mình mạch bụi sắc mặt vui vẻ, liền muốn xuất thủ, coi như sau đó một khắc, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, trong nháy mắt vỗ bộ ngực mình, cấp tốc nhanh chóng thối lui, thậm chí đang lùi lại một khắc, một phát bắt được bên cạnh kim ngạc cản trước mặt mình.

Nhưng chung quy là đã muộn một chút, tại Lôi Tường lời nói rơi xuống sát na, ở chung quanh vô tận lam vụ lẫn lộn trong nháy mắt, một cái nhìn không thấy mặt mũi thiết giáp hắc ảnh lạng yên từ trong mây mù xuất hiện, phảng phất trước một khắc còn ở chân trời, sau một khắc liền đã đi tới mình mạch bụi trước người.

Hết thấy là an tĩnh như vậy, quý dị, phảng phất thời gian đảo lưu, hết thấy đều bị thả chậm, chỉ gặp cái kia Hắc Giáp Nhân Ảnh chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng cách không như thế nhấn một cái.

Chỉ là trong nháy mắt, bị mình mạch bụi cản trước người kim sắc cự ngạc, Đan Nguyên cảnh hậu kỳ Yêu Vương Thân Thể đột nhiên run lên, sau cùng tại mình mạch bụi hoảng sợ ánh mắt bên trong, trực tiếp hóa thành tro bụi, triệt để Hồn Phi Phách Tán.

Đầu này Yêu Vương chung quy là ngăn cản Hắc Giáp Nhân Ảnh bộ phận công kích, cái kia cỗ nguy cơ sinh tử còn chưa triệt để tiêu tán, mình mạch bụi cái kia còn quan tâm được cái gì, một phát hung ác, năm ngón tay thành trào, bỗng nhiên bắt hướng cánh tay phải của mình, trực tiếp kéo đứt mà xuống, bị hắn ném hướng về phía trước.

Cây kia vừa rời thân cánh tay phải cũng không có chút nào vết máu chảy ra, mà là tản mát ra chói mắt Kim Quang, xoay tròn cấp tốc, sát na hình thành

một cái kim sắc chủ dẫn CD, tại CD thành hình một khắc, còn chưa tan đi tạn Chương Ân đồng thời mà đến.

Đây hết thầy, nói đến chậm chạp, nhưng cũng là trong chớp mắt liền riêng phần mình hình thành.

Chương Ân, CD chạm vào nhau, một cổ cực kỳ đáng sợ Nguyên Lực sóng ánh sáng âm vang phát ra, liên tiếp mảnh không gian này đều đột nhiên trì trệ, sau đó chính là cực mạnh tiếng oanh minh ngập trời mà lên.

Lôi Tường tại thời khắc này trực tiếp phun ra máu tươi, kêu thảm một tiếng, thể nội tu vi cùng sinh cơ, cơ hồ bị dành thời gian, hẳn không nghĩ tới, cổ này Vô Danh Giáp Thi lại sẽ mạnh như vậy, mình đem hết toàn lực, nhiều nhất chỉ sợ chỉ phát huy hẳn lượng hai thành thực lực, mà cái này hai thành, chỉ sợ ngay cả bình thường tịch diệt cảnh Trung Kỳ đều không ngăn cản được, xem ra chính mình còn đánh giá thấp cổ này chín thi tiếp khách một vị.

Mà giờ khắc này mình mạch bụi, cứ việc thi triển ra mình bảo mệnh chi thuật, nhưng người cũng bị thương nặng, nguyên lực trong cơ thể cực độ bất ổn, cái kia kinh khủng Chương Ân trực tiếp xuyên thấu năm vàng, cuối cùng vẫn là có một thành đánh vào mình mạch bụi trên thân.

Hắn mặc dù còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng, nhưng trong thân thể ngũ tạng lục phủ, phảng phất đều muốn chia năm xẻ bảy, xương cốt cũng tốt, huyết nhục cũng được, đều muốn sụp đổ, đã là dầu hết đèn tắt! !

"Đây là vật gì, mình vì sao chưa bao giờ thấy qua, tịch diệt, cao cao tại thượng tịch diệt cảnh, chỉ sợ cũng không chỉ như thế!"

Mình mạch bụi hô hấp dồn dập, kinh hồn táng đảm nhìn lấy đột nhiên an tĩnh lại Hắc Giáp, tùy thời chuẩn bị chạy trốn, nhưng cực kỳ không cam lòng nhìn hướng phía dưới hải dương màu đỏ ngòm.

Ngay tại hắn chuẩn bị cưỡng ép vào biển lúc, cổ kia Hắc Giáp vậy mà tại thời khắc này chậm rãi quỳ, ngay sau đó, chung quanh vô tận Vân Đóa cấp tốc hướng hắn dựa vào, chỉ là trong nháy mắt, mình mạch bụi liền cảm giác không gian một con chấn động, tia sáng chói mắt nhấp nháy, cổ kia kinh khủng Hắc Giáp đã không thấy bóng dáng.

"Thi ra là thế!" Nhìn lấy không ngừng ho ra máu Lôi Tường, mình mạch bụi cũng là phun một ngụm máu đi ra, nhìn ra, hai người giờ phút này đều đến mức cận cận dầu, nhưng đã Lôi Tường điều khiển không được cái kia ma thần đồng dạng Hắc Giáp, kế hoạch của mình liền còn có thể vận chuyển.

"Không nghĩ tới là bài tẩy của ngươi càng như thế chi lợi, kém một chút, còn kém như vậy một chút, ta liền thật thất bại trong gang tấc, bất quá, cuối cùng ta vẫn là nghiêng xuống dưới." Thời khắc này mình mạch bụi nhìn lấy sắc mặt đồng dạng tái nhợt Lôi Tường, nhất là vừa mới đã trải qua một trận chân chính Sinh Tử Chi Chiến về sau, phảng phất âm thanh lại là lạ thường bình tĩnh, phảng phất tại đối mặt ngày xưa Lão Hữu tại tự thuật.

Lôi Tường thán than một tiếng, đứng nha, còn kém như vậy một chút, hết thầy liền đều kết thúc, trời không toại lòng người, hẳn đã cảm nhận được mình sinh cơ đang không ngừng biến mất, cũng không biết có thể hay không qua đón lấy bên trong một cửa, lơ đãng nhìn thoáng qua chặt vật chạy trốn Tô Lê, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía mình mạch bụi.

"Các ngươi đến cùng muốn làm gì?" Lôi Tường hỏi.

"Còn nhớ rõ nhiều năm trước ta và ngươi nói qua cự thổ sao? Ngươi Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cũng là ta đưa cho ngươi, dụ hoặc ngươi đi."

"Biết tại sao phải cùng ngươi biết, mà không đi cùng Linh Hoàng cùng thuộc Nhã Tâm đi quen biết sao?" Mình mạch bụi âm thanh từ giờ khắc này lạ thường bình tĩnh trở lại, nhìn thoáng qua lẫn lộn nước biển nói.

"Bởi vì mảnh này biển." Lôi Tường giống như có lẽ đã cảm nhận được Huyết Hải phía dưới một cổ khí tức kinh khủng phát ra, gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Chúc mừng ngươi, đáp đúng, ngươi xem một chút chung quanh, nhiều như vậy Linh Huyền Cảnh, còn có các ngươi Đan Nguyên cảnh, Yêu Vương chi huyết, mấy chục vạn tu luyện Đệ Tử, đúng, ngươi xem một chút chung quanh những cái kia chạy tới người xem náo nhiệt à, không dưới trăm vạn đi, chỉ là đáng tiếc.

Ta tới lấy một vật, ngay tại dưới đáy mảnh này trong biển, cần Huyết Tế, biết cái gì là Huyết Tế à, cũng là bởi vì một chỗ trận pháp, cần to lớn đến Huyết Khí làm chèo chống mở ra, những người này, nhìn xem chung quanh những này người tham lam không, đợi chút nữa, bọn hắn liền sẽ 'Phanh' một tiếng, hóa thành Mạn Thiên huyết vũ, ngã lại đều để người kích động.

Mặt khác, nói cho ngươi một cái bí mật, năm đó ta là cố ý đưa ngươi thả đi, Linh Hoàng nhận được tin tức tới cứu các ngươi cũng là ta cố ý để cho ngươi ta truyền đạt, ý không ngoài ý muốn, kinh không kinh hi, đủ rồi, ta đã có thể cảm nhận được số không để khí tức." Mình mạch bụi thật sâu hô một thanh đến từ phía dưới nước biển khí tức, trong mắt ba quang lưu chuyển, lộ ra kích động dị thường.

Lôi Tường thì là đáng chết nhìn lấy còn đang không ngừng kêu thảm roi xuống phía dưới các Thư Viện Đệ Tử, trong mắt tràn đầy bi ai cùng đáng chết, hiện tại bất luận phương nào bị hao tổn, ích lợi chỉ có thể là mình mạch bụi, mà cái này tự khai bắt đầu, liền căn bản không dừng được.

"Mình mạch bụi, ngươi nếu là còn có tối thiểu nhất một điểm lương tâm, liền không nên để nhiều người như vậy vì ngươi bản thân tư dục mà chôn cùng, ngươi sẽ thụ Thiên Khiển, nhất định sẽ." Lôi Tường biết đã không ngăn cản được, nhưng nhìn lấy mình mạch bụi cái kia ánh mắt lạnh như băng, vẫn là không nhìn được gằm hét lên.

"Bản thân tư dục? Thiên Khiển? A, Lôi Tường, ngươi không cảm thấy nói những lời này có chút buồn cười không, ngươi xem một chút những người này, bọn hắn đều là bởi vì ngươi mà đến, mà chiến, mà chết, ngươi mới là chuyện này dây dẫn nổ, là ngươi, vì mình bản thân tư dục, mới liên lụy những người

này, ta là Đồ tể, người lại là Đồ tể trong tay cái kia thanh Đồ Dao, dính đầy máu tươi Đồ Dao, người có tư cách gì ở chỗ này mắng ta, heo đen cười Lão Nha, hai ta đen, là triệt để một người như vậy, ai cũng đừng chê cười ai." Minh mạch bụi hổ thẹn cười một tiếng, nhìn lấy đầy mắt roi lệ im ắng gào thét Lôi Tường, trong lòng càng là chẳng thềm ngó tới. Tim Bàn Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Lão Phong Tử, là ta nha!

Liền sau đó một khắc, cả phiên hải dương tựa như đốt lên nước, kịch liệt bốc lên, chỉ là trong chớp mắt, phảng phất đáy biển phá mấy chục cái lỗ lớn, từng cái to lớn vòng xoáy bỗng nhiên lượn vòng, cùng lúc đó, càng có một cổ to lớn Hấp Lực bỗng nhiên từ cái này vòng xoáy bên trong phát ra.

Một số người đã sớm phát giác được nơi đây không đúng, mặc kệ là Lôi Âm cổ viện vẫn là đang giao thủ cái khác ba Đại Thư Viện, đang muốn nửa đường bỏ cuộc, cái này đột nhiên xuất hiện gần trăm cái vòng xoáy Hấp Lực thẳng tắp đem ngay phía trên người trong nháy mắt liền cho hút vào.

Ngắn ngủi nửa hơi, liền không còn có vạn nhân rơi vào vòng xoáy bên trong, cũng không biết là quá ồn nguyên nhân vẫn là đám người xuất hiện ảo giác, vậy mà như có như không nghe thấy cái kia vòng xoáy bên trong truyền đến kéo kẹt kẹt kẹt nhấm nuốt âm thanh.

Một số gan lớn người cường hãn, sắc mặt không ngừng trắng bệch, muốn dò ra Thần Thức đi quan sát cái kia vòng xoáy bên trong đến cùng là cái gì, chỉ là Thần Thức vừa mới tiếp xúc xuống dưới, một cổ càng quý dị hơn cũng càng cường đại hơn Hấp Lực nhô ra, trực tiếp đem thần trí của bọn hắn trong nháy mắt nuốt hết.

Nhận phản phê đám người, trực tiếp phun ra ra một thanh tâm huyết, toàn thân khí tức bỗng nhiên suy yếu, sắc mặt đại biến, bọn hắn vậy mà từ cái này vòng xoáy bên trong cảm nhận được khí tức tử vong.

? ? ?"Nhanh, rút lui, rời đi nơi đây." Một số người hét to lấy, cấp tốc lui lại, nhưng biên giới những cái kia chỗ ngắm nhìn người, lại là ở thời điểm này dâng lên ý đồ khác đến, hoặc là mặt mũi tràn đầy không hiểu, hoặc là phảng phất nghĩ tới điều gì, trầm mê tại Dị Bảo tức sắp xuất thế trong vui sướng.

Một số tu vi cao thâm Đan Nguyên cảnh tộc lão sắc mặt dị thường khó coi, trực tiếp hướng lấy gia tộc của mình nhân viên hô hào để nó chạy trốn.

Ông!

Hấp lực cường đại từ huyết sắc trong nước biển vô tận tuôn ra, số 100 ngàn người trực tiếp không có chút nào cơ hội phản kháng, phảng phất một trương huyết bồn đại khẩu, chớp mắt liền đến gần tất cả mọi người thôn phệ hầu như không còn.

Liền xem như Linh Huyền Cảnh, cũng chỉ là miễn cưỡng phản kháng không đến hai hơi liền bị hút xuống dưới, vô số vòng xoáy từ nước biển lẫn lộn xoay tròn, đại hải phảng phất bị thương, thùng trăm ngàn lỗ lỗ thùng.

Ba chiếc cự đại Chiến Thuyền trực tiếp tại cổ lực hút này phía dưới sụp đổ vỡ vụn, hóa thành vô số Linh Mộc gai sắc, kích xạ mà xuống, thậm chí một số người trực tiếp bị xuyên thấu mà qua, càng quý dị hơn chính là, nguyên bản phiêu phù ở mặt biển mấy chục ngàn thi thể cũng không biết từ lúc nào biến mất hầu như không còn, không thấy bóng dáng.

Giờ khắc này, mấy chục Đan Nguyên cảnh sắc mặt dị thường khó coi, bọn hắn không rõ màu trắng bỏ vào xảy ra chuyện gì, nhưng lại có thể cảm nhận được có một cổ khí tức cực kỳ kinh khủng đang thức tỉnh, tranh nhau ra bên ngoài chạy thực mạng.

Đúng lúc này, một tiếng không lớn chuông vang âm thanh đột nhiên vang lên, sở hữu nghe được tiếng chuông người trực tiếp khê giật mình, ngay sau đó chính là một thanh tâm huyết phun phun ra, một số phản ứng nhanh người tăng thêm tốc độ rời đi, về phần chậm , trực tiếp thẳng tắp rơi xuống.

"Đi a!" Không biết cái gì sau lưng, Lôi Tường đột nhiên xuất hiện tại Tô Lê bên cạnh, nắm ngón tay thành trảo, cấp tốc đem một cái ngũ thai ban lan đầu ấn đánh vào đến Tô Lê thể nội, sau đó trực tiếp dùng hết toàn thân Khí Lực đem hắn vứt ra ngoài.

Đan trạch theo sát phía sau, một thanh mò lên mục dương liền xông ra ngoài đi.

"Ha ha ha, thật tốt, số không để cổ ấn, người là của ta, là của ta." Minh mạch bụi nhìn lấy xui xẻo rồi đi Lôi Tường, cũng mặc kệ, mà là đem ánh mắt nhìn về phía phía dưới lẫn lộn nước biển, gần như điên cuồng cười, giờ phút này rốt cuộc đã đợi không kịp, trực tiếp chọn trúng một cái vòng xoáy vọt xuống dưới.

Lôi Tường có thể cảm nhận được bên trong ẩn chứa cực đại nguy hiểm, tuy nhiên nhìn lấy Tô Lê đi xa cùng cừu nhân của mình mình mạch bụi chui vào

vòng xoáy bên trong, do dự về sau, cũng là theo sát mà vào.

Nếu như mình thật bất hạnh thân tử, tối thiểu nhất, lưu tại Tô Lê trên người « Lôi Hoàng điện », cũng có thể để thế người biết, hấn Lôi Hoàng tồn lưu trong cái thế giới này, sở dĩ đem Tô Lê mang đến, sợ đúng vậy vạn nhất, mà bây giờ, mình không tiếc .

Thanh Vũ đội cùng kiều tú tài đứng trên không trung, mắt lộ ra ngưng trọng nhìn lấy dưới đáy vòng xoáy, không dám lấy thân thử hiểm, dù sao trải qua trận này, hai người bọn họ đều đều có đoạt được, còn lại phía dưới chậm rãi tiêu hóa, thời gian vừa đến, nhất định đột phá tịch diệt cảnh.

Tô Lê có thể cảm nhận được Linh tàng trong phòng đột nhiên thêm ra tới một cái chùm sáng, bên trong ẩn chứa năng lượng to lớn cùng văn tự, tuy nhiên không rõ trắng tóc dài Nam tử vì sao làm như thế, nhưng nói thế nào cũng cứu được tính mạng của hấn.

Nhưng lại tại hấn sắp chạy ra cái này nguy cơ vòng xoáy phạm vi lúc, trong cơ thể hấn ngộ đạo lá lại là đột nhiên bay ra, truyền tới một cỗ cực độ khát vọng Ý Thức, không chờ hấn kịp phản ứng, nguyên bản bọc tại trên tay hấn niệm châu giờ phút này cũng là lóng lánh tăng một ánh sáng.

Hưu!

Tô Lê còn không có kịp phản ứng đến cùng chuyện gì xảy ra, thân thể của mình đột nhiên bỗng nhiên hướng chính phía dưới một chỗ vòng xoáy mau chóng đuổi theo.

"Má ơi!" Tô Lê giương nanh múa vuốt hét chói tai vang lên, hấn có thể cảm nhận được dưới đáy ẩn chứa nguy hiểm, mà giờ khắc này, Thân Thể không khỏi không chế, tay phải của mình càng là tại cái kia niệm châu Trùng Lực dưới, phảng phất siêu nhân, hướng xuống bay đi.

Một số trốn tới người mắt thấy Tô Lê làm lấy quý dị như vậy động tác, phảng phất mừng rỡ chui xuống đi, cũng là mắt tròn tròn, nhưng giờ phút này cái kia còn quan tâm được người khác, đào mệnh quan trọng.

Tô Lê gào thét, hai mắt Tinh Hồng, muốn đem niệm châu gỡ xuống, lại là thế nào cũng lấy không xuống, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cấp tốc vận chuyển, càng là không có chút nào tác dụng.

"Xong, thật không cho dễ trốn tới, tự mình ngã đưa tới cửa, sự phụ nha, người lần này thế nhưng là hổ đồ nhi nha, " Tô Lê đầy nước mắt chảy nhìn lấy niệm châu ô vết.

Vừa quay đầu, lại là nhìn thấy hai vệt cầu vòng đang từ đỉnh đầu của mình mà qua, không khỏi quát to lên.

"Thanh Vũ đội, Lão Phong Tử, là ta nha, ta là Tiểu Hòa Thượng nha, đến bắt ta nha." Tô Lê đã dùng hết bình sinh lớn nhất khí lực hướng về trên không hô, hiện tại đầu còn quan được những này, người đều phải chết.

Quả nhiên, trên không trung một vệt cầu vòng đột nhiên dừng lại, Thanh Vũ đội hí mắt nhìn lấy bô bô hướng xuống rơi xuống Tô Lê, đầu tiên là sững sờ, đợi cho thấy rõ khuôn mặt lúc, hai mắt bỗng nhiên Tinh Hồng.

"Thằng nhãi con, nhưng để ta tìm tới ngươi ." Thanh Vũ đội không mang theo mây may do dự, hưng phấn chỉ run, ngày nghĩ mơ ước cừu nhân nha, bây giờ cứ như vậy ở trước mặt mình, có thể nào không cho hấn cao hứng.

Mất thấy Thanh Vũ đội ao mình chạy nhanh đến, Tô Lê lần nữa lệ nóng doanh trong, ai có thể nghĩ tới, tại nguy hiểm như vậy trước mắt, tới cứu mình lại là mình sợ nhất người, có câu lời nói đơn giản quá phù hợp tình cảnh này .

Hiểu rõ nhất người người, vĩnh viễn là của người địch nhân. Dạng này tuy nhiên có loại chạy ra hổ khẩu, lại tiến Lang Oa cảm giác, nhưng hấn nhưng chưa bao giờ nghĩ đến cái kia hại người sợ để hấn thân thiết như vậy.

Thế nhưng là, người nha Tốc Độ liền không thể nhanh lên sao?

Mất thấy Tô Lê cùng liền muốn hút vào vòng xoáy bên trong, Thanh Vũ đội quả nhiên tăng nhanh Tốc Độ, thế nhưng là, niệm châu Tốc Độ càng đến gần vòng xoáy cũng là tăng tốc.

"Chết người điên, mẹ nó!"

Xùy!

Thanh Vũ đội ôm đồm phá Tô Lê y phục, lại là tại khoảng cách vòng xoáy khoảng cách nửa bước, cuối cùng vẫn kém một chút, Tô Lê trực tiếp bị nuốt vào đi vào.

Thanh Vũ đội ao mình có chút tiếc nuối nhìn thoáng qua trong tay vải rách đầu, vội vàng rời đi, đợi thời gian lâu dài, hấn chỉ sợ ngay cả mình cũng sẽ bị nuốt vào đi vào.

Bốn Đại Thư Viện khai chiến cứ như vậy vội vàng kết thúc , các Đại Thư Viện đều là Nguyên Khí đại thương, thậm chí tại một ngày này lên, vùng biển này cũng bị liệt là cấm địa, đương nhiên, cũng có một số người muốn đến đục nước béo cò, có truyền ngôn đây là có Cổ Bảo xuất thế, cuối cùng không thu hoạch được gì.

Cũng có một số người chuẩn bị vớt một cỗ thi thể, nói không chừng trên người có bảo bối gì công pháp loại hình , nhưng quý dị chính là, cái gì cũng

không có, liền ngay cả cái kia phiến huyết sắc cũng là tại sau một ngày không thấy bóng dáng, càng là liền đem gần hơn năm trăm ngàn người thi thể cũng không thấy, mấy trăm vòng xoáy càng là phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua, thậm chí, một số người dạn dĩ chui vào đáy biển đi tìm, cũng là căn bản cái gì cũng không tìm được, từ đó, vùng biển này triệt để trở thành một cái bí ẩn, hấp dẫn lấy một nhóm lại một mảnh không cam lòng người đến đây truy tìm.

Mấy tháng về sau, Thương Đồ Thế Gia con cháu cũng là tới đây tìm một phen, sau cùng thất vọng mà về, trong đó đương nhiên bao hàm hương lạnh hương, tác Dương Minh Đường Tiểu Thiên bọn người, chỉ tiếc, ngoại trừ trước khi đi thất lạc điểm điểm nước mắt, không còn có cái khác.

Nơi đây, trở thành bí ẩn, trận chiến này, trở thành Lịch Sử, Từ Vong bóng người, trở thành trong dòng sông lịch sử từng cái phù hiệu, nhất là giống Tô Lê loại tiểu nhân này vật, mấy năm sau, chỉ sợ không ai nhớ kỹ, đương nhiên, muốn nhớ kỹ người, đúng vậy cả một đời, chỉ sợ cũng không quên được, nhưng vật đối sao đời, ai có thể nói tới bên trên đây.

Đầu năm nay, bảo trì bản tâm người, quá ít! Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Gặp được quỷ đả tường

Khi Tô Lê cau mày, có chút mơ hồ mờ mắt ra, dẫn vào mí mắt chính là mệnh môn hắc ám, nhẹ nhàng lung lay đầu, cái kia mảnh hắc ám cái này mới chậm rãi thối lui.

Thiên vẫn là ngày ấy, chỉ bất quá hơi có chút u ám, phảng phất sắp đến bão táp, Tô Lê nhớ không rõ mình tại bị hút vào vòng xoáy bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì, lại tiến vào vòng xoáy một khắc này, toàn bộ thân thể phảng phất từ bên trong ra ngoài muốn no bạo, cực kỳ khó chịu.

Thậm chí tại hôn mê một khắc, hần nhìn thấy chung quanh tràn đầy lít nhít nhỏ vụn răng nhỏ, điên cuồng hướng mình cắn xé mà đến, muốn điều động Nguyên Lực đi chống cự, lại tứ chi bất lực, động đậy không được mấy may, một khắc này, hần cho là mình liền thật như vậy chết, chỉ bất quá tại tối hậu quan đầu, thể nội ngộ đạo Diệp Mãnh một trận run rẩy, một cổ nhật ngọn lửa màu vàng từ quanh thân bốc cháy lên, càng có một cổ không biết tên khí tức từ lá cây bên trong truyền ra.

Những cái kia đang cắn đến mình quanh thân nát rã từng cái tiếng kêu thảm thiết đau đớn lấy, để cho người ta đầu não đau từng cơn, tại cổ này trùng kích vào, hần triệt để hôn mê đi.

Bây giờ tỉnh lại lần nữa, toàn thân vẫn là bất lực, phảng phất có được một loại không tên đồ vật giam cầm nguyên lực của mình, Tu Giả đứng vậy kỳ quái như thế, như nếu người không phải Thể Tu, một khi Nguyên Lực bị cầm, người cùng Phổ Thông Nhân căn bản không có gì khác nhau, thậm chí bởi vì vì một số bên ngoài nhân tố, càng là già hơn yếu.

Tô Lê bên người dựa vào một khối không tính quá mức tinh tế hòn đá, tại phát giác được không có bất kỳ cái gì nguy hiểm về sau, hần cắn hàm răng, vịn thạch đầu thờ hồng hộc đứng lên.

"Đáng chết Thanh Vũ đợi, người nha liền không thể nhanh lên sao?" Cũng may Thần Thức còn có thể dùng, tại phát giác được trong kinh mạch Nguyên Lực ở vào một loại ngưng lại trạng thái, cũng không có quá lớn thương tổn, Tô Lê mới thả lỏng trong lòng bên trong, tuy nhiên không biết ngộ đạo là vì sao muốn tiến vào nơi này, nhưng nói thế nào, nó đã cứu mình nhiều lần mệnh.

Chung quanh chẳng biết lúc nào đã sương lên, tựa như như lụa trắng từ bên người phiêu đẳng mà qua, quá an tĩnh, Tô Lê đột nhiên có chút sợ lên.

"Có ai không?" Tô Lê nhưng nhớ rõ ràng, hút vào vòng xoáy bên trong nhưng là có số 100 ngàn người đâu, tuy nhiên không biết vòng xoáy này có manh mối gì, lại tại sao lại xuất hiện, nhưng muốn đến nhất định cùng cái kia Lôi Âm cổ viện Mạo Bài viện trường thoát không khỏi liên quan, giờ phút này mình cũng không có quá nhiều Chiến Đấu Lực, vạn nhất gặp thứ gì, nhưng đánh không lại.

Ngộ đạo là giờ phút này tựa như tử vật, lẳng lẳng đứng lẳng tại Linh tầng trong phòng, một bộ việc không liên quan đến mình treo lên thật cao đáng sợ, không đáng tin cậy nó, chỉ có thể dựa vào người khác, nói thế nào, mọi người cùng nhau tiến vào nơi này, cũng coi như người cùng bị nạn.

Hô lên sau hần liền hối hận, nơi đây rõ ràng là Lôi Âm cổ viện sở thiết đưa bầy rập, vạn nhất đem bọn hần đưa tới, không phải chán sống à.

Tuy nhiên muốn đến lo lắng của hần là dư thừa, tiếng la của hần phảng phất vừa từ không trung kêu đi ra, liền bị cái gì nuốt, Tô Lê có thể rõ ràng cảm nhận được, thanh âm của mình còn chưa đi ra Nhất Trọng liền biến mất hầu như không còn, một màn này làm hần đột nhiên bắt đầu sợ hãi, phảng phất chung quanh có đồ vật gì tồn tại.

Mở ra Túi Trữ Vật, tranh thủ thời gian uống một bình Linh Dịch, trốn ở hòn đá đằng sau khôi phục Thể Lực, cái này một ngòi xỏm, lại đem hấn dọa cho phát sợ, nguyên lai mình chỗ dựa vào đó là cái gì hòn đá, rõ ràng là một trương vương vực mộ bia nha, không riêng như thế, dạng này mộ bia tại cách đó không xa lại là một tòa, dụi dụi mắt, Tô Lê hét lên một tiếng, co cẳng liền chạy.

Bởi vì giờ khắc này, hấn liền thân ở vô số mộ bia bên trong, dạng này Thạch Bi chỉ là thô sơ giản lược nhìn lại, liền đã không được mấy chục vạn tòa, cũng không biết chết bao nhiêu người, càng đáng sợ chính là, mỗi một tòa mộ bia đằng sau đều không có ngôi mộ, cũng không có Mộ Chí Minh, liền phảng phất chỉ là thuần túy hòn đá, nhưng Tô Lê lại có thể cảm nhận được, những này đúng vậy mộ bia.

"Làm sao lại chết rất nhiều người?" Tô Lê mồ hôi lạnh chảy ròng, hấn có một loại cảm giác, như quả tiếp tục ngóc ở cái địa phương này, nhất định sẽ không tốt sự tình muốn phát sinh.

Cũng không biết chạy bao lâu, chạy qua bao nhiêu mộ bia, vẫn như cũ nhìn không thấy cuối đường, liền phảng phất từ từ đầu đến cuối, hấn dậm chân tại chỗ.

"Má ơi, sẽ không thật gặp được trong truyền thuyết quý địa tường đi!" Tô Lê trái tim nhỏ phanh phanh chỉ nhảy, càng là nghĩ như vậy, càng cảm giác rung mình, phảng phất bên người thật sự có vô số kinh khủng ác quỷ chảy nước bọt đang ngó chừng hấn.

Người một khi chột dạ, muốn cái gì tới cái đó, khi lại một lần nữa từng sợi Bạch Vụ nhẹ nhàng từ bên cạnh hấn phiêu hốt mà quá hạn, hấn vậy mà nhìn thấy một số Bạch Vụ bỗng nhiên một trận vận động, phảng phất có được cái gì trong suốt đồ vật xuyên thấu hấn mà qua.

Tô Lê không cần nghĩ, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, miệng bên trong A di đà phật Phật Tổ phù hộ Đức Mẹ Maria một đồng lớn các phương đại thần theo cái thăm hỏi mấy lần.

Đã thật gặp quý địa tường, mình không có bị truy ăn đất cũng không tệ rồi, đều nói quý sợ ánh sáng, Tô Lê mau từ Túi Trữ Vật lấy ra trước kia dự bị bó đuốc, lại là thế nào cũng đánh không đến.

"Xong, thật không ra được." Mỗi lần nhìn thấy nhìn thấy ngọn lửa tức sẽ xuất hiện lúc, bên người liền có một sợi Tiểu Phong đưa nó thổi tắt, Tô Lê đã có thể tưởng tượng đến, ở bên cạnh hấn, giờ phút này có một đầu tướng mạo cực kì khủng bố Quỷ Hồn chính cười híp mắt nhìn cùng với chính mình, thỉnh thoảng thổi một thanh hơi lạnh, nghĩ tới đây, hấn càng cảm giác hơn sau tai rẽ lạnh suru suru, da đầu gọi là một cái run lên.

Muốn thôi động trong kinh mạch Liệt Hòa trải qua cùng Bồ Đề viêm bảo vệ quanh thân, làm sao Nguyên Lực không động được, cũng là lấy thất bại mà kết thúc.

Tô Lê đã có thể tưởng tượng đến cái kia ác quỷ tại như thế nào cười nhạo mình, đợi cho mình nản lòng thoái chí, tuyệt vọng bất lực về sau, như thế nào thức ăn mình.

"Không đúng, còn có cái này." Tô Lê phảng phất nhớ lại cái gì, trái tim nhỏ phanh phanh chỉ nhảy, hấn còn có một cái tuyệt thế Thần Khí nha, làm sao đem nó đem quên đi.

Tô Lê tranh thủ thời gian thận trọng lấy ra điện thoại di động của mình, nhìn lấy cũng không có cái gì tổn hại, sau đó nhấn một cái nút mở máy, nhìn lấy màn hình điện thoại di động đột nhiên sáng lên, Tô Lê hai mắt lập tức nước mắt lưng tròng.

"Đều nhanh có gần thời gian một năm không có đụng vào điện thoại di động, không nghĩ tới hấn điện vẫn là tràn đầy, "

Mở ra điện thoại di động, vốn là muốn tiến bầy nhìn xem những này cái gọi là Hoàng Đế có hay không có thể trợ giúp mình, lại là không có không có tín hiệu chút nào, trực tiếp vào không được, tâm lý không khỏi một trận thất vọng.

Mở ra Thiểm Quang Đẳng, một sợi bạch quang chiếu tận bên người, để Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái, hấn trước tiên dùng bạch quang đem mình tìm một lần, sợ có cái gì quỷ nhập vào người.

"Ủm?"

Tô Lê đột nhiên chú ý tới, bạch quang chỗ chiếu mặt đất, lại là xanh mơn mơn mặt cỏ, không có chiếu qua địa phương, vẫn như cũ là mình lúc trước chỗ đã thấy vôi thổ, chẳng lẽ đây chính là lối ra, trách không được mình tìm không thấy, quả nhiên có huyền cơ khác.

Tô Lê tranh thủ thời gian cầm điện thoại di động trái chiếu chiếu, phải chiếu chiếu, phàm là mặt cỏ địa phương liền đi thẳng, trong lúc đó gạt nhiều lần cong, đúng lúc này, hấn nhìn thấy một người chính hấp hối nằm tại phía trước mình cách đó không xa, Tô Lê một trận mừng rỡ, vội vàng chạy tới, nhưng rất nhanh ngưng lại Cước Bộ.

Tên kia thân mang đồ lam viện Đệ Tử phục sức Nam tử tại Tô Lê nhìn thấy lần đầu tiên về sau, mạnh tay nặng rũ xuống, điều này đại biểu lấy hấn tại thời khắc này chết một cách triệt để.

Tuy nhiên càng quý dị hơn chính là, hấn rõ ràng vừa mới chết, Thân Thể lại là đột nhiên cấp tốc già yếu xuống tới, liền tiếp quần áo cũng là như thế, nửa bên mặt càng là trong chớp mắt hư thối không còn hình dáng, trong đó Bạch Cốt đều lộ ra rất nhiều, một con mắt còn lộ ở bên ngoài, giống như chết chỉ ít hai tháng giống như, đồng thời không biết là tâm lý tác dụng vẫn là cái khác, Tô Lê vậy mà hồi từng tia hư thối mùi vị.

Đồng!

Một tòa trống không mộ bia đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đập ầm ầm tại hấn vừa mới Từ Vong địa phương, không có thổ Tam Thốn.

Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc một hồi chát chát, ngẩng đầu nhìn u ám thiên không, lại quay đầu nhìn phía sau mấy chục vạn mộ bia, run rẩy một câu đầy đủ cũng nói không nên lời, cấp tốc xông ra ngoài đi, hấn chỉ muốn mau rời khỏi cái địa phương quỷ quái này. Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Thạch tượng

Cũng không biết chạy bao lâu, quẹo bao nhiêu khúc quanh, mắt thấy điện thoại di động lượng điện một chút xíu giảm bớt, quang mang càng thêm yếu ớt, Tô Lê đẩy lòng từng đợt phát hoảng lên, hấn còn có rất nhiều việc không có đi xử lý, nếu quả như thật lạc đường ở chỗ này, hấn đơn giản không dám tưởng tượng đằng sau phát sinh sự tình.

Đồng thời theo thời gian trôi qua, hấn có thể cảm nhận được trong kinh mạch Nguyên Lực tại một chút xíu giảm bớt, cũng không phải là tiêu hao mà qua, mà là phảng phất chung quanh có một loại kinh khủng đồ vật tại rút ra hấn, Tô Lê đột nhiên trong đầu không tên hiện lên một cái Thành Ngữ: —— cân thặng thâm dò!

Mình nhưng không phải liền là cái kia thất kinh, bị một chút xíu kéo tở nhỏ Kén tằm nha, Tô Lê mặt một chút xíu tái nhợt, thở hồng hộc, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút trên không vô tận u ám, sợ tại mình kiệt lực một khắc, một tòa Thạch Bi đến rơi xuống, cứ như vậy không có tiếng tăm gì đem hấn mai táng ở chỗ này.

Có lẽ một canh giờ, có lẽ chạy rông rã một ngày, Tô Lê triệt để không có khái niệm thời gian, hấn cảm giác được mình tựa hồ không kiên trì được quá lâu, mặt lộ vẻ đờ đẫn, không cam lòng muốn tại mảnh này yên tĩnh không gian rộng sau cùng một cuồng hòng, lại là dưới chân mềm nhũn, một cái lao đảo, té ngã trên đất.

Vô lực ngẩng đầu lên, to khoẻ hô hấp đang khô nứt trong cổ họng giống như rách rưới ống bể hô hô rung động, xuất hiện ở trước mặt hấn, là một cái rộng hơn mười thước cự cái gương lớn, bên trên ba quang Oánh Oánh, Ngũ Thái Ban Lan, phiêu phù ở giữa không trung, mà hấn bốn góc thì bị bốn cái thô to màu đen xích sắt nắm chắc, mà xích sắt bên trên, không ngừng có Thâm Áo Phù Văn Tốc Biến, lại thoáng qua tức thì.

Cự đại xích sắt một chỗ khác, thì là chui vào hư không, cũng không biết thông hướng chỗ nào, tuy nhiên cảm thụ được phía trên tang thương chi khí, chỉ sợ có năm tháng.

Một sợi gần như trong suốt ánh sáng đột nhiên từ cự đại trên mặt kính chậm rãi ngưng hiện, sau đó lững lờ du rơi vào Tô Lê chỗ trán.

Tại nạp lực khí tức không có nhập thể nội một khắc, Tô Lê chỉ cảm thấy lúc trước trong kinh mạch chỗ thâm huyệt Nguyên Lực tại thời khắc này trong nháy mắt khôi phục lại diện phong trạng thái, giờ khắc này Tô Lê, gần như lệ nóng doanh tròng.

Quá không dễ dàng, tuy nhiên không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có một chút có thể xác định, mình rốt cục thoát ly khổ hải.

Cảm giác được thân thể đỉnh phong, thậm chí còn có càng tiến một bước phong phú, Tô Lê xoay đầu lại, nhìn phía sau chỉ có một điểm đen Cự Sơn, tho thật dài nhẹ nhõm một cái.

Đây rốt cuộc xem như sao một chuyện, như thế thủ đoạn nghịch thiên, tốt giống hay không là Lôi Âm cổ viện có khả năng thi triển thủ đoạn, ngược lại cùng Cổ Kinh bên trong ghi lại Bí Cảnh có chút tương tự.

Ngay tại Tô Lê kinh nghi bất định lúc, sau lưng mặt kính đột nhiên truyền đến một cổ Hấp Lực, Tô Lê xoay đầu lại, cảm giác cảm giác một đạo chướng mắt chỉ riêng ầm vang kích trên người mình, còn chưa hiểu tình huống, cũng cảm giác một trận quay cuồng trời đất, khi hấn lần nữa miễn cưỡng đứng người lên, bốn phía nhìn một cái về sau, lập tức liền thấy sau lưng một cái một người độ cao Tiểu Kính mặt chùm sáng, tại chậm chậm chuyển động, cho đến hoàn toàn biến mất không thấy.

Giờ phút này, hấn mới phát hiện, mình thân ở vị trí, rõ ràng là một mảnh vô tận hoang mạc, cao hơn trên bầu trời, một khóa cự đại Diệu Dương chậm rãi thiêu đốt, tản ra ánh sáng cùng nhiệt.

Ai, từ khi tới thế giới này, hấn ghét nhất đúng vậy hoang mạc, bởi vì nó lớn, nó không có giới hạn, càng quan trọng hơn là, hấn là Dân mù đường!

"Chẳng lẽ mình thông qua được một loại nào đó khảo nghiệm, vùng sa mạc này là cái thứ hai?" Tô Lê miên man bất định, càng cảm thấy là như thế này, đang chuẩn bị tiến lên, lại phát hiện tại dưới chân hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái lớn chừng bàn tay thạch tượng, không khỏi kinh ngạc cầm lấy.

Cái này thạch tượng rất là nhẹ, Điều Khắc phảng phất là một chỗ ngoặt lấy eo Lão Ông, hẹp dài lông mày cơ hồ đều muốn đến chân hạ, mặt mũi hiền lành, hai cánh tay đặt trước ngực, lộ ra nụ cười chân thành, cho người ta một loại vui cảm giác.

Tô Lê lật qua lật lại, cũng không biết cái gì ẩn tàng cơ quan, đơn giản giống như là phổ thông không thể lại phổ thông bình thường Con Rối, nhưng Tô Lê cảm thấy sự thật cũng không có cái gì tuyệt đối, có lẽ là mình còn chưa hiện mà thôi, nó một nhất định có trọng yếu công dụng.

"Chẳng lẽ cái này là mình thông qua Vô Danh Vạn Mộ khen thưởng?" Tô Lê tối nghi.

Liên tục xem xét về sau, cảm thấy cũng không có có chỗ đặc thù gì, liền đưa nó thu vào trong trữ vật đại.

"Đại Mạc, ta đến rồi!"

Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm, tùy ý tìm một mục tiêu, như vậy tiến lên, tại Hắc Tháp bên trong, đồng dạng là một mảnh hoang mạc, nhưng để hắn lừa đầy bồn đầy bát, mà bây giờ, mình lần nữa đối mặt cái này quen thuộc lại địa phương xa lạ, chỉ hy vọng có tốt chuyện phát sinh.

Hoang mạc đáng vẽ, chính như Thể Nhân biết, không giới hạn, lâu lâu cuồng phong tứ ngược, sau một khắc, lại có mặt trời chói chang, để cho người ta mờ hồi đắm đuối.

Tô Lê cũng không biết đi đi được bao lâu, mặt mũi tràn đầy cát Ô, lông mày bên trên, càng là dày một tầng dày cát mịn.

Mà lại nguyên bản trong kinh mạch dư thừa Nguyên Lực lại một lần nữa biến mất xuống tới, chung quanh cái kia cổ như có như không Hấp Lực lần nữa truyền đến, như quả còn đi không ra mảnh này hoang mạc, hạ tràng đoán chừng cùng cái kia phiền Vô Danh mộ núi không sai biệt lắm, cũng may chính là, bởi vì Linh tàng trong phòng cái kia phiền ngộ đạo là nguyên nhân, xói mòn Nguyên Lực chậm rãi tại bổ sung.

Có thể nói, mỗi xói mòn ra một thành, liền có ba phần mười lại lần nữa bổ sung trở về, cái này khiến Tô Lê mừng rỡ vạn phần, nhưng chung quy xói mòn chiếm cứ đại đa số, thời gian dài, vẫn là chỉ không chống được quá lâu.

Tô Lê kinh ngạc bò lên trên một tòa Cồn Cát, nhìn lấy không giới hạn Sa Hải, lại ngẩng đầu nhìn một chút không trung cái kia cự đại Diệu Dương, miễn cưỡng nuốt nước miếng một cái, móc ra túi nước, cầm đến khỏe miệng, vừa rồi hiện sớm đã khô quắt.

Tô Lê không biết người khác gặp phải là một loại như thế nào tình huống, nhưng đối với mình mà nói, loại tình huống này, chỉ sợ là hồng bút không thể lại nguy rồi.

Hắn hiện tại không có nước bổ sung, tại thiếu nước tình huống dưới, trọng yếu nhất chính là Thể Lực vấn đề, thế nhưng là hết thấy trước mắt, không có phương hướng, không có giới hạn, không có... Ốc đảo!

Hiện tại Tô Lê, chỉ có thể nhận định, đây là một trận khảo nghiệm, nhưng cái này khảo nghiệm là cái gì, mình kiên quyết? Tại không sợ tịch mịch, không điều kiện tiên quyết, cứ như vậy đi thẳng xuống dưới?

Chẳng lẽ là lực quan sát? Nhưng nơi này trừ vô tận sa mạc, liên tiếp một con côn trùng đều không có, có chỉ sợ chỉ có Đinh Đầu cái kia vòng Liệt Dương.

Thân Thể nghiêm trọng thiếu nước, Tô Lê sờ lên có chút môi khô khốc, đặt mông ngồi xuống, nóng hổi cát mịn để hắn nhe răng nhếch miệng, nhìn xuống về sau, rất nhanh thích ứng xuống tới.

Tiếp xuống nên làm như thế nào đâu? Hắn mặc dù có Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ thực lực, đầu thứ năm Linh Mạch Ngưng Huyết Hóa Nguyên gần chín thành, thế nhưng là dưới loại tình huống này, cứ thế mãi xuống dưới, rất có thể vĩnh viễn vây ở chỗ này, sống sờ sờ biến thành một Cự Xác Ướp.

Tô Lê cảm giác cái mông có chút không thoải mái, giống như là có cái gì dính lấy cái mông của mình, điều này làm cho trong lòng của hắn vui vẻ, tất lại thời gian dài như thế, không có đêm tối, không có chấm nhỏ mặt trăng, để hắn cổ đốt không kinh hãi tâm đều trong lúc mơ hồ có một vẻ bối rối, mấy ngày, hắn có thể cảm giác được, mình nếu là thật cứ như vậy đi thẳng xuống dưới, chỉ sợ đến già đều đi ra không được.

Bây giờ rốt cục cảm nhận được một loại khác biệt dị dạng, Tô Lê vội vàng xoay người, tay cầm vào nóng hổi Hoàng Sa bên trong, tìm tòi về sau, rốt cục摸 tới một khối vật cứng, không lo được đoán suy nghĩ gì, một phát bắt được kéo ra.

Đó là một cây sở hữu loại chó động vật đều ưa thích đồ vật, đó là một cây nhân loại xương đùi, nhìn lấy căn này dưới ánh mặt trời trắng sáng Thối Cốt, Tô Lê sắc mặt dị thường khó coi, trầm ngâm về sau, như vậy lần nữa phiên tra. Tim Bản Trạm môi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Chương 154: Không cái bóng

Sau một lúc lâu, một bộ hoàn chỉnh nhân loại Thi Hải cứ như vậy trần trụi. Trắng trợn bày ở Tô Lê trước mặt, nhìn lấy dưới thân còn không có triệt để phong hoá áo vụn, Tô Lê nhận ra, trước đây không lâu, hắn còn gấp qua ăn mặc đồng dạng quần áo đồ lam viện Đệ Tử hướng hắn phát động đánh lén, tuy nhiên cũ nát chút, nhưng tóm lại vẫn là có thể cãi ra tới.

"Xem ra là cùng ta gặp cảnh như nhau người không có đi ra khỏi mảnh này hoang mạc!"

Tô Lê cứ như vậy kinh ngạc nhìn trong chốc lát, nuốt nước miếng một cái, cảm giác cổ họng càng thêm khô khốc, thở dài một tiếng, lần nữa đem hắn che dậy giấu đi.

"Chung quy là Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ!"

Để hắn lần nữa 'Nhập thổ vi an', Tô Lê đứng dậy đến, càng là cảm giác mức độ nghiêm trọng của sự việc, cái kia bộ hài cốt, liền cho mình một cái to lớn tinh táo, có thể bị hút vào, còn sống từ cái kia vòng xoáy thông đạo tới chỗ này người, thậm chí thông qua mộ núi khảo nghiệm, có thể nói đều là thiên phú tuyệt đệ tử tử, vẫn như trước lưu tại cái này không chút nào thu hút trong sa mạc, loại này vô hình nguy cơ thúc giục hắn, nhất định phải tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, đi ra sa mạc.

Thế nhưng là nơi này mệnh mông không bờ bến, đừng nói ốc đảo, liền ngay cả cao một chút Cồn Cát đều không có, tốt xấu có cái bóng tối, che cái mắt, hơi nghỉ ngơi một chút, cũng thế...

Lê cau mày, nghĩ đến đây, trong đầu đột nhiên một tia sáng hiện lên, lại lại nghĩ không ra.

Lúc này bất kỳ tin tức gì đều là liên quan đến sinh mệnh mình mấu chốt, hắn quyết không cho phép bỏ lỡ.

"Ốc đảo, Cồn Cát, bóng tối, che mắt..."

Tô Lê không ngừng lặp lại cái này lời nói mới rồi, giống như phải bắt được cái gì, theo không ngừng lặp lại chữ, hắn càng ngày càng cảm giác được, loại kia bị mình coi nhẹ đồ vật càng ngày càng quen thuộc, càng ngày càng tiếp cận.

"Bóng tối?"

Sau một khắc, Tô Lê con mắt bỗng nhiên sáng lên, đột nhiên nhìn mình sau lưng.

Hắn, không có có bóng dáng!

Là, phía sau của hắn vậy mà không có có bóng dáng, trách không được hắn luôn cảm thấy tại cái này trong sa mạc, thiếu thiếu đi một vật, chỉ là sợ sẩy, lại thêm khô nóng, cũng làm cho hắn cho quên lãng, bây giờ猛然 nghĩ kỹ lại, vừa rồi cảm giác, tại to lớn như vậy dưới ánh mặt trời, cái bóng của hắn vậy mà không, không riêng gì mình, bất kỳ vật gì, đều không có Ảnh Tử.

Cái này không bình thường, tại thiên địa này ở giữa, trừ mình ra, đúng vậy cái này hoang mạc, nhưng hoang mạc là chân thật, không có hư giả, duy nhất còn không có chứng thực, chính là --

Tô Lê hơi hít một hơi, ngẩng đầu lên, nhìn về phía trên không trung cái kia một vầng mặt trời chói chang.

Hắn phát ra nóng hổi ánh sáng, nhưng mình vậy mà không có sau lưng Ảnh Tử, chỉ có thể nói, đây hết thảy làm quá mức chân thực.

Một khi xuất hiện đột phá lỗ hổng, Tô Lê ngược lại là thở dài nhẹ nhõm, Tòa Từ tìm được, tiếp xuống liền là như thế nào tìm tới thanh này ẩn hình chia khóa.

Hiểu rõ hết thảy, Tô Lê trực tiếp dứt khoát ngừng lại, lặng lẽ quan sát lấy phía trên thái dương.

Một lát sau, ánh mắt của hắn cũng có chút không chịu nổi, chớp chớp chưa xong con mắt, nhìn về phía chung quanh, một mảnh hoàng hôn, khi hắn lần nữa nhìn về phía lúc, thân thể đột nhiên chấn động, bởi vì tại cái kia liệt trong ngày, hắn nhìn thấy một bóng người, nhưng thoáng qua tức thì, lần nữa nhìn lại, vẫn như cũ nhập thường, phảng phất vừa rồi chỉ là xuất hiện một cái ảo giác.

Nhưng Tô Lê tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, cũng không phải tin tưởng con mắt của mình, cái kia thuần túy là một cái trực giác.

Làm sơ nghỉ ngơi về sau, Tô Lê ổn ổn tâm thần, nhanh chóng điều chỉnh tình trạng của mình, thậm chí điều động thể nội vì số không nhiều Nguyên Lực đi quan sát, như thế ước chừng một canh giờ, giờ khắc này, quanh thân nhiệt lượng tựa hồ có chỗ yếu bớt, nguyên bản nhắm mắt Tô Lê chậm rãi mở hai mắt ra, đứng dậy, nhìn về phía cái kia vòng mặt trời rực rỡ.

Hôm qua, hắn không ngừng quan sát chung quanh nơi này hết thấy, dù là nhiệt độ làm sơ biến hóa, hắn đều có cảm ứng, chỉ có cái này canh giờ, thái dương mới sẽ không độc ác như vậy, mà loại trạng thái này, chỉ có thể tiếp tục nửa canh giờ, Tô Lê cũng cảm thấy kỳ quái, thật cũng không cảm giác cái gì chỗ không ổn.

Chỉ là bây giờ, xem thấu hết thấy, phương mới phát giác được, cái này giống như là một cái trò chơi lỗ thủng, trong tuyệt cảnh cái kia một đạo hi vọng, mà bây giờ, hắn chỗ chuyện cần làm, đúng vậy bay về phía... Thái dương.

Đổi lại người bình thường, tuyệt sẽ không có ý tưởng như vậy, hoặc là nói, tuyệt sẽ không hoài nghi thái dương không đứng, coi như hoài nghi, lại có thể thế nào, mặt đất nhiệt độ đã cao như thế, càng đến gần thái dương, chẳng phải là thiếu thân lao vào lửa sao? Còn nữa nói, thái dương độ cao, chỉ sợ người Phi cả một đời đến không được.

Nhưng Tô Lê là ai, việc nặng đời thứ hai người, não từ linh hoạt, không cứng nhắc Ngoan Nhân, hắn không giống người nơi này, cô thủ tư tưởng, chần chờ thái độ, thường thường liền sẽ bỏ lỡ quá nhiều.

Hạ quyết tâm về sau, Tô Lê lại phát giác đều chung quanh nhiệt độ đã hơi hạ xuống đến bình thường, lòng bàn chân đột nhiên đập mạnh, mượn nhờ dưới chân Nguyên Lực cự đại phản xung lực, trực tiếp bay về phía cái kia vàng mặt trời chói chang, mà ánh mắt của hắn chỗ, thì là từ góc áo kéo xuống vài ngăn trở, tuy nhiên vẫn như cũ có thể trông thấy cái kia không ngừng phóng đại diệu điểm, nhưng cũng là dưới mắt ngốc nhất biện pháp.

"Thành bại, ở đây nhất cử!"

Tô Lê nguyên lực quanh thân, thì là huyền hóa ra tầng một hơi mỏng Nguyên Giáp, dùng cái này đến yếu bớt đốt bị thương cảm giác cùng nhiệt độ cao.

Một trăm mét, một trăm năm mươi mét... Năm trăm mét!

Khi Tô Lê Phi Thăng năm trăm mét lúc, thái dương tán nhiệt độ đã rất cao, mặc dù có Nguyên Lực làm Hộ Trảo, nhưng vẫn như cũ nóng hần đỏ bùng cả khuôn mặt, Đinh Đầu chỗ, từng tia từng tia bạch khí không ngừng phiêu tán, tựa hồ muốn hần hơ cho khô.

Giờ phút này, liền ngay cả Nguyên Giáp đều xuất hiện một tia bất ổn, ần ần có khí hoá động tĩnh, không lo được trong đầu truyền đến mê muội, như là đã đi tới loại tình trạng này, cái kia lại không thể có may mắn do dự, nhất cổ tác khí, tiếp tục hướng phía trước phóng đi, hắn đã không có đường lui, nhìn lấy vẫn như cũ cùng mình khoảng cách không có biến hóa Liệt Nhật, Tô Lê nguyên bản thân sắc kiên định đều có một tia dao động.

"Thật chẳng lẽ cuộc sai rồi?"

Không lo được nghỉ ngơi, lần nữa trông đủ khí lực hướng lên bay đi.

Khi hắn hoàn toàn là dựa vào kiên quyết vọt tới bảy trăm mét lúc, nướng mặt đã gần như không còn trực giác, quanh thân Nguyên Giáp cũng tiêu tán Lục Thành trái phải, thậm chí mất cả chân vài chỗ, bắt đầu truyền đến trần trần thịt nướng hương khí.

Tô Lê hô hấp dồn dập, đã bắt đầu có chút từ bỏ sự điên cuồng của mình kế hoạch, nếu như bây giờ còn tiếp tục Phi Thăng, chỉ bằng điểm ấy Nguyên Lực, chỉ sợ không duy trì nổi thời gian một nén nhang, mà khi Nguyên Giáp tiêu tán, mình chỉ sợ lại cổ này dưới nhiệt độ cao, triệt để tan tành mây khói.

Hắn giờ phút này đầu đã bắt đầu mê muội, càng có lúc dứt lúc nổi Hắc Quang không ngừng Tóc Biến ở trước mắt, hắn muốn bị phơi bắt tỉnh, hoặc là nói, bị cảm nắng, mà ở chỗ này bị cảm nắng, sợ rằng sẽ vĩnh viễn cũng không tỉnh lại.

Tô Lê không lo được cái gì, cắn đầu lưỡi một cái, lập tức một trận thanh tỉnh, nhưng rất nhanh cái kia cổ mê muội lần nữa đánh tới, nhìn một chút vẫn không có cái gì khoảng cách biến hóa Liệt Nhật, Tô Lê đau thương cười một tiếng.

"Chẳng lẽ lần này, thật muốn táng sinh ở chỗ này sao? Nhưng ta, không cam lòng nha!"

Tô Lê khàn khàn cổ họng, quanh thân Nguyên Giáp như là tuyết đọng gặp Liệt Nhật, lấy mắt trần có thể thấy đến độ tan rã lấy. Lấy loại này độ, coi như giờ phút này từ bỏ Phi Thăng, chỉ sợ cũng đợi không được rơi xuống đất, trực tiếp thiêu hủy.

Đã lựa chọn đầu này, liền quyết chí tiến lên đi, dù là nó là một đầu sai lầm đường.

Tô Lê tinh thần lại lần nữa bắt đầu tan rã, khoe miệng đã cắn đến tràn ra máu.

Trăm năm mươi gạo, tám trăm mét, 850 mét...

Giờ khắc này, Tô Lê quanh thân Nguyên Giáp còn lại không đến một thành. Hoặc là nói, đã không có một thành, y phục của hắn bắt đầu thiêu đốt, mùi khét lẹt đã để hần chết lạng, thậm chí đầu của nó, sớm đã đốt sạch, lưu lại một người đầu trọc, cho đến sau một khắc, hai chân của hắn dẫn đầu co vào khô quắt, trong đó trình độ sớm đã chung, sau cùng triệt để đứt gãy.

Lê đã không có Ý Thức, cười thâm lấy, khóc, nhưng lại khóc không xuống, cho đến Ý Thức triệt để lâm vào hắc ám... Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Liên Tâm thế giới

Nhưng thân thể của hắn, nhưng như cũ lấy một loại bất ổn không tốc độ nhanh độ Phi Thăng lấy, đây là hắn sau cùng một tia Nguyên Lực, đây là hắn trước khi hôn mê bản có thể phi thăng chấp niệm.

Liệt hỏa vô hình đốt cháy, thăng cho tới bụng, tan tành mây khói, sau đó là đầu lâu.

Nếu để cho còn lại Phổ Thông Nhân nhìn thấy, nói không chừng coi là giữa ban ngày gặp quỷ.

Mặt trời đã khuất, một cái đầu lâu, mà lại là đầu trọc. Cứ như vậy hướng về thái dương bay đi, muốn bao nhiêu? } người có bao nhiêu? } người.

Khi Tô Lê đầu lĩnh sợ cũng xuất hiện đen khô quá lúc, hắn bay đến thứ chín trăm gao, phảng phất là một cái điểm tới hạn, một khắc này, nguyên bản còn tại vạn dặm xa Liệt Nhật, qua trong giây lát xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, phảng phất hắn vốn là ở nơi đó, Tô Lê đầu lĩnh sợ, cũng sau đó một khắc, sau cùng một tia Nguyên Lực tiêu tán thời khắc, chui vào Liệt Nhật bên trong...

Hắn, tìm được chìa khoá, cũng mở ra! ! !

Khi Tô Lê tỉnh lại lần nữa, cũng không biết bao lâu trôi qua, duy nhất xác định là, hắn còn sống, mà lại toàn thân tựa hồ có dùng không hết khí lực, nhìn một chút mình trắng nõn da, đen bóng dài, hắn cũng có một tia hoang mang.

Nhất là quanh thân y phục, hắn nhớ rõ ràng, tại hôn mê trong nháy mắt, chân của mình đã không còn, cái này thân quần áo, cũng thế...

Nhưng bây giờ nhìn lấy hoàn hảo hai chân, cũng làm cho hắn không tin đứng dậy, nhảy lên, cảm giác cái kia thật thật xúc giác, để hắn hiểu rõ, đây hết thảy đều là thật.

"Làm sao lại như vậy? Ta... Ra đến rồi!"

Thời khắc này Tô Lê một trận mơ hồ, hắn nhớ rõ ràng mình giống như thất bại, nhưng bây giờ lại --

Khi hắn ngẩng nhìn bốn phía, vừa rồi hiện, mình đang nằm tại một đóa cự đại Liên Hoa bên trên, mà dưới đáy, thì là một mảnh Liên Hồ, như là mình như vậy Liên Hoa, phóng tầm mắt nhìn tới, chính là có hơn ngàn nhiều, nhưng tuyệt đại đa số đều như cùng một cái nụ hoa, chăm chú bao khóa, thậm chí có một ít, đã sắp triển khai.

Mà mình chung quanh, đã triệt để khai phóng Liên Hoa, lại có mấy chục đóa, trong đó một số trong gió khẽ đung đưa lấy, sau đó khô héo, dần dần chìm vào trong nước, thăng lưu lại gần ngói gợn sóng.

Tô Lê không khỏi có chút trầm tư, cúi đầu xuống, cảm lấy cái này xuất hiện đệ nhị tôn thạch tượng, Tâm Niệm nhất động, lại là nhất tôn giống nhau như đúc thạch tượng xuất hiện.

Nhìn lấy thông qua 2 quan khảo nghiệm lấy được thạch tượng, Tô Lê không biết nên làm sao vận dụng, hiện tại hắn đã triệt để xác định, đây là nào đó một vị cường giả lưu lại Bí Cảnh, tuy nhiên không biết mình làm sao dẫn động u mê lại tới đây, nhưng nhất định là bị tai bay vạ gió.

Tô Lê phảng phất hiểu rõ cái gì, lại lần nữa nhìn về phía Liên Hồ bên trong đông đảo nụ hoa chớm nở Liên Hoa.

"Một đóa, hai đóa... Năm trăm bốn mươi chín, một ngàn... Hơn sáu trăm! ! !"

Tô Lê giật mình, xem ra chính mình suy đoán không có sai, cái này mỗi một đóa hoa Liên Hoa trung ương, đều là mỗi một tên lịch luyện đệ tử, một trận thuộc về bọn hắn thế giới khảo nghiệm.

Mà những này đã rời đi hơn mười người, vậy mà còn nhanh hơn chính mình, chẳng lẽ khảo nghiệm của bọn hắn rất nhẹ nhàng, phải biết, hắn kém chút đem mệnh đều dựng ở bên trong.

Nhìn lấy rất nhiều đã nụ hoa chớm nở, hắn lại có một loại suy đoán, khả năng mỗi người khảo nghiệm cũng không giống nhau, có lẽ là căn cứ thực lực mạnh yếu đến khảo nghiệm, cứ như vậy, liền công bằng rất nhiều, thực lực của mình thế nhưng là cơ hồ hạ chót.

Tô Lê nghĩ đến đây, nhãn tình sáng lên, nhìn về phía cái kia mấy đóa như muốn nở rộ Liên Hoa.

Đón lấy bên trong không biết sẽ còn kinh lịch khảo nghiệm như thế nào, nhưng muốn đến sẽ càng thêm gian nan, liền dựa vào bản thân, chỉ sợ sống

không được quá lâu, biện pháp tốt nhất đúng vậy có thể hay không mấy người đi ra quên về Thư Viện hoặc là mình đồng minh tìm phương Linh Viện để từ từ, tổ cái đội, dạng này tương đối bảo hiểm chút.

Phải biết, trận đại chiến này, cơ hồ tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh Đệ Tử làm pháo hôi, lúc trước bị thu nạp xuống người, đoán chừng vượt qua hơn mười vạn, nhưng hôm nay nơi này Liên Hoa, cũng chỉ có một ngàn sáu trăm đóa, mỗi thời mỗi khắc còn có Liên Hoa tại điều linh, đủ để thấy trong đó chỗ đáng sợ.

Vì an toàn của mình, Tô Lê đành phải quyết định chủ ý chờ đợi mình hữu, ngồi xếp bằng, chậm rãi chờ lấy.

"Chỉ hy vọng có người quen biết liền tốt!" Tô Lê âm thầm cầu nguyện.

Thời gian một ngày lặng yên mà qua, theo ken két tiếng vang, Tô Lê bỗng nhiên mở hai mắt ra, đó là cách mình thứ ba mươi lăm Liên Hoa, chính là lá tràn ra, ngay sau đó, một tên trên mặt lóe hắc khí Lôi Âm cô viện đệ tử từ từ đó đứng lên, thoáng nhe răng về sau, nhặt lên dưới chân thạch tượng, âm nhu cười một tiếng.

Đội nhìn thấy xa xa Tô Lê, nhất là trên người hấn thuộc về quên về Thư Viện Đệ Tử phục sức, giật mình, rất nhanh chau mày, ngấm nhìn bốn phía, nghĩ đến cũng là hiểu rõ cái gì, trên mặt lộ ra một cổ ý mừng, nâng đỡ phía sau màu đen Cự Xích, trực tiếp nhảy xuống sen đóa, bay vọt bên bờ, thoáng qua tan biến tại trong rừng trúc.

Tô Lê ngẩn người, cũng không nói gì thêm, lựa chọn tiếp tục chờ đợi.

Ba ngày, trước sau vừa có hơn bốn mươi người rời đi, trong đó còn có năm tên quên về Thư Viện đệ tử từ từ, Tô Lê vừa lên tiếng chào hỏi, đối phương cũng không nói gì thêm, lạnh hừ một tiếng, trực tiếp rời đi, sợ có người đoạt cơ duyên của bọn hắn, nhìn Tô Lê sững sốt một chút, cái này khiến hắn không khỏi có chút tâm tro, đến cùng còn đánh giá thấp nhân tâm tham lam cùng dục vọng.

Hắn vốn là muốn trực tiếp rời đi, bởi vì tiếp tục chờ xuống dưới chỉ sợ cũng sẽ không có tốt kết quả, ngay cả mình người đều đối với mình đề phòng như vậy, còn có thể Kỳ Vọng ai đây, hắn không muốn cái gì cơ duyên, đối với không biết, hắn luôn luôn cảm thấy không tên một cổ bất an, nhưng hắn vẫn là mang thai một điểm cuối cùng chờ đợi.

Mấy người tiếp xuống quên về Thư Viện người, như quả vẫn là như vậy, mình trực tiếp rời đi, nếu như là sách khác viện người, vì an toàn của mình, cũng chỉ đành đứng dậy, không thể tại làm trễ nải.

Nghĩ đến đây, Tô Lê thờ dãi một tiếng, đem ánh mắt lại lần nữa khóa chặt những cái kia như muốn chờ nở sen nụ hoa.

Khi lại là một ngày lặng yên đến, theo một cái thân mặc quên về Thư Viện đạo sư áo bào bóng người chậm rãi đứng lên, Tô Lê sững sờ, trên mặt rất nhanh hóa thành mừng rỡ.

"Cổ dương đạo sư, thế nào lại là người?"

Không sai, lần này ra người tới đúng vậy cùng Tô Lê tại thương cũng đã có gặp mặt một lần cổ dương, đồng dạng cũng là hương lạnh hương tác Dương Minh đám người Ban Chủ Nhiệm, đương nhiên, cũng coi như Tô Lê, chỉ là căn bản không nghĩ tới chính là, Tô Lê vậy mà lại đợi đến hắn.

Cổ dương từ bị Tô Lê ngoài ý muốn chỉ điểm về sau, tại Hắc Tháp Hạ Tầng mượn nhờ dư thừa thiên địa nguyên lực, nhất cử đột phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, khi biết Tô Lê cái này 'Tiểu Ân Nhân' thật đến trong nội viện về sau, cũng là mừng thay cho hắn, nhưng hắn lúc đó đã tiến nhập nội viện, chuyện sau này liền không giải quyết được gì, hi vọng ngày sau có cơ hội gặp lại.

Từ đại thương thư viện đột nhiên bạo phát chiến tranh, hắn nghĩa vô phần cố gia nhập trong đó, chỉ là không nghĩ tới chiến tranh sẽ thảm liệt như vậy, càng là bị Lôi Âm cô viện trùng điệp tính kế, mặc kệ là Thế Gia phản loạn vẫn là lần này Bí Cảnh cường ép thu nạp, đều làm người ta kinh ngạc, nhất là mình đối mặt hai trận khảo nghiệm, kém chút liền không về được.

Tuy nhiên không biết chỗ này Bí Cảnh đến cùng là cái gì, nhưng một cửa cửa khảo nghiệm, đủ để chứng minh nơi này không phải thiên nhiên hình thành, mà là có người tận lực mà vì đó, vậy cũng chỉ có thể nói rõ, nơi đây, là một chỗ tuyệt thế cường giả Mộ Trùng!

Nhập gia tùy tục, mặc kệ người là có hay không muốn không biết cơ duyên, tiền đề đều là người có thể hoàn hảo không chút tổn hại sống sót.

Thu thập xong cái này hai tôn không biết tên Tiểu Lão Đầu thạch tượng, ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy Tô Lê tầm kia bởi vì kích động mà đỏ gương mặt.

"Tô Lê!"

"Cổ dương đạo sư, ta rốt cục chờ được ngươi! Ô ô ~~~" Tô Lê nước mắt tứ chảy ngang, có loại nhìn thấy thân nhân vui xúc động, lập tức vui đến phát khóc! Tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Chương 156: 1 thoa Yên Vũ Nhâm Bình sinh

Trong rừng trúc, từng cây Thúy Trúc cao ngất thẳng tắp, Đỉnh Thiên Lập Địa, nó lá trúc bên trên, thậm chí còn có sáng sớm vì khô cạn Cam Lộ, trong suốt sáng long lanh, nghe cái kia đặc hữu hương khí, rất cho dễ dễ cho người ta sợ hãi tâm đắc đến một tia bình an, liền ngay cả Tô Lê, tại một cổ gió nhẹ thổi qua, ào ào hướng gió lá trúc phiêu đảng thời điểm, cũng không có lúc trước sợ hãi cùng bất an.

Tình cảnh này, Tô Lê không khỏi nhớ tới Tô Thúc « Đỉnh Phong đột » bên trong một câu từ:

"Chưa nghe mặc rừng đánh lá sinh, ngại gì ngâm xướng rít gào lại Từ Hành. Trúc Trượng mang giày nhẹ thắng ngựa, ai sợ, nhất thoa yên trần nhâm bình sinh."

Nghe Tô Lê ngâm xướng Từ Khúc, cổ dương có phần có chút tò mò nhìn đi ở bên cạnh thiếu niên.

"Người sẽ còn viết lời?"

"Ha-Ha, chỉ là người bên ngoài làm ra, ta chỉ là chuyển đến dẫn chứng phong phú thôi." Tô Lê nghe vậy, không khỏi một trận nhẹ nhõm, cười nói.

"Bất quá, ngược lại thật là tốt nghe."

"Êm tai, kỳ thực đây chỉ là bên trên khuyết, hoàn chỉnh, mới là thật êm tai, tuy nhiên phía dưới khuyết, ngược lại là cùng cảnh sắc trước mắt không có quan hệ."

"Thật sao? Xem ra người bằng hữu kia ngược lại là rất có tài hoa, ta ngược lại thật ra muốn nghe một chút." Cổ dương giờ phút này cũng là dễ dàng hơn, nhưng vẫn là đề phòng nhìn bốn phía.

Tô Lê vội ho một tiếng, lại là một trận gió nhẹ thổi tới, ào ào Trúc Diệp Thanh, bình an bình hòa tâm tính, để hắt lại lần nữa ngâm hát lên.

"Se lạnh Xuân Phong thổi tình rượ, lạnh lùng, đỉnh núi chiếu xéo lại đón lấy. Quay đầu từ trước đến nay đều hieu chỗ, trở lại, cũng Vô Phong Vũ cũng vô tình."

"Quả nhiên không có câu đầu tiên êm tai!"

... ..

Mảnh này trúc lâm rất là rậm rạp, nhưng lại có một đầu U Tinh tiểu lộ, một mực thông đến U Lâm chỗ sâu, hai người cứ như vậy song song đi tới, hướng về bên trong đi đến.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hai người nguyên bản tiến lên bước chân bỗng nhiên dừng lại, xuất hiện sớm trước mặt bọn hắn, là một đạo chảy nhỏ giọt chảy xuôi Khê Thủy, mặt trên còn có một tòa nhỏ cầu hình vòm, khóa khóa đá cuối dưới ánh mặt trời, lộ ra phá lệ trong suốt sáng long lanh.

"Trúc lâm Khê Thủy, đá cuối Xuân Phong, trận này khảo nghiệm, ngược lại là đường nét độc đáo nha! Chẳng lẽ lại, muốn muốn chúng ta buông lỏng cảnh giác, sau đó tại an vui bên trong tiêu vong?" Cổ dương nghĩ như vậy đến, càng phát không dám buông lỏng cảnh giác, mà là quay đầu nhìn về phía Tô Lê nói.

Đi thời gian dài như thế, lại vẫn không có bất kỳ nguy hiểm nào, rất cho dễ dễ cho người ta tại trong nguy hiểm buông lỏng cảnh giác, Tô Lê thì là nhún nhún có chút kéo căng kinh bả vai, biểu thị không biết vì sao.

Hai người đi đến cầu hình vòm bên trên, đang muốn xuống dưới, dọc theo tiểu lộ tiếp tục chạy, lại phát hiện, tại một chỗ khác trong rừng trúc, chẳng biết lúc nào, bay là tả khời trận trận Tế Vũ, tích tấp rung động, phiêu tán Bùn Đất hương thơm, cực kỳ hải lòng.

Tô Lê đang muốn tiếp tục đi, cổ dương lại kéo lại, tại Tô Lê ánh mắt nghi hoặc bên trong, nhìn một chút cái kia phiến nhập thường trúc lâm, lại nhìn ướt át mặt đất, cười cười, không có ở nói gì đó, mà là lui ra đến, dọc theo Khê Thủy chảy xuôi, thuận đầu này 'Đường' đi đến.

"Làm sao vậy, cổ dương đạo sư, nơi đó có vấn đề gì không?" Tô Lê nhìn lấy đối diện U Tinh tiểu lộ, lại là không có cảm giác đến bất kỳ nguy hiểm nào, hơi nghi hoặc một chút nói.

"Tại hai ta trước đó, đã có rất nhiều người tiến vào bên trong, có thể nhìn ra, cái kia phiến cầu hình vòm, rất rõ ràng là một cái đường ranh giới, nói cách khác, nơi đó Vũ đã hạ không biết bao lâu, thế nhưng là, cái kia ướt át vùng bùn trên mặt đất, không có dấu chân!"

Mà lại, ai lại quy định, chúng ta nhất định phải dựa theo đầu kia sớm đã thành hình đường đi xuống, đây chính là một cái lẩn, có lẽ người cảm thấy

bình thường, nhưng thường thường, những cái kia bình thường đồ vật bên trong, mới là nguy hiểm ẩn tàng sâu nhất .

Từ vừa mới bắt đầu, đạp trên con đường kia, chúng ta liền tiến vào một cái tư duy chỗ nhằm lẫn, như quả tiếp tục đi tới đích, ta cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, có lẽ, cũng là ta quá lo lắng, nhưng ta mang theo người, thực sự không dám mạo hiểm "

Nhìn lấy cổ dương vẻ ngưng trọng, Tô Lê lại quay đầu nhìn một chút? O? O? ? Tiểu Vũ đường đất, không biết tại sao, tâm lý đột nhiên một trận sợ hãi, nhà có một lão, như có một bảo nha, nhờ có mình chờ đến cổ dương đạo sư, nếu không, lấy mình nông cạn nhân sinh lịch duyệt, giờ phút này chỉ sợ đã mắc lừa .

Mà liền tại hai người rời đi không lâu, lại là một tên Lôi Âm cổ viện đệ tử từ vội vàng chạy đến, không có làm cân nhắc, trực tiếp đi xuống cầu hình vòm, tiến vào rừng mưa bên trong.

Liền ngay cả hần cũng không có phát hiện, nguyên bản chạy hai chân dần dần tan rã, sau đó là đùi, thân thể, mà hần lại cái gì cũng không có phát giác được, vẫn như cũ hưng phấn hướng về phía trước chạy trước, cho đến còn lại một cái đầu lâu, mang theo đặc sắc biểu lộ, chậm rãi chìm vào trong đất, biến mất không thấy gì nữa, trở thành mảnh này trúc lâm chất dinh dưỡng...

Hành lang bên trên, hai người cứ như vậy đi dạo lấy, đúng lúc này, nguyên bản tinh tế dò xét Tô Lê đột nhiên phát hiện, tại hành lang phía dưới bên cạnh hồ trung ương, một đầu cá chép màu vàng cuộn cuộn lấy, một nhảy ra, đụng đụng Liên Diệp, lại là một cái lần dưới thân đi, đây vốn là một kiện cực kỳ bình thường sự tình, nhưng Tô Lê lại là con mắt bỗng nhiên sáng lên, liền liền hô hấp đều có chút dồn dập lên.

"Nguyệt Nha cá?"

Là , vừa rồi nhảy lên , đúng là hần từng tại một loại Đan Phương bên trong nhìn thấy một loại cực kỳ hi hữu Linh Ngư —— Nguyệt Nha cá, không nói trước nó chỗ năng lượng ẩn chứa có bao nhiêu, chỉ là nó có thể tu bổ trong thân thể âm tât, không ngừng nhắc đến Thuần Nguyên lực, tăng thêm tự thân cái này vừa làm dùng, liền có thể đề vô số linh được sư điên cuồng, mà ở trong đó Nguyệt Nha cá, kích cỡ càng lớn, như vậy...

Cổ dương tuy là Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, nhưng thiên hạ Kỳ Dược hần lại là không nhận ra được, trên thực tế, hần cũng chưa nghe nói qua, càng không cần đàm gặp qua, bây giờ thấy Tô Lê cái kia chảy nước miếng tí tách chảy vào hồ nước, không rõ ràng cho lắm, nhưng cũng hiểu rõ, khả năng bên trong có vật gì tốt, vội vàng dùng Thần Thức dò xét một phen, lại không có phát hiện nguy hiểm về sau, vừa rồi thở phào nhẹ nhõm.

Mà Tô Lê đã nhanh chóng không nổi nhảm nhí cái này có ngàn năm lịch sử Nguyệt Nha cá, tuy nhiên không có khả năng sống ngàn năm lâu, nhưng chúng nó đòi đòi kiếp kiếp sinh hoạt tại mảnh này trong hồ nước, hần là có rất nhiều đi, rốt cục có thể đại bão lộc ăn.

Tô Lê thuận thực coi xuống Ngoại Y, lại phát giác được không có nguy hiểm gì về sau, phù phù một tiếng, chui vào trong đó.

Cổ dương còn đang quan sát bốn phía, chỉ nghe thấy một tiếng tiếng nước, đứng ở bên cạnh Tô Lê liền đã không có bóng dáng.

"Uy! Cẩn thận một chút a!" Cổ dương biến sắc, vội vàng ghé vào Hồng Mộc trên lan can, hướng về trong nước hô to.

"Soạt!"

Ngay tại cổ dương lời nói vừa dứt phía dưới lúc, Tô Lê đầu chớp mắt liền lộ ra, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, cầm trong tay một đầu đủ có người thành niên cánh tay lớn lên màu vàng sậm cá chép nâng quá đỉnh đầu, hướng về cổ dương chào hỏi.

Thấy Tô Lê không có chuyện, đồng thời lấy một đầu cá chép hướng mình huyền diệu, cổ dương lộ ra vẻ mỉm cười.

"Nguyên lai đứa nhỏ này đói bụng nha!"

Đúng lúc này, một nam một nữ đệ tử áo trắng từ một bên đột ngột đi ra, lại là cái kia tím phương Linh Viện đệ tử từ, nó trên người chỗ tản ra Nguyên Lực, vậy mà tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn.

Bọn hần thật không cho dễ đi ra, trên đường đi, nữ còn tại? ? Lắm điều lấy, tựa hồ cho rằng bên cạnh sư huynh, mang theo nàng đi vòng thêm một chút chẳng đường oan uổng, nhưng sau một khắc, cảnh sắc trước mắt biến đổi, sau đó liền trông thấy hành lang bên trên cau mày Trung Niên Nhân, cùng trong nước giờ con cá Nam tử, không khỏi một trận kinh ngạc.

Nhìn thấy hai người đến, Tô Lê cũng là sững sờ, muốn đến hiện tại mọi người ở giữa sẽ không có cái gì địch ý, huống chi, cái này tím phương Linh Viện mạo vẫn là quên về Thư Viện mình hữu đây.

Tô Lê nhìn một chút trong tay Nguyệt Nha cá, nhãn châu xoay động, đột nhiên hướng về người tới chào hỏi. Tím Bàn Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Chương 157: Cổ dương đột phá

"Uy, tới thế nhưng là tím phương Linh Viện Bằng Hữu, chúng ta là quên về Thư Viện, các ngươi vậy mà cũng đi con đường này nha, vậy là tốt rồi, ta còn lo lắng đi nhầm đâu, đúng, cái này Hồ Nước có rất nhiều cá chép, mau tới đây giúp ta bắt, ăn no rồi mới có sức lực tìm kiếm cơ duyên không phải?" Tô Lê hơi có chút hưng phấn hồ, còn không ngừng giương lấy cá trong tay.

Hai người gặp này, thờ phào nhẹ nhõm, trước đó không lâu mới hổ khẩu thoát hiểm, bây giờ thân kinh còn tại căng thẳng cao độ lấy, muốn đến đối phương cũng thế, hiện tại ngược lại là tự sướng, thư giãn áp lực, chỉ tiếc...

Hai người nhìn một chút phía sau không biết con đường, cũng không định dừng lại, bọn hắn thế nhưng là muốn tranh thủ thời gian tìm tới cơ duyên, lại thêm đi được càng sớm, lấy được càng nhiều, bọn hắn cũng không muốn ăn người khác còn lại phía dưới, để đó tốt cơ duyên tốt không đoạt, chạy tới nơi này bắt cá ăn, quên về Thư Viện đệ tử từ, chẳng lẽ không biết mình có thể còn sống lại tới đây, có bao nhiêu khó à, mà bây giờ để đó cơ duyên không tìm, vậy mà chơi đùa đùa bỡn, thật đúng là cực phẩm vô cùng.

Nhìn lấy hai người không để lại dấu vết xem thường ánh mắt, cổ dương nhũ nhũ mảy, mà Tô Lê thì là giả bộ như không nhìn thấy, vẫn như cũ lộ ra rất hưng phấn.

"Nguyên lai là quên về Thư Viện Bằng Hữu, ngược lại là rất có nhân hạ thoải mái nha, đã gặp nhau cũng coi như hữu duyên, vốn nên cùng các ngươi, chỉ là chúng ta còn có chút việc, liền không nhiều quấy rầy, Chúc huynh đệ nhiều vớt mấy đầu, dẫn đường bên trên ăn, chỗ này Bí Cảnh cũng không biết lớn bao nhiêu, có cái gì, cũng đừng còn không tìm được cơ duyên, ngược lại trước đó gục xuống."

Cầm đầu bạch y nam tử vui cười 'Quan tâm' nói, tuy nhiên đối Tô Lê nói chuyện, nhưng ánh mắt lại là nhìn hướng cổ dương, dù sao chỉ có tu vi của hắn là Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, về phần Tô Lê, thì là căn bản không có nhìn thẳng vào.

Trên thực tế, đây vẫn chỉ là một điểm, hai người bọn hắn tu vi không chỉ có riêng là Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, mà là Linh Huyền Cảnh sơ kỳ, chỉ là không biết vì cái gì, tại sau khi tỉnh lại, một thân tu vi liền bị áp chế đến Linh Nguyên Cảnh viên mãn, mà lại trên đường đụng phải mấy người cũng là như thế.

Hắn không xác định trung niên nhân kia phải chăng cũng giống như mình, cảnh giới mặc dù rơi, nhưng thuộc về Linh Huyền Cảnh thủ đoạn thế nhưng là tầng tầng lớp lớp, nơi này khắp nơi nguy cơ, có thể không hao tổn liền không hao tổn, càng gì huống chi, bọn hắn cũng không có địch ý, tội gì đến quá thay.

Nam tử lời nói rơi xuống, cũng mặc kệ bên cạnh che miệng cười khẽ nữ tử, như vậy đập vào hành lang, đi thẳng về phía trước.

Thấy hai người rời đi, Tô Lê còn ở trong nước lớn tiếng hô hào.

"Đa tạ Bằng Hữu quan tâm, ta nhất định sẽ, đầu này hồ mỗi một cái góc, ta đều sẽ không buông tha cho."

"Ngươi đứa nhỏ này đến cùng đang làm gì nha?" Cổ dương đứng tại hành lang bên trên, có chút xấu hổ cùng không hiểu hỏi.

"Xuyt!"

Tô Lê làm một cái chó lên tiếng, đem Nguyệt Nha cá ném lên bờ đi, ra hiệu cổ dương tranh thủ thời gian thu lại.

Cổ dương bắt đắc dĩ, đành phải dùng Túi Trữ Vật đem từng đầu 'Cá chép' thu lại, trong lúc đó vừa có ba người tới, dùng một kẻ ngu ngốc như vậy ánh mắt nhìn một chút hai người, trực tiếp rời đi, cổ dương giờ phút này lại cũng mất lúc trước khinh thị, bởi vì tại đầu thứ nhất Nguyệt Nha cá sau khi tới tay, mang đến Nguyên Lực phản ứng, liền để hắn hai mắt bỗng nhiên sáng lên, nhìn nhìn lại trong nước bay nhảy Tô Lê, giống như hồ đã hiểu, mang trên mặt vui mừng, vui sướng thu nạp lấy.

Cho đến Tô Lê không vào nước bên trong nhanh nửa canh giờ, mới một mặt nước động lộ ra đầu, đem trọn phiên hồ một đầu cuối cùng Nguyệt Nha cá ném lên đi, phương mới chậm rãi du lịch tới.

Lần này, hắn thật là không có để lại một con cá, trực tiếp tới cái Đoạn Từ Tuyệt Tôn, tuy nhiên cái này người ở bên ngoài xem ra, thực sự quá lòng tham, cũng nên chảy xuống một hai đầu, để bọn hắn sinh sôi đời sau, nói không chừng lần sau Bí Cảnh mở ra, để hậu nhân ích lợi không phải.

Nhưng Tô Lê là ai nha, ở cái này nhược nhục cường thực thế giới, mỗi người đều đang liều mạng còn sống, chuyện ngày mai đều nói không chính xác, ai còn cân nhắc sau này người khác, khi đó, ai lại nhớ kỹ ai?

Mà lại, ngẫm qua nhỏ lông, Phong qua Lưu Ngân là Tô Lê một mực chỗ tôn sùng nguyên tắc làm người, những này Nguyệt Nha cá chỗ năng lượng ẩn chứa, đủ để đem hắn đẩy tới Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ, thậm chí cao hơn.

Lần này địa phương không giống ngày xưa, nguy hiểm hệ số độ cao, khó mà dự đoán, lại thêm, hắn hiện tại khát vọng nhất đúng vậy thực lực tăng

cường.

Khi hấn bò lên, cổ dương vội vàng kéo một cái, Tô Lê cũng không để ý, nguyên lực quanh thân phát ra ở giữa, thoáng qua liền đem một thân ẩm ướt cho hơ cho khô .

"Đạo sư, thế nào, bao nhiêu đầu rồi?" Tô Lê hưng phấn vội vàng đặt câu hỏi.

"Nao, hết thấy hai trăm ba mươi đầu, một đầu không ít, nhìn ngươi có thể ăn bao nhiêu?"

Tiếp nhận cổ dương Túi Trữ Vật, tra xét cái kia hơn hai trăm đầu Nguyệt Nha cá, Tô Lê hưng phấn thân thể đều có chút run rẩy, tinh quang trong mắt để cổ Dương Đỏ híp mắt lại đến, cảm thấy hiểu kỳ.

"Đi thôi, hiện tại chúng ta muốn làm , đứng vậy tìm tới một chỗ an toàn, sau đó nướng cá ăn, cổ dương đạo sư, loại cá này ta vừa đi vừa nói cho ngươi!" Tô Lê vừa nói vừa tìm một chỗ có chút vắng vẻ địa phương, như vậy lao tới đi qua...

Lục tục ngo ngoe có mọi người ảnh xuyên qua hành lang, hướng về phía trước mà đi, tìm kiếm thuộc tại cơ duyên của mình, mà tại một chỗ hậu sơn trong huyết động, Tô Lê cùng cổ dương thì là mang lấy lửa, ăn mặc từng đầu Nguyệt Nha cá, không ngừng nướng cháy ăn.

Lúc trước, cổ dương vẫn còn có chút trong lòng còn có khúc mắc , bất quá, khi ăn một con cá lúc, con mắt bỗng nhiên trùng lão đại, cảm thụ được thể nội cái kia cổ tán loạn Năng Lượng, vội vàng một mặt ngác nhiên nhìn về phía Tô Lê.

Tô Lê vừa ăn vừa nhẹ gật đầu, ăn xong một con cá về sau, vội vàng như vậy khoanh chân ngồi tĩnh tọa, Tu Luyện Nguyên Lực.

Cảm nhận được Nguyệt Nha cá ẩn chứa đủ loại thần kỳ năng lực, cổ dương cái nào còn không hiểu rõ, mình đi theo Tô Lê chiếm Đại Tịch Nghi, sau đó vội vàng đi ra ngoài trong chốc lát, không biết làm những gì, lần nữa tiến vào, vội vàng tìm một cái góc, như vậy tu luyện.

Nhoáng một cái ba canh giờ mà qua, Tô Lê lúc này mới có chút mừng rỡ mở mắt ra, xem ra hấn vẫn còn có chút nói thâm lâu năm chi cá Năng Lượng, chẳng những muốn triệt để luyện hóa thời gian tăng dài gấp ba, đứng vậy mang cho tạo hóa của mình, đều là khó có thể tưởng tượng.

Chẳng những trong đầu dị thường Thanh Minh, liền ngay cả Nguyên Lực, cũng là tăng trưởng một mảng lớn , dựa theo loại này xu thế xuống dưới, hấn rất nhanh liền có thể đột phá Linh Nguyên hậu kỳ.

Lại lần nữa nhìn về phía cổ dương, thì là gương mặt hướng thụ , bất quá, khi thì nhủ chặt lông mày lại là có thể nhìn ra trong đó lợi hại, phải biết, Nguyệt Nha cá lần đầu cũng không phải là tăng trưởng Nguyên Lực, mà là tiêu trừ thể nội âm tàng âm tật.

Có chút thống khổ nha, lại nói khó tránh khỏi, chỉ khi nào vượt qua đi, còn dư lại, đem tất cả đều là tạo hóa.

Cảm thụ được ngoài động ẩn tàng Tiểu Tiểu Cẩm Chế, Tô Lê nhẹ gật đầu, lấy ra đầu thứ hai, lần nữa đồ nướng luyện hóa.

Nhoáng một cái đứng vậy thời gian mười ngày lặng yên mà qua, mà chính hôm đó, cổ dương Thân Thể bỗng nhiên một trận run rẩy, một cổ không giống với Linh Nguyên Cảnh khí tức âm vang bạo phát, nhưng chỉ vền vẹn chỉ là trong nháy mắt, một cổ quý dị uy áp bỗng nhiên giáng lâm ở trên người hấn, toàn thân khí tức lần nữa trở về Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn.

Cổ dương mở mắt ra, toàn thân có không nói ra được thoải mái, phảng phất vô số tế bào đều tại vui mừng, cảm thụ được Linh tàng trong phòng cái kia một tắc nguyên hồ, hấn có thể xác định, mình là thật bước vào vô số người tha thiết ước mơ Linh Huyền Cảnh, không riêng như thế, liền tiếp thể nội nhiều năm Âm Thương vậy mà cũng là toàn bộ khỏi hấn.

Hấn biết, đây hết thấy đều quy công cho Tô Lê, tuy nhiên không biết vì sao vẫn là Linh Nguyên Cảnh tu vi, khi muốn đến phải cùng nơi đây Bí Cảnh có quan hệ, như thế mình có thể ra ngoài, chính là một tên hàng thật giá thật Linh Huyền Cảnh . Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Tốt đến 1 tòa Quỷ Thành!

Bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Tô Lê thật đúng là phúc của mình Tinh, lần thứ nhất gặp phải hấn, bị hấn chỉ điểm, nhập Hắc Tháp xông phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, bây giờ lần thứ hai gặp phải hấn, càng là dẫn dắt mình bước vào Linh Huyền Cảnh, cũng không biết là hấn Hữu Phúc còn là mình Hữu Phúc.

Hắn tại trong thư viện sự tĩnh, mình cũng coi như nghe nói qua, vận khí, thực lực, can đảm tập hợp vào một thân, đối Luyện Dược cũng là cực kỳ thiên phú, bây giờ rõ ràng đó có thể thấy được cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá đối với người có như thế nào trọng yếu trình độ, hắn vẫn là nghĩa vô phản cố cùng mình chia sẻ, tâm tính thoải mái, hắn tương lai đường, sẽ so tất cả mọi người đi càng xa.

Ngay tại cổ dương âm thầm cô lúc, bên cạnh Tô Lê sau lưng đột nhiên ần ần xuróc xuróc hiện ra một tia bóng cây, toàn thân y phục càng là không gió mà bay, cảm thụ được cái kia cổ cực kỳ áp bách tính lực lượng, cổ Dương Minh trắng, Tô Lê tiểu tử này cũng phải đột phá, cường giả đột phá, nhớ lấy quấy rầy, biết trong đó mấu chốt, cổ dương vội vàng chạy đi ra bên ngoài, hộ lên pháp tới.

Mà Tô Lê sau lưng bóng cây chậm rãi càng thêm rõ ràng, thậm chí rõ ràng có chút loá mắt, một cổ cực kỳ mạnh mẽ nguyên lực ba động, cũng là đang lạng lẽ dập dờn mà lên, đúng là làm đến toà này Thạch Động đều là đang run rẩy nhẹ nhẹ lấy, trong lúc mơ hồ có vết nứt lạng lẽ lan tràn.

Ong ong!

Giờ phút này Tô Lê trong kinh mạch truyền đến trận trận tiếng oanh minh, thể nội Nguyên Lực, cũng là vào lúc này đạt đến cường thịnh nhất trình độ.

Đã là đột phá thời điểm!

Ngoài động, cảm thụ được cái kia cổ càng phát ra cường thế khí tức, để cổ Dương Đô có một tia dị thường, cổ khí thế này quá mạnh, mạnh làm cho người giận sôi, căn bản không phải một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ có khả năng phát ra, còn có phía sau hắn bóng cây, đến cùng là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là công pháp gì? Bất quá, cũng từ một điểm này đó có thể thấy được, hắn Nguyên Lực tinh thuần trình độ đạt đến một loại như thế nào không thể tưởng tượng trình độ.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới cái kia Nguyệt Nha cá có thể đề thuần Nguyên Lực, Tô Lê bây giờ có loại này đã Tinh Thuần sắp cực hạn Nguyên Lực, có cổ khí thế này, thật sự là bình thường bất quá.

Theo thời gian trôi qua, trong sơn động nguyên bản nóng nảy khí tức dần dần lạnh đi, dưới trời chiều, Tô Lê vinh quang đầy mặt từ đó đi ra, thấy ngoài động cổ dương, liền ôm quyền, ngỏ ý cảm ơn.

Cổ dương cảm thụ được Tô Lê trên thân tán phát Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ khí tức, cũng là mừng thay cho hắn.

"Nhìn người bộ dáng, Ngưng Huyết Hóa Nguyên Đệ Thất đầu Linh Mạch rồi?"

"Ha-Ha, đa tạ đạo sư, Đệ Thất đầu Linh Mạch Hóa Nguyên tám thành, kém chút liền thăng đến điều thứ tám Linh Mạch." Tô Lê đầy côi lòng vui vẻ, hắn thực sự không nghĩ tới cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá khóa năng lượng ẩn chứa trực tiếp đem hắn thời động chỉ địa bảy đầu Linh Mạch, đương nhiên, tại hắn trong cảm giác, có vẻ như chỉ có Nguyệt Nha cá hai thành Năng Lượng bị mình cho hấp thu, cái khác đều tiến vào cái kia ngộ đạo lá thể nội.

Bằng không, có thể đem cổ dương đẩy lên Linh Huyền Cảnh Nguyệt Nha cá, làm sao chỉ là chỉ làm cho Tô Lê tiến vào như thế điểm, nhưng bị ngộ đạo lá chỗ đề thuần qua Nguyên Lực, tuy nhiên số lượng ít, nhưng cũng may đủ rất tinh khiết, Tô Lê cũng vui vẻ đến hấp thu.

"Đi thôi, tìm xem nhìn còn có hay không ta quên về Thư Viện hảo hữu, trận này đại chiến, bốn Đại Thư Viện thật là là thương cán động cốt." Cổ dương nói ra nơi đây, ánh mắt có chút tối nhạt, Tô Lê cũng là tràn đầy đồng cảm, hai người không nói nữa, tùy tiện tìm một cái phương hướng, như vậy đi đến.

Lần này số không để Mộ Trung chuyển đi, đã qua ước chừng thời gian nửa tháng, có người không ngừng chết đi, có người thụ lấy trọng thương trốn ở trong góc liếm láp miệng vết thương của mình, khi người khác còn tại phấn đấu quên mình vì chính mình tranh đoạt cơ duyên lúc, bọn hắn còn tại nường cá ăn, lặng yên tăng lên thực lực của mình.

cho đến cái này Thiên. Bọn hắn xuất hiện trước mặt một tòa khổng lồ quốc độ, một tòa Quỷ Thành.

Xa xa trông thấy, thành bên trong bóng người rắc rối phức tạp, không biết có bao nhiêu, hồi hã, vô cùng náo nhiệt. Quán rượu Thị Trường, Danh Kỳ buôn bán, đơn giản như là chân chính phàm nhân quốc độ, thế nhưng là, bọn hắn tất cả đều là chân không dính đất, thật dài áo bào dưới, cứ như vậy bay tới bay lui, cùng người nói chuyện với nhau, trả giá trả giá, thậm chí đánh chửi, cực kỳ? } người.

Tô Lê khiếp sợ nuốt nước miếng một cái, cổ dương dụi dụi mắt, sắc mặt hơi trắng bệch.

Hai người quan sát cái kia nói chuyện không đầu thành tường, muốn đến muốn đi vòng qua, căn bản không có khả năng, nhìn chỗ này lại là cái này cái gọi là một trận khảo nghiệm, nếu là khảo nghiệm, liền sẽ không cho nhóm người mình chui không cơ hội, cái này giống một trò chơi, có rất ít lỗ thủng, khi thật sự để người hiện thời, người xác định đây chẳng qua là một cái sơ sẩy?

Tô Lê sinh một cổ ngọt ngọt, cổ dương thờ dài một hơi, nhún vai, ý tứ nói: "Đi thôi, đã dạng này!"

Tô Lê bất đắc dĩ, lại nhìn chung quanh, thực sự cảm thấy thật không có gì chỗ trống có thể chui, chỉ cần một mặt uể oải theo cổ dương tiến lên.

Xa xa Quỷ Thành nói xa thì không xa, nhưng hai người lúc nhanh lúc chậm, vẫn như cũ lao tới mấy canh giờ, thẳng đến hoàng hôn thời khác, phương mới đạt tới chỗ cửa thành.

Thời khác này thành môn hai bên trái phải thành tường lúc, chẳng biết lúc nào đã treo một chuỗi tàn ra Bích U mang đèn lồng, theo gió lắc lư, mượn nhờ

yếu ớt mấy người mang, chiếu sáng trên cửa thành cái kia hai cái Tinh Hồng chữ lớn.

"Phong Đô!"

Nhìn thấy tên này, Tô Lê tâm lý không tên nhất động, cái tên này hắn quá quen thuộc, ở kiếp trước, đây chính là tứ đại Quỷ Thành xưng hô nha, tứ đại Quỷ Thành, phân biệt là "Diêm Ma", "Phong Đô", "Bà La" cùng "Bắc lưu" .

Này thành lấy chi vì Phong Đô, thật chẳng lẽ chính là một tòa Quỷ Thành, thành này phía sau, đều là người chết? Tô Lê nghĩ đến đây, mặt mũi trắng bệch.

Cái này thật là là đến Âm Tào Địa Phủ!

"Đi thôi, trời sắp tối rồi!" Đột nhiên, bên cạnh cổ dương âm trầm âm thanh truyền đến, để Tô Lê một cái cơ linh.

Cổ dương cũng là có chút sợ lên, nhưng hắn có thể cảm giác được, theo màn đêm buông xuống, như quả còn không vào thành, chỉ sợ sẽ có không tốt chuyện phát sinh, cái này thuần túy là thuộc về Linh Huyền Cảnh một loại tiên thiên trực giác.

?"Đi thôi!"

Tô Lê đuổi ra cổ nhìn một chút cái kia đen như mực thành môn, đi ra phía trước, trên tường thành không có một tơ một hào Quỷ Binh tuần tra, phảng phất không có bóng người, hai người cẩn thận từng li từng tí đi đến trước cổng chính, cổ dương quanh thân kéo căng, không ngừng nhìn chung quanh, lấy ứng đối tùy thời sinh biến hóa.

Cửa lớn vẫn như cũ đóng chặt, cổ dương đẩy, vẫn như cũ không động, nhũu nhũu mây, Linh Hư cảnh viên mãn khí tức nhấp nhô ở giữa, lần nữa đột nhiên đẩy.

Thoáng chốc, cửa lớn một đoàn vòng xoáy màu đen xuất hiện, cổ dương vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, trực tiếp một cái lao đảo mà vào, Tô Lê chính vội vã cuống cuống nhìn chung quanh quan sát xong bốn phía, thấy cổ dương đi vào, kinh hãi dưới, vội vàng kéo lại phía sau lưng ống tay áo, cũng là bị đưa vào vào bên trong.

Cổ dương một cái bối rối, kém chút quăng xuống đất, lúc này mới hiện mình đã tiến đến .

"Tô Lê?"

? Đột nhiên nhớ tới Tô Lê tiểu tử này còn ở bên ngoài, quay đầu đi, đã thấy lấy tổ khổ cùng là hiện lên bay nhào trạng thái, trực tiếp đổ vào cổ dương trong ngực.

"Đến rồi đến rồi!" Tô Lê hét chói tai vang lên, thấy Tô Lê bình yên vô sự, cổ dương vừa rồi yên tâm lại.

Hai người tiến vào trong thành, đương nhiên không dám có chút chủ quan, dẫn dò một chút, như vậy quan sát bốn phía tới.

Có lẽ vừa rồi sốt ruột chút, không có chú ý tới bốn phía, bây giờ nhìn lại, Cửa Hàng rực rỡ muôn màu, đám người rộn ràng âm thanh vẫn như cũ không dứt như tai, một đầu đại hồ không biết từ chỗ nào xuyên qua tiến đến, cháy nhỏ giọt mà chảy.

Bên trên càng có hoa hơn Thuyền Hành đi trong đó, hát khúc đua giong , ngâm thơ làm phú , Liên Đăng hoàn toàn, đơn giản đúng vậy cổ đại loại kia tết Nguyên Tiêu vui thích tràng diện, cái này một cái chớp mắt, Tô Lê đều có loại đi vào nhân gian cảm giác.

"Cẩn thận một chút." Vội vàng dặn dò một chút, cổ dương liền đi thẳng về phía trước, hắn ngược lại muốn xem xem, nơi đây lại sẽ có như thế nào chuyện lý thú? [Tìm Bản Trọn mời lục soát ""](#) hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Khách sạn Quỷ Ảnh

"Khách quan người tốt, ngài là nghỉ trọ mà vẫn là ở trọ nha?" Đợi cho hai người đi đi vài bước, đến một cái khách sạn lúc trước, một tên Điểm Tiểu Nhị bông bênh thắm thoát tới, cực kỳ nhiệt tình chào hỏi.

Tô Lê hai người sững sờ, quay đầu nhìn chung quanh, lại quay tới, chỉ mình.

"Ngươi tại hỏi chúng ta?"

"Hi hi, khách quan thật là thích nói giỡn, đương nhiên hỏi chính là ngươi hai nha, nơi đây dừng lại tại ta khách sạn trước, chỉ có ngài hai vị nha, bây giờ là mỗi năm một lần Lan Hoa tiết, đến chúng ta Phong Đô, phần lớn đều là đến đi dạo một vòng, lấy điểm hỉ khí."

Ta nhìn hai vị khách quan, chỉ sợ là vừa mới vào thành a, một đường phong trần phó phó, chắc là một muốn chết rồi, chúng ta Đồng Phúc Khách Sạn, thế nhưng là cái này một mảnh tốt nhất khách sạn, bên trong com canh rượu đều là không thể nói, làm sao, muốn không tiến vào nhìn một cái?"

Nhìn lấy như là Phổ Thông Nhân Điểm Tiểu Nhị, Tô Lê đều có chút choáng váng, như quả không phải hai chân của hắn còn cách, ung dung tung bay, còn cho là mình trong giấc mộng đây.

"Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi đến tốt cùng chuẩn bị chơi hoa dạng gì?" Có lẽ là thụ cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, Tô Lê giờ phút này cũng không lại sợ hãi, mà là nhìn thoáng qua thủy chung không đáp lời cổ dương, cười một tiếng, cất bước tiến lên.

"Ồ trợ, hai gian, không, một gian thượng phòng."

"Tốt, thiên tử số ba giáp phòng một bộ, khách quan hai vị nha!" Điểm Tiểu Nhị đem trên tay khăn lau hướng phía sau một dụng, nguyên bản khom người lập tức duỗi thẳng, chiều la lên.

"Tô Lê, ngươi xác định chúng ta đêm nay thật muốn ở chỗ này?" Cổ dương đột nhiên kéo một chút Tô Lê cánh tay có chút chần chờ nói.

"Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, đã bọn hắn chủ động mời ngươi ta, sao không đi vào tìm tòi nghiên cứu một phen, có một số việc, cũng không phải có thể tránh liền có thể tránh thoát, cuối cùng cũng phải đối mặt, sao không tới dứt khoát chút." Tô Lê tuy nói cái này, nhưng tâm lý trong lúc mơ hồ, lại có một cái mơ hồ mà lại lớn mật suy đoán.

Cổ dương nghe vậy, chung quy là hóa thành thờ dài một tiếng, không lại nói cái gì, mà là theo Tô Lê tiến bộ mà vào, mới vừa gia nhập khách sạn, chính là nhìn thấy bên trong ngồi mọi người, đựng chén rượu lớn tiếng hét lớn, nhìn thấy hai người tiến đến, lập tức, nguyên bản thanh âm huyền ảo một trận yên tĩnh, phảng phất rơi kẻ tiếp châm đều có thể nghe thấy.

Tô Lê cổ họng khô chất chất, nuốt nước miếng một cái, mà Hậu Chu thân Nguyên Lực cũng là lặng yên vận chuyển lại, liền muốn mạnh mẽ rời khỏi lúc, đám người lại lần nữa ồn ào lấy làm lấy chuyện của mình, phảng phất lúc trước sự tình chỉ là một trận ảo giác.

Tô Lê hơi vừa để xuống tâm, cắn răng lần nữa hướng về phía trước.

"Tô Lê, ngươi nhìn!" Nhưng vào lúc này, cổ dương âm thầm truyền âm, cùng sử dụng ánh mắt ra hiệu, thuận cổ dương ánh mắt nhìn lại, Tô Lê lúc này mới phát hiện, tại Đại Đường ăn com một góc, lại có ba tên người quen.

Nói đến cũng không quá quen, nói chín chính là bởi vì ba người đều là quen về Thư Viện, một người trong đó là lông dễ, lúc trước mình còn bán cho hắn mấy khóa ý chí sắt đá hoàn đầu, lúc trước còn nói, về sau có chuyện tìm hắn, hai người khác tựa như là Ngô gia cùng Hường gia Thế Gia Đệ Tử, lúc trước cùng đám người bao vây chặn đánh hắn liền có bọn hắn, Tô Lê khác không, nhận thức tuyệt đối là thứ nhất, giờ phút này bọn hắn vẫn như cũ tự lo đang ăn lấy, nói chuyện cực kỳ đầu cơ.

Tô Lê tranh thủ thời gian giả bộ như không biết bọn hắn, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Nhìn kỹ, ngươi xem bọn hắn... Ăn, ăn!" Cổ dương bước nhanh đi đến, hạ giọng, che miệng.

Tô Lê lúc này mới chú ý tới, mỗi người bọn họ trước mặt, lại là ba bàn thịt tươi, nhân loại thịt, trong đó có năm đầu ngón tay còn ở bên ngoài, trong máu phần phật, ba người rượu trong chén, dập dờn, rõ ràng là máu người.

Tô Lê nhìn một trận buồn nôn, cổ dương cũng là cau mày, càng là che miệng, trên mặt sớm đã không có huyết sắc, khi Tô Lê lần nữa quay đầu, một người trong đó chính là rất là hưng phấn, đột nhiên đứng lên, đem Huyết Tửu uống một hơi cạn sạch, sau đó móc ra Lợi Nhận, đem cánh tay của mình để lên bàn, Nhất Dao chặt xuống, huyết sắc văng khắp nơi, nhìn Tô Lê khẽ giật mình.

Cái kia lông dễ tựa hồ không có cảm giác đến bất kỳ thống khổ, lông mày đều không mang theo nhũ một cái, chỉ dùng còn lại phía dưới một cái tay, đem cánh tay của mình chia mấy khối, sau đó cười ha ha đặt ở trong mâm, đưa cho hai người khác, hai người tựa như cực kỳ cảm động, ăn nhiều một phen.

Tô Lê lại lần nữa nhìn về phía cái khác 'Người' Chúng nó ăn mặc dù là đồ ăn, nhưng càng nhiều thì là cái kia không ngừng nhúc nhích ... Giời!

"Khách quan, còn chờ cái gì, đi mau nha!" Tên kia Điểm Tiểu Nhị tựa như không có trông thấy Tô Lê chần chờ, vẫn như cũ kêu gọi đi ra ngoài.

"Đi!"

Tô Lê kéo lại cổ dương, dưới chân lồi hồ bên trên chớp động, trong nháy mắt dời đi cửa chính, nhưng sau một khắc, hắn liền sững sờ đứng ở nơi đó, bởi vì lúc này trên đường cái, sớm đã không có người ở, yên tĩnh, gió nhẹ thổi qua, lưu lại mấy con đèn lồng lúc lắc, lộ ra hoang vắng lại tức sát.

Mà lại lúc này, trên đường cái chẳng biết lúc nào thổi lên trận trận Hắc Phong, Tô Lê có thể cảm giác được, cái kia trong gió ẩn chứa đồ vật, trong nháy mắt sẽ đem mình vờ nát, nhưng vào lúc này, tại cái kia xa xôi trong bóng tối, trận trận âm vang quân giáp âm thanh, chính đang không ngừng tiếp cận.

"Khách quan mau vào đi, đã giờ Tý, khi trời tối, gỗ mỡ cầm canh tối, như nếu người lúc này còn không có kết cục, liền sẽ bị Chúng nó chộp tối, sung quân đến Khoáng Sơn bên trong khổ nhân 50 năm, mới có thể thả các người trở về."

Chẳng biết lúc nào, tên kia Điểm Tiểu Nhị vội vội vàng vàng đóng kín cửa, đem còn lại mấy con ngọn nến nhanh chóng thổi tắt.

Tô Lê làm sơ do dự, tại cổ dương hoảng sợ bất an bên trong, lần nữa bước vào, mà lúc này, Điểm Tiểu Nhị đem sau cùng một cây ngọn nến thổi tắt, lập tức, cả tòa khách sạn triệt để lâm vào trong bóng tối, mà lúc trước ăn cơm người, cũng là sớm đã biến mất không thấy gì nữa, phảng phất căn bản không tồn tại.

Điểm Tiểu Nhị cũng là sớm đã không thấy bóng dáng, Tô Lê Nguyên Lực vận chuyển ở giữa, trong nháy mắt, một đạo xen lẫn Lôi Điện quang mang chiếu sáng cả tòa khách sạn, sau đó lại lần bị hắc ám thôn phệ.

Mặc dù là ngăn ngui trong nháy mắt, nhưng đủ để để cho hai người thấy rõ hết thảy, để nguyên bản coi như trấn định cổ dương 'A' một tiếng. Tô Lê cũng là sắc mặt đại biến, lần nữa thôi động Nguyên Lực, đem từ thân chu vi chiếu sáng.

Thế nhưng là, giờ khắc này hắc ám, phảng phất được trao cho quỷ dị ma lực, đem Tô Lê Nguyên Lực không ngừng thôn phệ, Hóa làm bản thân, để đen càng thêm đen!

Nhưng coi như thế, dựa vào Tô Lê Tinh Thuần Nguyên Lực, chỉ có thể đem mình cùng cổ dương chung quanh hơn hai mét khoảng cách chiếu sáng, ánh sáng những nơi đi qua, vô số màu đen đồ vật? ? nhúc nhích dưới, lui vào hắc ám.

Cổ dương cũng là phản ứng đi qua, vội vàng thôi động Nguyên Lực, chiếu sáng chung quanh, đem phạm vi lần nữa làm lớn ra gấp đôi.

Hai người ai cũng không có trả lời, mà là chăm chú nhìn chung quanh hắc ám, ngoài cửa sổ sớm đã là Hắc Phong gào thét, phảng phất có được đếm không hết quân giáp người tuần tra bên trong, mà tại khách sạn này bên trong, mảnh này mình chỉ có ánh sáng lại là không ngừng tại suy yếu.

Tô Lê có thể cảm giác được, tự thân Nguyên Lực tiêu hao, đang lấy một loại gấp tốc độ nhanh tiêu hao, lấy loại tốc độ này, chỉ sợ hai người là kiên trì không đến hùng đông, mà lại hẳn có thể phát giác được, trong bóng đêm, vô số con mắt đang tham lam nhìn chăm chăm hai người, Chúng nó tựa như cực vì sợ hãi ánh sáng, một khi ánh sáng biến mất, chờ đợi bọn chúng, đứng vậy vào ăn thời gian.

Ngay tại vừa rồi, hẳn nhìn thấy vô số không có da thịt 'Người', treo ngược tại trên xà nhà, càng sâu người, trên mặt đất còn có những cái kia vật đen như mực, nhúc nhích ở giữa, càng khiến người ta bất an. Tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Hợp tác

Bao quát Tô Lê ở bên trong năm người, không nói ra được cao hứng, bởi vì bọn hắn mấy người, cùng thuộc một phe cánh, lẫn nhau hẳn là càng thêm yên tâm.

Không hổ là quên về Thư Viện đạo Sư Cấp những người khác, đứng vậy không giống nhau, lúc trước nghe thấy dưới lầu có âm thanh truyền ra, biết lại có bốn Đại Thư Viện đệ tử từ từ xâm nhập, nhưng lại không ai dám chân chính xông ra đi, đem bọn hắn dẫn tới, cái kia mảnh hắc ám, nhưng là có ngăn cách thần thức lực lượng, liền coi như bọn họ tinh thần lực so với thường nhân phải cường đại hơn một chút, nhưng như cũ không dám mạo hiểm.

Tần Hán nhẹ gạt đầu, quay người hướng đi tên kia nam tử tóc đỏ, mỉm cười.

"Quên về Thư Viện Đệ Tử Tô Lê, không biết -- "

"Đồ lam viện dương thạch!" Dương Thạch Nhất chỉ đối diện, Tô Lê thuận thế làm xuống dưới.

"Không nghĩ tới chính là, Tô huynh Thần Thức lại lớn như vậy, nói thật, ta nguyên bản không có ý định cứu các người, lo lắng vướng víu." Dương thạch nói, nhìn thoáng qua cổ dương, lên tiếng lần nữa.

"Nhưng là người thần thức cường đại, lại làm cho ta không thể không mời người tiến đến, ta nghĩ, có sự gia nhập của người, tăng thêm vị này cổ Dương lão huynh thủ đoạn, chúng ta con đường tiếp theo, hẳn là có thể tạm biệt rất nhiều."

Đối với dương thạch lời nói, mặc dù có một loại để cho người ta cảm thấy hữu dụng liền có thể lợi dụng, vô dụng trong nháy mắt vứt bỏ cảm giác, nhưng nơi này là nơi nào? Một chỗ cường giả Mộ Phần, người người cảm thấy bất an, Tô Lê nhưng bởi vì thiếu niên trước mắt thẳng thắn, chẳng những không có may mắn sinh khí, ngược lại rất là thoải mái.

Lời nói đều nói như vậy mờ, Tô Lê lại là không có lo lắng, loại người này, nhưng so với cái kia khẩu phục mật kiếm người mạnh hơn nhiều, tối thiểu nhất tại mình còn có tác dụng chi địa, sẽ không ở đằng sau đâm một đao.

"Không sao, nói một chút kế hoạch của ngươi đi..."

... ..

... ..

Một cái canh giờ trôi qua rất nhanh, Tô Lê mấy người mắt thấy tôn này thạch tượng một chút xiu âm đạm đi, ngoài cửa đã là? O? O? ? càng thêm vui sướng, liền ngay cả cửa phòng đều đang không ngừng rất nhỏ va chạm...

Một tên Lôi Âm cổ viện đệ tử từ từ đứng dậy, nhìn mọi người một cái, từ trong ngực móc ra bản thân thạch tượng, rót vào Nguyên Lực, thay thế lúc đầu, mà tôn này mắt đi hào quang thạch tượng, chậm rãi rơi xuống, bị bên cạnh quên về Thư Viện Đệ Tử, tên chuông cần nữ hài tiếp tới, nhìn một chút Tô Lê, một mặt cười khở.

"Bức tượng đá này, lại có thể kiên trì một canh giờ, đối lại nhất tôn, chỉ sợ cũng có thể kiên trì đến trời đã sáng, cái này, ngược lại là một biện pháp tốt!"

... ..

Một đêm này, thời gian tựa hồ qua cực chậm, cái gọi là một ngày bằng một năm, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này, chính như Tô Lê sở liệu, lại lại đối đồ lam viện một tên đệ tử thạch tượng lúc, chân trời rốt cục lộ ra ngân bạch sắc.

Ngày thứ hai, đến!

Khi một sợi tán ra hi vọng Triều Dương quăng vào cửa sổ lúc, tôn này thạch tượng cũng là lấy hết mình tia khí lực cuối cùng, lung la lung lay rơi xuống, bị cái kia đồ lam viện Đệ Tử thu vào trong túi trữ vật.

Tên kia dương Thạch thiếu năm, nhìn thoáng qua Tô Lê, mở cửa phòng, Tô Lê đứng dậy, cũng là đi ra ngoài, dưới lầu vẫn như cũ nhập thường, tựa như hôm qua lúc đi vào, hồi hã, bọn hắn vẫn như cũ uống rượu ăn cơm, tựa hồ đêm qua hết thảy, đều giống như một giấc mộng.

"Nha, khách quan tinh? Đêm qua ngủ được nhưng dễ chịu?" Lại là tên kia Điểm Tiểu Nhị, đang bụng một cái món ăn đi xuống lầu dưới, thấy Tô Lê, gương mặt cúi đầu khom lưng, hận đến Tô Lê nhìn không được trực tiếp nhất cước đạp xuống dưới.

"Không nhìn thấy Lão Từ hai con gấu trúc mắt sao?" Tô Lê âm thầm oán thầm, liếc một cái tên này còn tại tung bay Điểm Tiểu Nhị, không nói gì thêm, một nhóm mười bảy người, trùng trùng điệp điệp trực tiếp đi ra ngoài.

Ra đường đi, sớm đã không có đêm qua Hắc Phong, có vẫn như cũ là vô số hồi hã ban ngày quỷ.

"Ngươi đã tới nơi này ba ngày rồi?" Tô Lê quay người nhìn về phía dương thạch.

"Ừm, mỗi ngày đều là như thế này, nếu như hôm nay chúng ta còn không thông qua nơi đó, nhất định phải theo trước khi trời tối gấp trở về, nếu không, ngươi biết!" Dương thạch nhìn lời nói cũng không nhiều, chữ chữ như kim.

"Bất quá, liền tính toán bên trên ngươi ta cùng vị này cổ dương cái kia mấy tôn thạch tượng, còn có Nguyên Lực, nhiều lắm là còn có thể kiên trì một đêm, từ đó, chúng ta sẽ trực tiếp bị Chúng nó xé nát."

"Những người khác đâu?"

"Không biết, ta chưa thấy qua những người còn lại, muốn đến bọn hắn hã hã không có đụng phải quỷ này thành!"

"Ai, số khổ người." Tô Lê gương mặt đáng ghét, xem ra một chút cau mày, có vẻ như đang suy tư điều gì cổ dương, sau đó dựa theo dương thạch chỉ dẫn phương hướng, như vậy đi xa.

Sau một lúc lâu, tên kia Điểm Tiểu Nhị một mặt bị phấn lao ra, trái phải tứ phương.

"Thiên Sát Man Từ, ở tiệm của ta, ăn ta bữa ăn, ngươi không đưa tiền nha -- "

... ..

... ..

Trên đường phố rộng rãi, một nhóm mười bảy người liền trực tiếp như vậy đi qua, đối ở bên cạnh tiếng chào hỏi mắt điếc tai ngơ, cho đến đi ra một cái khác phiên thành môn, tiền nhập Dã Quỷ lĩnh!

Nhìn trước mắt trên tấm bia đá ba chữ, Tô Lê nhíu nhíu mày, ngẩng đầu lên, mới phát hiện, nơi xa xuất hiện một ngọn núi, Kỳ Cao khó mà dự đoán, giữa sườn núi, mây mù che lấp, chỉ là loại kia mây, càng nhiều hơn chính là để cho người ta đè nén không thờ nổi.

"Đi qua mấy ngày nay điều tra, chỉ sợ cái này Dã Quỷ lĩnh là chúng ta lối ra duy nhất, chỉ là ở đó, chúng ta tại gậy ba người về sau, là thế nào cũng không qua được!" Dương thạch đi lên phía trước, nhìn phía xa Dã Quỷ lĩnh, bắt đầu đi bên trong mang theo một tia đáng chất.

"Đi thôi!" Tô Lê do dự về sau, nhìn thoáng qua phía sau cổ dương mấy người, dặm chân tiến lên.

Ngoại trừ Tô Lê hai người, tất cả mọi người là lòng vẫn còn sợ hãi nhìn về phía toà kia đen như mực Cự Sơn, nếu có đường khác, vô luận như thế nào cũng sẽ không lại tiến vào nơi đó, nơi đó trải qua hết thảy, thậm chí tại về sau, đều sẽ hóa thành Ác Mộng chung thân bọn họ.

Chỉ là, dưới mắt đám người có thể sử dụng thạch tượng chỉ sợ chỉ có Tô Lê cổ dương hòa dương thạch, mà lại ban đêm không thể bên ngoài qua đêm, cái kia cổ Hắc Phong, chỗ tập kích chính là cả khu vực, mà có thể tránh né, chỉ có Phong Đô khách sạn.

Nói cách khác, lưu cho thời gian của bọn họ, chỉ có cả ngày hôm nay, hoặc là nói, như quả hai người Nguyên Lực còn có thể chống đỡ qua hết đêm nay, ngày mai, có lẽ là kỳ hạn cuối cùng.

Nhìn một chút trước mắt hành tẩu hai người, đám người không khỏi một trận trầm mặc, riêng phần mình mang tâm tư.

Chẳng biết lúc nào, nguyên vốn có chút tịch liêu đường đất bên trên, đã bắt đầu sưng lên, trập trập Bạch Vụ phun trào ở giữa, tầm nhìn lộ ra cực thấp, Tô Lê ra hiệu một chút quên về Thụ Viện ba người, mấy người nhanh chóng tiếp cận, gấp theo sau lưng, bây giờ tìm tới chỗ dựa, mà lại như vậy chiếu cố, để mấy người nguyên bản có chút khản trương tâm lập tức dễ xuống, về phần cổ dương, cũng không nói gì, hắn luôn cảm thấy đi theo Tô Lê, nói không chừng còn có một chút hi vọng sống.

Thấy Tô Lê không để lại dấu vết động tác, dương thạch không nói gì thêm, mà là nhìn thoáng qua sau lưng sáu tên đỏ lam viện Đệ Tử, tìm phương Linh Viện một nam một nữ, có lẽ lúc trước kiến thức qua dương thạch lợi hại, không có làm cân nhắc, vậy Hưởng Dương thạch.

Còn lại phía dưới hai tên Lôi Âm cổ viện đệ tử từ, nhìn nhau một chút, cũng là theo ở phía sau, đối với Tô Lê tối hôm qua nhãn quang, tựa như đối bọn họ rất có khúc mắc, còn nữa nói, thực lực của hắn, mình cũng không phải rất yên tâm.

Sương mù càng ngày càng đậm, trong lúc mơ hồ, Tô Lê lại có tối hôm qua ánh sáng bên ngoài cái kia mảnh hắc ám cảm giác, chỉ là không biết, phải chăng có đồ vật gì ẩn núp ở bên trong?

"Dương huynh, lúc trước các người tới nơi này, trong sương mù nhưng có đồ vật gì?" Tô Lê mở miệng hỏi Hưởng Dương thạch. Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Dương thạch

Hắc ám thôn phệ lực lượng không ngừng tăng cường, coi như cổ dương có Linh Nguyên Cảnh viên mãn Nguyên Lực, chỉ sợ chỗ có thể kiên trì thời gian, nhiều nhất một cái canh giờ, coi như tăng thêm Tô Lê, chỉ sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng kiên trì một hồi, xưng là hạt cát trong sa mạc cũng không đủ.

Hắn không biết nơi này Thiên còn có thể hay không sáng, lại từ lúc nào sáng, sáng lên về sau, lại còn có đồ vật gì đang chờ hắn, nhưng bây giờ mấu chốt nhất chính là, hắn căn bản không có khả năng kiên trì cho đến lúc đó.

"Đạo sư, nếu không, chúng ta rời khỏi nơi này trước đi, nơi này tà dị vô cùng!" Tô Lê cảm giác cổ họng khô khốc một hồi chất chất, trái tim phanh phạch nhảy, vội vàng hướng cổ dương đề nghị.

Cổ dương tâm lý làm sao không biết, hắn hiện tại nhất định phải nghỉ tận Phương Pháp, rời khỏi nơi này trước lại nói, nhưng lại có thể đi... đó bên trong đâu, phía ngoài Hắc Phong nguy hiểm, chỉ sợ không cần nơi này kém.

Cái kia cổ Hắc Phong hắn tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng từ vừa mới cảm nhận được uy lực liền có thể biết là bức nào bá đạo lạnh lùng, nhất là trong đó chỗ xen lẫn không biết tên đồ vật, căn bản không phải mình có khả năng chống cự, nghĩ tới nghĩ lui, nơi này, vẫn còn là an toàn nhất, nhưng loại an toàn này, hắn lại có thể kiên trì bao lâu.

Nhưng vào lúc này, Tô Lê có lẽ là sợ hãi có chút quá mức nguyên nhân, một cái tay đột nhiên mò tới trong ngực lão đầu thạch tượng, run rẩy ở giữa, một cái lão nhân Điều Khắc thuận trong ngực rớt xuống, phanh phanh bật lên lấy, rơi vào khoảng cách hai người ba mét có hơn khoảng cách, chỗ kia lập tức truyền đến mấy chục đạo cực kỳ thâm trầm khiêu âm thanh...

Cổ Dương Thần sắc biến đổi, Tô Lê cũng là trong nháy mắt một cái giật mình, hai người nhìn nhau về sau, trong nháy mắt thôi động Nguyên Lực hướng về nơi xa dò xét mà đi, chỉ gặp vừa rồi thạch tượng tiếp xúc cùng phạm vi bên trong, không có chút nào lén lút.

"Thì ra là thế!" Hai người tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức bốn mắt tỏa sáng.

"Nhanh, đi về phía trước, đưa người thạch tượng kiểm về." Cổ dương vội vàng nói.

"Ừm!"

Tô Lê gật gù đầu, cũng là ý thức được tượng đá này tại trận này lén lút bên trong vai trò tác dụng, vội vàng di chuyển hai chân, đi thẳng về phía trước.

Tô Lê rốt cục gặp được cái kia thạch tượng, đang lẳng lẳng nằm tại cách đó không xa, mà tại chung quanh nó, thì là mấy bày tản ra hơi thổi Tinh Hồng vết máu, trong đó còn có thật nhiều Trùng Tử ngọ nguyệt.

Tô Lê dời đến chỗ kia thạch tượng bên cạnh, đem nhặt lên.

Lúc này thạch tượng vẫn như cũ hoàn hảo, cũng không có cái gì tổn hại, hẳn nhưng là rõ ràng nghe được thạch tượng những nơi đi qua, những cái kia hoảng sợ tiếng kêu thảm thiết, bây giờ bên cạnh máu, càng có thể chứng minh, cái này không chút nào thu hút thạch tượng, nhất định ẩn giấu đi cái gì mình còn không có phát hiện bí mật.

Ngay tại Tô Lê tập trung tinh thần quan sát đến thạch tượng lúc, một kiện Khỏa Thi Bô thử thăm dò tiến nhập ánh sáng chỗ chỗ, để cổ dương đột nhiên giật mình, cấp tốc giữ chặt Tô Lê.

Món kia Khỏa Thi Bô bên trong rất rõ ràng có cái gì bản thủ đồ vật, nhìn như cực kỳ chặt vật hành tẩu, nhưng cổ dương Nguyên Lực biến thành quang mang chiếu xạ ra, miễn cưỡng tuy nhiên ba mét, cái kia Khỏa Thi Bô mấy bước chính là đi vào hai người nửa mét có hơn khoảng cách.

"Hừ!"

Cổ dương gấp này, lạnh hừ một tiếng, tiện tay huyền hóa ra một thanh trường thương màu đen, mãnh liệt đâm ra, nhất thương chính là đẩy ra túi kia quần chặt mật Khỏa Thi Bô, theo một tiếng tiếng kêu thâm trầm, một cổ khói đen lập tức tan thành mây khói.

"Tô Lê, đưa người Nguyên Lực rớt vào bức tượng đá này bên trong, nhanh!"

Cổ dương nhanh chóng nói, Tô Lê cũng không hỏi nhiều, cuộn cuộn Nguyên Lực chính là rớt vào trong đó.

Nhìn lấy cái kia thạch tượng tại Nguyên Lực bổ sung dưới, một chút xiu tỏa sáng, cổ dương hòa Tô Lê âm thầm cảm thấy, chính mình suy đoán phảng phất là đúng.

"Oa ~ "

Sau một khắc, cái kia thạch tượng tựa hồ đạt được bổ sung, lập tức tản ra hào quang chói sáng, tuy nhiên loại kia ánh sáng, càng nhiều thì là một cổ, nguyên vốn đã có chút bốc lên đồ mờ mờ Tô Lê phát hiện, quanh thân vị trí chỗ ở, đã phát triển ba tượng có hơn, lại là theo một trận? O? O? ? âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết, để hai người nhất thời yên tâm lại.

"Nguyên lai tượng đá này còn có bức này tác dụng?" Cổ dương móc ra bản thân cái kia thạch tượng, thu nguyên lực của mình, nhìn một chút, không khỏi rơi vào trầm tư.

Có lẽ là tượng đá này nguyên nhân, hai người mặc dù không nhìn thấy trong bóng tối đồ vật, nhưng lại không có lúc trước sợ hãi chỗ, trống rỗng trong hành lang, hai người ngồi xếp bằng, nhất tôn tản ra Hôi Quang thạch tượng cứ như vậy lẳng lẳng đứng lẳng trong đó, yên tĩnh lại quý dị.

Không có lúc trước khẩn trương, hai người cũng là không lại sợ hãi, không ngừng khôi phục tự thân Nguyên Lực, lấy tùy thời bổ sung thạch tượng, Tô Lê thì là cau mày nhìn bốn phía, trong miệng chiếp ây lấy, trong lúc vô hình đem lấy đỉnh ngộ đạo là Nguyên Lực xuyên qua hai mắt, hẳn muốn nhìn một chút, những thứ này rốt cuộc là cái gì đồ vật?

Thế nhưng là, mặc cho hẳn như thế nào vận chuyển thuật pháp, nhìn thấy vẫn như cũ là một vùng tăm tối, cái kia cổ thuần túy đen.

Không phải ảo giác, cũng không có trận pháp!

Lúc này hẳn liền nghĩ tới chỗ cửa thành cái kia hai cái chữ to, thể nội ba khỏa Hoàng Tuyền chi tâm hơi một trận rung động, đem từng tia từng tia khí lưu màu vàng phát ra, một cổ vô hình khí tràng một con chấn động, trong nháy mắt xuyên qua cả mảnh hắc ám.

"Âm Linh?"

Ngay một khắc này, hẳn thấy được trong bóng tối, vô số Quỷ Hồn phiêu đảng, loại kia bộ dáng, chính là Âm Linh.

"Ai?"

Ngay tại Tô Lê nghi hoặc thời khắc, một đạo có phần có chút thanh âm kinh ngạc bỗng nhiên vang vọng tại cái này mảnh hắc ám bên trong, để hai người sững sờ.

"Các hạ là ai?" Cô dương lại là nhanh chóng khóa chặt lại lầu hai trung gian một căn phòng, hiện tại hẳn , có thể trông thấy trong bóng tối đồ vật, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng tóm lại vẫn là có phương hướng.

"Xem ra ngươi đã tìm được ta , tại hạ đồ lam viện dương thạch, các ngươi trước tiến đến lại nói, tôn này thạch tượng nhiều nhất kiên trì một canh giờ, liền sẽ hóa thành Phàm Vật, lần nữa chuyển vận Nguyên Lực, cũng là vô dụng, coi như tăng thêm ngươi cái kia, chỉ sợ cũng kiên trì không đến hừng đông, tin lời của ta, liền tóm lấy nó."

Thiếu niên thoai âm rơi xuống, trung gian chỗ kia cửa phòng thông suốt mở ra, một trận ánh sáng tràn ra, đem ghé vào trên cửa phòng mấy chục Âm Linh trực tiếp đốt cháy thành hư vô, ngay sau đó, một đạo tàn ra hỏa diễm Côn Bồng cấp tốc nổ bắn ra, những nơi đi qua, vô số Âm Linh né tránh.

Trong nháy mắt, cái kia Côn Bồng chính là đến đến cổ Dương Điện trước, nhìn lấy ngọn lửa kia, cổ dương nhú nhú mảy, lại nhìn một chút bên cạnh Tô Lê, hai người nhìn nhau về sau, lẫn nhau nhẹ gạt đầu, sau đó hai người đồng thời một phát bắt được Côn Bồng, sau một khắc, cái kia Côn Bồng cấp tốc co vào, mang theo hai người nhanh chóng hướng trung gian chỗ kia phòng trọ kéo đi.

Nhìn thấy trước mắt con mèo cũng muốn đi vào món kia phòng trọ, vô số Âm Linh gào thét, nổi giận muốn xông lên đi, đem không trung hai người xé thành mảnh nhỏ.

Thế nhưng là Tô Lê trong ngực chỗ vuốt ve tôn này thạch tượng, lại làm cho giống như thiếu thân lao vào lửa chúng Âm Linh lại là đau thương lấy chết đi.

Giờ khắc này, nói đến rất dài, lại chỉ là phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, một giây sau, hai người liền bị kéo vào giữa phòng bên trong, theo bộp một tiếng, cửa phòng lần nữa đóng chặt .

Gian phòng bên trong, Tô Lê hai người cời bỏ trong tay Côn Bồng, lúc này mới phát hiện, gian phòng này cực lớn, hướng trên đỉnh đầu, một pho tượng đá tàn ra hôi mang, quay tròn xoay tròn lấy...

Mượn nhờ ánh sáng, hai người mới phát hiện, trong phòng lại có mười lăm người, trong đó bảy người vì đồ lam viện đệ tử tử, còn lại phía dưới nhìn nó trang trí, một nam một nữ hai tên tím phương Linh Viện đệ tử tử, nhắc tới cũng xảo, chính là lần đầu tiên tiến vào hành lang Tàn Hãn bất cá lúc gặp phải hai người kia, nhìn thấy Tàn Hãn, hai người cũng là hiểu ý cười một tiếng, tính làm chào hỏi.

Về phần hai tên thân mang Lô Âm cổ viện đệ tử tử, Tô Lê từ đầu đến cuối liền đối nó không ưa, trực tiếp coi nhẹ mà qua, nhưng nhìn lấy nhanh chóng đứng lên ba tên Lô Âm cổ viện Đệ Tử, Tô Lê hai người ngược lại là có chút cao hứng.

"Gặp qua hai vị đồng môn!" Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: 18 người

"Không, mấy lần trước ở chỗ này không có loại này Vụ, chỉ là tại phía trước, có một đầu tòa Độc Mộc Kiều, qua hết cầu, tại hành tẩu một canh giờ, Thành Công lên núi, sau đó, chính là tối hôm qua ta cùng như lời ngươi nói , chỗ kia để cho chúng ta ngừng bước Rãnh trời." Dương thạch cũng là đề phòng nhìn về phía chung quanh, ló ra hồi đáp.

"Xem ra một ngày chi cách, lại có chúng ta không biết biến cố, Tàn huynh vẫn là cẩn thận một chút." Dương thạch kêu gọi đám người, vừa hướng Tô Lê nói ra.

Tô Lê nhẹ gạt đầu, cũng không có hỏi lại lời nói, tinh tế đánh giá đến chung quanh nồng vụ tới.

"Quả nhiên!" Chén trà nhỏ thời gian, hai người nhìn nhau, ánh mắt ngưng trọng, loại này Vụ quả nhiên có ngăn cách người khác thần thức tác dụng, xem ra trong sương mù là có cái gì không muốn để cho bọn hắn vật phát hiện.

"Tô huynh!" Dương thạch nhìn về phía Tô Lê, hình như có chi.

Tô Lê thì là chậm rãi điều động lấy Linh tàng trong phòng ngộ đạo là khí tức, ngưng ở hai mắt, theo bành trưởng sinh cơ khí tức ngoại phóng, một cổ cực kỳ thuần túy đôi mắt sáng mờ ra, những cái kia mây mù phảng phất trong suốt, bị tầng tầng nhìn qua, nhưng tầm nhìn cũng chỉ là phát triển mười trượng phạm vi, chỗ xa hơn, thì là vẫn như cũ như hướng, nhưng điểm ấy khoảng cách, đối với chúng tính mạng con người bảo hộ tới nói, trọng yếu khó nói lên lời.

"Như thế nào?" Dương thạch đặt câu hỏi.

"Mười trượng trái phải." Tô Lê trả lời.

"Tốt, nhưng từng phát hiện cái gì?"

Tô Lê nhìn một chút đám người bốn phía, yên tĩnh, cũng không có đồ vật gì ẩn tàng trong đó muốn đánh lén, nghi hoặc ở giữa lắc đầu.

"Ta đi ở phía trước đi!" Tô Lê làm ra quyết đoán, quay đầu nhìn thoáng qua cổ dương, cổ dương gật gật đầu, lại cũng không nói gì thêm.

Thế là Tô Lê đi ở trước nhất, hướng về kia chỗ cái gọi là Độc Mộc Kiều đi đến.

Trên đường đi, vốn nên dự nghĩ tới đánh lén vậy mà không có chút nào, ngược lại bình an chi cực, để đám người nhắc lên tâm cùng gan đều có một chút thư giãn.

Chẳng lẽ lại chỉ là bình thường trong núi sương mù? Nhưng vì cái gì lại có thể ngăn cách Thần Thức, là nơi đây đặc biệt nguyên nhân?

Rốt cục, tại sắp tới gần giữa trưa, một nhóm mười bảy người rốt cục đã tới toà này cái gọi là Độc Mộc Kiều một bên, này cầu tính cả hai bên bờ, trái phải khoảng cách cũng không hơn trăm mét, về phần dưới cầu, thì là tản ra tanh hôi bích lục chất lỏng.

Theo dương thạch nói, vừa vào trong đó, chớp mắt cái xác không hồn, nó ăn mòn cường độ, coi như Linh Huyền Cảnh đều kiên trì không đến ba hơi, muốn muốn đến Dã Quỷ lĩnh, phương viên trăm dặm, chỉ có cái này một tòa có thể thực hiện chi cầu.

Tô Lê đưa tay sờ sờ hai bên treo xích sắt, tuy nhiên nhìn có chút sặc sỡ vết rỉ, nhưng nói tóm lại, vẫn là rất rắn chắc, về phần tổn hại tám ván gỗ, còn nhìn đi qua.

Tô Lê nhìn một chút, ngoài mười trượng, vẫn như cũ như thường, chính là một chân đạp lên, xích sắt một trận lắc lư, rất nhanh bình ổn, nhìn hoàn toàn chính xác không có việc gì.

Ngay sau đó là cổ dương cùng quên về Thư Viện ba vị sư huynh đệ, sau đó liền lấy dương thạch cầm đầu đám người, sau cùng bên trên cầu thì là Lôi Âm cổ viện hai vị kia đoạn hậu.

Theo đám người bên trên cầu nhân số tăng nhiều, cầu kia lắc lư có chút lợi hại, Tô Lê cúi đầu xuống, nhìn về phía dưới đáy cuộn cuộn chảy xuôi nước biếc, nghe cái kia gay mũi vị đạo, không khỏi nhú nhú mày, lần nữa nhìn về phía đối diện đang muốn hành tẩu, lại Thân Thể run lên, không để lại dấu vết nhìn về phía mặt nước.

Loại này cực kỳ ăn mòn dịch axit, tuy nhiên đậm đặc, nhưng cầu Ảnh Tử lại là có thể hình chiếu ở trên, mơ hồ có thể trông thấy.

"Một, hai, ba... 16, 17, mười... Tám?" Khi Tô Lê đếm tới Đệ Thập Bát cái hình chiếu lúc, Thân Thể bỗng nhiên dừng lại.

Làm sao có thể? Hẳn nhớ rõ ràng, mình một nhóm có mười bảy người, đi như thế nào lấy đi tới, lại thêm ra tới một người, mà lại ngay cả hắn cùng dương thạch đều không có phát hiện nó chui vào, điều này có thể không cho hắn rung mình.

"Thế nào?" Thấy Tô Lê đột nhiên dừng lại, cổ dương không khỏi ngừng lại hỏi, phía sau dương thạch thì là trong nháy mắt đề phòng.

Nghe thấy đằng sau cổ dương âm thanh, biết nó nhất định không có ở phía sau mình, nhưng là ai, giấu ở ai đằng sau, nhưng lại hoàn toàn không biết gì cả, sương mù vẫn như cũ nồng đậm, mỗi người khoảng cách kéo hơi xa một chút, liền nhìn không thấy đối phương, chỉ là dưới cầu dịch axit tốc độ chảy mang đi trận trận sương mù, mới có thể nhìn thấy.

"Dương huynh, các người có thể nhìn thấy dưới cầu sao?" Tô Lê hỏi.

Dương thạch đưa đầu ra nhìn một chút, mặc dù so với Tô Lê mơ hồ rất nhiều, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra cái đại khái.

"Làm sao vậy, chẳng lẽ còn có đồ vật gì giấu ở chỗ nào mặt?" Dương thạch lời nói để đám người một mặt khẩn trương, nhao nhao nhìn xuống dưới, lại chỉ nhìn thấy mơ hồ hình chiếu, lại không cái khác, nhất là hai tên Lôi Âm cổ viện Đệ Từ, càng là khịt mũi coi thường.

Đối với Tô Lê gia nhập, vốn là rất khó chịu, tại tầng thêm tới hôm qua miệt thị, để bọn hắn cảm thấy mời Tô Lê tiến vào, vốn là cái sai lầm, bây giờ một đường tới, cũng không có phát sinh cái gì ngoài ý muốn, còn hơi một tí nhất kinh nhất sợ, càng là khó chịu.

"Không, các người nhưng nhớ kỹ, chúng ta hết thấy bao nhiêu người?" Tô Lê ngưng trọng hỏi, cũng không biết là hỏi dương thạch vẫn là những người khác.

Tô Lê lời nói để đám người một trận kinh ngạc, liền ngay cả cổ dương cũng cảm thấy mặc danh kỳ diệu, Tô Lê làm sao lại đột nhiên hỏi vấn đề này, nhưng mọi người không phải Đưa ngọc, liền tưởng đến lúc trước Tô Lê để bọn hắn nhìn dưới cầu, bây giờ kịp phản ứng, tất cả đều nhìn lại.

"Mười... Mười tám người ành, làm sao lại như vậy?" Cổ dương một trận không thể tin, chỉ cảm thấy toàn thân nổi da gà đồng thời bốc lên, trong nháy mắt đề phòng, càng là hướng về Tô Lê tới gần rất nhiều.

Đám người một trận bối rối, đều cảm giác được cái kia đột nhiên xuất hiện đồ vật liền đi theo phía sau mình, cái cổ một mảnh run lên, nhất là Lôi Âm cổ viện hai người, sắc mặt cũng là càng phát trắng, trên đầu mồ hôi lạnh ứa ra.

"Đều đừng loạn!" Dương thạch la lớn.

"Mỗi người người sau lưng, bên trên cầu trước đó các ngươi đều biết nhau, từ ta bắt đầu, gọi phía sau mình người tên, gọi vào ứng một tiếng, nếu như không có đáp lại, nhanh chóng xuất thủ, phía sau mặt người, cũng phải phối hợp lúc trước người, hiểu chưa?" Đối với dương thạch đề nghị, đám người nào còn dám có cái gì bất mãn, bây giờ bộ dáng, có thể có biện pháp này đã là không tệ.

"Hàn nhu phi?"

"Tại!"

Dương thạch lời nói rơi xuống, sau lưng chính là đồ lam viện một người tiếng vang nói.

"Tiếp tục!"

"Mộ nói?"

"Ở chỗ này đây!"

"Trần Lăng Phi?"

Mộ nói khẩn trương gọi về sau, sau lưng cũng không có ngày xưa Sur Đế hồi phục, đám người run lên, mà cái kia mộ nói cũng là thông suốt quay người, không mang may mắn do dự, một cổ Nguyên Lực Cự Chưởng chính là âm vang chụp về phía sau lưng, mà cách một người Diệp Phong cũng là năm ngón tay khúc trái, kích hướng về phía trước căn bản không tồn tại Trần Lăng Phi.

"Oanh!"

Theo một tiếng oanh minh, hai tiếng kêu thảm thiết, cầu thân một trận kịch liệt lắc lư, đám người nhao nhao nhìn về phía lúc trước hai người phương vị, Tô Lê cũng là xoay người lại, nhìn về phía Trần Lăng Phi vị trí.

"Mộ nói, Diệp Phong?" Dương thạch hét to nói.

"Tô huynh, làm sao vậy, mau giúp ta nhìn một chút bọn hắn làm sao không trả lời?" Nói đến dương thạch cũng là một tên mười mấy tuổi thiếu niên, mà nhà mình trưởng bối để hắn trong lúc lần người dẫn đầu, chính là vì bảo vệ bọn hắn, nhưng bây giờ, thời gian ngắn ngủi, ngày xưa sư huynh đệ chính là ba người không thấy, điều này có thể không cho hắn sốt ruột.

Tô Lê cũng là Ngưng Thần nhìn lại, theo ngộ đạo lá không ngừng tán phát khí tức hội tụ hai mắt, rốt cục thấy rõ mấy người ở giữa cái kia đoạn trống không chỗ... Tìm Bản Trạng mỗi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Mục cảnh

Nơi đó, vẫn như cũ mây mù quần quanh, chỉ là trên mặt đất, hai bầy máu đỏ tươi dấu vết thuận tám ván gỗ vết nứt, tích tích lưu lại, phảng phất chứng kiến lấy hai người vị trí, không cần Tô Lê trả lời, riêng này cổ mùi máu tươi, đám người liền đã hiểu hai người thời khắc này vận mệnh.

Dương thạch sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn mặc dù hiểu rõ tới đây nơi này, liền phải tùy thời làm tốt vì tông môn hi sinh chuẩn bị, thật là chính gặp phải một khắc lúc tìm của hắn lại là thế nào cũng lý giải không được.

Bây giờ mình tro mắt nhìn bọn hấn cứ như vậy chết thắm ở trước mặt mình, mà đối địch người, lại là ngay cả mặt cũng không thấy, giờ khắc này, hấn có chút giận!

Coi như sau đó một khắc, đám người chỗ xích sắt cầu đột nhiên kịch liệt quay cuồng lên, phảng phất phía trước có cái gì quái vật khổng lồ mà đến, đám người một trận kinh hãi, càng làm cho đi ở trước nhất Tô Lê sắc mặt trắng bệch, phải biết, không biết chi vật, mình nhưng là cái thứ nhất phải đối mặt .

Rầm rầm!

Đột nhiên, phía trước mây mù chỗ xích sắt đột nhiên gãy mất, tất cả mọi người không kịp kinh hô, liền giống như phía dưới sùi cảo như vậy rơi vào phía dưới gay mũi tường hà bên trong.

Xong!

Đây cơ hồ là tất cả mọi người trong lòng hiện lên sau cùng một ý niệm.

Tại mọi người rơi vào hồi thối tường hà về sau, hết thảy lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, phảng phất lúc trước cái gì cũng không có phát sinh, Tĩnh Tĩnh cùng đợi phía dưới một nhóm người đến.

Cũng không biết qua bao lâu, Tô Lê chỉ cảm thấy đầu trầm xuống, trong khoảng thời gian ngắn phảng phất vượt qua vô số Trùng Động, choáng đầu hoa mắt , lần nữa mờ mắt ra, xuất hiện ở trước mặt hấn thì là một cái hắc bạch thể giới, ngoại trừ đen. Chỉ còn lại có trắng, liền phảng phất Văn Nhân Mặc Khách chỗ hội họa Đan Thanh họa quyền, màu đen Thủy Mặc thác nước chảy xuôi, Đan Đỉnh Hạc quanh quẩn trên không trung kêu to, dãy núi núi non trùng điệp, suối nước chảy nhỏ giọt.

Xoay đầu lại, Tô Lê nhìn một chút mình, cũng là chỉ có hai màu trắng đen, không khỏi có chút kinh ngạc.

"Cổ dương đạo sư?"

"Dương thạch?"

"Có ai không?" Tô Lê ngẩng nhìn bốn phía, nhưng không nhìn thấy bất luận kẻ nào, phảng phất mảnh này Thủy Mặc trong trời đất, chỉ có vừa mới hấn tiến vào một người.

Không có cách, giữa thiên địa tựa hồ chỉ có cái này hai màu, có lẽ, đây cũng là một loại khác khảo nghiệm, cũng không biết những người khác thế nào, có lẽ ngay ở phía trước, Tô Lê nghĩ như vậy, liền thẳng đi thẳng về phía trước đi, trên đường không ngừng ăn còn lại phía dưới Nguyệt Nha cá bổ sung tự thân.

Thậm chí tại bên đường, Tô Lê còn nắm một cái Đan Thanh hoa cỏ, là như thể chân thực, dù là trong đó thạch đầu, cũng là như thế, hết thảy như thật, ngược lại cho người thị giác Thịnh Yên lại là văn nhân cổ đại nhà thơ đắc ý Họa Trục.

Nhìn phía xa đến Thủy Mặc Lâm Mộc, lớn lên như thế vui vẻ phồn vinh, suối nước dọc theo gấp ghe uốn lượn khe rãnh quyền quyền Bôn Lư, cuộn cuộn rung động, mây khói tự nhiên mà vậy từ khe núi chậm rãi bay ra, đem cả tòa núi bao phủ tại một mảnh vụ hải trong, giống Mộng nhu hòa mà phiêu miêu.

Tĩnh cảnh này, ngược lại để Tô Lê có chút kinh hoàng tâm dần dần bình tĩnh trở lại, đánh giá đến bốn phía tới.

? Cửu Thiên thời khắc, sắp đặt an thuộc? Góc ôi có nhiều, ai ngờ Kỳ Số.

Cũng không biết đi được bao lâu, Tô Lê đều có chút phiền muộn, nhưng nhưng vào lúc này, nơi xa bên hồ một góc máu đại thụ đứng lặng trên đó, theo gió lắc lư, đây chính là Tô Lê nhìn thấy duy nhất loại không giống với nơi đây nhan sắc, tranh thủ thời gian lao tới đi qua.

Đi vào vừa rồi hiện, tại cái kia Hòa Thụ chung quanh, khắp nơi đều có một loại phảng phất ngọn lửa Tiểu Hoa, sinh cơ dạt dào, cùng đại thụ tương chiếu ứng.

Loại này Tiểu Hoa phi thường xinh đẹp, Mỹ đích thậm chí khiến người tâm động, trong đó tán đi ra khí tức càng thêm thơm ngọt, để Tô Lê không có dùng sức nhún nhún cái mũi, mặt mũi tràn đầy say mê.

Phóng tầm mắt nhìn tới, như thể lửa Tiểu Hoa lại có hơn vạn nhiều, nóng lòng không đợi được, Tô Lê tiện tay hái được chín cây, đưa chúng nó buộc chung một chỗ, nếu như có thể còn sống ra ngoài, nhìn thấy mục Nhân nhi, liền tặng nó cho nàng, xinh đẹp như vậy hoa, nếu như không có chân chính ưa thích người thưởng thức, há không lãng phí.

Đem Tiểu Hoa thận trọng chứa vào Túi Trữ Vật, một ngẩng đầu, lại phát hiện tại cái kia Đại Thụ dưới đáy, chẳng biết lúc nào ngồi một vị lão giả, hất lên áo to, tay cầm cần câu, bên cạnh còn để đó một cái sọt cá, Tĩnh Tĩnh mà đứng.

Bởi vì hấn trên đầu mang theo Cái mũ, chỉ có thể băng vào cái kia Nghênh Phong tung bay chòm râu bạc phơ suy đoán hấn là lão giả, Tô Lê do dự một lát, đi ra phía trước.

?"Văn bối Tô Lê, bái kiến tiền bối, " Tô Lê làm một cái kê lạp, cẩn thận từng li từng tí hỏi, có thể xuất hiện cái này người nơi này, lại là thân cùng với chính mình chưa bao giờ thấy qua phục sức bóng người, chỉ có thể nói, thân phận của hấn không đơn giản.

? ? Tô Lê ân cần thăm hỏi nhưng không có truyền ra hồi đáp gì, lão già không nhúc nhích, phảng phất cái này Đan Thanh về bên trong một chỗ tĩnh vật mà thôi.

"Tiền bối ——" Tô Lê lần nữa lên tiếng.

"Rốt cục mắc câu rồi, lại là một đầu." Nhưng vào lúc này, lão già kia đột nhiên giơ lên dây câu, tại Tô Lê ánh mắt kinh ngạc dưới, đem một cái cánh tay lớn lên Nguyệt Nha cá cho câu được đi ra, tại cá kịch liệt giãy dụa hạ trang nhập trong giỏ cá.

?"Tiền, tiền bối ——

Tô Lê làm sao cũng không nghĩ tới, lão già này chỗ câu cá lại là Nguyệt Nha cá, cái này trợ giúp mình đột phá kim sắc Linh Ngư.

"So với người tại mê tháng trong các bắt được như thế nào?" Áo toi dưới, truyền tới quả nhiên là một vị lão nhân âm thanh, kiên cường hùng hậu, lại lại dẫn một cổ có khác từ tính.

"So với những cái kia đương nhiên là muốn tốt hơn nhiều." Tô Lê là trông thấy đầu kia Nguyệt Nha cá, lại là so với hắn nói mê tháng các muốn lớn rất nhiều, cái kia mê tháng các, muốn đến đúng vậy hắn cùng cổ đương đến đầu kia hành lang đình viện.

Tuy nhiên ở nơi đó mình bắt được Nguyệt Nha cá, chỉ có hắn cùng cổ đương hai người biết, bây giờ cổ đương không biết đi nơi nào, hắn lại là làm sao mà biết được?

Tô Lê nghi ngờ nhìn về phía lão già kia, hơi cúi người, muốn nhìn một chút áo toi hạ lão già là như thế nào bộ dáng, lão già kia đột nhiên khoát tay áo, thuận tay đem Đinh Đầu thoa mũi lấy xuống.

Tô Lê cũng là lúc này mới hiện, mũi áo hạ lão già đầu đầy trắng, tựa như Ngân Tuyết, khuôn mặt cũng là tràn đầy hòa ái, thậm chí còn có một chút Hí Kịch hình tượng, cái khác ngược lại là không có cái gì không giống nhau, dù sao cả người cho người cảm giác đúng vậy một cái phổ phổ thông thông bình thường lão nhân, đương nhiên Tô Lê cũng biết, thân ở nơi này, há có thể lấy bình thường nhãn quang đối đãi.

"Tiền bối người. . ." Tô Lê nguyên bản còn muốn hỏi một chút nơi đây là phù hợp, liền sau đó một khắc, hắn đột nhiên mở to hai mắt, liền tiếp lui về phía sau, lộ ra rung động, trong lòng càng là nhắc lên kinh đào hải lãng, ngay tại vừa rồi, hắn cuối cùng nhớ ra vì cái gì lão già trước mắt tổng cho hắn một cổ rất cảm giác quen thuộc. Cái kia mặt mũi hiền lành, cười ha ha biểu lộ, chính không phải mình hai lần thông qua khảo nghiệm, tại Liên Hoa bên trên xuất hiện tôn này thạch giống chứ?

Bây giờ lão già trước mắt không phải là cái kia thạch tượng bên trên lão già sao? Tô Lê đã từng một lần suy đoán, tượng đá này bên trên khắc về hắn là lần này Bí Cảnh chủ nhân, bây giờ tại tận mắt thấy lão già trong nháy mắt, hắn đột nhiên khẳng định trong lòng suy đoán.

"Thật là một cái thông minh tiểu gia hỏa, không sai, ta chính là nơi đây chủ nhân, có thể cho rằng, người là ngàn năm qua cái thứ nhất nhìn thấy ta Chân Thân Dân Ngoại Lai." Lão già kia không tiếp tục nhìn về phía Nguyệt Nha cá, mà là lần đầu đem ánh mắt nhìn về phía Tô Lê.

Nhìn lấy lão già cái kia thâm thúy đồng tử, Tô Lê tâm lý càng là kinh hãi.

"Người, người không chết?"

?"Chết rồi, chết sớm, bây giờ ta, chẳng qua là năm đó bản tôn lưu một đạo ý niệm mà thôi, tuy nhiên người có thể trông thấy ta, đã nói lên ta rốt cục có thể giải thoát, không cần đau khổ chờ đợi." Lão già kia cười ha ha lấy, quét qua lúc trước buồn khổ, vuốt râu nói.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Thiên Đại Bí Mật

"Chết rồi, chết sớm, bây giờ ta, chẳng qua là năm đó bản tôn lưu một đạo ý niệm mà thôi, tuy nhiên người có thể trông thấy ta, đã nói lên ta rốt cục có thể giải thoát, không cần đau khổ chờ đợi." Lão già kia cười ha ha lấy, quét qua lúc trước buồn khổ, vuốt râu nói.

"Ý niệm?" Tô Lê nghi hoặc. Lão già kia cũng không có lại tiếp tục trả lời, mà là hỏi lại lên

"Người cũng là giống bọn hần, đến tìm kiếm tiến giai tịch diệt phía trên bí mật?"

"Tiền bối hiểu lầm, ta là tai bay vạ gió, kỳ thực đến bây giờ, ta đều không biết mình tại sao lại xuất hiện ở đây, nơi này lại là địa phương nào?" Tô Lê chấp tay, thành tâm thực lòng nói, nói, Tô Lê liền đem bốn Đại Thư Viện khai chiến, cùng mình tới đây sự tình từng cái giảng thuật.

Lão già kia Tĩnh Tĩnh nghe, vừa nghe vừa nhiều hứng thú nhìn về phía một mặt ủ rũ Tô Lê.

"Đứng rồi tiền bối, người nói vân bối là ngàn năm qua cái thứ nhất nhìn thấy người bộ mặt thật sự người, cái kia lúc trước người --" Tô Lê ngẩng đầu, mang theo nghi hoặc, hần nhưng nhớ kỹ tiến vào người nơi này có hơn một ngàn người đâu, làm sao ngược lại làm cho mình chạy đến đứng trước.

"Còn có, tiền bối, cái gì tịch diệt phía trên? , đến một lần loại cảnh giới đó cách ta quá xa, thứ hai là bởi vì ta hiểu rõ, mỗi người đều có thuộc về mình con đường, hoặc bằng phẳng, hoặc bụi gai, nhưng chỉ có mình đi qua, mới có thể hiểu rõ trong đó vị đạo.

Nói thật, ta cảm thấy mỗi một lần đem đến cho ta bị thương, đều là tự thân một loại thành thực, nếu thật sự có một ngày ta có thể đi vào tịch diệt cảnh, cần tìm cao hơn cảnh giới, khi đó, ta hẳn là có đường đi của chính mình, như quả tìm không thấy, ta sẽ tự hành đi khai quật, mà không phải giẫm lên bước chân của người khác.

Người sở dĩ vì có thể, là bởi vì tin tưởng mình có thể, bất kỳ hạn chế, đều là từ mỗi cái nội tâm của người bắt đầu, trên một điểm này, ta tin tưởng mình." Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái, toàn bộ đem mình nội tâm ý nghĩ toàn nói hết ra.

Lão già kia nghe Tô Lê, con mắt dần dần phát sáng lên, nhin không được tán thưởng gật đầu.

"Trên thế giới này, chưa từng có chân chính tuyệt cảnh, cũng không có một sớm đã bị người bước qua con đường, có chỉ là tuyệt vọng tư duy, trước mắt không có đường cũng không đáng sợ, đáng sợ chỉ là không đi tìm tìm đường, trên một điểm này, người cùng ta lúc tuổi còn trẻ rất giống, người, rất không tệ!"

Chân chính Tu Luyện là Vô Vi, không tranh, ít ham muốn, thiện vì phía dưới!

Đã tu luyện một đường, tựa như một thanh vô hình cầu thang, mỗi người đều ở cái thang nào đó cấp một, tại leo lên bên trong, cấp tốc leo cao người, thường thường sẽ đạp ở trên bả vai của người khác, không để ý người khác phải chăng bị giẫm đau nhức, ta là như thế, các người những bọn tiểu bối này tiến vào cũng là như thế, đều chỉ là của người khác vật hi sinh mà thôi, Ha-Ha... Không đáng, không đáng nha!

Lão nhân nói sau cùng, vậy mà hai mắt đỏ bừng, tràn đầy vô tận hồi hận cùng không cam lòng, cái kia cổ tuyệt vọng bắt đắ dĩ bầu không khí dẫn tới Tô Lê bị thương mọc thành bụi.

"Tiền bối --" Tô Lê có thể cảm nhận được lão nhân trong lòng bi phần, hần cũng không biết trước mắt cái này hòa ái lão trên thân người đến cùng chuyện gì xảy ra, nhưng nhất định làm người rất đau đớn.

Lão già như vậy bắt đầu trầm mặc, hần giờ phút này trên thân áo toai dần dần rạn nứt, hần cứ như vậy nhìn lấy không biết làm sao Tô Lê mặt lộ hiện lãnh.

"Người, muốn biết bụi phía trên đường sao? Ta có thể nói cho người." Lão già kia đột nhiên thần sắc nghiêm túc, nhìn về phía Tô Lê.

"Ách, tiền bối, ta --" Tô Lê cũng là khẽ giật mình, hần mặc dù không muốn đi con đường của người khác, nhưng loại cảnh giới đó khó mà nói kỳ không có khả năng.

"Tịch diệt phía trên thành đạo bụi, bụi phía trên, đến cùng là cảnh giới gì, kỳ thực ta cũng không biết." Lão nhân ngữ xuất kinh nhân, đáng chết cười một tiếng.

Thấy Tô Lê ánh mắt khiếp sợ, lão nhân đáng chết cười một tiếng.

"Là thật không biết, bất quá ta hẳn là sắp đụng vào, nhưng cũng là bởi vì dạng này, ta mới rơi vào kết quả như vậy." Cũng không biết nghĩ tới điều gì, lão nhân tại nâng lên sau chuyện này à, mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, điều này làm cho Tô Lê càng thêm cảm thấy lẩn lộn.

"Tiền bối, người là bởi vì đụng chạm đến cấp bậc kia lực lượng, cho nên... Mới rơi kết cục này?" Tô Lê giống như hiểu rõ cái gì, nhưng ngữ ra về sau, lại là càng thêm hồ đồ.

"Vâng, ta chạm đến cấp bậc kia lực lượng, sau đó tại một đám Lão Hữu quan vọng phía dưới Độ Kiếp, ngay lúc đó chúng ta từng cái ý khí phấn phát, bởi vì ta đem là cái thứ nhất đi ra phiến thiên địa này bụi phía trên người, nhưng lại tại tức đem thành công là, hần xuất hiện.

Cứ như vậy nhẹ nhàng nhất chỉ, chúng ta 17 vị bụi viên mãn, bảy vị trực tiếp vẫn lạc, còn lại đều là trọng thương, liền ngay cả ta, cũng tại một chiều kia phía dưới vẫn lạc tại chỗ." Lão nhân nói nơi đây, hai tay nắm thật chặt, hai mắt đỏ bừng, vẫn là nhin không được, hai giọt đục ngầu nước mắt từ khóe mắt lưu lại, hồi hận, tự trách, bắt đắ dĩ.

Đó là đối Lão Hữu áy náy, đối đạo thân ảnh kia hoảng sợ.

"Hần? Hần là ai? Chẳng lẽ hần đã siêu việt bụi?" Tô Lê hô hấp dồn dập, phảng phất phát hiện cái gì Kinh Thiên Bí Mật, 17 vị bụi viên mãn, vậy mà gần không được cái kia 'Hần' nhất chỉ, thật là là một loại cảnh giới nào, loại sự tình này, trong sách Vô Kỳ chử, chỉ sợ là bị Lịch Sử che giấu Kinh Thiên Bí

Mặt.

"Hắn? Ha ha ha, không biết, thật không biết, thực lực của hắn quá mạnh, mạnh đến mức không còn gì để nói, cái kia đã không phải bụi phía trên lực lượng, thậm chí đã siêu việt cấp bậc kia, chúng ta chỉ nhìn thấy một đạo Hắc Bào, một câu, lời hắn nói."

"Lời nói?"

"Ngay lúc đó ta đã là bụi viên mãn, bởi vì công pháp đặc thù nguyên nhân, cho nên tại vẫn lạc một khắc mới có thể đem sau cùng hình ảnh truyền đến nơi này, đó là thanh âm của một nam tử, hắn nói, mang tội ngôi sao người, thật sự là Ngu Muội, Thẩm Phán còn không có kết thúc, không có mệnh lệnh, không cho phép chạm đến Linh Nguyên, nhằm chán, quá nhằm chán, vạn năm, đây là thứ 387 cái, cũng không biết lần tiếp theo tiếp lớp của ta người lúc nào đến?"

"Biết không? Tuy nhiên ta không biết hắn nói là cái gì, nhưng có một chút rất rõ ràng, hắn đóng tại bên ngoài, thật chặt canh chừng chúng ta, vèn vèn hắn một người, liền đã mặt sát giống như ta 387 cái, bụi về sau, đứng vậy Từ Lộ, Từ Lộ nha."

"Ta không cam lòng, thật không cam lòng, ta sông thánh lãng mười tuổi mở máu viên mãn, khai ích mười đầu Linh Mạch, không đến hai mươi tuổi đã là Linh Huyền viên mãn, đi qua Đại Giang Nam Bắc, học nghệ vô số, không đến 50 tuổi liền vượt qua tịch diệt viên mãn, lại dùng 50 năm, bước vào bụi, Bách Tuế bụi cảnh, không biết để bao nhiêu người tiện sát."

Năm đó ta là cỡ nào ý khí phấn phát, nhưng kết quả là, lại phát hiện đường phía trước là gãy mất, mà là một cái to lớn bấy rập thật sớm chờ người, một khắc này, người biết lòng ta là như thế nào sao? Ta nhìn người bạn già của mình từng cái chết thảm tại cái kia nhất chỉ dưới, tựa hồ thấy được đã từng đắm tiên bối giống như ta, tại một khắc cuối cùng từ không nghĩ tới là như vậy một cái kết cục.

Không cam lòng, phản hận lại lại không thể làm gì, nếu như ta có thể có lần nữa việc nặng cơ hội, dù là hi vọng xa vời, cũng muốn báo thù, vì chính mình, vì Lão Hữu, vì toàn bộ đại lục trước trước sau sau vô số trẻ già măng mọc tiền bối cùng kẻ đến sau báo thù, ta muốn vì bọn họ xé mở một cái khe, chạy đi, thế giới bên ngoài nhất định rất đặc sắc, rất mạnh, đợi cho học thành trở về, diệt sát người này, cứu ta binh sĩ ngàn vạn." Lão già kia run rẩy thân thể, Xích Hồng cái này mất, để Tô Lê kính nể không thôi.

Như thế một vị Thiên Kiêu, ý khí phấn phát, lại rơi đến như vậy kết cục, điều này làm cho Tô Lê cảm động lây, chỉ là bây giờ nghe được như vậy bí ẩn, lại làm cho hắn sinh ra một cỗ cảm giác vô lực, còn có nồng đậm bi ai. Tìm Bản Trạng mỗi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: 3 khóa Huyết Thụ

Không đến thời gian đốt một nén hương, hai người chính là đi vào rừng rậm cuối cùng, thế nhưng là đập vào mắt thấy lại là đề sắc mặt hai người có chút khó coi.

Chảy ngang tại trước mặt hai người chính là một chỗ rộng chừng trăm trượng màu vàng dòng nước, trong nước cỏ dại loạn nhập, càn sâu người, một số Yêu Thú gây chi Hải Cốt cùng nhân loại thân thể cũng xen lẫn trong đó, không khô dưới, toàn bộ trong nước tản ra làm làm hôi thối.

Hai người trong đầu không hẹn mà cùng vang lên hai chữ.

"Hoàng Tuyền!"

Đúng lúc này, nơi xa mơ hồ trông thấy một cái thuyền dần dần cất tới, thuyền cái trước Lão Ông mang theo thoa nón lá, không nhanh không chậm, Tô Lê thả ra thần thức xem xét, lại phát hiện không có vật gì, may may cảm giác không thấy người này, hai người hoảng hốt, vội vàng lui lại mấy bước, coi như sau đó một khắc, cái kia chiếc thuyền nhỏ lại là xuất hiện ở bên bờ.

Cẩn thận nhìn lại, lại phát hiện lão già kia trên cổ buộc lấy một đầu sợi xích màu đen, mà bên kia thì là trôi ở đầu thuyền trên mặt cọc gỗ, cái kia khom người thân ảnh chậm rãi ngẩng đầu, âm thanh khàn giọng: "Lại về đến nơi này, qua sông người, mỗi người một cái Thạch Tinh, độ sông này!"

Tô Lê hai người, sớm đã tê cả da đầu, lão già kia vậy mà không có ngũ quan, hoặc là nói, Tô Lê nhìn qua hai mắt về sau, lại là một điểm không nhớ rõ lão già này vừa rồi bộ dáng, trong chớp mắt, lại là triệt để quên, hôm nay hai người trải qua hết thầy đều quá mức quý dị, liền ngay cả lão già này, cũng là để lộ ra đủ loại thần bí.

"Lão nhân gia thế nhưng là cái này Cô Mộ chủ nhân?" Tô Lê nổi lên lá gan, hỏi một câu, lại chưa từng gặp nó làm hồi đáp gì.

Hai người nhìn nhau, gần như đồng thời lui lại, thuyền này, không làm được!

Thế nhưng là sau một khắc, Tô Lê vội vàng phanh lại Cước Bộ, một phát bắt được cổ dương, hai người đồng thời sau này ngửa mặt lên, nhìn lên trước mắt chảy nhỏ giọt mà chảy Hoàng Tuyền, nhìn không được mồ hôi lạnh ứa ra.

Nơi đó còn có cái gì bên bờ, hai người mình không biết lúc nào đã ở trên thuyền, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ có cuộn cuộn chảy xuôi Hoàng Thủy, như quả không phải mình xem thời cơ nhanh, vừa rồi một chút, hai người đều vọt vào trong sông.

Mà tại lúc này, lại nghe thấy một tiếng giòn tiếng vang, quay đầu, đã thấy cái kia khom người lão giả thân ảnh chính từng cái đem tinh thể màu đen điền vào trong miệng, ăn say sưa ngon lành, hai người đối mặt, một vòng hầu bao, trong rừng đột được Ngũ Mai Hắc Tinh cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Cần môi một cái, Tô Lê dứt khoát ngồi xuống, lão nhân này tính tình chi cổ quái, là như thể quý dị khó dò, mình lúc trước hỏi hần lời nói lại chưa trả lời, vạn nhất chọc giận hần, nói không chừng hai người coi như thật giao phó ở nơi này.

Cổ dương gấp này, cũng hiểu rõ Tô Lê suy nghĩ trong lòng, cũng là ngồi xếp bằng.

Lão đầu kia đã ăn xong Hắc Tinh, liền cầm lấy mái chèo, nhẹ nhàng vờ lên, toàn bộ mặt nước yên tĩnh, chỉ có cái kia một chút một chút mái chèo âm thanh.

Lúc này, Tô Lê mới chú ý tới bốn phía tán phát cực kỳ nồng đậm hơi thở, kích thích cái mũi ề ẩm, hai mắt càng là nước mắt lưng tròng, vội vàng Ngũ Thức, yên lặng vận chuyển lên Nguyên Lực, toàn thân vùi đầu vào trong tu luyện, như thể mới có thể tạm thời quên hết thấy chung quanh.

Nhưng theo nhập định, Tô Lê lại là đầu càng ngày càng nặng, sau cùng đột nhiên một trận Không Minh, cảm giác mình giống như linh hồn xuất khiếu, toàn thân nhẹ nhàng, một mực đi lên lướt tới, liền ngay cả hần cũng không có phát hiện, theo hần tăng lên, từng sợi khí lưu màu vàng từ trong nước phát ra mà đến, bị Tô Lê hút vào trong mũi, cho đến Đan Điền chỗ, chậm rãi ngưng tụ...

Tô Lê cũng không biết nổi lên bao xa, đối với đây hết thấy, hần cảm giác hữu tâm vô lực, là thế nào cũng không ngăn cản được loại này Phi Thăng, giống như cả người đều bị một cỗ lực lượng thần bí nắm trong tay, lập tức sinh lòng sợ hãi.

Nhưng sau một khắc, thu vào Tô Lê tầm mắt lại là một chỗ Chiến Trường, thấy ngang khắp đồng, khắp nơi truyền đến từng đợt kêu rên, nơi xa, đến gần vạn mà tính bóng người đang chiến đấu, mỗi người Chiêu Thức đều kinh thiên động địa, hần nhìn thấy một cái trăm trượng lớn tam nhân cự nhân bị người một quyền đánh nát, càng sâu người, một cái Bạch Phát Lão Giả ngửa mặt lên trời gào thét, xâm nhập đến một mảnh Hắc Vân bên trong, triển khai tự bạo, cái kia uy lực chỉ ít tương đương với một cái đầu đạn hạt nhân nổ tung.

Mà hấp dẫn Tô Lê ánh mắt thì là một vị thanh phát Nam tử, chỉ gặp hần đột nhiên xé mở trước mặt Không Gian Liệt Phùng chui vào, sau một khắc, liền xuất hiện tại một cái mọc ra sáu đầu chân yêu quái trước mặt, một quyền đánh bể đầu, không ngang cái khác Yêu Vật tụ tập lại, lại xé mở một cái khe hở chui vào, xuất hiện tại một cái khác Quần Yêu vật trước mặt triển khai chém giết, như thể ăn khóp lại thần bí khó lường động tác, nhìn Tô Lê sững sờ một chút, hần từ không nghĩ tới, nguyên lai Không Gian Chi Lực còn có thể như thế dùng, không chỉ có tâm có chút suy nghĩ.

Hần không biết, theo một cỗ khí lưu màu vàng hội tụ, tại hần trong đan điền, một cái màu vàng Tinh Thể dần dần ngưng tụ, theo một cái Lục Lăng Tinh thể thành hình, Tô Lê bỗng nhiên mở hai mắt ra, một vòng vàng nhạt quang mang từ trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất, mà Tô Lê thì là còn đắm chìm trong cái kia xé rách không gian từng màn bên trong, không ngừng dư vị.

Mà liền tại tinh thể kia thành hình một khắc này, nguyên bản mái chèo lão giả thân hình hơi ngừng một chút, sau đó trong miệng nói thầm lấy hai người nghe không hiểu lời nói.

Tô Lê lúc này mới phát hiện vùng đan điền dị dạng, không khỏi nhú mày lại.

"Đây cũng là vật gì?"

Lại liền vội hỏi lên cổ dương, vừa mới nhìn rõ cái gì?

Cổ dương có chút không rõ ràng cho lắm, hết thấy như thường, cái này khiến Tô Lê chân mày nhíu càng sâu, lại liếc mắt nhìn mái chèo lão giả, chẳng lẽ là hần giờ trò quý?

Đúng lúc này, Tô Lê đột nhiên chú ý tới phía trước, một lùm cỏ khô xen lẫn một cái hắc thủ nước chảy bèo trôi chảy xuống, để Tô Lê trong lòng bỗng nhiên giật mình, cái này đen cảm chính là trước đây không lâu, Tô Lê nhìn thấy nam tử mặc áo xanh kia tập sát những cái kia Yêu Vật, chính là mọc ra như thế tay, chẳng lẽ, đây hết thấy không phải là mộng, nhưng cái này lại giải thích thế nào? Tô Lê trong lòng đột nhiên có chút phiền não, nhìn cái nhìn kia tay gãy, do dự một chút, lập tức mọc ra trên thân sau cùng một thanh đoản đao đi vọt, đây có lẽ là giải khai trong lòng mình nghi ngờ máu chốt chỉ vật.

Nhưng lại tại Dao Găm vừa tiếp xúc đến màu vàng dòng nước lúc, lại tư tư bốc lên khói đen đến, trong nháy mắt liền bị ăn mòn chỉ còn lại có chuôi kiếm, nếu không phải Tô Lê xem thời cơ phản ứng nhanh, lập tức rút đi Dao Găm, nói không chừng toàn bộ tay đều muốn "Lộ ra nguyên hình".

"Thật mạnh tính ăn mòn!" Tô Lê cả kinh một thân mồ hôi lạnh, nhìn lấy bốn phía không thấy giới hạn Hoàng Tuyền Chi Thủy, Tô Lê cùng cổ dương hai người không khỏi hướng trung gian nhích lại gần, hôm nay thật là lên phải thuyền giặc.

Nhưng vào lúc này, Tô Lê đi đến co lại tay đột nhiên gặp một vật, cúi đầu xuống nhìn lại, lại là một cái thuyền mái chèo, lại nhìn một chút chèo thuyền lão đầu, thấy như thể chỉ vật liền muốn xa cách mình rồi đi, trong lòng có chút không cam lòng, cầm lấy thuyền mái chèo thử thăm dò đưa vào trong nước.

"Không có việc gì!"

Tô Lê đại hỉ, vội vàng khuấy động lấy cò khô, đem cái tay kia kéo tới, lợi dụng thuyền mái chèo trước mặt tầm phăng, nhẹ nhàng bồng lên đến đặt ở buồng nhỏ trên tàu, lúc này mới khoảng cách gần quan sát cái tay này tới.

Cái này cái tay gây toàn bộ đen như mực, như cùng nhân loại thủ chương, tuy nhiên lại là mọc ra sáu đầu ngón tay, mu bàn tay ra thì là hiện đầy từng tầng từng tầng màu đen vậy cá trạng chi vật, toàn bộ nhìn có chút quỷ dị.

"Đây là vật gì, tướng mạo quái dị như vậy, chẳng lẽ là người nào ngư tộc?" Cổ dương tiến tới góp mặt nhìn một chút, đúng là không chút nào nhận biết, Đại Thiên Thế Giới, chủng tộc phong phú, hai người kiến thức còn xa xa không đủ, Tô Lê cũng là lắc đầu, lấy ra một cái Vũ hộp, thận trọng đưa nó chứa vào bên trong, vẫn là chờ về sau có thời gian lại Nghiên Cứu vật này. Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Là ai tại lo lắng

Về phần chèo thuyền lão nhân, thì là hoàn toàn như trước đây huy động trong tay thuyền mái chèo, để hai người cảm giác đến thời gian trôi qua thật chậm thật chậm, cũng không biết trải qua bao lâu, đột nhiên thân thuyền chấn động, hai người từ trong tu luyện tỉnh lại, lại là phát hiện đã đến bên bờ.

Hai người nhìn nhau, đồng thời nhảy xuống thuyền, chân đạp thổ địa, Tô Lê cho tới bây giờ đều không như thể ưa thích qua loại cảm giác này, vẫn là cước đạp thực địa tốt, xoay người lại, đang chuẩn bị cầm tạ vị tiền bối này một đường đưa tiễn, lại phát hiện nơi nào còn có cái gì hà thủy lão nhân, đằng sau rồng tuếch, chỉ có cò hoang tạp sinh, cách đó không xa, đứng vậy cái kia màu đen rừng rậm..

Mọi chuyện đều tốt muốn giống như nằm mơ, lão giả này chỉ là may mắn gặp dịp, như cùng một cái Khách qua đường, trùng hợp đi qua nơi đây, lại trùng hợp bị hai người cho đụng tới.

Hai người gần như đồng thời run rẩy một chút: "Sẽ không thật đụng phải trong truyền thuyết Hoàng Tuyền đi!"

Ngay tại hai người chuẩn bị rời đi chỗ thị phi này là, một tiếng già nua thờ dài đột nhiên từ Tô Lê trong đầu vang lên: "Nại Hà Kiều xuống hoàng tuyền tây, Hoàng Tuyền Thủy lạnh Cô Đẳng lập, Bì Ngạn, Bì Ngạn, làm sao Bì Ngạn không phải Thử Ngạn!"

Theo lời nói, Tô Lê vùng đan điền Hoàng Tuyền Tinh Thể cấp tốc lập lòe, sau đó một đạo Minh Văn sát na mà qua, hết thấy bình tĩnh lại.

"Làm sao vậy, Tàn huynh?" Cổ dương thấy Tô Lê cứ thế tại nguyên chỗ, ánh mắt ngốc trệ, không khỏi có chút bận tâm, lại trở về đến vỗ vỗ Tô Lê bả vai.

Tô Lê Thân Thể chấn động, tỉnh ngộ lại.

Gần một ngày cấp tốc cực nhanh tiến tới, ân bụi mấy người mười sáu người rốt cục lúc chạng vạng tối phân đã tới Ly Trần Hải Vực, Quả thật đúng là không sai, tại cách đó không xa trung tâm vùng biển vị trí, một mảnh cự đại mây mù chum sáng che khuất bầu trời, trong lúc mơ hồ, từng tòa Thanh Sơn hình dáng, đỉnh đài các vũ hiện lộ trong đó, càng có vô số chim bay thú chạy gào thét mà qua, rất là Kỳ Dị.

Thậm chí còn có vô số thành trấn, Cư Dân, phiên chợ thoáng một cái đã qua, để ân bụi thậm chí hoài nghi cái này Thận có phải hay không nuốt một cái quốc độ!

Mà cái kia vụn vụn không gian hình ảnh, rất khó để cho người ta tin tưởng, đây hết thấy đều là thật sự, là có thể thân thủ đụng chạm đến .

Giờ phút này ân bụi trong tay Thận Châu, thì là lóng lánh kỳ dị quang huy, nhất là ẩn chứa phiêu miểu chi ý càng thêm nồng hậu dày đặc, mỹ lệ!

Ân bụi hô hấp dồn dập, vội vàng suất lĩnh lấy đám người phi nhanh cái kia mây mù vị trí.

Khi ân bụi triệt để tới gần cái kia mây mù lúc, mới hoàn toàn bị nguyên trước mắt thật là ảo giác rung động, cái kia phun ra mây mù kéo dài mấy trăm dặm, trong đó cảnh tượng lộ ra càng thêm rõ ràng, liền ngay cả ân bụi thả ra Khai Dương hậu kỳ cường đại Hồn Lực, vẫn như cũ tìm không thấy này Vụ

ngọn nguồn, nhưng nó lại có thể sâu sắc cảm nhận được, cái gọi là Thận tồn tại.

Theo ân bụi không ngừng tới gần, cái kia mây mù bốc lên ở giữa, giống như vui thích, tại Thận Châu quang hoa đại phóng ở giữa, từng sợi Bạch Vụ phiêu đảng mà đến, đem ân bụi tầng tầng vây quanh, tại ân bụi ánh mắt kinh ngạc bên trong, hết thảy trước mắt lộ ra mộng ảo như vậy, mơ hồ, cho đến hắc lung lay đầu, cường ép đi ổn định tâm thần.

Mây mù lẫn lộn ở giữa, cái kia mười lăm tên không có Thận Châu Phệ Hồn tộc nhân lại là lại lần nữa đi dạo đi ra, duy chỉ có không thấy ân bụi, kinh ngạc ở giữa, cường ép xâm nhập, lại là như là phổ thông mây mù, từ mặt khác xuyên qua, đánh phải thương lượng nhìn phải chẳng có người khác tới đây, có cơ hội nhưng cướp đoạt Thận Châu tiến vào, thu hoạch cơ duyên.

Thẳng đến sau ba canh giờ, mấy đạo nhân ảnh mượn nhờ ánh trăng lặng yên mà đến, bị đám người phát hiện, lập tức dọa đến mấy người cuống quýt chạy trốn, muốn trốn qua hơn mười người Khai Dương đuổi bắt...

Làm ân bụi mờ mắt ra lúc, lại phát hiện mình thân ở một chỗ cực lớn phiên chợ bên trong, vô số người hết lớn, lẫn nhau trò chuyện với nhau giá tiền, com canh quán rượu, trà trái cầm cổ cái gì cần có đều có, quả nhiên là vô cùng náo nhiệt!

Mà giờ khắc này trong tay hắc Thận Châu lại là sớm đã biến mất không thấy gì nữa, năm ngày đã qua hai ngày, ân bụi nhất định phải nắm chặt thời gian, nhìn có thể hay không tìm tới gốc cây kia hóa hình Linh Tham.

Nhìn lấy náo nhiệt như vậy Phàm Trần sự vật, ân bụi khẽ cau mày ở giữa, đưa tay chụp một cái từ bên cạnh đi qua một gã đại hán, lại là nhẹ dễ xuyên qua, như là trong suốt.

"Áo giáp a?"

"Nghe nói không? Quốc Sư muốn Độ Kiếp thành thánh!"

"Đúng nha, Quốc Sư là ta Đại Lương đệ nhất Hiền Giả, đảm đương Quốc Sư đến nay, một mực mưa thuận gió hoà, chúng ta đều đến đêm không cần đóng cửa thời đại, liền ngay cả Đường Kim Thánh Thượng gặp Quốc Sư, đều phải hành lễ."

"Đúng nha, nếu là hắc thành thánh, chúng ta thời gian leng keng nâng cao một bước, liền ngay cả phía tây thế lực đối địch chỉ sợ đều tự sụp đổ ."

... ..

"Thánh nhân?" Ân bụi nghi hoặc ở giữa, cất bước phóng ra, trong nháy mắt, toàn bộ tràng cảnh trong nháy mắt biến hóa.

Xuất hiện ở trước mặt hắc chính là một tòa cao như trăm trượng cự đại thanh đài, mà tại thanh trên đài, là một tóc trắng phơ lão giả, toàn thân áo trắng, áo bào chi bên trên có có chút ít huyết sắc Mai Hoa đường vân, cả người nhìn lại, cơ hồ là từ bên trong tự đứng ngoài thấu một chút từ ý.

Mà giờ khắc này cái kia tóc dài, trường sam, bình tĩnh thần sắc, mang theo một cỗ không nói ra được uy nghiêm, chậm rãi đứng lên, toàn thân tu vi ngập trời tản ra, một cỗ khí thế kinh người từ Kỳ Thân bên trên đột nhiên phát ra, đứng là tịch diệt viên mãn, thậm chí đạt đến giả bụi cảnh giới.

"Nguy bụi?" Ân Trần Tâm bên trong bỗng nhiên giật mình, không khỏi hô hấp một trận gấp rút, hắc, hắc là muốn đột phá bụi cảnh, cái này nhưng là không tầm thường một trận quan sát, coi như mình kiếp trước, đỉnh phong nhất tu vi chỉ là tịch diệt viên mãn, không đợi thăm dò bụi cảnh con đường, chính là bị Độ Nhất Đại Phủ Chủ cho diệt sát.

Giờ khắc này ở ân bụi nhìn lại, lão giả kia bốn phía, hư vô ảm ảm vẩn vèo, tại cái này vẩn vèo bên trong không ngừng mà xuất hiện toái diệt cùng gây dựng lại, đó là thuộc về cường giả khí thế!

Mà ân bụi cũng kinh ngạc phát hiện, dưới đài chỗ tụ tập người giờ phút này chẳng biết lúc nào đạt đến mấy chục vạn có thừa, mà mình cũng là bên trong một cái, mỗi người đang nhìn hướng lão giả kia lúc, đều là gương mặt sùng bái cùng chờ mong.

Vô số lời đình mang theo Diệt Thế chi uy, trực tiếp hóa thành một đạo Lôi Hà, gầm thét hướng lão giả kia đánh tới.

"Ta nói đây là thật, như vậy, ngươi liền cho rằng là thật, ta như cho rằng là giả, ngươi chỗ đã thấy, chính là giả, giả cũng thật đến thật một giả, thật giả, ngại gì!" Lão giả kia đột nhiên trong miệng nói lầm bầm, trong tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết ở giữa, một cái vô hình ba động đột nhiên dập dờn tại bốn phía, một chút xiu khuếch tán ra, thậm chí sau đó một khắc, tràn đầy toàn bộ quốc độ, toàn bộ núi đồi, toàn bộ... Thế giới!

Càng thêm chuyện quý dị phát sinh, nguyên bản đang nổi lên lẫn lộn Lôi Vân bốc lên ở giữa, theo lão giả kia Hướng Đông nhất chỉ, cự đại lời đình trực tiếp hóa thành một đạo tấm lụa, không mang theo mây may do dự, ầm vang kích ở một tòa hoang tàn vắng vẻ trên núi đá, trực tiếp bị oanh đi nửa cái đỉnh núi.

"Ta ở nơi đó!" Lão giả nhanh chóng hướng về bốn phía điểm tới, mà cái kia Lôi Vân giống như uống say, không biết người, chỉ cái nào kích đâu, nhưng hết lần này tới lần khác không đánh Độ Kiếp Chi Nhân.

Ân bụi đời này, không, hai đời cũng chưa từng thấy qua quái dị như vậy sự tình, tâm thần run rẩy ở giữa, càng có một cỗ không cách nào tin.

"Đây thuật, Nghịch Thiên, thực vì Thiên Địa Bất Dung!"

Tựa như Thiên Địa cũng nghe đến ân bụi tự lấm bầm, đã nhận ra mình bị đùa nghịch, một trận cực kỳ nổi giận tiếng rống đột nhiên từ phía trên trong mây đen truyền ra, sau một khắc, một thanh thuẫn tủy từ Tử Sắc lôi đình ngưng tụ thành cự đại Chiến Phủ trực tiếp xuất hiện tại trong mây mù.

Bén nhọn lợi khí trực tiếp xẹt qua Vân Tiêu, âm vang hướng về lão giả chém giết mà đến. Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Duyên Khởi duyên rơi

"Ta chỗ độ Cừu Cừu lôi đình cướp đã độ xong, ngươi, khi tán!" Lão giả kia nhìn thấy sau cùng một đạo hóa hình lôi đình mà đến, biến sắc, vung tay áo bảo, quý dị ba động xen lẫn lời nói tán ra mà đến, bay thẳng cái kia Tử Sắc lôi đình búa.

Mà cái kia lôi đình búa gào thét ở giữa, theo tiếp xúc đến cái kia cổ ba động, hơi một trận dừng lại, giống như đang suy tư điều gì, nhan sắc dần dần trở thành nhạt, ần ần có xu hướng tan xu thế.

"Cái này, cái này sao có thể?" Tô Lê giống như gặp được nhất chuyện bất khả tư nghị, nhện không được nhện kêu đi ra.

"Hóa hình chi Lôi là hấn biết, kinh khủng nhất lôi đình, bởi vì nó đã bắt đầu có tự chủ Ý Thức, nhưng coi như thế, một câu, vậy mà để cái kia lôi đình tin tưởng sứ mạng của mình đã hoàn thành, tự sắp trở về, cái này, cái này sao có thể, đây rốt cuộc là một loại gì thuật pháp, ta lại nhìn thấy cái gì, đây rốt cuộc là thật hay giả?" Tô Lê hoảng sợ tròn to mắt, hung hăng bám một cái mình.

Ngay tại lão giả kia sắc mặt tái nhợt, khoe miệng hư nhược nhắc lên một vòng nụ cười, thậm chí tại quanh thân, đã xuất hiện cái kia cổ nhàn nhạt phản phác quy chân khí tức lúc, chuôi này sắp tiêu tán Chiến Phủ đột nhiên một trận run rẩy, mà lão giả kia sắc mặt cũng là biến đổi, liền muốn hành động.

Tử Sắc Chiến Phủ giống như thấy rõ sự thật, cự đại Phủ Bính bên trên, từng đạo từng đạo quý dị kim sắc lôi đình Phủ Văn Tốc Biến ở giữa, đột nhiên lấy một loại cực kỳ tốc độ khủng khiếp âm vang giáng lâm.

"Nhanh tán ra!"

Lão giả hướng về phía dưới số 100 ngàn người ảnh vội vàng hô, Song Quyền đối bình ở giữa, hai cặp cự đại Quyền Đầu đột nhiên huyền hóa ra đến, hấn còn muốn lấy sức một mình, cưỡng ép mượn nhờ hóa hình lôi đình.

Tại rất nhiều người ảnh còn không có kịp phản ứng, hoặc là nói, lão giả kia lời nói còn không có truyền xuống lúc, Tử Sắc lôi đình búa đã cùng bàn tay không lồ kia đụng vào nhau.

Một cổ không cách nào hình dung, tràn đầy hủy diệt ba động trực tiếp tán ra mà đến vô số phòng ốc hủy hoại, đồng đảo phàn nhân tiếng kêu rên liên hồi.

Ông!

Cái kia Cự Phủ đã tại cổ năng lượng này trùng kích vào tiêu tán, mà lão giả kia biến thành Cự Chương lại là sớm đã tiêu tán, huyết dịch phun ra ở giữa, trực tiếp lẫn lông tóc xuống tới.

Mà cái kia Tử Sắc Chiến Phủ có vẻ như còn không cam tâm, hoặc là nói, nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, coi như còn lại một nửa, cũng là gào thét xuống tới, chặt đứt thanh đài, chém về phía lão đảo bất ổn lão giả.

"Thiên muốn diệt ta nha!" Lão giả kia một trận bi phẫn, nhìn lấy vô số rú thăm con dân, cắn răng một cái, mắt lộ ngoan sắc, trực tiếp dài gào thét, bay về phía cái kia chạy nhanh đến lôi đình búa.

Oanh!

Cổ này nổ tung, Tô Lê khó có thể tưởng tượng, bờ môi run rẩy, nội tâm ở giữa, chẳng biết lúc nào nhiều một vòng sợ hãi.

"Trần kiếp, quá mức khủng bố, căn bản không ai có thể vượt qua được!"

Giờ khắc này nổ tung, trực tiếp để đến gần gần 100 ngàn người không chịu nổi, thất khiếu chảy máu, trực tiếp Tử Vong.

Bụi mù tan hết ở giữa, một mực khô tay chậm rãi từ phế tích bên trong đưa ra ngoài, lão già kia vậy mà không chết!

Tuy nhiên giờ phút này bộ dáng của hắn cực kỳ chật vật, quần áo vỡ tan, vết máu đầy người, thậm chí vài chỗ đã sớm lộ ra máu thịt xương, trong đó đùì phải càng là biến mất không thấy gì nữa, nhìn lấy đám người thời khắc này bộ dáng, hắn mất lộ bi ai, ngẩng đầu nhìn về phía mệnh mông!

"Hắn, vượt qua?" Tô Lê không cam lòng tin tưởng, tại cái này gần như hủy diệt lực lượng dưới, hắn lại khiêng đi qua.

"Chúc mừng Quốc Sư!"

"Chúc mừng Quốc Sư!"

... ..

Không biết là người nào mở đầu, rất nhanh, liền có vô số kích động tiếng gọi âm ỉ, đối với đồng bạn chết đi, đã tại bọn họ Quốc Sư Thành Công còn sống cảnh tượng bên trong khôi phục lại, rất là kinh hô.

"Ta, bại, các ngươi đi mau!" Lão già nhìn lấy số 100 ngàn người vui thích lẫn nhau tiếng hoan hô, không cam lòng hai mắt nhắm nghiền.

Mà giờ khắc này đám người nguyên bản lẫn nhau gọi tiếng lại là dần dần yếu ớt xuống tới, tại bọn họ hoảng sợ trong ánh mắt, vô số đen sì sương mù từ phía trên tầng mây gào thét xuống tới, cạc cạc âm thanh không ngừng.

"Quý, đó là quý!" Có người kinh hô, thậm chí một số người cũng đã tại cổ này an tĩnh xuống cảm nhận được bất an, không để lại dấu vết lui về sau đi.

Cái kia Bạch Phát Lão Già cứ như vậy vô lực nhìn lấy ngàn vạn nói mớ Vô Sở Ủy Cự vọt xuống tới, cho đến chui vào trong thân thể của hắn, hắn lại bất lực phản kháng, lúc trước một trận chiến, hắn đã hao hết tất cả Khí Lực.

Hắn cứ như vậy bị ai nhìn lấy vô số chạy trốn, thậm chí còn có muốn tìm tòi hư thực người, bắt đắc dĩ nhắm mắt lại, một giọt không cam lòng nước mắt, như vậy lặng yên chảy xuôi.

Sau một khắc, mắt của hắn đột nhiên mở ra, hai mắt đỏ bừng, càng có sợ hãi, cực kỳ thảm liệt gào lên.

"Không phải, không phải, ta không có sát hắn, không có sát hắn, cha, mẹ, tin tưởng ta, là đệ đệ không cần thận mình té xuống..."

"Tâm Ma Kiếp sao? Như quả hắn còn có thực lực, chỉ là sau cùng một đạo Tâm Ma, như thế nào lại như vậy nhẹ dễ chiếm cứ hắn, hắn thuật pháp, đã ghen ngày sao?" Nhìn lấy không ngừng tại phế tích bên trên lăn lộn lão già, Tô Lê không biết là đồng tình vẫn là bất đắc dĩ.

Đột nhiên, lão già kia trong nháy mắt đứng lên, toàn bộ đồng tử y nguyên bị một loại đen thay thế, cái kia cổ đen, là không có con ngươi, không có tình cảm, không có hết thảy, tựa hồ có thể nuốt vào thế gian hết thảy thâm thúy đen.

"Là ngươi, ngươi vì cái gì còn sống, còn sống!" Bạch Phát Lão Già mang theo dữ tợn, mang theo cừu hận, thông suốt nhìn hướng phía dưới số 100 ngàn người, gần như gầm thét lên.

Hắn thông suốt nhắc tay, khói mây cuộn cuộn ở giữa, một cái bàn tay khổng lồ chớp mắt hình thành, không mang theo mấy may tình cảm hướng về phía dưới đám người trí mạng vô tội.

"Quốc Sư, ngươi thế nào?"

"Quốc Sư Đại Nhân, không cần a -- "

Vô số người lần này cuối cùng hiểu rõ Quốc Sư Độ Kiếp thất bại, đã từng tin ngưỡng, sụp đổ, hắn đã không phải mình bọn người trong suy nghĩ cái kia hòa ái dễ gần Quốc Sư, hắn, điên rồi!

Lão già nửa bước bụi một kích, như thế nào chỉ là phạm nhân có khả năng tiếp nhận, Nhất Chương mà xuống, mấy chục ngàn người trực tiếp bị đập thành tro bụi, thể lương bên trong, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, bọn hắn bị ai phát hiện, lại không một người có thể cứu bọn hắn.

Bọn hắn gào thét thảm thiết, cái kia thể lương, là buồn thương tổn tới cực hạn cộng minh.

Mà cái kia lập tại bầu trời lão già, cười ha ha, giống như đau nhức nhanh đến mức cực hạn, chỉ là tiếng cười kia tại một chỗ nghe tới, lại là càng thêm thâm hơn, ảm ảm truyền đến thút thút.

Hắn cứ như vậy từng cái thi triển Nguyên Lực công kích, theo đêm tối giáng lâm, theo số 100 ngàn người chết đi, động tác của hắn rốt cục có thoáng dừng lại.

Khi một tên sau cùng hắn đệ tử duy nhất ngã xuống lúc, hắn nguyên bản đen nhánh con ngươi rốt cục có một tia trắng, một tia gần như huyết sắc trắng.

Hắn cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nhìn lấy kiệt tác của mình, toàn bộ quốc độ toàn bộ toái diệt, Yêu Thú cũng tốt, thiên tài địa bảo cũng được, toàn bộ tiêu tán, tiêu tán còn có cái kia rỗng rã một nước mấy chục vạn con dân, tàn khuyết thân thể, thiêu đốt phòng gỗ, sơn phong tới khô lạp hủ, Thành Trì Tuyên Cổ đoạn tàn, tự miếu Giang Hà, vô cùng cây cỏ...

Ngay tại buổi sáng, nơi này vẫn là một mảnh vui vẻ phồn vinh mỹ hảo quốc độ, nhưng thời gian ngắn ngủi, liền thành địa ngục nhân gian.

Mà hết thầy này, vậy mà tất cả đều là mình tạo thành.

Hắn lão đảo lui lại, bờ môi run rẩy, ngửa mặt lên trời Nộ Hào.

"Đệ đệ, đây chính là nguoi cho ta trừng phạt sao?"

Đột nhiên, hắn mãnh liệt nhìn về phía phía dưới, nhìn về phía cách đó không xa Tô Lê.

Tô Lê tâm lý giật mình, chẳng lẽ hắn có thể nhìn thấy mình?

"Thì ra là thế, thì ra là thế!" Lão già kia cười thâm ở giữa, giống như hiểu rõ hết thầy, Thân Thể dần dần từ dưới chân thiêu đốt, cho đến biến thành tro bụi, tan tã tại trong thiên địa, triệt để Hồn Phi Phách Tán. Tìm Bản Trạng mỗi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: 1 rẽ hồng tuyến

Nhìn lấy vừa rồi oanh oanh liệt liệt, bây giờ âm đạm tịch diệt, Tô Lê tâm lý không khỏi một trận đau buồn, khó chịu không nói ra được, lặng yên ở giữa, càng có một tia sợ hãi sinh lòng trong đó.

"Bụi con đường, so với trước mặt mấy bước, đơn giản quá mức sợ hãi, mình phải chăng cũng có một ngày sẽ đi đồng dạng đường?"

Tô Lê thở thật dài ở giữa, thân thể hơi động một chút, quả nhiên, cảnh tượng trước mắt giống như đã trải qua thời gian mài mòn, điểm điểm tro bụi, hết thầy, đã sớm bị bụi bặm lịch sử nơi bao bọc, như quả không phải tận mắt nhìn đến một màn trước mắt, lại có ai có thể nghĩ tới, nơi này phát sinh sự tình, nơi này, tổng tảng một cái nửa bước bụi cảnh siêu cấp cường giả.

Đợi cho hết thầy tiêu tán lúc, lưu lại vô số đồ nát thê lương, Tô Lê đột nhiên phát hiện, mình bốn phía ở giữa, lại có hơn ba mươi người đồng dạng trầm mặc, trong đó đều là Linh Huyền Cảnh cảnh, bảy tên Linh Huyền Cảnh viên mãn, còn thừa tất cả đều là Linh Huyền Cảnh Trung Hậu Kỳ không giống nhau, đợi cho phát hiện lẫn nhau, cực kỳ đề phòng sau này xê dịch, lựa chọn một cái phương hướng, trong nháy mắt mau chóng đuổi theo.

"Xem ra bọn họ đều là có Thận Châu người, chỉ là không nghĩ tới sẽ nhiều như thế, tính toán ra, mình thế nhưng là cái này một đợt người tu vì yếu nhất một cái." Tô Lê cười khô, điều chỉnh suy nghĩ.

"Bất quá, ta đối hắn cái kia thật giả thuật pháp ngược lại là rất hiểu kỳ nha!" Tô Lê nhìn về phía đêm tối quang mang, trong mắt đột nhiên bộc phát ra một cỗ khát vọng.

Đêm tối giáng lâm rất nhanh, một cỗ trầm muộn kiềm chế để Tô Lê có chút không thở nổi, vỗ Linh Thú Đại, nhỏ ngốc thân ảnh chính là bỗng nhiên hiển hiện.

Nhỏ ngốc sau khi xuất hiện, trong nháy mắt kéo ra khoảng cách của hai người, trong mắt lóe lên vẻ đề phòng, thử lấy răng, thấp giọng gào thét, người trước mắt, mặc dù nhìn, vẫn là chủ nhân của hắn, nhưng này cỗ độc thuộc về hắn mùi vị lại là thế nào cũng không tìm được, bởi vì, hắn hồn thay đổi, cho nên, hết thầy cũng thay đổi.

Nhỏ ngốc tuy nhiên không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có một chút nó biết, người trước mắt, không phải chủ nhân của hắn.

Nhìn lấy nhỏ ngốc giờ phút này trên thân tán phát Linh Hư hậu kỳ đỉnh phong khí tức, Tô Lê khẽ gật đầu.

"Xem ra Chiến Thú chỗ còn sót lại tinh huyết cực kỳ hữu dụng, tính toán thời gian, hắn là đầy đủ nguoi đợt phá đại viên mãn." Tô Lê đối với nhỏ ngốc có thể đầy đủ hấp thu Chiến Thú tinh huyết, có vẻ như cực kỳ hài lòng, đối với đề phòng chi ý cũng là lý giải, không có chút nào miễn cưỡng, bởi vì là thời gian, sẽ cải biến hết thầy, chuyện ngày mai, lại có ai có thể nói chính xác đâu?

"Nhớ kỹ bảo hộ ta nha!" Tô Lê cười thần bí, như vậy hướng về đêm tối đi đến..

Nhỏ ngốc vẫn như cũ thấp giọng gào thét, cho đến Tô Lê thân ảnh không vào đêm sắc, nó cực kỳ mâu thuẫn bởi hỏi tại nguyên chỗ, trên người hắn, vẫn

tồn tại như cũ cái kia cổ quen thuộc chỉ khi.

Do dự sau một lúc lâu, nhỏ ngốc gào thét một tiếng, mở ra Tứ Dực, đuổi theo...

Tô Lê tiếp tục đi về phía trước, bên người cảnh sắc chính lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị biến đổi, vào thời khắc ấy, hẳn có loại đi qua Lịch Sử, lưu quên từng đem Huy Hoàng ảo giác, dừng bước lại sát na, ngừng chân nhìn trước mắt một tòa Nông Thôn ốc xá trong gió rách nát lầy, đồ sụp lổm, triền núi chập trùng, lại hóa thành một cái sơn cốc, cho đến có một ngày sấm sét vang dội, mưa rào tầm tã không muốn mạng cuồng dưới, Hà Cốc hội tụ, càng lúc càng lớn, cho đến, thành một mảnh biển!

Mà khi cái kia phiền闷 mông Từ Hải thành hình trong nháy mắt, một hòn đảo nhỏ chẳng biết lúc nào y nguyên hình thành, đứng ở trong biển van xin, giống như tại chứng kiến lấy thương hải tang điền một khắc.

Ở đây, liền không có hết thấy, giữa cả thiên địa, duy có vô tận biển, còn có, hòn đảo kia!

Mà Tô Lê kinh ngạc phát hiện, mình cùng nhỏ ngốc đang chờ tại một chiếc thuyền con bên trên, đang lẳng lẳng phiêu dăng ở trong đó, mà cách đó không xa, chính là toà kia duy nhất hòn đảo, thậm chí hẳn đều có thể thấy rõ đảo bên cạnh đá ngầm cùng Bãi Biển.

Cách đó không xa, đồng dạng có 32 chỗ thuyền nhỏ, hướng về trung ương chỗ kia hòn đảo chạy tới, trên thuyền chính là cái kia cầm Thận Châu đám người, một trận bất an về sau, cũng là nhanh chóng trấn định lại, mắt lộ tia sáng, nhìn về phía chỗ kia hòn đảo.

Mà nhỏ ở tại phát hiện tràng cảnh biến hóa, nhất là cùng Tô Lê khoảng cách rút ngắn, găm nhẹ liền lui về sau đi, lại là phát hiện lui không thể lui, đành phải núp ở nhất nơi hẻo lánh, để phòng Tô Lê cử động.

Cùng nhau lẫn nhau đề phòng, còn có cái kia ba mươi hai người, không, tính cả Tô Lê, sửa lại ba mươi ba người.

Ngay tại Tô Lê bước kế tiếp chính có hành động lúc, nhỏ ngốc đột nhiên một trận bất an găm nhẹ, hi vọng chỗ, chính là cái kia Chu Thuyền phía dưới, sau một khắc, thuyền nhỏ một trận lắc lư, càng có ken kết âm thanh không ngừng truyền đến.

Tô Lê tâm thần nhất động, trong nháy mắt hướng về đáy biển tìm kiếm, kinh ngạc phát hiện, trước mắt Từ Hải lại có ngăn cách thần thức tác dụng, nhưng hẳn vẫn là nương tựa theo cường đại tinh thần lực, tại tối nghĩa trong nước biển giọt giọt thấm vào, cho đến thấy rõ đáy thuyền phát sinh hết thấy.

Đó là hàng trăm hàng ngàn, giống như to bằng móng tay tím cá hình thành Từ Ảnh, Chúng nó mọc ra sắc bén trán hàm răng, chính liên tục không ngừng cắt cưa lấy đáy thuyền, ngăn ngừa khoáng khắc, liền là có một đại khối biển gỗ bị cưa cắt đứt xuống đến, bị chúng cá chỗ chia ăn.

Đột nhiên, một cổ kêu thảm từ Tô Lê bên trái đằng trước truyền đến, nơi đó buồng nhỏ trên tàu y nguyên vỡ tan, vô số nước biển rót xuyên thấu vào, tên kia thực lực đạt tới Linh Huyền Cảnh hậu kỳ cường giả, tại tiếp xúc đến Từ Hải một khắc, trong nháy mắt bị đốt cháy thành hư vô, mệnh mông ở giữa, ngoại trừ một tiếng kêu âm thanh là hẳn duy nhất dấu vết, lại không cái khác.

Gặp đến giờ phút này, tất cả mọi người đột nhiên giật mình, một người trong đó mắt thấy buồng nhỏ trên tàu sắp phá để lọt, liền muốn đứng dậy bay hướng hòn đảo, nhưng lại tại hẳn phi thân một khắc này, cả người hẳn giống như một mặt vỡ tan tấm gương, trực tiếp bị cắt chém thành vô số phiến, rầm rầm rơi xuống, tại hẳn ánh mắt kinh hãi bên trong, hóa thành từng li từng tí, rơi vào Từ Hải.

Bao quát Tô Lê chỗ còn thừa ba mươi một người, chứng kiến hẳn làm tất cả mọi người muốn làm hết thấy, cũng đã chứng minh cái gì, lập tức hoảng sợ thất lỏng trong lòng, một mặt sốt ruột nhìn về phía đáy thuyền, chỉ hy vọng cái kia tím cá hạ mệnh chậm một chút.

Tô Lê giờ phút này cũng là kinh hãi một thân mồ hôi lạnh, một cổ bất an, thậm chí còn có nồng đậm tử vong nguy cơ, chẳng biết lúc nào, y nguyên bao phủ tại trong lòng.

To lớn Thần Niệm trực tiếp hóa thành vô số gai sắc, trực tiếp bắn về phía đáy thuyền tím cá, nhưng lại tại tiếp xúc đến Từ Hải trong nháy mắt, cũng là bị sinh sinh ngăn trở rất nhiều, đợi cho tiếp cận thành đàn tím cá lúc, còn sót lại uy lực không đến chín thành, khó khăn lắm giết chết mấy trăm con mà thôi, mà những cái kia nguyên bản găm ăn tím cá gặp lại đồng bạn tử vong về sau, giống như bị cái gì kích thích, càng thêm điên cuồng cắn nuốt.

"Cái này --" lại kiến thức đến một màn này lúc, Tô Lê trợn mắt hốc mồm, càng phát đối Từ Hải cực kỳ kiêng kỵ.

Mà lúc này, một số người không biết dùng thủ đoạn gì, vậy mà bắt đầu tiếp cận Hải Đảo, trong đó một tên Linh Huyền Cảnh viên mãn tại đụng phải đá ngầm trong nháy mắt, thông suốt phi thân nhập đảo, mà hẳn cái kia thuyền lá nhỏ cũng là tại thời khắc này âm vang vỡ vụn, vô số tím cá gặp này, tứ tán ra, bình quân phân phối đến còn lại 30 chỗ trên thuyền nhỏ tới.

Trung niên nhân kia gặp này, vuốt một cái mồ hôi lạnh trên đầu, thở một hơi dài nhẹ nhõm, cười ha ha lấy, như vậy chui vào trong rừng rậm, biến mất không thấy gì nữa...

Mà tại Tô Lê ánh mắt hâm mộ dưới, một chỗ khác một tên thân mang áo lục gầy còm lão giả đầu trọc, mắt thấy đáy thuyền sắp cán nát, kinh hoàng dưới, cắn răng một cái, từ trong ngực móc ra tím cá một cái Ngọc Bình, cực kỳ thịt đau đem bên trong chất lỏng màu đen ngược lại vào trong nước biển.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Thái Hư môn

Giọt kia Hắc Dịch không vào nước bên trong sát na, đột nhiên nổi lên từng đợt lục phao, càng có một cỗ tanh hôi truyền ra, sau một khắc, mấy trăm con đảo cái bụng như vậy phiêu nổi lên, cái kia lão giả đầu trọc vui vẻ, đáp lấy thuyền ổn một lát, cấp tốc thôi động, trong nháy mắt lên đảo, rồi xa mà đi.

Một người trong đó, tại cách đá ngầm còn có năm trượng chỉ khoảng cách xa lúc, cái kia thuyền nhỏ không thể kiên trì được nữa, ầm vang vỡ vụn, hấn giống như được ăn cả ngã về không, phía sau vậy mà sinh ra một đôi cánh chim, lung la lung lay bay hướng đá ngầm chỗ, hấn đúng là dị tộc, chỉ là chuyện may mắn, lại là không có phát sinh lúc trước người kia án lệ.

Đội cho đến Bãi Biển chỗ, hình như có một cỗ đại lực, trực tiếp đem đề xuống, sắc mặt hấn trắng bệch, Đinh Đầu chỗ, chẳng biết lúc nào đã sinh ra một đôi Ngưu Giác, biến ảo ở giữa, mặt cười khổ, không lo được nghỉ ngơi, như vậy đi xa.

Cơ duyên liền tại phía trước, đi càng sớm, phân càng nhiều.

Ngay tại Tô Lê lo lắng bắt đầu lúc, lại đột nhiên phát hiện, đuôi thuyền sau nhỏ ngốc toàn thân Lôi Quang oanh minh, nhất là Đinh Đầu Độc Giác, càng có một đoàn màu đen lôi đình đang ngưng tụ, chòm sáng càng lúc càng lớn, coi như Tô Lê ở chỗ này, cũng là cảm nhận được kinh hãi, hấn có thể phát giác được, cái kia cỗ màu đen lôi đình chòm sáng chỗ gần như hủy diệt lực lượng, từ khi kiến thức Bạch Phát Lão Giả Độ Kiếp thất bại một màn, thời khắc này Tô Lê, đối tất cả lôi đình, đều có một cỗ kiêng kỵ cùng bất an.

Nhỏ ngốc gào thét một tiếng, hất đầu, cái kia cỗ Lôi đoàn như vậy bị oanh nhập dưới đáy biển, theo một trận lớp bớp Bao Trúc Thanh vang lên, từng cái tím cá giống bị chết lặng, trọn trắng mắt cùng cái bụng tung bay tới, toàn bộ thân thuyền, bỗng nhiên một trận bình ổn.

Tô Lê gặp này, sắc mặt vui vẻ, nhìn lấy thần sắc cực kỳ uể oải nhỏ ngốc, hình như có kinh hi ẩn tàng trong đó, thấy Tô Lê trông lại, nhỏ ngốc mặt mũi sau này vừa lui, toàn bộ thân thuyền một trận nghiêng, dọa đến Tô Lê vội vàng quay lại ánh mắt.

Mượn nhờ ngăn ngại bình ổn, Tô Lê vội vàng thôi động Nguyên Lực thôi động, thuyền nhỏ cũng là lấy một loại cực kỳ nhanh chóng phương thức dời về phía bên bờ.

Đội cho Tô Lê đến bãi cát, bay người lên đi trực tiếp, vừa có bảy người không biết dùng thủ đoạn gì cùng nhau lên bờ, không lo được tu dưỡng, mau chóng đuổi theo, Tô Lê cùng nhỏ ngốc cũng là như thế.

Theo tím cá được phân phối càng ngày càng nhiều, sau cùng người càng phát gian nan, tại Tô Lê bọn người rời đi chén trà nhỏ thời gian, lại có mấy người lần lượt lên bờ, chặt vật không thôi, mà giờ khắc này, cái kia hải dương màu tím bên trong, lại là lại không có thuyền nhỏ thân ảnh, ba mươi ba người, ròng rã 13 người, vĩnh viễn lưu tại nơi đó...

Khi Tô Lê cùng nhỏ ngốc bước vào cái kia phiến vô vọng trong rừng lúc, sớm đã không có người khác thân ảnh.

"Xem ra lúc trước một màn chỉ là một trận khảo nghiệm, tiếp đó, hấn là sẽ càng khó, chỉ là, nơi này sớm đã tiêu vong hầu như không còn, là ai lưu khảo nghiệm, chỗ khảo nghiệm mục đích, lại là cái gì?"

Nghĩ rõ ràng đầu mối, Tô Lê cũng không nghĩ nhiều nữa, vốn định lên Phi, nhưng nghĩ đến lúc trước một màn, nhưng cũng không dám lại nếm thử, do dự về sau, đành phải đi bộ hành tẩu, mà nhỏ ngốc, vẫn như cũ kéo ra giữa hai người mười trượng trái phải khoảng cách, theo thật sát sau lưng..

Thời gian cũng không biết trải qua bao lâu, đội cho một người một thú rất cục đi ra Thâm Lâm lúc, khắc sâu vào trước mắt là một mảnh mọc ra cây rong xanh hoá, chỉ là cái kia không ngừng có lỗ lẩn lộn lục phao, đủ để thấy, nơi này là một chỗ Thị Phi chi Địa.

Tận mắt nhìn đến có ba khu địa phương, tanh hôi truyền ra thời khắc, mấy sợi quần áo chậm rãi hòa tan vào, càng sâu người, bình tĩnh trong đầm lầy, vô số Ảnh Tử không ngừng hoạt động lên, kéo theo lấy chung quanh nước bùn cùng mùi tanh không ngừng truyền ra, gặp này, Tô Lê theo bản năng nhú nhú mày.

"Đầm lầy?"

Mà gặp cùng lên đến nhỏ ngốc người được cỗ này tanh hôi chi khí lúc, cực kỳ vang dội đánh hai cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, nước mắt rung rung trực tiếp lui ra phía sau mấy bước.

Tô Lê biết mình đã chậm người khác mấy bước, thời gian eo hẹp gấp rút, xoay người lại, năm ngón tay khúc trào, một tay lấy còn tại lui ra phía sau nhỏ ngốc vỗ tới, xoay người như vậy ky ở trên người.

Nhỏ ngốc mặc dù 120 cái không hài lòng, nhưng ngửi được cái kia cổ làm nó cực kỳ không thoải mái khi tức lúc, vẫn là lựa chọn mau chóng bay khỏi nơi đây, tại nó phi thân sát na, một mũi tên Vũ đột nhiên từ nước bùn bay vọt mà đến, nhỏ ngốc vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, bị xuất tại sau cánh bên trên, lập tức một trận khói đen bốc lên, càng có một cổ khét lẹt truyền đến, nhỏ ngốc lao đảo dưới, thống khổ một trận kêu rên, nhưng vẫn là chờ Tô Lê hướng đối diện bay đi.

Ầm vang gấp, vô số màu đen mang theo ăn mòn mưa tên bay vọt mà đến, Tô Lê gấp này, cuống quýt tại hán cùng nhỏ ngốc trên thân tạo thành một cái Nguyên Lực Hộ Trảo, đem bao phủ trong đó.

Vô số mưa tên mà đến, thẳng Phi kích tại Nguyên Lực lồng ánh sáng bên trên, mà nguyên lực kia, tại cổ này Hủ Thực Chi Lực dưới, chính lấy một loại cực kỳ nhanh chóng Tốc Độ tan rã lấy, để Tô Lê không thể không tăng lớn Nguyên Lực chuyển vận.

Loại tình huống này không thể được, nhìn một chút không đến cuối đầm lầy, Tô Lê tuy có thực lực mang theo nhỏ ngốc một lần xông mà qua, nhưng là, nhất định tiêu hao rất nhiều Nguyên Lực, tại loại này cực kỳ nguy cơ hoàn cảnh, bất luận là đối địch vẫn là tranh đoạt cơ duyên, Nguyên Lực hao tổn, đều là cực kỳ bất lợi.

Nhìn lấy vô số nước bùn dấu vết không ngừng lẫn lộn, Tô Lê giống như nghĩ tới điều gì, con mắt bỗng nhiên sáng lên.

Từ khi Phệ Hồn cổ này thiếu niên thân thể, nhiều ngày Tu Luyện, kém chút quên đi hán một thân phận khác." Tô Lê đột nhiên trong tay nhanh chóng bóp lấy Ấn Quyết, trong miệng nói lầm bầm, bỗng nhiên, một cổ Lãnh Phong từ bốn phía truyền đến, sau một khắc, tại Tô Lê trên đỉnh đầu, một cái vòng xoáy chậm chậm mà chuyển, Tô Lê gấp này, sắc mặt vui vẻ.

Ừng ực!

Tại cái kia vòng xoáy ở trung tâm, một cái mang theo nửa thực nửa ảo loài cá Âm Linh từ đó chui ra, Ấn Sát khí tức để Tô Lê say mê sâu hút vài hơi, đây chính là hán việc nặng hai đời, lần thứ nhất lấy Tiếp Dẫn sư thân phận triệu hoán đi ra Âm Linh.

"Đi, dẫn dắt rồi đi Chúng nó!" Tô Lê nhất chỉ phía dưới nước bùn bên trong không ngừng du động dấu vết, hướng về loài cá Âm Linh hạ mệnh lệnh thứ nhất.

Âm Linh loài cá gấp này, không mang theo máy may do dự, một cái bay vọt, như vậy chui vào đầm lầy, không biết nguyên nhân gì, trong nháy mắt, cái này đầm lầy sinh vật giống như nhận lấy cái gì kích thích, đồng loạt hướng về cùng một cái phương hướng đuổi theo, nhỏ ngốc lập tức một trận nhẹ nhõm, mượn nhờ cơ hội, chớp động lên đã rõ ràng cánh chim, bay đi, mà Tô Lê thì là hải lòng nhẹ gật đầu.

Đợi cho sau đó không lâu, nhỏ ngốc rốt cục đuổi tới ngưng thực lục địa, có chút mệt mỏi Phi rơi xuống, Tô Lê nhìn thấy nhỏ ngốc như thế bộ dáng, cũng không nói gì thêm nữa, vung tay lên, như vậy thu vào, để nó tại Linh Thủ Đại bên trong tự hành đường thương.

"Ừm?"

Tô Lê nguyên bản tiến lên bước chân đột nhiên trì trệ.

"Nhanh như vậy liền chết, thật sự là phế phẩm, bất quá, cái này Âm Linh thật đúng là dùng tốt, Tiếp Dẫn sư, không tệ thân phận!" Tô Lê khoe miệng nhắc lên một vòng nụ cười, nhắm ngay phương hướng, như vậy đi xa.

Cả tòa đảo nhìn như không lớn, chưa từng nghĩ đến, đi như thế một lần, lại sẽ lâu như thế, nhìn nó trình độ, so với từng nguyệt đảo quy mô, là chỉ có hơn chứ không kém.

Cũng không biết chạy bao lâu, Tô Lê cứ thế là một người không có gấp phải, mãi cho đến ngày thứ hai buổi trưa, Tô Lê mới xoa xoa mồ hôi trên trán, khoe miệng lộ ra một tia đã lâu nụ cười.

Lúc này xuất hiện ở trước mặt hán chính là một tòa cao vút trong mây Thanh Sơn, núi độ cao, to lớn, khó mà hình dung, nhưng Tô Lê lại chẳng biết tại sao, tại đỉnh núi kia chỗ, lại mơ hồ thấy được một tòa rách nát Mao Ốc, Mao Ốc phía trước, có một đá xanh, trên tảng đá, có một thấy không rõ lắm khuôn mặt lão già, Tĩnh Tĩnh mà ngồi, lại như đang nhìn hán, trong mắt, lộ ra chờ mong cùng vui mừng.

"Cái này -- "

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Tham lam

Nhìn thấy cảnh này, Tô Lê nhàn tình sáng lên, vội vàng thu hồi ánh mắt, lại cũng không lo được cái gì, vội vàng hướng về trên núi chạy đi.

Mà lúc này, tại chân núi một gốc cây dưới, một tên Linh Huyền Cảnh Trung Kỳ Nam tử có lẽ là lúc trước bị thương, giờ phút này đang đánh ngồi Tu Luyện, bỗng nhiên, một cổ gió thổi qua, để hắn giật mình, đợi cho không có phát hiện nguy hiểm gì về sau, mới nhú nhú mày.

Lần nữa trèo lên đỉnh, hắn nhưng là nhìn thấy lão giả kia một mực nhìn lấy mình, có lẽ hắn mới là lần này cơ duyên nhân duyên tốt nhất, mà những cái kia tự cho là chạy sớm, liền có thể cầm tới cơ duyên, coi như làm to, cho nên hắn mới không vội, có khôi phục bản thân thời gian.

Tô Lê hiện lên người này, mới hơi yên lòng một chút, xem ra tất cả mọi người là chạy đỉnh núi mà đi, vậy thì không sai, thậm chí hắn còn ôm cùng lúc trước người tâm tư giống nhau, có lẽ, mình Tiếp Dẫn sư thân phận, đưa tới lão giả kia chú ý cũng khó nói.

Vừa nghĩ đến đây, Tô Lê động lực càng thêm mười phần, dưới chân động tác cũng càng tăng nhanh hơn rất nhiều.

Trên đường đi, không tên nhiều hơn rất nhiều Cẩm Chế, xem ra là phía trước người cố ý vi chi, may mắn mình còn hiểu đến một số da lông, sát trận cùng Sinh Lộ hắn vẫn là có hiểu biết, thận trọng tránh thoát tầng Tầng Cẩm Chế, rốt cục đã tới giữa sườn núi.

Dọc theo con đường này Cẩm Chế lại sẽ nhiều như thế, tuy nhiên phần lớn đều lộ ra cực kỳ thô ráp, muốn đến là bố trí người cực kỳ vội vàng phía dưới mà thành, mặc dù không gây thương tổn người khác, nhưng là ngăn cản, thậm chí làm phức tạp cạnh tranh chỉ người vẫn là có phần gặp hiệu quả, điều kiện tiên quyết là bọn hắn không hiểu Cẩm Chế.

Nhìn lấy đã cực kỳ tới gần đỉnh núi, Tô Lê sắc mặt vui vẻ, nhưng cũng biết, cái kia mười tám người, bao quát nhiều tên Linh Huyền Cảnh viên mãn, chỉ sợ gần trong gang tấc, một trận tranh đấu chỉ sợ tránh không được, huyết chiến, sắp đến.

Tô Lê nhàn quang nhắm lại, càng có hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, như vậy hướng về đỉnh núi mà đi.

"Lăn xuống đi!"

Nhưng vào lúc này, một tiếng hừ lạnh âm thanh truyền đến, Tô Lê cuồng quit theo bản năng tránh thoát một đạo lượn vòng đao quang, lão đảo trở ra.

"Không tốt!"

Ngay tại hắn lui ra phía sau trong nháy mắt, sau lưng không tên một cổ gió thổi tới, ngay tại hắn còn chưa kịp làm ra phản ứng lúc, một cái tàn ra Băng Hàn thủ chương đã khắc ở sau lưng của hắn.

"Phốc!"

Tô Lê vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, thụ đánh lên, miệng lớn phun máu, chỉ là cái kia máu cũng đã thành màu đen, càng có một cổ mùi hôi xen lẫn trong đó.

Nhìn lấy lăn xuống đi, không rõ sống chết một tên Linh Huyền Cảnh sơ kỳ Táp Ngư, một tên Linh Huyền Cảnh Trung Kỳ cùng hậu kỳ thân ảnh chậm rãi từ hư không hiển lộ ra, hồ thẹn cười một tiếng, như vậy vội vàng mà đi.

"Độc!"

Tô Lê mặc dù không nhìn thấy phía sau màu đen Chương Ấn, nhưng Độc Khí tán loạn, cùng Nguyên Lực suy yếu hắn vẫn là phát giác đi ra.

"Tốt thủ đoạn hèn hạ!"

Tô Lê cũng không lo được cái gì, liền tranh thủ một đồng lớn đan dược toàn bộ rót vào miệng bên trong, phong bế mấy đầu trọng yếu mạch lạc, như vậy cường ép bức lên độc tới.

Cái này ép một cái độc, liền lại là hai canh giờ không công hao tổn, đáng hận chính là, hắn ngay cả người đánh lên là ai đều không thấy rõ, ngấm lại mình, đã từng tịch diệt viên mãn người, bây giờ lại rơi đến cái bị mấy tên tiểu bối đánh lên trọng thương cấp độ, thật sự là buồn cười.

Tô Lê lại lần nữa mở mắt ra, trong mắt mang theo một cỗ cừu hận cùng sát cơ.

"Đã các ngươi tranh nhau chen lấn tiến đến, chỉ sợ hiện tại đã sớm tranh đoạt thành một đoàn, như thế, liền để cho ta tới làm một chút cái này Ngư Ông thu vừa thu lại các ngươi bọn này trai cò!" Tô Lê lạnh hừ một tiếng, không lo được còn sót lại Độc Tố, như vậy phi nhanh đỉnh núi.

Sau ba canh giờ, Tô Lê mới có hơi khoan thai tới chậm đến đỉnh, dọc theo con đường này, lại là rất nhiều cảm đoán, một bên Phá Cẩm, còn vừa muốn áp chế thể nội độc tố, không thể không nói, ba canh giờ, đã là nhanh nhất.

Khi Tô Lê sắc mặt trắng bệch đuổi tới đỉnh núi lúc, ấn vào mí mắt không phải người chết ta vong tranh đoạt, mà là 19 tên lúc trước cùng nhau mà vào

người, chính đóng chặt cái này đồng tử, đứng trên không trung, giống như vui cười, giống như cảm ngộ, giống như hoảng sợ, không phải trường hợp cá biệt, mà tại cái kia trên tảng đá, đang có một vị lão giả mỉm cười ở giữa, không ngừng Giảng Đạo, giống như đối cái kia mười chín người tại tự nói gì đó?

Mà Tô Lê lại tận mắt nhìn đến lão giả kia lúc, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, càng có hơi lạnh xuyên qua phía sau lưng.

Lão giả kia, chính là trước đây không lâu Độ Kiếp thất bại, sau cùng hồn phi phách tán Quốc Sư, thế nhưng là, hắn như thế nào lại xuất hiện ở đây, chẳng lẽ hắn không chết? Thế nhưng là sau cùng, hắn rõ ràng tận mắt thấy...

Chẳng biết tại sao, gặp lại lão giả kia chân dung một khắc, Tô Lê tâm lý đột nhiên truyền đến có bất an, hắn mơ hồ cảm thấy, cái này căn bản không phải một trận cái gọi là cơ duyên, đây là một trận âm mưu, một trận sinh tử âm mưu.

Tô Lê chân sau không để lại dấu vết hướng di động về phía sau, liền muốn rời xa lão giả, như vậy xuống núi, nhưng sau một khắc, nguyên bản mỉm cười Giảng Đạo lão giả đột nhiên hướng về Tô Lê nhìn sang, khóe miệng vẫn như cũ ngậm lấy nụ cười, đối Tô Lê gật đầu một cái, Tô Lê gặp này, nội tâm đột nhiên lộp bộp một tiếng.

Quả nhiên, lão giả kia chậm rãi giơ tay lên, liền muốn hướng Tô Lê chớp tới, Tô Lê hoảng sợ phía dưới, quay người hướng về sau bỏ chạy.

Đây chính là một tên nửa bước bụi cảnh, mình vô luận như thế nào cũng không phải là đối thủ của hắn.

"Tóm nó hắn, bắt lấy nó, đừng để hắn chạy!" Tại Tô Lê xoay người sát na, sau lưng cảnh sắc đột nhiên biến đổi, núi đồi không thấy, thay vào đó là một mảnh không nhìn thấy cuối hẻm núi, mà tại sau lưng, một đám người chính vội vã không nén nổi truy kích cùng với chính mình, trong mắt điên cuồng tham lam, khiến cho người sợ hãi.

Tô Lê gặp này, vội vàng theo bản năng chạy vọt về phía trước trốn mà đi.

"Chờ một chút, bọn hắn làm sao lại trở nên khổng lồ như vậy?" Tô Lê lần nữa quay đầu, rốt cục thấy rõ truy kích người, chính là đỉnh núi kia mười chín người, chỉ là bọn hắn hiện tại từng cái giống như cự nhân, Tốc Độ càng là trước nay chưa có nhanh, rất nhanh liền kéo gần lại khoảng cách của hai người.

"Không đúng, không là bọn hắn biến lớn, mà là ta... Nhỏ đi!" Tô Lê rất nhanh kịp phản ứng, cúi đầu nhìn mình.

Thời khắc này mình quanh thân vàng như nến, ngắn nhỏ thô ráp, Đỉnh Đầu chỗ, càng có ba cái giống như Cù Cái Lục Diệp theo cùng với chính mình chạy trốn vừa đông vừa đưa, cực kỳ? } người.

"Cái này, đây là hóa hình Linh Tham, không đúng, ta làm sao có thể là Linh Tham đâu?" Tô Lê đột nhiên có chút mơ hồ.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ảo giác, vẫn là huyền cảnh?"

"Oanh!"

Nhưng vào lúc này, sau lưng một tên Linh Huyền Cảnh tròn trong mắt về tham lam càng thêm nồng đậm, một dưới lòng bàn tay, mang theo một cơn gió lớn, kích ở phía trước trên núi đá, lập tức có thạch vậy ra, Sơn Thạch Toái Phiến rất nhanh quét lâm bị thương Tô Lê cánh tay, để hắn đau xót.

"Đáng chết!" Tô Lê không lo được lại suy nghĩ, vội vàng bước nhanh hơn, gặp lên trước mắt một đám Lục Dã, một cái lần vọt, trong nháy mắt chui xuống dưới đất.

"Nhanh, nhanh phong bế mảnh này bãi cỏ, đừng để nó chạy!" Đám người giống như thương lượng xong, vội vàng thi triển thủ đoạn, trong nháy mắt đem mảnh này không lớn vùng quê Phong Ấn chắc chắn, riêng phần mình phiên tra.

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Một đám Tô Lê nhìn cùng với chính mình mảnh mai màu vàng cánh tay, lại sờ lên nho nhỏ đầu, càng thêm mơ hồ, có thể trong nháy mắt, Tô Lê tri giác sau lưng một cỗ đại lực truyền đến, mà toàn bộ không gian Bùn Đất lập tức ngưng đọng, cường đại đè ép lực để hắn mảnh liệt phun một ngụm Kim Sắc Huyết Dịch, liền ngay cả đỉnh đầu hắn ba cái Lục Diệp, cũng tại thời khắc này trong nháy mắt khô héo một cây.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Chân thực

Phát giác được sau lưng không ngừng tới gần khí thế cường đại, Tô Lê không còn dám có chỗ trì hoãn, vội vàng hướng chỗ càng sâu chui vào.

Đợi cho khí tức nguy hiểm từ từ đi xa, Tô Lê mới đứng vững thân thể hư nhược, có chỗ nghỉ ngơi, chẳng biết lúc nào, nó đã đi tới một chỗ mạch nước ngầm, do dự về sau, hần dạo bước tiến lên, đập vào mũi mắt quả thật là một cây hình người Linh Tham đáng vẻ, nhìn lấy bộ dáng như thế, Tô Lê đột nhiên nở nụ cười, liền ngay cả hần, cũng không biết mùi vị Hà Tiểu.

Xoay người sang chỗ khác, ở tại phía sau, còn có một cái nhân nhạ màu đen Chuồng Ân, giống như một khối Hắc Thạch khảm nạm trong đó, cực kỳ quái dị.

"Nhìn, nó ở chỗ này!" Đột nhiên, Tô Lê chỉ cảm thấy toàn bộ Bùn Đất đều đang lăn lộn, sau một khắc, bùn Thổ Thế Giới trực tiếp bị một cỗ đại lực khai ích thành hai nửa, ánh nắng rót vào, để hần theo bản năng nheo lại mắt, đợi cho thấy rõ cái kia vô số cự thủ hướng mình chộp tới thời khắc, Tô Lê tâm lý giật mình, vội vàng hướng về phía trước phi nước đại đi.

"Nhanh, nó muốn chạy tiến cô quanh chi sơn, nơi nào là nơi ở của nó, đến lúc đó, cũng không phải ngại ta chỗ có thể bắt lấy, chứ vị còn chờ cái gì, chớ có lại muốn lưu thủ đoạn, ngăn cản nó!" Đám người vội vàng Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) hô.

Vô số cường đại thủ đoạn không ngừng oanh kích lấy Tô Lê, thân thể của hần càng thêm suy yếu, mà trên đỉnh đầu, thuộc về hần cái thứ hai tóc, dần dần khô héo, cho đến triệt để tróc ra!

"Trốn, bọn hần thật sẽ giết ta!" Tô Lê tâm lý không tên giật mình, nhưng càng nhiều thì là mê vọng, giống như quên đi cái gì, mà lời của mọi người, để ánh mắt nó bỗng nhiên sáng lên.

Hần giống như nhớ lại, ở phía trước cô quanh trên núi, nơi đó, là sào huyết của hần, là hần Thiên Địa, chỉ cần trốn vào nơi đó, liền không có người có thể bắt lấy hần.

Mà lúc này tại một chỗ trống trải trên đỉnh núi, bao quát Tô Lê mấy người 20 người thân thể càng thêm suy yếu, hư nhược không chỉ có là thân thể của bọn họ, càng có linh hồn của bọn hần, bởi vì, nguyên thần của bọn hần đang khô héo, khô héo cuối cùng, là cạn kiệt, là tử vong.

Bởi vì Tô Lê đã dần dần bắt đầu tin tưởng, mình là một gốc hóa hình Linh Tham, mà đám người cũng tin tưởng, bọn hần sắp bắt được cây kia cực kỳ quý hiếm hóa hình Linh Tham, bọn hần, liền muốn nắm chặt trong tay cơ duyên!

Thời khắc này Bạch Phát Lão Giả sớm đã dừng lại trong miệng chiếc ây từ ngữ, có chút bị ai nhìn về phía đám người, sắc mặt không khỏi tối sầm lại, càng có một vết già nua cùng suy yếu ẩn hiện trong đó.

"Lão phu chân ngôn nói, quả thật tìm không thấy truyền nhân sao? Nhiều năm trước lưu một tay, chung quy là lãng phí thời giờ!"

Lão giả kia giống như nói một mình, không cam lòng cúi đầu, có thể trong nháy mắt lần nữa nâng lên, trong mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía cách đó không xa Tô Lê, trong mắt rốt cục lộ ra một tia tinh mang.

Mà giờ khắc này Tô Lê trên thân, một cỗ khác biệt người khác sinh cơ phảng phất sinh lòng hạt giống, đang dần dần nảy mầm, cho đến càng ngày càng mạnh, run run mí mắt, như muốn thức tỉnh.

Cảm thụ được cỗ này khác biệt sinh cơ, lão giả trên mặt dần dần tan rã ra nụ cười, có vẻ như xem thấu hết thảy.

"Quả nhiên là có ý tứ vô cùng, tuy có chút trục lợi, nhưng, lão phu chỉ sợ thật không kiên trì được lần sau, nếu như thế -- "

Thật tình không biết thời khắc này Tô Lê chỉ cảm giác mình giống như bị khóa ở một chỗ bịt kín Tinh Thể bên trong, tránh thoát không được, bởi vì, có một ngọn núi đặt ở đỉnh đầu hần chỗ, để hần bắt lực động đậy.

Kỳ thực sớm tại nửa năm trước, hần liền có chỗ khôi phục, cho đến triệt để thanh tỉnh, dần dần hiểu rõ phát sinh sự tình, hần mặc dù không thể nói chuyện, không thể động đậy, giống như một cái tượng gỗ, bị người khác nắm trong tay, hần thậm chí có chút bị ai coi là, mình chỉ sợ cũng như vậy cả một đời, sống không bằng chết cả một đời sống ở trên người mình, người khác bóng tối dưới.

Hần thậm chí nhớ lại, mình Toàn Lực Nhất Kích thẳng hướng Tổ Tổ, khi nhớ lại một khắc này, tim của hần phảng phất đều muốn xé rách, Tổ Tổ sinh từ mình đến nay đều hoàn toàn không biết gì cả, thậm chí hần nguyện ý dùng tính mạng của mình đổi lấy Tổ Tổ bình an, hần cũng sẽ không tiếc.

Hần lo lắng, hần không thể làm gì, hần tình nguyện đi chết, cũng không muốn như cùng sống người chết, lấy bên thứ ba thân phận đi xem thế giới.

Hần sớm đã lòng như tro nguội, nhưng ngay hôm nay, hần nhìn tận mắt Tô Lê lâm vào chân thực huyền cảnh, khí tức uể oải, trên đỉnh đầu Cự Sơn dần dần vỡ vụn, sụp đổ, một khắc này, hần có một loại tro tàn lại cháy dấu hiệu, hần không cam lòng, hần muốn đi chuộc tội, hần còn có rất nhiều tâm nguyện chưa dứt một nghĩ tới, bởi vì hần trên người gánh, còn rất nặng, hần còn sống, không chỉ có vì chính mình, cũng vì người khác.

Hần nỗ lực muốn mở mắt ra, một lần nữa lấy ánh mắt của mình đi xem thế giới, hần không muốn làm con rối, không muốn bị người thúc đẩy, hần còn có lão cha hi vọng, sư tôn Di Ngôn, huynh đệ tình nghĩa, Tổ Tổ chờ đợi... Hần còn có thật nhiều tốt nhiều không cách nào quên được đồ vật, bởi vì, hần chấp niệm quá mạnh!

"Phá cho ta!" Tô Lê gào thét, bỗng nhiên một quyền đánh về phía hư không Cự Sơn.

Mà lão già kia cũng tại thời khắc này mỉm cười nhẹ gật đầu, sau một khắc, một cổ khác biệt lúc trước khí tức âm vang chiếm cứ toàn bộ thân thể, mà Tô Lê hai con ngươi, đột nhiên mở ra...

Mà lúc này, tại Tô Lê cực kỳ vui cười thanh âm bên trong, tại hắc khoa tay múa chân bên trong, hắc rớt cục trốn vào cô quạnh trong núi, giờ khắc này, hắc cũng không tiếp tục sợ người khác truy sát, giờ khắc này, đỉnh đầu hắc sau cùng một cây Lục Diệp, như vậy khô héo tróc ra, hắc vĩnh viễn sinh hoạt tại hắc tự nhận là thế giới chân thật bên trong, bởi vì, hắc là một gốc ngàn năm khó gặp hóa hình Linh Tham!

Tô Lê chậm rãi mở mắt ra, nhìn lấy cái này quen thuộc thế giới, thật dài hít một hơi Không Khí, lập tức lệ nóng doanh trùng, hắc rớt cục, một lần nữa sống!

"Thì ra là thế, xem ra lão phu trong lúc vô tình, ngược lại là giúp người một đại bận bịu!" Bạch Phát Lão Già đột nhiên ha ha lên tiếng cười nói.

Tô Lê cái kia còn không hiểu rõ xảy ra chuyện gì, vội vàng đứng dậy cúi đầu: "Đa tạ tiên bối ân cứu mạng!"

"Người nhưng hiểu rõ cái gì?"

Bạch Phát Lão Già lúc này lại là một chỉ điểm hướng chậm rãi từ không trung rơi xuống, mất đi sức sống đám người, mở miệng hỏi.

Đối với đây hết thảy, Tô Lê so với ai khác đều giải, dù sao mình thế nhưng là một đường nhìn lấy Tô Lê là chết như thế nào vong, hoặc là nói, hắc thấy rõ toàn bộ chân tướng, lại là lấy bên thứ ba thân phận đi xem, suy nghĩ, sau cùng tỉnh táo lại.

Tô Lê do dự về sau, chậm rãi mở miệng: "Bởi vì bọn hắc đều trầm mê tại thế giới thuộc về mình bên trong, thế giới kia, là chân thật, nhưng cũng hư huyền, bởi vì bọn hắc tin tưởng, cho nên, hết thảy trở thành sự thật, mà cổ này thật, sẽ chỉ càng ngày càng thật, bởi vì, đó là một hạt giống, từ vừa mới bắt đầu liền trồng ở trong đầu của bọn hắc, ngay từ đầu, liền thật!"

Lão già nghe nói, rất là hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó duỗi ra một ngón tay, cứ như vậy tại hư không vạch một cái.

Tại Tô Lê ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia hư không tựa như là một mặt giấy lụa, cứ như vậy bị nhẹ nhàng mở ra, liền ngay cả màu đen dấu vết cũng là như thế.

Lão già không nói thêm gì, cứ như vậy từng cái về lấy, cho đến trở thành một cái Lục Phương thể, hắc đem không gian cho hoàn chỉnh cất xuống.

Mà lúc này, cái kia quý dị hư không phương thể cứ như vậy xoay chậm chậm tại Tô Lê trước mặt, thậm chí mỗi một mặt đều tựa hồ là một chiếc gương, nhưng hắc chỉ nhìn thấy mình tại trong kính Ảnh Tử, lại là không thấy chút nào lão già.

"Cái này, chính là lão phu minh sáng tạo thuật pháp, ta tên là Chân Ngôn Đạo, người nói hắc là thật, hắc chính là thật, người nói giả, hắc liền thật không được, Thật Thật Giả Giả, Giả Giả Thật Thật, lại có ai có thể nói rõ ràng, trên cái thế giới này, có quá nhiều thật, quá nhiều giả, nhưng không ai nhìn ra, nhìn ra được những người kia, lại tà tin tưởng nó là thật, nó là giả, bọn hắc không dám vạch trần, bởi vì vạch trần một khắc này, bọn hắc, liền trở thành giả, dần dà, thật giả, ở tại trong mắt, liền trở thành chân thực!"

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Mộng ảo

"Tâm mắt của người rộng bao nhiêu, có bao xa, khối này người để nó thật, để nó giả thế giới liền lớn bấy nhiêu, nó, quyết định bởi tại nội tâm của người!"

Theo lão già nhẹ nhàng vỗ, cái kia phiến Lục Diệp thể liền như vậy hóa thành lấm ta lấm tẩm, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Lê nghe nói lão già lời nói, không khỏi như có điều suy nghĩ, vừa nghĩ tới lão già trước đó chân ngôn ảnh hưởng toàn bộ quốc độ, toàn bộ Thiên Địa, tâm lý không tên giật mình, thậm chí tại thời khắc này, trong đầu một tia sáng hiện lên, thoáng qua tức thì, cái kia cổ ánh sáng, lưu lại dấu vết, lại là rõ ràng như vậy...

Lão già kia gặp này, khẽ gật đầu một cái, nhất chỉ Tô Lê mi tâm, vô số kim sáng lóng lánh Phù Văn như vậy như là hồng lưu, bắn vào trong đó.

Tô Lê chỉ cảm thấy não hải đau đớn một hồi, giống như bị cưỡng ép nhét vào rất nhiều thứ, còn chưa kịp tới kêu thảm, như vậy bất tỉnh đi.

Ngươi ta đã có duyên, mà ta cũng không kiên trì được quá lâu, như thế, cho ngươi thêm một trận tạo hóa lại như thế nào?" Bạch Phát Lão Giả giống như tại thời khắc này xem thấu hết thảy, một điểm minh mi tâm, chính là một đạo tàn ra ngũ thái quang mang Lưu Quang bị mình cưỡng ép lộ ra, mà thân thể của hắn cũng tại thời khắc này, biến đến cơ hồ trong suốt, thậm chí vài chỗ, sớm đã không thấy.

Mà cái kia Lưu Quang tại lão giả nhất chỉ dưới, cũng cấp tốc đã rơi vào Tô Lê vùng đan điền, tiến vào viên kia Hoàng Tuyền trong lòng.

Mà Hoàng Tuyền chỉ tâm cũng thái quang chui vào một khắc, kịch liệt run rẩy lên, sau một khắc, lại là một khóa Hoàng Tuyền từ tâm dần dần tách ra, cho đến càng ngày càng ngưng thực, thậm chí mang theo thái quang xoay tròn cấp tốc lấy.

Giờ khắc này, Tô Lê thành danh phù kỳ thực Tam Tinh Tiếp Dẫn sư, một tên 17 tuổi Tam Tinh Linh Sư!

"Từ Từ Tinh Tiếp Dẫn bắt đầu, liền có thể có cơ hội tìm người khác Chủ Hồn, ngưng tụ thân thể, ta tuy là một bộ Chủ Hồn, nhưng, lão phu, có lỗi với bọn họ, càng không mặt mũi nào lại sống một thể, tội lỗi của ta, quá sâu, quá nặng, bây giờ tâm nguyện của ta đã xong, sẽ không có gì tiếc nuối sự tình, ta rất cực nhưng đường đường chính chính đi hướng bọn hắn tạ tội, dặn đem quốc các huynh đệ, ta, tới, đến chậm ngàn năm tạ tội, nhìn các ngươi khoan dung!"

Lão giả cười ha ha lấy, lệ quang doanh trông ở giữa, dần dần tiêu tán, cho đến triệt để tan tành mây khói!

Trên cái thế giới này, cho tới bây giờ không có người biết, một cái nửa bước bụi cảnh lão giả, liền như vậy lặng yên không tiếng động vẫn lạc, thậm chí, ngay cả tên của hắn cũng không biết, bởi vì hắn là ngàn năm trước duy nhất tồn lưu lại một người, hắn là dặn đem quốc Quốc Sư, hắn tên là... Kha mỳ, cả một đời như là Phù Vân phiêu đảng, đợi cho Phong ngừng một khắc, chính là nó tiêu tán trong nháy mắt!

"Tâm mắt của ngươi rộng bao nhiêu, có bao xa, khối này ngươi để nó thật, để nó giả thế giới liền lớn bấy nhiêu, nó, quyết định bởi tại nội tâm của ngươi!"

Theo lão giả nhẹ nhàng vỗ, cái kia phiến Lục Diện thể liền như vậy hóa thành lấm ta lấm tẩm, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Lê nghe nói lão giả lời nói, không khỏi như có điều suy nghĩ, vừa nghĩ tới lão giả trước đó chân ngôn ảnh hưởng toàn bộ quốc độ, toàn bộ Thiên Địa, tâm lý không tên giật mình, thậm chí tại thời khắc này, trong đầu một tia sáng hiện lên, thoáng qua tức thì, cái kia cổ ánh sáng, lưu lại dấu vết, lại là rõ ràng như vậy...

Lão giả kia gặp này, khẽ gật đầu một cái, nhất chỉ Tô Lê mi tâm, vô số kim sáng lóng lánh Phù Vân như vậy như là hồng lưu, bắn vào trong đó.

Tô Lê chỉ cảm thấy não hải đau đớn một hồi, giống như bị cưỡng ép nhét vào rất nhiều thứ, còn chưa kịp tới kêu thảm, như vậy bất tỉnh đi.

Ngươi ta đã có duyên, mà ta cũng không kiên trì được quá lâu, như thế, cho ngươi thêm một trận tạo hóa lại như thế nào?" Bạch Phát Lão Giả giống như tại thời khắc này xem thấu hết thảy, một điểm minh mi tâm, chính là một đạo tàn ra ngũ thái quang mang Lưu Quang bị mình cưỡng ép lộ ra, mà thân thể của hắn cũng tại thời khắc này, biến đến cơ hồ trong suốt, thậm chí vài chỗ, sớm đã không thấy.

Mà cái kia Lưu Quang tại lão giả nhất chỉ dưới, cũng cấp tốc đã rơi vào Tô Lê vùng đan điền, tiến vào viên kia Hoàng Tuyền trong lòng.

Mà Hoàng Tuyền chỉ tâm cũng thái quang chui vào một khắc, kịch liệt run rẩy lên, sau một khắc, lại là một khóa Hoàng Tuyền từ tâm dần dần tách ra, cho đến càng ngày càng ngưng thực, thậm chí mang theo thái quang xoay tròn cấp tốc lấy.

Giờ khắc này, Tô Lê thành danh phù kỳ thực Tam Tinh Tiếp Dẫn sư, một tên 17 tuổi Tam Tinh Linh Sư!

"Từ Từ Tinh Tiếp Dẫn bắt đầu, liền có thể có cơ hội tìm người khác Chủ Hồn, ngưng tụ thân thể, ta tuy là một bộ Chủ Hồn, nhưng, lão phu, có lỗi với bọn họ, càng không mặt mũi nào lại sống một thể, tội lỗi của ta, quá sâu, quá nặng, bây giờ tâm nguyện của ta đã xong, sẽ không có gì tiếc nuối sự tình, ta rất cực nhưng đường đường chính chính đi hướng bọn hắn tạ tội, dặn đem quốc các huynh đệ, ta, tới, đến chậm ngàn năm tạ tội, nhìn các ngươi khoan dung!"

Lão giả cười ha ha lấy, lệ quang doanh trông ở giữa, dần dần tiêu tán, cho đến triệt để tan tành mây khói!

Trên cái thế giới này, cho tới bây giờ không có người biết, một cái nửa bước bụi cảnh lão giả, liền như vậy lặng yên không tiếng động vẫn lạc, thậm chí, ngay cả tên của hắn cũng không biết, bởi vì hắn là ngàn năm trước duy nhất tồn lưu lại một người, hắn là dặn đem quốc Quốc Sư, hắn tên là... Kha mỳ, cả một đời như là Phù Vân phiêu đảng, đợi cho Phong ngừng một khắc, chính là nó tiêu tán trong nháy mắt!

"Tâm mắt của ngươi rộng bao nhiêu, có bao xa, khối này ngươi để nó thật, để nó giả thế giới liền lớn bấy nhiêu, nó, quyết định bởi tại nội tâm của ngươi!"

Theo lão giả nhẹ nhàng vỗ, cái kia phiến Lục Diện thể liền như vậy hóa thành lấm ta lấm tẩm, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Lê nghe nói lão giả lời nói, không khỏi như có điều suy nghĩ, vừa nghĩ tới lão giả trước đó chân ngôn ảnh hưởng toàn bộ quốc độ, toàn bộ Thiên Địa, tâm lý không tên giật mình, thậm chí tại thời khắc này, trong đầu một tia sáng hiện lên, thoáng qua tức thì, cái kia cổ ánh sáng, lưu lại dấu vết, lại là rõ ràng như vậy...

Lão già kia gặp này, khẽ gạt đầu một cái, nhất chỉ Tô Lê mi tâm, vô số kim sáng lóng lánh Phù Văn như vậy như là hồng lưu, bắn vào trong đó.

Tô Lê chỉ cảm thấy não hải đau đớn một hồi, giống như bị cưỡng ép nhét vào rất nhiều thứ, còn chưa kịp tới kêu thảm, như vậy bất tỉnh đi.

Người ta đã có duyên, mà ta cũng không kiên trì được quá lâu, như thế, cho người thêm một trận tạo hóa lại như thế nào?" Bạch Phát Lão Già giống như tại thời khắc này xem thấu hết thấy, một điểm minh mi tâm, chính là một đạo tàn ra ngũ thái quang mang Lưu Quang bị mình cưỡng ép lôi ra, mà thân thể của hắn cũng tại thời khắc này, biến đến cơ hồ trong suốt, thậm chí vài chỗ, sớm đã không thấy.

Mà cái kia Lưu Quang tại lão già nhất chỉ dưới, cũng cấp tốc đã rơi vào Tô Lê vùng đan điền, tiến vào viên kia Hoàng Tuyền trong lòng.

Mà Hoàng Tuyền chỉ tâm cũng thái quang chui vào một khắc, kịch liệt run rẩy lên, sau một khắc, lại là một khóa Hoàng Tuyền từ tâm dần dần tách ra, cho đến càng ngày càng ngưng thực, thậm chí mang theo thái quang xoay tròn cấp tốc lấy.

Giờ khắc này, Tô Lê thành danh phù kỳ thực Tam Tinh Tiếp Dẫn sư, một tên 17 tuổi Tam Tinh Linh Sư!

"Từ Tứ Tinh Tiếp Dẫn bắt đầu, liền có thể có cơ hội tìm người khác Chủ Hồn, ngưng tụ thân thể, ta tuy là một bộ Chủ Hồn, nhưng, lão phu, có lỗi với bọn họ, càng không mặt mũi nào lại sống một thế, tội lỗi của ta, quá sâu, quá nặng, bây giờ tâm nguyện của ta đã xong, sẽ không có gì tiếc nuối sự tình, ta rút cục nhưng đường đường chính chính đi hướng bọn hắn tạ tội, dặn đem quốc các huynh đệ, ta, tới, đến chậm ngàn năm tạ tội, nhìn các người khoan dung!"

Lão già cười ha ha lấy, lệ quang doanh tròn ở giữa, dần dần tiêu tán, cho đến triệt để tan tành mây khói!

Trên cái thế giới này, cho tới bây giờ không có người biết, một cái nửa bước bại cảnh lão già, liền như vậy lặng yên không tiếng động vẫn lạc, thậm chí, ngay cả tên của hắn cũng không biết, bởi vì hắn là ngàn năm trước duy nhất tồn lưu lại một người, hắn là dặn đem quốc Quốc Sư, hắn tên là... Kha Mây, cả một đời như là Phù Văn phiêu đảng, đợi cho Phong ngừng một khắc, chính là nó tiêu tán trong nháy mắt!

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Thiên Yêu hoàng

"Ta chỗ độ Cửu Cửu lôi đình cướp đã độ xong, người, khi tán!" Lão già kia nhìn thấy sau cùng một đạo hóa hình lôi đình mà đến, biến sắc, vung tay áo bảo, quý vị ba động xen lẫn lôi nói tàn ra mà đến, bay thẳng cái kia Tứ Sắc lôi búa.

Mà cái kia lôi búa gào thét ở giữa, theo tiếp xúc đến cái kia cổ ba động, hơi một trận dừng lại, giống như đang suy tư điều gì, nhan sắc dần dần trở thành nhạt, ần ần có xu tan xu thế.

"Cái này, cái này sao có thể?" Tô Lê giống như gặp được nhất chuyện bất khả tư nghị, nhin không được nhon kêu đi ra.

"Hóa hình chi Lôi là hắn biết, kinh khủng nhất lôi đình, bởi vì nó đã bắt đầu có tự chủ Ý Thức, nhưng coi như thế, một câu, vậy mà để cái kia lôi đình tin tưởng sự mạng của mình đã hoàn thành, tự sắp trở về, cái này, cái này sao có thể, đây rốt cuộc là một loại gì thuật pháp, ta lại nhìn thấy cái gì, đây rốt cuộc là thật hay giả?" Tô Lê hoảng sợ tròn to mắt, hung hăng bầm một cái mình.

Ngay tại lão già kia sắc mặt tái nhợt, khoe miệng hư nhược nhấc lên một vòng nụ cười, thậm chí tại quanh thân, đã xuất hiện cái kia cổ nhàn nhạt phản phác quy chân khí tức lúc, chuôi này sắp tiêu tán Chiến Phù đột nhiên một trận run rẩy, mà lão già kia sắc mặt cũng là biến đổi, liền muốn hành động.

Tứ Sắc Chiến Phù giống như thấy rõ sự thật, cự đại Phù Bính bên trên, từng đạo từng đạo quý vị kim sắc lôi đình phù w En Tốc Biến ở giữa, đột nhiên lấy một loại cực kỳ tốc độ khủng khiếp âm vang giáng lâm.

"Nhanh tàn ra!"

Lão già hướng về phía dưới số 100 ngàn người ánh vội vàng hô, Song Quyền đối binh ở giữa, hai cặp cự đại Quyền Đầu đột nhiên huyền hóa ra đến, hấn còn muốn lấy sức một mình, cường ép mượn nhờ hóa hình lôi đình.

Tại rất nhiều người ánh còn không có kịp phản ứng, hoặc là nói, lão già kia lời nói còn không có truyền xuống lúc, Từ Sắc lưỡi búa đã cùng bàn tay không lồ kia đụng vào nhau.

Một cỗ không cách nào hình dung, tràn đầy hủy diệt ba động trực tiếp tản ra mà đến vô số phòng ốc hủy hoại, đông đảo phàm nhân tiếng kêu rên liên hồi.

Ông!

Cái kia Cự Phủ đã tại cỗ năng lượng này trùng kích vào tiêu tán, mà lão già kia biến thành Cự Chuông lại là sớm đã tiêu tán, huyết dịch phun ra ở giữa, trực tiếp lẫn lông ốc xuống tới.

Mà cái kia Từ Sắc Chiến Phủ có vẻ như còn không cam tâm, hoặc là nói, nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, coi như còn lại một nửa, cũng là gào thét xuống tới, chặt đứt thanh đài, chém về phía lão đảo bất ổn lão già.

"Thiên muốn diệt ta nha!" Lão già kia một trận bi phẫn, nhìn lấy vô số rú thăm con dân, cắn răng một cái, mắt lộ ngoan sắc, trực tiếp dài gào thét, bay về phía cái kia chạy nhanh đến lưỡi búa.

Oanh!

Cỗ này nổ tung, Tô Lê khó có thể tưởng tượng, bờ môi run rẩy, nội tâm ở giữa, chẳng biết lúc nào nhiều một vòng sợ hãi.

"Trần kiếp, quá mức khủng bố, căn bản không ai có thể vượt qua được!"

Giờ khắc này nổ tung, trực tiếp để đến gần gần 100 ngàn người không chịu nổi, thất khiếu chảy máu, trực tiếp Từ Vong.

Bụi mù tan hết ở giữa, một mực khô tay chậm rãi từ phế tích chuông đưa ra ngoài, lão già kia vậy mà không chết!

Tuy nhiên giờ phút này bộ dáng của hấn cực kỳ chật vật, quần áo vỡ tan, vết máu đầy người, thậm chí vài chỗ đã sớm lộ ra máu thịt xương, nó chuông đuôi phải càng là biến mất không thấy gì nữa, nhìn lấy đám người thời khắc này bộ dáng, hấn mắt lộ bi ai, ngẩng đầu nhìn về phía mệnh mông!

"Hấn, vượt qua?" Tô Lê không cam lòng tin tưởng, tại cái này gần như hủy diệt lực lượng dưới, hấn lại khiêng đi qua.

"Chúc mừng Quốc Sư!"

"Chúc mừng Quốc Sư!"

... ..

Không biết là người nào mở đầu, rất nhanh, liền có vô số kích động tiếng gọi âm ỉ, đối với đồng bạn chết đi, đã tại bọn họ Quốc Sư Thành Công còn sống cảnh tượng chuông khôi phục lại, rất là kinh hô.

"Ta, bại, các ngươi đi mau!" Lão già kia nhìn lấy số 100 ngàn người vui thích lẫn nhau tiếng hoan hô, không cam lòng hai mắt nhắm nghiền.

Mà giờ khắc này đám người nguyên bản lẫn nhau gọi tiếng lại là dần dần yếu ớt xuống tới, tại bọn họ hoảng sợ ánh mắt chuông, vô số đen sì sương mù từ phía trên tầng mây gào thét xuống tới, cạc cạc âm thanh không ngừng.

"Quý, đó là quý!" Có người kinh hô, thậm chí một số người cũng đã tại cỗ này an tĩnh xuống cảm nhận được bất an, không để lại dấu vết lui về sau đi.

Cái kia Bạch Phát Lão Già cứ như vậy vô lực nhìn lấy ngàn vạn nói mớ Vô Sở Ủy Cự vọt xuống tới, cho đến chui vào thân thể của hấn chuông, hấn lại bắt lực phản kháng, lúc trước một trận chiến, hấn đã hao hết tất cả Khí Lực.

Hấn cứ như vậy bị ai nhìn lấy vô số chạy trốn, thậm chí còn có muốn tìm tòi hư thực người, bắt đắc dĩ nhắm mắt lại, một giọt không cam lòng nước mắt, như vậy lặng yên chảy xuôi.

Sau một khắc, mắt của hấn đột nhiên mở ra, hai mắt đỏ bừng, càng có sợ hãi, cực kỳ thảm liệt gào lên.

"Không phải, không phải, ta không có sát hấn, không có sát hấn, cha, mẹ, tin tưởng ta, là đệ đệ không cần thận mình té xuống..."

"Tâm Ma Kiếp sao? Như quả hấn còn có thực lực, chỉ là sau cùng một đạo Tâm Ma, như thế nào lại như vậy nhẹ dễ chiếm cứ hấn, hấn thuật pháp, đã ghen ngày sao?" Nhìn lấy không ngừng tại phế tích bên trên lẫn lộn lão già, Tô Lê không biết là đồng tình vẫn là bất đắc dĩ.

Đột nhiên, lão già kia trong nháy mắt đứng lên, toàn bộ đồng tử nguyên bị một loại đen thay thế, cái kia cỗ đen, là không có con ngươi, không có tình cảm, không có hết thảy, tựa hồ có thể nuốt vào thế gian hết thảy thâm thúy đen.

"Là ngươi, ngươi vì cái gì còn sống, còn sống!" Bạch Phát Lão Già mang theo dữ tợn, mang theo cừ hận, thông suốt nhìn hướng phía dưới số 100 ngàn

người, gần như găm thét lên.

Hắn thông suốt nhắc tay, khói mây cuộn cuộn ở giữa, một cái bàn tay khổng lồ chớp mắt hình thành, không mang theo mấy may tình cảm hướng về phía dưới đám người trí mạng vô tội.

"Quốc Sư, người thế nào?"

"Quốc Sư Đại Nhân, không cần a -- "

Vô số người lần này cuối cùng hiểu rõ Quốc Sư Độ Kiếp thất bại, đã từng tin ngưỡng, sụp đổ, hắn đã không phải mình bọn người cảm nhận chuông cái kia hòa ái dễ gần Quốc Sư, hắn, điên rồi!

Lão giả nửa bước bụi một kích, như thế nào chỉ là phạm nhân có khả năng tiếp nhận, Nhất Chương mà xuống, mấy chục ngàn người trực tiếp bị đập thành tro bụi, thế lương chi chuông, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, bọn hắn bị ai phát hiện, lại không một người có thể cứu bọn hắn.

Bọn hắn gào thét thảm thiết, cái kia thế lương, là buồn thương tổn tới cực hạn cộng minh.

Mà cái kia lập tại bầu trời lão giả, cười ha ha, giống như đau nhức nhanh đến mức cực hạn, chỉ là tiếng cười kia tại một chỗ nghe tới, lại là càng thêm thâm hơn, ần ần truyền đến thút thít.

Hắn cứ như vậy từng cái thi triển Nguyên Lực công kích, theo đêm tối giáng lâm, theo số 100 ngàn người chết đi, động tác của hắn rốt cục có thoáng dừng lại.

Khi một tên sau cùng hắn để tử duy nhất ngã xuống lúc, hắn nguyên bản đen nhánh con người rốt cục có một tia trắng, một tia gần như huyết sắc trắng.

Hắn cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nhìn lấy kiệt tác của mình, toàn bộ quốc độ toàn bộ toái diệt, Yêu Thú cũng tốt, thiên tài địa bảo cũng được, toàn bộ tiêu tán, tiêu tán còn có cái kia rờn rã một nước mấy chục vạn con dân, tàn khuyết thân thể, thiêu đốt phòng gỗ, sơn phong tòi khô lạp hủ, Thành Trì Tuyên Cổ đoạn tàn, tự miếu Giang Hà, vô cùng cây cỏ...

Ngay tại buổi sáng, nơi này vẫn là một mảnh vui vẻ phồn vinh mỹ hảo quốc độ, nhưng thời gian ngắn ngủi, liền thành địa ngục nhân gian.

Mà hết thảy này, vậy mà tất cả đều là mình tạo thành.

Hắn lão đảo lui lại, bờ môi run rẩy, ngửa mặt lên trời Nộ Hào.

"Đệ đệ, đây chính là người cho ta trừng phạt sao?"

Đột nhiên, hắn mãnh liệt nhìn về phía phía dưới, nhìn về phía cách đó không xa Tô Lê.

Tô Lê tâm lý giật mình, chẳng lẽ hắn có thể nhìn thấy mình?

"Thì ra là thế, thì ra là thế!" Lão giả kia cười thâm ở giữa, giống như hiểu rõ hết thảy, Thân Thể dần dần từ dưới chân thiêu đốt, cho đến biến thành tro bụi, tan tã ở thiên địa chi chuồng, triệt để Hồn Phi Phách Tán.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Nhân Hoàng chi tâm

Nhưng thân thể của hắn, nhưng như cũ lấy một loại bất ổn không tốc độ nhanh độ Phi Thăng lấy, đây là hắn sau cùng một tia Nguyên Lực, đây là hắn trước khi hôn mê bản có thể phi thăng chấp niệm.

Liệt hỏa vô hình đốt cháy, thẳng cho tới bụng, tan tành mây khói, sau đó là đầu lâu.

Nếu để cho còn lại Phổ Thông Nhân nhìn thấy, nói không chừng coi là giữa ban ngày gặp quỷ.

Mặt trời đã khuất, một cái đầu lâu, mà lại là đầu trọc. Cứ như vậy hướng về thái dương bay đi, muốn bao nhiêu? } người có bao nhiêu? } người.

Khi Tô Lê đầu lĩnh sợ cũng xuất hiện đen khô quắt lúc, hần bay đến thứ chín trăm gạo, phảng phất là một cái điểm tới hạn, một khắc này, nguyên bản còn tại vạn dặm xa Liệt Nhật, qua trong giây lát xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, phảng phất hần vốn là ở nơi đó, Tô Lê đầu lĩnh sợ, cũng sau đó một khắc, sau cùng một tia Nguyên Lực tiêu tán thời khắc, chui vào Liệt Nhật bên trong...

Hần, tìm được chìa khoá, cũng mở ra! ! !

Khi Tô Lê tỉnh lại lần nữa, cũng không biết bao lâu trôi qua, duy nhất xác định là, hần còn sống, mà lại toàn thân tựa hồ có dùng không hết khí lực, nhìn một chút mình trắng nõn da, đen bóng dài, hần cũng có một tia hoang mang.

Nhất là quanh thân y phục, hần nhớ rõ ràng, tại hôn mê trong nháy mắt, chân của mình đã không còn, cái này thân quần áo, cũng thế...

Nhưng bây giờ nhìn lấy hoàn hảo hai chân, cũng làm cho hần không tin đứng dậy, nhảy lên, cảm giác cái kia thật thật xúc giác, để hần hiểu rõ, đây hết thảy đều là thật.

"Làm sao lại như vậy? Ta... Ra đến rồi!"

Thời khắc này Tô Lê một trận mơ hồ, hần nhớ rõ ràng mình giống như thất bại, nhưng bây giờ lại --

Khi hần ngẩng nhìn bốn phía, vừa rồi hiện, mình đang nằm tại một đóa cự đại Liên Hoa bên trên, mà dưới đây, thì là một mảnh Liên Hồ, như là mình như vậy Liên Hoa, phóng tầm mắt nhìn tới, chính là có hơn ngàn nhiều, nhưng tuyệt đại đa số đều như cùng một cái nụ hoa, chăm chú bao khóa, thậm chí có một ít, đã sắp triển khai.

Mà mình chung quanh, đã triệt để khai phóng Liên Hoa, lại có mấy chục đóa, trong đó một số trong gió khẽ đung đưa lấy, sau đó khô héo, dần dần chìm vào trong nước, thẳng lưu lại ngấn ngời gọn sóng.

Tô Lê không khỏi có chút trầm tư, cúi đầu xuống, cảm lấy cái này xuất hiện đệ nhị tôn thạch tượng, Tâm Niệm nhất động, lại là nhất tôn giống nhau như đúc thạch tượng xuất hiện.

Nhìn lấy thông qua 2 quan khảo nghiệm lấy được thạch tượng, Tô Lê không biết nên làm sao vận dụng, hiện tại hần đã triệt để xác định, đây là nào đó một vị cường giả lưu lại Bí Cảnh, tuy nhiên không biết mình làm sao dẫn động u mê lại tới đây, nhưng nhất định là bị tai bay vạ gió.

Tô Lê phảng phất hiểu rõ cái gì, lại lần nữa nhìn về phía Liên Hồ bên trong đông đảo nụ hoa chớm nở Liên Hoa.

"Một đóa, hai đóa... 549, 1000... Hơn sáu trăm! ! !"

Tô Lê giật mình, xem ra chính mình suy đoán không có sai, cái này mỗi một đóa hoa Liên Hoa trung ương, đều là mỗi một tên lịch luyện đệ tử, một trận thuộc về bọn hần thế giới khảo nghiệm.

Mà những này đã rời đi hơn mười người, vậy mà còn nhanh hơn chính mình, chẳng lẽ khảo nghiệm của bọn hần rất nhẹ nhàng, phải biết, hần kém chút đem mệnh đều dựng ở bên trong.

Nhìn lấy rất nhiều đã nụ hoa chớm nở, hần lại có một loại suy đoán, khả năng mỗi người khảo nghiệm cũng không giống nhau, có lẽ là căn cứ thực lực mạnh yếu đến khảo nghiệm, cứ như vậy, liền công bằng rất nhiều, thực lực của mình thế nhưng là cơ hồ hạ gục.

Tô Lê nghĩ đến đây, nhãn tình sáng lên, nhìn về phía cái kia mấy đóa như muốn nở rộ Liên Hoa.

Đón lấy bên trong không biết sẽ còn kinh lịch khảo nghiệm như thế nào, nhưng muốn đến sẽ càng thêm gian nan, liền dựa vào bản thân, chỉ sợ sống không được quá lâu, biện pháp tốt nhất đúng vậy có thể hay không mấy người đi ra quên về Thư Viện hoặc là mình đồng minh tím phương Linh Viện đệ tử tử, tổ cái đội, dạng này tương đối bảo hiểm chút.

Phải biết, trận đại chiến này, cơ hồ tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh Đệ Tử làm pháo hôi, lúc trước bị thu nạp xuống người, đoán chừng vượt qua hơn mười vạn, nhưng hôm nay nơi này Liên Hoa, cũng chỉ có 1600 đóa, mỗi thời mỗi khắc còn có Liên Hoa tại điều lĩnh, đủ để thấy trong đó chỗ đáng sợ.

Vì an toàn của mình, Tô Lê đành phải quyết định chú ý chờ đợi mình hữu, ngồi xếp bằng, chậm rãi chờ lấy.

"Chỉ hy vọng có người quen biết liền tốt!" Tô Lê âm thầm cầu nguyện.

Thời gian một ngày lặng yên mà qua, theo ken két tiếng vang, Tô Lê bỗng nhiên mở hai mắt ra, đó là cách mình thứ ba mươi lăm Liên Hoa, chính là lá tràn ra, ngay sau đó, một tên trên mặt lóe hắc khí Lôi Âm cổ viện đệ tử từ đó đứng lên, thoáng mê mang về sau, nhảy lên dưới chân thạch tượng, âm nhu cười một tiếng.

Đội nhìn thấy xa xa Tô Lê, nhất là trên người hần thuộc về quên về Thư Viện Đệ Tử phục sức, giật mình, rất nhanh chau mày, ngẩng nhìn bốn phía, nghĩ đến cũng là hiểu rõ cái gì, trên mặt lộ ra một cỗ ý mừng, nâng đỡ phía sau màu đen Cự Xích, trực tiếp nhảy xuống sen đóa, bay vọt bên bờ, thoáng qua tan biến tại trong rừng trúc.

Tô Lê ngẩn người, cũng không nói gì thêm, lựa chọn tiếp tục chờ đợi.

Ba ngày, trước sau vừa có hơn bốn mươi người rời đi, trong đó còn có năm tên quên về Thư Viện đệ tử từ, Tô Lê vừa lên tiếng chào hỏi, đối phương cũng không nói gì thêm, lạnh hừ một tiếng, trực tiếp rời đi, sợ có người đoạt cơ duyên của bọn hắn, nhìn Tô Lê sững sờ một chút, cái này khiến hắn không khỏi có chút tâm tro, đến cùng còn đánh giá thấp nhân tâm tham lam hòa.

Hắn vốn là muốn trực tiếp rời đi, bởi vì tiếp tục chờ xuống dưới chỉ sợ cũng sẽ không có tốt kết quả, ngay cả mình người đều đối với mình đề phòng như vậy, còn có thể kỳ vọng ai đây, hắn không muốn cái gì cơ duyên, đối với không biết, hắn luôn luôn cảm thấy không tên một cỗ bất an, nhưng hắn vẫn là mang thai một điểm cuối cùng chờ đợi.

Mấy người tiếp xuống quên về Thư Viện người, như quả vẫn là như vậy, mình trực tiếp rời đi, nếu như là sách khác viện người, vì an toàn của mình, cũng chỉ đành đứng dậy, không thể tại làm trễ nải.

Nghĩ đến đây, Tô Lê thở dài một tiếng, đem ánh mắt lại lần nữa khóa chặt những cái kia như muốn chờ nở sen nụ hoa.

Khi lại là một ngày lặng yên đến, theo một cái thân mặc quên về Thư Viện đạo sư áo bào bóng người chậm rãi đứng lên, Tô Lê sững sờ, trên mặt rất nhanh hóa thành mừng rỡ.

"Cổ dương đạo sư, thế nào lại là người?"

Không sai, lần này ra người tới đứng vậy cùng Tô Lê tại thương cũng đã có gặp mặt một lần cổ dương, đồng dạng cũng là hương lạnh hương tác Dương Minh đám người Ban Chủ Nhiệm, đương nhiên, cũng coi như Tô Lê, chỉ là căn bản không nghĩ tới chính là, Tô Lê vậy mà lại đợi đến hắn.

Cổ dương từ bị Tô Lê ngoài ý muốn chỉ điểm về sau, tại Hắc Tháp Hạ Tầng mượn nhờ dư thừa thiên địa nguyên lực, nhất cử đột phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, khi biết Tô Lê cái này 'Tiểu Ân Nhân' thật đến trong nội viện về sau, cũng là mừng thay cho hắn, nhưng hắn lúc đó đã tiến nhập nội viện, chuyện sau này liền không giải quyết được gì, hi vọng ngày sau có cơ hội gặp lại.

Từ đại thương thư viện đột nhiên bạo phát chiến tranh, hắn nghĩa vô phần cổ gia nhập trong đó, chỉ là không nghĩ tới chiến tranh sẽ thảm liệt như vậy, càng là bị Lôi Âm cổ viện trùng điệp tính kế, mặc kệ là Thế Gia phản loạn vẫn là lần này Bí Cảnh cường ép thu nạp, đều làm người ta kinh ngạc, nhất là mình đối mặt hai trận khảo nghiệm, kém chút liền không về được.

Tuy nhiên không biết chỗ này Bí Cảnh đến cùng là cái gì, nhưng một cửa cửa khảo nghiệm, đủ để chứng minh nơi này không phải thiên nhiên hình thành, mà là có người tận lực mà vì đó, vậy cũng chỉ có thể nói rõ, nơi đây, là một chỗ tuyệt thế cường giả Mộ Trùng!

Nhập gia tùy tục, mặc kệ người là có hay không muốn không biết cơ duyên, tiền đề đều là người có thể hoàn hảo không chút tổn hại sống sót.

Thu thập xong cái này hai tôn không biết tên Tiểu Lão Đầu thạch tượng, ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy Tô Lê tắm kia bởi vì kích động mà đỏ gương mặt.

"Tô Lê!"

"Cổ dương đạo sư, ta rốt cục chờ được người! Ô ô ~~~" Tô Lê nước mắt từ chảy ngang, có loại nhìn thấy thân nhân vui xúc động, lập tức vui đến phát khóc!

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" "Tiểu thuyết miễn phí?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Nhân tâm

Vừa một bước vào trong đó, Tô Lê có loại trở về Mãng Hoang cảm giác, nơi này khắp nơi có đại thụ che trời, mỗi cái tràn đầy ban đầu, mà lại lớn đến kinh người, nhưng quý dị một điểm đứng vậy quá an tĩnh, ngay cả một Con Phi Điều cũng không có.

Tô Lê lười kéo cổ áo, run rẩy lấy tiếp tục đi theo Mao Cầu Venonat, cho đến đi tới một cái vài trăm trượng cao sơn động trước mặt, Mao Cầu Venonat phảng phất về nhà cao hứng, chui vào bên trong, Tô Lê khóc không ra nước mắt, dù sao đến đầu tới, chẳng lẽ còn sợ, theo sát mà vào.

Tiến vào trong động lần đầu tiên, Tô Lê liền kinh ngạc không ngậm miệng được, đập vào mắt chỗ, tất cả đều là Ngũ Thái các loại bảo thạch, tinh thạch, cả cái địa phương đơn giản đứng vậy một cái Thủy Tinh Cung.

Tô Lê tranh thủ thời gian đưa tay đi lay, lại không nghĩ rằng từng cái khảm nạm tại thạch trong vách bảo thạch đã vậy còn quá kiên cố, móc nửa ngày mới miễn cưỡng đào ra một khóa, mắt thấy Mao Cầu Venonat tiếp tục hướng chỗ sâu đi đến, Tô Lê nhanh lên đem cái này một khóa bảo thạch chứa vào trong Túi Trữ Vật, lưu luyến không rời rời đi, chờ trở lại, nhất định phải nhiều đào một số, những này thế nhưng là bảo bối tốt nha!

Đi trong chốc lát, Tô Lê đã rõ ràng có thể nghe được động chỗ sâu truyền lại tới tiếng sấm, loại kia trầm thấp cảm giác, để Tô Lê trước tiên hưng phấn lên, nhìn lấy bộ dáng, đơn giản đúng vậy một tòa không ai phát hiện Lôi Thạch Quảng Mạch nha!

Theo tiến lên, vậy mà bắt đầu đi đường xuống dốc, trầm thấp vì vu càng thêm sau lưng, Tô Lê cũng không biết thẳng tắp đi xuống dưới mấy trăm trượng, chỉ cảm thấy theo càng ngày càng xâm nhập, một cỗ cực kỳ cảm giác bị đè nén lặng yên nổi lên trong lòng.

Nơi này linh khí cực độ khuyết thiếu, liền hô hấp đều có chút không thông suốt, tuy nhiên nhìn lấy Mao Cầu Venonat tràn đầy phấn khởi đáng vẻ, vì mình tâm tâm khổ khổ bỏ ra giá tiền rất lớn đổi lấy công phu bảo mệnh, Tô Lê cắn răng một cái, lựa chọn tiếp tục theo vào.

Khi lại một lần nữa tiến lên hai trăm trượng về sau, Tô Lê hô hấp dồn dập, sắc mặt trắng bệch, mê muội cảm giác càng thêm mãnh liệt, đây rốt cuộc là địa phương nào, làm sao sâu như vậy, không đây đâu a?

Khi Tô Lê chuẩn bị gọi lại Mao Cầu Venonat, nhìn vẫn còn rất xa lúc, một người một thú chuyển qua một chỗ ngoặt, xuất hiện trước mặt hai cái cao mấy chục mét Thạch Động, Tô Lê trực tiếp xui lơ ngồi dưới đất, tâm lý một trận hốt hoảng, Mao Cầu Venonat thì là kệt kệt kệt kệt hưng phấn toát ra.

Tô Lê còn tưởng rằng Mao Cầu Venonat chính Xem Bói tiến cái nào động đâu, nhưng vào lúc này, một cỗ mang theo cực kỳ tanh hôi sóng nhiệt bỗng nhiên từ hai cái trong thạch động âm vang dâng lên mà ra, Mao Cầu Venonat trước tiên né qua một bên, Tô Lê phản ứng chậm chút, trực tiếp bị thổi lộn nhào, đâm vào Thạch Bích, lập tức phía sau lưng một trận đau rất.

Mao Cầu Venonat chỉ chi gọi kêu, Tô Lê hận không thể hiện tại nắm lấy nó, trực tiếp lột da nấu ăn, cái này Mao Cầu Venonat không nhắc nhở mình, rõ ràng là trong bóng tối trả thù.

Tô Lê gian nan bò lên, đang muốn chửi ầm lên, đột nhiên, tại cái kia Thạch Động phía trên, hai cái sáng loáng 'Mặt trăng' đột nhiên chậm rãi xuất hiện, theo tới 'Mặt trăng' tăng lớn, một đầu phảng phát như rắn mất dọc từ đó ngưng hiện.

Má ơi!

Tô Lê vội vàng lui lại, lại phát hiện đã tựa ở Thạch Bích lui không thể lui, theo càng ngày càng nhiều ánh sáng xuất hiện, Tô Lê trên đầu mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu lăn lăn xuống.

Cái này đó là cái gì son động, mặt trăng, đây là một đầu không biết bao lớn Yêu Thú nha.

Hồ!

Theo đầu này cự đại Yêu Thú một lần nữa hô hấp, Tô Lê run rẩy liền muốn chạy trốn, đáng chết Mao Cầu Venonat, tuyệt đối là có ý.

Đầu này cự đại Yêu trông thấy Mao Cầu Venonat, ánh mắt lập tức nhu hòa, nhất là trông thấy Tô Lê, hai mắt đột nhiên tỏa sáng, sau đó chậm rãi đứng lên, theo phảng phát Thông Thiên Thạch Trụ từ chi chậm rãi đứng lên, một cỗ ngập trời lôi minh bỗng nhiên từ sau lưng truyền ra, Tô Lê chỉ cảm thấy lỗ tai đều sắp bị chấn điếc, nhìn lấy phảng phát nâng lên toàn bộ thiên không Cự Yêu, Tô Lê nhìn thấy sau lưng nó một mảnh Lôi Hải, mượn nhờ vô số Lôi Điện chiếu rọi, Tô Lê run rẩy bờ môi, trực tiếp bị phảng phát miệng thông gió mở ra Hấp Lực cho hút vào đi vào...

"Thư Viện Thủ Hộ Thú —— Tứ Giai Yêu Vương tích lý!"

Tô Lê bị quăng hoa mắt vàng đầu, đỉnh tai như óc tiếng sấm càng làm cho hắn mê muội, cường ép vận chuyển Nguyên Khí, cái này mới miễn cưỡng chèo chống, mờ mắt ra, lại phát hiện mình đang đứng ở một cái cự đại son cốc trước, mà tại cách mình không đến khoảng trăm thước, chính là vô số bạc lôi đình, phảng phát vĩnh viễn không ngừng nghỉ, cuồng rơi mà xuống, đập nện lấy vô biên tầng mây.

"Nơi này đến cùng là địa phương nào? Ta đến Thiên Quốc rồi?"

Hôm nay thấy đủ loại tất cả đều vượt quá Tô Lê kiến thức, cái kia phảng phát Thiên Thú Tứ Giai Yêu Vương tích lý vậy mà lại xuất hiện ở đây, đồng thời cùng Mao Cầu Venonat quen biết, mà phía sau của nó, lại là một khoảng trời, vẫn là một mảnh vô tận Lôi Hải.

Mao Cầu Venonat đã không biết đi nơi nào, Tô Lê tranh thủ thời gian nuốt mấy viên thuốc, hao tổn hơn hai canh giờ mới khôi phục lại.

Trước mặt kệ những thứ này, vô luận hiện tại mình rốt cuộc đối mặt là cái gì, như là đã đến nơi này, mình Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh nói thế nào cũng phải tu luyện được.

Đứng dậy, Tô Lê nhìn trước mắt Lôi Hải, phảng phát không có cuối cùng, đứng sừng sững ở trước người hắn, âm thanh sấm sét, như là mưa to, tràn ngập trong tai, chỉ là nghe, tựa khiến người rừng mình!

Ánh sáng dày đặc hiện lên, đem đen nhánh hẻm núi hai bên, ảm chiếu như là quái thú, cho người phong cách cổ xưa, dữ tợn, cảm giác tang thương.

Xoay người sang chỗ khác, mới phát hiện hiện lên hiện ở trước mặt hắn là một đầu hiện đầy vô số đen nhánh vết nứt hẻm núi, những này vết nứt, giống

như Ác Ma dữ tợn miệng rộng, từ lòng đất hiển hiện, sau đó kéo dài đến mình nơi này, loại kia sâu kín màu đen, khiến cho đến người có chút trái tim băng giá.

Mà trước mặt Vân Hải, lại không phải bình thường chi vậy, mà là hoàn toàn từ sáng chói ngân sắc lôi đình điện quang chỗ tràn ngập. . .

Đây là một mảnh chân chính từ lôi đình hình thành Lôi Hải!

Đứng ở Lôi Trì trước đó, ầm ầm lôi minh âm thanh lớn, không ngừng từ trong biển lôi khuếch tán mà ra, khiến cho được lòng người thần run rẩy, người đứng ở đây, lộ ra phá lệ nhỏ bé.

"Thật là nồng nặc Lôi Đình Chi Lực. . ." Tô Lê cảm thụ được thể nội thuộc về Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh xao động, không khỏi có chút sợ hãi than nói.

"Xoẹt. . ."

Tại Tô Lê bước vào Lôi tầng cái kia một sát na, đồng đảo lôi đình như là Ngân Xà lướt ầm ầm ra, như thiểm điện đối với Tô Lê oanh kích mà đi, Tô Lê cuống quýt dưới, vận chuyển lên Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, vô số màu đen sọc tơ từ thể nội hiển hiện, đem chung quanh đánh tới ngân sắc lôi đình hóa giải mà đi.

Những cái kia lôi đình lại vừa tiếp xúc với hấn trên thân thể màu đen sọc tơ về sau, chính là sẽ tuôn ra một đạo nhỏ xíu ngọt ngào thanh âm, sau đó liền chôn vùi vào vô hình, Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm, quả nhiên đoán không sai, cái này Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh đơn giản chính là vì thu nạp Lôi Đình Chi Lực mà thành, đây chính là hấn dấm cùng xông vào cái này Lôi Trì tư cách cùng Át Chủ Bài.

"Ừm?"

Ngay tại Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh du tẩu sọc tơ đem bên trong một số lôi đình hóa giải về sau, bên ngoài thân cường độ lại có một tia tăng cường.

"Lôi đình Luyện Thể!" Hiểu rõ trong đó nguyên lý, để Tô Lê tinh thần cực độ phấn chấn, hấn không nghĩ tới ngoại trừ có thể Tu Luyện tự thân Công Phu bên ngoài, cái này Lôi Đình Chi Lực vậy mà cũng có được Luyện Thể công hiệu, xem ra chính mình chuyển này cuối cùng không uổng công.

Nhất cử lưỡng tiện chỗ tốt, Tô Lê có thể nào buông tha, lần nữa lựa chọn tiến lên, lôi đình trong hải dương, tựa như Ngân Xà như vậy lôi đình không ngừng bốn phía nổ tung, mà Tô Lê sắc mặt cũng có một chút tái nhợt, thân trên áo quần rách nát không chịu nổi, mà tại phía sau hấn, một cái vô hình Song Sí hình dáng chính đang lặng lẽ thành hình, nhưng khoảng cách hoàn toàn ngưng thực, còn kém một số.

? Tô Lê có thể cảm nhận được, theo tiến lên, mình Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh ngưng thực liền sẽ càng thêm nhanh, cũng càng thêm hoàn mỹ, như quả ngưng bước ở chỗ này, sợ rằng sẽ thất bại trong gang tấc Tô Lê lấy ra một bình lớn đan dược, toàn bộ nuốt vào, lần nữa lựa chọn tiến lên trăm trượng, một cái lao đảo, kém chút té ngã trên đất.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Tâm mệt mỏi

(), đôi mắt nhanh nhất Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày chương mới nhất!

Hắc ám thôn phệ lực lượng không ngừng tăng cường, coi như cổ dương có Linh Nguyên Cảnh viên mãn Nguyên Lực, chỉ sợ chỗ có thể kiên trì thời gian, nhiều nhất một cái canh giờ, coi như tăng thêm Tô Lê, chỉ sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng kiên trì một hồi, xưng là hạt cát trong sa mạc cũng không đủ.

Hấn không biết nơi này Thiên còn có thể hay không sáng, lại từ lúc nào sáng, sáng lên về sau, lại còn có đồ vật gì đang chờ hấn, nhưng bây giờ mấu chốt nhất chính là, hấn căn bản không có khả năng kiên trì cho đến lúc đó.

"Đạo sư, nếu không, chúng ta rời khỏi nơi này trước đi, nơi này tà dị vô cùng!" Tô Lê cảm giác cổ họng khô khốc một hồi chất chất, trái tim phanh phanh nháy, vội vàng hướng cổ dương đề nghị.

Cổ dương tâm lý làm sao không biết, hấn hiện tại nhất định phải nghỉ tận Phương Pháp, rời khỏi nơi này trước lại nói, nhưng lại có thể đi...đó bên trong đâu, phía ngoài Hắc Phong nguy hiểm, chỉ sợ không cần nơi này kém.

Cái kia cổ Hắc Phong hẳn tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng từ vừa mới cảm nhận được uy lực liền có thể biết là bức nào bá đạo lạnh lùng, nhất là nó chuông chỗ xen lẫn không biết tên đồ vật, căn bản không phải mình có khả năng chống cự, nghĩ tới nghĩ lui, nơi này, vẫn còn là an toàn nhất, nhưng loại an toàn này, hẳn lại có thể kiên trì bao lâu.

Nhưng vào lúc này, Tô Lê có lẽ là sợ hãi có chút quá mức nguyên nhân, một cái tay đột nhiên mò tới nghi ngờ chuông lão đầu thạch tượng, run rẩy ở giữa, một cái lão nhân Điều Khắc thuận nghi ngờ chuông rớt xuống, phanh phanh bật lên lấy, rơi vào khoảng cách hai người ba mét có hơn khoảng cách, chỗ kia lập tức truyền đến mấy chục đạo cực kỳ thâm trầm khiêu âm thanh...

Cổ Dương Thần sắc biến đổi, Tô Lê cũng là trong nháy mắt một cái giật mình, hai người nhìn nhau về sau, trong nháy mắt thôi động Nguyên Lực hướng về nơi xa dò xét mà đi, chỉ gặp vừa rồi thạch tượng tiếp xúc cùng phạm vi bên trong, không có chút nào lén lút.

"Thì ra là thế!" Hai người tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức bốn mắt tỏa sáng.

"Nhanh, đi về phía trước, đưa người thạch tượng kiểm về." Cổ dương vội vàng nói.

"Ừm!"

Tô Lê gật gù đầu, cũng là ý thức được tượng đá này tại trận này lén lút chuông vai trò tác dụng, vội vàng di chuyển hai chân, đi thẳng về phía trước.

Tô Lê rốt cục gặp được cái kia thạch tượng, đang lẳng lẳng nằm tại cách đó không xa, mà tại chung quanh nó, thì là mấy bầy tàn ra hôi thối Tinh Hồng vết máu, nó chuông còn có thật nhiều Trùng Tử ngo ngoáy.

Tô Lê dời đến chỗ kia thạch tượng bên cạnh, đem nhặt lên.

Lúc này thạch tượng vẫn như cũ hoàn hảo, cũng không có cái gì tổn hại, hẳn nhưng là rõ ràng nghe được thạch tượng những nơi đi qua, những cái kia hoảng sợ tiếng kêu thảm thiết, bây giờ bên cạnh máu, càng có thể chứng minh, cái này không chút nào thu hút thạch tượng, nhất định ẩn giấu đi cái gì mình còn không có phát hiện bí mật.

Ngay tại Tô Lê tập trung tinh thần quan sát đến thạch tượng lúc, một kiện Khỏa Thi Bô thử thăm dò tiến nhập ánh sáng chỗ chỗ, để cổ dương đột nhiên giật mình, cấp tốc giữ chặt Tô Lê.

Món kia Khỏa Thi Bô bên trong rất rõ ràng có cái gì bản thủ đồ vật, nhìn như cực kỳ chặt vật hành tẩu, nhưng cổ dương Nguyên Lực biến thành quang mạng chiếu xạ ra, miễn cưỡng tuy nhiên ba mét, cái kia Khỏa Thi Bô mấy bước chính là đi vào hai người nửa mét có hơn khoảng cách.

"Hừ!"

Cổ dương gặp này, lạnh hừ một tiếng, tiện tay huyền hóa ra một thanh trường thương màu đen, mãnh liệt đâm ra, nhất thương chính là đẩy ra túi kia quần chật mặt Khỏa Thi Bô, theo một tiếng tiếng kêu thê thảm, một cổ khói đen lập tức tan thành mây khói.

"Tô Lê, đưa người Nguyên Lực rút vào bức tượng đá này chuông, nhanh!"

Cổ dương nhanh chóng nói, Tô Lê cũng không hỏi nhiều, cuộn cuộn Nguyên Lực chính là rút vào nó chuông.

Nhìn lấy cái kia thạch tượng tại Nguyên Lực bổ sung dưới, một chút xú tỏa sáng, cổ dương hòa Tô Lê ẩn ẩn cảm thấy, chính mình suy đoán phảng phất là đúng.

"Oa ~"

Sau một khắc, cái kia thạch tượng tựa hồ đạt được bổ sung, lập tức tàn ra hào quang chói sáng, tuy nhiên loại kia ánh sáng, càng nhiều thì là một cổ, nguyên vốn đã có chút bốc lên đồ mờ mờ Tô Lê phát hiện, quanh thân vị trí chỗ ở, đã phát triển ba tượng có hơn, lại là theo một trận? O? O? ? âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết, để hai người nhất thời yên tâm lại.

"Nguyên lai tượng đá này còn có bức này tác dụng?" Cổ dương móc ra bản thân cái kia thạch tượng, thu nguyên lực của mình, nhìn một chút, không khỏi rơi vào trầm tư.

Có lẽ là tượng đá này nguyên nhân, hai người mặc dù không nhìn thấy hắc ám chuông đồ vật, nhưng lại không có lúc trước sợ hãi chỗ, trống rỗng Đại Đường chuông, hai người ngồi xếp bằng, nhất tồn tàn ra Hôi Quang thạch tượng cứ như vậy lẳng lẳng đứng lẳng nó chuông, yên tĩnh lại quý dị.

Không có lúc trước khẩn trương, hai người cũng là không lại sợ hãi, không ngừng khôi phục tự thân Nguyên Lực, lấy tùy thời bổ sung thạch tượng, Tô Lê thì là cau mày nhìn bốn phía, miệng chuông chớp ày lấy, vô hình chuông đem lấy dính ngộ đạo lá Nguyên Lực xuyên qua hai mắt, hẳn muốn nhìn một chút, những thứ này rốt cuộc là cái gì đồ vật?

Thế nhưng là, mặc cho hẳn như thế nào vận chuyển thuật pháp, nhìn thấy vẫn như cũ là một vùng tăm tối, cái kia cổ thuần túy đen.

Không phải ảo giác, cũng không có trận pháp!

Lúc này hẳn liền nghĩ tới chỗ cửa thành cái kia hai cái chữ to, thể nội ba khóa Hoàng Tuyền chỉ tâm hơi một trận rung động, đem từng tia từng tia khí lưu màu vàng phát ra, một cổ vô hình khí tràng một con chấn động, trong nháy mắt xuyên qua cả mảnh hắc ám.

"Âm Linh?"

Ngay một khắc này, hần thấy được hắc ám chuông, vô số Quỷ Hồn phiêu đảng, loại kia bộ dáng, chính là Âm Linh.

"Ai?"

Ngay tại Tô Lê nghi hoặc thời khắc, một đạo có phần có chút thanh âm kinh ngạc bỗng nhiên vang vọng tại cái này mảnh hắc ám chuông, để hai người sửng sờ.

"Các hạ là ai?" Cổ dương lại là nhanh chóng khóa chặt lại lần hai chuông ở giữa một căn phòng, hiện tại hần, có thể trông thấy hắc ám chuông đồ vật, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng tóm lại vẫn là có phương hướng.

"Xem ra ngươi đã tìm được ta, tại hạ đồ lam viện dương thạch, các ngươi trước tiến đến lại nói, tôn này thạch tượng nhiều nhất kiên trì một canh giờ, liền sẽ hóa thành Phàm Vật, lần nữa chuyển vận Nguyên Lực, cũng là vô dụng, coi như tăng thêm ngươi cái kia, chỉ sợ cũng kiên trì không đến chừng đông, tin lời của ta, liền tóm lấy nó."

Thiếu niên thoải mái rơi xuống, chuông ở giữa chỗ kia cửa phòng thông suốt mở ra, một trận ánh sáng tràn ra, đem ghé vào trên cửa phòng mấy chục Âm Linh trực tiếp đốt cháy thành hư vô, ngay sau đó, một đạo tán ra hỏa diễm Côn Bồng cấp tốc nổ bắn ra, những nơi đi qua, vô số Âm Linh né tránh.

Trong nháy mắt, cái kia Côn Bồng chính là đến đến cổ Dương Diện trước, nhìn lấy ngọn lửa kia, cổ dương nhú nhú mảy, lại nhìn một chút bên cạnh Tô Lê, hai người nhìn nhau về sau, lẫn nhau nhẹ gật đầu, sau đó hai người đồng thời một phát bắt được Côn Bồng, sau một khắc, cái kia Côn Bồng cấp tốc co vào, mang theo hai người nhanh chóng hướng chuông ở giữa chỗ kia phòng trọ kéo đi.

Nhìn thấy trước mắt con mồi cũng muốn đi vào món kia phòng trọ, vô số Âm Linh gào thét, nổi giận muốn xông lên đi, đem không chuông hai người xé thành mảnh nhỏ.

Thế nhưng là Tô Lê nghi ngờ chuông chỗ vuốt ve tôn này thạch tượng, lại làm cho giống như thiêu thân lao vào lửa chúng Âm Linh lại là đau thương lấy chết đi.

Giờ khắc này, nói đến rất dài, lại chỉ là phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, một giây sau, hai người liền bị kéo vào giữa phòng chuông, theo bộp một tiếng, cửa phòng lần nữa đóng chặt.

Gian phòng bên trong, Tô Lê hai người cởi bỏ tay chuông Côn Bồng, lúc này mới phát hiện, gian phòng này cực lớn, hướng trên đỉnh đầu, một pho tượng đá tán ra hồi mang, quay tròn xoay tròn lấy...

Mượn nhờ ánh sáng, hai người mới phát hiện, gian phòng chuông lại có mười lăm người, nó chuông bảy người vì đồ lam viện đệ tử tử, còn lại phía dưới nhìn nó trang trí, một nam một nữ hai tên tím phương Linh Viện đệ tử tử, nhắc tới cũng xảo, chính là lần đầu tiên tiến vào hành lang Tàn Hán bắt cá lúc gặp phải hai người kia, nhìn thấy Tàn Hán, hai người cũng là hiểu ý cười một tiếng, tính làm chào hỏi.

Về phần hai tên thân mang Lôi Âm cổ viện đệ tử tử, Tô Lê từ đầu đến cuối liền đối nó không ưa, trực tiếp coi nhẹ mà qua, nhưng nhìn lấy nhanh chóng đứng lên ba tên Lôi Âm cổ viện Đệ Tử, Tô Lê hai người ngược lại là có chút cao hứng.

"Gặp qua hai vị đồng môn!" Thấy rõ thoải mái tiểu thuyết liền đến 【đỉnh điểm tiểu thuyết 23.】

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" "Tiểu thuyết miễn phí?"

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Thật mềm

Hần hận Linh Hoàng, người khác sớm có tiếng gió, trốn được xa xa, ngươi lại đem ta giam lại, còn đem ta mang đến nơi đây làm bia đỡ đạn, cái này đều kêu cái gì sự tình nha.

Đi tìm được cho mình nửa cái thân nhân mục Nhân nhĩ, tàn bộ một vòng, cũng là không tìm được, sau cùng mới xác định, quen mình những người kia, một cái cũng không có tới, chỉ có hần dẫn đến bị người cưỡng ép đến nơi đây, đến bây giờ cũng còn mơ hồ, không có biết rõ chuyện gì xảy ra.

Muốn muốn đi tìm đại sư huynh, lại phát hiện hắc thân ở Linh Huyền Cảnh vòng tròn, chính tinh mắt đỏ chém giết lấy, muốn tìm sư tôn ban cho hai cái pháp bảo bảo đảm bảo mệnh, lại phát hiện một mình hắc cùng đối phương ba tên Đan Nguyên cảnh giao xoa.

Huru!

Vào thời khắc này,

Một tên đỏ lam viện đệ tử tử tại đánh chết một tên quên về Thư Viện đệ tử tử về sau, nhanh chóng thu Túi Trữ Vật, sau đó tứ phương dưới, phát hiện Tô Lê, cười tà, liếm môi một cái, trên mặt lộ ra một tia thoáng qua tức thì hắc khí, trong mắt lộ ra tàn nhẫn, sát na tới gần Tô Lê, tay trái nâng lên, năm ngón tay khúc trái, hướng về Tô Lê đầu nơi này, hung hăng bóp tới.

Tô Lê chỉ cảm thấy một cổ khí tức tử vong đột nhiên bao phủ mình, nhanh chóng xoay người lại, tại phát giác được đối phương là một tên Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn người về sau, sau lưng Ngũ Quỷ Chân Lô cánh bỗng nhiên hiện lên, cấp tốc lui lại.

Đối phó Tô Lê chính là một người trung niên Đại Hán, thấy Tô Lê cấp tốc biến mất, mà mình thì là một thanh đem hắc lưu lại tàn ảnh cào nát, nhìn cách đó không xa Tô Lê sau lưng cánh, trên mặt lộ ra vẻ tham lam.

Mà trên không trung cùng Lô Tường đối chiến minh mạch bụi, hình như có cảm ứng nhìn xuống dưới, gặp lại Tô Lê sau lưng Cự Dực lấy cùng bên trên quanh quần năm cái quỷ đầu, trên mặt lập tức lộ ra một cổ sát khí, trong miệng chiếp ây về sau, dưới đáy nguyên bản đang lúc chém giết ba tên Linh Huyền Cảnh, trên mặt lộ ra một tia hắc khí, sau đó trong nháy mắt đem Tô Lê khóa chặt, mau chóng đuổi theo.

Mà Lô Tường lại kiến thức đến minh mạch bụi sắc mặt khó coi về sau, cười ha ha lấy, lần nữa thi triển toàn lực tới Chiến Đấu tại một khối.

Cái kia ba tên Linh Huyền Cảnh nguyên bản lại tiếp thụ lấy mệnh lệnh về sau, chuẩn bị lấy Lô Đình Trảm sát Tô Lê, nhưng vừa muốn động thủ, liền bị quên về Thư Viện ba tên người cùng cảnh giới cuốn lấy, đành phải mấy người thoát thân về sau, lại tới đối phó Tô Lê.

Mà giờ khắc này, Tô Lê lẳng lẳng nhìn càng ngày càng gần Đại Hán, trên mặt khó coi, người nói người một cái Linh Nguyên Cảnh viên mãn, tại sao phải đuổi theo ta đây, nhiều người như vậy người mặc kệ, khi Tiểu Gia dễ khi dễ sao.

Lãnh Tinh nhìn lấy không còn chạy trốn Tô Lê, sắc mặt đại hỉ, vì không làm cho những người khác, mình nhất định phải nhanh giải quyết hết thiếu niên đối diện, công pháp này nhất định tại hắc trong Túi Trữ Vật, không được, lần này liên tiếp thi thể của hắc đều muốn lạng lẹ mang đi, sau đó trực tiếp thoát ly Chiến Trường, chờ chiến tranh kết thúc, mình lại hảo hảo luyện luyện.

Quyết định chú ý sau Lãnh Tinh liền không do dự nữa, tay phải vung lên, một thanh cơ hồ trong suốt tiểu đao đột nhiên xuất hiện tại lòng bàn tay, sau đó cả người bạo phát ra một cổ khí thế mãnh liệt, Cước Bộ trên không trung đạp một cái, trong nháy mắt nổ bắn ra hướng Tô Lê.

Tô Lê thì là toàn thân canh gác, dù sao đối phương là một tên Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, mình cùng hắc còn là có chút chênh lệch, tại Nguyên Lực phương diện, mình hao tổn không dậy nổi, như vậy hắc đã mặc danh kỳ diệu để mất tới ta, mình làm đúng vậy trong thời gian ngắn nhất giải quyết hết đối phương.

Giờ phút này nhìn thấy hắc tiến đến, Tô Lê mắt sáng lên, áo bào phun trào, từ ông tay áo ở giữa đột nhiên tuôn ra vô số sợi đăng, phảng phất từng đầu linh như rắn, bay về phía Lãnh Tinh.

Lãnh Tinh hừ một tiếng, trái sau vung lên, lập tức có Hắc Quang tràn ra, đem vậy đến lâm dây leo khoảng cách chặt đứt thành vô số bột phấn.

Tô Lê kinh hãi, không nghĩ tới đại thành « cây khô thuật » ở trước mặt hắc như thế dễ như trở bàn tay liền rách, gặp lại Tô Lê hoảng sợ kéo dài về sau, Lãnh Tinh biết người này lại không có gì hữu dụng chiêu số, một trận mừng rỡ, lần nữa tăng thêm tốc độ tới gần, hai mắt âm lãnh nhìn chăm chú về phía Tô Lê.

"Xong rồi!"

Thấy cái kia chặt đứt dây leo hóa thành bột phấn, Tô Lê nội tâm thì là một trận reo hò, đối phương muốn muốn sát tâm tình của mình đã vậy còn quá cấp bách, trong đó một số cái khác vị đạo chẳng lẽ liền không có người được?

Tô Lê là ai vậy, hắc nhưng là Đan Hoa phong Nhị Đương Gia, một tay mất ngủ đan luyện chế xuất thần nhập hóa, ban đầu ở Hắc Tháp, hắc và mình cướp đoạt linh khí người còn không phải từng cái ngủ rồi tỉnh rồi ngủ, chỉ là không biết cái này Đại Viên Mãn, có thể kiên trì đến bao lâu thời gian, mình thể nhưng là tăng thêm lượng.

Vì bảo đảm xác định, Tô Lê hiện tại cần phải làm là toàn lực tiêu hao hắc Nguyên Lực, mắt thấy trong tay đối phương đao nhận tới gần, Tô Lê tay phải bấm niệm pháp quyết, hai mắt lộ ra thâm thúy, từng sợi quýt ngọn lửa màu vàng bỗng nhiên từ nó tay phải bấm niệm pháp quyết bên trong sinh sôi, sau đó lượn lờ nơi tay chưởng trong khe hở, hướng về chạy nhanh đến Đại Hán Nhất Chương nhắm tới.

Lãnh Tinh mắt thấy cái kia trong tay hòa diễm đột nhiên phóng đại, sau cùng biến thành một đám lửa thủ chương hướng cùng với chính mình đè tới, vốn trong lòng tràn đầy khinh thường, dù sao đối phương chỉ là một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ người, huống hồ, từ vừa rồi chặt đứt dây leo đối phương lộ ra hoảng sợ liền có thể nhìn xem ra, hắc cũng không có cái gì lớn sà xe.

Nhưng làm mình muốn cưỡng ép theo dựa vào tu vi của mình xông qua bàn tay kia lúc, một cổ cực kỳ đốt cháy sóng nhiệt bỗng nhiên từ mình Linh tàng bên trong truyền đến, ngay sau đó là ngũ tạng lục phủ của mình.

Giờ phút này hần bỗng nhiên dừng Cước Bộ, toàn thân Nguyên Lực phun trào, muốn đem ngọn lửa kia bức đi ra, nhưng cái này một cố gắng, càng thêm đau đớn ầm vang bạo phát, hần trực tiếp kêu rên, sau đó liên tục phun ra số ngưng máu tươi, thân thể ầm vang ở giữa lui về sau đi.

Nhưng sau một khắc, đầu của hần đột nhiên truyền đến một cỗ mê muội, mà lại cỗ này mê muội càng ngày càng mạnh, giống như phải ngủ say, Lãnh Tinh sắc mặt tái nhợt, thân sắc lộ ra hải nhiên cùng hoảng sợ, khỏe miệng tràn đầy máu tươi, cái này, đến cùng là cái gì hóa điểm

Mất thấy đại hán kia khinh thường, mạnh mẽ xông tới hoá điểm của chính mình Cự Chương, thụ trọng thương, giờ phút này hai mắt mê ly, Tô Lê sao có thể bỏ lỡ cơ hội này, Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh ầm vang chớp động, năm đầu quỷ đầu thét chói tai vang lên, mang theo tất cả Hồn Lực trùng kích, toàn phương vị nhắm ngay Đại Hán.

Đại hán kia lại là liên tiếp mấy ngưng máu phun ra, sau cùng trực tiếp quay người, muốn muốn chạy trốn, hần không nghĩ tới đối phương chỉ là một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ người, Kỳ Thủ đoạn làm sao lại bá đạo như vậy, đều tự trách mình chủ quan, nhanh đi đem thể nội Độc Hóa bức đi ra lại nói, kẻ này, nhất định phải vẫn ở trong tay chính mình.

Nhưng đột nhiên ở giữa, hần cảm giác một cỗ Sát Ý khóa chặt mình, quay người mà đến, Tô Lê sát na tới gần, tay trái nắm trảo, lại đối phương chưa kịp phản ứng thời khắc, lại một lần nữa từ ở ngực xuyên qua mà qua.

Vẫn là ban đầu phối phương, vẫn là ban đầu vị đạo!

Lãnh Tinh không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy từ trái tim bên trong rút ra cánh tay, sắc mặt trắng bệch, không có mây may Huyết Ý, toàn thân run rẩy, nhất là cảm nhận được sinh mệnh mình xói mòn, cùng đối phương thuần thực lấy đi mình Tái Trùng Vật.

"Làm sao... Sẽ... Nhanh như vậy?"

Tô Lê thờ hờn hờn, cơ hồ dùng làm tệ phương thức đem Lãnh Tinh giết chết, sau đó nhanh chóng lui về phía sau, vừa rồi hần cơ hồ là điều động toàn thân mình Nguyên Lực dùng làm tại mình Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh bên trên, lúc này mới không có cho hần thời gian phản ứng, gần như lợi dụng sơ hở đem hần chém giết, nơi này vẫn là quá mức nguy hiểm, nếu là lại đến một vị, mình nhưng không dám hứa chắc có thể từ thủ hạ của hần đào mệnh, trước thoát ly Chiến Trường lại nói.

Mà cùng lúc đó, Linh Hoàng Khương Vân đình đem bên người đồng đạo Đan Nguyên cảnh từng cái bức lui, đồng thời lấy cường thể thủ đoạn chém giết trong đó bốn vị, song phương giằng co, hần lại đưa ánh mắt về phía đối diện hư vô chỗ.

"Các hạ có thể nhìn đủ rồi, đi ra đánh một trận đi!" Tim Bản Trại mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Cầu Hoàng

Tô Lê trợn mắt hốc mồm nhìn lấy không cần cách đó không xa Thiếu Niên Lang, lặng lẽ bấm một cái lòng bàn tay của mình, sau đó đau đến ngoác mồm, hôm nay gặp được hết thấy, mang cho hần trùng kích lực đều quá lớn, hần lại chính là quên về Thư Viện cái kia thần long kiến thủ bất kiến vĩ viện trưởng?

Mặc kệ là thật là giả, người ta thực lực tại cái kia bầy biện, đương nhiên, cũng không có khả năng vô duyên khi dễ mình một cái Tiểu Tiểu Linh Nguyên Cảnh, vội vàng lần nữa bái kiến.

"Học Sinh Tô Lê gặp qua Viện Trưởng Đại Nhân!"

"Không cần đa lễ, kỳ thực từ người tiến vào Đệ Tứ Tầng Kết Giới lúc ta liền phát hiện, lại bị a lý cho ngăn cản, ta rất hiếu kỳ chính là, một cái nhỏ nhỏ Thư Viện Học Sinh, lại đem Hắc Tháp pha trộn triệt để thay đổi vị đạo, có thể bồi dưỡng ra Bách Quỷ đầu dạng này Thánh Vật, lại có thể đạt được hai vị Yêu Vương ưu ái, bây giờ, càng là bước vào nơi này, ngưng tụ ra Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh, người có thể nói cho ta biết, đây hết thấy đáp án sao?"
Linh Hoàng hướng phía trước bước ra một bước, Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc một hồi chất chất, sắc mặt tái nhợt, hình như có loại bị người tại chỗ bắt tặc cảm giác.

Phía sau hần đầu kia Thiết Giáp Thú, như quả không có xảy ra ngoài ý muốn, hần là Thư Viện Thủ Hộ Thú —— Yêu Vương tích lũy, về phần hai vị Yêu Vương? Tô Lê nhìn một chút một mặt không quan tâm Mao Cầu Venonat, rất nhanh phủ định, tuy nhiên không biết hần nói đến cùng là ai, nhưng Tô Lê tại thời khắc này trong lòng báo động, vô luận Linh tàng trong phòng ngộ đạo lá vẫn là trên cổ tay này chuỗi niệm châu, đều là không ai bị nổi bảo bối.

Linh Hoàng lời nói để cái kia tóc dài Nam tử cũng là tại thời khắc này khóa chặt lại Tô Lê, Tô Lê mồ hôi rơi như mưa, cảm giác nếu là có mây may động tác, trong khoảnh khắc liền sẽ bị xé vỡ nát.

"Ha-Ha, có hay không cũng bó tay, chỉ cần ngươi thiện thêm lợi dụng, đó chính là mình." Tựa hồ chỉ là một trò đùa, đối với Tô Lê nom nớp run run biểu hiện, Linh Hoàng rất là hài lòng, giờ phút này hóa thành đám tiêu, để Tô Lê miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười.

Ngay tại vừa rồi, như quả không phải mình Nguyên Lực đặc thù, căn bản không có khả năng phát giác được hai đạo khí tức trên người mình triệt để điều tra, Linh tàng thất cùng Túi Trữ Vật một điểm chưa thả qua, cũng may ngộ đạo lá giống như phát giác được nguy hiểm, triệt để thu liễm, về phần cái kia niệm châu, càng là như vật chết, không có lộ chút nà.

Cảm nhận được khí tức kia tán đi, Tô Lê tâm lý thường thường thư một hơi, hai tay càng là lau một vệt mồ hôi.

"Tiền bối nói đùa, vẫn bối làm sao có thể biết, có lẽ trời sinh nhân duyên tốt." Tô Lê ngượng ngập chê cười, biểu lộ thì lộ ra một cái người đồng lứa sợ hãi cùng bất an, triệt để bỏ đi hai vị lo nghĩ.

Linh Hoàng xoay người sang chỗ khác, nhìn lấy đã từng hảo hữu Lôi Hoàng, chần chờ về sau, nói: "Thanh Vũ đợi tới qua!"

"Ừm?" Tô Lê thần sắc khẽ giật mình, nào hải đột nhiên hiển hiện cái kia cường ép vách tường đồng mình Phong Lão Đầu: "Sẽ không như thế xảo a?"

"Hắn đi, mà lại xác định đến một bước kia, ta có thể cảm nhận được cái kia cổ tích diệt khí tức, tuy nhiên không phải rất ổn định, mà lại tâm thần tại đột phá lúc thụ trọng thương, khi thì tươi mát, khi thì điên, có lẽ, sẽ đến đi." Linh Hoàng không xác định trầm ngâm nói.

Tóc dài Nam tử Lôi Hoàng nhìn lấy chung quanh lít nha lít nhít lồi đình, phảng phất con dân thần phục, vung tay lên, duy ngã Chí Tôn bá khí.

"Không quan trọng, này Linh Thi cho đến bây giờ, ta có thể miễn cưỡng điều khiển năm hơi, đầy đủ." Lôi Hoàng ánh mắt lấp lánh nhìn lấy quỹ bá phảng phát tại nghênh đón cái gì khai giáp Hắc Thi, tràn đầy e ngại cùng kinh dị.

"Trong truyền thuyết chín thi tiếp khách, ai có thể nghĩ tới tại cái này ở chếch một góc địa phương vậy mà thật sự có có có nhất tôn, cũng không biết đến cùng là người phương nào sở thiết, hẳn tại mưu đồ cái gì, lại đang nghênh tiếp ai, ngươi có thể điều khiển nó, nhìn ra những năm này ngươi bỏ ra lớn tâm tư tại trên người nó." Linh Hoàng cảm thán nhìn lấy quỹ thi, trong giọng nói tràn đầy đối không biết bất an.

Lôi Hoàng cũng không trả lời, chỉ là kính úy nhìn lấy quỹ thi, cũng không biết đang suy tư điều gì.

"Lại nói, ngươi chuẩn bị xong?" Linh Hoàng cũng bất kỳ nhìn Lôi Hoàng có thể trả lời ra bản thân vấn đề gì, lời nói Phong nhất chuyển nói.

"Sau ba tháng." Lôi Hoàng gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong hai mắt bỗng nhiên nổ bắn ra vô tận Hàn Mang cùng Sát Ý, giờ khắc này, chung quanh lồi đình tựa hồ cũng cảm nhận được Lôi Hoàng phần nộ, gào thét cuộn cuộn lấy, lồi đình đan xen, đình tai nhức óc, làm người ta kinh ngạc run sợ.

Linh Hoàng lắc đầu, hẳn có thể cảm nhận được Lão Bằng Hữu trong lòng lửa giận là bức nào cường thịnh, xoay đầu lại, nhin không được cười lên, đã thấy đến Tô Lê chính ngồi chồm hóm trên mặt đất, hai tay chăm chú bịt lấy lỗ tai, từ từ nhắm hai mắt, miệng bên trong không ngừng chiếp ây lấy: "Nghe không được nghe không được..."

"Lời nói mới rồi ngươi cũng nghe thấy, đối với biết quá nhiều người, ngươi hẳn phải biết làm sao bây giờ?" Linh Hoàng lời nói vừa dứt, Tô Lê liền phảng phát giẫm lên cái đuôi con thỏ, 'Đăng' một chút nhảy lên, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, run rẩy tay chỉ Linh Hoàng.

"Ngươi, ngươi, là các ngươi chính mình nói, ta cái gì cũng không nghe thấy, cái này hớ người mà không phải."

"Ồn ào!" Tô Lê bèn nhon lấy cuống họng, còn chưa hô xong, sau lưng Lôi Hoàng hướng phía trước đột nhiên một bước bước, một tay vỗ, trong nhảy mắt, vô số lồi đình phảng phát từ trong hư vô tùy ý chui ra, đánh xuống dưới, Tô Lê liền chuyển thân cơ hội chạy trốn đều không có, trực tiếp bị thôn phệ hầu như không còn, không thấy bóng dáng.

"Xem ra ngươi đối với hắn rất ưu ái nha!" Linh Hoàng nhìn lấy Tô Lê biến mất địa phương, nhiều hứng thú nói.

Lôi Hoàng lần nữa trong tay Lôi Quang Thiểm Thước, hướng phía dưới vạch một cái, phảng phất phong ấn cái gì: "Hắn cùng ta lúc còn trẻ rất giống, không chịu thua, hẳn tại Ngân Hải một vùng, toàn bộ hành trình hai ta đều đang nhìn, ta từ cặp mắt của hắn bên trong có thể cảm nhận được, trong lòng của hắn cất giấu một số việc, đó là một loại chấp niệm, chết không nhắm mắt chấp niệm đang chống đỡ hắn, liền giống như ta." Lôi Hoàng âm thanh càng nói càng trầm thấp, qua lại sự tình phảng phất một cây gai đâm trong lòng hắn, mỗi lần muốn một lần, đều để hắn toàn tâm đau.

"Yên tâm đi, những năm này ta một mực vụng trộm đang tra dò xét, hiện tại cơ hồ có thể khẳng định, giám thị và quản chế Tứ Viện, ước thúc tại chúng ta phía trên Ngục Tôn không tại, liền ngay cả những cái kia ngục vệ, cũng cơ hồ biến mất hầu như không còn, phảng phất rút lui, năm đó ta liền mơ hồ nghe nói qua tại xa xôi Bắc Hải, có một chỗ di tích khai phóng, Ngục Tôn cũng chính là tại lần kia biến mất, có lẽ đã..." Linh Hoàng mắt Quang Thiểm Thước, không đang nói dối ra.

"Cái này hơn hai trăm năm đến, Tứ Viện cơ hồ có thể nói đã triệt để độc lập, lần này, vô luận tình hình chiến đấu như thế nào, ta đều cùng ngươi chiến thống khoái!" Linh Hoàng nói ra nơi đây, trên thân cũng là tuôn ra vô tận chiến ý, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

Lôi Hoàng càng là Song Quyền bóp rung động, một đôi Hàn Mang xuyên thấu qua Lôi tàng, tựa hồ nhìn thấy xa xôi cừu hận chi địa.

"Lôi Âm cổ viện —— minh mạch bụi, ta Lôi Hoàng, xem ngươi là huynh đệ Lôi Tường trở về!"

Thời gian đúng vậy dừng để làm nhặt , gần hai tháng vội vàng mà qua, đám người đối với thiên nhai khách nhiệt độ dần dần chậm lại, nhất là thiên nhai mình bốn vị mình chủ đang giải tán cái này liên minh về sau, liền càng thêm không người hỏi thăm .

Mỗi người đều có chuyện của mình muốn làm, ngẫu nhiên cho dù có người nhớ tới, cũng làm làm chỉ là một cái truyền kỳ, chung quy là ai đã không trọng yếu, hẳn tựa như như mê, không có đáp án.

Khi một người hiếu kỳ bị một cái khác hiếu kỳ thay thế lúc, liền càng thêm dời đi tầm mắt của mọi người, một tháng trước, chúng học viên sư huynh, sớm tại hơn ba mươi năm trước liền đã bước vào Linh Huyền Cảnh Diệp Bạch ảo xuất hiện tại nội viện, đây là đám người lần thứ nhất nhìn thấy đột phá cấp độ thứ ba sư huynh đây.

Không chờ bọn họ đến nhà bài phòng, lại một vị đã từng sư huynh mặt mũi tràn đầy sát khí trở về , đồng dạng Linh Huyền Cảnh , đồng dạng Hắc Tháp mười vị trí đầu si trạch trở về.

Ngày thứ ba, ngày thứ tư, một cái tiếp một cái bên ngoài chấp hành nhiệm vụ sư huynh lựa chọn trở về, gần gũi hai mươi ngày, chỉ là từ đỉnh đầu bọn họ nhảy vọt qua Linh Huyền Cảnh các sư huynh sư tỷ liền đã không xuống hơn năm mươi vị, đám người tò mò, lại đột nhiên nhiều một chút bất an.

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Thật đáng sợ

Tô Lê kích động tốt đỉnh, nhìn lấy cái kia không linh đan dược, phảng phất pha lê cầu, không có chút nào khí tức phát ra.

Tô Lê lần này không có lựa chọn những người khác từng đan, mà là không có làm mây may do dự, mình nuốt vào.

Theo đan dược hóa thành một dòng nước trong chui vào Tô Lê trong miệng, một đạo dị thường cảm giác thư thích lập tức quét sạch toàn thân, giờ khắc này, hẳn có loại đứng tại khe núi, tắm gió xuân ôn hoà như vậy ấm áp cảm giác, tươi mát tự nhiên, càng có một loại vô vọng cảm giác.

Tại thời khắc này, thế giới phảng phất một chút thanh tịnh, nhưng lại náo nhiệt dị thường, thanh tịnh chính là tự thân chỗ tồn tại thứ địa phương, náo nhiệt lại là tinh thần chỉ địa.

Bên tai ông ông tác hưởng, phảng phất bên người mấy chục Đan Lô nổ tung sau yên tĩnh âm thanh, để cho người ta mờ mịt, nhưng lại có phảng phất đặt mình vào đỉnh núi Hoa Gian, lắng nghe vạn vật thanh âm.

Toàn bộ quá trình một mực kéo dài mười hơi, xung quanh hết thảy mới chậm chậm trở về.

Tô Lê lung lay đầu, lại dùng tay vỗ vỗ hai lỗ tai của chính mình, hẳn là thật sợ hãi đem thuốc luyện tàn, để cho mình Song Nhĩ mất thông, đợi cho hết thảy bình thường trở lại, Tô Lê hai mắt sáng lên, kích động trực tiếp nhảy lên cao ba thước, hẳn phảng phất thấy được vô số điểm công hiến như trời mưa từ trên trời giáng xuống, đem mình bao phủ.

Không lo được cái gì, liền tranh thủ vừa rồi Đan Phương phối lượng ghi chép lại, chuẩn bị khai lò đại lượng Luyện Chế, lúc này mới phát hiện không có dược liệu cần thiết.

Mỗi người đều không phải là đặc thù , Tô Lê làm Đan Hoa phong Nhị Đương Gia, cũng không ngoại lệ, đau lòng nhìn lấy Ngọc Giản bên trên 10 ngàn điểm công hiến, đi tới cửa, thiên hồ vạn hoá bắt đầu đi ra một tên mặt mũi tràn đầy chịu chết Dược Đồng, tức giận đem cần thiết dược thảo viết xuống đến, đương nhiên cũng lung tung tăng thêm một chút không đáng tiền , miễn cho bị người khác nhìn trộm mình phát tài Đại Kế.

Thuốc kia đồng dạng nghe mình chỉ là đến dưới núi mưa đầy một số dược thảo, mà không phải thử đan, khuôn mặt lập tức Tiểu Vũ chuyển tình, đối Tô Lê Tam Bái Cửu Khấu, cực kỳ tái sinh cha mẹ, sau đó lạnh lợi hát ca liền chạy xuống núi.

Tô Lê trời xui đất khiến như vậy móc ra một chiếc gương, cẩn thận nhìn lấy càng phát ra khuôn mặt anh tuấn, vượt vượt cái trán ở giữa một sợi hắc phát, chặc chặc khoe khoang, âm thầm oán thầm một câu 'Không có phẩm vị' liền về trong động.

Chưa tới một canh giờ, thuốc kia đồng dạng liền đem Tô Lê dược liệu cần thiết mua đầy trở về, nhìn lấy Ngọc Giản bên trên Xích Hồng 'Số không' chữ, Tô Lê

siết chặt Song Quyền, thở gấp thở mũi nhìn trước mắt được thảo.

Thị phi thành bại thì ở lần hành động này!

Tô Lê Luyện Đan là điên cuồng, cũng có thể nói là mê muội, liên tiếp hơn mười ngày, Tô Lê không ăn không uống tại Luyện Dược, cho đến một ngày này ban đêm, Tô Lê hai mắt bỗng nhiên đóng mở, đỏ mắt càng sâu, nhưng tinh thần của hắn cũng rất phấn chấn, kích động vỗ Đan Lô, oanh một tiếng, Đan Lô mở ra, bên trong lại có hai khỏa Pearl như vậy trong suốt Dược Hoàn từ đó lơ lửng mà ra, bị hắn thu nhập lòng bàn tay.

Giờ phút này hắn tóc tai bù xù, toàn bộ tâm thần, đều đắm chìm trong cuối cùng này hai viên thuốc bên trên, run rẩy đem Dược Hoàn phân biệt chứa vào thứ chín mươi chín cùng cái thứ một trăm trong bình ngọc, nhìn trước mắt Dương Chi Ngọc bình, Tô Lê hai mắt đỏ ngầu, ngửa mặt lên trời cười to.

"Xong rồi!" Một câu nói xong, một đầu ngửa đến, như vậy đã ngủ mê man, lần này giấc ngủ, trực tiếp kéo dài năm ngày năm đêm mới tỉnh lại.

Vừa tỉnh dậy, Tô Lê có chút đau đầu, lần này hắn hao phí không chỉ có là Thân Thể, càng hữu tâm hơn thần, đổi lại người bình thường, đã sớm mệt mỏi gục xuống, không có mười ngày nửa tháng mơ tưởng khôi phục lại, cũng may có ngộ đạo lá lạng yên bổ dưỡng lấy, mới khiến cho hắn có tốt như vậy Thân Thể.

Mơ hồ tới, Tô Lê vội vàng đi nhìn mình đan dược, cũng may những ngày này trong động không ai tiến đến, 100 cái bình thuốc đều Tĩnh Tĩnh đứng lặng tại trước mặt, mới khiến cho Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Thu dược phẩm, Tô Lê tinh thần gấp trăm lần, cái kia còn chờ đến cùng, như quả những thuốc này hoàn thu không trở về bản, không cần chờ, đuổi tiến tìm sợi dây, treo cô tại sự phụ ngoài động, tính bị người chê cười.

"Viên thuốc này liền gọi ý chí sắt đá hoàn!" Tô Lê cảm giác mình đặt tên rất là bá khí, không khỏi tràn đầy tự tin, thu thập xong y phục, liền chạy xuống chân núi.

Chu Sơn là một tháng trước đột phá Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ, đầu thứ tư Linh Mạch cũng đã ngưng luyện hai thành nhiều, tu luyện khô khan cũng nghe theo đạo sư đề nghị, cùng Hắc Tháp Đệ Ngũ Tầng xông vào một lần, tâm thần cùng tu vi đồng tiến, miễn cho này lên kia xuống, có thiếu hụt.

30 trọng, hắn đã hao phí ròng rã hơn một canh giờ, cũng đã cảm giác lực bất tòng tâm, hai mắt phát hồng, tinh thần run rẩy, cảm giác một khắc liền muốn sụp đổ nội diện.

Hai tay của hắn, hai chân, thậm chí bên tai, đều có vô số oan hồn đang thét gào, muốn triệt để đem hắn tước nhập địa ngục, thậm chí có mấy hơi thở, hắn cũng cảm giác mình thân thành vì chúng nó một viên, muốn cùng nhau rời đi.

Đầu lưỡi đã cắn nát nhiều lần, dần dần bắt đầu chết lặng, đây là lần lần thứ nhất khiêu chiến, không cam tâm ngán ngùi 30 trọng, hết lần này đến lần khác, Tam mà kiệt, lần thứ nhất như quả không có hết sức, về sau coi như tu vi cùng tâm thần tăng cường, đi càng xa hơn, cũng không đòi được lần thứ nhất liền thua ở như thế khoảng cách.

Hắn hẳn là mạnh hơn, không sánh bằng dựa hấu cùng thiên nhai khách, nhưng cũng không thể lạc hậu bọn hắn nhiều như vậy, mình là trời mới, là nhà trong lòng người kiêu ngạo, một khi ở chỗ này lưu lại âm ảnh, chính là Linh Nguyên kiếp sống bên trong vĩnh viễn không sửa đổi được sỉ nhục, hắn còn có thể kiên trì, dù là một bước, cũng phải ra sức tiến lên.

Hắn là ai, hắn là Chu Sơn, một cái thiên tài!

Một nén nhang về sau, Chu Sơn lại chặt vật đi về phía trước Nhất Trọng, hắn cảm giác được Thần Thức đã bắt đầu mơ hồ, toàn thân đau nhức, giống như cứ như vậy triệt để trầm tĩnh lại, thật tốt ngủ một giấc, hắn thật tận lực.

Nhưng vào lúc này, một đạo không biết tên tiếng ca từ phía sau truyền đến, Chu Sơn miễn cưỡng lên tinh thần, cẩn thận đi nghe, không sai, vậy mà thật là tiếng ca, tại trận trận triệt Nhập Tâm thần tiếng gào thét bên trong, như thế một thanh âm cực kỳ dễ thấy, hắn cho là mình Thần Thức bị thương, xuất hiện ảo giác, thế nhưng là cái kia đạo tiếng ca càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng to rõ.

Chặt vật quay đầu, hắn thấy được mình dù là về sau tiến giai Linh Huyền Cảnh, đều quên không được cái kia quý dị tràng cảnh.

Vàng dây thừng câu lung la lung lay lẩy, một thiếu niên chấp tay sau lưng lạnh lợi, khi thì nhìn xem hai bên gào thét oan hồn, ngẫu nhiên đánh một chút chào hỏi, tùy ý nhẹ nhõm, ngênh ngang, phảng phất là đi tại nhà mình Hậu Hoa Viên, để Chu Sơn trông mắt trừng sắp rớt xuống, hô hấp to khoẻ hỗn loạn.

Tâm thần hải nhiên, tại cái này một cái chớp mắt, đã ngập trời mà lên, oanh minh trong đầu của hắn toàn bộ thế giới.

"Cái này. . . Cái này sao có thể! !"

"Hắn là ai?"

Nhưng ngay sau đó, để Chu Sơn tâm lý đột nhiên sinh ra một cỗ hoảng sợ, thậm chí tâm thần cũng muốn sụp đổ một màn xuất hiện.

Tại cái kia vô số hồn gào thét gào thét bên trong, Tô Lê sắc mặt ôn hòa lên tiếng chào hỏi, chỉ là ngăn ngừi dừng lại, những cái kia hung ác dị thường oan hồn run rẩy kịch liệt lay, nức nở trong nháy mắt chui vào Huyết Hải, không thấy bóng dáng, phảng phất gặp cực kỳ đáng sợ sự tình, ngược lại đem giờ tay

thiếu niên cho xấu hổ tại nơi đó.

Thiếu niên bất đắc dĩ thở dài một hơi, xoay đầu lại, nhìn thấy mình, một mặt hoan hỉ, vội vàng lanh lợi chạy tới.

"Này! Ánh mắt ngươi làm sao hồng như vậy, sẽ không không tiếp tục kiên trì được đi?" Thiếu niên một bộ chờ đợi nhìn cùng với chính mình, không sai, là chờ đợi, không có kinh ngạc, không có trào phúng, chỉ có tràn đầy kích động chờ đợi.

Hắn hiện tại đã quên đi mình còn tại trong biển máu thí luyện lấy, chỉ là ngơ ngác nhìn thiếu niên ở trước mắt, cái kia so với chính mình có vẻ như còn nhỏ một hai tuổi thiếu niên, hắn thật sự có chút choáng váng, muốn vươn tay ra sờ sờ hắn, dùng cái này đến xác định mình xuất hiện ảo giác, thế nhưng là tâm thần lẫn lộn mơ hồ thất thủ, hắn cảm thấy mình sắp ngủ thiếp đi. Tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Vô Tâm

"Ô huynh ngươi đây cũng không biết, thiên nhai mình ngươi biết không?" Đường Tiểu Thiên đột nhiên thần sắc phấn chấn, liên tiếp tác Dương Minh cũng là ưỡn ngực.

"Thiên nhai mình?" Tô Lê thật không biết, tuy nhiên nghe tên, chẳng lẽ lại còn cùng mình có quan hệ?

Thấy Tô Lê mơ hồ, tác Dương Minh rốt cục có thể từ nói nhiều Đường Tiểu Thiên miệng bên trong cướp được một lời nói, liền đem thiên nhai mình lai lịch, mỗi ngày làm những chuyện như vậy cùng mấy tháng nay đủ loại từng cái tự nói ra, Tô Lê biểu lộ lại có lúc trước dương dương đắc ý, đến cuối cùng sắc mặt tái nhợt.

Nói ra sau cùng, tác Dương Minh vỗ bộ ngực của mình: "Ta chính là thiên nhai mình mình chủ, Tiểu Thiên là ba vị Phó Minh Chủ một trong, đứng từ từ lam chỗ đến muốn tìm ngày đó nhai khách, cũng là bởi vì nàng cũng là ba vị phó minh một trong." Nhìn lấy hai người mặt mũi tràn đầy tự hào biểu lộ, Tô Lê kém chút nhện không được xông lên phía trước, đem cái này mang đến cho mình vô tận phiền phức người đề xuất cho sinh sinh bóp chết ở chỗ này.

Thấy Tô Lê sắc mặt không đúng, tác Dương Minh chỉ coi là người quá ồn nguyên nhân: "Ô huynh lần này biết nói chúng ta vì cái gì hôm nay tới nơi này đi, đứng vậy đến xem bên trên mấy vị này Đan Sư có khả năng hay không là hắn.

Không riêng ta thiên nhai mình hơn sáu trăm người tới, những cái kia tại Đế Ngũ Tầng gặp qua thiên nhai khách Linh Hư cảnh Trung Kỳ mọi người cũng tới, đứng trước đó vài ngày 36 Linh Nguyên đại chiến ngươi biết không, đứng vậy từng cái bị oan uổng, cả ngày lẫn nhau khiêu chiến thứ năm sáu đầu Hóa Nguyên Linh Mạch đám học trưởng bọn họ hôm nay cũng tới, mỗi cái ma quyền sát chiêu muốn tìm được thiên nhai khách đâu, "

Tô Lê nghe lời của hai người, cảm giác một cái đứng vậy Hồng Kiếm cùng Bạch Kiếm khác nhau, hiện tại mình lơ đãng vừa quay đầu lại, đều cảm giác có vô số ánh mắt hướng mình trông lại, hắn có loại Con cừu nhỏ xông vào Lang Oa bên trong cảm giác, may mắn hắn không có nói cho thân phận của mình, nếu không, hắn sẽ trở thành thịt nát .

Đáng chết tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên, các người đơn giản chính là ta Tảo Bả Tinh nha, thiết thời ta mới vừa rồi còn đem các người làm bằng hữu đối đãi, thật sự là mù mắt chó của ta.

Tô Lê lòng đầy căm phẫn, bên ngoài viện hai người bọn hắn liền hô mình, đến Nội Viện, vậy mà so bên ngoài còn hung ác, hai người chờ đó cho ta, bút trưởng này ta ngày sau lại tính.

"Các ngươi thiên nhai mình thật tốt nha, tốt lắm!" Tô Lê cơ hồ cắn răng nghiêng lợi nói, đối với thịt đồ đồ Đường Tiểu Thiên, là thật muốn hạ từ thủ bóp gãy cổ của hắn.

"Đó là đương nhiên, đứng, ngươi biết còn có một vị Phó Minh Chủ là ai chẳng? Tin rằng ngươi đoán không được, ngươi Lão Thục Nhân..."

"Hương lạnh hương!" Tô Lê một tràng thốt lên, không thể tin gấp bần bịu che miệng.

"Chuẩn!" Thấy Tô Lê kinh hãi bộ dáng, phảng phất chuột thấy mèo, Đường Tiểu Thiên duỗi ra ngón tay cái tán thán nói, đối với Tô Lê bây giờ Tâm Lý ám ảnh, hắn là cảm động lây.

Ai đều biết mình là hương lạnh hương biểu ca, nhưng mình ở trước mặt nàng, so Tô Lê có thể mạnh lên bao nhiêu, từ nhỏ mình liền bị nàng khi dễ, đánh cũng đánh không lại, mắng cũng mắng bất quá, muốn bao nhiêu mất mặt có bao nhiêu mất mặt.

"Lạnh hương vốn là không muốn tham dự , nhưng ở Đệ Tứ Tầng ngày đó nhai khách thấy một lần nàng liền chạy để cho nàng rất không thoải mái, người biết nữ hài từ một đề tâm vào chuyện vụn vặt, đây chính là không đạt mục đích thì không bỏ qua nha, cho nên nàng thành Phó Minh Chủ, ngay cả cùng với chính mình tốt khuê mật từ từ lam cũng kéo vào, hai đại mỹ nữ gia nhập, trong nháy mắt liền kéo vào càng nhiều người tiến mình bên trong tới..."

Tô Lê cái kia còn dám giảng bài nha, chỉ sợ mình vừa bò đến trên trụ đá, chẳng mấy chốc sẽ trở thành mục tiêu công kích , nhiều người như vậy tại Đệ Ngũ Tầng gặp qua mình, một cái mùi, không có nghĩa là hơn mười người đều mùi, không có nghe Tiểu Thiên nói từ từ lam hôm nay cũng tới sao!

Tô Lê tuyệt không muốn ở chỗ này chờ đợi, hẳn chỉ muốn mau rời khỏi nơi thị phi này, sau đó trốn ở Đan Hoa trên đỉnh không ra ngoài.

Đệ Ngũ Tầng Cấm Chế nha, ta Tô Lê cảm ơn người!

Ngay tại Tô Lê chuẩn bị hơi hàn huyền một phen chuẩn bị cáo từ lúc, Đường Tiểu Thiên đột nhiên nhanh chóng nháy mắt, một bên tác Dương Minh liên tục lặn bạch nhãn.

"Thế nào đúng không?" Tô Lê nhìn lấy hai người đột nhiên phát bệnh giống như triệu chứng, kéo ra mặt.

"Đi mau!" Thấy Tô Lê còn không có kịp phản ứng, Đường Tiểu Thiên cắn răng, từ trong hàm răng đựng tới một câu nói như vậy, Tô Lê đột nhiên tâm lý run lên.

Tác Dương Minh càng là bỗng nhiên tràn ra nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, duỗi ra cánh tay đối Tô Lê phía sau chào hỏi: "Lạnh hương nha, người tại sao cũng tới, a, từ đại mỹ nữ cũng tới?"

Tô Lê đang nghe tác Dương Minh có ý tiếng chào hỏi về sau, vòng hôn đại mạo, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, vội vàng thấp giọng: "Giúp ta!"

Tô Lê trực tiếp từ hai người không để lại dấu vết lộ ra khoảng cách xuyên việt mà qua, phăng phát chỉ là vừa đi ngang qua mà thôi.

"Dừng lại!"

"Dừng lại!"

Hai tiếng khẽ kêu đồng thời vang lên, dọa đến Tô Lê khẽ run rẩy, không dám có chút dừng lại, vội vàng bước nhanh biến mất tại đám người.

Nhân Thế Gian thống khổ nhất sự tình đúng vậy rõ ràng gặp qua, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến, mà lại người này còn nhất định phải công bố tại chúng.

Trong khoảng thời gian này đến nay, từ từ lam cảm giác cả cái đầu đều muốn nổ, gặp phải ai cũng cảm giác giống thiên nhai khách, nhưng càng như vậy, nàng liền càng thống khổ, ai cũng biết nàng đã gặp qua là không quên được, thế nhưng là bây giờ, chỉ nhớ rõ một cái thân ảnh mơ hồ đối nàng hi hi ha ha, còn như ác mộng đang cười nhạo nàng, miệng bên trong còn không ngừng hô hào: "Tới tìm ta nha, tìm ta nha!"

Nàng cũng không biết đã bao lâu thời gian không có thật tốt ngủ qua một lần tốt cảm giác , dù là mấy tháng nay nhiều lần cưỡng ép tiến vào Đệ Ngũ Tầng, làm thế nào cũng không gặp được cái kia để cho người ta phát điên thân ảnh.

Mỗi ngày đối mặt mình bên trong huỳnh đệ tử muội, tốt khuê mật lạnh hương hồ nghi, duy nhất thấy thiên nhai khách mình lại là não hải trống rỗng, nỗi thống khổ của nàng cùng bắt đầu đi lại ai có biết.

Nhưng lại tại vừa rồi, mình mình bên trong thương lượng tới nơi này tìm thiên nhai khách, mình cùng lạnh hương một tổ, tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên một tổ, tìm một vòng lớn, không có tìm được, nguyên vốn chuẩn bị tụ họp thương lượng một phen, nhưng cái kia lưng đối lấy bóng lưng của mình, để trong nội tâm nàng đột nhiên run lên.

Giống như đã từng quen biết, là như thế quen thuộc cùng lạ lẫm, nàng cảm giác mình đi tới trước một cánh cửa, liền muốn đẩy ra, hết thảy giạt mình liền sẽ rõ ràng xuất hiện, nhưng nhưng vào lúc này, bóng lưng kia vậy mà nhanh chóng tránh nhập đám người, không thấy bóng dáng, nguyên bản sắp bắt lấy đồ vật cứ như vậy thoáng qua tức thì, điều này có thể không cho nàng lo lắng, vội vàng theo bản năng mở miệng gọi lại.

Một bên hướng lạnh hương giờ phút này cảm giác nói không ra lời, hơn nửa năm không gặp, bóng lưng kia vẫn là như vậy quen thuộc, một chút cũng không thay đổi, chính là... Cao lớn hơn một chút, cũng biến thành rộng thùng thình , đã từng, mình cơ hồ một mực đang đuổi theo bóng lưng của hắn, đuổi tựa như chó săn đuổi bốn phía tán loạn, sau cùng, vô ý đem hắn đuổi tiến tuyệt địa.

Đây không phải bản ý của nàng, nàng không phải hữu tâm , hẳn không biết, cái này một phần áy náy hành hạ mình bao lâu thời gian, nàng muốn đi tiêu tan, đi đền bù, làm thế nào cũng tìm không thấy cơ hội.

Nhưng lại tại vừa rồi, nhìn lấy bóng lưng của hắn, một khắc này mừng rỡ lại là thế nào cũng không nhận được, nàng cũng không biết mình đến cùng làm sao vậy, cái kia hôn khiến mộng nhiều thân ảnh một mực quanh quẩn ở trong lòng, có lẽ, mình thiếu hắn một cái xin lỗi, như quả có thể, mình có lẽ sẽ dễ chịu một điểm

Nàng khi nhìn đến hắn lần đầu tiên, tại hoan hi qua đi, liền chuẩn bị đi xin lỗi, nàng hướng lạnh hương đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên hướng một nam hài tử xin lỗi, cái này nếu để cho trong tộc biết, nhất định trợn mắt lườm, không ai tin tưởng, nhưng nàng phải đi.

Ngán ngùi do dự, cái bóng lưng kia lại như bùn thu giống như lập tức chui vào đám người không thấy bóng dáng, điều này có thể không cho nàng sốt ruột.

Qua thời gian dài như vậy, người vẫn là như thế trốn tránh không muốn gặp ta sao? Lập tức tâm lý không tên tức giận, nàng muốn gọi lại, lại không nghĩ rằng bên cạnh từ lam cũng là gần như đồng thời mở miệng, hai người nhìn nhau, không nói gì nữa, vội vàng dưới chân Nguyên Lực thôi động, đuổi về phía trước... Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: 3 biến nổi khổ biến

Nhưng thân thể của hắn, nhưng như cũ lấy một loại bất ổn không tốc độ nhanh độ Phi Thăng lấy, đây là hắn sau cùng một tia Nguyên Lực, đây là hắn trước khi hôn mê bản có thể phi thăng chấp niệm.

Liệt hỏa vô hình đốt cháy, thăng cho tới bụng, tan tành mây khói, sau đó là đầu lâu.

Nếu để cho còn lại Phổ Thông Nhân nhìn thấy, nói không chừng coi là giữa ban ngày gặp quỷ.

Mặt trời đã khuất, một cái đầu lâu, mà lại là đầu trọc. Cứ như vậy hướng về thái dương bay đi, muốn bao nhiêu? } người có bao nhiêu? } người.

Khi Tô Lê đầu lĩnh sợ cũng xuất hiện đen khô quắt lúc, hắn bay đến thứ chín trăm gạo, phảng phất là một cái điểm tới hạn, một khắc này, nguyên bản còn tại vạn dặm xa Liệt Nhật, qua trong giây lát xuất hiện tại Tô Lê trước mặt, phảng phất hắn vốn là ở nơi đó, Tô Lê đầu lĩnh sợ, cũng sau đó một khắc, sau cùng một tia Nguyên Lực tiêu tán thời khắc, chui vào Liệt Nhật bên trong..

Hắn, tìm được chìa khoá, cũng mở ra! !

Khi Tô Lê tỉnh lại lần nữa, cũng không biết bao lâu trôi qua, duy nhất xác định là, hắn còn sống, mà lại toàn thân tựa hồ có dùng không hết khí lực, nhìn một chút mình trắng nõn da, đen bóng dài, hắn cũng có một tia hoang mang.

Nhất là quanh thân y phục, hắn nhớ rõ ràng, tại hôn mê trong nháy mắt, chân của mình đã không còn, cái này thân quần áo, cũng thế...

Nhưng bây giờ nhìn lấy hoàn hảo hai chân, cũng làm cho hắn không tin đứng dậy, nhảy lên, cảm giác cái kia thật thật xúc giác, để hắn hiểu rõ, đây hết thấy đều là thật.

"Làm sao lại như vậy? Ta... Ra đến rồi!"

Thời khắc này Tô Lê một trận mơ hồ, hắn nhớ rõ ràng mình giống như thất bại, nhưng bây giờ lại --

Khi hắn ngẩng nhìn bốn phía, vừa rồi hiện, mình đang nằm tại một đóa cự đại Liên Hoa bên trên, mà dưới đáy, thì là một mảnh Liên Hồ, như là mình như vậy Liên Hoa, phóng tầm mắt nhìn tới, chính là có hơn ngàn nhiều, nhưng tuyệt đại đa số đều như cùng một cái nụ hoa, chăm chú bao khóa, thậm chí có một ít, đã sắp triển khai.

Mà mình chung quanh, đã triệt để khai phóng Liên Hoa, lại có mấy chục đóa, trong đó một số trong gió khẽ đung đưa lấy, sau đó khô héo, dần dần chìm vào trong nước, thẳng lưu lại ngấn ngùi gợn sóng.

Tô Lê không khỏi có chút trầm tư, cúi đầu xuống, cảm lấy cái này xuất hiện đệ nhị tôn thạch tượng, Tâm Niệm nhất động, lại là nhất tôn giống nhau như đúc thạch tượng xuất hiện.

Nhìn lấy thông qua 2 quan khảo nghiệm lấy được thạch tượng, Tô Lê không biết nên làm sao vận dụng, hiện tại hắn đã triệt để xác định, đây là nào đó một vị cường giả lưu lại Bí Cảnh, tuy nhiên không biết mình làm sao dẫn động u mê lại tới đây, nhưng nhất định là bị tai bay vạ gió.

Tô Lê phảng phất hiểu rõ cái gì, lại lần nữa nhìn về phía Liên Hồ bên trong đông đảo nụ hoa chớm nở Liên Hoa.

"Một đóa, hai đóa... 549, 1000... Hơn sáu trăm! !"

Tô Lê giật mình, xem ra chính mình suy đoán không có sai, cái này mỗi một đóa hoa Liên Hoa trung ương, đều là mỗi một tên lịch luyện đệ tử, một trận thuộc về bọn hắn thể giới khảo nghiệm.

Mà những này đã rời đi hơn mười người, vậy mà còn nhanh hơn chính mình, chẳng lẽ khảo nghiệm của bọn hắn rất nhẹ nhàng, phải biết, hắn kém chút đem mệnh đều dựng ở bên trong.

Nhìn lấy rất nhiều đã nộ hoa chớp nộ, hắn lại có một loại suy đoán, khả năng mỗi người khảo nghiệm cũng không giống nhau, có lẽ là căn cứ thực lực mạnh yếu đến khảo nghiệm, cứ như vậy, liền công bằng rất nhiều, thực lực của mình thế nhưng là cơ hồ hạ chút.

Tô Lê nghĩ đến đây, nhãn tình sáng lên, nhìn về phía cái kia mấy đóa như muốn nở rộ Liên Hoa.

Đón lấy bên trong không biết sẽ còn kinh lịch khảo nghiệm như thế nào, nhưng muốn đến sẽ càng thêm gian nan, liền dựa vào bản thân, chỉ sợ sống không được quá lâu, biện pháp tốt nhất đúng vậy có thể hay không mấy người đi ra quên về Thư Viện hoặc là mình đồng minh tím phương Linh Viện đệ tử tử, tổ cái đội, dạng này tương đối bảo hiểm chút.

Phải biết, trận đại chiến này, cơ hồ tất cả đều là Linh Nguyên Cảnh Đệ Tử làm pháo hôi, lúc trước bị thu nạp xuống người, đoán chừng vượt qua hơn mười vạn, nhưng hôm nay nơi này Liên Hoa, cũng chỉ có 1600 đóa, mỗi thời mỗi khắc còn có Liên Hoa tại điều linh, đủ để thấy trong đó chỗ đáng sợ.

Vì an toàn của mình, Tô Lê đành phải quyết định chú ý chờ đợi mình hữu, ngồi xếp bằng, chậm rãi chờ lấy.

"Chỉ hy vọng có người quen biết liền tốt!" Tô Lê âm thầm cầu nguyện.

Thời gian một ngày lặng yên mà qua, theo ken két tiếng vang, Tô Lê bỗng nhiên mở hai mắt ra, đó là cách mình thứ ba mươi lăm Liên Hoa, chính lá lá tràn ra, ngay sau đó, một tên trên mặt lóe hắc khí Lôi Âm cô viện đệ tử từ từ đó đứng lên, thoáng mê mang về sau, nhặt lên dưới chân thạch tượng, âm nhu cười một tiếng.

Đội nhìn thấy xa xa Tô Lê, nhất là trên người hắn thuộc về quên về Thư Viện Đệ Tử phục sức, giật mình, rất nhanh chau mày, ngấm nhìn bốn phía, nghĩ đến cũng là hiểu rõ cái gì, trên mặt lộ ra một cổ ý mừng, nâng đỡ phía sau màu đen Cự Xích, trực tiếp nhảy xuống sen đóa, bay vọt bên bờ, thoáng qua tan biến tại trong rừng trúc.

Tô Lê ngẩn người, cũng không nói gì thêm, lựa chọn tiếp tục chờ đợi.

Ba ngày, trước sau vừa có hơn bốn mươi người rời đi, trong đó còn có năm tên quên về Thư Viện đệ tử tử, Tô Lê vừa lên tiếng chào hỏi, đối phương cũng không nói gì thêm, lạnh hừ một tiếng, trực tiếp rời đi, sợ có người đoạt cơ duyên của bọn hắn, nhìn Tô Lê sững sờ một chút, cái này khiến hắn không khỏi có chút tâm tro, đến cùng còn đánh giá thấp nhân tâm tham lam cùng dục vọng.

Hắn vốn là muốn trực tiếp rời đi, bởi vì tiếp tục chờ xuống dưới chỉ sợ cũng sẽ không có tốt kết quả, ngay cả mình người đều đối với mình đề phòng như vậy, còn có thể kỳ vọng ai đây, hắn không muốn cái gì cơ duyên, đối với không biết, hắn luôn luôn cảm thấy không tên một cổ bất an, nhưng hắn vẫn là mang thai một điểm cuối cùng chờ đợi.

Mấy người tiếp xuống quên về Thư Viện người, như quả vẫn là như vậy, mình trực tiếp rời đi, nếu như là sách khác viện người, vì an toàn của mình, cũng chỉ đành đứng dậy, không thể tại làm trễ nải.

Nghĩ đến đây, Tô Lê thở dài một tiếng, đem ánh mắt lại lần nữa khóa chặt những cái kia như muốn chờ nở sen nộ hoa.

Khi lại là một ngày lặng yên đến, theo một cái thân mặc quên về Thư Viện đạo sư áo bào bóng người chậm rãi đứng lên, Tô Lê sững sờ, trên mặt rất nhanh hóa thành mừng rỡ.

"Cổ dương đạo sư, thế nào lại là ngươi?"

Không sai, lần này ra người tới đúng vậy cùng Tô Lê tại thương cũng đã có gặp mặt một lần cổ dương, đồng dạng cũng là hướng lạnh hương tác Dương Minh đám người Ban Chủ Nhiệm, đương nhiên, cũng coi như Tô Lê, chỉ là căn bản không nghĩ tới chính là, Tô Lê vậy mà lại đợi đến hắn.

Cổ dương từ bị Tô Lê ngoài ý muốn chỉ điểm về sau, tại Hắc Tháp Hạ Tầng mượn nhờ dư thừa thiên địa nguyên lực, nhất cử đột phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, khi biết Tô Lê cái này 'Tiểu Ân Nhân' thật đến trong nội viện về sau, cũng là mừng thay cho hắn, nhưng hắn lúc đó đã tiến nhập nội viện, chuyện sau này liền không giải quyết được gì, hi vọng ngày sau có cơ hội gặp lại.

Tứ đại thượng thư viện đột nhiên bạo phát chiến tranh, hắn nghĩa vô phần cố gia nhập trong đó, chỉ là không nghĩ tới chiến tranh sẽ thảm liệt như vậy, càng là bị Lôi Âm cô viện trùng điệp tính kế, mặc kệ là Thế Gia phản loạn vẫn là lần này Bí Cảnh cưỡng ép thu nạp, đều làm người ta kinh ngạc, nhất là mình đối mặt hai trận khảo nghiệm, kém chút liền không về được.

Tuy nhiên không biết chỗ này Bí Cảnh đến cùng là cái gì, nhưng một cửa cửa khảo nghiệm, đủ để chứng minh nơi này không phải thiên nhiên hình thành, mà là có người tận lực mà vì đó, vậy cũng chỉ có thể nói rõ, nơi đây, là một chỗ tuyệt thế cường giả Mộ Trùng!

Nhập gia tùy tục, mặc kệ ngươi là có hay không muốn không biết cơ duyên, tiền đề đều là ngươi có thể hoàn hảo không chút tổn hại sống sót.

Thu thập xong cái này hai tôn không biết tên Tiểu Lão Đầu thạch tượng, ngừng đầu một cái, liền nhìn thấy Tô Lê tầm kia bởi vì kích động mà đỏ gương mặt.

"Tô Lê!"

"Cổ dương đạo sư, ta rốt cục chờ được ngươi! Ô ô ~~~" Tô Lê nước mắt tút chảy ngang, có loại nhìn thấy thân nhân vui xúc động, lập tức vui đến phát khóc! Tìm Bản Trạng mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Cây dâu tương

"Khách quan người tốt, ngài là nghỉ trọ mà vẫn là ở trọ nha?" Đợi cho hai người đi đi vài bước, đến một cái khách sạn lúc trước, một tên Điểm Tiểu Nhị bỗng bèn thối thoát tới, cực kỳ nhiệt tình chào hỏi.

Tô Lê hai người sững sờ, quay đầu nhìn chung quanh, lại quay tới, chỉ mình.

"Ngươi tại hỏi chúng ta?"

"Hi hi, khách quan thật là thích nói giỡn, đương nhiên hỏi chính là ngươi hai nha, nơi đây dừng lại tại ta khách sạn trước, chỉ có ngài hai vị nha, bây giờ là mỗi năm một lần Lan Hoa tiết, đến chúng ta Phong Đô, phần lớn đều là đến đi dạo một vòng, lấy điểm hi khí.

Ta nhìn hai vị khách quan, chỉ sợ là vừa mới vào thành a, một đường phong trần phó phó, chắc là mệt muốn chết rồi, chúng ta Đồng Phúc Khách Sạn, thế nhưng là cái này một mảnh tốt nhất khách sạn, bên trong cơm canh rượu đều là không thể nói, làm sao, muốn không tiến vào nhìn một cái?"

Nhìn lấy như là Phổ Thông Nhân Điểm Tiểu Nhị, Tô Lê đều có chút choáng váng, như quả không phải hai chân của hắn còn cách, ung dung tung bay, còn cho là mình trong giấc mộng đây.

"Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi đến tốt cùng chuẩn bị chơi hoa dạng gì?" Có lẽ là thụ cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, Tô Lê giờ phút này cũng không lại sợ hãi, mà là nhìn thoáng qua thủy chung không đáp lời cổ dương, cười một tiếng, cất bước tiến lên.

"Ở trọ, hai gian, không, một gian thượng phòng."

"Tốt, thiên tử số ba giáp phòng một bộ, khách quan hai vị nha!" Điểm Tiểu Nhị đem trên tay khăn lau hướng phía sau một dụng, nguyên bản khom người lập tức duỗi thẳng, chiêu la lên.

"Tô Lê, ngươi xác định chúng ta đêm nay thật muốn ở chỗ này?" Cổ dương đột nhiên kéo một chút Tô Lê cánh tay có chút chân chờ nói.

"Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, đã bọn hắn chủ động mời ngươi ta, sao không đi vào tìm tòi nghiên cứu một phen, có một số việc, cũng không phải có thể tránh liền có thể tránh thoát, cuối cùng cũng phải đối mặt, sao không tới dứt khoát chút." Tô Lê tuy nói cái này, nhưng tâm lý trong lúc mơ hồ, lại có một cái mơ hồ mà lại lớn mật suy đoán.

Cổ dương nghe vậy, chung quy là hóa thành thờ dài một tiếng, không lại nói cái gì, mà là theo Tô Lê tiến bộ mà vào, mới vừa gia nhập khách sạn, chính là nhìn thấy bên trong ngồi mọi người, đựng chén rượu lớn tiếng hét lớn, nhìn thấy hai người tiến đến, lập tức, nguyên bản thanh âm huyền não một trận yên tĩnh, phảng phất rơi kẻ tiếp châm đều có thể nghe thấy.

Tô Lê cổ họng khô chất chất, nuốt nước miếng một cái, mà Hậu Chu thân Nguyên Lực cũng là lặng yên vận chuyển lại, liền muốn mạnh mẽ rời khỏi lúc, đám người lại lần nữa ồn ào lấy làm lấy chuyện của mình, phảng phất lúc trước sự tình chỉ là một trận ảo giác.

Tô Lê hơi vừa để xuống tâm, cắn răng lần nữa hướng về phía trước.

"Tô Lê, ngươi nhìn!" Nhưng vào lúc này, cổ dương âm thầm truyền âm, cùng sử dụng ánh mắt ra hiệu, thuận cổ dương ánh mắt nhìn lại, Tô Lê lúc này mới phát hiện, tại Đại Đường ăn cơm một góc, lại có ba tên người quen.

Nói đến cũng không quá quen, nói chín chính là bởi vì ba người đều là quen về Thư Viện, một người trong đó là lông dể, lúc trước mình còn bán cho hắn mấy khóa ý chí sắt đá hoàn đầu, lúc trước còn nói, về sau có chuyện tìm hắn, hai người khác tựa như là Ngô gia cùng Hường gia Thế Gia Đệ Tử, lúc trước cùng đám người bao vây chặn đánh hắn liền có bọn hắn, Tô Lê khác không, nhận thức tuyệt đối là thứ nhất, giờ phút này bọn hắn vẫn như cũ tự lo đang ăn lấy, nói chuyện cực kỳ đầu cơ.

Tô Lê tranh thủ thời gian giả bộ như không biết bọn hắn, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Nhìn kỹ, người xem bọn hân... Ăn, ăn !" Cổ dương bước nhanh đi đến, hạ giọng, che miệng.

Tô Lê lúc này mới chú ý tới, mỗi người bọn họ trước mặt, lại là ba bàn thịt tươi, nhân loại thịt, trong đó có năm đầu ngón tay còn ở bên ngoài, trong máu phần phật, ba người rượu trong chén, dập dờn, rõ ràng là máu người.

Tô Lê nhìn một trận buồn nôn, cổ dương cũng là cau mày, càng là che miệng, trên mặt sớm đã không có huyết sắc, khi Tô Lê lần nữa quay đầu, một người trong đó chính là rất là hưng phấn, đột nhiên đứng lên, đem Huyết Tửu uống một hơi cạn sạch, sau đó móc ra Lợi Nhận, đem cánh tay của mình để lên bàn, Nhất Dao chặt xuống, huyết sắc văng khắp nơi, nhìn Tô Lê khẽ giật mình.

Cái kia lỏng dễ tựa hồ không có cảm giác đến bất kỳ thống khổ, lỏng mềm đều không mang theo nhũ một cái, chỉ dùng còn lại phía dưới một cái tay, đem cánh tay của mình chia mấy khối, sau đó cười ha hả đặt ở trong mâm, đưa cho hai người khác, hai người tựa như cực kỳ cảm động, ăn nhiều một phen.

Tô Lê lại lần nữa nhìn về phía cái khác 'Người' Chúng nó ăn mặc dù là đồ ăn, nhưng càng nhiều thì là cái kia không ngừng nhúc nhích ... Giỏi!

"Khách quan, còn chờ cái gì, đi mau nha!" Tên kia Điểm Tiểu Nhị tựa như không có trông thấy Tô Lê chần chờ, vẫn như cũ kêu gọi đi ra ngoài.

"Đi!"

Tô Lê kéo lại cổ dương, dưới chân lồi hồ bên trên chớp động, trong nháy mắt dời đi cửa chính, nhưng sau một khắc, hân liền sững sờ đứng ở nơi đó, bởi vì lúc này trên đường cái, sớm đã không có người ở, yên tĩnh, gió nhẹ thổi qua, lưu lại mấy con đèn lồng lúc lắc, lộ ra hoang vắng lại tức sát.

Mà lại lúc này, trên đường cái chẳng biết lúc nào thổi lên trận trận Hắc Phong, Tô Lê có thể cảm giác được, cái kia trong gió ẩn chứa đồ vật, trong nháy mắt sẽ đem mình vỡ nát, nhưng vào lúc này, tại cái kia xa xôi trong bóng tối, trận trận âm vang quân giáp âm thanh, chính đang không ngừng tiếp cận.

"Khách quan mau vào đi, đã giờ Tý, khi trời tối, gỗ mỡ cầm canh tới, như nếu người lúc này còn không có kết cục, liền sẽ bị Chúng nó chop tới, sung quân đến Khoáng Sơn bên trong khổ nhân 50 năm, mới có thể thả các người trở về."

Chẳng biết lúc nào, tên kia Điểm Tiểu Nhị vội vội vàng vàng đóng kín cửa, đem còn lại mấy con ngọn nến nhanh chóng thổi tắt.

Tô Lê làm sơ do dự, tại cổ dương hoảng sợ bất an bên trong, lần nữa bước vào, mà lúc này, Điểm Tiểu Nhị đem sau cùng một cây ngọn nến thổi tắt, lập tức, cả tòa khách sạn triệt để lâm vào trong bóng tối, mà lúc trước ăn cơm người, cũng là sớm đã biến mất không thấy gì nữa, phảng phất căn bản không tồn tại.

Điểm Tiểu Nhị cũng là sớm đã không thấy bóng dáng, Tô Lê Nguyên Lực vận chuyển ở giữa, trong nháy mắt, một đạo xen lẫn Lôi Điện quang mang chiếu sáng cả tòa khách sạn, sau đó lại lần bị hắc ám thôn phệ.

Mặc dù là ngăn ngui trong nháy mắt, nhưng đủ để để cho hai người thấy rõ hết thấy, để nguyên bản coi như trấn định cổ dương 'A' một tiếng, Tô Lê cũng là sắc mặt đại biến, lần nữa thôi động Nguyên Lực, đem từ thân chu vi chiếu sáng.

Thế nhưng là, giờ khắc này hắc ám, phảng phất được trao cho quỷ dị ma lực, đem Tô Lê Nguyên Lực không ngừng thôn phệ, Hóa làm bản thân, để đen càng thêm đen!

Nhưng coi như thế, dựa vào Tô Lê Tinh Thuần Nguyên Lực, chỉ có thể đem mình cùng cổ dương chung quanh hơn hai mét khoảng cách chiếu sáng, ánh sáng những nơi đi qua, vô số màu đen đồ vật? ? nhúc nhích dưới, lui vào hắc ám.

Cổ dương cũng là phản ứng đi qua, vội vàng thôi động Nguyên Lực, chiếu sáng chung quanh, đem phạm vi lần nữa làm lớn ra gấp đôi.

Hai người ai cũng không có trả lời, mà là chăm chú nhìn chung quanh hắc ám, ngoài cửa sổ sớm đã là Hắc Phong gào thét, phảng phất có được đếm không hết quân giáp người tuần tra bên trong, mà tại khách sạn này bên trong, mảnh này mình chỉ có ánh sáng lại là không ngừng tại suy yếu.

Tô Lê có thể cảm giác được, tự thân Nguyên Lực tiêu hao, đang lấy một loại gấp tốc độ nhanh tiêu hao, lấy loại tốc độ này, chỉ sợ hai người là kiên trì không đến hừng đông, mà lại hân có thể phát giác được, trong bóng đêm, vô số con mắt đang tham lam nhìn chăm chăm hai người, Chúng nó tựa như cực kỳ sợ hãi ánh sáng, một khi ánh sáng biến mất, chờ đợi bọn chúng, đứng vậy vào ăn thời gian.

Ngay tại vừa rồi, hân nhìn thấy vô số không có da thịt 'Người', treo ngược tại trên xà nhà, càng sâu người, trên mặt đất còn có những cái kia vật đen như mực, nhúc nhích ở giữa, càng khiến người ta bất an. Tìm Bản Trạm mới lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Mộng dụ

Bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Tô Lê thật đúng là phúc của mình Tinh, lần thứ nhất gặp phải hắn, bị hắn chỉ điểm, nhập Hắc Tháp xông phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, bây giờ lần thứ hai gặp phải hắn, càng là dẫn dắt mình bước vào Linh Huyền Cảnh, cũng không biết là hắn Hữu Phúc còn là mình Hữu Phúc.

Hắn tại trong thư viện sự tinh, mình cũng coi như nghe nói qua, vận khí, thực lực, can đảm tập hợp vào một thân, đối Luyện Dược cũng là cực kỳ thiên phú, bây giờ rõ ràng đó có thể thấy được cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá đối với người có như thế nào trọng yếu trình độ, hắn vẫn là nghĩa vô phản cố cùng mình chia sẻ, tâm tính thoải mái, hắn tương lai đường, sẽ so tất cả mọi người đi càng xa.

Ngay tại cổ dương âm thầm cô lúc, bên cạnh Tô Lê sau lưng đột nhiên ần ần xục xục hiện ra một tia bóng cây, toàn thân y phục càng là không gió mà bay, cảm thụ được cái kia cổ cực kỳ áp bách tính lực lượng, cổ Dương Minh trắng, Tô Lê tiểu tử này cũng phải đột phá, cường giả đột phá, nhớ lấy quỷ rầy, biết trong đó máu chốt, cổ dương vội vàng chạy đi ra bên ngoài, hộ lên pháp tới.

Mà Tô Lê sau lưng bóng cây chậm rãi càng thêm rõ ràng, thậm chí rõ ràng có chút loá mắt, một cổ cực kỳ mạnh mẽ nguyên lực ba động, cũng là đang lạng lẽ dập dòn mà lên, đúng là làm đến toà này Thạch Động đều là đang run rẩy nhẹ nhẹ, trong lúc mơ hồ có vết nứt lạng lẽ lan tràn.

Ong ong!

Giờ phút này Tô Lê trong kinh mạch truyền đến trợn trợn tiếng oanh minh, thể nội Nguyên Lực, cũng là vào lúc này đạt đến cường thịnh nhất trình độ.

Đã là đột phá thời điểm!

Ngoài động, cảm thụ được cái kia cổ càng phát ra cường thế khí tức, để cổ Dương Đô có một tia dị thường, cổ khí thế này quá mạnh, mạnh làm cho người giận sôi, căn bản không phải một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ có khả năng phát ra, còn có phía sau hắn bóng cây, đến cùng là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là công pháp gì? Bất quá, cũng từ một điểm này đó có thể thấy được, hắn Nguyên Lực tinh thuần trình độ đạt đến một loại như thế nào không thể tưởng tượng trình độ.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới cái kia Nguyệt Nha cá có thể đề thuần Nguyên Lực, Tô Lê bây giờ có loại này đã Tinh Thuần sắp cực hạn Nguyên Lực, có cổ khí thế này, thật sự là bình thường bất quá.

Theo thời gian trôi qua, trong sơn động nguyên bản nóng này khí tức dần dần lạnh đi, dưới trời chiều, Tô Lê vinh quang đầy mặt từ đó đi ra, thấy ngoài động cổ dương, liền ôm quyền, ngộ ý cảm ơn.

Cổ dương cảm thụ được Tô Lê trên thân tán phát Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ khí tức, cũng là mừng thay cho hắn.

"Nhìn người bộ dáng, Ngưng Huyết Hóa Nguyên Đệ Thất đầu Linh Mạch rồi?"

"Ha-Ha, đa tạ đạo sư, Đệ Thất đầu Linh Mạch Hóa Nguyên tám thành, kém chút liền thăng đến điều thứ tám Linh Mạch." Tô Lê đầy côi lòng vui vẻ, hắn thực sự không nghĩ tới cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá khóa năng lượng ẩn chứa trực tiếp đem hắn thôi động chỉ địa bảy đầu Linh Mạch, đương nhiên, tại hắn trong cảm giác, có vẻ như chỉ có Nguyệt Nha cá hai thành Năng Lượng bị mình cho hấp thu, cái khác đều tiến vào cái kia ngộ đạo lá thể nội.

Bằng không, có thể đem cổ dương đẩy lên Linh Huyền Cảnh Nguyệt Nha cá, làm sao chỉ là chỉ làm cho Tô Lê tiến vào như thế điểm, nhưng bị ngộ đạo lá chỗ đề thuần qua Nguyên Lực, tuy nhiên số lượng ít, nhưng cũng may đủ rất tinh khiết, Tô Lê cũng vui vẻ đến hấp thu.

"Đi thôi, tìm xem nhìn còn có hay không ta quên về Thư Viện hảo hữu, trận này đại chiến, bốn Đại Thư Viện thật là là thương cân động cốt." Cổ dương nói ra nơi đây, ánh mắt có chút tối nhạt, Tô Lê cũng là tràn đầy đồng cảm, hai người không nói nữa, tùy tiện tìm một cái phương hướng, như vậy đi đến.

Lần này số không để Mộ Trùng chuyển đi, đã qua ước chừng thời gian nửa tháng, có người không ngừng chết đi, có người thụ lấy trọng thương trốn ở trong góc liếm láp miệng vết thương của mình, khi người khác còn tại phần đầu quên mình vì chính mình tranh đoạt cơ duyên lúc, bọn hắn còn tại nường cá ăn, lặng yên tăng lên thực lực của mình.

cho đến cái này Thiên. Bọn hắn xuất hiện trước mặt một tòa khổng lồ quốc độ, một tòa Quý Thành.

Xa xa trông thấy, thành bên trong bóng người rắc rối phức tạp, không biết có bao nhiêu, hối hả, vô cùng náo nhiệt. Quán rượu Thị Trường, Danh Kỹ buôn bán, đơn giản như là chân chính phạm nhân quốc độ, thế nhưng là, bọn hắn tất cả đều là chân không dính đất, thật dài áo bào dưới, cứ như vậy bay tới bay lui, cùng người nói chuyện với nhau, trả giá trả giá, thậm chí đánh chửi, cực kỳ? } người.

Tô Lê khiếp sợ nuốt nước miếng một cái, cổ dương dụi dụi mắt, sắc mặt hơi trắng bệch.

Hai người quan sát cái kia nói chuyện không đầu thành tường, muốn đến muốn đi vòng qua, căn bản không có khả năng, nhìn chỗ này lại là cái này cái gọi là một trận khảo nghiệm, nếu là khảo nghiệm, liền sẽ không cho nhóm người mình chui không cơ hội, cái này giống một trò chơi, có rất ít lỗ thủng, khi thật sự đề người hiện thời, người xác định đây chẳng qua là một cái sơ sẩy?

Tô Lê sinh một cổ ngọt ngọt, cổ dương thở dài một hơi, nhún vai, ý tứ nói: "Đi thôi, đã dạng này!"

Tô Lê bất đắc dĩ, lại nhìn chung quanh, thực sự cảm thấy thật không có gì chỗ trống có thể chui, chỉ cần một mặt uể oải theo cổ dương tiến lên.

Xa xa Quý Thành nói xa thì không xa, nhưng hai người lúc nhanh lúc chậm, vẫn như cũ lao tới mấy canh giờ, thẳng đến hoàng hôn thời khác, phương mới đạt tới chỗ cửa thành.

Thời khác này thành môn hai bên trái phải thành tường lúc, chẳng biết lúc nào đã treo một chuỗi tàn ra Bích U mang đèn lồng, theo gió lắc lư, mượn nhờ yếu ớt mấy người mang, chiếu sáng trên cửa thành cái kia hai cái Tinh Hồng chữ lớn.

"Phong Đô!"

Nhìn thấy tên này, Tô Lê tâm lý không tên nhất động, cái tên này hắn quá quen thuộc, ở kiếp trước, đây chính là tứ đại Quý Thành xưng hô nha, tứ đại Quý Thành, phân biệt là "Diêm Ma", "Phong Đô", "Bà La" cùng "Bắc lưu".

Này thành lấy chi vì Phong Đô, thật chẳng lẽ chính là một tòa Quý Thành, thành này phía sau, đều là người chết? Tô Lê nghĩ đến đây, mặt mũi trắng bệch.

Cái này thật là là đến Âm Tào Địa Phủ!

"Đi thôi, trời sắp tối rồi!" Đột nhiên, bên cạnh cổ dương âm trầm âm thanh truyền đến, để Tô Lê một cái cơ linh.

Cổ dương cũng là có chút sợ lên, nhưng hắn có thể cảm giác được, theo màn đêm buông xuống, như quả còn không vào thành, chỉ sợ sẽ có không tốt chuyện phát sinh, cái này thuần túy là thuộc về Linh Huyền Cảnh một loại tiên thiên trực giác.

?"Đi thôi!"

Tô Lê đuổi ra cổ nhìn một chút cái kia đen như mực thành môn, đi ra phía trước, trên tường thành không có một tơ một hào Quý Bình tuần tra, phảng phất không có bóng người, hai người cẩn thận từng li từng tí đi đến trước cổng chính, cổ dương quanh thân kéo căng, không ngừng nhìn chung quanh, lấy ứng đối tùy thời sinh biến hóa.

Cửa lớn vẫn như cũ đóng chặt, cổ dương đẩy, vẫn như cũ không động, nhũ nhũ mảy, Linh Hư cảnh viên mãn khí tức nhấp nhô ở giữa, lần nữa đột nhiên đẩy.

Thoáng chốc, cửa lớn một đoàn vòng xoáy màu đen xuất hiện, cổ dương vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, trực tiếp một cái lao đảo mà vào, Tô Lê chính vội vã cuống cuống nhìn chung quanh quan sát xong bốn phía, thấy cổ dương đi vào, kinh hãi dưới, vội vàng kéo lại phía sau lưng ông tay áo, cũng là bị đưa vào vào bên trong.

Cổ dương một cái bối rối, kém chút quăng xuống đất, lúc này mới hiện mình đã tiến đến.

"Tô Lê?"

? Đột nhiên nhớ tới Tô Lê tiểu tử này còn ở bên ngoài, quay đầu đi, đã thấy lấy tổ khổ cũng là hiện lên bay nhào trạng thái, trực tiếp đổ vào cổ dương trong ngực.

"Đến rồi đến rồi!" Tô Lê hét chói tai vang lên, thấy Tô Lê bình yên vô sự, cổ dương vừa rồi yên tâm lại.

Hai người tiến vào trong thành, đương nhiên không dám có chút chủ quan, dận dò một chút, như vậy quan sát bốn phía tới.

Có lẽ vừa rồi sốt ruột chút, không có chú ý tới bốn phía, bây giờ nhìn lại, Cửa Hàng rực rỡ muôn màu, đám người rộn ràng âm thanh vẫn như cũ không dứt như tai, một đầu đại hồ không biết từ chỗ nào xuyên qua tiến đến, chảy nhỏ giọt mà chảy.

Bên trên càng có hoa hơn Thuyền Hành đi trong đó, hát khúc đùa giỡn, ngâm thơ làm phú, Liên Đăng hoàn toàn, đơn giản đúng vậy cổ đại loại kia tết Nguyên Tiêu vui thích tràng diện, cái này một cái chớp mắt, Tô Lê đều có loại đi vào nhân gian cảm giác.

"Cẩn thận một chút." Vội vàng dặn dò một chút, cổ dương liền đi thẳng về phía trước, hắn ngược lại muốn xem xem, nơi đây lại sẽ có như thế nào chuyện lý thú? Tìm Bản Trạng mỗi lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Không quên sơ tâm

Càng là tại cái này Lam Vân bên trong, tràn ra một cỗ khí tức kinh người, này khí tức tràn đầy Viễn Cổ, tại tản ra lúc, phảng phất ảnh hưởng tới nơi này thời không, khiến cho mảnh này lam vụ chi địa, như là hóa thành một cái thế giới!

Tại lam vụ xuất hiện một khắc, nguyên bản chạy nhanh đến mình mạch bụi ánh mắt đột nhiên co rút lại, tâm lý càng là tại thời khắc này cấp tốc bất an.

"Đến tranh thủ thời gian kết thúc chiến đấu!" Minh mạch Trần Tâm niệm cấp tốc chớp động.

Nhưng vào lúc này, Lôi Tường âm thanh, lại một lần nữa điên cuồng truyền đến.

"Cấm Thàn!"

Cũng ngay một khắc này, minh mạch bụi đi tới Lôi Tường bên cạnh mười trượng chỗ, kim sắc cự ngạc theo sát mà tới, mắt thấy không có chút nào phòng bị Lôi Tường thân thể, minh mạch bụi sắc mặt vui vẻ, liền muốn xuất thủ, coi như sau đó một khắc, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, trong nháy mắt vỗ bộ ngực mình, cấp tốc nhanh chóng thối lui, thậm chí đang lùi lại một khắc, một phát bất được bên cạnh kim ngạc cản trước mặt mình.

Nhưng chung quy là đã muộn một chút, tại Lôi Tường lời nói rơi xuống sát na, ở chung quanh vô tận lam vụ lẫn lộn trong nháy mắt, một cái nhìn không thấy mặt mũi thiết giáp hắc ảnh lặng yên từ trong mây mù xuất hiện, phảng phất trước một khắc còn ở chân trời, sau một khắc liền đã đi tới minh mạch bụi trước người.

Hết thảy là an tĩnh như vậy, quý dị, phảng phất thời gian đảo lưu, hết thảy đều bị thả chậm, chỉ gặp cái kia Hắc Giáp Nhân Ảnh chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng cách không như thế nhấn một cái.

Chỉ là trong nháy mắt, bị minh mạch bụi cản trước người kim sắc cự ngạc, Đan Nguyên cảnh hậu kỳ Yêu Vương Thân Thể đột nhiên run lên, sau cùng tại minh mạch bụi hoảng sợ ánh mắt bên trong, trực tiếp hóa thành tro bụi, triệt để Hồn Phi Phách Tán.

Đầu này Yêu Vương chung quy là ngăn cản Hắc Giáp Nhân Ảnh bộ phận công kích, cái kia cỗ nguy cơ sinh tử còn chưa triệt để tiêu tán, minh mạch bụi cái kia còn quan tâm được cái gì, một phát hung ác, năm ngón tay thành trào, bỗng nhiên bắt hướng cánh tay phải của mình, trực tiếp kéo đứt mà xuống, bị hắn ném hướng về phía trước.

Cây kia vừa rời thân cánh tay phải cũng không có chút nào vết máu chảy ra, mà là tản mát ra chói mắt Kim Quang, xoay tròn cấp tốc, sát na hình thành một cái kim sắc chủ dẫn CD, tại CD thành hình một khắc, còn chưa tan đi tận Chương Ấn đồng thời mà đến.

Đây hết thảy, nói đến chậm chạp, nhưng cũng là trong chớp mắt liền riêng phần mình hình thành.

Chương Ấn, CD chạm vào nhau, một cỗ cực kỳ đáng sợ Nguyên Lực sóng ánh sáng âm vang phát ra, liền tiếp mảnh không gian này đều đột nhiên trì trệ, sau đó chính là cực mạnh tiếng oanh minh ngập trời mà lên.

Lôi Tường tại thời khắc này trực tiếp phun ra máu tươi, kêu thảm một tiếng, thể nội tu vi cùng sinh cơ, cơ hồ bị dành thời gian, hắn không nghĩ tới, cỗ này Vô Danh Giáp Thi lại sẽ mạnh như vậy, mình đem hết toàn lực, nhiều nhất chỉ sợ chỉ phát huy hắn lượng hai thành thực lực, mà cái này hai thành, chỉ sợ ngay cả bình thường tịch diệt cảnh Trung Kỳ đều không ngăn cản được, xem ra chính mình còn đánh giá thấp cỗ này chín thi tiếp khách một vị.

Mà giờ khắc này minh mạch bụi, cứ việc thi triển ra mình bảo mệnh chi thuật, nhưng người cũng bị thương nặng, nguyên lực trong cơ thể cực độ bất ổn, cái kia kinh khủng Chương Ấn trực tiếp xuyên thấu năm vàng, cuối cùng vẫn là có một thành đánh vào minh mạch bụi trên thân.

Hắn mặc dù còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng, nhưng trong thân thể ngũ tạng lục phủ, phảng phất đều muốn chia năm xẻ bảy, xương cốt cũng tốt, huyết nhục cũng được, đều muốn sụp đổ, đã là dầu hết đèn tắt! !

"Đây là vật gì, mình vì sao chưa bao giờ thấy qua, tịch diệt, cao cao tại thượng tịch diệt cảnh, chỉ sợ cũng không chỉ như thế!"

Minh mạch bụi hô hấp dồn dập, kinh hồn táng đảm nhìn lấy đột nhiên an tĩnh lại Hắc Giáp, tùy thời chuẩn bị chạy trốn, nhưng cực kỳ không cam lòng nhìn hướng phía dưới hải dương màu đỏ ngòm.

Ngay tại hắn chuẩn bị cưỡng ép vào biển lúc, cỗ kia Hắc Giáp vậy mà tại thời khắc này chậm rãi quỳ, ngay sau đó, chung quanh vô tận Vân Đóa cấp tốc hướng hắn dựa vào, chỉ là trong nháy mắt, minh mạch bụi liền cảm giác không gian một con chấn động, tia sáng chói mắt nhấp nháy, cỗ kia kinh khủng Hắc Giáp đã không thấy bóng dáng.

"Thi ra là thế!" Nhìn lấy không ngừng ho ra máu Lôi Tường, minh mạch bụi cũng là phun một ngụm máu đi ra, nhìn ra, hai người giờ phút này đều đến mức đèn cạn dầu, nhưng đã Lôi Tường điều khiển không được cái kia ma thần đồng dạng Hắc Giáp, kế hoạch của mình liền còn có thể vận chuyển.

"Không nghĩ tới lá bài tẩy của ngươi càng như thế chi lợi, kém một chút, còn kém như vậy một chút, ta liền thật thất bại trong gang tấc, bất quá, cuối cùng ta vẫn là nghiêng xuống dưới." Thời khắc này minh mạch bụi nhìn lấy sắc mặt đồng dạng tái nhợt Lôi Tường, nhất là vừa mới đã trải qua một trận chân chính Sinh Tử Chi Chiến về sau, phảng phất âm thanh lại là lạ thường bình tĩnh, phảng phất tại đối mặt ngày xưa Lão Hữu tại tự thuật.

Lôi Tường thàn than một tiếng, đứng nha, còn kém như vậy một chút, hết thảy liền đều kết thúc, trời không toại lòng người, hắn đã cảm nhận được mình sinh cơ đang không ngừng biến mất, cũng không biết có thể hay không qua đón lấy bên trong một cửa, lơ đãng nhìn thoáng qua chặt vật chạy trốn Tô Lê,

sau đó đem ánh mắt nhìn về phía mình mạch bụi.

"Các ngươi đến cùng muốn làm gì?" Lôi Tường hỏi.

"Còn nhớ rõ nhiều năm trước ta và ngươi nói qua cự thổ sao? Ngươi Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cũng là ta đưa cho ngươi, dụ hoặc ngươi đi."

"Biết tại sao phải cùng ngươi biết, mà không đi cùng Linh Hoàng cùng thuộc Nhã Tâm đi quen biết sao?" Minh mạch bụi âm thanh từ giờ khắc này lại thường bình tĩnh trở lại, nhìn thoáng qua lẫn lộn nước biển nói.

"Bởi vì mảnh này biển." Lôi Tường giống như có lẽ đã cảm nhận được Huyết Hải phía dưới một cổ khí tức kinh khủng phát ra, gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Chúc mừng ngươi, đáp đúng, ngươi xem một chút chung quanh, nhiều như vậy Linh Huyền Cảnh, còn có các ngươi Đan Nguyên cảnh, Yêu Vương chi huyết, mấy chục vạn tu luyện Đệ Tử, đúng, ngươi xem một chút chung quanh những cái kia chạy tới người xem náo nhiệt à, không dưới trăm vạn đi, chỉ là đáng tiếc.

Ta tới lấy một vật, ngay tại dưới đáy mảnh này trong biển, cần Huyết Tế, biết cái gì là Huyết Tế à, cũng là bởi vì một chỗ trận pháp, cần to lớn đến Huyết Khí làm chèo chống mở ra, những người này, nhìn xem chung quanh những này người tham lam không, đợi chút nữa, bọn hắn liền sẽ 'Phanh' một tiếng, hóa thành Mạn Thiên huyết vũ, ngấm lại đều để người kích động.

Mặt khác, nói cho ngươi một cái bí mật, năm đó ta là cố ý đưa ngươi thả đi, Linh Hoàng nhận được tin tức tới cứu các ngươi cũng là ta cố ý để cho người ta truyền đạt, ý không ngoài ý muốn, kinh không kinh hi, đủ rồi, ta đã có thể cảm nhận được số không để khí tức." Minh mạch bụi thật sâu hô một thanh đến từ phía dưới nước biển khí tức, trong mắt ba quang lưu chuyển, lộ ra kích động dị thường.

Lôi Tường thì là đáng chết nhìn lấy còn đang không ngừng kêu thảm rơi xuống phía dưới các Thư Viện Đệ Tử, trong mắt tràn đầy bi ai cùng đáng chết, hiện tại bất luận phương nào bị hao tổn, ích lợi chỉ có thể là mình mạch bụi, mà cái này tự khai bắt đầu, liền căn bản không dừng được.

"Minh mạch bụi, ngươi nếu là còn có tối thiểu nhất một điểm lương tâm, liền không nên để nhiều người như vậy vì ngươi bản thân tư dục mà chôn cùng, ngươi sẽ thụ Thiên Khiển, nhất định sẽ." Lôi Tường biết đã không ngăn cản được, nhưng nhìn lấy mình mạch bụi cái kia ánh mắt lạnh như băng, vẫn là không nhìn được gằm hét lên.

"Bản thân tư dục? Thiên Khiển? A, Lôi Tường, ngươi không cảm thấy nói những lời này có chút buồn cười không, ngươi xem một chút những người này, bọn hắn đều là bởi vì ngươi mà đến, mà chiến, mà chết, ngươi mới là chuyện này dây dẫn nổ, là ngươi, vì mình bản thân tư dục, mới liên lụy những người này, ta là Đồ tể, ngươi lại là Đồ tể trong tay cái kia thanh Đồ Dao, dính đầy máu tươi Đồ Dao, ngươi có tư cách gì ở chỗ này mắng ta, heo đen cười Lão Nha, hai ta đen, là triệt để một người như vậy, ai cũng đừng chê cười ai." Minh mạch bụi hồ thẹn cười một tiếng, nhìn lấy đầy mắt rơi lệ im ắng gào thét Lôi Tường, trong lòng càng là chẳng thềm ngó tới. Tim Bản Trảm mới lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Không kiên trì nổi

Hắc ám thôn phệ lực lượng không ngừng tăng cường, coi như cổ dương có Linh Nguyên Cảnh viên mãn Nguyên Lực, chỉ sợ chỗ có thể kiên trì thời gian, nhiều nhất một cái canh giờ, coi như tăng thêm Tô Lê, chỉ sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng kiên trì một hồi, xưng là hạt cát trong sa mạc cũng không đủ.

Hắn không biết nơi này Thiên còn có thể hay không sáng, lại từ lúc nào sáng, sáng lên về sau, lại còn có đồ vật gì đang chờ hắn, nhưng bây giờ máu chốt nhất chính là, hắn căn bản không có khả năng kiên trì cho đến lúc đó.

"Đạo sư, nếu không, chúng ta rời khỏi nơi này trước đi, nơi này tà dị vô cùng!" Tô Lê cảm giác cổ họng khô khốc một hồi chất chất, trái tim phanh phanh nháy, vội vàng hướng cổ dương đề nghị.

Cổ dương tâm lý làm sao không biết, hắn hiện tại nhất định phải nghỉ tận Phương Pháp, rời khỏi nơi này trước lại nói, nhưng lại có thể đi... đó bên trong đâu, phía ngoài Hắc Phong nguy hiểm, chỉ sợ không cần nơi này kém.

Cái kia cổ Hắc Phong hắn tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng từ vừa mới cảm nhận được uy lực liền có thể biết là bức nào bá đạo lạnh lùng, nhất là trong đó chỗ xen lẫn không biết tên đồ vật, căn bản không phải mình có khả năng chống cự, nghĩ tới nghĩ lui, nơi này, vẫn còn là an toàn nhất, nhưng loại an toàn này, hắn lại có thể kiên trì bao lâu.

Nhưng vào lúc này, Tô Lê có lẽ là sợ hãi có chút quá mức nguyên nhân, một cái tay đột nhiên mò tới trong ngực lão đầu thạch tượng, run rẩy ở giữa, một cái lão nhân Điều Khắc thuận trong ngực rớt xuống, phanh phanh bật lên lấy, rơi vào khoảng cách hai người ba mét có hơn khoảng cách, chỗ kia lập tức truyền đến mấy chục đạo cực kỳ thâm trầm khiêu âm thanh...

Cổ Dương Thần sắc biến đổi, Tô Lê cũng là trong nháy mắt một cái giật mình, hai người nhìn nhau về sau, trong nháy mắt thôi động Nguyên Lực hướng về nơi xa dò xét mà đi, chỉ gặp vừa rồi thạch tượng tiếp xúc cùng phạm vi bên trong, không có chút nào lén lút.

"Thì ra là thế!" Hai người tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức bốn mắt tỏa sáng.

"Nhanh, đi về phía trước, đưa người thạch tượng kiểm về." Cổ dương vội vàng nói.

"Ừm!"

Tô Lê gật gù đầu, cũng là ý thức được tượng đá này tại trận này lén lút bên trong vai trò tác dụng, vội vàng di chuyển hai chân, đi thẳng về phía trước.

Tô Lê rốt cục gặp được cái kia thạch tượng, đang lẳng lẳng nằm tại cách đó không xa, mà tại chung quanh nó, thì là mấy bày tản ra hơi thổi Tinh Hồng vết máu, trong đó còn có thật nhiều Trùng Tử ngọ nguyệt.

Tô Lê dời đến chỗ kia thạch tượng bên cạnh, đem nhặt lên.

Lúc này thạch tượng vẫn như cũ hoàn hảo, cũng không có cái gì tổn hại, hẳn nhưng là rõ ràng nghe được thạch tượng những nơi đi qua, những cái kia hoảng sợ tiếng kêu thảm thiết, bây giờ bên cạnh máu, càng có thể chứng minh, cái này không chút nào thu hút thạch tượng, nhất định ẩn giấu đi cái gì mình còn không có phát hiện bí mật.

Ngay tại Tô Lê tập trung tinh thần quan sát đến thạch tượng lúc, một kiện Khỏa Thi Bô thử thăm dò tiến nhập ánh sáng chỗ chỗ, để cổ dương đột nhiên giật mình, cấp tốc giữ chặt Tô Lê.

Món kia Khỏa Thi Bô bên trong rất rõ ràng có cái gì bản thủ đồ vật, nhìn như cực kỳ chặt vật hành tẩu, nhưng cổ dương Nguyên Lực biến thành quang mang chiếu xạ ra, miễn cưỡng tuy nhiên ba mét, cái kia Khỏa Thi Bô mấy bước chính là đi vào hai người nửa mét có hơn khoảng cách.

"Hừ!"

Cổ dương gấp này, lạnh hừ một tiếng, tiện tay huyền hóa ra một thanh trường thương màu đen, mãnh liệt đâm ra, nhất thương chính là đẩy ra túi kia quần chật mặt Khỏa Thi Bô, theo một tiếng tiếng kêu thâm trầm, một cỗ khói đen lập tức tan thành mây khói.

"Tô Lê, đưa người Nguyên Lực rớt vào bức tượng đá này bên trong, nhanh!"

Cổ dương nhanh chóng nói, Tô Lê cũng không hỏi nhiều, cuộn cuộn Nguyên Lực chính là rớt vào trong đó.

Nhìn lấy cái kia thạch tượng tại Nguyên Lực bổ sung dưới, một chút xiu tỏa sáng, cổ dương hòa Tô Lê âm thầm cảm thấy, chính mình suy đoán phỏng đoán là đúng.

"Oa ~ "

Sau một khắc, cái kia thạch tượng tựa hồ đạt được bổ sung, lập tức tản ra hào quang chói sáng, tuy nhiên loại kia ánh sáng, càng nhiều thì là một cỗ, nguyên vốn đã có chút bốc lên đồ mờ mờ Tô Lê phát hiện, quanh thân vị trí chỗ ở, đã phát triển ba tượng có hơn, lại là theo một trận? O? O? ? âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết, để hai người nhất thời yên tâm lại.

"Nguyên lai tượng đá này còn có bức này tác dụng?" Cổ dương móc ra bản thân cái kia thạch tượng, thu nguyên lực của mình, nhìn một chút, không khỏi rơi vào trầm tư.

Có lẽ là tượng đá này nguyên nhân, hai người mặc dù không nhìn thấy trong bóng tối đồ vật, nhưng lại không có lúc trước sợ hãi chỗ, trống rỗng trong hành lang, hai người ngồi xếp bằng, nhất tôn tản ra Hôi Quang thạch tượng cứ như vậy lẳng lẳng đứng lẳng trong đó, yên tĩnh lại quý dị.

Không có lúc trước khẩn trương, hai người cũng là không lại sợ hãi, không ngừng khôi phục tự thân Nguyên Lực, lấy tùy thời bổ sung thạch tượng, Tô Lê thì là cau mày nhìn bốn phía, trong miệng chiếp ây lấy, trong lúc vô hình đem lấy đỉnh ngộ đạo là Nguyên Lực xuyên qua hai mắt, hẳn muốn nhìn một chút, những thứ này rốt cuộc là cái gì đồ vật?

Thế nhưng là, mặc cho hẳn như thế nào vận chuyển thuật pháp, nhìn thấy vẫn như cũ là một vùng tăm tối, cái kia cỗ thuần túy đen.

Không phải ảo giác, cũng không có trận pháp!

Lúc này hẳn liền nghĩ tới chỗ cửa thành cái kia hai cái chữ to, thể nội ba khóa Hoàng Tuyền chỉ tâm hơi một trận rung động, đem từng tia từng tia khí lưu màu vàng phát ra, một cỗ vô hình khí tràng một con chấn động, trong nháy mắt xuyên qua cả mảnh hắc ám.

"Âm Linh?"

Ngay một khắc này, hẳn thấy được trong bóng tối, vô số Quỷ Hồn phiêu đảng, loại kia bộ dáng, chính là Âm Linh.

"Ai?"

Ngay tại Tô Lê nghi hoặc thời khắc, một đạo có phần có chút thanh âm kinh ngạc bỗng nhiên vang vọng tại cái này mảnh hắc ám bên trong, để hai người sững sờ.

"Các hạ là ai?" Cổ dương lại là nhanh chóng khóa chặt lại lâu hai trung gian một căn phòng, hiện tại hẳn , có thể trông thấy trong bóng tối đồ vật, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng tóm lại vẫn là có phương hướng.

"Xem ra ngươi đã tìm được ta , tại hạ đồ lam viện dương thạch, các ngươi trước tiến đến lại nói, tôn này thạch tượng nhiều nhất kiên trì một canh giờ, liền sẽ hóa thành Phàm Vật, lần nữa chuyển vận Nguyên Lực, cũng là vô dụng, coi như tăng thêm ngươi cái kia, chỉ sợ cũng kiên trì không đến hừng đông, tin lời của ta, liền tóm lấy nó."

Thiếu niên thoai âm rơi xuống, trung gian chỗ kia cửa phòng thông suốt mở ra, một trận ánh sáng tràn ra, đem ghé vào trên cửa phòng mấy chục Âm Linh trực tiếp đốt cháy thành hư vô, ngay sau đó, một đạo tàn ra hỏa diễm Côn Bồng cấp tốc nổ bắn ra, những nơi đi qua, vô số Âm Linh né tránh.

Trong nháy mắt, cái kia Côn Bồng chính là đến đến cổ Dương Diện trước, nhìn lấy ngọn lửa kia, cổ dương nhú nhú mảy, lại nhìn một chút bên cạnh Tô Lê, hai người nhìn nhau về sau, lẫn nhau nhẹ gạt đầu, sau đó hai người đồng thời một phát bắt được Côn Bồng, sau một khắc, cái kia Côn Bồng cấp tốc co vào, mang theo hai người nhanh chóng hướng trung gian chỗ kia phòng trọ kéo đi.

Nhìn thấy trước mắt con mèo cũng muốn đi vào món kia phòng trọ, vô số Âm Linh gào thét, nổi giận muốn xông lên đi, đem không trung hai người xé thành mảnh nhỏ.

Thế nhưng là Tô Lê trong ngực chỗ vuốt ve tôn này thạch tượng, lại làm cho giống như thiếu thân lao vào lửa chúng Âm Linh lại là đau thương lấy chết đi.

Giờ khắc này, nói đến rất dài, lại chỉ là phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, một giây sau, hai người liền bị kéo vào giữa phòng bên trong, theo bộp một tiếng, cửa phòng lần nữa đóng chặt .

Gian phòng bên trong, Tô Lê hai người cỡi bỏ trong tay Côn Bồng, lúc này mới phát hiện, gian phòng này cực lớn, hướng trên đỉnh đầu, một pho tượng đá tàn ra hôi mang, quay tròn xoay tròn lấy...

Mượn nhờ ánh sáng, hai người mới phát hiện, trong phòng lại có mười lăm người, trong đó bảy người vì đồ lam viện đệ tử tử, còn lại phía dưới nhìn nó trang trí, một nam một nữ hai tên tím phương Linh Viện đệ tử tử, nhắc tới cũng xảo, chính là lần đầu tiên tiến vào hành lang Tàn Hãn bất cá lúc gặp phải hai người kia, nhìn thấy Tàn Hãn, hai người cũng là hiểu ý cười một tiếng, tính làm chào hỏi.

Về phần hai tên thân mang Lôi Âm cổ viện đệ tử tử, Tô Lê từ đầu đến cuối liền đối nó không ưa, trực tiếp coi nhẹ mà qua, nhưng nhìn lấy nhanh chóng đứng lên ba tên Lôi Âm cổ viện Đệ Tử, Tô Lê hai người ngược lại là có chút cao hứng.

"Gặp qua hai vị đồng môn!" Tim Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Đếm ngược

"Khách quan ngươi tốt, ngài là nghỉ trọ mà vẫn là ở trọ nha?" Đợi cho hai người đi đi vài bước, đến một cái khách sạn lúc trước, một tên Điểm Tiểu Nhị bông bênh thắm thoát tới, cực kỳ nhiệt tình chào hỏi.

Tô Lê hai người sững sờ, quay đầu nhìn chung quanh, lại quay tới, chỉ mình.

"Ngươi tại hỏi chúng ta?"

"Hi hi, khách quan thật là thích nói giỡn, đương nhiên hỏi chính là ngươi hai nha, nơi đây dừng lại tại ta khách sạn trước , chỉ có ngài hai vị nha, bây giờ là mỗi năm một lần Lan Hoa tiết, đến chúng ta Phong Đô , phần lớn đều là đến đi dạo một vòng, lấy điểm hỉ khí.

Ta nhìn hai vị khách quan, chỉ sợ là vừa mới vào thành a, một đường phong trần phó phó, chắc là mệt muốn chết rồi, chúng ta Đồng Phúc Khách Sạn, thế nhưng là cái này một mảnh tốt nhất khách sạn, bên trong com canh rượu đều là không thể nói, làm sao, muốn không tiến vào nhìn một cái?"

Nhìn lấy như là Phở Thông Nhân Điểm Tiểu Nhị, Tô Lê đều có chút choáng váng, như quả không phải hai chân của hắn còn cách, ung dung tung bay, còn cho là mình trong giấc mộng đây.

"Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi đến tốt cùng chuẩn bị chơi hoa dạng gì?" Có lẽ là thụ cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, Tô Lê giờ phút này cũng không lại sợ hãi, mà là nhìn thoáng qua thủy chung không đáp lời cổ dương, cười một tiếng, cất bước tiến lên.

"Ồ trợ, hai gian, không, một gian thượng phòng."

"Tốt, thiên tử số ba giáp phòng một bộ, khách quan hai vị nha!" Điểm Tiểu Nhị đem trên tay khăn lau hướng phía sau một dụng, nguyên bản khom người lập tức duỗi thẳng, chiêu la lên.

"Tô Lê, ngươi xác định chúng ta đêm nay thật muốn ở chỗ này?" Cổ dương đột nhiên kéo một chút Tô Lê cánh tay có chút chần chờ nói.

"Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, đã bọn hắn chủ động mời ngươi ta, sao không đi vào tìm tòi nghiên cứu một phen, có một số việc, cũng không phải có thể tránh liền có thể tránh thoát, cuối cùng cũng phải đối mặt, sao không tới dứt khoát chút." Tô Lê tuy nói cái này, nhưng tâm lý trong lúc mơ hồ, lại có một cái mơ hồ mà lại lớn mật suy đoán.

Cổ dương nghe vậy, chung quy là hóa thành thờ dài một tiếng, không lại nói cái gì, mà là theo Tô Lê tiến bộ mà vào, mới vừa gia nhập khách sạn, chính là nhìn thấy bên trong ngồi mọi người, dụng chén rượu lớn tiếng hét lớn, nhìn thấy hai người tiến đến, lập tức, nguyên bản thanh âm huyền não một trận yên tĩnh, phảng phất rơi kẻ tiếp châm đều có thể nghe thấy.

Tô Lê cổ họng khô chất chất, nuốt nước miếng một cái, mà Hậu Chu thân Nguyên Lực cũng là lặng yên vận chuyển lại, liền muốn mạnh mẽ rời khỏi lúc, đám người lại lần nữa ồn ào lấy làm lấy chuyện của mình, phảng phất lúc trước sự tình chỉ là một trận ảo giác.

Tô Lê hơi vừa để xuống tâm, cắn răng lần nữa hướng về phía trước.

"Tô Lê, ngươi nhìn!" Nhưng vào lúc này, cổ dương âm thầm truyền âm, cùng sử dụng ánh mắt ra hiệu, thuận cổ dương ánh mắt nhìn lại, Tô Lê lúc này mới phát hiện, tại Đại Đường ăn com một góc, lại có ba tên người quen.

Nói đến cũng không quá quen, nói chín chính là bởi vì ba người đều là quen về Thư Viện, một người trong đó là lỏng dễ, lúc trước mình còn bán cho hắn mấy khóa ý chí sắt đá hoàn đầu, lúc trước còn nói, về sau có chuyện tìm hắn, hai người khác tựa như là Ngô gia cùng Hường gia Thế Gia Đệ Tử, lúc trước cùng đám người bao vây chặn đánh hắn liền có bọn hắn, Tô Lê khác không, nhận thức tuyệt đối là thứ nhất, giờ phút này bọn hắn vẫn như cũ tự lo đang ăn lấy, nói chuyện cực kỳ đầu cơ.

Tô Lê tranh thủ thời gian giả bộ như không biết bọn hắn, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Nhìn kỹ, ngươi xem bọn hắn... Ăn, ăn!" Cổ dương bước nhanh đi đến, hạ giọng, che miệng.

Tô Lê lúc này mới chú ý tới, mỗi người bọn họ trước mặt, lại là ba bàn thịt tươi, nhân loại thịt, trong đó có năm đầu ngón tay còn ở bên ngoài, trong máu phần phật, ba người rượu trong chén, dập dờn, rõ ràng là máu người.

Tô Lê nhìn một trận buồn nôn, cổ dương cũng là cau mày, càng là che miệng, trên mặt sớm đã không có huyết sắc, khi Tô Lê lần nữa quay đầu, một người trong đó chính là rất là hưng phấn, đột nhiên đứng lên, đem Huyết Tửu uống một hơi cạn sạch, sau đó móc ra Lợi Nhận, đem cánh tay của mình để lên bàn, Nhất Dao chặt xuống, huyết sắc văng khắp nơi, nhìn Tô Lê khẽ giật mình.

Cái kia lỏng dễ tựa hồ không có cảm giác đến bất kỳ thống khổ, lỏng mày đều không mang theo nhú một cái, chỉ dùng còn lại phía dưới một cái tay, đem cánh tay của mình chia mấy khối, sau đó cười ha hả đặt ở trong mâm, đưa cho hai người khác, hai người tựa như cực kỳ cảm động, ăn nhiều một phen.

Tô Lê lại lần nữa nhìn về phía cái khác 'Người' Chúng nó ăn mặc dù là đồ ăn, nhưng càng nhiều thì là cái kia không ngừng nhúc nhích ... Giời!

"Khách quan, còn chờ cái gì, đi mau nha!" Tên kia Điểm Tiểu Nhị tựa như không có trông thấy Tô Lê chần chờ, vẫn như cũ kêu gọi đi ra ngoài.

"Đi!"

Tô Lê kéo lại cổ dương, dưới chân lồi hồ bên trên chớp động, trong nháy mắt dời đi cửa chính, nhưng sau một khắc, hắn liền sững sờ đứng ở nơi đó, bởi vì lúc này trên đường cái, sớm đã không có người ở, yên tĩnh, gió nhẹ thổi qua, lưu lại mấy con đèn lồng lúc lắc, lộ ra hoang vắng lại tức sát.

Mà lại lúc này, trên đường cái chẳng biết lúc nào thổi lên trận trận Hắc Phong, Tô Lê có thể cảm giác được, cái kia trong gió ẩn chứa đồ vật, trong nháy mắt sẽ đem mình vờ nát, nhưng vào lúc này, tại cái kia xa xôi trong bóng tối, trận trận âm vang quân giáp âm thanh, chính đang không ngừng tiếp cận.

"Khách quan mau vào đi, đã giờ Tý, khi trời tối, gỗ mỡ cầm canh tới, như nếu ngươi lúc này còn không có kết cục, liền sẽ bị Chúng nó chop tới, sung quân đến Khoáng Sơn bên trong khổ nhân 50 năm, mới có thể thả các ngươi trở về."

Chẳng biết lúc nào, tên kia Điểm Tiểu Nhị vội vội vàng vàng đóng kín cửa, đem còn lại mấy con ngọn nến nhanh chóng thổi tắt.

Tô Lê làm sơ do dự, tại cổ dương hoảng sợ bất an bên trong, lần nữa bước vào, mà lúc này, Điểm Tiểu Nhị đem sau cùng một cây ngọn nến thổi tắt, lập tức, cả tòa khách sạn triệt để lâm vào trong bóng tối, mà lúc trước ăn com người, cũng là sớm đã biến mất không thấy gì nữa, phảng phất căn bản không tồn tại.

Điểm Tiểu Nhị cũng là sớm đã không thấy bóng dáng, Tô Lê Nguyên Lực vận chuyển ở giữa, trong nháy mắt, một đạo xen lẫn Lôi Điện quang mang chiếu sáng cả tòa khách sạn, sau đó lại lần bị hắc ám thôn phệ.

Mặc dù là ngăn ngui trong nháy mắt, nhưng đủ để cho hai người thấy rõ hết thấy, để nguyên bản coi như trấn định cổ dương 'A' một tiếng, Tô Lê cũng là sắc mặt đại biến, lần nữa thôi động Nguyên Lực, đem từ thân chu vi chiếu sáng.

Thế nhưng là, giờ khắc này hắc ám, phảng phất được trao cho quỹ dị ma lực, đem Tô Lê Nguyên Lực không ngừng thôn phệ, Hóa làm bản thân, để đen càng thêm đen!

Nhưng coi như thế, dựa vào Tô Lê Tinh Thuần Nguyên Lực, chỉ có thể đem mình cùng cổ dương chung quanh hơn hai mét khoảng cách chiếu sáng, ánh sáng những nơi đi qua, vô số màu đen đồ vật? ? nhúc nhích dưới, lui vào hắc ám.

Cổ dương cũng là phản ứng đi qua, vội vàng thôi động Nguyên Lực, chiếu sáng chung quanh, đem phạm vi lần nữa làm lớn ra gấp đôi.

Hai người ai cũng không có trả lời, mà là chăm chú nhìn chung quanh hắc ám, ngoài cửa sổ sớm đã là Hắc Phong gào thét, phảng phất có được đếm không hết quân giáp người tuần tra bên trong, mà tại khách sạn này bên trong, mảnh này mình chỉ có ánh sáng lại là không ngừng tại suy yếu.

Tô Lê có thể cảm giác được, tự thân Nguyên Lực tiêu hao, đang lấy một loại gấp tốc độ nhanh tiêu hao, lấy loại tốc độ này, chỉ sợ hai người là kiên trì không đến hừng đông, mà lại hắc có thể phát giác được, trong bóng đêm, vô số con mắt đang tham lam nhìn chăm chăm hai người, Chúng nó tựa như cực vì sợ hãi ánh sáng, một khi ánh sáng biến mất, chờ đợi bọn chúng, đứng vậy vào ăn thời gian.

Ngay tại vừa rồi, hắc nhìn thấy vô số không có da thịt 'Người', treo ngược tại trên xà nhà, càng sâu người, trên mặt đất còn có những cái kia vật đen như mực, nhúc nhích ở giữa, càng khiến người ta bất an. Tìm Bán Trạm mới lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Hòe Thụ

Càng là tại cái này Lam Vân bên trong, tràn ra một cổ khí tức kinh người, này khí tức tràn đầy Viễn Cổ, tại tản ra lúc, phảng phất ảnh hưởng tới nơi này thời không, khiến cho mảnh này lam vụ chi địa, như là hóa thành một cái thế giới!

Tại lam vụ xuất hiện một khắc, nguyên bản chạy nhanh đến mình mạch bụi ánh mắt đột nhiên co rút lại, tâm lý càng là tại thời khắc này cấp tốc bất an.

"Đến tranh thủ thời gian kết thúc chiến đấu!" Minh mạch Trần Tâm niệm cấp tốc chớp động.

Nhưng vào lúc này, Lôi Tường âm thanh, lại một lần nữa điên cuồng truyền đến.

"Cấm Thàn!"

Cũng ngay một khắc này, minh mạch bụi đi tới Lôi Tường bên cạnh mười trượng chỗ, kim sắc cự ngạc theo sát mà tới, mắt thấy không có chút nào phòng bị Lôi Tường thân thể, minh mạch bụi sắc mặt vui vẻ, liền muốn xuất thủ, coi như sau đó một khắc, sắc mặt của hắc bỗng nhiên biến đổi, trong nháy mắt vô bộ ngực mình, cấp tốc nhanh chóng thối lui, thậm chí đang lùi lại một khắc, một phát bất được bên cạnh kim ngạc cản trước mặt mình.

Nhưng chung quy là đã muộn một chút, tại Lôi Tường lời nói rơi xuống sát na, ở chung quanh vô tận lam vụ lẫn lộn trong nháy mắt, một cái nhìn không thấy mặt mũi thiết giáp hắc ảnh lạng yên từ trong mây mù xuất hiện, phảng phất trước một khắc còn ở chân trời, sau một khắc liền đã đi tới minh mạch bụi trước người.

Hết thấy là an tĩnh như vậy, quỹ dị, phảng phất thời gian đảo lưu, hết thấy đều bị thả chậm, chỉ gặp cái kia Hắc Giáp Nhân Ảnh chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng cách không như thế nhấn một cái.

Chỉ là trong nháy mắt, bị minh mạch bụi cản trước người kim sắc cự ngạc, Đan Nguyên cảnh hậu kỳ Yêu Vương Thân Thể đột nhiên run lên, sau cùng tại minh mạch bụi hoảng sợ ánh mắt bên trong, trực tiếp hóa thành tro bụi, triệt để Hồn Phi Phách Tán.

Đầu này Yêu Vương chung quy là ngăn cản Hắc Giáp Nhân Ảnh bộ phận công kích, cái kia cổ nguy cơ sinh tử còn chưa triệt để tiêu tán, minh mạch bụi cái kia còn quan tâm được cái gì, một phát hung ác, năm ngón tay thành trảo, bỗng nhiên bắt hướng cánh tay phải của mình, trực tiếp kéo đứt mà xuống, bị hắc ném hướng về phía trước.

Cây kia vừa rời thân cánh tay phải cũng không có chút nào vết máu chảy ra, mà là tản mát ra chói mắt Kim Quang, xoay tròn cấp tốc, sát na hình thành một cái kim sắc chú dẫn CD, tại CD thành hình một khắc, còn chưa tan đi tận Chương Ấn đồng thời mà đến.

Đây hết thầy, nói đến chậm chạp, nhưng cũng là trong chớp mắt liền riêng phần mình hình thành.

Chương Ấn, CD chạm vào nhau, một cổ cực kỳ đáng sợ Nguyên Lực sóng ánh sáng âm vang phát ra, liên tiếp mảnh không gian này đều đột nhiên trì trệ, sau đó chính là cực mạnh tiếng oanh minh ngập trời mà lên.

Lôi Tường tại thời khắc này trực tiếp phun ra máu tươi, kêu thảm một tiếng, thể nội tu vi cùng sinh cơ, cơ hồ bị dành thời gian, hẳn không nghĩ tới, cổ này Vô Danh Giáp Thi lại sẽ mạnh như vậy, mình đem hết toàn lực, nhiều nhất chỉ sợ chỉ phát huy hẳn lượng hai thành thực lực, mà cái này hai thành, chỉ sợ ngay cả bình thường tịch diệt cảnh Trung Kỳ đều không ngăn cản được, xem ra chính mình còn đánh giá thấp cổ này chín thi tiếp khách một vị.

Mà giờ khắc này mình mạch bụi, cứ việc thi triển ra mình bảo mệnh chi thuật, nhưng người cũng bị thương nặng, nguyên lực trong cơ thể cực độ bất ổn, cái kia kinh khủng Chương Ấn trực tiếp xuyên thấu năm vàng, cuối cùng vẫn là có một thành đánh vào mình mạch bụi trên thân.

Hắn mặc dù còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng, nhưng trong thân thể ngũ tạng lục phủ, phảng phất đều muốn chia năm xẻ bảy, xương cốt cũng tốt, huyết nhục cũng được, đều muốn sụp đổ, đã là dầu hết đèn tắt! !

"Đây là vật gì, mình vì sao chưa bao giờ thấy qua, tịch diệt, cao cao tại thượng tịch diệt cảnh, chỉ sợ cũng không chỉ như thế!"

Mình mạch bụi hồ hấp dồn dập, kinh hồn táng đảm nhìn lấy đột nhiên an tĩnh lại Hắc Giáp, tùy thời chuẩn bị chạy trốn, nhưng cực kỳ không cam lòng nhìn hướng phía dưới hải dương màu đỏ ngòm.

Ngay tại hắn chuẩn bị cưỡng ép vào biển lúc, cổ kia Hắc Giáp vậy mà tại thời khắc này chậm rãi quỳ, ngay sau đó, chung quanh vô tận Vân Đóa cấp tốc hướng hắn dựa vào, chỉ là trong nháy mắt, mình mạch bụi liền cảm giác không gian một con chấn động, tia sáng chói mắt nhấp nháy, cổ kia kinh khủng Hắc Giáp đã không thấy bóng dáng.

"Thi ra là thế!" Nhìn lấy không ngừng ho ra máu Lôi Tường, mình mạch bụi cũng là phun một ngụm máu đi ra, nhìn ra, hai người giờ phút này đều đến mức đèn cạn dầu, nhưng đã Lôi Tường điều khiển không được cái kia ma thần đồng dạng Hắc Giáp, kế hoạch của mình liền còn có thể vận chuyển.

"Không nghĩ tới là bài tẩy của ngươi càng như thế chi lợi, kém một chút, còn kém như vậy một chút, ta liền thật thất bại trong gang tấc, bất quá, cuối cùng ta vẫn là nghiêng xuống dưới." Thời khắc này mình mạch bụi nhìn lấy sắc mặt đồng dạng tái nhợt Lôi Tường, nhất là vừa mới đã trải qua một trận chân chính Sinh Tử Chi Chiến về sau, phảng phất âm thanh lại là lạ thường bình tĩnh, phảng phất tại đối mặt ngày xưa Lão Hữu tại tự thuật.

Lôi Tường thăm than một tiếng, đứng nha, còn kém như vậy một chút, hết thầy liền đều kết thúc, trời không toại lòng người, hắn đã cảm nhận được mình sinh cơ đang không ngừng biến mất, cũng không biết có thể hay không qua đón lấy bên trong một cửa, lơ đãng nhìn thoáng qua chật vật chạy trốn Tô Lê, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía mình mạch bụi.

"Các ngươi đến cùng muốn làm gì?" Lôi Tường hỏi.

"Còn nhớ rõ nhiều năm trước ta và ngươi nói qua cự thổ sao? Ngươi Ngũ Quỷ Chân Lôi cánh cũng là ta đưa cho ngươi, dụ hoặc ngươi đi."

"Biết tại sao phải cùng ngươi biết, mà không đi cùng Linh Hoàng cùng thuộc Nhã Tâm đi quen biết sao?" Mình mạch bụi âm thanh từ giờ khắc này lạ thường bình tĩnh trở lại, nhìn thoáng qua lẫn lộn nước biển nói.

"Bởi vì mảnh này biển." Lôi Tường giống như có lẽ đã cảm nhận được Huyết Hải phía dưới một cổ khí tức kinh khủng phát ra, gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Chúc mừng ngươi, đáp đúng, ngươi xem một chút chung quanh, nhiều như vậy Linh Huyền Cảnh, còn có các ngươi Đan Nguyên cảnh, Yêu Vương chi huyết, mấy chục vạn tu luyện Đệ Tử, đúng, ngươi xem một chút chung quanh những cái kia chạy tới người xem nào nhiệt à, không dưới trăm vạn đi, chỉ là đáng tiếc.

Ta tới lấy một vật, ngay tại dưới đáy mảnh này trong biển, cần Huyết Tế, biết cái gì là Huyết Tế à, cũng là bởi vì một chỗ trận pháp, cần to lớn đến Huyết Khí làm chèo chống mở ra, những người này, nhìn xem chung quanh những này người tham lam không, đợi chút nữa, bọn hắn liền sẽ 'Phanh' một tiếng, hóa thành Mạn Thiên huyết vũ, ngấm lại đều để người kích động.

Mặt khác, nói cho ngươi một cái bí mật, năm đó ta là cố ý đưa ngươi thả đi, Linh Hoàng nhận được tin tức tới cứu các ngươi cũng là ta cố ý để cho người ta truyền đạt, ý không ngoài ý muốn, kinh không kinh hi, đủ rồi, ta đã có thể cảm nhận được số không để khí tức." Mình mạch bụi thật sâu hô một thanh đến từ phía dưới nước biển khí tức, trong mắt ba quang lưu chuyển, lộ ra kích động dị thường.

Lôi Tường thì là đáng chết nhìn lấy còn đang không ngừng kêu thảm rơi xuống phía dưới các Thư Viện Đệ Tử, trong mắt tràn đầy bi ai cùng đáng chết, hiện tại bất luận phương nào bị hao tổn, ích lợi chỉ có thể là mình mạch bụi, mà cái này tự khai bắt đầu, liền căn bản không dừng được.

"Mình mạch bụi, ngươi nếu là còn có tối thiểu nhất một điểm lương tâm, liền không nên để nhiều người như vậy vì ngươi bản thân tư dục mà chôn cùng, ngươi sẽ thụ Thiên Khiển, nhất định sẽ." Lôi Tường biết đã không ngăn cản được, nhưng nhìn lấy mình mạch bụi cái kia ánh mắt lạnh như băng, vẫn là không nhìn được găm hết lên.

"Bản thân tư dục? Thiên Khiển? A, Lôi Tường, người không cảm thấy nói những lời này có chút buồn cười không, người xem một chút những người này, bọn hắn đều là bởi vì người mà đến, mà chiến, mà chết, người mới là chuyện này dây dẫn nổ, là người, vì mình bản thân tư dục, mới liên lụy những người này, ta là Đồ tể, người lại là Đồ tể trong tay cái kia thanh Đồ Dao, dính đầy máu tươi Đồ Dao, người có tư cách gì ở chỗ này mắng ta, heo đen cười Lão Nha, hai ta đen, là triệt để một người như vậy, ai cũng đừng chê cười ai." Minh mạch bụi hồng thẹn cười một tiếng, nhìn lấy đầy mắt rơi lệ im ắng gào thét Lôi Tường, trong lòng càng là chẳng thêm ngó tới.

Lực ngưng tụ tìm Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Nhanh lên

. . . , Hoàng Đế nói chuyện phiếm bầy

"Ô huynh người đây cũng không biết, thiên nhai mình người biết không?" Đường Tiểu Thiên đột nhiên thần sắc phấn chấn, liên tiếp tác Dương Minh cũng là ườn ngực.

"Thiên nhai mình?" Tô Lê thật không biết, tuy nhiên nghe tên, chẳng lẽ lại còn cùng mình có quan hệ?

Thấy Tô Lê mơ hồ, tác Dương Minh rốt cục có thể từ nói nhiều Đường Tiểu Thiên miệng bên trong cướp được một lời nói, liền đem thiên nhai mình lai lịch, mỗi ngày làm những chuyện như vậy cùng mấy tháng nay đủ loại từng cái tự nói ra, Tô Lê biểu lộ lại có lúc trước dương dương đắc ý, đến cuối cùng sắc mặt tái nhợt.

Nói ra sau cùng, tác Dương Minh vỗ bộ ngực của mình: "Ta chính là thiên nhai mình mình chủ, Tiểu Thiên là ba vị Phó Minh Chủ một trong, đứng từ từ lam chỗ đến muốn tìm ngày đó nhai khách, cũng là bởi vì nàng cũng là ba vị phó mình một trong." Nhìn lấy hai người mặt mũi tràn đầy tự hào biểu lộ, Tô Lê kém chút nhịn không được xông lên phía trước, đem cái này mang đến cho mình vô tận phiền phức người đề xuất cho sinh sinh bóp chết ở chỗ này.

Thấy Tô Lê sắc mặt không đúng, tác Dương Minh chỉ coi là người quá ồn nguyên nhân: "Ô huynh lần này biết nói chúng ta vì cái gì hôm nay tới nơi này đi, đứng vậy đến xem bên trên mấy vị này Đan Sư có khả năng hay không là hẳn.

Không riêng ta thiên nhai mình hơn sáu trăm người tới, những cái kia tại Đế Ngũ Tầng gặp qua thiên nhai khách Linh Hư cảnh Trung Kỳ mọi người cũng tới, đứng trước đó vài ngày 36 Linh Nguyên đại chiến người biết không, đứng vậy từng cái bị oan uổng, cả ngày lẫn nhau khiêu chiến thứ năm sáu đầu Hóa Nguyên Linh Mạch đám học trưởng bọn họ hôm nay cũng tới, mỗi cái ma quyền sát chiêu muốn tìm được thiên nhai khách đâu, "

Tô Lê nghe lời của hai người, cảm giác một cái đứng vậy Hồng Kiếm cùng Bạch Kiếm khác nhau, hiện tại mình lơ đãng vừa quay đầu lại, đều cảm giác có vô số ánh mắt hướng mình trông lại, hẳn có loại Con cừu nhỏ xông vào Lang Oa bên trong cảm giác, may mắn hẳn không có nói cho thân phận của mình, nếu không, hẳn sẽ trở thành thịt nát .

Đáng chết tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên, các người đơn giản chính là ta Tảo Bà Tĩnh nha, thiết thời ta mới vừa rồi còn đem các người làm bằng hữu đối đãi, thật sự là mù mắt chó của ta.

Tô Lê lòng đầy căm phẫn, bên ngoài viện hai người bọn hắn liền hô mình, đến Nội Viện, vậy mà so bên ngoài còn hung ác, hai người chờ đó cho ta, bút trưởng này ta ngày sau lại tính.

"Các người thiên nhai mình thật tốt nha, tốt lắm!" Tô Lê cơ hồ cắn răng nghiền lợi nói, đối với thịt đồ đồ Đường Tiểu Thiên, là thật muốn hạ từ thủ bóp gãy cổ của hắn.

"Đó là đương nhiên, đúng, người biết còn có một vị Phó Minh Chủ là ai chẳng? Tin rằng người người đoán không được, người Lão Thục Nhân..."

"Hương lạnh hương!" Tô Lê một trắng thốt lên, không thể tin gấp bần bịu che miệng.

"Chuẩn!" Thấy Tô Lê kinh hãi bộ dáng, phảng phất chuột thấy mèo, Đường Tiểu Thiên duỗi ra ngón tay cái tán thán nói, đối với Tô Lê bây giờ Tâm Lý ám ảnh, hẳn là cảm động lắm.

Ai đều biết mình là hương lạnh hương biểu ca, nhưng mình ở trước mặt nàng, so Tô Lê có thể mạnh lên bao nhiêu, từ nhỏ mình liền bị nàng khi dễ, đánh cũng đánh không lại, mắng cũng mắng bất quá, muốn bao nhiêu mất mặt có bao nhiêu mất mặt.

"Lạnh hương vốn là không muốn tham dự , nhưng ở Đệ Tứ Tầng ngày đó nhai khách thấy một lần nàng liền chạy để cho nàng rất không thoải mái, người biết nữ hài từ một đề tâm vào chuyện vụn vặt, đây chính là không đạt mục đích thì không bỏ qua nha, cho nên nàng thành Phó Minh Chủ, ngay cả cùng với chính mình tốt khuê mật từ từ lam cũng kéo vào, hai đại mỹ nữ gia nhập, trong nháy mắt liền kéo vào càng nhiều người tiến mình bên trong tới..."

Tô Lê cái kia còn dám giảng bài nha, chỉ sợ mình vừa bò đến trên trụ đá, chẳng mấy chốc sẽ trở thành mục tiêu công kích , nhiều người như vậy tại Đệ Ngũ Tầng gặp qua mình, một cái mùi, không có nghĩa là hơn mười người đều mùi, không có nghe Tiểu Thiên nói từ từ lam hôm nay cũng tới sao!

Tô Lê tuyệt không muốn ở chỗ này chờ đợi, hẳn chỉ muốn mau rời khỏi nơi thị phi này, sau đó trốn ở Đan Hoa trên đỉnh không ra ngoài.

Đệ Ngũ Tầng Cấm Chế nha, ta Tô Lê cảm ơn người!

Ngay tại Tô Lê chuẩn bị hơi hàn huyền một phen chuẩn bị cáo từ lúc, Đường Tiểu Thiên đột nhiên nhanh chóng nháy mắt, một bên tác Dương Minh liên tục lần bạch nhãn.

"Thế nào đúng không?" Tô Lê nhìn lấy hai người đột nhiên phát bệnh giống như triệu chứng, kéo ra mặt.

"Đi mau!" Thấy Tô Lê còn không có kịp phản ứng, Đường Tiểu Thiên cắn răng, từ trong hàm răng đựng tới một câu nói như vậy, Tô Lê đột nhiên tâm lý run lên.

Tác Dương Minh càng là bỗng nhiên tràn ra nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, duỗi ra cánh tay đối Tô Lê phía sau chào hỏi: "Lạnh hương nha, người tại sao cũng tới, a, từ đại mỹ nữ cũng tới?"

Tô Lê đang nghe tác Dương Minh có ý tiếng chào hỏi về sau, vong hồn đại mạo, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, vội vàng thấp giọng: "Giúp ta!"

Tô Lê trực tiếp từ hai người không để lại dấu vết lộ ra khoảng cách xuyên việt mà qua, phảng phất chỉ là vừa đi ngang qua mà thôi.

"Dừng lại!"

"Dừng lại!"

Hai tiếng khẽ kêu đồng thời vang lên, dọa đến Tô Lê khẽ run rẩy, không dám có chút dừng lại, vội vàng bước nhanh biến mất tại đám người.

Nhân Thế Gian thống khổ nhất sự tình đúng vậy rõ ràng gặp qua, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến, mà lại người này còn nhất định phải công bố tại chúng.

Trong khoảng thời gian này đến nay, từ từ lam cảm giác cả cái đầu đều muốn nổ, gặp phải ai cũng cảm giác giống thiên nhai khách, nhưng càng như vậy, nàng liền càng thống khổ, ai cũng biết nàng đã gặp qua là không quên được, thế nhưng là bây giờ, chỉ nhớ rõ một cái thân ảnh mơ hồ đối nàng hi hi ha ha, còn như ác mộng đang cười nhạo nàng, miệng bên trong còn không ngừng hô hào: "Tới tìm ta nha, tìm ta nha!"

Nàng cũng không biết đã bao lâu thời gian không có thật tốt ngủ qua một lần tốt cảm giác , dù là mấy tháng nay nhiều lần cưỡng ép tiến vào Đệ Ngũ Tầng, làm thế nào cũng không gặp được cái kia đề cho người ta phát điên thân ảnh.

Mỗi ngày đối mặt mình bên trong huỳnh đệ tử muội, tốt khuê mật lạnh hương hồ nghi, duy nhất thấy thiên nhai khách mình lại là não hải trống rỗng, nỗi thống khổ của nàng cùng bắt đầu đi lại ai có biết.

Nhưng lại tại vừa rồi, nhìn mình bên trong thương lượng tới nơi này tìm thiên nhai khách, mình cùng lạnh hương một tổ, tác Dương Minh cùng Đường Tiểu Thiên một tổ, tìm một vòng lớn, không có tìm được, nguyên vốn chuẩn bị tụ họp thương lượng một phen, nhưng cái kia lưng đối lấy bóng lưng của mình, để trong nội tâm nàng đột nhiên run lên.

Giống như đã từng quen biết, là như thế quen thuộc cùng lạ lẫm, nàng cảm giác mình đi tới trước một cánh cửa, liền muốn đẩy ra, hết thấy giạt mình liền sẽ rõ ràng xuất hiện, nhưng vào lúc này, bóng lưng kia vậy mà nhanh chóng tránh nhập đám người, không thấy bóng dáng, nguyên bản sắp bắt lấy đồ vật cứ như vậy thoáng qua tức thì, điều này có thể không cho nàng lo lắng, vội vàng theo bản năng mở miệng gọi lại.

Một bên hướng lạnh hương giờ phút này cảm giác nói không ra lời, hơn nửa năm không gặp, bóng lưng kia vẫn là như vậy quen thuộc, một chút cũng không thay đổi, chính là... Cao lớn hơn một chút, cũng biến thành rộng thùng thình , đã từng, mình cơ hồ một mực đang đuổi theo bóng lưng của hắn, đuổi tựa như thỏ đem hươu đuổi bốn phía tán loạn, sau cùng, vô ý đem hươu đuổi tiến tuyệt địa.

Đây không phải bản ý của nàng, nàng không phải hữu tâm , hẳn không biết, cái này một phần áy náy hành hạ mình bao lâu thời gian, nàng muốn đi tiêu tan, đi đền bù, làm thế nào cũng tìm không thấy cơ hội.

Nhưng lại tại vừa rồi, nhìn lấy bóng lưng của hắn, một khắc này mừng rỡ lại là thế nào cũng không nhận được, nàng cũng không biết mình đến cùng làm sao vậy, cái kia hồn nhiên mộng nhiều thân ảnh một mực quanh quẩn ở trong lòng, có lẽ, mình thiếu hắn một cái xin lỗi, như quả có thể, mình có lẽ sẽ dễ chịu một điểm

Nàng khi nhìn đến hắn lần đầu tiên, tại hoan hỉ qua đi, liền chuẩn bị đi xin lỗi, nàng hướng lạnh hương đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên hướng một nam hài từ xin lỗi, cái này nếu để cho trong tộc biết, nhất định trợn mắt lườm, không ai tin tưởng, nhưng nàng phải đi.

Ngắn ngủi do dự, cái bóng lưng kia lại như bùn thu giống như lập tức chui vào đám người không thấy bóng dáng, điều này có thể không cho nàng sót

ruột.

Qua thời gian dài như vậy, người vẫn là như thế trốn tránh không muốn gặp ta sao? Lập tức tâm lý không tên tức giận, nàng muốn gọi lại, lại không nghĩ rằng bên cạnh từ lam cũng là gần như đồng thời mở miệng, hai người nhìn nhau, không nói gì nữa, vội vàng dưới chân Nguyên Lực thôi động, đuổi về phía trước... Tên 【 . . ）

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày" "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bày Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Lang thang

. . , Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày

Cũng không biết chạy bao lâu, quẹo bao nhiêu khúc quanh, mắt thấy điện thoại di động lượng điện một chút xúi giảm bớt, quang mang càng thêm yếu ớt, Tô Lê đáy lòng từng đợt phát hoảng lên, hắn còn có rất nhiều việc không có đi xử lý, nếu quả như thật lạc đường ở chỗ này, hắn đơn giản không dám tưởng tượng đằng sau phát sinh sự tình.

Đồng thời theo thời gian trôi qua, hắn có thể cảm nhận được trong kinh mạch Nguyên Lực tại một chút xúi giảm bớt, cũng không phải là tiêu hao mà qua, mà là phảng phất chung quanh có một loại kinh khủng đồ vật tại rút ra hắn, Tô Lê đột nhiên trong đầu không tên hiện lên một cái Thành Ngữ: —— cẩn thận thăm dò!

Mình nhưng không phải liền là cái kia thất kinh, bị một chút xúi kéo tư nhỏ Kén tầm nha, Tô Lê mặt một chút xúi tái nhợt, thở hồng hộc, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút trên không vô tận u ám, sợ tại mình kiệt lực một khắc, một tòa Thạch Bi đến rơi xuống, cứ như vậy không có tiếng tăm gì đem hắn mai táng ở chỗ này.

Có lẽ một canh giờ, có lẽ chạy rông rã một ngày, Tô Lê triệt để không có khái niệm thời gian, hắn cảm giác được mình tựa hồ không kiên trì được quá lâu, mặt lộ vẻ đáng ghét, không cam lòng muốn tại mảnh này yên tĩnh không gian rỗng sau cùng một cuồng hòng, lại là dưới chân mềm nhũn, một cái lão đảo, té ngã trên đất.

Vô lực ngẩng đầu lên, to khoé hô hấp đang khô nứt trong cổ họng giống như rách rưới ống bể hô hô rung động, xuất hiện ở trước mặt hắn , là một cái rộng hơn mười thước cự cái gương lớn, bên trên ba quang Oánh Oánh, Ngũ Thái Ban Lan, phiêu phù ở giữa không trung, mà hắn bốn góc thì bị bốn cái thô to màu đen xích sắt nắm chắc, mà xích sắt bên trên, không ngừng có Thâm Áo Phù Văn Tốc Biến, lại thoáng qua tức thì.

Cự đại xích sắt một chỗ khác, thì là chui vào hư không, cũng không biết thông hướng chỗ nào, tuy nhiên cảm thụ được phía trên tang thương chi khí, chỉ sợ có năm tháng.

Một sợi gần như trong suốt ánh sáng đột nhiên từ cự đại trên mặt kính chậm rãi ngưng hiện, sau đó lững lờ du rơi vào Tô Lê chỗ trán.

Tại nạp lực khí tức không có nhập thể nội một khắc, Tô Lê chỉ cảm thấy lúc trước trong kinh mạch chỗ thâm hụt Nguyên Lực tại thời khắc này trong nháy mắt khôi phục lại điển phong trạng thái, giờ khắc này Tô Lê, gần như lệ nóng doanh trong.

Quá không dễ dàng, tuy nhiên không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có một chút có thể xác định, mình rốt cục thoát ly khổ hải .

Cảm giác được thân thể đỉnh phong, thậm chí còn có càng tiến một bước phong phú, Tô Lê xoay đầu lại, nhìn phía sau chỉ có một điểm đen Cự Sơn, tho thật dài nhẹ nhõm một cái.

Đây rốt cuộc xem như sao một chuyện, như thế thủ đoạn nghịch thiên, tốt giống hay không là Lôi Âm cổ viện có khả năng thi triển thủ đoạn, ngược lại cùng Cổ Kinh bên trong ghi lại Bí Cảnh có chút tương tự.

Ngay tại Tô Lê kinh nghi bất định lúc, sau lưng mặt kính đột nhiên truyền đến một cổ Hấp Lực, Tô Lê xoay đầu lại, cảm giác cảm giác một đạo chương mắt chỉ riêng âm vang kích trên người mình, còn chưa hiểu tình huống, cũng cảm giác một trận quay cuồng trời đất, khi hắn lần nữa miễn cưỡng đứng người lên, bốn phía nhìn một cái về sau, lập tức liền thấy sau lưng một cái một người độ cao Tiểu Kính mặt chùm sáng, tại chậm chậm chuyển động, cho đến hoàn toàn biến mất không thấy.

Giờ phút này, hắn mới phát hiện, mình thân ở vị trí, rõ ràng là một mảnh vô tận hoang mạc, cao hơn trên bầu trời, một khóa cự đại Diệu Dương chậm rãi thiêu đốt, tản ra ánh sáng cùng nhiệt.

Ai, từ khi tới thế giới này, hấn ghét nhất đúng vậy hoang mạc, bởi vì nó lớn, nó không có giới hạn, càng quan trọng hơn là, hấn là Dân mù đường!

"Chẳng lẽ mình thông qua được một loại nào đó khảo nghiệm, vùng sa mạc này là cái thứ hai?" Tô Lê miên man bất định, càng cảm thấy là như thế này, đang chuẩn bị tiến lên, lại phát hiện tại dưới chân hấn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái lớn chừng bàn tay thạch tượng, không khỏi kinh ngạc cầm lấy.

Cái này thạch tượng rất là nhẹ, Điều Khắc phảng phất là một chỗ ngoặt lấy eo Lão Ông, hẹp dài lông mày cơ hồ đều muốn đến chân hạ, mặt mũi hiền lành, hai cánh tay đặt trước ngực, lộ ra nụ cười chân thành, cho người ta một loại vui cảm giác.

Tô Lê lật qua lật lại, cũng không biết cái gì ẩn tàng cơ quan, đơn giản giống như là phổ thông không thể lại phổ thông bình thường Con Rối, nhưng Tô Lê cảm thấy sự thật cũng không có cái gì tuyệt đối, có lẽ là mình còn chưa hiện mà thôi, nó một nhất định có trọng yếu công dụng.

"Chẳng lẽ cái này là mình thông qua Vô Danh Vạn Mộ khen thưởng?" Tô Lê tối nghi.

Liên tục xem xét về sau, cảm thấy cũng không có chỗ đặc thù gì, liền đưa nó thu vào trong trữ vật đại.

"Đại Mạc, ta đến rồi!"

Tô Lê thở một hơi dài nhẹ nhõm, tùy ý tìm một mục tiêu, như vậy tiến lên, tại Hắc Tháp bên trong, đồng dạng là một mảnh hoang mạc, nhưng để hấn lừa đây bôn đây bát, mà bây giờ, mình lần nữa đối mặt cái này quen thuộc lại địa phương xa lạ, chỉ hy vọng có tốt chuyện phát sinh.

Hoang mạc đáng vẻ, chính như Thế Nhân biết, không giới hạn, lâu lâu cuồng phong tứ ngược, sau một khắc, lại có mặt trời chói chang, để cho người ta mờ mịt đắm đuối.

Tô Lê cũng không biết đi đi được bao lâu, mặt mũi tràn đầy cát Ô, lông mày bên trên, càng là dày một tầng dày cát mịn.

Mà lại nguyên bản trong kinh mạch dư thừa Nguyên Lực lại một lần nữa biến mất xuống tới, chung quanh cái kia cổ như có như không Hấp Lực lần nữa truyền đến, như quả còn đi không ra mảnh này hoang mạc, hạ tràng đoán chừng cùng cái kia phiền Vô Danh mộ núi không sai biệt lắm, cũng may chính là, bởi vì Linh tàng trong phòng cái kia phiền ngộ đạo là nguyên nhân, xói mòn Nguyên Lực chậm rãi tại bổ sung.

Có thể nói, mỗi xói mòn ra một thành, liền có ba phần mười lại lần nữa bổ sung trở về, cái này khiến Tô Lê mừng rỡ vạn phần, nhưng chung quy xói mòn chiếm cứ đại đa số, thời gian dài, vẫn là chỉ không chống được quá lâu.

Tô Lê kinh ngạc bò lên trên một tòa Cồn Cát, nhìn lấy không giới hạn Sa Hải, lại ngẩng đầu nhìn một chút không trung cái kia cự đại Diệu Dương, miễn cưỡng nuốt nước miếng một cái, móc ra túi nước, cầm đến khoe miệng, vừa rồi hiện sớm đã khô quắt.

Tô Lê không biết người khác gặp phải là một loại như thế nào tình huống, nhưng đối với mình mà nói, loại tình huống này, chỉ sợ là hồng bét không thể lại nguy rồi.

Hấn hiện tại không có nước bổ sung, tại thiếu nước tình huống dưới, trọng yếu nhất chính là Thể Lực vấn đề, thế nhưng là hết thấy trước mắt, không có phương hướng, không có giới hạn, không có... Ốc đảo!

Hiện tại Tô Lê, chỉ có thể nhận định, đây là một trận khảo nghiệm, nhưng cái này khảo nghiệm là cái gì, mình kiên quyết? Tại không sợ tịch mịch, không điên điều kiện tiên quyết, cứ như vậy đi thẳng xuống dưới?

Chẳng lẽ là lực quan sát? Nhưng nơi này trừ vô tận sa mạc, liên tiếp một con côn trùng đều không có, có chỉ sợ chỉ có Đinh Đầu cái kia vòng Liệt Dương.

Thân Thể nghiêm trọng thiếu nước, Tô Lê sờ lên có chút môi khô khốc, đặt mông ngồi xuống, nóng hổi cát mịn để hấn nhe răng nhếch miệng, nhịn xuống về sau, rất nhanh thích ứng xuống tới.

Tiếp xuống nên làm như thế nào đâu? Hấn mặc dù có Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ thực lực, đầu thứ năm Linh Mạch Ngưng Huyết Hóa Nguyên gần chín thành, thế nhưng là dưới loại tình huống này, cứ thế mãi xuống dưới, rất có thể vĩnh viễn vây ở chỗ này, sống sờ sờ biến thành một Cụ Xác Ướp.

Tô Lê cảm giác cái mông có chút không thoải mái, giống như là có cái gì đinh lấy cái mông của mình, điều này làm cho trong lòng của hấn vui vẻ, tắt lại thời gian dài như thế, không có đêm tối, không có chấm nhỏ mặt trăng, để hấn cô độc không kinh hãi tâm đều trong lúc mơ hồ có một vẻ bối rối, mấy ngày, hấn có thể cảm giác được, mình nếu là thật cứ như vậy đi thẳng xuống dưới, chỉ sợ đến già đều đi ra không được.

Bây giờ rốt cục cảm nhận được một loại khác biệt dị dạng, Tô Lê vội vàng xoay người, tay cầm vào nóng hổi Hoàng Sa bên trong, tìm tòi về sau, rốt cục mò tới một khối vật cứng, không lo được đoán suy nghĩ gì, một phát bắt được kéo ra.

Đó là một cây sở hữu loại chó động vật đều ưa thích đồ vật, đó là một cây nhân loại xương đùi, nhìn lấy căn này dưới ánh mặt trời trắng sáng Thối Cốt, Tô Lê sắc mặt dị thường khó coi, trầm ngâm về sau, như vậy lần nữa phiến tra. ?

Dân tộc chủ nghĩa 【 . . ）

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Im lặng

Bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Tô Lê thật đúng là phúc của mình Tinh, lần thứ nhất gặp phải hắn, bị hắn chỉ điểm, nhập Hắc Tháp xông phá Linh Nguyên Cảnh Đại Viên Mãn, bây giờ lần thứ hai gặp phải hắn, càng là dẫn dắt mình bước vào Linh Huyền Cảnh, cũng không biết là hắn Hữu Phúc còn là mình Hữu Phúc.

Hắn tại trong thư viện sự tĩnh, mình cũng coi như nghe nói qua, vận khí, thực lực, can đảm tập hợp vào một thân, đối Luyện Dược cũng là cực kỳ thiên phú, bây giờ rõ ràng đó có thể thấy được cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá đối với người có như thế nào trọng yếu trình độ, hắn vẫn là nghĩa vô phản cố cùng mình chia sẻ, tâm tính thoải mái, hắn tương lai đường, sẽ so tất cả mọi người đi càng xa.

Ngay tại cổ dương âm thầm cô lúc, bên cạnh Tô Lê sau lưng đột nhiên ẩn ẩn xuróc xuróc hiện ra một tia bóng cây, toàn thân y phục càng là không gió mà bay, cảm thụ được cái kia cổ cực kỳ áp bách tính lực lượng, cổ Dương Minh trắng, Tô Lê tiểu tử này cũng phải đột phá, cường giả đột phá, nhớ lấy quấy rầy, biết trong đó mấu chốt, cổ dương vội vàng chạy đi ra bên ngoài, hộ lên pháp tới.

Mà Tô Lê sau lưng bóng cây chậm rãi càng thêm rõ ràng, thậm chí rõ ràng có chút loá mắt, một cổ cực kỳ mạnh mẽ nguyên lực ba động, cũng là đang lặng lẽ dập dờn mà lên, đúng là làm đến toà này Thạch Động đều là đang run rẩy nhẹ nhẹ lấy, trong lúc mơ hồ có vết nứt lặng lẽ lan tràn.

Ong ong!

Giờ phút này Tô Lê trong kinh mạch truyền đến trận trận tiếng oanh minh, thể nội Nguyên Lực, cũng là vào lúc này đạt đến cường thịnh nhất trình độ.

Đã là đột phá thời điểm!

Ngoài động, cảm thụ được cái kia cổ càng phát ra cường thế khí tức, để cổ Dương Đô có một tia dị thường, cổ khí thế này quá mạnh, mạnh làm cho người giật sùi, căn bản không phải một cái Linh Nguyên Cảnh Trung Kỳ có khả năng phát ra, còn có phía sau hắn bóng cây, đến cùng là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là công pháp gì? Bất quá, cũng từ một điểm này đó có thể thấy được, hắn Nguyên Lực tinh thuần trình độ đạt đến một loại như thế nào không thể tưởng tượng trình độ.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới cái kia Nguyệt Nha cá có thể đề thuần Nguyên Lực, Tô Lê bây giờ có loại này đã Tinh Thuần sắp cực hạn Nguyên Lực, có cổ khí thế này, thật sự là bình thường bất quá.

Theo thời gian trôi qua, trong sơn động nguyên bản nóng nảy khí tức dần dần lạnh đi, dưới trời chiều, Tô Lê vinh quang đầy mặt từ đó đi ra, thấy ngoài động cổ dương, liền ôm quyền, ngó ý cảm ơn.

Cổ dương cảm thụ được Tô Lê trên thân tán phát Linh Nguyên Cảnh hậu kỳ khí tức, cũng là mừng thay cho hắn.

"Nhìn người bộ dáng, Ngưng Huyết Hóa Nguyên Đệ Thất đầu Linh Mạch rồi?"

"Ha-Ha, đa tạ đạo sư, Đệ Thất đầu Linh Mạch Hóa Nguyên tám thành, kém chút liền thẳng đến điều thứ tám Linh Mạch." Tô Lê đầy côi lòng vui vẻ, hắn thực sự không nghĩ tới cái này ngàn năm Nguyệt Nha cá khóa năng lượng ẩn chứa trực tiếp đem hắn thời động chỉ địa bảy đầu Linh Mạch, đương nhiên, tại hắn trong cảm giác, có vẻ như chỉ có Nguyệt Nha cá hai thành Năng Lượng bị mình cho hấp thu, cái khác đều tiến vào cái kia ngộ đạo lá thể nội.

Bằng không, có thể đem cổ dương đẩy lên Linh Huyền Cảnh Nguyệt Nha cá, làm sao chỉ là chỉ làm cho Tô Lê tiến vào như thế điểm, nhưng bị ngộ đạo lá chỗ đề thuần qua Nguyên Lực, tuy nhiên số lượng ít, nhưng cũng may đủ rất tinh khiết, Tô Lê cũng vui vẻ đến hấp thu.

"Đi thôi, tìm xem nhìn còn có hay không ta quên về Thư Viện hảo hữu, trận này đại chiến, bốn Đại Thư Viện thật là thương cân động cốt." Cổ dương nói ra nơi đây, ánh mắt có chút tối nhạt, Tô Lê cũng là tràn đầy đồng cảm, hai người không nói nữa, tùy tiện tìm một cái phương hướng, như vậy đi đến.

Lần này số không để Mộ Trùng chuyển đi, đã qua ước chừng thời gian nửa tháng, có người không ngừng chết đi, có người thụ lấy trọng thương trốn ở trong góc miệng vết thương của mình, khi người khác còn tại phấn đấu quên mình vì chính mình tranh đoạt cơ duyên lúc, bọn hắn còn tại nường cá ăn, lặng yên tăng lên thực lực của mình.

cho đến cái này Thiên. Bọn hắn xuất hiện trước mặt một tòa khổng lồ quốc độ, một tòa Quý Thành.

Xa xa trông thấy, thành bên trong bóng người rắc rối phức tạp, không biết có bao nhiêu, hồi hải, vô cùng náo nhiệt. Quán rượu Thị Trường, Danh Kỳ buồn bán, đơn giản như là chân chính phẩm nhân quốc độ, thể nhưng là, bọn hắn tất cả đều là chân không dính đất, thật dài ảo bào dưới, cứ như vậy bay tới bay lui, cùng người nói chuyện với nhau, trả giá trả giá, thậm chí đánh chửi, cực kỳ? } người.

Tô Lê khiếp sợ nuốt nước miếng một cái, cổ dương dụi dụi mắt, sắc mặt hơi trắng bệch.

Hai người quan sát cái kia nói chuyện không đầu thành tường, muốn đến muốn đi vòng qua, căn bản không có khả năng, nhìn chỗ này lại là cái này cái gọi là một trận khảo nghiệm, nếu là khảo nghiệm, liền sẽ không cho nhóm người mình chui không cơ hội, cái này giống một trò chơi, có rất ít lỗ thủng, khi thật sự để người hiện thời, người xác định đây chẳng qua là một cái sơ sẩy?

Tô Lê sinh một cổ ngọt ngọt, cổ dương thở dài một hơi, nhún vai, ý tứ nói: "Đi thôi, đã dạng này!"

Tô Lê bắt đầu đi, lại nhìn chung quanh, thực sự cảm thấy thật không có gì chỗ trống có thể chui, chỉ cần một mặt uể oải theo cổ dương tiến lên.

Xa xa Quý Thành nói xa thì không xa, nhưng hai người lúc nhanh lúc chậm, vẫn như cũ lao tới mấy canh giờ, thẳng đến hoàng hôn thời khắc, phương mới đạt tới chỗ cửa thành.

Thời khắc này thành môn hai bên trái phải thành tường lúc, chẳng biết lúc nào đã treo một chuỗi tán ra Bích U mang đèn lồng, theo gió lắc lư, mượn nhờ yếu ớt mấy người mang, chiếu sáng trên cửa thành cái kia hai cái Tinh Hồng chữ lớn.

"Phong Đô!"

Nhìn thấy tên này, Tô Lê tâm lý không tên nhất động, cái tên này hắn quá quen thuộc, ở kiếp trước, đây chính là tứ đại Quý Thành xưng hô nha, tứ đại Quý Thành, phân biệt là "Diêm Ma", "Phong Đô", "Bà La" cùng "Bắc lưu".

Này thành lấy chi vì Phong Đô, thật chẳng lẽ chính là một tòa Quý Thành, thành này phía sau, đều là người chết? Tô Lê nghĩ đến đây, mặt mũi trắng bệch.

Cái này thật là là đến Âm Tào Địa Phủ!

"Đi thôi, trời sắp tối rồi!" Đột nhiên, bên cạnh cổ dương âm trầm âm thanh truyền đến, để Tô Lê một cái cơ linh.

Cổ dương cũng là có chút sợ lên, nhưng hắn có thể cảm giác được, theo màn đêm buông xuống, như quả còn không vào thành, chỉ sợ sẽ có không tốt chuyện phát sinh, cái này thuần túy là thuộc về Linh Huyền Cảnh một loại tiên thiên trực giác.

"Đi thôi!"

Tô Lê đuổi ra cổ nhìn một chút cái kia đen như mực thành môn, đi ra phía trước, trên tường thành không có một tơ một hào Quý Bình tuần tra, phảng phất không có bóng người, hai người cẩn thận từng li từng tí đi đến trước cổng chính, cổ dương quanh thân kéo căng, không ngừng nhìn chung quanh, lấy ứng đối tùy thời sinh biến hóa.

Cửa lớn vẫn như cũ đóng chặt, cổ dương đẩy, vẫn như cũ không động, nhú nhú mảy, Linh Hư cảnh viên mãn khí tức nhấp nhô ở giữa, lần nữa đột nhiên đẩy.

Thoáng chốc, cửa lớn một đoàn vòng xoáy màu đen xuất hiện, cổ dương vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, trực tiếp một cái lao đảo mà vào, Tô Lê chính vội vã cuống cuống nhìn chung quanh quan sát xong bốn phía, thấy cổ dương đi vào, kinh hãi dưới, vội vàng kéo lại phía sau lưng ống tay áo, cũng là bị đưa vào vào bên trong.

Cổ dương một cái bối rối, kém chút quăng xuống đất, lúc này mới hiện mình đã tiến đến.

"Tô Lê?"

? Đột nhiên nhớ tới Tô Lê tiểu tử này còn ở bên ngoài, quay đầu đi, đã thấy lấy tổ khổ cũng là hiện lên bay nhào trạng thái, trực tiếp đổ vào cổ dương trong ngực.

"Đến rồi đến rồi!" Tô Lê hét chói tai vang lên, thấy Tô Lê bình yên vô sự, cổ dương vừa rồi yên tâm lại.

Hai người tiến vào trong thành, đương nhiên không dám có chút chủ quan, dãn dò một chút, như vậy quan sát bốn phía tới.

Có lẽ vừa rồi sốt ruột chút, không có chú ý tới bốn phía, bây giờ nhìn lại, Cửa Hàng rực rỡ muôn màu, đám người rộn ràng âm thanh vẫn như cũ không dứt như tai, một đầu đại hồ không biết từ chỗ nào xuyên qua tiến đến, chảy nhỏ giọt mà chảy.

Bên trên càng có hoa hơn Thuyền Hành đi trong đó, hát khúc đua giong, ngâm thơ làm phú, Liên Đăng hoàn toàn, đơn giản đúng vậy cổ đại loại kia tết Nguyên Tiêu vui thích tràng diện, cái này một cái chớp mắt, Tô Lê đều có loại đi vào nhân gian cảm giác.

"Cẩn thận một chút." Vội vàng dãn dò một chút, cổ dương liền đi thẳng về phía trước, hắn ngược lại muốn xem xem, nơi đây lại sẽ có như thế nào chuyện lý thú? Ah xong

Còn tại tìm "Hoàng Đế nói chuyện phiếm bày "Tiểu thuyết miễn phí?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Sắp

Khi Tô Lê cau mày, có chút mơ hồ mở mắt ra, dẫn vào mí mắt chính là mênh mông hắc ám, nhẹ nhàng lung lay đầu, cái kia mảnh hắc ám cái này mới chậm rãi thối lui.

Thiên vẫn là ngày ấy, chỉ bất quá hơi có chút u ám, phảng phất sắp đến bão táp, Tô Lê nhớ không rõ mình tại bị hút vào vòng xoáy bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì, lại tiến vào vòng xoáy một khắc này, toàn bộ thân thể phảng phất từ bên trong ra ngoài muốn no bạo, cực kỳ khó chịu.

Thậm chí tại hôn mê một khắc, hần nhìn thấy chung quanh tràn đầy lít nha lít nhít nhỏ vụn răng nhỏ, điên cuồng hướng mình cắn xé mà đến, muốn điều động Nguyên Lực đi chống cự, lại tứ chi bất lực, động đậy không được mảy may, một khắc này, hần cho là mình liền thật như vậy chết, chỉ bất quá tại tối hậu quan đầu, thể nội ngộ đạo Diệp Mãnh một trận run rẩy, một cổ nhật ngọn lửa màu vàng từ quanh thân bốc cháy lên, càng có một cổ không biết tên khí tức từ lá cây bên trong truyền ra.

Những cái kia đang cắn đến mình quanh thân nát rã từng cái tiếng kêu thảm thiết đau đớn lấy, để cho người ta đầu não đau từng cơn, tại cổ này trùng kích vào, hần triệt để hôn mê đi.

Bây giờ tỉnh lại lần nữa, toàn thân vẫn là bất lực, phảng phất có được một loại không tên đồ vật giam cầm nguyên lực của mình, Tu Giả đứng vậy kỳ quái như thế, như nếu người không phải Thể Tu, một khi Nguyên Lực bị cầm, người cùng Phổ Thông Nhân căn bản không có gì khác nhau, thậm chí bởi vì một số bên ngoài nhân tố, càng là già hơn yếu.

Tô Lê bên người dựa vào một khối không tính quá mức tinh tế hòn đá, tại phát giác được không có bất kỳ cái gì nguy hiểm về sau, hần cắn hàm răng, vịn thạch đầu thờ hồng hộc đứng lên.

"Đáng chết Thanh Vũ đợi, người nha liền không thể nhanh lên sao?" Cũng may Thần Thức còn có thể dùng, tại phát giác được trong kinh mạch Nguyên Lực ở vào một loại ngưng lại trạng thái, cũng không có quá lớn thương tổn, Tô Lê mới thả lỏng trong lòng bên trong, tuy nhiên không biết ngộ đạo là vì sao muốn tiến vào nơi này, nhưng nói thế nào, nó đã cứu mình nhiều lần mệnh.

Chung quanh chẳng biết lúc nào đã sương lên, tựa như như lụa trắng từ bên người phiêu đảng mà qua, quá an tĩnh, Tô Lê đột nhiên có chút sợ lên.

"Có ai không?" Tô Lê nhưng nhớ rõ ràng, hút vào vòng xoáy bên trong nhưng là có số 100 ngàn người đâu, tuy nhiên không biết vòng xoáy này có mạnh mỗi gì, lại tại sao lại xuất hiện, nhưng muốn đến nhất định cùng cái kia Lôi Âm cổ viện Mạo Bài viện trưởng thoát không khỏi liên quan, giờ phút này mình cũng không có quá nhiều Chiến Đấu Lực, vạn nhất gặp thứ gì, nhưng đánh không lại.

Ngộ đạo là giờ phút này tựa như từ vật, lẳng lặng đứng lẳng tại Linh tàng trong phòng, một bộ việc không liên quan đến mình treo lên thật cao đáng vẻ, không đáng tin cậy nó, chỉ có thể dựa vào người khác, nói thế nào, mọi người cùng nhau tiến vào nơi này, cũng coi như người cùng bị nạn.

Hô lên sau hần liền hối hận, nơi đây rõ ràng là Lôi Âm cổ viện sở thiết đưa bầy rập, vạn nhất đem bọn hần đưa tới, không phải chán sống à.

Tuy nhiên muốn đến lo lắng của hần là dư thừa, tiếng la của hần phảng phất vừa từ không trung kêu đi ra, liền bị cái gì nuốt, Tô Lê có thể rõ ràng cảm nhận được, thanh âm của mình còn chưa đi ra Nhất Trụ long liền biến mất hầu như không còn, một màn này làm hần đột nhiên bắt đầu sợ hãi, phảng phất chung quanh có đồ vật gì tồn tại.

Mở ra Túi Trữ Vật, tranh thủ thời gian uống một bình Linh Dịch, trốn ở hòn đá đằng sau khôi phục Thể Lực, cái này một ngời xỏm, lại đem hần dọa cho phát sợ, nguyên lai mình chỗ dựa vào đó là cái gì hòn đá, rõ ràng là một trương vuông vức mộ bia nha, không riêng như thế, dạng này mộ bia tại cách đó không xa lại là một tòa, dụi dụi mắt, Tô Lê hét lên một tiếng, co cẳng liền chạy.

Bởi vì giờ khắc này, hần liền thân ở vô số mộ bia bên trong, dạng này Thạch Bi chỉ là thô sơ giản lược nhìn lại, liền đã không được mấy chục vạn tòa, cũng không biết chết bao nhiêu người, càng đáng sợ chính là, mỗi một tòa mộ bia đằng sau đều không có ngôi mộ, cũng không có Mộ Chí Minh, liền phảng phất chỉ là thuần túy hòn đá, nhưng Tô Lê lại có thể cảm nhận được, những này đứng vậy mộ bia.

"Làm sao lại chết rất nhiều người?" Tô Lê mồ hôi lạnh chảy ròng, hần có một loại cảm giác, như quả tiếp tục ngốc ở cái địa phương này, nhất định sẽ không tốt sự tình muốn phát sinh.

Cũng không biết chạy bao lâu, chạy qua bao nhiêu mộ bia, vẫn như cũ nhìn không thấy cuối đường, liền phảng phất từ từ đầu đến cuối, hần dậm chân tại chỗ.

"Má ơi, sẽ không thật gặp được trong truyền thuyết quỷ đã tường đi!" Tô Lê trái tim nhỏ phanh phanh chỉ nhảy, càng là nghĩ như vậy, càng cảm giác rùng mình, phảng phất bên người thật sự có vô số kinh khủng ác quỷ chảy nước bọt đang ngó chừng hắn.

Người một khi chột dạ, muốn cái gì tới cái đó, khi lại một lần nữa từng sợi Bạch Vụ nhẹ nhàng từ bên cạnh hắn phiêu hốt mà quá hạn, hắn vậy mà nhìn thấy một số Bạch Vụ bỗng nhiên một trận vận động, phảng phất có được cái gì trong suốt đồ vật xuyên thấu hắn mà qua.

Tô Lê không cần nghĩ, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, miệng bên trong A di đà phật Phật Tô phù hộ Đức Mẹ Maria một đồng lớn các phương đại thần theo cái thăm hỏi mấy lần.

Đã thật gặp quỷ đã tường, mình không có bị truy ăn đất cũng không tệ rồi, đều nói quỷ sợ ánh sáng, Tô Lê mau từ Túi Trữ Vật lấy ra trước kia dự bị bó đuốc, lại là thể nào cũng đánh không đến.

"Xong, thật không ra được." Mỗi lần nhìn thấy nhìn thấy ngọn lửa tức sẽ xuất hiện lúc, bên người liền có một sợi Tiểu Phong đưa nó thổi tắt, Tô Lê đã có thể tưởng tượng đến, ở bên cạnh hắn, giờ phút này có một đầu tướng mạo cực kì khủng bố Quỷ Hồn chính cười híp mắt nhìn cùng với chính mình, thỉnh thoảng thổi một thanh hơi lạnh, nghĩ tới đây, hắn càng cảm giác hơn sau tai rế lạnh suu suu, da đầu gọi là một cái run lên.

Muốn thôi động trong kinh mạch Liệt Hỏa trải qua cùng Bồ Đề viêm bảo vệ quanh thân, làm sao Nguyên Lực không động được, cũng là lấy thất bại mà kết thúc.

Tô Lê đã có thể tưởng tượng đến cái kia ác quỷ tại như thế nào cười nhạo mình, đợi cho mình nản lòng thoái chí, tuyệt vọng bất lực về sau, như thế nào thức ăn mình.

"Không đúng, còn có cái này." Tô Lê phảng phất nhớ lại cái gì, trái tim nhỏ phanh phanh chỉ nhảy, hắn còn có một cái tuyệt thể Thần Khí nha, làm sao đem nó đem quên đi.

Tô Lê tranh thủ thời gian thận trọng lấy ra điện thoại di động của mình, nhìn lấy cũng không có cái gì tổn hại, sau đó nhấn một cái nút mở máy, nhìn lấy màn hình điện thoại di động đột nhiên sáng lên, Tô Lê hai mắt lập tức nước mắt lưng tròng.

"Đều nhanh có gần thời gian một năm không có đụng vào điện thoại di động, không nghĩ tới hắn điện vẫn là tràn đầy, "

Mở ra điện thoại di động, vốn là muốn tiến bầy nhìn xem những này cái gọi là Hoàng Đế có hay không có thể trợ giúp mình, lại là không có không có tín hiệu chút nào, trực tiếp vào không được, tâm lý không khỏi một trận thất vọng.

Mở ra Thiểm Quang Đăng, một sợi bạch quang chiếu tận bên người, để Tô Lê thở thật dài nhẹ nhõm một cái, hắn trước tiên dùng bạch quang đem mình tìm một lần, sợ có cái gì quỷ nhập vào người.

"Ừm?"

Tô Lê đột nhiên chú ý tới, bạch quang chỗ chiếu mặt đất, lại là xanh mơn mơn mặt cỏ, không có chiếu qua địa phương, vẫn như cũ là mình lúc trước chỗ đã thấy vôi thổ, chẳng lẽ đây chính là lối ra, trách không được mình tìm không thấy, quả nhiên có huyền cơ khác.

Tô Lê tranh thủ thời gian cầm điện thoại di động trái chiếu chiếu, phải chiếu chiếu, phàm là mặt cỏ địa phương liền đi thẳng, trong lúc đó gạt nhiều lần cong, đúng lúc này, hắn nhìn thấy một người chính hấp hối nằm tại phía trước mình cách đó không xa, Tô Lê một trận mừng rỡ, vội vàng chạy tới, nhưng rất nhanh ngưng lại Cước Bộ.

Tên kia thân mang đồ lam viện Đệ Tử phục sức Nam tử tại Tô Lê nhìn thấy lần đầu tiên về sau, mạnh tay nặng rũ xuống, điều này đại biểu lấy hắn tại thời khắc này chết một cách triệt để.

Tuy nhiên càng quỷ dị hơn chính là, hắn rõ ràng vừa mới chết, Thân Thể lại là đột nhiên cấp tốc già yếu xuống tới, liên tiếp quần áo cũng là như thế, nửa bên mặt càng là trong chớp mắt hư thối không còn hình dáng, trong đó Bạch Cốt đều lộ ra rất nhiều, một con mắt còn lộ ở bên ngoài, giống như chết chỉ ít hai tháng giống như, đồng thời không biết là tâm lý tác dụng vẫn là cái khác, Tô Lê vậy mà hỏi từng tia hư thối mùi vị.

Đồng!

Một tòa trống không mộ bia đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đập ầm ầm tại hắn vừa mới Từ Vong địa phương, không có thổ Tam Thốn.

Tô Lê chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc một hồi chát chát, ngẩng đầu nhìn u ám thiên không, lại quay đầu nhìn phía sau mấy chục vạn mộ bia, run rẩy một câu đầy đủ cũng nói không nên lời, cấp tốc xông ra ngoài đi, hắn chỉ muốn mau rời khỏi cái địa phương quỷ quái này. Tìm cho ta Bản Trạm mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

-----oOo-----

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Đế Nói Chuyện Phiếm Bầy Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.